

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1987

HERODOTI HISTORIAE

VOL. I

LIBROS I–IV CONTINENS

EDIDIT

HAIIM B. ROSÉN

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1987

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ISBN 3-322-00359-0

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1987

1. Auflage

VLN 294/375/13/87 • LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig.

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 364 3

14800

PRAEFATIO

Praefantibus ad recensionem nostram Herodoteam liceat nobis illum in nonnullis solitum editionibus conspectum 'de sermone et dialecto' iam illa de causa brevissimis absolvere verbis, ne dicam praetermittere, quod constituendi textus fundamentum voluimus ponere quae elaboravimus in nostra Laut- und Formenlehre der herodotischen Sprachform (Indo-germanische Bibliothek, 1. Reihe: Lehr- und Handbücher, Heidelberg 1962), non tantum cum ultima pars 'grammaticae meae' (quo sub titulo illa nostra studia infra passim citabuntur) facultatem det prospiciendae novae rationis decidendi ad textum edendum adhibendae (*Editionspolitik*), sed etiam cum nunc oporteat in usum converti quae principia ex illis studiis grammaticis consequuntur, ita ut hac maxime ratione se distinguat haec nostra a praecedentibus editionibus.

Quoniam moris est — etsi nescio an iure — illum, qui de antiquis linguae Graecae dialectis agere sibi proposuit, primum ad res phonologicas advertere animum, non alienum esse videtur initio de illis rebus tractare, utendo tamen eis quidem criteriis, quae ad huius modi quaestiones vere sunt commoda, id est criteriis orthographicis.

Quod ad res orthographicas attinet, distinctio est facienda inter (1) quae Herodoti aetate recognoscuntur consuetudine fuisse usurpata, et (2) usum atque consuetudinem omnium posteriorum aetatum memoriae per librarios traditae, omnino duae illae res non eodem modo sunt respiciendae.

Quamvis quaeque tradentium aetas illis utatur praeceptis, quae eo ipso tempore vigeant, aetate auctoris nostri (ante edictum illud praeclarum Euclidis archontis Atheniensis) nullae fuerunt leges linguae Graecae 'recte scribendae'; itaque quicumque ad illud tempus respiciens de 'orthographia' loquitur, ἀναρχονισμῷ utitur: posterior demum aetas sibi conscia fuit regulas oportere esse de correctione scribendi, Herodoti autem aequales liberam scribendi variationem a cultu et humanitate non abhorrere censebant.

In eis partibus grammaticae meae (cf. 16—36), quae de rebus phonologicis tractant, usum titulorum illius temporis et eiusdem vel simillimae dialecti liberum fuisse ostendi, imprimis quod ad vocales attinet, et de-

PRAEFATIO

monstravi scripturam *ενα* exstitisse in eadem inscriptione in qua *ενα* legitur, itemque *κερον* — *κεινο*, *Θεοδωρος* — *Θευδωρος*, *τος* (acc. pl.) — *εαυτον*, cet. neque igitur tempore licet alteram formam separare ab altera neque situ sermonis. haec libera variatio, quoad permansit in memoria nostri, conservanda et sustinenda est in recensione, praecipue ubi omnes codices textum tradunt consentientes, ne fide atque auctoritate depriventur verba scripta. ita et *μόνος* conservamus et *μοῦνος*, et *ὄνομα* et *οὔνομα*, *δεξ*- iuxta *δειξ*-, et *θῶμα* et *θωῦμα* (de quo infra agemus), *ἐπολε*i iuxta *ἐπολεε* et similia.

At si variae inveniuntur scripturae in codicibus manu scriptis, non est varietas formarum, sed certa norma vel regula firma constanter ab uno quoque librario adhibita; regulas autem, id est de recta vel vera forma opiniones, non longe videtur a veritate abesse alias fuisse apud alios librarios, prout quisque vel hac vel alia doctrina nitebatur et prout quoque tempore verissimum habebatur iudicium de veritate dialecti.

Pleraeque autem eiusmodi varietates non tam ad litteras quam ad signa lectionis (accentus, spiritus, *ῶτα* subscriptum) potissimum attinent, item ad voces vel coniungendas vel seiungendas (*ἐσὸ : ἐς δ* vel sim.). qua de re egit iam Gardthausen (*Griechische Paläographie* 394) dicens „dass unsere Handschriften in bezug auf Spiritus, Accente unserer Ausgaben wertlos sind und bei der Constituierung des Textes z. B. von Lachmann und Cobet principiell nicht beachtet werden“. interdum autem varietas doctrinarum vel regularum etiam ad litteras conserendas attinet, quia de hac quoque re erant Byzantinorum praecepta ad textus dialectis confectos scribendos (qua de re v. infra p. LI, ubi de ratione agemus qua Moschopuli memoria cum traditione textus Herodotei cohaeret); idem dicendum est de *ν* q. d. *ἐφελκυστικῶ* (v. infra).

Quod ad quaestiones attinet quales sunt, unam an duas syllabas constituent litterae *η* vel *ω* iunctim scriptae, decidendae illae sunt cum nostris convenienter cognitionibus, quippe cum numerus syllabarum non constet nisi in sermone metris vincto. si codicem **A** semper vides *ι* adscribere (e. g. *κεκλητισμένος*, *ἦε*, *πατρώιος*), ne ex accentibus quidem positis (qui nihil nisi disciplinam significant librarii) numerus syllabarum colligendus est. accedit quod codices, qui post vocalem longam illud *ι* non conservant, huius modi voces sine *ι* scribunt (censent enim hoc *ι* esse 'subscriptum'), ita ut grammaticae unius potissimum sequentibus fundamenta nobis sit de hac re decidendum nullam tenentibus rationem codicum memoriae. consentientes ergo illis quae dicit Wackernagel (*KZ* 25, 1889 = *Kl. Schr.* 209) scribimus *ἦε*, *-κλησ-*, *πατρώος* (sicut scribi solent eae voces in textibus Atticorum Doricorumve scriptorum),

PRAEFATIO

et Steinii rursum sequentes usum varietatem lectionum non referemus eorum codicum, in quibus illud ι deest vel in ipso versu post η vel ω adscribitur.

Scripturam ergo Herodoteae aetatis conservare summum est nobis praeceptum, quod tamen usque ad finem persequi non possumus, quod editores Alexandrinae aetatis vel aliorum temporum magnum numerum variationum scripturae et formarum a 'normis' discrepantium non tolerabant, nisi potuerunt probari e varietate orthographiae Homericae e necessitate metrica nata. cuius rei exemplum unum iam diu est notum (Struwe, Quaestionum de dialecto Herodoti specimina III, Progr. Gymn. Regiomontani 1830, 9; Aly, RhM 64, 1909, 598): ei, qui temporibus antiquis uniformitati in textu recensendo studebant, ab omni inconstantia cum sibi cavere nequirent, vox $\theta\omega\tilde{\upsilon}\mu\alpha$ mox ita scripta restat mox $\theta\tilde{\omega}\mu\alpha$ (itemque in vocabulis inde derivatis), et, ut e locis consensu codicum traditis iudicari potest, in libris I—III $\theta\omega\tilde{\upsilon}\mu\alpha$ existimaverunt esse scribendum, $\theta\tilde{\omega}\mu\alpha$ autem in libris IV—IX (cf. etiam grammaticam meam 238).

Eadem ratione antiqui modo $\nu\tilde{\eta}\epsilon\varsigma$ modo $\nu\epsilon\epsilon\varsigma$ tolerabant (sunt enim utriusque formae testimonia in Homero), modo $\delta\nu\omicron\mu\alpha$ modo $\omicron\tilde{\nu}\omicron\mu\alpha$, $\mu\omicron\tilde{\upsilon}\nu\omicron\varsigma$ $\mu\acute{\omicron}\nu\omicron\varsigma$, $\xi\epsilon\tilde{\iota}\nu\omicron\varsigma$ $\xi\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ et huiusmodi multa, itemque, quid mirum, magnam abundantiam formarum contractarum iuxta non contractas, quas omnes iam legerant in Homeri textu canonico ad necessitatem metri aptatas.

Veterum editorum haec, ut sic dicam, 'patientia tolerandi' longissime distat a rigore quo res orthographicas recensebant apud scriptores Atticos, qui ante Euclidem archontem de lingua Graeca 'recte' scribenda legem ferentem floruerunt; non est ergo illa patientia ita interpretanda, ut philologos quosdam textum Herodoti consulto propriaque manu 'homerizavisse' censeas (quod Wilamowitz, Philologische Untersuchungen 315, iudicaverat esse 'grauenhafte Verwüstungen'). ultro tot restiterunt in Musis formae ab usu Homérico abhorrentes, ut veteribus philologis enormem aliquam attribueremus imperitiam vel negligentiam, si omnia ea arbitraremur integra mansisse, cum illi textum Herodoteum ad Homericum modum consulto transformarent. in prolegomenis ad textum et sermonem Herodoti (v. grammaticam meam 193—254, imprimis 236—246, et cf. iudicia qualia exprimit inter alios v. d. H. Erbse, Glotta 39, 1961, 220sqq.) gravissimis demonstravi argumentis diutius quam saeculum fataliter erravisse editores et eos qui in dialectos Graecas inquirerent, cum alteram e formis lege variantibus 'veram Herodoteam formam' esse vellent, alteri autem 'depravationis' stigma inurerent. hic convenit iterum dicere nihil, quoad linguam, eas duas formas differre neque esse

PRAEFATIO

nisi varios scribendi modos ad eandem linguae naturam spectantes. in metrica dumtaxat poesi declamatorem adiuvat scriptio 'incontracta' atque adeo 'distracta' ad vocalem pluribus quam una syllaba pronuntiant — eodem modo quo etiam in nostrae aetatis cantu est, ubi unum syllabae cacumen in binos tonos dividitur; cui rei simile est quod syllabae quaedam vel brevis vel longae loco sunt positae, cumque adesset variatio scripturae, positio metrica varia in versibus epicis redigendis varietate orthographiae exprimebatur. ubi autem facultas huius varietatis scripturae deerat, contentos esse oportebat vetustissimos editores positionibus metricis minime comprobabilibus, e. g. *ᾠδάνατος*; itaque etiam A. Meillet dixit apud Legrand in introductione 224: „Dans un dialecte, où coexistent les scansions de *πατρός* avec première syllabe longue et avec première syllabe brève, on ne voit pas, pourquoi *οὔλος* et *ῥλος* n'auraient pas aussi coexisté...“, et v. *grammaticam meam* 245s.

Quae cum ita sint, infauste est factum, ut viri docti proficiscentes a suppositione formae alterius 'verae' alterius 'depravatae' alteros codices 'fideliores' alteros 'corruptiores' indicandos esse existimarent. sunt enim duae praecipuae stirpes memoriae, quarum utraque modo hanc modo illam exhibet formarum variantium, nulloque modo forma quaedam constanter in altera stirpe traditur, opposita forma in altera. quo factum est, ut maxima pars virorum doctorum F. Bredowii Quaestiones de dialecto Herodotea (Lipsiae 1846) memoriae librorum manu scriptorum penitus diffidentes sequerentur; dixit enim (II): „Si Herodotus ... pro norma recentis Ionicae dialecti est habendus, in nostris ... mss. vix vestigium ullum huius normae est relictum“; quae suspicio ultro translata est etiam in formas, quae — ut exemplis *πόλι*, *βασιλέος* etc. utar — in textu tradito omnino non variant, sed non nisi difficillime in numero formarum 'recentis Iadis' habendae sunt. illis dialectorum peritissimis necesse erat etiam quasdam formas suspectas habere, si opinandum est sermonem nostri in omnibus rebus conformem fuisse dialecto in titulis Milesiis usurpatae; credo autem meam *grammaticam* monstravisse non licere aggredi ad sermonem Herodoteum huic vel illi loco in geographia dialectorum sito attribuendum, antequam quae memoria codicum traduntur sine ulla opinione praeiudicata examinarentur. idem enim usus orthographicus, etsi variat, qui in titulis invenitur, etiam ultra varietatem *ὄνομα* — *οὔνομα* et sim. vetustissimis Herodoti exemplaribus non est abiudicandus. nihilo secus semper memoria tenendum est vetustissimos editores eas scripturas, quae auctoritate textuum heroicorum non fruuntur, nequaquam toleravisse; tales sunt infinitivi in *-εν* (pro *-ειν*) *ca-*

PRAEFATIO

dentes vel genitivi in -o (pro -ov). sui generis problemata proposita sunt illic, ubi forma extra normam scripta eadem fuit ac alterius vocabuli forma secundum normam scribenda; quid enim esset factum, si grammatici Alexandrini in exemplaribus litteras *εκων* invenissent et oportuisset eos disceptare essetne *ἐκὼν* an *εἰκὼν* ad normam scribendum. quod cum ex interpretatione penderet, fieri non potuit, quin errores vel iudicia male concepta subreperent (sicut aoristi stirpes verborum *δείκνυμι* et *δέκομαι* male distantae, cf. Bredow 152s. et grammaticam meam 29s., et *ὁ γὰρ οὔρος* in plurimis codicibus I 72, 2 scriptum, quamvis ubique *ὄρος* 'mons' ab *οὔρος* 'terminus' distinguatur). eodem etiam modo videtur factum ut *ἰσοργία* legatur in aliquot codicibus V 83, 3 et IV 28, 3 bis in aliis codicibus vocis *θέρως* forma genitivi contra dialectum in *θέρως* (i. e. *θέρωνος*) esset depravata et IV 73, 2 pro verbo *ἐκπύρους* (scil. *λίθους*) a stirpe Florentina recte transmissio 'Romani' codices *ἐκ πυρός* ad syntaxin male aptum scriberent necnon prorsus omnes V 78 formam *προθυμέετο* exhibeant, quae minime augmento caret, sed potius vocali o longa legenda est (Attice *προθυμῆιτο*), et vero codices Florentini *προεθυμέετο* habeant non contractum. nihilo secus etiam infima aetate ex ignorantia licet dicamus librariorum vitiosae lectiones irrepserunt, ut e. g. IV 66, ubi librarius Mutinensis (et eum vel simile exemplar secuta Aldina editio, cf. p. XXX) serie litterarum *ονομ* in *ἐκάστων ὁ νομάρχης* obvia inductus *ἐκάστων οὐνομάρχης* praebet. haec vero evenisse constat nonnullis rebus, quibus hic illic etiam ad coniecturam utemur prudentissime effectam (v. infra pp. X, XXIV). et cf. *ἦδε* = *ἦδει* I 45, 3.

Studium nostrum varietatis orthographicae e fontibus epigraphicis optime notae fideliter restituendae ne ea de causa diminuat, quod quasdam formas incommodissime modo explicare possumus. hoc iudicio usus nullum e frequentissimis infinitivis aoristi secundi non contractis (*βαλέειν*) e textu relegavi specie *βαλεῖν* substituta, etsi ignoro, qua ratione vel ex historia vel e structura linguae illud *βαλέειν* explicari possit; in verborum autem 'purorum' infinitivis praesentis temporis variare constat -*εῖν* et -*εῖν*. non eam viam secutus sum quam alii editores, qui in textu constanter formam in -*εῖν* praebent notitia critica in apparatu adiecta „-*εῖν* codices“, quae res etsi non obstat quominus aliqui vir doctus formam memoria traditam posthac grammatice explicet, tamen talem conatum haud mediocriter impedit.

Contra quod ad varietatem formarum *προάστιον* et *προάστειον* attinet, non eodem itinere profecti sumus ea de causa, quod de varietate scripturae *εἰ* - *ι* Herodoti temporibus vacillante nihil cognovimus itaque *ἀναχρονισμῷ* utemur si eam nostro imputaremus; est enim illa varietas

PRAEFATIO

manifeste itacismus recentioris Graecitatis. immo vero aliquot locis *προόστειον* consensu codicum traditum in *προόστιον* mutavimus.

Eiusdem naturae, id est itacismi, verisimiliter sunt etiam scripturae *εικ-* (pro *οικ-*) in formis participii *εἰκός*. ut tamen hoc verbum cum variatione stirpis flectitur (v. grammaticam meam 141 ss., ad quae se adiunxit Rix, Münchener Studien 1966, 103–112), cum *εοικ-* inveniat in singulari indicativi, *οικ-* autem cum in indicativi plurali et in coniunctivo tum in participio, magis cavendum est ubi hae formae consensu codicum traduntur.

Aliquot locis veterum errores ingeniosis emendationibus e textu eiecti sunt. vetustissimi editores litteras *δε* non recognoverunt esse *δεῖ* III 155, *6 τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἐμοί τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει τάδε* (sic codd., debuerunt *τὰ δεῖ*) *ποιέειν* (emendavit Reiske), et cf. IV 10, 3, ubi similia demptavi.

Ubi alii libri alia vocum transcribendarum norma utuntur, nobis disceptandum est. quod facillime fit II 72, ubi *οὐδῶν* pro *ὁδῶν* legitur in **TM**, et I 72, 2, ubi et 'Florentini' et 'Romani' codices *ὄρος* pro 'limite' reliquerunt (cum alias semper *οὄρος* pro 'limite' ponatur, *ὄρος* pro 'monte', v. p. IX), 'tertius' autem ramus (de quo v. pp. XXIX et LIV s.) *οὄρος* posuit quod in **TMQ** invenitur, et I 212, 2 *τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας* (*δουλώσας* florilegium Athoo-Parisinum) *ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ*, necnon IV 10, 1 *συμβουλῆς* in **RSV** pro *συμβολῆς* ceterorum. difficillima vero genuinae formae restitutio est VII 86, 1, ubi syntaxis et adiectivum in *-ον* cadens tolerat et infinitivum in *-οῦν* cadentem: . . . *φάντες δύο σφέας ἐόντας βασιλέας παραθέσθαι καὶ οὐ δικαιοῦν* (*δίκαιον* stirps Romana) *τῷ ἑτέρῳ ἄνεν ἑτέρον ἀποδιδόναι*.

Plane inepte agebant veteres etiam in scriptura litteris *-εο-* (potius quam *-ειο-*) statuenda comparativorum superlativorumque *ἐπιτηδεότερος* IX 2, 1, *ἐπιτηδεότατος* I 110, 1; 126, 2; frequentissimi huius adiectivi thema in *e* longum quin ceciderit non potest esse dubium, quae res cum aliis dialectis congruit, in quibus usus digraphi *-ει-* constanter traditur. ad illam enim quantitatem vocalis debebant animos advertere illi, qui scripturam redigebant, litterae *ο*, qua comparativi et superlativi illius adiectivi scribuntur, rationem habentes; attamen illius tantum proprietatis Iadis conscii fuisse videntur, quae e differentia suffixorum (Ionice *-ότερος*, *-ότατος*: Attice *-έστερος*, *-έστατος*) patet. duobus quidem locis e primo libro laudatis librarii rebus grammaticis studentes correctionem, ut videlicet putabant, formam mutatione textus temptabant restituere: quod factum est vel littera *ω* scribenda illo *ε* conservato vel secundum exemplum Attici sermonis litteris *-ει-* scribendis (quae re vera ne in variis quidem lectionibus huius adiectivi usquam apparent):

I 110, 1 *ἐπιτηδεωτάτας* CP^c, *ἐπιτηδαιο-* TS; lectiones miscet D (-ειω-), correctoris vero manus in -ειο- mutat, idem -ειο- praebent R et V, in hoc autem -εο- correctura est restitutum; I 126, 2 -εω- CP, -ειο- DTRMSV. plane videmus codices AB scripturam genuinam, ineptam tamen, constanter conservavisse.

Quamvis ἐς praepositio semper ita scripta sit (inveniuntur tamen hic illic in codicibus menda speciei εἰς, quibus momentum ad stemma textumve constituendum attribuendum est nullum, sed v. infra p. XXIII s.), libri manu scripti praeverbium complexum ἐπεισ- semper consensu ita tradunt. qua de causa reiciendum censemus illud Reiskii ἐπεσελθοῦσα pro ἐπεξελθοῦσα memoria traditum VIII 99, 2, et ἐπεξήσαν quoque praeferimus VII 110, 2 lectioni ἐπεσήσαν codicum ABCP. equidem scripturae ἐπεισ- causam prorsus ignorans eam pro tempore conservavi.

Alia res est quod uno solo loco praeverbium εἰσ- consensu omnium invenitur in libris; quod cum semper suspectum sit, fas esse credidimus formas ab usu nostri abhorrentes, praesertim cum loco quodam cumulentur, in interpolationis suspicionem adducere, v. quae ad III 70, 2 adnotavimus. item iam v. d. Powell εἰς praepositionem III 48, 1 ab optimis codicibus sic traditam, quamvis per syntaxim liceat ponatur, similibus figuris idiomaticis collatis delevit (cf. adnotationem nostram ad locum).

Transeamus hinc ad alias proprietates speciei orthographicae, scilicet ad illas, quae ad consuetudines librariorum omnium aetatum pertinent; quae cum non sint variationes, sed constantem aliquem monstrent usum e variis de orthographia Graeca opinionibus ortum, nobis non sunt eodem modo tuendae quo consuetudines aetatis Herodoteae. nostra iudicia, noster usus, cognitiones nostrae eadem sunt auctoritate atque illa praeceptorum vel philologorum Byzantinorum et litterarum aetatis renascentium.

Itaque usurpabimus normas proprias nostras et usu Teubneriano consecratas. quae res imprimis attinet ad accentus ante enclitica ponendos, qua in re maxime differunt codices manu scripti; nos autem textuum nostro tempore impressorum consuetudinem sequemur. harum rerum nullam in apparatu critico mentionem faciemus; e contrario in apparatu ad normam hodie vigentem omnia scribuntur, ita ut, si inter varias lectiones e. g. forma *τοῦτω* alicuius codicis refertur, haec notatio ι subscriptum usurpari non indicet nisi liber manu scriptus, de quo agitur, litteram ι omnino vel subscribit vel adscribit. ut quovis loco iudicium de memoria recte fieri possit, in conspectu codicum unumquemque describentes referemus, usurpetne ι subscriptum quaque ratione usus. eadem etiam de

ν ἐπελκυστικῶ (de quo mox agetur) exponemus. desunt haec omnia in anterioribus editionibus, tamen haud minimi sunt momenti. aliter ac Stein fecit in editione sua, nihil de elisione vocalium in codicibus modo observata modo neglecta dicemus in apparatu (cf. infra p. XXV).

Inter scribendi usum Herodoteae aetatis et orthographicas consuetudines posteriorum temporum distinctio quam supra fecimus textus edendi opus hactenus attingit, ut ille usus ad recensionem attineat, ad cuius bonum, si iure fieri demonstratur, est convertenda, hae autem consuetudines attineant ad sermonem litteris effingendum, nec opus est lege aliqua ad eas usurpandas niti, ideoque non licet ad rationem criticam ullum earum faciamus usum.

Voces vel vocum formas palam dissimiles, quae eandem vim vel habent vel habere videntur neque tamen certa quadam lege genuinae variationis scribendi inter se distant, nequaquam licet in vicem positas (variantes) ducere, etiamsi voci vel formae alterius respondeant dialecti, sed quid inter eas intersit diligentissime est exquirendum.

Si viri docti Aly legimus haec (RhM 64, 1909, 117) „Herodot schreibt nicht nur *θωῦμα* und *θῶμα* . . . , sondern auch *Ξέρξην* und *Ξέρξεα*, *χάριν* und *χάριτα*, *ἀδυναμίη* und *ἀδυναστίη*, *ἀνοίκτης* und *δοίκτης* . . . , ohne daß man daran denken darf, hier entweder Bedeutungsnuancen zu wittern oder gegen die Überlieferung zu uniformieren“, ne ea verba solam ‘significationem’ stricto sensu spectare interpretemur, sed aliae ‘umbrae’ vel potius distinctiones grammaticae utique ‘odorandae’ sunt et per-vestigandae; cf. grammaticam meam 69–74, 86, 157, et quae infra (p. XVII s.) agemus de differentia inter *ἀπ’ οὗ* et *ἀφ’ οὗ*, de *τοισίδε* et *τοῖσδε*, *κατίει* – *ἐκάδιζε* et multis aliis similibus, cum Herodoti temporibus *π*, *τ* non cum *φ*, *θ* variare neque *ι* post consonantes modo scribi modo omitti cognoverimus.

Cum variatio vere libera memoriae textus traditi non sit propria (unusquisque enim librarius suas regulas normasve constanter sequitur, prout cuiusque animus ad opus erat attentus), varietates in rebus ‘orthographicis’, id est ultra litteras meras coniunctas, examinandae et per-scrutandae sunt. quae etsi in universa quidem memoria raro incidunt, hoc exemplo bene confirmantur:

Vario cum accentu legitur gen. pl. *θηλέων*, neque tamen vera et libera est variatio: *παροξυτόνως* scribitur in omnibus vel plerisque codicibus II 18, 2, III 85, 3, IV 2, 1; 156, 1; 186, 2, *περισπωμένως* semper in stirpe Romana (est igitur illa fidelior quoad hanc distinctionem) et interdum in ceteris II 46, 3; 66, 2; 93, 2, III 105, 2. perspicuum est quo differant formae: *θηλέων* adiectivum est ut in *βοῶν θηλέων* IV 186, 2, *τῶν θηλέων*

ἔκτων μίαν III 85, 3, et attributi loco apud substantiva, quod sexum attingit, indifferentia eadem ratione usurpatur qua Latini *lupus femina* et similia dicebant; *θηλεῶν* contra substantivi vim habet ut in II 66, 2: *ἐπεὰν τέκωσι αἱ θήλειαι . . . , ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν θηλεῶν . . . τὰ τέκνα κτείνουσι.*

Etiam *ν* q. d. *ἐφελκυστικοῦ* mentionem fieri oportet inter consuetudines scribendi apud papyros et codices medii aevi. suam quisque enim habet librarius vel memoriae ramus consuetudinem, et libros a correctoribus ad certas quasdam normas litterae *ν* usurpandae retractatos esse plane constat. iure dixit Bredow 102: „Apud Herodotum quidem nunc nostris in exemplaribus perpauca supersunt illius *ν* finalis exempla, ab omnibus communiter retenta; quamquam alibi haud raro ista variant, ac saepius etiam in Codd. Mss. quibusdam illud additum reperitur, aliis non consentientibus“; neque tamen liquet, quas regulas secutus sit unusquisque librariorum. quis primus recenti aetate *ν παραγωγικόν* Herodoto abiudicaverit cuive attribuendum sit, quod novissimo saeculo illa littera in editionibus Historiarum iam non legitur, ignoramus. iam antiquorum grammaticorum pars *ν ἐφελκυστικόν* Herodoteo sermoni defuisse iudicabat (cf. quae infra p. XLIV de usu papyrorum dicemus), laudatque Bredow 103s. sententiam Maximi Planudis (Bekk. Anecd. II 1400b), tantum quod illo loco de Hesiodo agitur, quod nomen pro Herodoti scriptum esse haud iniuste censet Bredow. Planudis discipulus Manuel Moschopulus in § 43 (q. v.) Iadem dialectum illo *ν ἐνίστε* usam esse diserte et plane dicit; illa autem paragraphus iam deest novissimo exemplarium tractatus Moschopuli, illi dico quod in codicibus Musas continentibus inclusum est (v. p. LI) et magis quam cetera exemplaria Gregorium Corinthium sequitur, qui nihil de littera *ν* habet. *ν ἐφελκυστικόν* in titulis Herodoteae aetatis non apparere ficta est fabula.

Tamen non est dubium, quin illud *ν* finale in genuinis textibus nostri neque perpetuo neque ex necessitate aliqua regulae nostrae simili usurpatum sit. post XIV demum saeculum multo latius vagatur. in codice A, in quo *ν ἐφελκυστικόν* parce videmus poni, nusquam vero nisi ubi 'legitime' potest, ingentem multitudinem *ν ἐφελκυστικῶν* ad hiatus evitandos post additorum legimus; quod opus videtur duabus esse perfectum vicibus, a manu secunda et a manu recentiori, ut non solum e ductu litterae cognosci potest, sed ex eo quoque, quod saepissime littera *ν* addita vix interstitio inter voces continetur.

Ν ἐφελκυστικόν vel antiquissimae memoriae non erat alienum. usurpat iam Aristarchus I 194, 3 (*ἐστίν*), omniumque aetatum exstant papyri quae id praebent (cf. Paap, De Herodoti reliquiis 88ss.): cum Pap. Ox.

18, 1092, Pap. Zereteli, Pap. Soc. Ital. 1170, tum illud magnum volumen papyraceum, cuius fragmenta tantum supersunt, Oxyrrhynchi 2096. quod totum pervadunt correctiones, etiam de rebus grammaticis, posteriore manu adscriptae, quae *ν ἐφελκυστικά*, quae prima manu posita erant, erasit (I 213; 214, 1). non restat igitur dubium, quin doctrina de sermone Herodoteo *ν παραγωγικῶ* carente iam illis temporibus sit attribuenda.

Florilegium Athoo-Parisinum, quod — ut infra p. LIV demonstrabimus — principalis memoriae paene est instar, *ν παραγωγικόν* ferme constanter et regulariter praebet ambobus fontibus consentientibus.

Tamen inter ramos memoriae, qui — quaequae erat cuiusque de ea re doctrina — *ν ἐφελκυστικῶ* utuntur, non est consensus. plane non absurdum est ante primam recensionem illud *ν* alio modo distributum fuisse vel omnino defuisse in textibus. fieri potest, ut *ν* vetustissima recensione (id est Aristarchi, cf. supra) sit illatum in Herodotum sicut in Homerum, ubi id metri causa (cf. p. VII) saepe etiam ante consonantes scribebant Alexandrini. si vero editoris est unam saltem speciem genuinae et antiquae recensionis ostendere, dignum atque convenientem locum illi litterae finali in textu concedet; ceterum usum atque rationem investigandam posterioribus relinquet. ne multa, editor ne suam propriam opinionem de normis ad *ν* pertinentibus exprimat in textu, sed unam saltem e rationibus vel methodis memoriae testimonio confirmatis.

Hac igitur agimus ratione: (1) omnia *ν ἐφελκυστικά* primae manus codicis A recipiuntur in textum. (2) item recipiuntur illa, quae in florilegio Athoo-Parisino exstant; ubi discrepat A, res in apparatu adnotatur; si nihil est adnotatum, congruit A. (3) illa *ν ἐφελκυστικά*, quae in uno tantum florilegii codice leguntur, inter lectiones varias memoramus. (4) item memorantur in apparatu lectiones papyrorum, quae ab usu vel omissione illius *ν* in codice A discrepant. (5) de illis *ν*, quae posteriores manus inseruerunt in A quaeve in aliis codicibus vel scribuntur vel desunt, in apparatu nihil est dictum; in conspectu codicum vero quantum poterimus accurate exponemus, qua fere ratione unusquisque codex utatur in *ν παραγωγικῶ* usurpando vel negligendo.

Ex his, quae diximus, convenit sermonem Graecum in recensione formare talem, ut nostra erga memoriam fidelitas ipsiusque fidelitatis virtus ubique recognoscantur; hac potissimum indole differet et distinguetur editio nostra ab omnibus eis, quae hoc saeculo in lucem prodierunt. e parte linguisticae quidem artis talia per novissima decennia iam postulabantur; dixit haec v. d. Aly (Glotta 15, 1926, 91): „[man] sollte kein Jota an der Überlieferung ändern“, quae, ut Meilletii utamur verbis

„fournit des formes plausibles, et dont l'intérêt est grand au point de vue linguistique“. quae quamquam dixit vir ille doctissimus in introductione (p. 213) editionis Legrandianae, nihil tamen effecit auctoritas eius, ut ex hac sententia apud ipsum editorem fiat ratio recensendi.

Si recensentium munus id est, ut, quae antiquissima possit obtineri forma textus litteris mandata, illam statuunt restituantve idque faciant amovendis damnis memoriae vitiisque et corruptelis, pro 'vitiis' vel 'corruptelis' illae tantum res sunt habendae, quas verè cognoscamus a norma quadam sermonis esse aberrationes, quae in omnem memoriam vel in partem eius irrepserunt.

Permanemus igitur in illa sententia, secundum quam, quod scientia linguarum recensionem prodesse potest, disruptio est vinculorum, quae si consistent, constitutionem verae formae sermonis expressi et constitutionem normae sermonis circulo vincirent vitioso: neque enim constituet hanc grammaticus nisi bona fidaque recensione constituta, neque illam editor nisi norma sermonis cognita; vincula illa rumpi non possunt, nisi textus, sicut librorum memoria traditus est, directa via analysi perscrutatur.

Liceat laudemus quae dixit v. d. M. Leroy in studiis A. Debrunner dedicatis et Sprachgeschichte und Wortbedeutung inscriptis (p. 284) de uniformitate grammatica quae adhuc in editionibus recognoscebatur: „L'examen de l'apparat critique dissipe cette illusion et montre que les éditeurs ont cédé au désir d'unifier le texte en adoptant les formes, qu'ils jugeaient 'dialectalement correctes' ... Quoi tirer de tout cela? Assurément une leçon de prudence. Il est vain de vouloir unifier la langue d'Hérodote et de chercher à en éliminer tous les 'disparates', toutes les 'inconséquences'; l'ionien qu'écrivait le Père de l'Histoire est un parler souple . . . , mais [une langue] suffisamment neuve pour n'être pas enserrée dans les préjugés des écoles de grammaire.“ et haec v. d. Paap (de Herodoti reliquiis 92): „Caveamus, ne linguam Herodoti temere uniformem reddamus.“

Descriptioni grammaticae finis propositus est, ut 'mechanismum' (ut dicimus) patefaciat, qui principium vel fundamentum est relationibus 'functionum' vi systematis linguae cohaerentibus, quibus modi loquendi (*Ausdrucksmittel*) varii et distincti inter se referuntur. huius modi grammatica de *distinctionibus et differentiis* imprimis aget; multo demum post neque nisi necesse est quaeret, quae forma vera sit et normae conveniat quaeque depravata et vitiosa.

Nostrae aetatis scientia linguarum periti sibi conscii sunt linguas vel dialectos non tam facie, ut ita dicam, vel materie vocum quarundam vel sonorum quorundam distingui quam differentiis distinctionibusque, quae exstant in hac lingua, desunt in illa. cum ergo de 'norma' loquimur, iam non figuram aliquam formae materie sermonis expressae dicimus, sed potius differentiam vel distinctionem aliquam conservatam, quamvis in

alia dialecto illis, qui illa utuntur quive vel doctissimi ex illa trahunt disciplinam suam, non sit consueta, immo vero plane ignota (cf. REG 89, 1976, XXIV s.).

Ut primum huius rei afferam exemplum, non licet credat philologus substantiva Herodotea in *-ις* (nom.), *-ιος* (gen.) cadentia ad modum vocis *πόλις* flecti, quamvis haec vox frequentissima sit omnium tale thema habentium. in hunc tamen errorem inducti sunt editores Musarum hac una de causa, quod in linguae Graecae dialectis plerisque (ne tamen omnes credas esse v. grammaticam meam 250) omnia in *-ις*, *-ιος* cadentia substantiva eodem paradi-gmate sunt atque *πόλις*. ita pluribus quam quinquaginta locis dativum substantivorum verbalium in *-ι* ad exemplum *πόλι* ab editoribus invenis mutatum, quamquam libri semper *-ει* (*τάξει*, *δυνάμει* etc.) praebent. fortasse illi censebant dativi formas in *-ει* cadentes ut 'atticismos' semper et ubique in codices irrepsisse; sed quae de causa in substantivis deverbali-bus tantum neque in vocabulo *πόλις* illud credamus esse factum? tali ratione edendi sicut velo occultatur et dissimulatur sermonem Herodoteum duo paradi-gmata nominum in *-ις* distinxisse (qua quidem re differt a plerisque dialectis, quae ea non distinguunt): alterum paradi-gma vocabulorum 'abstractorum' (dat. sg. *τάξει* etc.), alterum substantivorum ceterorum (*πόλι*, *βόρι*, *μάντι* masculini generis, cf. grammaticam meam 78 s.). pariter se habent quaedam aliae dialecti titulis conservatae et patriae nostri vicinae. paulum interest illamne distinctionem morphologicam explicare possimus necne, modo constet res; nihilo secus explicationem proponamus quae sequitur. non absurdum enim videtur in substantivis 'concretis' (praecipue in nomine *πόλις*) syncretismo casuum effecto formam dativi e prisco locativo in *-ι* esse tractam, cum in 'abstractis' (quorum locativum rarissime credideris esse usurpatum illo tempore quo tres adhuc distinguebantur illi casus, qui sunt dativus, instrumentalis, locativus) dativus in diphthongum cadens cum instrumentali fusus atque unitus obduraret. aliter ac in aliis dialectis videmus, quae omnes illos casus in unam iam formam reduxerunt (Attice in priscum dativum in *-ει*, Dorice in priscum locativum in *-ι*), sermo Herodoteus suo proprio fato ortus systema casuum vetustati multo fidius praebet, de qua re iterum nobis infra erit agendum.

Est alia quoque res, quae propter editorum emendationes arbitrarias e novissimis editionibus non iam potest cognosci; ea est duplicitas stirpium relativarum in casibus obliquis: nam solae verae iudicabantur post Steinium formae *τόν*, *τοῦ* etc. ab Attico sermone differentes, cum illae aliae *ὄν*, *οῦ* etc. cum Atticis congruentes, sed codicum consensu permul-tis locis non minus fide conservatae, ut menda e textibus essent relega-

tae, quod illis tantum locis non faciunt quibus pronomen relativum praepositionem elisione correptam sequitur ($\acute{\epsilon}\pi'$ $\tilde{\phi}$ vel sim.).

Etsi mihi non contigit in grammatica mea (108—112), ut quanta voluissem claritudine explicarem, qua ratione modo hac modo illa stirpe relativa noster utatur (ut illa in summa fere exponam: quoad hanc rem differunt a ceteris propositionibus relativis illae quae antecedentibus carent), tamen pronomina tradita in textu conservanda sunt. accedit ad hoc, quod compluribus de causis omnino non licet pronomina relativa spiritum asperum initio habentia Herodoto denegare:

1. Particula $\pi\epsilon\rho$ nisi post praepositionem elisione correptam (v. supra) post pronominum adverbiorumque relativorum formas varietate stirpis a nostro usurpatas littera τ incipientes tantum usurpatur etiamque post voces modo anaphoricas vel coordinativas modo subordinativas (e. g. $\acute{\epsilon}\nu\theta\alpha$, $\tau\eta$ locale, v. grammaticam meam 112), fere numquam vero post $\delta\nu$, $\omicron\tilde{\nu}$ vel similia, quorum natura iam subordinatio est quaeque 'nota' subordinationis minime egent. quare usus particulae $\pi\epsilon\rho$ certum mihi videtur esse signum Herodotum duas usurpasse stirpes relativas.

2. Herodotus praepositiones correptas aspiratas ($\acute{\epsilon}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$) a non aspiratis ($\acute{\epsilon}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$) distinguit; illae etsi ubique consensu memoriae traduntur, ab editoribus 'psiloseos' Herodoteae causa eliminabantur et litteris π , τ scribebantur. firma tamen et constans est distinctio inter (1) propositiones adiectivi locum tenentes, quarum pronomen relativum cum praepositione construitur (estque illa quamvis correpta non aspirata, quod spiritus asper ad aliam partem constructionis separatim pertinet) et (2) propositiones adverbiales e pronominibus relativis quae antecedentibus carent natas, in quibus praepositio cum pronomine coaluit ut coniunctionem crearet novam, cuius copulationis vel, ut dicunt, 'univurbationis' signum est sonus 'aspiratus' vel rectius spirans sicut in verbis antea pro compositis sensis $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\delta\iota\zeta\epsilon$, $\acute{\mu}\acute{\epsilon}\theta\epsilon\varsigma$ etc. haec demonstravi in grammatica mea 37—42, 163—165, ubi inter multa alia haec potissima attuli eius rei exempla:

(1) $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'ex quo, *von welchem*': $\kappa\rho\eta\tau\eta\rho\alpha$ $\omicron\tilde{\iota}\nu\omicron\nu$, $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\pi\acute{\iota}\nu\omicron\nu\sigma\iota$ IV 66, 1; $\acute{\epsilon}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'secundum quem, *nach welchem*': $\tau\acute{\omicron}\nu$ $\pi\omicron\tau\alpha\mu\acute{\omicron}\nu$. . . , $\acute{\epsilon}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$. . . $\acute{\omicron}$ $\kappa\acute{\omicron}\lambda\pi\omicron\varsigma$ $\omicron\tilde{\nu}\tau\omicron\varsigma$ $\tau\eta\nu$ $\acute{\epsilon}\pi\omega\nu\nu\acute{\mu}\iota\eta\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ VII 58, 3;

(2) $\acute{\alpha}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'ex quo tempore, *seitdem*': $\acute{\epsilon}\iota\tau\alpha\iota$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\acute{\epsilon}\tau\epsilon\alpha$ $\acute{\alpha}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\tau\acute{\upsilon}\rho\omicron\nu$ $\omicron\acute{\iota}\kappa\acute{\epsilon}\omicron\upsilon\sigma\iota$ $\tau\rho\eta\kappa\acute{\omicron}\sigma\iota\alpha$ II 44, 3; $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$ 'pro quibus, *dafür daß, wofür*': $\sigma\tilde{\nu}$ $\kappa\acute{\epsilon}\iota\eta\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\iota\varsigma$, $\delta\varsigma$ $\acute{\epsilon}\mu\omicron\iota$ $\omicron\tilde{\nu}\delta\epsilon\mu\acute{\iota}\alpha\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\acute{\iota}$ $\kappa\omega$ $\delta\acute{\nu}\alpha\mu\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\delta\omega\kappa\alpha\varsigma$. . . , $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$ $\tau\omicron\iota$ $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omicron}\nu$. . . $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ III 140, 4; et II 124, 4 ($\acute{\epsilon}\pi\grave{\iota}$ $\tau\omicron\tilde{\upsilon}$ $\lambda\acute{\omicron}\varphi\omicron\varsigma$, $\acute{\epsilon}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\iota$ $\alpha\acute{\iota}$ $\pi\rho\upsilon\gamma\alpha\mu\acute{\iota}\delta\epsilon\varsigma$), ubi illud $\acute{\epsilon}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ potius 'ubi' veritas ($\lambda\acute{\omicron}\varphi\omicron\varsigma$ situm indicat) quam 'in quo' (neque enim in summo colle stant pyramides).

3. Codicum vetustissimorum, inter quos florilegii libri numerantur, librariis adiumentum praesto erat, quo illa τὸν, τοῦ etc. determinativa-anaphorica a pronomibus relativis-subordinativis aequisonis distinguerent: his commata postponunt (neque praeponunt); quo signo distinctionis similiter ac περ particula (v. supra) apud casus obliquos pronominum relativorum spiritu aspero incipientium numquam utuntur; consuetudinem δ, τι scribendi (ut ab ὅτι distinguatur) ex illo usu explicare audeo, cum in codicibus etiam τὸν, δέ (ubi τὸν non est 'articulus') inveniam. hic usus distinctionis, cum antiquior sit quam corruptelae, quae principales stirpes memoriae separant, ad meliorem recensionem nos adiuvat: II 155, 3:

τὸ δέ μοι τῶν φανερῶν ἦν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον φράσω. stirps Romana
τὸ δέ μοι τῶν φανερῶν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον φράσω. stirps Florentina

τό, δέ . . . cod. A, qui est vetustissimus codex stirpis Florentinae; quod comma copulam ἦν ostendit e textu, qui nota propositionis relativae iam erat munitus, excidisse et lectionem verbo ἦν carentem velut propter homoeoteleuton esse corruptam.

Etiam alias formas Atticis aequales, quae cum Ionicis in memoria Herodotea variant, non comprobabant et e textu in adnotationem criticam relegabant editores, qui ne tentabant quidem explicare, qua ratione usurpandi hae ab illis differant. dativi pluralis formae Ionicae τοισίδε opposita est illa quae fertur Attica, sed quadraginta fere locis apud nostrum consensu codicum legitur, vox τοῖσδε ab editoribus in illud τοισίδε, quod melius esse credebant, mutata. τοῖσδε et τοισίδε non eundem esse casum in grammatica mea (114) demonstravi; notissimum enim est linguas indoeuropaeas differentias casuum veteres in pronominibus fidius conservare quam in nominibus, itemque sermo Herodoteus neque tam longe neque tam celeriter processit in syncretismo casuum pronominalium quam aliae dialecti, inter quas erat Atthis. τ(οι)οῖσδε igitur formam dativi instrumentalis esse recognovimus (ut in νόμοισι χρέωνται τοιοῖσδε I 216, 1 vel semper cum verbo ἀμείβεσθαι 'his verbis [quae sequuntur] respondere'), τοισίδε contra locativi (e. g. ἐν τοισίδε χωρίοισι III 111, 1); eam differentiam, quae non solum cum origine flexionum congruit, sed etiam cum illis quae e comparatione linguarum collegimus, in editione nostra conservamus.

Pronomina veterem speciem maiore fide quam substantiva conservare etiam ex aliquibus aliis patet (cf. grammaticam meam 107), ut e distinctione facta inter τεν, τεο ablativo (quo solo usu vocem habet Homerus) et τινος interdum possessivo (post Homeri aetatem creato, cf. meas Strukturalgrammatische Beiträge zum Verständnis Homers 110s.).

Alia res est de genitivo pluralis nominum mobilium, in quibus Ias et Atthis multum inter se differunt. Attica enim dialectus distinctionem generum sustulit, e. g., in forma *μεγάλων*, Ionica autem retinuit: *μεγάλων* m., n., *μεγαλέων* f. tamen similis ratio patet apud Herodotum codicibus testibus in parte quidem locorum; hoc enim residuum vetustioris iudicatur esse conditionis grammaticae, quod *αὐτέων* vel aliorum pronominum genitivi pluralis genera non distinguunt, cum illud *αὐτέων* saepissime masculino quoque genere usurpet noster (quamquam nimirum etiam forma *αὐτῶν* saepissime invenitur, cf. grammaticam meam 112s.). illud masculinum *αὐτέων* originem mihi ducere videtur ex **αὐτέσων* (femininum vero ad **αὐτάσων* reducendum est), quod cum sanscritico *teṣām*, *tāsām* facillime comparabis et communem cum **-ōsōm > -orum*, **-āsōm > -arum* originem videbis habere. illae et aliae linguae indoeuropaeae differentiam inter declinationem pronominum et substantivorum conservant (cf. praeae Latinitatis genitivos *deum*, *horum*) vel declinationem substantivorum declinationi pronominum adaequant (*deorum*); dialectos Graecas aliquas (inter quas est Attica) solas possum memorare genitivum pluralis pronominum illi substantivorum adaequavisse: e *λόγων* vides *αὐτῶν* natum itemque in adiectivis. sermonis Herodotei mixta conditio patet, quia illo tempore relationes grammaticae e veteribus in novas videntur transiisse.

Neve mutes, ut uniformem declinationem obtineas, binas accusativi formas in *-ην* et *-εα* cadentes nominum barbarorum quorundamque Graecorum, quorum nominativus in *-ης* exit, de quibus in grammatica mea 64—74 egi. horum exituum soni illis quae *sandhi* dicuntur regulis de extremis vocum sonis in sententia conserendis subiecti sunt; accusativi enim in *-ν* cadentes in pausa vel ante vocales usurpantur: ἡ βασιλιη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Ξέρξην. ὁ τοίνυν Ξέρξης ... VII 4; Ξέρξην ἐκνιζε VII 12, 1; εἶρετο ... τὸν Ἀρισταγόρην, ὁκοσέων ἡμερέων ὁδὸς εἴη V 50, 1; ... οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξην. τέσσερας μὲν δὴ ... VII 209, 5.

Inveniuntur hae formae pausales etiam ante *τ(οι)άδε*, quod apud nostrum eodem modo, quo Attico sermone *ὅτι* particula, orationum rectarum, quae sequuntur, initium designat (vel orationem rectam subordinat, quod, ut doctior lector minime ignorat, non idem est ac in obliquam convertere):

εἶπε πρὸς τὸν Καμβύσην, τάδε ἔμοι ... οὐ δοκέεις ... ?

Καμβύσεα ἔμοι

Καμβύσεα, τάδε ἔμοι

Pap. Ox. 1619, III 34, 5

stirps Romana

stirps Florentina

ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην, τοιάδε ἴγῃ, οὐ . . . σε δοκέω . . .’ I 8, 2.
 εἶπε πρὸς Ἀμύντην, τάδε ἐσὺ μὲν . . .’ (Ἀμύντεα MDSV) V 19, 1.

Itaque confirmatur quod p. XXIII de recta apud τὰδε distinctione dicemus, i. e. fiat nunc distinctio commate ei particulae anteposito (cf. comma illis *daß, that* antepositum); si in aliquibus libris manu scriptis interpunctio invenitur illi τὰδε postposita (ut editores adhuc praelis mandabant), memoria tenendum est veteres codices distinxisse post subordinativa (v. p. XVIII), quam distinctionem nos hodiernis usos consuetudinibus ante subordinativa transferre oportet.

Simili ratione de phonetica syntactica ducenda distribuuntur formae accusativi ἄθω — ἄθων et accusativi pluralis πόλις — πόλιας (v. grammaticam meam 64, 83), et in his quoque scribendis memoria codicum conservanda est.

Variant etiam verbi ἔκτῃμαι formae litteris ἐκτ- vel κεκτ- incipientes; teste Eustathio (comm. ad II. 759; cf. Bredow Quaestiones 287) illae Herodoto adscribebantur, quae res aliquos editores induxit ad formam κεκτ- vel consensu codicum traditam ut ‘atticismum’ e textibus amovendam. at vices harum ‘reduplicationum’ certis sunt subiectae conditionibus (v. grammaticam meam 138s., 142s.); nam praeferuntur formae, quarum initia augmento non sunt similia extra indicativum, videlicet ut αὔξησις (ut vetustissimi grammatici reduplicationem quoque nominant) in aliis evitetur verbi modis.

Si neutri formae e duabus vice variantibus stigma prorsus ‘falsae Iadis’ (*unionisch*) erat inustum, non audebant editores utramlibet suo arbitrio e textibus eicere. conservant omnes modo οἶδαμεν modo ἴδμεν, neque vero hac in re grammaticus sufficit ad explicandum (cf. grammaticam meam 147): illi graviore οἶδαμεν pro obiecto adiungitur propositio, cuius una pars exprimit ipsam naturam sciendi (*das Wissen*) vel aliter negationem (οὐδὲν οἶδαμεν II 17, 1, IV 46, 1), cumque quidem sono plenior sit quam ἴδμεν, summam vim gravitatemque sustinere potest illarum sententiarum in quibus exprimitur, utrum sciatur aliquid necne (*daß etwas gewußt wird*, VII 214, 2). ἴδμεν vero, cui pro obiecto merum substantivum adiungitur, id quod ‘cognovimus’ (*kennen*) exprimit potius quam scientiam (*wissen*) et in talibus usurpatur sententiis, in quibus de re agitur, quam cognovimus (*was wir kennen*): saepissime invenitur in idiomate τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ‘quod quidem cognoverimus’ vel sim.; cf. τὴν . . . Λιβύην ἴδμεν ἐρυνθροτέρην τε γῆν καὶ ὑποψαμμοτέρην, τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιλωδεστέραν τε καὶ ὑπόπετρον ἐοῦσαν, quod Schweighaeuser vertit ‘Libyae solum videmus rubicundum et arenosiozem (germanice optime vertetur *‘wir kennen Libyen als eher rötlichen und et-*

was sandigen Boden'), Arabiae vero et Syriae magis argillosum petrosumque ('als eher lehmigen und felsuntersetzten')' (II 12, 3). tamen rarissimis locis frequentia figurae τῶν ἡμεῖς ἴδμεν librariorum adduxit, ut temere ἴσμεν scriberent; haec quidem licet emendare.

Cum adhuc de fide erga memoriam dixerimus, nequaquam nisi hac fide veritatem de norma sermonis Herodotei propria praeberi posse, tamen ad illos locos advertere oportet animum, quibus noster a norma dialecti consilio digreditur. qui loci cum rarissimi sint, editorem ad formas emendandas fortasse illiciunt; at ubicumque apparet digressio, nisi interpolatione statuenda explicari potest (qua de re v. infra p. XXII), causa est quaerenda.

Uno solo loco (IV 8, 1) substantivi βοῦς forma accusativi pluralis alias consensu librorum βοῦς scripta incerto testimonio transmissa est; habet enim stirps una βόας, coniuncte vero cum altera forma a dialecto abhorrente (Γηρυνάοι): λέγονσι . . . Ἡρακλέα ἔλαύνοντα τὰς Γηρυνάοι βόας' (Γηρυνόεω βοῦς stirps Florentina) ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην . . . , ἥρτινα νῦν Σκύθαι νέμονται. rectene conicientes Herodotum se ad hymnum Pindari celebrem (fr. 169 Snell = Pap. Ox. 2450) applicavisse (signa textus citati supra posuimus) formas ab Iade alienas conservamus? haud absurdum videtur, cum alio quoque loco noster ad illum hymnum notissimum et sua aetate haud raro laudatum (cf. etiam Pl. Gorg. 484 b 7) explicitis verbis referat: III 38, 4 ὁρθῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα' φήσας εἶναι (cf. Pind. l. c.: . . . νόμος πάντων βασιλεύς. . . Ἡρακλέος | ἐπεὶ Γαρύνα βόας . . . ἔλασεν).

Est ubi in formulis antiquitus per gentes Graecas traditis originem digressionis ab Iade factae invenias. permulti loci inveniuntur in nostro in quibus praepositio vel praeverbium συν- nullo codice variante praebetur; at his perpaucis ξυν- legimus:

μετὰ δὲ ἣ τε διαλλαγή σφιν ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε ἔξεινους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους' (συμμάχους P) I 22, 4

Σόλων . . . εἶπε· ὅτι οὕτω ὢν, Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος ξυμφορῇ . . .'
I 32, 4

συμφορά exc. paroemiogr. M συμφορῇ AT¹ συμφορῇ(ι) T² DRMSV ξυμφορῇ cett. | πᾶν ἐστὶ ἀνθρώποισι συμφορῇ coni. Schweighauser πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπων συμφορῇ coni. Desrousseaux

οἱ Ἕλληνες . . . ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ ὑπὲρ ἐωντῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρωδηκότες, καὶ σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὐχεσθαι· μεγίστους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῇ Ἑλλάδι ξυμμάχους (συμμάχους stirps Florentina) VII 178, 1. conferas et κατὰ τὰ ξυνεθήκατο V 112, 2, ubi D solus quod usitatius erat visum habet συνεθήκατο.

Formulas recognoscis, quarum origo est extra Iadem Herodoti tempore consuetam: I 22, 4 mos dicendi, quo in foederibus inter gentes ictis utebantur Graeci quemque VII 178, 1 ad religionem translatum esse videmus; I 32, 4 *γνώμη* vel proverbium panhellenicum, immo vero sententia quasi ex ore Solonis Atheniensis audita. sunt haec omnia, ut ita dicam, orationes rectae non nostri, sed aliorum.

Etiam infinitivus *ζῆν* (*ζῶειν* I 31, 3, III 22, 4 est forma Herodotea, quae cum ceteris verbi formis sermone nostri semper vocalem -o- continentibus congruit, cf. grammaticam meam 124) gnomarum propria est. invenitur enim una cum substantivo verbali in -*τυ*- a dialecto nostri abhorrenti in sententia *τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμον καὶ ληιστύος κάλλιστον* (V 6, 2), quae gnomica naturam non significatione tantum, sed etiam quod copula caret, patefacit; itidem *τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζῆν* (*ζῶειν* AB Stob., *ζόειν* CT), *αἱ . . . γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσι κτλ.* in exhortatione morali erga Xerxem VII 46, 3. simili ratione *ἡδῶξάτο* suffixo Laconico munitum invenis in fabula de priscis rebus Lacedaemoniorum tradita (V 51, 2).

Duobus locis (IV 86, 1, VII 184, 1) substantivi 'navis' altera stirps codicum miram quandam et notabilem formam flexionis conservat, de qua Herodianus tractat (II 553: *νεῦς, νεός, νεῖ*, II 675: *τοῦ ὀνόματος αἱ εὐθδεῖαι ποικίλαι, οἷον νεῦς διὰ τοῦ ἑ, νηῦς διὰ τοῦ ἦ, ναῦς διὰ τοῦ ᾱ, νᾱς παρὰ Δωριεῦσι*), altera ad Herodoti sermonis canonem adaptat. cum illis duobus locis noster de ratione ad 'normam' magnitudinis vel velocitatis navium mentionem faciat, haud absurdum videtur eum aliquem fontem de rebus nauticis tractantem et aliena dialecto conscriptum citavisse vel memoria tenuisse (variat memoria etiam IV 86, 1 inter *νυχτός* 'noctu' et *νόκτωρ*, quod ea praesertim de causa praeferendum videtur quod nusquam alias apud nostrum invenitur): Hecataei verba illa esse veri simile est, quod ad proximum locum (IV 86, 4) expressis verbis indicat grammaticus quidam (Cram. Anecd. Oxon. I 287), ubi haec adnotat editor: „Haec fere habet Hdt. IV 86; num ille ex Hecataeo?“

Est ubi, quod primo quasi aspectu deviatio de dialecti normis videtur, meliore interpretatione (neque emendatione quidem, sed, exempli gratia, distinctione apte effecta) sermoni nostri prorsus concinnum esse recognoscatur.

Iam illius rei mentionem fecimus (p. XIX) particulam *ὅτι* apud Herodotum numquam in initio orationis rectae poni, uno solo tamen excepto loco, si distinctionum punctis ab editoribus positus fidem dares. haec enim leguntur II 113sq., qui locus de Alexandro (Paride) naufrago Helenam secum ducente et nave ad Aegyptum appulsa Proteum regem ut asyllum

(*εἰσάγεται*, cf. supra p. XI), et alia in ceteris libris. ea omnia ne quis umquam ad melioris Iadis normam codicibus diffidens temere corrigat!

Nihilo secus minimas editor ne perhorrescat emendationes, si eo pacto singulae a normis passim constantibus digressiones amoveri possint (cf. supra p. XXI de forma *ἴσμεν*). quod praecipue de spiritibus accentibusque dicitur: ne unicum restet post sextum saeculum vel extra poetas pronomen possessivum *ὅς, ἡ, ὅν* (cf. grammaticam meam 115), *ἦν* pro adiectivo *ἦν* scribimus I 205, 1; haec apud nostrum vere monstruosa forma permanserat et obduraverat in omnibus editionibus adhuc confectis, quamvis quoad sermonis quidem speciem mentem liberiores et leviores ostendebant multoque minorem quam haec nostra erga memoriam fidem et reverentiam.

In conspectu codicum in primis de eis agam libris manu scriptis, qui Musas integras vel continent vel continebant (sunt enim quorum pars tantum supersit) et quibus ad constituendum textum et memoriae varietatem adnotandam ut utar necesse mihi est visum; illi sunt quos siglis solitis designavi. lectoribus, quibus haec editio ut usui sit destinatur, utilitatem afferre paucioribus nitens testibus in apparatu critico conficiendo non credidi, praesertim cum assentiri non possem B. Hemmerdinger (*Eliminatio codicum Herodoteorum*, CQ 2, 1952, 97ss.; *Les manuscrits d'Hérodote et la critique verbale*, Genova 1981), qui omnes prorsus codices, e quibus ceteri sunt exscripti, ad nostra superesse tempora opinatur, ita ut 'patribus' illis nixus 'filios' possit eliminare neque ullo nisi duobus tantum codicibus (A et D) uti debeat editor. si vero paucissimos et eos recentissimos recte censeo exstare codices, quibus librarii tamquam exemplaribus usi sunt, lectionum varietas integro opere examinata ad alia stemmata adumbranda (v. pp. XXXVIII et XL) me induxit, ita ut multo maiore numero testium opus sit ad textus historiam intelligendam, cum alia quaedam prisca lectio alio codice sit conservata. praeterea hoc quoque credo editoris esse, lectori erudito facultatem praebere, ut de veritate memoriae ipse iudicet, neque illi suum ipsius iudicium ante paratum nullis testimoniis vel argumentis adiunctis tamquam magister imponere; quae de causa etiam illas, quas minus vel nihil valere existimavi, lectiones varias in codicibus exstantes omittere nolui, ne lectoris aestimationem praeiudicarem. (insuper ad quaestionem codicum eliminandorum et stemmatis delineandi cf. quae R. A. McNeal disseruit in *Antiquité Classique* 52, 1983, 110–127.)

Praeterea quam brevissima potero adiungam de illis codicibus (quos enumeraverunt A. Colonna, *Boll. del Com. per la prep. della ed. naz. dei*

class. gr. e lat. NS 1, 1945, 41—83 cum corrigendis NS 2, 1953, 25, et Hemmerdinger, Les manuscrits 29—45, excerptorum codicibus tamen exclusis), quos speciminibus examinatis et collatis supervacuum mihi videbatur in adnotationem includere. praeter eos quos non vidi (Matritensem Bibliothecae Regiae N. 31, anno 1487 exaratum; Oxoniensem Bodleianum gr. 102 [2935] saec. XV; Etonensem gr. 113 [Bl. 2. 11] saec. XVI, e quo aliquas lectiones affert Gale, cf. ed. Gronovianam 1715, 759—788) cum nulla fuerit causa memoriae codicis eliminandae nisi cum ex alio iam excusso et collato plane pendet vel unius e codicibus vere est simillimus, horum codicum mentionem ad illorum descriptionem adiungam, cum quibus affinitas prorsus patet.

Codicum enumerationem tali ordine disposui, ut illi, e quibus Florentina et Romana quae dicuntur stirpes constituuntur (AB DJRSV), in extremis ponantur.

A Laurentianus plutei LXX codex tertius membranaceus, descriptus in Steinii editione pp. v—vii et a Colonna 42—44, ab Hemmerdinger 86—93, saec. X vel, ut Hemmerdingerii (86) iudicio utar, IX exeunti attribuendus continet Musas 376 foliis accuratissime exaratis, quorum ultima pars nescio an recte alteri manui sit adscripta a Stein et Hemmerdinger, praesertim cum in aliis quoque partibus codicis loca distingui possint, in quibus idem librarius ad diligentiores transit a paulo minus elegantiore ductu. post Steinium, cui in apparatibus criticis conficiendis cuncti nostrae aetatis consentiunt editores codicem illum omnium praecipuum librorum manu scriptorum esse habendum, fidelitate adiuvantium adiutus et imaginibus lucis ope expressis exiguis (*microfilm*) usus codicem denuo excussi, nec frustra tamen cum hic et illic Steinium apparuerit singula non omnino momento carentia praeteriisse. quae res imprimis pertinet ad speciem vocum vel litterarum a manu secunda vel recentiori illatarum, cuius rei si indicationes attente considerabit lector, meliore fruetur iudicio de memoria nostri. ι quod adscriptum vocatur rarissimis omissionibus, etiam plerisque adverbis in $\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$, $\tau\acute{\alpha}\tau\omega$ cadentibus ultro additum, exhibet codex, cuius adductus vetustate, cum antequam statuerentur regulae tractatum mediæ aevi exeuntis ad dialectum vel orthographiam vel accentus pertinentes esset conscriptus, diligentissime mihi operam dedi ut exhiberem cum accentus spiritusque tum elisiones necnon ν $\epsilon\pi\epsilon\lambda\kappa\nu\sigma\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ prima manu scripta (ad quam rem v. quae supra p. XIII s. disserui). pronominiibus vel adverbis relativis eandem habentibus formam ac demonstrativis comma distinctionis causa adiungit (v. supra p. XVIII). scholia illius codicis praeter quae a Stein vol. II

429sq. eduntur auxi; nihilo minus haud raro obscuritate notarum marginalium sum inhibitus omnes exscribere notulas.

B Romanus Angelicus graecus 83 (C. I. 6) membranaceus Herodotum unum continet foliis 330. describunt Stein vii s., Colonna 44, Hemmerdinger 94ss. de codice saeculo XI vel XII ineunte exarato interciderunt quaterniones aliquot, qui ducentis vel trecentis annis post a quodam librario in charta scribente suppleti sunt. partes operis, quae in hoc continentur supplemento, quod siglo **b** designamus, hae sunt: ab initio usque ad I 35, 3 et ab I 42, 1 usque ad I 68, 3 (quibus incipiat vel explicat vocibus ex enumeratione testium recognoscatur et illud quoque quod textus foliorum suppletorum ex exemplari exscribebatur, quod ad aliam referendum est stirpem ac **B**, qui cum **A** arte cohaeret; vide quae infra ad codicem **M** disserimus). postquam inspiciendo satis magno numero foliorum mihi persuasi maiorem partem codicis a prioribus sufficienter fuisse excussam, tantum folia **b** vocata adhuc non satis accurate perfecta denuo contuli. apparent in **b** *ν ἐφελκυστικά* satis frequentia, non autem regulariter in fine propositionum adiuncta; *ν ἐφελκυστικά* paene omnino desunt in **B**. litteram *ι* usurpat adscriptam **b** sicut **B**. scholia satis multa inveniuntur in marginibus, quae exscripsit Stein, interdum tamen omissionibus vel erroribus minimis, quos correxit v. d. Desrousseaux in illo tractatu Scholae Francogallicae Romanae anno 1887 proposito et inscripto *Étude sur les manuscrits d'Hérodote*. qui tractatus cum tunc temporis noniam esset publici iuris factus (nunc Hemmerdinger in opere saepius citato elaboravit), auctoris propria manu scriptum exemplar inspicere potui benignitate usus amicorum Parisinorum et conservatorum illius Bibliothèque Nationale Parisinae, quae illum in manuscriptis sub numero Nouvelles Acquisitions Françaises 16311 reposuit.

Cum **A**, ut videtur, maxime congruit Cantabrigiensis bibl. Univ. 2596 (Nn. II. 34), saeculi XIV, Gaisfordii K (Askewianus); cf. Hemmerdinger 89ss. — e codice **B** plane esse descriptum iudicat Colonna 46s. Vaticanum Palatinum gr. 152 saeculi XIV, librum IX continentem; non vidi; excussit Colonna, sed lectiones publici iuris non fecit; cf. Hemmerdinger 98.

C Florentinus Laurentianus Badius Conventuum Suppressorum 207, 1, quem descripserunt praeter Stein (viii ss.) Colonna (44s.) Hemmerdinger (100ss.) E. Rostagni et N. Festa in SIFC 1, 1893, 129ss., membranaceus est 310 foliorum Herodotum totum necnon postremo folio in verso priorem partem (*α—δ*) *Λέξεων Ἡροδότου* continentium, quae praeter illa, quae capita I 41—73 continent, e codice perdita et quattuor saeculis post a recenti manu, siglo **c** designata, suppleta, exarata sunt saeculo XI ineunte. comparatis apparatus priorum editionum cum satis magno

numero speciminum lucis ope expressorum persuasus sum mihi non esse opus ut denuo excuterem; aliquot tamen lectiones Hemmerdinger 103 suppeditavit. abundantissime omnium librorum exhibet lectiones 'mixtas' speciei *ὀρέωντες*, de quibus infra agimus p. XXXIX, vel erratas correctiones: I 179, 2 *μοννόκωλα* codd. plur., *μοννόκωλα* R, *μοννόκωλα* C. antiquissimus est igitur illorum codicum, quibus velut fundamentum praecessit exemplar 'adnotatione critica' munitum. est ubi ipsa prisca adnotatio exstet in codice C (IV 68, 1 *ἔστίας*), de cuius lectionis antiquitate ex eo iudicari potest quod duplices lectiones ex ea natae in alios codices eiusdem stirpis irrepserunt (*ἱεστίας* AB). abundantissime omnium videtur *ν ἐφελκυστικόν* et ante vocales usurpare et ubi nos punctis distinguere solemus sententiarum partes. litteram *ι* adscribit post *η*, *ω*. commate subordinativo postposito (v. p. XVIII) utitur.

P Parisinus graecus 1633 membranaceus constat foliis 284 continetque Herodotum unum et integrum; v. Omontii Catalogum necnon Steinii praefationem x s. dissentiebant inter se viri docti, cui sit attribuendus saeculo; cum Hude Colonna (48) Hemmerdinger (149s.) nunc convenit eum saec. XIV esse ponendum. recentis fere aetatis testimonium etiam est, quod satis frequenter, quod ad flexiones vel res orthographicas attinet, sua sponte librarius eius doctrinam aliquam grammaticam secutus correctiores ut putavit formas introduxit, quales sunt *νεός* VIII 87, 2 (ubi ceteri *νεώς* Atticum scribunt, de quo v. p. LXII), *σπονδαιότερα* I 8, 1 (pro *σπονδαιέστερα*, cf. quae p. X s. de *ἐπιτηδεότερος* diximus), *συμμάχους* I 22, 4 (pro *ξυμμάχους*, v. p. XXI) et aliae quarum plenior mentionem feci in grammatica mea 208. talibus consuetudinibus dissociat se vel ab omnibus vel ab illo qui ei proximus est codice, C (v. stemma infra p. LXIII delineatum). apparet manus corrigens imprimis in marginibus, postque eas correctiones inductas fundamentum constat fuisse codicem P aliorum ex eo exscriptorum, inter quos sunt p et illi quorum mentionem infra faciam.

Omnium est Lutetiae Parisinorum conservatorum codicum optime scriptus et ea de causa videtur maximam attraxisse intentionem virorum doctorum, qui in illa urbe sedem habebant. post correctiones, quarum iam fecimus mentionem, criticas videmus adnotationes ad varietatem codicis P a stirpe Romana spectantes, sicut \therefore vel + supra verum scriptum, ubi deest aliqua vox in aliis libris, e. g. III 106, 2 *τοῦτο μὲν*, ubi + superimpositum est illi *μὲν* quo carent DRSV. recentis plane sunt illae postremae adnotationes aetatis haudque absurdum videtur eas esse inductas a sodalibus Henrici Stephani Parisini, qui ad Musas imprimendas ante omnes codice P est nixus. inter Parisinos, qui ad codicem P adverterunt animum, praecipue est numerandus Havet, qui eum cum editione Stephaniana comparavit, cuius in exemplari (est enim exemplar Stephanianum Havetii manu adnotatum illud quod

in Bibliothèque Nationale signum fert Rés. J 11) unicum invenis media in voce *Κό/σων* III 64, 5; hoc loco initium habet designatio paginarum Stephanianarum in ipso codice **P**, illo enim modo, ubicumque explicit pagina Stephaniana, litteram *P* (videlicet pro 'pagina') vides adscriptam in margine codicis. haec minima qua recurem si quaerat lector, sciat me ipsum in grammatica mea conscribenda (202 s.) esse affectum errore F. Burgerii (Hermes 26, 1891, 463 ss.) qui litteram illam censuerat esse graecam (*q*) et numerum centum versuum in stichometricum modum designasse; non videram illo tempore quae recte scribit v. d. Stein in sequenti Hermiae tomo (27, 1892, 160) de affinitate illarum notarum et editionis Stephanianae.

Excusserunt Parisinum 1633 permulti editores (quorum ultimum nomen Legrand Parisinum) neque tamen sine varietate aliqua apparatum (quam rem significat etiam Hude vii). ut ex aliquibus discrepantiis melius mihi faciam iudicium, unum ex huius codicis apographis (*p*, q. v.) ipse contuli et sparsim lectiones eius adnotavi.

Cum illi, qui codici **P** succedunt, libri adhuc in Italia conservati saeculis XV et XVI sint exarati et *p*, illius apographum, anno 1447 scriptus sit, aetas potest recognosci, qua **P** et *p* Lutetiam allati sunt. inter illos codices qui colophonium eisdem 'versibus heroicis' praebent quibus *p* hi sunt: Ambrosianus gr. C 82 sup. (Martini-Bassi 186) iam antea (anno 1426) exaratus, qui et Moschopuli tractatum *Περί Υάδος* habet (v. p. LI); Neapolitanus gr. III. B. 4 saeculi XVI, qui partim cum **T** congruit correcturis aliquot additis, in ultima parte autem cum **Pp**; Neapolitanus gr. III. B. 3, saeculi XV, ex Ambrosiano C 82 sup. videtur descriptus, Moschopulum habet, caret tamen subscriptione; Laurentianus pl. LXX 29, saeculi XIV (Hemmerdinger 29 s.), cum **P** maxime congruit; Oxoniensis Baroccianus gr. 200, ab Andrea quodam anno 1515 exaratus foliis 149 primis continet libros I—V et **P** iam correcto descriptos; Vaticanus Palatinus gr. 332, saeculi, ut Colonnae (58) videtur, XVI, ex Oxoniensi Barocciano 200 est descriptus.

p Parisinus graecus 1635, chartaceus, constat foliis 405, quorum prior pars continet Herodotum, altera alia manu scripta Xenophontis Cyropaediam et Anabasin. in fine Musarum (fol. 238^r) aliqui 'versus heroici' sunt additi necnon colophonium, e quibus codicem anno 1447 esse exaratum colligimus. descripserunt Stein (xiii), Colonna (51), Hemmerdinger (39s.). excussit Stein librum I et notat lectiones; totum contuli lectionesque adfero sparsim (qua de causa siglum uncis parentheticis circumdedi in indice testium praeter librum IX, v. infra); ad quod accedit Steinii (vel adiutoris eius) collationem neque codicis **P** neque codicis *p* expertem fuisse mendarum. libri I—VIII et **P** (ratione habita, ut videtur, correctionum et partis notarum marginalium, cf. inter alia quae ad IV 3, 3 et V 89, 2 adnotavimus) sunt exscripti et carent *ν ἐφεληνστικῶ* et *ι* subscripto. itaque ubi discrepant inter se editiones quoad lectiones codicis **P**, eam quae cum *p* congruit tacitus recepi. nulla tamen visa ratione, qua cohaereant **P** et *p* in libro IX, in hoc libro omnes exscribo lectiones varias; discrepat enim hic *p* alicubi a **P**, congruunt autem ibidem lectiones eius

cum Aldina editione, contra tamen in ceteris libris, ubicumque distat Aldina a **P**, huic consentit **p**. haud abhorrere videtur illa res ab iudicio Steinii (xxxv) codicem **p** quodam modo et aliqua ratione fuisse textus Aldini formandi participem.

Provenit codex e bibliotheca Catherinae de Medicis; libri IX exstitisse olim exemplari peculiare ex eo apparet, quod codex Palatinus gr. 152 (quem Colonna 46 e codice **B** esse descriptum argumentis firmissimis se posse demonstrare affirmat) praeter aliorum scriptorum opera Calliopen continet.

M Mutinensis Estensis graecus 221 (II. H. 6), chartaceus saec. XVI ineuntis foliis 183 continens Herodoti Historias, descriptus a Puntoni, Indice dei codici greci della Biblioteca Estense di Modena, SIFC 4, 1896, 513; eius mentionem faciunt Colonna 57s. et Stein xvi, xviii, neuter in-spexit neque Desrousseaux (cf. tractatum eius supra citatum, p. 2). totum adiutores et ipse diligentissime excussimus. *ν ἐφελκυστικά* abunde usurpat neque vero *ἰῶτα* subscriptum. Mutinensis lectionum in recensione nostri rationem habendam esse ex eo primum apparet, quod solus videtur esse codex, qui integer penes nos est e ramo memoriae, cuius ceterorum membrorum non nisi reliquiae aliquot quaternionum supersunt, videlicet codex **Q** (quod vide) et folia **b** (v. quae de codice **B** supra diximus), quique cum florilegiorum memoria artius cohaeret quam ceteri libri (vide infra p. LIV ss.). priores editores inscientia Mutinensis impediverat ne adgnatos textus recte ponerent in stemmate memoriae Herodoteae, effectumque erat tali modo, ut **b** stirpi attribueretur Romanae ultroque **Q** indicatione quando esset exaratus carens iudicaretur ex Aldina editione esse exscriptus (cf. Steinii praefationem xvii). quam arte cohaereant **b** et **Q** ex hoc recognosci potest exemplo lectiones omnes exhibente, quae una pagina (fol. 3^v) continentur codicis **M**:

I 20 παρὸν **M** παρὸν **bQDTRSV** παρεὼν cett.; I 21, 1 ἐξηγγέλθη **MbQ** et codd. plur. -αγγ **CP**; βουλόμενος **MbQ** et codd. plur. -ον **SV**; θρασέως **MQ** σαφέως **b** cett.; μέλλει **MTbQP** μέλλ(λ)οι codd. plur.; I 21, 2 ἅπαντα συναγαγὼν **MbQA** man. rec. **DTRSV** πάντα συγκομίσας **A¹BCP**; χοῆσθαι **MbQ** et codd. plur. χρέεσθαι **CP**; I 22, 1 προηγόρευε **MbQ** προαγόρευε **CPR** προσηγόρευε **DT** σ supra lin. add. **A²**, iterum erasit man. rec. προσαγόρευε **SV**; ἰδὼν τε σῶρον **MQT** ἰδὼν τε σορὸν **b** ἰδὼν τε σωρὸν codd. plur. ἰδὼν σωρὸν **D**; I 22, 2 εἰπὼν **MbQTR^{πὼν}S** ἢ εἰπὼν supr. lin. **A²** εἰπας πὼν (q. e. εἰπας) **V**; τὰς ἐντολάς τοῦ Ἀνδοῦ **MQ** Ald. τοῦ Ἀνδοῦ τὰς ἐντολάς **b** cett.; ἀπῆλθεν ἐς **MQ** cett. ὑπῆλθεν ἐς **bDTSV**, supr. lin. **A** man. rec.; Σάρδεις **MQP** Σάρδις **b** cett.; I 22, 3 σιτοδείην **MQRSVA²** σιτοδείην **b** et codd. plur. σιτοδείην **D** σιτοδείην **T** et Priscianus; τετρήσθαι **MQTRSV** τετρεύσθαι **b** cett.; λεὼν **MbQ** et codd. plur. λεῶ **RV**; κατεδόκεε **MQ** et codd. plur. κατεδόκει **b** ἐδόκεε **CP**; εἰς τὸ **MQ** ἐς τὸ **b** cett.; I 22, 4 ὠκοδόμησε(ν) **MbQ** et codd. plur. οἰκοδόμησε **CP**; νόσον **MQCRV** νοῦσον **b** cett.; καὶ τὰ μὲν κατὰ **MbQT** κατὰ μὲν cett.; Ἀλυσίτη **MbQ** et codd. plur. Ἀλυάττης **DRSV**; I 23 ἐξενευχθέντα **MbQ** et codd. plur. ἐξενευχθέντα

ASV; δείξαντα **MQ** διδάξαντα **b** cett.; I 24, 1 τὸν πολλὸν **MQ** et codd. plur. τὸ πολλόν **bP¹** (?); δὲ **MbQ** et codd. plur. om. **D**; I 24, 2 προιέντα σφι(ν) **MbQDTRSV** σφι προιέντα cett.; I 24, 3 ταφῆς **MbQD** man. recentissima et codd. plur. ταφείς **D¹RSV**; I 24, 4 περιδέειν **M** -δεῖν cett.; δοκέει **MbQ** δοκέοι cett.; αὐτὸν om. **MQ**, habent **b** cett.; ἐδωλίοισι **MbQP²TRSV** ἐδώλοισιν **C** ἐδώλοισι **D¹** (i inser. **D²**) ἢ ἐδώλοισι suprascr. man. rec. **A** (eaedem lectt. iterantur I 24, 5); I 24, 5 ὄρθιον **MQ** et codd. plur. ὀρθριον **bTRSV**.

E Mutinensis lectionibus recte etiam apparet ratio, qua ille vel alii renascentium artium aetatis codices cohaereant cum editione Aldi, praesertim cum alius codex (**p**), cuius propinquitas cum **M** ex apparatu facillime recognoscitur, in Aldinae editionis fundamentorum numero est habitus a Steinio (xxi, xxxv). veri simillimum mihi videtur illum ad quem **M** pertinet ramum memoriae Aldinae subiecisse potius quam ex ea exscriptos continuisse codices. probandum est ultro (v. infra) Mutinensem praebere textum simillimum manuscripti alicuius, qui editorum Aldinorum labori adfuisse, vel plane fuisse ipsum unum e fundamentis editionis principis anno 1502 impressae. quamdiu pars tantum nota est Aldini textus fundamentorum, usui esse fortasse iudicatur editorem codicis instar eius editionis facere mentionem; nunc vero, cum lectiones non solum codicum **T**, **p**, **Q** notemus, sed etiam codicis **M**, nihil novi videtur posse praestari Aldina adiuvante. quae cum ita sint, selectas modo lectiones Aldinas Steinium secuti necnon veteres editiones (e. g. Gronovianam) exigentes memorabimus, eas quidem e quibus ipsa Aldina editio qua ratione se referat ad alios humanistarum aetatis textus clariore luce possit inspicere vel quo modo sit orta.

Est ubi varia aliqua lectio Aldinae et Mutinensis sit propria expertesque illius lectiones sint ceteri codices Mutinensis propinqui:

III 135, 3 τὴν οἱ Δαρειὸς ἐπαγγέλλετο **M** Ald. τὴν ὁ Δαρειὸς ἐπαγγέλλετο (-ται v. l.) cett. si illa Mutinensis Aldinaeque lectio consilio aliquo, ut emendetur textus, erat introducta, subtilior fortasse est atque ingeniosior quam quae illa sit effecta aetate, neque tamen obliviscamur aliam perditam aliqui memoriam participem fuisse in formatione textus a Mutinense traditi (v. p. XXIX).

III 63, 4 οἱ μάγοι εἰσὶ τοι οἱ ἐπανεστεῶτες **M** Ald. οἱ μάγοι εἰσὶ τοι ἐπανεστεῶτες cett. voces τοι οἱ e lectione duplici τοι videntur ortae.

V 101, 3 ὅρος τὸν Τμῶλον, quod **M** et Ald. habent pro ὅρος τὸν Τμῶλον a reliquis praebito, a plerisque editoribus praefertur.

II 51, 4 πρῶτοι Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν] πρῶτοι παρὰ Πελασγῶν μαθόντες **M** Ἑλλήνων in mg. suppl. **M** et ante παρὰ in textum inseruit Ald.

IV 23, 4 τοι voci τι suprascr. nescio quae manus **M** τοι Ald.

IV 26, 2 πατὴρ in πατρί correxit **M** πατρός Ald.

IV 128, 3 ἂν codd. plur. αἰεὶ **M¹** Ald., corr. **M²**.

Porro locos invenies, in quibus omisit **M** aliquam vocem supplevitque eam Aldina indutam specie, qua a ceteris fontibus differt. editionis impressae editores se esse nixos textu illa voce carente ex eo quoque constat, quod forma ab Aldina praebita

'melior' quoad dialectum vel 'rectior' videtur esse iudicanda quam vera lectio ceterorum codicum: III 99, 2 *αὐτῶν* codd. plur., om. **M** *αὐτέων* Ald.; III 12, 1 *μόνη* om. **M** *μόνη* Ald. cf. etiam III 97, 5, ubi Aldinam quasi puriori dialecto recognoscas studuisse, addit enim solus Mutinensis nescio qua ratione inductus particulam *οὖν* post vocem *μὲν* scribens *ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι*, quam lectionem recepit Aldina, 'correxit' tamen in *ταῦτα μὲν ὧν οὗτοι*, ne ab Iade abhorreret, et V 67, 4, ubi loco vocis *ἑώθεσαν* a codd. **Mp** omissae *ἑώθασι* inseruit Aldus. cf. V 89, 2.

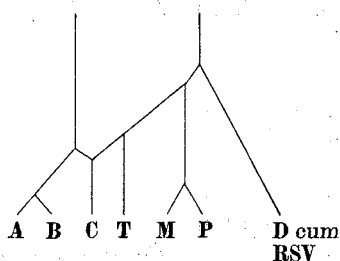
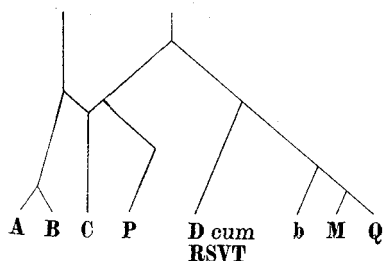
Aliquae in Aldina obviae veniunt lectiones 'mixtae', quas eo modo esse ortas constat, ut lectiones in Mutinense exstantes in unum essent confusae cum illis quae in ceteris codicibus leguntur:

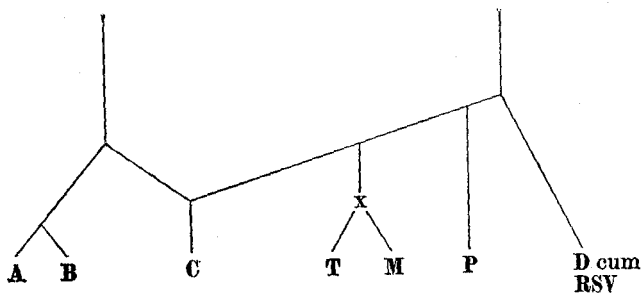
III 58, 3 *ἀπικόμενοι ὧν ἄγγελοι* **ABCP** *ἀπικόμενοι ὧν οἱ ἄγγελοι* **TDRSV** *ἀπικόμενοι δὲ οἱ ἄγγελοι* **M** *ἀπικόμενοι δ' ὧν οἱ ἄγγελοι* Ald.; IV 19 *πλήν τῆς Ὑλαίης* **PDRSV** *τῆς Ὑλαίης* **ABCT** *γῆ τῆς Ὑλαίης* **M** *γῆ πλὴν τῆς Ὑλαίης* Ald.; hoc quoque: III 8, 3 (cf. apparatus) *Ὅροτάλ* **DRSV** *Ὅροτάλ* **C^c** *Ὅροτάλ* **AC^{ac}TP** *Ὅροτάλ*τ* **B** *Ὀῦροτάλ* **M** *Ὀῦροτάλ* Ald.

Sunt et alii codices eiusdem familiae, in quibus talis modi confusionis elementa appareant: III 84, 1 *Ὀτάνεω* **Mp** *Ὀτάνεος* cett. *Ὀτάνεως* Ald. planissime autem demonstrari potest origo lectionum mixtarum Aldinarum e duplicibus lectionibus codicis **M** hoc loco: III 156, 1 *ὀρέωντες* **AB** *ὀρέοντες* **CTPp^{ac}DRSV** *ὀρέωντες* **M** *ὀρέωντες* **p^c** Ald.; similiter invenitur V 68, 1 pro *μετατιθεῖς* 'falsa' correctio *μετᾶ-θεῖς* **M** et *μετατεθεῖς* **p** Ald.

Quamquam ex illis satis constat Mutinensem unum fuisse e fundamentis Aldinae potius quam hanc illius, addamus licet exemplum e codice, quem nemo umquam habuit suspectum ex Aldina esse exscriptum: III 80, 3 *ἐμφύεται* **A** *ἐμφύεται* cett. *ἐνεμφύεται* Ald.

Ut de loco agamus, quo in stemmate ponendus est **M**, praeter id quod proximitate codicum **Q** et **b** ponimus eum in illis partibus operis, quae in his continentur, Mutinensem liquet esse unum ex eis, quorum affinitas hic illic mutatur neque aequalis est in omnibus partibus Musarum. qua de mutatione stemmatis cum infra nobis sit disserendum, hic has tantum inter alias positiones (quae ex enumeratione testium recognoscuntur) a nobis observatas esse memoramus:

Ad tertiam eam formam stemmatis non modo memorandum est interdum easdem omissiones ex haplographia ortas et in **T**¹ et in **M** inveniri (cf. IV 33, 2—3 et IV 34, 1), sed etiam haec nobis explicanda et addenda sunt: est, ubi **M** correcturam plane ex nihilo invenerit lectionis a scriba libri x penitus depravatae et in **T** adhuc lectae; at cum manus secunda codicis **T** ex alio fonte rectum restituisset, nihil habuisse videtur libarius codicis **M** unde textum genuinum traheret (minime igitur eum repetamus licet ex Aldina esse descriptum). exciderunt enim III 134, 4 propter haplographiam homoeoteleuti aliqua verba, quae vices loquentium indicant, adeo ut in **T**¹ verba contrariam mentem patefacientia, quasi ab una eademque persona essent dicta, exhibeantur.

T¹ '... ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι.
om. (suppl. T²) καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνον ἔσται
M '... ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι.'

T¹ om. (suppl. **T²**) τελεύμενα· λέγει Ἀτοσσα, τάδε ὄρα, νῦν ἐς
M Ἀτοσσα δὲ οὕτω ἔφη.

T¹
om. (suppl. **T²**) Σκύνδας μὲν τὴν πρώτην ἰέναι ἔασον· οὗτοι γάρ, ἐπεὰν σὺ βούλῃ,
M

T¹
om. (suppl. **T²**) ἔσονται τοι· σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι.
M

T¹	<i>ἐπιθυμέω γὰρ . . .</i>
om. (suppl. T²)	
M	<i>‘ἐπιθυμέω γὰρ . . .’</i>

Cf. IV 22, 3, ubi vocabulo ἀποκλίνοντι a scriba codicis **T** in ἀποκλίνον depravato librarius **M** vocem prorsus inventam τετραμμένον substituit, quae deinde, sicut etiam IV 126 factum est, in Aldi quoque inventa est textu; IV 168, 1, ubi de sententiis οἰκέουσι δὲ κατὰ τάδε Λίβυες. ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι πρῶτοι Ἀδρυμαχίδαι Λιβύων κατοίκηται scriba cod. **T** voces ἀπ' Αἰγύπτου omiserat vel supervacua censuerat, **MP** necnon editio Aldina syntaxin 'adaptaverunt' novam ponentes interpolationem inter ἀρξάμενοι (ἀρχόμενοι **MPp**) et πρῶτοι.

Inter correctiones denique codicis Mutinensis haec quoque est numeranda, qua lectionem a Dindorfio propositam anteceperat: IV 165, 1 ἕως pro τέως.

Est etiam, ubi Mutinensis aliquid in 'patre' cum **T** communi corruptum, de cuius correctione desperavit scriba, extemplo omiserit:

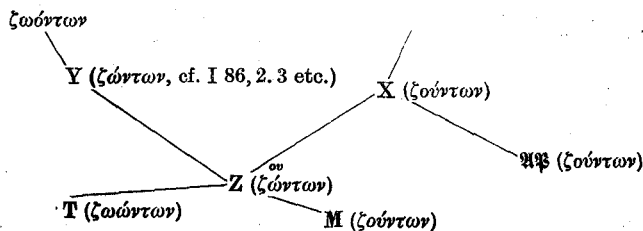
III 135, 2 codd. plurimi:	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλα λαβόντα ἄγειν
T	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιλαβόντα ἄγειν
M	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἄγειν

Aliqua ea sola de causa omissa esse videntur, quod lectio non constitit in fontibus: II 60, 3 πλέον C² J^{ac} T πλέον cett. prorsus om. **M** sententiam mutilans; III 14, 7 τε, v. l. δέ, om. **M**; cf. III 18; 140, 3; 27, 2; 80, 1; dubiam vocem erasit **M** III 30, 2, falsam litteram IV 192, 1.

Aliquando evenit, ut **M** vocem, quam aliquod vitium subiisse et post correctam vel non unanimitate stirpium traditam esse videmus, e correctura fontis sui reciperet, sed formam correctam in fonte videlicet super verum scriptam falsa transpositione in alium locum insereret: I 179, 3 μοννόκωλα ἔδειμαν] μοννόκωλα ἔδειμαν **RT** μοννώκωλα ἔδειμαν **C** (v. p. XXVII) ἔδειμαν μοννόκωλα **MT**; III 34, 3 οἶνω προσκείμενον **ABCTP** προσκεισάμενον **DRSV** προσκείμενον οἶνω **M**; III 83, 1 δὴ τρεῖς αὐταῖ προσκέατο **ABCT** δὴ τρεῖς αὐταῖ προσκέατο **DRSV** δὴ τρεῖς αὐταῖ προσκέατο **p** Ald. αὐταῖ δὴ προσκέατο τρεῖς **M** αὐταῖ δὴ προσκέατο τρεῖς **T** et eius modi alia multa. III 30, 3 vocem οἱ a **R** omissam transponunt **pM** Ald. suntque aliquae transpositiones cum **Q** communes, etsi origo iam non exstat: I 31, 4 ἀριστόν ἐστι τυχεῖν **MQ** τυχεῖν ἀριστόν ἐστι cett.; I 32, 5 ἔχοντες μετρίως **MQ** μετρίως ἔχοντες cett.

Neque vero omnes mutationes ordinis verborum in codice **M** inventae necessario e correcturis ortae sunt; iam scimus (v. p. XLIV, ubi de papyrorum memoria agimus) aliquam antiquissimam recensionem ordine verborum a textu 'Florentino' et 'Romano' interdum differre, et quamvis stemmata hic pro exemplo allata nihil dum de ratione indicent, qua **M** et 'consanguinei' eius cum memoria obliqua cohaereant quaque rami memoriae ab eis, quos hic delineavimus, alieni sit particeps (de quibus rebus cf. pp. L, LIV s.), tamen haec ultima ad lectiones 'patris' codicum **MTQ** communis recognoscendas spectantia afferamus exempla:

III 119, 6 ζώνωντων codd. plurimi ζούντων **℣ℱM** ζωώντων **T**, quod, cum II 36, 2 ζώωσι (ex ζῶσι videlicet ortum) adhuc in **M** exstet, optime sic explicabitur (cf. p. XXXIV), et hoc ad 'tertiū rami' recensionem orthographicam spectans, quod in solis codicibus **TMQ** vox 'limes' ὄρος scribitur I 72, 2, ubi ceteri errorem recensorum vetustissimorum (ὄρος) perpetuant, inversa autem ratione οὐδῶν **TM** (pro ὀδῶν) II 7, 2 (cf. p. X).

Q perditus praeter folia primam partem Musarum usque ad medium caput I 86 continentia et extremis annis saec. XV confecta (Hemmerdinger 38) quae nunc religata sunt numeris 18—36 signata cum reliquo codice miscellaneo Parisino graeco 1405 chartaceo, quem v. d. Omont saeculo XVI adscripsit. sed plane e partibus variorum codicum constat ille liber, cuius alias partes ab aliis manibus esse conscriptas facile recognoscitur. cumque immo mutilus sit in fine, haud libenter adsentiemus Steinio (xvii), cui illa pars libri primi ex ipsa Aldina visa est transscripta. qua ratione de affinitate memoriae codicis **Q** et textus Aldini nobis videatur esse iudicandum, intellet lector ex illis quae de codice **M** disseruimus. subscriptum habet *ἰῶτα*, regularius tamen ubi cum accentu circumflexo una apparet quam alias; *ν ἐφελκυστικῶ* paene secundum nostrae aetatis consuetudinem utitur.

T Laurentianus plutei LXX codex sextus membranaceus, quem describunt Stein xi s., Colonna 47, Hemmerdinger 106ss., cf. etiam quod de eo tractat v. d. Alberti, Maia 11, 1959, 315ss. et 12, 1960, 331ss. constat foliis 340 Herodotum unum et integrum continentibus exaratisque, ut docet subscriptio, anno 1318 a Nicolao Triclinio iussu Atheniensis cuiusdam bibliopolae vel litterarum viri periti. memoriam huius codicis, quae minoris ad textum constituendum esse momenti diu iudicabatur, postquam **D** in lucem revenit, Steinianam sequens notitiam in apparatu notavi ideoque lectiones manus posterioris (t), quae duo folia illius codicis supplevit (IV 155, 2—163, 2, cf. et Hemmerdinger 108), sparsim modo inter testes enumeravi. codex **T** illustrissimum est exemplum codicum (et insuper ante renascentium aetatem litterarum est scriptus) qui in Musarum parte alia in alio sunt ponendi loco stemmatis. est enim usque ad libri II cap. 132 stirpis Romanae affinis, a II 133 usque ad finem operis Florentinae; nihilo minus eadem fere scholia ubique inveniuntur in margine adscripta quae in codice **A**. haud longe videtur abesse a veritate codicem **T** fuisse unum e fundamentis vel Aldinae editionis vel Vallae

versionis (v. Albertii explicationes et cf. Bolletino del Comitato per la preparazione della edizione nazionale dei classici greci e latini 1959, 65ss.). *ν ἐφελκυστικῶ* paene ubicumque typographi regulariter utebatur librarius; contra *ι* subscriptum nusquam usurpat.

Eundem partim quidem fontem ac **T** videtur habere Vaticanus Urbinas gr. 88 saeculi XV ineuntis, cuius affinitas cum stirpe Romana eo ipso loco (II 132) finem habet quo codicis **T**; a libro III usque ad finem eodem loco stemmatis ponendus est Urbinas quo Vaticanus gr. 122 (v. p. XLIII); agit de illis v. d. Alberti Maia 12, 1960, 331–345.

Permultos codices e **T** pendere plane constat, pauciores tamen quam quos enumerat Hemmerdinger 113: Vaticanum gr. 1359, quem anno 1480 a codice **T** descriptum esse censet Colonna 54, cf. Alberti Maia 11, 1959, 315 ss., Hemmerdinger 109; Ambrosianum gr. L 115 sup. (Martini-Bassi 501) saeculi XIV cum **T**, antequam erat correctus, maxime congruentem; Neapolitanum gr. III. B. 1 (anno 1440 exaratum); Venetianos Marcianos 364 (anno 1469 exaratum et cum **T** et Neapolitano gr. III. B. 2 vel Ambrosiano gr. L 115 sup. maxime congruentem) et 366 (saeculi XV) et 365 (anno 1436 exaratum), qui eundem textum praebent quem **T**; Oxoniensem Baroccianum gr. 114, saeculi XV, qui foliis 1–25 librum I continet, codicis **T** fere consimilem; Parisinum gr. 2933 (Gaisfordii d), anno 1474, negligenter exaratum, codici **T** affinem. ad eundem ramum pertinent illi, qui codicis **T** et illorum Ambrosianorum et Neapolitani, quorum mentionem fecimus, sunt consimiles: Ambrosianus gr. A 253 inf. (Martini-Bassi 831), saeculi XV; Neapolitanus gr. III. B. 2 saeculi, ut videtur, XV. cum **Rb** vel **T** (Stein xvii) arte cohaeret Parisinus gr. 1634 anno 1372 exaratus, et cf. quae de Neapolitano III. B. 4 partim e **P** pendente diximus.

D Vaticanus graecus 2369 membranaceus foliorum 272 saeculi XI; descripserunt Colonna (45s.) et Hemmerdinger (122ss.). desunt folia ab initio usque ad I 5, 3 et a I 38 usque ad 73 et 197 ad 205. codicis diu ignoti vel perditum nemo ante tertiam Hudii editionem in apparatus conficiendis habuit rationem; accuratissime eius lectiones partim iam antea contulerat Weber in *Analectis Herodoteis* (Philol. suppl. 12); de eius fide atque auctoritate et qua ratione eius memoria ad aliorum spectet agunt idem et Colonna 71ss. (de codice Palatino graeco 176 tractans), cf. etiam Hemmerdinger, CQ 2, 1952, 97ss. interveniunt inter saecula XII et XVI complures manus correctorum, qui textum ipsum mutaverunt pluribus locis quam quibus lectiones correctas supra versum adiungebant; v. Colonnae notas, Bolletino NS 2, 1953, 13–25. correctores aliqui aut addiderunt aut eraserunt aliqua *ν παραγωγικά* hic illic scripta sed neque secundum nostras regulas neque eisdem quidem locis quibus **A** usurpata, ut recognosci non possit, qua mente usi remanere sint passi correctores illa *ν παραγωγικά* quae intacta exstant. simili modo *ἰῶτα* adscriptum valde irregulariter invenitur et, ut videtur, rarius in extremis vocibus, in verbis rarissime. non desunt elisiones. commata inveniuntur pronomnibus anaphoricis subordinative usurpatis postposita (cf. supra

p. XVIII), sed est ubi correctoris, ut videtur, manus alterum comma insuper adiunxerit pronomini antepositum.

Codicis **D** 'fere geminum' iudicat Colonna (51s.) Vaticanum Palatinum gr. 176 saeculi XV medii, cuius lectiones praecipuas contulit idem 70–81; qua ratione cohaereant Palatinus et codicis **D** correcturae accuratius explicat in *Bolletino del Comitato NS* 2, 1953, 13–24. Palatinum non vidi, sed cf. quae de eo p. XL de Hierosolymitano agens dixi.

Vide etiam quae p. L de excerptis Darmstadtensibus disserui.

J Hierosolymitanus Bibliothecae Patriarchae Graeci ad *Πανάγιον Τάφον* vocatae codex 79 (= 512) chartaceus saec. XV medii. quae hoc codice continentur describit *Α. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, Τεροσολυμιτική Βιβλιοθήκη* 1, 160s., dicens esse *ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδίκων, οἵτινες εἶχον γραφῇ τελευτώσης τῆς ΙΔ' καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος*. codicis folia 35–66 partes Musarum I 192–II 65 et IX 1–28 continentia magnitudine differunt a ceteris; sunt enim folia 35–58 (I 192–II 65) et 59–66 (IX 1–28) scripta alia manu, ut pro certo haberes alterius codicis reliquias esse (praesertim cum in initio libri II titulum inveniamus [*Ἐδτέρπη*], qui deest libro IX), nisi his et illis foliis idem signum (forfex, no. 3666 Briquet) esset impressum. folia aliquot extra ordinem inveniuntur religata, cui rei remederi voluisse videtur manus recentioris aetatis, quae locos operis numeris capitum designat necnon signo *p.* adiungit numeros paginarum editionis Gronovianae 1715. sine ullo dubio volumen religatum est in Patmo, ubi folia anno 1769 scripta in initio et in fine addita sunt et unde Hierosolyma allatus est ante annum 1860.

Signum forcicis, cuius supra fecimus mentionem, chartam a Genua indicat duxisse originem (Briquet II 235ss.), ubi inter annos 1440 et 1450 eam esse confectam satis constat; eandem habet originem eiusdemque est aetatis charta plerarumque reliquiarum partium libri (Libanii et Demosthenis reliquiae, forfex 3670, et item Aristotelis et Heraclidis Pontici; Demosthenis alia forfex 3754), solorum foliorum 170–177 et 194–239 rhetorica aliqua continentium charta aliunde provenit ('*chapeau*' Venetianus, ut videtur, finis XV vel initii XVI saeculi; libra Venetiana 2578; lilium alicuius generis in Briquetii opere non descripti). quibus omnibus chartis cum teste Briquetio extra Italiam et in partibus orientis solis usi essent librarii, fortasse liber Hierosolymitanus e reliquiis codicum in charta exportata sub Genuensium vel Venetianorum imperio exaratorum est compositus, qui olim repositi erant in bibliotheca Patmiaca quo tempore ea insula a Turcis expugnata et subiugata est (i. e. anno 1454, cf. quae *Ἐλισαβὲτ Ζαχαρίδη* disserit de historia Patmi in tomo primo *Σύμμεικτα* vocato a *Κέντρον Βυζαντινῶν Σπουδῶν* anno 1966 Athenis edito, p. 195).

Herodotea Hierosolymitana ipse contuli et benignitate curatoris usus in Bibliotheca post annum 1967 potui exscribere. abunde habet *ν ἐφελκυστικόν*, caret *ἰῶτα* subscripto.

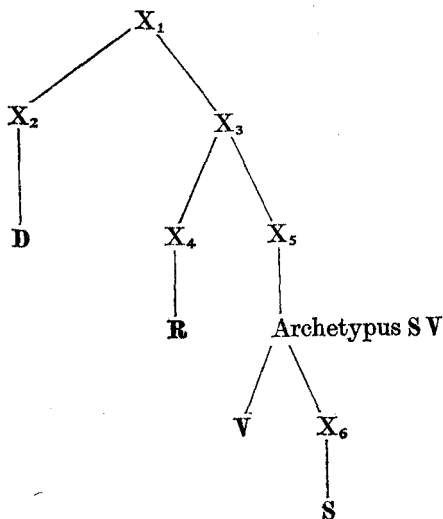
Quanti Hierosolymitanus ad textum recensendum sit momenti, ex eo

potest recognosci loco quo ponendus est in stemmate codicum manu scriptorum, qui illam quae Romana appellatur stirpem constituunt, de quorum ratione qua cohaereant et relatione optime iudicat Weber in *Analectis Herodoteis* (*Philologus* suppl. 12) eis sane libris manu scriptis nixus, qui illo tempore erant noti.

Non esse dubium, quin Romanae stirpis membrum sit **J**, e permultis elucet lectionibus, quarum minimum numerum exemplorum hic adhibebo.

Congruit enim cum omnibus **DRSV** lectione ceterorum memoriae opposita locis his: I 196, 3 ἀπαργέσθαι, om. ἐκδοῦναι — θυγατέρα; 207, 4 Τομύριδος; 211, 2 κληθέντες δαίνυντο; 211, 3 βασιληῆς Τομύριδος; 212, 2 ἐπαναπνέειν; 214, 1 ὥς ὁ Κῦρος, etc.

Adumbrat autem Weber (218) stemma codicum Romanae stirpis potiorum hoc modo, qui nunc quoque testimonio Hierosolymitani adiuncto potest sustineri.

Statim constat codicem **J** ad dextrum pertinere ramum qui e supremo nodo oritur, cum nusquam congruat cum **D** contra **RSV**, saepe vero se cum his codici **D** opponat:

I 196, 2 αὐτῇ; 197 δὲ τοῖσι ἐκφέρουσιν, τοιοῦτον (item II 5, 1), om. δὲ, παρεξελθεῖν οὐ σφιν; 201 Μασαρέτας ὑπ' ἑωυτὸν; 206, 1 σπεύδεις; 207, 3 ἐγὼ γνῶμην ἔχω; 209, 2 καταλέλειπτο; 211, 2 ἐπελεύσαντος; 213 τῆς βασιλῆτης; II 6, 3 μέτρον ἔόν; 7, 1 τὴν μεσόγειαν ἐστίν; I 216, 3 ἵκετο, ζῶουσι (contra D¹); 216, 4 γαλακτοπόται (contra D²).

Accuratius ut ponatur Hierosolymitanus in stemmate, enumeremus lectiones eius in illis locis quibus discrepant inter se RSV:

Inveniuntur enim Hierosolymitani cum DS contra RV haec: I 206, 2 διὰβαινε ἐς; 206, 3 ἐς μέσον σφιν προετίθεις; cum DSV contra R: II 3, 1 Ἥλιον πόλιν, τοῖσι λόγοις τοῖσιν; cum DV contra RS: I 207, 6 πρὸς δὲ κρατῆρας; II 6, 1 μέχρι Σελβωνίδος; cum R contra SV: I 196, 3 (deest D) αὐτῇ ἐς ὅτω τό; 196, 5 (deest D) δῆμον βίον; cum DR contra SV: 202, 3 φωκίων δερμασι; 208 συνέστασαν; II 4, 1 οὐδώδεκα, τοσῶδε; 8, 1 νότον; 8, 2 τεταμένον; 10, 1 ἥλιον; 17, 1 habet ἔδον, οὐρους; 19, 1 habet καὶ; 25, 1 ἐώδεις; cum DRV contra S: I 208 καὶ εὐποιέειν; I 214, 5 νικῶσαν ἐς μάχην; cum R contra DSV: II 22, 3 ὅς ἂν ταῦτα; 24, 2 ταύτην οἶκος; cum RV contra DS: I 210, 2 ἀμείβεται δὴ ὦν; 214, 1 συλλέξας τὴν ἑωυτῆς; cum R contra DSV: II 8, 1 πρὸς μεσαμβολίᾳ τε; cum DSV contra R: I 195, 2 κρίνον; 207, 1 τὰ ἑόντα; 207, 2 habet αὐτούς; 207, 3 habet περὶ; 207, 5 ὑποχωρῆσαι; II 14, 1 habet ἐς; 14, 2 τὸν ἄμνητον; 22, 2 ἐς τὰ ψυχρότατα ῥέων τῶν; 26, 2 ἀπελάνομενος; contra S: II 22, 2 κόσον δῆτα.

Est igitur suspendendus codex J de illo ramo qui de X₁ tendit ad X₄.

Exciderunt e codice D duo folia capita 196–205 libri I continentia. codicem J, cum in his quoque capitibus nullas praebeat lectiones a RSV discrepantes, temere est inter X₁ et X₃ ponere; sine ulla tamen difficultate potest demonstrari eum tenuisse re vera in capite, ut sic dicam, codicum RSV locum, quem maximi esse momenti constat non e varietate tantum lectionum sed etiam ex ipsis Hierosolymitani lectionibus earumque figura. demonstravit enim Weber in *Analectis Herodoteis* 172ss. non esse scissione seiunctum ramum RSV de codice D priusquam se interposuisset manus cuiusdam librarii, qui criticae recensiois modo lectiones illius qui X₃ designatur libri cum aliis exstantibus contulisset et supra versus notavisset. antequam haec ineamus, quae patefacit argumento suo Weber et quae inde possunt concludi, constare liceat memoremus Hierosolymitanum illis locis discrepare a RSV, quibus in codice D inter venerat corrector, cuius aetatem statuit saeculum XII ad XIV Colonna (46):

I 208 Τόμῳι JD^c et stirps Florentina Τόμῳιν D^cRSV; I 212, 2 ἐμπιπλάμενοι JD¹ et stirps Florentina ἐπιπλάμενοι R ἐμπιπλάμενοι D²; II 59, 1 δεύτερον δὲ ἐς J δεύτερον * ἐς D δεύτερον ἐς cett.; rebus sic stantibus non potest dubitari litteram in codice D deletam fuisse δ', coniecerat autem iam Steinius δ' ἐς esse legendum.

Cognatus igitur est Hierosolymitanus cum illa, ut sic dicam, critica recensione, qua scinditur D de reliqua sua stirpe. insignis videtur esse et digna ut animum ad eam advertamus lectio codicis R ἐπιπλάμενοι, quae illa ratione est explicanda ut, postquam corrector aliqui ex ἐμπιπλάμενοι (sicut tradit corrector codicis D) litte-

ram μ delevisset, obliuerit librarius posterior errore inductus alteram μ ex eadem voce. sumenda est igitur lectio codicis **R** pro mixtione duarum lectionum $\epsilon\mu\pi\iota\pi\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ et $\epsilon\mu\pi\iota\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ 'negativae' vel 'deletivae' speciei lectionis mixtae.

Sunt enim mixtae illae lectiones (vel in 'centonis' modum traditae, sicut appellavi eas in grammatica mea 208ss.), quibus nixus constituit Weber perditam manum correctoris. textum, qui adnotationibus suprascriptis correctionem subiit iuxta lectiones stirpis Florentinae, necesse est ante oculos fuisse librariorum 'subarchetypi' **RSV** (nihil interest utrum idem sit ac X_3 an paulo sequatur eum) et e tali textu derivatas esse lectiones, quae ambas lectiones varias anteriores identidem praebent. non est igitur interpretanda, ut uno pro tempore utamur exemplo, lectio $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$ (cuius modi maximum invenis numerum in quibusdam quidem codicibus), nisi assumitur olim exstitisse codicem, in quo voci $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\epsilon\alpha$ supraposuisset librarius litteram α ($\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$), ut correctior, secundum Iadem dialectum, efficeretur lectio $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$. coniectibus coniecturis Weber speciem illius codicis 'critice' scripti ex innumeris lectionibus mixtis in codicibus **RSV** exstantibus reconstituit. neque tamen ex Weberii argumento potest concludi, utrum in specie codicis tali modo reconstituta sint allatae correctiones a secunda manu an iam una manu in aliquo codice varietas lectionum fuerit exhibita.

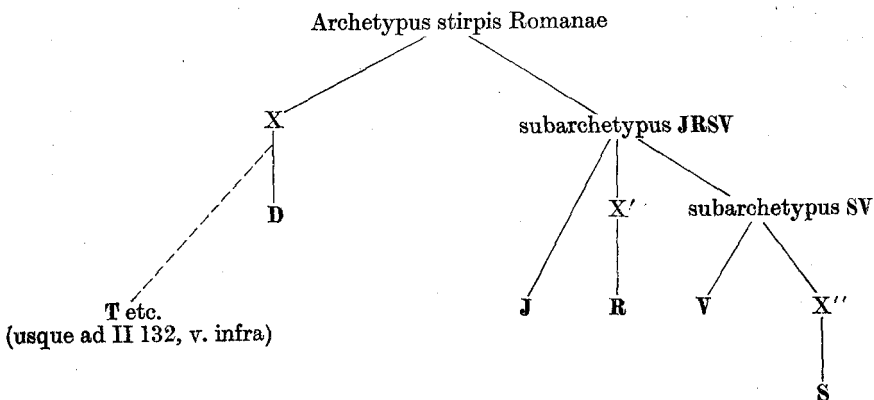
Illius speciei codicem, quam Weber ex examine memoriae cogente iudicio delineabat, plane nunc recognoscimus in codice Hierosolymitano. omnino non desunt in illo lectiones cum varietate formarum supra verum annotata; et qui litteras vel ductum et insuper atramentum observat, non potest habere dubium quin annotationes supra versus allatae eadem manu sint scriptae ac ipse textus.

E magno numero earum lectionum liceat eligam eas quae planissime ante oculos ducunt speciem codicis a Weberio recte coniectam eandem re vera fuisse ac codicis Hierosolymitani.

In extrema parte libri I — sunt autem haec capita quae in codice **J** exstant — Weber 176ss. lectiones duplices enumerat has vel e lectionibus mixtis coniectas vel in codice **R** adhuc exstantes: I 202, 1 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$ **RSV**, et legimus in Hierosolymitano $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$; 203, 1 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota$ **RSV**, hic quoque $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota$ habet Hierosolymitanus; 211, 2 $\eta\delta\delta\omicron\nu$ **D** $\epsilon\delta\delta\omicron\nu$ **S** $\eta\delta\delta\omicron\nu$ **R**, item **J**; 214, 4 $\epsilon\delta\iota\zeta\eta\tau\omicron$ **D** $\epsilon\delta\iota\zeta\eta\tau\omicron$ **SV** $\epsilon\delta\iota\zeta\eta\tau\omicron$ **R**, item **J**; 216, 4 $\nu\omicron\omicron\varsigma$ Krüger $\nu\omicron\mu\omicron\nu\varsigma$ **R** $\nu\omicron\mu\omicron\varsigma$ rel.: 'quod **R** praebet nihil aliud esse atque $\nu\omicron\mu\omicron\varsigma$ apparet', $\nu\omicron\mu\omicron\varsigma$ **J**; cf. etiam: II 55, 1 $\Theta\eta\beta\alpha\iota\omega\nu$ **BCD** $\Theta\eta\beta\epsilon\alpha\iota\omega\nu$ **V** $\Theta\eta\beta\epsilon\alpha\iota\omega\nu$ **S** $\Theta\eta\beta\epsilon\alpha\iota\omega\nu$ **R**, item **J**; ad eos accedunt alii loci in quibus **J** lectiones stirpium ambarum una praebet neque vero exstat mixtio lectionum in aliis codicibus: I 207, 7 $\alpha\pi\omicron\delta\epsilon\iota\varsigma$ **J** (- $\delta\epsilon\iota\varsigma$ - stirps Romana, - $\delta\epsilon\varsigma$ - stirps Florentina); II 22, 2 $\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\alpha\tau\alpha$ (sq. suprascr.?) **J** ($\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\alpha\tau\alpha$ stirps Flor., $\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\epsilon\gamma\alpha$ stirps Rom.); II 39, 2 $\epsilon\kappa\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\sigma\omega$ **J** (- $\omicron\nu$ - cett.); et cf. quae ad II 44, 2 adnotavimus. Vide etiam quae infra p. XLIII de Vaticano 122 egi.

Eandem ergo habet speciem Hierosolymitanus ac ille 'subarchetypus **RSV**' quem varietatem lectionum constat notavisse; in stemmate exornato codicem ponimus ut sequitur:

PRAEFATIO

Cf. quae p. XLVI de doctrina grammatica in codice Darmstadtensi tradita dicimus.

Non abhorret hoc stemma ab illis lectionibus, quae adduxerunt v. d. Hemmerdinger ut censeret CQ 2, 1952, 97 (cf. Les manuscrits 124ss.) archetypum RSV fuisse 'une copie indirecte de D'. potest enim fieri, ut exemplum afferam, ut VI 69, 4 *φῆσει* a D¹ cum ABCP praebitum et post a D² in *φῆσι* correctum ex archetypo RSV vel ex uno e codicibus R, S, V sit illatum potius quam contraria via.

Ad hoc accedit quod chartae codicis Vaticani Palatini gr. 176 (v. p. XXXVI), quem Colonna „codicis D fere geminum exstitisse“ iudicat, idem vel simillimum signum forficis 'omni ornamento destitutae' est impressum quod Hierosolymitano; caret tamen lectionibus duplicibus.

R Vaticanus graecus 123 duorum voluminum vel foliorum 443, chartaceus miscellaneus; describunt Stein xi, Colonna 475, Hemmerdinger 143ss. Musarum exemplar, quod, ut e signis chartae insertis potest iudicari (Colonna, Hemmerdinger), saeculo XIV est exaratum, incipit fol. 12 et continet usque ad finem voluminis primi (fol. 243) libros quattuor, deinde in altero volumine (fol. 244–437) libro quinto omisso libros VI–VIII et partem libri IX (usque ad cap. 106); finem Historiarum in fine voluminis supplevit manus alia (quam siglo r designamus) a Colonna saeculo XV attributa. excusserunt codicem Hude et Colonna, primus autem omnium Stein, in cuius editione R solus apparet testis Romanae, ut ex eius nomine deinde vocabatur, stirpis. neque igitur potuit ea aetate fides illius stirpis recte iudicari, dum Paschis 1884 in sua Commentatione critica in Herodotum (Progr. Gymn. Friedr.-Werd. Berolinensis) affinitate codicis R cum S et V innixus auctoritatem stirpis Romanae (codice

D adhuc ignoto) clare praedicaret Kallenberg Herodoti Teubneriani editor; antecesserant autem ei iam Gomperz, Sitzungsber. Kais. Akad. d. Wiss. Wien (phil.-hist. Kl.) 1883, 141ss., 521ss., et Wehrmann, De Herodoti codicis Romani auctoritate disserens Halis 1882. hic illic correctoris manus invenitur (cf. quae de codice **J** disseruimus); *ν παραγωγικῶ* summa constantia ante vocales et illas quoque, quae in initiis sententiarum sunt sitae, utitur, neque tamen si sequens sententia a consonante initium capit. deest *ι* subscriptum; *ι* et *υ* vocales in cacuminibus syllabarum semper diaeresi (*ι̇*, *υ̇*) sunt munitae. relativis eandem habentibus formam ac demonstrativis comma postponitur.

Codicis **R** plane simillimus est, eius tamen menda manifesta correxit, Ambrosianus gr. A 163 inf. (Martini-Bassi 59) saeculi XV (Colonna 55); Londinensis Musei Britannici Harleianus 6312, saeculi XIV, lib. I continet ex **R**, ut mihi videtur, exscriptum, quem e **T** pendere censet Hemmerdinger 121.

S Cantabrigiensis olim Guilelmi Sancroftii archiepiscopi codex in collegio Emmanuelorum conservatus sub numero 30 (vel 1.2.a), chartaceus, foliorum fere trecentorum, quem saeculo XIV attribuit Hude, sed saeculo XV medio posuit Powell, CR 51, 1937, 118s. folio primo in obverso adscripta est notitia Latina indicans librum primo „a Thoma Galeo, sed valde negligenter“ esse collatum, deinde „longe diligentius in usum editionis Wesselingianae ab Antonio Askew, ut tamen non pauca omiserit, quaedam etiam minus recte notaverit, quod in omni fere collatione fit, praesertim in ea, ubi magna variarum lectionum pars ad dialecti rationem vel servatam vel neglectam pertinet“. alia post addiderunt Gaisford, qui denuo contulit, et Hude, qui novissimus; nihilo secus non omnia apud illos congruunt. speciminibus examinatis mihi persuasi nihil iam posse addi quod in alterius utrius editoris adnotatione non invenias. *ῶτα* subscriptum negligit codex, *ν* autem *ἐφελκυστικῶ* velut nostrae aetatis typographi satis regulariter utitur. easdem ac **M** codex **S** habet depravationes vocum ad lacunas supplendas inveniendarum (v. infra p. LXIII s.), cf. Hemmerdinger 138ss.

Praecedit Historiis tractatus *Ἡ ἀρχὴ ἐρωδῶτων ἰδιωμάτων τῆς Ἰάδος διαλέκτου* inscriptus, cuius maximam partem inter alias Moschopuli versiones luci edidi infra p. LXVIII ss.; est enim illa omnium versionum Gregorii Corinthii simillima; additur eiusdem auctoris tractatus *περὶ Ἰάδος* articulorum de vocabulis Ionicis tractantium (quae articulos grammaticos sequuntur) pars prior, i. e. §§ 80–154, omissis tamen §§ 102, 107, 111, 112, 118, 119, 125, 127–129, 137–138, 140, 142, 145–150, 153, quorum pars minor non sunt Herodotea, maior autem, quamvis de Herodoteis vocabulis tractent, non insunt collectioni *Λέξεων*.

V Vindobonensis (olim Budensis in Bibliotheca regis Matthiae Corvini) graecus 85 (Graec. hist. prof. 1) in Hungeri Katalog der griechischen Hand-

schriften der Österreichischen Nationalbibliothek, praeter quem descripserunt codicem Colonna 49, Stein xiv, Hemmerdinger 131ss., accuratius tamen Weber in *Analectis Herodoteis* (Philol. suppl. 12) 137ss.: „*ν* habet *ἐφελκυστικόν*, non regulariter tamen, omnino autem caret *ι* subscripto et etsi codicem non sine elegantia quadam scriptum esse dici potest . . . , tamen non minus apparet“, ut dixit Weber, „ubique maximum numerum mendorum et corruptelarum exstare hasque depravationes speciem aetatis Byzantinae et imprimis superiorum saeculorum prae se ferre“; chartaceus saeculi XIV, Herodotum integrum et unum continet foliis 474. huc accedit, quod plurimi exitus vocum compendiis sunt notati, quae quia omnes prorsus depravant res orthographicas, nescis quo modo sint plene scribendi; quorum ut afferam unum tantum exemplum, non liquet volueritne librarius pluralis formam tradere *πόλις* an *πόλεις*. (in varietate talium lectionum Hude in apparatu suo uncis includit siglum codicis Vindobonensis [V] ubicumque finem vocis compendio notat librarius.)

Eorum liceat specimina afferam, quorum nulla facta est mentio in editionibus; leguntur enim exempli gratia in foliis 127^v et 128^r (II 181 – III 1) haec: *Κυρήνην ἢ τὴν Κυρήνην* ** τὸ D *Κυρήνην* τὸ rell.; *Κυρήνην* pro *Κυρήνην*, *Αἰδω* pro *Αἰνδω*, καὶ post *ἀνθρώπων* om. II 182, 2, *αἶτε ἐν* pro *αἶτεεν* III 1, 1; in foliis 212^v et 213^r (V 124 – VI 1): *Ἐκταῖος, πλήστη, ἀπόλυται* V 126, *εἰδός* pro *εἰδώς* VI 1, 2. inter venerunt etiam a saeculo XV aliquae manus correctorum (cf. etiam p. XLV). summo iure editores a Wesselingio primo se abstinebant ne omnes scripturas vitiosas vel post correctas vel adhuc exstantes reciperent in apparatus; facile est ergo intellectu, cur viri docti se invicem mutua accusatione identidem affligerint codicem V non satis accurate excussisse; cf. tertiam Hudii editionem et lectiones, quas collegit Weber in *Analectis Herodoteis* passim et quae Hude dixit in BPhW 1912, 702ss.

Rebus sic stantibus diu mecum luctabam, an memoriam Vindobonensis in adnotatione critica includerem (cf. Hemmerdinger, *Eliminatio codicum Herodoteorum*, CQ 2, 1952, 97ss.); si tandem nihilo minus inserendae illius memoriae cepi consilium, id ea feci de causa quod codex V unicus est notus e testibus cum Sancto Croftiano S arte cohaerentibus et quod de eo aliqui alii pendent vel ei affines sunt codices (e. g. Palat. gr. 215), et postremo quod fons fuit excerptorum a Demetrio Cantacuzeno Byzantino anno 1474 haud paucis cum vitiis exscriptorum (docet subscriptio librum *τελεωθῆναι* Londinii, sed plane coeptus est Pannoniae). quorum excerptorum memoriam (siglo *υ* notatam) illic adiunxi, ubi aliquid plenius vel correctius posse afferre ad varietatem lectionum codicis V mihi videbatur. notandum tamen est codicem *υ* VII 43, 2 e *χίας* (pro *χ'ας*) in RV depravato *χιλίας* restituisse.

Vaticanus Palatinus gr. 215 saeculi XV unus illorum est codicum, qui Moschopuli tractatum continent, sed a manu posteriore quam ipsae Musae scriptum et illius quae notas marginales addidit simili; ad eundem ramum memoriae pertinet ac SV. Ambrosianus gr. I 23 sup. (Martini-Bassi 456) saeculi XV codicum SV, potius autem V (cf. quae p. LII de Moschopulo diximus), est simillimus.

Vaticanus gr. 122 saeculi XV, variis exaratus manibus; agit de eo Alberti, Maia 12, 1960, 331–345; ad stirpem Romanam pertinet, praecipuam autem ut videtur similitudinem exhibet codicis V. Vaticanus aliquot habet lectiones duplices (adnotationis criticae modo), quarum pars in codice V specie lectionum mixtarum conservantur; omnes autem prorsus variae lectiones ab Alberti 340 e Vaticano 122 exscriptae cum Sancto Romano S sunt communes (quem nihil curare in stemmatis disputatione placuit Alberti) neque cum R, exque ea re illum librarium, cuius manus varietatem introduxerat, quamquam ἐδίζητο I 214, 4 cum RJ in Vaticano quoque inveni, alium recentioreque fuisse colligimus quam illum, cui adnotationem grammaticam debemus codicibus JR conservatam. demonstravit Alberti 337s. Vaticanum illis locis, quibus in codice D correctio allata erat, semper una cum reliqua stirpe Romana memoriae codicis D ante correctionem factam congruere, et v. quae supra (p. XXXVIII) de plane contraria relatione diximus codicis Hierosolymitani. Vaticanus 122 praecipuus fuit codicum, quibus nixus Laurentius Valla versionem Latinam (de qua mox vide) conscripsit, ut demonstravit idem Alberti, Bolletino del Comitato NS 7, 1959, 66–84. cf. etiam quae supra p. XXXV de Urbinate gr. 88 diximus.

Aldinae (1502) lectiones non attulimus in adnotatione critica nisi quae vel ignotae sunt ex aliis fontibus vel rationem illustrant, qua libri manu scripti renascentium litterarum temporis cum ipsa illa editione praelis impressa prima cohaereant. iam de codicibus M et Q agens (supra p. XXXs.) sententiam meam protuli codices quosdam, quorum memoria Aldinae quodam modo similis est, inter huius fontes numerandos esse (vel huius fontibus esse affines) potius quam ex Aldina censendos esse descriptos.

Ut verum dicam, duo tantum inveni codices, quos ex editione impressa principere pendere mihi persuasi: Laurentianum pl. LXX 32 saeculo XV vel XVI (Stein) negligenter exaratum et e compluribus videlicet fontibus conflatum, inter quos non deerat Aldina, et Florentinum Riccardianum 28 (K. II. 8) saeculi XVI, ex Aldina potissime, ut videtur, exscriptum.

Schedarum memoria inter saeculum I et IV est sita; de ea disserui in grammatica mea 212–217 (cf. Jacoby in Realenzyklopädie Suppl. II, 515) praeter eas papyros quae illo tempore adhuc erant ignotae, quae sunt Pap. Palau Rib. 60 et 135, quas publici iuris fecit J. O'Callaghan in Studiis Papyrologicis 8, 1969, 37–42 et 16, 1977, 77–80; Pap. Mediolanensis Univ. cathol. H 75 (S. Daris, Aegyptus 52, 1972, 71s.); Pap. Coloniensis 1202 ed. Kramer – Hübner, Kölner Papyri 1, 1976, 51–53; Pap. Rendel – Harris 40; Pap. Fackelmann 7 Vindobonensis ed. Banert – Harrauer, WSt 93, 1980, 25–26. ceteras XXI papyros exstantes quarum maxima pars Oxyrrhynchis erat inventa exscripsit A. H. R. E. Paap in libro De Herodoti reliquiis in papyris et membranis Aegyptiis

servatis (Lugduni Batavorum 1948) adnotatione amplissima addita; Paapii numeros denominationibus papyrorum in conspectu siglorum adiunxi. ut breviter repetam, quae loc. cit. de papyrorum positione in memoria nostri dixi (cf. etiam Paap 95 – 100), imprimis memorandum est papyros non ex una certa e recensitionibus exstantibus pependisse (cf. quae de papyris Thucydideis agit Kleinlogel, *Geschichte des Thukydides-textes* 43ss.), sed cum illae quae superiore aetate sunt scriptae stirpi Florentinae affiniores essent (Pap. Mon., Pap. Ox. 1619, Pap. Mus. Brit., Pap. Ox. 1375), saeculo II coepisse fieri recensitionem textus utrique stirpi alienam, sed quodam modo memoriae collateralis affinem (Pap. Zereteli, Pap. Ox. 1092, Pap. Ox. 18, Pap. Ox. 1244, Pap. Ox. 2099, Pap. Soc. Ital. 1170, Pap. Ox. 2095, Pap. Rylands 55, Pap. Ox. 2096). in his papyris saepissime ordo verborum invenitur inversus, qua de re disseruit S. Linnér, *De ordine verborum in papyris servato*, *Eranos* 39, 1941, 147s., et cf. Jacoby *RE Suppl.* II, 515s., et ea quae supra p. XXXIII de testimonio Mutinensis dixi. praecipue notandum est de hac memoria in aliquibus schedis manum correctoris intervenisse (cf. quae I 58 – 214 ex Oxyrrh. 2096 et II 158, 4 ex Oxyrrh. 1092 adnotavimus). aliquot papyri textum *ν ἐφελκυστικῶ* muniunt (v. supra p. XIII s.). papyri *ν ἐφελκυστικόν* numquam in pausis syntacticis, sed interdum ante consonantes usurpant (Paap 91, Sievekingium sequens). papyri infimae aetatis (id est usque ad saeculum IV) uni vel alteri stirpi rursus sunt affiniores: stirpi Romanae e. g. Pap. Ox. 19, Florentinae Pap. Ox. 695.

Sui generis testis Aegyptiacis harenis ereptus est quod de Aristarchi in Herodotum commentariis superest in Pap. Amherstiano II 12 (= Paap X). lectiones eius, quarum momentum ne quis parvi iudicet, cum memoriam Musarum ab illa, qui in codicibus medii aevi exstat, alienam iam a doctis viris Alexandrinis conservatam esse ostenderent, affero inter grammaticorum testimonia ad I 193 – 194 et 215. littera *ν ἐφελκυστικῶ* usus est Aristarchus. Aristarchi exemplar, quod umquam exstitisse nullo pacto constat, quasi 'cacumen' memoriae Herodoteae considerat Hemmerdinger 9, 154ss., quo autem iure plane nescio.

Licet nunc transeamus ad excerptorum libros:

Ⲙ (Athonita Dionysii monasterii codex 90) et Ⲡ (Parisinus supplementi Graeci 134) exemplaria sunt florilegii ex operibus Herodoti, Plutarchi, Diogenis Laertii saeculo X, ut videtur, conscripti. Parisinorum excerptorum Hude et Legrand in editionibus habuerunt rationem non accuratissime quidem; exscripsit lectiones praecipuas ex Athonita *Δάμπρος* in *Νέω Ἑλληνομνήμονι* 2, 1905, 1ss. de codice tractans. ego et Athonitae et

Parisini folia Herodotea continentia excussi et varietatem lectionum maximo esse usui censui ut in adnotatione afferam.

Constat **A** foliis membranaceis 251, quorum 35 prima Herodotea continent excerpta. descripsit *Λάμπρος* in *Καταλόγῳ τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἑλληνικῶν κodicῶν*, vol. I (*Μονὴ Διονυσίου*), 328ss., numero signans 3624. cf. etiam notitiam Colonnae 59s.; memorat codicem Hude vi. haud facile videmur posse assentire Lambro qui codicem existimavit saeculo XIII esse exaratum. non solum nitidissima eius scriptura minuscula 'prisca' neque *ῶτα* subscripto neque *ν παραγωγικῶ* carens, in qua etiam comma ponitur post pronomina subordinativa (v. supra p. XVIII), sed hoc quoque quod Parisinus non solum recentiori memoriae (id est stirpi 'Romanae') aliquanto affinior est quam Athonita et desunt in eo aliqua excerpta in Athonita tradita habetque aliquanto plura pro explicatione addita (cf. III 78, 3), haec omnia nihil relinquunt dubii quin antiquiori aetati adscribendus sit Athonita quam Parisinus; hunc si XIII adscribis saeculo, illum adscribere oportet XII, sinon XI, e scripturae testimonio; cf. quae de illis disserui in *Helikon* 1977, 372ss. utuntur ambo exemplaria florilegii peculiari quadam consuetudine prisca et obsoleta accentuum et spirituum vocibus adiungendorum; ea signa ultimis litteris syllabarum superponunt (v. quae loc. cit. de hac re tractavi); quae consuetudo cum hodierna typographia exprimi nequeat (est enim magna pars accentuum spirituumque consonantibus imposita), in apparatu critico lectiones florilegii notavi sic ut signa secundum nostram consuetudinem essent posita.

B membranaceus, de quo quae praecipua reor, iam de **A** tractans dixi, constat foliis 278 saeculo XIII exaratis, quorum 32 primis continentur Herodotea. subscriptum *ι, παραγωγικὸν ν*, interpunctionem 'subordinativam' eadem ratione usurpat qua Athonita.

b Parisinus gr. 1731 chartaceus foliorum 200, quae Herodotea continent, a Demetrio Cantacuzeno scriptus. de origine eius v. quae supra (p. XLII) de codice V agentes diximus. codicem primus contuli, sed illas tantum in apparatus transtuli lectiones, quae elucidant, quod e varietate lectionum codicis V ab aliis editoribus adnotata non satis liquet, vel quae lectionem a V uno praebitam confirmant; inveniet ergo lector siglum **b** in elenchis testium parentheticis uncis inclusum.

N Neapolitanus graecus II. C. 32 (= 100 Pierleoni) chartaceus XIV saeculi ineuntis constat foliis 372 „quibus excerpta insunt multorum auctorum, inter alia foliis 253—257 Herodoteae laciniae permultae continentur, rursus folio 315 excerpta alia insunt ex Historiis petita praemissis verbis ἐκ τοῦ Ἡροδότου“ (Colonna 61). de codice agit Colonna 148,

et quae sibi praecipuae viderentur lectiones e longioribus excerptis exscripsit. praeterea abbreviationes quoque locorum Herodoteorum inveniuntur. folia inspexi et aliquas a Colonna minoris momenti esse ductas addidi in adnotatione mea. illorum, quae in codice *R* ex Herodoto petita sunt, simillima leguntur etiam in Vaticano Palatino gr. 93 saeculi XIII (cf. Colonna 60s., 65–68), quem non vidi. plurima excerpta in modo sententiarum sunt, qua de causa excerptorem (quem Colonna Andream Lopadiatem fuisse coniecit) ‘paroemiographum’ nominavi.

§ Heidelbergensis bibliothecae universitatis (olim Palatinus) graecus 129 chartaceus saeculi XV miscellaneus constat foliis 141, e quibus illa quae numeris 1 et 34 signata sunt continent aliqua Herodotea frustula, quae nescio quo pacto cohaereant; pars eorum non est e Musis verbatim laudata, sed argumenta aliquarum narrationum Herodotearum breviter complectitur. ex eis, quae ipsis verbis nostri afferuntur et longiora sunt, varietatem lectionum hic illic attuli. cf. Creuzeri Commentationes ad Herodotum 425.

§ Darmstadtensis Bibliothecae quae Hessische Landes- und Hochschulbibliothek vocatur codex Graecus 2773, miscellaneus, chartaceus foliorum 377; nonnullarum recognoscuntur vestigia manuum, sic ut inter viros doctos non conveniat saeculone XIV an XV sit ponendus. exactissime describunt codicem L. Voltz et W. Crönert in Centralblatt für Bibliothekswesen 14, 1897, 537–563. loci magnae scriptorum multitudinis omnium aetatum generumque per omnia folia codicis sunt dispersi, e quibus si eos qui ex Herodoto afferuntur accuratius inspicies (enumerantur a Voltz — Crönert 563), mox intelleges eos maxima parte non e Musis esse laudatos, sed e grammatici vel grammaticorum aliquorum opere, qui, ut de Ionica dialecto quam optime et lucidissime agant, Herodotum laudant exempli gratia. plurima igitur eorum, quae e codice § traxi, inter testimonia grammaticorum attuli.

Constantini Porphyrogenneti nomine attuli lectiones e duobus collectaneis locorum collatas, quorum altera sunt in codice Turonensis bibliothecae municipalis 980 (86 Omont) vel Peiresciano membranaceo saeculi XI. descripsit eum praeter Omont (in Catalogue des manuscrits grecs des Départements) Wescher in Darange, Catalogue des manuscrits de la Bibliothèque de Tours, 428s. continet excerpta e rerum scriptoribus iussu Constantini collecta, inter quae foliis 164–167 et 184–190 inveniuntur LXIII Herodoti sub titulo *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* (cf. Zosel, De excerptis historicis Constantini Porphyrogenneti iussu confectis quaestiones Herodoteae, Thucydideae, Xenophontaeae, diss. Gryphiae 1933). codicis

instar censet haec collectanea esse Hude x. de sermonis consuetudine varietatem memoriae excutiens disseruit Wollenberg, LXIII loci ex Herodoto excerpti qui ex conlectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* in codice Peiresciano extant, Programma Collegii Regii Francogallici, Berolini 1862. non omnino sine utilitate denuo contuli quae Herodotea sunt. altera sunt excerpta ab Andrea Darmario, qui Baroccianum 200 (v. p. XXVIII) exaravit, e Constantini *περὶ πρέσβειων* (vel *περὶ πρεσβειῶν*) exscripta, quorum tria exstant exemplaria eiusdem librarii manu exarata. Darmarii nomen legitur etiam in colophonio Ambrosiani gr. N 135 (552 Martini-Bassi) miscellanei anno 1574 exarati, cuius extrema folia (381—382) continent V 73 et IX 4; eadem continentur folio primo codicis Escorialensis R. III. 13 (No. 47 Revilla, Catálogo de los códices griegos de la Biblioteca de El Escorial), cuius magna pars ab eodem est exarata; de his codicibus cf. Colonna 64. tertium exemplar eadem continens est fol. 253 codicis Bruxellensis Bibliothecae Regiae 98, 16 (11317—21), quod Graux, *Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial* 93—97, ab eodem librario recte censuit esse scriptum, de cuius manu excerpta Escorialensia et Ambrosiana emanabant. cum nulla interveniat varietas lectionum inter tria exemplaria, eorum memorias sub Constantini nomine in unam fundens adnotavi.

Amasidis Epistulam (III 40) ad Polycratem missam praeter Stobaeum aliquot librarii saeculorum XIII et XIV nescire me confiteor qua de causa exscripserint; horum excerptorum, ut varietas lectionum docet, non Stobaeus fuit fons, sed codex quidam vel codices quidam Herodotei. sunt illi, ut fere secundum ordinem temporum enumerem eos: **G** Guelferbytanus 4292 (Gudianus gr. 104), membranaceus saeculi XIII (Colonna 61), qui foliis 25 et 26 epistulam Amasidis continet; **V** Vaticanus gr. 1394 ('ex libris Fulvii Orsini') chartaceus saeculi XIV (folio 295^v); **V** Vindobonensis philolog. gr. 191 (fol. 62^v). etiam inter ea, quae in codice Darmstadtensi (**D**, v. supra) e nostro excerpta sunt, invenitur epistula Amasidis (fol. 150).

Inveniuntur Herodotea etiam in codicibus his, quos tamen nullius esse momenti iudicavi: Bucharestorum Bibliothecae Academiae codicis 624 (493) pag. 22 (II 76. 92 ex Aldina exscripta); Laurentiani pl. LXXXVI 8 fol. 392 (III 107—109 „e T vel e libri T simillimo exemplari descripta“, Colonna 64); Mutinensis Estensis gr. 42 (II. B. 5) fol. 134 (II 1); Vaticani gr. 2238 (Colonna 62s.) fol. 183 (aliqua frustula de rebus geographicis et originibus nominum e libris VII—VIII petita); Hierosolymitani Patriarch. gr. 98 fol. 16^r, 35^v, 37^r, 54^r, 81^r, 104^r.

Laurentii Vallae versionem Latinam quam qui codicis (scil. per-diti) instar haberi vellent fuerant aliqui viri docti, firmissimis argum-entis demonstrat Alberti (Bolletino del Comitato NS 7, 1959, 66—84) ab

illo usu codicum R, D, T, Vaticani 122 aliorumque, qui omnes Romae congesti Vallae saeculo XV medio ad editionis Aldinae praeparandae opus incipiendum praesto erant, quibusdam denique coniecturis (cf. I 194, 2) illatis esse conscriptam.

Praeter ultimam Teubnerianam H. R. Dietschii et H. Kallenbergii (¹1885, ³1933) has praecipuas memorabo editiones, quas editorum nominibus tantum in adnotatione indicabo:

Manutii Aldi (v. p. XLIII); H. Stephani (adnotationibus necnon *Ἀέξει*, v. p. L, additis), Lutetiae Parisiorum 1570, in cuius exemplaribus quas in marginibus adscripserunt notulas Scaliger, Casaubonus, Diephold, Dobraeus, Hermann, Havet in exemplaribus bibliothecae Universitatis Cantabrigiensis Nn. V. 26, VI. 29, Oo. I. 59, Pp. VI. 26 et bibliothecae Parisinae (cf. p. XXVII s.) inspectas hic illic memorabo; J. Gronovii (cum interpretatione Latina Laurentii Vallae, cf. p. XLVII, necnon notis H. Stephani, Th. Galei ipsiusque Gronovii), Lugduni Batavorum 1715; Taylorii notae manu adscriptae inveniuntur in exemplari in bibliotheca Universitatis Cantabrigiensis sub numero Nn. II. 23 reposito; Th. Gaisfordii, Lipsiae 1824; J. Schweighaeuseri cum adnotationibus Wesselingii et Valckenaerii, additis interpretatione Latina, lexico necnon tractatis grammaticorum quorundam, Londini 1830; H. Steinii editionem in usum scholarum explicationibus Germanice conscriptis additis confectam, Berolini 1857; H. Steinii editionem maiorem, cuius in praefatione conspectum codicum manu scriptorum primum invenies, scholiis et *Ἀέξει* additis, Berolini 1869; C. Hudii Oxoniensem ¹1908, ³1927; Ph.-E. Legrandii Budaeanam (interpretatione Francogallica, explicationibus, longissima 'introductione' et indicibus additis), Lutetiae Parisiorum 1932–1954. ceterum B. Hemmerdinger (46–80) cum editionum tum editorum fata optime elucidavit.

Librorum et studiorum in ephemeridibus publici iuris factorum mentionem feci in adnotatione vel in praefatione, ubicumque ad locum Historiarum vel ad rem tractatam pertinent, et indicationes necessarias plene exscripsi, ita ut lector de potissimis studiis fere omnibus ad illas res, quarum nobis interest, vere pertinentibus sibi possit rationem dare. qui libri passim citantur et abbreviationibus tantum indicantur, hi sunt: Colonna (cuius indicationem plenam inveniet lector p. XXIV s.); Paap (p. XLIII); Weber, *Analecta Herodotea* (p. XXXV); Bredow (p. VIII); denique grammatica mea (p. V) et v. d. Desrousseaux tractatus manu scriptus et ab Hemmerdinger versione renovata et largiore publici iuris factus (p. XXIV). concordantias Herodoteas habes in Powell, *A Lexicon*

to Herodotus (Cantabrigiis 1938, denuo impressum Hildesheimii 1960). quaestionum Herodotearum variarum omnium statum anno 1913 in Paulii et Wissowae Realenzyklopädie (Suppl. II) plurimis suis propriis adiectis copiose depinxit F. Jacoby, et praeter quae indicibus bibliographicis annuis insunt elenchum studiorum Herodoteorum annis 1937—1960 conscriptorum a L. Bergsonio confectum invenimus in ea quae Lustrum vocatur ephemeride 11, 1966, 71—138. e recentioribus operibus memoranda sunt liber qui Herodotean Inquiries inscribitur a S. Benardete conscriptus (Hagae 1969) argumenta cogitationesque Musarum complectens et collectanea opusculorum praecipuorum de Herodoto tractantium recentiorum a W. Marg sub titulo Herodot, Eine Auswahl aus der neueren Forschung anno 1965 Darmstadtii iterum edita, sub quorum fine brevem elenchum studiorum iterum invenies.

Ad obliquam vel secundariam memoriam colligendam imprimis indicibus locorum fere sine ulla lacuna a Steinio ad textum allatis sum nixus; ad illa tantum quae in grammaticorum libris traduntur aliqua mihi erant supplenda. tamen memorare modo locum prodesse censeo nihil, cum non nisi in contextu verba omnia auctoris, qui nostrum laudat, intuearis, fidem atque auctoritatem scripti aestimare possis.

Testimonia in duabus paragraphis sub textu disponuntur: priore enim, quae ex Herodoto realium causa laudantur, id est ut res historicae illustrentur vel geographicae vel quae ad religionem pertinent; secunda autem paragrapho illa, quae ad linguam vel genus scribendi pertinent vel vocabula explicant, inter quae praecipua sunt *Λέξεις Ἡροδότου* compluribus exemplaribus traditae (v. grammaticam meam 218—230 et Lexica Graeca Minora [edd. Latte — Erbse], XII—XIII et 191—230 e Steinii operibus iterum impressa).

Gravis et necessaria res mihi videtur ut illae binae memoriae obliquae bene distinguantur; nisi plena et explicita verba scriptoris Herodotum laudantis leguntur, lector iudicare nequit, utrum omissio aliqua vera sit varietas an omissae sint aliquae res quae e scriptoris mente nihili ad explicationem sunt, vel utrum coniunctiones *δέ, γάρ* etc. omissae sint an transsiliverit eas consilio scriptor vel immo addiderit. rerum scriptor, qui Herodotum laudat, certe ad dialectum fideliter reddendam minus spectat; sunt etiam qui verba nostri Attice prorsus rescribant. in ea re alii editores saepissime multisque locis peccabant et in apparatusibus pro 'variis' adnotabant lectiones quae non sunt. ut illa omnia recte iudicari possint, laudata a verbis non verbatim repetitis separanda sunt, quod Stein neglexit. maximam mihi dedi operam, ut quod opus est quam cla-

rissime ante oculos lectorum ducam; itaque illa quae genuina esse iudico verba e Musis laudata eximiis i. e. erectis typis distinguenda curavi.

Quatenus necesse videbatur, locum scriptoris amplum et plenum citamus, ut manifestum fiat, utrum auctor se explicite ad nostrum referat necne.

Memoria obliqua hoc modo praebenda editori non solum lectiones varias genuinas antea reconditas detegere et revelare licet, sed etiam memoria e locis Latine laudatis potest restitui (e. g. cf. quae Blake AJPh 65, 1944, 167ss. ad I 31, 2 restituit e Cic. Tusc. I 47).

Ambitus memoriae obliquae operibus grammaticorum et lexicographorum traditae latior est in nostra editione quam in Steiniana, praesertim cum testimonia nonnulla e codicibus adhuc publici iuris non factis addamus. inter quos imprimis memorandus est Darmstadtensis **D** (v. p. XLVI); commemoratio locorum Herodoteorum in eo passim dispersorum plerumque ad res grammaticas pertinet fitque ad modum generis lexicographici et dialectologici. eo maius est momentum memoriae Darmstadtensis, quod fons eius Vaticano **D** magis affinis esse recognoscitur quam cuiquam Romanae stirpis codici. eius rei duae haud absurdae iudicabuntur causae: aut schola quaedam grammaticorum etiam post saeculum XI (haec enim est aetas Vaticani **D**) viva hoc codice nitebatur aut (quod veri similis mihi videtur) antiquior olim exstitit doctrina grammatica cum uno e Vaticani fontibus conformis, quae in excerptis Darmstadtensibus subsedit. quod si verum est, meliore nunc observamus luce illam inter **JR** et **D** affinitatem: grammatici illius manus, quae in archetypo **JRSV** ad quandam de dialecto doctrinam nuper formandam intervenit (p. XXXIX), eadem vel agnatissima quidem est illi, cuius operis residua adhuc in Darmstadtensi leguntur. optime hoc exemplum monstrat, quanto usui sit obliqua memoria ad rationem stemmatis memoriae directae patefaciendam.

Praeter Darmstadtensem e grammaticis et lexicis Steinio nondum notis adhibui testimonia haec:

1) quae recentissime sunt edita a v. d. Erbse in Untersuchungen zu den attizistischen Lexika.

2) memoriam *Λέξεων Ἡροδότου* quam amplissime e codicibus (v. p. LXVII) excussam et collatam edidi in grammatica mea 218ss.; traduntur illae vel ordine alphabetico vel secundum ordinem locorum seriatim conscriptae. varietas lectionum, quae in lexicis patet, saepe eadem est quae stirpes codicum seiungit. cum *λήμματα* plurima ante Gregorii Corinthii aetatem sint conscripta, immo vero antequam vetustis-

simi libri accentibus spiritibusque essent muniti (qua de re ampliora dixi in grammatica mea 221 ss.), potissimum ibi habemus indicium divisionem stirpum in summa antiquitate esse ponendam (sed v. quae de memoria papyrorum diximus p. XLIV). huc accedit quod pars τῶν λημμάτων minus ad interpretationem iuvant quam eandem ipsam varietatem lectionum notant qua stirpes inter se discrepant (cf. I 215, 1, II 28, 5).

3) Manueli Moschopuli περὶ Ἰάδος tractatum ad fidem codicum (qui p. LXVII enumerantur) edidi. cuius tractatus disputatiunculae cum non ad certos aliquos locos pertineant, sed de universo sermone Herodoteo et Homérico agant, eius 48 paragraphos initio Historiarum praemisi potius quam singula ad locos pro exemplo laudatos adnotarem. alia quoque est eius rei causa: est enim ille tractatus aliquot codicibus Herodoteis adiunctus ita ut illorum codicum librarii normas scribendi e regulis Moschopuli ad orthographiam spectantibus peterent. triplici forma vel potius exemplaribus tribus tractatus erat memoriae transmissus, quorum unum quidque in codicibus compluribus exstat. Moschopulum edens operam dedi ut quae inter illa intervenit ratio praelorum typis exprimatur: tres memorias ita superposui, ut, quae primae et secundae sunt communia, ex erectis typis recognoscantur, varicantibus autem litteris ea quae habet et secunda et tertia, e quo apparet verba varicantibus typis erectis impressa in omnibus inveniri exemplaribus. lineis ad libram ductis differentias textuum vel omissiones vel additiones signavi; ubi deest linea, textus inferior a superiore non distinguitur. antiquissimum exemplar et primitus conscriptum, quod non exstat quidem, ex quo autem omnia exstantia derivari possunt, mihi videtur illud fuisse quod varicantibus erectis litteris legi potest, continebatque, ut videtur, commentatiunculas collectaneas ad dialectum fortasse ab ipso Moschopulo conscriptas. quoad stemma memoriae Herodoteae, haec docemur: secundum et tertium exemplar Moschopuli (neque vero primum, quod per se ipsum in collectaneis grammaticis exstat) codicibus Musas integras continentibus additum est; secundum enim, quod fortasse ad usum librariorum Herodotum tradentium aliquantulo auctum et mutatum est, una cum lexico invenitur in Ambrosiano I 23 sup. et C 82 sup. et Neapolitano III. B. 3, tertium autem in Palatino 215 et, quod multo maioris est momenti, in Sancioftiano S. qua ratione codices Herodotei inter se cohaereant, iam ex illis ipsis cognovimus, sed cum differentia memoriae Moschopuli in uno vel alio codice index separationis ramorum sit censenda, hinc plura et accuratiora de stemmate colligere possumus; imprimis docemur Moschopulum ramo SV post archetypum esse additum, cum non idem exemplar tractatus περὶ Ἰάδος subicit Sancioftiano et Ambrosiano

I 23 sup., cuius de affinitate cum SV, sed cum codice V potius, iam supra (p. XLIII) egimus. Neapolitanum III. B. 3, quem p. XXVIII ex Ambrosiano C 82 sup. diximus esse descriptum (cf. etiam varietatem lectionum in Moschopuli §§ 3, 5), cum illo commune habet Moschopuli exemplar secundum. ubi non concurrit Ambrosianus I 23 sup. cum Neapolitano, saepe Ambrosiano C 82 sup. est similis.

4) Illa pars tractatus *περὶ διαλέκτων* a Gregorio Corinthio conscripti, quae de Iade agit, quamvis Steinio credo non ignota fuerit, tamen in eius editione non memoratur. ubicumque in nostra Gregorium laudamus, paragraphorum numeri ad caput *περὶ Ἰάδος* spectant; neque tamen omnia praebeamus, sed illa modo, quorum consimilia vel in Moschopulo vel in lexicis leguntur. continet Gregorius (ut antiquiora Moschopuli exemplaria) non Herodotea tantum, sed etiam Homerica; exempla Herodotea in paragraphis continuis e locis Musarum iuxta positis et arte cohaerentibus petita sunt, ita ut si non chrestomathia eum existimes nixum opus suum conscripsisse, *ἐπιτομήν* quidem de dialecto voluisse conficere ad usum discipulorum chrestomathiae auxilio instituendorum. Gregorii paragraphos Moschopulo magis affines velut testimonia secundaria ad Moschopulum praebebimus; ubi autem a Gregorio exemplum e certo quodam Historiarum loco affertur, illo loco Gregorium iterum adnotabimus. cetera Gregoriana omnia et imprimis glossae, quae cum *Λέξεων* notitiis artissime cohaerent (cf. grammaticam meam 221ss.) et per opus passim dispersae sunt, ubique ad locos adnotantur. etiam notandum est Sancroftianum S praeter Moschopulum tractatum Gregorii continere.

Aliquanto minoris ad textum recensendum vel ad stemmata constituenda memoriam secundariam extra grammaticos vel lexica traditam aestimamus; illos quidem dico locos, ubi Herodoti nomen non explicite memoratur. quibus verbis vel additis vel omissis vel transpositis vel mutatis discrepat scriptor a codicibus vel eorum parte, ad varietatem textus constituendam non nitimur nisi memoria codicum; verba rerum scriptoris eadem ratione eisdemque causis inter se distant quibus variae codicum lectiones solent. ea quidem tantum condicione deliberare licet, utrum fons obliquus an codices Historiarum meliorem tradiderint textum.

Huius rei ut afferamus exemplum, Blake (AJPh 65, 1944, 167) e Ciceronis (Tusc. I 47) *veste posita*, quae verba Herodoteo *ὑποδύτης* (I 31, 2) respondent, olim ab aliquibus librariis *ἀποδύτης* esse scriptum hoc pacto recte iudicat, quia permulti sunt loci, quibus *ὑπο-* et *ἀπο-* inter se variant.

Antiquissimis iam temporibus scriptores de rebus gestis, litteris, religionibus, rebus naturalibus, orbe terrarum agentes sua ex Herodoto

hauriebant. illa quamvis non sint genuina Herodotea verba neque nomen nostri nisi raro memoretur a scriptoribus, librariis veteribus non erant ignota, acciditque hic illic, ut illorum scriptorum verba in textum Herodoteum irreperent, e. g. fortasse I 31, 3 (etsi textum mutatum praebere non erat librariorum consilium), cum planiora vel magis explicita legerentur in alio scriptore quam in Herodoto vel cum librarii iure se facere existimarent efficientes ut textus nostri verbis illorum sit similior, praesertim cum ille scriptor doctus maiore laude et opinione frueretur quam Herodotus. notum est exemplum Theophrasti, cui iam antiqui probum obiecerunt quod quaedam ex Herodoto petivisset. si quo loco in textu codicibus Herodoteis tradito verba leguntur e grammatica vel syntaxi difficillime probanda adque eundem locum se rettulit auctor aliquis e veteribus (cf. II 92, 2—3), locum sanare nobis licet hoc iudicio, textum ex exemplo auctoris posterioris vel fontis ex eo descripti esse mutatum. neque tamen sine maxima severitate maxime rigore tali iudicio est utendum; rarissimis ergo locis id admisimus, singulo vel binis in unoquoque libro, nullam iam aliam sperantes rationem sanandi, ne in suspicionem verborum nostri ex auctoritate veritatis historicae, geographicae, naturalis, religiosae corrigendorum veniamus.

Ita I 147, 2 verba *εἰσι δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν γεγονάσι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ἐορτήν*. ἄγουσι δὲ secludenda censuimus minime illa ratione quod quae restant magis consentanea videntur quam quae in codicibus leguntur, sed quod illa unica forma genetivi pluralis in -ῶν (nusquam alias inventa in nostro) et vox *ἐορτήν* (quod minime cum editoribus licet in *ἐορτήν* lade melius aptum mutare) facillime e Plutarcho, qui de Hdt. mal. 19 simillima verba pro explicatione ad Herodotea addidit, vel e simili fonte potuerunt peti vel derivari.

I 32, 9 librarius codicis V extremis litteris s vocum *ὥς βασιλεύς* erasis lectionem Stobaei memoriae adaequavit; cur codicum memoria una conservanda sit, in studiis I. L. Seeligmannio dedicatis, Hierosolymis 1983, I 505ss. explico. iam a prima illis litteras existimo manu esse erasas, cum idem V proximo loco (I 32, 6) primitus *εὐιδέσεται* (cum parte Stobaei codicum congruens) plane habuerat, cuius *v* ad normam codicum Herodoteorum aliqua manus post delevit.

Nunc de eo agamus, quo loco potissimi excerptores in stemmate ponendi sint. de illis nihil illius modi suspicamur quod de rerum scriptoribus; fuit enim penes excerptorem aliqui genuinus et integer textus Herodoti, qui fortasse e stirpe memoriae nunc iam perdita erat ortus. de singulis igitur collectaneis quaerendum est, habeantne aliquod ad stemma constituendum momentum; si qui excerptor recensionem textus neque sui generis neque alias ignotum patefacit, tamen certam quandam stirpem memoriae suo tempore exstitisse ostendit.

De florilegiis est agendum primis; inter ea est distinguendum, quae proprie Herodotea sunt et de eo uno petuntur, et ea, quae, sicut Stobaei

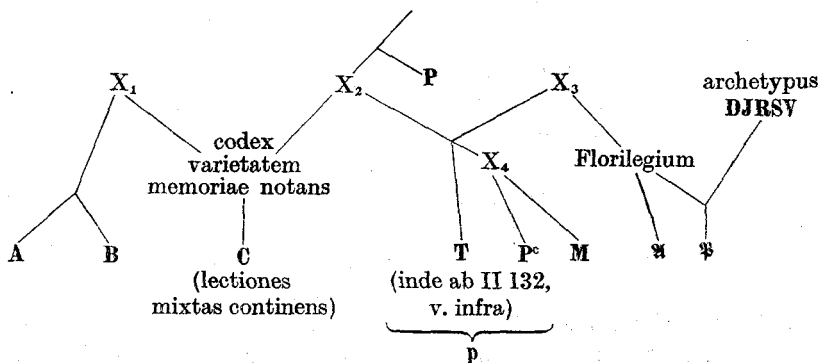
florilegium, Herodoti locos inter verba multorum aliorum auctorum ad argumenta humana vel philosophica tractanda afferunt.

Plurima docemur ad memoriam nostri e florilegio Athonito – Parisino, de quo supra (p. XLIV s.) egimus.

Hemmerdinger (CQ 2, 1952, 98) excerpta Parisina cum codicibus CP artius quam cum codicibus AB cohaerere demonstrat, cuius rei tamen explicationem affert libros CP² e fonte et a B et a D simul derivato esse ortos. nos etsi codices CP potius codicis T quam codicis D propinquos esse recognovimus (id est, ubi T non libris AB affinis est, sed codici D), ne minimi aestimemus illam Hemmerdingerii sententiam eum rami memoriae, ad quem florilegium pertinet, certo quoque loco in stemmate esse ponendum. conferantur haec:

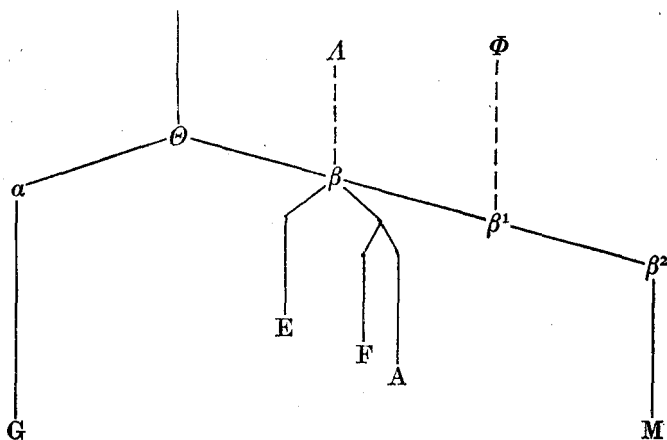
II 35, 3 *χρεών* CDTM **ΑΒ** Stob. *χρεόν* cett.; III 119, 4 *βασιλεὺς ἐκ πάντων ἐνὸς τὴν ψυχὴν*, αἰρέομαι M **Α** *βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν*, αἰρέομαι ἐκ πάντων ABDSTV **Β** *βασιλεὺς ἐνὸς ψυχὴν*, αἰρέομαι ἐκ πάντων CP² *βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν*, αἰρέομεν ἐκ πάντων R; III 119, 6 (v. p. XXXIII) *ζωόντων* codd. plur. ζώντων T ζούντων M **ΑΒ**; III 119, 7 *ὄν* M **ΑΒ** *τόν* cett.; III 139, 2 *τις τοιῆδε* codd. plur. τοιῆδε **Α** τοιάδε **Β** τοιῆδε τις M Ald.; III 140, 3 (cf. p. XXXIII) *ὄν* codd. plur. οὖν **ΑΒ** om. M; III 148, 1 *ἀνεκέλευεν* CDM **ΑΒ** *ἀν ἐκέλευε* cett.; *αὐτῶν* om. M **ΑΒ**; III 151, 2 *ἀν* om. Tmp **Β** hab. **Α** rell. vocem, quae aliis codicum stirpibus alio loco scripta est, omnino omiserunt M et florilegium: IV 166, 2 *μιν Δαρείος* ABT *Δαρείος μιν* PDRSV *μιν* om. **ΑΒΜ**; florilegium solum illam omisit IV 161, 4: *ἐπὶ παντὶ γὰρ* codd. plur. γὰρ ἐπὶ παντὶ M γὰρ om. **ΑΒ**. cf. III 14, 10; 22, 4, IV 2, 3, 4.

Ex his exemplis, quae codicem M (in aliquibus partibus Musarum etiam T huc pertinet) cum **ΑΒ** vel etiam cum CP¹ cohaerere ostendunt (quod Hemmerdingerii opinioni non est nimis alienum), inter libros, de quibus pendet illorum codicum fons, unum fuisse colligimus, qui ex eadem stirpe ortus erat, e qua fons excerptorum florilegii. quod delineatione describamus sic:

Notandum est etiam ἐπεθύμῃσε quod TM cum Suida commune habent (pro ἐπεθύμει) III 127, 1, cum Eustathio IV 184, 3, cum Aristotele IV 192, 1.

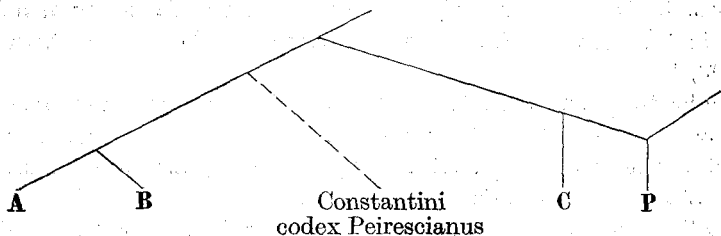
Iam his temporibus scimus effectum stirpium memoriae perditarum in libris adhuc exstantibus a lateribus, ut ita dicam, mutatis atque formatis perpetuari, sicut speciem codicum P^cpM(T) a X₂ una cum X₃ esse determinatam videmus. huius simillimum delineavit stemma de memoria Thucydidis agens Kleinlogel, Geschichte des Thukydidestextes im Mittelalter, Berolini 1965, 188:

Interdum florilegium memoriam sibi propriam et ceteris stirpibus alienam tradere clarissime patet:

III 119, 4 ἀπεκρίνατο ΑΒ ὑπεκρίνατο ABCM ὑπεκρίνατο rell.; III 78, 3 συνεσιπτονσι et συνεπιπτονσι olim exstitisse ex his colligitur: συνεσιπτονσι MPDT συνεσιπτονσιν AB (quorum ν ἐφελκυστικόν ante consonantem positum e συνεσιπτονσι conicio ortum ad συνεπιπτονσι a codice S praebitum fortasse spectante) συνεπιπτονσι Φ, e quo συνεπιπτονσι absurdum ex haplographia ortum est in codicibus CRV, denique συνεπεισιπτονσι Α (quod e notatione varietatis συνεπιπτονσι censeo natum).

Multo minoris quam florilegia ad stemma constituendum aestimanda sunt Constantini Porphyrogenneti excerpta (de quibus v. supra p. XLVI s.), quippe quae non nisi iam satis noti memoriae rami partem capiunt. Zosel in dissertatione supra (p. XLVI) laudata haec delineavit (17):

tamen propterea, quia non satis diligenter excussae erant lectiones et in super Peiresciani tantum neque excerptorum Darmarianorum (p. XLVII), denique quia nimis de veris falsisque formis Ionicis vel rectis corruptisque lectionibus cogitabat cum Zosel tum Wollenberg (v. p. XLVII), nescio an ex adnotatione nostra critica possit hoc stemma sustentari, praesertim cum nullam viderim causam, cur Constantinus altissimo loco sit ponendus, quasi archetypo stirpis Florentinae esset proximus.

De Amasidis epistula (p. XLVII) hoc modo dicendum est, codices **GDN**, qui hoc unum tantum frustum e Musis praebent, una cohaerentes non eandem praebere memoriam quam miscellaneum **D**, in quo multa alia praeter Amasidis epistulam leguntur ex Historiis petita. huius de positione in stemmate cum iam supra (p. XLVI) egerimus, restat — quod facile est factu — ut illi ramo eos apponamus, qui ad codicem **P** (neque vero ad correctores eius) conducit.

Quamvis de Stobaei excerptorum necesse sit ut me abstineam quin quidquam de affinitate eorum ad hunc vel illum dicam memoriae ramum (quod non potest fieri nisi denuo examinetur ipsius Stobaei memoria et quibus e fontibus petita sint excerpta ad singula subiecta pertinentia; ideo hic illic varietatem lectionum Stobaei adieci in apparatu critico), unam quidem certam rem ex his quaestionibus docemur: neque stirpem Romanam neque ullum eius fontium ad textum genuinorum collectaneorum (inter quae neque **D** neque **N** sunt numerandi) primum formandum fuisse participem. iam antiquitus igitur videtur opus collectaneorum conscribendorum esse inceptum.

De stemmate vix ultro quidquam certius dici potest, cuius mentionem iam non in superioribus fecimus. una res certe constat: codices **AB** ex una parte, **DJRSV** ex altera, nusquam Historiarum e communi ramo stemmatis pendere, unde cur Florentina (**AB**) a Romana (**DJRSV**) divi-

datur stirps inter omnia patet, etiamque fontes utriusque stirpis nullo pacto ad unam communem originem, quam 'archetypum' nominare conveniat, esse deducendos (v. grammaticam meam 207); hodiernis temporibus iam de aliis scriptoribus Graecis constat textum 'vulgatum' numquam esse confectum (cf. quae Kleinlogel, Geschichte des Thukydidestextes in Mittelalter 43, 46 de memoria Thucydidis disseruit), ita ut dubitari possit cuiusquam umquam fuisse scriptoris pedestris profani vulgatam.

Ipsi archetypi stirpium, quos eo pacto 'sub'archetypos iam non nominabimus, minime prodierunt quisque e singulo textu antiquiore, ita ut iam antiquissimis temporibus duas illas plane species textus recensì exstitisse pro certo habeamus. firmis enim amplissimisque credo me demonstravisse argumentis in grammatica mea (197ss.) bina vel terna exemplaria olim exstitisse vetustissima, quorum unum quidque secundum certam quandam rationem recensendi erat confectum, et ita factum esse, ut quae nunc ut stirpes memoriae recognoscuntur non certa ratione recensendi inter se differrent, quasi altera stirps semper *νῆας* traderet, altera *νέας* constanter vel altera *πόλεις* (acc.), altera *πόλιας* vel similia. contrarium est: distribuuntur lectiones, ut eodem continuemus exemplo, *πόλιας* et *πόλεις* secundum stirpes quidem, sed sunt quaedam partes operis, in quibus *πόλιας* Florentinae stirpis proprium et *πόλεις* Romanae, suntque aliae, in quibus distributio contraria invenitur; itemque in multis aliis formis non uniformiter transmissis, de quibus omnibus quam accuratissime poteram egi in grammatica mea.

Nulla alia explicatio talium rerum mihi accipienda esse videtur quam archetypos recensiones, quae illis rebus ad dialectum spectantibus inter se differebant, secundum divisionem Musarum et voluminum, e quibus describebantur, iuxta posteritati tradidisse. haec amabo conspicias:

Accusativus pluralis substantivi <i>νηῦς</i> legitur			
in libris I – VII	plus quam 90 locis	<i>νέας</i>	consensu omnium (excepto loco VI 46, 2, ubi ex assimilatione <i>ναῦς τε ναπηγημένον</i> scribunt codd.)
VIII 1	quater in enumeratione navium	<i>νέας</i>	consensu omnium
VIII 1, 2 – 76, 2	plus quam 30 locis	<i>νῆας</i>	in stirpe Romana (excepto loco VIII 14, 1, quem suspectum habemus)
VIII 79 – 85	sex locis	<i>νέας</i>	consensu omnium
VIII 94, 3		<i>ναῦς</i>	in codicibus omnibus (de quo v. infra p. LXII)
VIII 107, 1 – fin.	(octies) iterum	<i>νῆας</i>	in stirpe Romana
in libro IX	fere decies	<i>νέας</i>	consensu omnium

Huius status rerum rationem non satis habere videbis Aly (RhM 64, 1909, 598) dicentem de illa „Eigentümlichkeit des VIII. Buches, in der Deklination von *νηϋς* das *η* festzuhalten“: „*Νῆες* ist die attische Form . . . Ich halte es für möglich, dass der Herausgeber der Romanusklasse bei der Bearbeitung von Buch VIII einer ähnlichen Lehre (scil. *η* in hoc paradigmate libri VIII genuine Atticam fuisse) gefolgt und so zu seinem Paradigma von *νηϋς* gekommen ist“, non solum ea de causa, quod accusativi forma *νηας* minime est Attica, sed praesertim, cum has compares in libro VIII inventas lectiones verbi ‘navigare’:

ab initio libri VIII	plus quam 20	<i>πλώειν</i>	stirps Romana,
usque ad 74, 2	locis	<i>πλέειν</i>	stirps Florentina
inter VIII 79 et 108	quinque locis	<i>πλέειν</i>	codd. omnes
VIII 109 – fin.	octo locis	<i>πλώειν</i>	stirps Romana,
		<i>πλέειν</i>	stirps Florentina

Has quoque: accusativus pluralis substantivi *πόλις*, qui in libro VII in stirpe Florentina ante vocales vel in pausa *πόλις*, aliter *πόλιας* scribitur (v. grammaticam meam 83), in libro VIII sic traditur:

VIII 32, 2; 34, 1; 57, 2 (ante vocales),	<i>πόλις</i>	in stirpe Florentina,
68 β 2 (ante consonantem)	<i>πόλιας</i>	in stirpe Romana
VIII 108, 3	<i>πόλιας</i>	in omnibus

Denique has: substantivum *θωῦμα* et vocabula ab eo derivata in libro VIII inter cap. 8 et 65 quater in stirpe Romana litteris *ων* scripta leguntur, VIII 74, 2 et 135, 1 autem *θωμα*- in omnibus.

Cum ad ambas stirpes spectent illae ‘mutationes’ memoriae inque eosdem locos ubique incidant, non potest quin conclusionem effugiamus codices nostros in diversis partibus libri VIII (i. e. VIII 1 — fere 75 vel 76, VIII 76 — 107 vel 108, denique inde ad finem) non eandem memoriam esse secutos neque ex eadem recensione textus pendere.

Cum in media parte libri VIII, quod ad formas supra memoratas pertinet, codicum memoria, quamvis ab illa quae in priore et in ultima parte recognoscitur plane differat, eadem sit in omnibus libris manu scriptis, duas tantum partes libri VIII olim separatim traditas esse censemus, quae vel in initio vel in fine partis mediae terminantur; ea media pars singulari sua specie in omnibus recensionibus eadem erat; cur tamen antea ab aliis partibus Historiarum differat, in sequentibus exponemus.

Non inauditum est talis modi ‘incisiones’ gigni in memoria auctoris antiqui et e rebus orthographicis vel grammaticis posse recognosci; in Thucydidis memoria statuit ‘incisionem’ VI 92, 5 Kleinlogel, passim, ita ut ex eo loco ad finem operis „an dem Einfluss einer vom Archetypus der Haupthandschriften unabhängigen Quelle kein Zweifel bestehen kann“, eamque rem inter alia ex orthographia corroborat (cf. quae de „Unstetigkeitsstelle“ Thuc. VII 5, 1, ubi unus e codicibus „sich in seinem Wesen sprunghaft ändert“ agit 29s.).

Herodoti textum a Thucydidis hoc distinguit, in nostri memoria non unam solam detegi posse incisionem, sed permultas: differentia par-

tium libri VIII, quam supra varietate lectionum nixi delineavimus, unum modo exemplum est multarum simillimarum: eadem ratione inter se distant singuli libri necnon partes librorum II, III, IV, VII, IX, de quibus v. grammaticam meam 198—204.

Recognitum ergo est unam quamquam dispositionem memoriae suum 'locum' habere in Musis, recognoscitur etiam quae species fuerit recensionis unius cuiusque voluminis, e quo archetypus utriusque stirpis erat descriptus.

Non contingit nobis ut exponamus quot omnino fuerint species recensionum et quales, quoniam divisiones dispositionum non in omnibus rebus grammaticis congruunt et sine dubio posteriore aetate disturbabantur; neque enim praecise eadem sunt quoad varietatem *Ξέρξην* : *Ξέρξεα* et sim., *βορέης* : *βορέην*, declinationem substantivi *νηῦς*, verbi *χοῤῥῆσθαι*, participii *ἐοικώς* et aliorum eiusdem generis, de quibus omnibus in grammatica mea in paragrapho „Gruppierte Einheitlichkeit der Lesartenverteilung“ (193ss.) inscripta quam accuratissime illo tempore potui egi et unum quemque librum ab alio dispositionibus memoriae ad illas formas grammaticas pertinentis firmis et claris indicibus distinxi et separavi, immo vero itidem interdum priorem partem libri a posteriore.

Cum, quod sermonis Herodotei proprium est, variatio sit vel formarum (condicionibus certis quibusdam subiecta) vel orthographiae (libera), si quae nasci potuissent recensiones deliberemus, has facile gigni posse intellegamus (symbolis α et β formas [vel litteras] inter se variantes designamus):

(A) recensionem, quae tum α tum β variatione genuina intacta admittit;

(B) recensionem, quae uniformitati studens α tantum verum iudicat et β eicit;

(C) recensionem, quae e contrario iudicio β modo conservat.

Facile intellegitur ex his recensionibus novem genera dispositionum memoriae gigni posse:

I. recensio A in stirpe Florentina, B in Romana,

II. recensio A in stirpe Florentina, C in Romana,
et septem aliae consequentes, quarum tres tantum (A—A, B—B, C—C) consensum codicum efficiunt.

Quae ut exemplo penitus examinato (v. grammaticam meam 82s.) illustrem, memoriam accusativi pluralis vocabuli *πόλις* exhibeamus, cuius duae formae sunt *πόλιας* et *πόλ(ε)ις*. inveniuntur hae varietates

lectionum: *πόλιας* in stirpe Florentina, *πόλ(ε)ις* in Romana; *πόλ(ε)ις* Fl., *πόλιας* Rom.; *πόλιας* cons. codd.; *πόλ(ε)ις* cons. codd. aliae esse nequeunt, sed cum *πόλιας* et *πόλις* certis vocum conserendarum regulis inter se variare cognitum sit, illas quattuor e novem oppositionibus recensio-
 iam memoratis colligimus, si illam, quae *πόλ(ε)ις* pro recta forma habet, 'B' vocamus, illam, quae respuit, 'C':

1) A Fl. : B Rom. (*πόλιας* : *πόλεις* et *πόλεις* cons. codd. gignit) invenitur in libro VII, medio excepto.

2) A Fl. : C Rom. (*πόλεις* : *πόλιας* et *πόλεις* cons. codd.) in libro II.

3) B in utraque stirpe (*πόλ(ε)ις* cons. codd.) lib. IX.

4) B Fl. : C Rom. (*πόλ(ε)ις* : *πόλιας*) in libri IV parte priore, libro V, libri VIII parte priore.

5) C in utraque stirpe (*πόλιας* cons. codd.) in libro I, libri IV parte posteriore, libri VI parte priore.

6) C Fl. : B Rom. (*πόλιας* : *πόλ(ε)ις*) in libri VI parte posteriore.

Illarum dispositionum, quae gigni possunt, numerus triplicandus est, si papyrorum testimonia adduntur: tam mutilata tamen est schedarum memoria, ut plurimis Herodotei sermonis variationibus ex illis testimonia afferre nequeamus.

De tribus tamen variationibus papyrorum testimonia habemus:

1. Variat apud nostrum *θῶμα* etc. cum *θωῖμα*; sit recensio, cui *θῶμα* placebat, B, quae respuit, C. e. g. in libro V stirps Florentina e recensione B pendet, Romana ex A, item in libri VIII parte posteriore, quod illis locis, quibus consentiunt codices, consensum in -ω- gignit, quam rem iam supra (p. LVIII memoravimus; in priore parte libri VII omnes libri e B pendent. in libro I, ubi neutra stirps e recensione uniformitati studente pendere, sed librarius codicis B postea *θῶμα* (sicut in libro II) praetulisse videtur, habemus testimonium papyri Ox. 2095 ἀπεθώμαζε I 11, 3 (cum AC, idem est locus, quo discrepat papyrus a codicibus forma *Κανθαύλην*, de qua mox vide), quod illam vel e recensione A vel e B pendere docet.

2. Legimus modo *ἱρός*, *ἱρεύς* modo *ἱερός*, *ἱερεύς* (v. grammaticam meam 21); recensio-
 nem A olim exstitisse e stirpe Florentina (vel A) in libris VI—IX docemur et ex omnibus codicibus in II 28—90; in primo libro schedarum recensio a codicum differt: habet papyrus *ἱερόν* I 99, 1, ubi codices omnes *ἱρόν* praebent.

3. Quod ad variationem grammaticam generis *Ξέρξην* : *Ξέρξεα* pertinet, iam in grammatica mea 72s. demonstravi recensio-
 nes (quarum species nunc A, B, C vocamus) vario modo per varias partes Historiarum ad

stirpes distribui. ostenderat Paap 91 formas in *-εα* in papyris non exstare; sed papyrorum testimonia cum condicionibus grammaticis, quibus illa variatio subiecta est, plane congruunt, praesertim cum illis locis, quibus papyri Oxyrrh. 1619, 2095, 2096 *-ην* contra codices habent, illud *-ην* regulis conveniat (I 11, 2; 11, 4; 211, 2, III 34, 5); ibi igitur papyri, quarum mentionem fecimus, e recensione A potissime pendent, codices autem e voluminibus magis uniformitati (*-εα*) studentibus.

Ex illis exemplis iterum stirpium constitutionem recensionibus papyrorum successisse cognovimus.

Una tamen denique res constat: si 'incisio' nata est memoriae inter binas eiusdem libri partes, incisiones ex omnibus variationibus grammaticis recognitae ad eundem semper locum spectant. qua e re collegimus (v. grammaticam meam 201ss.) volumina olim in tomorum formas esse mutata ac velut recocta tali modo, ut unus quisque tomorum volumina complura secundum unam certam recensionem conscripta contineret, tomum autem non semper 'Musae' integrae fuisse aequalem. tomos illos, videlicet perditos, inter se, quod ad recensionem spectat, differentes, in unum coegerunt librarii illi, qui codices archetypos stirpium ex illis descripserunt; variat igitur ubique specie recensionis utraque stirps.

Haec cum maximi mihi videantur momenti ad transmissionem nostri examinandam, etsi plurima ultro exquirenda sunt, illas 'partitiones' operis, quas pro certo credidi habere cognitae, ut investigatuos adiuvem, in dispositione textus designavi. inveniet igitur lector librum II in tomum, ut ita dicam, priorem et posteriorem divisum, item libros III, VIII, IX in binos tomos, IV et VII in ternos. quod eo facilius potuit fieri, quod argumenta librorum optime eadem ratione disponi solent qua dividuntur 'tomi' e dispositionibus lectionum reconstituti; divisiones argumentorum et tomorum se confirmant invicem et haec illam corroborat. tomos antiqua aetate ita e voluminibus esse constitutos coniecimus, ut unus quisque de certis aliquibus rebus gestis vel de certa quadam gente vel terra ageret. non absurdum videtur illas 'argumentorum inscriptiones', quae in aliquot codicibus partibus operis locis aptis textui adscriptae sunt (editorum aliorum tamen usum sequens eas in hac editione praetermisi), e voluminibus vel tomis antiquis oriri. 'librorum' divisio posterior erat neque inter stirpes aequalis est neque codicum cum lexicis est communis (v. grammaticam meam 203).

Hoc quoque coniecimus, aliqua volumina suam propriam ducere originem ex editione quadam prisca Athenis separatim confecta; qua re praecipue effici potuit, ut eae partes librorum VII et VIII, quae de rebus gestis Atheniensium gravissimis agunt (fere VII 120—185 et VIII 90—

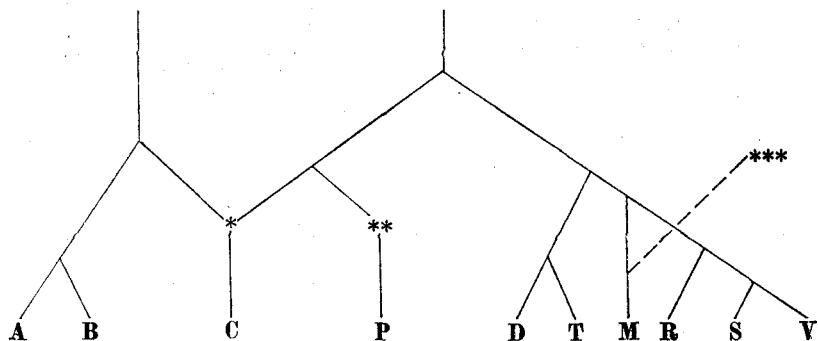
100), omnium memoria voces Attico modo formatas exhibeant, quarum similes nusquam alias in Historiis reperiuntur: nom. sg. *ναῦς*, acc. pl. *ναῦς*, gen. sg. *νεώς* (semel vel bis etiam aliis locis in codicibus 'Romanis' legitur), nom. pl. et acc. pl. *πόλεις* non distinctos, substantivum *τέρας* quod sine τ flectitur mixto modo *τέρεα*, *τέρεος*, cum alias *τέρατος*, *τέρατα* legantur; item verbum *πλέειν* consensu omnium ita scribatur, cum alias in libro VIII in stirpe Romana *πλώειν* legatur (v. supra p. LVIII).

Haec omnia fortasse nimis longa e grammatica nostra repetivimus (ubi multo plura et subtiliora tractantur) ea una de causa, quod de eo quod 'præhistoriam' possumus appellare stemmatis quam firmissimis argumentis neque editionem vulgatam neque archetypum unicum umquam exstitisse verumque stemma memoriae Historiarum ad unum et integrum opus coactarum a compluribus archetypis capere initium demonstrare volumus.

Tamen si quaeras utrum archetypus Florentinus an Romanus superiore aetate sit creatus, minimam indicationem de altiore vetustate Florentini habeas in corruptelis e notis numericis ortis (v. grammaticam meam 20); eas enim depravationes, quae stirpis Romanae propriae sunt, e notatione inferioris aetatis nasci constat ($\chi' = 1000$ VII 43, 2, IIII = 4 errore pro IIIII = 5 putatum IX 57, 2), cum illae quae vel in omnibus codicibus vel in una stirpe Florentina recognoscuntur e sola prisca notatione alphabetica explicari possint ($\Delta = 4$ ut $\delta' = 10$ lectum IX 57, 2, item $H = 7$ ut II = 2 VIII 131, 3, numerus '1', ut videtur, littera Δ notatus post *ἄνδρα* ex haplographia omissus in stirpe Florentina IV 62, 3); et cf. II 145, 4.

Etsi cacumina stemmatis iam cognovimus, tamen delineandi stemmatis deest facultas; varios enim aliquot libri manu scripti recentiores sibi ad describendum proponebant codices ('*Vorlagen*'), ita ut in aliis partibus operis ad alium ramum memoriae pertineant, et si earum rerum (v. quod supra p. XXXIV, p. XXXVII, p. LIV de quibusdam codicibus egimus et p. XL de Hemmerdingerii opinione disseruimus) habenda esset ratio, nobis satis magnus numerus stemmatum esset delineandus.

Aliam igitur inivi viam. quorum testium enumeratio fiet ad unius cuiusque paginae textum, illorum sigla non quasi catenam continuam specie **ABCPDJRTMSV** imprimenda curavi, sed certis locis spatiis vel minoribus vel maioribus interiectis sigla secundum maiorem vel minorem affinitatem codicum ita disposui, ut quanto maius est inter quaedam sigla spatium, tanto plures, ut dicunt, nodi stemmatis percurrendi sint, ut ab hoc codice veniatur ad illum. ut una e frequentissimis figuris elenchi testium exemplo utar, huius fere speciei stemmati

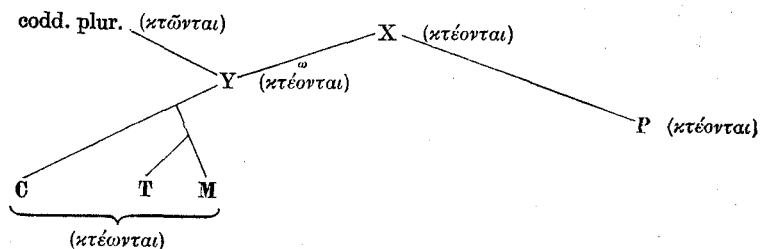

haec series siglorum convenit: **AB C P DTR M SV.**

Tali modo in una quaque parte Historiarum relationes codicum ante oculos lectoris ducuntur, ut melius sibi possit formare iudicium de varietate lectionum et de cuiusque lectionis auctoritate.

Quod ut melius etiam fieri possit, in adnotatione critica exornanda talem rationem variarum lectionum conserendarum praetuli, qualis mihi optime ubique visa est explicare, quo modo meo iudicio natae sint lectiones et unde; variabit igitur ordo siglorum, et — ut exemplum afferam — praeter quod **CTM** iuxta scribamus, modo **C** ante **TM** ponimus modo **TM** ante **C**:

Adnotatio (III 107, 1) *κτῶνται*] *κτέονται* **Pp** *κτέονται* **CTM** indicat, quod facillime est intellectu, *κτέονται* non potuisse nasci antequam *κτέονται* scriptum inveniretur:

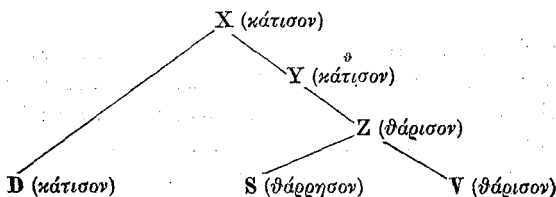

Ordine, quo nobis (cum Weberio, Anal. Hdt. 203) varietatem memoriae III 53, 7 exhibere placuit (*καταίεσαντος*] *καταίεσαντος* **V** *καταίεσαντος* **S**), prohibere lectorem in animo habebamus, quominus *καταίεσαντες* genuinam lectionem variam esse censeat dubitetve an ita sit scribendum; nihil enim fuit illud q̄ codicis **S** nisi periclitatio scribae, ut mutata una sola littera monstri a **V** negligentia, qua litte-

ram *v* omisit, creati probabiliorem lectionem induceret; ea enim est eius consuetudo, ut dixit Weber (202): „Codex S saepius, ut lacunas in textu coortas quantum posset oblineret, nova verba Herodotea insolenter finxit ... etiam permultis ... locis eadem audacia lectiones genuinas immutavit et deperdidit.“

Si lectioni codicis C *μοννόκωλα* I 179, 3 quod in R legitur *μοννόκωλα* anteponimus, significare volumus — ne quis erret et librarium codicis C litteram *o* vocis *μοννόκωλα* in *ω* mutavisse censeat — illam absurdam codicis C lectionem e correctione false apposita (eiusdem generis quod in R adhuc exstat, v. p. XXXIX) esse ortam.

Itidem varietatem lectionum I 89, 3 sic exponimus: *κάτισον*] *κάτισον* D^{ac}V^c *θάρισον* V^{ac} *θάρησον* S me a Webero (Anal. Hdt. 198) dissentire significans, qui *θάρησον* glossema in textum intrusum consideravit, quasi voce *θάρησον* aliquis voluisset *κάτισον* interpretari — et praeterea qua de causa scriba codicis V orthographiam tanta depravaverit stultitia? ego malim iudicare *θάρισον* ex *κάτισον* ortum (male collocata littera *θ*) et *θάρησον* ex illo a quodam librario ‘correctum’ esse:

e quibus inter archetypum DJRSV (X) et SV alium nodum (Y) ante Z intervenire docemur. cf. etiam IV 109 init.

Cf. etiam quae supra p. XXXIII de ratione diximus, qua corruptiones codicis M e mendis, quas in T invenimus, explicandae sunt.

Alia etiam in apparatus criticum introduximus, ut melius iudicari possit, quanti momenti ad cursum gradusque memoriae recognoscendos aliqua sit lectio. praecipue, ne nimia gravitas attribueretur ad quaedam verba in aliis codicibus praebita aliis omissa, saepissime nota ‘haplogr.’ adiuncta illud ex homoeoteleuto gigni admonere volumus et similem vocem, quae omissionis causa erat, plene exscribimus.

Nonnumquam in apparatu explicationem proponam, quo iudicio usus quae in textu scribenda sint constituerim; idque rarissime fit illis locis — ubi alii solent editores — quibus editor emendationem sibi proponendam vel recipiendam censet, sed multo saepius, ubi memoriam adversus aliena textus mutandi proposita defendere studui ideoque mihi comprobato et exposito iudicavi esse opus, quemadmodum verba in libris manu scriptis tradita intelligi vel possint vel debeant, ut propter sensus perspicuitatem quaelibet coniectura aliave emendatio iam sit supervacua; fietque id cum ut probatiora legantur in Herodoto nostro tum ut ex hac quoque parte bona firmaque fundamenta ponamus rationis edendi nostrae, qua

erga memoriam debitam fidelitatem quam maxime servare nos voluisse iam pridem profitebamur.

Gratiam reddo hic libente animo sociis instituti Berolinensis studiorum antiquitatis persequendorum praecipueque benevolentiae illustris viri nunc bene emeriti Iohannis Irmscher operi meo semper faventis et v. d. Günthero Christiano Hansen, sine cuius cum devotissima tum infatiganda attentione et in manuscripto meo ad impressionem praeparando assiduitate haec editio tam emendata quam evenisse spero non potuisset esse confecta. gratias ago optimas sodalibus instituti Parisini, quod Institut de Recherche et d'Histoire des Textes dicitur, quorum beneficio imagines omnium codicum manu scriptorum quos mihi opus esse censui semper mihi praesto erant, et adiutrici et custodi bibliothecae instituti nostratis, Esther Rosenthal, cuius perpetuae fidaeque attentionis gratia illarum multitudinem reliquamque silvam rerum Herodotearum semper habebam optime collectam et ordinatam. huius voluminis partem maiorem conscribebam auxilio adiutus Eduardi Gutentag, cuius assiduitas ingeniumque ad has res dedicatum quasi propriae essent laborem meum singulariter et iucundissime levabant; necnon v. d. Nimrod Barri princeps mihi auxilium suum optimum praebeuit ad codices diligentissime comparandos et nonnullos accuratissime excutiendos.

His temporibus cum nummi Musis secus faveant, iusta habenda est gratia illi Leo Polak Foundation Amstelodamensi, cuius opibus, quae aliquot iam annos per Universitatem Hebraicam praestabantur mihi, idoneorum frui poteram adiutorum auxilio praecipue ad collationes lectionum faciendas; inter illos ne praetermittantur nomina Sarae Münster-Meron, Leae Sawicki, Sarae Schlosser, Marcelli Erdal, Alfredi Paludis.

Omnibus eis, qui mihi in tanto opere his tam gravibus et mirabilibus gentis nostrae fatibus temporibusque suscipiendo et persequendo aderant, maximas ago gratias.

Scribebam Hierosolymis
mense Iulio a. MCMLXXVII
aliquantulis a. MCMLXXXV additis

H. R.

SIGLA

- A** Laurentianus plut. LXX 3
B Romanus Angelicus gr. F. August. 83, unde interciderunt folia aliquot
b folia cod. **B** alia manu suppleta et adiuncta
C Laurentianus Conv. Suppr. gr. 207, unde interciderunt folia aliquot
c folia alia manu suppleta et adiuncta
D Vaticanus gr. 2369
J Hierosolymitanus Patriarch. gr. 79
M Mutinensis Estensis 221 (= II. H. 6)
P Parisinus gr. 1633
p Parisinus gr. 1635
Q Parisinus gr. 1405
R Vaticanus gr. 123
S Cantabrigiensis Sancroftianus coll. Emmanuelis gr. 30
T Laurentianus plut. LXX 6
t folia alia manu suppleta et adiuncta
V Vindobonensis philol. gr. 85 (= 72)

PAPYRI

(quarum maxima pars in Paapii libro (v. p. XLIII) sunt exscriptae)

- Pap. Coloniensis 1202
 Pap. Durae Europi (Paap XVII)
 Pap. Fackelmann 7 (WSt 93, 1980, 25–28)
 Pap. Mediolanensis Univ. Cath. H. 75 (Aegyptus 72, 1972, 71s.)
 Pap. Monacensis APF 1, 471 (Paap VII)
 Pap. Musei Britannici 103 (Milne) (Paap XIV)
 Pap. Musei Britannici 104 (Milne) (Paap XV)
 Pap. Oxyrrhynchi 18 (Paap V)
 Pap. Oxyrrhynchi 19 (Paap IV)
 Pap. Oxyrrhynchi 695 (Paap XVI)
 Pap. Oxyrrhynchi 1092 (Paap XII)
 Pap. Oxyrrhynchi 1244 (Paap VI)
 Pap. Oxyrrhynchi 1375 (Paap XVIII)
 Pap. Oxyrrhynchi 1619 (Paap XIII)
 Pap. Oxyrrhynchi 2095 (Paap I)
 Pap. Oxyrrhynchi 2096 (Paap II)
 Pap. Oxyrrhynchi 2097 (Paap III)
 Pap. Oxyrrhynchi 2098 (Paap XIX)
 Pap. Oxyrrhynchi 2099 (Paap XX)
 Pap. Palau Rib. 135 (Stud. Papyrol. 8, 1969, 37–42)
 Pap. Rendel Harris 1936, 40 (Paap XXI)
 Pap. Rylands I 55 (Paap XI)
 Pap. Soc. Ital. X 1170 (Paap IX)
 Pap. Zereteli (Pap. Ross.-Georg. I 15) (Paap VIII)
 [II] papyrus non exstat

LIBRI EXCERPTA CONTINENTES

- ❧ Florilegii Athonitae cod. Athon. Dion. 90 (= 3629)
 ❷ Darmstadtensis misc. gr. 2773
 ❸ Guelferbytanus 4292 (= Gudianus gr. 104)

- § Heidelbergensis Palatinus gr. 129
 ¶ Neapolitanus gr. II. C. 32
 Ⓓ Vaticanus gr. 1394
 ¶ Florilegii Athonitae cod. Parisinus suppl. gr. 134
 v Parisinus gr. 1731
 Ⓔ Vindobonensis philol. gr. 191
 Constantini Porphyrog. *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* cod. Peirescianus Turonensis
 et *περὶ πρῶσβων* quae a Darmario exscripta sunt in codd. Ambrosiano N 135,
 Bruxellensi 98, Escorialensi R. III. 13

CODICES ΑΕΞΕΙΣ ΗΡΟΔΟΤΟΥ CONTINENTES

seriatim conscriptas:

- C Parisini Coislin. 345 fol. 165–167
 D Parisini Coislin. 324 fol. 65–67
 O Oxoniensis Bodl. 18378 (= E. D. Clarke 16) fol. 67–72
 P Parisini gr. 1630 fol. 247–249

ordine alphabetico conscriptas:

codices Herodotei:

- C fol. 310 (*λήμματα* usque ad litteram δ continens)
 c Ambrosianus gr. 456 (I 23 sup.) (in init.)
 d Ambrosiani gr. 186 (C 82 sup.) fol. 5–8
 n Neapolitani gr. III. B. 3 fol. 1–2
 r Parisini gr. 2933 fol. 206–207

alii:

- a Ambrosiani gr. 1077 (C. S. I. 2) fol. 49–50
 b Ambrosiani gr. 667 (Q 13 sup.) fol. 316–319
 e Cantabrigiensis coll. Trinit. gr. 820 fol. 128–130
 l Laurentiani plut. LIX 44 fol. 223
 m Monacensis gr. 529 fol. 110–112
 o Oxoniensis Bodl. Misc. 104 (= Auct. T. 4.5) p. 339–352
 q Parisini suppl. gr. 70 (excerpta continentis) fol. 158*, 193*
 t Taurinensis gr. 271 fol. 107
 u Ambrosiani gr. 184 (G 69 sup.) fol. 200–201
 v Vaticanani gr. 895 fol. 280–281
 w Vaticanani Urbin. gr. 151 fol. 348–351
 x Vaticanani Barberin. gr. 88 (385) fol. 17–19

CODICES MOSCHOPVLI

codices Herodotei:

- S Cantabrigiensis Sancroftiani coll. Emmanuelis gr. 30 fol. 1–2
 y Vaticanani Pal. gr. 215 fol. 1–3
 et qui *Αέξεις* quoque continent c, d, n

alii:

- f Bononiensis Univ. 2638 fol. 27–34
 s Vaticanus gr. 292 e Schaeferi appendice ad Gregor. Cor. pp. 683–700
 z Vindobonensis phil. gr. 127 fol. 60–61
 et qui *Αέξεις* quoque continet w

MANVELI MOSCHOPVLI DE IADE

<u>fz</u>	<u>Τοῦ κυρίου Μανουῆλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, ἥ</u>
<u>cdnw</u>	
<u>sSy</u>	<u>Περὶ Ἰάδος, ἥ οὗτος</u>

<u>fz</u>	<u>χρηταὶ καὶ ὁ Ὅμηρος</u>
<u>cdnw</u>	
<u>sSy</u>	<u>ὁ Ἡρόδοτος χρηταὶ, ἔστι δὲ ἱστορικός</u>

<u>fz</u>	<u>Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ τῶν Ἰώνων ἡγουν Ἀσιανῶν μετοίκων Πελο-</u>
<u>cdnw</u>	<u>τῶν</u>

<u>fz</u>	<u>ποννήσου.</u>
<u>cdnw</u>	<u>, καθ' ἣν συνεγράφατο ὁ Ὅμηρος.</u>

<u>fz</u>	<u>1 Αὔτη τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα εἰς ης τρέπει, ἐὰν μὴ</u>
<u>cdnw</u>	<u>Ἡ Ἰὰς</u>
<u>sSy</u>	

1 Greg. Cor. de dial. Ion. 1 τὰς εἰς ας ληγούσας ἐνθεῖας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς deest Ioh. Gramm.) εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες· Ἐρμείας Ἐρμείης, Σωσίης Σωσίης. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Ἀνκώπης μῦθοι συμπεσόντες (III 55, 1)

V. praef. LISq. || Τοῦ Μοσχοπούλου κυρίου Μανουῆλ z | περὶ — ἱστορικός] Ἡ ἀρχὴ ἐωθότων ἰδιωμάτων τῆς Ἰάδος διαλέκτου S Ἐτέρα ὑπόθεσις εἰς τὴν Ἰάδα, ἥ κέχρηται Ὅμηρος s | καὶ ὁ om. z || Ἰὰς — Πελοποννήσου hic omissa in fine sub obelo suppl. w | ἡγουν τῶν Ἀσιανῶν ἡγουν μετοίκων z || 1 ante hunc paragr. ἐτι δὲ καὶ ταῦτα· τὰ εἰς βαῖ ἀπαρέμματα ἀπὸ τῶν εἰς ῶ πλὴν τοῦ περισπομένου πρὸ τοῦ τέλους συλλαμβάνει τὴν με συλλαβὴν· τιθέναι τιθέμ<εν>αι, στήναι στήμ<εν>αι καὶ ὑποδιαροῦσι· κέκληνται κεκλήηται, βέβληνται βεβλήηται, ἦνται ἦται καὶ πᾶν ὅημα εὐκτικὸν τρίτον προσώπου παραλῆγοντος τοῦ ε κατὰ μετάθεσιν τοῦ ῥ εἰς ᾱ προφέρονται, οἷον λέγοντο λεγοῖατο, ὀδεύοντο ὀδεοῖατο habet s | ἡ Ἰὰς — Σωσίης in fine post Ἰὰς — Πελοποννήσου iterat w | τρέπει ἐπὶ γενικῆς s | ἐὰν] εἰ y | Ἐρμείας] οἷον y | Σωσίης s

MOSCHOPVLI DE IADE

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ ὧσι Δώρα· Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης.

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ 2 Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ λήγοντα, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\overline{\omicron\upsilon}$ περατοῦται, παρ' αὐτοῖς
 $\overline{\Pi\acute{\alpha}\nu}$ $\overline{\lambda\eta\gamma\omicron\nu},$ $\overline{o\ddot{\upsilon}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ εἰς $\overline{\epsilon\omega}$ λήγει· Πέρσης Πέρσεω, Ξέρξης Ξέρξεω, Πηλητιάδης

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ Πηλητιάδεω.

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ 3 Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ ἀρσενικά, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\overline{\omicron\upsilon\varsigma}$ λήγει, διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omicron\varsigma}$
 $\overline{T\acute{\omega}\nu},$ $\overline{-\acute{\omega}\nu},$
 $\overline{T\acute{\alpha}}$ $\overline{-\acute{\alpha}},$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ κλίνουσιν, οἷον Δημοσθένης Δημοσθέneos, ἀμαθῆς ἀμαθέα,
 $\overline{\pi\rho\omicron\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota},$ $\overline{-\epsilon\tau\alpha\iota},$ $\overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\eta\varsigma}$ $\overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\alpha},$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς $\overline{\epsilon\alpha}$ ποιοῦσι· Δημοσθέnea, ἀπαθέα.
 $\overline{-\epsilon\acute{\iota}}$ $\overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\alpha}.$

2 Greg. 6 τὰς εἰς $\overline{\omicron\upsilon}$ ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ καὶ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ ἐνθιῶν γινόμενας διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega}$ προσφέρουσιν. ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ μὲν, οἷον Ἡρόδοτος· 'τρίτω δὲ ἀπ' Ἀρχίεω γεγονότι' (III 55, 2), καὶ Ὅμηρος. . . . ἀπὸ δὲ τῶν εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ · Ἀτρεΐδεω δαίφρονος', Πηλητιάδεω Ἀχιλλῆος', Πέρσεω, Ξέρξεω

2 περατοῦται om. zs | αὐτοῖς] ἴωσιν sy | $\overline{\epsilon\omega}$] $\overline{\omega}$ n | λήγει — Πηλητιάδεω] λήγῃ, οἷον Ἀτρεΐδεω S || 3 ἀρσενικά om. y | προσφέρουσιν w | προσφέρει c | προσφέρεται sy | οἷον om. sS | Δημοσθένης om. y | εἰς $\overline{\epsilon\alpha}$] τῶν $\overline{\epsilon\alpha}$ n | τῶν $\overline{\epsilon\alpha}$ cd | ποιεῖ om. cdnS | ποιεῖ — ἀμαθέα] ποιεῖ, οἷον Δημοσθέnea y | ἐνπάθεα n

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 4 Τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἔχοντων οὐδέτε-
cdnw
Sy

fz ρον εἰς ες διὰ τοῦ εὐς προφέρουσιν· εὐσεβὲς εὐσεβέος.
cdnw
Sy εὐθειῶν διαίρει· εὐσεβοῦς

fz 5 Τὰς εἰς εὐς ληγούσας εὐθείας ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ
cdnw γενικὰς τῶν ληγουσῶν -ῶν
sSy H -ῖα

fz ἡς ἐκφέρουσιν· Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος, βασιλῆος·
cdnw
sSy -εται ἐπὶ γενικῆς· βασιλεύς,

fz ἐν Ἡροδότῳ δὲ 'βασιλέος' διὰ τοῦ ο̄ μι-
cdnw οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ εὐς ὡς Ἡρό-
sSy Ἀχιλεύς Ἀχιλλῆος, ἱερὲς ἱερῆος.

fz κροῦ κατὰ τοὺς νέους Ἰωνας.
cdnw δοτος.
sSy

4 Greg. 11 τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ἡς εὐθείας τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ θηλυκῶν διὰ τοῦ εὐς προφέρουσιν· εὐτυχέος, ἀμαθέος, καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ἐκφέρουσιν, εὐτυχέϊ, Πολυκράτει, Δημοσθένει, εὐτυχέα, Πολυκράτεια, Δημοσθένεια λέγοντες. ὡσαύτως τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος καὶ εἰς ες οὐδετέρων διὰ τοῦ εὐς προφέρουσι καὶ πάσας πτώσεις τῶν τοιούτων ἐντελεῖς προάγουσιν, οἷον 'τείχεος ἐντός', 'ἀσθενέος σώματος' καὶ πάλιν· 'Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς' || 5 *ibid.* 20 τὰς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὐς εὐθειῶν γνωμένας διὰ τοῦ ἡος προφέρουσι βασιλῆος λέγοντες καὶ Πηλῆος

4 γενικὰς — εὐθειῶν] ὧν ἡ γενικὴ ἀπὸ τῶν εἰς ες εὐθειῶν οὐδέτερα γίνονται γ | οὐδέτερα f | προσφέρουσιν w | εὐσεβὲς] οἷον γ | εὐσεβὲς εὐσεβέος] εὐσεβέος cdn || 5 τὰς — ἐκφέρουσιν] item ac fz scr. w | πᾶσαν εὐθειᾶν εἰς εὐς λήγουσαν s | πᾶσ<α> εὐθ<εῖα> εἰς εὐς λή<γουσα> γ | ἐκφέρει s | Ἀχιλλεύς om. f | Ἀχιλλῆος Sy | βασιλεύς — ἱερῆος] οἷον Ὀδυσσῆος γ | ἱερὲς ἱερῆος om. s | οἱ — Ἡρόδοτος] eadem ac fz habet w om. s

fz 6 Τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων τὰς γενικάς εἰς ἑὸς ποιοῦσι·
 cdnw -εἰ·
 sSy Tὰ οὐδέτερα -οῦσι· πλήθος

fz πλήθεος, τείχεος.
 cdnw
 sSy

fz 7 Τὰς εἰς εἰς τῶν
 cdn ἀπὸ τῆς εἰς εὐς εὐθείας τῶν ἐνικῶν γινομένης εὐθείας
 sSyw

fz πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἐνικῶν γινομένης εἰς ἡεξ διαι-
 cdn -ὰς
 sSyw ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἐνικῶν γινομένης

fz ροῦσι· βασιλῆες· καὶ βασιλέες παρὰ τοῖς νεωτέροις.
 cdn -εἰ·
 sSyw -οῦσι· οἶον

fz 8 Τὰς εἰς αἱ πληθυντικὰς διαίρει· ἐπὶ γενικῆς
 cdnw τῷ ε
 sSy τῶν

6 Greg. 11 (v. ad 4) || 7 ibid. 40 οὗτοι πολλαχῶς ἐκφέρουσι τὰς εἰς εἰς ληρούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς εὐθειῶν κλίνονται, διὰ τοῦ ἡεξ γράφουσι· βασιλῆες, ἐπὶπῆες, διότι καὶ τὴν ἐνικὴν (om. codd. duo) γενικὴν οὕτω προφέρουσι. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡεξ ἢ εἰς ὅς, διὰ τοῦ ἑεξ, οἶον ἀληθής, καὶ ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν ἀληθεῖς καὶ Ἰωνικῶς ἀληθεές, καὶ πάνιν πολλὸς πολέος καὶ ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν πολεῖς καὶ τὸ Ἰωνικὸν πολέες, οἶον πολέες δὲ μιν ἡρῆσαντο φορέειν, καὶ ὀξέες ἤλοι' . . . || 8 ibid. 4 τὰς εἰς τῶν ληρούσας γενικάς

6 τὰ — γενικάς] πᾶσα εὐθεία εἰς ὅς οὐδέτερα s | τὰς — ποιεῖ] εἰς ἑὸς ποιεῖ τὰς γενικάς w | ἑὸς om. s | ποιοῦσι — τείχεος] κλίνεται παρ' αὐτοῖς οἶον πλήθος πλή-
 θεος, σκάφεος, τείχεος, βέλεος, ὄρεος s | ποιεῖ· οἶον πλήθεος πλήθος τείχεος y ||

7 τῆς εἰς εὐς] τῶν (vel τῶν) εὐς n | τῆς εὐς cd | εὐθείας²] τῶν d | πληθυντικὰς] εὐθείας τῶν πληθυντικῶν s | πληθυντικὰς — γινομένης] εὐθείας S | εἰς ἡεξ] διὰ τοῦ ἡεξ wy | διαίρεται s | προφέρονται wy | βασιλεῖς βασιλῆες Sy | Ἀχιλλῆες, Πηλῆες ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς, Ἀχιλεῖς, Πηλεῖς in fine paragr. add. s || 8 εὐθείας πλη-
 θυντικὰς y | ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε w | ἐπὶ τῆς γενικῆς zs | διὰ τοῦ ἑων s | ἐπὶ τῆς — Αἰολικόν] διὰ τοῦ ἑων ἐπὶ γενικῆς, οἶον πόλεων y | ἐπὶ τῆς — νυμφέων om. f | ἐπὶ τῆς πόλεως ibidem ac z habet w | Θηβέων νυμφέων om. w | Αἰολικόν ἐστι s

MOSCHOPVLI DE IADE

<u>fz</u>	<u>διὰ τοῦ ἔσων·</u>	Πέρσαι· Περσέων, Ἀθῆναι· Ἀθηνέων ἐπι
cdnw		
<u>sSy</u>	<u>πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἔ, οἶον</u>	

fz τῆς πόλεως, Θῆβαι Θηβέων καὶ νόμῃ νυμφέων.
 ednw
 sSy νόμῃ. τὸ δὲ νυμφάων Αἰολικόν.

fz	9
$cdnw$	
sSy	Πᾶσα δοτική πληθυντική εἰς οὗς λήγουσα προστίθῃσι τὸ ἰ, οἷον καλοῖς κα-

<i>fz</i>		τὰς εἰς αὐτὴν ληγουσας	δοτικὰς μετα-
<i>cdnw</i>		τῶν	-ῶν
<i>sSy</i>	λοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι. τὴν	λήγουσαν	-ήν

<u>fz</u>	βάλλουσι τὸ ἄ εις ἡ,	<u>καὶ τὸ</u>	<u>ἱ προσγράφοντες,</u>
<u>ednw</u>		<u>συγγράφουσι</u>	
<u>sSy</u>	-ει	-απομένον δὲ τοῦ	καὶ μὴ

<u>fz</u>	<u>τῷ δὲ ὁ προστιθέντες καὶ ἱ, οἶον καλαῖς καλῆσι, Ἀθήναις</u>
<u>cdnw</u>	<u>ὥς καλῆσι,</u>
<u>sSy</u>	<u>ἐκφωνουμένον, οἶον καλαῖς καλῆσι, νόμφαις</u>

<u>z</u>	<u>Ἀθήνησι.</u>
<u>ednw</u>	<u>ὁμοίησι.</u>
<u>sSy</u>	<u>νόμφησι.</u>

πληθυντικὰς θηλυκάς, ὅσον ὥρων Θηβῶν πυλῶν, ὥρεων καὶ Θηβέων καὶ πυλέων λέ-
γουσι· καὶ Ὁμηρος· ὥς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος ἔκτωρ· . . . ἀλλὰ καὶ τὰς
τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἧς εὐθειῶν γενομένας διὰ τοῦ
ἔωρ· προσφέρουσι Περγέων λέγοντες καὶ ἡσιωτέων· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ' ἀρ-
χῆς· καὶ ἡσιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον' (III 57, 2)

² 9 ibid. 2 ταῖς ληγρούσαις εἰς οὗς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν προστιθέασι τὸ ἰ-
 Ἡρόδοτος: 'τοῖσι Σαμίοισι' (III 55, 2). 5 ταῖς εἰς αἷς (εἰς αἷς om. codd. aliquot)
 δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλωνῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ἰ προστιθέαναι εἰσ-
 θασαι, ὥς ταῖς ἐν οὗς (αἷς ser.) δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἀσθενικῶν ὀνομάτων,
 ἀλλὰ καὶ τῆς αἰ διφθόγγου τρέπων τὸ α εἰς ἦ ρύμας ρύμης ρύμῃσι

9 οὐ] αἰς sy | προστιδῆσι – δοτικὴν om. sy | τῶν – δοτικῶν] τὰς εἰς αἰς λη-
 γούσας δοτικὰς w | μεταβάλλει w | ἧ] ἡ ἐπὶ τῆς Ἰάδος sy | προσγραφομένου S |
 συγγραφομένου τοῦ ἰ· καλαῖς καλῆσι w | δέ om. s | δέ – νύμφαις] οἶον y | τοῦ²
 τῷ f | καὶ μὴ ἐκφωνουμένου om. s | οἶον καλαῖς καλῆσι s | νύμφησι S νύμφησι
 καὶ τὰ ὅμοια

fz 10 Τὰς εἰς ᾗ εὐθείας μακρὸν αὐτὸ ἐχούσας διὰ τοῦ ἦ προφέρει·
 ednw μακρὸν
 sSy εἰς τρέπουσι·

fz Ἡρα Ἡρη, χώρα χώρα.
 ednw ὥς και τὰ ὅμοια.
 sSy Ἡρα, χώρα

fz 11 Τῶν εἰς ᾧ ληγόντων θηλυκῶν τὰς αἰτιατικὰς τῶν
 ednw Τὰς αἰτιατικὰς
 wsSy Τὰ λήγοντα -ὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς

fz ἐνικῶν εἰς οὐν περατοῦσι· Αἰτῶ Αἰτοῦν.
 ednw
 wsSy -ῖ οἶον Ἰοῦν.
 Σαπφῶ Σαπφοῦν.

fz 12 Τὸ ἰ ἐνίων λέξεων ἐξαιρουσί· πονεῖσθαι πονέσθαι.
 ednw -εῖ·
 sSy -εῖται·

10 Greg. 10 τὸ ᾗ εἰς ἦ τρέπουσιν (ἐναντίως τοῖς Δωριεῦσιν add. codd. nonnulli)·
 Ἡρα Ἡρη (θεὰ λευκώλενος Ἡρη add. pars codd.), σφαῖρα σφαῖρη, δημοσία δημο-
 σία, πρᾶγμα πρᾶγμα || 11 ibid. 35 τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς εἰς
 οὐν περατοῦσι· Αἰτῶ Αἰτοῦν, Σαπφῶ Σαπφοῦν, ἦ ὦ ἦοῦν, αἰδῶ αἰδοῦν || 12 ibid. 36
 τὸ ἰ ὑπεξαιρουσὶν οἱ Ἴωνες ἐνίστε τῶν λέξεων, τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι φασὶ καὶ
 τὸ δεῖξω δέξω καὶ τὸ ἀποδείξω ἀποδέξω, ὥς καὶ Ἡρόδοτος· Ἡροδότου Ἀλικαρ-
 νασσῆς ἱστορίης ἀποδείξεις ἦδε· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν μετουσιαστικῶν καὶ κτητικῶν
 ὑπεξαιρουσὶν αὐτὸ ἀργύρεος καὶ χρύσεος λέγοντες· Ὀμηρος· Ἐκτόρεον χιτῶνα περὶ
 στήθεσσι δαΐξαι· τούτο καὶ οἱ Δωριεῖς ποιοῦσιν. (καὶ τὸ δεῖξω κτλ. separatim post
 § 39 (v. ad 25) habent codd. complures)

10 ἐπ' εὐθείας s | μακρὸν — ἐχούσας] μηχανομένον τοῦ ᾗ w | διὰ τοῦ] εἰς w |
 αὐτὸ τρέπει w | τρέπει s | τρέπουσι, οἶον Ἡρη y | Ἡρα κτλ.] Ἡρα Ἡρη, χώρα,
 συμφορῇ, ὥρη w Ἡρα Ἡρη, χώρα χώρα, σπεῖρα σπείρη, ὥρα ὥρη καὶ τὰ ὅμοια s ||
 11 θηλυκὰ om. s | εἰς οὐν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς περατοῖ S | αἰτιατικῆς] γενικῆς s |
 οὐν] ὡν s, qui mox Αἰτῶν, Σαπφῶν pro Αἰτοῦν, Σαπφοῦν | περατοῦσι] τρέπον-
 σι z | οἶον om. w | Σαπφῶ Σαπφοῦν om. w || 12 deest s, sed in initio (ante εἰ δὲ
 ταῦτα κτλ., v. ad 1) inveniuntur haec: ἐπὶ δὲ τινων λέξεων τὸ ἰ ὑπεξαιρουσὶν ἀντὶ
 τοῦ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγοντες καὶ ἀντὶ τοῦ πράττειν πράττειν | τὸ ἰ post ἐξαιρεῖ
 edn | ἐξαιρεῖ ἡ Ἰάς S | πονεῖσθαι] ὥς dn πονέσθαι c | πονεῖσθαι πονέσθαι] τὸ
 γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγει, ὅθεν καὶ τὸ πονέοντο S

2000

<u>fz</u>	<u>τοῦ ἰωζ</u>	κλίνει	<u>σχέσιος, πόλιος.</u>
<u>cdnw</u>	<u>δ</u>		, <u>σχέσιος.</u>
<u>sSy</u>	<u>δ μικροῦ</u>	<u>-ουσιw, ὅλwν αἰρέσιος,</u>	.

fz ἀντὶ τοῦ 'καρδία'.
cdnw
sSy

<i>fz</i>	15	Ἐπαναδιπλασιασµὸν ποιῶνται·
<i>cdnw</i>	<i>Ποιεῖται</i>	ὡς κέκλυθι καὶ
<i>sSy</i>	<i>Αἰ</i>	-άσεις Ἰωάνων εἰσὶ, οἷον

<u>fz</u>	<u>λάχωσι</u>	<u>λελάχωσι,</u>	<u>κλῦθι κέκλυθι.</u>
<u>cdnw</u>			
<u>sSy</u>	<u>λάχωσι</u>		<u>κλῦθι κέκλυθι.</u>

14 Greg. 38 τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων τὰς χοῆται, οἷον καρδιά καρδιῇ, ἀτραπη-
τὸς ἀτραπητός, πάφος πάφος || 15 ibid. 37 αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορί-
στων Ἰωάνν. εἰσὶ· τετύκοντό τε δαῖτα, λάχωσι λελάχωσι (λελάχωσι θανόντα), κλυθι
κέκλυθι (κέκλυθι δὴ καὶ ἐμεῖο), καμὼν κεκαμὼν. εἰσὶ δὲ καὶ Δωρικαὶ

13 οὐδέποτε — πόλις] οὐδέποτε διὰ τοῦ ὁ κλίνει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ᾧ μέγανον εὐρεσις
εὐρέσεως, πόλις πόλεως, σχέσις γέσεως s διὰ τοῦ ὁ μικροῦ κλίνουσι· πόλις πό-
λεος S | κλίνεται z | αἰρείσις y | σχέσις om. z ante πόλις habet w || **14** τῇ
μετέδωκεν τῶν στοιχείων ποιεῖ· καρδιά κραδίη S | ἡ ἴδις ποιεῖται s | κραδίη] cras-
samentum aliquod vides ad litteram δ mediam fere e sinistro adhaerens in cod. d
κραδίη n κραδίην et mox καρδίην s | τοῦ om. w || **15** τὸν ἀναδιπλασιασμόν ποιεῖ-
ται· λάχωνι λελάχωνι, κλῦθι κέκλυνθι w | ἀναδιπλασιεῖς S | ποιοῦσι z | οἶον om.
sS | post οἶον exciderunt omnia usque ad οἶον (17) y | καὶ λελάχωνι om. c

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 16 Διαίρεσιν τῆς διφθόγγου ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν
cdnw -ῆς
sS Aí -αιρέσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν

fz ποιοῦνται, ὡς βέλει, ἔγχει
cdnw
sS Ἰώνων εἰσί· ἀντὶ τοῦ 'βέλει', ἀντὶ τοῦ 'ἔγχει'.

fz 17 Ἀναστροφὰς καὶ ὑπερβατὰ ποιοῦνται, οἶον 'τόνδε
cdnw 'Δῶρ'
sy Aí -aí τὰ τούτων εἰσὶν ἴδια

fz προσέφη' ἀντὶ τοῦ 'πρὸς τόνδε ἔφη',
cdnw ἀποαιρεῖσθαι' ἡγουν 'ἀφαιρεῖσθαι',
sy ἀντὶ τοῦ ὑπερβατὰ δὲ ταῦτα·

fz καὶ 'νήπιοι οἱ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος ἡσθιον' ἀντὶ τοῦ
cdnw ἡγουν
sy Ἡελίοιο ἀντὶ τοῦ

fz 'κατήσθιον'.
cdnw
sy

16 Greg. 34 αἱ διαίρεσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν Ἰώνων εἰσί· βέλει ἀντὶ τοῦ 'βέλει', ἔγχει ἀντὶ τοῦ 'ἔγχει' ... 11 (v. ad 4) || 17 ibid. 50 καὶ τὰ ὑπερβατὰ Ἰώνων εἰσὶν, οἶον 'αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν' ἀντὶ τοῦ 'διέβησαν'· τὰ γὰρ σύνθετα μετὰ προθέσεως ῥήματα διαλύοντες καὶ μεταξὺ τιθέντες τὰ ὀνόματα τὰ ὑπερβατὰ ποιοῦσιν, ὡς τὸ 'λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς' ἀντὶ τοῦ 'κατεδηδώς' καὶ 'κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα' ἀντὶ τοῦ 'κατέκτανεν' καὶ 'κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο' ἀντὶ τοῦ 'κατήσθιον'

16 om. γ (v. 15) | ἐνικῶν δοτικῶν om. S | δοτικῆς ποιεῖται w | ἔγχει om. c | ἀντὶ τοῦ² om. S || 17 non habet S | initium paragr. usque ad οἶον excidit γ (v. 15) | ποιοῦσι z ποιεῖται eodem loco w | ἡγουν (bis)] ἀντὶ τοῦ (bis) w | καὶ] ὑπερβατὰ οἶον w | ὑπερβατὰ δὲ κτλ. om. s

fzw 18 Ἄρσιν τοῦ ἰ ἐκ τῆς διφθόγγου ποιείται.
 cdn ὦς
 sSy Αἰ εξαίρεσεις εἰ Ἰώνων εἰσίν, οἶον

fzw Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσεις.
 cdn
 sSy Ἐκτόρειος χρύσειος

fz 19 Διαίρεσιν τῶν εἰς ὧς ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ
 cdnw -αιρέσεις
 sy Αἰ

fz τῶν εἰς ἧς ληγόντων ἀρσενικῶν γιγνομένων
 cdnw ἀρσενικοῦ λήγοντος καὶ οὐδετέρου
 sy -ῶν ληγόντων τοῦ

fz εἰς εἰ ποιοῦνται ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.
 cdnw -εῖται
 sy εἰς Ἰώνων εἰσίν, οἶον -ές.

fz 20 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν στοιχείων τὰς προφορὰς τῶν ἐνεστώτων καὶ
 cdnw ἐπὶ τε -ῶτος
 y Αἰ ἀπὸ

fz τῶν παρεληλυθότων ποιοῦνται ἔχον ἔχον, ἔλῶ ἔλῶν.
 cdnw -ος τὰς προφορὰς -εῖται
 y -αὶ Ἰώνων εἰσίν, οἶον τύπτεν.

18 Greg. 36 (v. ad 12) || 19 ibid. 51 αἱ διαίρεσεις τῶν εἰς ὧς ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ γενικῶν πληθυντικῶν γινομένων, ὧν ἡ εὐθεία εἰς ἧς (καὶ εἰς εἰς add. codd. quidam) περατοῦται καὶ εἰς οὗς ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, Ἰώνων εἰσίν, οἶον εὐσεβῆς εὐσεβοῦς, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπὴ τοῦ ἦ εἰς εἰς εὐσεβῶς . . . καὶ τὰλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ Ἵωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως καὶ εὐσεβέως . . .

18 ante 16 habent Sy | Αἰ — οἶον] ἀπὸ τῆς εἰ διφθόγγου διαίρει τὸ ἰ' S | Ἐκτόρεος κτλ.] Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ χρύσειος καὶ Ἐκτόρειος w Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσειος s Ἐκτόρεος χιτών y | χρύσεος om. c || 19 τῶν εἰς ἧς ὀνομάτων τὰ εἰς ὧς (ὡς c) ἐπιρροήματα εἰς εὐσεβῶς ἀτρεκέως cdn | διαιροῦσι z^t διαίρεσιν z^{ms} | τῶν ἀπὸ — ληγόντων] ἀπὸ z vacat s | εἰς ἧς] εἰς ὡς s | καὶ — εἰς] ὀνομάτων s | οἶον — ἀτρεκῶς] ἀληθέως, ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἀτρεκῶς s || 20 ἐνεστώτας — ποιεῖται] ἐνεστώτας καὶ παρεληλυθότας προφέρουσι ὡς cdn | προφαίνει y | ἔλῶν] ὅλον ut vid. f

MOSCHOPVLI DE IADE

fzw 21 Τὰς εἰς εἰς εὐθείας πληθυντικῶν εἰς εἰς
cdn τῶν
sSy ληγούσας -ας

fzw μεταβάλλουσιν·
cdn ποιούσι·
sSy διαιρεῖ· πάντοτε καὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς εἰς οὐσας διὰ τοῦ ἡ προσέ-

fzw ἀληθεῖς
cdn ὥς
sSy ρεται, οἷον βασιλῆες, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ἡς διὰ τοῦ ε, οἷον ἀληθῆς ἀληθεῖς

fzw ἀληθεῖς, καὶ τὰς εἰς εἰς ἀπὸ τῶν εἰς εὐθειῶν· ὀξέες.
cdn ὁμοίως ἐνικῶν ὥς
sSy ὀξύς

fz 22 Τὰ εἰς ἡ πληθυντικὰ οὐδέτερα εἰς εἰς διαιροῦσιν· τείχεα,
w διαιρεῖ
sSy διαιρεῖ· τείχη

fz καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τειχέων λέγουσι.
w -ή·
sSy ὄρη ὄρεα, ὁμοίως τὰς -ας διὰ τοῦ εἰς·

21 Greg. 40 (v. ad 7)

21 εἰς - ληγούσας] ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἡ εἰς εἰς S | εἰς¹ ἡς c | εἰς εἰς] εἰς εἰς καὶ εἰς w διὰ τοῦ ε S | μεταβάλλει w | πάντοτε - οἷον om. S | καὶ τὰς μὲν ἀπὸ μὲν s | inter ἀληθεῖς et ὀξύς haec habet S: ὄφεις ὄφεις ὄφεις | ἀληθῆς ἀληθεῖς ἀληθῆς τῶν πληθυντικῶν (?) s om. y | εἰς² ex εἰς corr. et εἰς in mg. adscr. z | τῶν εὐθειῶν εἰς εἰς z | ὀξύς ὀξέες om. y ὀξεῖς ὀξέες fS || 22 τὴν εἰς ἡν y | πληθυντικὰ] πληθυντικῶς y λήγοντα s | οὐδέτερο? y om. S | εἰς εἰς, οἷον y, qui mox τείχεαν | διαιρεῖ ante εἰς s διαιροῦσι S | τείχεα - ὁμοίως] τείχη τείχεα, βέλη βέλεα, μέλη μέλεα s τείχεαν βέλεαν y | διὰ τοῦ εἰς] ὡσαύτως s οἷον y | τειχέων om. S τειχέων, μελέων, βελέων, σκαφέων s | λέγουσι om. z

MOSCHOPVLI DE IADE

fzw 23 Tò ὅ ἀει προστιθέασι ταῖς
cdn Τοῖς ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρχομένοις
sSy Αει ταῖς λέξεσι -ιθη-

fzw λέξεσιν ἐχούσαις ὁ μικρά· ὅρος οὖρος, ὄνομα οὖνομα.
cdn , ὥς καὶ
sSy , οἶον ὅρος νόσος νοῦσος, μόνος μούνος.

fzw 24 Tò δισσὸν σσ εἰς ξ τρέπουσι· δισσὰ διζά.
cdn -ει·
sSy -τι- -ουσι· τὸ -ὄν -ὄν λέγουσι.

fzw 25 Τῶν λέξεων ἐξαιροῦσι τὸ ἱ πολλάκις ἐκ τῆς διφθόγγου, τὸ γὰρ
cdn -εῖ ὥς
sSy -οῦσι πολλάκις, οἶον

fzw 'δείξω' δέξω λέγουσι καὶ 'ἀπόδειξιν' ἀπόδεξιν.
cdn
sSy δείξω , ἀπόδειξιν

fzw 26 Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς διαιροῦσι·
cdn -ε ἱ , ὥς
sSy εἰς σς ληγούσας οἶον

fzw λυπούμενος λυπεύμενος, ποιεύμενος.
cdn ποτὲ δὲ καὶ διὰ τοῦ εὐ λέγει ὥς -ύ- ν
sSy μαχεύμενος.

23 Greg. 9 τῷ ὁ ὑπεμβάλλουσι τὸ ὅ· κόρη κούρη, νόσος νοῦσος, ὅρος οὖρος, μόνος μούνος... || 24 ibid. 39 τὸ δισσὸν (διττὸν v. l.) σ εἰς ξ τρέπουσιν οἱ Ἵωνες 'δισσὰ' διζὰ καὶ τὰ 'τρισσὰ' τριζὰ λέγοντες || 25 v. sub 12, quae in codd. quibusdam paraphr. 39 subiunguntur

23 ὁ φιλὸν S | ταῖς λέξεσι om. S | οἶον om. S | ὅρος — μούνος] νοῦσος γ ὄνομα οὖνομα, νόσος νοῦσος, ὅρος οὖρος s | οὖρος καὶ om. c || 24 ante hunc paragr. μεταπλάττει τὰς λέξεις· διχόμηνι ἀντὶ τοῦ διχομήνω f | σσ] σ zw | τρέπει wsy | τὸ δισσὸν 'διζὸν' λέγουσι | τὰ γὰρ 'διζὰ' δισσὰ λέγει s οἶον διζὰ ἀντὶ τοῦ διττοῦ γ || 25 τῶν λέξεων] ἐν τισι λέξεσιν S | ἐξαιρεῖ w | ἐξαιρεῖ πολλάκις τὸ ἱ s | τὸ γὰρ om. z | οἶον — ἀπόδεξιν] οἶον ἀπόδεξιν γ τὸ γὰρ 'δείξω' δέξω λέγει δίχα τοῦ ἱ καὶ τὴν 'ἀπόδειξιν' ἀπόδεξιν ὥς καὶ 'δειλὸς' δελός s | λέγει w | ἀπόδειξιν om. w || 26 τῶν — μαχεύμενος] τὸ λυπούμενος λυπεύμενος λέγει S | παθητικὰς τὰς εἰς γ |

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 27 Τὰς εἰς ὧν ληγοῦσας μετοχὰς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν
w ἀπό
sSy

fz περισπωμένων
w
sSy γενομένων, ὧν ἐπὶ δευτέρου προσώπου προστακτικὰ εἰς εἰ

fz διαιροῦσι· φρονῶν φρονέων.
w -ε ἱ·
sSy λήγουσιν, , οἷον ἔστι γὰρ 'φρονεῖ' τὸ προστακ-

fz
w
sSy τικόν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ῥημάτων ῥήματα διαιρεῖ, οὐ γὰρ θέλουσι διαιρεῖ-

fz
w
sSy σθαι· ὅμως δέ, ἃ διαιρεῖ, σπάνιά εἰσι.

fz 28 Τὸν 'οὖν' σύνδεσμον ὧν λέγουσι.
cdnw -ει.

fz 29 Τῶν ῥημάτων, ὅσα
cdnw Τὰ δασέα τῶν συμφώνων ἐν ταῖς συμπλοκαῖς
S

29 Greg. 18 τὰ φιλά ἀντὶ τῶν δασέων ἀσπάζονται ἀπυγμένοι λέγοντες καὶ ἀπίκιντο καὶ ἀπηλιώτης καὶ ἀντ' Αἰδον· οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς· Ἡρόδοτος· 'οὐκ οἶοί τε ἦσαν' (III 58, 1)

διαιροῦσι om. z διαιρεῖ w | οἷον — μαχεόμενος] οἷον λυπούμενος λυπεόμενος μαχο-
μενος μαχεόμενος s | μαχαόμενος y

27 deest cdn; deest s, sed in initio post titulum inveniuntur haec: ἴδιον αὐτῆς ἔστι τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ποιῶ ποιέω λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ βοῶ βοάω καὶ ἀντὶ τοῦ χρυσῶ χρυσέω. huius paragraphi loco haec habet S: τὸ φρονέω καὶ ποιέω καὶ νοέω Ἰωνικόν ἐστι | προστακτικοῦ y | λήγουσιν y || 28 deest sSy || 29 deest y; deest s, qui in initio parag. 12 ante ἐπὶ δέ τινων habet haec: ἀντὶ δὲ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν φιλότητας ἐκφέρουσιν· ἀντὶ ἐπίππων καὶ ἐφορῶν ἐπίππων καὶ ἐπορῶν λέγοντες | τὰς — ἐπορῶ] τὰς συνθέσεις δασυνομένας διὰ φιλῶν συμφώνων προφέρεται w | συμφώνων om. z

MOSCHOPVLI DE IADE

fz	δασυνόμενα μετὰ προθέσεων	συντίθεται,	διὰ	ψιλῶν	προφέρουσι
cdnw		τάς	-θέσεις	εἰς	-ὰ
S			διὰ	-ῶν	

fz	συμφώνων·	καθορῶ	κατορῶ.
cdnw	τρέπει,	ἐπορῶ	
S	συμφώνων ποιούσιν οἱ Ἴωνες,	λέγοντες	καὶ κατορᾶς

fz	
cdnw	
S	καὶ κατορᾶ καὶ ἐπ' ἵππων καὶ κατ' ὅπλων.

fzw	30 Τοῖς	προτακτικοῖς ἄρθροις ἀντὶ	ὑποτακτικῶν
cdn			τῶν
y	ἄρθροις τοῖς		

fzw	χρῶνται, οἷον τὸν θέλω	ἀντὶ τοῦ ὄν θέλω,	τῇν ἔπεμψα	ἀντὶ τοῦ
cdn			καὶ	
y	χρῆται, οἷον		θέλω	

fzw	ἡ ν ἔπεμψα.
cdn	καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.
y	θέλω.

fz	31 Τῷ π ἀντὶ τοῦ π	ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς	
cdnw			ἡ Ἰὰς
sSy		ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς	

30 Greg. 7 τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασιν τὸ τ οἱ Ἴωνες ὡς παρ' Ἡροδότῳ αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμενῃ δῆμον ταῦτο τοῦ ἦν' (III 55, 2) ἀντὶ τοῦ ὅν ἦν' (καὶ ἀλλαχού 'τοῖς ἐντέλλετο' ἀντὶ τοῦ οἷς' add. codd. plur.) || 31 ibid. 27 τῷ π ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρησθαι εἰώθασιν, οἷον πόσα κόσα, ὁπόσα ὁκόσα, ὅπως ὁκως· οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις

30 deest sS | προστακτικοῖς z^{ac} | οἷον om. z | ἀντὶ τοῦ (bis) om. z || 31 deest s, sed post χρυσόω (paragr. 27) haec inveniuntur: καὶ ἀντὶ τοῦ π τὸ π λαμβάνουσι τὸ πὼς ὡς λέγοντες. huius paragraphi loco τὸ π τῶν ἐπιρρημάτων εἰς π τρέπει· ὡς καὶ κοῦ καὶ ὁκότε habent cdn (καὶ κοῦ καὶ ὁκότε om. c) | τῷ τὸ z | ἐν — ἀναφορικοῖς om. zy | χρῶνται ἀεὶ y | οἷον om. S | πόσα — ὁκόσα] ὁκόσα y | καὶ κοῦ — ὁπόσος] ὁκόσος ὁπόσος, κοῦ ποῦ z

MOSCHOPVLI DE IADE

fz χρῶνται, οἷον ὁκότε ἀντὶ τοῦ ὁπότε καὶ κοῦ ἀντὶ τοῦ ποῦ
cdnw -ῆ- τὸ ποῦ
sSy

fz καὶ ὁκόσος ἀντὶ τοῦ ὁπόσος.
cdnw λέγει τὸ ὁπόσος
sSy πόσα κόσα, ὅπως ὅκως, -α -α.

fzsy 32 Τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ ᾱ κέχρηται. τὸν γὰρ
cdnw χρῆται
S Τὸ μέγα ἐν τισιν ὄναξ ἀντὶ τοῦ ἄναξ καὶ

fzsy ἄνθρωπον ὄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὄρι-
cdnw -ει
S ἀντὶ τοῦ ἄνθρωπον

fzsy στον.
cdnw
S τὸ ἄριστον καὶ ὠυτόν ἀντὶ τοῦ αὐτόν καὶ ἐωντόν ἀντὶ τοῦ ἑαντόν.

fzs 33 Τῷ ᾧ ἀντὶ τῆς αὐ διφθόγγου κέχρηνται. τὸ γὰρ θαῦμα θῶμα
cdnw
Sy

fzs λέγουσι.
cdnw -ει.
Sy ἀντὶ τοῦ θαῦμα.

32 Greg. 29 τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ ᾱ ἔσθ' ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν (ἔσθ' ὅτε χρῶνται v. l.), ὄνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὄριστον. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν. ἀντίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησὶν· ὄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον' (I 85, 4) ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἀλλαχοῦ ὄναξ Ἡράκλεις ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ' . . . || 33 ibid. 30 τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ ᾱ ἐν τῇ (αὐ add. codd. nonnulli) διφθόγγῳ χρῶνται ὠυτός λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός καὶ θωνμάσας (vel θωυμάσας) ἀντὶ τοῦ θαυμάσας' . . .

32 τῷ - ὄριστον] τὰ ἄρθρα τῶν εὐθειῶν τοῖς ὀνόμασι συναλείφει ὡς ὄνθρωπος καὶ ὄριστος ἦρουν ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἄριστος (καὶ ὄριστος - ἄριστος om. c) cdn | τῷ τὸ y | τὸν - ὄριστον] οἷον ὄνθρωπος y | τὸν γὰρ] οἷον z | λέγουσι post ὄρι- στον z | ἀκινάκης in mg. adscr. S || 33 praecedunt καὶ αἱ τμήσεις τῶν ἐπὶ τέλει

fz 34 Αἱ τμήσεις Ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι· Πέλοπος νῆσος ἀντὶ τοῦ
cdnw
sSy

fz Ἰελοπόννησος, ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ
cdnw
sSy ἔλαιον ἀγριέλαιον ἄγριον,

fz αἶγαγρον.
cdnw
sSy , συνὸς ἀγρίου σνάγρον.

fzws 35 Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν προστακτικῶν
cdn Χρῶνται τοῖς -οις
Sy Αἱ παραλήψεις τῶν -ων

fzws τῶν αὐτῶν εἰσὶν· ἐλθὼν ἐξ κλισίῃν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
cdn ὡς Ὀμηρος·
Sy Ἰώνων εἰσὶν, τὸ

fzws πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.
cdn ἦγρον
Sy ἀντὶ τοῦ

34 Greg. 31 τὸ τέμνειν καὶ διαμεῖναι τὰς λέξεις Ἰώνων ἴδιον· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν Πελοπόννησος Πέλοπος νῆσος λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγριέλαιον ἄγριον ἔλαιον καὶ ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἶγαγρον καὶ σὺν ἄγριον ἀντὶ τοῦ σνάγρον || 35 ibid. 32 αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσὶ· πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε' . . .

φωνηέντων Ἰώνων εἰσὶ τὴν παρὰ παρ λεγόντων καὶ τὴν περὶ περ S | huius paragraphi loco in codd. cdn inveniuntur haec: τῆς αὐ διφθόγγου τὸ α εἰς ω τρέπει ὡς θαῦμα θαῦμα καὶ τὰ ὅμοια (καὶ τὰ ὅμοια om. c) | τῶ - θαῦμα καὶ τὸ ω μέγα τοῦ αὐ· θαῦμα τὸ θαῦμα S | τῆς τοῦ z | χρῆται s om. z | τὸ - λέγουσι οἷον θαῦμα θῶμα z | λέγουσι λέγει καὶ τὸ καῦμα κῶμα καὶ τὸ αἶριον ᾠριον s

34 Αἱ - αἶγαγρον τέμνουσι τὰ ὀνόματα τῶν συνθέτων ὡς Πέλοπος νῆσος cdn | εἰσὶν ἴδιαι S εἰσὶν y | νῆσον et Πελοπόννησον sy | ἀντὶ τοῦ¹ om. S | Πελοπόννησος fz | ἄγριον¹ - σνάγρον om. y | ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον s | ἀντὶ αἶγαγρον z || 35 inter 31 et 32 habet s | in fine iteratur: τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν κέχρηται ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε fz | τῶν² om. w | προστακτικῶν cdn | τῶν αὐτῶν Ἰώνων ws | εἰσὶν - ἀγόρευε οἷον Ἀθηναῖ ἐπιτεῖλαι ἀντὶ τοῦ ἐπίτελλον y | τοῦ om. z

fzw 36 Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν εὐθειῶν τῶν ὀνομάτων

cdn

sSy Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πτώσεων

fzw ἀντὶ τῶν γενικῶν τῶν αὐτῶν οἱ δὲ

cdn

sSy τὰς εὐθείας παραλαμβάνουσιν, ὡς

fzw δύο σκοπέλοι ἀντὶ τοῦ 'δύο σκοπέλων' καὶ

cdn

sSy τῶν ὁμοίως τὰς εὐθείας τῶν

fzw τὸ ἄμφω δ' ἐξομένω ἀντὶ τοῦ ἄμφοιν

cdn

sSy δυνικῶν ἀντὶ τῶν γενικῶν, ὡς -οτέρων

fzw δ' ἐξομένων.

cdn

sSy καθ- -ων

fz 37 Μεταβάλλουσι τὸ ἡ εἰς ᾧ βραχύ. μεμνηκῖα

w

sy Αἱ -βολαὶ τοῦ Ἰώνων εἰσί. , οἶον

fz μεμακνῖα, λελησμένος λελασμένος.

w

sy ἄπλαστος.

36 (cf. cod. S) Greg. 33 αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλικῶν Ἰώνων εἰσί. τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ἔσπερα || 37 – 38 ibid. 45 αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ ἡ εἰς ᾧ βραχύ Ἰώνων εἰσί. μεμακνῖα ἀντὶ τοῦ ἄμφοιν καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ ἄμφοιν καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ ἄλυστος. εἰ δὲ τις λέγει, πῶς πῃ μὲν τὸ ᾧ εἰς ἡ τρέπονται (ὡς Ἡρα Ἡρη, Τιτὰν Τιτήν), πῃ δὲ τὸ ἡ εἰς ᾧ, ἴστω, ὡς τὸ μὲν ᾧ εἰς ἡ τρέπονται, ὅτε ἐστὶ τὸ ᾧ μακρόν, τὸ δὲ ἡ εἰς ᾧ οὐκ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ ᾧ βραχύ. αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος ᾧ εἰς ἡ τῶν μεταγενεστέρων Ἰώνων εἰσίν, ὡς τὸ τάδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἤκουσιν.

36 post 35 inter 31 et 32 habet s | huius paragr. loco haec habet S: αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλικῶν Ἰώνων εἰσίν ὡς τὸ ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ἔσπερα | τῶν¹ om. y | ὀνομαστικῶν s | τῶν² θηλικῶν w | τῶν αὐτῶν] Ἰώνων εἰσίν w om. z | εἰσίν om. y | οἶον om. s | τοῦ¹ om. z | τῶν³ om. c | καὶ κτλ. om. y | τὸ om. z | ἄμφοιν δ' ἐξομένω] ἄμφοτέρων fzw | ἄμφοιν q. e. ἄμφοτέρων d | δ' om. cd || 37 deest cdnS | τὸ ἡ μεταβάλλουσι f | οἶον om. s | μεμακνῖα ἀντὶ τοῦ μεμνηκῖα καὶ λελασμένη ἀντὶ τοῦ λελησμένη καὶ ἄπλαστος ἀντὶ τοῦ ἄπληστος s | ἄπληστος y

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 38 Τὸ μακρόν ᾱ εἰς ἡ τρέπουσιν,
w Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ μακροῦ Ἰώνων εἰσὶ τὸ πάλαι·
sy , οἶον

fz οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὸ
w Ἥρα Ἥρη. τοῦ δὲ ᾱ
sy ἦσαν ἀντὶ τοῦ ᾱσαν. αἱ ἐναλλαγαὶ

fz βραχὺ τρέπουσιν ἀληθεῖν
w -έος τῶν νεωτέρων·
sy ᾱ εἰς ἡ τὰδ' ἔστιν οἶον

fz τὴν ἀλήθειαν λέγοντες.
w ἀντὶ
sy τοῦ

fz 39 Αἱ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων ἀφαιρέσεις
cdn -οῦσι τὰς ἀρχὰς τῶν λέξεων
sSyw Αἱ κατ' ἀρχὴν -έσεις

fz τῶν συμφώνων τῶν αὐτῶν εἰσὶ· λεῖβεν εἰβεν·
cdn οἱ ἀρχαῖοι, ὥς
sSyw Ἰώνων εἰσὶ, οἶον ἀντὶ τοῦ λεῖβεν.

39 Greg. 46 αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων Ἰώνων εἰσὶν· εἶβεν ἀντὶ τοῦ 'λεῖβεν' καὶ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ 'δαινός' καὶ αἶα ἀντὶ τοῦ 'γαῖα'. 48 τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦνται οἱ Ἰωνες· ἐκεῖνος κείνος, ἐχθὲς χθές, ἐορτὴ ὁρτή

38 deest cdn S | ᾱ μακροῦ s | Ἰώνων εἰσὶ ibidem atque w habet s | ἥρα et ᾱρα s | βραχὺ y | τῶν νεωτέρων εἰσὶν s | τὰδ' — οἶον om. s | ἀληθεῖν] ἀλη-
θεῖν s ἀληθεῖ y | ἀλήθεια s || 39 αἱ — λεῖβεν om. S | αἱ ἀφαιρέσεις αἱ κατ'
ἀρχὴν w | καταρχαὶ s | λεῖβε fd λειβης ut vid. n λιβεν S | τέρεν κατὰ δάκρυον
εἶβεν s | τὰ πρῶτα κτλ. post ἀπέδοντο¹ (40) habent wsy | ἀφαιροῦνται Ss | ἐκεῖ-
νος] ὥς ἐπὶ τοῦ sy | κεινῶν y | ἐορτῇ] καὶ s | ἐορτὴ ὁρτῇ om. y | καὶ γὰρ ἐκεῖνος
καὶ ἐορτῇ add. s | ἐνόει νόει, ἔτευχε τεῦχε (cf. 41) add. S et inde ἔτι δὲ παρ' Ἰωσι
τὸ ἔκτεινε κατὰκτεινε λέγεται, τὸ ὕψιαίνειν οὐλεῖν et cetera ad vocabula spectantia
adiungit ex Greg. Cor. (v. p. XLI)

MOSCHOPVLI DE IADE

fz	ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων·	
cdn		
sSyw		τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιρεῖται·
fz	ἐκεῖνος κείνος, ἑορτὴ ὁρτὴ, <u>ἑαυτοῦ αὐτοῦ.</u>	
cdn		
sSyw		
fz	40 <u>Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῶν μετὰ προθέσεως συντιθεμένων</u>	
wsy	Ἄει	τὴν ὧν
fz	μεταξὺ	προστιθέασι τὴν ὧν.
wsy	συνλαβὴν περιττὴν οὖσαν	τῶν προθέσεων -τίθησιν,
fz	συνλαβὴν· ἐξ ὧν εἴλοντο	ἀντὶ τοῦ 'ἐξεῖλοντο' καὶ ἀπ'
wsy	οἶον εἶλον, ἀπ' ὧν ἔδοντο	
fz	ὧν ἔδοντο ἀντὶ τοῦ 'ἀπέδοντο'.	
wsy		τὰ συνθετὰ ῥήματα διαλύει καὶ μεταξὺ
fz		
wsy	αὐτῶν τι λαμβάνει, οἶον ἀνὰ τ' ἔδραμον καὶ <ἀπ' ὧν ἔδοντο> ἀντ(ι τοῦ)	
fz		
wsy	'ἀπέδοντο'.	
fz	41 <u>Τὸ προσερχόμενον ἔ κατὰ τοὺς παρῳχημένους</u>	
cdnw	<u>Τὰς ἀδείσεις</u>	<u>τῶν παρεληλυθόντων</u>
sy	Ἄει τὸ	ἐ τοῦ -ος χρόνου τῶν
fz	ἀφαιροῦνται·	τίκτεν, λέγειν, τρέχεν.
cdnw	ἀποβάλλουσιν, ὥς	δράμεν.
sy	ῥημάτων ῥήματα ἀφαιρεῖ,	οἶον

40 Greg. 47 αἰε τὴν ὧν συνλαβὴν περισσὴν (περιττὴν v. l.) τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων· ἐξ ὧν εἶλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο ἀντὶ τοῦ 'ἐξεῖλον' καὶ 'ἀπέδοντο' ἢ ἐξ-ωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο ἄτονα

40 deest cdn | εἰς ὧν s | οἶον om. w | ἐξωνεῖλον et ἀπωνέδοντο s | ἀπ' ὧν ἔδοντο et καὶ ἀπέδοντο om. y | τὰ συνθετὰ κτλ. post 42 wsy | ῥημάτων ῥήματα (cf. 41) y | τι αὐτῶν y | μεταξὺ αὐτῶν λαμβάνει τὸ ᾱ· ἀνατέδραμον καὶ ἀναταπέ-δοντο s | καί³ κτλ. om. y || 41 cf. 39 (S) | τὸ — δράμεν | τὸ προσερχόμενον ἔ κατὰ

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 42 Τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται· ἀφικόμην ἀπικόμην,
w χρῆται
sy χρῶνται, οἶον ἀπίκετο.

fz ἀφείλον, ἀπείλον.
w
sy

fz 43 Ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων τοῖς εἰς ἰ καὶ εἰς ἑ λήγουσι
cdnw

fz καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν καὶ
cdnw ἥ τῶν νέων Ἰώνων διάλεκτος

fz συμφώνου ἐπιπερομένου ἐνίστε προστιθέασιν τὸ ν̄
cdnw ἐφελκυστικὸν οὐ ποιεῖται

fz διὰ τὴν τοῦ μέτρον ἀνάγκην.
cdnw ἀλλὰ τὸ -ον.

τὸν ἐνεστώτα καὶ παρεληλυθότα ἀποπιπτόμενον ἀφαιρεῖται· τίκτεν, λέγεν, τρέχεν ἀντὶ τοῦ ἔτικτεν, ἔλεγεν, ἔτρεχεν w ἀεὶ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τῶν ῥημάτων ἀφαιρέσειν ποιούσιν, οἷον νόει, ποίει, τίκτεν ἀντὶ τοῦ ἐνόει, ἐποίει, ἔτικτεν s

42 inter 41 et 42 scholium (Moschopuli?) ad Soph. El. 787 irrepsit in w: 'τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν' ἀντὶ τοῦ βιώσομεν, τὴν ζωὴν διαβιβάσομεν. sequuntur alia eodem pertinentia scholia post 43 | τῷ τοῦ y | ἀπικόμην om. y, qui post paragraphi 40 partem posteriorem in fine additam expl. | ἀντὶ τοῦ ἀφικόμην, ἀπίκετο add. s necnon paragr. 40 partem posteriorem et aliquid ad Thesalorum dialectum spectans, inde expl. s || 43 καὶ¹ | ἥ f | ἡ νέα τῶν Ἰώνων w | τῶν πληθυντικῶν] πληθυντικῶν dn πληθυντικῶς w | ἀνάγκην τοῦ μέτρον z | ἀλλὰ — μέτρον] εἰ μὴ χάριν μέτρον w | μέτρον expl. cdn. hic initium tractatus (Τὰς διαλέκτους — Σωσίης [1]) adiungit w et alia scholia (cf. quae ad 42 adnotavimus) ad Soph. El. 727, 748, 769, 780s.: 'μέτωπα συμπαίονσι' τὰ ἐαυτῶν δῆλον. 'μέσον δρόμον' ἤγουν εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δρόμου. 'ἄθρυμεις τῷ νῦν λόγῳ' ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ νῦν λόγῳ. 'οὐτ' ἐξ ἡμέρας' ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡμέρας. στεγάζειν ἀντὶ τοῦ στέγην ἔχειν. ὁ προστατῶν' ὁ ἐνστάμενος, ὁ παρών. expl. w. alia ad Soph. El. pertinentia scholia ante paragr. 45 in eodem cod. leguntur, unde, si illam paragr. in codd. omnibus praeter fz ad alium locum (inter 21 et 22) transpositum esse haud obliviscaris, facile recognoscas rectum ordinem sine dubio conservatum esse a codd. fz

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 44 Τοῖς ἐρεστώσιν ἀντὶ ἀορίστων χρωῖνται, ὥς τὸ 'ἵνα εἰδῶμαι' ἀντὶ τοῦ
fz 'ἵνα γνῶμαι'.

fz 45 Προστιθέσσι τὸ ἰ ἔν τισι τῶν λέξεων.

cdnw

sSy Αἱ προσθέσεις τοῦ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος ἢ

fz κενὴ κεινὴ.

cdnw

sSy ἔνός τῶν ἀμεταβόλων Ἰόνων εἰσίν· ἔασεν εἶασεν, κενὴ , στενὴ στεινὴ.

fzw 46 Ἡ ἐναλλαγή τῆς οἰ διφθόγγου εἰς

cdn

-άττουσι τὸ -ον τῆς πληθυντικῆς εὐθείας

sSy

Ἡ -γῆ τῆς οἰ -ου τὴν

45 Greg. 43 αἱ προσθέσεις (ἐπερθέσεις v. l.) τοῦ ἰ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος ἢ τῶν ἀμεταβόλων ἐνός Ἰόνων εἰσίν, οἷον ἕως εἰως, κενὴ ἀντὶ τοῦ κενὴ καὶ ξείνος ἀντὶ τοῦ ξένος || 46 ibid. 44 τὸ ἐναλλάττειν τὴν οἰ διφθόγγον εἰς τὴν εἰς συλλαβὴν Ἰόνων ἐστίν· Ὀμηρος· ἐρίηρες ἐταῖροι ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι, ἐρυσάραματες ἵπποι ἀντὶ τοῦ ἐρυσάραματοι

44 εἶδομεν z | τοῦ om. z | γνῶμεν z || 45 paragr. 45—46 ante 22 habent cdnw sSy (cf. quae ad 43 adnotavimus); praecedunt in cod. w scholia ad Soph. El. 782—787, illa ad 43 laudata continuantia, haec: 'ἀπὴλλαγμαι φόβον πρὸς τῆσδ' ἐκείνου τε' ἀντὶ τοῦ ἡλευθέρωμαι τοῦ φόβον τῆσδε ἐκείνου. 'τοῦδμου ψυχῆς ἄκρατον αἶμα' ἤρουν τὸ αἶμα τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄκρατον ἐκπίνουσα ἤρουν τῆς ἐμῆς ζωῆς ἤρουν τὸ ζωογονοῦμενον τὸ συνιστῶν τῇ ψυχῇ μου. 'ἄκρατον ἐκπίνουσα' ἀντὶ τοῦ ἀφειδῶς ἐκπίνουσα. ἔκπλα· ἡσυχως. ἡμερεῦσσομεν· διημερεῦσσομεν | αἱ (om. w) προσθέσεις τοῦ ἰ Ἰωνικά (τῶν Ἰόνων w) εἰσι· κενὴ zw | ἐπιφερομένου — ἀμεταβόλων om. S | τῶν Ἰόνων S | Ἰόνων εἰσίν] οἷον y | ἔασεν εἶασεν] εἰως ἀντὶ τοῦ ἕως S om. y | κενὴ om. Sy | κενὴ ἀντὶ τοῦ κενὴ S | στενὴ στεινὴ om. Sy || 46 ἡ ἐναλλαγή post διφθόγγον z | Ἰωνικῇ] τῶν αὐτῶν f | Ἰωνικόν S | οἷον] ἐρίηροι S | ἀντὶ κτλ.] ἦοι ἦες S | ἐρίηροι ἐρίηρες y | νίεες — νίοι] νίεες ἀπὸ τοῦ νίος ἐνικοῦ w | καὶ νίεες post νίοι f | ἐρυσάραματες ἀντὶ τοῦ ἐρυσάραματοι add. s

MOSCHOPVLI DE IADE

<u>fzw</u>	<u>εξ</u>	<u>Ιωνική ἐστίν·</u>	<u>ἐρίηρες ἀντὶ τοῦ 'ἐρίηροι' καὶ νίεες</u>
<u>cdn</u>		<u>ὡς ἐρίηροι</u>	
<u>sSy</u>		<u>συλλαβὴν Ἰώνων ἐστίν, οἷον</u>	<u>ἀντὶ τοῦ 'ἐρίηροι'.</u>

<u>fzw</u>	<u>καὶ νίεις ἀντὶ 'νίοι'.</u>
<u>cdn</u>	
<u>sSy</u>	

fz 47 Τῶν εἰς αζ ληγόντων οὐδετέρων καὶ διὰ τοῦ πς κλινομένων ἀποβάλλει
 fz τὸ τ· κρέας, γέρας.

fz 48 Τὸ ἐθέρμα καὶ ἐκάθαρα διὰ τοῦ η λέγεται· ἐθέρμηνα καὶ ἐκάθηρα.

47 haec s. f. § 25 Gregorii (de ὑποστολῆς tractantis) in editione Schaeferiana 'ex edd. transsumpta', sed a mss. 'neglecta': ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αζ εὐθιῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ πς κλινομένων καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ κρέας γέρας λέγοντες

48 διὰ — λέγεται] λέγει διὰ τοῦ η z | ea fere, quae paragr. 35 (q. v.) sunt dicta, iterant et expl. fz

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α

Κλειώ

Ηροδότου Αλικαρνησσεός ιστορίης απόδειξις ἥδε, ὡς μήτε τὰ γενόμενα Prooem.
ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ
θναυμαστά τὰ μὲν Ἑλληνσι, τὰ δὲ βαρβάρουσι ἀποδεχθέντα ἀκλεᾶ γένη-
ται, τὰ τε ἄλλα καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

5 Περσέων μὲν νυν οἱ λόγοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς δια- 1

A C P(p) TR bMQ SV

T 1 Arist. Rhet. III 9 1409a ἡ μὲν οὖν εἰρομένη λέξις ἡ ἀρχαία ἐστίν· Ἡροδότου
Θουρίου ἥδ' ιστορίης ἀπόδειξις (Ἡροδότου . . . ἀπόδειξις secl. Jacoby, ἀπόδειξις om.
cod. Q). Plut. Mor. 604 τὸ δὲ Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεός ιστορίης ἀπόδειξις πολλοὶ
μεταγράφουσιν Ἡροδότου Θουρίου· μετέφηκε γὰρ εἰς Θουρίους καὶ τῆς ἀποικίας
μετέσχε. cf. Iuliani locum ad 8, 2 laudatum. Dion. Hal. ad Pomp. p. 767 ἐκεῖνος . . .
κοινὴν Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν πράξεων ἐξηγήνοχεν ιστορίαν, ὡς μήτε τὰ γε-
νόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα (τὰ ἔργα v. l.) . . . καὶ ἄπερ αὐτὸς
εἶρηκε. Ptolemaeus (ap. Phot. Bibl. p. 148b) (περιέχει . . . Πτολεμαίου τοῦ Ἡφαι-
στίωνος τὸ γ' βιβλίον . . .) ὡς Πλησίνορος ὁ Θεσσαλὸς ὁ ὑμνογράφος ἐρώμενος γε-
γονὸς Ἡροδότου καὶ κληρόνομος τῶν αὐτοῦ οὗτος ποιήσκει τὸ προοίμιον τῆς πρώτης
ιστορίας Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεός· τὴν γὰρ κατὰ φύσιν εἶναι τῶν Ἡροδότου ἱστο-
ριῶν ἀρχὴν Περσέων οἱ λόγοι Φοίνικας αἰτίους γενέσθαι φασὶ τῆς διαφορῆς

1 Choerob. Orthogr. 195 'δεῖξω' διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ 'δείκω' γέ-
γονεν τοῦ σημαίνοντος τὸ 'δεικνύω' . . . Ἡρόδοτος γὰρ αὐτὸ χωρὶς τοῦ ἰ προηγά-
γετο· εἶπεν γάρ· ιστορίης ἀπόδειξις ἥδε. Greg. Cor. De dial. Ion. 36 τὸ ἰ ὑπεξαι-
ροῦσιν οἱ Ἵωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων· τὸ γὰρ 'πονείσθαι' πονέσθαι φασὶ καὶ τὸ 'δεῖξω'
δέξω, καὶ τὸ 'ἀποδείξω' ἀποδέξω· ὡς καὶ Ἡρόδοτος· Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεός
ιστορίης ἀπόδειξις ἥδε. Demetr. De eloc. 17 ὅταν . . . τὸ κῶλον μῆκος τε ἔχη καὶ
καμπὴν κατὰ τὸ τέλος, τότε μονόκωλος περίοδος γίνεται, καθάπερ ἡ τοιαύτη· Ἡρο-
δότου Ἀλικαρνασσεός ιστορίης ἀπόδειξις ἥδε. 44 ποιεῖ . . . καὶ τὰ μῆκη τῶν κῶλων
μέγεθος, οἷον· Ἡροδότου - ἥδε || 5 Poll. II 122 Περσῶν οἱ λόγοι παρ' Ἡροδότῳ,
καὶ λογικὴ πόλις (II 98, 1)

1 Ἀλικαρνησσεός C¹ Ἀλικαρνασσεός PMQ Dem. Ἀλικαρνασσεός pTRbSV Greg.
cf. Arist., Plut., Iulian. ad 8, 2 | ἀπόδειξις TRbSV Arist. ἀπόδειξις Choerob. Greg.
Dem. rell. || 3 θναυμαστά SV¹ | ἀποδειχθέντα P¹SV || 4 αἰτίαν T | ἐπολέμουν
PM || 5 Φοίνικας φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς αἰτίους TRbMQSV

φορῆς· τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικο-
 μένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν καὶ οἰκῆσαντας τοῦτον τὸν χώρον, τὸν
 καὶ νῦν οἰκέουσι, αὐτίκα ναυτιλίῃσι μακροῖσι ἐπιθέσθαι, ἀπαγινέοντας δὲ
 φορτία Αἰγυπτία τε καὶ Ἀσσύρια τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ
 2 δὴ καὶ ἐς Ἄργος. τὸ δὲ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ 5
 νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας ἐς δὴ τὸ Ἄρ-
 3 γος τοῦτο διατίθεσθαι τὸν φόρτον, πέμπτη δὲ ἦ ἕκτη ἡμέρῃ, ἀπ' ἧς ἀπ-
 ίκοντο, ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναι-
 4 κας ἄλλας τε πολλὰς καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ δὲ οἱ οὖνομα 10
 κατὰ πρόμηνῃ τῆς νηὸς ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφιν ἦν θυμὸς
 μάλιστα, καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους ὁρμῆσαι ἐπ' αὐτάς. τὰς
 μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυγέειν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσιν ἀρπασ-
 5 θῆναι· ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν νέα οἴχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου.
 2 οὕτω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ ὥς Ἑλλήνες, 15
 καὶ τῶν ἀδικημάτων πρῶτον τοῦτο ἄρξαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλλήνων τινὰς
 (οὐ γὰρ ἔχουσι τοῦνομα ἀπηγγέσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον
 προσσχόντας ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Εὐρώπην. εἰησαν
 δ' ἂν οὗτοι Κρήτες. ταῦτα μὲν δὴ ἴσα πρὸς ἴσα σφι γενέσθαι, μετὰ δὲ
 2 ταῦτα Ἑλλήνας αἰτίους τῆς δευτέρας ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας 20
 γὰρ μακροῇ νηὶ ἐς Αἶαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἐντευ-
 διαπρηξαμένους καὶ τᾶλλα, τῶν εἵνεκεν ἀτίκατο, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως

A C P(p) TR bMQ SV

11 Lex. Vind. p. 196 ὦνοῦμαι τόδε τὸ πράγμα· ἀντὶ τοῦ ὀδία τῶνδε· καὶ ὦνοῦ-
 μαί τῶνδε· ἐκλειπτικῶς, μέρος δηλονότι. Ἡρόδοτος· ὠνέεσθαι — μάλιστα

2 οἰκίσαντας Q || 3-4 ἀπαγινέοντας φορτία SV || 4 χώρῃ om. PMQ (habet p) secl.
 Stein Hude Schaeferum secuti || 7 ἡμέρα QSV || 8 ἐξεμπολημένων b || 9 βασι-
 λῆος TRbSV || 10 τὸ Q Ald. | στήσας SV || 11 νεὸς P¹ pC νεὸς in νηὸς corre-
 xit A (manu prima?) | σφιν ἦν κινήν V¹ κινότην V² κεν ἦν S¹ || 12 διακελευσα-
 μένους SV || 13 ἀποφυγέειν TRbMQSV | ἄλλοισιν V^c || 14 ἐσβαλλομένους MQSV
 Ald. | ναῦν QM || 15 Πέρσαι om. QM | οὐκ ὥς Φοίνικες T^c Ven. Marc. 364 QM
 (οὐκ ὥς Ἑλλήνες) in parenthesi b ὥς* Ἑλλήνες C οὐκ ὥς Ἑλλήνες οὐδὲ ὥς Φοί-
 νικας restituendum putat Herold, Progr. Reg. Gymn. Nurembg. 1850 cap. 5 com-
 parato || 16 τοῦτο πρῶτον ἄρξαι Pp τοῦτο ἄρξαι πρῶτον Tb τοῦτο ὑπάρξαι πρῶ-
 τον M (γρ' ἄρξαι in mg. adiecto) ἄρξαι τοῦτο πρῶτον Q || 18 προσσχόντας edd.
 προσχόντας codd. | βασιλέως CPTMQSV | τὴν om. TRbMQSV || 19 οὕτω SV |
 ταῦτα δὴ (δ' S) ἴσα σφι πρὸς ἴσα TRbMQSV | μὲν om. P¹ || 21 τε om. P¹ | ἐντευ-
 θεν TRbSV ἐντευθεν C¹ || 22 ἐνεκεν bQSV | ἀπίκοντο PTRbMQSV v supra
 a add. A² C² | βασιλέως TCPS o ex ω corr. V βασιλῆος bQM

τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμψαντα δὲ τὸν Κόλχων βασιλέα ἐς τὴν Ἑλλάδα 3
 κήρυκα αἰτέειν τε δίκας τῆς ἀρπαγῆς καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα· τοὺς
 δὲ ὑποκρίνασθαι, ὥς οὐδὲ ἐκείνοι Ἰοῦς τῆς Ἀργεῖης ἔδοσαν σφι δίκας τῆς
 ἀρπαγῆς οὐδὲ ὧν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. δευτέρῃ δὲ λέγουσι γενεῇ μετὰ 3
 5 ταῦτα Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμον ἀκηκοῦτα ταῦτα ἐδελῆσαι οἱ ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναικα, ἐπιστάμενον πάντως, ὅτι οὐ
 δώσει δίκας· οὔτε γὰρ ἐκείνους διδόναι. οὕτω δὲ ἀρπάσαντος αὐτοῦ 2
 Ἑλένην τοῖσιν Ἑλλήσι δόξαι πρῶτον πέμψαντας ἀγγέλους ἀπαιτέειν τε
 Ἑλένην καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν· τοὺς δὲ προῖσχομένους ταῦτα
 10 προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν, ὥς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας οὐδὲ
 ἐκδόντες ἀπαιτεόντων βουλοιάτῳ σφι παρ' ἄλλων δίκας γίνεσθαι. μέχρι 4
 μὲν ὧν τούτου ἀρπαγὰς μούνας εἶναι παρ' ἀλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου
 Ἑλλήνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι· προτέρους γὰρ ἄρξει στρατεύε-
 σθαι ἐς τὴν Ἀσίην ἢ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν νυν ἀρπάζειν γυναι- 2
 15 κας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ ἀρπασθεῖσέων σπουδὴν
 ποιήσασθαι τιμωρέειν ἀνοήτων, τὸ δὲ μηδεμίαν ὥρην ἔχειν ἀρπασθεῖσέων
 σωφρόνων· δῆλα γὰρ δῆ, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο.

A C P(p) TR bMQ SV

Τὸ μὲν νυν — ἡρπάζοντο (4, 2) exc. paroemiogr. 9

T 8-10 Eust. II. 415 ad Γ 288 τὴν ὑπὲρ τοῦ πταισθέντος ἔκτισιν ἦτοι τὸ πρόσ-
 τιμον, ὅπερ Ἡρόδοτος δίκας λέγει τῆς ἀρπαγῆς. id. II. 415 ad Γ 204 οἶδε δὲ σὺν
 ἄλλοις καὶ Ἡρόδοτος τὴν ῥηθείσαν ἱστορίαν λέγων ὅτι Ἕλληνες πέμψαντες ἀγγέλους
 ἤθελον τὴν τε Ἑλένην ἀπαιτεῖν καὶ τῆς ἀρπαγῆς δίκας αἰτεῖν· οἱ δὲ προῖσχομενοὶ
 τὴν τῆς Μηδείας ἀρπαγὴν οὐκ ἐπέισθον || 17 Plut. De Herodoti malign. II (856)
 'ὅλην γὰρ' φησὶν (ὁ Ἡρόδοτος) 'ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο.' ...
 δῆλα γὰρ δὴ καθ' Ἡρόδοτον, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο (ἐβουλέατο, ἐβουλεύοντο
 v. ll.) οὐκ ἂν ὑβρίζοντο

2 Lex. Vind. p. 183 'ὑποκρίνασθαι' ἀντὶ τοῦ 'ἀποκρίνασθαι' Ἡρόδοτος· καὶ ἀπαι-
 τέειν — ἀρπαγῆς || 12 Lex. Vind. p. 175 τὸ ... 'ἀπὸ τούτου' ἀντὶ τοῦ 'μετὰ ταῦ-
 τα' Ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου — γενέσθαι

1 τὴν¹ om. P¹TRbMQSV (habet p) | Μηδείην TRbSVM (ut videtur) | τῶν Κόλ-
 χων βασιλέα Rb τὸν Κόλχων βασιλῆα MQ τὸν Κόλχων SV || 3 ἀποκρίνασθαι Tb
 MQ ὑποκρινόμενος C² | σφίσι b || 6 οὐ om. Q || 7 οὔτε] οὐδὲ propos. Schaefer ||
 8 πέμψαν V¹ (tas supr. lin. add. V²) πέμψων S | τε] τὴν SV || 9 προῖσχομένων
 CPRSV litteras on litteris ους superimposuit A (manus prima?) formae προῖσ-
 χομένων testis Eust. || 10 Μηδείης TRbSV || 12 οὖν MQ | τούτων¹ TRbMQSV ||
 15 ἔργον νομίζειν Tb νομίζειν ἔργον M || 16 μηδεμίαν Ab μηδεμίην vel μὴ δὲ
 μίην CPTRSV | ὥρην A ὥραν SV ὥρην cett. || 17 αὐταὶ A²TRbMQSV9 |
 ἐβούλοντο edd., nescio an lectio codicum sit conservanda (cf. III 143, 2; V 29, 1;
 63, 3 et Legrand, Introd. 216 necnon grammaticam meam 161) ἐβεβουλε adsc. A²,
 quod ἐβεβουλέατο exhibet (sicut Stein recte), sed plqpf. forma inepte usurpari vi-
 detur ἐβουλεύοντο 9 scripturam ἐβουλέατο in codice quodam exstitisse docet
 (Colonna, De Herodoti memoria 68), eandem lectionem praebet pars memoriae
 Plutarchi | ἡρπάζετο A¹C¹ litterae ε litteras on superimposuit A (manus prima?)

- 3 σφέας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίης λέγουσι Πέρσαι ἀρπαζομένων τῶν
 γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν
 γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι καὶ ἔπειτα ἐλθόντας ἐς τὴν Ἀσίην τὴν
 4 Πριάμῳ δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν
 σφίσιν εἶναι πολέμιον· τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνηα βάρβαρα 5
 οἰκισθῆναι οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἡγήνται
 κεχωρίσθαι.
- 5 Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι καὶ διὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν εὐρίσκουσι
 2 σφίσιν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. περὶ δὲ τῆς
 Ἰοῦς οὐχ ὁμολογεῖν Πέρσῃσιν οὕτω Φοῖνικες· οὐ γὰρ ἀρπαγῇ σφέας 10
 χρησαμένους λέγουσιν ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ὥς ἐν τῷ Ἀργεῖ
 ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νεός, ἐπεὶ δὲ ἔμαθε ἔγκνους εἶδον, αἰδεομένη
 τοὺς τοκέας οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοῖνιξι συνεκπλῶσαι, ὥς ἂν
 3 μὴ κατὰδῆλος γένηται. ταῦτα μὲν νυν Πέρσαι τε καὶ Φοῖνικες λέγουσιν,
 ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων ὥς οὕτως ἢ ἄλλως κως ταῦτα 15
 ἐγένετο, τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς
 Ἕλληνας, τοῦτον σημῆνας προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγον ὁμοίως
 4 μικρὰ καὶ μεγάλα ἄστυα ἀνθρώπων ἐπεξιῶν· τὰ γὰρ τὸ πάλαι μεγάλα
 ἦν, τὰ πολλὰ σμικρὰ αὐτῶν γέγονε, τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον
 ἦν σμικρά. τὴν ἀνθρωπότην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμᾶ ἐν 20
 τῶντ' ἔχοντες ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὁμοίως.
- 6 Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων

A C P(p) TR bMQ SV et a σημῆνας (5, 3) D

13 Eust. Od. 1428 (ad a 432) παρ' Ἡροδότῳ . . . τὸ ἐθελοντὴν τὴν Ἰὼ τοῖς Φοῖνιξι
 συνεκπλεῦσαι· ἢ καὶ ὁμοίως κλίνεται τοῖς αὐτῶν ὁρσενικοίς ἢ τὴν κλίσην ἔχει τῆς
 'τιμῆς' || 22ss. a permultis laudantur scriptoribus, inter quos notabiliores enume-
 rem hos: Dion. Hal. De comp. 4 λήψομαι . . . ἐκ τῆς Ἡροδότου λέξεως τὴν ἀρχὴν
 τῆς ἱστορίας, ἐπειδὴ καὶ γνώριμός ἐστι τοῖς πολλοῖς, μεταθεῖς τὸν χαρακτήρα τῆς
 διαλέκτου μόνον· Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δ' Ἀλυάττου, τύραννος δ' ἐθνῶν
 τῶν ἐντὸς Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε (om. cod. quid.)
 καὶ Παφλαγόνων ἐξίησι πρὸς βορέαν ἀνεμὸν εἰς τὸν Εὐξείνιον καλούμενον πόντον.
 Hermog. De id. 206 οὐ μὴν ἐν γε τῇ ὁρθότητι τοῦτο ἦν, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ αἱ ἔννοιαι
 διανεπαύοντο ἐφ' ἐαυτὸν περιγραφόμεναι, οἷον Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ
 Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνῶν. Tiber. De figur. XLVIII 577 καὶ τὴν παρεμβολήν

1 ἀρπαζομένων ACPSV || 2 εἵνεκα b || 5 βάρβαρα secl. Stein || 6 οἰκισθῆναι A^{ac} ||
 8 Πέρσαι μὲν R | Πέρσαι om. SV || 9 ἐς om. V macula obscuratur b || 11 ἄγειν
 TRbMQSV || 12 νηὶς P¹TRbMQSV: νεός p cett. littera η litterae ε superimpo-
 sita A | ἔγκνους S¹Q ἔγγνους C | οὔσα PTQ | αἰδεομένην MP^{ms}, Herold Progr.
 Reg. Gymn. Nuremb. 1850 || 13 συνεκπλεῦσαι QT Eust. || 14 τε om. P¹TRbMQ
 SV habet p || 16 πρῶτον om. MQ || 17 ἐς τὸ om. DTRbMQSV || 19 αὐτῶν σμικρὰ
 DTRbMQSV || 20 ἀνθρωπότην D ἀνθρωπότην P¹TRbMQ ἀνθρωπότην SV | οὐ-
 δαμὰ A¹PR οὐδαμοῦ SV || 21 τούτῳ D τῷ αὐτῷ SV || 22 μὲν τὸ γένος MQ Alex.

τῶν ἐντὸς Ἄλνους ποταμοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ἐξίει πρὸς βορρῇν ἄνεμον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον. οὗτος ὁ Κροίσος βαρβάρων πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν 2 κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους προσ-
 5 εποιήσατο (κατεστρέψατο μὲν Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους), πρὸ δὲ τῆς 3 Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι. τὸ γὰρ Κιμμερίων στρατεύμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφή ἐγένετο τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῇ. ἡ δὲ ἡγε- 7
 10 μονὴ οὕτω περιῆλθε εὐοῦσα Ἡρακλειδῶν ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου, καλεομένους δὲ Μερμνάδας. ἦν Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον 2 ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Αἰκαίου τοῦ Ἡρακλέους. Ἄγρων μὲν γὰρ πρῶτος Ἡρακλειδῶν βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων, Καν-

A C P(p) DTR bMQ SV

T 1-3 Strabo XII 9 (544) τοὺς . . . Παφλαγόνας πρὸς ἑω μὲν ὀρίζει ὁ Ἄλνυς ποταμὸς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων καὶ ἐξίει κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τοὺς Καππαδόκας. Schol. Apoll. Rhod. β 946 Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν Καππαδοκίαν· ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία· διὸ τὸν Ἄλνυ ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα Ἡρόδοτος φησιν εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδιδόναι πόντον

εἰσάγει Κακίλιος σχῆμα λέξεως . . . Ἡρόδοτος· Κροίσος — πόντον. (scrib. Λυδὸς μὲν γένος; Σύρων καὶ; βορέην). Alex. De fig. 484 ἡ παρεμβολή . . . ὅλη ἀρθεῖσα οὐ βλέπτει τὴν διάνοιαν. παράδειγμα δὲ τῆς παρεμβολῆς καὶ τὸ παρ' Ἡροδότῳ κείμενον· Κροίσος ἦν Λυδὸς μὲν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἄλνους ποταμοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Καππαδόκων καὶ πρὸς βορέην ἄνεμον ἐξίησι πρὸς πόντον. οὗτος οὖν Κροίσος (οὖν mihi videtur παρεμβολῆς ut ita dicam exemplificandae gratia insertum; quod ad μεσημβρίας, βορέην attinet, Dion. Halic. versionem inepte rursus in Ionicam dialectum vertisse videtur). Prisc. XVIII 171 illi (scil. Graeci) 'γένει ποδαπὸς' καὶ 'γένος'. Ἡρόδοτος α'· Κροίσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω. Ammon. (s. v. τύραννος) Ἡρόδοτος ἐπὶ Κροίσου τυράννου δ' ἐθνέων, καὶ προβάς· τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω διεδέξατο τὴν βασιλείην (26, 1). totum caput 6 habet Suidas s. v. Κροίσος in Atticam dialectum versum; variant codd. inter ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι et Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν (6, 3)

6 Hermog. De invent. 87 πρὸ γὰρ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν (ἦσαν Ἕλληνες v. l.) ἐλεύθεροι. cf. Suidae memoriam supra laudatam

1 Ἄλνους bQ | τοῦ ποταμοῦ Q | μεσημβρίας Strabo, cf. Alex. | Σύρων τε καὶ Dion. Hal. codd. aliquot, Alex., Strabo || 2 ἐξήει T | βορρῇ] alterum q add. A² βορέην cf. Alex., Tiber. || 3 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν πρῶτος Q | ἴσμεν RV^{ac} | τοὺς μὲν om. SV || 6 τῇ supra vers. D¹ || 7 πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι vel πάντες Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν Hermog., Suid. || 11 καλουμένους QM || 12 ὀνομάζουσι καλεοῦσι S Ald. | Ἡρακλέους CDTRbMQSV || 13 post γὰρ add. ὁ Νίνου τοῦ Βήλου τοῦ Αἰκαίου ACPS^{ms}

- 3 δαύλης δὲ ὁ Μύρσου ὕστατος. οἱ δὲ πρότερον Ἀγρώνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἰτυος, ἀπ' οὗτεν ὁ δῆμος
- 4 Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον Μῆων καλεόμενος. παρὰ τούτων Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου ἐκ δούλης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἡρακλέος, ὄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ 5 εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἕτα πέντε τε καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχὴν μέχρι Κανδαύλεω τοῦ Μύρσου.
- 8 Οὗτος δὴ ὢν ὁ Κανδαύλης ἠράσθη τῆς ἐωυτοῦ γυναικός, ἐρασθεὶς δὲ ἐνόμιζέ οἱ εἶναι γυναιῖκα πολλὸν πασέων καλλίστην. ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων, ἦν γάρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης ὁ Δασκύλον ἀρεσκόμενος 10 μάλιστα, τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπονδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης καὶ δὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικός ὑπερεπαινέων.
- 2 χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην, τοιάδε Γύγῃ, οὐ γὰρ σε δοκέω πείθεσθαι μοι λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους τῆς γυναικός (ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισιν 15

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 7, 3 ὁ Ἰτυς οὗτος καὶ Λυδὸς ὕστερος Τρώων μάχης A man. rec. b² et alii oddd. Romanae quae dicitur stirpis

Ὅτι ὁ Κανδαύλης ὁ τῶν Σαρδίων τύραννος ἠράσθη τῆς ἐωυτοῦ γυναικός (8, 1) — παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι αἰσχύνῃν μεγάλην φέρει γυμνὸν ὀρᾶσθαι τινα (10, 3) exc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. I

Ὡτα — ὀφθαλμῶν (8, 2) et ἄμα — γυνή (8, 3) exc. paroemiogr. 9

T 3 Eust. Comm. ad Dion. Perieg. 847 *ἡλοῖ Ἡρόδοτος, ὅτι ὁ δῆμος Λύδιος ἀπὸ Λυδοῦ τοῦ Ἰτυος, πρότερον Μῆων καλούμενος* || 16 Lucian. De domo 20 *ἀναδέξα-σθε αὐτὸν (sc. Hdt.) ἱαστί πρὸς ὑμᾶς λέγοντα . . . ἄληθῆα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν μυ-θέεται καὶ οἱ πείσεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τουτέων περὶ ὧν ἀκοῆς προτιμέων ὥτα γὰρ τυγχάνει ἔοντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν.* Iulian. ep. 152: *ὁ λογοποιὸς ὁ Θεόκριτος ὥτα εἶπεν ἀνθρώποις ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα*

12 Eust. Od. 1441 (ad β 190) *τὸ δὲ ἄνηρέστερον ὥφειλε μὲν εἶναι ἄνηρότερον, μέτρον δὲ χάριν οὕτω λαλεῖται, ὥς καὶ τὸ ἄιδιόεστερον καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἄμορφεστάτος γυνή παρ' Ἡροδότῳ (I 196, 3) ἐν ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις . . . καὶ Ἡρόδοτος τὰ σπουδαιέστερα τῶν πραγμάτων* || 15ss. Dion. Hal. De comp. 3 Γύγῃ — ἕτοιμος (10, 1). *vocibus ποιεῖν ταῦτα additis, textum in Atticam dialectum vertens. id. Rhet. II 401 ὥσπερ ἀμέλει καὶ Ἡρόδοτος πεποιήκεν διαλεγόμενον τὸν Κανδαύλην πρὸς τὸν Γύγην. ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἔοντα ἀπιστότερα ὀφ-θαλμῶν*

1 Ἀγρώνος T**b**MQ || 2 ἀπ' οὗτεν P ἀπό τεu R**b** ἀπότεu tell. || 3 τούτων δὲ DTR**b**MQSV || 5 Ἡρακλέους ut vid. M | μὲν om. DTR**b**MQSV | τε om. DTR**b**MQSV || 8 οὗν TRSV || 9 πολλῶ SV^{ac} πολλῶν Const. || 11 σπονδαιέστερα D σπονδαιότερα P | πραγμάτων TRMQSV Eust. || 12 καὶ² om. Const. | ὑπεραυέων Const. || 13 Κανδαύλεα QM || 15 τὰ περὶ Dion. cod. quid. | ὥτα . . . ὀφθαλμῶν om. Const.

έόντα άπιστότερα όφθαλμών)· ποίει όκως έκείνην θεήσαι γυμνήν.² ό 3
 δέ άμβώσας είπε· 'δέσποτα, τίνα λέγεις λόγον ούχ ύγιέα κελεύων με
 δέσποιναν τήν έμην θεήσασθαι γυμνήν; άμα δέ κινώωνι έκδυομένον συν-
 εκδύεται και τήν αιδώ γυγή. πάλαι δέ τά καλά άνθρώποισιν έξεύρηται, 4
 5 έν τών μανθάνειν δει· έν τοίσις έν τόδε έστί· σκοπέειν τινά τά έωντοϋ.
 έγώ δέ πείθομαι έκείνην είναι πασέων γυναικών καλλίστην και σεο
 δέομαι μή δέεσθαι άπόμων.³ ό μέν δή λέγων τοιαϋτα άπεμάχετο άρρωδέων, 9
 μή τί οί έξ αϋτέων γένηται κακόν. ό δ' άμείβετο τοίσδε· 'θάρσει, Γύγη,
 και μή φοβεϋ μήτε έμέ, ώς σεο πειρώμενον λέγω λόγον τόνδε, μήτε
 10 γυναικα τήν έμην, μή τί τοι έξ αϋτής γένηται βλάβος· άρχήν γάρ έγώ
 μηχανήσομαι οϋτω ώστε μηδέ μαθεΐν μιν όφθεισάν ύπό σεϋ. έγώ γάρ σε 2
 έξ τό οΐκημα, έν τϋ κοιμώμεθα, όπισθε τής άνοιγομένης θύρης στήσω·
 μετά δ' έμέ έσελθόντα παρέσται και ή γυγή ή έμή έξ κοιτον. κείται δέ
 άγχοϋ τής έσόδου θρόνος· έπύ τοϋτον τών ίματιών κατά έν έκαστον
 15 έκδύνουσα θήσει και κατ' ήσυχίην πολλήν παρέξει τοι θεήσασθαι·

A C P(p) DTR bMQ SV

φο]βεν (9, 1) inc. Pap. Ox. 2095 frustula tantum textus conservans

T 3 Plut. Mor. 139 ούκ όρθως 'Ηρόδοτος είπεν, ότι ή γυγή άμα τϋ χιτώνι έκδύε-
 ται και τήν αιδώ. ibid. 37 και καθάπερ 'Ηρόδοτός φησιν άμα τϋ χιτώνι συνεκδύεσθαι
 τήν αιδώ τās γυναικας, οϋτως . . . Stob. XXXII 8: 'Ηροδότου ιστορίας α'· άμα δέ
 χιτώνι έκδυομένον έκδύεται και τήν αιδώ γυγή. LXXIV 36 eadem repetuntur, sed
 scrib. συνεκδύεται

2-4 Theo Progymn. IV 56 (199) vide ad I 32, 4 || 7 Etym. Magn. 633, 43 μετά
 τοϋ στερητικοϋ α' άρρωδών· 'Ηρόδοτος· και άπεμάχετο τήν ψυχην άρρωδέων

1 ποίει Q Const. | θεήσαι QS θηήσαι b θεήσεαι V || 2 άμβώσας A¹CP
 Dion., Const. μέγα άμβώσας A² rell. | λόγον λέγεις Dion. λόγον έχεις Theo |
 ούκ CPDS (?) ούκ ut vid. in ούχ corr. A¹ || 3 θεάσασθαι SV Const. | χιτώνι
 Theo | έκδύεται Stob. XXXII 8 || 4-5 πάλαι . . . έωντοϋ om. Const. || 5 τίνα
 σκοπέειν D τινα σκοπέειν RbMQSV || 6 πασέων γυναικών είναι Q pars codd.
 Dion. | και σεο bQ και σε Const. || 7 τοιαϋτα ταϋτα Dion. | άρρωδέων CD^cA² ||
 7-8 άρρωδέων . . . κακόν om. Dion. || 8 αϋτών A²P | άμείβετα Q | τοιάδε DT
 RbMQSV ή τοιάδε supraser. A² | θάρση Const. || 9 πειρώμενος A^{2c}CP Pap.
 Ox. 2095, Const., Dion. codd. plur. πειρώμενον RV | λέγω λόγον] τόν λόγον
 λέγω D λόγον λέγω Dion. codd. plur. λέγω om. TRbMQSV | Weber Anal.
 Hdt. I 212 lectionem stirpis Romanae quae dicitur integram esse retur ('πειρώμε-
 νον est acc. part. absoluti, cui subiectum τόν λόγον vel λόγον τόνδε additum est')
 affersens argumentum ex Kühner-Gerth II 95 || 10 μή] μή δέ ACPR | έγώ] άγων
 (άγαγών v. l.) Dion. || 12 εις CQ || 13 εισελθόντα Const. | αϋτίκα παρέσται Pap. |
 κοιτώνα DTRbMQSV κοιτήν Dion. (Att. dialecti gratia?) || 14 τούτων Const. |
 κατ' έν Const. || 15 έκδύνουσα Const. | τοι V | θεήσεσθαι Q

- 3 ἑπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου στίχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νότου τε αὐτῆς γένη,
 10 σοὶ μελέτω τὸ ἐνθεῦτεν ὅπως μὴ σ' ἐσώφεται ἰόντα διὰ θυρέων. ὁ μὲν δὴ
 ὡς οὐκ ἐδόνατο διαφυγῆεν, ἦν ἑτοιμος· ὁ δὲ Κανδαύλης, ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρῃ
 τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν Γύγεα ἐς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα
 παρῆν καὶ ἡ γυνή, ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθεῖσαν τὰ εἴματα ἐθηεῖτο ὁ 5
 2 Γύγης. ὡς δὲ κατὰ νότου ἐγένετο ἰούσης τῆς γυναικὸς ἐς τὴν κοίτην,
 ὑπεκδὺς ἐχώρεε ἔξω καὶ ἡ γυνή ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα. μαθοῦσα δὲ τὸ
 ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οὔτε ἀνέβωσε αἰσχυνθεῖσα οὔτε ἔδοξε μαθεῖν ἐν
 3 νόῳ ἔχουσα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλεα· παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ
 καὶ παρὰ τοῖσιν ἄλλοισι βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς 10
 11 αἰσχύνῃν μεγάλῃν φέρει. τότε μὲν δὴ οὕτως οὐδὲν δηλώσασα ἡσυχίην
 εἶχε· ὡς δὲ ἡμέρῃ τάχιστα ἐγερόνεε, τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὥρα
 πιστοὺς ἐόντας ἐονυτῇ, ἐτοίμους ποιησαμένη ἐκάλεε τὸν Γύγεα. ὁ δὲ
 οὐδὲν δοκέων αὐτὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι ἤλθε καλεόμενος·
 2 ἐώθεε γὰρ καὶ πρόσθε, ὅπως ἡ βασιλεία καλέοι, φοιτᾷν. ὡς δὲ ὁ Γύγης 15
 ἀπῆκετο, ἔλεγε ἡ γυνή, τάδε ἔνν τοι δυοῖν παρεουσέων, Γύγη, δίδωμι
 αἵρεσιν, ὅκοτέρεν βούλει τραπέσθαι· ἡ γὰρ Κανδαύλῃν ἀποκτείνας ἐμέ
 τε καὶ τὴν βασιλίην ἔχε τὴν Λυδῶν ἢ αὐτόν σε αὐτίκα οὕτω ἀποθνήσκων
 δεῖ, ὡς ἂν μὴ πάντα πευθόμενος Κανδαύλῃ τοῦ λοιποῦ ἴδῃς τὰ μὴ σε δεῖ.
 3 ἀλλ' ἤτοι κείνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλλυσθαι ἢ σὲ τὸν 20
 ἐμέ γυμνὴν θεησάμενον καὶ ποιήσαντα οὐ νομιζόμενα. ὁ δὲ Γύγης τέως

A C P(p) DTR bMQ SV

[γέ]ρη (9, 3) expl. Pap. Ox. 2095 col. I

πρ[η]χθεν[των] (11, 1) inc. Pap. Ox. 2095 col. II

αἰσχύνῃν μεγάλῃν φέρει γυμνὸν ὀρεσθαι τινα (10, 3) expl. exc. Const. Porph.

1 Lex. Vind. Ἡρόδοτος· ἑπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ νότου στεῖχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νότου
 τε αὐτῆς γένη, σοὶ μελέτω τούντεῦθεν

1 στεῖχῃ P¹ DTRbMQSV Lex. Vind., Const. στίχῃ p rell. | αὐτῆς] αὐτῆς Vat.
 122 Valla (invicem) || 2 ἐνθεῦτεν CP¹ bRV Lex. Vind. | σ' ἐσώφεται scripsi ἐσ-
 ὀφεται ACP¹ σε ὄφεται D σε ὄφεται P^{ms} p rell. | διὰ τῶν MQS Ald. || 3 ἡδόνατο
 TRbMQSV || 5 ἐπελθοῦσαν A | εἴματα] ἱμάτια Const. | ἐθηεῖτο D ἐθηήτο
 TRbMQSV || 6 νότου Const. || 7 ἐπόρα lectio nescio unde a Scaligero Univ. Can-
 tabr. Nn. 6 notata ὁρᾷ DRbMQSV | μιν] μὲν Const. || 8 ἀνεβώσε Const. ἀν-
 εβώσεν SV || 9 τίσεσθαι D Ald. | δέ om. DRSV || 10 τίσω C¹ πᾶσιν SV | ἐς om.
 TRbMQSV Const. || 12 ὅρα P ἐώρα DTRbMQSV ε supra versum add. A man.
 rec. || 15 πρόσθεν PRbV Pap. Ox. 2095 || 16 ἀπῆκετο SV | τοι δυοῖν scripsi (cf. quae
 in grammatica mea 95 de substantivorum numero duali obsoleto dixi) τοῖν δυοῖν
 SV τοι δυοῖν ὁδοῖν cett. (voci τοι ut vid. v adser. A man. rec.) || 17 βούλει D² |
 Κανδαύλῃν Pap. Ox. 2095 Κανδαύλεα codd. || 18 ἀποθνήσκων αὐτίκα οὕτω MQ ||
 19 εἶδῃς ARSV Ἰωνικῶς ἰῶτα supra lin. adnotavit A man. rec. || 21 γυμνὴν τε
 A² D | θεησάμενον APpD Pap. Ox. 2095 θηησάμενον cett.

μὲν ἀπεθνώμαζε τὰ λεγόμενα, μετὰ δὲ ἰκέτενε, μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν
διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. οὐκ ὦν δὴ ἔπειθε, ἀλλ' ὥρα ἀναγκαίην 4
ἀληθῶς προκειμένην ἢ τὸν δεσπότην ἀπολλύναι ἢ αὐτὸν ὑπ' ἄλλων
ἀπολλύσθαι· αἰρέεται αὐτὸς περιεῖναι. ἐπειρώτα δὴ λέγων, τάδε ἔπει
5 με ἀναγκάξεις δεσπότεα τὸν ἐμὸν κτείνειν οὐκ ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω,
τέωρ καὶ τρόπῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ. ἢ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· ἔκ τοῦ 5
αὐτοῦ μὲν χωρίου ἢ ὁρμῇ ἔσται, ὅθεν περ καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ ἐπεδέξατο
γυμνῇ, ὕπνωμένῳ δὲ ἢ ἐπιχειρήσεις ἔσται. ὥς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, 12
νυκτὸς γενομένης (οὐ γὰρ ἐμετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία,
10 ἀλλ' ἔδεε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι ἢ Κανδαύλεα) εἰπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ
γυναικί· καὶ μιν ἐκείνη ἐγχειρίδιον δοῦσα κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν
θύρην. καὶ μετὰ ταῦτα ἀναπανομένον Κανδαύλεω ὑπεκδύς τε καὶ ἀποκτεῖ- 2
νας αὐτὸν ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληίην Γύγης, τοῦ καὶ
Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν ἱάμβῳ τρι-
15 μέτρῳ ἐπεμνήσθη.

Ἔσχε δὲ τὴν βασιληίην καὶ ἐκρατύνθη ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρηστηρίου. 13

A C P(p) DTR bMQ SV

αἰρε[εται] (11, 4) expl. Pap. Ox. 2095 col. II

T 13–15 *Rufin. Comm. in metr. Terent. 27* (Keil, Gr. Lat. VI 563) *quod* (sc. iambus) *binis pedibus et non singulis scanditur, vetus institutum est. quippe Herodotus, antiquus historiae auctor, cum de heroo diceret versu, quem singulis parti pedibus moris est, ita dixit: καὶ σφιν ἡ Πυθίη ἀφικομένοισιν χρῆ ἔν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε* (I 47, 2). ἀλλ' ὅταν . . . εἶναι (I 55, 2), unde apparet heroum singulis pedibus scandi etiam apud veteres solitum. iambum autem binis idem ait, cum de Archilochio Pario referret, qui Gygae fabulam optime complexus est, ita: Γύγης, τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγωνὸς ἐπέμνησε (sic fort. restituendum ex επεννεσ, ἡπεμνησε; ἐπῆρνεσεν Ald., ὑπέμνησεν Putsch) ἐν ἱάμβῳ τριμέτρῳ. meminuit autem versus eius Herodotus, quem applicui οὐ μοι τὰ Γύγῳ τοῦ πολυχρόσου μέλει

1 ἀπεθνώμαζε A ἀπεθώμαζε C Pap. Ox. 2095 || 2 οὐκων bMQ οὐκων D² | ὥρα DTRbMQSV ὅρα P || 3 δ[εσπ]ότην Pap. Ox. 2095 δεσπότεα codd. | ἀπολλύναι] ἀποκτείνει Q Ald. || 4 ἐπρωτά C¹P¹DTRMQSV ἐπειρώτα P²p cett. | ἰωνικῶς supra lin. adnot. A man. rec. || 6 καὶ om. P¹ hab. p cett. | ἐπιχειρήσωμεν Q ἐπιχειρίσωμεν Ald. || 7 ὑπεδέξατο TMQ ὑπεδείξατο b || 8 ἤρτυσαν SV^{ac} || 9 γινωμένης DTRbMQ | μετίετο DTRbQMSV ἐμετίετο littera e punctis occultantibus circumdata A μεθι (q. e. μεθίετο) in mg. adscr. A² | οὐδεμίη Q Ald. || 10 εἰς CP¹R ἔς p cett. || 12 ὑπεκδύς Sauppe quem secuti sunt a Wesselingio edd. omnes ὑπειδύς RV^{ac} ὑπεισδύς V^c σ 'lunari' supra litt. i addita ὑπεισδύς cett. ὑπεσδύς restituendum putat Cobet Mnem. 11, 73, sed cf. Weber Anal. Hdt. 177 | τε obelo signavit nescio quae manus A || 13 ἔχε SV | verba τοῦ . . . 15 ἐπεμνήσθη spuria arbitratum Wesselingium secuti sunt Legrand Dowatur || 14 γενόμενος om. MQ || 15 ἐπέμνησε fort. Ru-
finus

ὥς γὰρ δὴ οἱ *Λυδοὶ* δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ *Κανθαύλεω* πάθος καὶ ἐν ὅπλοισι ἦσαν, συνέβησαν ἐς τὸντο οἷ τε τοῦ *Γύγεω* στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ *Λυδοί*, ἦν μὲν δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι *Λυδῶν*, τὸν δὲ
 2 βασιλεύειν, ἦν δὲ μὴ, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς *Ἡρακλείδας* τὴν ἀρχήν. ἀνείλε τε δὴ τὸ χρηστήριον, καὶ ἐβασίλευσε οὕτω *Γύγης*. τοσόνδε μέντοι εἶπε ἡ
Πυθίη, ὥς *Ἡρακλείδῃσι* τίσις ἦξει ἐς τὸν πέμπτον ἀπόγονον *Γύγεω*.
 14 τοῦτου τοῦ ἔπεος *Λυδοί* τε καὶ οἱ βασιλέες αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο,
Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι, *Γύγης* δὲ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ *Μερμνάδαι* τοὺς
Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι, *Γύγης* δὲ τυραννεύσας ἀπέπεμψε ἀναθήματα ἐς
Δελφοὺς οὐκ ὀλίγα, ἀλλ' ὅσα μὲν ἀργύρου ἀναθήματα, ἔστιν οἱ πλείστα 10
ἐν *Δελφοῖσι*, πάρεξ δὲ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκε ἄλλον τε καὶ
τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστί· κορητῆρές οἱ ἀριθμὸν ἐξ ἡρῶν
2 ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ἐν τῷ *Κορινθίων* θησαυρῷ σταθμὸν ἔχοντες
τρῆκοντα τάλαντα, ἀληθεὶ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ οὐ *Κορινθίων* τοῦ δημοσίου
ἐστί ὁ θησαυρός, ἀλλὰ *Κυψέλου* τοῦ *Ἡελίωνος*. οὕτως δὲ ὁ *Γύγης* πρῶτος 15
βαρβάρων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς *Δελφοὺς* ἀνέθηκε ἀναθήματα μετὰ
3 *Μίδην* τὸν *Γορδίου* *Φρυγίης* βασιλέα· ἀνέθηκε γὰρ δὴ καὶ *Μίδης* τὸν
βασιλῆιον θρόνον, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκασε, ἐόντα ἀξιοθέτον· κέεται
δὲ ὁ θρόνος οὗτος ἐνθα περ οἱ τοῦ *Γύγεω* κορητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος
καὶ ὁ ἀργυρὸς, τὸν ὁ *Γύγης* ἀνέθηκε, ὑπὸ *Δελφῶν* καλέεται *Γυγάδας* ἐπὶ 20
4 τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην. ἐσέβαλε μὲν νυν στρατιήν καὶ οὗτος, ἐπειτε
ἤρξε, ἐς τε *Μίλητον* καὶ ἐς *Σμύρνην* καὶ *Κολοφῶνος* τὸ ἄστυ εἶλε.

A C P(p) DTR bMQ SV

T 21ss. Suid. s. v. *Γύγης*: ἐσέβαλε — πεδίω (18, 1)

3 Λέξ. ἀνέλη· χρήση. Suid. ἀνέλη· παρὰ *Ἡροδότῳ* ἀντὶ τοῦ 'χρήσει'. Greg. Cor. 82 τὸ μαντεύσθαι 'ἀνελειν' || 18 Prisc. XVIII 184 illi (sc. Graeci) εἰς pro ἐν ponunt: . . . *Ἡρόδοτος*· τὸν θρόνον, εἰς τὸν προκατίζων ἐδίκασεν

1 ἔνοπλοι DTRbMQSV ἐν ὅπλοις ἢ ἔνοπλοι in mg. A, sed cf. Weber Stud. Ital. Fil. Class. NS 17, 261 || 2 εἰς A | στρατιῶται TRbMQSV || 3 δὴ om. C¹ P¹A¹, manu rec. suprascriptum et iterum erasum A del. Stein Hude | τῶν *Λυδῶν* M | τόνδε TRbMQSV || 4 *Ἡρακλῆδας* b || 6 *Ἡρακλείδαισι* D | τίσεις V || 7 οἱ om. D || 9 vocī ἀπελόμενοι suprascr. φ (q. e. ἀπελόμενοι) nescio quae manus A || 9—10 ἀναθήματα οὐκ ὀλίγα ἐς *Δελφοὺς* D ἐς *Δελφοὺς* ἀναθήματα οὐκ ὀλίγα MQ (εἰς) || 13 ἀνακέαται S ἀνακέαται (ai ex an corr.) V | *Κορινθίῳ* P¹D | θησαυρῷ . . . 14 *Κορινθίων* haplogr. om. S¹V || 14 δημοσίῳ] δήμου TRbMQSV ἢ δήμου suprascr. A² || 15 οὗτος C¹ οὗτος AP¹ ἢ οὕτω suprascr. A man. post. οὕτως P²p οὕτω C² rel. || 16 μετὰ δὲ D¹SV || 17 τῶν¹ τοῦ SV | τὸν *Φρυγίης* βασιλέα (βασιλῆα Q) DTRbMQSV | δὴ om. TRbMSV || 18 βασιλῆιον R | προκατίζων Prisc. | ἐδίκασεν ὄντα (ex ἐδίκας¹ ἐόντα natum) M | κείται PDRbMQSV || 19 κρατῆρες TRbV || 20 *Γυγάδας* T || 21 ἐπωνυμίη Q Ald. | νν Suid. | καὶ οὗτος στρατιήν DTRbMQSV || 22 ἐς² om. Suid.

ἀλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο βασιλεύσαντος δυῶν
δέοντα τεσσαράκοντα ἔτεα.

Τούτων μὲν παρήσομεν τσαυτὰ ἐπιμνησθέντες, Ἀρδνος δὲ τοῦ Γύγεω 15
μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος δὲ Πριηνέας τε
5 εἶλε ἐς Μίλητον τε ἐσέβαλε, ἐπὶ τούτου τε τυραννεύοντος Σαρδίων
Κιμμερίου ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθίων τῶν νομάδων ἐξαναστάντες ἀπίκοντο
ἐς τὴν Ἀσίην καὶ Σάρδις πλὴν τῆς ἀκροπόλεως εἶλον.

Ἀρδνος δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα ἐξεδέξατο 16
Σαδνάττης ὁ Ἀρδνος καὶ ἐβασίλευσε ἔτεα δώδεκα, Σαδνάττειο δὲ
10 Ἀλνάττης. οὗτος δὲ Κναξάρη τε τῷ Ληϊόκω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ 2
Μήδοισι Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολο-
φῶνος κτισθεῖσαν εἶλε ἐς Κλαζομενάς τε ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων
οὐκ ὥς ἤθελε ἀπήλλαξε, ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως, ἄλλα δὲ ἔργα
ἀπεδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπνηγτότατα τάδε· ἐπολέμησε Μιλησίοις 17
15 παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πατρός, ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρχεε
τὴν Μίλητον τρώπῳ τοιῶδε· ὅκως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηρι-
καῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν· ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ
πηκτίδων καὶ αὐλοῦ γυναικείου τε καὶ ἀνδρηίου, ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην 2
ἀπίκοντο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλε οὔτε ἐνεπίμπρη
20 οὔτε θύρας ἀπέσπα, ἔα δὲ κατὰ χώραν ἐσάναι· ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ
τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως διαφθείρειε, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω· τῆς γὰρ 3

A C P(p) DTR bMQ SV

6 Λέξ. ἐξ ἠθέων· ἐκ τόπων οἷς συναστρέφονται. Suid. ἐξ ἠθέων· ἐκ τῶν συνήθων
τόπων, ἐν οἷς συναστρέφονται || 16 Lex. Vind. 134 ὅπως ἀντὶ τοῦ 'ὅτε'. Ἡρόδοτος·
ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηρικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν || 17 Prisc.
XVIII 300 illi (sc. Graeci) 'ὑπὸ σοῦ' καὶ 'ὑπὸ σοί' καὶ 'ὑπὸ σέ'. Herodotus in I
ἐστρατεύοντο δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων καὶ αὐλῶν ... ὑπὸ τὸν νῆδον κατα-
καέντα (51, 2) || 18 Λέξ. πηκτίς (πηκτίς v. l.)· ὄργανον, ψαλτήριον, αὐλός· εἶδος
ἀκολάστου σχήματος (ὀρχήματος v. l.)

1 γὰρ om. b Suid. | ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο DTRbQMSV || 2 τεσσαράκοντα A¹
τεσσαράκοντα M τεσσαράκοντα A² cett. ν' Suid. || 5 τε² om. Suid. || 6 ἀπικέ-
ατο CP || 7 Σάρδις PS Suid. Σάρδις V | πλὴν] πρὶν TbSV | ἀκροπόλεως Suid. ||
9 ἐβασίλευεν V | ἔτη DTRbMQSV || 11 ἀπὸ] ὑπὸ Q || 12 ἐσέβαλλεν Suid. | νν Suid. ||
13 οὐγ Suid. codd. plur. | δὲ om. C¹ || 15 ἐπολιόρχεσε PTR¹bMQSV || 16 ὅπως
Lex. Vind. | ἀδρός b in mg., add. A man. rec. ἀνδρός DV || 17 ἐσέβαλε DTR
bMQSV | δὲ om. R¹ | ἐστρατεύοντο Prisc. || 18 πηκτίδων C¹ πηκτίδων QM Ald.,
cf. Lexx. | αὐλῶν M Prisc. | γυναικείου DTRbMQSV γυναικίον V | ἀνδρηίου DT
RbMQSV || 19 οὔτε¹] οὐ Suid. | κατέβαλε(ν) RMQSV | ἐνεπίμπρη D || 20 κατέσπα
DTRbMQSV ἢ κατέ suprascr. A man. rec. | ἐσάναι AD Suid. ἐσάμεναι
rell. | τε om. SV | καὶ ... 21 γῇ om. SV || 21 τὸν² om. RbMQV | τὸν ἐν τῇ γῇ
om. P¹ (habet p) | ὅπως Q | ἀπαλλάσσεται b ἀπαλλάσσεται (ex ἀπαλλάσσετο (cf.
lectionem cod. b) apparet natum esse) SV

- θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ
στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλε ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, διὼς ἔχοιεν
ἐνθευτεν ὀρμώμενοι τὴν γῆν σπεῖρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλήσιοι,
18 αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλον. ταῦτα
ποίων ἐπολέμεε ἔτεα ἑνδεκα, ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλη- 5
σίων ἐγένετο, ἐν τε ἐν Λιμενηίῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ
2 <ἐν> ἐν Μαϊάνδρου πεδίῳ. τὰ μὲν νυν ἐξ ἔτεα τῶν ἑνδεκα Σαδνάττης
ὁ Ἄρδνος ἔτι Λυδῶν ἦρχε ὁ καὶ ἐσβάλλον τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν
στρατιήν, Σαδνάττης οὗτος γὰρ καὶ ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας· τὰ δὲ
πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἐξ Ἀλνάττης ὁ Σαδνάττεω ἐπολέμεε, 10
ὃς παραδεξάμενος, ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, παρὰ τοῦ πατρὸς τὸν
3 πόλεμον προσεῖχε ἐντεταμένως. τοῖσι δὲ Μιλησίοισιν οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν
πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον ὅτι μὴ Χίοι μοῦνοι· οὗτοι δὲ τὸ ὅμοιον
ἀνταποδιδόντες ἐτιμώρεον, καὶ γὰρ δὴ πρότερον οἱ Μιλήσιοι τοῖσι
19 Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήρηνκαν. τῷ δὲ δυωδεκάτῳ 15
ἔτει λήιον ἐμπιπραμένου ὑπὸ τῆς στρατιῆς συνηρείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι
πρῆγμα· ὥς ἄφθη τάχιστα τὸ λήιον, ἀνέμῳ βιώμενον ἄφατο νηοῦ
2 Ἀθηναίης ἐπὶ κλήσιν Ἀσσησίης, ἀφθεις δὲ ὁ νηὸς κατεκαύθη. καὶ τὸ
παραντίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, μετὰ δὲ τῆς στρατιῆς ἀπικομένης
ἐς Σάρδεις ἐνόσησε ὁ Ἀλνάττης· μακροτέρης δὲ οἱ γινομένης τῆς νόσου 20
πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπροποὺς εἴτε δὴ συμβουλευσάντος τευ εἴτε καὶ
3 αὐτῷ ἔδοξε πέμψαντι τὸν θεὸν ἐπειρέσθαι περὶ τῆς νόσου. τοῖσι δὲ ἡ

A C P(p) DTR bMQ SV

5—7 Suid. s. vv. διφάσια, τρώματα: ἐν τοῖσι — πεδίῳ || 21—22 Prisc. XVIII 183
(non liquet, qua de re grammatica agat) Ἡρόδοτος α'· εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμ-
ψαντι (πέμψαι v. l.) εἰς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπειρέσθαι (ἐπειρέσθαι v. l.)

1 ὥστε καὶ Suid. codd. quid. | ἐπ' ἔδρης CTRbMQ φιλόν adnot. et φ supraser.
litterae π A man. secunda (ut vid.), iterum obelo signavit et ἐπέδρης mg. add.
man. rec. A | τὸ ἔργον Suid. || 2 κατέβαλλεν A²bP κατέβαλεν p cett. || 3 ἐνθευ-
θεν D¹V ἐνθεύτην C | ὀρμώμενοι C || 4 ἐσβαλὼν S ἐσβαλλὼν V ('alterum λ
minute scr.' Weber) || 5 τοῖσι] τίσι Q | διφάσια D || 6 ἐν τε ἐν Λιμενηίῳ AC¹
Suid. ἐν τε Λιμενηίῳ rell. ἐν τε ἐν ... <ἐν> ἐν ... Reiske recte nisis Vallae
versione Latina (unum in Limeneio ... alterum in campo Maeandri) || 7 πεδίῳ
om. D || 8 ἐσβαλὼν DTRbMQSV || 9 Σαδνάττης del. Bekker Hude | γὰρ ante
οὗτος T om. DMSV || 12 οὐδαμῶ (?) D¹ οὐδαμῇ SV | Ἰώνων V || 13 συναπελά-
φρυνον bTQ | δὲ καὶ τὸ SV | ὅμοιον CP || 15 συνδιήρηνκαν SV | δυωδεκάτῳ D¹ ||
16 συνηρέχθη C συνήχθη S συνείχθη V || 17 ἄφθη Cb || 18 Ἀσίης C¹ Ἀσ-
σίης D Ἀσισίης TbMQ | ἀφεις C¹ | νῶς C || 19 λόγος μὲν P¹ μὲν λόγος P²p
cett. || 20 Σάρδεις PTMQ | γενομένης DTRbMQSV | νόσου CPQR || 21 δὲ C ||
22 πέμψαντα A¹ πέμψαν C πέμψαι Prisc. codd. quid. | ἐπειρέσθαι Prisc. codd.
plur. | νόσου CPTRMQ

Πυθίη ἀπικομένοισιν ἐς Δελφούς οὐκ ἔφη χρήσειν, πρὶν ἢ τὸν νηὸν τῆς
 Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι, τὸν ἐνέπρησαν χώρης τῆς Μιλησίου ἐν Ἀσσησῷ.
 Δελφῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας γενέσθαι· Μιλήσιοι δὲ τάδε προστιθεῖσι 20
 τοῦτοισι, Περίανδρον τὸν Κυψέλου ἐόντα Θρασυβούλῳ τῷ τότε Μιλήτιον
 5 τυραννεύοντι ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα πυθόμενον τὸ χρηστήριον τὸ τῷ
 Ἀλκιάττῃ γενόμενον πέμπωντα ἄγγελον κατεπειν, ὅπως ἂν τι προειδὼς
 πρὸς τὸ παρεὸν βουλευῆται. Μιλήσιοι μὲν νυν οὕτω λέγουσι γενέσθαι· 21
 Ἀλκιάττης δέ, ὥς οἱ ταῦτα ἐξηγγέλθη, αὐτίκα ἔπεμπε κήρυκα ἐς Μίλητον
 βουλόμενος σπονδὰς ποιήσασθαι Θρασυβούλῳ τε καὶ Μιλησίοισι χρόνον
 10 ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν,
 Θρασύβουλος δὲ σαφές προπετυσμένος πάντα λόγον καὶ εἰδὼς τὰ
 Ἀλκιάττης μέλλοι ποιῆσειν, μηχανᾶται τοιαύδε· ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος 2
 καὶ ἐωυτοῦ καὶ ἰδιωτικὸς, τοῦτον πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν
 προεῖπε Μιλησίοισι, ἑπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, τότε πίνειν τε πάντας καὶ
 15 κῶμῳ χρῆσθαι ἐς ἀλλήλους. ταῦτα δὲ ἐποίησε τε καὶ προηγόρευε Θρασύ- 22
 βουλος τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν δὴ ὁ κῆρυξ ὁ Σαρδιηνὸς ἰδὼν τε σωρὸν
 μέγαν σίτου κεχυμένον καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσιν ἐόντας
 ἀγγεῖλῃ Ἀλκιάττῃ. τὰ δὴ καὶ ἐγένετο, ὥς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα ὁ κῆρυξ 2
 καὶ εἵπας πρὸς Θρασύβουλον τοῦ Λυδοῦ τὰς ἐντολὰς ἀπῆλθε ἐς τὰς

A C P(p) DTR bMQ SV

επε]μπε κηρυ[κα (21, 1) — ιδων τε (22, 2) Pap. Colon. valde mutilatae col. I

2 ἀνορθώσωσιν A²DTRbMQSV | τῆς τῆς RSV ('erat igitur in archetypo

RSV ^{τῆς} χώρης τῆς Μιλησίου' Weber Anal. Hdt. 174) | Ἀσσησῷ b || 4 τὸν Κυψέλου
 TbV² τὸν τοῦ Κυψέλου SV¹ || 5 πειθόμενον T || 6 ἀπειπεῖν C || 7 παρὸν DTRb
 QSV ε supr. lin. add. nescio quae manus M | βούλῃται S¹V || 8 ἐξαγγέλθη CP |
 κήρυκας A man. rec., DTRbMQSV fin. voc. non exstat Pap. Col. || 9 βουλό-
 μενον SV¹ | χρόνον A¹ χρόνον A² χρόνον A man. recentissima || 10 ἦν] 'fuit
 ad Miletum'; ad syntaxin cf. Kühner-Gerth I 543; Legrand comparat ἐς Λακε-
 δαίμονα ἐγίνετο V 38, inepte tamen propter verborum εἶναι et γίνεσθαι quod ad
 aspectum verbaletim attinet differentiam; ἦε coni. Valckenaer, quem secutus est
 Hude || 11 σαφές] θρασέως MQ | προπετυσμένος A man. rec., DTR²bMQSV
 προπετυσμένος R¹ | εως προ[Pap. || 12 μέλοι R μέλλει PTbMQ | τοιόνδε DTRb
 MQSV]δε Pap. Col. | ἄστυ QV[Π] || 13 πάντα συγκομίσας] ἅπαντα συναγαγὼν A
 man. rec., DTRbMQSV πάντα[Pap. Col. || 15 χρῆσθαι CP]αι Pap. Col. |
 ἐποίη R¹V¹]εε Pap. Col. | προηγόρευε CPR προσηγόρευε DT σ supra lin.
 add. A², iterum erasit man. rec. προσηγόρευε SV[Π] || 16 εἵνεκα DTRbMQSV[Π] |
 Σαρδήϊος DTRbMQSV² ἡ ὁ Σαρδήϊος A^{ms} Σαρδύιος SV¹[Π] | τε om. D | σώ-
 ρον TMQ σωρὸν (ex σώρῳ natum?) b σωρ[ο]ν Pap. Col. || 17 εὐπαθείσιν] ι
 in ει (vel ει in ι) corr. nescio quae manus A, notam Ἰωνικῶς ἱ supra lin. add. ||
 18 ἐκείνων D¹ ἐκεῖνα* D² || 19 εἰπὼν TR²bMQS ἡ εἰπὼν supr. lin. A² εἵπας
 πῶν (q. e. εἵπας) V | τοῦ] τὸν RV | τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ MQ Ald. | ἐπῆλθε(ν)
 DTbSV, supra lin. A man. rec.

- 3 Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, δι' οὐδέν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγὴ· ἐλπίζων γὰρ ὁ Ἀλκιάττης σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν τετρῶσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κήρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς
- 4 Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. μετὰ δὲ ἢ τε διαλλαγὴ σφιν ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε 'ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους', 5 καὶ δύο τε ἀντὶ ἐνὸς νηὸς τῇ Ἀθηναίῃ ὠκοδόμησε ὁ Ἀλκιάττης ἐν τῇ Ἀσσησῶ αὐτὸς τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη. κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον πόλεμον Ἀλκιάττη ὧδε ἔσχε.
- 23 Περίανδρος δὲ ἦν Κυψέλου παῖς οὗτος ὁ τῷ Θρασυβούλῳ τὸ χρηστήριον μνηύσας. ἐντυράννευε δὲ ὁ Περίανδρος Κορίνθιον· τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι 10 (ὁμολογεῖν οὖν δέ σφι Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶνμα μέγιστον παραστήναι· Ἀρίονα τὸν Μιθυμναῖον ἐπὶ δελφίνος ἐξενευχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα καθαρωδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον καὶ διθυράμβιον πρῶτον ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα
- 24 ἐν Κορίνθῳ. τοῦτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου διατρί- 15 βοντα παρὰ Περίανδρῳ ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην, ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι.
- 2 ὁρμαῖσθαι μὲν νῦν ἐκ Τάραντος, πιστεύοντα δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ

A C P(p) DTR bMQ SV

το[ν πολλόν (24, 1) — μισθώ]σα[σθαι (24, 2) Pap. Colon. valde mutilatae col. II

T 9ss. Dio Chrys. XXXVII 1—4 (101—102) λέγω . . . Περίανδρον τὸν Κυψέλου . . . , ἐφ' οὗ Ἀρίων ἐγένετο, ὅς καὶ διθυράμβιον πρῶτος ἀνθρώπων ἐποίησε καὶ ὀνόμασε καὶ ἐδίδαξεν ἐν Κορίνθῳ. θεοφιλὴς γὰρ οὕτως ἦν, ὥστε ἀναπλέων ἐνταῦθα μετὰ χρημάτων μεγάλων . . . μέλλων εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν πορθμέων ἐκπεσεῖν . . . παρητήσατο αὐτοὺς πρὸ τῆς ἐκβολῆς ᾗσαι παυσάμενον δὲ τοῦ Ἀρίωνος . . . δελφίς δ' ὑπελθὼν ἐξεκόμισε τὸν φθόν ἐπὶ Ταίναρον ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ. . . . ποιησάμενος μίμημα χαλκοῦν οὐ μέγα ἀνέθηκεν ἐπὶ Ταίναρον, αὐτὸν ἐπὶ τοῦ εὐεργέτου καθήμενον. paraphrasis Latina apud Frontonem 237 N.

1 Prisc. XVIII 203 ἐλπίζω non solum de bono illi (sc. Graeci) dicunt. Herodotus I ἐλπίζων σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν τετρῶσθαι ἐς τοῦσχατον κακοῦ || 10 Hermog. De eloqu. meth. 434 W. οἱ παλαιοὶ διηγοῦντο διπλῇ τινι μεθόδῳ χρῶνται, ἀναφορὰ δι' ἀσφάλειαν καὶ διὰ πίστιν βεβαιώσῃ· οἷον . . . Ἡρόδοτος· οὕτω (τῷ cod. unus) δὴ λέγουσι Κορίνθιοι ἀναφορὰ, ὁμολογεῖν οὖν δέ σφι Λέσβιοι βεβαιώσῃς || 13 Λέξ. διθυράμβιος· ὕμνος εἰς Διόνυσον. Suid. s. v. eadem quae Λέξ.

1 Σάρδεις PQ | ὡς σὲ ἐγὼ D || 2 σιτοδ*ίην D σιτοδείην T Prisc. (v. supra) σιτοδείην A² RSVMQ | σιτοδείην ἰσχυρὴν εἶναι Q | τῇ add. D^c | λεῶν RV νεῶν C¹ || 3 τετρῶσθαι TRQMSV | εἰς MQ || 4 ἐδόκεε CP || 5 ἐπ' ᾧ litt. φ add. nescio an manus prima A | συμμάχους P, v. praef. p. XXI || 6 οἰκοδόμησε CP¹ || 7 νόσου CR QV | κατὰ μὲν καὶ τὰ μὲν κατὰ TMQ || 8 Ἀλκιάττης DRVS || 9 Κυψέλλου T || 10 τῷ οὕτω Hermog. codd. plur. τὸ D || 11 θῶμα P¹ τῶμα C || 12 Ἀρίωνα D¹ | Μιθυμναῖον AD¹ | ἐξενευχθέντα ASV || 14 διδάξαντα δεῖξαντα MQ || 15 Ἀρίωνα D¹ | τὸν τὸ P¹ (?) b || 16 παρὰ σὺν S σὺν παρὰ V || 17 δὲ om. D

Κορινθίοισι μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων· τοὺς δὲ ἐν τῷ
 πελάγει ἐπιβουλεύειν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα· τὸν δὲ
 συνέντα τοῦτο ἴσσεσθαι χρήματα μὲν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παρατε-
 μενον. οὐκ ὦν δὴ πείθειν αὐτὸν τοῦτοισι, ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ 3
 αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν
 τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορρίην παραιτήσασθαι, 4
 ἐπειδὴ σφιν οὕτω δοκεῖ, περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάση στάντα ἐν
 τοῖσι ἐδώλοισι ἀείσαι· ἀείσας δὲ ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι. καὶ 5
 τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονήν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπου
 αἰδοῦ, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσην νέα· τὸν δὲ ἐνδύντα τε
 πᾶσαν τὴν σκευὴν καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην στάντα ἐν τοῖσι ἐδώλοισι
 διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον. τελευτῶντος δὲ τοῦ νόμου ὄψαι μιν ἐς τὴν
 θάλασσαν ἑωυτὸν ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν 6
 ἐς Κόρινθον, τὸν δὲ δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξερεῖν ἐπὶ Ταίναρον.
 ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ καὶ ἀπικόμενον
 ἀπηγγέσθαι πᾶν τὸ γερονός. Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν 7
 φυλακῇ ἔχειν οὐδαμῇ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων· ὡς δὲ

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 24, 7 (ad ἀνακῶς) ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς B man. rec. ἐπιμελῶς A man. rec.

7 Λέξ. σκευή· ὅπλισις καὶ στολή || 8 Λέξ. ἐδώλοισιν (ἐδώλοισι, ἐδωλίοισι vv. ll.)·
 ὑποστρώμασι νηός, ζυγαῖς, καθέδραις (ζυγαῖς· καθέδραις ut separatum λῆμμα ha-
 bent codd.). Harpocr. s. v. ἐδωλιάσαι· καὶ ἐδώλια αἱ ἐν ταῖς νανσί καθέδραι. Ἡρό-
 dotος α'. Suid. s. v. ἐδώλια· καὶ ἐδωλίοισι, παρὰ Ἡροδότῳ, ὑποστρώμασι νηός.
 s. v. ζυγοί· παρὰ Ἡροδότῳ καθέδραι || 12 Λέξ. ὄρθιον νόμον (ὄρθιος νόμος Lexx.
 alphab.)· Θανύρα τὸν ὄρθιον νόμον· ὁ κιθαρωδὸς τρόπος τῆς (om. Lexx. alph.)
 μελωδίας ἀρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ (τακτὴν καὶ om. Lexx. alphabet.) ὁρμηθὸν ὡρι-
 σμένον· ἦσαν δὲ ἐπτά, ὧν ὁ εἰς ὁ ὄρθιος. Suid. ὄρθιος νόμος· ὁ καθαρωδικὸς τῆς
 ἀρμονίας· ἦσαν δε ἐπτά· οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἰς ὄρθιος || 17 Λέξ. ἀνακῶς· ἐπι-
 μελῶς, φυλακτικῶς. Eustath. II. 21 (ad A 7) δηλον . . . ὅτι θεία τις λέξις τὸ 'ἀναξ'
 . . . ἢ δὲ χοῆσις τοῦ ἀνακῶς καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ. Od. 1425 (ad α 401) πόθεν . . .
 γίνεται τὸ 'ἀναξ', δηλοῦται μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα. ῥητέον δὲ καὶ ἐνταῦθα.
 ὅτι παρὰ τὸ 'ἀνακῶς', ὃ ἐστὶν 'ἐπιμελῶς', γίνεται· ἐστὶ γὰρ ἐν χοῇσι τὸ ἀνακῶς ἀντί

2 Ἀρίονα D¹ || 3 προϊέντα σφιν D¹TRbMQSV || 5 ταφεῖς D¹RSV ταφῆς D man.
 rec. | γῇ] τῇ D¹ | ἢ om. D¹ || 6 δε] δὴ propos. Stein || 7 δοκεῖ bMQ | περιδέ-
 ει M | αὐτὸν om. bMQ || 8 ἐδώλοισιν C ἐδωλίοισι P²TRbMQSV ἐδώλοισι D¹
 (i inser. D²) ἢ ἐδωλίοισι supsrar. A man. rec. (eadem lectt. iterantur lin. 11), cf.
 Harpocr., Suid., vv. ll. lexic. supra | κατεργάσασθαι P², sed v. Kühner-Gerth I 195,
 qui Hdt. I 53, 3 laudat, q. cf. || 11 ad ἐδώλοισι cf. adnotationem ad lin. 8 || 12 ὄρ-
 θιον TRbSV | τελευτῶντα Richards, quem sequitur Legrand. talem lectionem
 antiquitus exstistie ex voce πανσαμένον in Dion. Chrys. paraphrasi usitato con-
 stare videtur || 14 ἐς τὴν (add. D¹) Κόρινθον D¹TRbMQSV | ἐξερεῖν A (ἐξήγαγεν,
 ἐξέβαλεν in mg. interpret. man. rec. A) ἐξερεῖκεν in ἐξερεῖναι corr. V¹ | ἐπι] A¹
 CP Dio Chrys. ἢ ἐς Ταί(ναρον) supr. lin. A² ἐς rell.

- ἄρα παρῆναι αὐτοὺς κληθέντας, ἱστορέεσθαι εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος·
 φαιμένων δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς περὶ Ἰταλίην καὶ μιν εὖ πρήσσοντα
 λίποιεν ἐν Τάραντι, ἐπιφανήναί σφι τὸν Ἀρίονα ὥσπερ ἔχον ἐξεπήδησε,
 8 καὶ τοὺς ἐκπλαγέντας οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι. ταῦτα μὲν
 νυν Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι, καὶ Ἀρίονος ἔστι ἀνάθημα χάλκεον 5
 οὐ μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ, ἐπὶ δελφίνος ἐπεὶ ἄνθρωπος.
- 25 Ἀλυσίας δὲ ὁ Ἀνδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας μετέπειτα
 2 τελευτᾷ βασιλεύσας ἔτεα ἑπτὰ καὶ πενήκοντα. ἀνέθηκε δὲ ἐκφυγῶν τὴν
 νοῦσον δεῦτερος οὗτος τῆς οἰκίης ταύτης ἐς Δελφοὺς κρητῆρά τε ἀργύρεον
 μέγαν καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητόν, θέης ἄξιον διὰ πάντων 10
 τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μόνος δὴ
 πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.
- 26 Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυσίας ἐξεδέξατο τὴν βασιλὴν Κροῖσος ὁ
 Ἀλυσίας ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα, ὃς δὴ Ἑλλήνων
 2 πρώτοισιν ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι. ἐνθα δὴ οἱ Ἐφεσίοι πολιορκούμενοι 15
 ὑπ' αὐτοῦ ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάπαντες ἐκ τοῦ νηοῦ
 σχοινίον ἐς τὸ τείχος. (ἔστι δὲ μετὰ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε
 3 ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ ἑπτὰ στάδιοι.) πρώτοισι μὲν δὴ τούτοισι
 ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος, μετὰ δὲ ἐν μέρει ἐκάστοισι Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων
 ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, τῶν μὲν ἐδύνατο μέζοντας παρενείσκειν, 20
- 27 μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. ὥς δὲ ἄρα οἱ
 ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν
 2 ἐπενόεε νέας ποιησάμενος ἐπιχειροῦν τοῖσι νησιώτησιν. ἐόντων δὲ οἱ
 πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν νηπιήνην οἱ μὲν Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα

A C P(p) DTR bMQ SV

T 10 Plut. Mor. 436 ἡ περιβόητος . . . τοῦ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις, ἣν Ἡρόδοτος
 ὑπερκρητηρίδιον ὠνόμασεν || 11 Schol. Plat. ad Phaed. 108d sub Γλαύκου τέχνη:
 οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὔρεν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

τοῦ 'φροντιστικῶς', 'ἐπιμελῶς', Ἡρόδοτος. . . Πανσάρης δὲ λέγων καὶ αὐτὸς τὸ
 ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ 'φυλακτικῶς' καὶ 'προνοητικῶς' παρὰ τε Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ
 (cf. Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 161). Suid. ἀνακῶς· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'ἐπιμελῶς', 'φυλακτικῶς' ἢ 'βασιλικῶς', καὶ ἀνακῶς ἔχειν 'φροντίζειν'. Greg. Cor.
 84 τὸ 'ἐπιμελῶς' ἀνακῶς

13 Ammon.: v. quae ad 6, 1 laudantur

2 περὶ] περὶ τὴν TM | πρήσσοντα R | πρήσαντα SV || 4 ἐλεγχομένους C¹ || 5 τε]
 λέγουσι Q || 6 οὐ om. CPRSV (habet Dio Chrys.). || 8 πενήκοντα] ND (Hemmer-
 dinger 167) | ἀνέθηκε . . . 12 ἐξεῦρε om. D¹ || 9 οἰκείας D² || 12 ἐξεῦρε] dubito an
 εὔρεν Scholiorum Platon. genuinae lectionis sit memoria | 13 διεδέξατο Ammon. |
 ἐξεδέξατο . . . 14 Ἀλυσίας haplogr. om. R || 14 ὦν DTRbMQSV | τριάκοντα
 DR || 22 κατεστρέφετο Q | ἐνθεῦτεν D¹RVb || 23 νησιώτοισι D

[ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις], οἱ δὲ Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροίσου, εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην· ὧ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται μυρίην ἐς 3 Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἐν νῶ ἔχοντες στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀληθέα εἰπεῖν· αἶ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησιν, ἐλθεῖν ἐπὶ Ἀνδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι. τὸν δὲ ὑπολαβόντα 4 φάναι· ὦ βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνει εὖξασθαι νησιώτας ἵππευ- μένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ οἰκότα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὖχεσθαι ἄλλο ἢ, ἐπεῖτε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι 10 νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι Ἀνδῶν ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων τίσωνται σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις; κάρτα τε 5 ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ καὶ οἱ (προσφνέως γὰρ δόξαι λέγειν) πεινόμενον παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισιν Ἰωσι ξενίην συνεθήκατο. 15 Χρόνου δὲ ἐπιγινωμένου καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς 28 Ἄλνους ποταμοῦ οἰκημένων (πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Ἀνκίων τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ' ἐωντῶ εἶχε καταστρεφάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἶδε· Ἀνδοί, Φρύγες, Μυσοί, Μαριαδωνοί, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρήκες οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι), κατεστραμ- 29 20 μένων δὲ τούτων καὶ προσεπικτωμένον Κροῖσον Ἀνδοῖσι ἀπικνέονται ἐς

A C P(p) DTR bMQ SV

14 Λέξ. ξενίην συνεθήκατο· ἀντὶ τοῦ ὥς ξένιον (ξε(ι)νήs v. l.) ἐδωρήσατο. Suid. ξενίην συνεθήκατο· παρὰ Ἡροδότῳ ὥς ξένιον ἐδωρήσατο. Greg. Cor. 85 ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο ξενίην συνεθήκατο

1 Σάρδεις Σάρδεις P Πέρσας bT¹ Πέρσας M Κροῖσον Q | Μυτιληναῖον AD Μιτυληναῖον cett. | ἐρομένου δὲ MQ Ald. || 2 εἰπαντα A² || 4 Σάρδεις MQ | ἐνῶ R | Κροῖσον R Κροῖσον V || 5 ἐκείνον λέγειν b || 6 παῖδα C¹ || 7 προθύμως D¹ | φαίνεται D¹R φαίνη* (η ex ε corr.) V || 8 λαβεῖν] βαλεῖν D βαλεῖν R γρ' βαλεῖν suprascr. A² | οἰκότα SV^c οἰκότα (quod ex οἰκότα natum esse veri similitudinem videtur) A¹ γρ' οἰκότα suprascr. A² οἰκότα D (ut vid.) cett. (praeter M, qui οἰκότα ἐλπίζων omisit) || 10 ἀρᾶσθαι P¹pS^m γρ' ἀρώμενοι P^ms || 11 Ἑλλήνων in mg. D² | τίσονται D¹R | δουλώσας b || 12 πρὸς φύσεως D προσφνέως A¹ ἢ παρὰ ἄλλων πρὸς φύσεως man. rec. A^ms || 14 Ἰωσι secl. Stein | ξενίη codd. quid. Lexic. alphab. || 15 ἐπιγινωμένου CR ἐπιγινωμένον SbT ἐπιγινωμένον V ἐπιγινωμένον ex ἐπιγινωμένον corr. Q || 16 Ἄλνους τοῦ ποταμοῦ Q || 17 ὑπὸ DbRSV | Legrandio assentiendum est, qui verba εἰσὶ . . . 19 Πάμφυλοι a Steimio seclusa cur conservanda essent lucidissimis argumentis exposuit || 18 Μαριαδωνοί C³bMQ Μαριαδωνοί T litteras da vel δη litteris dv suprascr. A man. rec. Μαριανδωνοί RS lectiones Μαριανδωνοί et Μαριανδωνοί ex Μαριανδωνοί V extricavit Weber in BPhW 1912, 702 | οἱ Θυνοί Ἰθυνοί CP Οἰθυνοί S Θυνοί MQ || 19 Βυθι- νοί D^{sc} || 20 δὲ] δὴ coni. Legrand | καὶ . . . Ἀνδοῖσι secl. Stein

Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγγανον ἐόντες, ὡς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο, καὶ δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασι ποιήσας ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα
 2 τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῶσαι, τῶν ἔθετο. (αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἴοι τε ἦσαν αὐτὸ
 30 ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο δέκα ἔτεα χρήσε-
 σθαι νόμοισι, τοὺς ἂν σφι Σόλων θῇται.) αὐτῶν δὴ ὧν τούτων καὶ τῆς
 θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν ἐς Αἴγυπτον ἀπύκετο παρὰ Ἀμασιν
 καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ ἐξεκρίβετο ἐν τοῖσι
 βασιλεῦσι ὑπὸ τοῦ Κροίσου· μετὰ δέ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαν-
 10 τος Κροίσου τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς καὶ
 2 ἐπεδείκνυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὀλβια. θεησάμενον δὲ μιν τὰ
 πάντα καὶ σκεψάμενον, ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος, τάδε
 'ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπύκται πολλὸς καὶ
 σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὡς φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρίας
 15 εἵνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἱμερος ἐπειρῆσθαι μοι ἐπήλθῃ σε, εἰ τινα ἦδη
 3 πάντων εἶδες ὀλβιώτατον.' ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος
 ταῦτα ἐπειρώτα, Σόλων δὲ οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησάμε-
 νος, λέγει· 'ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.' ἀποθωμμάσας δὲ Κροῖσος τὸ
 4 λεχθὲν εἶρετο ἐπιστρεφῶς· 'κοίῃ δὴ κρῖνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;' 20

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 30, 3 verbis τῷ ἐόντι suprascr. τὰ ἀληθῆ A²

18 Herodian.: cf. quae ad III 80, 6 laudantur || 20 Λέξ. ἐπιστρεφῶς· ἀπατητι-
 κῶς ἢ ἐπιμελῶς. Suid. ἐπιστρεφῶς· ἀπὸ τοῦ 'ἐπιμελῶς' παρὰ Ἡροδότῳ καὶ 'ἀπα-
 τητικῶς'. Greg. Cor. 86 ἀπὸ τοῦ 'ἀπατητικῶς' ἢ 'ἐπιμελῶς' ἐπιστρεφῶς

1 Σάρδεις PMQ | τε om. SV || 2 ἐτύγγανον om. MQ || 4 μὴ δὴ DTRbMQSV ||
 5 αὐτὸ om. MQ || 6 χρήσασθαι R || 7 σφίσι S | αὐτοὺ δὴ ὧν τούτων Q Ald. ||
 8 εἵνεκα MQ | Ἀμασι RV¹ || 9 Σάρδεις PQ | ἐξεκρίβετο D || 10 τοῦ om. DRSV ||
 τετάρτῃ] τρα suprascr. A man. rec., τετράτῃ suprascr. R, ex τετάρτῃ fere na-
 tum || 12 ἐπεδείκνυσαν Q Ald. | ἐόντα om. M | ἐόντα . . . 13 πάντα haplogr. om. D¹,
 in mg. suppl. D² | μεγάλα ὄντα Q | τε] δὲ τὰ τε M | θηησάμενον b | τὰ om.
 MQ, expunx. V || 12-13 τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον] πάντα ἐόντα μεγάλα MQ ||
 13 ἦρετο D || 14 περὶ om. DRSV γρ' γὰρ σε suprascr. A² | σέο] σε RSV
 (supra versum) σε TbQ || 15 τὴν πολλήν A ἢ τὴν πόλιν ὅπερ κρεῖττον su-
 prascr. A² τὴν πόλιν D τῆς πολλῆς TRbMQSV || 16 εἵνεκα Q | μοι] με MQ |
 σε om. DTRbMQSV || 18 ἐπηρώτα CPDMQV^c || 19 ἢ τοῦτον ἄθην in mg. A
 man. rec., ad Τέλλῳ p. 19, 1 referri mihi videtur, ubi in aliquibus codd. τοῦτον
 pro τότε in spatio inter Τέλλῳ et τότε quin superscriptum fuerit vix dubito |
 Κροῖσος δὲ ἀποθωμάσας CP | ὁ Κροῖσος Tb || 20 ἦρετο D | ἐπιστρεφῶς C

ὁ δὲ εἶπε· 'Τέλλω τοῦτο μὲν τῆς πόλιος εὐ' ἡκούσης παῖδες ἦσαν καλοὶ τε
 κάγαθοί, καὶ σφιν εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγενόμενα καὶ πάντα παραμεινάντα,
 τοῦτο δὲ τοῦ βίου εὐ' ἦκοντι, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτῇ τοῦ βίου λαμπρο-
 τᾷ ἐπεγένετο· γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας 5
 5 ἐν Ἐλευσίνι βοηθήσας καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων ἀπέθανε
 κάλλιστα, καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μεγάλως.' ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν 31
 Κροῖσον εἶπας πολλὰ τε καὶ ὄλβια, ἐπειρώτα, τίνα δεύτερον μετ' ἐκείνων
 10 Βίτωνα· τοῦτοισι γὰρ ἐοῦσι γένος Ἀργείοισι βίος τε ἀρκέων ὕπην καὶ 2
 πρὸς τούτῳ ῥώμῃ σώματος τοιῆδε· ἀεθλοφόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως
 ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται ὧδε λόγος· ἐούσης ἐορτῆς τῇ Ἡρῇ τοῖσι Ἀργείοισι
 ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγει κομισθῆναι ἐς τὸ ἱερόν, οἳ δὲ σφι
 βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ, ἐκκληζόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ

A C P(p) DTR bMQ SV

Ὅτι Τέλλω τῷ Ἀθηναίῳ τοῦτο μὲν (30, 4) — ἐτίμησαν μεγάλως (30, 5) exc. Const.
 Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. II || Ὅτι Κλέοβι καὶ Βίτωνι τοῦτοισι ἐοῦσι (31, 2) —
 ἀρίστων γενομένων (31, 5) exc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. III

Σχόλ. 30, 4 verbis εὐ' ἡκούσης suprascr. εὐ' οἰκούσης A² 31, 1 ὡς δὲ κατὰ τὸν Τέ-
 λων προετρέψατο ἀντὶ τοῦ 'κατὰ τὸν Τέλλον ἀφηγήσεις (ut vid.) ἔτρεψεν' A man. rec.

T 7ss. Cic. Tusc. I 113 *deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed Herodoto auctore aliisque pluribus. primum Argiae sacerdotis Cleobis et Bito filii praedicantur. nota fabula est; cum enim illam ad solemne et statutum sacrificium curru vehi opus (ius v. l.) esset satis longe ab oppido ad fanum morarenturque iumenta, tum iuvenes, quos modo nominavi, veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt. ita sacerdos advecta in fanum, cum currus esset ductus a filiis, precata a dea dicitur, ut id illis praemii daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a deo; post epulatos cum matre adulescentis somno se dedisse, mane inventos esse mortuos*

1 Λέξ. ἡκούσης· ἐχοῦσης. Suid. ἡκούσης· ἐχοῦσης παρὰ Ἡροδότῳ. Greg. Cor. 87
 τὸ 'ἡκούσης' ἐχοῦσης λέγουσι

1 τοῦτο] τότε suprascr. A man. rec. τῷ (vel τῷ) SV τῷ ἀντὶ τοῦ τότε γρ<ἀφ>εται
 in mg. A² τούτῳ TBMQ | πόλεως Const. || 2 ἴδε(ν) DTRSV || 3 ἐς (εἰς) DbV
 τοῦτο DTBMQSV | εὐ' om. MQ | ὡς τὰ παρ' ἡμῖν om. MQ | ὑμῖν P || 6 τε om.
 SV Const. | τῇ παρέπεσε Const. || 8 εἰπὼν SV ἢ πῶν suprascr. A² | ἐπειρώτα
 CP V^{ac} || 9 εἶδοι TRV | πα' χύαν S παγίαν V | γ' ὦν A γῶν C δευτερεῖα γῶν
 in mg. A man. rec. | Κλέωβιν T || 10 Βίτωνα b | γὰρ om. Const. | γένος] μένος
 Const. || 11 τοῦτο DTRSV | ὁμοίως ἀμφοτέροι D ὁμοίως P¹ ἀμφοτέροι ὁμοίως
 P² p cett. || 12 ὧδε λόγος bT Ald. ὧδε λόγος DRMQSV ὧδε ὁ λόγος cett.
 Ciceronis nota est fabula melius congruere videtur cum λέγεται ὧδε λόγος quam
 cum aliis lectionibus | ἐούσης γὰρ D (enim Cic.) | ἐορτῆς CP² SV ἐορτῆς P² p cett. |
 τισὶν V¹ || 13 εἰς T | ἱερόν CP¹ QSV Const. ἱερόν P² p rell. || 14 παρεγίνοντο CPD |
 ἐκκληζόμενοι CD¹ Const. ἡομι suprascr. A² ἐκκληζόμενοι TBMQ

νεηνίαι ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην εἰλκον τὴν ἄμαξαν· ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφιν ὠχέετο ἡ μήτηρ, σταδίους δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα
 3 διακομίσαντες ἀπύκοντο ἐς τὸ ἱρόν. ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι καὶ ὀφθεῖσι
 ὑπὸ τῆς πανηγύριος τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο, διέδεξέ τε ἐν
 τούτοις ὁ θεός, ὥς ἄμεινον εἴη ἀνθρώπων τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν. 5
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον τῶν νεηνίων τὴν γνώμην, αἱ δὲ
 4 Ἀργεῖαι τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷων τέκνων ἐκύρυσεν. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς
 ἐοῦσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ στάσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος εἶχετο
 Κλεόβι τε καὶ Βίτωνι τοῖσιν ἐωντῆς τέκνοισι, οἳ μιν ἐτίμησαν μεγάλως,
 5 τὴν θεὸν δοῦναι, τὸ ἀνθρώπων τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν 10
 εὐχὴν ὥς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχῆθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ
 οἱ νεηνῖαι οὐκ ἐτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι δὲ
 σφῶν εἰκόνας ποιησάμενοι ἀνέθεσαν ἐς Δελφοὺς ὥς ἀνδρῶν ἀρίστων
 32 γενομένων. Σόλων μὲν δὲ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοις, Κροῖσος
 δὲ σπερχθεὶς εἶπε· ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δ' ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ οὕτω τοι 15
 ἀπέροριπται ἐς τὸ μηδέν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας

A C P(p) DTR bMQ SV

Διέδειξε — ζῶειν (31, 3) exc. paroemiogr. R

ἀρίστων γενομένων (31, 5) expl. exc. Const. Porph.

Κροῖσος δὲ (32, 1) — προτίθημι (32, 2) exc. Stob. CV 63

Σχόλ. 32, 1 (ad σπερχθεὶς) ῥυφείς, λυπηθείς, ταραχθείς, θυμωθείς A² ταραχθείς, θυμωθείς B²

T 6 Paus. II 19, 4 ἐνταῦθα . . . κεῖται . . . εἰκὼν Βίτωνος, ἀνὴρ ἐπὶ ὤμων φέρων
 ταῦρον· ὥς δὲ Λυκάας ἐποίησεν, ἐς Νεμέαν Ἀργείων ἀγόντων θυσίαν τῷ Διὶ ὁ Βίτων
 ὑπὸ ῥώμῃς τε καὶ ἰσχύος ταῦρον ἀράμενος ἤνεγκεν

7 Λέξ. ἐκύρυσεν· ἔτυχεν || 15 Λέξ. σπερχθεὶς· ταραχθείς, θυμωθείς. Suid. σπερχθεὶς· παρ' Ἡροδότῳ ἀπὸ τοῦ 'ταραχθείς'. Greg. Cor. 88 τὸ 'θυμωθείς' καὶ 'ταραχθείς' σπερχθεὶς λέγουσι

1 νεηνῖαι P | ὑποδύντες Const. | ἀποδύντες propos. Blake AJPh 65 (1944) 167ss., Ciceronis veste posita inductus || 2 ὠχέετο CTbSV ὄχετο R | τεσσαράκοντα A || 3 εἰς T | ἱερόν CP¹RSV Const. | ἱρόν P²p rell. || 4 πανηγύριος AV Const. | πανηγύρεως DP | ἀρίστων Const. | διέδειξέ A Const. R signum aliquid imposuit litteris ei nescio quae manus A || 6 νεηνίων C νεηνίων DP¹ νεηνίων Const. | τεκνίων TRbMQSV | γνώμην [ρόμην] AC¹ Const. 'in mss. dissensu eligendi arbitrium est' Wesseling, qui Pausaniae mentem, cum quae supra laudata sunt scriberet, marmorea imagine incitatum esse absurdum non habuit, potius credo quam textu Herodoteo. 'γνώμην bono quidem consilio a probo quodam viro hue invectum' censet Schweighaeuser, potest vero etiam ab aliquo librario ῥώμην e Pausania illatum esse || 7 οἷων Const. || 8 γ' εἰδοῦσα Const. | στάσα δὲ Const. || 9 Κλεόβι DQ Κλεόβι vel Κλεώβι TRbMQSV | ἐωντοῖς TRV^c || 10 δοῦναι τὴν θεὸν DTRbMQSV | ἀριστόν ἐστι τυχεῖν MQ || 11 αὐτῷ τῷ τωδῶ Q | ἱερῷ CQSV Const. || 12 ἔσχον D | Ἀργεῖαι Const. || 13 εἰς RV || 15 ἡ δὲ DTbMQ Stob. codd. quid. ἥδε RV Stob. codd. quid. || 16 οὔτε Const. | ἡμᾶς b Const.

ἐποίησας; ὁ δὲ εἶπε· ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὼν
 φθονερόν τε καὶ παραχῶδες ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπῶν πρηγμάτων πέρι.
 ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἔστιν ἰδεῖν, τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ 2
 καὶ παθεῖν. ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζῆς ἀνθρώπων προτίθημι.
 5 οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα παρέχοντα ἡμέρας διηκοσίας καὶ 3
 πεντακισχιλίας καὶ δισμυριάς ἐμβολίμου μηνός μὴ γινόμενον· εἰ δὲ δὴ
 ἐθέλησει τοῦτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι, ἵνα δὴ αἱ ὥραι
 συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα
 ἔτεα οἱ ἐμβόλιμοι γίνονται τριήκοντα πέντε, ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν
 10 τούτων χίλια πεντήκοντα. τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων τῶν ἐς τὰ 4
 ἐβδομήκοντα ἔτεα δευσέων [πεντήκοντα καὶ διηκοσίαν καὶ ἑξακισχιλίαν
 καὶ δισμυρίαν] ἢ ἐτέρῃ αὐτέων τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὅμοιον
 προσάγει πρῆγμα. οὕτω ὦν, Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος ξυμφορῇ. ἐμοὶ 5

A C P(p) DTR bMQ SV

Ἡ ἐτέρῃ (32, 4) — ἀνέτρεψε (32, 9) exc. Stob. CV 63

Ἐπιστάμενόν με (32, 1) — παθεῖν (32, 2) et Οὕτω ὦν — συμφορά (32, 4) exc.
 paroemiogr. R

T 1s. Plut. De Herodoti malign. 15 (857) ἐν τῷ Σόλωνος προσώπῳ ταῦτ' εἴρη-
 κεν· ὦ Κροῖσε... ἀνθρωπῶν περὶ πραγμάτων || 13 Clem. Alex. Strom. III 3 (185)
 de miseria hominis vel de laude mortis agens Euripidis verba citat τίς δ' οἶδεν, εἰ
 τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καταθνήσκειν, τὸ καταθνήσκειν δὲ τὸ ζῆν, et adiungit haec: ταῦτόν δὴ
 τοῦτοις φαίνεται καὶ Ἡρόδοτος ποιῶν λέγοντα τὸν Σόλωνα· ὦ Κροῖσε, πᾶς ἀνθρω-
 πὸς ἐστὶ συμφορῇ

10–13 Theo Progygn. IV 56 (199) ὅταν μέντοι συνεχῶς ἐγκαταμυρνή τις καὶ
 λανθάνει ταῦτα τὰ γνωμικά, ἐπιχαρὶς πως ἡ διήγησις γίνεται, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ ἐν
 τῇ πρώτῃ· λέγων γὰρ περὶ τοῦ ἀνθρωπείου βίου, ὡς οὐκ ἐστὶ σταθερός, ἀλλὰ πολ-
 λὰς ἐν αὐτῷ ἔχει τὰς μεταβολάς, ἔπειτα ἐξαριθμησάμενος, ὅσον ἡμερῶν ἐστὶν ἀν-
 θρωπίνη ζωὴ, ὡς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐπιφέρει· τούτων τῶν ἀπασέων — πρῆγμα.
 εἰτα ἐπιφωνεῖ τοῦτον τὸν τρόπον· οὕτως, ὦ Κροῖσε, — συμφορῇ. ὡς καὶ ὁ Γύγης
 πρὸς τὸν Κανθαύλῃν λέγει (I 8, 3)· δέσποτα, ... γυνή

1 θεῖον... 2 ἀνθρωπῶν] ἀνθρώπων πᾶν οὐδαμᾶ ἐν τούτῳ μένον T man. rec.,
 quod Stein in edit. sua ad I 5, 4 refert || 2 ἐπρωτάς SV Stob. η ex ei corr. Q | ἀν-
 θρωπῶν] τῶν σεωντοῦ MQ om. R | πραγμάτων MQR Stob. | περὶ πραγμάτων
 Plut. om. R || 3 ἰδέειν MQ | ἐθέλει DRV || 4 παθεῖν MQ | ζῶης D^{ac} ζῶης P¹ pT
 RbSV | προστίθημι Stobaei cod. M || 6 γινόμενον DTRb^mcQSV || 7 ἐθέλησιν DR
 ἐθέλησιν Q -σει compendio notat V ut vid. | τοῦτερον Vat. 122 Valla
 (reliquum) || 8 τὰ om. DRSV || 9 τριάκοντα TbQ || 10 τούτων] τόσων R | του-
 τέων τούτων DTRb^mcQSV Theo | εἰς C Stob. || 11 οὐσέων C || 11 πεντήκον-
 τα... 12 δισμυρίαν a quibusdam codd. omissa secl. Stobaei edd., cumque sint in-
 super dialecto aliena, deleui | ἑξακισχιλίαν A || 12 δισμυρίαν A | ὅμοιον PC ||

13 εἰσάγει Theo, Stob. | ὦν, Κροῖσε] οὖν ὦ Κροῖσε (quod ex ὦν ortum censeo) RQ
 SV ὦ Κροῖσε D Theo, Stob. ὦ ut vid. voci ὦν supraser. A man. rec. ὦν ὦ
 Κροῖσε TbM | πᾶς Theo, Clem., supraser. A man. rec. | πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπῳ συμ-
 φορῇ coni. Desrousseaux πᾶν ἐστὶ ἀνθρώποις συμφορῇ coni. Schweighaeuser |
 συμφορῇ AT¹ συμφορά R συμφορῇ(ι) DT² RMQSV (cf. quae p. XXI diximus)

δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μέγα φαίνεαι καὶ βασιλεὺς πολλῶν εἶναι ἀνθρώπων·
 ἐκεῖνο δὲ τὸ εἶρεό με οὐ κῶ σε ἐγὼ λέγω, πρὶν τελευτήσαντα καλῶς τὸν
 αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τις ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην
 ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχῃ ἐπίσποιτο πάντα καλὰ ἔχοντα εὖ
 τελευτῆσαι τὸν βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλοντοι ἀνθρώπων ἀνολβοὶ εἰσι, 5
 6 πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίον εὐτυχέες. ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος,
 ἀνολβος δέ, δοῦσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μῦνον, οὗτος δὲ τοῦ πλουσίου
 καὶ ἀνόλβου πολλοῖσιν· ὁ μὲν ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι καὶ ἄτην μεγάλην
 προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος, ὁ δὲ τοῖσδε προέχει ἐκείνου· ἄτην
 μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχία 10
 7 οἱ ἀπερύνει, ἄτηρος δέ ἐστι, ἄνουςος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐπαις, εὐειδής· εἰ
 δὲ πρὸς τούτοισιν ἔτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ
 ζητεῖς· ὀλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι· πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν
 8 μὴδὲ καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νῦν ταῦτα συλλαβεῖν
 ἀνθρωπον ἔοντα ἀδύνατόν ἐστιν, ὥσπερ χώρη οὐδεμία καταρκεῖ πάντα 15
 ἑωνυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἐτέρον δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ
 πλεῖστα ἔχῃ, αὕτη ἀρίστη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές
 9 ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλον δὲ ἐνδεές ἐστι· ὅς δ' ἂν αὐτῶν πλεῖστα
 ἔχων διατελέῃ καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ
 τὸ οὖνομα τοῦτο ὥς βασιλεὺς δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ 20
 παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται· πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 32, 6 (ad ἄτην) ζημίαν A¹

Ὁ μὲν δὲ — κακῶν (32, 6) exc. paroemiogr. R

3 Eust. II. 501 (ad Δ 486) αἰὼν . . . τὸ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καθ' ὃ
 σημαίνόμενον καὶ Ἡρόδοτος τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα' φησὶ τὸ θανεῖν || 21 Δέξ.
 χρήματος' πράγματος. Suid. s. v. χρήμα: καὶ χρήματα παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'πράγματα'

1 σὺ καὶ] σοι καὶ Q καὶ σοι Stob. codd. MA | μὲν μέγα Stob. | φαίνεται ut
 vid. D¹ | εἶναι πολλῶν DTRbMQSV || 2 ἐγὼ om. Stob. | πρὶν ἂν A² DTRbMQ
 SV || 3 τις Stobaei codd. MS, vide Kühner-Gerth I 662—663 τι Stobaei cod. A,
 Hdt. codd. omnes | ἐπημέρην AC || 4 οἶ] ἡ R | τύχῃ D | ἔχοντι CTbMQSV ||
 4—5 ἔχοντα πάντα καλὰ τελευτῆσαι εὖ (ἐς codd. AM) Stob. || 5 ἀνολβοὶ A¹ Stob.
 ἀνόλβος A² rell. || 6 ἔχοντες μετρίως MQ || 7 ἀνολβος bMQ R Stob. ἀνόλβιος rell.
 || 8 δοῦσι D omi supracr. A man. rec. | μόνουσι Stob. || 8 ἀνολβίον PMQS² ||
 9 τοῖσδε PDRSV τοῖσι δὲ Tb R τοῖσι MQ || 10 καὶ ἐκείνῳ S || 11 ἀπειρος T^{ac}
 Stobaei codd. AM¹ | κακῶν om. Stob. || 13 ὁ ante ὀλβιος add. Stein | τελευτήσῃ
 TRb | ἐπισχεῖν MQ || 14 κω] καὶ SV | νῦν P Stob. | p rell. || 15 οὐδεμίῃ
 TMQ οὐδεμιῇ b μιῇ DRSV | καταρκεῖν DbRSV || 16 ἔχει ex ἔχη corr. V |
 ἐτέρον δὲ ἐπιδέεται] ἄλλον δέεται MQ | ἐπιδέεται Stobaei cod. A ἐπιδέεται V
 v. praef. p. LIII || 17 ἔχει Q | ἀρίστη αὕτη DTRbMQSV | ὥς δὲ an emendan-
 dum sit deliberat Legrand || 18 ἐνδεής Stobaei cod. A | αὐτῶν Q Ald. || 19 δια-
 τελεῖ D | τελευτήσῃ T || 20 ὄνομα P | ὥς βασιλεὺς] ὁ βασιλεὺς Stob. ὦ* βασι-
 λεύ* V v. praef. p. LIII || 21 ὑποδείξας Stob. cod. A

ὄλβον ὁ θεὸς προορίζους ἀνέτρεψε.³ ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ οὐ κως οὔτε 33
ἐχαρίζετο, οὔτε λόγον μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμπεται κάρτα δόξας
ἀμαθία εἶναι, ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετεῖς τὴν τελευταίην παντὸς χρή-
ματος ὁρᾶν ἐκέλευε.

5 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον ἔλαβεν ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον, 34
ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισεν ἑωυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθείην ἔφαινε τῶν μελ-
λόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ δύο παῖδες, 2
τῶν οὗτερος μὲν διεφθαρτο, ἦν γὰρ δὴ κωφός, ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἡλικίων
μακροῦ τὰ πάντα πρῶτος· οὖνομα δὲ οἱ ἦν Ἄττυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄττυν
σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ σιδηρῇ βληθέντα.
ὁ δὲ ἐπεῖτε ἐξηγέρθη καὶ ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, καταρρωδήσας τὸν 3
ὄνειρον ἀγεται μὲν τῷ παιδί γυναικα· ἑωυτότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν
Λυδῶν οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτον πρῆγμα ἐξέπεμπεν, ἀκόντια δὲ καὶ
15 δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ
τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους συνένησε, μή τί οἱ κρεμάμε-
νον τῷ παιδί ἐμπέσῃ. ἔχοντος δὲ οἱ ἐν χειρὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἀπ- 35
κινέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος καὶ οὐ καθαρὸς χεῖρας,
ἔὼν Φρὺξ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ βασιλείου. παρελθὼν δὲ οὗτος ἐς τὰ
20 Κροῖσον οἰκία κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίον ἐδέετο κυρῆσαι,
Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. (ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ καθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι 2

A C P(p) DTR bMQ SV

ἀνέτρεψε (32, 9) expl. exc. Stobaei

ἦσαν δὲ (34, 2) — γενέσθαι (46, 1) exc. b inverso ordine (cf. 46, 1)

16 Λέξ. ἀνδρεών· μέγας οἶκος. Suid. ἀνδρεών· ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ

1 ὄλβιον (i erasum) A | λέγοντα Κροίσῳ V^c | οὔτε] ἄτε conl. Herold in Progr. Gymn. Nuremberg. 1850 || 1, 2 οὔτε ἐχαρίζετο om. C¹ || 2 οὐδενὸς. ἀποπέμπεται distinctix (et lin. 4 ἀμαθίης legit) Cohoon in AJPh 64, 1943, 439–440 || 3 ἀμαθίης S ἢs suprascr. A man. rec. || 5 θεῶν TRbMQSV, suprascr. A² || 6 ἐνόμισα R, suprascr. A² ἐνόμισεν ex corr. V || 7 δὲ om. M | ἀληθείην PTRV || 8 δύο Mb | παῖδες Q || 9 δὴ om. Mb || 10 Ἄττυς D | Ἄττυν D || 11 ὁ om. CS | αἰχμῇ σιδη-
ρέῃ A | σιδηρῇ C¹ σιδηρῇ S σιδηρῇ V σιδηρῇ b || 12 ἐξεγέρθη CP litte-
ram ε litterae η superimposuit b | καταρρωδήσας TRbMQSV a in o mutavit A¹,
τα suprascr. A man. rec. || 14 τοιοῦτο AP | δὲ om. SV || 15 χρέονται b || 17 ἔχον-
τες V ἔχον b ἔχοντι conl. Hude | οἱ del. Legrand || 18 τὰς om. DRSV || 18–19 χεῖ-
ρας ἔων· Φρὺξ distinct. DTMQV || 19 γένος CA¹ e suppl. A¹ || 20 οἰκία Tb |
ἐπιχωρίους M | ἐπικυρῆσαι PDT (-ῶσαι) RbMQSV (ἐπι- a voce ἐπιχωρίους vel a
correctione quadam eo pertinenti attractam esse veri simile est)

καὶ τοῖσιν Ἑλλήσιν.) ἐπεῖτε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθά-
 3 νετο, δόκονεν τε καὶ τίς εἴη, λέγων, τάδε ὦνθροπε, τίς τε ἐὼν καὶ κόθεν
 τῆς Φρυγίης ἦκων ἐπίστιός μοι ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν
 ἐφόνευσας; ὁ δὲ ἀμείβετο· ὦ βασιλεῦ, Γορδίῳ μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς,
 4 ὀνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος, φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεινοντοῦ ἀέκων πάρεμι 5
 4 ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐστερημένος πάντων. Κροῖσος δὲ
 μιν ἀμείβετο τοῖσδε· ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἐὼν καὶ ἐλήλυθας
 5 ἐς φίλους· ἐνθα ἀμυχανήσεις χρήματος οὐδενὸς μένων ἐν ἡμετέρου συμφο-
 3 ρῇν τε ταύτην ὡς κουνφότατα φέρων κερδανέεις πλείστον. ὁ μὲν δὴ δίαίταν
 εἶχε ἐν Κροίσου, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ σὺς 10
 χρήμα γίνεται μέγα· ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἐκ τοῦ ὄρεος τούτου τὰ τῶν
 Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε, πολλάκις δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξεληθόντες
 2 ποίεσκον μὲν κακὸν οὐδέν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ ἀπικόμενοι
 παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι ἔλεγον, τάδε ὦ βασιλεῦ, οὗς
 3 χρήμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει. τούτον 15
 προσθυμέμενοι ἐλέειν οὐ δυνάμεθα. νῦν ὦν προσδεόμεθα σεῦ τὸν παῖδα
 καὶ λογάδας νεηρίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ
 3 τῆς χώρας. οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο, Κροῖσος δὲ μνημονεύων τοῦ
 ὀνείρου τὰ ἔπεα ἔλεγέ σφι, τάδε· παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε
 3 ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι καὶ ταῦτά οἱ νῦν 20
 μέλει. Ἀνδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω καὶ

AB (inc. πάρεμι 35, 3) C P(p) DTR b (expl. ἀέκων 35, 3) MQ SV(b)
 Σχόλ. 35, 3 ἔποικος λέγεται τὸ ἐπίστιος nescio quae manus A (cf. Lexx.)

3 Λέξ. ἐπίστιος· ἔποικος. Greg. Cor. 89 λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἔποικος ἐπίστιος.
 Suid. ἐπίστιος· παρὰ Ἡροδότῳ ὁ ἔποικος || 8 Thom. Mag. p. 47 (s. v. ἀμυχανῶ)
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 10—11 Eust. II. 773 (ad I 535) ὡς . . . καὶ ἄλλοι σῦες
 πράγματά τισι παρέσχον, ὅλοϊ καὶ . . . τὸ παρὰ Ἡροδότῳ σὺς μέγα χρήμα κατ'
 ἐκεῖνον εἰπεῖν ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ || 19 Prisc. XVIII 265 Περὶ ἀπὸς illos (i. e.
 Graecos) et praepositur et postpositur et diversas habet significationes; Herodotus
 Historiarum I: παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆσεσθαι

1 τοῖσιν] τίσιν R || 2 τε¹ om. P¹ DRSV | ἀνθροπε DTRbMQSV | ὦν PDTRb
 SV || 3 ἐπίστιος RQ | ἐμοὶ PDTRbMQSV | ἐγένετο R || 4 φονεύσας (distinctione
 post ἐγένεο deleta) coni. Desrousseaux, qui 'augmentum' ex correctione ἐπίστιος
 attractum esse putat || 5 ὀνομάζομαι CMQ | ἀδελφὸν PQ || 8 ἀμυχανήσας Q |
 ἡμέτερον D¹ ἡμετέροις PTRMQSV ις in ras. D² οἷς suprascr. A man. rec. ||
 9 τε] δὲ PDTRSV | κουνφότατον D || 10 ἐκ Κροίσου D Ald. Κροίσῳ D | τῷ χρό-
 νῳ τούτῳ Q || 11 ὀρμώμενος D ὀρμώμενος C | οὄρεος CDTRMQSV || 12 διε-
 φθείρεσκε DMQ | πολλάκι ABP¹T | ἐλθόντες PDTRMQSV || 13 ἐποίησκον MQ |
 οὐδέν κακὸν DMQ || 15 τούτου τοῦ D || 16 προσθυμέμενοι b | ἐλέειν A | οὖν
 TRSV || 18 χώρας SV || 19.20 μνησθῆτε ἔτι μνησθῆσεσθαι Prisc. || 20 τε om. TR
 MQSV || 21 μέλει λέγει D ἢ λέγει suprascr. A² | μέντοι τοι D | ἐμπέμψω b

διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι εἶναι ὡς προθυμοτάτοισι συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ
 θηρίον ἐκ τῆς χώρας.² ταῦτα ἀμείψατο, ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν **37**
 Μυσῶν ἐπισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς ἀκηκῶς, τῶν ἐδέοντο οἱ
 Μυσοί. οὐ φαιμένον δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδ᾽ σφι συμπέμφειν λέγει
⁵ πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης, τάδε ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ 2
 γενναιώτατα ἡμῖν ἦν ἔς τε πολέμους καὶ ἔς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκι-
 μέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκλήσας ἔχεις οὔτε τινα δειλίην
 μοι παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί με χρηὶ ὀμμασι ἔς τε ἀγορὴν
 καὶ ἔξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι **3**
¹⁰ δόξω εἶναι, κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐκεῖνη δόξει ἀνδρὶ
 συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἢ μέθες ἵεναι ἐπὶ τὴν θήρην ἢ λόγῳ ἀνάπεισον,
 ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα. ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· **38**
 ὦ παῖ, οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι ποιέω ταῦτα,
 ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρον ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι,
¹⁵ ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην τόν 2
 τε γάμον τοι τούτον ἔσπευσα καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβάνόμενα οὐκ ἀπο-
 πέμπω, φυλακὴν ἔχων, εἰ πως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆσις διακλέψαι.
 εἰς γὰρ μοι μῶνος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον
 τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.² ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· ὅσῳ γινώμη **39**
²⁰ μὲν ὦ πάτερ τοι ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ
 μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς 2

AB C P(p) TR MQ SV(b) et usque ad δυναίμην (38, 2) D

7 Thom. Mag. s. v. ἀθυμία: Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· οὔτε τινα δειλίην μοι (μου v. l.) παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. s. v. παρῆδεν: ἀντὶ τοῦ ἑπαρέβλεπεν· . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 21 Antiatt. Bekk. Anecd. p. 111 ὄνειρα· Ἡρόδοτος πρώτῳ ὄνειρον οὐδετέρως, Ὅμηρος ὄνειράτα

1 συνεξελείν C || 2 ἀποχρεωμένων SV in mg., A man. rec. | δὲ om. D | τουτω-
 νι b || 3 ad scripturam ἐπισέρχεται cf. IV 154, 2; V 15, 2; VII 42, 2; VII 50, 1 ||
 4 σφίσι Q || 5 νεηνίας C¹ D¹ || 6 ἦν om. T || 6, 7 εὐδοκιμέειν, νῦν distinx. Desrous-
 seaux, τὰ (lin. 5) pron. rel. ratus (sed cf. gramm. meam 109) et δὲ in δὴ mutans ||
 7 με] μὲν C¹ || 8 ἀθυ**μίην (θ ex corr.) D quod probare videtur lectionem ἀδυνα-
 μίην propositam a Desrousseaux, qui duarum litterarum rasuram divinabat tan-
 tum, vero olim exstitisse | νῦν τε τεοῖσι DTRMQS νῦν τε τ*οῖσι V || 10 τι*τῇ R
 τι τῇ MQV || 11 ὄψην RV || 12 ποιεόμενα οὕτω M | τάδε DR, supraser. A
 man. rec. || 14 ἔφη σε D Ald. ἔφη σευ M ἔφησε A ἔφησε(ν) rell. || 15 ἀπολέ-
 σθαι CDRS || 16 τε] τοι Q | τοι om. C | παραλαμβάνόμενα] παραβαλλόμενα C²
 παραλαμβάνόμενα inepte proposuisse mihi videtur Desrousseaux, cf. grammaticam
 meam 109 || 17 σε] γε MQ | ζωῆς TRQSV, supraser. A man. rec. || 18 εἰς] ἢ
 supraser. A man. rec. et P¹ || 19 τῇ ἀκοῇ S del. Hude nonnullos editores secutus,
 qui κωφός (34, 2), ut cum ἄφωνος (85, 1) congrueret, loquendi potius quam audi-
 endi facultate privatum significare volebant; recte tamen τὴν ἀκοὴν conservant
 cum aliis Stein, Legrand, qui vocem κωφός supra laudatam gallice 'sourd-muet'
 vertit || 20 τὸν δὲ SV || 21 ἐμὲ τοι . . . p. 26, 1 τὸ ὄνειρον haplogr. om. C¹ | φῆς A

- τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσῃν· ὅς δὲ κοῖται
 μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρῇ, ἣν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ
 ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσῃν με ἢ ἄλλον τευ, ὅ τι τούτῳ ἔοικε, χρῆν δὴ σε
 ποιέειν, τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεῖτε ὦν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν
 40 γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.' ἀμείβεται Κροῖσος· ὃ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾷς 5
 γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὥς ὦν νενικημένος ὑπὸ σέο
 41 μεταγινώσκω μετήμῃ τέ σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.' εἰπας δὲ ταῦτα ὁ
 Κροῖσος μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον· ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει,
 τάδε Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω,
 2 ἐκάθηρα καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν 10
 ὦν, ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προπουήσαντος χρηστὰ ἐς σέ χρηστοῖσί με ἀμεί-
 βεσθαι, φύλακα παιδός σε τοῦ ἡμοῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὁρμεομένον,
 3 μὴ τινες κατ' ὁδὸν κλωπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς
 δὲ τούτῳ καὶ σέ τοι χρεόν ἐστιν ἰέναι, ἐνθα ἀπολαμπρόναι τοῖσι ἔργοισι·
 πατρῶν τε γὰρ τοί ἐστι καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάροχαι.' ἀμείβεται ὁ Ἀδρη- 15
 42 στος· ὃ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν οὐκ ἦα ἐς ἄεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ
 συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὐ προήσποντας ἰέναι
 2 οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, πολλαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεωντόν· νῦν δέ, ἐπεῖτε σὺ
 σπεύδεις καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι (ὀφείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι),
 ποιέειν εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα, παῖδά τε σόν, τὸν διακελεύει φυλάσσειν, 20
 43 ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσῃν.' τοιοῦτοι-
 σιν ἐπεῖτε οὗτος ἀμείφατο Κροῖσον, ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηγνυμένοι

A B (expl. εὔ 42, 1) C (expl. ἔχω 41, 1) c (inc. παρέχων 41, 1) P(p) TR b (inc. προήσποντας 42, 1) MQ SV(b)

Σχόλ. 42, 1 (ad ἦα) παρεγενόμην A man. rec. B 43, 1 (ad ἦσαν) ὥς ἔβησαν in mg. A man. rec.

18 Lex. Vindob. s. v. ἀνίσχει: Ἡρόδοτος· πολλαχῇ τε (δὲ ed. pr.) ἀνίσχει ἐμεω-
 τόν || 22 Λέξ. ἐξηγνυμένοι (ἐξηγνυμένοι P^c D^c, cf. II 32, 5)· κατεσκευασμένοι, ἡτοι-
 μασμένοι (deest Lexx. alph.). Suid. ἐξηγνυμένος· παρὰ Ἡροδότῳ κατεσκευασμένος,
 ἡτομασμένος

2 χεῖρες εἰσὶ MQ | κοίη κοῖα C | φοβέαι A^c C² P || 2-3 ὑπὸ μὲν γὰρ ὀδόντος
 τοι εἰ εἶπε Q || 3 νοεῖ τοι suprascr. σοι A² | δὴ] δέ C || 5 Κροῖσος τοῖσδε MQ ||
 7 μετήμῃ R μέτημῃ SV ἡμῖ suprascr. A man. rec. | εἰπάς A || 9 ἀχάρι Bekker
 Hude | τὴν] τί MQ | ὀνειδίζων T MQ || 10 οἰκίοισι(v) MQSV || 11 μετ' ἀμείβε-
 σθαι b || 12 τοῦ ἡμοῦ PR τοῦμοῦ T MQ τοῦ μοῦ V τοῦ ἡμοῦ cett., cf. III 36, 3 |
 χρήζω B χρήζω c MQRTSV || 14 τοῦτο T Q | χρεόν B² PTRQSV, suprascr. A² |
 ἀπολαμπρόναι T² RMQSV || 16 ἦα B ἦα in ἦα (man. rec., ut ex scholl. appa-
 ret) A || 17 εἰκός SV || 18 τε] δέ Lex. Vind. ed. pr. | ἀνίσχον (εἶχον suprascr. man.
 rec.) A || 20 εἵτοιμος c || 21 εἵνεκε Q εἵνεκα ut vid. M || 22 ἦεσαν S εἶσαν in
 ἦσαν corr. V

λογάσι τε νεηρήσι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος
 ἐξήτεον τὸ θηρίον, εὐρόντες δὲ καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ ἐσηκόντιζον.
 ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἀδρη- 2
 στος, ἀκοντίζων τὸν σὺν τοῦ μὲν ἁμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου
 5 παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὄνειρου τὴν φήμην, ἔθεε 3
 δέ τις ἀγγελέων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός, ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις τὴν
 τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόρον ἐσήμηνέ οἱ. ὁ δὲ Κροῖσος τῷ θανάτῳ 44
 τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος μᾶλλον τι ἐδωολογέετο, ὅτι μιν ἀπέκτεινε,
 τὸν αὐτὸς φόνον ἐκάθηρε. περημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκάλεε 2
 10 μὲν Δία Καθάρσιον μαρτυρόμενος, τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἶη,
 ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήιον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν,
 τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξείνον
 φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, τὸν δὲ Ἐταιρήιον, ὡς φύλακα
 συμπτέμπας αὐτὸν εὐρήκοι πολεμιώτατον. παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ 45
 15 Ἀνδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν, ὅπισθε δὲ εἴπετό οἱ ὁ φονεύς. στὰς δὲ οὗτος

A c P(p) TR bMQ SV(b)

Σχόλ. 44, 2 (ad περημεκτέων): δυσφορῶν B², suprascr. A man. rec. γρ' περη-
 μεκτέων ἀντὶ τοῦ 'δεινοπαθῶν' in mg. A

9 Λέξ. ἡμεκτέων· δυσφορῶν. — Ἐταίριος (Ἐταιρείος blmqvwx)· ὁ Ζεὺς παρὰ Κρη-
 σίν. Greg. Cor. 90 ὁ δυσφορῶν ἡμεκτέων. Eust. Od. 1930 (ad γ 340) βωμός δὲ ἐρ-
 κείον Διὸς ἕξω που περὶ τὴν αὐλὴν αἶθριος εἶναι δοκεῖ, ὅποιοι πολλοὶ φαίνονται, ἐν
 ᾧ ἔθνον Διὶ ἐφόρω τοῦ ἔρκους, ὃ ἐστὶ τοῦ περὶ αὐλὴν τειχίον, ὥσπερ αὖ πάλιν ἐν
 τῇ κατ' οἶκον ἐστία Διὶ ἐγίνοντο θυαίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον, Ἡρόδοτος δὲ Ἰω-
 νικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἐστιῳχῳ. 1562 (ad ζ 266) ἐπίστιον . . . τὸ
 ὡς ἂν τις εἰποι ἐποικέιον. Ἰώνων δὲ ἡ λέξις, διὸ καὶ φιλοῦται. καθά καὶ τὸ Ζεὺς κα-
 θάρσιος καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἐφέστιος', καὶ Ἀθηναίων ἐπίστια
 (V 72, 1). γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς 'ἰστίας', ἥτις ὁμοίως τῇ 'ἐστία' δασύνεται· αὐτὴ μὲν
 ἀπὸ τοῦ 'ἰστασθαι', ἀπὸ τοῦ 'ἐστάναι' δὲ ἡ 'ἐστία' . . . ὅτι δὲ φιλωτικοὶ τῶν δασυ-
 νομένων οἱ Ἴωνες, δηλοῖ καὶ τὸ 'Λευκιππος Περσεφόνῃ' παρὰ Πινδαρῳ καὶ τὸ 'αὐ-
 τῶν', ὃ ἐστὶ 'κατὰ τὴν ὁδόν', καὶ ὁ 'ἀντήλιος' ἦρουν 'παρήλιος' καὶ ὁ 'ἀπηλιώ-
 της' . . . ἰστέον δὲ ὡς, εἰ καὶ Ἰώνων ἐστὶν ἡ φιλωσις τοῦ 'ἐπίστιον', ἀλλ' αὐτὴ ἡ
 λέξις τοῦ 'ἰστίον', καθά καὶ ἡ 'ἰστία', Σικελῶν εἶναι πρὸ βραχέων ἐροῦσθῃ καθ'
 Ἡρακλείδην . . . ἰστέον δὲ καὶ ὡς, εἰ καὶ τὸ 'ἐπίστιον' Ἰωνικόν ἐστὶ καὶ Σικελικόν,
 ἀλλὰ τὸ 'ἐφέστιον' ἀττικίζεται. Hes. ἔταιρείος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Suid. Ἐταιρείος· ὁ
 Ζεὺς παρὰ Κρησί, σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλον

1 νεηρήσί τε καὶ κυσί **TRbMQSV** | τὸ om. **SV** || 2 αὐτῷ **SV** || 3 οὗτος] αὐτὸς
TRbMQSV om. **b** ἢ αὐτὸς suprascr. **A**² || 4 σὺν] ὃν **S** ἔν (quod sine dubio
 c ὃν reddit ex ὃν natum) **b** *ὃν **V** || 5 φῆμιν **SV**^c **b** w suprascr. nescio quae ma-
 nus **A** || 6 τῷ om. **Ae** | Σάρδεις **PMQ** || 7 ἐσήμηνέ **c** ἐσημήηνέ **V**^{ac} ἐσημάνέ
TRbMQSV^c || 8 συντεταραγμένος **b** || 11–12 ἐπέστιον bis **Q** ἐπέστιον bis **M** utri-
 que voci ἐπίστιον litt. e suprascr. nescio quae man. **A** ἐπίον **V**¹ **b** στι sup. vers. **V**² ||
 12 διότι] ὅτι **MQ** | οἰκίησι(v) **bQSV** | ἀποδεξάμενος **TRbMQSV** || 13 βόσκων
MQ || 14 αὐτῷ(i) **PTRbMQSV** | εὐρήκοι **MQ** εὐρήκοι **b** || 15 τὸν om. **PRSV** |
 ὅπισθεν **MQ**

- πρὸ τοῦ νεκροῦ παρεδίδον ἐωντὸν Κροῖσω προτείνων τὰς χεῖρας ἐπι-
 κατασφάξαι μιν κελύων τῷ νεκρῷ, λέγων τήν τε προτέρεην ἐωντοῦ
 συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ' ἐκείνη τὸν καθήραντα ἀπολωλεκὸς εἶη, οὐδὲ οἱ εἶη
 2 βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας τὸν τε Ἀδρηστον κατοικτεῖρει
 καίπερ ἐὼν ἐν κακῷ οἰκίῳ τοσούτω καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· ἔχω, ὃ ξεῖνε, 5
 παρὰ σεῦ πᾶσαν τήν δίκην, ἐπειδὴ σεωντοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἰς δὲ
 οὐ σὺ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαιο, ἀλλὰ θεῶν
 3 κού τις, ὅς μοι καὶ πάλοι προεσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. Κροῖσος
 μὲν νῦν ἔθαψε, ὡς οἰκὸς ἦν, τὸν ἐωντοῦ παῖδα· Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδίεω
 τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἐωντοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, 10
 φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεῖτε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ
 τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς ἦδε, βαρυσυμφο-
 ρώτατος, ἐπικατασφάξει τῷ τύμβῳ ἐωντόν.
- 46 Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ καθήστο τοῦ παιδὸς ἔστερη-
 μένος· μετὰ δὲ ἡ Ἀστυάρεος τοῦ Κναζάρεω ἡγεμονίῃ καταιρεθεῖσα ὑπὸ 15
 Κύρου τοῦ Καμβύσεω καὶ τὰ τῶν Περσέων πρῆγματα αὐξανόμενα
 πένθεος μὲν Κροῖσον ἀπέπαισε, ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἰ πως δύναιτο,
 πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένην
 2 τὴν δύναμιν. μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην αὐτίκα ἀπεπειρώτο τῶν

A c P(p) TR bMQ SV(b)

μεγάλους γενέσθαι (46, 1) expl. **b** et alicuius confusionis causa sine ulla distinc-
 tione ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας (39, 2) pergit

1-8 Hermog. De eloqu. meth. p. 438 W. τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων μία
 παραμυθία ἢ ὁμολογία καὶ ἀπολογία . . . παρ' Ἡροδότῳ ὁ Ἀδραστος . . . ἐαυτὸν
 προτείνων κατηγορεῖ ἐαυτοῦ καὶ ἀποκτείνει κελεύει, ὥστε τὸν Κροῖσον . . . φωνὴν
 ἀφιέναι πρὸς τὸν νεανίσκον· εἰς δὲ μοι οὐ σὺ τούτων αἴτιος, ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς
 μοι προεσήμαινε ἐν τῷ ὄνειρῳ || 12 Hes. βαρυσυμφορώτατος· βαρὺς φέρων τὰς
 συμφοράς

3 ἐκείνην **TR** | καθάραντα **TRbMQSV** litterae η litt. a suprascr. **A** man. rec. ||
 4 ἀκούων **A¹c** suprascr. σας **A** man. rec. | κατοικτεῖρει **Q** || 5 οἰκείῳ **c^b** οἰκείῳ **V** |
 ξένε **Q** || 6 σὺ ἐωντοῦ **SV^c** σεῶντοῦ **V** σεωντοῦ **b** rell. | εἰς] ἡς suprascr. **A** man.
 post. **εἰ SV** || 6-7 εἰς δὲ μοι οὐ σὺ τούτων αἴτιος Hermog. || 7 ἐξεργάσας **MQSV** ||
 8 καὶ πάλοι om. Hermog. | προεσήμαινε] litteris **μαι** litteras **μη** suprascr. **A** man.
 post. **ἡ b** || 9 οἰκὸς **A** εἰκὸς **cbMQSV** | τὸν ἐωντοῦ παῖδα] θάψαι ἐωντοῦ παῖδα
RSV | ὁ Γορδίεω . . . 12 βαρυσυμφορώτατος om. **RSV** || 10 Μήδεω **Q** || 11 περὶ]
 παρὰ **TMQ** || 12 ἦδε, quod Iadis consuetudine contractam formam (ἦδε) considero,
 ex εἶδε (lectione codd. **bMQ**) et ἦιδε (unde natam lectionem ἦειδε codd. **A^cP** veri
 simillimum videtur) restitui (cf. praef. IX) ἦδεε Stephano duce edd. || 13 ἐωντόν
 ἐπικατασφάξει **TRbMQS** || 14 ἐν πένθει] ἐπένθει **RSV**, suprascr. **A²** | μεγάλῳ]
 μεγάλως suprascr. **A²** | μεγάλῳ . . . ἔστερημένος om. **RSV** || 15 καταιρεθεῖσα **PT**
RbMQSV || 16 Περσῶν **TRbMQSV** || 17 ἀνέβησαν **b** | εἰκὸς **R** || 18 καταβα-
 λειν **Q** || 19 οὖν **Q**

μαντήων τῶν τε ἐν Ἑλληνισί καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ διαπέμψας ἄλλους ἄλλη, τοὺς μὲν ἐς Δελφοὺς ἰέναι, τοὺς δὲ ἐς Ἄβας τὰς Φωκέων, τοὺς δὲ ἐς Δωδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρὰ τε Ἀμφιάρεον καὶ παρὰ Τροφώνιον, οἱ δὲ τῆς Μιλησίης ἐς Βραγχίδας.

- 5 Ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικά μαντήα, ἐς τὰ ἀπέπεμψε μαντευσόμενος 3 Κροῖσος, Λιβύης δὲ παρὰ Ἀμμωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους· διέπεμπε δὲ πειρώμενος τῶν μαντήων, ὅ τι φρονόειεν, ὥς εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθείην εὐρεθείη, ἐπειρηταί σφεα δεύτερα πέμπων, εἰ ἐπιχειροί ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι. ἐντευλάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε ἀπέπεμπε ἐς 47
10 τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων, ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρμηθῶσι ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον ἑκατοστῇ ἡμέρῃ χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις ἐπειρωτῶντας, ὅ τι ποιέων τυγχάνοι ὁ Λυδὸν βασιλεὺς Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἅσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, συγγραφεμένους ἀναφέρειν παρ' ἐωυτόν. ὅ τι μὲν νυν τὰ λοιπὰ τῶν 2
15 χρηστηρίων ἐθέσπισεν, οὗ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖσι ὥς ἐσηλθον τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ καὶ ἐπειρώτων τὸ ἐντεταλμένον, ἡ Πυθίῃ ἐν ἐξαμέτρῳ τόνῳ λέγει, τάδε

A c P(p) T b M Q et usque ad ἐν Δελφοῖσι quod pro ἐν Λιβύῃ (46, 2) habent codd. **RSV**

Σχόλ. 47, 1 (ad ἡμερολογέοντας) ψηφίζοντας **A** man. rec.

Εἰσηλθον οὖν οἱ Λυδοὶ εἰς τὸ μαντεῖον χρησόμενοι (47, 2) — Σάρδεις (48, 1) et Ἐπεμψε Κροῖσος θεοτρόπους εἰς τὰ χρηστήρια καὶ φυλάξας — ἐπιθίς (48, 2) et Μετὰ δὲ ταῦτα (50, 1) — ἀργύρεον (51, 1), ἐχώρει δὲ ὁ ἀργυροῦς ἀμφορέας χ' ας, ἔργα Θεοδώρου Σαμίον καὶ πίδους τε ἀργυροῦς δ' ἔπεμψε (51, 3) excerpts. et in Atticam, ut ita dicam, dialectum vert. 2

T 17ss. Rufin. Comm. in metr. Terent. 27: v. ad 12, 2

1 τοῦ] τῶν **cP** | τοῦ ἐν Λιβύῃ . . . p. 33, 10 τὰ χρηστήρια (53, 1)] τοῦ ἐν Δελφοῖσι· τοῖσι δὲ πεμπομένοισι κήρυξι μετὰ δώρων ἐνετέλλετο ἐπειρωτῶν ὁ Κροῖσος τὰ χρηστήρια **RSV** ἢ αὐτῶν ἀποπειρώτων . . . τὰ χρηστήρια in mg. **A**² | διαπέμψας et sequentia usque ad fin. cap. 52 codicum una tantum parte transmissa et nonnullas formas dialecto alienas exhibentia fortasse sunt excludenda (cf. VIII 77ss.), praesertim cum scriptores, qui oraculum 47, 3 vel illius versum primum laudant, praeter Apollonium glossatorem Herodoti (in Et. Magn.) nomen nostri auctoris prorsus non commemorant; cf. praecipue quae ex Rufino citantur; ante Prisciani tamen aetatem illam fabulam Branchidarum in Musarum exemplar quoddam esse receptam apparet ex testimoniis (cf. ad 50, 3); videas alias etiam fabulas de oraculis agentes libri primi ex eadem stirpe codd. mss. abesse 73, 3 – 75, 2; 140 – 177 || 2 Ἄβας] Σάβας **MQ** γο' ἐς Σάβας **A** man. post. | τὰς] τῶν **cT b M Q** || 3 Ἀμφιάρεον **PT b** Ἀμφιάρεον **Q** || 4 Βραγχίδας **MQ** || 5 μαντευσόμενος conl. Hude || 6 ἀπέστειλε **P b M Q** || 7 πειρώμενος **b**, suprascr. **A**² πειρώμενος **PTM** || 8 ἀλείθειαν suprascr. **A**² || 9 τοῖσι Λυδοῖσι secl. Desrousseaux | ἀπέπεμψε **c** | εἰς **Q** || 10 ἡμέρας **T** || 11 ἑκατοστῇ in mg. cod. Vat. gr. 122 et edd. ἕκαστον τῇ **P p** ἕκαστος τῇ **rell.** || 12 ἐπιρωτόν **b** ἐπειρωτόντας **PMQ** | τυγχάνει **Q** || 13 ὁ om. **bT** | θεσπίσει **b** θεσπίσι **T** θεσπίσι **M** θεσπίσοι **Q** || 15 voc. οὐδαμῶν litt. μῇ (οὐδαμῇ pro πρὸς οὐδαμῶν substituere volens) suprascr. **A**² || 16 εἰς **TMQ** || 17 καὶ σφιν ἡ Πυθίῃ ἀφικόμενοισιν χοῇ ἐν ἐξαμέτρῳ τόνῳ τάδε Rufin.

- 3 ὅϊδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνήμι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω.
ὁδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιοῖνιο χελώνης
ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἄμ' ἀρνείοισι κρέεσσιν,
ἣ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται.

5

A c P(p) T b M Q

T 1ss. Titulus recentis aetatis Delphis a Cyriaco Ancon. olim repertus nunc perditus (exscribit CIG I 1724, cf. Hemmerdinger, Les mss. 180ss.)

ΟΙΔΑΔΕΓΩΨΑΜΜΟΥΤΑΡΙΘΜΟΝΚΑΙΜΕΤΡΑΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙΚΩΦΟΥΣΥΝΗΜΙΚΑΙΟΥΦΩΝΕΥΝΤΟΣΑΚΟΥΩ
ΟΔΗΜΕΣΦΡΕΝΑΣΗΛΘΕΚΡΑΤΕΙΡΗΘΙΟΙΧΕΛΩΝΗΣ
ΕΥΟΜΕΝΗΣΕΝΧΑΛΚΩΙΑΜΑΡΝΕΙΟΙΣΙΚΡΕΕΣΙΝ
ΗΧΑΛΚΟΣΜΕΝΥΠΕΣΤΡΩΤΑΙΧΑΛΚΟΝΔΕΠΙΕΣΤΑΙ

oraculum totum habet Suidas s. v. permulti scriptores aetatum omnium praeclarissimos versus primum et secundum ut ad vim et naturam Pythici oraculi spectantes exhibent: Luc. De salt. 62 (sc. ἡ ὄρχησις) κινήμασι τὰ ᾄδόμενα δείξειν ὑπισχνεῖται, ἀλλ' ὅτε εἶπεν ὁ Πυθικός χρησμός, δεῖ τὸν θεόμενον ὄρχησιν καὶ κωφοῦ συνίειν καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὄρχηστου ἀκούειν. Aristides XLIX 377 ὁ τ' Ἀπόλλων καὶ αὐτὸς παραπλήσια ἐν τοῖς χρησμοῖς ἐπιδείκνυνται οὐδέθ' ὁστος διὰ ποιητοῦ λέγων, ἀλλ' ὥς θέμις αὐτῷ, οἶδα — ἀκούω. Origenes c. Cels. II 9 κατὰ . . . Ἑλλήνας ὁ λέγων οἶδα — ἀκούω θεὸς νερόμισται. Porph. vit. Plotini 22 ἄλλα τῇ μοι ταῦτα περὶ ὁρῶν ἢ περὶ πέτρων φησὶν ὁ Ἡσίοδος ἄλγειν; εἰ γὰρ δεῖ ταῖς μαρτυρίαις χρῆσθαι ταῖς παρὰ τῶν σοφῶν γεγενημέναις, τίς ἂν εἴη σοφώτερος θεοῦ; καὶ θεοῦ τοῦ ἀληθῶς εἰρηκότος οἶδα — ἀκούω. Euseb. praep. evang. V 34, 1 de Oenomai adversus oracula libro disserens ἐπεὶ . . . οὐ μόνους ποιητάς, ἦδη δὲ καὶ πύκτας καὶ ἀθλητάς ὁ θανμάσιος θεὸς διὰ τῶν οἰκείων χρησμάτων ἐξεθέωσεν, εἰκότως μοι δοκεῖ καὶ ταῦτα ἀπελέγχειν ὁ δεδηλωμένος (i. e. Oenomaus, v. in Mullachi editione Oenomai, FPhG II 376) τούτοις τοῖς ῥήμασιν. ὃ εἰδὼς ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης καὶ κωφοῦ ξυνίει καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούων.

2 Apollonii Gloss. Hdt. in Etym. Magn. s. v. κωφός: ὅτι δὲ ἡ κωφός καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡρόδοτος) λέγων ἐκ παραλλήλων εἶναι τὸ καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. Eust. Od. 1539 (ad ε 400) ἐρμηνεύουσι . . . ἡ κωφὸν ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ τὸ ἄφρον καὶ διὰ τοῦτο μὴδὲ ἐξακουομένην ἔχον τὴν ἡχὴν . . . κοινῶς μέντοι κωφός ὁ μὴ φθεγγόμενος . . . διὸ ἡ Πυθία χρήσασα τὸ καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω παραλληλίσασα διεσαφῆσε. Rufin.: v. ad 12, 2. Greg. Cor. 14 ὁμοίως ταῖς μεταοῖς τῶν περισπωμένων καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πᾶσας ἐγγλίσαι ἐντελὲς κέχρηται. ἐν τῷ χρησμῷ καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω, καὶ Ἡρόδοτος καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον (ΠΙ 57, 3)

1—2 in invocationem ὃ εἰδὼς ψάμμον . . . ξυνίει καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούων vertit Oenom. || 1 ἀριθμὸν Arist. || 2 ξυνίημι b, testimonia omnia | φωνεῦντος] λαλέοντος testimonia omnia || 3 ἦλθε M | κραταιοῖνιο b κραταιοῖνιο TQ κρατεροῖνιο M κρατεροῖνιο Suid. κρατεροῖνιο Steph., cf. titulum || 4 ἀρνείοις κρέεσσιν Suid. | κρέεσσιν bT, cf. titulum || 5 ἦ] ἡ titulus, fortasse ἦ scribendum | ὑπέστρωται] ὑπέρκειται Suid. | ἐπιέσται c¹ ἐπίεσται in mg. c ἐπιέσται A¹ ἐπίεσται supraser. A¹ ἐπίεσται D ὑπόκειται Suid.

ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεσπισάσης τῆς Πινθίης συγγραψάμενοι οἰχοντο ἀπιόντες 48
 ἐς τὰς Σάρδεις. ὥς δὲ καὶ ὄλλοι οἱ περιπεμφθέντες παρήσαν φέροντες τοὺς
 χρησμούς, ἐνθαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμ-
 μάτων· τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν, ὁ δὲ ὥς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε,
 5 ἀντίκα προσεύχετό τε καὶ προσεδέξατο νομίσας μόνον εἶναι μαντήιον
 τὸ ἐν Δελφοῖσι, ὃ τι οἱ ἐξευρήκει, τὰ αὐτὸς ἐποίησε. ἐπεῖτε γὰρ δὴ δι- 2
 ἐπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόποους, φυλάξας τὴν κυρὴν τῶν
 ἡμερέων ἐμχανᾶτο τοιαύδε· ἐπινοήσας, τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ
 ἐπιφράσασθαι, χελώνην καὶ ἄρνα κατακόφας ὁμοῦ ἤψε αὐτὸς ἐν λέβητι
 10 χαλκῷ χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς. τὰ μὲν δὴ ἐκ Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ 49
 ἐχρήσθη, κατὰ δὲ τὴν Ἀμφιάρεω τοῦ μαντηίου ἀπόκρισιν οὐκ ἔχω εἰπεῖν,
 ὃ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσας περὶ τὸ ἰδὸν τὰ νομιζόμενα (οὐ γὰρ
 ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται) ἄλλο γε ἢ ὅτι καὶ τοῦτον ἐνόμισε μαντήιον
 ἀψευδὲς κεκτῆσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελφοῖσι 50
 15 θεὸν ἱλάσκετο· κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσσε κίβνας
 τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους καὶ φιάλας χρυσῆας καὶ εἴματα πορφύρεα
 καὶ χιλῶνας κιθῶνας νηήσας πυρὴν μεγάλην κατέκαιε ἐλπίζων τὸν θεὸν
 μᾶλλον τι τοῦτοισι ἀνακτήσεσθαι, Λυδοῖσί τε πᾶσι προεῖπε θύειν πάντα
 τινὰ αὐτῶν τοῦτο, ὃ τι ἔχοι ἕκαστος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, κατα- 2
 20 χέμενος χρυσὸν ἄπλετον ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλανε, ἐπὶ μὲν τὰ μακρό-
 τερα ποιεὼν ἐξαπάλαστα, ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα τριπάλαστα, ὕψος δὲ παλα-
 στιαῖα, ἄριθμὸν δὲ ἑπτακαίδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τουτέων ἀπέφθον χρυσοῦ
 τέσσαρα, τρία ἡμιτάλαντα ἕκαστον ἔλκοντα, τὰ δὲ ἄλλα ἡμιπλίνθια
 λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα. ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα 3

A e P(p) TbMQ

Σχόλ. 50, 1 (ad νηήσας) σωρεύσας A man. rec. (cf. νῶτος· σωρεύοντος Phot.)

Quae D excerpit v. ad 47, 2

22 Etym. Magn. s. v. πανέφθον: Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθον φησὶν ἀπὸ τοῦ ἑφθός

2 Σάρδεις TMQ | ὄλλοι οἱ ἄλλοι M ἄλλοι Tb οἰλλοι et insuper macula atra-
 menti, super quam adhuc "apparet, A || 3 ἐνθαῦτα bQ | ἐπώρα] ἐπιπρώτα Q || 4 ὁ
 scripsi ὁ edd. || 5 προσήγχετο TbMQ || 6 ὃ τι Desrousseaux "ὅτι edd. || 8 ἐμ-
 χανῆσας PbMQ || 9 ἐπιφράσασθαι] καταστοχάσασθαι D | ἔψε P ἔψεν TbQ
 ἔψεν M || 9.10 χαλκῷ λέβητι D || 11 εἶπαι MQ || 12 ὅτι A¹ ὁ τί in mg. A² | ἰερὸν
 TbQ || 13 τοῦτον] τοῦτο MQ || 14 ἐκτῆθαι TMQ | Δελφοῖς Tb || 15 ἱλάσκετο] ἐδυ-
 σάπει D | θύσια γρ' in mg. A man. rec. || 16 φιάλας] ποτήρια D || 17 χιλῶνας κιθῶ-
 νας scripsi κιθῶνας codd. quod ex χ' κιθῶνας natum reor | νηήσας TbMQ ἀνά-
 ψας D || 18 τι om. MQ | ἀνακτήσασθαι c¹TbMQ ἐξευμενίσασθαι D | προεῖπε]
 ἐκέλευε D || 19 τοῦτον PbMQ ω suprascr. A man. rec. | ἔχει Pp || 21 ἐξαπά-
 λαιστα cPbMQ ai suprascr. A man. rec. | τριπάλαστα c²PbMQ ai suprascr. A
 man. rec. | παλαυστιαῖα c²PbMQ ai suprascr. A man. rec. || 22 τοῦτον T ||
 23 τοῖτον ἡμιτάλαντον con. edd., quasi e Vallae versione duorum et dimidii talenti
 Pollucis (IX 54) τρίτον ἡμιτάλαντον omnino ad nostrum referri constaret

χρυσοῦ ἀπέφθον, ἔλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεῖτε κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηός, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμιπλινθίων (ἐπὶ γὰρ τούτοις ἴδρυτο) καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ Κορινθίῳ θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτάλαντον, ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον.

51 ἐπιτελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμπε ἐς Δελφούς καὶ τάδε ἄλλα ἅμα αὐτοῖσι· κρητῆρας δύο μεγέθει μεγάλους, χρύσειον καὶ ἀργύρεον, τῶν ὁ μὲν χρύσεος ἔκειτο ἐπὶ δεξιᾷ εἰσόντι ἐς τὸν νηόν, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀρι-
 2 στερά. μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα, καὶ ὁ μὲν χρύσεος κεῖται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ ἔλκων σταθμὸν ἑνατον ἡμιτάλαντον καὶ ἑτὶ δυνάκα μνέας, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπὶ τοῦ προνηλίου τῆς
 3 Θεοφανίῳσι. φασὶ δὲ μὴ Δελφοὶ Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ἔργον εἶναι, καὶ ἐγὼ δοκέω· οὐ γὰρ τὸ συντυχὸν φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πίδους τε ἀργυρέους τέσσαρας ἀπέπεμπε, οἱ ἐν τῷ Κορινθίῳ θησαυρῷ ἐστάσι, καὶ περιωραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρύσέον τε καὶ ἀργύρεον, τῶν τῷ χρυσέῳ
 4 λέγοντες· ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο Κροῖσον, ἐπέγραψε δὲ τῶν τις Δελφῶν Λακεδαιμονίοισι βουλόμενος χαρίζεσθαι, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ ὄνομα οὐκ ἐπιμνήσμαι. ἀλλ' ὁ μὲν παῖς, δι' οὗ τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαι-
 5 μονίων ἔστί, οὐ μέντοι τῶν γε περιωραντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα τε
 ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμπε ἅμα τούτοις ὁ Κροῖσος καὶ

A c P(p) TbMQ
 Quae 2 excerpit v. ad 47, 2

1 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 'ἔλκει σταθμὸν' ἀντὶ τοῦ 'ἄγει' ἐκβάλλουσιν ὡς ἀδόκιμον· Ἡρόδοτος πρῶτω || 4 Hes. ἑβδομον ἡμιτάλαντον· τὰ ἐξ ἡμισυ τάλαντα. Prisc. fig. num. 9 hoc quoque secundum Atticos et Ionas, qui ἡμισυ τρίτον dicebant pro δύο ἡμισυ, teste etiam Didymo qui hoc ponit . . . unde et Herodotus in I Historiarum: ἐποίητο δὲ καὶ — ἡμιτάλαντον. ἰδοὺ ὅλον εἰπὼν δέκα τάλαντων γεγενῆσθαι τὸν λέοντα, κατὰ λέγει ἔχειν ἑβδομον ἡμιτάλαντον, τουτέστιν ἐξ ἡμισυ τάλαντα. 'septimum semitalentum' dixit pro 'sex semis talenta'. ibid. 17 Didymus ea confirmet: καὶ Αἰδύμος ἐν τῷ περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας· ὅπως καὶ Ἀττικοὶ τὰ δύο ἡμισυ 'ἡμισυ τρίτον' φασὶν καὶ τὰ ἐξ ἡμισυ τάλαντα 'ἑβδομον ἡμιτάλαντον'. Poll. IX 54 ἀρχαία . . . ἢ χοῆσις καὶ ἡ τοῦ 'πέμπτον ἡμιτάλαντον' καὶ 'τρίτον ἡμιτάλαντον' καὶ 'ἑβδομον ἡμιτάλαντον'. Bekk. Anecd. 306 τρίτον ἡμιδραχμον· δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης τὸ ἡμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον. ὁμοιον τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον παρ' Ἡροδότῳ || 8 Prisc.: v. ad 17, 1

2 ἐπὶ . . . 3 θησαυρῷ om. MQ || 4 ἀπετάκη] litterae κ litteram γ suprascr. A man. rec. || 5 πέμπε 2 | τάδε ἄλλα] ταῦτα 2 || 6 τοῖσι P¹TbMQ αὐτοῖσι P²p rell. | μεγέθει bTQ || 7 ἐκέετο cP²pTbMQ ἐκαίετο (ut vid.) P¹ || 9 ἑνατον A² TQ || 10 νηὶον MQ || 12 Θεοφανίῳσι Q | μιν om. MQ | Σαμίων Tb || 15 περιωράν-
 16 τια TbMQ | ἀνέθηκε del. Stein || 16 φάμενον . . . 17 λέγον Madvig || 18 τοῦνομα bQ | τὸ ὄνομα T || 21 ὁ om. Q

χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα καὶ δὴ καὶ γυναικὸς εἰδωλον χρύσειον
 τρίπηχυν, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λεγουσι εἶναι·
 πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐωντοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε ὁ Κροΐ-
 σος καὶ τὰς ζώνας. ταῦτα μὲν ἐς Δελφούς ἀπέπεμψε, τῷ δὲ Ἀμφιάρεω 52
 5 πυνθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον
 πᾶν ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσήν, τὸ ξυστόν τῇσι λόγχῃσι
 ἐὼν ὁμοίως χρύσειον· τὰ ἔτι καὶ ἀμφοτέρω ἐς ἐμὲ ἦν κείμενα ἐν Θήβῃσι
 καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νηῶ τοῦ Ἰσμηρίου Ἀπόλλωνος.

Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ἐς τὰ ἱρὰ ἐνετέλλετο 53
 10 ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος
 καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὰ 2
 ἀπέπεμψθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα, ἐχρέωντο τοῖσι
 χρηστηρίοισι λέγοντες· 'Κροῖσος, ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεὺς,
 νομίσας τάδε μαντήα εἶναι μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι ὑμῖν τε ἄξια δῶρα
 15 ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾶ, εἰ στρατεύηται ἐπὶ
 Πέρσας καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον.' οἱ μὲν ταῦτα 3
 ἐπειρωτῶν, τῶν δὲ μαντηῶν ἀμφοτέρων ἐς τὸντὸ αἰ γινώμαι συνέδραμον
 προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλῃν ἀρχὴν μιν
 καταλύσαι· τοὺς δὲ Ἑλλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἱ ἐξευρόντα
 20 φίλους προσθέσθαι. ἐπεῖτε δὲ ἀνερχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ 54
 Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοισι πάγχυ τε ἐλπίσας καταλύσειν

A c P(p) T^bMQ ad quos rursus accedunt a τοῖσι δὲ πεμπομένοισι κήρυξι
 μετὰ δώρων τοιαῦτα ἐνετέλλετο ἐπειρωτᾶν ὁ Κροῖσος τὰ χρηστήρια, quae pro δια-
 πέμψας (46, 2) — ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια (53, 1) habent, RSV

6 Ammon. ξυστόν τό τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡροδότῳ (Ἡσιόδῳ scr.) ἐν τῷ πρώτῳ . . .

1 κυκλοτερέα] litteris εἰα litteram η suprascr. A² || 6 καὶ τὸ ξυστόν Q | voci
 τησι sub obelo αὐτῇσι in mg. super. adscr. A² | τοῖσι λόγχῃσι b | λόγχῃ T ||
 7 καὶ om. T^bMQ || 8 Θηβέων em. Reiske, quod 'non distincte necessarium' iudi-
 cat Wesseling, acceperunt tamen Stein Hude Legrand || 9–10 v. app. crit. ad
 p. 29, 1 || 9 ἱερὰ P¹T^bQ || 10 εἰρωτᾶν MQ | στρατεύοιτο Tb | Κροῖσος om. V
 secl. Hude || 11 ἀπίκοντο RSV ἢ ἀπίκοντο suprascr. A² || 12 ἐπέμψθησαν RSV
 ἢ ἐπέμψθησαν suprascr. A man. post | Λυδοὶ] κήρυκες RSV ἢ οἱ κήρυκες su-
 prascr. A man. post. | ἐχρέωντο] καὶ ἔχρεον RSV ἢ καὶ ἔχρεον τοῖσι suprascr. A
 man. rec. || 13 Λυδῶν βασιλεὺς καὶ ἄλλων ἐθνῶν RSV || 14 ἡμῖν Q || 14–15 ἔδωκε
 ἄξια δῶρα MQ || 15 ὑμᾶς RV | ἐπειρωτᾶ S i eras. V | στρατεύοιτο b || 17 ἐπειρω-
 τῶν T^bMQ ἐπειρωτῶν V || 18 στρατεύεται V^c || 19 καταλύσειν T^bMQ ad infinitivi
 tempus cf. I 24, 4 et Kühner-Gerth I 192s.; nota nostri verba I 91, 4 non ad rem
 sicut vaticinatio dicta, sed ex eventu, et eodem modo quo infra (54, 1) ἐλπίσας
 καταλύσειν ex Croesi animo atque ratione || 19–20 ἐξευρόντας προσθέσθαι φί-
 λους M ἐξευρόντας προσθέσθαι Q || 20 ἀνερχθέντα PT^bMQ || 21 πάγχυ] ταχὺ
 RSV | καταλύσαι RSV σαι suprascr. A man. rec. om. MQ

τὴν Κύρου βασιλὴν πέμψας αὖτις ἐς Πυθῶ Δελφοὺς δωρέεται — πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος — κατ' ἄνδρα δύο στατήρσι ἕκαστον χρυσοῦ.
 2 Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδοσαν Κροίσῳ καὶ Ἀνδοῖσι προμαντήρην καὶ ἀτελεῖν καὶ προεδρίην καὶ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτέων γίνεσθαι Δελφόν
 55 ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον· ἐπεῖτε γὰρ δὴ παρέλαβεν, τοῦ μαντηίου ἀληθείην ἐνεφορέετο, αὐτοῦ ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, εἴ οἱ πολυχρόνιος
 2 ἔσται ἢ μονναρχίῃ. ἢ δὲ Πυθίῃ οἱ χρᾶ, τάδε
 'ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
 καὶ τότε, Ἀνδὲ ποδαβρέ, πολυνήφιδα παρ' Ἑρμον
 φεύγειν μὴδὲ μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.'

56 τούτοις ἐλθοῦσι τοῖσι ἔπειτα ὁ Κροῖσος πολλόν τι μάλιστα πάντων ἥσθη ἐπίζων ἡμίονον οὐδαμᾶ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων, οὐδ' ὢν αὐτὸς οὐδ' οἱ ἐξ αὐτοῦ παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόντιζε ἱστορέων, τοὺς ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἐόντας προσκτῆσαιτο φίλους.
 15 2 ἱστορέων δὲ εὗρισκε Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. ταῦτα γὰρ ἦν τὰ προκεκριμένα, ἐόντα τὸ ἀρχαῖον τὸ μὲν Πελασγικόν, τὸ δὲ Ἑλληνικόν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν

A c P(p) TbmQ, ad quos accedunt RSV usque ad βασιλὴν (54, 1) et iterum a καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα εἴ οἱ, quae pro πέμψας (54, 1) — εἴ οἱ (55, 1) habent, usque ad Ἰωνικοῦ (56, 2)

T 9—11 Rufin. comm. in metr. Terent. 27: v. ad 12, 2. Plat. Resp. VIII 566 κατὰ τὸν Κροίσῳ γενόμενον χρησμὸν πολυνήφιδα παρ' Ἑρμον φεύγει οὐδὲ μένει οὐδ' αἰδεῖται κακὸς εἶναι. Dio Chrys. XIII 421 R. Κροίσῳ τῷ Ἀνδῶν βασιλεῖ συνεβούλευσαν ὁ Ἀπόλλων . . . οὕτω πως θεσπίσας· 'ἀλλ' ὅταν — κακὸς εἶναι'

1 βασιλὴν c | πέμψας . . . 7 χρηστηριαζόμενος] καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστηριαζόμενος (-ους V) ἐπηρώτα (-ειω· V) RSV | αὐτῶν codd. || 4 ἀτελεῖν] litteram η litterae a superimposuit A¹ ἀγγελήν MQ | αὐτῶν TbQ || 5 αἰ PTbQ || 6—7 ἐπεῖτε . . . ἀληθείην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ, ἐπειρώτα δὲ distinxerunt cett. edd.: ego n paragogico a cod. A praebito inductus post παρέλαβεν distinxi constructionem attractionis inversae intelligens, quasi ἐπεῖτε παρέλαβεν (sc. illud munus, cf. I 38, 2), αὐτὸ τὸ μαντήιον, τοῦ ἀληθείην ἐνεφορέετο, ἐπειρώτα (ad positionem part. δὲ cf. V 79, 2) || 7 vocibus ἐπειρώτα δὲ τάδε supraser. ἐς Δελφοὺς A man. rec. | ἐπηρώτα Q | πολυχρόνιος Q || 8 χρᾶται V || 13 οὐδαμῇ SV | βασιλεύειν T | Μήδων Q || 14 παύσεσθαι TRbmQSV || 14, 15 ἱστορέων ἐφρόντιζεν TbmQ || 15 ἂν om. S | ἐόντας om. MQ | πτῆσαιτο M προσκτῆσαι S προσκτῆσαιτο (o eras.) V || 16 τε καὶ RSV || 17 γένους P | ταῦτα . . . ὁ Κροῖσος ἐπεμπε (69, 1)] καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμπεν RSV || 18 ἐόντα] ἔθνεα Porsonio duce McNeal AJPh 102, 1981, 358ss. <ἔθνεα>, ἐόντα Dobree

οὐδαμῇ κω ἐξεχώρησε, τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκα- 3
λίωνος βασιλέος οἶκεε γῆν τὴν Φθιώτιν, ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ Ἑλληνος τὴν
ὑπὸ τὴν Ὀσσαν τε καὶ τὸν Ὀλυμπον χώραν, καλεομένην δὲ Ἰστιαιώτιν.
ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, οἶκεε ἐν Πίνδῳ
5 Μακεδνὸν καλεόμενον. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὶς ἐς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, καὶ
ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὼν Δωρικὸν ἐκλήθη.
ἥρτινα δὲ γλῶσσαν ἴσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν· εἰ δὲ 57
χρεόν ἐστι τεκμαιρόμενον λέγειν τοῖσι νῦν ἔτι ἐοῦσι Πελασγῶν τῶν ὑπὲρ
Τυρσηνῶν Κρητῶνα πόλιν οἰκεόντων, οἱ ὁμοῦροι κοτε ἦσαν τοῖσι νῦν
10 Δωριεῦσι καλεομένοισι (οἶκεον δὲ τηρικαῦτα γῆν τὴν νῦν Θεσσαλιῶτιν
καλεομένην), καὶ τῶν Πλακίην τε καὶ Σκυλάκην Πελασγῶν οἰκησάντων ἐν 2
Ἑλλησπόντῳ, οἱ σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι, καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγικὰ
έόντα πολίσματα τὸ οὖνομα μετέβαλε — εἰ τοῦτοισι τεκμαιρόμενον δεῖ
λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον γλῶσσαν ἰέντες· εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν 3
15 τοιοῦτο τὸ Πελασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος ἐὼν Πελασγικόν ἅμα τῇ
μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλλήνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. καὶ γὰρ δὴ οὔτε οἱ
Κρητωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν σφεας περιοικεόντων εἰσι δμόγλωσσοι
οὔτε οἱ Πλακηνοὶ (σφίσι δὲ δμόγλωσσοι) δηλοῦσί τε, ὅτι τὸν ἠνείκαντο
γλώσσης χαρακτηῖρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, τοῦτον ἔχουσι

A c P(p) TbMQ

T 1ss. Steph. Byz. s. v. Δώριον: Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ α' περὶ τοῦ Δωρικοῦ γέ-
ρους φησὶ πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνὺς οὕτως· τὸ δὲ πολυπλάνητον — ἐκλή-
θη || 16—p. 36, 1 Dion. Hal. I 29 καὶ γὰρ δὴ οὔτε Κροτωνιάται, ὥς φησιν Ἡρόδο-
τος, οὐδ' ἄλλοις τῶν νῦν — ἐν φυλακῇ

1 πω Q || 2 βασιλέως Q, Steph. Byz. cod. unus | ὥκεε Steph. Byz. | γῆν om.
Steph. Byz. || 3 Οἴλυμπον M | δὲ om. Steph. Byz. | Ἰστιαῶτιν . . . 4 Ἰστιαιώτιδος
Tb Ἰστιῶτιν . . . Ἰστιώτιδος Steph. Byz. || 4 τῆς om. Steph. Byz. | ὥκεεν Steph.
Byz. | Πίνδῳ TQ || 5 Μακεδόν M | ἐνθεῦτεν TbQ Steph. Byz. | αἰδῖς c | Δρυο-
πίδα TbQ || 6 Δρυοπίδος TbQ || 7 εἶπαι MQ | εἰ δὲ om. TbMQ || 8 χρεών PT
bQ || 9 Κρητῶνα b Κρηστῶνα cett. Κρότωνα Legrand secutus multos viros doc-
tos, qui Κροτωνιῆται (lin. 17) recte a Dion. Hal. praebitum putant et auctorem
nostrum ad Italiae urbem Κρότωνα vel Cortonam rettulisse (cf. inter alios De
Ruyt, Ant. Class. 7, 1938, 281ss., sed contra Wikén, Hermes 73, 1938, 129ss.);
nihilominus haud absurdum mihi videtur formam Κρητῶνα a cod. b praebitam
eandem esse ac nomen Κρῶτων-(Crot-/Cort-), si consideras quomodo in Ionicam dia-
lectum vertatur, quod Hdt. plurimis prorsus nominibus in suum sermonem trans-
latis fecisse optime notum est (cf. quae ad III 136 adnotavimus) || 11 τῶν Dobree
tῶν codd. τῶν τὴν propos. Schaefer || 13 μετέβαλλε M | εἰ| ἐν TbQ || 15 τοιοῦτον
Tb | ἔθνος τὸ Ἀττικὸν MQ || 17 Κρητωνιῆται scripsi, v. supra ad lin. 9 Κροτω-
νιάται Dion. Hal. Κρηστονιῆται b Κρηστονιῆται rell. | οὐδαμοῖσι| οὐδ' ἄλλοις
Dion. Hal. (cf. vv. II. II 91, 1, III 39, 2) | τῶν νῦν περιοικεόντων οὐδαμοῖσι (οὐδα-
μοῖσι M) MQ || 18 οὔτε . . . δμόγλωσσοι haplogr. om. Q | οἱ om. Dion. Hal. | Πλακ-
νικοὶ Tb | σφίσι| φησὶ Dion. Hal. | τε| δὲ Dion. Hal.

- 58 ἐν φυλακῇ. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν γλώσση μὲν, ἐπεῖτε ἐγένετο, αἰέ κοτε τῇ αὐτῇ διαχράται, ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι· ἀποσχισθὲν μέντοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ ἐὼν ἀσθενὲς ἀπὸ σμικροῦ τεο τὴν ἀρχὴν ὁρμώμενον αὔξεται ἐς πλῆθος τῶν ἐθνέων, πολλῶν μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐθνέων βαρβάρων συχνῶν. ὥς δὴ ὦν ἐμοὶ τε δοκέει, οὐδὲ τὸ 5 Πελασγικὸν ἔθνος ἐὼν βάρβαρον οὐδαμᾶ μεγάλως αὔξηθῆναι.
- 59 Τούτων δὴ ὦν τῶν ἐθνέων τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενον τε καὶ διεσπασμένον ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἱπποκράτεος τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος Ἀθηναίων. Ἱπποκράτει γὰρ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρέοντι τὰ Οὐλύμπια τέρας ἐγένετο μέγα· θύσαντος γὰρ αὐτοῦ τὰ 10 ἱρὰ οἱ λέβητες ἐπεστεῶτες καὶ κρεῶν τε ἐόντες ἔμπλεοι καὶ ὕδατος ἄνευ 2 πυρὸς ἔξεσαν καὶ ὑπερέβαλον. Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος παρατυγῶν καὶ θεησάμενος τὸ τέρας συνεβούλευε Ἱπποκράτει πρῶτα μὲν γυναικα μὴ ἄγεσθαι τεκνοποιὸν ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ τυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναικα 3 ἐκπέμπειν, καὶ εἰ τίς οἱ τυγχάνει ἐὼν παῖς, τοῦτον ἀπείπασθαι. οὐκ ὦν 15 ταῦτα παρανέσαντος Χίλωνος πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἱπποκράτεα· γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισιστράτον τοῦτον, ὃς στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν προεστεῶτος Μεγακλέος τοῦ Ἀλκμέωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου Ἀριστολαΐδεω, καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν, συλλέξας δὲ 20

A c P(p) TbmQ

α]νξη[θῆναι 58 — Αττ[ικόν 59, 1 Pap. Ox. 2096 fr. I

9—10 Lex. Rhet. 670 Dobr. (Latte Lex. Gr. Min. 78) καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ Ἱπποκράτει — τὰ Οὐλύμπια, οὐ ἰσχυρῶς λέγει, ἀλλὰ θεωρεῖν, τοῦτέστι θεωρεῖν πεμφθέντι || 15 Antiat. Bekk. Anecd. 80 ἀπείπασθαι τὸν παῖδα ἀντὶ τοῦ ἄρρησθαι Ἡρόδοτος πρῶτον || 20 Prisc. XVIII 228 Attici ἑκαταφρονήσας τοῦτον καὶ τοῦτον. Ἡρόδοτος πρῶτον καταφρονήσας — στάσιν

1 αἰέ Ae αἰεί rell. || 2 χρέεται MQ | ἐμοὶ om. c || 3 ὁρμώμενον PTbmQ || 4 πολλῶν] Πελασγῶν propos. Sauppe, sequ. Stein Hude <Πελασγῶν> πολλῶν Legrand πολλῶν restituendum putat Weber SIFC NS 17, 261ss. ex πολλῶν, lectione cod. Urbini. gr. 88 || 5 βαρβάρων om. MQ | ὥς δὴ ὦν MQ πρὸς δὲ ὦν Vat. 122 πρὸς δὴ ὦν codd. cett. πρὸς ὦν δὴ vel πρὸς δὴ ὦν legendum iudicat Reiske, si non ὥς δὴ ὦν quod mavult πρὸς δὴ ὦν Krüger πρόσθε δὲ ὦν Stein | ἐμοὶ τε] ἐμοίγε Reiske, quem sequi Stein Hude; lectionem codd. conservavi intelligens voces ὥς δὴ ὦν ἐμοὶ τε δοκέει (id quod ὥς τε δὴ ὦν ἐμοὶ δοκέει, ad positionem particulae te cf. Kühner-Gerth II 245) verba ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι (2) resumere et eo referri | τὸ] τι coni. Legrand || 7 διεσπασμένον Q || 10 Οὐλύμπια Lex. Rhet. | μέγα (ut vid.) b || 11 ἱερὰ P¹Tb || 13 συνεβούλευε A, eve supraser. A¹ || 13—14 τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι MQ || 14 τυγχάνει b oi supraser. nescio quae manus A || 15 οὐκὼν Q || 17 supra τοῦτον ser. ὁ τοιοῦτος A² || 18 προεστῶτος TbQ || 19 Μεγακλέους T | Ἀλκμαίωνος bMQ ai supraser. A man. rec.

στασιώτας καὶ τῷ λόγῳ τῶν ὑπερακρίων προστάς μηχανᾶται τοιάδε·
 τρωματίσας ἐσωτὸν τε καὶ ἡμιόνους ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος ὥς 4
 ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθρούς, οἳ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἀπολέσαι
 δῆθεν, ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς τινας πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι πρότερον
 5 εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ Νίσαιάν τε
 ἐλὼν καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων 5
 ἐξαπατηθεὶς ἔδωκε οἱ τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας τούτους, οἳ δορυφόροι
 μὲν οὐκ ἐγένοντο Πεισιστράτου, κορνηφόροι δέ· ξύλων γὰρ κορύνας
 ἔχοντες εἶποντό οἱ ὅπισθεν. συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι ἅμα Πεισιστράτῳ 6
 10 ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἐνθα δὴ ὁ Πεισίστρατος ἤρχε Ἀθηναίων οὔτε τιμὰς
 τὰς ἐούσας συνταράξας οὔτε θέσμια μεταλλάξας. ἐπὶ τε τοῖσι κατεστεῶσιν
 ἔνεμε τὴν πόλιν κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ.

Μετὰ δὲ οὐ πολλὸν χρόνον τῶντὸ φρονήσαντες οἱ τε τοῦ Μεγακλέους 60
 στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Ἀνκούργου ἐξελαύνουσί μιν. οὕτω μὲν Πεισίστρατος
 15 ἔσχε τὸ πρῶτον Ἀθήνας καὶ τὴν τυραννίδα οὗ κω κάρτα ἐρριζωμένην
 ἔχων ἀπέβαλε, οἳ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίστρατον αὐτὶς ἐκ νέης ἐπ' ἀλλή-
 λουσιν ἐστασίασαν. περιελαννόμενος δὲ τῇ στάσει ὁ Μεγακλῆς ἐπεκηρυ- 2
 κεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ
 τυραννίδι. ἐνδεξαμένου δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις 3
 20 Πεισιστράτου μηχανῶνται δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα εὐηθέστατον, ὥς
 ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῷ (ἐπεὶ γε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιότερον τὸ βάρβαρον
 ἔθνος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐόν καὶ δεξιώτερον καὶ εὐηθίης ἡλιθίου ἀπηλλαγ-

A c P(p) TbmQ

T 6ss. Polyae. I 21, 3 ὁ . . . δῆμος ὑπερηγανάκτησεν, ὥς ὁ κηδόμενος αὐτῶν δι'
 αὐτοὺς ταῦτα εἶη παθὼν, καὶ ἐς φυλακὴν τοῦ σώματος ἔδωκαν αὐτῷ τριακοσίους
 φύλακας, οἷς κορνηφόροις χερσάμενος αὐτὸς τε τύραννος Ἀθηναίων ἐγένετο καὶ τοῖς
 παισὶ τὴν τυραννίδα κατέλιπεν

16 Pap. Berol. inv. 13360 a M. Gronewald publici iuris facta ZPE 42, 1981, 8s.
 [ἐκ νέης· Ἡρόδοτος· Κυπριοὶ . . . γενομένο]ι αὐ[τὶς ἐκ νέης κατε]δεδουλων[το
 (V 116), καὶ παλιν· οἱ δὲ ἐ]ξελασαντες Π[εισιστράτου] αὐ[τὶς ἐκ νέης ἐπ [ἀλλήλοισι
 ἐσ]τασίασαν

1 στασιώτας] στρατιώτας c | ὑποτακρίων (?) M || 7 καταλέξασθαι Gebhard in
 Progr. Gymn. Chur. 1864 et Legrand | τούτους] vocem τριηκοσίους videas apud
 Polyae., quam τ^{ους} scriptam hocque modo in τούτους depravatam esse indicant
 Naber Stein Legrand || 11 ἐπὶ τε] ἐπέτε Tb | κατεστεῶσιν] θεστω suprascr. A² ||
 12 ἔνεμε] ἔμενε P¹pbMQ || 13 Μεγακλῆος c Μεγακλέος* (v eras.) M || 14 στασιῶται]
 στρατιῶται cQ || 15 κω] πω suprascr. A man. rec. || 21–22 τοῦ βαρβάρου ἔθνος
 τὸ Ἑλληνικὸν TbMQ, sed ad εὐηθίην Graecorum cf. πειθόμενοι infra p. 38, 12 ||
 22 voci εὐηθίης litteras ei (pro εὐηθίης) suprascr. A¹ vel A²

μένον μᾶλλον ἢ καὶ τότε γε οὗτοι ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοις λεγο-
 4 μένοις εἶναι Ἑλλήνων σοφίην). μηχανῶνται τοιάδε· ἐν τῷ δήμῳ τῷ
 Παιανίῃ ἦν γυνή, τῇ οὖνομα ἦν Φύη, μέγεθος ἀπὸ τεσσάρων πήχεων
 ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύτην τὴν γυναῖκα
 σκευάσαντες πανοπλή, ἐς ἄρμα ἐσβιβάσαντες καὶ προδέξαντες σχῆμα, 5
 οἷόν τι ἔμελλε εὐπρεπέστατον φανέσθαι ἔχουσα, ἤλαννον ἐς τὸ ἄστυ
 προδρομούς κήρυκας προπέμναντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγόρευον ἀπικό-
 5 μενοι ἐς τὸ ἄστυ λέγοντες, τοιάδε ὧς Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ
 Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴ ἡ Ἀθηναῖη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα
 κατάγει ἐς τὴν ἐσωτῆς ἀκρόπολιν. οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον, 10
 αὐτίκα δὲ ἐς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, ὡς Ἀθηναῖη Πεισίστρατον
 κατάγει, καὶ ἐν τῷ ἄστει πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν
 61 προσεύχοντό τε τὴν ἀνθρωπὸν καὶ ἐδέχοντο Πεισίστρατον. ἀπολαβὼν
 δὲ τὴν τυραννίδα τρῶπῳ τῷ εἰρημένῳ ὁ Πεισίστρατος κατὰ τὴν ὁμολογίην
 τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην γαμέει τοῦ Μεγακλέος τὴν θυγατέρα. 15
 οἷα δὲ παίδων τέ οἱ ὑπαρχόντων νεηϊέων καὶ λεγομένων ἐναγέων εἶναι
 τῶν Ἀλκμαιωνιδέων, οὐ βουλόμενός οἱ γενέσθαι ἐκ τῆς νεογάμου γυναικὸς
 2 τέκνα ἐμίσητό οἱ οὐ κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρώτα ἔκρυπτε ταῦτα ἡ
 γυνή, μετὰ δέ, εἴτε ἰστορεύσῃ εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ἐσωτῆς μητρὶ, ἡ
 δὲ τῷ ἀνδρὶ τὸν δὲ δεινὸν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισίστρατον. 20
 ὀργῇ δὲ ὡς εἶχε, καταλλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτησι. μαθὼν δὲ
 ὁ Πεισίστρατος τὰ ποιούμενα ἐπ' ἐσωτῇ ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης τὸ
 παράπαν, ἀπικόμενος δὲ ἐς Ἐρέτριαν ἐβουλεύετο ἅμα τοῖσι παισὶ.
 3 Ἰππίῳ δὲ γνώμῃ νικήσαντος ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα ἐνθαῦτα

A c P(p) T b M Q

4 Lex. Vind. 26 (s. v. ἄλλως) Ἡρόδοτος· ἀπολείπουσα — εὐειδής (εὐειδής cod.) ||
 5 Hes. προδέξαντες· προδείξαντες || 13 Prisc. XVIII 278 Attici· προσήχοντο αὐτὸν
 καὶ αὐτῷ· Ἡρόδοτος α'· προσήχοντό τε τὴν ἀνθρωπὸν

1 ἡ scripsi: εἰ codd. (ad μᾶλλον ἢ καὶ cf. IX 68, VIII 3, 1, IV 127, 1) | γε om. M Q |
 τοῖσι αὐτοῖσι c² P² ** τοῖσι A τοῖσι p rel. || 2 Ἑλλήνων σοφίην om. Q || 3 Παι-
 ανίει Ae | μέγεθος Tb | τεσσάρων PTbMQ | πήχεων τεσσάρων MQ | post
 πήχεων distinctix ('tribus digitis carens' interpretans) Auct. Lex. Vind. || 5 ἐμβιβά-
 σαντες P¹ T b M Q ἐσβιβάσαντες P² p cett. || 6 φαίνεσθαι T b Q || 11 εἰς b | ἀφίκετο T ||
 12 καὶ οἱ ἐν c², receperunt Stein Hude, sed verbum tertiae pers. plur. (προσεύχον-
 το) subiecto carens potius sicut Germ. 'man' est intelligendum | πειθόμενοι c² Q
 πειθόμενοι cett., cf. III 78, 5 || 13 προσήχοντό Q | ἐδέχοντο PTbMQ | τὸν Πει-
 σίστρατον MQ || 15 γαμέεται (γαμέει Q) τὴν θυγατέρα αὐτοῦ MQ | Μεγακλέους P ||
 16 νεηϊέων T Q || 17 Ἀλκμαιωνιδέων T Ἀλκμαιωνιδέων MQ ai suprascr. A man.
 rec. || 18 κατὰ τὸν νόμον Q || 19 vocibus εἴτε ἰστορεύσῃ sub obelo in mg. adscr.
 φιλοῦσι οἱ Ἴωνες ἀπὲρ δασέως A man. rec. ἰστορεῖσθαι haud inapte Legrand ||
 21 στρατιώτησι c¹ T Q || 22 ἐπ' ἐσωτῇ ἀπ' ἐσωτοῦ Q ὑπ' ἐσωτοῦ M || 23 Ἐρέτριαν
 Ae || 24 Ἰππίῳ T² Q | γνώμην M γνώμη PTb

ἡγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολλῶν αἰτινές σφι προηδέατό κού τι. πολλῶν δὲ
 μεγάλα παρασχόντων χρήματα Θηβαῖοι ὑπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν
 χρημάτων. μετὰ δέ, οὐ πολλῶ λόγῳ εἰπεῖν, χρόνος διέφθη καὶ πάντα σφι 4
 ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ ἀπίκοντο ἐκ Πελο-
 5 πονήσου, καὶ Νάξιος σφι ἀνὴρ ἀπιγμένος ἐθελοντής, τῷ οὐνομα ἦν
 Λύγδαμης, προθυμίην πλείστην παρείχετο κομίσας καὶ χρήματα καὶ
 ἀνδρας. ἐξ Ἐρετρίας δὲ ὁρμηθέντες διὰ ἑνδεκάτον ἔτος ἀπίκοντο ὀπίσω. 62
 καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἴσχουσι Μαραθῶνα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφι
 στρατοπεδευόμενοι οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος στασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε
 10 ἐκ τῶν δήμων προσέρρεον, οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότε-
 ρον. οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο. Ἀθηναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν 2
 Πεισίστρατος τὰ χρήματα ἡγεῖρε καὶ μεταῦτις ὥς ἔσχε Μαραθῶνα,
 λόγον οὐδένα εἶχον· ἐπέλιτε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος αὐτὸν
 πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθούσιν ἐπ' αὐτόν. καὶ οὗτοί τε 3
 15 πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὥς
 ὁρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τὸντο συνιόντες ἀπ-
 ικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρὸν καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα.
 ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλοτος ὁ 4
 Ἀκαρῶν χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσίων χρᾶ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε
 20 λέγων·

ἔρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέταται,
 θύνηοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός·

ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε, Πεισίστρατος δὲ συλλαβὼν τὸ χρηστήριον 63
 καὶ φᾶς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν ἐπῆγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ τοῦ
 25 ἄστεος πρὸς ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηνικαῦτα, καὶ μετὰ τὸ

A c P(p) TbMQ

10 Lex. Vind. 154 'πρὸ' πρόθεσις . . . πολλάκις λέγεται καὶ μετὰ συγκριτικοῦ
 ὀνόματος. Ἡρόδοτος· πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον || 11 Λέξ. συνηλίζοντο· συν-
 ηθοίζοντο || 23—p. 40, 2 Suid. συλλαβὼν· εἰς νοῦν λαβὼν· ὁ δὲ Πεισίστρατος —
 χρησθὲν

1 προηδέατο A || 2 ὑπερεβάλλοντο Tb || 3 χρόνος <τε> Stein || 4 ἀπίκοντο Tb ||
 7 Ἐρετρίας Ac | ἐνδεκάτον ἔτος] ἑνδεκαεκάτον (?) Tb om. et inter διὰ et ἀπί-
 κοντο vacat spatium magnum MQ || 8 χώρῳ] χρόνῳ TbQ || 9 στρατιῶται c¹ |
 ἀπίκαντο Tb || 11 οὗτοι οὕτω TQ | συνηλίζοντο b || 12 μεταδίδας Q | ἔσχε TbQ ||
 14 πορεύεσθαι] στρατεύεσθαι Q | τε] γε b || 15 ἦσαν A ἦσαν P¹ ἦσαν P²p cett. ||
 16 ἦσαν A ἦσαν M ἦσαν cett. || 17 ἱερὸν P¹TbMQ ἱρὸν P²p cett. | ἔθετο Q ||
 18 ἐνθαῦτα b || 19 Ἀκαρῶν T Ἀχαρνεὺς conl. Valckenaer | χρᾶ] χρῇ in mg. A
 man. rec. || 21 βοῦλος b || 22 θύνηοι vel θύνηοι c¹TQ | οἰμήσουσι PTb || 23 ὁ δὲ
 Πεισίστρατος Suid. | λαβὼν MQ (cf. Suid.)

- ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον· οἱ δὲ
 2 ἀμφὶ Πεισίστρατον ἐσπεσόντες τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δὲ
 τούτων βουλὴν ἐνθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως
 μήτε ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι διεσκεδασμένοι τε εἴεν· ἀναβιβάσας τοὺς
 παῖδας ἐπὶ ἵππους προέπεμπε. οἱ δὲ καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας 5
 ἔλεγον τὰ ἐντεταλμένα ὑπὸ Πεισιστράτου θαρσέειν τε κελεύοντες καὶ
 64 ἀπιέναι — ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ. πειθόμενων δὲ τῶν Ἀθηναίων οὕτω
 δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας ἐρριζώσε τὴν τυραννίδα
 ἐπικούροισι τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνόδοισι τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν
 δὲ ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ συνιόντων, ὁμήρους τε τῶν παραμεινάντων 10
 Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φευγόντων παῖδας λαβὼν καὶ καταστήσας ἐς
 2 Νάξον (καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισίστρατος κατεστρέψατο πολέμῳ καὶ
 ἐπέτρεψε Λυγδάμῳ) πρὸς τε ἔτι τούτοισι τὴν νῆσον Ἀήλον καθήρας ἐκ
 τῶν λογίων, καθήρας δὲ ὧδε· ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱεροῦ εἶχε, ἐκ τούτου
 τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς μετεφόρεε ἐς ἄλλον χώρον τῆς 15
 3 Ἀήλον. καὶ Πεισίστρατος μὲν ἐτυράνευε Ἀθηναίων, Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν
 ἐν τῇ μάχῃ ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετ' Ἀλκμεωνίδεω ἔφευγον ἐκ τῆς
 οἰκῆς.
 65 Τοὺς μὲν νυν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον τοῦτον ἐπυνθάνετο ὁ
 Κροῖσος κατέχοντα, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους ἐκ κακῶν τε μεγάλων 20
 πεφευγότας καὶ ἐόντας ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεγετέων· ἐπὶ
 γὰρ Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἡγησικλέος ἐν Σπάρτῃ τοὺς ἄλλους

A c P(p) TbMQ

τ[ων] [μεν] 64, 1 — Λυγδάμῳ 64, 2 Pap. Ox. 2097 col. I valde mutila
 πε[φευγ]ο[τας] 65, 1 — ἀπορ[ο]σ[α]μ[ι]χ[τοι] 65, 2 Pap. Ox. 2097 col. II

1 Λέξ. μετεξέτεροι· ἔνιοι. Grec. Cor. 91 τὸ 'ἔνιοι' μετεξέτεροι φαίν. Suid. μετ-
 εξέτεροι· παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἔνιοι'· οἱ δὲ μετεξέτεροι — πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο ||
 3—4 Suid. ἀλισθεῖεν· συναθροισθεῖεν· ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως ἀλι-
 σθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι.

3 ἐνθαῦτα bQ | ὅπως Suid. || 4 μήτε om. Suid. || 7 ἕκαστον P^c recep. Steph. et
 edd. alii ἕκαστος P^c p cett.; ad nominativum in appositionibus e parenthesis
 praesertim opisthotheticis natis pro alio casu usurpatum v. Schwyzer, Die Paren-
 these 42s., et Schwyzer-Debrunner, Griech. Gramm. II 615s.; an ἐκάστους sit
 restituendum, dubitat Stein || 9 πρὸςόδοισι Q || 12 αὐτὴν littera τ in initio vocis
 sup. lin. addita manu (teste Paapio) secunda Pap. Ox. 2097 || 13 τε Schaefer γε
 codd. || 14 ἐπόσον ATb | ἱεροῦ P¹ p TbMQ || 16 Ἀθηναίων¹ | Ἀθηνέων prop. Schenkl,
 recepp. edd. plerique | post Ἀθηναίων δὲ nonnulla verba excidisse, unde eluceret
 de solis Atheniensibus hic agi, qui erga Pisistratum infesto animo se gessissent¹
 cred. Legrand || 17 Ἀλκμαιωνίδεω bMQ | a suprascr. nescio quae man. A Ἀλκ-
 μειωνίδεων propos. Wesseling Vallae versione Latina nispus (cum Alcmaeonidis),
 recepp. Stein Hude || 18 οἰκῆς TbMQ || 22 Ἡγησικλέους Pp

πολέμους εὐτυχεόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τεγεήτας μούρους προσ-
 2 ̓πταιον, τὸ δὲ ̓τι πρότερον τούτων καὶ κακονομώτατοι ἦσαν σχεδὸν 2
 πάντων Ἑλλήνων κατὰ τε σφέας αὐτοὺς καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι, μετέ-
 βαλον δὲ ὧδε ἐς εὐνομίην· Λυκούργον τῶν Σπαρτιητέων δοκίμον ἀνδρὸς
 5 ἐλθόντος ἐς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ὡς ἔσῃε ἐς τὸ μέγαρον, εὐθύς
 ἢ Πυθίη λέγει, τάδε

ἦκεις, ὦ Λυκούργε, ἔμὸν ποτὶ πλοῖα νηὸν
 Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 δίζω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἀνθρώπων·
 10 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκούργε·

οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῷ τὴν Πυθίην τὸν 4
 νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι, ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι
 λέγουσι, Λυκούργον ἐπιτροπέυσαντα Λεωβώτew, ἀδελφιδέου μὲν ἑωυτοῦ,
 βασιλεύοντος δὲ Σπαρτιητέων, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὡς γὰρ 5
 15 ἐπετρόπευσε τάχιστα, μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ

A c P(p) TbMQ

Σχόλ. 65, 3 χρησμὸς ἐν τοῖς Θησέως βίοις ἀναφερόμενος·
 δλβιος οὗτος ἀνὴρ, δς νῦν κατὰ λάϊων οὐδὸν
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρηστήριον εἰσαναβαίνει·
 ἦλνθεν εὐνομίην διζήμενος, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 δώσω, ἦν οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίων πόλις ἔξει. A

T 8 oraculum praebent titulus Delphis a Cyriaco Ancon. olim repertus nunc
 perditus (e cod. Vat. Barb. lat. 2098 correctius exscribit Foucart, Bull. Corr.
 Hell. 5, 1881, 434s., cf. Hemmerdinger, Les mss., 181s.), Themistius XIX 225d
 (qui etiam tertium versum habet bis, VII 97d et XV 193c), Theodoret. Graec.
 affect. X 33, David Proleg. Phil. 13a; tres primos versus tantum Schol. Arist.
 p. 326 Dind., Plut. Mor. 1103a Λυκαῦργος ὑπὸ τῆς Πυθίας προσαγορευθεὶς·
 'Ζηνὶ — ἔχουσι'. laudat idem oraculi versum tertium Mor. 1098a

1 μούρους cPT μούρους Pap. Ox. 2097 rell. || 3 ἀπρόσμικτοι Pap. Ox. 2097 quo-
 que || 7 ἦκει A¹c¹ ἦλνθες (ἦλθες v. l.) David, titulus | Λυκούργε Dav. codd.
 quid., Theodor., Themist., Schol. Arist., titulus Λυκούργε T¹ Dav. codd. quid. |
 πλοῖα νηὸν] νηὸν ἀνίων Schol. Arist. || 9 δίζω APe nescio cur non recipiatur
 δίζων Dav. codd. quidam | ἦε θεὸν σε Plut. cod. quid. εἰ σε θεὸν titulus |
 ἢ ἀνθρώπων] ἦε καὶ ἀνδρα T²Q titulus ἢ ἀνθρώπων ἦε (vel ἢ γε) καὶ ἀνδρα
 David || 10 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον ἔλπομαι θεὸν Q ἀλλ' ἔμπης σέ θεὸν μαντεύσομαι
 David ἀλλά τι καὶ μᾶλλον ... ci. Stein μᾶλλον τοι θεὸν ἔλπομαι ἔμμεναι titulus |
 Λυκούργε Q titulus, David, Themist., Theodoret., qui addit versum ἦκεις εὐνομίην
 διζήμενος· αὐτὰρ ἐγὼ σοι δώσω (cf. scholium) || 13 Λεωβατέw c²P^cp || 15 νόμιμα P |
 μὴ παραβαίνειν ταῦτα TbMQ

παραβαίνειν. μετὰ δὲ τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ
 συσσίτια, πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκούργος.
 66 οὕτω μὲν μεταβαλόντες ἐνομήθησαν, τῷ δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι
 ἱρὸν εἰσάμενοι σέβονται μεγάλως. οἷα δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ καὶ πλήθει
 οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν, ἀνὰ τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθενήθησαν. καὶ δὴ σφι
 οὐκέτι ἀπέχρα ἥσυχλῆν ἄγειν, ἀλλὰ καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες
 2 εἶναι ἐχρηστηρίαζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ
 Πυθίῃ σφι χρᾶ, τάδε

‘Ἀρκαδίην μ’ αἰτεῖς· μέγα μ’ αἰτεῖς· οὗ τοι δώσω·
 πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἷ σ’ ἀποκωλύσουσιν, ἐγὼ δέ τοι οὗτι μεγάλῳ.
 δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι
 καὶ καλὸν πεδὶον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.’

3 ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδων μὲν τῶν
 ἄλλων ἀπείλοντο, οἱ δὲ πέδας φερόμενοι ἐπὶ Τεγείτας ἐστρατεύοντο 15

A c P(p) TbMQ

T 9—12 oraculum totum habent Schol. Aristid. p. 561 Dind., Eust. II. 301 (ad
 B 607) μέμνηται δὲ Τεγέας καὶ χρησμοί, ἐν οἷς καὶ οὗτος· ‘Ἀρκαδίην — Τεγέην
 καὶ τὸ ἐξῆς, Steph. Byz. s. v. Τεγέα: πόλις Ἀρκαδίας . . . Λέπιδος δ’ ἐν ἱστορίας
 ἐπιτομῇς πρῶτῳ περὶ Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· ‘χρᾶ δ’ αὐτοῖς ἡ Πυθία ἐπ’ Ἀρ-
 καδίᾳ ὥδε· Ἀρκαδίην . . . ὀρχήσασθαι. ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς
 τάδε· ἔστι — ἔσση’ (67, 4). laudant oraculi versum primum Dio Chrys. XVII 469
 et Suid. s. v. Ἀρκαδία, secundum Tzetzes in Lycophr. ad 482

1 Λέξ. συνωμοτία (ἐνωμοτία Lexx. alphab.)· τάξις τις (om. Lexx. alphab.) παρὰ
 (τοῖς add. Lexx. alphab.) Ἀττικοῖς. — τριηκάδας· δέιπνα κατὰ δήμους καὶ αὐθιμὸς
 λ’ ἀνδρῶν (ἀνδρῶν λ’ Lexx. alphab.). Suid. συνωμοσία· ἡ μεθ’ ὅρκον φίλα, παρὰ
 δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία τάξις τις. Greg. Cor. 93 λέγονσι δὲ καὶ τὰ κατὰ δήμους καὶ
 αὐθιμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δέιπνα τριηκάδας || 5 Suid. ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ
 ‘ἠδξήθη’· Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. 395 ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ‘ἠδξήθη’ || 6 Hes. ἀπέ-
 χρα· ἤραει || 9—13 Alex. De fig. 446 (ἀναδίπλωσις ἐστὶ) ὅταν τὸ δεύτερον λεγόμενον
 ἀορχηται ἀπὸ τῆς τοῦ προηγουμένου τελευτῆς . . ., ὡς καὶ νῦν ἐν τῷ χρησμῷ ‘Ἀρ-
 καδίην μ’ αἰτεῖς· οὗ τοι δώσω· δώσω τοι Τεγέην. δοκεῖ δὲ ποιητικώτερον εἶναι

1 συνωμοτίας Lexx. seriatim composita || 4 ἱερὸν P¹ ἱρὸν P² p rell. | εἰσάμενοι
 bT || 5 εὐδηνήθησαν TbM εὐδηνήθησαν Q || 6 ἀπέχρη TbQ | κρέσσονες b ||
 9 μέγ’ αἰτεῖς supraser. nescio quae manus Q || 10 Ἀρκαδία codd. Tzetz. pars una ||
 11 σ’ γ’ MQ | ἥς τ’ ἀπο κωλύουσιν Stephani cod. unus | ἐγὼ δὲ οὗ τοι μεγάλῳ
 Schol. Aristid. codd. plur., Steph. cod. unus || 12 ποσσί κρότον T ποσσίκρότον
 (altero accentu super σσ extincto) A ποσσίκροτον M Schol. Aristid. cod. unus
 ποσσίκροτον Q

χρησμῶ κιβδήλω πύσωνοι, ὥς δὴ ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας.
 ἐσσωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐξωγρήθησαν, πέδας τε ἔχοντες, 4
 τὰς ἐφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχολῶν διαμετρούμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεγτέων
 ἐργάζοντο. αἱ δὲ πέδαι αὐταί, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι
 5 ἐν Τεγέῃ περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης κρεμάμεναι. κατὰ μὲν δὴ 67
 τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας,
 κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεω τε καὶ Ἀρίστωνος
 βασιλῆην ἐν Λακεδαίμονι ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ
 ἐγεγόνεσαν τρόπῳ τοιῷδε γενόμενοι· ἐπειδὴ αἰεὶ τῷ πολέμῳ ἐσσοῦντο 2
 10 ὑπὸ Τεγεγτέων, πέμπαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς ἐπειρώτων, τίνα ἂν
 θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεγτέων γενοίατο. ἡ δὲ
 Πυθίῃ σφι ἔκρησε τὰ Ὑρέστεω τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅστέα ἐπαγαγομένους.
 ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶοί τε ἐγίνοντο τὴν θήκην τοῦ Ὑρέστεω, ἔπεμπον 3
 αὐτὶς τὴν ἐς θεὸν ἐπειρησομένους τὸν χῶρον, ἐν τῷ κέοιτο Ὑρέστης.
 15 εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίῃ, τάδε

ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέῃ λευρῶ ἐνὶ χώρῳ, 4
 ἐνθ' ἀνεμοὶ πνεύουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται.
 ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φονίζουτος αἶα·
 20 τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροδος ἔσση.

ὥς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν, ἀπείχον τῆς ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασσον πάντα 5
 διζήμενοι, ἐς οὗ δὴ Αἰήης τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων

A c P(p) TbMQ

T 16ss. Schol. Aristid. p. 561 Dind. totum oraculum habet. Steph. Byz. v. ad 66, 2

6 Hes. ἀέθλεον· ἐμόχθουν, ἡγωνίζοντο. Bekk. Anecd. 347 ἀέθλεον· ἐμόχθουν,
 ἡγωνίζοντο. Poll. III 144 ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν τὸ ἀθλεύειν παρ' Ἡροδότῃ (cf. V
 22, 2) || 18 Bekk. Anecd. 408 ἀντίτυπους· σκληροὺς καὶ ἀνευρότους, μεταφορικῶς
 ἀπὸ τοῦ ἀκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος ἀντίτυπος φησὶν ὁ χρησμός

2 ἐσσωθέντες c¹ ἐσσοθέντες TQ | αὐτέων Q || 3 ἐφερον Tb || 5 κρεμάμενοι Ac
 litt. a in o vel o in a mut. M || 6 αἰεὶ MQ | ἀέθλεον Bekk. Anecd. || 9 ἐγεγόνεσαν
 TbQ | ἐσσοῦντο T || 10 Τεγεγτέων] γε ab A¹ omissum sup. lin. add. A man. rec. |
 εἰς b | ἐπειρώτων Pp | ἐπειρώτων MQ | ἐπειρώτων b || 12 ὅστέα om. Q | ἐπαγόμε-
 νος TbMQ || 13 ἐγυνεάτο TbMQ || 14 αὐτὶς Tb | τὴν ἐς] ἐς τὸν Q Ald. || 15 τοῖς
 bQ || 16 Ἀρκαδίη Q | Ἀρκαδίη b Steph. Byz. cod. unus | Τεγέης bQ γαίης Schol.
 Arist. || 17 δύο b²Q || 18 ἐπὶ] ἐν Schol. Arist. codd. quid. | πῆματι] πῆμασι Q ||
 19 φονίζουτος TbQ Schol. Arist. || 20 κομισσάμενος c¹TbQ | Τεγέαις Steph. Byz.
 codd. plur. | ἔση TbMQ || 21 ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι AcP | οὐδὲν sup. lin. A ||
 22 ἐσοῦ A ἐσὸ b

ἀνεῦρε. (οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσι τῶν ἀστῶν ἐξιόντες ἐκ τῶν ἱππέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἑκάστου· τοὺς δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἱππέων, Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους
 68 μὴ ἐλινύειν ἄλλους ἄλλη.) τοῦτων ὦν τῶν ἀνδρῶν Λίχης ἀνεῦρε ἐν Τεγέῃ καὶ συντηχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ. εὐούσης γὰρ τοῦτον τὸν χρό-
 2 νον ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεῆτας ἐλθὼν ἐς χαλκήμιον ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον καὶ ἐν θωύματι ἦν ὁρῶν τὸ ποιεόμενον. μαθὼν δὲ μιν ὁ χαλκεὺς ἀποθωνμάζοντα εἶπε πανσάμενος τοῦ ἔργου· ἥ κόν ἂν, ὦ ξενῖε Λάκων, εἴ περ εἶδες, τό περ ἐγώ, κάρτα ἂν ἐθωύμαζες, ὅκον νῦν οὕτω
 3 τυγχάνεις θωῦμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ἐν 10 τῇδε θέλῳ, ἐν τῇ αὐλῇ, φρέαρ ποιήσασθαι, ὁρύσσων ἐπέτυχον σορῶν ἑπταπύχῃ· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας μὴ μὲν γενέσθαι μηδαμὰ μέζοντας ἀνθρώπους τῶν νῦν ἀνῶξα αὐτὴν καὶ εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἐόντα τῇ σορῶ· μετρήσας δὲ συνέχωσα ὀπίσω.² ὁ μὲν δὴ οἱ ἔλεγε τά περ ὁπώπτε, ὁ δὲ ἐννώσας τὰ λεγόμενα συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα κατὰ τὸ θεοπρόπιον 15
 4 τοῦτον εἶναι, τῇδε συμβαλλόμενος· τοῦ χαλκεὺς δύο ὁρέων φύσας τοὺς ἀνέμους εὗρισκε ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφύραν τὸν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον, τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον τὸ πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον,
 5 κατὰ τοιόνδε τι εἰκάζων, ὥς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται. συμβαλλόμενος δὲ ταῦτα καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην ἔφραζε Λακεδαιμονίοισι 20 πᾶν τὸ πῆγμα. οἱ δὲ ἐκ λόγον πλαστοῦ ἐπενεικνάντες οἱ αἰτήν ἐδίωξαν. ὁ δὲ ἀπικόμενος ἐς Τεγέην καὶ φράζων τὴν ἐωντοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν
 6 χαλκέα ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. χρόνῳ δὲ ὥς ἀνέγνωνσε,

A B (a μὴ μὲν γενέσθαι 68, 3) **c P(p)** **T b** (usque ad ἀπιστίας 68, 3) **MQ**
 Σχόλ. 68, 6 (ad ἀνέγνωνσε) ἔπεισεν **A** man. rec.

1 Hes. ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὥς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Bekk. Anecd. 209 ἀγαθοεργοὶ εἰσιν οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες ἑκάστου ἔτους, ὥς Ἡρόδοτος, ἣ οἱ τῶν ἀρχόντων ὑπηρεταὶ ἣ οἱ ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι || 4 Λέξ. ἐλινύειν (εἰλινύειν D)· ἡσυχάζειν (deest Lexx. alph.). Greg. Cor. 92 ὁ ἡσυχάζων ἐλινύων (εἰλινύων v. l.). Suid. ἐλινύειν· ἡσυχάζειν, βραδύνειν || 8-9 Etym. Magn. ἦπον· τοῦτο ἄρχεται μὲν λόγον, ὥς παρὰ Ἡρόδοτῳ ἦπου ἂν, ὥ ξεῖνε Λάκων, ἐθαύμασα || 15 Λέξ. ἐννώσας (ἐννώσας a r v)· διανοηθεῖς. Suid. ἐννώσας· παρὰ Ἡρόδοτῳ ἀντὶ τοῦ 'διανοηθεῖς'. Greg. Cor. 94 τὸν διανοηθέντα ἐννώσαντα || 23 Pollux I 75 μισθῶσαι οἶκον, ὅπερ Ἡρόδοτος ἐκδιδόναι καλεῖ· ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν

1 ἀνεῦρεν **bM** ἀνεῦρον **Q** || 2 δεῖ] δὴ **TbQ** || 4 ἐλινύειν **PTb**, cf. Greg. Cor. alterum v add. **A**² ἐλινύειν cf. Lexx. et Greg. Cor. || 7 θωύματι **P¹Tb** θωύματι **p** cett. | ὁρέων **TbMQ** || 8 ἀποθωνμάζοντα **P¹Tb** ἀποθωνμάζοντα **P²p** cett. | πανσάμενον **A** | ἦπον **Et. Mag.** ad ἦ κόν sub obelo in mg. adscr. ἦπον **A** || 9 ἐθώμαζες **P¹Tb** ἐθωύμαζες **p** cett. ἐθαύμασα **Et. Magn.** | ὅπον **Q** || 10 θώμα **P¹Tb** θωύμα **P²p** cett. | ποιεόμενος **Q** **Ald.** || 11 ἐν om. **MQ** || 14 οἱ om. **MQ** || 15 ἐννώσας Lexx. seriatim conser. codd. plur. | συνεβάλετο **P** || 16 συμβαλλόμενος **P** συμβαλλεόμενος **Q** **Ald.** || 17 τε om. **Q** || 19 συμβαλλόμενος **BTMQ** || 21 δὲ om. **TMQ** | σπλαστοῦ **Q** || 23 ἐκδιδόντος **MQ**, litt. v expunxit **M**

ἐποικίσθη· ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας οἶχετο φέρων ἐς Σπάρτην. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅπως πειρώατο ἀλλήλων, πολλῶ κατωπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἥδη δέ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη.

5 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος ἔπεμπε ἐς Σπάρτην 69 ἀγγέλους δῶρά τε φέροντας καὶ δεησομένους συμμαχίης ἐντειλάμενός τε τὰ λέγειν χρῆν. οἱ δὲ ἐλθόντες ἔλεγον· ἔπεμψε ἡμέας Κροῖσος ὁ Λυδῶν τε 2 καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς λέγων, τάδε ὧ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ἕλληνα φίλον προσθέσθαι — ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προ- 10 εστάναι τῆς Ἑλλάδος — ὑμέας ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προκαλέομαι φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης”. Κροῖσος 3 μὲν δὴ ταῦτα δι’ ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀκηκοότες καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον ἥσθησάν τε τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν καὶ ἐποιήσαντο ὅρκια ἑξινίης πέρι καὶ ξυμμαχίης· καὶ γὰρ 15 τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγονῶται· πέμψαντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις χρυσὸν ὠνόεον ἐς ἀγαλμα 4 βουλόμενοι χρήσασθαι τοῦτο, τὸ νῦν τῆς Λακωνικῆς ἐν Θόρακι ἴδρυται Ἀπόλλωνος, Κροῖσος δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτήνῃν.

Τούτων τε ὦν εἵνεκεν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ 70 20 ὅτι ἐκ πάντων σφέας προκρίνας Ἑλλήνων αἰρέετο φίλους. καὶ τοῦτο μὲν αὐτοὶ ἦσαν ἔτοιμοι ἐπαγγέλλαντι, τοῦτο δὲ ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος καὶ μεγέθει τριηκοσίων ἀμφορέας χωρέοντα ἦγον δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ. οὗτος ὁ 2 κρητὴρ οὐκ ἀπίκετο ἐς Σάρδεις δι’ αἰτίας διφασίας λεγομένας τάσδε· οἱ 25 μὲν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ὥς ἐπεῖτε ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητὴρ ἐγίνετο κατὰ τὴν Σαμίην, πυνθόμενοι Σάμιοι ἀπελήσαντο αὐτὸν νηυσὶ μακροῇσι ἐπιπλώσαντες· αὐτοὶ δὲ Σάμιοι λέγουσι, ὥς ἐπεῖτε ὑστέρησαν οἱ 3

AB c P(p) TMQ, ad quos iterum accedunt RSV a καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμπεν ἐς Σπάρτην κτλ., quod pro initio cap. 69 habent

2 ὅπως M | ἐπειρώατο MQ ἐπειρώατο (quod ex πειρώατο et ἐπειρώατο modo mixtae lectionis ortum verisimillimum videtur) cett., corr. Schweighauser || 6 ἀγγέλους om. Q | δῶρά | ἰά SV || 7 χρῆν λέγειν Ae ordinem inversum signis I – II not. A¹ | χρῆν λέγειν TMQ | ἡμᾶς T || 9 προσθέσθαι Q || 10 προκαλέομαι codd., corr. Cobet || 11 τε² om. Q || 12 διαγγέλλων S || 12 – 13 καὶ αὐτοὶ ἀκηκοότες MQ || 13 τῇ τε TQ || 14 ξενίης SVQ¹ | συμμαχίης ABcMQRSV, v. praef. p. XXI || 15 ἐτι | ἥδη MQ || 16 Σάρδεις Q || 17 τούτω TMQRSV τούτω Gaisford aliiq. edd. | Θόρακι SV || 19 τούτων τε ὦν | τούτεων R || 20 Ἑλλήνων om. MQ || 21 ἐτοίμος Be | κρητῆρα ποιησάμενοι RSV || 22 μεγάθει PT | τριακοσίων MQ || 23 ἀμφορέας χωρέοντα | ἀμφορέοντα RV ἀμφορέοντας S | ἦγον | ἦττον RSV ἄγον TMQ || 24 λεγομένας διφασίας TMQ || 25 Σάρδεις TMQ Σάρδεις V || 26 ἐγένετο SV | ἀπελοῖατο ABcP ἀπελώατο TMQ, cf. III 47, 2 (Weber BPhW 1941, 235ss.) ἢ ἀπελήσαντο supraser. A² || 27 ὑστέρισαν MQ

ἄγοντες τῶν Λακεδαιμονίων τὸν κρητῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδις τε καὶ Κροίσον ἡλωκέναι, ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, ἰδιώτας δὲ ἄνδρας πριαμένους ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ Ἡραίων· τάχα δὲ ἂν καὶ οἱ ἀποδόμενοι λέγοιεν ἀπικόμενοι ἐς Σπάρτην, ὥς ἀπαιρεθείησαν ὑπὸ Σαμίων.

- 71 Κατὰ μὲν νῦν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ
 χρησμοῦ ἐποιεῖτο στρατηγὴν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταρῆσαι
 2 Κῦρόν τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου δὲ Κροίσου
 στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας τῶν τις Λυδῶν νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι
 σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώμης καὶ τὸ κάρτα οὄνομα ἐν Λυδοῖσι ἔχων,
 συνεβούλευσε Κροίσῳ, τάδε [οὄνομά οἱ ἦν Σάνδανις] ὧ βασιλεῦ, ἐπ' ἄν-
 10 δρας τοιοῦτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυτῖνας μὲν ἀναξυρίδας,
 σκυτῖνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι, σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι,
 3 ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχέην. πρὸς δὲ οὐκ οἴνω διαχρέωνται,
 ἀλλὰ ὕδροποτεύουσι, οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν.
 τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσεις, τοῖσί γε μὴ ἔστι μηδέν; 15

AB c P(p) TR MQ SV

Σχόλ. 71, 2 ἀναξυρίς καλεῖται τὸ δερμάτινον ὑπόδημα· πρῶτοι δὲ (πρῶτον δὴ
 A man. rec.) Πέρσαι καταδεικνύουσι τοιαῦτα, οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πρὶν πεδίλους
 (πέδιλα A man. rec.) ἔχρωντο, ἃ οὐ (ἃ οὐ om. A man. rec.) σκύττω, ἀλλὰ λίνθα
 ἢ εἴρωα. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὡς ἀναξυρίδες εἰσὶ τὰ παρὰ Ἑλλήσι βρακία λεγόμενα
 (ἕτεροι κτλ. om. A man. rec.) BRA man. rec.

T 10ss. Athen. 78e ὁ θαυμασιώτατος καὶ μελίνην Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν
 ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθὸν φησὶν εἶναι τὰ σῦκα οὕτως λέγων· βασιλεῦ ... οὐδὲν
 ἀγαθόν. Eustath. Od. 1964 (ad ω 342) Ἡρόδοτος ... φησὶν ὁ θαυμασιώτατος καὶ
 μελίνην χώραν τινὰ φέγων οὕτε οἶνον αὐτὴν ἔχειν, ἔφη, οὐ σῦκα, οὐκ ἄλλο οὐδὲν
 ἀγαθόν

11 Λέξ. ἀναξυρίδας· τὰ βαθέα καὶ βασιλικά τῶν ὑποδημάτων ἢ τὰ νῦν βρακία λε-
 γόμενα (ἢ κτλ. om. Lexx. alph.). Hes. ἀναξυρίδες· φημινάλια, βρακία, ... ὑποδή-
 ματα βαθέα ἢ βασιλικά. Suid. ἀναξυρίδες· φημινάλια, βρακία, ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβαρα
 ὑποδήματα. Bekk. Anecd. 391 i. q. Suid. idemque fere Et. M.

1 ἐπυνθάνετο RV | Σάρδεϊς MQ || 2 ἐς Σάμον Q || 3 Ἡραίων] Ἡραίων T | ἱρόν R
 ἱερόν SV | ἢ ἱρόν suprascr. man. ut vid. sec. A || 4 ὥς om. RSV || 5 νῦν] *ν V²
 om. S || 6 στρατηγὴν RSV || 7 τε Κῦρόν TQ | Περσέων] Περσικὴν MQ || 8 Λυδοῦς
 RSV | ὀνομαζόμενος R || 9 οὄνομα ... ἔχων del. Desrousseaux RPh NS 10, 1886,
 54 | ἐν ... 10 οὄνομα haplogr. om. R | ἔχων ἐν Λυδοῖσι SV || 10 συνεβούλευε TQ |
 οὄνομά οἱ ἦν Σάνδανις om. M¹, sub obelo ad τάδε adscr. voces οὄνομά οἱ M^{ms}; inter-
 polatoris esse credit Jacoby verba illa, quae 'vel a margine vel ex alio loco ...
 defluxisse' consentit Legrand | σὺ δ' ἐπ' Athen. || 11 παρασκευάζει στρατεύε-
 σθαι MQ Athen. | σκύττωνας R | σκύτας V || 12 δέ²] τ' Athen. | οὐχ Athen. ||
 13 διαχρέονται Athen. || 14 ὕδροποτεύουσι B¹ A, corr. A¹ | οὐ del. Merkelbach
 RhM 95, 1952, 288 mentionem faciens de IV 23, 2-3 et Plut. Artax. 3 | δὲ om.
 Athen. | οὐδὲν (οὐδὲν Athen.) ἀγαθόν Athen., Eust. || 15 σφε σφε^{as} M |
 ἀπαιρήσει Ae¹ ἀπειρήσει B¹ ἀπαιρήσεις RSV | ἢ τί σφε ἀπαιρήσεις suprascr. A
 man. rec.

τοῦτο δέ, ἦν νικηθῆς, μάθε, ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γευσάμενοι γὰρ τῶν
 ἡμετέρων ἀγαθῶν περιέχονται οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὼ μὲν νυν 4
 θεοῖσι ἔχω χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον ποιεῖν οὐσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ
 Λυδούς. ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ πρὶν Λυδούς
 5 καταστρέψασθαι ἦν οὔτε ἄβρον οὔτε ἀγαθὸν οὐδέν.

Οἱ δὲ Καππαδόκαι ἐπὶ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται. ἦσαν δὲ οἱ 72
 Σύριοι οὗτοι τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι Μήδων κατήκοι, τότε δὲ
 Κύρον. ὁ γὰρ οὗρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἄλως 2
 ποταμός, ὃς ῥέει ἐξ Ἀρμενίου ὄρεος διὰ Κιλικίαν, μετὰ δὲ Ματινούς μὲν
 10 ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας, παραμειβόμενος δὲ τούτους
 καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον ἐνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀπειρ-
 γει, ἐξ εὐωνύμων δὲ Παφλαγόνας. οὕτως ὁ Ἄλως ποταμός ἀποτάμνει 3
 σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίας τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον Κύπρου ἐς τὸν
 Εὐξείνιον πόντον. ἔστι δὲ αὐτῇν οὗτος τῆς χώρας ταύτης ἀπάσης· μήκος
 15 ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται.

Ἐστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖσος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίην τῶνδε εἵνεκα, καὶ γῆς 73
 ἡμέρῳ προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος καὶ μάλιστα
 τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος ἐὼν καὶ τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κύρον.
 Ἀστυάγεα γὰρ τὸν Κναξάρεω ἐόντα Κροῖσου μὲν γαμβρόν, Μήδων δὲ 2
 20 βασιλέα, Κύρος ὁ Καμβύσεω καταστρεψάμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρόν

AB c P(p) TR MQ SV, ad quos accedit ab ἐόντα 73, 2 D usque ad γαμ-
 βρόν Κροῖσω 73, 2 ubi excidunt etiam RSV

Σχόλ. 72, 3 (ad ἀναισιμοῦνται) διανύονται B διανύονται R, suprascr.
 nescio quae man. A

T 6 Eust. Dion. 772: vide ad V 49, 6 || 8ss. Eust. Dion. 784 Ἡρόδοτος . . .
 φησὶν ὅτι ὁ Ἄλως ὥριξε μὲν ποτε τὴν Μηδικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Λυδικήν, ῥέει δὲ ἐξ
 Ἀρμενίου ὄρους διὰ τῆς γῆς τῶν Κιλικίων, παραμειβόμενος δὲ Ματιανούς μὲν ἐν
 δεξιᾷ, ἐτέρωθεν δὲ Φρύγας, ῥέει πρὸς βορρᾶν ἐνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀφείς,
 ἐξ εὐωνύμων δὲ Παφλαγόνας

5 Λέξ. ἄβρον· καλόν, αὐθαδές, σεμνόν (deest Lexx. alph.), τρυφερόν (σεμνόν· τρυ-
 φερὸν ut separatim λήμμα Lexx. seriatim conser.) || 6 ss. Steph. Byz. s. v. Καππα-
 δοκία· τὸ ἐθνικὸν Καππάδοξ καὶ Καππάδοκος καὶ Καππαδόκης· Ἡρόδοτος δὲ φη-
 σι || 15 Λέξ. ἀναισιμοῦν· δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. Hes. i. q. Lexx. Suid. ἀναισιμοῦν·
 παρὰ Ἡρόδοτον ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν

1 ἦν] εἰ RSV | νικηθεὶς RV || 2 ἀπостоὶ ἔσονται R ἀπωστοὶ ἔσονται (ut
 vid.) M || 3 χάριν ἔχω MQ || 3–4 ἐπὶ Λυδούς στρατεύεσθαι MQ || 5 ἄβρον T ||
 8 οὗρος MTQ ὄρος cett. | ἦν om. Q || 9 οὗρος RSV | Ματινούς RSV man
 suprascr. A man. post. || 11 Συρίους καὶ Καππαδόκας RSV | ἀπείργει PTMQ ||
 12 οὗτος M | ἀποτέμνει TRMQ || 14 ἀπάσης ταύτης TMQ || 15 ἀνδρὶ om. RSV ||
 16 γῆς] γῆν ἐπιθυμῶν RSV || 17 ἡμέρῳ] ἡμερῶν S | προσκτήσασθαι V^{ac} | μοῖρην Q ||
 18 τῷ om. RSV | τίσασθαι SV

- 3 Κροίσῳ ὥδε· Σκυθῶν τῶν νομάδων ἴλη ἀνδρῶν στασιάσασα ὑπεξῆλθε
 ἐς γῆν τὴν Μηδικήν· ἐντυράννευε δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Μῆδων Κναξάρης
 ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκω, ὃς τοὺς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον
 περιεῖπε εὖ ὡς ἐόντας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιούμενος αὐτοὺς
 παῖδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἐκμαθεῖν καὶ τὴν τέχνην τῶν 5
 4 τόξων. χρόνου δὲ γενομένου καὶ αἰεὶ φοιτεόντων τῶν Σκυθῶν ἐπ' ἄγρην
 καὶ αἰεὶ τι φερόντων, καὶ κοτε συνήρεικε ἐλεῖν σφεας μῆδέν· νοστήσαντας
 δὲ αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ ὁ Κναξάρης (ἦν γάρ, ὡς ἔδεξε, ὀργὴν ἄκρος)
 5 τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικίη. οἱ δὲ ταῦτα πρὸς Κναξάρειω παθόντες
 ὥστε ἀνάξια σφείων αὐτῶν πεπονθότες ἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι δι- 10
 δασκομένων παιδῶν ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ αὐτόν, ὥσπερ ἐώθε-
 σαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, Κναξάρεϊ δοῦναι φέροντας ὡς ἄγρην δῆθεν·
 δόντες δὲ τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλνάττεα τὸν Σαδνάττειω ἐς
 6 Σάρδεις. ταῦτα καὶ ἐγένετο, καὶ γὰρ Κναξάρης καὶ οἱ παρόντες δαιτυμόνες
 τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο, καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες Ἀλνάττειω 15
 74 ἰκέται ἐγένοντο. μετὰ δὲ ταῦτα, οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλνάττης ἐξεδίδου τοὺς
 Σκύθας ἐξαίτεοντι Κναξάρεϊ, πόλεμος τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Μῆδοις
 ἐγεγόνεε ἐπ' ἔτεα πέντε, ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς
 ἐνίκησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μῆδους· ἐν δὲ καὶ νικτομαχίην τινά
 2 ἐποιήσαντο· διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον τῷ ἔκτω ἔτει 20
 συμβολῆς γενομένης συνήρεικε ὥστε τῆς μάχης συνεστρώσης τὴν ἡμέρην
 ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς
 ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι οὖρον προθήμενος ἐνιαυτὸν
 3 τοῦτον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μεταβολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι
 ἐπειτε εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης γενομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύσαντο καὶ 25

AB c (usque ad πεπονθότες 73, 5) C (ab ἐβούλευσαν 73, 5) P(p) TMQ
 Σχόλ. 74, 2 (ad συνήρεικε) συμβέβηκεν B

1 Λέξ. ἴλη (ἴλη n^{ac})· συστροφή, τάξις ὄχλου ἱππική. Suid. ἴλη· σύστημα, συστροφή, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ

1 ἴλη p εἴλη AB¹c, cf. Lexx. || 2 ἐντυράννεε TMQ || 5 παῖδά B¹ | γλῶτταν Q | ἐκμαθεῖν MQ || 8 διέδεξε ὀργὴν οὐκ ἄκρος ABcPp; vocem οὐκ ex initio vocis ἄκρος dittographia, ut ita dicam, credidit ortam Schaefer, sed etiam ligaturam ου non dissimilem esse credas litteris δι ligatis (διέδεξε); etiam simplicis verbi δεικνύειν constat usus impersonalis || 9 pro -εσπε spat. vac. habent MQ || 10 ἐον- τῶν MQ | ἐβουλεύσαντο MQ | τῶν T || 11 εἰώθεσαν CT || 12 Κναξάρεϊ AB¹ Κναξάρη B² Κναξάρεϊ cett. Κναξάρη edd. | φέροντες Pp retinui φέροντας contra edd. plur. intelligens (et distinguens) ἐβούλευσαν . . . κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ (sc. ἐβούλευσαν) . . . δοῦναι φέροντας . . . δόντες δὲ (sc. ἐβούλευσαν) . . . κομίζεσθαι . . . || 14 Σάρδεις TMQ | ταῦτα δὴ καὶ MQ || 15 τούτῳ B || 16 δὴ in mg. P || 17 Κναξάρεϊ AB¹ Κναξάρη B² Κναξάρεϊ cett. Κναξάρη edd. || 21 συνεστρώσης (συνεστώσας M) καὶ τὴν TMQ || 22 νύκτα] μάχην MQ

μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφοτέροι ἐιρήνην ἐωντοῖσι γενέσθαι. οἱ δὲ
 συμβιβάσαντες αὐτοὺς ἦσαν οἷδε· Σνέννεσίς τε ὁ Κίλιξ καὶ Λαβύνητος ὁ
 Βαβυλώνιος. οὗτοί σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπεύσαντες γενέσθαι ἦσαν· καὶ 4
 γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν, Ἀλνάττεα γὰρ ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα
 5 Ἀρὴνιν Ἀστυνάγει τῷ Κναξάρει παιδί· ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς
 συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. ὄρκια δὲ ποιεῖται ταῦτα τὰ 5
 ἔθνη, τὰ πέρα τε Ἑλλήνες, καὶ πρὸς τούτοις, ἐπεὶ τὸν βραχίονα
 ἐπιτάμονται ἐς τὴν ὁμοχροίην, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων.

Τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἀστυνάγεα Κῦρος ἐόντα ἐωντοῦ μητροπάτορα 75
 10 καταστρεφάμενος ἔσχε δι' αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοις
 σημανέω· τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ ἔς τε τὰ χρηστήρια 2
 ἔπεμπε, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ δὴ καὶ ἀπικομένου χρησιμοῦ
 κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἐωντοῦ τὸν χρησμόν εἶναι ἐστρατεύετο ἐς τὴν
 Περσέων μοῖραν.

15 Ὡς δὲ ἀπίκητο ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ἐνθεῦτεν, ὥς μὲν 3
 ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς ἐούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν, ὥς δὲ ὁ
 πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ Μιλήσιος διεβίβασε· ἀπορέοντος γὰρ 4
 Κροῖσον, ὅπως οἱ διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός (οὐ γὰρ δὴ εἶναι
 κω τοῦτον τὸν χρόνον τὰς γεφύρας ταύτας) λέγεται παρεόντα τὸν Θαλῆν
 20 ἐν τῷ στρατοπέδῳ ποιῆσαι αὐτῷ τὸν ποταμὸν ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς
 ῥέοντα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ δεξιῆς ῥέειν, ποιῆσαι δὲ ὥδε· ἄνωθεν τοῦ 5
 στρατοπέδου ἀρξάμενον διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν ἄγοντα μνηοειδέα,
 ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νότον λάβοι ταύτῃ κατὰ τὴν
 διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος
 25 τὸ στρατόπεδον ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι, ὥστε ἐπεῖτε καὶ ἐσχίσθη τάχιστα
 ὁ ποταμός, ἀμφοτέρῃ διαβατός ἐγένετο. οἱ δὲ καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ 6
 τὸ ἀρχαῖον ῥεέθρον ἀποξηρανθῆναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσέμει· κῶς
 γὰρ ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν <ἂν> αὐτόν· Κροῖσος δὲ ἐπεῖτε διαβάς 76
 σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκητο τῆς Καππαδοκίης ἐς τὴν Πτερίην καλεομένην

AB C P(p) TMQ, ad quos rursus accedunt ab ὥς δὲ 75, 3 DRSV(b)

"Ἄνευ γὰρ — συμμένειν (74, 4) excerpts. Stob. XXVIII 17

5 Ἀρὴνιν C Ἀρὴνιν MQ | post παιδί lacunam con. Cobet || 6 συμβάσεις]
 πίσιες Stob. | συμβάειν Stobaei cod. unus || 8 ὁμοχροίην edd. || 9 ὦν om. Q ||
 12 Πέρσας εἰρωτέων MQ || 14 μοίον Q || 15 Ἄλυν B²CT | ἐνθεῦθεν DRSV ||
 17 Θαλῆς ὁ Μιλήσιος διεβίβασέν οἱ Pp || 21 ὠιδε C || 22 ἀρξάμενον] ἄνωθεν μέ-
 von Q | βαθεῖν PDRSV βαθεῖαν Q || 23 κατανότου R | λάβη Q || 24 ἀρχέων B |
 αὐθὺς SV αὐθὺς M || 25 εἰς MQ | ἐσβάλοι TQ || 26 κα² om. MQ || 27 ῥεῖθρον
 ABP | οὐδὲ προσέμει DRSV || 28 ἂν add. Schaefer et Abicht (Progr. Gymn. Lü-
 neburg. Pasch. 1862) || 29 τῆς om. Q | Πτερίην Vb

(ἡ δὲ Πτερίη ἐστὶ τῆς χώρας ταύτης τὸ ἰσχυρότατον κατὰ Σινώπην πόλιν
τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ μάλιστα κη κειμένην), ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύετο
2 φθειρών τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. καὶ εἶλε μὲν τῶν Πτερίων τὴν πόλιν
καὶ ἡνδραποδίσατο, εἶλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας Συρίους τε οὐδὲν
ἐόντας αἰτίους ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦρος δὲ ἀγείρας τὸν ἐσωτοῦ στρατὸν
3 καὶ παραλαβὼν τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάντας ἡντιοῦτο Κροίσῳ· πρὶν
δὲ ἐξελαύνειν ὁρμῆσαι τὸν στρατὸν, πέμπας κήρυκας ἐς τοὺς Ἴωνας
ἐπειράτῳ σφεας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι. Ἴωνες μὲν νῦν οὐκ ἐπειθόντο,
Κῦρος δὲ ὥς ἀπίκετο καὶ ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ
4 Πτερίῃ χώρα ἑπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς
γενομένης καὶ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες
διέστησαν νυκτὸς ἐπελθούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως
77 ἡγωνίσατο. Κροῖσος δὲ μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐσωτοῦ στράτευμα —
ἦν γὰρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων ἢ ὁ Κῦρον — τοῦτο
μεμφθεὶς ὥς τῇ ὑστεραίῃ οὐκ ἐπειράτο ἐπιὼν ὁ Κῦρος, ἀπήλανε ἐς τὰς
15 Σάρδεις ἐν νόῳ ἔχων παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὄρκιον
2 (ἐποίησατο γὰρ καὶ πρὸς Ἀμασιν βασιλεύοντα Αἰγύπτου συμμαχίην
πρότερον ἢ περὶ πρὸς Λακεδαιμονίους), μεταπεμφάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους
(καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποιήτο συμμαχίην, ἐντυράνευε δὲ
3 τὸν χρόνον τοῦτον τῶν Βαβυλωνίων Λαβύνητος), ἐπαγγείλας δὲ καὶ
20 Λακεδαιμονίους παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν, ἀλίσας τε δὴ τούτους καὶ τὴν
ἐσωτοῦ συλλέξας στρατιὴν ἐνένωτο τὸν χειμῶνα παρεῖς ἅμα τῷ ἥρι

AB C P(p) TMQ et usque ad ἐς τὰς Σάρδεις 77, 1 DRSV(b)

Κῦρος δὲ 76, 2 — ε[π]ελθούσης καὶ 76, 4 Pap. Ox. 19

Σχόλ. 77, 3 (ad ἐνένωτο) ἐνενοεῖτο τὸ πλῆρες R

1 Πτερίη Vb || 2 τὴν Εὐξείνῳ πόντῳ (ω ex o corr.) D | πόντον V | κη om. RSV
πη suprascr. A¹ | κεινουμένην b κειμένη Wesseling, sequ. edd. prorsus omnes |
ἐνθαῦτα D^{ac}SV || 3 τῶν² om. SV | Π*ερίων V (τοὺς κλήρους . . . Π(τ)ερίων haplo-
graphice om. b) || 4 ἡνδραποδίσαντο b || 5 ἀναστάντος V^{ac} ἀναστάντους R^b c lec-
tionem ἀναστάντας olim exstitisse recognovit Weber Anal. Hdt. 75 | ἐγείρας RSV
ἀγείρας Pap. Ox. 19 rell. || 7 initio vocis ὁρμῆσαι suprascr. iso Pap. Ox. 19, quibus
litteris Paap scribam ἴσον indicavisse putat, i. e. sensus aequalitatem vocum ἐξε-
λαύνειν et ὁρμῆσαι | κήρυκα ABCP κήρυκας Pap. Ox. 19 rell. || 8 ἀπιστάμεναι
CTMQ ἀπιστάναι V^{ac} | ἐπειθόντο] v add. A¹ || 9 ἀπίκετο Pap. Ox. 19 | ἐνθαῦτα
DSV Pap. Ox. 19 || 10 Πτερίῃ Q Περίῃ RV^c Πτερίῃ V^{ac} b rell. | ἐπειρῶντο Pap.
Ox. 19 ἐπειρώατο C ἐπειρώατο T ἐπειράατο QM Ald. || 11 καὶ [πεσόντων πολ]-
λων ἀμφοτέρων Pap. Ox. 19 | ἀμφοτέρων om. DRSV || 13 ἡγωνίσαντο B² | πεμ-
φθεὶς || 14 ὁ² om. DRSV | τοῦτῳ Q || 15 ἐπειράτο ἔτι μένειν, Κῦρος δὲ ἀπῆ-
λανε DRSV vocibus ἐπιὼν ὁ Κῦρος suprascr. ἢ ἔτι μένειν, Κῦρος δὲ ἀπῆλανε A
man. post. || 16 Σάρδεις TMQ | παρακαλέσαι MQ || 18 πρὸς om. C || 21 Λακεδαι-
μονίοισι conl. Schaefer sine ulla necessitate, v. Kühner-Gerth II 26 | ἀλίσας δὲ
δὴ M αλίσας (littera ι litterae η superimposita) δὲ Q

στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας· καὶ ὁ μὲν ταῦτα φρονέων, ὥς ἀπύκετο ἐς τὰς 4
 Σάρδεις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας προερέοντας ἐς πέμπτον
 μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τὸν δὲ παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν
 Πέρσησι, ὃς ἦν αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ἀφείς διεσκέδασε οὐδαμᾶ ἐλπίσας,
 5 μὴ κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως Κῦρος ἐλάσῃ ἐπὶ Σάρδεις.
 ταῦτα ἐπιλεγόμενῳ Κροίσῳ τὸ προάστιον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη· φανέντων 78
 δὲ αὐτῶν οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι φοιτῶντες κατήσθιον.
 ἰδόντι δὲ τοῦτο Κροίσῳ, ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε τέρας εἶναι, αὐτίκα δὲ
 ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν ἐξηγητῶν Τελμησσέων· ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι 2
 10 θεοπρόποισι καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησσέων, τὸ θέλει σημαίνειν τὸ τέρας,
 οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι· πρὶν γὰρ ἢ ὀπίσω σφέας ἀναπλῶσαι
 ἐς τὰς Σάρδεις ἦλω ὁ Κροῖσος. Τελμησσέες μέντοι τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν 3
 ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώραν, ἀπικόμενον δὲ
 τοῦτον καταστρέφειν τοὺς ἐπιχωρίους, λέγοντες ὅφιν εἶναι γῆς παῖδα,
 15 ἵππον δὲ πολέμιόν τε καὶ ἐπὶ ἡλυδα. Τελμησσέες μὲν νυν ταῦτα ὑπεκρίναντο
 Κροίσῳ ἥδη ἡλωκότι οὐδέν κω εἰδότες τῶν ἦν περὶ Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν
 Κροῖσον.

Κῦρος δὲ αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροῖσου μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην 79
 ἐν τῇ Πτερίῃ μαθὼν, ὥς ἀπελάσας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν
 20 στρατὸν, βουλευόμενος εὗρισκε πρῆγμ' αἱ εἶναι ἐλαύνειν ὥς δύναιτο
 τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι τῶν Ἀνδῶν τὴν

AB C P(p) TMQ, ad quos accedunt ab ὅκως πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι
 τὴν τῶν Ἀνδῶν δύναμιν αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, quod pro πρὶν ἢ – δύναμιν (79, 1)
 habent, **DRSV(b)**

15 Thom. Mag. p. 375 ὑποκρίνομαι . . . καὶ τὸ 'ἀποκρίνομαι' καὶ ὑπόκρισις τὸ
 αὐτό. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· Τελμησσέες – Κροίσῳ· καὶ αὐτὴς ἐν τῇ αὐτῇ· ἡ Πυ-
 θίη – Ἀνδοῖσι (91, 6)· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ – ὑποκρισίας (90, 3)

1 ὥς om. **TMQ** || 2 Σάρδεις **TMQ** | ἔπεμπε τε **MQ** | προσερέοντας εἰς **Q** ||
 3 Σάρδεις **TMQ** || 4 ὅς] ὅσος Herwerden, quem sequitur Legrand | ἀφείς] inter
 litteras a et φ maculam habet **A**, super quam linea videtur duas illas litteras
 coniungens ἀφείς **P** ἀφείς **M** || 5 ἐλάσει **TMQ** | Σάρδεις **TMQ** || 6 προάστειον
 codd. || 7 φοιτέοντες **PTM** φοιτέοντες **Q** φοιτῶντες **C** || 8 τούτῳ Κροίσῳ **C**
 τῷ Κροίσῳ τοῦτο **TMQ** || 9 ἔπεμψε **MQ** | ἐς τοὺς ἐξηγητὰς **MQ** | Τελμησσέων
TQ^c Τελμησσέων **M** Τελμινσέων (ex Τελμίσέων ortum?) **Q^{ac}** || 10 Τελμινσέων **TQ^c**
 Τελμησσέων **C** Τελμινσέων **Q^{ac}** Τελμινσέων **M** || 12 Σάρδεις **TMQ** | ὁ om. **TQ**
 parum clare legitur **M** | Τελμινσέες **T** Τελμινσέες **MQ** || 14 καταστρέφειν **Q**
 Ald. || 14–15 ὅφιν γῆς παῖδα, ἵππον δὲ πολέμιον εἶναι καὶ ἐπὶ ἡλυδα **TMQ** || 15 Τελ-
 μινσέες **T** Τελμινσέες **MQ** Τελμησσέες Thom. Mag. || 16 Σάρδεις **TMQ** | τε
 om. **Q** || 19 Κροῖσος μέλλει **MQ** || 20 δύναται **C** || 21 Σάρδεις **TMQ** | voces ὅκως
 et αὐτὸς ἐπικαταλάβοι a codd. **DRSVb** praebitas interpolatoris esse credidit Le-
 grand | τὴν τῶν Ἀνδῶν τὴν **D**

2 δύναμιν. ὥς δέ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίει κατὰ τάχος, ἐλάσας γὰρ τὸν
στρατὸν ἐς τὴν Λυδίην αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. ἐνθαῦτα Κροίσος
ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ὥς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρῆγματα ἢ ὥς
3 αὐτὸς κατεδόκειεν, ὁμῶς τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ τοῦτον τὸν
χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρειώτερον οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ
Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἀφ' ἱππων, δούρατά τε ἐφόρεον μεγάλα καὶ
80 αὐτοὶ ἦσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί. ἐς τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων τοῦτο, τὸ
πρὸ τοῦ ἄστεος ἐστὶ τοῦ Σαρδινηοῦ, ἐὼν μέγα τε καὶ φιλόν — διὰ δὲ
αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ Ὑλλος συρρογνῶσι ἐς τὸν μέγιστον
(καλεόμενον δὲ Ἑρμον), ὃς ἐξ ὄρεος ἱεροῦ μητροῦς Δινδυμῆνης ῥέων 10
2 ἐκδιδοὶ ἐς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν — ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὥς εἶδε
τοὺς Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταρρωδίσας τὴν ἱππον ἐποίησε
Ἀρπάγον ὑποθεμένον ἀνδρὸς Μήδου τοιόνδε· ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑωυτοῦ
εἶποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας καὶ
ἀφελὼν τὰ ἄχθεια ἀνδρας ἐπ' αὐτάς ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλ- 15
μένους, σκευάσας δὲ αὐτοὺς προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προίεσθαι πρὸς
τὴν Κροίσου ἱππον, τῇ δὲ καμήλῳ ἐπεσθαι τὸν πεζὸν λαὸν ἐκέλευε·
3 ὅπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἱππον. ὥς δέ οἱ πάντες διειτετά-
χато, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φριδομένους κτείνειν πάντα

AB C P(p) DTR MQ SV(v)

T 11 Steph. Byz. Φώκαια· πόλις Ἰωνίας, Ἡρόδοτος πρώτῃ· λέγεται καὶ Φωκαίη
διὰ τοῦ η

7 Bekk. Anecd. 100 ἱππεύεσθαι· παθητικῶς. Ἡρόδοτος πρώτῳ || 15 Suid. ἀν-
έβησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν· Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. 395 ἀνέβησεν· ἀνεβίβασεν.
οὕτως Ἡρόδοτος

1 vocibus ὥς δέ οἱ supraser. ἀντὶ ἐπικαταλάβοι nescio quae manus A | γὰρ] δὲ
CMQ om. DTRSV del. Hude || 2 ἐλήλυθε C | ἐνθαῦτα D^{ac} QSV || 3 ὥς ἂν B² |
παρὰ δόξαν 'glossema' considerat Desrousseaux RPh 10, 1886, 55 || 4 τοὺς Λυδοὺς
ἐξῆγε τοὺς Λυδοὺς (duas ultimas voces delet) D | εἰς TQ || 5 ἀνδριώτερον D¹
ἀνδρειώτερον T | οὔτε ἀλκιμώτερον οὔτε ἀνδρειώτερον MQ || 6 ἀπ' CPD^c ἀμφ'
(q. e. ἀπφ' olim, Weber) R || 7 ἔσαν Q ἦσαν (ut vid.) M || 8 pro ἄστεος spat.
vac. habet R | Σαρδινοῦ D¹ | ὑψηλὸν DTRMQSV || 9 Ἑλλος T Ἑλλος RSV
Ἑλος MQ | συρρογνῶσι CP συρρήγνυσι(v) cett. || 10 οὄρεος B² CP^p DTRMQSV ||
11 Φωκίην C Φωκίην DTRMQSV illa Stephani non potest quin ad Hdt.
Iadem referantur | ἐνθαῦτα D¹ | ἴδε DRVSc || 12 τασσομένους] κατασσομέ-
νους R τασσοσμένους C | καταρρωδίσας Vb || 13 τῷ² om. SV || 14 ἐποντο C ||
15 ἀνέβησεν grammatici quoque ἔβησε(v) DTRMQSV || 17 λαὸν D στρατὸν
cett., cf. II 124, 3 et IV 78, 4 et v. grammaticam meam 62 || 19 παρήγεσε MQ (cf.
p. 53, 2)

τὸν ἐμποδὼν γενόμενον, Κροῖσον δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται. ταῦτα μὲν παραίνεσε, τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία 4 τῆς ἵππου τῶνδε εἵνεκεν· καμήλον ἵππος φοβέεται καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ὁρέων οὔτε τὴν ὁδμὴν ὀσφραινόμενος. αὐτοῦ δὲ ὦν τούτου 5 εἵνεκεν ἐσεσφόιστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ἦ τὸ ἱππικόν, τῷ δὲ ἡ τι καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ συνήεσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα 5 ὥς ὠσφραντο τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι καὶ εἶδον αὐτάς, ὀπίσω ἀνέστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ μέντοι οἱ γε Λυδοὶ τὸ 6 ἐνθεῦτεν δειλοὶ ἦσαν, ἀλλ' ὥς ἔμαθον τὸ γινόμενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν 10 ἵππων πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι συνέβαλλον. χρόνῳ δὲ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν ἐτράποντο οἱ Λυδοί, κατεilhθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.

Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκειε πολιορκίῃ, Κροῖσος δὲ δοκέων οἱ χρόνον ἐπὶ 81 μακρὸν ἐσεσθαι τὴν πολιορκίῃν ἔπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους 15 ἐς τὰς συμμαχίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο ἐς πέμπτον μῆνα προερόντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις, τούτους δὲ ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθέειν ὥς πολιορκεομένου Κροίσου. ἐς τε δὲ ὦν τὰς ἄλλας 82 ἔπεμπε συμμαχίας καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι [τοῖσι Σπαρτιήτῃσι] κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκει ἕρις

AB C P(p) DTR MQ SV (et usque ad τοῖσι Σπαρτιήτῃσι 82, 1 v)

1 Suid. ἐμποδὼν· Ἡρόδοτος· τῶν Λυδῶν — Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν. Thom. Mag. 110 (s. v. ἐμποδὼν) . . . καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· κτείνειν — γινόμενον || 6 Hermog. π. ἰδεῶν IX (π. λαμπρότης) 244 ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων καὶ ἐφ' οἷς ἔστι λαμπρόνεσθαι ὥς ἀληθῶς, ὅπερ φησὶν Ἡρόδοτος ἐλλάμψασθαι, ἐπὶ τούτοις ἔστι καὶ ἡ λαμπρότης

1 ἐμποδὼν ABC | γινόμενον ABCP grammatici | ἦν] εἰ testis ignotus, unde per ἦν lectionem εἶν cod. R ortam esse demonstrat Weber | συλλαβόμενος D || 2 παρήγεσε D (cf. p. 52, 19) || 4 ἰδεῶν DTRMQSV | αὐτοῦ ABCP αὐτῆς D | ὁδμὴν DTRMQSV | ὠσφραίνόμενος RSV || 5 ἐνεκεν TMQ | σεσφόιστο B²C | τι] τοι TMQ || 6 ἐλλάμψεσθαι MQ | ἐλλάμψασθαι Hermog. | ὁ Λυδός] ὁ αὐτός DTRMQSV ὠτός C² γρ'. ὠτός P^{ms} ὠτός p | συνήεσαν D e lectione συνήεσαν cod. C, quam e SYNHI-^{NE}

ΣΑΝ (pro SYNHIΣΑΝ lecto) ortam esse credi potest, συνήισαν restituere voluit Weber, quem secutus est Hude | ἐνθαῦτα D¹Q || 7 ὥς om. DTRMQSV | ὠσφραν-
το Krueger, sequi. Hude | ἰδόν D ἰδόντες TRMSV || 9 ἐνθεῦτεν DV || 10 Πέρ-
σοις RV || 12 Περσῶν DTRMSV || 13 πολιορκίῃ . . . 14 τὴν haplogr. om. R ||
14 μακρότερον DTMQSV || 15 εἰς² D || 16 Σάρδεῖς MQ | προσερόντες Q | τὸ σλ-
λέγεσθαι DTRSV | Σάρδεῖς TMQ | τὴν . . . 18 ἔπεμπε haplogr. om. R || 17 βοη-
θήτην S βοηθέειν V βοηθήτην v | πολιορκουμένους T || 19 τοῖσι om. DTRMQSV |
τοῖσι Σπαρτιήτῃσι secl. Cobet, Desrousseaux RPh 10, 1886, 55 | κατ' om. C¹

- 2 εὐῶσα πρὸς Ἀργεῖους περὶ χώρον καλεομένον Θυρέας. (τὰς γὰρ Θυρέας
ταύτας εὐῶσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαι-
μόνιοι· ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ἢ πρὸς ἐσπέρην Ἀργείων, ἣ τε ἐν τῇ
3 ἡπείρῳ χώρα καὶ ἡ Κυνθιρὴ νῆσος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων.) βοηθησάντων
δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους 5
συνελθόντες ὥστε τριηκοσίους ἑκατέρων μαχέσασθαι, ὁκότεροι δ' ἂν
περιγίνωνται, τούτων εἶναι τὸν χώρον· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ
ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς τὴν ἑωυτοῦ μηδὲ παραμένειν ἀγωνιζομένον
τῶνδε εἵνεκεν, ἵνα μὴ παρεόντων τῶν στρατοπέδων ὀρῶντες οἱ ἔτεροι
4 ἔσσουμένους τοὺς σφετέρους ἐπαμύνοιεν. συνθέμενοι ταῦτα ἀπαλλάσσοντο, 10
λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέντες συνέβαλον. μαχομένων δὲ σφρων καὶ
γινόμενων ἰσοπαλέων ὑπελείποντο ἕξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων τρεῖς, Ἀργεῖων
μὲν Ἀλκίηωρ τε καὶ Χρομῖος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρυνάδης· ὑπελείφθησαν
5 δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελθούσης. οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων ὡς νενικηκότες
ἔθρον ἐς τὸ Ἄργος, ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυνάδης σκυλεύσας τοὺς 15
Ἀργείων νεκροὺς καὶ προσφορήσας τὰ ὄπλα πρὸς τὸ ἑωυτοῦ στρατόπεδον
ἐν τῇ τάξει εἶχεν ἑωυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρήσαν πυνθανόμενοι
6 ἀμφοτέροι. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔρασαν νικᾶν, λέγοντες οἱ μὲν ὡς
ἑωυτῶν πλεῖνες περιγεγόνاسι, οἱ δὲ τοὺς μὲν ἀποφαίροντες πεφηνγότας,
τὸν δὲ σφέτερον παραμείναντα καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. 20
7 τέλος δὲ ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων
πολλῶν ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου
κατακυριάμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποιήσαντο

AB C P(p) DTR MQ SV

T 22ss. Eust. II. 165) ad B 11) ὅτι ἐκ τοῦ τοιούτου 'κομᾶν' λέγεται 'κομᾶν' καὶ τὸ
ἐπὶ τινι κατορθώματι ἐπαίρεσθαι, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ ἐπὶ τυ-
ραννίδι ἐκόμησε (V 71, 1). κατὰ τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν ποτὲ χρόνον Ἀργεῖοι μὲν διὰ
τὴν πένθος κατεκείροντο τὰς κεφαλὰς πρότερον κομῶντες· Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ νικῆ-
σαντες ἔθεντο νόμον μὴ κομῶντες πρῶν ἀπὸ τούτου κομᾶν

19 Thomas Mag. 315 (s. v. περιεγέμετο) λέγοντες — περιγεγόνασι· Ἡρόδοτος ἐν
τῇ πρώτῃ

1 περὶ χώρον καλεόμενον Θυρέας propos. Desrousseaux | Θυρέας D | Θυρέας D
θύρας TMQ || 2 ἀποταμόμενοι TMQ | ἔσχον] σ supra lin. A || 3 ἣ om. MQ | post
Ἀργείων addere voluit <τὸ ἀρχαῖον> Gebhard, Progr. Gymn. Chur. 1857 || 4 Κυ-
θαρή DTRSV Κύθηρα MQ || 5 ἀποταμνομένη Q | ἐνθαῦτα D¹ || 6 μάχεσθαι Pp
μαχέσ**θαι V || 7 τούτων DTRMQSV ε supra lin. add. nescio quae manus A ||
8 εἰς RMV | περιμένειν MQ || 9 ὀρῶντες T || 10 ἡσσημένους S ἔσσουμένους TM |
συνθέντες S συνθένει V | ὧν ταῦτα MQ | ἀπηλλάσσοντο Q || 11 συνέβαλλον T
alt. λ supra lin. add. Q || 12 ὑπελείποντο CP ὑπολίποντο V || 13 Ἀλκίηωρ Q Ald. |
Χρομῖος C | Ὀθρυνάδης MSV θρυνάδης B¹P¹ Ὀθρυνάδης P²p cett.; ad illam pa-
ginam in mg. περὶ τοῦ Ὀθρυνάδου habet A man. rec. || 14 δὴ om. TMQ || 15 Ὀθρυνά-
δης CR Ὀθρυνάδης D || 17 ἑωυτόν DRV¹

νόμον τε καὶ κατάρην μὴ πρότερον θρέψειν κόμην Ἀργείων μηδένα μηδὲ τὰς γυναῖκας σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακε-
δαιμόνιοι δὲ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γὰρ κομῶντες πρὸ
τούτου ἀπὸ τούτου κομῶν· τὸν δὲ ἓνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν
5 τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην τῶν οἱ
συλλοχιτέων διεφθαρμένων αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι Θυρέῃσι καταχρήσασθαι
ἐκοντόν.

Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτεσι ἐνεστεύων πρηγμάτων ἦκε ὁ Σαρ- 83
διηγὸς κῆρυξ δεόμενος Κροίσῳ βοηθέειν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὁμῶς,
10 ἐπειτέ ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθέειν, καὶ σφι ἤδη παρε-
σκευασμένοισι καὶ νεῶν ἐουσέων ἐτοίμων ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὥς ἡλώ-
κοι τὸ τεῖχος τῶν Ἀνδῶν καὶ ἔχοιτο Κροίσος ζωγρηθείς. οὕτω δὴ
οὗτοι μὲν συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην ἐπέπαντο.

Σάρδιες δὲ ἦλωσαν ὧδε· ἐπειδὴ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ 84
15 πολιορκεομένῳ Κροίσῳ, Κῦρος τῇ στρατιῇ τῇ ἐκοντοῦ διαπέμψας ἱππέας
προεῖπε τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ τοῦτο 2
πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὥς οὐ προεχώρεε, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων
πεπανμένων ἀνὴρ Μάρδος ἐπειράτο προσβαίνων (τῷ ὄνομα ἦν Ὑροιάδης)
κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλεως, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος· οὐ γὰρ ἦν δεινὸν
20 κατὰ τοῦτο, μὴ ἄλῳ κοτε, ἀπότομός τε γάρ ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις καὶ 3
ἄμαχος. τῇ οὐδὲ Μήλης ὁ πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων μούνη οὐ περιήρκει

AB C P(p) DTR MQ SV (et a Kῦρος μὲν τῇ στρατιῇ 84, 1 τῆς ὥς οὐ προσ-
εχώρεε 84, 2 rursus excerpts. b)

T 4–7 Plut. De Hdt. mal. 17 (Mor. 858) τὸν δὲ ἓνα φησὶ τὸν περιλειφθέντα . . .
ἐκοντόν

6 Thomas Mag. 82 (s. v. διαχωρῶμαι) Ἡρόδοτος δὲ καὶ 'καταχωρῶμαι' ἀντὶ τοῦ
'φονεῦν' λέγει ἐν τῇ πρώτῃ· αὐτοῦ — ἐκοντόν· καὶ αὐθις ἐν τῇ αὐτῇ· τέω — παρέ-
δωκα (117, 2)· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὸ 'διαχωρῶμαι' πρὸς δοτικὴν λέγει ἀντὶ τοῦ 'χωρῶμαι'
ὡς ἐν τῇ αὐτῇ· οὗτοι . . . διεχρήσαντο (167, 3)· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ τῷ ὀνό-
ματι . . . τῷ περ νῦν (171, 5) || 19 Suid. φύλακος· παρὰ Ἡροδότῳ· κατὰ — φύλακος

1 κόμας Q | Ἀργείων μηδένα] Ἀργείους MQ | μηδένα om. DTRSV || 2 σφι om. D
TRMQSV | πρὶν ἂν A² DTRMQSV | ἀνασώσωνται DTRSV || 3 τὰν αντία MQ ||
5 Ὀθρυάδην non habet Plut. | οἱ om. Plut. || 6 τῇσι θυρέοισι T τοῖσι θυρέοισι MQ
τοῖσι θυρέοισι vel τισι θυρέοισι Plutarchi codd. | καταχρῶσασθαι Plutarchi codd. ||
8 τοιούτων R τοιούτω D¹ | ἐνισταμένων τῶν πρηγμάτων DTRMQSV | τῶν supra
lin. add. A man. post. || 10 ὁρμέατο P || 11 ἡλώκοι AB ἡλώκει MQ || 12 μὲν
om. MQ || 13 ἐπέπαντο DSV || 14 ἡλώκεσαν DTRMQSV | ἡμέρῃ ἐγένετο M
| ἡμέρῃ D || 15 ἐπέας SV || 17 πειρησάμενος MQ πειρασαμένης RSV | προσ-
εχώρεε DTRSVb || 18 πεπανσμένων Sv πεπανσμένων V | Ἄμαρδοι (cf. I 125, 4)
apud Strabonem, Ptolemaeum; formam iranica *Amrda- posuit R. Schmitt ZDMG
117, 1967, 137 | Ὑροιάδης R || 19 ἀκροπόλεως Suidae codicum pars una || 21 πρό-
τερος P^cp DTRMQSV

- τὸν λέοντα, τὸν οἱ ἡ παλλακὴ ἔτεκε, Τελμησσέων δικασάντων ὡς περι-
 ενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι. ὁ δὲ Μήλης
 κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκας, τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπό-
 λιος, κατηλόγησε τούτου [ὡς ἐὼν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον]· ἔστι δὲ πρὸς
 4 τοῦ Τρωῶλου τετραμμένον τῆς πόλιος. ὁ ὢν δὴ Ὑροιάδης αὐτὸς ὁ Μάρδος
 ἰδὼν τῇ προτεραιῇ τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος κατα-
 βάντα ἐπὶ κινῆν ἄνωθεν κατακυλισθεῖσαν καὶ ἀνελόμενον ἐφράσθη καὶ
 5 ἐς θυμὸν ἐβάλετο. τότε δὲ δὴ αὐτὸς τε ἀναβέβηκε καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι
 Περσέων ἀνέβαινον· προσβάντων δὲ συγχῶν οὕτω δὴ Σαρδιές τε ἠλώκεσαν
 καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέτο. 10
- 85 Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγίνετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ καὶ πρότερον
 ἐπεμνήσθη, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφρωνος δέ. ἐν τῇ ὦν παρελθούσῃ
 εὐεστοῖ ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκει ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος
 2 καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφούς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμφει χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίῃ
 οἱ εἶπε, τάδε 15

AB C P(p) DTR MQ SV (et usque ad ἐγίνετο 85, 1, unde transit ad 85, 3, b)
 δε Κροῖσον 85, 1 — [φ]θεγγομε[ου 85, 2 Pap. Ox. 2096 fr. 2—3
 Σχόλ. 85, 1 εὐεστοῖ· εὐθηνία, καταστάσει. εὐεστό· ὁ τι Δημόκριτος ὁ Ἀθηναῖος
 τέλος τῆς εὐθυμίας εἶναι λέγει, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες
 ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς τραν-
 νουμένη φόβον ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλον τινὸς πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ 'εὐεστό'
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι B man. rec.

13 Λέξ. (alph. conser. tantum) εὐεστή (εὐεστοῖ e l n o')· ἡ εὐθυμία, εὐετηρία, ἡ
 καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογενιανὸς ἄνεν τοῦ σ γράφει. Hes. εὐεστό· εὐθηνία,
 ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία, ἀπὸ τοῦ εὖ ἐστάναι τὸν οἶκον ἢ ἀπὸ τοῦ διαρκεῖν
 τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν· εὐετηρία. Suid. εὐεστοῖ· εὐθηνία, καταστάσει

1 παλακὴ C¹ DRV | Τελμισέων TRSV Τελμησσέων D^c Τελμυσσέων MQ |
 δικασάντων DTRMV δικασάντων Q | περιενειχθέντες R || 3 τὸ χωρίον del.
 Krueger, sequ. Stein, Hude | ἀκροπόλεως V^{ac} ἀκροπόλιος v cett. || 4 κατηλό-
 γισε D | τοῦτο Reiske, sequ. Kallenberg (qui accusativum a scriba sequentia non
 respiciante temere in genitivum mutatum esse putat, Progr. Gymn. Berolin. Fried-
 rich-Werder Pasch. 1884), Stein, Hude; cf. I 144, 3 (contra III 121, 2); non ob-
 stare considerat Schweighauser sequentia verba, quippe quae absolute sint accu-
 sativo posita, seclusi autem ego ut a glossatore ex p. 55, 20s. repetita | πρὸ*
 (σ eras.) V πρὸς v rell. || 5 τῆς πόλιος] ποταμοῦ Vat. 122, Valla | αὐτὸς] οὗτος
 Reiske, sequ. Stein, Hude | Μάρδος] cf. p. 55, 18 || 6 τὸν AB¹ | 8 ἐβάλλετο BQV v |
 δὲ om. B | ὁ αὐτός DTRMQSV | ἀναβέβηκε S ἀναβέβηκε Hude | κατ'] μετ'
 MQ || 9 δὴ om. TMQ | ἠλώκεσαν S ἡλώκεσαν V ἡαλλώκεσαν v || 11 ἐγένε-
 το C || 12 οὖν TRV ὦν Pap. Ox. 2096 rell. || 13 εὐεστοῖ] εὐθηνία pDTRMQSV,
 cf. Hes. Schol. γρ' εὐθηνία C^{ms} P^{ms} εὐθηνία in mg. A¹ εὐεστοῖ Pap. Ox. 2096
 rell. εὐτυχία suprascr. A man. rec. | ἐς ex ἐπ' corr. V | αὐτὸν SV ...] αὐτον
 Pap. Ox. 2096 ἑωυτὸν MQ || 14 χρησόμενος D^{ac} MQ χρησομένοις RV [II]

*‘Ανδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε,
μὴ βούλευ πολέευκτον ἦν ἀνὰ δώματ’ ἀκούειν
παιδὸς φθεργγομένου. τὸ δέ σοι πολλὸν λῶιον ἄμφις
ἔμμεναι· ἀυδήσει γὰρ ἐν ἡματι προῶτον ἀνόλβω.’*

5 ἀλικοσκόμενον δὴ τοῦ τείχεος — ἥε γὰρ τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας 3
 Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων — Κροῖστος μὲν νυν ὁρέων ἐπιόντα ὑπὸ τῆς παρ-
 εούσης συμφορῆς παρημελήκει, οὐδέ τί οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανεῖν·
 ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος ὡς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ δέους τε καὶ 4
 κακοῦ ἔρρηξε φωνήν, εἶπε δέ· ‘ὦνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον.’ οὗτος μὲν
 10 δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέγγατο, μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον
 τῆς ζόης.

Οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδεις ἔσχον καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐξώγησαν 86
 ἄρξαντα ἔτεα τεσσαρεσκαίδεκα καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκη-
 θέντα κατὰ τὸ χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἐαυτοῦ μεγάλην ἀρ-
 15 χήν. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἤγαγον παρὰ Κῦρον· ὁ δὲ συνήσας 2
 πυρὴν μεγάλην ἀνεβίβασε ἐπ' αὐτὴν τὸν Κροῖσόν τε ἐν πέδησι δεδεμένον
 καὶ δις ἑπτὰ Ἀνδῶν παρ' αὐτὸν παῖδας, ἐν νόῳ ἔχων εἴτε δὴ ἀκροθίνια
 ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεφ' αὐτὸν εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι θέλων εἴτε καὶ
 πυνθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι θεοσεβέα, τοῦδε εἵνεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν
 20 πυρὴν βουλόμενος εἰδέναι εἴ τίς μιν δαιμόνων ὀύσεται τοῦ μὴ ζῶντα

AB C P(p) DTR MQ SV (et a 85, 3 v)

T 9 Gell. V 9, 4 *Herodotus in Historiis huius memoriae scriptor est, eiusque verba sunt, quae prima dixisse filium Croesi refert: ἀνδρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον*

⁹ Mosehop. 31 (v. p. LXXXI) Greg. Cor. 29 τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ ἁ ἔσθ' ὅτε χρῶνται, ὠνθροπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι . . . αὐτίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησίν) ὠνθροπε, μὴ κτεῖνε Κροῦσον, ἀντὶ τοῦ ᾧ ἄνθροπε' (v. quae l. c. laudavi-
mus)

² *βούλων* ABCP ultima litt. v tantum exstat in Pap. Ox. 2096 || ⁴ *ἐν* om. M^Q ||
⁵ *ὅη*] δὲ DTRMQSV | *τῶν* om. M^Q | *ἄλλον γνώσας* DTRMQSV || ⁶ *πυρ*] *μυ*
 propos. Desrousseaux RPh 11, 1887, 58 || ⁷ *παρημεληγμένα* C¹ | *παρημέλεε* γρ' C²
παρεμέληκες ut vid. M || ⁸ *ὥς* om. C || ⁸⁻⁹ *τε καί·κον* D, *τε καί κακον* prima
 (ut Webero videtur) man. D^c | *τε καί κον* TRMQV | *δέ κον* S || ⁹ *ὠνθρωπε*] *ἄν-*
θρωπε D^{ac} Gellius, sed v. Greg. | ⁹ *ἄνθρωπε* M | *τὸν Κροΐσον* D, quam lectionem
 genuinam esse considerat Weber Anal. Hdt. 215 ('noli interficere istum, qui Croe-
 sus sit') || ¹¹ *ζωνῆς* DTRMQSV || ¹² *Σάρδεος* M^Q | *αὐτὸν δὴ* Q ||
¹³ *τεσσερακαίδεκα* C¹ | *εσ* ex a corr. D || ¹⁴ *τε*] *καί* M^Q | *τε καί* P^{ac} DTRSV ||
¹⁵ *συνήσας* C¹ DTRV, suprascr. A man. rec. || ¹⁶ *τε* om. M^Q | *δεδεμένον ἐν πέδησι*
DTRMQSV || ¹⁷ *καί . . . παιδας* om. Q | *ἀκροθόονια* M^Q || ¹⁸ *ἔτεω*] *ἔτε* C¹ v ||
καί om. D || *καί* om. SV || ¹⁹ *εἶναι*] *οὐν* D | *εἵνεκα* M^Q || ²⁰ *πυρὰν* D¹ | *τίς* *μυ*
τίσω C | *ῥύσσειται* V

3 κατακαυνθῆναι. τὸν μὲν δὴ ποιεῖν ταῦτα, τῷ δὲ Κροίσῳ ἐστεῶτι ἐπὶ τῆς
 πυρῆς ἐσελθεῖν καίπερ ἐν κακῷ ἔοντι τοσούτῳ τὸ τοῦ Σόλωνος, ὥς οἱ
 εἶη σὺν θεῷ εἰρημένον, τὸ μηδένα εἶναι τῶν ζώντων ὄλβιον. ὥς δὲ ἄρα
 μιν προστῆναι τοῦτο, ἀνενεικάμενόν τε καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς
 4 λειποφυχίης ἐς τρεῖς ὀνομάσαι 'Σόλων'. καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα 5
 κελεύσαι τοὺς ἐρμηνέας ἐπειρέσθαι τὸν Κροῖσον, τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο,
 καὶ τοὺς προσελθόντας ἐπειρωτᾶν. Κροῖσον δὲ τέως μὲν σιγῇν ἔχειν
 ἐρωτώμενον, μετὰ δέ, ὥς ἡραγκάζετο, εἰπεῖν. 'τὸν ἂν ἐγὼ πᾶσι τυράν-
 νοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν.' ὥς δὲ σφι
 5 ἄσχημα ἔφραζε, πάλιν ἐπειρωτῶν τὰ λεγόμενα. λιπαρέοντων δὲ αὐτῶν 10
 καὶ ὄχλον παρεχόντων ἔλεγε δὴ, ὥς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων ἐὼν Ἀθηναῖος
 καὶ θεησάμενος πάντα τὸν ἐωντοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε (οἷα δὴ εἶπας),
 ὥς τε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκε οἱ, τῇ περ ἐκείνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς
 ἐωντὸν λέγων ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον καὶ μάλιστα τοὺς παρὰ σφίσι
 αὐτοῖσι ὀλβίους δοκέοντας εἶναι. τὸν μὲν Κροῖσον ταῦτα ἀπηγγέσθαι, τῆς 15
 6 δὲ πυρῆς ἤδη ἀμμένης καίεσθαι τὰ περιέσχατα. καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα

AB C P(p) DTR M Q (ἐλθεῖν 86, 4 expl.) SVb

Ὅτι τῷ Κροίσῳ ἐστεῶτι (86, 3) inc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. IV

Σχόλ. 86, 5 (ad λιπαρέοντων) ἐγκειμένον, ὀχλοῦντων B

4s. Eust. Od. 1604 (ad θ 393) ὅτι (τὸ ἀνενεικεῖν) ἀντὶ τοῦ 'ἀνέπνευσε' κείται ...
 δηλοῖ Θεόπομλος ... καὶ 'Ἡρόδοτος' ἐκπλαγεῖς δὲ τοῦτοις ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος
 ἦν. μόγις δὲ τε ἀνενεγθεὶς εἶπε (116, 2). καὶ πάλιν ἀνενεγκάμενόν τε καὶ ἀναστενά-
 ξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίας || 7 Eust. II. 80 (ad A 193): 'έως' ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ
 'τέως' λαμβάνεται, δ σημαίνει τὸ 'πρὸς τὸ παρόν', ὥς δηλοῖ καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ
 ἕως — ἔχει || 11 Thom. Mag. 253 ὄχλος καὶ τὸ 'πλήθος' καὶ 'ὄχλησις' ... Ἡρό-
 δοτος ἐν τῇ πρώτῃ λιπαρέοντων — παρεχόντων

3 εἶναι supra lin. add. manus ut vid. prima A | ζώντων D^cTRMQSV Const. ||
 4 προστῆναι Schweighaeuser, sequ. Stein Hude; vocem supra litt. στ obelo si-
 gnat A, obelo in mg. repetito, nulla autem observatione adiuncta | τε om. M ||
 5 λειποφυχίης D ἡσυχίης ABCP ἡσυχίας Eust., Const. ἡσυχίης in πσυχίης de-
 pravatum, deinde in ἀσυχίης = ἀνυχίης 'correctum' et per λειποφυχίης explicata
 esse, interpretamentum tandem pro voce explicata positum esse iud. Valcke-
 naer | Σόλωνα S || 6 ἐπειρέσθαι C || 7 ἐπειρωτᾶν C | ἕως DTRSV Eust. τέως
 Const. rell. || 8 ἐρωτώμενον Q ἐρωτεώμενον ut vid. M | ὥς om. DTRMQSV ||
 10 πάλιν πολλῇ Const. | ἐπρωτῶν C || 11 καὶ ὄχλον παρεχόντων om. Const. ||
 12 οἱ ᾧ DTRMSV || 13 ὥς τε] τῇ M | ἀποβεβήκοι cod. Askewianus Cantabr. Bibl.
 Univ. gr. Nn. II. 34, accep. Schweighaeuser Hude ἀποβεβήκεε DTRMSV ἀπο-
 βέβηκε οἱ Const. rell. || 14 οὐκ post ἦ add. Stein Hude Legrand, hic comparatione
 facta cum IV 118, 3, V 94, 2, VII 16 γ 1, ubi autem, ut Legrandi verbis utar, 'οὐ
 καὶ, sed hic, ante nomen totius humani generis, cuius pars Croesus ipse fuit, καὶ
 exstitisse valde dubium est'; habemus enim οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ neque οὐ neque
 καὶ adiuncto I 24, 2 || 16 περὶ ἔσχατα M

τῶν ἐρμηνέων, τὰ Κροῖσος εἶπε, μεταγνόντα τε καὶ ἐννώσαντα, ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν ἄλλον ἄνθρωπον γενόμενον ἐωντοῦ εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσω ζῶντα περὶ διδοίῃ, πρὸς τε τούτοισι δέοντα τὴν τίσιν καὶ ἐπιλεξάμενον, ὥς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλῶς ἔχον, κελεύειν
 5 σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ καιόμενον πῦρ καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροῖσον· καὶ τοὺς πειρωμένους οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν Κροῖσον μαθόντα τὴν Κύρον 87 μετάνωσιν, ὥς ὦρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλαβεῖν, ἐπιβόσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, εἰ τί οἱ
 10 κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστήναι καὶ ῥύσασθαι αὐτόν μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. τὸν μὲν δακρύοντα ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, ἐκ δὲ 2 αἰδρότης τε καὶ νημελὲς συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφεα καὶ χειμῶνά τε καταρραγῆναι καὶ ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, κατασβεσθῆναι τε τὴν πυρὴν. οὕτω δὴ μαθόντα τὸν Κύρον, ὥς εἴη ὁ Κροῖσος καὶ θεοφιλὲς καὶ ἀνὴρ
 15 ἀγαθός, καταβιβάσαντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πυρὸς εἰρέεσθαι, τάδε Κροῖσε, τίς 3 σε ἄνθρωπον ἀνέγνωσε ἐπὶ γῆν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον πολέμιον ἀντὶ φίλον ἐμοὶ καταστήναι;· ὁ δὲ εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἐπερξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμεωντοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ· αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ὁ Ἑλλήνων θεὸς ἐπάρας ἐμὲ στρατεῦεσθαι· οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι, 4

AB C P(p) DTR M SVb (expl. θεόν 87, 2)

[εμεωντον δ]ε 87, 3 – [πο]λεμον π[ρο] ειρηνης 87, 4 Pap. Ox. 2096 fr. 4
 παρεόντος κακοῦ· (87, 1) καὶ ἐξαπίνης ὁμβρου καταρραγέντος σβεσθῆναι τὴν πυρὴν· καὶ ἔμαθεν ὁ Κύρος ὡς ὁ Κροῖσος (Κροῖσος scr.) εἴη θεοφιλὲς καὶ ἀνὴρ ἀγαθός
 expl. exc. Const. Porph. Οὐδεὶς γὰρ – αἰρέεται (87, 4) excerpts. Stob. LV 10 Οὐδεὶς γὰρ – παιδας (87, 4) exc. paroemiogr. 2

1 Eust. II. 288 (ad B 568) τὸ ὀργώοντα· κοῤῥωσιν ἔπαθε τοῦ ὁ καὶ ἦ, οἶαν καὶ . . . παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἐκ τοῦ θρόνου πηδήσας ἀνέβωσε (III 155, 1) καὶ βοθήσαντες εἰς τὸν Ἰσθμόν (VIII 72) καὶ τὸ ἐπιβωτῶν (deb. ἐπεβόθθεν? cf. IX 23, 1) παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ τὸ ἐννώσαντα ἀντὶ τοῦ ἐννοήσαντα (cf. ad 68, 3) || 16 Λέξ. ἀνέγνωσεν· ἀνέπεισεν, ἀνεδίδαξεν. Steph. Byz. apud Bekk. Anecd. 743 Στεφάνου· ἀναγνῶναι τὸ ἀναπείσαι, ὡς παρ' Ἱωσιν· Ἡρόδοτος γοῦν φησὶν· τίς σε – στρατευσάμενον, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν· ἀνάγνωσις· οὐδ' ἡ ἀνάπεισις. Greg. Cor. 95 καὶ τὸ ἀνέπεισεν· ἡ ἐδίδαξεν· ἀνέγνωσε. cf. quae ex Suida laudantur ad 128, 2

3 ζῶντα C || 4 κελεύειν B²V κελειν b κελύει cett. || 8 ὦρα R || 10 αὐτόν μιν scripsi: αὐτόν tantum ABCP Const. μιν tantum rell. || 11 τὸν μὲν <δὴ> propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 57 || 12 συνδραμέειν M || 13 κατασβεσθῆναι κατασβεθῆναι B¹ κασβεσθῆναι V καὶ σβεσθῆναι S || 14 ὁ om. M | καί² om. R || 16 ἀνέγνω Steph. || 17 ἐπερξα* (i ut vid. erasum) A ἐπράξα MV || 18 μὲν om. D¹ || 19 ἐπάρας A ἐπαιρας B ἐπαήρας R ἐπάρας Pap. Ox. 2096 (quamvis i adser. constanter praebeatur) rell. ἐπαιρας Stein | οὕτω 2 codd. οὕτως Stob.

δοῖς πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται, ἐν μὲν γὰρ τῇ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας
 θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας· ἀλλὰ ταῦτα δαίμοσί κεν
 88 φίλον ἦν οὕτω γενέσθαι. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε, Κῦρος δὲ αὐτὸν λύσας
 κατεῖσε τε ἐγγὺς ἑωυτοῦ καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίᾳ εἶχε ἀπεθώνμαζε
 τε ὀρέων καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ ἐκείνον ἑόντες πάντες. ὁ δὲ συννοή 5
 2 ἐχόμενος ἥσυχος ἦν. μετὰ δὲ ἐπιστραφεῖς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ
 τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραιζοντας εἶπε· ὦ βασιλεῦ, κότερον λέγειν πρὸς σέ,
 τὰ νοέων τυγχάνω, ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρεόντι χρή; Κῦρος δὲ μιν θαρσέ-
 οντα ἐκέλευε λέγειν, ὃ τι βούλοιο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα λέγων·
 3 ὁὔτος ὁ πολλὸς ὅμιλος τί ταῦτα πολλῇ σπουδῇ ἐργάζεται; ὁ δὲ εἶπε· 10
 ὅτιν τε τὴν σὴν διαρπάζει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορεῖ. Κροῖσος δὲ
 ἀμείβετο· οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάζει· οὐδὲν
 89 γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων μέτα, ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σὰ. Κύρῳ δὲ
 ἐπιμελὲς ἐγένετο, τὰ Κροῖσος εἶπε, μετασθησάμενος δὲ τοὺς ἄλλους
 εἶρετο Κροῖσον, ὃ τι οἱ ἐνορῶν ἐν τοῖσι ποιευμένοισι. ὁ δὲ εἶπε· ἔπειτε 15
 με θεοὶ ἔδωκαν δοῦλόν σοι, δικαίῳ, εἴ τι ἐνορῶ πλέον, σημαίνειν σοι.
 2 Πέρσαι φύσιν ἑόντες ὕβρισταὶ εἰσὶ ἀχρήματοι· ἦν ὦν σὺ τούτους περιύδης
 διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρήματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν
 ἐπίδοξα γενέσθαι· ὃς ἂν αὐτῶν πλείστα κατάσχη, τοῦτον προσδέκεσθαι
 τοι ἐπαναστησόμενον. νῦν ὦν ποιήσον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει, τὰ ἐγὼ λέγω· 20
 3 κἀθισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι τῇσι πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων
 πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρούμενοι, ὥς σφε' ἀναγκαίως ἔχει
 δεκατευθῆναι τῷ Διί· καὶ σύ τέ σφι οὐκ ἀπεχθήσεται βίη ἀπαιρούμενος τὰ
 χρήματα, καὶ ἐκεῖνοι συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια ἐκόντες προήσουσι.

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 89, 3 (ad λεγόντων) λεγέτωσαν B

19 Λέξ. (alphabet. tantum) ἐπίδοξα· ἀντὶ τοῦ ὁ προσδοκίμα

1 αἰρέ*εται B αἰρέται SV¹ || 2 δαίμοσί] δαίμονι DTRMSV litteris si sup-
 praser. u nescio quae manus A || 4 κάτισε DTRMSV ἢ Τζέτζης· τισέ sup-
 praser. A man. rec. | ἀποθώνμαζε D ἀπεθώνμαζε CP¹ ἀπεθώνμαζε p cett. ||
 5 συννοή RV¹ || 6 εἰδόμενος C αἰδόμενος SV || 8 χρή] χρόνῳ ABCP ἢ χρή sup-
 praser. A man. rec. || 9 ἡρώτα CDSV || 9.10 λέγων οὕτως· ὁ DTRMSV || 10 πολλῇ
 om. DTRMSV | εἶπαι R || 11 διαφθείρει M διαφθορεῖ DTRSV || 12 ἀμείβε-
 ται M | τὰ χρήματα τὰ D² || 13 ἐπὶ C || 16 ἔδωκαν DTRMSV || 17 φύσει M |
 ἐνορέω C | περιύδης DRSV in περιύδης ut Webero videtur corr. D || 18 κατα-
 σχόντες R || 19 κατάσχει T | τούτων προσδέκεσθαι R || 20 τοι¹] τι V¹ | τοι²] τι SV ||
 21 κἀθισον A quoque κάτισον D^{ac}Vc θάρισον V^{ac} θάρορσον S (v. praef. p. LXIV) |
 δορυφόρων D δορηφόρων R || 22 ἀπαιρούμενοι DTRMS ἀπαρε*όμενοι (ex ἀπ-
 αρουόμενοι) V | ὥς σφε RS ὥς σφεα ABMV² ὥσφεα CDV¹ ὥσφεα Ti (v. gram-
 maticam meam 106) | ἀναγκαίους D^{ac} || 23 δεκατευθῆναι] εν ex a corr. V δὴ κα-
 ταθῆναι S | ἀπεχθήσεται C²D^{ac}S^{ac} || 24 ποιήσουσι codd.: Bekkeri emendatio est,
 quem secuti sunt edd. prorsus omnes, meliore ut opinor deficiente emendatione

ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦρος ὑπερήδετο, ὥς οἱ ἐδόκει εὖ ὑποτίθεσθαι· αἰνέσας 90
 δὲ πολλὰ καὶ ἐντειλόμενος τοῖσι δορυφόροις, τὰ Κροῖσος ἐπεθήκατο,
 ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροῖσον, τάδε ἔκροισε, ἀναρτημένον σεῦ ἀνδρὸς
 βασιλέως χρηστὰ ἔργα καὶ ἔπεα ποίειν, αἰτέο τὴν δόσιν, ἣντινα βούλει 2
 5 τοι γενέσθαι παραντίκα. ὁ δὲ εἶπε· ὦ δέσποτα, ἔασας με χαριεῖ μάλιστα 2
 τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐγὼ ἐτίμησα θεῶν μάλιστα, ἐπειρέσθαι
 πέμπαντα τάσδε τὰς πέδας, εἰ ἐξαπατᾷ τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστὶ οἱ.
 Κῦρος δὲ εἶρετο, ὅ τι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο. Κροῖσος δὲ οἱ ἐπ- 3
 ἀνηλόγησε πᾶσαν τὴν ἐκείνου διάνοιαν καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑπο- 3
 10 κρίσεις καὶ μάλιστα τὰ ἀναθήματα καὶ ὡς ἐπαρθεῖς τῷ μαντηίῳ ἐστρα-
 τεύσατο ἐπὶ Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα κατέβαινε αὐτὶς παραιτούμενος ἐπι-
 ναί οἱ τῷ θεῷ τοῦτο ὀνειδίσαι. Κῦρος δὲ γελᾶσας εἶπε· καὶ τούτον τεύξαι
 παρ' ἐμεῦ, Κροῖσε, καὶ ἄλλον παντός, τοῦ ἂν ἐκάστοτε δέῃ. ὡς δὲ ταῦτα 4
 ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Ἀνδῶν ἐς Δελφοὺς ἐνετέλλετο τιθέντας
 15 τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν οὐδὸν εἰρωτᾶν, εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι
 μαντηίοις ἐπάρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας ὡς καταπαύοντα
 τὴν Κύρον δύναμιν, ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γενέσθαι, δεικνύοντας
 τὰς πέδας· ταῦτά τε ἐπειρωτᾶν καὶ εἰ ἀχαρίστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλ-
 λητικοῖσι θεοῖσι.

AB C P(p) DTR M SV

8 Poll. II 120 ἀπὸ . . . ἴλογον ὀνόματα· Ἀντιφῶν . . . ἀπαρτιλογία, ὥσπερ καὶ
 Ἡρόδοτος (VII 29, 2)· οὗτος δὲ καὶ ἐπανελόγησε (ἐπαλλήλογησεν, ἐπαλλήλογησε,
 ἐπαντιλογήσῃ v. ll.). || 9 Thom. Mag.: v. ad 78, 3

1 εὖ om. DTRMSV || 3 πρὸς τὸν Κροῖσον R | ἀναρτημένον DTRMSV || 4 βασι-
 λέως M | τὴν δόσιν ἣντινα scripsi, cf. II 102, 2; 151, 3; IV 41 δόσιν ἣντινα AB²CP
 δώσιν ἣντινα B¹ | δόσειν ἣντινα D^{ac} | δώσειν ἣντινα D^c | τὴν δόσιν ἣντινα TM:
 τῇ
 exemplar δόσιν ἣντινα praebens olim exstittisse mihi non absurdum videtur | βου-
 λεται D¹ | βούλει RV || 5 χαριεῖ PM | χαριεῖ R | χαριεῖ T | χαριεῖ (ex χαριεῖ ortum) D
 χαριεῖ Legrand || 6 τῶν | τὸν A | θεῶν | θεὸν SV | μάλιστα om. M || 8 ἥρετο C |
 ἐπηγορεύων M | ἐπαγορεύων propos. Lobeck | ἐπηγορεύων propos. Desrousseaux
 RPh 10, 1886, 57 | ἐπηγορεύων propos. Bredow quem sequi. Steinii auctoritate in-
 ductus Hude | ἐπαλλήλογησε | lectionem ἐπαλλήλογησε uno e Pollucis codicibus
 praebitam receperunt Stein Hude; viderat autem iam Schweighauser 'Pollucis
 mss. codices firmare potius quam evertere' vocem Hdt. codd. transmissam ||
 10 ἐπαρθεῖς D (iamque coniecerat Stein antequam cod. D est repertus) || 11 αὐτῷ
 AB C || 12 τοῦτο P | τοῦτον TM | τοῦτω cett. | καὶ τούτον τεύξαι εἶπε M | τεύ-
 ξαι D || 13 ἐμοῦ RSV || 14 ἤκουε DTRMSV | ὁ om. DTRMSV | τὸν Ἀνδῶν
 C²D^{ac} || 15 ἥρωτᾶν C || 16 μαντιόειν V | ἐπάρας AB | ἐπάρας cett. | καταπαύ-
 οντα DRSV || 17 ἀκροθίνια M || 18 τὰς | τὰς D | τοιαῦτά DTRMSV | τε om.
 M | ἐπειρωτᾶν C et ut Webero vid. D^{ac} ἐπειρωτᾶν V | τοῖς Ἑλληνικοῖς B¹C

- 91 Ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι Ἀνδοῖσι καὶ λέγουσι ταῦτα δὴ τὰ ἐντεταλμένα
τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν, τάδε τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι
ἀποφυγῆναι καὶ θεῶ. Κροῖσος δὲ πέμπτον γονεὸς ἀμαρτάδα ἐξέπλησε, δς
ἐὼν δορυφόρος Ἡρακλείδεω δόλῳ γυναικίῳ ἐπισπόμενος ἐφόνευσε τὸν
2 δεσπότηα καὶ ἔσχε τὴν ἐκείνου τιμὴν οὐδὲν οἱ προσήκουσαν. προθυμο- 5
μένου δὲ Λοξίεω, ὅπως ἂν κατὰ τοὺς παῖδας τοὺς Κροίσου γένοιτο τὸ
Σαρδίων πάθος καὶ μὴ κατ' αὐτὸν Κροῖσον, οὐκ οἷόν τε ἐγίνετο παραγα-
3 γεῖν Μοίρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὐται, ἠνύσατο καὶ κεχάριστό οἱ, τρία γὰρ
ἔτεα ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ἄλωσιν, καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος
ὥς ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις ἀλὸς τῆς πεπρωμένης. δεῦτερα δὲ 10
4 τούτων καιομένων αὐτῷ ἐπῆρκεσε. κατὰ δὲ τὸ μαντήιον τὸ γενόμενον οὐκ
ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται, προηγόρευε γάρ οἱ Λοξίης, ἣν στρατεύηται
ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει· τὸν δὲ πρὸς ταῦτα χρῆν εὖ μέλ-
λοντα βουλευέσθαι ἐπειρῆσθαι πέμπαντα, κότερα τὴν ἐσωτοῦ ἢ τὴν
Κύρου λέγοι ἀρχήν. οὐ συλλαβὼν δὲ τὸ ῥηθὲν οὐδ' ἐπανειρόμενος 15
5 ἐσωτὸν αἴτιον ἀποφαινέτω. ᾧ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένῳ εἶπε,
τὰ εἶπε, Λοξίης περὶ ἡμίονου, οὐδὲ τοῦτο συνέβαλε· ἦν γὰρ δὴ ὁ Κύρος
οὗτος ἡμίονος, ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ ὁμοεθνέων ἐγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνωνος,
6 πατρὸς δὲ ὑποδεστέρου· ἡ μὲν γὰρ ἦν Μηδὶς καὶ Ἀστυάγεος θυγάτηρ

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 91, 1 (ad ἐξέπλησε) ἐξέλυσε A² vel man. rec.

T 2s. Liban. or. 25, 7 λέγει . . . καὶ ἡ Πυθία παραμυθουμένη Κροῖσον τὸν Ἀνδὸν
αἰχμάλωτον ὄντα παρὰ Κύρῳ τῇ Πέρσῃ τὴν — θεῶ. Choric. VIII 29 ὁμοία . . .
Ἀπόλλων τῷ Κροίσῳ τὴν πεπρωμένην εἰπὼν ἀδύνατον εἶναι νικᾶν καὶ θεῶ

15 Lex. Vind. 167 (s. v. συλλαβών) Ἡρόδοτος· οὐ συλλαβών — ἐπανειρόμενος

1 ταῦτα δὴ τὰ TM Ald. τὰ cett. || 2 μοῖρην ABDTRMSV om. Liban. Choric. ||
3 ἀποφυγῆναι ἀπερῶκειν propos. Desrousseaux RPh 11, 1887, 60 | γένεος CPTRM
SV || 4 ἐπισπόμενος SV om partim in ras. D o in ω vel ω in o mut. M || 5 δε-
σπότην D^{ac} | προθυμένου C¹ || 6 ὅπως TRMV | τοὺς² τοῦ BDTTRMSV || 7 οἶός
DRSV | ἐγίνετο PDTTRMSV || 8 ἠνύσατο καὶ κεχάριστό scripsi: ἠνύσατο καὶ ἐχα-
ρίσατό codd. ἦνυσέ τε καὶ ἐχαρίσατό Schaefer, quem sequ. Stein Hude || 9 ἐπανε-
βάλετο CTM | τὴν om. SV | τούτῳ R || 10 ἔτεσί] ἔπεισι ut vid. M || 12 στρα-
τεύεται DRV στρατεύηται D man. rec., cett. || 13 post ἀρχήν add. αὐτὸν ABCP |
εὖ om. DTRMSV || 14 ἐπῆρκεσθαι C || 15 λέγει PDTTRMSV | ad συλλαβών sub
obelo in mg. συμβαλὼν A² | ἐπανειρόμενος C || 16 ᾧ del. Krueger, sequ. Hude Le-
grand, hic per dittographiam indicans ortum | εἶπε del. Legrand || 17 τὰ εἶπε
om. SV, damn. Bredow Quaest. 29 quem sequ. Stein Hude | τούτου R τοῦ SV |
συνέβαλλε D συνέβαλε M Ald.: non est cur alios editores sequens recipiam quod
emendatio videtur esse alienius philologi renovandarum litterarum aetatis, qui
vocem συλλαβεῖν repetendam esse ex lin. 15 indicavit; hic noster usurpat vocem
συμβαλεῖν vi 'coniciendi, (rationem) concludendi' sicut Soph. OC 1474 et al. (ubi
scholia explicant τεκμηρίῳ νοῆσαι, στοχάσασθαι)

τοῦ Μήδων βασιλέως, ὁ δὲ Πέρσης τε ἦν καὶ ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι καὶ
ἐνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι δεσποίνῃ τῇ ἐωντοῦ συνόικεε. ταῦτα μὲν ἡ
Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Ἀνδοῖσι, οἱ δὲ ἀνήρκειαν ἐς Σάρδεις καὶ ἀπήγγειλαν
Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας συνέγνω ἐωντοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα καὶ οὐ τοῦ
5 θεοῦ.

Κατὰ μὲν δὴ τὴν Κροίσου τε ἀρχὴν καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν 92
ἔσχε οὕτω. Κροίσῳ δέ ἐστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ καὶ οὐ
τὰ εἰρημένα μούνα, ἐν μὲν γὰρ Θήβῃσι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος,
τὸν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ, ἐν δὲ Ἐφέσῳ αἱ τε βόες αἱ
10 χρύσειαι καὶ τῶν κύνων αἱ πολλαί, ἐν δὲ Προνηΐδης τῆς ἐν Δελφοῖσι ἀσπίς
χρυσέη μεγάλη. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν περιεόντα, τὰ δ' ἐξάπόλωλε
[τὰ] τῶν ἀναθημάτων. τὰ δ' ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίων ἀναθήματα 2

AB C P(p) et usque ad οὕτω 92, 1 DTR M SV
ο δ[ε] 91, 6 – κατ[α] 92, 1 Pap. Ox. 2096 fr. 5

3 Thom. Mag.: v. quae ad 78, 3 laudantur || 4 Prisc. XVIII 287 Ἡρόδοτος· συν-
έγνω τὴν ἁμαρτάδα, similiter Latini 'ignoscit culram' || 12 Alexander Cotyaensis apud
Porphyr. quaest. Hom. 8 ἐν τοῖς Φιλήμονος συμμίκτησι περὶ Ἡροδοτείου διορθώμα-
τος ὁ γραμματικὸς διαλεγόμενος πειράται καὶ Ὀμηρικὰ τινα σαφηνίζειν, οὐδὲν δὲ
χείρον καὶ τὸν Ἡρόδοτον φιλοῦντί σοι τὴν πᾶσαν τοῦ ἀνδρός ἀναγράψαι ζήτησιν. φησὶ
γὰρ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Ἡρόδοτος τῶν Ἱστοριῶν περὶ Κροίσου . . . πολλὰ τε ἄλλα διεί-
λεκται καὶ ὅτι . . . ἀνέθηκε δὲ τινα (δῶρα) καὶ ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίων. καὶ
γέγραπται δὴ κατὰ πάντα ἀπλῶς τὰ ἀντίγραφα τὸ 'τῆς' ἄσθρον σὺν τῷ ἰῶτα ἰσοδύ-
ναμον τῷ 'ταῖς', οὐδὲνα γε μὴν Ἑλλήνων ὑπομεῖναι θηλυκῶς 'τὰς Βραγχίδας' ἂν
εἴπειν, Ἡρόδοτον δὲ μᾶλλον ἂν ἐτέρων φυλάσασθαι ἀκριβῆ τε ὅντα περὶ τὰ ὀνόματα
καὶ πάνν ἐπιεικῶς φροντιστικόν. τοῦτο δὴ θεραπεύων τις οὐχ Ἡροδότον φησὶν ἀμά-
ρτημα γεγονέναι, μᾶλλον δὲ τὸν γραφεὰ φησὶ διαμαρτεῖν παρεμβάλλοντα τὸ ἰῶτα.
πολλὰ δὲ φέρεσθαι μέγρι τῶν ἁμαρτημάτων κατὰ τὴν Ἡροδότου συγγραφὴν . . . ἐπα-
νώμεν δ' ἐπὶ τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν διορθωτὴν τὸν Κότυναέα Ἀλέξανδρον. ἤξιον γὰρ
ὁ ἄνθρωπος γράφειν τῇσι Μιλησίων χωρὶς τοῦ ἰῶτα τῆς Μιλησίων, ὑποκειμένης χάωρης
ἢ 'γῆς'. καὶ ἐγὼ δέ, φησὶν, ἐπειθόμην οὕτως ἔχειν τὰ τῆς γραφῆς, τὸν δ' ἄνδρα τῆς
ἀκριβοῦς συνέσεως ἐτεθανυμάκειν ἐντυχὼν τοῖς Ἡροδοτείοις αὐτοῖς ἔπειτα καὶ γενόμε-
νος ἐπὶ τέλει τῆς Αἰγυπτιακῆς βίβλου . . . εὗρίσκω πάλιν κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτώσιν
εἰπόντα τὸν Ἡρόδοτον ἀνέθηκε εἰς Βραγχίδας τὰς Μιλησίων (II 159, 3). οὐκ ἐτι οὖν
ᾧμην ἁμαρτημα εἶναι γραφικόν, Ἰωνικὸν δὲ μᾶλλον ἰδιῶμα, πολλὰ γὰρ οὕτοι τῶν
ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκφέροντες. Cyrilli Lexicon in Cramerī Anecd. e cod.
Bodl. Auct. T. II. 11 (IV 180) Βραγχίδαι· καὶ τὸ γένος καὶ τόπος θῆλυ Ἡρόδο-
τος

1 βασιλέως BCDTMV^{ac} | τε om. R || 2 ἐνερθεν TR || 3 ἀνείκταν D | Σάρ-
δεις TM || 4 τῷ Κροίσῳ DTRMSV || 12 τὰ¹ del. Reiske, sequ. Stein Hude; Le-
grand post ἀναθημάτων aliquid fortasse exstitisse putat, 'ita ut τὰ (ante ἐξάπόλωλε)
relativi vice fungeretur' | τῇσι] τοῖσι Reiske Bekker Dindorf; masculino generi
favet Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 14s. loco I 158, 1 contra II 159, 3
nitens (cf. grammaticos) τῆς ex Philemone | ἀναθήματα om. Ald.

- Κροίσῳ, ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὅμοια τοῖσι ἐν Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἔς τε Δελφούς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε οἰκίῃα τε ἐόντα καὶ τῶν πατρῶων χρημάτων ἀπαρχήν, τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασιώτης κατεστήκειε
- 3 συσπείδων Πανταλέοντι γενέσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέον ἦν Ἀλνάττεω μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος, Κροῖσος μὲν
- 4 γὰρ ἐκ Κασίρης ἦν γυναικὸς Ἀλνάττη, Πανταλέον δὲ ἐξ Ἰάδος· ἐπεῖτε δὲ δόντος τοῦ πατρὸς ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἀνθρώπον τὸν ἀντιπρῆσσοντα ἐπὶ κναφηλοῦ ἔλκων διέφθειρε, τὴν δὲ οὐσίην αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀνέθηκε, ἐς τὰ εἴρηται. καὶ 10 περὶ μὲν ἀναθημάτων τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 93 Θῶνυματα δὲ γῇ <ῆ> Λυδίῃ ἐς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, οἷά τε καὶ 2 ἄλλῃ χώρῃ, πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τιμόλου καταφερομένου ψήγματος. ἐν δὲ ἔργον πολλὸν μέγιστον παρέχεται χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν Βαβυλωνίων· ἔστι αὐτόθι Ἀλνάττεω τοῦ Κροίσου πατρὸς σῆμα, τοῦ 15 ἡ κρηπίς μὲν ἔστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα χῶμα γῆς· ἐξεργάσαντο δέ μιν οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι καὶ οἱ χειρῶνακτες καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι

AB C P(p) et (93,1 solum) DTR M SV

Ὅτι Κροῖσος ἐκ Κασίρης ἦν γυναικὸς (92, 3) — εἴρηται (92, 4) excerpts. Const. Porph. Π. ἀρ. καὶ κακ. exc. V
Σχόλ. 92, 4 (ad κατιρώσας) καθιερώσας B

T 5ss. Plut. de Hdt. mal. 18 (Mor. 858) ἀδελφὸν . . . αὐτῷ Πανταλέοντι περὶ τῆς βασιλείας αὐτῷ διαφέρεισθαι ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς· τὸν οὖν Κροῖσον, ὥς εἰς τὴν βασιλείαν κατέστη, τῶν ἐταίρων καὶ φίλων τοῦ Πανταλέοντος ἕνα τῶν γνωρίμων ἐπὶ γνάφου (ἐπιγάφου, ἐπιγάφον vv. ll.) διαφθεῖραι καταξαινόμενον, ἐκ δὲ τῶν χρημάτων αὐτοῦ ποιησάμενον ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀποστεῖλαι || 15—p. 65, 4 Strabo 627 πρὸς . . . ταῖς Σάρδεσιν ἔστι τὸ τοῦ Ἀλνάττου ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα ἐργασθέν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλείστον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεύεσθαι πάσας. 533 τοιοῦτον . . . τι καὶ Ἡρόδοτος λέγει τὸ περὶ τὰς Λυδίας, πορνεύειν γὰρ ἀπάσας

9 Λέξ. γνάφος· ἀκανθὰ ἔλκονσα ἱμάτια. Hes. ἐπὶ γνάφον ἔλκων· διαφθεῖρων· τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέφαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ ἐκάντων, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέβαινε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἐφθειρε || 17 Poll. I 50 τὸ 'χειρῶνακτες' Ἡροδότῳ δεδοσθω

1 post Δελφοῖσι lacunam statuit Stein, quam ita fere explendam iudicat: ἐόντα, Πέρσαι χρόνῳ ὕστερον συλήσαντες ἐς Σοῦσα ἀπηγάγοντο || 9 ἀντιπρῆσσοντα Const. | κνάφον edd. alii ex Hes., Lexx., Plut. (γνάφον) || 10 κατιρώσας B καθιερώσας Const. | τρόπῳ πρώτῳ C | ἡρημένῳ Const. || 12 θῶματα B θῶνυμα DTRMSV ἢ θῶνυμα supraser. A² | γῇ τῇ (q. v. τῇ) T | ἡ add. Schaefer || 16 ἐξεργάσαντο A ἐξεργάσαντο B²CP

παιδίσκαι. οὐροὶ δὲ πέντε ἐόντες ἔτι καὶ ἐς ἑμὲ ἦσαν ἐπὶ τοῦ σήματος 3
 ἄνω, καὶ σφι γραμματα ἐνεκεκόλαπτο τὰ ἕκαστοι ἐξεργάσαντο· καὶ
 ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ τῶν παιδισκῶν ἔργον ἐὼν μέγιστον. τοῦ γὰρ δὴ 4
 Λυδῶν δῆμον αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι σφισι
 5 φερνάς, ἐς ὃ ἂν συνοικήσωσι, τοῦτο ποιέουσαι· ἐκδιδόασι δὲ αὐταὶ
 ἑωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σήματος εἰσι στάδιοι ἕξ καὶ δύο πλέθρα, 5
 τὸ δὲ εὐρὸς ἐστὶ πλέθρα τρία καὶ δέκα· λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος
 μεγάλη, τὴν λέγουσι Λυδοὶ ἀεῖναον εἶναι· καλέεται δὲ αὕτη Γυναίη.
 τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι. Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι χρέονται 94
 10 καὶ Ἕλληνες, χωρὶς ἣ ὅτι τὰ θήλεια τέκνα καταπορνεύουσι. πρῶτοι δὲ
 ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοφάμενοι
 ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς 2
 παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἕλλησι κατεστρώσας ἑωυτῶν ἐξεύρημα
 γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρσηνὴν
 15 ἀποικίσαι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες· ἐπὶ Ἄττος τοῦ Μάνεω βασιλέως 3
 σιτοδείην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι· καὶ τοὺς Λυδοὺς
 τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας, μετὰ δέ, ὥς οὐ παύεσθαι, ἄκκα δίξασθαι,
 ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμηχανᾶσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὧν τότε καὶ τῶν
 κύβων καὶ τῶν ἀστραγάλων καὶ τῆς σφαίρης καὶ τῶν ἀλλέων πασέων

AB C P(p)

Σχόλ. 93, 3 (ad οὐροὶ) οὐρος ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ παρὰ τούτῳ μόνῳ τῷ
 Ἡροδότῳ B man. rec.

Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀρ- 94
 γύρου κοφάμενοι ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. φασὶ δὲ αὐτοὶ
 Λυδοὶ καὶ παίγνια πρῶτοι ἐξευρεσθαι λέγονται παρ' Ἑλλήνων τῶν τε κύβων καὶ
 τῶν ἀστραγάλων καὶ τῶν ἀλλέων (ἀλέων SV ἄλλων M) πασέων (πασσέων D) παι-
 γνίων (παιγνίων M) τὰ εἶδεα πλὴν πεσσῶν (πασσέων M).

DTR M SV

T 18 – p. 66, 1 Eust. Od. 1396 (ad α 107) Ἡρόδοτος οὖν φανερώς διαφέρειν δηλοῖ
 κύβον καὶ πεσσόν, ἐν οἷς λέγει ὅτι Λυδοὶ τοὺς κύβους εὐρον καὶ τοὺς ἀστραγάλους
 καὶ τὴν σφαῖραν καὶ ἄλλα παίγνια πλὴν πεσσῶν

1 Λέξ. οὐροὶ· ὁροθεσία. Suid. οὐροὶ· ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ
 οὐροὶ οἱ ὄροι, τὰ ὁροθεσία || 10 Thom. Mag. p. 130 (s. v. εἰαίρα) Ἡρόδοτος ἀντὶ
 τοῦ 'εἰς πορνείαν ἐκδίδουσι' χρῆται τῷ ὀνόματι (i. e. πορνεύειν) ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι –
 καταπορνεύουσιν

9 τοιοῦτον C | χρέονται B || 10 post πρῶτοι δὲ supraser. οἱ αὐτοὶ Λυδοὶ A²
 cf. alterius stirpis memoriam || 13 voci παιγνίας supraser. ἡ καὶ παίγνια πρῶτοι
 ἐξευρεσθαι λέγονται A man. rec. || 15 ἀποικῆσαι CP ἀποικιῆσαι p Ald. | ἄστυος B |
 βασιλέως C || 17 τέως] ἕως AB | δίξασθαι Pp

- παιγνίων τὰ εἶδεα πλὴν πεσσῶν· τούτων γὰρ ὦν τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκη-
 4 οὔνται *Λυδοί*. ποίειεν δὲ ὧδε πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην
 τὼν ἡμερέων παλίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, τὴν δὲ ἐτέρην σιτέ-
 εσθαι πανομένους τῶν παιγνίων. τοιοῦτω τρόπῳ διάγειν ἐπ' ἔτεα δυῶν
 5 δέοντα εἴκοσι. ἐπεῖτε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἔτι ἐπὶ μάλλον 5
 βιάζεσθαι, οὕτω δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν δύο μοίρας διελόντα *Λυδῶν*
 πάντων κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δ' ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρας, καὶ
 ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανοῦσθαι τῶν μοιρῶν ἑωυτὸν τὸν βασιλέα
 προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ ἀπαλλασσομένη τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα
 6 εἶναι *Τυρσηνόν*. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἐτέρους ἐξιέναι ἐκ τῆς χώρας καὶ 10
 καταβῆναι ἐς *Σμύρνην* καὶ μηχανήσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθμεμένους τὰ
 πάντα, ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίον τε καὶ γῆς
 ζήτησιν, ἐς ὃ ἔθνεα πολλὰ παραμεινραμένους ἀπικέσθαι ἐς *Θυμβρικούς*,
 7 ἔνθα σφέας ἐνιδρῶσασθαι πόλιας καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι τοῦδε· ἀντὶ δὲ
Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ παιδός, ὅς σφεας 15
 ἀνήγαγε· ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι *Τυρσηνούς*.
Λυδοί μὲν δὴ ὑπὸ *Πέρσῃσι* ἐδεδούλωντο.
- 95 Ἐπιδιζηται δὲ δὴ τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τόν τε *Κῦρον* ὅστις ἐὼν τὴν
Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, καὶ τοὺς *Πέρσας* ὅτεω τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς
Ἀσίης. ὥς ὦν *Περσέων* μετεξέτεροι λέγουσι οἱ μὴ βουλόμενοι σεμνοῦν τὰ 20
 περὶ *Κῦρον*, ἀλλὰ τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, κατὰ ταῦτα γράφω ἐπι-
 στάμενος περὶ *Κῦρον* καὶ τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι.
- 2 Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω *Ἀσίης* ἐπ' ἔτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια
 πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν *Μῆδοι* ἤρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ κως οὗτοι περὶ τῆς
 ἐλευθερίας μαχεσάμενοι τοῖσι *Ἀσσυρίοισι* ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ 25
 ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἡλευθερώθησαν. μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰ

AB C P(p) et a *Λυδοί* 94, 7 usque ad φῆναι 95, 1 DTR M SV

Σχόλ. 95, 1 (ad μετεξέτεροι) ἀντὶ τοῦ ἔνιοι

1 *Λέξ.* πεσσοί· ψῆφοι, ἐν οἷς ἔπαιζον. *Suid.* πεσσούς· κύβους. καὶ ψῆφοι, παρὰ
Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον || 12 *Poll.* X 10 αὐτὰ δὲ τὰ σκευὴ καλοῖτ' ἂν ἐπιπλοα, ἡγοῦν
 ἢ κούφη κτῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων . . . Ἡρόδοτος δὲ αὐτὰ ἐπίπλοα
 εἶρηκεν, ὅλον ἃ καὶ πλέον ἂν τις ἐπικομίζοιτο, ὥς ἔργειος καλεῖται κτῆσις ἢ λοιπή

1 πεσῶν T σ supra lin. add. prima ut vid. man. A | οἰκηοῦνται] n supra
 lin. add. A² || 3 ἐπιζητέοιεν vult Desrousseaux RPh 10, 1886, 57 || 5 ἐπὶ μάλλον
 ἔτι p Ald. || 10 λαχόντα C | αὐτόν C¹ | καὶ om. C, del. Stein Hude; retinui verbum
 λαχεῖν absolute usurpatum iudicans || 12 ἐπιπλοα Herwerden, sequ. Legrand ||
 16 ἐπὶ] ἀπὸ C² || 18 δὴ om. DM | ἐντεῦθεν D || 21 *Κύρου* D | γράφω] λέξω
 (γράφεται γράφω in mg.) M

ἄλλα ἔθνεα ἐποίησε τὸντὸ τοῖσι Μῆδοισι. ἐόντων δὲ αὐτονόμων πάντων 96
ἀνὰ τὴν ἥπειρον ὧδε αἴτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον.

Ἄνθρωποι τοῖσι Μῆδοισι ἐγένετο σοφός, τῷ οὐνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ 2
ἦν Φραόρτεω. οὗτος ὁ Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος ἐποίησε τοιαύδε·
5 κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κόμας ἐν τῇ ἑωυτοῦ ἐὼν καὶ πρότερον
δόκιμος καὶ μᾶλλον τι καὶ προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει·
καὶ ταῦτα μέντοι ἐοῦσης ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν ἐποίησε
ἐπιστάμενος, ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι. οἱ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς
κόμης Μῆδοι ὁρῶντες αὐτοῦ τοὺς τρόπους δικαστὴν μιν ἑωυτῶν αἰρέοντο.
10 ὁ δὲ δὴ, οἷα μινόμενος ἀρχήν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιεῶν τε ταῦτα 3
ἐπαινον εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν οὕτω, ὥστε πυνθανόμενοι οἱ
ἐν τῇσι ἄλλῃσι κόμῃσι ὡς Δηϊόκης εἶη ἄνθρωπος μόνος κατὰ τὸ ὀρθὸν
δικάζων, πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοις γνώμῃσι, τότε, ἐπεῖτε ἤκουσαν,
ἄσμενοι ἐφοίτων παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι, τέλος δὲ
15 οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετρέποντο. πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, 97
οἷα πυνθανομένων τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, γνούς ὁ Δηϊόκης
ἐς ἑωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε, ἔνθα περ πρότερον
προκατίζειν ἐδίκαζε, οὗτ' ἔφη δικᾶν ἔτι· οὐ γὰρ οἱ λυσιτελεῖν τῶν
ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν. ἐοῦσης ὦν ἀρπαγῆς 2
20 καὶ ἀνομίης ἔτι πολλῷ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κόμας ἢ πρότερον ἦν, συνελέχθη-
σαν οἱ Μῆδοι ἐς τὸντὸ καὶ ἐδίδοσαν σφίσι λόγον λέγοντες περὶ τῶν
κατηκόντων (ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, μάλιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι).
'οὐ γὰρ δὴ τρόπῳ τῷ παρεόντι χρεώμενοι δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν 3

AB C P(p)

Ἄνθρωπος ἐν τοῖσι Μῆδοισι σοφός, τῷ οὐνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω, 96
οὗτος ὁ Δηϊόκης διὰ ὧν τὴν ἑωυτοῦ ἐκνομίην ἐβασίλευε (ἐβασίλευσε D) Μῆδων.

DTR M SV

T 3—6 Plut. de Hdt. mal. 17 (Mor. 858) Δηϊόκην δὲ τὸν Μῆδον ἀρετῇ καὶ δικαιο-
σύνῃ κτησάμενον τὴν ἡγεμονίαν οὐ φύσει γενέσθαι φησὶ τοιοῦτον, ἐρασθέντα δὲ
τυραννίδος ἐπιθέσθαι προσποιήματι δικαιοσύνης

18 Antiatt. Bekk. Anecd. 90 δικᾶν ἀντὶ τοῦ 'δικάσειν'. Ἡρόδοτος πρῶτῳ· οὐ φησι
δικᾶν ἔτι

2 τυραννίδα Stein || 3 inter ἀνὴρ et τοῖσι vocem ἐν suprascr. nescio quae ma-
nus A (cf. alterius stirpis textum) || 4 τάδε C || 10 μινόμενος CP || 11 πολιτῶν]
cf. V 7; VIII 75, 1 et v. grammaticam meam 85 || 14 ἐφοίτεον Pp ἐφοίτεον C ||
15 ἐπιφοιτέοντος C || 18 οὗτ' ἔφη] οὐ φησι Antiattic.

χώρην, φέρε στήσωμεν ἡμέων αὐτῶν βασιλέα· καὶ οὕτω ἢ τε χώρα
 εὐνομήσεται καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρεφόμεθα οὐδὲ ὕπ' ἀνομίης ἀνάστατοι
 98 ἔσομεθα.' ταῦτά κη λέγοντες πείθουσι ἐωυτοὺς βασιλεύεσθαι. αὐτίκα
 δὲ προβαλλομένων, ὅτινα στήσωνται βασιλέα, ὁ Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ
 παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλόμενος καὶ αἰνεόμενος, ἐς δ' τοῦτον καταινέουσι
 2 βασιλέα σφίσι εἶναι. ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἐωυτῶ ἄξια τῆς βασιλείης
 οἰκοδομῆσαι καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυφόροισι. ποιέουσι δὴ ταῦτα οἱ
 Μῆδοι· οἰκοδομέουσι τε γὰρ αὐτῶ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς
 ἔφρασε τῆς χώρας, καὶ δορυφόρους αὐτῶ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων Μήδων
 3 καταλέξασθαι. ὁ δὲ ὡς ἔσχε τὴν ἀρχήν, τοὺς Μήδους ἠνάγκασε ἐν
 πόλιν ποιήσασθαι καὶ τοῦτο περιστέλλοντας τῶν ἄλλων ἥσον ἐπι-
 μέλεσθαι. πευδομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων οἰκοδομεῖ τείχεα
 4 κύκλῳ ἐνεστεῶτα. μεμηχάνηται δὲ οὕτω τοῦτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος
 τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖσι προμαχεῶσι μόνουσι ἐστὶν ὑψηλότερος. (τὸ μὲν
 15 κοῦ τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχεῖ κολωνὸς ἐὼν ὥστε τοιοῦτο εἶναι, τὸ δὲ
 5 καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη.) κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, ἐν
 δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλῆα ἐνεστι καὶ οἱ θησαυροί· τὸ δ' αὐτῶν
 μέγιστόν ἐστι τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηναίων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγεθος.
 τοῦ μὲν δὴ πρῶτον κύκλον οἱ προμαχεῶνές εἰσι λευκοί, τοῦ δὲ δευτέρου
 20 μέλανες, τρίτου δὲ κύκλον φοινίκεοι, τετάρτου δὲ κυάνεοι, πέμπτου δὲ
 6 σαρδαράκιοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων οἱ προμαχεῶνες ἠνθισμένοι εἰσι
 φαρμάκοισι, δύο δὲ οἱ τελευταῖοι εἰσι ὁ μὲν καταργυρωμένους, ὁ δὲ

AB C P(p)

Σχόλ. 98, 5 (ad στονδαράκιοι) δ 'λαζουρί' φασίν B²

98 Ποιέουσι δὲ ταῦτα οἱ Μῆδοι· οἰκοδομέουσι τε οἰκοδομήματα μεγάλα καὶ δορυ-
 φόρους αὐτῶ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων Μήδων καταλέξασθαι πρὸς τὸ μὴ εἰσιέναι παρὰ
 βασιλέα μηδένα συγχωρεῖν.

DTR M SV

23 Λέξ. φαρμάκοισι· βαφαῖς. Suid. φαρμάκοισι· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'βαφαῖς'.
 Greg. Cor. 96 καὶ τὰς βαφὰς φάρμακα

1 καὶ om. C || 2 τρεφόμεθα C || 3 voci κη supraser. π (i. e. πη) A man. rec. ||
 4 ὅτινα C | στήσονται CP || 10–11 ἠνάγκασε ἐμπόλισμα P ἠνάγκασε ἐν πόλισμα P
 cett. || 12 οἰκοδομέειν C || 13 Εὐβάτανα Pp || 16 ἐὼν Pp || 17 κύκλων δ' ἐόντων
 Krueger, sequ. Stein Hude | συναπάντων Pp || 18 δὲ] δὴ Schweighaeuser, sequ.
 edd. omnes || 19 Ἀθηναίων codd.: corr. Reiske, sequ. edd. omnes || 22 στονδα-
 ράκιοι codd. (litteris st litteras sa supraser. A²) | οὕτω πάντων τῶν] οὕτω τῶν
 πέντε propos. Stein τῶν πέντε ὧν τῶν Legrand codd. lectionem retinui vocem πάν-
 τες 'omnes adhuc memoratos' interpretatus

κατακεχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας. ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης 99
 ἐκείνῳ τε εἰείχεε καὶ περὶ τὰ ἐκείνου οἰκία, τὸν δὲ ἄλλον δῆμον πέριξ
 ἐκέλευε τὸ τείχος οἰκέειν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων κόσμον τόνδε
 Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος μήτε εἰσιέναι παρὰ βασιλέα
 5 μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι, ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός
 πρὸς τε τοῦτοις ἔτι γελᾶν τε καὶ ἀντίον πτύειν καὶ ἅπασι εἶναι τοῦτό γε
 αἰσχρόν. ταῦτα δὲ περὶ ἐκείνων ἐσέμνυνε τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ 2
 ὀρώοντες οἱ ὁμήλικες ἐόντες σύντροφοί τε ἐκείνῳ καὶ οἰκίῃς οὐ φλανροτέρης
 οὐδὲ ἐς ἀνδραγαθίην λειπόμενοι λυπεοίατο καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἀλλ' ἔτε-
 10 ροῖός σφι δοκεῖο εἶναι μὴ ὀρώσι. ἐπεῖτε δὲ ταῦτα διεκόσμησε καὶ ἐκράτυνε 100
 ἐκείνῳ τῇ τυραννίδι, ἣν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός· καὶ τὰς τε δίκας
 γράφοντες ἔσω παρ' ἐκείνων ἐσπέμπεσκον, καὶ ἐκεῖνος διακρίνων τὰς
 ἐσπερομένας ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν κατὰ τὰς δίκας ἐποίεε, τὰδε δὲ ἄλλα 2
 ἐκεκοσμέατο οἱ· εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τοῦτον ὅπως μεταπέμψαι-
 15 το, κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίειν, καὶ οἱ κατάσκοποι τε καὶ
 κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν, τῆς ἦρχε. Δηϊόκης μὲν νῦν τὸ 101
 Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μῦνον καὶ τούτου ἦρξε. ἔστι δὲ Μήδων τοσάδε
 γένηα, Βουσαί, Παρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀριζαντοί, Βούδιοι, Μάγοι.
 γένηα μὲν δὴ Μήδων ἔστι τοσάδε.
 20 Δηϊόκῳ δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὃς τελευτήσαντος Δηϊόκῳ βασιλεύ- 102
 σαντος τρία καὶ πεντήκοντα ἔτεα παρεδέξατο τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος
 δὲ οὐκ ἀπεχρᾶτο μόνων Μήδων ἀρχεῖν, ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοῖς

AB C P(p), ad quos accedunt a δι' ἀγγέλων 99, 1 usque ad ἐπιβουλεύοιεν 99, 2
 et iterum ab initio cap. 101 DTR M SV

Σχόλ. 99, 1 (ad ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός) τοῦτο καὶ νῦν φυλάττεται παρὰ
 τῶν Τούρκων B man. rec.

T 18 Steph. Byz. Βοῦσαι· ἔθνος Μήδων, Ἡρόδοτος πρώτη

15 Suid. δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν, οὕτως Ἡρό-
 dotos || 22 Suid. ἀπεχρᾶτο· Ἡρόδοτος . . . ἀντὶ τοῦ 'ἀρκεῖν ἡγεῖτο'. Bekk. Anecd.
 123 ἀποχρᾶν, οὐκ ἀποχρῆναι· Ἡρόδοτος πρώτη

4 εἰσιέναι C || 5 τε] δὲ DTRMSV || 7 ἐσέμνυνε — εἵνεκεν] ποιοῦνται DTRM
 SV suprascr. ἢ ποιοῦνται ὅπως A² || 8 ὀρώοντες C | φανλοτέρης C || 10 ὀρώσι
 Cpp || 12 εἴσω BP | ἐσεπέμπεσκον B εἰσεπέμπεσκον CP || 13 τὰ δὲ δη codd.,
 corr. Eltz || 14 ὅπως P ὅπως p cett. || 15 ἐδικαίον AP^{ac} ἐδικαίειν P^c p cett. ||
 17 τοῦτον B¹ || 18 Βοῦσαι B Steph. Byz. Βουσαί acc. gravem in circumflex. mut.
 nescio quae manus A || 19 δὴ om. CTM | τοσάδε] τὰδε DTRMSV || 20 δὲ] μὲν
 DTRMSV | Δηϊόκῳ βασιλεύσαντος om. SV || 21 παρεδέξατο D || 22 ἀπ-
 εχρῆτο SV (cf. Bekk. Anecd.) ἀπάχρᾶτο C litterae ā litteras ai suprascr.
 nescio quae manus A | Μήδων μόνων ἀρχεῖν A^c C μόνων ἀρχεῖν τῶν Μήδων
 DTRMSV

Πέρσας πρότοισί τε τούτοισι ἐπεθήκατο καὶ πρώτους Μήδων ὑπηκόους
 2 ἐποίησε. μετὰ δὲ ἔχων δύο ταῦτα ἔθνεα καὶ ἀμφοτέρω ἰσχυρά, κατεστρέφετο
 τὴν Ἀσίην ἀπ' ἄλλον ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος, ἐς ὃ στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς
 Ἀσσυρίους καὶ Ἀσσυρίων τούτους, οἱ Νίνων εἶχον καὶ ἤρχον πρότερον
 πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμονωμένοι μὲν συμμάχων ἅτε ἀπεστεώτων, 5
 ἄλλως μέντοι ἐωυτῶν εὖ ἤκοντες, ἐπὶ τούτους δὴ στρατευσάμενος ὁ
 Φραόρτης αὐτὸς τε διεφθάρη ἄρξας δύο καὶ εἴκοσι ἔτεα καὶ ὁ στρατὸς
 αὐτοῦ ὁ πολλός.

- 103 Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος ἐξεδέξατο Κναζάρης ὁ Φραόρτεω τοῦ
 Διηόκew παῖς. οὗτος λέγεται πολλὸν ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν 10
 προγόνων, καὶ πρώτως τε ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ πρώτος
 διέταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι τοὺς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς τοξοφόρους
 καὶ τοὺς ἱππέας· πρὸ τοῦ δὲ ἀναμῖξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα.
 2 οὗτος ὁ τοῖσι Λυδοῖσι ἐστι μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι
 μαχομένοισι, καὶ ὁ τὴν Ἄλνος ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν συστήσας 15
 ἐωυτῷ. συλλέξας δὲ τοὺς ἐπ' ἐωυτῷ ἀρχομένους πάντας ἐστρατεύετο
 ἐπὶ τὴν Νίνον τιμωρέων τε τῷ πατρὶ καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν.
 3 καὶ οἱ, ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένῳ τὴν Νίνον
 ἐπῆλθε Σκυθίων στρατὸς μέγας, ἦγε δὲ αὐτοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθίων
 Μαδύνης Προτοθύεω παῖς· οἱ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν Ἀσίην Κιμμερίους 20
 ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Εὐρώπης, τούτοις δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι οὕτω ἐς
 104 τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπύκοντο. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος
 ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν καὶ ἐς Κόλχους τριήκοντα ἡμερῶν εὐδύνῳ ὁδός, ἐκ
 δὲ τῆς Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ
 μέσσην ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Σάσπειρες, τοῦτο δὲ παραμειβομένοισι εἶναι ἐν 25
 2 τῇ Μηδικῇ. οὐ μέντοι οἱ γε Σκύθαι ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατόπερθε
 ὁδὸν πολλῷ μακροτέρην ἐκτραπόμενοι ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Κανκάσιον
 ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι Σκύθησι καὶ ἐσσωθέντες

AB C P(p) et usque ad συστήσας ἐωυτῷ 103, 2 DTR M SV

11 Ἀέξ. ἐλόχισεν· εἰς λόχους κατέταξεν. Suid. ἐλόχησε· παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'εἰς λόχους κατέταξεν' | Ἀέξ. κατατέλεα· τὰ ἀναλώματα καὶ τὰ συνέδρια τὰ ἐν τῇ
 ἀρχῇ καὶ τὸ συνελεῖν εἰς τάγμα (τὰ ἐν — τάγμα deest Lexx. alph. conscr.)

2 ἰσχυρά καὶ ἀμφοτέρω M || 5 δὴ D || 6 ἄλλον M || 7 ἄρξας δὲ D | δύο δε καὶ
 TRMSV || 9 ἐδέξατο C || 10 πολλῶν SV | ἀλκιμώτερος γενέσθαι M || 11 ἐλόχησε
 DTRMSV (cf. Suid.) litt. ι in η mut. et rursus ι supraser. A || 12-13 τοὺς τε
 αἰχμοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας A', ad αἰχμοφόρους sub obelo in mg. add. τοὺς τοξο-
 φόρους manus ut vid. sec. A | τοὺς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς
 τοξοφόρους Pp || 13 ἦν om. SV || 14 σφι ἐγένετο DTRMSV || 15 στήσας D ||
 19 ἄγε Cpp || 20 Μυδῆς C | ἐσέβαλλον C || 27 δὲ ἔχοντες C

τῇ μάχῃ τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον, ἐνθεῦτεν δὲ ἦσαν ἐπ' Αἴγυπτον. καὶ ἐπεῖτε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαιστίνῃ 105 Συρίῃ, Ψαμμήτιχος σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀντιάσας δώροισί τε καὶ λιτῇσι ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ ἐπεῖτε ἀναχωρέοντες 2 ὀπίσω ἐγένοντο τῆς Συρίας ἐν Ἀσκάλωνι πόλει, τῶν πλεόνων Σκυθῶν παρεξελθόντων ἀσινέων ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπολειφθέντες ἐσύλησαν τῆς οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱερόν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱερόν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος 3 εὐρίσκω, πάντων ἀρχαιότατον ἱερόν, ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱερόν ἐνθεῦτεν ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι, καὶ τὸ ἐν 10 Κυθήροισι Φοινικέες εἰσι οἱ ἰδρυσάμενοι ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἐόντες. τοῖσι δὲ τῶν Σκυθῶν συλήσασι τὸ ἱερόν τὸ ἐν Ἀσκάλωνι καὶ τοῖσι τούτων 4 αἰεὶ ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νόσον· ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτο σφεας νοσέειν, καὶ ὁρᾶν παρ' ἐωντοῖσι τοὺς ἀπικνεομένους ἐς τὴν Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται, τοὺς καλέουσι 'ἐναρέας' οἱ 15 Σκύθαι. ἐπὶ μὲν νυν ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἔτα ἤρχον τῆς Ἀσίας οἱ Σκύθαι, καὶ 106 τὰ πάντα σφι ὑπὸ τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίας ἀνάστατα ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων ἔπρασσον παρ' ἐκάστων, τὸ ἐκάστοισι ἐπέβαλλον, χωρὶς δὲ [τοῦ φόρον] ἤρπαζον περιελαύνοντες τοῦτο, ὃ τι ἔχοιεν ἕκαστοι. καὶ τούτων μὲν 2 τοὺς πλεῦνας Κναζάρης τε καὶ Μῆδοι ξενίσαντες καὶ καταμεθύσαντες 20 κατεφόνευσαν, καὶ οὕτω ἀνέσωσαν τὴν ἀρχὴν Μῆδοι καὶ ἐπεκράτεον, τῶν περ καὶ πρότερον, καὶ τὴν τε Νίνων εἶλον (ὡς δὲ εἶλον, ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποίησαντο πλὴν τῆς

AB C P(p)

ἐν Κ[υπρωι] 105, 3 — ὕβριος 106, 1 Pap. Ox. 18 satis mutilatus [Ασ]καλωνι 105, 4 — ἐπ[ι] μὲν 106, 1 Pap. Ox. 1244 col. I frustula tantum textus conservans περ καὶ 106, 2 — ονε[ι]ροπολοισι 107, 1 Pap. Ox. 1244 col. II

13-14 Ps.-Long. de subl. 28, 4 καὶ τὸ ἀμίμητον ἐκείνου τοῦ Ἡροδότου· τῶν δὲ Σκυθῶν τοῖς συλήσασι τὸ ἱερόν ἐνέβαλεν ἡ θεὸς θήλειαν νόσον || 14 Tiber. de figur. 35 p. 665 W. ἐνέσκηψεν ἡ θεὸς θήλειαν νόσον ἀντὶ τοῦ 'ἐποίησεν ἀνδρογύνους ἡ κατεαρότας'

2 ἦσαν B ἦσαν A ἦσαν cett. || 3 Ψαμμήτιχος codd. | δώροισι τε B δώροισι τε C || 5 ἐγένοντο CP | πόλει CP || 6 τινὲς τι ἡ C || 9 ἐνθεῦ[τε]ν Pap. Ox. 18 || 12 [ἐνέσκη]ψεν Pap. Ox. 18 | ἡ Papp. Oxx. 18, 1244, Ps.-Long., Tib. ὁ codd. | θήλειαν A θήλειαν cett. θή[λ]ειαν Pap. Ox. 18 lacunam habet Pap. Ox. 1244 || 13 inter Σ[κύθαι] et [νοσέειν] duodecim fere tantum litterarum spatium vacat Pap. Ox. 1244 | νοσέειν Pp || 14 ἐναρέας Stein Hude loco IV 67, 2 nisi || 16 σφι Pap. Ox. 18 || 16-17 χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρασσον παρ' ἐκάστων, τὸν Reiske, etiam propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850 χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρασσον παρ' ἐκάστων, τὸ Stein Hude μέγαν μὲν γὰρ φόρον ἔπρασσον παρ' ἐκάστων, τὸν propos. Abicht Progr. Iohann. Luneburg. 1862 || 17, 18 τοῦ φόρου seclusi interpretamentum ad vocem χωρὶς (hic vero adverbii vi usurpatam) iudicans

- 3 Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ δὲ ταῦτα Κναξάρης μὲν βασιλεύσας τεσσαρά-
 107 κοντα ἔτεα (σὺν τοῖσι Σκύθαι ἤρξαν) τελευτᾷ. ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης
 ὁ Κναξάρειω παῖς τὴν βασιλείην. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ οὐνομα
 ἔθηκετο Μανδάνην, τὴν ἐδόκεε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὕπνῳ οὐρῆσαι τοσοῦτον
 ὥστε πληῖσαι μὲν τὴν ἑωυτοῦ πόλιν, ἐπικατακλύσαι δὲ καὶ τὴν Ἀσίην 5
 πᾶσαν. ὑπερθέμενος δὲ τῶν μάγων τοῖσι ὄνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον
 2 ἐφοβήθη παρ' αὐτῶν αὐτὰ ἕκαστα μαθὼν. μετὰ δὲ τὴν Μανδάνην ταύτην
 ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὠραίην Μήδων μὲν τῶν ἑωυτοῦ ἀξίων οὐδενὶ διδοῖ
 γυναῖκα δεδοικῶς τὴν ὄψιν, ὁ δὲ Πέρσης διδοῖ, τῷ οὐνομα ἦν Καμβύσης,
 τὸν εὗρισκε οἰκίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπον δὲ ἡσυχίου, πολλῶ ἐνερχε 10
 ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου.
- 108 Συνοικειούσης δὲ τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης ὁ Ἀστυάγης τῷ πρώτῳ
 ἔτει εἶδε ἄλλην ὄψιν, ἐδόκεε δὲ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης
 2 φῦναι ἄμπελον, τὴν δὲ ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ τοῦτο
 καὶ ὑπερθέμενος τοῖσι ὄνειροπόλοισι μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν 15
 θυγατέρα ἐπίτοκα ἐοῦσαν, ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε βουλόμενος τὸ
 γεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γάρ οἱ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων
 ὄνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύ-
 3 σειν ἀντὶ ἐκείνου. ταῦτα δὴ ὢν φυλασσόμενος ὁ Ἀστυάγης, ὥς ἐγένετο
 ὁ Κῦρος, καλέσας Ἀρπαγον, ἀνδρα οἰκίῃον καὶ πιστότατόν τε Μήδων 20
 4 καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑωυτοῦ, ἔλεγέ οἱ, τοιάδε Ἀρπαγε, πρῆγμα, τὸ
 ἂν τοι προσθέω, μηδαμῶς παραχρήση, μηδὲ ἐμέ τε παραβάλῃ καὶ ἄλλους

AB C P(p) et a μετὰ δὲ 106, 3 DTR M SV(b)

οὐ[νομ[α ἦν] 107, 2 — [ονειρο]πολ[οισι 108, 2 Pap. Ox. 1244 col. III valde mutila

Ὅτι ὁ Καμβύσης ὁ Πέρσης ὁ τῆς Μανδάνης ἀνὴρ οἰκίης μὲν ἦν ἀγαθῆς, τρόπον
 δὲ ἡσυχίου 107, 2 Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. VI

Σχολ. 107, 2 (ad ἀνδρὸς ὠραίην) ἐπίκαιρον ἀνδρὶ, πρὸς γάμον καιρὸν ἀφιγμένῃ
 A man. rec. B

1 τεσσαράκοντα AT Pap. Ox. 1244 || 1,2 ἔτεα τεσσαράκοντα MT || 2 σὺν — ἤρξαν
 om. DTRMSV habet Pap. Ox. 1244 || 3 ὁ om. ABCP habet Pap. Ox. 1244 |
 τῇ ABCP Pap. Ox. 1244 τὴν DTRSV τη ut vid. in τὴν mut. M || 4 τοσοῦτον
 om. Pap. Ox. 1244 || 5 ἐπικαταλύσαι D ἐπικαταλύσαι litt. x supra lin. manu prima
 add. A || 6 ὑπερθέμενος Pap. Ox. 1244 (iam coniecerat Schaefer) ὑποθέμενος
 codd. | δὲ om. D || 7 αὐτέων M Ald. | ἐκμαθὼν M Ald. | τὴν μὲν Μανδάνην T ||
 8 ἤδη om. M || 10 ἡσύχιον S ἡσύχιος Vb || 13 δὲ om. DTRMSV || 15 ὑποθέμε-
 νος S ὑποθέμενος V ὑπερθέμενος b rell. litteris ὑπερ litteras ὑπο suprascr.
 man. ut vid. sec. A | μεταπέμπεται M || 16 ἐπίτοκα Pp || 17 γενώμενον B γενό-

μενον ACP ^{νο}γενόμενον V | ἐξ αὐτῆς γενώμενον M | ἐκ] καὶ D^{ac}M | ὄψεως V^{ac}
 ὄψιος b rell. | τῶν μάγων οἱ Krueger, sequ. Hude || 20 πιστότατον καὶ οἰκίῃον τῶν
 Μήδων M || 21 τοιάδε] τάδε DRSV || 22 τοι τι Vb | προθέων M | μηδαμὰ PDRV
 μηδαμῇ M μηδαμοῦ S μᾶ in fine vocis suprascr. nescio quae manus A

ἐλόμενος ἐξ ὑστέρης σὺ ἐωυτῷ περιπέσης. λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε
 παῖδα, φέρων δὲ ἐς σεωυτοῦ ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ θάρον τρόπῳ ὅτεω αὐτὸς
 βούλει· ὁ δὲ ἀμείβεται· ὦ βασιλεῦ, οὔτε ἄλλοτὲ κω παρεῖδες ἀνδρὶ 5
 τῷδε ἄχαρι οὐδέν, φυλασσόμεθα δὲ ἐς σέ καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον
 5 μὴδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ' εἴ τοι φίλον τοῦτο οὕτω γίνεσθαι, χρὴ δὴ τό γε
 ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως· τούτοισι ἀμειψάμενος ὁ Ἀρπαγος, ὥς οἱ 109
 παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἦει κλαίων ἐς τὰ
 οἰκία· παρελθὼν δὲ ἔφραξε τῇ ἐωυτοῦ γυναικὶ τὸν πάντα Ἀστυάγεος
 ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει· 'νῦν ὦν τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν;' 2
 10 ὁ δὲ ἀμείβεται· 'οὐκ εἰ ἐνετέλλετο Ἀστυάγης, οὐδ' εἰ παραφρονήσει τε καὶ
 μαρεῖται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, οὐ οἱ ἐγώ γε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ
 οὐδὲ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν δὲ εἵνεκα οὐ φονεύσω μιν, καὶ 3
 ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶ ὁ παῖς, καὶ ὅτι Ἀστυάγης μὲν ἐστὶ γέρον καὶ
 ἄπαις ἔρσηνος γόνον· εἰ δ' ἐθελήσει τούτου τελευτήσαντος ἐς τὴν θυγα- 4
 15 τέρα ταύτην ἀναβῆναι ἢ τυραννίς, ἥς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δι' ἐμεῦ, ἄλλο τι
 ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦθεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλὲος
 εἵνεκα ἐμοὶ δεῖ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα, δεῖ μέντοι τῶν τινα Ἀστυάγεος
 αὐτοῦ φονέα γενέσθαι καὶ μὴ τῶν ἐμῶν.' ταῦτα εἶπε καὶ αὐτίκα ἄγγελον 110
 ἔπεμπε ἐπὶ τῶν βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος, τὸν ἡπίστατο νομάς τε ἐπιτη-
 20 δειοτάτας νέμοντα καὶ ὄρεα θηριωδέστατα, τῷ οὖνομα ἦν Μιτραδάτης.
 συνοίκεε δὲ ἐωυτοῦ συνδούλῃ, οὖνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν, τῇ συνοίκεε,
 Κυνῶ κατὰ τὴν Εὐλήνων γλῶσσαν, κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν Σπακῶ (τὴν

AB C P(p) DTR M SV(v)

Οὐκ ἦ — γνώμη (109, 2) exc. paroemiogr. R

Σχολ. 109, 2 (ad οὐκ ἦ) οὐχ ὥς ἐνετείλατο A man. rec. B

1 σοὶ ἐωυτῷ AB σοὶ αὐτῷ Pp σεωυτῷ M | τὸν ἄν TRMSV ἄν supra lin.
 add. nescio quae manus A || 2 ἐς om. RM | ἐωυτοῦ DTRMSV || 3 παρίδες T
 παρίδον D^{ac} RSV παρείδον D^c rell. ἴδον suprascr. A man. rec. || 4 ἄχρι D¹ |
 εἰς¹ T || 5 εἴ τοι εἴ τι Sv οἴ τι V (ex ειτὶ ortum Weber Anal. Hdt. 199) || 7 πει-
 δίων AB | ἦιει P ἦιει B ἦει CM ἦει litt. i minuta inter η et ε add. A ἦει
 D^{ac} TRV || 8 οἰκία DTM || 9 νῶ M || 10 οὐκ εἰ scripsi οὐκ ἦ vel οὐκ ἦ vel οὐκ ἦ
 codd. R litt. x in nescioquid mut. A (suprascr. καθά, i. e. ἦ ut ἦ explicat, nescio
 quae manus) οὐδ' εἰ propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 59 οὐ τῇ vol. Struwe
 Quaest. de dial. Hdt. spec. I 30s., cf. gramm. meam 112 || 12 φόρον DRSV^{ac} v ||
 14 ἄρσηνος P^{ac} TRMSV ἔρσηνος P^c p rell. litterae ε litt. a suprascr. secunda ut
 vid. manus A | δ' ἐθελήσει δὲ θελήσει CP^c p TRMSV θελήσει D || 15 νῦν om. R ||
 16 ἐνθεῦθεν DV | ἀσφαλὲος D¹ TM || 17 μέντοι δὲ M || 18–19 ταῦτα εἶπας ἄγγελον
 ἐπὶ M || 19 τὸν βουκόλον τὸν CPD τὸν βουκόλον τὸν M ον . . . ον . . . τον
 suprascr. A² τὸν βουκόλον τοῦ TRSV | ἐπιτηδεωτάτας CP^c p ἐπιτηδεωτάτα D^c TS
 ἐπιτηδεωτάτα D^{ac} ἐπιτηδεωτά RV^{ac} ἐπιτιδυτά η || 20 οὐρεα PDTRMSV || 21 τῇ¹
 om. ABCP || 22 τὴν τῶν Εὐλήνων M

- 2 γὰρ κῶνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι). αἱ δὲ ὑπώρεαι εἰσι τῶν οὐρέων, ἐνθα
 τὰς νομάς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, πρὸς βορέω τε ἀνέμου τῶν
 Ἀγβατάνων καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου· ταύτη μὲν γὰρ ἡ Μηδικὴ
 χώρα πρὸς Σασπειρῶν θρεϊνὴ ἐστὶ κάρτα καὶ ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συν-
 3 ηρεφής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ πᾶσα ἀπεδος. ἐπεὶ ὦν ὁ βουκόλος 5
 σπουδῇ πολλῇ καλούμενος ἀπύκετο, ἔλεγε ὁ Ἀρπαγος, τάδε ἐκελεύει σε
 Ἀστυάγης τὸ παιδίον τοῦτο λαβόντα θεῖναι ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν ὁρέων,
 ὅπως ἂν τάχιστα διαφθαρεῖη. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἣν μὴ ἀπο-
 κτείνῃ αὐτό, ἀλλὰ τεωρὶ τρόπῳ περιποιήσῃ, ὁλέθρῳ τῷ κακίστῳ διαχρή-
 111 σεσθαι· ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον τέταγμαί ἐγώ. ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος 10
 καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἦε τὴν αὐτὴν ὁπίσω ὁδὸν καὶ ἀπικνέεται ἐς τὴν
 ἔπαυλιν. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἐπίτεξ' ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, τότε
 κως κατὰ δαίμονα τίκτει οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν
 φροντίδι ἀμφοτέρω ἀλλήλων πέρι, ὁ μὲν τοῦ τόκου τῆς γυναικὸς ἀρρω-
 δέων, ἡ δὲ γυνή, ὅτι οὐκ ἐωθῶς ὁ Ἀρπαγος μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν 15
 2 ἄνδρα. ἐπεῖτε δὲ ἀπονοστήσας ἐπέστη, οἷα ἐξ ἀέλιπτου ἰδοῦσα ἡ γυνή
 εἶρετο προτέρῃ ὅτι μιν οὕτω προθύμως Ἀρπαγος μετεπέμψατο. ὁ δὲ
 εἶπεν· ὦ γύναι, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἐλθὼν καὶ ἤκουσα, τὸ μῆτε ἰδεῖν ὄφελον
 μῆτε κοτὲ γενέσθαι ἐς δεσπότης τοὺς ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου
 3 κλανθυμῷ κατείχεται· ἐγὼ δὲ ἐκπλαγείς ἦα ἔσω. ὥς δὲ τάχιστα ἐσηλθον, 20

AB C P(p) DTR M SV(b)

1 Hes. σπάκα· κῶνα, ἡ σφίγξ || 5 Thomas Mag. 46 (s. v. ἀπεδος) ἀπεδος χώρα ἡ
 θρεϊνὴ καὶ πετρώδης καὶ μὴ πεδίον ἔχουσα. . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 18 Tho-
 mas Mag. 255 (s. v. ὄφελον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· τὸ μῆτε ἰδεῖν ὄφελον

1 ὁρέων DTRMSV || 3 pro Ἀγβατάνων spatium vacuum habet in extr. lin. M ||
 4 πρὸς Σασπειρῶν DTRM πρὸς Σασπειρῶν B προσασπειρῶν C πρὸς ἀπείρων V
 πρὸς ἀπείρων Sv | καὶ ὑψηλὴ τε . . . 6 καλούμενος] σπουδῇ ὦν καλούμενος RSV
 σπουδῇ ὦν πολλῇ καλούμενος D ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συνηρεφής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ
 χώρα ἐστὶ πᾶσα ἀπεδος. σπουδῇ πολλῇ καλούμενος T ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συνηρε-
 φής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ πᾶσα ἀπεδος. σπουδῇ ὦν καλούμενος M || 6 καὶ
 ἔλεγε(v) DTRMSV | σε] δὲ R abesse malim σε (cf. lectiones nostras lin. 9,
 in quibus formas III^{ae} pers. 'indefinitae' (Germ. man) formis vel pronomibus
 secundae pers. praetulimus (cf. quae 117, 4 narrantur) || 7 οὐρέων CPr || 8 ἀπο-
 κτείνης codd. || 9 περιποιήσῃ B¹ περιποιήσῃ in περιποιήσῃ corr., tum περιποιήσῃ
 restit. V περιποιήσῃ v περιποιήσῃς Bekker, sequ. edd. | διαχρήσεσθαι TM
 Ald. σε διαχρήσασθαι CDSV σε διαχρήσεσθαι ABCPR (has duas lectiones e
 διαχρήσεσθαι natas esse haud absurdum mihi videtur) || 10 διατέταγμαί DTRMSV
 δια supra lin. add. A² | ὥς ἐγὼ C || 11 inter αὐτὴν et ὁδὸν aliquid supra lin.
 add. M || 12 αὐτῷ om. D, in mg. add. cod. D quae manus nescit Weber Anal.
 Hdt. 153 || 12, 13 τότε κως] τὸ τέκος DTRMSv τότεκος V || 13 ἐς τὴν πόλιν M ||
 15 ὁρθῶς SV^{ac}v ἐωρθῶς RV^c | μετεπέμψατο TM Vat. 122 || 16 ἀπέλιπτου V ||
 17 ἤρετο C || 18 ὄφελον D^{ac}RMSVPr || 19 τοὺς om. DTRMSV || 20 δὲ¹ om. D

ὁρῶ παῖδιον προκείμενον ἀσπαῖρόν τε καὶ κραυγαῖόμενον, κεκοσμημένον
 χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ. Ἀρπαγος δὲ ὡς εἶδέ με, ἐκέλευε τὴν
 ταχίστην ἀναλαβόντα τὸ παῖδιον οἷχεσθαι φέροντα καὶ θεῖναι, ἔνθα
 θηριωδέστατον εἶη τῶν ὁρέων, φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιδόμενον
 5 μοι, πόλλ' ἀπειλήσας, εἰ μὴ σφεα ποιήσαιμι. καὶ ἐγὼ ἀναλαβὼν ἔφερον 4
 δοκέων τῶν τινος οἰκετέων εἶναι, οὐ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα, ἔνθεν γε ἦν.
 ἐθάμβεον δὲ ὁρέων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον, πρὸς δὲ καὶ
 κλανθμόν καθεστεῶτα ἐμφανέα ἐν Ἀρπάγον. καὶ πρόκατε δὴ κατ' ὁδὸν 5
 πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος, ὃς ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος
 10 ἐνεχείρισε τὸ βρέφος, ὡς ἄρα Μανδάνης τε εἶη παῖς τῆς Ἀστυάγεος θυγα-
 τρός καὶ Καμβύσῳ τοῦ Κύρου, καὶ μιν Ἀστυάγης ἐντέλλεται ἀποκτεῖναι.
 νῦν τε ὅδε ἐστί. ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε ὁ βονκόλος καὶ ἐκκαλύντας ἀπεδείκνυε. 112
 ἡ δὲ ὡς εἶδε τὸ παῖδιον μέγα τε καὶ εὐειδὲς ἐόν, δακρύσασα καὶ λαβομένη
 τῶν γονάτων τοῦ ἀνδρός ἔχρηξε μηδεμιᾷ τέχνῃ ἐκθεῖναι μιν. ὁ δὲ οὐκ
 15 ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως αὐτὰ ποιεῖν· ἐπιφοιτήσῃν γὰρ κατασκόπους ἐξ
 Ἀρπάγον ἐποπομένους, ἀπολέεσθαι τε κάκιστα, ἣν μὴ σφεα ποιήσῃ. ὡς 2
 δὲ οὐκ ἔπειθε ἄρα τὸν ἄνδρα, δεύτερα λέγει ἡ γυνή, τάδε ἔπει τοίνυν οὐ
 δύναμαί σε πείθειν μὴ ἐκθεῖναι, σὺ δὲ ὧδε ποίησον, εἰ δὴ πᾶσά γε ἀνάγκη
 ὁφθῆναι ἐκκείμενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγώ, τέτοκα δὲ τεθνεὺς· τοῦτο μὲν 3
 20 φέρων πρόθεσ, τὸν δὲ τῆς Ἀστυάγεος θυγατρὸς παῖδα ὡς ἐξ ἡμέων ἐόντα
 τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὔτε σὺ ἀλώσσαι ἀδικέων τοὺς δεσπότης οὔτε ἡμῖν
 κακῶς βεβουλευμένα ἔσται· ὃ τε γὰρ τεθνεὺς βασιληῆς ταφῆς κυρήσει
 καὶ ὁ περιεὼν οὐκ ἀπολέει τὴν ψυχὴν· κάρτα τε ἔδοξε τῷ βονκόλῳ πρὸς 113
 τὰ παρῆντα εὖ λέγειν ἡ γυνή, καὶ αὐτίκα ἔποιε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 111, 5 πρόκα· εὐθείας, παραχρῆμα. B man. rec. 113, 1 (ad κάρτα) πάνν B

8 Hes. καὶ πρόκατε δὴ· ἀντὶ τοῦ ἄφρων

1 κραυγαῖόμενον BCP o ex ω corr. A || 2 ἴδε D¹TRSV εἶδέ D man. rec.,
 cett. || 4 οὐρέων CPDTRMSV | τοιαῦτα DTRMSV || 5 σφεα ποιήσαιμι] ποιήσαιμι
 ταῦτα M || 6 οἰκετῶν D^{ac}b | γε ἦν] γενεῇ DTRMSV || 7 χρυσῷ DRSV || 8 κα-
 εστεῶτα CPDMS | θεστεῶτα Vb | ἐμφανέα om. DRMSV | πρόκατε om. DTR
 MSV || 9 τὸν] τὸ RV^{ac} | ἐμὲ προπέμπων] ἐμπροπέμπων DRSV || 10 ἄρα] παρὰ
 DRSV | τε om. D | Ἀστυάγεω TR || 11 καί¹ om. DRSV | τε τοῦ V^cb | ὧδε
 D¹SV || ὅδε D man. rec., cett. | δέ] τε Krueger, sequ. Hude | ἀπεδείκνυν Vb ||
 14 γονάτων CPTM || 15 εἶναι om. M || 15–16 ἐξ Ἀρπάγον κατασκόπους M || 16 κα-
 τοπομένους DTRMSV | ἀπολέσθαι DTRMSV | ποιήσει R || 17 ἄρα τὸν om. SV |
 δευτέρων TRMSV || 18 γε om. ABCPM || 19 ἐκκείνων D¹, με sup. lin. add. D² |
 τεθνεὺς BD || 20 ἡμῶν DTRSV || 21 τρέφομεν CT litt. ω in macula habet A
 τρέφωμεν M || 23 περιὼν PRSV | ἀπολέσει DTRMSV

- θανατώσων παῖδα, τοῦτον μὲν παραδιδοῖ τῇ ἐωντοῦ γυναικί, τὸν δὲ
 ἐωντοῦ ἐόντα νεκρὸν λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγρος, ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον.
 2 κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ἑτέρου παιδός, φέρων ἐς τὸ ἐρημότατον
 τῶν ὁρέων τιθεῖ. ὥς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, ἦε ἐς
 πόλιν ὁ βουκόλος τῶν τινα προβοσκῶν φύλακον αὐτοῦ καταλιπὼν, ἐλθὼν
 δὲ ἐς τοῦ Ἀρπάγου ἀποδεικνύει ἔφη ἐτοιμοὶ εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν.
 3 πέμψας δὲ ὁ Ἄρπαγος τῶν ἐωντοῦ δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους εἶδὲ τε
 διὰ τούτων καὶ ἔθαψε τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο, τὸν
 δὲ ὕστερον τούτων Κῦρον ὀνομασθέντα παραλαβοῦσα ἔτρεφε ἡ γυνὴ τοῦ
 βουκόλου, οὐνομα ἄλλο κού τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη.
 114 Καὶ ὅτε ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε γενόμενον
 ἐξέφηρνε μιν· ἔπαιξε ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὗται,
 ἔπαιξε δὲ μετ' ἄλλων ἡλικίων ἐν ὁδῷ. καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἵλοντο
 2 ἐωντῶν βασιλέα εἶναι τοῦτον δὴ τὸν τοῦ βουκόλου ἐπικλήσιν παῖδα. ὁ δὲ
 αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν οἰκίας <οἱ> οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ δορυφόρους
 εἶναι, τὸν δὲ κού τινα αὐτῶν ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι, τῷ δὲ τινι τὰς
 3 ἀγγελίας ἐσφέρειν ἐδίδου γέρας ὡς ἐκάστῳ ἔργον προστάσων. εἰς δὴ
 τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων ἐὼν Ἀρτεμβάρεος παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου
 ἐν Μήδοισι (οὗ γὰρ δὴ ἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κῦρου), ἐκέλευε
 αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν, πειθομένων δὲ τῶν παίδων ὁ Κῦρος
 4 τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων. ὁ δὲ ἐπεῖτε μετείθη

AB C P(p) DTR M SV(b)

19—20 Bekk. Anecd. 36 (Phryn.?) διαλαβεῖν δύο σημαίνει, τὸ ἑκατέρωθεν τινος λαβέσθαι· καὶ τὸ εἰς δύο ἢ πλεονα διαχωρίσαι ἢ διελεῖν. Ἡρόδοτος τὰ δύο, τὸ μὲν πρῶτον· ἐκάλεσεν αὐτοῦ τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν, τὸ δὲ δεύτερον· διώρυγας διέλαβεν ὁ Κῦρος (190, 1) ἀντὶ τοῦ ἀπέτεμε καὶ διεῖλεν

1 μὲν om. CDTRMSV || 1,2 ἐωντοῦ δὲ D || 2 τῷ ᾧ Pp || 3 ἐρημότατον D^{ac} ||
 4 οὐρέων CPDTRMSV | ἔθηκε M | ἐκκειμένῳ τῷ παιδίῳ M || 5 προβόσκων DT
 RMSV | φύλακα TM || 6 τοῦ τὸ DTRSV om. M || 7 ἐαντοῦ B || 8 ἐθάπτετο
 DTRMSV || 9 τοῦτον M || 11 δὴ ἦν καέτης R δὴ ἦν δεκαέτης DTSV ἦν δὴ
 δεκαέτης M (ex ἦν ^{de}καέτης archetypī stirpīs DTRMSV eas lectiones ortas esse
 veri simile videtur) || 12 ἐν¹ om. Vb | αὗται del. Legrand fort. ex ἔπει ὁρτυμ
 credens || 13 ἔπει TRSV¹, ζε supraser. V² ἔπαιξε b rel. | ὁδῷ ἦσαν καὶ R ||
 14 ἐωντῶν V¹ | εἶναι om. M | τοῦ supra lin. D om. TRMSV | βουκόλου RMSV ||
 15 αὐτέων M | <οἱ> add. Desrousseaux RPh 10, 1886, 60, sequ. Legrand; propos.
 etiam οἰκία pro οἰκίας || 16 τὸν τῶν ABC | αὐτέων M | βασιλέως D || 17 φέρων
 ABCP ἐφέρειν b ἐκφέρειν V | ἐκάστου RVb || 18 παίδων Bekker, sequ. Hude |
 ἐὼν D | Ἀρτεμβάρεος (ex Ἀρτεμβάρεος corr.?) D Ἀρτεμβάρεω ut vid. M Ἀρτε-
 βάρεος V Ἀρτεβάρεος Sv || 19,20 ἐκέλευε αὐτὸν ἐκάλεσεν αὐτοῦ Phryn. || 20 δια-
 λαβεῖν M || 21 τὸν παῖδα om. M | περιέσπε D^{ac} TRSV περιέσπε D^c | ἐμετείθη DM
 μετήθη C ἐμετείθη R ἐμετήθη b *μετήθη V ἐματίθη (vel ἐματήθη) ἡ
 ἀφείθη supraser. A man. post. ἐμαστίγη S

τάχιστα, ὥς γε δὴ ἀνάξια ἑωντοῦ παθῶν μᾶλλον τι περιημέτεε, κατελθὼν
 δὲ ἐς πόλιν πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο, τῶν ὑπὸ Κύρου ἡντησε, λέγων
 δὲ οὐ 'Κύρου', οὐ γάρ κω ἦν τοῦτο τοῦτομα, ἀλλὰ 'πρὸς τοῦ βουκόλου
 τοῦ Ἀστυάγεος παιδός'. ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργῇ, ὥς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ 5
 τὸν Ἀστυάγεα καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα ἀνάρσια πρήγματα ἔφη
 πεπονθέναι λέγων· 'ὦ βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ παιδὸς
 ὦδε περιωβρίσμεθα', δεικνὺς τοῦ παιδὸς τοὺς ὤμους. ἀκούσας δὲ καὶ 115
 ἰδὼν Ἀστυάγης θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδί τιμῆς τῆς Ἀρτεμβάρους εἵνεκα
 μετεπέμπετο τὸν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα· ἐπεῖτε δὲ παρῆσαν ἀμφότε-
 10 ροι, βλέψας πρὸς τὸν Κύρον ὁ Ἀστυάγης ἔφη· 'σὺ δὴ ἐὼν τοῦδε τοιούτου 2
 ἐόντος παῖς ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα ἐόντος πρώτον παρ' ἐμοὶ ἀεικεῖν
 τοιγδε περισπεῖν;' ὁ δὲ ἀμείβετο ὦδε· 'ὦ δέσποτα, ἐγὼ ταῦτα τοῦτον
 ἐποίησα σὺν δίκῃ· οἱ γάρ με ἐκ τῆς κόμης παῖδες, τῶν καὶ ὦδε ἦν,
 παίζοντες σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα, ἐδόκεον γάρ σφι εἶναι ἐς
 15 τοῦτο ἐπιτηδεύματος. οἱ μὲν νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον, 3
 οὗτος δὲ ἀνηκούστεέ τε καὶ λόγον εἶχε οὐδένα, ἐς δ' ἔλαβε τὴν δίκην. εἰ
 ὦν δὴ τούτου εἵνεκεν ἄξιός τευ κακοῦ εἰμι, ὦδε τοι πάρειμι.' ταῦτα 116
 λέγοντος τοῦ παιδὸς τὸν Ἀστυάγεα ἐσῆε ἀνάγνωσις αὐτοῦ καὶ οἱ δ' τε
 χαρακτὴρ τοῦ προσώπου προσφέρεισθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτὸν καὶ ἡ ὑπόκρισις

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχολ. 114, 4 (ad περιημέτεε) ἔδυσχέραινεν οἰκτιζόμενος, ταρασσόμενος, χαλεπῶς
 φέρον A man. rec. B (cf. ad 44, 2)

εσ]τησαντο 115, 2 - [χε]ρονο[ς 116, 1 Pap. Monac. Paap VII

18 Suid. ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις. Ἡρόδοτος (v. ad IV 154, 2)

¹ ὥς γε] ὥστε D¹ | τι om. D || 2 δὲ om. SVb τε add. V² | ὑπὸ τοῦ Κύρου T |
 ἦντις D || 3 δὲ om. M secl. Legrand | οὐ ὁ Κύρου C | Κύρον DRSV | τοῦτο
 ὄνομα TM | τοῦ] τευ propos. Desrousseaux RPh NS 10, 1886, 62 || 4 Ἀρτεμβάρ^{ης} V
 Ἀρτεμβάρης b || 5 ἔφησε SV || 6 τοῦ om. DRMSV | δὲ om. DRSV || 7 τοὺς
 ὤμους τοῦ παιδός DTRMSV || 8 ὁ Ἀστυάγης C | Ἀρτεμβάρους D^c Ἀρτεμβάρους
 RM Ἀρτεμβάρου T || 10 δὴ ex corr. P δὲ pVb || 11 τοῦδε] τούτου Pp | ἀεικίη
 DTRM ἀκίη SVb δι supra lin. add. (ἀδικίη) V², ex A¹EIKH (Δι pro ΑΙ lecto) na-
 tum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 207 || 12 ἐγὼ δὲ ταῦτα SV ἐγὼ δὴ ταῦτα
 coni. Legrand || 14 αὐτῶν om. M || 14-15 ἐς τοῦτο εἶναι Pap. Monac. || 15 ἐπιτη-
 δεύματος D ἐπιτηδεύματος CPRM ἐπιτηδεύτητος S ἐπιτηδιώτητος Vb ἐπι-
 τηδεύματος Pap. Monac. rell. || 16 ἔβαλε SV ἔλαβε Pap. Monac. rell. || 17 τούτου
 εἵνεκεν Pap. Monac. τοῦδε εἵνεκα codd. | τεῦ RM τοῦ T τε C τευ Pap. Monac.
 rell. | ὥδὲ DTRMSV ὦδε Pap. Monac. rell. | τοι] τι R || 18 εσῆμε Pap. Monac.
 ἐσῆει codd. | οἱ om. Pap. Monac. || 19 ἐς] ὥς T Ald. | αὐτὸν R αὐτὸν C αὐτοὺς
 AB Pap. Monac. ἐωῦτ suprascr. A² Hude dubitat αὐτοὺς an ἐωυτὸν sit scriben-
 dum (ἐς αὐτὸν 'ad se ipsum suosque' defendit Weber BPhW 1941, 235 s.)

- ἔλευθεριωτέρη εἶναι, ὃ τε χρόνος τῆς ἐκθέσεως τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς
 2 ἐδόκεε συμβαίνειν. ἐκπλαγείς δὲ τούτοις ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος ἦν· μόγεις
 δὲ δὴ κοτε ἀνενεχθεὶς εἶπε θέλων ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρεα, ἵνα τὸν
 βουκόλον μόνον λαβὼν βασανίσῃ· Ἀρτέμβαρεις, ἐγὼ ταῦτα ποιήσω
 3 ὥστε σὲ καὶ παῖδα τὸν σὸν μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι· τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρεα 5
 πέμπει, τὸν δὲ Κύρον ἦγον ἔσω οἱ θεράποντες κελεύσαντος τοῦ Ἀστυάγεος.
 ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μόνος, μουνωθέντα δὲ αὐτὸν εἶρετο ὁ
 4 Ἀστυάγης, κότεν λάβοι τὸν παῖδα καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς· ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ
 τε ἔφη γεγονέναι καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν εἶναι παρ' ἑωυτῷ. Ἀστυάγης
 δὲ μιν οὐκ εὖ βουλεύεσθαι ἔφη ἐπιθυμέοντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέε- 10
 σθαι, ἅμα τε λέγων ταῦτα ἐσήμεινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν αὐτόν.
 5 ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας οὕτω δὴ ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον· ἀρχόμενος
 δὲ ἀπ' ἀρχῆς διεξῆγε τῇ ἀληθείᾳ χρεώμενος καὶ κατέβαινε ἐς λιτάς τε
 καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν αὐτόν.
 117 Ἀστυάγης δὲ τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ἀληθείην ἐκφώνησας λόγον ἤδη 15
 καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο, Ἀρπάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος καλέειν
 2 αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὥς δὲ οἱ παρῆν ὁ Ἀρπαγός, εἶρετό μιν
 ὁ Ἀστυάγης· Ἀρπαγε, τέφρ' ἡ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο, τὸν τοι
 παρέδωκα ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς· ὁ δὲ Ἀρπαγός ὥς εἶδε τὸν
 βουκόλον ἔνδον ἐόντα, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος 20
 3 ἀλίσκηται, ἀλλὰ λέγει, τάδε ὧ βασιλεῦ, ἐπειτέ παρέλαβον τὸ παιδίον,
 ἐβούλευον σκοπῶν ὅπως σοὶ τε ποιήσω κατὰ νόον καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 γινόμενος ἀναμάρτητος μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ σοὶ εἶην αὐθέντης.
 4 ποιῶ δὴ ὧδε· καλέσας τὸν βουκόλον τόνδε παραδίδωμι τὸ παιδίον φάς

AB C P(p) DTR M SV(b)

2s. Eust. Od. 1604: v. ad 86, 3. Zon. 216 ἀνιέρχθη ἀντὶ τοῦ ἡγήμεναι· Ἡρόδοτος·
 ἐκπλάγεις — εἶπε || 18 Thomas Mag. 82 (s. v. διαχρῶμαι) v. ad I 82, 8 || 23 Tho-
 mas Mag. 101 (s. v. δεσποτεία) τὸ γὰρ αὐθέντης· οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ φονέως τὰτ-
 τουσιν· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· μήτε θυγατρὶ — αὐθέντης

1 ἐλευθεριωτέρη Pap. Monac. (iam coniec. Reiske Portus) ἐλευθερωτέρη codd. |
 ἐκθέσεως R^acTMSV ἐκθέσεως R^c || 3 δὲ δὴ κοτε] δὲ τε Eust. | ἀνενεχθεὶς CP
 MT || 4 μόνον TM | λαβὼν om. SVb || 5 σὲ om. TRMSV | καὶ τὸν παῖδα ABCP
 6 ἦγον C | εἶσω DTRMSV || 7 ὑπελέλειπτο TRSV | μουνωθέντα δὲ] μουνωθέντα
 δὲ RV^ac^b μουνωθέντα τάδε AB^ac γρ' μουνωθέντα sec. ut vid. manus in mg. A
 μουνωθέντα τάδε B^c μουνωθέντα τάδε CPM μουνωθέντα δὲ τάδε T | ἦρετο C ||
 8 εἰ DRSV | ὁ παραδιδούς εἶη M || 9 εἶναι ἐτι ABC | ἑωυτοῦ Rb || 10 ἐς μεγάλας
 ἀνάγκας ἀπικνέεσθαι ἐπιθυμέοντα T ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἐπιθυμέοντα ἀπικνέ-
 σθαι M || 12 ἀγκάλας SV¹ ἀνάγκας b || 13 ἀληθὴς V ἀληθὴς v θητὴν su-
 praser. nesc. quae manus A || 14 κελεύειν TRSV || 17 ὁ Ἀρπαγός om. M | ἦρε-
 το C || 18 μόρῳ] μόνῳ V^ac^b τρέπτω T || 20 ὄντα Vb || 22 σκοπῶν DTRSV σκο-
 πῶν edd. || 23 γινόμενος TM | σοὶ αὐτῷ M || 24 ποιῶ CP | δὴ] δὲ δὴ C | δίδωμι
 οἱ τὸ R¹

σέ τε εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε οὐκ
 ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε
 ἐντελλόμενος θείναι μιν ἐς ἔρημον ὄρος καὶ παραμένοντα φυλάσσειν, ἄχρι
 οὐ τελευτήσῃ, ἀπειλήσας παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ.
 5 ἐπεῖτε δὲ ποιήσαντος τούτου τὰ κελευόμενα ἐτελεύτησε τὸ παιδίον, 5
 πέμψας τὼν εὐνούχων τοὺς πιστοτάτους καὶ εἶδον δι' ἐκείνων καὶ ἔθαψά
 μιν. οὕτως ἔσχε, ὦ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, καὶ τοιοῦτω
 μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς. Ἀρπαγος μὲν δὴ τὸν ἰδὼν ἔφαινε λόγον, Ἀστυάγης 118
 δὲ κρύπτων τὸν οἱ ἐνεῖχε χόλον διὰ τὸ γεγονός, πρῶτα μὲν, κατὰ περ
 10 ἤκουσε αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου τὸ πρήγμα, πάλιν ἀπηγγέετο τῷ Ἀρπάγῳ,
 μετὰ δέ, ὥς οἱ ἐπαλλιλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὥς περιεστί τε ὁ παῖς καὶ
 τὸ γεγονός ἔχει καλῶς. 'τῷ τε γὰρ πεποιημένῳ', ἔφη λέγων, 'ἐς τὸν παῖδα 2
 τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν
 ἐλαφρῷ ἐποιεύμην. ὥς ὢν τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης τοῦτο μὲν τὸν
 15 σεωντοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα, τοῦτο δέ —
 σῶστρο γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θῆναι τοῖσι θεῶν τιμῇ αὐτῇ προσκείται —
 πάρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον.' Ἀρπαγος μὲν ὥς ἤκουσε ταῦτα, προσκνησάς 119
 καὶ μεγάλα ποιησάμενος, ὅτι τε ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε καὶ ὅτι
 ἐπὶ τύχησι χρηστῇσι ἐπὶ δεῖπνον ἐκέκλητο, ἥε ἐς τὰ οἰκία. ἐσελθὼν δὲ 2
 20 τὴν ταχίστην, ἣν γὰρ οἱ παῖς εἰς μῶνος ἔτη τρία καὶ δέκα κον μάλιστα
 γεγονώς, τοῦτον ἐκπέμπει ἵνα τε κελεύων ἐς Ἀστυάγεος καὶ ποίειν, ὅ τι

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 118, 1 (ad πάλιν) ἐναντίως, κεκρυμμένως A man. rec. B

τωι [Ἀρπαγῶι] 118, 1 inc. et λεγων 118, 2 expl. Pap. Ox. 2096 fr. 6 mutilatum

6 Thomas Mag. 48 (s. v. ἡγανακτησάμην) ὥσπερ 'ἐγεννησάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐγέννησα'
 καὶ 'ἐθραψάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἔθρεψα' λέγομεν, οὕτω καὶ 'ἡγανακτησάμην' ἀντὶ τοῦ
 'ἡγανάκτησα'. . . ὥσαύτως καὶ 'ἐθαψάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἔθαψα', Ἡρόδοτος ἐν τῇ
 πρώτῃ· καὶ εἶδον . . . καὶ ἐθαψάμην

1 τε] γε Hude Eltzium secutus || 2 ἐνετέλλετο Sb ἐνετέλλε*o V || 3 εἰς C | οὗρος C
 οὗρος DTRMSV | ἄχρις MS || 6 ἰδων PT εἶδον S ι εἶδον Vb | ἐκείνων R ||
 6, 7 ἔθαψά μιν] ἐθαψάμην Thom. || 7 τούτου om. DTRSV || 9 ἐνεῖχε b ἐνεῖχεε cum
 obelo, sed nulla in mg. adscripta adnotatione A ἐνεῖχεε cett. ἐνεῖχε em. Steph. |
 χόλον] λόγον CDTRSVb | πρῶτον T | καθά SV || 10 αὐτὸς om. T || 11 ἐπαλλί-
 λογητο D ἐπαλλιλόγητο TRSV ἐπαλληλόγητο BC¹ || 12 τῷ τε] τότε D | ^{τε}π[οιημε-
 νου] Pap. Ox. 2096 || 14 οὖν RV | τύχης] ψυχῆς C | τοῦτον V^{ac} || 16 προσκεί-
 ται SV^c προσκείται V^{ac} b cett. || 17 πάρισθί DTRSV ιθι suprascr. man. ut vid.
 secunda A || 18 εἰς C || 19 ἥε] ἥδε R | οἰκεία T || 20 εἰς om. B¹ | ἔτη] ultimae
 litterae ι suprascr. nescio quae man. A ἔτι C || 20–21 μάλιστα ἔτεα γεγονός ABC^c
 μάλιστα γεγονώς ἔτεα C^{ac} || 21 κέλενον V^{ac}

ἂν ἐκεῖνος κελεύῃ. αὐτὸς δὲ περιχαρὴς ἔὼν φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρή-
 3 σαντα. Ἀστυάγης δέ, ὥς οἱ ἀπύκετο ὁ Ἀρπάγον παῖς, σφάξας αὐτὸν καὶ
 κατὰ μέλεα διελὼν τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ ἤψησε τῶν κρεῶν, εὐτνκα δὲ
 4 ποιησάμενος εἶχε [ἔτοιμα]. ἔπειτε δὲ τῆς ὥρης γινομένης τοῦ δείπνου
 παρήσαν οἱ τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Ἀρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ 5
 αὐτῷ Ἀστυάγει παρετιθέατο τράπεζαι ἐπίπλευι μηλείων κρεῶν, Ἀρπάγῳ
 δὲ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ, πλὴν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ
 5 ποδῶν, τὰλλα πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκαλυμμένα.
 ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἄλις ἔχειν τῆς βορῆς, Ἀστυάγης εἰρετό μιν, εἰ
 ἡσθείη τι τῇ θοίνῃ· φαμένον δὲ Ἀρπάγον καὶ κάρτα ἡσθῆναι παρέφερον, 10
 τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς
 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, Ἀρπαγον δὲ ἐκέλευον προσστάντες ἀποκαλύπτειν
 6 τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν. πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος καὶ ἀποκαλύ-
 πτων ὁρᾷ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ οὔτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωυτοῦ
 γίνεται. εἰρετο δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, εἰ γινώσκοι, ὅτεν θηρίον κρέα 15
 7 βεβρώκοι. ὁ δὲ καὶ γινώσκων ἔφη καὶ ἀρεστόν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασι-
 λεὺς ἔρδῃ. τοῦτοισι δὲ ἀμειψάμενος καὶ ἀναλαβὼν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν
 ἦε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθεῦτεν δὲ ἔμελλε, ὥς ἐγὼ δοκέω, ἀλίσας θάψειν τὰ
 πάντα.

120 Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Κύρον δὲ πέρι βουλευόν 20
 ἐκάλεσε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων, οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτη ἔκριναν. ἀπικο-

AB C P(p) DTR M SV(v)

Ὅτι Ἀστυάγης, ὥς οἱ ἀπύκετο (119, 3) — ἐπέθηκεν μὴ ἀνσχόντι Κύρον (120, 1)
 expl. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. VII

3 Λέξ. εὐτνκα· ῥαδίως (ἔτοιμα, ῥάδια Lexx. seriatim conscripta) εἰργασμένα.
 Suid. εὐτνκα· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ῥάδια, ἔτοιμα, εἰργασμένα, καλῶς κατ-
 εσκευασμένα· || 11 Thom. Mag. (s. v. πρόσκειμαι) καὶ πρόσκειμαι τὸ ἰσχύει·
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· παρέφερον — παιδὸς

1 συγκυρήσαντα V^{ac} || 3 ἤψησε AB¹ ἔψησε PM ἔψησε CDTRSV^c ἔψησα V^{ac} v |
 τὸν V^{ac} | εὐτνκα DTRSV B^{ms} Lexx. τ inter x et a inser. A man. rec. εὐτνκα
 Const. rell. || 4 ἔτοιμα om. SV del. Hude, recte ut mihi videtur ut glossema (cf.
 Lexx.) | ἔπειτα DTRSV τα fin. vocis suprascr. A² vel man. rec. || 6 τράπεζα T |
 ἐπίπλευα TM om. S | μηλείων D¹(?) M || 7 τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς DTMRSV | τῆς
 κεφαλῆς B²TRMSV | τε² om. D || 8 τὰ ἄλλα DTRMSV || 9 ἦρετο C || 10 θοίνῃ |
 o ex a ut vid. corr. A θ·οίνῃ D | τοῦ Ἀρπάγον C || 12 προστάντες codd., corr.
 Schweighaeuser sequ. Stein Hude, sed cf. 86, 3 || 13 ὁ Ἀρπαγος om. M || 14 τε |
 δ' C || 15 ἦρετο C | γινώσκει T || 17 ἔρδοι T || 18 ἐνθεῦθεν Vb || 20 μὲν | δὲ M |
 τοιαύτην M || 21 ἐκάλεσε B¹ ἐκέλευε DRSV | ἔκριναν — p. 81, 1 τῇ haplogr.
 om. R

μένους δὲ εἶρετο ὁ Ἀστυάγης, τῇ ἔκρωάν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταῦτα
εἶπαν λέγοντες, ὡς βασιλεῦσαι χορὴν τὸν παῖδα, εἰ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε
πρότερον. ὁ δὲ ἀμειβεται αὐτοὺς τοῖσδε· ἔστι τε ὁ παῖς καὶ περιέστι, καὶ 2
μὲν ἐπ' ἀγροῦ διατῶμενον οἱ ἐκ τῆς κώμης παῖδες ἐστήσαντο βασιλέα.
⁵ ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθείᾳ λόγῳ βασιλέες, ἐτελέωσε ποιήσας· καὶ
γὰρ δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα
διατάξας ἤρχε. καὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν;· εἶπαν οἱ μάγοι· 3
ἔι μὲν περιέστί τε καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίας τινός, θάρσει τε
τούτου ἐνεκα καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἔτι τὸ δευτέρον ἄρξει. παρὰ
¹⁰ σμικρὰ γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε, καὶ τὰ γε τῶν ὄνειράτων
ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.· ἀμειβεται ὁ Ἀστυάγης τοῖσδε· ἔτι 4
αὐτός, ὃ μάγοι, ταύτῃ πλείστος γνώμην εἰμί, βασιλεὺς ὀνομασθέντος
τοῦ παιδὸς ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον καὶ μοι τὸν παῖδα τούτου εἶναι δεινὸν
ἔτι οὐδέν. ὅμως γε μέντοι συμβουλευσάτε μοι εὖ περισκεψάμενοι, τὰ
¹⁵ μέλλει ἀσφαλέστατα εἶναι οἴκῳ τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν.· εἶπαν πρὸς ταῦτα οἱ 5
μάγοι· ὃ βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦσθαι
ἀρχὴν τὴν σὴν· κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦται ἐς τὸν παῖδα τούτον περιουῶσα
ἐόντα Πέρσῃν, καὶ ἡμεῖς ἐόντες Μῆδοι δουλούμεθα τε καὶ λόγον οὐδενὸς
γινόμεθα πρὸς Περσέων ἐόντες ξεῖνοι, σέο δ' ἐνεστεῶτος βασιλεὺς
²⁰ ἐόντος πολυήτεω καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας
ἔχομεν. οὕτω ὢν πάντως ἡμῖν σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτεόν ἐστί. 6
καὶ νῦν εἰ φοβερόν τι ἐωρῶμεν, πᾶν ἂν σοι προσφράζομεν. νῦν δὲ ἀποσκή-
ψαντος τοῦ ἐννυκίου ἐς φλαῦρον αὐτοὶ τε θαρσέομεν καὶ σοὶ ἔτερα τοιαῦτα
παρακελευόμεθα· τὸν δὲ παῖδα τούτου ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς
²⁵ Πέρσας τε καὶ τοὺς γειναμένους.· ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης ἐχάρη τε 121
καὶ καλέσας τὸν Κῦρον ἔλεγέ οἱ, τάδε ὃ παῖ, σὲ γὰρ ἐγὼ δι' ὄψιν ὀνειρόν

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad ἐόντες ξεῖνοι 120, 5 v)
Σχόλ. 120, 6 (ad φαῦλον quod pro φλαῦρον habet) ἐς τὸ εὐτελές B

¹ ἦρετο C | τῇ] τι DMSV | ταῦτα BDRM | ταῦτα P || ² ἐπέζησε CP || ³ ἀμει-
βετο CDRSV || ⁵ ἐτελέωσσε D | τελέωσσε CT || ⁶ ἀγγελιφόρους D | ἀγγελιαφόρους
TRMSV || ⁷ διαπαράξας M | ἤρχε] εἶχε SV | νῦν om. DRSV | ἐς τί] ἐστί D
ἐστί R | ἔτι SV || ⁸ προνοίας TRV || ¹⁰ τὰ σμικρὰ C | ἡμῶν TRMSV | κεχώ-
ριται v || ¹¹ ἀμειβεται Ἀστυάγης PM | ἀμειβεται ὁ Ἀστυάγης p cett. || ¹² πλεί-
στος DM | τῇ γνώμῃ M | βασιλέως CTM || ¹³ δεινὸν om. P || ¹⁴ οὐδὲν ἔτι DR
MSV | γε μέντοι Eltz, sequ. Hude | μὲν γέ τοι codd. | μέντοι M Ald. || ¹⁷ ἐκεί-
νος D | περιουῶσα TRV | παριουῶσα S || ¹⁹ ἀνεστεῶτος C | βασιλεὺς M | βασιλῆος V
βασιλεὺς v cett. || ²⁰ πολυήτεω D || ²¹ τε om. ABCP | προοπτεόν SV | προστέον D ||
²² ἐωρῶμεν C | ἐνωρῶμεν propos. Lhardy (quem sequ. Stein Hude), sed vix recte
ut indicat Weber BPhW 1941, 235 || ²³ φαῦλον ABCP || ²⁴ διακελευόμεθα MT |
τὸν δὲ τὸν παῖδα B | ἀποπέμψαι BD | ἀπόπεμψαι M | ἀποπέμψαι P | ἀποπέμπτει p
ἀπόπεμψε TRSV || ²⁶ τάδε] τοιάδε TM

οὐ τελέην ἡδίκεον, τῇ σεωυτοῦ δὲ μοίρῃ περίεις· νῦν ὦν ἔθι χαίρων ἐς Πέρσας, πομπὸν δὲ ἐγὼ ἅμα πέμψω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ πατέρα τε καὶ μητέρα εὐρήσεις οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.²

- 122 Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης ἀποπέμπει τὸν Κύρον. νοστήσαντα δὲ μιν ⁵
 ἐς τοῦ Καμβύσεω τὰ οἰκία ἐδέξαντο οἱ γεινόμενοι καὶ δεξάμενοι, ὥς
 ἐπύθοντο, μεγάλως ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε τελευτή-
 2 σαι, ἰστόρεόν τε, δτεω τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δὲ σφι ἔλεγε φὰς πρὸ τοῦ
 μὲν οὐκ εἰδέναι ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλείστον, κατ' ὁδὸν δὲ πνθέσθαι
 πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην· ἐπίστασθαι μὲν γάρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυ- ¹⁰
 ἀγος εἶη παῖς, ἀπὸ δὲ τῆς κείθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν
 3 πνθέσθαι, τραφήναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικός, ἥ ἐ τε
 ταύτην αἰνέων διὰ παντός, ἣν τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ
 τοκέες παραλαβόντες τὸ οὔνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκῇ τοῖσι
 Πέρσησι περιεῖναι σφι ὁ παῖς, κατέβαλον φάτιν, ὥς ἐκκείμενον Κύρον ¹⁵
 123 κῶον ἐξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκε. Κύρῳ δὲ ἀνδρευ-
 μένῳ καὶ ἐόντι τῶν ἡλίκων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ προσέκειτο
 ὁ Ἀρπαγος δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμῶν· ἀπ' ἑωυτοῦ
 γὰρ ἐόντος ἰδιώτεω οὐκ ἐνεώρα τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα, Κύρον
 δὲ ὁρέων ἐπιτρεφόμενον ἐποιέετο σύμμαχον τὰς πάθας τὰς Κύρον τῆσι ²⁰
 2 ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος. πρὸ δ' ἔτι τούτου τάδε οἱ κατέρχαστο· ἐόντος τοῦ
 Ἀστυάγος πικροῦ ἐς τοὺς Μήδους συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἀρπαγος
 τῶν πρώτων Μήδων ἀνέπειθε, ὥς χρηὴ Κύρον προσθησαμένους Ἀστυάγεα
 3 παῦσαι τῆς βασιληίης. κατεργασμένον δὲ οἱ τούτου καὶ ἐόντος ἐτοίμον,
 οὕτω δὴ τῷ Κύρῳ διαιτωμένῳ ἐν Πέρσησι βουλόμενος Ἀρπαγος δηλώσαι ²⁵
 τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε ἅτε τῶν ὁδῶν φυλασσο-
 4 μένων· ὁ δὲ ἐπιτεχνᾷται τοιούδε· λαγὸν μηχανησάμενος καὶ ἀνασχίσας

AB C P(φ) DTR M SV

13 Hes. αἰὲν ἐόντες (αἰωνοῦτες v. l.)· διὰ παντός ὄντες || 23 Antiatt. Bekk. Anecd. 111 πρώτους· τοὺς ἀρίστους· Πλάτων Πολιτεία, Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 τῆς ἑωυτοῦ SV τῇ σεαυτοῦ C | μοίρης RSV | περίεις Pp περιεῖς (vel περιεῖς) cett. || 6 εἰς C | ἐδέξαν SV || 7 ἐπείθοντο T | τότε] τὸ RSV || 8 φὰς] σφας DTR et ut vid. P^m σφεα* V σφεα S φὰς p cett. || 11 εἶη] ἐστὶ DTRSV || 12 ἥ] ἡ V εἶη S || 14 ὄνομα Pp || 15 περιεῖναι σφι] περιέσφιν V **σθαι fin. vocis suprascr. V² περι σφιν S | κατέλαβον DRSV || 16 ἐντεῦθεν V | φάτης A^{ac}B^{ac} | κεχωρήκεε T || 18 ἀπὸ δὲ ἑωυτοῦ R || 19 οὐκ ἐνεώρα A (cf. 120, 6) | ἐς om. RSV | Ἀστυάγῃ V^{ac} Ἀστυάγῃ V^c || 20 τὰς²] τοῦ RSV τὰς τοῦ T | τῆσι] τῇ DTRSV || 21 πρὸς δ' ἔτι τούτου M || 24 κατεργασαμένον DTRSV | τούτο M || 25 ὁ Ἀρπαγος DTRMSV || 26 οὐδὲν DRM (ut vid.) SV || 27 λαγὸν P¹TM o in ω mut. nescio quae man. A λαγὸν P²p cett.

τούτου τὴν γαστέρα καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, ὥς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε
 βυβλίον γράφας, τὰ οἱ ἐδόκεε, ἀπορράφας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα καὶ
 δίκτυα δοὺς ἅτε θηρευτῇ τῶν οἰκετέων τῷ πιστοτάτῳ ἀπέστειλε ἐς τοὺς
 Πέρσας ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ ἐπειπεῖν
 5 αὐτοχειρῇ μιν διελεῖν καὶ μηδὲνα οἱ ταῦτα ποιεῖντι παρῆναι. ταῦτα τε 124
 δὴ ὦν ἐπιτελέα ἐγένετο καὶ ὁ Κύρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχισε·
 εὐρών δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βυβλίον ἐνεὸν λαβὼν ἐπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα
 ἔλεγε, τάδε ᾧ παῖ Καμβύσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορώσι, οὐ γὰρ ἂν κοτε ἐς
 τοσοῦτο τύχης ἀπῖκεν, σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν σεωντοῦ φονέα τίσαι. κατὰ 2
 10 μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας, τὸ δὲ κατὰ θεοῦς τε καὶ ἐμὲ
 περὶς, τὰ σε καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ πέρι
 ὥς ἐπρήχθη, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος πέπονθα, ὅτι σε οὐκ ἀπέκτεινα,
 ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ νυν, ἣν βούλῃ ἐμοὶ πεῖθεσθαι, τῆς περ
 Ἀστυάγης ἄρχει χώρης, ταύτης ἀπάσης ἄρξεις· Πέρσας γὰρ ἀναπείσας
 15 ἀπίστασθαι στρατηλάτες ἐπὶ Μήδους. καὶ ἦν τε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος 3
 ἀποδεχθῆαι στρατηγὸς ἀντία σεῦ, ἔστι τοι, τὰ σὺ βούλει, ἦν τε τῶν τις
 δοκίμων ἄλλος Μήδων, πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ' ἐκεῖνον καὶ
 γενόμενοι πρὸς σέο Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται. ὥς ὦν ἐτοίμουν τοῦ
 γε ἐνθάδε ἐόντος ποίεις ταῦτα καὶ ποίεις κατὰ τάχος.
 20 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κύρος ἐφρόντιζε, ὅτεω τρόπῳ σοφωτάτῳ Πέρσας 125
 ἀναπείσει ἀπίστασθαι, φροντίζων δὲ εὐρίσκειται ταῦτα καιριώτατα εἶναι·

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 124, 1 (ad βυβλίον) τὴν ἐπιστολήν B

1 οὐδὲν **ABPD** dubitat annon ita sit legendum Weber in Anal. Hdt. 215 |
 ἀποτίλας **B**² ἀποτείλας **D** ἀποτείλας cett. litteris ei litteram i suprascr. nescio
 quae man. **A** | ἐπέθηκε **TRSV** || 2 βιβλίον **P DTRMSV** | ἀπορράφας **ABC** ||
 3 δέικναι **B**¹ | ἀπέστειλε(ν) **D**² **RV** ἀπέστειλε(ν) **D**¹ **TMS** ἀπέστειλε **D** man. rec.,
 cett. || 4 λαγὼν **M** || 4, 5 εἰπεῖν αὐτοχειρῇ **DTRMSV** || 5 ποιεῖντα **DTMSV**¹
 ποιεῖν **R** | τε] δὲ **CM** τ suprascr. nescio quae man. **C** || 6 λαγὼν **D**² || 7 βιβλίον
PTRMSV || 8 ἐπορώσει **CP** ἐπηρώσων **RSV** || 9 τοσοῦτον **CT** | ἀπικνεῦ **DTMSV**
 extr. voc. litt. νεν suprascr. **A**² vel man. rec. ἐπικνεῦς **R** | ἐωντοῦ **DTRMSV**
 σεωντοῦ **A** || 11 περὶς **B**^{ms} περιεῖς **TS** περιεῖς **RM** || 12 ἀπέκτεινα] ἀπέστειλα **C**¹ ||
 13 ἦν] ἦν **R** εἰ **S** om. **V** | βούλει **TRSV** litteris ei litt. η suprascr. **V**² | πιθέ-
 σθαι **R** πνθέσθαι **T** || 16 ἀποδευχθῶ **DTMRSV** litterae e litteras ei suprascr.
A man. rec. | ἀντία σεῦ] ἀντήσαι **DTRMSV** τήσαι suprascr. **A**² vel man. rec. |
 ἔσται **M** | τὰ συμβούλεια **SV** || 17 ἄλλων **C** | ἄλλος δοκίμων **M** || 21 ἀνάπεισαι **AB**
 ἀναπείσαι **C** ἀναπίσθαι **D** | εὐρίσκει **DTRMSV** lectionem εὐρίσκει τε cod. Askew.
 recepp. Schaefer Hude, propter καὶ eodem codice infra additum rectam indicat
 B. Hammer, De τε part. usu Hdt. Thuc. Xen., diss. Lips. 1904, 18; εὐρίσκειται
 tamen passive usurpatur, φροντίζων nominativi qui dicitur absoluti modo adiuncto,
 quod a nostri sermone nihil abhorret, cf. IV 50, 4 s. f., VII 157, 2 (ἀλῆς κτλ.)
 (Kühner-Gerth II 108) | καιριώτατα] καὶ κυριώτατα **R** | εἶναι καὶ ἐποίεις cod.
 Askew. (v. supra)

2 ἐποίει δὴ ταῦτα. γράψας ἐς βυβλίον, τὰ ἐβούλετο, ἀλήνη τῶν Περσέων
ἐποίησατο, μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βυβλίον καὶ ἐπιλεγόμενος ἔφη Ἀστυάγεά
μιν στρατηγὸν Περσέων ἀποδεικνύναι. 'νῦν τε', ἔφη λέγων, 'ὦ Πέρσαι,
3 προσαγορεύω ὑμῖν παρεῖναι ἕκαστον ἔχοντα δρέπανον.' Κῦρος μὲν ταῦτα
προηγόρευσε· ἔστι δὲ Περσέων συγγὰ γένεα, καὶ τὰ μὲν αὐτέων ὁ Κῦρος 5
συνάλισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων· ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι
πάντες ἀρτέεται Πέρσαι· Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι· τουτέων
Πασαργάδαι εἰσὶ ἀριστοὶ, ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτηρ, ἐνθεν
4 οἱ βασιλέες οἱ Περσεῖδαι γεγόνασι· ἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰσὶ οἷδε· Πανθια-
λαῖοι, Ἀθηρωναῖοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀροτῆρές εἰσι, οἱ δὲ 10
126 ἄλλοι νομάδες, Δάοι, Μάρδοι, Δροπικοί, Σαγάρτιοι. ὥς δὲ παρήσαν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 125, 2 (ad ἀλήνην) ἄθροισιν **B** ἄθροισμα invenitur in cod. **A** voci ἀλήνη
supraser. 125, 3 (ad Ἀρτεάται): οἱ Πέρσαι Ἀρταῖοι τὸ παλαιτάτον ὀνομάζοντο.
ἐπεὶ δὲ Περσὲς ὁ ἐκ Δανάης τῆς Ἀκρισίον ἐξ Ἀργούς παρεγένετο αὐτοῖς καὶ γῆμας
Ἀνδρομέδαν τὴν Κηφέως Πέρσῃ ἐποίησατο παῖδα, ἐκ τοῦδε Πέρσαι ἐπωνομάσθησαν.
γῆμαντος δὲ τοῦ Ἀχαιμένους τὴν θυγατέρα Βῆλον τοῦ Ἀσσυρίου, ὁ ἐξ αὐτῶν τεχθεὶς
Ἀχαιμένης ἐκλήθη, καὶ βασιλεύσας μετὰ τὸν φόντα, ἐκάλεον αὐτὸν Ἀχαιμενίδα **B**²

T 7 Steph. Byz. p. 127 (s. v. Ἀρταία) Ἡρόδοτος Ἀρτεάτας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τοῦ
ε φιλοῦ. p. 128 Ἀρτεάται· γένος Περσικόν· Ἡρόδοτος πρώτη. p. 435 Μάσπιοι·
ἔθνος Περσικόν, ὡς εἰρηται ἐν τῷ περὶ Μαραφίων, Ἀρτεατῶν καὶ Πασαργαδῶν. cf.
Schol. et lectiones codicum. quod de errore, ut videtur, Stephani disser. Stein in
Vindiciarum Hdt. specimine. Eust. Dion. Perieg. 1069 οἷς ἀγγιζόμενοι οἱ Πασαργά-
δάδαι, ἀριστοὶ Περσῶν κατὰ Ἡρόδοτον || 10 Steph. Byz. p. 228 Ἀηρούσιοι· ἔθνος
Περσικόν· Ἡρόδοτος α'. Πέρσαι δ' οἱ μὲν Πενθιάδαι, οἱ δὲ Ἀηρούσιοι, οἱ δὲ Καρμά-
νιοι. Eust. Dion. Perieg. 1059 ἰστορεῖ δὲ νομάδας τινὰς Πέρσας, καὶ συγγὰ εἶναι γένῃ
λέγει Περσῶν. 305 ὁ δὲ Ἡρόδοτος νομαδικὸν Περσικὸν γένος τοὺς Δάους λέγει, καθά
καὶ τοὺς Μάρδους καὶ ἄλλους τινὰς

1 Poll. VII 211 ἐπὶ τοῦ ἀγράφον τὸ βιβλίον εἰρηκεν Ἡρόδοτος εἰπὼν· γράψας ἐν
βιβλίῳ | Eust. II. 179 (ad B 90): τὸ δὲ 'ἄλις' παρὰ τὸ 'ἀλίζω' γίνεται, ὅθεν καὶ ἄλις
Περσῶν παρ' Ἡροδότῃ ἢ ἄθροισις (cf. Schol.)

1 ἐποίησε δὲ **V** ἐποίησε δὲ **S** | ταῦτα] τάδε **PDTRMSV** | ἐν βιβλίῳ Poll. | βι-
βλίον **PTRMSV** || 2 βιβλίον **PTRMSV** || 3 μιν] μὲν **ABCP** || 4 προσαγορεύω **D** ||
5 καὶ τὰ] κατὰ **R** | αὐτῶν **C** || 6 ὅλλοι] ἄλλοι **TM** || 7 ἀρτέεται **A** solus ἀρτεάται
(i. e. Ἀρτεάται) **BCTR** ἀρτεάται (i. e. Ἀρτεάται) **P** Ἀρτεάται Steph. | post ἀρ-
τεάται distinct. **CR**, post πάντες dist. **B** Ald. — nescio an vere sit nomen ethnicum.
quod nominalis sententia praecedat ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες 'e quibus alii omnes ori-
ginem capiunt' | Μεράφιοι **M** | Μάσπιοι **D** Μάσιοι **TRSV** | τουτέων **C** || 8 καὶ —
φρήτη] δ' Ἀχαιμενίδῃσι ἐστὶ φρήτρα **M** | Ἀχαιμενίδαι **R** || 9 Πανθήλαιοι **DRV**
Πανθήλαιοι **TMS** Πενθιάδαι Steph. || 10 Ἀηρούσιοι Steph. | Καρμάνιοι Steph.
quod verum nomen gentis esse iudicat R. Schmitt, ZDMG 117, 1967, 124 (et in
Γερμάνιοι aliqua depravatione a Germanorum nomine inducta esse mutatum), sed
dubito an Stephani testimonio aliquid momenti sit attribuendum, quippe qui tot
errores in hanc paragraphum introduxerit | ἀροτῆρες εἰσι **C**

ἅπαντες ἔχοντες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος — ἦν γάρ τις χώρος
 τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἢ εἴ-
 κοσι πάντῃ — τοῦτόν σφι τὸν χώρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ.
 ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον δευτέρᾳ σφι 2
 5 προεῖπε ἐς τὴν ὑστεραίην παρεῖναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε
 αἰπόλια καὶ τὰς ποιμένας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς
 συναλίσας ἐς τῶντὸν ἔθνε καὶ παρεσκεύαζε ὡς δεξόμενος τὸν Περσέων
 στρατόν, πρὸς δὲ οἶνῳ τε καὶ σιτίοισι ὡς ἐπιτηδεωτάτοις. ἀπικομένους 3
 δὲ τῇ ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα εὐώχεε. ἐπεῖτε δὲ
 10 ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἰρετό σφεας ὁ Κῦρος κότερα, τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον
 ἢ τὰ παρεόντα σφι, εἴη αἰρετώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ 4
 μέσον· τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε
 παρῶσαν πάντα ἀγαθὰ. παραλαβὼν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύ-
 μνον τὸν πάντα λόγον λέγων· ἄνδρες Πέρσαι, οὕτως ὑμῖν ἔχει· βουλο- 5
 15 μένοισι μὲν ἐμέο πεῖθεσθαι ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθὰ, οὐδένα
 πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πεῖθεσθαι εἰσὶ ὑμῖν
 πόνοι τῷ χθιζῶ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν ἐμέο πευθόμενοι 6
 γίνεσθε ἐλεύθεροι· αὐτός τε γὰρ δοκέω θείῃ τύχῃ γεγωνὺς τάδε ἐς χεῖρας
 ἄγεσθαι καὶ ὑμέας ἡγῆμαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φανλοτέρους οὔτε
 20 τᾶλλα οὔτε τὰ πολέμια. ὥς ὧν ἐχόντων ὧδε ἀπίστασθε ἀπ' Ἀστυάγεος
 τὴν ταχίστην.³

Πέρσαι μὲν νυν προστάτεω ἐπιλαβόμενοι ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο, καὶ 127
 πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο
 Κῦρον ταῦτα πρῆσσοντα, πέμψας ἄγγελον ἐκάλεε αὐτόν· ὁ δὲ Κῦρος 2
 25 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ἤξοι παρ' ἐκεῖνον ἢ

AB C P(p) DTR M SV

³ Hes. ἐξημερῶσαι· ἡμεροποιῆσαι (sed obscurum est, utrum ad nostri locum an ad Eur. Herc. 20 pertineat hoc λῆμμα)

1 τις χώρος] τῆς χώρας ABCP || 2 τε] δὲ C || 3 πάντῃ] πᾶν τι D | ἐξημερῶσαι T
 ἐξ*ημερῶσαι M ἐξεημερῶσαι (e corr. ἐξημερῶσαι natum) cod. Ven. Marc. 364 || 6 δ
 om. DRSV || 7 τῶντὸ PD τῶντὸ p τὸ ὠτὸ R τὸ ἐωτὸ TS τὸ ἐωτὸ V¹
 τὸ ἐωτὸ V² | ἔθνε ABC | δεξόμενος DRSV^{ac} δεξιωσόμενος M || 7–8 τῶν Περ-
 σέων στρατόν ADRSV τῶν Περσέων τὸν στρατόν TM || 8 ἐπιτηδεωτάτοις CP
 ἐπιτηδεωτάτοις DTRMSV || 9 λειμῶνας CM λιμῶνα D¹ || 10 κότερα . . . 11 ἐφα-
 σαν om. RSV || 11 ἢ A^{ac}B | αὐτῶν C || 13 δὲ om. C || 15 ἔστι δὲ C ἔσται DTRSV ||
 16 ἐμέο πεῖθεσθαι om. M | πῖθεσθαι R || 18 γίνεσθε ἐλεύθεροι D γίνεσθαι ἐλεύ-
 θεροι BC¹P¹pM γίνεσθαι λεύθεροι V^{ac} || 20 τὰ ἄλλα DTRSV | ἀπίστασθαι D
 ἀπίστασθε* V || 22 μὲν νυν] δὲ νῦν DRSV | ἡλευθεροῦντο D || 24 πρῆσσοντα RV |
 πρῆσσοντα ταῦτα M Ald. | ἐκάλεσε P ἐκάλε V² (ἐκάλεσεν ut vid. V¹) || 25 ἤξει
 TRSV

- Ἀστυάγης αὐτὸς βουλήσεται. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε
 ὥπλισε πάντας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν ὥστε θεοβλαβὴς ἐὼν Ἀρπαγον
 3 ἀπέδεξε λήθην ποιούμενος, τὰ μιν ἐόργεε. ὡς δὲ οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι
 τοῖσι Πέρσησι συνέμισγον, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ
 λόγον μετέσχον, οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ πλείστοι
 128 ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἔφρευγον. διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικοῦ στρατεύματος
 αἰσχυρῶς, ὡς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυάγης, ἔφη ἀπειλέων τῷ Κύρῳ·
 2 'ἀλλ' οὐδ' ὡς Κύρός γε χαίρησει.' τοσαῦτα εἰπας πρῶτον μὲν τῶν μάγων
 τοὺς ὄνειροπόλους, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον, τούτους ἀνεσκο-
 λόπισε, μετὰ δὲ ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῷ ἄστεϊ τῶν Μήδων νέους 10
 3 τε καὶ πρεσβύτας ἄνδρας· ἐξαγαγὼν δὲ τούτους καὶ συμβαλὼν τοῖσι
 Πέρσησι ἐσώθη, καὶ αὐτὸς τε Ἀστυάγης ἐξωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε
 129 τῶν Μήδων, ἀπέβαλε. ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγῃ προστάς ὁ
 Ἀρπαγὸς κατέχειρε τε καὶ κατεκερτόμεε καὶ ἄλλα λέγων ἐς αὐτὸν
 θυμολγέα ἔπεα καὶ δὴ καὶ εἰρετό μιν πρὸς τὸ ἐωντοῦ δείπνον, τὸ μιν 15
 ἐκεῖνος σαοῖ τοῦ παιδὸς ἐθοίνησε, ὃ τι εἴη ἢ ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς
 2 βασιλείης. ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, εἰ ἐωντοῦ ποίεεται τὸ Κύρου
 ἔργον. Ἀρπαγὸς δὲ ἔφη αὐτὸς γὰρ γράφαι, τὸ πρῆγμα ἐωντοῦ δὴ δικαίως
 3 εἶναι. Ἀστυάγης δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατόν τε καὶ ἀδικιώτατον
 ἐόντα πάντων ἀνθρώπων, σκαιότατον μὲν γε, εἰ παρεὼν αὐτῷ βασιλεῖα 20
 γενέσθαι, εἰ δὴ δι' ἐωντοῦ γε ἐπρήχθη τὰ παρεόντα, ἄλλω περιέβηκε τὸ
 4 κρᾶτος, ἀδικιώτατον δέ, ὅτι τοῦ δείπνου εἵνεκεν Μήδους κατεδούλωσε· εἰ
 γὰρ δὴ δέον πάντως περιθελῆναι ἄλλω τῷ βασιλεῖ καὶ μὴ αὐτὸν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 128, 2 (ad ἀνέγνωσαν) ἀνέπεισαν **B** (cf. Suid.). 128, 3 (ad ἐσώθη) ἡ-
 τήθη **B**

8—10 Suid. s. v. μετεῖναι· Ἡρόδοτος· πρῶτον μὲν τοὺς μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κύρον
 ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε (ἀνεσκολόπισαν v. l.). s. v. ἀνέγνωσαν· Ἡρόδοτος· τοὺς ὄνει-
 ροπόλους ἀνεσκολόπισεν, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον. cf. Λέξεις ad 87, 3.
 Thom. Mag. 52 (s. v. ἀναγνώσκω): εἴρηται . . . παρ' Ἡροδότῳ 'ἀναγνώσκω' τὸ
 ἀναπείθειν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· οἳ μιν . . . Κύρον

1 βούλεται **S** || 2 αὐτὸν **DTRSV** αὐτέων **M** Ald. || 3 ἐόργεε(v) **DTRSV** ||
 4 ἔμισγον **C** συνέμισγον **SV** | αὐτέων **M** Ald. || 7 ἀπειλῶν **DTRSV** || 8 ὡς ὁ
 Κύρός **TRMSV** | πρώτων **B**¹ || 9 μετεῖναι | μετεῖναι Thom., unde μὴ κτῆναι conl.
 Jungermann | τὸν om. Thom. | ἀνεσκολόπισε τούτους **T** ἀνεσκολόπισε πάντας **M** ||
 10 ὥπλισε **AB**^{ac} || 12 ἐσώθη **C**¹ **TRSV** ἐσώθη **D** ἡσώθη **C**² || 13 Ἀστυάγῃ **DSV**^{ac} |
 προστάς **R** Schweighaeuser, sequ. Stein Hude, cf. 119, 5 sed cf. 86, 3 || 15 θυμολγέα **V**
 θυμολγέα **R** | ἥρετό **C** || 16 ἐθοίνισεν **TR**¹ **SV** | ἡ om. **C** | δουλοσύνη **R** βασι-
 λείῃ **M** || 17 ἀντήρετο **C** | ποίεεται om. **C** || 18 καὶ τὸ πρῆγμα **M** Ald. | δὴ ἐωντοῦ
PDRMSV || 19 ἀδικιώτατον | δικαιοτάτον **C** || 20 σκαιότατον . . . 21 ἐωντοῦ γε om. **C** |
 αὐτῷ ex αὐτὸν corr. **V** || 21 δὴ | δὲ **V** || 23 δεῖν **PDRSV**

ἔχειν, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέω περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων· νῦν δὲ Μήδους μὲν ἀναιτίους τούτου ἐόντας δούλους ἀντὶ δεσποτέων γεγονέναι, Πέρσας δὲ δούλους ἐόντας τὸ πρὶν Μήδων νῦν γεγονέναι δεσπότες.

³ Ἀστυάγης μὲν νῦν βασιλεύσας ἔτεα πέντε καὶ τριήκοντα οὕτω τῆς 130 βασιλείης κατεπαύσθη, Μῆδοι δὲ ὑπέκνυαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρότητα ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἄλως ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ' ἔτεα τριήκοντα καὶ ἑκατὸν δυνάμεις δέοντα πάρεξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἦρχον. ὑστέρῳ μὲντοι ² χρόνῳ μετεμέλησέ τε σφι ταῦτα ποιήσασι καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου, ¹⁰ ἀποστάντες δὲ ὀπίσω κατεστράφησαν μάχῃ νικηθέντες. τότε δὲ ἐπὶ Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος ἐπαναστάντες τοῖσι Μήδοισι ἦρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης. Ἀστυάγεα δὲ Κῦρος κακὸν οὐδὲν ἄλλο ³ ποιήσας εἶχε παρ' ἐωντῶ, ἐς δ' ἐτελεύτησε. οὕτω δὲ Κῦρος γενόμενός τε καὶ τραφεὶς καὶ ἐβασίλευσε καὶ Κροῖσον ὑστερον τούτων ἄρξαντα ἀδικίης ¹⁵ κατεστρέψατο, ὡς εἰρηταί μοι πρότερον. τοῦτον δὲ καταστρεφάμενος οὕτω πάσης τῆς Ἀσίης ἤρξε.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοιοῖσδε χρεωμένους, ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς 131 καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἰδρύνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεύσι μωρὴν ἐπιφέρουσι, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυνέας ἐνόμισαν ²⁰ τοὺς θεοὺς κατὰ περ οἱ Ἕλληνες εἶναι. οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν ἐπὶ τὰ ² ὑψηλότερα τῶν ὀρέων ἀναβαίνοντες θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες. θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοις μὲν δὴ θύουσι μόνοις ἀρχήθεν, ³ ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρανίῃ θύειν παρὰ τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ

AB C P(p), ad quos accedunt usque ad ἀρχήθεν 131, 3 DTR M SV

T 17–20 Cels. ap. Origen. C. Cels. VII 62 Ἡρόδοτος ἐν τοῖσδε ἱστορεῖ· Πέρσας – Ἕλληνες εἶναι || 20–22 ibid. V 41 δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος πάλαι δεδογμένον· νομίζουσι γὰρ φησι Διὶ – καλέοντες. Eust. II. 128 (ad I 423) . . . καὶ ἐν Ἡροδότῳ . . . εἰπόντι, ὅτι τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλοῦσιν οἱ Πέρσαι

23 Phryn. p. 166 ἀρχήθεν . . . παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν

³ δεσποτῶν DTRMSV | τὸ τε SV || ⁵ ἐπ' ante ἔτεα man. ut vid. rec. add. D | τριάκοντα V^c || ⁶ κατεπαύσθη DTRMSV | τοῦτο D^{ac} || ⁷ τριάκοντα DTRSV || ⁹ κατεμέλησέ TM || ¹⁰ κατεστράφησαν CDTRMSV (cf. grammaticam meam 134) || ¹¹ Ἀστυάγεος | ο ex ω corr. V || ¹³ ἐσὸ A || ¹⁴ τραφεῖς (e τραφθεῖς corr.) A || ¹⁷ τοῖσι M | τοιοῖσδε PD^{ac}V | τοιοῖσδε R | τοιοῖσδε D^c | τοιοῖσι S | τοῖσδε Cels. ap. Origen. || ¹⁸ ποιευμένους om. C | ἰδρύνεσθαι Origen. cod. unus || ¹⁹ δοκεῖ DR MSV || ²⁰ κατὰ SV Cels. ap. Origen. || ²¹ οὐρέων CPD man. rec., Cels. ap. Origen. | θυσίας om. SV | ἔρδειν AB | ἔρδειν PpT Cels. ap. Origen. | τὸν κύκλον – ²² καλέοντες eras. T || ²³ θύουσι om. RSV | μόνοις θύουσι T | μόνοις C

- Αραβίων. καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιττα, Ἀράβιοι δὲ
132 Ἀλιττα, Πέρσαι δὲ Μίτραν. θυσίῃ δὲ τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους
 θεοὺς ἤδε κατέστηκε. οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι μέλλον-
 τες θύειν· οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ ἀλλῶ, οὐ στέμμασι, οὐκὶ οὐλῇσι.
 τῶν δὲ ὡς ἐκάστω θύειν θέλῃ, ἐξ ἧτων καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος ⁵
2 καλεῖ τὸν θεὸν ἐστεφανωμένος τὸν τιάραν μυρσίνῃ μάλιστα. ἐωυτῷ μὲν
 δὴ τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, ὁ δὲ τοῖσι πᾶσι
 Πέρσησι κατεύχεται εἶναι γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλεῖ, ἐν γὰρ δὴ τοῖσι πᾶσι
 Πέρσησι καὶ αὐτὸς γίνεται. ἐπεὰν δὲ διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱεῖον
 ἐψήσῃ τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιῇν ὡς ἀπαλωτάτην, μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλ- ¹⁰
3 λον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν πάντα κρέα. διαθέντος δὲ αὐτοῦ μάγος ἀνὴρ
 παρεστῶς ἐπαεῖδει θεογονίην, οἷον δὴ ἐκείνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδίην·
 ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι, ἐπισχὼν δὲ
 ὀλίγον χρόνον ἀποφέρεται ὁ θύσας τὰ κρέα καὶ χρᾶται, ὅ τι μιν λόγος
133 αἰρέει. ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἑκάστος ¹⁵

AB C P(p)

[o]v oi — [πασι] τε Περσησι 132, 2 Pap. Ox. 2096 fr. 7 mutilatum

- 133** ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἑκάστος ἐγένετο. οἶνῳ δὲ
 Πέρσαι κάρτα προσκάνται, καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι οὐκὶ (οὐκ M) οὐρῆσαι ἀντίον
 ἄλλον. ταῦτα μὲν οὕτω φυλάσσεται.

DTR M SV

T 15—p. 89, 14 Athen. 143f ss. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων συμπτώσια
 πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησίν· ἡμέρην δὲ Πέρσαι ἀπασέων — ἐπιδιαγινώσκουσιν

6 Hes. τιάρᾳ· . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐν α' ἀρρενικῶς. Schol. Plat. Rp. 553c Ἡρόδοτος
 δὲ ἀρρενικῶς τὸν τιάρην φησὶ || 7—8 Thom. Mag. 219 κατεύχονται τὸ 'καταρῶμαι'.
 παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ 'ἐπιπόνως εὐχομαι', ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· πᾶσι — γίνεσθαι

1—2 dearum nomina scripsi sicut consensu codd. omnium sunt transmissa (praeter
 quod *Μίτραν* in cod. C legitur); corrupta autem partim saltem esse inter editores
 constat, fortasse assimilatione litterarum, in quas nomina cadunt, in -ιττα creato
 errore, sed Legrand nihilominus *Ναίτταν* pro *Μίτραν* (e quo *Μίτραν*) proposuit, ut
 deae quae *Anāhitā* vocatur (Veneris apud Persas, cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967,
 122) fieret memoria; mirum cur Hdt. formas nominum divinorum in accusati-
 vorum casus non verterit; Ἀλιτά a Seldenio propositum et ab omnibus prorsus
 editoribus receptum coll. III 8, 3, quamvis Canaanitico potius sermoni congruat,
 si eadem est nominis forma, nomini divino 'l (?) lāi scripto conveniret; pro
 Μύλιττα fortasse Μύλιττα (Semitice 'regina', neque vero proprie 'Assyricae', i. e.
 'regina caeli', quomodo Venerem appellatam esse nullo modo esset absurdum) vel
 Βήλιττα (fere Assyricae 'domina') restituendum || 4 στέμμασι] πέμματα propos.
 Valckenaer || 5 ἑκάστος propos. Bekker ἐκάστω τις propos. Valckenaer τῶν δὲ
 δς ἂν ἐκάστοτε θύειν ἐθέλῃ propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1853, 4s. |
 ἐθέλῃ C θέλει Pp || 6 τόν²] τήν C² || 7—8 [πασι] τε περσησι Pap. Ox. 2096 (conie-
 cerat Kallenberg) || 11 post ὧν spat. vac. AB | πάντα τὰ κρέα propos. Valckenaer,
 sequi Stein Hude

ἐγένετο, ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προτιθέσθαι
 ἐν τ' ἢ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ἵππων καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτι-
 θέσθαι ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοις, οἱ δὲ πένητες αὐτέων τὰ λεπτά τῶν
 προβάτων προτιθέσθαι. σίτοις δὲ ὀλίγοις χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ 2
 πολλοῖσι καὶ οὐκ ἁλέσι· καὶ διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι τοὺς Ἕλληνας σιτεο-
 μένους πενῶντας πάεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφορέσεται οὐδὲν
 λόγον ἄξιον, εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθλόντας ἂν οὐ πάεσθαι. οἴῳ δὲ 3
 κάρτα προσκέσται, καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι οὐκὶ οὐρήσαι ἀντίον ἄλλον.
 ταῦτα μὲν νῦν οὕτω φυλάσσεται· μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βουλευέσθαι
 10 τὰ σπουδαιέστατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἄδη σφι βουλευομένοις, 4
 τοῦτο τῇ ὕστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες
 βουλευόμενοι. καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτῷ· ἦν δὲ μὴ ἄδη,
 μετιῖσι. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλευσώνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώ-
 σκουσι.
 15 Ἐντυγχάνοντες δ' ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ, εἰ 134
 ὁμοιοὶ εἰσι οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους
 φιλέουσι τοῖσι στόμασι, ἦν δὲ ἢ οὔτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῳ, τὰς παρειὰς
 φιλέονται, ἦν δὲ πολλῷ ἢ οὔτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνέει
 τὸν ἕτερον. τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀρχιστα ἐωντῶν οἰκόντας μετὰ γε 2
 20 ἐωντούς, δεύτερα δὲ τοὺς δευτέρους, μετὰ δὲ κατὰ λόγον προβαίνοντες

AB C P(p)

Σχόλ. 133, 4 (ad στέγαρχος) ὁ τοῦ οἴκου κύριος ἢ ὁ ἄρχων στέγης AB

⁴ Athen. 640e ss. Τρύφων δὲ φησὶ τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ
 τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ τε καὶ ποικίλα ἐπιει-
 φέρεσθαι, διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι... Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ· σιτίοις δὲ
 ὀλίγοις χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς. Λέξ. ἐπιφορήματα· τραγήματα. Suid.
 ἐπιφορήματα· παρὰ Ἡροδότῳ τραγήματα

² τ' ἢ scripsi τῇ codd.; ad constructionem relativam a pronomine τῇ incipien-
 tem et pron. ταύτῃ (deinde ἢ a me restituto) continuatam cf. Kühner-Gerth II
 431 ss. | καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον Athen. || ³ καμίνους Athen. | αὐτῶν C
 Athen. || ⁴ προτιθένται Athen. | σιτίοις δὲ Athen. 641 σίτοις τε Athen. 144 |
 χρέονται Athen. || ⁶ πινῶντας C | σφίσιν Athen. || ⁸ προσκέσται Ald. (cf. lectionem
 stirpis Romanae) | σφι Athen. | οὐκὶ οὐκ Athen. || ¹⁰ σπουδαιότατα P Ald. Athen. |
 πρηγμάτων Athen. cod. unus, cf. Schulze Kl. Schr. 410 et grammaticam meam
 36s. || ¹¹ στεγάρχος Athen. || ¹² χρέονται Athen. | αὐτῷ Athen. αὐτέῳ codd. |
 αὐτῷ — ἄδη om. B¹ || ¹² — 13 εἰ δὲ μὴ, μετιῖσι (μετίησι v.l.) Athen. || ¹⁵ τοῖσι CP ||
 16 ἐντυγχάνοντες P

τιμῶσι· ἥκιστα δὲ τοὺς ἐωυτῶν ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται νομίζοντες ἐωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακροῦ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ λόγον τῷ λεγομένῳ τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω
 3 οἰκέοντας ἀπὸ ἐωυτῶν κακίστους εἶναι. ἐπὶ δὲ Μῆδων ἀρχόντων καὶ ἤρχε τὰ ἔθνεα ἀλλήλων, συναπάντων μὲν Μῆδοι καὶ τῶν ἄγχιστα οἰκόν-
 των σφίσι, οὗτοι δὲ καὶ τῶν ὁμοῦρων, οἱ δὲ μάλα τῶν ἐχομένων. κατὰ τὸν
 αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι· προσέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἀρχον
 135 τε καὶ ἐπιτροπεύον. ξεινικὰ δὲ νόμια Πέρσαι προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα· καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθλῆτα νομίσαντες τῆς ἐωυτῶν εἶναι καλλίω
 φορέουσι καὶ ἐς τοὺς πολέμους τοὺς Αἰγυπτίους θώρηκας, καὶ εὐπαθείας¹⁰
 τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ καὶ ἀπ' Ἑλλήνων
 μαθόντες παισὶ μίσγονται, γαμέουσι δὲ ἐκαστος αὐτέων πολλὰς μὲν
 136 κουριδίας γυναικας, πολλῶν δ' ἔτι πλεῦνας παλλακὰς κτῶνται. ἀνδραγαθίῃ
 δὲ αὕτη ἀποδέδεκται· μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὃς ἂν πολλοὺς
 ἀποδέξῃ παῖδας, τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι δῶρα ἐκπέμπει¹⁵
 2 βασιλεὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος· τὸ πολλὸν δ' ἡγήεται ἰσχυρὸν εἶναι. παιδεύουσι
 δὲ τοὺς παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα·

AB C P(p)

Σχόλ. 134, 2 Οἱ ἄγχιστα· οἱ τρίτοι A 135 (ad καὶ δὴ καὶ . . .) κακὸν τὸ διδα-
 σκάλιον B² (ad γαμέουσι . . .): τοῦτο ἔτι παρὰ τοῖς νῦν Τούρκοις τηρεῖται B man. rec.

134—

137 Καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι. παιδεύουσι δὲ τοὺς
 παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα· ἱππεύειν καὶ

DTR M SV

T 11 Plut. De Hdt. mal. 13 (Mor. 857) ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐπιμένων Πέρσας μὲν
 φησι παισὶ μίσεσθαι παρ' Ἑλλήνων μαθόντας || 17 Strabo 733 ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν
 ἕως τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ παιδεύονται τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἀληθεύειν

16—p. 91, 1 Eust. Dion. 1059 Ἡρόδοτος δὲ φησι καὶ ὅτι Πέρσαι παιδεύουσι τοὺς
 ἐαντῶν παῖδας ἀπὸ πενταετοῦς ἕως ἐτῶν κ' ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι.
 Thom. Mag. 23 (s. v. ἀληθεύω) ἀληθεύω καὶ ἀληθίζω. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ
 ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι

1 ἐκαστάτω ABC ἐκάστω Ald. || 3 τῷ λεγομένῳ secl. Krueger, sequ. Hude τῶν
 λεγομένων propos. Stein τὸν λεγόμενον propos. Herold Progr. Gymn. Nuremb.
 1850, 11, sequ. Legrand | ἐκαστάτω ABC || 6 μάλα] μάλιστα C || 11 ἀπ'] παρ'
 Plut. || 12 αὐτῶν B^{ac} C || 13 δέ τι C | παλακὰς C || 14 vocem unam inter μάχεσθαι
 et εἶναι erasam habet A || 17 πενταέτεος ut vid. A πενταετοῦς Eust. | εἰκοσαέτεος
 ut vid. A an Strabonis τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ antiquitus lectionem AA pro KA
 lectam exstitisse demonstrat? cf. IX 57, 2

ἰσπεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης γένηται,
 οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄφιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῆσι γυναιξὶ δίαταιν ἔχει·
 τοῦδε ἐνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τροφόμενος, μηδεμίαν
 ἄσπιν τῷ πατρὶ προσβάλῃ. αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ 137
 5 τόνδε· τὸ μὴ μῆς αἰτίας ἐνεκα μῆτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν
 μῆτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἐωυτοῦ οἰκετέων ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ
 ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος, ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ
 μέζω τὰ ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ χρᾶται.
 ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἐωυτοῦ πατέρα οὐδὲ μητέρα, ἀλλὰ 2
 10 ὁκόσα ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα
 ἂν εὐρεθῆναι ἦτοι ὑποβολιμαῖα ἔοντα ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ οἶκος
 εἶναι τὸν γε ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ ἐωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. ἄσσα δὲ 138
 σφι ποιεῖν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ
 ψεύδεσθαι νενόμισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος, πολλῶν μὲν καὶ
 15 ἄλλων εἵνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καὶ τι
 ψεύδος λέγειν. ὅς ἂν δὲ τῶν ἀσπῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος οὐ
 κατέρχεται οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοις Πέρσῃσι· φασὶ δὲ μιν ἐς τὸν
 ἥλιον ἁμαρτύνοντα τι ταῦτα ἔχειν. ξεῖνον δὲ πάντα τὸν λαμβανόμενον 2
 ὑπὸ τουτέων πολλοὶ ἐξελαύνουσι ἐκ τῆς χώρας, καὶ τὰς λευκάς περιστερὰς

AB C P(p)

τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης (πενταετής codd.) γένηται, οὐκ
 ἀπικνέεται ἐς ὄφιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῆσι (τισι **D** τοισι **V**¹) γυναιξὶ δίαταιν ἔχει.
 τοῦδε ἐνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τροφόμενος, μηδεμίαν (μηδεμίην **DR**)
 βλάβην ἀσπῇ τῷ πατρὶ προσβάλῃ (προσβάλλῃ **T**). αἰνέω (αἰνέων **RV**¹) μὲν νυν
 τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ τόνδε· τὸ (τὸν **SV**) μὴ μῆς αἰτίας ἐνεκα μῆτε
 αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν μηδὲ (μὴ δὲ **DTM** μηδένα **RV**¹ μῆτε τινὰ **S**
 μηδένα τε **V**²) τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἐωυτοῦ οἰκετέων (οἰκετῶν **TM**)
 ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν. ὁκόσα δὲ σφι ποιεῖν οὐκ (om. **M**) ἔξεστι, 138
 (ταῦτα δὲ **V**) οὐδὲ λέγειν ἔξεστι Πέρσῃσι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενό-
 μισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος καὶ τὸ ἐς ποταμὸν ἐνουρέειν (οὐρέειν **M**) ἢ

DTR M SV

16 *Λέξ. λεύκη· πάθος τι* (om. lexx. alphab. conscripta) *περὶ ὅλον τὸ σῶμα*. Suid.
λεύκη· παρὰ Ἡροδότῃ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Greg. Cor. 112 *λεύκην δὲ κα-*
λοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα

1 *πενταετής codd.* || 3 τοῦ δὲ **CP** τοῦδε δὲ propos. Schweighaeuser, sequ. Stein
 Hude | *εἵνεκα CP* | οὕτω om. **B** || 4 τόνδε] τοῦτον propos. Herwerden, sequ.
 Legrand || 5 αἰτίας *εἵνεκα C* || 9 λέγουσι] λένουσι **C** || 10. 11 ταῦτα ἀνευρηθῆναι
BP || 12 ἀληθῶς **Pp** || 19 πολλοὶ cum Hudio retinui sensum 'multi', i. e. 'fre-
 quenter' intelligens; secludi volt Stein, post χώρας transpos. Reiz, in πάλιν com-
 mutare vult Coray | post περιστερὰς aliquid excidisse putat Stein, dubitans sequ.
 Legrand

- τὴν αὐτὴν αἰτὴν ἐπιφέροντες. ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνουρέειν οὔτε ἐμπύειν, οὐ χεῖρας ἐναπονίζεσθαι οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορῶσι, ἀλλὰ σέβονται
- 139 ποταμοὺς μάλιστα. καὶ τότε ἄλλο σφι ὧδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὔ. τὰ οὐνόματά σφι ἔοντα ὅμοια τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ τελευτῶσι πάντα ἐς τὸντο 5 γράμμα, τὸ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέονσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.
- 140 Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. τάδε μέντοι ὡς κορυπτόμενα λέγεται καὶ οὐ σαφηνέως περὶ τοῦ ἀποθανόντος, ὥς οὐ 10 πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυσ πρὶν ἢ ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς 2 ἐλκυσθῆναι. μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ταῦτα ποιεόντας, ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῦσι. κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κορύπτουσι. μάγοι δὲ κεχωρίδαι πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐν 3 Αἰγύπτῳ ἱρέων· οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα 15 θύουσι, οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρίῃ πάντα πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου κτείνουσι, καὶ ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις καὶ τᾶλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἔχέτω, ὥς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, ἀνεμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.
- 141 Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολεὺς, ὥς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, 20 ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρδεις παρὰ Κύρον ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι. ὁ δὲ ἀκούσας αὐτέων, τὰ προίσχοντο, ἔλεξέ σφι λόγον, ἄνδρα φὰς ἀθλητὴν ἰδόντα ἰχθῦς ἐν τῇ θαλάσῃ 2 αὐλέειν δοκέοντά σφας ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν· ὥς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν 25

AB C P(p)

Τὸ πέρσας — οὐ et τὰ οὐνόματα — σίγμα (139) exc. paroemiogr. A

Ὁ δὲ Κύρος αὐτέων ἀκούσας τὰ προίσχοντο (141, 1) — ἐπειθόντο (141, 3) exc. floril. A²

- πύειν ἢ χεῖρας ἐναπονίζεσθαι (ἐναπονίπτεσθαι D) ἢ ἄλλο τι ποιεῖν· σέβονται δὲ
- 139 ποταμοὺς πάντων μάλιστα. τὰ δὲ οὐνόματα τῶν Περσέων πάντα τελευτῶσι ἐς τὸντο
- 140 γράμμα, τὸ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέονσι, Ἴωνες δὲ σίγμα (σῆγμα D). οὐ πρότερον δὲ παρ' αὐτῶν θάπτεται νέκυσ, πρὶν ἢ ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. ταῦτα μὲν νυν οὕτω τελεῖται.

DTR M SV

Ἡρόδοτος· τὸ δ' Δωριεὺς μὲν σὺν καλέονσιν, Ἴωνες δὲ σίγμα (139) D fol. 5^r

1—2 οὔτε ἐνουρέουσι οὔτε ἐμπύουσι οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται codd. ABCP cur infinitivi stirpis Romanae sint praeferendi, recognosci potest e grammatica mea 171; ad negationem multiplicem (οὐδὲ ἄλλον 'ne alium quidem') cf. VI 11, 2; VIII 119 etc. necnon exempla triplicis negationis apud Kühner-Gerth II 205 exhibita || 2 οὐ] οὔτε B | περιορῶσι C || 5 καὶ σώμασι καὶ C || 7 Περσέων C | ονόματα B¹ || 13 δῆ²] δὲ Stein Hude || 20 κατεστράφατο A¹BP κατεστρεφέατο C || 22 αὐτέων ἀκούσας A² | αὐτῶν C | προίσχοντο A² | προσέσχοντο Pp | προσέσχοντο ABC || 24, 25 τῶν ἐλπίδων A² || 25 λαβεῖν] βαλεῖν A

ἰγθύων καὶ ἐξειρῶσαι· ἰδόντα δὲ παλλομένους εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς
 ἰγθύς· 'παύεσθέ μοι ὀρχόμενοι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο ἀλλέοντος ἡθέλετε
 ἐκβαίνειν ὀρχόμενοι.' Κύρος μὲν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσιν Ἰωσι καὶ τοῖσι 3
 Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ Ἴωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου
 5 δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστασθαί σφεας ἀπὸ Κροίσου οὐκ ἐπέιθοντο,
 τότε δὲ κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων ἦσαν ἔτοιμοι πείθεσθαι Κύρῳ. ὁ 4
 μὲν δὴ ὀργῇ ἐχόμενος ἔλεγέ σφι τάδε. Ἴωνες δὲ ὡς ἤκουσαν τούτων
 ἀνευχεθέντων ἐς τὰς πόλιας, τείχεά τε περιβάλλοντο ἕκαστοι καὶ συνελέ-
 γοντο ἐς Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πληρὴν Μιλησίων, πρὸς μόνους γὰρ τούτους
 10 ὄρκιον Κύρος ἐποιήσατο ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός· τοῖσι δὲ λοιποῖσι [Ἰωσι]
 ἔδοξε κοινῶ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην δεησομένους Ἰωσι
 τιμωρέειν.
 Οἱ δὲ Ἴωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιόν ἐστι, τοῦ μὲν οὐρανοῦ καὶ τῶν 142
 ὥρεων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτόγγχανον ἰδρυσάμενοι πόλιας πάντων ἀνθρώπων,
 15 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ ἄνω αὐτῆς χωρία τῶντ' οὐκ εἴη τῇ Ἰωνίῃ οὔτε 2
 τὰ κάτω [οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην], τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ
 ψυχροῦ τε καὶ ὕγροῦ πιεζόμενα, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀρχμώδεος.
 γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρέπους τέσσαρας 3
 παραγωγέων. Μιλητος μὲν αὐτέων πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην,
 20 μετὰ δὲ Μυοῦς τε καὶ Πριήνη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικεῖνται κατὰ
 ταῦτα διαλεγόμενοι σφίσι, αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφών,
 Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώκαια. αὗται δὲ αἱ πόλεις τῆσι πρότερον 4
 λεχθείησι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφί δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι
 δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλεις, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰκέαται, Σάμον
 25 τε καὶ Χίον, ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἡπείρῳ ἴδρυνται, Ἐρυνθραί. Χίοι μὲν νῦν καὶ
 Ἐρυνθραῖοι κατὰ τῶντ' διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν μόνοι. οὗτοι
 χαρακτηῖρες γλώσσης τέσσαρες γίνονται.

AB C P(p)

T 21-25 Steph. Byz. e nostro aliqua laudat s. vv. Ἐφεσος, Τέως, Φώκαια, Χίος
 in Atticam dialectum prorsus versa, cf. 80, 1

23 et 27 Poll. II 109 γλῶττας ἐκάλουν . . . καὶ γλώσσης χαρακτηῖρας ὡς Ἡρόδοτος

3 ὀρχόμενοι secl. Legrand | τοῖσι Ἰωσι A | τοῖς Αἰολεῦσι P | τοῖς Αἰολεῦ-
 σι A || 4 ἔλεξε A | οἱ om. A P || 5 δι' ἀγγέλων Pp | om. A P || 6 ἔτοιμοι C Pp ||
 8 ἀνευχεθέντων B¹ | περιβάλλοντο Pp || 10 Ἰωσι secl. Legrand, cf. quae sequun-
 tur || 11 Ἰωσι] σφίσι propos. Naber (cf. quae praecedunt), sequi. Hude || 14 οὐ-
 ρέων Pp || 15 ποιεῖν C || 16 οὔτε τὰ - ἐσπέρην secl. Stein, sequi. Hude (omnia au-
 tem ab οὔτε γὰρ (lin. 15) usque ad ἀρχμώδεος (lin. 17) interpolata indicat Abicht,
 Progr. Gymn. Luneburg. 1862, cuius iudicio favet Legrand) || 17 τε² om. Pp ||
 18 αὐτῇ] αὐτοῖ C | τέσσαρας A || 19 αὐτῶν CP | μεσιμβρίην C || 21 σφι CP ||
 23 σφίσι propos. Stein, sequi. Hude || 27 τέσσαρες CP

- 143 Τούτων δὴ ὦν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ἦσαν ἐν σκέπη τοῦ φόβου, ὄρκιον ποιησάμενοι, τοῖσι δὲ αὐτῶν νησιώτησι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.
- 2 ἀπεσχίσθησαν δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος τοῦ παντός τότε Ἑλληνικοῦ γένεος, πολλῷ δὲ ἦν 5 ἀσθενέστατον τῶν ἐθνέων τὸ Ἰωνικὸν καὶ λόγον ἐλαχίστον· ὅτι γὰρ μὴ
- 3 Ἀθῆναι, ἦν οὐδέν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφευγον τὸ οὖνομα οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκληθῆσαι, ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι· αἱ δὲ 10 δυνάδεκα πόλεις αὗται τῷ τε ὀνόματι ἠγάλλοντο καὶ ἱερὸν ἰδρύσαντο ἐπὶ σφέων αὐτέων, τῷ οὖνομα ἔθεντο Πανιώνιον, ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι ἄλλοισι Ἰώνων (οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ
- 144 μετασχεῖν ὅτι μὴ Συμυρναῖοι), κατὰ περ οἱ ἐκ τῆς πενταπόλειος νῦν χώρας Δωριεῖς, πρότερον δὲ ἑξαπόλιος τῆς αὐτῆς ταύτης καλεομένης, φυλάσσον- 15 ται ὦν μηδαμὸν ἐσδέξεσθαι τῶν προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ Τριοπικὸν ἱερὸν, ἀλλὰ καὶ σφέων αὐτέων τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν ἀνομήσαντας ἐξέκλησαν
- 2 τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαι τρίποδας χαλκέους τοῖσι νικῶσι, καὶ τούτους χρῆν τοὺς λαμ- 3 βάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνατιθέναι τῷ θεῷ· ἀνὴρ ὦν Ἀλικαρνησεύς, τῷ οὖνομα ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας τῶν νόμων 20 κατηλόγησε, φέρων δὲ πρὸς τὰ ἑωντοῦ οἰκία προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα. διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ πέντε πόλεις, Αἰνδος καὶ Ἰήλυσός τε καὶ Κάμειρος καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξέκλησαν τῆς μετοχῆς τὴν ἑκτὴν πόλιν Ἀλικαρνησόν. τούτοις μὲν νυν οὗτοι ταύτην τὴν ζημίην ἐπέθηκαν.

A B C P(p)

T 7—9 Plut. De Hdt. mal. 19 (Mor. 858): v. ad 146, 2

1 Suid. σκέπη· παρὰ Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα. cf. quae ad 185, 4 ex Lexx. et Hes. laudantur || 6—7 Thom. Mag. 227 (s. v. λόγιμον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι — λόγι- μόν || 11—13 Thom. Mag. 269 (s. v. οὐδεῖς) . . . οὐ μόνον 'οὐδεῖς' καὶ 'μηδεῖς', ἀλλὰ καὶ 'οὐδένες' καὶ 'μηδένες' καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν πληθυντικῶν Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ 'οὐδαμοὶ' καὶ 'μηδαμοὶ'. Ἡρόδοτος, ὡς Ἰωνικόν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· ἐβου- λεύσαντο — μετασχεῖν || 15 Steph. Byz. s. v. Τριοπίον: τὸ κτητικόν Τριοπικός· Τριοπι- κὸν ἱερὸν· Ἡρόδοτος πρώτῃ || 17 Bekk. Anecd. Antiatt. 107 μετοχή· Ἡρόδοτος πρώτῳ

5 δέ2] δὴ propos. Stein, sequ. edd. τε propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nu- remb. 1853, 12 || 7 οὐδὲ Thom. Mag. || 8 ἔφευγον propos. Cobet (cf. Plut.) ἔφυ- γον codd. || 10 οὐνόματι CP | ἱερὸν CP || 10, 11 ἐπὶ τε σφέων CP·p || 11 αὐτῶν C | τῷ] τὸ CP·p || 15 ὦν] αἰνῶς propos. Stein IV 76, 1 collato | εἰσδέξεσθαι C ἐσδέξασθαι Pp || 16 αὐτῶν CPp || 20 τῶν νόμων Pp τὸν νόμον cett., cf. 84, 3 et quae Kallen- berg dixit in Progr. Gymn. Freder.-Werderiani Berolin. 1884, 22 || 23 Κάμειρος A

Δωδέκα δέ μοι δοξέουσι πόλιας ποιήσασθαι οἱ Ἴωνες καὶ οὐκ ἐδελῆσαι 145
 πλεῦνας ἐσδέξασθαι τοῦδε εἵνεκα, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον,
 δωδέκα ἦν αὐτῶν μέρη, κατὰ περ νῦν Ἀχαιῶν τῶν ἐξελασάντων Ἴωνας
 δωδέκα ἐστι μέρη. Πελλήνη μὲν γε πρώτη πρὸς Σικυῶνος, μετὰ δὲ
 5 Αἰγείρα καὶ Αἰγαί, ἐν τῇ Κραθίς ποταμὸς ἀένναός ἐστι, ἀπὸ τοῦ ὁ ἐν
 Ἰταλῇ ποταμὸς τὸ οὐνομα ἔσχε, καὶ Βοῦρα καὶ Εἰλίκη, ἐς τὴν κατέφυγον
 Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες, καὶ Αἴγιον καὶ Ῥύπες καὶ Πατρέες
 καὶ Φαρέες καὶ Ὠλενος, ἐν τῷ Πείρος ποταμὸς μέγας ἐστὶ, καὶ Δύμη
 καὶ Τριταιέες, οἱ μῦθοι τούτων μεσόγαιοι οἰκέουσι. ταῦτα δωδέκα 146
 10 μέρη νῦν Ἀχαιῶν ἐστι καὶ τότε γε Ἰώνων ἦν. τούτων δὴ εἵνεκα καὶ οἱ
 Ἴωνες δωδέκα πόλιας ἐποίησαντο, ἐπεὶ ὥς γέ τι μᾶλλον οὗτοι Ἴωνές εἰσι
 τῶν ἄλλων Ἰώνων ἢ κάλλιόν τι γεγόνاسι, μωρὴ πολλὴ λέγειν, τῶν
 Ἀβαντες μὲν ἐξ Εὐβοίης εἰσὶ οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα, τοῖσι Ἰωνῆς μετὰ οὐδὲ
 15 τοῦ οὐνόματος οὐδέν, Μινῶι δὲ Ὀρχομένιοι σφιν ἀναμεμίσχεται καὶ
 Καδμεῖοι καὶ Δρύοπες καὶ Φωκέες ἀποδάσμιοι καὶ Μολοσσοὶ καὶ Ἀρκάδες
 Πελασγοὶ καὶ Δωριεὲς Ἐπιδαῦριοι, ἄλλα τε ἔθνη πολλὰ ἀναμεμίσχεται·
 οἱ δὲ αὐτέων ἀπὸ τοῦ πρυτανηίου τοῦ Ἀθηναίων ὀρμηθέντες καὶ νομίζοντες 2
 γενναϊότατοι εἶναι Ἰώνων, οὗτοι δὲ οὐ γυναικας ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην,
 ἀλλὰ Καεῖρας ἔσχον, τῶν ἐφόνευσαν τοὺς γονέας. διὰ τοῦτον δὲ τὸν 3
 20 φόνον αἱ γυναῖκες αὐταὶ νόμον θέμεναι σφίσι αὐτῇσι ὄρκους ἐπῆλασαν καὶ

AB C P(p)

T 17—p. 96, 10 Plut. De Hdt. mal. 19 (Mor. 858s.) ἀλλ' ἀρίημι τὰ τῶν βαρβάρων, ἄφθονίαν γὰρ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πεποίηκεν· Ἀθηναίους τοίνυν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων Ἰώνων ἐπαισχύνεσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ μὴ βουλομένους, ἀλλὰ φεύγοντας Ἴωνας κεκληθῆναι (143, 3), τοὺς δὲ νομίζοντας αὐτῶν γενναϊοτάτους εἶναι καὶ ὀρμηθέντας ἀπὸ τοῦ πρυτανηίου τῶν Ἀθηναίων ἐκ βαρβάρων παιδοποιήσασθαι γυναικῶν, πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας φονεύσαντας· διὸ τὰς γυναικας νόμον θέσθαι, ὄρκους ἐπελάσαι καὶ παραδοῦναι ταῖς θυγατράσι μήποτε ὁμοσιτῆσαι τοῖς γε ἀνδράσι μὴδ' ὀνομαστὶ βοῆσαι τὸν αὐτῆς ἄνδρα, καὶ τοὺς νῦν ὄντας Μιλησίους ἐξ ἐκείνων γεγονέναι τῶν γυναικῶν. ὑπειπὼν δὲ καθαρῶς Ἴωνας γεγονέναι τοὺς Ἀπατούρια ἄγοντας ἐορτὴν ἄγουσι δὲ πάντες φησὶ πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων. τούτους μὲν οὕτως ἐκκέκλεικε τῆς εὐγενείας

17 Δέξ. πρυτανεῖον· θεσμοθεῖον (θεσμοθέτιον Lexx. alphab.), θόλος (θόλος καὶ ἡ τοῦ σίτου θήκη Lexx. alphab.). Suid. πρυτανεῖον· θόλος . . . || 20 Eust. II. 70 (ad A 154) τὸ . . . ὄρκους ἐπῆλασαν παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἐπῆλαγον' ἀπ' ἐναντίας γηθὲν πρὸς τὸ ἀπῆλασαν' τὸν ἐπακτὸν ὄρκον ὀνομασθῆναι πεποίηκε παρὰ τοῖς ὕστερον

1 δοκέουσι δέ μοι δωδέκα P Ald. || 2 πλέονας Pp | εἰσδέξασθαι Cpp | καὶ ὅτι καὶ ὅτε Pp || 4 γε Reiske τε codd. | πρὸ Cpp || 5 ἀένναός ACP | ἀπότον ser. codd., fortasse ἀπ' ὅτον, sed v. grammaticam meam 109 || 7 Ῥύπαις C || 8 Δούμη ABP || 11 γέ τι γε ἐπὶ C γέ τοι Pp || 14 Ὀρχομένιοι σφι Herold Progr. Reg. Gymn. Nuremb. 1850, 10 Ὀρχομενίοισιν codd.

- παρέδοσαν τῇσι θυγατράσι μή κοτε ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι μηδὲ
οὐνόματι βῶσαι τὸν ἐωντῆς ἄνδρα τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφέων τοὺς
πατέρας καὶ ἄνδρας καὶ παῖδας καὶ ἔπειτε ταῦτα ποιήσαντες αὐτῇσι
147 συνοίκεον. ταῦτα δὲ ἦν γινόμενα ἐν Μιλήτῳ. βασιλέας δὲ ἐστήσαντο οἱ
μὲν αὐτῶν Ἀγκίους ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἱππολόχου γεγονότας, οἱ δὲ 5
Καύκωνας Πυλλίους ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους.
ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἰώνων.
2 ἔστωσαν δὲ καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἴωνες [εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι
ἀπ' Ἀθηναίων γεγόνασι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ἑορτήν. ἄγουσι δὲ] πάντες
πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων· οὗτοι γὰρ μούνοι Ἰώνων οὐκ ἄγουσι 10
148 Ἀπατούρια, καὶ οὗτοι κατὰ φόνον τινὰ σκήψιν. τὸ δὲ Πανιώνιον ἐστὶ τῆς
Μυκάλης χώρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τετραμμένος κοινῇ ἐξαιρημένος ὑπὸ
Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἐλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἄκρῃ πρὸς
ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολιῶν
2 Ἴωνες ἄγεσκον ὁρτήν, τῇ ἔθεντο οὐνομα Πανιώνια. πεπόνθασι δὲ οὔτι 15
μῦναι αἱ Ἰώνων ὁρταὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς
τὸ αὐτὸ γράμμα τελευτῶσι, κατὰ περ τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα.
149 Αὐταὶ μὲν αἱ Ἰάδες πόλιες εἰσι, αἶδε δὲ <αῖ> Αἰολίδες, Κύμη ἡ Φοικωνίς
καλεομένη, Αἰγίρσαι, Νέον τεῖχος, Τῆνμος, Κίλλα, Νότιον, Αἰγιρόεσσα,
Πιτάνη, Αἰγαῖαι, Μύρωνα, Γρόνεια· αὐταὶ ἑνδεκα Αἰολέων πόλιες αἱ 20
ἀρχαῖαι, μία γὰρ σφεων παρελύθη Σμύρνη ὑπὸ Ἰώνων· ἦσαν γὰρ καὶ
2 αὐταὶ δώδεκα αἱ ἐν τῇ ἡπείρῳ. οὗτοι δὲ οἱ Αἰολέες χώρην μὲν ἔτυχον
150 κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, ὥρέων δὲ ἦκουσαν οὐκ ὁμοίως. Σμύρνην δὲ

AB C P(p)

3 Ael. Dion. Atticista (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 117) 'εἶτα' καὶ 'ἔπειτα'
Ἀττικά· τὸ δὲ 'εἶτεν' καὶ 'ἔπειτεν' Ἰακά· διὸ καὶ παρὰ Ἡροδότῳ

2 ὀνομαστί Plut. || 7 ὀνόματος BP || 8 δέ²] δὴ propos. Herold Progr. Gymn. Reg.
Nuremb. 1853, 13—14, sequ. edd. | εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες om. A¹, in mg. add. A¹ |
εἰσὶ — 9 ἄγουσι δὲ seclusi (a Ionica dialecto abhorrentes consideres formas) quae
veri simillimum iudicandum est invasisse e Plutarchi verbis (vel e simili fonte),
ubi illud ὑπειπὼν ea a nostro expressis verbis non esse dicta satis perspicue ex-
primit et ἑορτήν ἄγουσι δὲ ad explendam tantum Plutarchi sententiam ex eis quae
apud Hdt. sequuntur detractum esse recognoscitur || 9 ὁρτήν Pp | δέ om. C ||
12 ὑπὸ] ἀπὸ C || 15 ὁρτήν AB | πεπόνθασι — 17 οὐνόματα del. Stein, locum suspi-
catur Legrand || 16 ὁρταὶ AB || 17 τῷτὸ CP | τελευτῶσαι Pp Ald. || 18 αἶδε
δὲ A | αἶ suppl. Ald. || 19 Τῆνος codd., quam lectionem respuit Holsten ap. Steph.,
sequ. edd., Gronovius autem codicum testimonium emendari non vult, inepte
iudicans dialecti phonetismum forma Τῆνος esse exhibitum | Αἰγιρόεσσα C Αἰγι-
ροῦσσα Stephani Byz. Aeolicam formam nominis in Ionicam vel Atticam tantum
convertit || 20 Αἰγαῖα C | αἶ om. CP || 21 παρεληλύθη C¹, παρελείφθη adser. C² ||
22 δώδεκα ἐν C

ὧδε ἀπέβαλον Αἰολέες· Κολοφωνίους ἄνδρας στάσει ἐσσωθέντας καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρίδος ὑπεδέξαντο. μετὰ δὲ οἱ φηγάδες τῶν Κολοφωνίων φυλάξαντες τοὺς Συμυρναίους ὁρτὴν ἔξω τείχεος ποιευμένους Διονύσω τὰς πόλεις ἀποκλήσαντες ἔσχον τὴν πόλιν. βοηθησάντων δὲ 2
 5 πάντων Αἰολέων ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο τὰ ἔπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἰώνων ἐκλιπεῖν Σμύρνην Αἰολέας. ποιησάντων δὲ ταῦτα Συμυρναίων ἐπιδιείλοντό σφεας αἱ ἑνδεκα πόλεις καὶ ἐποιήσαντο σφέων αὐτέων πολιίτας. αὗται 151
 μὲν νυν αἱ ἡπειρωτίδες Αἰολίδες πόλεις ἔξω τῶν ἐν τῇ Ἰδῇ οἰκημένων· κευορίδαται γὰρ αὗται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσαι πέντε μὲν πόλεις τὴν 2
 10 Λέσβον νέμονται — τὴν γὰρ ἕκτῃ ἐν τῇ Λέσβῳ οἰκεομένην Ἀρίσβαν ἡνδραπόδισαν Μηθυμναῖοι, ἐόντας ὁμαίμους —, ἐν Τενέδῳ δὲ μία οἰκέεται πόλις, καὶ ἐν τῇσι Ἑκατὸν νήσοις καλεομένησι ἄλλη μία. Λεσβίοις μὲν νυν καὶ Τενεδίοις, κατὰ περ Ἰώνων τοῖσι τὰς νήσους 3
 15 τῇ ἂν οὗτοι ἐξηγέονται.

Ὡς δὲ ἀπίκοντο ἐς τὴν Σπάρτην τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων οἱ ἄγγελοι, 152
 κατὰ γὰρ δὴ τάχος ἦν ταῦτα πρησόμενα, εἶλοντο πρὸ πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα, τῷ οὐνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ πορφύρεόν τε εἶμα περιβαλόμενος, ὡς ἂν πυνθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν Σπαρτιητέων, καὶ καταστάς 2
 20 ἔλεγε πολλὰ τιμωρεῖν ἑωυτοῖσι χεῖρῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ πως 2
 ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρεῖν Ἰῶσι· οἱ μὲν δὲ ἀπαλλάσσοντο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπωσάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς ἀγγέλους ὁμῶς ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρα, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, κατασκόπους τῶν τε Κύρου 3
 25 πρηγμάτων καὶ Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι ἐς Φώκαιαν ἔπεμπον ἐς 3
 Σάρδεις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν Λακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρεῖν ὡς αὐτῶν οὐ περιοφεμένων. ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος λέγεται Κύρον 153
 ἐπειρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων, τίνες ἐόντες ἀνθρωποὶ Λακεδαιμό-

AB C P(p)

Σχόλ. 152, 3 σινάμωρον· πορνικόν. καὶ σινάμωρος ὁ κακόσχυλος· Ἡρόδοτος. καὶ σιναμωρομένην συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα. οὕτως Ἀριστοφάνης B⁵

5 Λέξ. ἔπιπλα· ἡ μὴ βεβαία κτήσις (ἐγγαῖα κτίσις Lexx. ser. conser.), ἀλλ' ἐπιπόλαιος (ἐπιπλα καὶ τὰ ἐπάνω τῶν στρωμάτων add. alph.). Suid. ἔπιπλα· σκευὴ τὰ μὴ ἔργεια, ἀλλ' ὅσον ἐπιπόλαια, οἱ δὲ ἐπίπλα αὐτὰ φασιν. Greg. Cor. 111 ἔπιπλα τὴν μὴ βεβαίαν (βαθεῖαν ser.) κτήσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολής || 10 Steph. Byz. s. v. Ἀρίσβη: Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἰάζων Ἀρίσβαν (Ἀρίσβην codd. tres) καλεῖ ἐν πρώτῃ

1 ἀπέβαλλον C | στάσι AB¹ | ἐσσωθέντες B¹ || 6 Συμυρναίων secl. Stein || 11 Μηθυμναῖοι B¹ Μηθυμναῖοι cett. litterae e litteram η suprasec. A man. rec. || 13 Τενεδίοις C || 16 ἀπίκοντο C ἀπικέοντο Pp || 18 Φωκαεῖα P^{ac} Φωκαεῖα P^{cp} cett. || 20, 21 οὐκ ἐσήκουον propos. Naber οὐ πως ἐσήκουον propos. Stein || 23 μὲν om. C || 28 ἐπήρεσθαι C

- νιοι καὶ κόσοι πλήθος ταῦτα ἐωντῶ προαγορεύουσι. πυνθανόμενον δέ μιν εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιῆτην· ὁκ' ἔδεισά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσι ἐστὶ χώρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος, ἐς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλήλους ὁμιλοῦντες ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ἣν ἐγὼ ὕμναινω, οὐ τὰ Ἴωνων
 2 πάθεα ἔσται ἔλλεσχα ἀλλὰ τὰ οἰκῆια.' ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἑλλήνας 5 ἀπέρριψε ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτισάμενοι ὦνῃ τε καὶ πρήσει χρέωνται· αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορῇσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσθαι, οὐδέ σφι
 3 ἔστι τὸ παράπαν ἀγορῇ. μετὰ ταῦτα ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδις Ταβάλῳ ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ χρυσὸν τὸν τε Κροῖσον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν Πακτῆ ἀνδρὶ Λυδῶ κομίζειν ἀπήλυνε αὐτὸς ἐς Ἀγβάτανα, Κροῖσόν τε 10 ἅμα ἀγόμενος καὶ τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην
 4 εἶναι. ἣ τε γὰρ Βαβυλῶν οἱ ἦν ἐμπόδιος καὶ τὸ Βάκτριον ἔθνος καὶ Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ' οὓς ἐπεῖχε τε στρατηλατέειν αὐτὸς, ἐπὶ δὲ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν.
 154 Ὡς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ 15 Πακτῆς ἀπὸ τε Ταβάλου καὶ Κύρου, καταβάς δὲ ἐπὶ θάλασσαν ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο καὶ τοὺς ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους ἐπειθε σὺν ἐωντῶ στρατεύεσθαι. ἐλάσας δὲ
 155 ἐπὶ τὰς Σάρδις ἐπολιόρκει Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει. πυνθόμενος δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε πρὸς Κροῖσον, τάδε ἑκροῖσε, τί ἔσται 20 τέλος τῶν γινομένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοί, ὥς οἴκασι, πρήγματα παρέχοντες καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, μὴ ἄριστον ἢ ἐξανδραποδίσασθαι σφεας· ὁμοίως γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι,
 2 ὥς εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας τῶν παίδων αὐτοῦ φέισαιτο. ὥς δὲ καὶ ἐγὼ Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα ἐόντα σὲ λαβὼν ἄγω, αὐτοῖσι δὲ 25 Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα καὶ ἔπειτα θωνυμάζω, εἴ μοι ἀπεστᾶσι.' ὁ μὲν δὴ, τὰ περ ἐνόεε, ἔλεγε, ὁ δ' ἁμείβετο τοῖσδε δείσας, μὴ ἀναστάτους
 3 ποιήσῃ τὰς Σάρδις· ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἰρηκας, σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ χρέο μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσης ἀναμάρτητον εὐδσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ τῶν νῦν ἐστεώτων· τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγὼ τε 30

AB C P(p)

Σχόλ. 153, 1 ad ἔλλεσχα sub obelo in mg. habet αἰσχροῦς A man. rec.

T 23 s. Clem. Al. Strom. VI 19, 2 Ξενοφῶν λέγει· ὁμοίως — φέισαιτο

1 πόσοι Pp || 3 πόλει CP | ἀποδεδειγμένος C || 4 ὁμιλοῦντες (i.e. ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ) scripsi ὁμούντες codd. ὁμύντες propos. Bekker, sequ. Stein Hude || 6 κτισάμενοι scripsi κτησάμενοι codd. (cf. 167, 3) στησάμενοι propos. Stein, sequ. Hude || 7 χρέωνται — σφι om. C || 10 Πακτῆ ἀνδρὶ Λυδῶ om. C | αὐτοῦς C || 18 δέ] τε C || 19 ἀκροπόλει CP || 23 γε om. Clem. || 24 ὥς Pp ὥς cett. || 26 θωνυμάζω C || 29 χρέω CP

ἐπρηξα καὶ ἐγὼ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω· τὰ δὲ νῦν παρῶντα Πακτύης γάρ ἐστι ὁ ἀδικῶν, τῷ σὺ ἐπέτρεψας Σάρδεις, οὗτος δότω τοι δίκην. Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστέωσι ⁴ μήτε δεινοὶ τοι ἔωσι· ἅπειπε μὲν σφι πέμψας ὅπλα ἀρήια μὴ κεκτῆσθαι, ⁵ κέλευε δὲ σφας κιθῶνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι καὶ κοθόρουνος ὑποδέσθαι, πρόειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρίζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν παιδεύειν τοὺς παῖδας. καὶ ταχέως σφέας, ὦ βασιλεῦ, γυναικας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοὶ τοι ἔσονται μὴ ἀποστέωσι. Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ταῦτα εὗρίσκων Λυδοῖσι ¹⁵⁶ ¹⁰ ἢ ἀνδροαποδισθέντας πρηθῆναι σφας, ἐπιστάμενος, ὅτι, ἦν μὴ ἀξιώχρεον πρόφασιν προτείνῃ, οὐκ ἀναπαύσει μιν μεταβουλεύσασθαι, ἀρρωδέων δὲ μὴ καὶ ὕστερόν κοτε οἱ Λυδοί, ἦν τὸ παρὲν ὑπεκδροάμωσι, ἀποστάντες ἀπὸ τῶν Περσέων ἀπόλωνται. Κύρος δὲ ἤσθεις τῇ ὑποθήκῃ καὶ ὑπείς τῆς ² ὀργῆς ἔφη οἱ πείσεσθαι. καλέσας δὲ Μαζάρσα ἄνδρα Μῆδον ταῦτά τέ οἱ ¹⁵ ἐντετέλατο προοιπεῖν Λυδοῖσι, τὰ δὲ Κροῖσος ὑπετίθετο, καὶ πρὸς ἐξανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδεις ἐστρατεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύην πάντως ζῶντα ἀγαγεῖν παρ' ἐωυτὸν.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντετελάμενος ἀπῆλθανε ἐς ἡθεα τὰ Περσέων, ¹⁵⁷ Πακτύης δὲ πυνθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἐωυτὸν ἰόντα, δείσας ²⁰ ὄψατο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις τοῦ ² Κύρου στρατοῦ μοῖραν ὅσῃν δὴ κοτε ἔχων, ὥς οὐχ εὔρε ἔτι ἐόντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύην ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἠνάγκασε τὰς Κύρου ἐντολὰς ἐπιτελέειν· ἐκ τούτου δὲ κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζώης μετέβαλον. Μαζάρης δὲ μετὰ τοῦτο ἐπεμπε ἐς τὴν Κύμην ³ ²⁵ ἀγγέλους ἐκδιδόναι κελύων Πακτύην. οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν συμβουλῆς

AB C P(p)

Σχόλ. 155, 3 (ad ἀναμάξας) ἀναφύρας, σκευάσας B

Ὅτι Πακτύης πυνθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν Περσικὸν ἐπ' ἐωυτὸν ἰόντα (157, 1) inc. Const. Porph. περί ἀρετῆς καὶ κακίας exc. VIII

¹⁸ Λέξ. ἡθεα· τόποι ἐν οἷς ἀνατρέφονται (ἀναστρέφονται Lexx. alph. conscr.). Suid. ἡθεα· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται. Greg. Cor. 83 καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς ἀναστρέφονται, ἡθη

⁴ τοι] τε CP || ⁵ ὑποδύνειν C || ⁹ αἰρετώτερα B || ¹⁰ ἀξιώχρεον B^cP || ¹⁴ πείθεσθαι codd., corr. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 11s. (locis V 39, 2 et minus apte VI 2, 1 collatis) || ¹⁵ προσεξανδραποδίσασθαι Pp || ²⁰ Σάρδεις Const. | τοῦ – ²² μὲν om. Const. || ²¹ οὐχ] cf. 5, 2; 8, 3 et grammaticam meam 38 || ²³ ἐκτελέειν Const. | δὲ κελευσμοσύνης om. Const. || ²⁴ ζώης B¹C ζώης Const. | μετέβαλλον Const. | μετὰ τοῦτο om. Const. | τὴν om. Const.

- πέρη ἐς θεὸν ἀνῶσαι τὸν ἐν Βραγχίδῃσι. (ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέσι τε πάντες καὶ Αἰολέσι ἐδίδεσκον χρῆσθαι.
- 158 ὁ δὲ χῶρος οὗτός ἐστι τῆς Μιλησίης ὑπὲρ Πανόρμον λιμένος.) πέμψαντες ὦν οἱ Κυμαῖοι ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους εἰρώτεον περὶ Πακτῆν, ὁκοῖόν τι ποιεόντες θεοῖσι μέλλοιεν χαριεῖσθαι· ἐπειρωτῶσι δέ σφι ταῦτα 5 χρηστήριον ἐγένετο ἐκδιδόναι Πακτῆν Πέρσῃσιν. ταῦτα δὲ ὡς ἀπενει- 2 χθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὁρμέατο ἐκδιδόναι. ὁρμωμένον δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθους Αἰριστόδικος ὁ Ἡρακλείδεω ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ καὶ δοκέων τοῦ θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθές, ἐς δὲ τὸ δεύτερον περὶ Πακτύεω ἐπειρωτῶ- 10 159 μενοι ἦσαν ἄλλοι θεοπρόποι, τῶν καὶ Αἰριστόδικος ἦν. ἀπικομένων δὲ ἐς Βραγχίδας ἐχρηστηριάζετο ἐκ πάντων Αἰριστόδικος ἐπειρωτῶν, τάδε ὄναξ, ἦλθε παρ' ἡμέας ἱκέτης Πακτῆς ὁ Ἀνδὸς φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων· οἱ δὲ μιν ἐξαιτέονται προσεῖναι Κυμαίους κελεύοντες. 2 ἡμεῖς δὲ δειμαίνοντες τὴν Περσέων δυνάμιν τὸν ἱκέτην ἐς τότε οὐ τετολμή- 15 καμεν ἐκδιδόναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως, ὁκότερα ποιέωμεν.' ὁ μὲν ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' αὖτις τὸν αὐτὸν σφι χρησμὸν 3 ἔφαινε κελεύων ἐκδιδόναι Πακτῆν Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰριστόδικος ἐκ προνοίης ἔποιεε τάδε· περιῶν τὸν νηὸν κύκλῳ ἐξαίρει τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα, ὅσα ἦν νεροσσευμένα ὀρνίθων γένηα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ 20 αὐτοῦ ταῦτα λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ αἵματος γενέσθαι φέρουσαν μὲν πρὸς τὸν Αἰριστόδικον, λέγουσαν δέ, τάδε ἄνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾷς ποιεῖν; τοὺς ἱκέτας μὲν ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις; Αἰριστόδικον δὲ 4 οὐκ ἀπορήσαντα πρὸς ταῦτα εἰπεῖν· ὄναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω τοῖσι ἱκέτησι βοηθῆεις, Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι; τὸν δὲ αὖτις 25 ἀμείψασθαι τοῖσδε· καὶ κελεύω, ἵνα γε ἀσεβήσαντες θάσσον ἀπόλησθε, 160 ὡς μὴ τὸ λοιπὸν περὶ ἱκετέων ἐκδόσις ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ χρηστήριον.' ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε ἐκδόντες

AB C P(p)

1 ἀνῶσαι Ald. ἀνοῖσαι propos. Bredow Quaest. crit. 341, sequ. Stein Hude. ab ἀνωθέω ('permittere, delegare' i. q. anglice 'hand over', cf. GEL, sicut ap. Dion. Cass. τὰ πράγματα ἐς τὸν δῆμον) ducendum potius quam ab ἀναφέρω | Βραγχίδῃσι Const. | ἦν γὰρ — 4 Βραγχίδας om. Const. || 2 ἐδίδεσκον C || 3 πέμψαντες] πέμψας δὲ C || 4 ἠρώτεον CP || 5 ἐπειρωτῶσι C || 7 ὁρμωμένον Pp ὁρμωμένον C ὁρμω- μένον propos. Stein, sequ. Hude | ὁρμωμένον — 8 Αἰριστόδικος] Αἰριστόδικος δὲ Const. || 9 ἀπιστέων C Const. fort. ἀπιστεύειν restituendum | δοκέων] δικαιῶν Const. || 10 ἐπὶ AB Const. | ἐπειρωτῶμενοι C || 11 τῶν] ὧν una littera quae τ fuisse videtur ante erasa A | ἀπικομένων — 12 πάντων] καὶ ἐχρηστηριάζετο Const. || 12 ἐπειρωτῶν Pp ἐπειρωτέων C || 17 ἐπειρώτα C || 20 νεροσσευμένα C || 21 ταῦτα αὐτοῦ C¹ || 28 ἀπενειχθέντα C

ἀπολέσθαι οὔτε παρ' ἐωντοῖσι ἔχοντες πολιορκέσθαι ἐκπέμπουσι αὐτὸν
 ἐς Μυτιλήνην. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρους ἀγγελίας 2
 ἐκδιδόναι τὸν Πακτὺν παρεσκευάζοντο ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δῆ. οὐ γὰρ ἔχω
 τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως, οὐ γὰρ ἐτελεώθη. Κυμαῖοι γὰρ ὡς ἔμαθον 3
 ταῦτα πρησόμενα ἐκ τῶν Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς Λέσβον
 ἐκκομίζουσι Πακτὺν ἐς Χίον, ἐνθεῦτεν δὲ ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης πολιοῦχον
 ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. ἐξέδοσαν δὲ οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνεί 4
 μισθῷ (τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου, ἐστὶ χώρος τῆς Μυσίας, Λέσβου ἀντίος).
 Πακτὺν μὲν νῦν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ἐν φυλακῇ θέλοντες
 Κύρῳ ἀποδέξαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γενόμενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς 5
 ἐκ τοῦ Ἀταρνέος τούτου οὔτε [οὐλὰς κριθῶν] πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν
 οὐδενὶ οὔτε πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν ἀπείχετό τε τῶν
 πάντων ἰσῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χώρας ταύτης γινόμενα.

Χῖοι μὲν νῦν Πακτὺν ἐξέδοσαν, Μαζάρης δὲ μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο 161
 ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον, καὶ τοῦτο μὲν Πριηνέας ἐξηνδρα-
 ποδίσατο, τοῦτο δὲ Μαϊάνδρου πεδῖον πᾶν ἐπέδραμε λήην ποιεύμενος
 τῷ στρατῷ, Μαγνησίην τε ὡσαύτως. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτίκα νοῦσῳ
 τελευτᾷ. ἀποθανόντος δὲ τούτου Ἀρπαγος κατέβη διάδοχος τῆς στρατη- 162
 γῆς, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν ὁ Μῆδων βασιλεὺς Ἀστυάγης
 ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιληίην συγκατεργασάμενος.
 οὗτος ὦνῆρ τότε ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς ὡς ἀπύκετο ἐς τὴν 2

AB C P(p)

ἔχοντες πολιορκέσθαι ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἐκπέμπουσι (160, 1) expl. Const.
 Porph. exo. VIII, add. exo. IX: Ὅτι ἐς Χίον ἐκδοθεὶς ὁ Πακτύς καὶ ἐξ ἱεροῦ
 Ἀθηναίης πολιοῦχου ἀποσπασθεὶς ἐξεδόθη (160, 3)
 ατρεκ[εως ... ετελεω]θη κ[υμαιοι] (160, 2–3) Pap. Ox. 2096 fr. 8 valde mutilatum

T 3–5 Plut. de Hdt. mal. 20 (Mor. 859) Πακτὺν δ' ἀποστάντα Κύρου φησὶ Κυ-
 μαίους καὶ Μυτιληναίους ἐκδιδόναι παρασκευάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μισθῷ· οὐ
 γὰρ ἔχω γ' εἰπεῖν ἀτρεκέως· ... Χίους μέντοι τὸν Πακτὺν κομισθέντα πρὸς αὐτοὺς
 ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης πολιοῦχον ἐκδοῦναι, καὶ ταῦτα ποιῆσαι τοὺς Χίους τὸν Ἀταρνέα
 μισθὸν λαβόντας

11 Λέξ. πρόχυσιν· τὸ ἀποσπείσαι. Suid. πρόχυσιν παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπείσαι.
 Greg. Cor. 110 πρόχυσιν τὸ ἀποσπείσαι

2 Μυτιλήνην CP || 3–4 ἐπὶ μισθῷ· οὐ γὰρ ἔχω γε εἰπεῖν Plut. || 5 Μυτιληναίων
 B² CP || 6 ἱεροῦ Const. || 8 τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου, distinxi, 'quod ad Atarnem
 attinet' intellegens (cf. Kühner-Gerth I 363; genitivum 'vix intellegit' Legrand
 et e sequentibus irrepsisse credit); Ἀταρνεί non esse adi., sed substantivum, cui
 μισθῷ appositionis vi est adiunctum (cf. Powell's Lexicon s. v. μισθός), recte
 iudices || 11 οὐλὰς tantum secl. Stein οὐλαῖς propos. Reiske | κριθέων Stein,
 sequ. Hude || 12 ἀπείχετό] γράφεται ἀπύκετο prima ut vid. man. in mg. adser. A ||
 15 πολιορκήσαντας C || 17 τε] δὲ C

Ἰωνίην, αἶρεε τὰς πόλιν χάμασι· ὅπως γὰρ τειχίῃρας ποιήσεις, τὸ
 163 ἐνθεῦτεν χώματα χῶν πρὸς τὰ τεῖχεα ἐπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίῃ Ἰωνίης
 ἐπεχείρησε. οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακροῖσι πρῶτοι Ἑλλήνων
 ἐχρήσαντο, καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν
 2 Ταρτησσὸν οὗτοι εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναντίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι 5
 νηυσὶ ἀλλὰ πεντηκοντέροις. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ταρτησσὸν προσφιλέες
 ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησίων, τῷ οὐνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος,
 ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώκοντα ἔτα, ἐβίωσε δὲ <τὰ> πάντα εἴκοσι
 3 καὶ ἑκατόν· τοῦτω δὲ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ Φωκαῖες οὕτω δὴ τι
 ἐγένοντο, ὥς τὰ μὲν πρῶτὰ σφας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς ἐωντοῦ 10
 χώρας οἰκῆσαι ὅκου βούλονται, μετὰ δέ, ὥς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς
 Φωκαῖας, ὁ δὲ πυνθόμενος τὸν Μῆδον παρ' αὐτῶν ὥς αὔξοιτο, ἐδίδου σφι
 4 χρήματα τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ περίοδος τοῦ τεύχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσι, τοῦτο δὲ πᾶν λίθων
 164 μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. τὸ μὲν δὴ τεῖχος τοῖσι Φωκαεῦσι 13
 τρόπῳ τοῦδε ἐξεποιήθη, ὁ δὲ Ἀρπαγὸς ὥς ἐπήλασε τὴν στρατιήν,
 ἐπολιόρκεε αὐτοὺς προῖσχόμενος ἔπεα, ὥς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται
 Φωκαῖες προμαχεῶνα ἓνα μόνον τοῦ τεύχεος ἐρεῖψαι καὶ οἰκημα ἐν
 2 κατιρῶσαι. οἱ δὲ Φωκαῖες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ ἔφασαν θέλειν
 βουλευσασθαι ἡμέρην μίαν καὶ ἔπειτα ὑποκρινέσθαι· ἐν ᾧ δὲ βουλεύονται 20
 αὐτοί, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιήν ἀπὸ τοῦ τεύχεος. ὁ δὲ
 Ἀρπαγὸς ἔφη εἰδέναι μὲν εὖ, τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν, ὅμως δὲ σφι

AB C P(p)

Σχόλ. 162, 2 (ad τειχίῃρας) ἀντὶ εἰσω τοῦ τεύχεος B³ 164, 1 ἐρεῖψαι· ἐκ τοῦ
 ἐρείπω, ὅσον προμαχῶνα καταβαλεῖν ἓνα καὶ οἰκημα ἐν ἐδαφίσει. ὦν τὸ μὲν ἐκ τοῦ
 ἐρείπω, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἀρῶ, ἀρόσω, ἀρόσαι B

T 8 Cic. de senect. 19 fuit enim, ut scriptum video, Arganthonius quidam Gadibus,
 qui LXXX regnavit annos, centum et viginti vixit. Phlego Macrobi 4 Ἀργανθώνιος
 ὁ τῶν Ταρτησίων βασιλεὺς, ὥς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος καὶ Ἀνακρέων ὁ ποιητής, ἔτη 90'.
 Strabo 151 Ἡρόδοτον δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως καταγράψαι καλέσαντα Ἀργαν-
 θώνιον

12s. Thom. Mag. 293 (s. v. περιβάλλεσθαι) περιβάλλω τινά . . . ὅπερ οὐ μόνον
 δοτικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ εὔρηται· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἐδίδου — πόλιν ||
 19 Suid. περιημάκτεον· ἐδυσφόρουν· οἱ δὲ Φωκαῖες — δουλοσύνη (id. laudat s. v.
 δουλοσύνη)

2 πρὸς τειχίῃρας C || 7 Ἀργανθώνιος C || 8 ὀγδοήκοντα AB | ἐβίωσε δὲ πάντα
 om. C | τὰ add. Hermann, cf. 214, 3 etc. || 9 δέ] δὴ Ald., recepp. Stein Hude |
 Φωκαῖες C | τι] τοι C || 10 ἐωντοῦ C || 11 γε om. Pp || 13 περιβάλλεσθαι Thom.
 Mag. || 18 ἐρεῖψαι AB (litterae i priori ei supraser. prima ut vid. man. A) *ῥοιρε C.
 v. schol. B || 19 κατιρῶσαι (e κατιρῶσαι videtur ortum) AB^{ac}P κατιρῶσαι B^c
 κατερῶσαι C || 21 ὁ δὲ — p. 103, 1 τεύχεος haplogr. om. C

παριέναι βουλεύσασθαι. ἐν ᾧ ὦν ὁ Ἀρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν 3
στρατιήν, οἱ Φωκαῖες ἐν τούτῳ κατασπῆσαντες τὰς πεντηκοντέρους
ἐσθόμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἐπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα
τὰ ἐκ τῶν ἱδρῶν καὶ τὰ ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ
5 γραφὴ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες ἐπλεον ἐπὶ
Χίου· τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι. οἱ δὲ 165
Φωκαῖες, ἐπεῖτε σφι Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσσας καλεομένας οὐκ
ἐβούλοντο ὠνευμένοισι πωλεῖν δειμαίνοντες, μὴ αἱ μὲν ἐμπορίον γένωνται,
ἢ δὲ αὐτέων νῆσος ἀποκλησθῇ τούτον εἵνεκα, πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαῖες
10 ἐστελλόντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ τῇ Κύρῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ
θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ οὐνομα ἦν Ἀλαλίη. Ἀργαθῶνιος δὲ 2
τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκει. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα
καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φώκαιαν κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν
φυλακὴν, ἣ ἐφρούρεε παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγον τὴν πόλιν, μετὰ δέ,
15 ὥς τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ
ἔωντων τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν 3
καὶ ὤμοσαν μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν πρὶν ἢ τὸν μύδρον τούτον ἀνα-
φανῆναι. στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον ὑπὲρ ἡμίσεως τῶν ἀστῶν
ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἡθῶν τῆς χώρας, ψευδὸρ-
20 κιοὶ δὲ γενόμενοι ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον
ἐφύλασσαν, ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἐπλεον. ἐπεῖτε δὲ ἐς τὴν 166
Κύρνον ἀπίκοντο, οἶκεον κοινῇ μετὰ τῶν πρότερον ἀπικομένων ἐπ' ἔτεα
πέντε καὶ ἱρὰ ἐνδρυσάντο· καὶ ἦγον γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους
ἅπαντας. στρατεύονται ὦν ἐπ' αὐτοὺς κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι Τυρσηνοὶ
25 καὶ Καρχηδόνιοι νηυσὶν ἑκάτεροι ἐξήκοντα. οἱ δὲ Φωκαῖες πληρώσαντες 2
καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα ἑόντα ἀριθμὸν ἐξήκοντα ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόνιον
καλεόμενον πέλαγος. συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίᾳ Καδμεῖη τις νίκη

ABC P(p)

T 11 Steph. Byz. Ἀλλαλία· πόλις ἐν Κύρῳ τῇ νήσῳ, κτίσμα Φωκαέων, ὡς Ἡρό-
δοτος· τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαλιαῖος

16 Δέξ. μύδρον· σιδήρον ἀργόν. Hes. μύδρος· ὁ ἀργὸς σιδήρος . . . σιδήρος πεπν-
ρωμένος. Suid. μύδρος· σιδήρος ἀργός, πεπρωακτωμένος

2 Φωκαῖες C || 6 Φώκαιαν edd. alii hic et in seqq., sed cf. quae ad 80, 1 ad-
notavi || 9 αὐτῶν B^{ac} CP || 11 ἐνεκτίσαντο coni. Stein (cf. 153, 2) ἐνεκτίσαντο
coni. Legrand coll. V 23, 2 | Ἀλλαλία (Attice) Steph. Byz. || 12 ἐτετελευτήκει
edd. alii, cf. gramm. meam 153s. || 16 ἐαυτῶν A || 17 ἀναφανῆναι codd., em. Reiske
ἀναδύναι propos. Bekker ἀναβῆναι Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 16 ||
18 ὑπερημίσεως Pp (cf. VII 40, 1) || 19 τῆς χώρας secl. Herwerden glossam iudi-
cans, fort. recte, cf. Lexx. ad 157, 1 || 21 Οἰνουσσέων C || 23 ἄγον γὰρ ἤδη CP

τοῖσι Φωκαεῦσι ἐγένετο· αἱ μὲν γὰρ τεσσαράκοντά σφι νῆες διεφθάρησαν, αἱ δὲ εἴκοσι αἱ περισσοῦσαι ἦσαν ἄχρηστοι, ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβό-
 3 λους· καταπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Ἀλαλίην ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς
 γυναικάς καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν, ὅσῃν οἶα τε ἐγίνοντο αἱ νῆες σφι ἄγειν,
 167 καὶ ἔπειτα ἀφέντες τὴν Κύρνον ἔπλεον ἐς Ῥήγιον. τῶν δὲ διαφθαρείσεων
 νεῶν τοὺς ἄνδρας οἳ τε Καρχηδόνιοι <ἔλαχον> καὶ οἳ Τυρσηνοὶ λαχόντες
 αὐτῶν πολλῶ πλείους καὶ τοὺτους ἐξαγαρόντες κατέλευσαν. (μετὰ δὲ
 Ἀγυλλαίοισι πάντα τὰ παριόντα τὸν χώρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαῖες κατα-
 λευσθέντες ἐκέατο, ἐγίνετο διάστροφα καὶ ἐμπηρα καὶ ἀπόπληκτα,
 2 ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι. οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι ἐς Δελφούς
 ἔπεμπον βουλόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε
 ποιέειν, τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἔτι ἐπιτελέουσιν· καὶ γὰρ ἐναγίζουσι σφι
 3 μεγάλως καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἐπιστάσι.) καὶ οἳτοι μὲν τῶν
 Φωκαίων τοιοῦτῳ μόρῳ διεχρήσαντο, οἱ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ῥήγιον κατα-
 φυγόντες ἐνθεῦτεν ὀρμεόμενοι ἐκτίσαντο πόλιν γῆς τῆς Οἰνωτρῆς ταύτην,
 4 ἣτις νῦν Ὑέλλη καλεῖται· ἐκτίσαν δὲ ταύτην πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιῆτεω

ABC P(p)

T 15 Steph. Byz. s. v. Θυέλα: Ουέλα (sic scribendum; Θυέλα, Θυέλλα codd.).
 πόλις Οἰνωτρίας, ἐν ἣ μοῖρα Φωκαίων ὤκησεν, ὡς Ἡρόδοτος πρώτῳ (nomen emendavit e Velia explicans Stein in Vindiciarum Hdt. specimen 19)

2 Λέξ. ἔμβολος· χάλκωμα περιτιθέμενον (ἐπιτιθέμενον v. l.) κατὰ πρόωρον ταῖς
 ναυσίν. Suid. ἔμβολος· χάλκωμα πεπυρωμένον περιτιθέμενον κατὰ πρόωρον ταῖς να-
 σίν. Greg. Cor. 108 ἔμβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον (προτιθέμενον v. l.)
 κατὰ πρόωρον ταῖς ναυσίν || 11 Suid. ἁμαρτίαν οἱ Ἀπτικοί, ἁμαρτίδα Ἡρόδοτος καὶ
 ἄλλοι Ἰωνες || 12 Λέξ. ἐναγίζειν· τὸ (om. Lexx. alphab. conser.) χοὰς ἐπιφέρειν ἢ
 θύειν (ἢ θύειν om. Lexx. alphab. conser.) τοῖς κατοικομένοις ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπα-
 νᾶν (ἢ — δαπανᾶν om. Lexx. alph. conser.). Erotian. ἐναγίζειν· τοῖς κατοικομένοις
 ἢ τοῖς καταχθονίοις θύειν. Hes. ἐναγίζειν· τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικο-
 μένοις ἢ διὰ πυρὸς δαπανᾶν ἢ φονεύειν. Suid. ἐναγίζειν· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ χοὰς φέ-
 ρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν. Greg. Cor. 109 ἐναγίζειν δὲ
 τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις || 13 s. Thom. Mag.: v. quae ad 82, 8
 laudantur

1 τεσσαράκοντα A | σφίσι ABP (v. grammaticam meam 105) || 2 ἀπεστρέ-
 φато AB || 6 ἔλαχον supplevi. lacunam statuit Reiske post Τυρσηνοί, quod recep-
 edd. cett. ea de causa quod Agyllae Tyrrenorum urbis antea mentio non esset
 facta; facilius autem hunc locum sanes, si 7 μετὰ — 13 ἐπιστάσι pro parenthesi
 consideres | λαχόντες scripsi ἔλαχόν τε codd. ἔλαβον τε propos. Casaubon (v. Po-
 well CR 52, 1938, 58 s.) || 7 πλείστους propos. Stein, sequ. Hude || 11 ἁμαρτίδα C
 AΔA
 ex AMAPTIAN potest nasci, glossator aliquis (cf. Suid.) tali usus esse videtur exem-
 plari || 13 καὶ ἵππικόν om. Pp || 14 Φωκαίων C Φωκαίων Thom. Mag. || 15 ὀρ-
 μεόμενοι C | ἐκτίσαντο scripsi (cf. 153, 2) ἐκτίσαντο codd. τι (q. e. ἐκτίσαντο)
 adnotavit Scaliger in notis Cantabrig. Nn. V. 26 ἔκτισαν Schweighaeuser | Οἰνο-
 τρῆς C || 16 Ὑέλλη C^{ac} (cf. lectiones codd. Steph. Byz.) | Ποσειδωνιῆτεω ABC

μαθόντες ὡς τὸν Κύρνον σφι ἡ Πυθίη ἔχρησε κτίσαι ἤρων ἐόντα, ἀλλ' οὐ τὴν νῆσον.

Φωκαίης μὲν νῦν πέρι τῆς ἐν Ἰωνίῃ οὕτως ἔσχε· παραπλήσια δὲ 168
τούτοις καὶ Τήιοι ἐποίησαν· ἐπείτε γάρ σφεων εἶλε χώματι τὸ τεῖχος
5 Ἀρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηίκης
καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν Ἀβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος
Τιμήσιος κτίσας οὐκ ἀπόνητο, ἀλλ' ὑπὸ Θρηίκων ἐξελασθεὶς τιμὰς νῦν
ὑπὸ Τηίων τῶν ἐν Ἀβδήροισι ὡς ἤρως ἔχει.

Οὗτοι μὲν νῦν Ἰώνων μούνοι τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι ἐξέλιπον 169
10 τὰς πατρίδας, οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες πλὴν Μιλησίων διὰ μάχης μὲν ἀπίκοντο
Ἀρπάγῳ κατὰ περ οἱ ἐκλιπόντες καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ περὶ τῆς
ἐωντοῦ ἕκαστος μαχόμενοι, ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἁλόντες ἔμενον κατὰ
χώρην ἕκαστοι καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δέ, ὡς καὶ 2
πρότερόν μοι εἰρηται, αὐτῷ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι ἡσυχίην ἤγον.
15 οὕτω δὴ τὸ δευτέρον Ἰωνίη ἐδεδοῦλωτο. ὡς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἴωνας
ἐχειρώσατο Ἀρπαγος, οἱ τὰς νήσους ἔχοντες Ἴωνες καταρρωδήσαντες
ταῦτα σφέας αὐτοὺς ἔδωσαν Κύρῳ. κεκακωμένων δὲ Ἰώνων καὶ συλλεγο- 170
μένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Πανιώνιον πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα
Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, τῇ εἰ ἐπείθοντο, παρῆχε
20 ἃν σφι εὐδαιμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα· ὃς ἐκέλευε κοινῶ στόλῳ Ἴωνας 2
ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδῶ καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων
καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας δουλοσύνης εὐδαιμονήσειν νήσων τε
ἀπασέων μεγίστην νεμομένους καὶ ἄρχοντας ἄλλων· μένουσι δὲ σφι ἐν
τῇ Ἰωνίῃ οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἐτι ἐσομένην. αὕτη μὲν Βίαντος τοῦ 3
25 Πριηνέος γνώμη ἐπὶ διεφθαρμένοις Ἴωσι γενομένη, χρηστή δὲ καὶ πρὶν
ἢ διαφθαῆναι Ἰωνίην Θαλέω ἀνδρὸς Μιλησίου ἐγένετο τὸ ἀνέκαθεν

AB C P(p)

T 26 Plut. de Hdt. mal. 15 (mor. 857) καὶ μὴν τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν, οὗς αὐτὸς σοφισ-
τάς προσεῖπε, τὸν . . . Θάλητα Φοίνικα τῷ γένει τὸ ἀνέκαθεν ἀποφαίνεται βάρβαρον.
Theodoret. Graec. affect. I 24 τὸν . . . Θάλην οἱ μὲν Μιλήσιον λέγουσι, Λεάνδρος δὲ
καὶ Ἡρόδοτος Φοίνικα προσηγόρευσαν

6–7 Thom. Mag. 406 (s. v. ὠνήσομαι) . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· τὴν – ἀπ-
ώνητο || 26 Phryn. 237 ἀνέκαθεν . . . εἰ δέ τις φαίη ἐπὶ χρόνον παρ' Ἡροδότῳ εἰρη-
σθαι τοῦτον, ἀληθὴ μὲν φῆσαι (εἰρηται γάρ), οὐ μὴν τῷ ὕφ' Ἡροδότου εἰρησθαι τὸ
δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται

5 Θρηίκης codd., em. Bekker || 7 ἀπόνητο Pp Thom. Mag. | ἐξελαθεὶς P'p ||
10 ἀπικέστο CP || 14 ἄγον CP || 17 ταῦτά propos. Reiske || 21 ἀερθέντας Ald. αἰ-
ρεθέντας codd. (cf. 165, 3) || 26 Θάλλεω Pp Θάλεω rell. | τὸ] τὰ propos. Abicht
coll. V 55 etc., sed cf. II 43, 2; VI 128, 2

γένος ἐόντος Φοίνικος, ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἴωνας κεκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέω, Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης, τὰς δὲ ἄλλας πόλεις οἰκεομένας μηδὲν ἥσσον νομίζεσθαι, καθάπερ εἰ δῆμοι εἴεν.

- 171 Οὕτω μὲν δὴ σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο· Ἀρπαγος δὲ καταστρεφά-
 2 μενος Ἰωνίην ἐποιέετο στρατήνῃ ἐπὶ Κᾶρας καὶ Καννίους καὶ Λυκίους 5
 2 ἅμα ἀγόμενος καὶ Ἴωνας καὶ Αἰολέας. εἰσι δὲ τούτων Κᾶρες μὲν ἀπιγμένοι
 ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων, τὸ γὰρ παλαιὸν ἐόντες Μίνω κατήκοοι καὶ
 καλεόμενοι Λέλεγες εἶχον τὰς νήσους φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελέοντες,
 3 Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν οἱ τὰς νέας. ἅτε δὴ Μίνω τε κατεστραμμένου 10
 γῆν πολλὴν καὶ εὐτυχεύοντος τῷ πολέμῳ τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώτατον
 4 τῶν ἐθνέων ἀπάντων κατὰ τοῦτον ἅμα τὸν χρόνον μακρῷ μάλιστα. καί
 σφι τριζὰ ἐξευρήματα ἐγένετο τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ
 τὰ κράνα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες καὶ ἐπὶ τὰς
 ἀσπίδας τὰ σημῆα ποιεῖσθαι, καὶ ὄχαρα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι 15
 πρῶτοι· τέως δὲ ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες, οἱ περ
 ἐώθεσαν ἀσπίσι χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνουσι οἰηκίζοντες περὶ τοῖσι
 5 αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοις περικείμενοι. μετὰ δὲ τοὺς Κᾶρας
 χρόνῳ ὕστερον πολλῷ Δωριεὺς τε καὶ Ἴωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων
 καὶ οὕτως ἐς τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρητὲς 20
 λέγουσι γενέσθαι· οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογεύουσι τούτοις οἱ Κᾶρες,
 ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐωντοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῷ
 6 ὀνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους, τῷ περ νῦν. ἀποδεικνῦσι δὲ ἐν
 Μυλάσοισι Διὸς Καρίου ἱερὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι
 μέτεστι ὥς κασιγνήτοις ἐοῦσι τοῖσι Καρσί, τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν 25
 Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελφεούς. τούτοις μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ
 ἐόντες ἄλλον ἔθνεος ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τούτοις δὲ οὐ

AB C P(p)

T 2 Steph. Byz. Τέως· πόλις Ἰωνίας· ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ

10—11 Thom. Mag. 74 (s. v. καταστρέφομαι) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἅτε — πολλὴν ||

11 Steph. Byz. Καρία· τῶν Καρῶν τὸ κτητικὸν Καρικὸς· τὸ Καρικὸν ἔθνος δοκι-
 μώτατον || 23 Thom. Mag.: v. quae ad I 82, 8 laudantur

1 ἐκτῆσθαι BCP || 2 μέσον] v. Steph. Byz. || 3 καθάπερ CP || 4 οὕτω] οὗτοι
 propos. Schaefer, sequ. Stein Hude || 5 στρατήνῃ C || 9 ἐπὶ add. Werfer (cf. II
 29, 1; 34, 1, IV 16, 2; 192, 3) || 10 δὴ] δὲ p δὲ δὴ CP^{ms} || 11 λογιμώτατον] δοκι-
 μώτατον Steph. || 13 ἐξεγένετο C || 15 σημεία Pp Ald. || 18 fort. περικείμεναι (nom.
 abs.) vel περικείμενας (ad ἀσπίδας spectans) legendum, ne περικείσθαι medii vi
 Hdt. iam habeas aetate || 23 ὀνόματι CP ὀνόματι AB Thom. Mag. || 24 Μυλάσ-
 σοισι Pp || 25 τοῖσι om. A¹, add. A²

μέτα. οἱ δὲ Καύνιοι αὐτόχθονες δοκέειν ἐμοὶ εἶσι, αὐτοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης 172
 φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι δὲ γλώσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἣ οἱ
 Κᾶρες πρὸς τὸ Καννικὸν (τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι),
 νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ
 5 Καρῶν· τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα εἰλαδὸν
 συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισίν. ἰδρυθέντων δὲ 2
 σφι ἱρῶν ξεινικῶν μετέπειτα, ὥς σφι ἀπέδοξε (ἔδοξε δὴ τοῖσι πατρίοισι
 μοῦνον χρᾶσθαι θεοῖσιν), ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδὸν
 τύπτοντες δόρασι τὸν ἥερα μέχρι οὖρων τῶν Καλυνδικῶν εἶποντο καὶ
 10 ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιοῦτοισι 173
 χρέωνται, οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης τῶρχαῖον γεγόνασι, τὴν γὰρ Κρήτην
 εἶχον τὸ παλαιὸν πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς 2
 βασιληΐας τῶν Εὐρώπης παίδων Σαρπηδόνος τε καὶ Μίνω, ὥς ἐπεκράτησε
 τῇ στάσει Μίνως, ἐξήλασε αὐτόν τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας
 15 αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπωσθέντες ἀπίκοντο τῆς Ἀσίας ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν
 γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς, οἱ δὲ Μιλυαὶ τότε
 Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τῶς μὲν δὴ αὐτῶν Σαρπηδὸν ἤρχε, οἱ δὲ ἐκαλέοντο 3
 τὸ πέρ τε ἡρείκαντο οὐνομα καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων οἱ
 Λύκιοι, Τερμίλαι· ὥς δὲ ἐξ Ἀθηνέων Λύκος ὁ Πανδίωνος, ἐξελασθεὶς καὶ
 20 οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέος, ἀπίκετο ἐς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπη-
 δόνα, οὕτω δὴ κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθη-
 σαν. νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. ἐν δὲ τῷδε 4
 ἴδιον νενομίκασι καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι
 ἀπὸ τῶν μητέρων ἐωντοὺς καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων. εἰρομένον δὲ 5
 25 ἐτέρον τὸν πλησίον, τίς εἴη, καταλέξει ἐωντὸν μητροθέν καὶ τῆς μητρὸς
 ἀνανεμεῖται τὰς μητέρας. καὶ ἦν μὲν γε γυνὴ ἀστὴ δούλω συνουικήσῃ,

AB C P(p)

T 16ss. Strabo 573 τούτους . . . ἀγαγεῖν ἐκ Κρήτης ἀποίκους Σαρπηδόνα . . . καὶ
 ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς πρότερον Μιλυάς, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἔτι δὲ πρότερον Σο-
 λύμους, ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίωνος Λύκον ἀφ' ἐαυτοῦ προσαγορεύσαι τοὺς αὐτοὺς
 Λυκίους. Steph. Byz. Τέρμερα· πόλις Λυκίας· . . . Ἡρόδοτος δὲ Τερμίλας αὐτοὺς
 καλεῖ ἐν τῷ πρώτῳ. cf. Eust. Dion. 857

⁸ Λέξ. ἡβηδόν· μετὰ ἰσχύος, μετὰ ἀκολασίας (δρχηδόν add. Lexx. alph. conser.) ||
²⁶ Suid. s. v. ἀνανεμεῖν· Ἡρόδοτος δὲ ἀνανεμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθει-
 κε

⁵ γὰρ secl. Stein | ἱλαδὸν Pp; nihil obstat quin forma εἰλαδὸν recipiatur, cf.
 Frisk Etym. Wb. s. v. ἱλη || ⁶ εἰς C || ⁷ ἔδοξε δὴ om. C | δὴ] δὲ Ald. edd. || ⁸ χρ*α-
 σθαι B || ⁹ δοῦρασι Pp | ¹⁹ Ἀθηναίων CP | ἐξελαθεὶς Pp || ²⁰ ἀδελφοῦ p Ald. |
 Αἰγέως codd. || ²³ συμφέροντα A (vocem obelo sign. nulla in mg. adnotatione
 addita) || ²⁴ ἡρομένον C || ²⁶ ἀνανεμεῖται C

γενναῖα τὰ τέκνα νερόμισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστός, καὶ ὁ πρῶτος αὐτῶν, γυναικα ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ, αἵτιμα τὰ τέκνα γίνεται.

- 174 Οἱ μὲν νυν Κᾶρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον αποδεξάμενοι ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου, οὔτε αὐτοὶ οἱ Κᾶρες αποδεξάμενοι οὐδὲν οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων
2 ταύτην τὴν χώραν οἰκέουσι. οἰκέουσι δὲ καὶ ἄλλοι καὶ Λακεδαιμονίων
ἄποικοι Κνίδιοι τῆς χώρας τῆς σφετέρης τετραμμένης ἐς πόντον, τὸ δὲ
Τριόπιον καλέεται, ἀργμένης δὲ ἐκ τῆς Χερσονήσου τῆς Βυβασίης
3 εἰσῆς τε πάσης τῆς Κνιδίης πλὴν ὀλίγης περιορόου. (τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς
πρὸς βορρῇν ἄνεμον ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς νότον ἢ
κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον θάλασσα.) τὸ δὲ ὅλγιον τοῦτο ἐὼν ὅσον τε 10
ἐπὶ πέντε στάδια ὤρουσσαν οἱ Κνίδιοι, ἐν ὧν Ἀρπαγὸς τὴν Ἰωνίην κατ-
εστρέφετο, βουλόμενοι νῆσον τὴν χώραν ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ πᾶσά σφι
ἐγίνετο, τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρα ἐς τὴν ἡπειρον τελευτᾷ, ταύτῃ ὁ ἰσθμὸς
4 ἐστὶ τὸν ὤρουσσαν. καὶ δὴ πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων, μᾶλλον
γάρ τι καὶ θεϊότερον ἐφαίνοντο τιτρώσκεσθαι οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ οἰκότος 15
τά τε ἄλλα τοῦ σώματος καὶ μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς θρανομένης
τῆς πέτρης, ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους ἐπειρησόμενους τὸ ἀντίξουν.
5 ἡ δὲ Πυθίη σφι, ὡς αὐτοὶ Κνίδιοι λέγουσι, χρᾶ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ, τάδε

Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε μηδ' ὀρύσσετε·
Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο.

20

- 6 Κνίδιοι μὲν ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης τοῦ τε ὀρύγματος ἐπαύσαντο
καὶ Ἀρπάγῳ ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδωσαν.
175 ἦσαν δὲ Πηδασεὺς οἰκεῦντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησσοῦ μεσόγαίαν, τοῖσιν ὅκως
τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσσεσθαι, αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι περιοίκοις, ἡ ἱερεὶα
τῆς Ἀθηναίης πάγωνα μέγαν ἴσχει. τρεῖς σφι τοῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῶν 25

AB C P(p)

T 19s. Oenom. ap. Euseb. praep. ev. V 26 (fr. 8 Mullach FPhG II 369) Ἴσθμὸν — ἐβούλετο || 23ss. Strabo 611 ἐν . . . τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἀλικαρνασσέων τὰ Πηδάσα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις. . . τοῖς δὲ Πηδασεῦσι τούτοις, φησὶν Ἡρόδοτος, ὅτε μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον ἔσσεσθαι καὶ τοῖς περιοίκοις, τὴν ἱερεῖαν τῆς Ἀθηναίης πάγωνα ἴσχειν· τρεῖς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς

1 Antiatt. Bekk. Anecd. 111: v. quae ad 123, 2 laudantur || 17 Ἀέξ. ἀντίξουν· τὸ ἐναντιούμενον. Suid. ἀντίξουν· ἐναντίον, πολέμιον· Ἡρόδοτος· καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντίξουν Πέρσῃ (VI 7)

6 οἱ post Κνίδιοι add. Bekker (inepte ut mihi videtur), sequ. Stein Hude || 7 Βυβλεσίης codd., corr. Vossius || 9 ἀπείργει Cp Ald. || 13 ἐγένετο CP || 17 ἐπειρησόμενους codd. || 19 δὲ om. Oenom. || 20 αἱ κ' Oenom. codd. plur. || 23 Πηδασσεὺς C | οἰκοῦντες codd. || 24 μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον Strabo

περὶ Καρίην ἀνδρῶν μούνοι τε ἀντέσχον χρόνον Ἀρπάγω καὶ πρήγματα
 παρέσχον πλείστα ὅρος τειχίσαντες, τῷ οὐνομά ἐστι Αἰδη. Πηδασέες μὲν 176
 νυν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, Λόκιοι δέ, ὥς ἐς τὸ Ξάνθιον πεδίον ἤλασε ὁ
 Ἀρπαγος τὸν στρατόν, ἐπεξιόντες καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς
 5 ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο, ἐσσωθέντες δὲ καὶ κατεilhθέντες ἐς τὸ ἄστν
 συνήλυσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα
 καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι.
 ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὄρκους δεινούς, ἐπεξεληθόντες 2
 ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι μαχόμενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φαιμένων 3
 10 Ξανθίων εἶναι οἱ πολλοὶ πλὴν ὀγδώκοντα ἰστιάων εἰσὶ ἐπήλυδες· αἱ δὲ
 ὀγδώκοντα ἰστίαι αὐταὶ ἔτχον τηρικαῦτα ἐκδημέουσαι καὶ οὕτω περιεγέ-
 νοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως ἔσχε ὁ Ἀρπαγος, παραπλησίως δὲ καὶ
 τὴν Καῦνον ἔσχε· καὶ γὰρ οἱ Καύνιοι τοὺς Λυκίους ἐμιμήσαντο τὰ πλέω.

Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίας Ἀρπαγος ἀνάστατα ἐποίησε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς 177
 15 αὐτὸς Κῦρος πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος καὶ οὐδὲν παρτεῖς. τὰ μὲν νυν
 αὐτῶν πλέω παρήσομεν, τὰ δὲ οἱ παρέσχε τε πόνον πλείστον καὶ ἀξιαπ-
 ηγητότατά ἐστι, τούτων ἐπιμνήσομαι.

Κῦρος ἐπεῖτε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ὑποχέτρια ἐποιήσατο, Ἀσσυρίοισι 178
 ἐπετίθετο. τῆς δὲ Ἀσσυρίας ἐστὶ μὲν κού καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα
 20 πολλά, τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα σφι Νίνου ἀναστά-
 του γενομένης τὰ βασιλῆα κατεστήκει, ἦν Βαβυλῶν ἐοῦσα τοιαύτη δὴ
 τις πόλις· κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, μέγαθος ἐοῦσα μέτωπον ἑκαστον 2
 εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, ἐούσης τετραγώνου· οὗτοι στάδιοι τῆς περι-
 ὁδου τῆς πόλιος γίνονται συνάπαντες ὀγδώκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν
 25 νυν μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου, ἐκεκόσμητο δὲ

ABC P(p), ad quos ab initio cap. 178 (ubi Κῦρος δὲ ἐπεῖτε incipiunt) rursus
 accedunt DTR M SV et ab ἦν δὲ Βαβυλῶν (178, 1) b

Ὅτι Νίνου ἀναστάτου γενομένης μεγάλης πόλεως τῶν Ἀσσυρίων τὰ βασιλῆα
 (178, 1) – τετραγώνου (178, 2) exc. h

T 19ss. Eust. Dion. 1005 Ἡρόδοτος . . . περὶ τῆς Περσικῆς Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά
 φησιν, ὅτι τῆς Ἀσσυρίας ὀνομαστότατον πόλισμα καὶ ἰσχυρότατον ἡ Βαβυλῶν, ἔνθα
 καὶ τὰ βασιλῆα, οὐδὰ δὲ τετραγώνος κέεται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μέτωπον ἑκαστον
 αὐτῆς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, ὥστε εἶναι κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον τῆς πόλεως
 στάδια τετρακόσια ὀγδοήκοντα

2 Πηδασέες C || 4 ὑπεξιόντες codd., corr. Bekker, cf. lin. 8 || 5 ἐπεδείκνυντο C ||
 6 συνείλησαν Pp || 8 ἐπεξεληθόντες codd., corr. Bekker, cf. lin. 4 || 11 ἰστιάων Pp ||
 18 ὑπὸ χεῖρα DTRMSV | ἐποιήσαντο C || 18–19 Ἀσσυρίοισι ἐπετίθετο τῆς δὲ
 om. A¹, in mg. add. A¹ || 19 ἐστὶ τὰ μὲν ABCP || 20 ὀνομαστότατον C || 21 βασι-
 λῆα M || 22 καίεται SV || μέγεθος D¹SV || 23 τετραγώνων DTRV¹ || 24 γίνονται
 RMY | πόλεως T

- 3 ὥς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τάφρος μὲν πρώτη μιν βαθεῖα
 τε καὶ εὐρεῖα καὶ πλήρῃ ὕδατος περιϑέει, μετὰ δὲ τείχος πεντήκοντα μὲν
 179 πῆχεων βασιλῆων ἐὼν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ διηκοσίῳ πῆχεων. ὁ δὲ βασι-
 πρὸς τοῦτους ἐπιφράσαι, ἵνα τε ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ἀναισιμώθῃ καὶ τὸ
 5 τείχος ὄντινα τρόπον ἔργαστο· ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθουν
 τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἐκφερομένην, ἐλκύσαντες δὲ πλίνθους
 2 ἱκανὰς ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνουσι· μετὰ δὲ τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ
 θερμῇ καὶ διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθον ταρσοὺς καλῶμων διαστοιβάζον-
 10 τες ἔδειμαν πρώτη μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα, δευτέρα δὲ αὐτὸ τὸ τείχος
 3 τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ τοῦ τείχους παρὰ τὰ ἔσχατα οἰκήματα μον-
 νόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα, τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων
 ἔλιπον τεθρίπκῳ περιέλασιν· πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι περίξ τοῦ τείχους ἑκατόν,
 4 χάλκεαι πᾶσαι, καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα ὠσανύτως. ἔστι δὲ ἄλλη
 πόλις ἀπέχουσα ὀκτὼ ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ Βαβυλῶνος· Ἴς οὖνομα αὐτῇ. 15

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 179, 1 (ad ἀναισιμώθῃ) ἐξεχοῖσθη, ἐξεφορήθη, ἀνετέθη πλυνθενθεῖσα· ἐν
 ἄλλοις ἡ λέξις σημαίνει τὸ ἡνύσθη καὶ ἑδαπανήθη B

Τὸ δὲ τείχος αὐτῆς πεντήκοντα πῆχεων — δακτύλοις (178, 3) et ποταμός τις Ἴς
 ὄνομα ἐσβάλλει (ἐς τὸν) Εὐφράτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον· ὃς ἅμα — ἐκομίσθη (179, 4)
 exc. § ὁ βασιλῆος πῆχες — δακτύλοις (178, 3) in Atticum sermonem vertens exc.
 paroemiogr. A

T 138. Eust. Dion. 1005 πύλαι δὲ περίξ τοῦ τείχους ἑκατόν, χάλκεαι πᾶσαι, ὥσπερ
 καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ ὑπέρθυρα

6 num huc refertur Pollucis (II 102) ἀναστομῶσαι (ἀνεστόμωσε v. l.) τὰς τάφρους
 φησιν Ἡρόδοτος, καὶ Καλλίας ὁ κωμικός? || 9 Λέξ. ταρσοὶ καλῶμων· πρασίαι, ἐν ἣ
 ἐξήραινον τὴν πλίνθον. Suid. ταρσοὶ καλῶμων· παρ' Ἡροδότῳ ἡ πρασία, οὗ ἐξή-
 ραινον τὴν πλίνθον. Greg. Cor. 107 ταρσοὺς δὲ καλῶμων τὴν πρασίαν, οὗ ἐξήραινον
 τὴν πλίνθον | Antiatt. Bekk. Anecd. 89 δόμων· οὐκ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐφ' οὗ
 ἡ συνήθεια τάττει· Ἡρόδοτος πρώτῳ καὶ δευτέρῳ (II 127, 3) || 10 ibid. δεύτερον·
 ἀντὶ τοῦ 'μεθ' ἐτέρου'· Ἡρόδοτος πρώτῳ || 15 Choerob. in EM 470, 309 τὸ . . . Ἴς
 γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς δικατάληκτον. οὐ μόνον δὲ δόναμιν σημαίνει, ἀλλ' ἔστι καὶ
 ὄνομα ποταμοῦ, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

1 ἴδμεν M Ald. (ἴσμεν suprascr. nescio quae man. M) ἴσμεν cett. | τάφος C |
 μιν om. DTRMSV | βαθέα T Ald. || 2 εὐρέα TMSV Ald. | καί² om. TRMSV ||
 3 πῆχεων¹ τειχέων C | ἐὼν om. § || 4 μεῖζων D¹ A μεῖζον R μεῖζον V ||
 5 ἔτι φράσαι propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ἀνεσιμώθῃ SV^b ἄλλη σι-
 μωθῇ D || 8 ἱκανοὺς T | χρεώμενοι RSV || 9 τριάκοντα V^b | πλίνθοις SV
 πλίνθους v | πλίνθον ταρσοὺς καλῶμων om. D, in mg. suppl. D² || 10 δεύ-
 τερον Antiatt. | αὐτὸ τὸ αὐτὸ SV^c v || 11 τείχους RSV | μονόκωλα TR μονώ-
 κωλα C || 11, 12 ἔδειμαν μονόκωλα M || 13 τεθρίπκων M | ἐστᾶσι DTRMS ἐστώσι
 (σ ex π, α ex α corr.) V ἐπτάσι v | ἑκατόν^{το} ἑκαόντο (ex ἑκαόν sine dubio or-
 tum) v || 14 ὑπέρθυρον SV || 15 ἡμερῶν DRMSV | ὁδὸν om. M

ἐνθα ἐστὶ ποταμὸς οὐ μέγας· Ἴς καὶ τῷ ποταμῷ τὸ οὖνομα. ἐσβάλλει δὲ οὗτος ἐς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον. οὗτος ὢν ὁ Ἴς ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλοὺς, ἐνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τείχος ἐκομίσθη. ἐτετείχιστο μὲν νυν ἡ Βαβυλῶν τρόπῳ 180
 5 τοιῶδε, ἐστὶ δὲ δύο φάρσεια τῆς πόλιος. τὸ γὰρ μέσον αὐτῆς ποταμὸς διέρρει, τῷ οὖνομά ἐστι Εὐφράτης, ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμενίων, ἐὼν μέγας καὶ βαθὺς καὶ ταχύς· ἐξίει δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. τὸ ὢν δὴ 2
 τεῖχος ἐκότερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος ἐκότερον τοῦ ποταμοῦ αἵμασιγὴ πλίνθων
 10 ὁπτέων παρατείνει. τὸ δὲ ἄστν αὐτὸ ἐὼν πλήρες οἰκίῶν τριορόφων καὶ τε- 3
 τριορόφων κατατέμνεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας τὰς τε ἄλλας καὶ τὰς ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας. κατὰ δὴ ὢν ἐκάστην ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασιγῇ τῇ 4

AB C P(p) DTR M SV(b)

T 1 Eust. II. 877 (ad A 668) ὅτι . . . Ἴς καὶ ὄνομά ἐστι ποταμοῦ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος οἶδε καὶ τις δὲ Φύλαξ ἱστορικός, παρεσημειώσαντο οἱ τεχνικοί || 5ss. Eust. Dion. 988 καὶ Ἡρόδοτος δὲ φησιν, ὅτι τὸ μέσον τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διέρρει, ὃς ῥέει μὲν ἐξ Ἀρμενίων μέγας ὢν καὶ βαθὺς καὶ ταχύς, ἐξίτσει δὲ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν || 10 Dion. Hal. ars rhet. I 3 καὶ Ἡρόδοτος πεντόροφα καὶ ἐξόροφα φησιν εἶναι ἐν Βαβυλῶνι

1-4 Steph. Byz. Ἴς, πόλις Περσική, Ἡρόδοτος πρώτη· ἐνθα καὶ ποταμὸς Ἴς . . . ἐνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς (ἐν codd.) τὸ ἐν Βαβυλῶνι τείχος ἐκομίσθη. Herodian. π. μονή. λέξ. 19 (s. v. τίς) τὸ 'τίς' ἐπὶ ποταμοῦ κείμενον παρ' Ἡροδότῳ ἐκτενόμενον ἔχει τὸ ἰ || 5 Λέξ. φάρσος (φάρος DO φάρος r)· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον (om. lexx. alph. conscr.). Hes. φάρσος· τρύφος, κλάσμα, πετρίον. Phot. φάρσος· τρύφος, ῥάκος, πετρίον, ἀκρωτήριον, κλάσμα. Suid. φάρσος· κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πετρίον, ἀκρωτήριον. Greg. Cor. 106 φάρσος (φάρος v. l.) τὸ κλάσμα, τὸ τρύφος, τὸ ἀκρωτήριον || 9 Λέξ. αἵμασιγὰ· τὸ ἐξ χαλίκων ὠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τεῖχιν, ὃ νῦν ἐρμακίās καλοῦσιν (δ - καλοῦσιν) καὶ ὃ ἐξ ἀκανθῶν φραγμός blvx). Eust. Od. 1851 (ad s 358) Αἴλιος . . . Διονύσιος εἰπὼν . . . , ὅτι αἵμασιγὰ τὸ ἀπὸ χαλίκων τεῖχιν, ἐπάγει· ἦν τινες καὶ ἄρπεζον ὡς καὶ Ἰωνες, δηλοῖ δέ, φησί, τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. I 356 αἵμασιγὰ· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τεῖχιν, κυρίως δὲ τοῖς ἡκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς, ἦν τινες ἄρπεζον, καὶ οἱ Ἰωνες οὕτω χρώνται· δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. Suid. αἵμασιγὰ· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τεῖχιν ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῳ, ἦν τινες ἄρπεζον, καὶ Ἰωνες οὕτω χρώνται· δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. cf. Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 101

1 τὸ] τῷ **RV** | ὄνομα **DV** || 2 οὗτος om. **Bῆ** | Εὐφράτην **CP** | Ἴς] num olim fīs erat scriptum? v. Herodian || 3 ἐνθα **T** || 4 τετείχιστο **C** || 5 δὲ om. **DTR MSV** || 6 διέρρει **C** | Εὐφράτης **CPRV^acb** | ὢν Eust. || 7 δὲ] δὴ **S** om. **Vb** | δὴ ὢν **M** || 9 αἱ ἐπικαμπαὶ delendum iudicat Legrand | παρὰ τὸ χεῖλος **D¹** | αἵμασιγὰ **V²** Lexx. αἵμασιν **Vb** αἵμασιγῇ (ex ΑΙΜΑΣΙΑ^{ΣΙΗ} ortum esse recte iudicat Weber Anal. Hdt. 207) **S** αἵμασῇ **D¹** αἵμασῇ **D** man. rec. || 10 ἐὼν **P** ἐὼν **p** cett. | οἰκῶν **DTRMSV** | τριορόφων **B^cPD^cTR^cM** (v. Dion. Hal.) | τετριορόφων **B^cPTRSV** om. **M** τριορόφων et τετριορόφων scripsi cum Hudio, maxime vero dubitans, cf. Wackernagel Dehnungsgesetz 23s. || 11 ἰθείας **M** || 12 ὁδὸν om. **SV**

παρὰ τὸν ποταμὸν πυλίδες ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι, τοσαῦται ἀριθμὸν.
 ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεαι φέρονσαι καὶ αὐταὶ ἐς αὐτὸν τὸν ποταμὸν.
 181 τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θύρῃς ἐστί, ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθεῖ, οὐ
 2 πολλῷ τεφρῷ ἀσθενέστερον τοῦ ἑτέρου τεύχεος, στενωτότερον δέ. ἐν δὲ φάρσει
 ἑκατέρω τῆς πόλιος ἐτετελείστο <τὸ> ἐν μέσῳ· ἐν τῷ ἐντῇ τὰ βασιλῆα
 περιβόλῳ [τε] μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Διὸς Βήλον ἱὸν
 χαλκόπυλον (καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι τοῦτο ἐόν, δύο σταδίων πάντῃ ἐόν τετράγω-
 3 νον), ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἱεροῦ πύργος στερεὸς οἰκοδόμηται, σταδίου καὶ τὸ
 μῆκος καὶ τὸ εὖρος, καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε,
 4 καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τούτῳ, μέχρις οὐδ' ὀκτὼ πύργων. ἀνάβασις δὲ ἐς 10
 αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποιήται.
 μεσοῦντι δὲ κού τῆς ἀναβάσεως ἐστὶ καταγωγὴ τε καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι,
 5 ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ
 πύργῳ νηὸς ἔπεστι μέγας· ἐν δὲ τῷ νηῷ κλίνη μεγάλη κέεται εὐέστρω-
 μένη καὶ οἱ τράπεζα παρακείμεαι χρυσεῇ. ἀγαλμα δὲ οὐκ ἐνὶ οὐδὲν αὐτόθι 15
 ἐνιδρυμένον, οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων ὅτι μὴ γυνὴ μόνη
 τῶν ἐπιχωρίων, τὴν ἂν ὁ θεὸς ἐληται ἐκ πασέων, ὥς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι
 182 ἐόντες ἱερεῖς τούτου τοῦ θεοῦ. φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ
 λέγοντες) τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς τὸν νηὸν καὶ ἀναπαύεσθαι ἐπὶ
 τῆς κλίνης (καθάπερ ἐν Θήβῃσι τῇσι Αἰγυπτίῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, 20
 2 ὥς λέγουσι οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ
 Θηβαίου γυνή, ἀμφοτέραι δὲ αὗται λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμίλην
 φοιτᾶν, καὶ κατὰ περ ἐν Πατάροις τῆς Λυκίης ἢ πρόμαντις τοῦ θεοῦ,

AB C P(p) et usque ad στενωτότερον δέ (181, 1) DTR M SV(b)

1 Λέξ. λαῦραι· ὄρμαι, ἄμφοδοι || 12 Λέξ. καταγωγὴ· πανδοχεῖον (πανδοκεῖον lexh. alph. conser.). Suid. καταγωγὴ· παρὰ Ἡροδότῳ πανδοκεῖον || 21s. Lex. Vindob. p. 89 ἐκεῖθι γράφεται ὡς αὐτόθι· Ἡρόδοτος· καὶ — γυνή

1 ἐπῆσαν D^cTRM ἐπίεσαν D^{ac} εἰδίκεσαν V^cb ἐσθήκεσαν SV^{ac} || 2 καὶ¹ om. Pp | αὐταὶ C | χάλκεαι DTRMSV^cb || 3 μὲν om. R | περιθεῖ om. DTR MSV || 5 τετελείστο C | ἐν μέσῳ secl. Stein. verbi teiγίζειν vim transitivam conservare cupiens supplēvi τὸ, quod haplographice omisum ab aliquo scriba inter lineas suppletum in prius τε (lin. 6) postea mutatum esse haud absurdum videtur |

ἐντῇ scripsi ἦεν codd. quod ex ^{EN}HN (littera N pro accentu circumflexo lecta?) natum esse veri simile mihi videtur. μὲν propos. Gronov. in not. et obs. ad loc. ('nec error est in hac voce ἐκατέρω, verum in verbo ἦεν'), quem sequ. edd. alii. intellegas: ἐν τῷ ἐντῇ τὰ βασιλῆα, (sc. ἐτετελείστο τὸ ἐν μέσῳ) περιβόλῳ μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ (sc. ἐτετελείστο) Διὸς Βήλον ἱὸν χαλκόπυλον || 6 τε¹ del. Bekker, cf. quae ad lin. 5 adnotavi. retinere vult Legrand constructionem αὐτῶν τε ταύτην πρώτην καὶ μόνην (II 79, 3) comparans | τε² om. Pp || 7 τοῦτο ἐπὶ Pp || 14 ἔπεστι B || 17 ὁ om. p Ald. || 20 κατὰ περ C || 21 οἱ om. C || 22 Θηβαίων Lex. Vind.

ἐπεὰν γένηται — οὐ γὰρ ὦν αἰεὶ ἐστὶ χρηστήριον αὐτόθι —, ἐπεὰν δὲ
 γένηται, τότε ὦν συγκατακλήεται τὰς νύκτας ἔσω ἐν τῷ νηῶ). ἔστι δὲ 183
 τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱεροῦ καὶ ἄλλος κάτω νηός, ἐνθα ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς
 ἐνὶ κατήμενον χρύσειον, καὶ οἱ τράπεζα μεγάλη παρακέεται χρυσή καὶ
 5 τὸ βάθρον οἱ καὶ ὁ θρόνος χρυσεὸς ἐστὶ. καὶ ὡς ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι,
 ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσίου πεποιήται ταῦτα. ἔξω δὲ τοῦ νηοῦ βωμός 2
 ἐστὶ χρύσεος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος βωμός μέγας, ἐπ' οὗ θύεται τὰ τέλεα τῶν
 προβάτων· ἐπὶ γὰρ τοῦ χρυσεοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνά
 μούνα, ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βωμοῦ καὶ καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια
 10 τάλαντα ἔτεος ἑκάστου οἱ Χαλδαῖοι τότε, ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ
 τούτῳ· ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον ἐκεῖνον καὶ ἀνδριάς
 δωδέκα πήχεων χρύσεος στερεός. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον, τὰ δὲ λέγεται 3
 ὑπὸ Χαλδαίων, ταῦτα λέγω. τούτῳ τῷ ἀνδριάντι Δαρεῖος μὲν ὁ Ὑστάσπεος
 ἐπιβουλεύσας οὐκ ἐτόλμησε λαβεῖν, Ξέρξης δὲ ὁ Δαρείου ἔλαβε καὶ τὸν
 15 ἱερά ἀπέκτεινε ἀπαγορεύοντα μὴ κινεῖν τὸν ἀνδριάντα. τὸ μὲν δὴ ἱερὸν
 τοῦτο οὕτω κεκόσμηται, ἔστι δὲ καὶ ἴδια ἀναθήματα πολλά.

Τῆς δὲ Βαβυλῶνος ταύτης πολλοὶ μὲν κού καὶ ἄλλοι ἐγένοντο βασιλεῖς, 184
 τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι, οἱ τὰ τείχεά τε
 ἐπεκόσμησαν καὶ τὰ ἱερά, ἐν δὲ δὴ καὶ γυναῖκες δύο· ἡ μὲν πρότερον
 20 ἄρξασα, τῆς ὕστερον γενεῇσι πέντε πρότερον γενομένη, τῇ οὐνομα ἦν
 Σεμίραμις, αὕτη μὲν ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδῖον ἐόντα ἀξιοθέητα·
 πρότερον δὲ ἐώθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδῖον πᾶν πελαγίζειν· ἡ δὲ δὴ 185
 δεῦτερον γενομένη ταύτης βασιλεία, τῇ οὐνομα ἦν Νίτωκρις, αὕτη δὲ
 συνετωτέρῃ γενομένη τῆς πρότερον ἀρξάσης τοῦτο μὲν μνημόσυνα
 25 ἐλίπετο, τὰ ἐγὼ ἀπηγῆσομαι, τοῦτο δὲ τὴν Μήδων ὀρώσα ἀρχὴν μεγάλην
 τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν — ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖσι, ἐν δὲ δὴ
 καὶ τὴν Νίνον —, προεφυλάξατο ὅσα ἐδύνατο μάλιστα. πρῶτα μὲν τὸν 2
 Εὐφράτην ποταμὸν ἐόντα πρότερον ἰθὺν, ὃς σφι διὰ τῆς πόλιος μέσης

AB C P(p), ad quos rursus accedunt ab initio cap. 184 DTR M SV(b)

ss. Athen. 396c Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ πρώτῃ φησίν, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυ-
 σοῦ — μούνα

2 τότε ὦν om. P¹ hab. P^mp cett. || 7 μέγας βωμός C | ἐπ' οὗ Stein ὅπου codd. ||
 8 χρυσοῦ Athen. || 10 ὁρτὴν C || 16 κεκόσμητο C || 18 λόγοισι om. R | μνήμην
 ποιήσομαι | μ***θήσομαι (μυθήσομαι vult ut vid.) M | 18 om. M || 19 ἐκόσμησαν
 SV | ἱερά D^{ac}SV | καί² om. C || 20 πέντε om. M || 22 ἔωθεν DTRMSV | ἡ δὲ δὴ
 ἡ D^{ac} ἡ δὲ δὲ ἡ D^c ἦδε δὴ ἡ SV (H¹ΔΕΔΗ Weber Anal. Hdt. 218) || 23 βασιλεία
 ταύτης M | Νίτωκρις BCD Νίτωκρις A Νίτωκρις MT Νίτωκρις scribitur in
 initio exc. florileg. (v. testes ad 187, 1) || 25 ἐλίπετο D¹, litteris ei litt. i su-
 praser. D man. rec. || 26 ἄλλ' ante ἄλλα addi propos. Bekker, sequ. Stein Hude |
 ἀραιρημένα D || 28 Εὐφράτην CPRSV | ῥέοντα ABCP

ῥέει, τοῦτον ἄνωθεν διώρυγας ὀρύξασα οὕτω δὴ τι ἐποίησε σκολιόν, ὥστε
 δὴ τρεῖς ἐς τῶν τινα κωμέων τῶν ἐν τῇ Ἀσσυρίῃ ἀπικνέεται ῥέων. τῇ δὲ
 κώμῃ οὐνομά ἐστι, ἐς τὴν ἀπικνέεται ὁ Εὐφράτης, Ἀρδερικκα. καὶ νῦν οἱ
 ἂν κομίζονται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, καταπλέοντες ἐς
 τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τρεῖς τε ἐς τὴν αὐτὴν ταύτην κώμην παραγίνονται ⁵
 3 καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον ἐποίησε, χῶμα δὲ παρέχουσα
 παρ' ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος ἄξιον θύναματος, μέγαθος καὶ
 4 ὕψος ὅσον τι ἐστί. κατ' ἐπερθε δὲ πολλῶ Βαβυλῶνος ὄρουσε ἔλτρον
 λίμνη ὀλίγον τι παρατείνουσα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ
 αἰεὶ ὀρύσσουσα, εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῖσα εἴκοσί τε καὶ ¹⁰
 τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος
 5 ἀναισίμουν παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεῖτε δὲ οἱ ὥρυκτο,
 6 λίθους ἀγαγομένη κρηπίδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν ἤλασε. ἐποίεε δὲ ἀμφοτέρα
 ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιόν καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἔλος, ὥς ὃ τε ποταμὸς
 βραδυτέρος εἶη περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνόμενος, καὶ οἱ πλόοι ἔωσι σκολιοὶ ¹⁵
 ἐς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκ τε τῶν πλόων ἐκδέκεται περίοδος τῆς λίμνης
 7 μακρὴ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο τῆς χώρας, τῇ αἰ τε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ
 σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ, ἵνα μὴ ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν
 186 αὐτῆς τὰ πρηγμάτα. ταῦτα μὲν δὴ ἐκ βάθεος περιεβάλετο, τοιγάρδε δὲ ἐξ
 αὐτῶν παρενθήκην ἐποιήσατο. τῆς πόλιος εὐούσης δύο φαρσέων, τοῦ δὲ ²⁰
 ποταμοῦ μέσον ἔχοντος, ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων, ὅπως τις ἐθέλοι ἐκ

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad ἡμέρησι 185, 2 v)

Σχόλ. 185, 4 (ad ἀναισίμουν) ἀνεσώριζεν, ἀνετίθει χέουσα παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, τουτέστι κατεδαπύνα B

8 Λέξ. ἔλτρον· σκέπη, θήκη, δέσμα (duae ult. voces desunt in lexx. alph. conscr.). Hes. ἔλτρον· δέσμα, θήκη, λέπυρον, ἐνείλημα, κάλυμμα, σκέπασμα. Suid. ἔλτρον· κάλυμμα, ἐκπέτασμα καὶ ἐνείλημα, ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ ὀρότου (cf. quae ad 143, 1 laudata sunt) || 20 Phryn. 199 ἐνθήκη· τὸ μὲν 'παρενθήκη', ὅπως ὑπὸ Ἡροδότου εἰρηται, ὕστερον ὀνόμαθα (nusquam tamen eius mentio fit), τὸ δὲ 'ἐνθήκη', ὥς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀτοπον

3 Εὐφράτης CPRSV 'ή denuo pictum et perspicuum factum' (Weber) D² | Ἀρδερικα C | Ἀρδερικά M || 4 ἂν κομίζονται] ω ex o corr. D | ἀγκομίζονται RSV | τῆσδε om. TRMSV | ἐς secl. Schweighaeuser, sequ. edd. alii || 5 Εὐφράτην D | παραγίνονται DV || 6 δέ] δὴ V || 7 μέγεθος SV || 8 κατ' ἐπερθεν DRV | ὄρουσε CPDTMS | ὥρυκεν RV | ἔλτρον D || 9 λίμνης DTMSV | λίμνης R | παρακλίνασα DTRMSV | παρακλίνουσα propos. Weber BPhW 1941, 235ss., vocem παρακλίνειν 'iuxta flectere, aperire' interpretans (III 156, 1 collato) || 10 αἰεὶ C || 12 ὀρύσσουσα propos. Bekker, sequ. Stein Hude || 13 ἀγομένη DTRMSV | κύκλον D | κύκλῳ R || 13, 14 ταῦτα ἀμφοτέρα T || 16 πλόων ex πλῶν corr. V || 17 μακρός ABCP^p | δὲ τοῦτο TM | ἐργάζετο AB¹ || 19 περιεβάλετο TSV | δὲ om. TRSV || 20 αὐτῶν B^c | παρενθήκην B^cCP || 21 πρότερον PTRSV | ἐθέλει C

τοῦ ἐτέρου φάρσεος ἐς τοῦτερον διαβῆναι, χρῆν πλοῖον διαβαίνειν, καὶ ἦν,
ὥς ἐγὼ δοκέω, ὀχληρὸν τοῦτο. αὕτη δὲ καὶ τοῦτο προεῖδε· ἐπειτέ γὰρ
ὥρυσσε τὸ ἔλκτρον τῇ λίμνῃ, μνημόσυνον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἔργον ἐλίπετο. ἐτάμνετο λίθους περιμήκειας, ὥς δὲ οἱ ἦσαν οἱ λίθοι 2
5 ἔτοιμοι καὶ τὸ χωρίον ὥρυκτο, ἐκτρέψασα τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν
ἐς τὸ ὥρυσσε χωρίον, ἐν ᾧ ἐπίμπλατο τοῦτο, ἐν τούτῳ ἀπεξηρασμένου
τοῦ ἀρχαίου ῥέεθρου τοῦτο μὲν τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν πόλιν
καὶ τὰς καταβάσεις τὰς ἐκ τῶν πυλίδων ἐς τὸν ποταμὸν φερούσας
10 ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπιτῆσι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ, τοῦτο
δὲ κατὰ μέσσην κοινὴν μάλιστα τὴν πόλιν τοῖσι λίθοισι, τοὺς ὠρύξατο,
οἰκοδόμους γέφυραν δέονσα τοὺς λίθους σιδήρῳ τε καὶ μολύβδῳ. ἐπιτείνεσκε 3
δὲ ἐπ' αὐτήν, ὅπως μὲν ἡμέρη γένοιτο, ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν
διάβασιν ἐποιεῦντο οἱ Βαβυλώνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαιρέε-
σκον τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ διαφαιτέοντες τὰς νύκτας κλέπτοιεν παρ' ἄλ-
15 λήλων. ὥς δὲ τό τε ὀρυχθὲν λίμνη πλήρης ἐγεγόνει ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ 4
τὰ περὶ τὴν γέφυραν ἐκεκόσμητο, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα
ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης ἐξήγαγε, καὶ οὕτω τὸ ὀρυχθὲν ἔλος γινόμενον
ἐς δέον ἐδόκεε γεγενῆσθαι καὶ τοῖσι πολίτησι γέφυρα ἦν κατεσκευασ-
μένη.

20 Ἡ δ' αὕτη αὕτη βασιλεία καὶ ἀπάτην τοιγάρ τινα ἐμηχανήσατο· ὑπὲρ 187
τῶν μάλιστα λαοφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἐνωτῇ κατεσκευάσατο
μετέωρον ἐπιπολῆς αὐτέων τῶν πυλέων, ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον

AB C P(p) DTR M SV

Νίτρωκς Βαβυλῶνος βασιλεία τοιαῦτα ἐμηχανήσατο (187, 1) — ἀνέφυγες (187, 5)
exc. florileg. **¶**

3 Δέξ.: v. ad 185, 4

1 φάρσεως **D^{ac}** | διαβαίνειν] διαβῆναι **CV^{ac}** || 3 ἔλκτρον **D** | λῦτρον **R** | ἔλκτρον **V** ||
4 ἐλείπετο **D** | ἐτάμνετο **SV** || 5 ἔτοιμοι **CPp** | ὥρυκτο scripsi (cf. I 185, 5; III
60, 2) ὠρύκτο **AB²CDRSV** ὠρύκτο **B¹Pp** quod ex ὠρύκτο esse natum
veri simile videtur || 6 ὥρυξε propos. Krueger, retineri autem potest imperf. cf.
Kühner-Gerth I 143s. e nostro ad hunc usum illustrandum adhibet Stein in
comm. 66, 4 (ἐφέροντο), 108, 2 (ἐσήμαινον) etc. | τοῦτο τὸ ἐν τούτῳ **DTRMSV** |
ἀπεξηρασμένου **SV** || 8 καὶ κατὰ τὰς **T** | καταβάσεις **ABCP** || 9 ἀνοικοδόμησε
TRMSV || 10 τὴν πόλιν om. **R** || 11 τοὺς λίθους om. **C** | μολίβδω **pD¹TRMV^c**
μολίβδω fort. **V¹** | ἐπιτείνεσκε **M Ald.** || 12 γέννηται **MT** || 13 ἀπαιρέεσκον **ABCP**
ἀπαιρέεσκον **D** || 14 διαφαιτέοντες **C** φοιτέοντες **TM** | τὰς νύκτας om. **C** secl.
Hude || 16 Εὐφράτην **DTRV** | ποταμὸν om. **M** || 17 γενόμενον **TRMSV** || 20 αὕτη
om. **DTRMSV** || 21 λαοφόρων (prius ω dubium) **¶** λεωφόρων **DTRMSV** λαο-
φόρων **¶** rell. extr. ων ex on corr. **V** | πυλῶν **¶** | τάφον **D** || 22 ἐπὶ πολλῆς **C** |
τάφον **D**

- 2 γράμματα λέγοντα, τάδε τῶν τις ἐμεῦ ὕστερον γινομένων Βαβυλῶνος
 βασιλέων ἦν σπανίση χρημάτων, ἀνοίξας τὸν τάφον λαβέτω, δόσσα
 βούλεται χρήματα· μὴ μέντοι γε μὴ σπανίσας γε ἄλλως ἀνοίξῃ· οὐ γὰρ
 3 ἄμεινον· οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, μέχρις οὗ ἐς Δαρεῖον περιήλθεν ἡ
 βασιλήϊη. Δαρεῖω δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεεν εἶναι τῆσι πύλῃσι ταύτησι μηδὲν
 4 χρῆσθαι καὶ χρημάτων κειμένων καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ἐπικαλεο-
 μένων μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῆσι δὲ πύλῃσι ταύτησιν οὐδὲν ἐχρᾶτο τοῦδε
 εἵνεκα, ὅτι ὑπὲρ κεφαλῆς οἱ ἐγίνετο ὁ νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ
 5 τὸν τάφον εὗρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν καὶ γράμματα λέγοντα,
 τάδε· εἰ μὴ ἀπληστός τε ἕας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν
 νεκρῶν θήκας ἀνέωγες.· αὕτη μὲν νυν ἡ βασιλεία τοιαύτη τις λέγεται
 γενέσθαι.
- 188 Ὁ δὲ δὴ Κύρος ἐπὶ ταύτης τῆς γυναικὸς τὸν παῖδα ἐστρατεύετο, ἐχοντά
 τε τοῦ πατρὸς τοῦ ἐωυτοῦ τοῦνομα Λαβυρήτου καὶ τὴν Ἀσσυρίαν ἀρχήν.
 στρατεύεται δὲ δὴ βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι ἐξ
 οἴκου καὶ προβάτοισι καὶ δὴ καὶ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω ποταμοῦ ἅμα
 ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος, τοῦ μόνου πίνει βασιλεὺς καὶ ἄλλου

ABC P(p) DTR M SV

Κύρος ὁ μέγας βασιλεὺς στρατεύεται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ σιτίοισιν (188, 1) inc.
 exc. v ἀνέωγες (187, 5) expl. exc. flor. ㉞㉟

T 1ss. Plut. Reg. et imperat. apophthegm. (mor. 173) Σεμίραμις . . . ἐαυτῇ κατα-
 σκευάσασα τάφον ἐπέγραψεν· ὅστις ἂν χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς, διελόντα τὸ μνη-
 μεῖον, ὅσα βούλεται, λαβεῖν" || 16—p. 117, 3 Athen. 45b ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς
 φησιν ἐν τῇ α' Ἡρόδοτος, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πλεῖν ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα
 ῥέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεὺς· τοῦ δὲ τοιοῦτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλὰ
 κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγεῖοις ἀργυρέοισιν ἔπονται οἱ.
 Eust. Od. 1499 (ad δ 351ss.) . . . ὁ δὲ ἄλλοι καὶ περὶ τοῦ Σουσίον ἰσότηρησαν φά-
 μενοι, ὡς ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγεῖοις ἀργυρέοισιν ὕδωρ

10s. Lex. Vindob. p. 33 (s. v. ἀνέωγεν) Ἡρόδοτος· οὐκ — ἀνέωγας

1 γινομένων R || 2 χρήματα DTRMSV | τάφον D | ὅποσα ㉞ ὅποσα τις ㉞ ||
 3 χρήματα om. M | γε² om. ㉞㉟ | ἄλλος R || 4 μέχρι TM | οὐ om. SV | περιήλ-
 θε A περιήλθεν D quoque || 5 βασιλείη ㉞ βασιλήϊα T¹ RSV | ἐδόκει A ||
 6 χρῆσθαι CP | γραμμάτων] χρημάτων codd., corr. Naber || 7 ταῖσι ㉞ | πύλῃσι
 δὲ DRMSV | οὐθὲν DRSV || 8 ἐγίνετο οἱ ㉞ | ἐγένετο D^c TSV^c ἐγένοντο D^{ac}
 RV^{ac} || 9 εὗρε δὲ V εὗρε δὴ S | καὶ τὰ γράμματα ㉞ || 10 εἰς DTRMSV in
 fine versus post ἀπληστός τε supraser. ㉞, post χρημάτων habet ㉞ || 11 θήκας νε-
 κρῶν ㉞ | ἀνέωγας ㉞ Lex. Vind. | βασιλήϊα SV || 14 Λαβυρήτου SV Λαβονίτου
 cett., em. Wesseling locis 74, 3 et 77, 2 collatis || 15 δὴ om. DTRMSV secl.
 Hude | ἐσκευασμένοις TRMSV ἐσκευασμένος D (quod iam ante propositurat
 Schweighauser) || 17 μόνου BCP μόνος TRSV quod etiam recognoscas ex Eust.
 τῷ βασιλεῖ μόνω ἐκείθεν πίνοντι (comm. ad Od.), quamquam gen. μόνου habes in
 eiusdem comm. ad Dion. Perieg. | πίνειν R

οὐδενὸς ποταμοῦ. τοῦτον δὲ τοῦ Χοάσπεω τοῦ ὕδατος ἀπεψημένον πολλὰι 2
 κάρτα ἄμαξαι τετράκνυλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγηίοισι ἀργυρέοισι
 ἔπονται, ὅκη ἂν ἐλαύνη ἐκάστοτε. ἐπεῖτε δὲ ὁ Κῦρος πορευόμενος ἐπὶ τὴν 189
 Βαβυλῶνα ἐγίνετο ἐπὶ Γύνδῃ ποταμῷ, τοῦ αἰ μὲν πηγαὶ ἐν Ματιηνοῖσι εἰσι
 5 ὄρεσι, ῥέει δὲ διὰ Λαρδανέων, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς ἕτερον ποταμὸν Τίγρην, ὁ δὲ
 παρὰ Ὡπιν πόλιν ῥέων ἐς τὴν Ἐρυνδρὴν θάλασσαν ἐκδιδοί, τοῦτον δὲ τὸν
 Γύνδην ποταμὸν ὥς διαβαίνειν ἐπειρᾶτο ὁ Κῦρος ἐόντα νηυσὶ περητόν,
 ἐνθαυτὰ οἱ τῶν τις ἱρῶν ἱππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβάς ἐς τὸν
 ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο, ὁ δὲ μιν συμψήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε
 10 φέρον· κάρτα τε δὴ ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι καὶ 2
 οἱ ἐπηπείλησε οὕτω δὴ μιν ἀσθενέα ποιήσειν ὥστε τοῦ λοιποῦ καὶ
 γυναικάς μιν εὐπετέως τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας διαβήσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν 3
 ἀπειλὴν μετείς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στράτευσιν διαίρει τὴν στρατιὴν δίχα,
 διελὼν δὲ κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ
 15 ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ χεῖλος τοῦ Γύνδεω τετραμμένας πάντα τρόπον,
 διατάξας δὲ τὸν στρατὸν ὀρύσσειν ἐκέλευε. οἷα δὲ ὁμίλον πολλοῦ ἐργαζο- 4
 μένου ἦντο μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτη
 διέτριψαν ἐργαζόμενοι. ὥς δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος ἐς 190

AB C P(p) DTR M SV(b)

ἀπεψημένον ἀπὸ Χοάσπεω τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος ἐκόμιζον τῷ βασιλεῖ μόνῳ ἐκεῖ-
 θεν πίνοντι. id. Dion. 1073 Χοάσπης . . . παραρρέων . . . τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνον
 ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, περὶ οὗ φησι καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι τοῦ ὕδατος
 τοῦ Χοασπέου ἀφεψημένου πολλὰι ἄμαξαι ἡμιόνειοι τετράκνυλοι ἔπονται κομίζουσαι
 ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοις

9 Λέξ. συνψήσας (συμψήσας Lexx. alph. conser.)· συντρίψας. Greg. Cor. 104 'συν-
 ψήσας' δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ 'συντρίψας'. Suid. συμψήσας· συντρίψας. Ἡρόδο-
 τος· τῶν τις – φέρον || 14 Λέξ. σχοινοτενές· μακρόν, ὀρθόν (om. Lexx. alph. con-
 ser.). Hes. σχοινοτενές· ὀρθόν, μακρόν. Suid. σχοινοτενές· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'μακρόν, ὀρθόν' || 17 Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θερεία· Ἡρόδοτος πρώτῳ

2 ἡμιόνειοι τετράκνυλοι Eust. | ἡμιόνει D¹ ἡμιόνει R ἡμιόνει SV ἡμιόνειαι
 Athen. rell. | ἀγγείοις Eust. ἀγγ**είοις V ἀγγείοις b rell. || 3 ὅποι Pp ὅπη
 cett. | ἐλαύνησι ABC ἐλαύνει M Ald. || 4 Ματιηνοῖσι CPDTRM Μαντίοισιν
 SV || 4–5 Ματιηνοῖσι εἰσι ὄρεσι scripsi Ματιηνοῖσι ὄρεσι (οἴρεσι M) codd. Μα-
 τιηνοῖσι εἰσι ci. Hude || 5 εἰς ABD | Τίγρην P^cTRM^v Τίγρην p, v. R. Schmitt
 ZDMG 117, 1967, 122s. || 6 Ἐρυνδρᾶν D¹ η in ras. M | τοῦ τὸν δὴν τὸν D ||
 7 Γύνδην AB¹ | ἐπειρᾶτο διαβαίνειν M | νηυσὶ περητόν M νηυσὶ περη*τόν ('τ eras.
 τό ex ω corr. Weber) D νηυσὶ περατόν S νηυσὶ πέρρητον edd. || 8 ἱρῶν om. SV ||
 9 οἰσχόκεε Sb οἰ*χόκεε V || 10 τε] δὲ S | τοῦτω DTRMSV || 12 οὐ] μὴ TRMSV
 om. D || 14 ὀγδόκοντα D¹ | καὶ supra lin. add. D¹ || 15 τετραμμένας τοῦ Γύν-
 δεω C || 16 ἐκέλευσεν TRMSV || 17 ἦντο DTRMSV | ταύτας M

τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντα διώρουχάς μιν διαλαβών, καὶ τὸ δεύτερον ἔα
 ὑπέλαμπε, οὕτω δὴ ἤλανε ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα· οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρα-
 τευσάμενοι ἔμενον αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος,
 συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ κατειλήθησαν ἐς τὸ
 2 ἄστυ. οἷα δὲ ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα,
 ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειρόντα, προσάξαντο σιτία
 ἐτέων κάρτα πολλῶν. ἐνθαῦτα οὗτοι μὲν λόγον εἶχον τῆς πολιορκίης
 οὐδένα, Κῦρος δὲ ἀπορίῃσι ἐνείχετο ἅτε χρόνον τε ἐγγινομένον συγχοῦ
 191 ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων. εἴτε δὴ ὢν ἄλλος οἱ
 ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴτε καὶ αὐτὸς ἔμαθε, τὸ ποιητέον οἱ ἦν, ἐποίησε δὴ
 2 τοιόνδε· τάξας τὴν στρατιὴν ἅπασαν ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν
 πόλιν ἐσβάλλει, καὶ ὀπισθε αὐτὶς τῆς πόλιος τάξας ἐτέρους, τῇ ἐξίει ἐκ
 τῆς πόλιος ὁ ποταμός, προεῖπε τῷ στρατῷ, ὅταν διαβατὸν τὸ ῥέεθρον
 ἴδωνται γενόμενον, ἐσιέναι ταύτῃ ἐς τὴν πόλιν. οὕτω τε δὴ τάξας καὶ κατὰ
 3 ταῦτα παραινέσας ἀπήλανε αὐτὸς σὺν τῷ ἀρχηγῷ τοῦ στρατοῦ· ἀπικό-
 μενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τὰ περ ἡ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεία ἐποίησε
 κατὰ τε τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα·
 τὸν γὰρ ποταμὸν διώρουχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἔλος τὸ ἀρχαῖον
 4 ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε ὑπονοστήσαντος τοῦ ποταμοῦ. γενο-
 μένον δὲ τούτου τοιούτου οἱ Πέρσαι, οἱ περ ἐτετάχατο ἐπ' αὐτῷ τούτῳ,
 5 κατὰ τὸ ῥέεθρον τοῦ Εὐφρῆτεω ποταμοῦ ὑπογενοστήκωτος ἀνδρὶ ὥς ἐς
 μέσον μηρὸν μάλιστά κη, κατὰ τοῦτο ἐσῆσαν ἐς τὴν Βαβυλῶνα. εἰ μὲν νυν
 προεπύθοντο ἢ ἔμαθον οἱ Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ Κύρου ποιούμενον, οἱ
 δ' ἂν περιδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν διέφθειραν κάκιστα,

AB C P(p) DTR M SV(b)

[ο]πι[σθε] — [ο]ρη[ω] 191, 2 Pap. Ox. 2096 fr. IX valde mutilatum

1 Bekk. Anecd. 36 (Phryn.?): v. quae ad 114, 3 laudata sunt || 2s. Lex. Vindob.
 p. 63 ἔμενον ἀντὶ τοῦ 'ἐξεδέχοντο'. Ἡρόδοτος· οἱ — αὐτόν

1 μιν διώρουχας M Ald. || 6 ὀρέωντες CD | προσάξαντο DTRMSV || 7 πολιορ-
 κίας P πολιορκίης D πολιορκίης p cett. || 9 τε] δὲ T^b Ald. | πραγμάτων V
 πρηγμάτων b cett. | ὢν] ὡς D^ac R || 10 ἐπεθήκατο C¹ | τὸ] τὰ C || 11 ἅπασαν
 suspic. Stein (in comm. ad loc.) propter ἐτέρους (l. 12), omnino corruptum iudicat
 locum Legrand ἀπαναστάσαν dubitanter propos. Stein (in ed. mai.) || 12 πό-
 λεως M | ἐξήει DTRMSV ἐξίει C |ει tantum superest Pap. Ox. 2096 || 13 πό-
 λεως M || 14 τε om. DTRMSV || 16 ἐποίησε C || 17 ἐποίησε — 18 λίμνην haplogr.
 om. TRMSV | αὐτὸς] ὁ Κῦρος ABCP || 19 διαβατὸν — 21 κατὰ τὸ ῥέεθρον
 haplogr. om. C (aliqua similia in inf. mg. suppl. C man. rec.) || 20 τούτου] τοῦ
 BM | περ om. D¹, inter lin. add. nescio quae man. D | ἐπαντῶ τοῦτο D¹ ἐπ'
 αὐτὸ τοῦτο D man. rec. || 21 Εὐφράτεω DTRMSV | ἀνδρὶ ὥς] ἀνδρείως D^ac TR
 MSV || 22 ἐσίεσαν D¹ ἐσή(ι)εσαν D² cett. | εἰ] οἱ Vb || 23 προεπύθοντο D^ac ||
 23—24 οἱ δ' ἂν Stein Hude Palmium secuti οὐδ' ἂν ABCP οὐ μὲν cett. codd.
 οὐκ ἂν propos. Schweighaeuser || 24 διέφθειραν <ἂν> Stein

κατακλήσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἰμασιῶς ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένους ἔλαβον ἂν σφεας ὥς ἐν κύρτη. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι 6 παρέστησαν οἱ Πέρσαι· ὑπὸ δὲ μεγάρθεος τῆς πόλιος, ὡς λέγεται ὑπὸ τῶν 5 ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς πόλιος ἐαλωκότων τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκότας, ἀλλὰ — τυχεῖν γάρ σφι εὐόσαν ὁρτὴν — χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς δὲ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο. καὶ Βαβυλὼν μὲν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο.

10 Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, ὅση 192 τις ἐστί, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε· βασιλείᾳ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς διαραίρηται πάρεξ τοῦ φόρου γῆ πᾶσα, ὅσης ἄρχει. δυνάδεκα ὦν μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν τοὺς τέσσαρας μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη χώρα, τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἡ λοιπὴ πᾶσα Ἀσίῃ· οὕτω τριτημορίᾳ 2 15 ἡ Ἀσσυρίη χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς χώρας ταύτης, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήνην καλέουσι, ἐστὶ ἀπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατίστη, ὅκου Τριτανταίχμη τῷ Ἀρταβάζου ἐκ βασιλέως ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον ἀργυρίου μὲν προσῆε ἐκάστης ἡμέρης ἀρτάβη

AB C P(p) DTR M SV(b)

T 13 Eust. Dion. 1005 ὁ αὐτὸς (sc. Hdt.) ... τῇ Βαβυλωνίᾳ χώρα τοσαύτην προσμαρτυρεῖ δύναμιν, ὥστε αὐτὴ μὲν, φησι, τέσσαρας μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέφει τὸν μέγαν βασιλέα, ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα Ἀσία τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ μῆνας || 17ss. Tzetz. ad Hesiod. op. 589 et Chil. III 1–11 huc spectare videntur || 18 Eust. Il. 1206 (ad Y 241) ὁ παρ' Ἡροδότῳ Βαβυλῶνιος Τριτανταίχμης ἄλλως τε παμπλουτοῦς ἦν, δὲ ἐκάστης φησὶ ἡμέρας ἀρτάβην ἀργυρίου προσωδίαζεν, ἥρουν ὑπὲρ τρεῖς μεδίμνους Ἀττικοῦς, καὶ ζῶοις ἄγαν ἐνευθηνεῖτο

3 Poll. X 160 ἀλλὰ μὴν καὶ 'κύρτη' σιδηρεῖ ἀγγεῖον τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθιος παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ || 18 Ael. Dion. Atticista (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 109) ἀρτάβη μέτρον ἐστὶ Περσικόν, οὕτως Ἡρόδοτος. Poll. IV 168 πενταχοῖνικον· καπιθή, ὡς Ξενοφῶν· ἀρτάβη, ὡς Ἡρόδοτος

1 κατακλείσαντες **MV^{ac}** || 2 τὰς² | τὰ **D^{ac}RV** | τὰ om. **D¹** || 3 κύρτω **R** κύρτει ut vid. **M** κυρτην **SVb** || 5 νοεὶ ἐαλωκότων supraser. ἤλωκότων ut vid. **R¹** || 7 ἐορτήν **TRV** || 8 ἐσὸ **AB** | τότε om. **DTRMSV** || 9 ἀναίρητο **TMSV** || 12 δώδεκα **SV** || 13 τέσσαρας **AB** ΔC | μῆνας om. **DTRMSV** | μιν] νιν **D** || 14 τῶν om. **A¹**, supra lin. add. **A²** | λυτὴ **BC¹** | τριτημορίῃ **TRMSV** || 15 ἡ Ἀσσυρίη om. **DT RMSV** || 16 σατραπήν **CDTRMSV** | ἀρχαίων **BC^{ac}DTRMSV** || 17 πολλὸν ^{ῥαυ} || ἀρίστη **M** | Τριπανταίχμη **C** Τριταίχμη **TRMSV** Tzetz., cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967, 122, ubi etiam 128 de Ἀρτάβαζος invenies | βασιλέως **D^{ac}MV^c** βασιλέος **D^cV^{ac}** **b** cett. || 18 προσῆει codd.

- 3 μεστή [ἡ δὲ ἀρτάβη μέτρον ἐστὶ Περσικὸν χωρέον μεδίμνον Ἀττικοῦ
πλεῖον χοίνιξι τρισὶ Ἀττικῇσι], ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίῃ πάρεξ τῶν
πολεμιστηρίων, οἱ μὲν ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας οκτακόσιοι, αἱ δὲ
βαίνόμεναι ἑξακισχίλια καὶ μύρια· ἀνέβαινε γὰρ ἕκαστος τῶν ἐρσένων
4 τούτων εἴκοσι ἵππους. κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο, 5
ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι τῶν ἄλλων εἶναι ἀτε-
λέες τοῖσι κυσὶ προστετετάχατο σιτία παρέχειν. τοιαῦτα μὲν τῷ ἄρχοντι
193 τῆς Βαβυλῶνος ὑπῆρχε ἐόντα. ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ἔεται μὲν ὀλίγη,
καὶ τὸ ἐκτρέφον τὴν εἰζαν τοῦ σίτου ἐστὶ τοῦτο· ἀρδόμενον μέντοι ἐκ
τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λήιον καὶ παραγίνεται ὁ σίτος, οὐ κατὰ περ 10
ἐν Αἰγύπτῳ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χειρσὶ
2 τε καὶ κηλωνήιοισι ἀρδόμενος· ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα πᾶσα, κατὰ περ
ἢ Αἰγυπτίῃ, κατατέμνεται ἐς διώρυγας· καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων
ἐστὶ νησοὶ περητὸς πρὸς ἥλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν, ἐσέχει δὲ ἐς
ἄλλον ποταμόν ἐκ τοῦ Εὐφρῆτεω, ἐς τὸν Τίγρην, παρ' ὃν Νίνος πόλις 15
οἴκητο. ἔστι δὲ χωρέων αὕτη πασέων μακροῦ ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
3 Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν· τὰ γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειριᾶται
ἀρχὴν φέρειν οὔτε συκὴν οὔτε ἄμπελον οὔτε ἐλαίην. τὸν δὲ τῆς Δήμητρος
καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστί, ὥστε ἐπὶ διηκόσια μὲν τὸ παράπαν

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad fin. cap. 192 v, qui (fol. 177v) iterum
habet κυνῶν — παρέχειν 192, 4), atque ab ὑπῆρχεν ἐόντα (cap. 192 extr.) J
Schöl. 193, 1 (ad κηλωνήιοις) γερανίοις (leg. γεράνοις?), ἐκ τοῦ 'κηλοῦ'· 'Ομηρος·
'αἶα περὶ κηλᾶ' (cf. ε 240) B

4s. Lex. Vindob. p. 22 (s. v. ἀναβαίνει) ὡς παρ' Ἡροδότῳ· ἀνέβαινε — ἵππους ||
12 Poll. VII 143 τῶν . . . τοῖς κηπουροῖς ὑπηρετούντων ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον. οὐ
μόνον γὰρ Ἡρόδοτος μνημονεύει . . . || 15 Aristarchi in Hdt. comm. (Pap. Amherst.
t. II [1901] 12 = Paap X) col. I | ος οἱ [Νί]νον· ἔστι δὲ [ἀρίστη· . . .] ἀπὸ τῶν ἄρ-
των[. . .] κατὰ λυσιν

1 ἡ δὲ — 2 Ἀττικῇσι seclusi ut pristinam glossam considerans, cf. Eust., Poll. et con-
sideres vocum varietatem et formas ab Iade a nostro usitata abhorrentes parumque
ad Ionicam dialectum aptatas | μέτρον ἐὸν Περσικὸν χωρέει ABCP | Ἀττικῆς AB
CP || 2 οἵπποι Vb || 3 πολεμιστέων DTRMSV Eust. | θηλείας DTRMSV || 4 ἀρσέ-
νων PDTS Lex. Vind. || 5 τοσοῦτω R | δὴ τι α D¹ omissum in fin. vers. add. D² ||
6 τέσσαρες CPDTRMSV || 9 ἀρδόμενον JRTMSV^c || 10 τε om. B¹ DJTRMSV ||
12 καὶ κηλωνήιοι PB^c καὶ κηλωνίοισι JTM καὶ κηλονί*οισι D (prius o in ω corr. D
man. rec.) ἡίοισιν V^{ac} ἰδίοισιν S ἡ**ῆσιν V^c (cf. Poll.) | ἀρδόμενος V^{ac} || 13 ἡ Αἰ-
γυπτὸς V^{ac} (?) S | ἐς secl. Krueger | διορύχων BD^{ac} || 14 νησιπέρητος ACP νησι-
περητὸς D νησοὶ περητὸς SV^{ac} νησοὶ περη*τὸς V^c || 15 Εὐφράτεω DTRMSV | Τί-
γρην P^c JTV^{ac} Τίγρην p || 16 οἴκητο D (v. Weber Anal. Hdt. 215) necnon Cod. Aske-
wianus Cantabr. Bibl. Univ. Nn. III. 34 unde post Wesselingium istam lectionem
recepit. edd. omnes; οἴκητο vel οἴκητο olim exstitisse recognosci potest (cf. Weber)
ex οἱ οἴκητο A οἱ οἴκητο B οἱ οἴκητο CP οἰκώκητο DJTRSV οἰκέσται M
Ald. | αὕτη πασέων Pp πασέων αὕτη DJRSV ἀπασέων αὕτη TM || 17 καρπὸς
JRV^{ac} | δένδρα V || 18 ἐλέην D^{ac}

ἀποδοιοῖ, ἐπεὰν δὲ ἄριστα αὐτῇ ἐωντῆς ἐνεῖκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα αὐτόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθῶν τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ κέγχρου καὶ σησάμου ὅσον τι ⁴ δένδρον μέγας γίνεται, ἐξεπιστάμενος μνήμην οὐ ποιήσομαι εὖ εἰδώς, ⁵ ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστήν πολλὴν ἀπῖκται. χρέωνται δὲ οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ποιεῖντες. εἰσὶ δὲ σφι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδῖον, οἱ πλεῖνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιεῖνται· τοὺς σνκέων τρόπον θεραπεύουσι τὰ τε ἄλλα καὶ φοινίκων, ⁵ τοὺς ἔρσενας Ἕλληνες καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῆσι βαλαηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα πεπαίνῃ τέ σφι ὁ ψῆν τὴν βάλανον ἐσθύνων καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς τοῦ φοίνικος· ψῆρας γὰρ δὴ φέρουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατὰ περ δὴ οἱ ὀλονθοῖ. τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα ¹⁹⁴ μέγιστόν μοι ἐστι τῶν ταύτη μετὰ γε αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσσων· ¹⁵ τὰ πλοῖα αὐτοῖσι ἐστι τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν Βαβυλῶνα ἐόντα κυκλοτερέα πάντα σκύτινα· ἐπεὰν γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι τοῖσι ² κατῷπερθε Ἀσσυρίων οἰκημένοισι νομέας ἱτέης ταμόμενοι ποιήσωνται,

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 193, 5 οἱ ψῆρες εἰσι τὰ κωνώπια (ita scribendum; κωνώπια εἰσιν οἱ ψῆρες codd.) τὰ γινόμενα ἐν τοῖς ὀλόνθοις ABT (cf. Lexx.)

T 7–13 Athen. 651 b–c Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ α' (β' codd.) περὶ Βαβυλῶνος λέγων φησὶν· εἰσὶ δ' – ὀλονθοῖ

11s. Λέξ. ψῆρες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα (γινόμενα] τοῖς ἄρσεσι Lexx. alph. conscr.). Hes. et Suid. ψῆρες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα. Greg. Cor. 102 ψῆρας τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα ζωῦπια. Aristarch. comm. col. I [... ?ρσε]ρες ἕως τούτου προ[.] π[ολλ]ο[υ] χρόν[ο]υ ?[ε]σ[ε]ν εἰσδυν[. . .]

1 ἐπειδὴν ABCP | αὐτῇ ἄριστα DJRTMSV | ἐνεῖκη] ἐκείνη T om. M | τρι-
ηκόσια] α in η mut. D² | ἐκφέρειν SV || 3 τεσσάρων CPTMSV | εὐπετέων T
om. M || 4 μέγας SV | οὐ ποιήσομαι μνήμην M || 6 καρπὸν DJRTV^{ac} litteris
ὦν siglum -ὄν supraser. nescio quae man. M | χρέονται D^{ac} | οὐδ' ἐν (ε eras. D ||
7 ποιεῖνται SV cf. lin. 9 | σφι] αὐτόθι Athen. om. M || 9 ποιεῖνται] v add. D² |
σνκέων DJRTMSV σνκέων Ath. rell. | θεραπεύουσιν· τῶν γὰρ φοινίκων, οὗς ἔρσε-
νας Athen. || 10 ἔρσενας P¹ RS ἔρσενας γρ' in mg. add. nescio quae man. S ἔρ-
σενας Athen. P² p rell. | Ἕλληνας R | Ἕλληνες***καλέουσι D ἐπικαλέουσι conij.
Colonna | τούτων JRTMSV τούτο D¹ τούτων Athen. D² rell. || 11 πεπαίνῃ τῇ
πεπαίνηται D² JRTM πεπένηται SV τε πεπαίνῃ (πεπένῃ v. l.) Athen. | τὴν βα-
λάνην SV^{ac} om. C || 12 ἐσθύνων Athen. | ἀπορρέῃ Athen. | τοῦ] ὁ τοῦ DJRT
MSV | δὴ om. R | φορέουσιν Athen. || 13 ἄρσενες RS | καθάπερ Athen. | δὴ
om. ABC Athen. | ὀλονθοῖ DJRTSV | θῶμα vel θῶυμα DJRTMV^c v su-
praser. A² θῶυμον SV^{ac} || 14 μοι μέγιστόν ἐστι M | γε] δὲ SV || 16 τοῖσι² om. DJ
RTSV || 17 ποιήσονται CD^{ac} JRV

περιτείνουσι τούτοις διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν ἐδάφεος τρόπον
οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες οὔτε πρόρην συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος
τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον
τοῦτο ἀπιέει κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι φορτίων πλήσαντες· μάλιστα
3 δὲ βίκους φοινικίους κατάγουσι οἶνον πλέουσ. ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο
πλήκτρων καὶ δύο ἀνδρῶν ὀρθῶν ἐστεώτων, καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ
πλήκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει. ποιεῖται δὲ καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα τὰ πλοῖα
καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον
ἔχει. ἐν ἐκάστῳ δὲ πλοίῳ ὄνος ζῶς ἔνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζουσι πλεῦνες.
4 ἔπειαν ὧν ἀπίκονται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα καὶ διαθέωνται τὸν φόρτον, 10
νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν καλάμην πᾶσαν ἀπεκίρουν, τὰς δὲ
διφθέρας ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους.
5 ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶα τέ ἐστι πλέειν οὐδενὶ τρόπῳ ὑπὸ τάχειος
τοῦ ποταμοῦ· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα ἀλλ' ἐκ
διφθερέων. ἔπειαν δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπίκονται ὀπίσω ἐς τοὺς 13
195 Ἀρμενίους, ἄλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται πλοῖα. τὰ μὲν δὴ πλοῖα
αὐτοῖσι ἐστι τοιαῦτα, ἐσθῆτι δὲ τοιγῆδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηρεκί

ABC P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 194, 2 (ad βίκους) ἀγγελία B man. rec.

T 17—p. 123, 6 Strabo 746 Babyloniorum vestimenta describit nostri narrationem sequens

1 Aristarch. comm. col. II init.]ρον οἷα νῦν φοροῦσιν οἱ σακοφοροῦντες. 'dubitari non potest, quin annotatio, cuius finem hic versus praebebat, ad διφθέρας στεγαστρίδας referenda fuerit. quas pro vestibus interdum usurpatas esse ex iis, quae apud Pollucem legimus, apparet' (Paap ad loc. p. 39); cf. Poll. VII 70 σκύνται . . . ἦσαν ἐσθῆτες . . . διφθέρα . . . στεγαστὸς χιτῶν ἐπίκρανον ἔχων, X 180 στέγαστρον . . . ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν (ἥπερ ἡ πολλὴ χρῆσις) τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύντων τοῦτον χιτῶνα . . . || 5 Antiatt. Bekk. Anecd. 85 βίκος· Ἰππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ || 9 Aristarch. comm. col. II ὄνος ζῶς ἐστ[ι]ν· οἰοὶ καὶ ἐν τοῖς πλοίοις ὄν[οι] ἐξύλου(?) || 12 Poll. VII 186 . . . καὶ τὸν ὄνον (fort. cum Dindorf legendum τῶν ὄνων) ἐπισάξαι, Ἡρόδοτος

1 τεγαστρίδας CV^c || 3 καλάμων M | πλήσαντες — 4 τοῦτο delendum iudicat Desrousseaux RPh 10, 1886, 63 || 4 τούτοις SV | ἀπιέει DJRTMSV || 5 βίκους ABC βίκους J βίκους P βίκους p rel. | φοινικίους] doliis e palmularum vino onustum vertit Valla, unde illum φοινικίον legisse recognoscitur, quae lectio Wesselingio teste ipsius Vallae erat coniectura (cf. Alberti Boll. Comit. per la prepar. NS 7, 1959, 84); genitivum recipit Legrand, sed vi nominis proprii (Φοινικίον) praebebat; nescio quomodo talis sensus Vallae possit imputari || 9 ζῶς vel ζῶς D^c JRT MSV Aristarch. ζῶν ut vid. D^{ac} ζωός cett. | ἔνεστι] ἐστίν Aristarch. || 10 ἀπίκονται J || 11 ἀπεκίρουν] ἀπικίρουν AB litteris ι vel ω litteram n vel potius ε' pronum suprascr. A², unde lectio cod. C ἀπ' ὧν ἐκίρουν potuit nasci ἀποκεκίρουν B^{ms} || 12 ἐπισάξαντες DSV^c || 14 τοῦ e τῶν corr. D¹ | ποιεῦνται D¹ ποιεῦνται B || 17 ποδηρεκί R ποδονεκί M

λινέω· καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρήνεον κινῶνα ἐπενδύνει καὶ χλανίδιον
 λευκὸν περιβαλλόμενος ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια παραπλήσια τῇσι
 Βουωτίησι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ τὰς κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται, μεμν-
 ρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. σφρηγίδα δὲ ἕκαστος ἔχει καὶ σκήπτρον χειρο- 2
 5 ποίητον· ἐπ' ἑκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ῥόδον ἢ
 κρήνον ἢ αἰετὸς ἢ ἄλλο τι· ἄνευ γὰρ ἐπισήμων οὐ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν
 σκήπτρον. αὕτη μὲν δὴ σφι ἄρτησις περὶ τὸ σῶμά ἐστι, νόμοι δὲ αὐτοῖσι 196
 οἶδε κατεστέαται· ὁ μὲν σοφώτατος ὅδε κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ
 καὶ Ἰλλυριῶν Ἐνετοὺς πυνθάνομαι χρῆσθαι· κατὰ κόμας ἑκάστας ἀπαξ
 10 τοῦ ἔτεος ἑκάστου ἐποιέετο τάδε· ὥς ἂν αἱ παρθέναι γινώσκοιτο γάμων
 ὥραιαι, ταύτας ὅκως συναγάγοιεν πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας,
 πέριξ δὲ αὐτὰς ἴστατο ὄμιλος ἀνδρῶν, ἀνιστὰς δὲ κατὰ μίαν ἑκάστην 2
 κῆρυξ πολέεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πασέων, μετὰ δέ,
 ὅκως αὕτη εὐροῦσα πολλὸν χροσίον προηθείη, ἄλλην ἀνεκέρυσσε, ἢ
 15 μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδεστάτη· ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικίῃσει. ὅσοι μὲν
 δὴ ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους
 ἐξωνέοντο τὰς καλλιστενούσας· ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι

AB C P(p) D J RT M SV

σφι α[ρτ]ησις (195, 2) inc. Pap. Zereteli (Papyri russischer und georgischer Samm-
 lungen fasc. I, no. 15 = Paap VIII) recto ευ[ρ]ουσα χ[ρ]ουσιον π[ρ]λλον — [ευει-
 δεστα]τ[η] (196, 2) Pap. Palau 60 recto

Σχόλ. 195, 1 (ad εἰρήνεον) μάλινον B

16 Lex. Vindob. 61 ἐπίγαμος· ὁ καιρὸν ἔχων γάμον. Ἡρόδοτος· ὅσοι μὲν ἔσκον
 εὐδαίμονες τῶν Λακεδαιμονίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς
 καλλιστενούσας

1 τούτω M τούτω Ald. | εἰρηνέον JRV εἰρηνέον D^{ac} (ei poster. in i corr. D⁴)
 ἡρηνάιον T ἐρηνάιον M ἐρηνέον S | χιτῶνα C || 2 περιβαλλόμενοι DJRTMSV |
 εἶχον SV ἔχουσι M Ald. || 2,3 τοῖσι Βουωτικοῖσι M τῇσι Βουωτικῇσι Ald. τοῖσι
 Βουωτιοῖσιν SV || 3 μίτρησι B¹ D¹ μέτροισιν T || 4 σφραγίδα D σφρηγίδα C σφι-
 ρίδα V || 6 κῆρον R | αἰετὸς V i post add. J αἰτὸς R || 7 ἄρτησις DJRTM ||
 8 οἶδε Pap. Zeret. (iam coniecerat Eltz) ὅδε codd. | κατεστέασι C, quae lectio
 capite 200 mihi inducta videtur (ad perf. med. usum verbi ἵσταναι cf. Schwyzler
 Gr. Gramm. II 228 et Blass-Debrunner Nt. Gramm. App. 18) κατεσ[Pap. Zeret. ||
 9 χρῆεσθαι C χρῆεσται B² || 10 ὅσαι αἰεὶ παρθέναι dubitanter propos. Stein | γε-
 νώοιαι M Ald. || 11 voci ὥραιαι supraser. ἢ γνώραι nescio quae man. A | συν-
 ἀγοιεν SV | εἰς D || 12 ἵσταται C ἴστατο Pap. Zeret. cett. | ἀνδρῶν om[Pap. Ze-
 ret., cf. Linner, De ordine verborum in papyris servato, Eranos 39, 1941, 147s. |
 ἀναστὰς DJRMV || 14 αὕτη JRTMSV αὕτη A | ευροῦσα χρουσιον[.]η
 αλλη Pap. Zeret. Pal. | <ἀν> ἀνεκέρυσσε propos. Stein || 15 ἔσχεν V | συνοικίσει
 [σι (an [εἰ?]) Pap. Zeret. || 16 δὴ om. Lex. Vind. | ἔσχον SV ἔσκον Pap. Zeret.
 rell. | υπερβαλ[Pap. Zeret. || 17 ἔσχον S ἔσχον V om. M

δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίονας
 3 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ δὴ διεξέλθωι ὁ κῆρυξ πωλέων τὰς εὐειδε-
 στάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορφεστάτην ἢ εἰ τις αὐτῶν
 ἔμπηρος εἴη, καὶ ταύτην ἀνεκέρυσσε, ὅστις θέλοι ἐλάχιστον χρυσίον
 λαβὼν συνοικέειν αὐτῇ, ἐς ὃ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσέκειτο· τὸ
 5 δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων παρθένων, καὶ οὕτως αἱ εὐμορφοὶ
 τὰς ἀμόρφους καὶ ἔμπηρους ἐξεδίδουσιν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα
 ὅτεω βούλοιο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητέω ἀπαγαγέσθαι τὴν
 παρθένον προιάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς χρῆν καταστήσαντα ἢ μὴν συνοικη-
 4 σειν αὐτῇ, οὕτω ἂν ἄγεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίαιτο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον
 ἔκειτο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κόμης τὸν βουλόμενον
 5 ὠνέεσθαι. ὁ μὲν νῦν κάλλιστος νόμος οὗτός σφι ἦν, οὐ μέντοι νῦν γε
 διετέλεσε ἑὼν· ἄλλο δὲ τι ἐξευρήκασι νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν
 αὐτὰς μῆδ' [εἰς ἑτέραν πόλιν] ἄγωνται· ἐπείτε γὰρ ἀλόντες ἐκακώθησαν

AB C P(p) J RT M SV et usque ad cap. 196 extr. (unde folium unum intercidit) D

χ[ρυσίον] — ε[υ]μορφοι (196, 3) Pap. Palau 60 verso των πα[ρ]θ[ε]νων (196, 3) expl. recto Pap. Zereteli ἐλθοντα (196, 4) inc. Pap. Societat. Ital. t. X 2, no. 1170 (= Paap IX)

3 Eust.: v. quae ad 8, 1 laudantur || 6s. Lex. Vind. 63 ἔμπηρος· ὁ ἀνάπηρος. Ἡρόδοτος· καὶ οὕτως — ἐξεδίδουσιν

1 δὲ in ras. D man. rec. | ἂν] αὐ con. Legrand || 2 διεξέλθωι Pap. Zeret. (iam coniecerat Bergler) οἱ ἐξέλθωι codd. || 3 ἀμορφεστάτην TM ἀμορφέστατον recog-
 noscas ex Eust., qui ἀκριβέστερα ἀντίγραφα laudat, unde eum alia cognosse, quae
 ἀμορφώτατον praebeant, apparet | ἢ om. DJRTMSV | αὐτέων C || 4 ἢ ABC^c εἰ C^c
 ἢε DJRTMV ἢν S corr. Stein; archetypus ἦν praeuisse videtur Weberio in
 Analectis Hdt. 226 | θέλει T || 5 βαλὼν ABCM γράφεται λαβὼν in mg. A² |
 τῷ om. MSV | ἐπισταμένῳ TM | προσέκειτο C || 6 δὲ ἂν] δὴ ὦν con. Legrand
 δ' αὐ con. Hermann || 7 ἐκδοῦναι — θυγατέρα om. DJRTMSV | ἑαυτοῦ C ||
 8 ἐγγυητέω D¹ (η supra lin. add. D²) | ἀπάγεσθαι ABCP || 9 χοῆ DJRT¹ MSV |
 μὴν] μὲν con. Reiz Stein, sequ. Hude || 10 ἀνάγεσθαι DJRTSV^c ἀγάγεσθαι V^{ac}
 ἀγαγέσθαι iam coniecerat Stein ἀγαγεσθαι M ἀπάγεσθαι propos. Gronov., sequ.
 Hude || 11 ἐκέστο C || 12 σφιν DJ Pap. Soc. Ital. | γε ex δὲ corr. D¹ om. TM ||
 13 διετέλεσε A διετέλεσε(v) DJRTMSV Pap. Soc. Ital. διατελέει propos. Cobet,
 sequ. Legrand; ter noster usurpat verbum διατελεῖν tempore praeterito (cum par-
 tic.): V 86, 3, VII 153, 2, nulla negatione addita imperfecto tempore, hic autem
 unus est locus, ubi negatum invenitur verbum διατελεῖν | δ' ἐπεξευρήκασι C
 εων[. . .] ἐξευρηκασι Pap. Soc. Ital. | ἵνα — 14 ἄγωνται secl. Stein, sequ.
 Hude; ad modorum usum v. Kühner-Gerth II 387s. („Nebenzweck und Haupt-
 zweck“), qui I 185, 6, VIII 6 comparat, v. etiam VIII 76, 2 || 14 ἑτέραν R ἑτέραν
 cett. | voces εἰς ἑτέραν πόλιν ab Iade nostri abhorrentes deleui, ut sensum recipias
 ‘ne iniuria facta eas secum ducant’. quod scriba aliquis sensus ignarus vocibus ‘in
 aliam urbem’ interpretandum credidit | ἄγωνται V ἀναγωσι Pap. Soc. Ital., quod
 probat Weber SIFC 17, 1936, 268 | ἀλόντες om. M

καὶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου βίον σπανίζων καταπορνεύει τὰ
 θήλεα τέκνα. δεύτερος δὲ σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατέστηκε· τοὺς 197
 κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι, οὐ γὰρ δὴ χρέωνται ἡττοῖσι.
 προσιώντες ὧν πρὸς τὸν κάμνοντα συμβουλευέουσι περὶ τῆς νοῦσον, εἴ τις
 5 αὐτὸς τοιοῦτο ἔπαθε, ὁκοῖον ἂν ἔχοι ὁ κάμνων ἢ ἄλλον εἶδε παθόντα·
 ταῦτα προσιώντες συμβουλευέουσι καὶ παραιέουσι ἄσσα αὐτὸς ποιήσας
 ἐξέφηνγε ὁμοίην νοῦσον ἢ ἄλλον εἶδε ἐκφυγόντα. σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν
 οὐ σφι ἔξεστι, πρὶν ἂν ἐπειρήται ἦντινα νοῦσον ἔχει. ταφαὶ δὲ σφι 198
 ἐν μέλιτι, θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν
 10 μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἐωντοῦ ἀνὴρ Βαβυλώνιος, περὶ θυμὸν καταγιζό-
 μενον ἵζει, ἐτέρωθι δὲ ἢ γυνὴ τὸν τοῦτο ποιεῖ. ὀρθρου δὲ γενομένου
 λούνται καὶ ἀμφοτέρω· ἄγγελος γὰρ οὐδενὸς ἄφρονται πρὶν ἂν λούσωνται.
 ταῦτα δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι. ὁ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἐστὶ 199
 τοῖσι Βαβυλωνίοισι ὅδε· δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρὴν ἰσομένην ἐς ἱρὸν
 15 Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζώῃ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξενῷ. πολλοὶ δὲ καὶ οὐκ
 ἀξιέμεναι ἀναμίγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσαι, ἐπὶ
 ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι πρὸς τὸ ἱρὸν ἐστᾶσι, θεραπήνῃ δὲ σφι
 ὀπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὥδε· ἐν τεμένει Ἀφροδίτης 2
 κατέαται στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος πολλὰ γυναι-
 20 κες, αἱ μὲν γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ διέξοδοι
 πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν, δι' ὧν οἱ ξένοι διεξιόντες

AB C P(p) atque usque ad fin. cap. 198 J RT M SV

Σχόλ. 199, 2 (ad θώμιγγος) σπαρτίον, λίνον B

T 9ss. Strabo 745 ὁσάκις δ' ἂν μιχθῶσι ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσοντας ἐξανίστανται
 ἐκάτερος χωρὶς· ὀρθρου δὲ λούονται πρὶν ἄγγελον τινὸς ἄφασθαι

7–8 Lex. Vindob. 145 παρεξελθεῖν ἀντὶ τοῦ 'παρεκδραμεῖν'. Ἡρόδοτος· σιγῇ –
 κάμνοντα || 17 Poll. X 52 τὰ δὲ κατὰ στεγὰ καὶ στεγαστὰ καὶ καμάραι· οὕτω γὰρ
 ὠνόμασεν Ἡρόδοτος

1 καὶ οἰκοφθορήθησαν om. D¹, in mg. add. D² | βίον om. S eras. V | βίον δήμου M ||
 2 ὅδε om. M | σφι J Pap. Soc. Ital. | κατέστηκε Schaefer κατεστήκει codd.
 κατε[Pap. Soc. Ital. || 3 ἐκφέρουσι(v) JRTMSV Pap. Soc. Ital. | χρεον[ται] Pap.
 Soc. Ital. || 4 νόσον CPJRTMSV νησον Pap. Soc. Ital. || 5 τοιοῦτον JRTMSV
 τοι Pap. Soc. Ital. | ἔχη JRTMSV | οἶδε M || 6 παραιέουσι [αἱ] συμ[βουλευουσιν]
 Pap. Soc. Ital. || 7 ἐξέφηνγε Pap. Soc. Ital. | εἶδε M (cf. lin. 4) | δέ om. T¹ RSV ||
 8 τὸν κάμνοντα ante οὐ σφι add. ABCP, cf. Lex. Vindob. | σφι Pap. Soc. Ital. ||
 10 Βαβυλώνιος ἀνὴρ M | περὶ πυρὶ M Ald. || 11 ποιεῖ P ποιεῖ p cett. || 12 καὶ
 om. PJRTMSV καὶ Pap. Soc. Ital. | ἀφρονται T | λούσονται B¹ R || 13 ποιέουσι
 JRTMSV ποι[. . .] Pap. Soc. Ital. || 14 βαβυλωνίους Pap. Soc. Ital. | ἐξομένην C
 Pap. Soc. Ital. | εἰς ABP non extat Pap. Soc. Ital. || 15 ζώῃ C¹ non extat Pap.
 Soc. Ital. || 17 ἰστάσι C Ald. || 18 ἔπεται πολλή ὀπισθεν P Ald. ὀπισθεν ἔπεται
 πολλή p cett. [θερα]πήνῃ δε σπ[ισθε(ν?)] σφι(v?) ἐπεται πολ[λῃ] Pap. Soc. Ital. ||
 21 ὁδῶν] ὁδὸν Ald. δι' ὧν propos. Bekker secl. Schweighaeuser, sequ. Legrand

- 3 ἐκλέγονται. ἔνθα ἐπεὰν ἱζηται γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία ἢ τίς οἱ ξείνων ἀργύριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα μιχθῇ ἔξω τοῦ ἱεροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· 'ἐπικαλέω τοι τὴν θεὸν Μύλιττα.'
- 4 Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν Ἀφροδίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργύριον μέγαθος ἐστὶ ὅσον ὦν· οὐ γὰρ μὴ ἀπώσεται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστί, γίνεται γὰρ ἱρὸν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἔπεται οὐδὲ ἀποδοκιμῇ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μιχθῇ, ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, καὶ τῷ τούτου οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις, ὥς μιν λάμψαι. ὅσαι μὲν νυν εἶδεός τε ἐπαμμένα εἰσὶ καὶ μεγάθεος, ταχὺ ἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων εἰσὶ, χρόνον πολλὸν προσμένουσι οὐ δυνάμειν τὸν νόμον ἐκπλήσαι· καὶ γὰρ τριέτεα καὶ τετραέτεα μετεξέτεραι χρόνον μένουσι. ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου ἐστὶ παραπλήσιος τούτῳ νόμος.
- 200 Νόμοι μὲν δὴ τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστῆσι· εἰσὶ δὲ αὐτῶν πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθῦς μόνον, τοὺς ἐπέιτε ἂν θηρεύσαντες ἀνήνωσιν (πρὸς ἥλιον ποιεῦσι τάδε, ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον καὶ λεήναντες ὑπέροισι σώσι διὰ συνδόνας)· καὶ δς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν, ἅτε μαῶσαν μαξάμενος ἔχει, ὁ δὲ ἄρτον τρόπον ὀπτήσας.
- 201 Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέρχαστο, ἐπεθύμησε Μασσαγέτας ὑπ' ἐωντῷ ποιήσασθαι. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰκημένον δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἡλίῳ ἀνατολάς, πέρην τοῦ Ἀράξεω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ δὲ οἷτινες καὶ
- 202 Σκυθικὸν λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι. ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι τοῦ Ἰστρον. νήσους δὲ ἐν αὐτῷ Λέσβῳ μεγάθεα

AB C P(p), ad quos ab initio cap. 200 rursus accedunt JRT M SV
[ἐπικαλέω] τοι (199, 3) expl. Pap. Soc. Ital. εσ[τιν] [παραπλησιος] (199, 5) —
[ἐλάσσων εἶναι] (202, 1) Pap. Zereteli lateris aversi col. I valde mutilata fines tantum versuum conservans

Σχόλ. 200 (ad ὑπέροισι) τριβεῦσι B

16 Et. Magn. (s. v. σήθω) Ἡρόδοτος τοῦ 'σώ' τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σώσιν ἀντὶ τοῦ 'σήθουσιν'

2 μειχ[θη] Pap. Soc. Ital. | ἔξω] ἔσω propos. Legrand || 3 εἰπεῖν· τοσόνδε ἐπικαλέω nomine Vallae adnot. Scaliger ad Stephani editionem (Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V 26) | Μύλιττα] v. quae ad 131, 3 adnotavi || 9 ἀπαλλάττονται Pp Ald. || 13 μὲν δὴ] δὲ JRTMSV μὲν[Pap. Zeret. || 14 ἰχθῆεις V | μόνον C || 15 θηρεύουσιν-τες V^{ac} | ἀνήνωσι JRT ἀνήνωσι SV¹ non extat Pap. Zeret. | post ἀνήνωσιν distincti illius ¶ paragoge gratia, quod codd. AB exhibetur || 15—16 πρὸς [.] σι [.] ἀν[δονος] Pap. Zeret., ubi Linnæus, Eranos 39, 1941, 147s., ἐς ὄλμον ante ἐσβάλλουσι supplere vult || 17 ἔχει] ἔδει propos. Diels, sequi. Hude || 18 Μασσαγέτας JRTMSV non extat Pap. Zeret. || 19 ὑπ' ἐπ' T¹ | ἐωντὸν C ἐωντὸν JRT MSV non extat Pap. Zeret. | εἶναι ante λέγεται C om. M || 22 λέγουσι om. C || 23 εἶναι καὶ ἐλάσσων M οὐκ ἐλάσσων εἶναι Palat. Gr. 176 | μεγέθεα J μεγάθεα RSV

παραπλησίας συγχνάς φασι εἶναι, ἐν δὲ αὐτῇσι ἀνθρώπους, οἳ σιτεύονται
 μὲν ῥίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παντοίας, καρπὸν δὲ ἀπὸ δενδρέων
 ἐξευρημένους σφι ἐς φορβὴν κατατίθεσθαι ὠραίους καὶ τούτους σιτέεσθαι
 τὴν χειμεριωτήν· ἄλλα δὲ σφι ἐξευρῆσθαι δένδρεα καρπὸν τοιούσδε τινὰς 2
 φέροντα, τοὺς ἐπεῖτε ἂν ἐς τῶντὸ συνέλθωσι κατὰ εἰλας καὶ πῦρ ἀνακαύ-
 σονται κύκλῳ περικυζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ, ὁσφραινομένους δὲ
 καταγιζόμενον τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου μεθύσκεσθαι τῇ ὀδμῇ
 κατὰ περ Ἑλλήνας τῷ οἴῳ, πλεῦνος δ' ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ μᾶλλον
 μεθύσκεσθαι, ἐς ὃ ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι καὶ ἐς αἰοδὴν ἀπικνέε-
 σθαι. 10

Τούτων μὲν αὕτη λέγεται δαίτα εἶναι. ὁ δὲ Ἀράξης ποταμὸς ῥέει μὲν 3
 ἐκ Ματινῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν ἐς τὰς διωρύχας τὰς ἐξήκοντά τε
 καὶ τριηκοσίας διέλαβε ὁ Κύρος, στόμασι δὲ ἐξερευγεται τεσσαράκοντα,
 τῶν τὰ πάντα πλὴν ἑνὸς ἐς ἑλέα τε καὶ τενάγρεα ἐκδιδού, ἐν τοῖσι ἀνθρώπους
 κατοικῆσθαι λέγονσι ἰχθῦς ὠμούς σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας
 χρᾶσθαι φωκίων δέρμασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ 4
 καθαροῦ ἐς τὴν Κασπὴν θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπὴ θάλασσά ἐστιν ἐπ' ἐων-
 τῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσῃ. τὴν μὲν γὰρ Ἑλληνες ναυτίλλον-
 ται πᾶσα καὶ ἡ ἔξω Στηλέων θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη καὶ ἡ
 20 Ἐρυθρὴ μία ἐοῦσα τυγχάνει. ἡ δὲ Κασπὴ ἐστὶ ἐτέρῃ ἐπ' ἐωντῆς, ἐοῦσα 203
 μῆκος μὲν πλόου εἰρεσὶν χρεωμένῳ πεντεκαίδεκα ἡμερέων, εὐρος δέ, τῇ

AB C P(p) RJT M SV

λ[εγουσι] (202, 3) – αργυρῆς ζωοῦτα (203, 1) Pap. Zereteli lateris aversi col. II

T 11–14 Eust. Dion. 739 Ἡρόδοτος δὲ φησι μελίζονα μὲν αὐτὸν (sc. Araxen flu-
 vium) εἶναι τοῦ Ἰστροῦ, ῥέοντα ἐκ Ματιανῶν . . . στόμασι δὲ τεσσαράκοντα ἐκδι-
 δόνα εἰς ἑλὴν καὶ τενάγην. Strabo 531 ad eadem nostri spectans Hdt. verba nullam
 habere fidem declarat || 17 Eust. Dion. 48 Ἡρόδοτος . . . λέγει, ὅτι ἡ Κασπία ἐστὶν
 ἐφ' ἐωντῆς οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρᾳ θαλάσῃ || 21 ibid. 721 εὐπέρατός ἐστι (sc. mare
 Caspium), μῆκος μὲν πλόον ἔχουσα τοῖς ἐρέσσουσιν ἡμερῶν, εὐρος δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν,
 ὅπου ἐστὶν εὐρυτάτῃ ἐωντῆς, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον

1 συγχνάς om. C | αὐτοῖσιν JRTMSV || 3 φορβὴν ut vid. A, litterae μ (?) litte-
 ram β suprascer. A man. rec. || 4 τοιούσδε τινὰς codd. nonnulli τοιούδε τινὰς R ||
 5 τινῶν RM | ἑλας Pp ἑλας S εἰλας vel εἰλας vel εἰλάς cett. | ἀνακαύσον-
 ται RT¹ || 7 καταγιζόμενον JRTMSV | ἐπιβαλλομένου C || 8 καθὰ περ JV ||
 12 Ματινῶν CM Ματιανῶν attice Eust. Ματιονῶν SV¹ Μαρτιονῶν V² |
 Γύνδης C | τε om. JRTMSV || 13 διέβαλε J | τεσσαράκοντα AB || 15 κατοικεί-
 σθαι PJRTMSV | ἰχθῆεις SV¹ || 16 φωκίων SV | ἐν ex Pap. Zeret. || 17 [ε]ωντῆς
 Pap. Zeret. αὐτῆς vel αὐτῆς rell. || 18 συμμίσγουσα Pp || 19 πᾶσα AB Pap.
 Zeret. πᾶσαν rell. || Στηλέων 'sc. Ἡρακλέων' explic. Stein in ed. in usum scho-
 larum locis II 33, 4, IV 42, 2 comparatis <Ἡρακλέων> στηλέων Hude στηλῶν
 JRTMSV | καί² om. C || 20 τυγχάνει ἐοῦσα Pap. Zeret. Ald. | ἐωντῆς C || 21 μὲν
 om. JRTMSV non extat Pap. Zeret., sed quoad ex spatio iudicari potest, habe-
 bat | χρεωμένῳ B

- εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὐτὴ ἐωνυτῆς, ὁκτὼ ἡμερέων. καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν ἐσπέρην
 φέροντα τῆς θαλάσσης ταύτης ὁ Καύκασος παρατείνει ἐὼν ὁρέων καὶ
 πλήθει μέγιστον καὶ μεγάλῃ ὕψηλότατον. ἔθνεα δὲ ἀνθρώπων πολλὰ
 καὶ παντοῖα ἐν ἐωντῷ ἔχει ὁ Καύκασος, τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ὕλης
 2 ἀγρίης ζῶοντα. ἐν τοῖσι καὶ δένδρεα φύλλα τοιῆσδε ἰδέης παρεχόμενα
 εἶναι λέγεται, τὰ τρίβοντάς τε καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ ζῶα ἐωντοῖσι ἐς
 τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγερ-
 σκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ κατὰ περ ἐνυφανθέντα ἀρχήν. μίξιν δὲ τούτων τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα κατὰ περ τοῖσι προβάτοισι.
- 204 Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς θαλάσσης ταύτης τῆς Κασπίης καλεο-
 μένης ὁ Καύκασος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα
 πεδίον ἐκδέκεται πλήθος ἀπειρον ἐς ἄποψιν. τοῦ ὦν δὴ πεδίου <τούτου>
 τοῦ μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν μετέχονσι οἱ Μασσαγέται, ἐπ' οὓς ὁ
 2 Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι· πολλὰ τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ
 ἐπαίροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν, πρῶτον μὲν ἡ γένεσις, τὸ δοκέειν πλέον
 15 τι εἶναι ἀνθρώπου, δεύτερον δὲ ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς πολέμους γινομένη·
 ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι Κῦρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος
 205 διαφργεῖν. ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος γυνὴ τῶν Μασσαγετῶν
 βασίλεια· Τόμυρις οἱ ἦν οὖνομα. ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνάτο (τῷ
 λόγῳ θέλων γυναικα ἦν ἔχειν). ἡ δὲ Τόμυρις συνειῖσα οὐκ αὐτὴν μιν 20

AB C P(p) RJT M SV

Τῆς Κασπίης θαλάσσης τὰ μὲν πρὸς — ὕψηλότατον (203, 1), τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε —
 ἄποψιν, οὗ μοῖραν — ὁ Κῦρος ἐστράτευσε (204, 1) exc. §

12 Poll. II 58 Ἡρόδοτος . . . καὶ ἄποψιν

1 εὐρυτάτῃ A¹, eu suprascr. A man. rec. || 2 Καυκάσιος JRTSV non extat
 Pap. Zeret. Καυκάσις scr. Legrand 'suadente Snellio' (cf. infra 4) | ἐὼν BJRTSV
 Pap. Zeret. | οὐρέων C || 3 μεγάλῃ J μεγάλῃ RSV μεγάλῃ Pap. Zeret.
 rell. | ὕψηλότατος M non extat Pap. Zeret. || 4 ἐωντῷ C | Καυκάσιος JRTSV
 κανκάσις Pap. Zeret. | ἀπ' ἐξ JRTMSV non extat Pap. Zeret. || 5 ἀγρίης
 JRMSV || 8 δὲ τε JRTMSV || 9 ἐμφανέα C || 11 Καυκάσιος JRTSV | ἀπεί-
 ργει ABP || 12 δὴ om. M | πεδίον] τὸ πεδὸν C | τούτου add. Herold Progr.
 Reg. Gymn. Nuremb. 1850, 12 || 13 μοῖραν codd. || 14 ἔσχε JRTSV^c ἔχει C ||
 15 ἐπαίροντα M | καὶ ἐποτρύνοντα V om. M | τῷ τῷ P¹p || 16 δεύτερον
 JRTMSV | πολέμιος JRTSV | γενομένη ABC || 17 ἐκείνον J || 18 Μασσαγε-
 τῶν JRTSV || 19 Τόμυρις Pal. Gr. 176, cf. Suid. s. vv. μυωμένη, Τόμυρις |
 ταύτῃ JRTMSV || 20 γυναικῶν R | ἦν scripsi ἦν codd., cf. gramm. meam
 115, 189 μιν propos. Cobet | θέλων — ἔχειν delenda indicat Abicht Progr.
 Lünebg. 1862, 7; post ἐμνάτο distinx. Legrand | συνειῖσα JRTMSV | οὐ κατ'
 αὐτὴν SV

μνώμενον, ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληήν, ἀπέπατο τὴν πρόσδοον.
 Κύρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλω οὐ προσεχώρει, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξην 2
 ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος [ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας] στρατηγὴν γεφύρας τε
 ζευγνύων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ διάβασιν τῷ στρατῷ καὶ πύργους ἐπὶ πλοίων
 5 τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομεύμενος. ἔχοντι δὲ οἱ τοῦτον 206
 τὸν πόνον πέμψασα ἡ Τόμυρις κήρυκα ἔλεγε, τάδε ὧ βασιλεῦ Μήδων,
 παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις, οὐ γὰρ ἂν εἰδείης, εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται
 ταῦτα τελεόμενα· παυσάμενος δὲ βασίλευε τῶν σεωντοῦ καὶ ἡμέας
 ἀνέχεν ὀρέων ἄρχοντας, τῶν περ ἄρχομεν. οὐκ ὦν ἐθελήσεις ὑποθήκησι 2
 10 τησίδε χοῆσθαι, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι· σὺ δὲ ἦν
 μεγάλως προθυμέαι Μασσαγετέων πειρηθῆναι, φέρε μόχθον μὲν, τὸν
 ἔχεις ζευγνύς τὸν ποταμόν, ἄφες, σὺ δὲ ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ τριῶν ἡμερέων ὁδὸν διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέραν. εἰ δ' ἡμέας 3
 βούλει εἰσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέραν, σὺ τῶντ' οὗτο ποιεῖ.
 15 ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κύρος συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους, συναγείρας
 δὲ τούτους ἐς μέσον σφι προετίθει τὸ πρῆγμα συμβουλευόμενος, ὁκότερα
 ποιήη. τῶν δὲ κατὰ τῶντ' αἰ γνῶμαι συνεξέπιπτον κελυνόντων ἐσδέκεσθαι
 Τόμυριν τε καὶ τὸν στρατὸν αὐτῆς ἐς τὴν χώραν. παρεὼν δὲ καὶ μεμφόμε- 207
 νος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀπεδείκνυτο ἐναντίην τῇ
 20 προκειμένῃ [γνώμῃ] λέγων, τάδε ὧ βασιλεῦ, εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι,

AB C P(p) RJT M SV et ab ἐπὶ πλοίων (205, 2) D

T 1–3 Suid. Τόμυρις (Τώμυρις cod. unus, qui in mg. add. τοῦτο εἰ διὰ τοῦ ω
 μεγάλου γράφεται, οὐκ ἔχει τόπον ὧδε, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς)· βασιλεία Μασσαγετῶν,
 ἦν μνώμενος Κύρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς οἱ δόλω — ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρα-
 τεῖαν

1–3 Suid. μνωμένη· μνηστευομένη· ὅτι Κύρος Τώμυριν μνώμενος — στρατιάν

1 Μασσαγετέων JRTSV || 2 προσεχώρει(ν) PJRTMSV | Ἀράξῃ ABCP ||
 3 Μασσαγέτας MV^{ac} | ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας om. Suid. s. vv. Τόμυρις, μνωμένη;
 delevi discrepantiam considerans inter hunc et superiores locos quod ad formam
 nominis Massagetarum traditam attinet | στρατηγὴν T στρατιάν Suid. s. v. μνω-
 μένην στρατεῖαν Suid. s. v. Τόμυρις τὴν στρατηγὴν M || 7 σπεύδεις D | εἴ τοι] εἴ
 τι T¹V¹ | ἔτι S | εἰς C || 8 τελεόμενα] τε λεγόμενα DJRT¹SV τελεώμενα Pal.
 Gr. 176 τελεόμενα MT² || 10 πάντα S | μᾶλλον om. M | ἦν] εἰ PDJRTMSV ||
 11 προθυμέαι Pp προθυμέαι (η ex corr. man. rec.) D προθυμῖαι V^{ac} (ad sub-
 iunct. formam προθυμέαι v. gramm. meam 159) | Μασσαγετέων RSV | μὲν om. J ||
 13 εἰς RV || 14 βούλει D^{ac}JRSV^{ac} | εἰσδέξασθαι CR | ἡμετέραν JV^{ac} | ποιεῖ CD
 RSV || 15 συνεκάλεσε C || 16 εἰς RV | προετίθετο τὸ R || 17 ποιεῖ DJRTMSV |
 εἰσδέκεσθαι C || 20 γνώμη A γνώμην Pal. Gr. 176 τῇ γνώμῃ J om. M Ald.,
 seclusi | τοι] τί οἱ J

ὅτι, ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκε τοι, τὸ ἂν ὄρω σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῶ, κατὰ
 δύναμιν ἀποτρέφειν. τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἔοντα ἀχάριτα μαθήματα
 2 γερόνεε. εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι καὶ στρατιῆς τοιαύτης ἄρχειν,
 οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα γνώμας ἐμὲ σοὶ ἀποφαίνεσθαι· εἰ δ' ἔγνωκας, ὅτι
 ἄνθρωπος καὶ σὺ εἰς καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, ἐκεῖνο πρῶτον μάθε, ὥς
 5 κύκλος τῶν ἀνθρωπηίων ἐστὶ πρηγμαίων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἔα αἰεὶ
 3 τοὺς αὐτοὺς εὖτυχεῖν. ἦδη ὦν ἐγὼ ἔχω γνώμην περὶ τοῦ προκειμένου
 πρήγματος τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι· εἰ γὰρ ἐθελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς
 πολεμίους ἐς τὴν χώραν, ὅδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἐνι· ἐσσωθεῖς μὲν
 4 προσαπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν, δῆλα γὰρ δῆ, ὅτι νικῶντες Μασσαγέται
 οὐ τὸ ὀπίσω φεύγονται, ἀλλ' ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι· νικῶν δὲ οὐ νικᾷς
 10 τοσοῦτον, ὅσον εἰ διαβάς ἐς τὴν ἐκείνων νικῶν Μασσαγέτας ἔπαιο
 φεύγουσι· τὸντὸ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνῳ, ὅτι νικήσας τοὺς ἀντιουμένους
 5 ἐλᾷς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος. χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου αἰσχροῦ
 καὶ οὐκ ἀνασχετὸν Κῦρόν γε τὸν Καμβύσειω γυναικὶ εἴξαντα ὑποχωρήσαι
 15 τῆς χώρας. νῦν ὦν μοι δοκεῖ διαβάντα προελθεῖν, ὅσον ἂν ἐκεῖνοι
 διεξίωσι, ἐνθεῦτεν δὲ τάδε ποιεῦντας πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι
 6 (ὥς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσι ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι
 καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθές)· τούτοισι ὦν τοῖσι ἀνδράσι τῶν προβάτων

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 207, 3 (ad ἐσσωθεῖς) ἡττηθεῖς B

Εἰ δ' — εὖτυχεῖν (207, 2) exc. paroemiogr. M

T 2 Schol. Clem. Alex. Protr. p. 310 Stählin ἐπὶ τῆς πυρᾶς οὕτως εἶπεν Κροῖσος,
 ὥς φησιν Ἡρόδοτος· τὰ δὲ — μαθήματα γέγονεν

5—7 Stob. CV 53 Ἡρόδοτος· ὥς κύκλος — εὖτυχεῖν || 11 Thom. Mag. 118 (s. v.
 ἐλᾶω) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· οὐ τὸ ὀπίσω — ἐλῶσιν

1 ὅτι om. Ald., secl. Desrousseaux RPh 10, 1886, 64 propter discordantiam gram-
 maticam (sequente acc. c. inf.), sed cf. IV 137, 2 et v. quae Kühner-Gerth II 357
 (n. 3b) afferunt e Platone Lysia Xenophonte aliisque auctoribus | ὀρέω C || 2 τὰ²
 om. RM | ἀχάριτα] ἀρίστα C ἀχάριστα T² Ald. || 3 ἐγερόνεε C γέρονε(v) DJ
 RTSV Schol. Clem. Al. || 5 καὶ σὺ ἄνθρωπος M || 6 αἰεὶ M || 7 αὐτοὺς om. R |
 εὖτυχεῖν Stob. | ἐγὼ ἔχω γνώμην scripsi ἔχω γνώμην ABCPD ἐγὼ γνώμην ἔχω
 JRTSV γνώμην ἔχω M | περὶ om. R || 8 πράγματος V || 9 ὅδε τοι] ὅδε τη M
 ὅδε τις Ald. || 10 πρὸς ἀπολλύεις D¹ || 12 εἰς J | Μασσαγέται D¹ (litteram s extr.
 voci adser. D²) Μασσαγέται M Μασσαγέτας TRSV || 13 ἐναντιουμένους DJRTM
 SV || 14 ἰθὺς C | τῆς² om. SV | Τομύριδος DJRTMSV | ἀπηγημένου D^{ac}, corr. D¹ ||
 15 καὶ] τε καὶ M Ald. | γε] τε D¹ del. D² om. M | γυναικὶ M | εἴξαντα D^{ac} |
 ἀποχωρήσαι R || 16 χώρας] μάχης JRTMSV | διαβάνας ABCP | προσελθεῖν C¹ D
 JRT¹ V || 17 an sit ὑπεξίωσι scribendum dubitat Stein; recep. Hude, inepte vero,
 cf. grammaticam meam 175 | ποιεῦντες B | περιγινέσθαι DJRTMSV || 18 Μασ-
 σαγέται M | Περσικῶν ἀνδρῶν (τε om.) M || 19 καλῶν] κακῶν proposit. Desrousseaux
 RPh 10, 1886, 63

ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας καὶ σκευάσαντας προθεῖναι ἐν τῷ στρατο-
πέδῳ τῷ ἡμετέρῳ δαῖτα, πρὸς δὲ καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἶνον ἀκρήτον
καὶ σιτία παντοῖα, ποιήσαντας δὲ ταῦτα ὑπολιπομένους τῆς στρατιῆς τὸ
φλαυρότατον τοὺς λοιποὺς αὐτὶς ἐξαναχωρεῖν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ
5 ἐγὼ γνώμης μὴ ἀμάρτω, κεῖνοι ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ τρέφονται τε πρὸς
αὐτὰ καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων.⁷

Γινώμαι μὲν αὐταὶ συνέστασαν, Κῦρος δὲ μετεῖς τὴν προτέραν γνώμην, 208
τὴν Κροίσον δὲ ἐλόμενος προηγόρενε Τομύρι ἐξαναχωρεῖν ὡς αὐτοῦ
διαβησομένον ἐπ' ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξανεχώρεε, καθὰ ὑπέσχετο πρῶτα.
10 Κῦρος δὲ Κροίσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθλὴς τῷ ἑωυτοῦ παιδί Καμβύσῃ, τῷ
περ τὴν βασιλείην ἐδίδον, καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ
εὐποιεῖν, ἦν ἡ διάβασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῇ, ταῦτα ἐντειλάμε-
νος καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας αὐτὸς διέβαινε τὸν ποταμόν καὶ ὁ
στρατὸς αὐτοῦ.

15 Ἐπεῖτε δὲ ἐπεραιώθη τὸν Ἀράξην, νυκτὸς ἐπελθούσης εἶδε ὄψιν εὐδὼν 209
ἐν τῶν Μασσαγετῶν τῇ χώρῃ τοιήνδε· ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὁρᾶν
τῶν Ὑστάσπεος παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας
καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπει 2
δὲ τῷ Ἀρσάμεος ἐόντι ἀνδρὶ Ἀχαιμενίδῃ ἦν τῶν παίδων Δαρεῖος πρεσβύ-
20 τatos ἐὼν τότε ἡλικίην ἐς εἰκοσὶ κον μάλιστα ἔτα, καὶ οὗτος κατελέλειπτο
ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην στρατεῦσθαι. ἐπεὶ ὧν δὴ ἐξηγέρθη 3
ὁ Κῦρος, ἐδίδον λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψεως· ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε μεγάλη
εἶναι ἡ ὄψις, καλέσας Ὑστάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μούνον εἶπε· Ὑστασπες,
παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοὶ τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀρχῇ ἐάλωκε. ὡς δὲ ταῦτα

AB C P(p) D J RT M SV

α[πο]λα[βων] (209, 3) — παροιχομε[ν]η (209, 4) Pap. Palau 135

³ Suid. φλαυρότατον· ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρό-
τατον· παρὰ Ἡροδότῳ

¹ ἀφειδέων Pp || 2 καὶ om. JRTMSV | κρητῆρας ἀφειδέως JRV ἀφειδέως κρη-
τῆρας T | ἀκρότον T || 3 ὑπολειπομένους DJRTMSV, cf. Suid. || 4 φανυρότατον
A¹C | ἐπὶ om. C | ποταμόν aD¹ omissum in mg. suppl. D² || 5 τε om. M Ald. ||
⁶ ἀπόδεξις DRSV ἀπόδεξις J || 7 αὐταὶ ἄλλων B | συνέστασαν SV 'glossema
in textum irrepsit et cum eo contaminatum est' Weber Anal. Hdt. 200 || 8 τὴν]
τοῦ B | Κροίσον διελόμενος T | Τομύρι ut vid. D^{ac} Τόμυρι RSV || 9 ἐξαναχώ-
ρεε CJ | κατὰ CP καθὰ M || 10 παιδί om. T || 12 ἐποποιεῖν codd. nonnulli | Ma-
σσαγέτας TM || 15 Ἀράξῃ ABCP || 16 Μασσαγετῶν TM Μασσεετῶν V¹ |
ἐν τῷ ὕπνῳ om. S || 17 Ὑστάσπεος ut vid. D^{ac} | τῶν] τὸν R || 18 τὴν¹] τῇ V^{ac} |
τὴν² om. M | Ὑστάσπῃ AB || 19 Ἀρσάμεος BDJRTMSV || 20 κον om. C | κα-
ταλέλειπτο CPJRTMSV || 21 δὴ om. M | ἐξεγέρθη C²Pp Ald. || 22 ὄψεως V ὄψις
A¹B¹ o supra lin. add. nescio quae man. A || 23 καλεσάσας C

- 4 ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω· ἐμεῦ θεοὶ κήδονται καὶ μοι πάντα προ-
 δεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα· ἤδη ὦν ἐν τῇ παροιχομένη νυκτὶ εὐδων εἶδον
 τῶν σὼν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας καὶ
 5 τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ὦν ἔστι
 μηχανὴ ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης οὐδεμία τὸ μὴ οὐ κείνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί.
 σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην πορεύεο ὀπίσω ἐς Πέρσας καὶ ποίεε, ὅπως,
 ἐπεὰν ἐγὼ τάδε καταστρεφάμενος ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι καταστήσης τὸν
 210 παῖδα ἐς ἔλεγχον.⁷ Κύρος μὲν δοκέων οἱ Δαρεῖον ἐπιβουλεύειν ἔλεγε τάδε·
 τῶδε οἱ ὁ δαίμων προέφαινε, ὥς αὐτὸς μὲν τελεντήσῃ αὐτοῦ ταύτῃ
 2 μέλλοι, ἣ δὲ βασιλῆῃ αὐτοῦ περιχωρέοι ἐς Δαρεῖον. ἀμειβεταιὶ οἱ δὴ ὦν¹⁰
 ὁ Ὑστάσπης τοῖσδε· ὦ βασιλεῦ, μὴ εἴῃ ἀνὴρ Πέρσης γεγονώς, ὅστις τοι
 ἐπιβουλεύσει — εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὥς τάχιστα —, ὃς ἀντὶ μὲν δούλων
 ἐποίησας ἑλευθέρους Πέρσας εἶναι, ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων ἄρχειν
 3 ἀπάντων. εἰ δέ τίς τοι ὄψις ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα βουλεύειν
 περὶ σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τοῦτο, ὃ τι σὺ βούλει.¹⁵
 Ὑστάσπης μὲν τούτοις ἀμειψάμενος καὶ διαβάς τὸν Ἀράξην ἦε ἐς
 Πέρσας φυλάξων Κύρῳ τὸν παῖδα Δαρεῖον.
- 211 Κύρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξεω ἡμέρης ὁδὸν ἐποίηε τὰς Κροίσον

AB C P(p) D J RT M SV

τη[ν ταχίστην — ποιεῖ ὁ] (209, 5) Pap. Ox. 2096 fr. 10—12 col. I valde mutila
 δο[ικων] (210, 1) — [απα]ν[των] (210, 2) pap. Ox. fr. 10—12 col. II valde mutila
 δια[βας] (210, 3) — τον [της βα]σι[λειης] (211, 3) fr. 10—12 col. III

Οὐκ ὦν — ἐπιβουλεύειν (209, 5) exc. paroemiogr. X

Ἀμειβεταιὶ οἱ — ὥς τάχιστα (210, 2) exc. floril. X deest X ὦ βασιλεῦ — ὥς τά-
 χιστα (210, 2) exc. paroemiogr. X

1 ἐμεῦ] ἐμε Pap. Palau¹ ἐμεν Pap. Palau^{2ms} | κηδέται C κήδονται Pap. Pa-
 lau cett. || 3 τὸν σὸν παῖδα M || 5 μηχανῆς C | οὐδὲ μὴ DJRTSV οὐδεμίη M
 οὐδεμία Xrell. | οὐ κείνον] ἐκείνον codd., corr. Dobree coll. II 181, 3. III 51, 1, recep.
 Hude || 6 τοίνυν] νῦν ABC | πορεύον DJRTMSV non extat Pap. Ox. 2096 |
 ποιεῖ Pap. Ox. 2096 || 7 καταστήσεις PD^{ac}JRTV || 8 εἰς CD | Δαρεῖον δοκέων
 οἱ M || 9 τῷ δὲ nonnulli codd. | οἱ ὁ] JRTMSV ὁ* (ι ut vid. eras.) D non
 extat Pap. Ox. 2096 || 10 μέλλει M | βασιλῆα B βασιλῆ* (ι ex corr.) D | περι-
 χωρέει DJRTV περιχωρεύει CS | χωρεοι Pap. Ox. 2096 περιχωρέει M | ἀμει-
 βετ' οἱ R ἀμειβεται (extr. litt. ι eras.) D ἀμειβετοῖ V ἀμειβετο οἱ S ἀμει-
 βεται].]ης τοισ[Pap. Ox. 2096 ἀμειβεται Tp | ὦν δὴ Pp || 11 τοιοῦδε
 Pp τοῖσδε Pap. Ox. 2096 rell. | εἴης R εἴη Pap. Ox. 2096 rell. || 12 ἐπιβουλεύει
 Pap. Ox. 2096 B¹DJRSV ἐπιβουλεύει TM ἐπεβούλευσεν X ἐπιβουλεύσει sine
 necessitate propos. Krueger, recep. Hude | ἔστι A | ἀπόλοιτο CD¹RSV | τοῦτο
 Pap. Ox. 2096 | δούλων μὲν DJRTMSV μὲν δούλων Pap. Ox. 2096 rell. || 13 εἶναι
 Πέρσας TM || 15 τοῦτο] τοῦτω B² τοῦτω Ald., cui favet Herold quoque in Progr.
 Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 9 || 16 ἤμεν V^c ἦει (?) V^{ac} || 18 ἐποίηε] supra extrem.
 spat. vacuum ubi epotei ut verisimile est excidit litteram ε (vel [ε] invenis scrip-
 tam manu secunda Pap. Ox. 2096, unde correctorem epotee scribi voluisse facile
 recognoscas

ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα Κύρον τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ 2 ἀπελάσαντος ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἀράξην, λειψθέντος δὲ τοῦ ἀρχαίου, ἐπελθοῦσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορις τοῦ στρατοῦ τοὺς τε λειψθέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ἐφόνευσαν ἀλεξομένους καὶ τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, 5 ὡς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναντίους, κλιθέντες ἐδαίνυντο, πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ οἶνον ἠῶδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφενον 3 ἐφόνευσαν, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας ἐξώγρησαν καὶ ἄλλους καὶ τὸν τῆς βασιλείης Τομύριος παῖδα στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὐνομα ἦν Σπαργαπίσης. ἡ δὲ πνυδομένη τά τε περὶ τὴν στρατιὴν γεγονότα καὶ τὰ 212 10 περὶ τὸν παῖδα πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κύρον ἔλεγε, τάδε· ἄπληστε 2 αἵματος Κύρε, μηδὲν ἐπαρθῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι, εἰ ἀμπελίνῳ καρπῷ, τῷ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε οὕτως, ὥστε κατιόντος τοῦ

ABC P(p) D J RT M SV

usque ad βα[σίλειης] (211, 3) et τ[ω]ι ρ[υνομα] (211, 3) – [τ]ην ε[ωντης] (214, 1) Pap. Ox. 2096 fr. 10 – 12 col. III, col. IV mutilata et col. V

Ἄπληστε (212, 2) – κορέσω (212, 3) exc. floril. **ⲡⲩ** Μηδὲν ἐπαρθῆς – τοῦ ἐμοῦ (212, 2) exc. paroemiogr. **ⲡ**

T 12 – p. 134, 1 Athen. 613b τὸν Διόνυσον . . . μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοὺς πλείονας ἀκράτου σπώντας θορυβώδεις γίνεσθαι . . . (laudat φ 293 – 298) . . . κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἐπαναπλῆει κακὰ ἔπεα καὶ μαινόμενα. Eust. II. 1156 (ad Σ 486) ἄλλως . . . μαινόμενος Διόνυσος διὰ τὸ τοὺς πλείονας ἀκράτου, φησί, σπώντας θορυβώδεις γίνεσθαι, ὅτε καί, καθ' Ἡρόδοτον εἰπεῖν, τοῦ οἴνου εἰς τὸ σῶμα κατιόντος ἀναπλῶει ἔπεα μαινομένῳ πρόποντα. id. II. 1241 (ad Φ 361) ἐπεὶ καὶ καθ' Ἡρόδοτον οἶνον κατιόντος ἀναπλῶουσιν ἔπεα. id. Od. 1857 (ad τ 108) οὐκ ἄκομφον . . . ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὡς Ἡρόδοτος μὲν φησιν, οἶνον κατιόντος ἀναπλῶειν ἔπεα διὰ τὸ πολυλόγους εἶναι τοὺς ἐν μέθῃ. Ὅμηρος δ' ἐνταῦθα, ὅθεν καὶ Ἡρόδοτος τὸν λόγον ἴσως μεθεῖλκυσε, δεξιῶς ἐνέφηγεν, ὡς ἄρα οἶνον κατιόντος ἐπιπολάζουσι δάκρυα

4 Λέξ. ἀλεξομένους· ἀμυνομένους. Suid. ἀλεξόμενον: . . . καὶ ἀλεξομένους παρὰ Ἡρόδοτον ἀντὶ τοῦ ἀμυνομένους ἢ ἐπιπονηθοῦτας· τριτημορις – ἀλεξομένους ἐφόνευσαν

1 <τοῦ> στρατοῦ propos. Krueger coll. 191, 2; 207, 7, recep. Legrand στρατοῦ Pap. Ox. 2096 codd. || 2 ἐπελεύσαντος **JRTMSV** ἀπελάσαντος Pap. Ox. 2096 rell. | ἀράξην Pap. Ox. 2096 Ἀράξεια codd. | ἀπελθοῦσα **DRSV** (ε supraser. **R**¹) ἐπελθοῦσα Pap. Ox. 2096 rell. || 3 Μασσαγετέων **M** Μασσαγετέων Pap. Ox. 2096 rell. | τρητημορις ἐν τριτημορις corr. **J** | τε λειψθέντας| περιλειψθέντας Suid. | τῆς| τοῦ **V** || 4 ἀλεξομένους ἐφόνευσαν Suid. ἐφόνευσαν ἀλεξομένους οὐδὲν Pal. Gr. 176 ('cuiusdam lectoris adnotatiuncula in textum irrepit' Colonna, De Hdt. memoria 175) | δαῖταν **J** || 5 ἐχειρώσαντο **RM** ἐχειρώσαντο Pap. Ox. 2096 rell. | κληθέντες **D**¹ κληθέντες **JT** κληθέντες Pap. Ox. 2096 rell. | δαίνυντο **DJRTSV** init. vocis non exstat Pap. Ox. 2096 || 6 εἶδον **CPTMS**

εἶδον (ὃ eras.) **V** ἠῶδον **J** ἠῶδον **R** | Πέρσαι om. **M** || 7 δέ τι **CDR** δέ τι **J** δέ τι commendat Verdenius Mnemos. IV 7, 1954, 202 || 8 βασιλείης **DJRTMSV** | Τομύριδος **DJRTMSV** Τομύριδος Pal. Gr. 176 | Μασσαγετέων **TM** || 9 Σπαργαπίσης **D** σπαργ[α]πίσης Pap. Ox. 2096 || 10 ἀπλειστε **RV** || 12 ἐμπιπλάμενοι **R** ἐμπιπλάμενοι **D**¹ ἐμ[Pap. Ox. 2096 | μαίνεσθε **J** μαίνεσθαι **V**^{ac}

- οἶνον ἐς τὸ σῶμα ἐπαναπλέειν ὅμιν ἔπεα κακά, τοιοῦτω φαρμάκῳ δολώσας
 3 ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἑμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχη κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν ὦν μεν
 εὖ παραινέουσας ὑπόλαβε τὸν λόγον· ἀποδοῦς μοι τὸν παῖδα ἅπτηι ἐκ
 τῆσδε τῆς χώρας ἀξήμιος Μασσαγετῶν τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ
 κατυβρίσας· εἰ δὲ ταῦτα σὺ ποιήσεις, Ἥλιον ἐπὶ μνημί τοι τὸν Μασσαγε- 5
 τῶν δεσπότην, ἧ μὴν σε ἐγὼ καὶ ἅπληστον ἐόντα αἵματος κορέσω.
 213 Κύρος μὲν ἐπέων οὐδένα τούτων ἀνευχερόντων ἐποιέετο λόγον· ὁ δὲ τῆς
 βασιλείης Τομύριος παῖς Σπαργαπίσης, ὥς μιν ὁ τε οἶνος ἀνῆκε καὶ
 ἔμαθε, ἵνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς Κύρον ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι ἔτuche, ὥς δὲ
 214 ἐλόθη τε τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐωυτόν. καὶ δὴ 10
 οὗτος μὲν τρόπῳ τοιοῦτῳ τελευτᾷ, Τόμυρις δέ, ὥς οἱ Κύρος οὐκ ἐσήκουσε,
 συλλέξασα πᾶσαν τὴν ἐωυτῆς δύναμιν συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην,
 ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρῖνω ἰσχυροτάτην γενέσθαι,

AB C P(p) D J RT M SV

usque ad τὴν ἐξουτῆς (214, 1) Pap. Ox. 2096 fr. 10–12 col. V et γε[r]εσθαι (214, 1) – [αυτος] K[ρως] (214, 3) col. VI valde mutila

2s. Thom. Mag. 370 (s. v. ὑπολαμβάνω) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· νῦν – λόγον. καὶ αὐτὸς ἐν τῇ τρίτῃ (146, 1)· Μαυάνδριος δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον || 4 Poll. IX 66 ὅταν . . . Θουκυδίδης (II 98) εἶπεν 'τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν', τὴν τρίτην μοῖραν εἰρηκεν· ὁ δὲ Ἡρόδοτος 'τριτημορίδα' || 6 Etym. M. 'ἧ μὴν' μάλιστα μὲν ἀπαρ-εμφάτῳ συντάσσεται, τάχα δὲ καὶ ὀριστικῶ, . . . ὥς Ἡρόδοτος ἐν α'· ἧ μὴν – κορέσω

1 ἐπαναπλέειν DJRTMSV ἐπαναπλεῖν ΨΨ ἐπαναπλώειν recognoscas ex Eust. II. 1156, 1241, Od. 1857 non exstat Pap. Ox. 2096 | ἡμῖν Ψ | ἔπεα κακά καὶ μαυόμενα Athen., quod etiam recognoscas ex eis quae apud Eust. II. 1156 ex Athen. descripta sunt | δολώσας ΨΨ || 2 τοῦ παιδὸς T || 2–3 μεν παραινέουσας ΨΨ ἐμὲν παραινέουσας [εν] (correctionibus manu sec. allatis) Pap. Ox. 2096 || 4 τῆσδε om. Pap. Ox. 2096 ut vid. | Μασσαγετῶν ΨΨ | τρίτῃ μορίδι CR τρίτῃ μορίδι J τρίτῃ μερίδι D^{ac} (ε in o corr. D¹) τρί μερί V τρίτῃ μερίδα S. cf. Poll. non exstat Pap. Ox. 2096 || 5 κατυβρίσας ΨΨ]βοι[Pap. Ox. 2096 | εἰ δὲ μὴ ταῦτα σὺ ποιήσεις CPTM εἰ δὲ ταῦτα σὺ ποιήσεις A^{ac}B^{ac}DJRV εἰ δὲ σὺ ταῦτα σὺ ποιήσεις Pal. Gr. 176 εἰ δὲ ταῦτα σὺ μὴ ποιήσεις S [οὐ] δε ταυτ [. . .]ησις correctionibus manu sec. allatis Pap. Ox. 2096 | τοι τε V σοι Ψ om. S | τὸν] τῶν D¹JRMV | Μασσαγετῶν M || 6 ἧ μὴν] ἡμῖν B 'Hdt. i stylo convenientius futurum fuisse ἧ μὴν' censet Schweighauser, quem sequi. edd. fere omnes | ἅπληστον JR | αἵματα Et. M. || 7 μὲν νῦν τῶν ἐπέων τούτων ἀνευχερόντων οὐδένα ἐποιέετο λόγον M Ald. | ἀνευχερόντων om. et inter vers. suppl. D¹ ἀνευχερόντων BD^{ac} ἀνευχερόντων Pal. Gr. 176 || 8 βασιλῆης JRSV βασιλῆης Pap. Ox. 2096 | Τομύριδος DJRTM τῆς Τομύριδος S ***Τομύριδος V Τομύριος Pap. Ox. 2096 rell. || 9 εμαθε[ν] Pap. Ox. 2096 || 10 τε om. Pap. Ox. 2096 || 10–11 καὶ οὗτος μὲν δη Pap. Ox. 2096 || 11 τρόπῳ τοιοῦτῳ μὲν M | οἱ] ὁ DJRT MSV οἱ ὁ Pp οἱ Pap. Ox. 2096 rell. | εσηκου[σε]ν Pap. Ox. 2096 || 12 συλλέξας JRV συλλέξασα D | πᾶσαν om. DJRTMSV habet Pap. Ox. 2096 quoad e spatio lacunae potest iudicari

καὶ δὴ καὶ πυνθάνομαι οὕτω τοῦτο γενόμενον· πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται 2
αὐτοὺς διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δέ, ὥς σφι τὰ βέλεα
ἐξετετόξευτο, συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι
5 συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συνεστάναι μαχομένους καὶ οὐδετέ-
ρου ἐθέλειν φεύγειν· τέλος δὲ οἱ Μασσαγέται περιεγέροντο. ἢ τε δὴ 3
πολλὴ τῆς Περσικῆς στρατιῆς αὐτοῦ ταύτη διεφθάρη καὶ δὴ καὶ αὐτὸς
Κῦρος τελευτᾷ βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα. ἀσκὸν 4
δ' ἐμπλήσασα αἵματος ἀνθρωπήϊον Τόμυρις ἐδίλζητο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι
τῶν Περσέων τὸν Κῦρον νέκυν· ὥς δὲ εὔρεν, ἐναπῆπτεν αὐτοῦ τὴν
10 κεφαλὴν ἐς τὸν ἀσκόν· λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ ἐπέλεγε, τάδε 'σὺ μὲν 5
ἐμὲ ζῶσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχῃ ἀπώλεσας παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν
δόλω· σὲ δ' ἐγώ, κατὰ περ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.' τὰ μὲν δὴ κατὰ
τὴν Κῦρου τελευτὴν τοῦ βίου πολλῶν λόγων λεγομένων ὅδε μοι ὁ πιθανώ-
τατος εἴρηται.

15 Μασσαγέται δὲ ἐσθιῆτά τε ὁμοίῃν τῇ Σκυθικῇ φορέουσι καὶ δίαιταν 215
ἔχουσι, ἱππόται δὲ εἰσι καὶ ἄνιπποι (ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι) καὶ

AB C P(p) D J RT M SV

Ἀσκὸν ἐμπλήσασα (214, 4) — κορέσω (214, 5) exc. floril. 215

10 Prisc. XVIII 139 haec (sc. verba maledico benedico) tamen ad imitationem Graecorum dativis adiunguntur; nam illi λυμαίνομαι σοι et λουδοῶ σοι; Herodotus in I: λυμαινομένη τῷ νεκρῷ. id. XVIII 236 'λυμαίνεται τῷδε' καὶ 'τόνδε'· Ἡρόδοτος α'· λυμαινομένη — ἐπέλεγε τοιάδε· καὶ ἐν τρίτῃ (III 16, 5, ut vid.) 'λυμαίνεται αὐτόν' || 16 Aristarchi in Hdt. comm. (Pap. Amherst. t. II [1901] 12 = Paap X) col. II ἀνιπ[οι] οὐδ' οἶ[α] ἀμ[ι]π[οι], ὅπερ ἱπ[οι] (rest. Hemmerdinger, Les mss. 155) ὁ[ύ]ο εὐ[δ]άγωγοι ἱμᾶσι δεδεμένοι καὶ [ἐπ'] αὐτῶν τινες ὀχούμενοι· οἱ ἥρωες τοῖς ἄρ-
μασι προσήλυνον καὶ οὕτως ἀπέβα[ι]νον· οἱ δὲ προ[ο]σελάσσω[σιν], ὁ μὲν ἀπέβαινεν, ὁ δὲ [μ]ένων παρείχετο τὴν τοῦ ἡνιοχου χρεῖαν. Bekker Anecd. 205 ἄμ[ι]ππος· ἐὰν διὰ τοῦ π γράφεται ἢ συλλαβή, 'ἀνιππος', σημαίνει τοὺς ἵππους μὴ ἔχοντας, ἀλλὰ πεζοὺς· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ π, 'ἄμ[ι]ππος', ὅπερ καὶ μᾶλλον, σημαίνει τοὺς δύο ἔχοντας ἐξενυγμένους ἵππους ἱμᾶσι χωρὶς ζυγοῦ καὶ τὸν μὲν ἡνιοχοῦντα, τὸν δὲ μαχόμενον

1 γινόμενον D vox mutilata Pap. Ox. 2096 || 2 διαστάντας αὐτοὺς M | ἐς] ἐπ' Pr[Π] || 3 ἐξετετόξευτο D ἐξετετόξευτο JRTMSV εἰ[Pap. Ox. 2096 || 5 Μασσαγέται TM | περιεγενέατο ABCP primae ε litt. γ (q. e. περιεγενέατο) supraser. nescio quae man. A non exstat Pap. Ox. 2096 || 7 δέον A¹ || 8 ἐμπλήσασα (in initio excerpti voce de ommissa) 215 δὲ πλήσασα codd. | αἵματος om. 21 | ἐδίλζητο TSV 215 litterae η litt. ε supraser. J¹ R¹ M¹ | τοῖς 215 || 9 Κῦρον D¹ | εὔρε A | ἐναπῆπε PDJRTMSV || 10 τὸν νεκρὸν M | τάδε] τοιάδε Prisc. | μὲν] μὴν 21 om. D || 11 ἐμὲ ζῶσάν M ἐμεῦ ζώσης Ald. ἐμὲ ζώουσαν C | τε] σε 21 | νικῶσάν M νικώσης Ald. | σε μάχῃ] ἐς μάχην DJR (?) TMV μάχῃ 21 (ubi se pro te legitur) om. S || 11–12 δόλω παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν 215 | ἐλὼν om. D¹, in mg. suppl. D¹ || 13 ὥδε DJRTV | ὁ om. J | πιθανότατος C || 15 Μασσαγέται M | τε om. M || 16 ἱππόται — μετέχουσι haplogr. om. P¹ hab. P^{ms} cett. | ἀνιπποι καὶ M | ἀνιπποὶ] ἀμ[ι]πποι em. Aristarch.

τοξόται τε καὶ αἰχμοφόροι σαγάρεις νομίζοντες ἔχουν. χρυσῷ δὲ καὶ χαλκῷ
 τὰ πάντα χρεώνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδις καὶ σαγάρεις, χαλκῷ
 τὰ πάντα χρεώνται, ὅσα δὲ περὶ κεφαλὴν καὶ ζωστήρας καὶ μασχαλιστή-
 2 ρας, χρυσῷ κοσμεύονται. ὥς δ' αὖτως τῶν ἵππων τὰ μὲν περὶ τὰ στέρνα
 χαλκίους θώρηκας περιβάλλουσι, τὰ δὲ περὶ τοὺς χαλινούς καὶ στόμια καὶ 5
 φάλαρα χρυσῷ. σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρεώνται οὐδέν, οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι
 216 ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὃ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. νόμοισι δὲ χρεώνται
 τοιοῦσδε· γυναικαὶ μὲν γαμέει ἕκαστος, ταύτησι δὲ ἐπὶ κοιναὶ χρεώνται.
 ὁ γὰρ Σκύθας φασὶν Ἕλληνες ποιεῖν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες ἀλλὰ
 Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμῆση γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ, τὸν 10
 2 φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης μίσγεται ἀδεῶς. οὗρος δὲ
 ἡλικίης σφι πρόκειται ἄλλος μὲν οὐδεὶς· ἐπεὶ δὲ γέρον γέννηται κάρτα,
 οἱ προσήκοντες οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα
 3 αὐτῷ, ἐφήσαντες δὲ τὰ κρέα κατενωχέονται. ταῦτα μὲν τὰ ὀλβιώτατά σφι
 νενομίσται, τὸν δὲ νοῦσῳ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, ἀλλὰ γῇ 15

AB C P(p) D J RT M SV

Νόμοισι (216, 1) — θύουσί μιν (216, 2) exc. b

Σχόλ. 215, 1 (ad σαγάρεις) κοπίδας· εἰσὶ δὲ εἶδη μαχαϊρῶν πλατειῶν οὐ τὸσον
 ὅσον αἱ σπάθαι, μήκος ἔχουσαι· σημαίνει καὶ πελέκεας **BR**

T 11 Aelian. Hist. anim. VI 60 Μασσαγέται μὲν, ὡς Ἡρόδοτος λέγει, τὸν φαρε-
 τρεῶνα πρὸ γε ἑαυτῶν κρεμάσαντες, εἰτα μέντοι ὁμιλεῖ τῇ θηλείᾳ ὁ ἄρρην ἐμφανῶς,
 εἰ καὶ ὀρῶν αὐτοὺς οἱ πάντες, πεφροτικότες οὐδὲν ἐκεῖνοί γε

1 Aristarch. comm. col. II σάγαρις· πέλεκυς Σκυθικ[ός, οἷ]ον [αἰ] Ἀμάζονες
 φ[ορ]οῦσιν. [. . . .] ὁ[ρθ]ῶς ἐλε[γε].]νημ[.]]νω γά[ρ] φάλ(?)]]αρων. Λέξ. seriatim conscr.
 σαγάρεις (σαγγάρεις DO)· πελέκεις. alphab. conscr. σαγάρεις (σαγγάρεις e)· τὰ ἐκ
 χειρὸς ὅπλα (cf. Lexx. ad IV 81, 5). Suid. σάγαρις· κοπίς ἢ πέλεκυς . . . ἢ τὰ ἐκ
 χειρὸς ὅπλα. Greg. Cor. 99 σαγάρεις τοὺς πελέκεις ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα || 2 Λέξ.
 ἄρδις (ἄρδεις v. l.)· φαρέτρας (καὶ τὸ βέλος add. ab m n o r t u v x). Greg. Cor. 100
 ἄρδεις τὰς φαρέτρας. Hes. ἄρδιας· τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα || 6 Λέξ. φάλαρα· τὰ περὶ τὰς
 γνάθους σκεπάσματα. Phot. φάλαρα τὰς προμετωπίδας . . . ἢ τὰ τῶν γνάθων σκε-
 πάσματα. Suid. φάλαρα τὰς προμετωπίδας· . . . παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνά-
 θους σκεπάσματα. Greg. Cor. 101 φάλαρα τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα |
 Aristarch. comm. col. II σιδή[ρ]ω] δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρ[ε].]νται ('editores referunt decerni
 non posse, utrum una (ω) duaeve litterae (εω) exciderint' Paap)· Σοφοκλῆς ἐν
 II[οι] μέσ· οὐ χαλκὸς οὐ σίδηρος ἅπτεται χροῦς

1 τε om. **M** | αἰχμοφόροι **A¹B¹** | σαγάρεις **D** σαγγάρεις **JRTMSV**, cf. Lexx. ||
 2 χρεώνται **APD¹RTMSV** χρεῶνται **J** | ὅσα — 3 χρεώνται haplogr. om. **B¹JM** |
 ἄρδις] φαρέτρας **DRTSV**, cf. Lexx., Hes., Greg. Cor. | σαγάρεις **D** σαγγάρεις **T**
 Ald. σαγάρεις (γ super γ add. man. sec.) **V** || 4 αὐτὸς **J^{ac}** | ἱππέων **C** || 6 χρ[ε]]νται
 Aristarch. q. v. χρεῶνται **V^{ac}** | οὐδέν] οὐδέ εν (= οὐδέ ἐν ?) **D¹** | οὐδέ] οὐδεὶς
 dubitans propos. Legrand || 7 ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς **TM** || 9 Ἕλληνας **D¹** | οἱ
 om. **M** || 10 Μασσαγέται **TM** | τῆς — Μασσαγέτης om. **R** | ἐπιθυμήσει **CPDJR**
TMS vocis exitum compend. not. **V** | Μασσαγέτης **TM** || 10, 11 τῶν φαρετρεῶν **D**
 τῶν φαρετρεῶν **JRT¹SV** || 12 πρόκειται **C** || 14 ὀλβιώτατά **J** || 15 κατασιτέονται
 (v eras.) **D** κατασιτέωνται **M**

κρύπτουσι συμφορὴν ποιούμενοι, ὅτι οὐκ ἴκετο ἐς τὸ τυθῆναι. σπείρουσι
 δὲ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων ζώουσι καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ ἄφθονοί σφι ἐκ τοῦ
 Ἀράξεω ποταμοῦ παραγίνονται. γαλακτοπόται δὲ εἰσι. θεῶν δὲ μούνον 4
 ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵππους. νόος δὲ οὗτος τῆς θυσίης· τῶν θεῶν
 5 τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

AB C P(p) D J RT M SV

Νόμος (pro νόος) — δατέονται (216, 4) exc. paroemiogr. X

T 5 Eust. II. 36 (ad A 36) κατὰ δὲ Ἡρόδοτον καὶ Πέρσαι ἵππον ἀντὶ ἱέρονος ὡς
 ταχutάτῳ τὸ ἐν πεζοῖς ταχutάτον. id. II. 339 (ad B 762) οἱ . . . αὐτοὶ (sc. Πέρσαι)
 καὶ ἱερὸν ἥλιῳ τὸν ἵππον νομίσαντες ἔθνον ἵππον ἐκείνῳ, τῷ ταχutάτῳ, φασί, τὸ ἐν
 ζῳαῖς τάχιστον. id. II. 844 (ad A 281) τὸ . . . πετέσθην ἐπὶ ἀπλῶς ἵππων λεγόμενον
 διὰ τὸ πάνν πολὺ τοῦ τάχους, οὗ χάριν καὶ ἥλιῳ ἀνάκειται καθ' Ἡρόδοτον

1 ποιούμενοι A^c | ἦκετο D || 2 κτεινέων PJ κτηνέων p cett. | ζῳαῖς D^{ac} ||
 3 γαλακτοπῶται D man. rec. γαλακτιπόται SV^{ac} || 4 ἵπποισι SV | νόος Krueger
 νόμονος R νόμος X tell. νόμος olim exstitisse recte vidit Weber Anal. Hdt. 176 |
 οὗτος· τῶν θεῶν τῆς θυσίης M οὗτος τῆς θυσίης· τῷ θεῷ X

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Β

Εὐτέρπη

I

- 1 Τελευτήσαντος δὲ Κύρου παρέλαβε τὴν βασιληίην Καμβύσης Κύρου
 ἐὼν παῖς καὶ Κασσανδράνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς, τῆς προαποθανού-
 σης Κύρος αὐτός τε μέγα πένθος ἐποιήσατο καὶ τοῖσι ἄλλοισι προεῖπε
 2 πᾶσι, τῶν ἦρχε, πένθος ποιέσθαι· ταύτης δὲ τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ
 Κύρου Καμβύσης Ἰωνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δοῦλους πατρῶνους ἐόντας 5
 ἐνόμιζε, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην ἄλλους τε παραλαβὼν,
 τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτεε.
- 2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὶν μὲν ἢ Ψαμμήτιχον σφέων βασιλεῦσαι ἐνόμιζον
 ἐωντοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων· ἐπειδὴ δὲ Ψαμμήτιχος
 βασιλεύσας ἠθέλησε εἰδέναι, οὔτινες γενοίαιτο πρόωτοι, ἀπὸ τούτου νομί- 10
 ζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἐωντῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἐωντούς.

ABC P(p) D J RT M SV

Ἐτελευτήσεν δὲ Κύρος, παρέλαβεν δὲ (1, 1) — ταύτης δὲ (sic expl.) (1, 2) exc. v

T 9ss. Schol. Arist. Nub. 398 (ad βεκεισελήνε) (= Suid. s. v. βεκεισελήνε) Ψαμμήτιχος Αἰγύπτου (Αἰγυπτίων Suid.) βασιλεύσας ἠθέλησε ἐπιγνῶναι (γνῶναι Suid.), τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτατοι (πρεσβύτεροι Suid.) καὶ πρόωτοι γένοιντο. ὡς δὲ πάντα (πάνν Suid.) πολυπραγμονῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μηχανάται τι τοιοῦτο· λαβὼν ἀρτίτοκα δύο παιδία εἰς οἶκον κατέκλεισεν ἀνακχωρηκὸς παντάπασι, καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὡς αἶγας ὑπέπεμπεν αὐτοῖς, ἃς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παιδία, οἱ δὲ, ὡς τροφὸν παρέστησε τὰς γλώττας αὐτῶν ἐκτεμὼν ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ παιδία, ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμήτιχος ἐποίει βουλόμενος εἰδέναι, τίνα ποτὲ τὰ παιδία πρώτην προήσουσι φωνὴν ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσχημῶν κνυζημάτων. ὡς οὖν τριετὴς αὐτοῖς διεγεγόνει χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπεμπεν εἰς τὸν οἶκόν τινα τῶν φίλων (φιλάτων Suid.) ἐντεταλμένος σιωπῇ παρελθεῖν. τοῦ δὲ ἀνεψέξαντος τὰς θύρας, ὄργοντα τὰς χεῖρας τὰ παιδία ῥέοντα ἐλάλουν (ἐκάλουν Suid.). Φρύγας δὲ φασὶ (om. Suid.) τὸν ἄρτον οὕτως καλεῖν, καὶ οὕτω μὲν Ψαμμήτιχον εὐρεῖν τε καὶ πιστεῦσαι γεγενῆσθαι πρώτους Φρύγας

Ad divisionem libri v. praef. LXI || 1 δὴ DR || 1.2 ἐὼν Κύρου M | Κασσανδράνης C
 Κασσανδράνης V Κασσανδράνης v cett. || 3 πένθος μέγα DJRTMSV || 4 ποιέσθαι
 DJRV | δὲ DJRTMSVb || 5 καὶ ante Καμβύσης punctis delevit A || 7 Ἑλλήνας M
 Ald. || 8 Ψαμμήτιχος B Ψαμμήτιχον CPD Ψαμμήτιχον J Ψαμμήτιχος deinde
 littera η praeter sinistram hastam erasa in ι mutata A Ψαμμήτιχον SV || 9 ἐαν-
 τούς V | ἐπει δὲ DJRTMSV | Ψαμμήτιχος A^c (sicut ante) CPD Ψαμμήτιχος J
 Ψαμμήτιχος SV || 11 γενέσθαι προτέρους M

Ψαμμήτιχος δέ, ὥς οὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα τούτου 2
 ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρότοι ἀνθρώπων, ἐπιτεχνᾶται τοιονδε· παιδία δύο
 νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένοι τρέφειν ἐς τὰ ποιμνία
 τροφήν τινα τοιήνδε, ἐντειλάμενος μηδένα ἀντίον αὐτῶν μηδεμίαν
 5 φωνήν ἰέναι, ἐν στέργῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ' ἐοντῶν κέεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν ὥρην
 ἐπαγινέειν σφιν αἶγας, πλήσαντα δὲ γάλακτος τᾶλλα διαπρήσσεσθαι.
 ταῦτα δὲ ἐποίησεν τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμήτιχος θέλων ἀκοῦσαι τῶν 3
 παιδίων ἀπαλλαγέντων τῶν ἀσῆμων κνυζήματων, ἥντινα φωνήν ῥήξουσι
 πρώτην, τὰ περ ὧν καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ διέτης χρόνος ἐγγόνεε ταῦτα τῷ
 10 ποιμένι πρήσσαντι, ἀνοίγοντι τε τὴν θύρην καὶ ἐσιόντι τὰ παιδία ἀμφοτέρω
 προσπίπτοντα 'βεκός' ἐφώνεον ὀρέγοντα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὴ πρῶτα 4
 ἀκούσας ἡσυχος ἦν ὁ ποιμήν, ὥς δὲ πολλάκις φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ
 πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, οὕτω δὴ σημήνας τῷ δεσπότῃ ἤγαγε τὰ παιδία
 κελεύσαντος ἐς ὅρῳ τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμήτιχος

AB C P(p) D J RT M SV

Ψαμμήτιχος (ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς add. P) ὥς οὐκ (2, 2) — πρεσβυτέρους
 ἐοντῶν εἶναι (2, 5) exc. floril. P

3 Poll. II 8 ἀμεινον . . . αὐτοῦ (i. e. voce νεογμίων) τὸ παρ' Ἡροδότῳ νεόνονον ||
 8 Δέξ. κνυζήματων· τῶν γοεῶν ἀποφθεγμάτων. Suid. κνυζήματων· παρὰ Ἡροδό-
 τῳ, τούτεστι τῶν γοεῶν ἀποφθεγμάτων. Greg. Cor. 113 κνυζήματα τὰ γοεῶ ἀπο-
 φθέγματα || 9 Lex. Vindob. 53, adnotatio quam scriba codicis linea inducta dele-
 vit: διέτης παιδίων λέγεται καὶ διέτης χρόνος· Ἡρόδοτος· ὥς γὰρ — πρήσσαντι ||
 11 Hes. βεκός· ἄρτος, Φρύγες

1 Ψαμμήτιχος A Ψαμμήτιχος CPD^ηP Ψαμμήτιχος J Ψαμμήτιχος SV |
 ἡδύνατο A | τούτων A om. P || 2 ἐπιτεχνᾶται C | ἐπιτεχνᾶται . . . 3 ἀνθρώπων
 haplograph. om. B¹ || 3 νεόγονα recognosci videtur e Poll. | δίδωσι ABCP^ηP |
 ποιμένοι C ποιμένοι M || 4 μηδέν ἀντίον ABC μηδ' ἐναντίον A ἐναντίον P ||
 4.5 φωνήν μηδεμίαν DJRTMSV || 5 ἰέναι A^ηM Ald. | ὑπ' ἐοντῶν T Ald. ἐπεών-
 των A | κείσθαι DJRTMSV || 6 ἐπαγινέην JRSV ἐπάγειν ABCP^ηP | σφι A
 σφίσιν DJRTSV σφίσιν M | πλήσαντας ABC¹P | τοῦ γάλακτος DJRTMSV,
 quod ut recipiatur suadet Legrand ('caprarum lacte, non mulieris alicuius, repleti
 infantes expressis verbis Psammetichus iussit') || 7 δὲ ποιεέτο καὶ DTRSV δ'
 ποιεέτο καὶ M δὲ ποιεέτο καὶ J δὲ (vel δ') ποιεέτο καὶ P | ὁ om. ABCP^ηP |

Ψαμμήτιχος CPD^ηP Ψαμμήτιχος J Ψαμμήτιχος SV || 8 ἀπαλαχθέντων AB
 P¹TSV^ηP ἀπῆλαχθέντων DM ἀπῆλαχθέντων J ἀπῆλαχθέντων R ἀπαλα-
 γέντων recognoscas e Schol. Arist., Suid., et v. gramm. meam 133s. || 9 γὰρ δὲ P^ηP |
 διέτης ABC¹P^ηP Lex. Vind. τριετής Schol. Arist., Suid. | ἐγγόνεει Lex. Vind., cf.
 Schol. Arist., Suid. | ταῦτα om. C¹ || 10 ἀνοίγοντι τὴν ABCP^ηP ἀνοίγονται τε
 τὴν D ἀνοίγονται τὴν M | ἐσιόντι DJRTMSV || 11 βέκκος JRTMSV^{ac} Suidae
 codd. plurr. βέκος V^cP^{ac} βέκος Suid. (v. l.) βόκος Schol. Arist. βαικός A βεκός
 P^c rel. Hes. | ἐφώνεον C¹ ἐφώνων ut vid. M ἐφώνεον A | τὴν χεῖρα TM ||
 12 φοιτῶντι DJRTMSV φοιτέοντι C | ἐπιμελομένῳ P^ηP ἐπιμελουμένῳ DJRT
 MSV || 13 σημάνας AB || 14 τὴν ἐκείνου om. AP | ὁ om. P | Ψαμμήτιχος CPD^ηJ
 P^ηP Ψαμμήτιχος SV

ἐπυνθάνετο, οἵτινες ἀνθρώπων ῥεγκός¹ τι καλέονσι, πυνθανόμενος δὲ
 5 εὗρισκε Φρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον. οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι καὶ
 τοιοῦτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι
 ἐωυτῶν. ὧδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱερέων τοῦ Ἡφαίστου τοῦ ἐν Μέμφι
 ἤκουον· Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ καὶ ὥς γυναικῶν τὰς
 γλώσσας ὁ Ψαμμήτιχος ἐκταμὼν τὴν δίκαιαν οὕτως ἐποίησατο τῶν
 3 παίδων παρὰ ταύτηςι τῆσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν τροφήν τῶν παίδων
 τοσαῦτα ἔλεγον· ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλα ἐν Μέμφι ἔλθων ἐς λόγους τοῖσι
 ἱερεῦσι τοῦ Ἡφαίστου, καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἥλιον πόλιν αὐτέων
 τουτέων εἵνεκεν ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι, εἰ συμβήσονται τοῖσι
 λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι, οἱ γὰρ Ἡλιοπολῖται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι
 2 λογιώτατοι. τὰ μὲν νυν θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, οἷα ἤκουον, οὐκ εἰμὶ πρό-
 θυμος ἐξηγέσθαι ἔξω ἢ τὰ οὐνόματα αὐτῶν μόνον νομίζων πάντα
 ἀνθρώπους ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, ὑπὸ
 4 τοῦ λόγον ἐξαναγκασζόμενος ἐπιμνησθήσομαι. ὅσα δὲ ἀνθρωπῆμα πρήγ-
 ματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολογέοντες σφίσι, πρώτους Αἰγυπτίους ἀνθρώπων

A B C P(p) D J RT M SV

πρεσβυτέρους ἐωυτῶν εἶναι (2, 5) expl. floril. **Ⲱⲫ**

T 11 Eust. Dion. 242 λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος πρώτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους
 ἐξευρεῖν τὸν ἐνιαυτὸν (4, 1) καὶ ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ἡλιοπολῖται λογιώτατοι ||
 12ss. Athenagoras Legat. 24—28 de ratione qua deorum iuxta atque hominum
 naturam Hdt. iudicat agens τὰ μὲν — αὐτῶν μούνα ἐλάχιστα laudat et τοὺς μὲν —
 γράφουσι (41, 1—2), ἐν δὲ Βουσίρι — λέγειν (61, 1), ἔπεα — ὀνομάζειν (86, 2),
 ἡδὴ — γλώσσαν (144, 1—2), Ἀπὸλλωνα — γενέσθαι (156, 5), εἰσι (170, 1) — Αἰ-
 γύπτιοι (171, 1) || 16 Eust. Dion. 242: v. ad 3, 1

1 βέκκος **TM** βεκκός **RV^{ac}** βέκός **J** βέκος **P^{ac}** βαϊκός **Ⲱ** βεκός **P^cp** cett. ||
 2 τοὺς Φρύγας **Ⲱⲫ** || 3 σταθμωσάμενοι propos. Legrand (cf. VII 10 β 1, sed v.
 VIII 130, 2), qui (Introduction 213s.) omnes eius verbi formas ad σταθμόματι
 reducere vult, sed v. Schwyzler Gr. Gramm. I 732, qui σταθμώσασθαι a σταθμός,
 σταθμήσασθαι autem a στάθμη derivandum esse recte iudicat | πρεσβυτέρους
 πρώτους **DJRTMSV** || 3, 4 ἐωυτῶν εἶναι **Ⲱⲫ** || 4 ἱερέων **DRMS** ἱερέων **J** ἱερεῶν
 (quod ex ἱερων ortum esse cognovit Weber Anal. Hdt. 188) **V** | τοῦ om. **DJRTSV** |
 μέμφ ⁱⁿ fine vers. **J** || 6 Ψαμμήτιχος **CPDJ** Ψαμμήτιχος **SV** | ἐκτεμὼν **B** ||
 7 παιδίων¹ **DJRTMSV** | ταῖς **JRTMSV** | τὴν om. **DJRTSV** | παιδίων² **DJRTM**
SV || 8 ἐν Μέμφι om. **M** || 9 ἱερεῦσι **BDMSV** ἱερεῦσι **J** | ἐς om. **RM** | Ἡλιο-
 πολιν **BCPDJRTMSV** || 9, 10 αὐτῶν τουτέων **DJRTSV** αὐτῶν **M** Ald. || 10 ἐνεκεν
D¹JRMV || 10, 11 τοῖς λόγοισι **R** || 11 Μέμφι **C** | Ἡλιοπολῖται **CPDJRTMSV** ||
 12 λογιώτατοι **DJRTMSV** Eust. || 13 διηγείσθαι Athenag. | ἔξω ἢ] ἐξ ὧν Athe-
 nag. | μόνον **DJRTMSV** μούνα ἐλάχιστα Athenag. || 14 αὐτῶν **JRV¹** αὐτέων
 (περὶ suprascr.) **M** Ald. || 15 ἀναγκασζόμενος **DJRTMSV** | ὑπομνησθήσομαι **D** ||
 16 σφι **B^{2ms}C**

ἀπάντων ἐξευρέειν τὸν ἐναντὸν δυνάδεκα μέρεα δασαμένους τῶν ὥρέων
 ἐς αὐτόν, ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἀστρων ἔλεγον. ἄγονσι δὲ τοσῶδε
 σοφώτερον Ἑλλήνων, ἐμοὶ δοκέειν, ὅσῳ Ἑλληνες μὲν διὰ τρίτου ἔτους
 ἐμβόλιμον ἐπεμβάλλουσι τῶν ὥρέων εἵνεκεν, Αἰγύπτιοι δὲ τριηκοντημέ-
 ρους ἄγοντες τοὺς δυνάδεκα μῆνας ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας
 5 πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφιν ὁ κύκλος τῶν ὥρέων ἐς τὸντὸ περιὼν
 παραγίνεται. δυνάδεκα τε θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους 2
 νομίσαι καὶ Ἑλλήνας παρὰ σφέων ἀναλαβεῖν, βωμούς τε καὶ ἀγάλματα καὶ
 νηοὺς θεοῖσι ἀπονεῖμαι σφέας πρώτους καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι.
 10 τούτων μὲν νῦν τὰ πλέω ἔργῳ ἐδήλουν οὕτω γενόμενα. βασιλεῦσαι δὲ
 πρώτον Αἰγύπτου ἀνδρωπον ἔλεγον Μίνα· ἐπὶ τούτῳ πλήν τοῦ Θηβαϊκοῦ 3
 νομοῦ πᾶσαν Αἴγυπτον εἶναι ἔλος, καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον τῶν
 νῦν ἑνεργε λίμνης τῆς Μοίριος ἐόντων, ἐς τὴν ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης
 ἐπτά ἡμερέων ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποταμόν. καὶ εὖ μοι ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς 5
 15 χώρας — δηλα γὰρ δὴ καὶ μὴ προακούσαντι, ἰδόντι δέ, ὅστις γε σύνεσιν
 ἔχει —, ὅτι Αἴγυπτος, ἐς τὴν Ἑλληνες ναυτίλλονται, ἐστὶν Αἰγυπτίοις
 ἐπικτητός τε γῆ καὶ ὄωρον τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ κατόπερθέ ἐστι τῆς

ABC P(p) D J RT M SV

Ὅτι Αἰγύπτιοι τὸν ἐναντὸν ἐξεῦρον πρώτοι δυνάδεκα μέρη (ut vid.) δασάμενοι·
 ταῦτα δὲ (4, 1) — ἔλεγον. τριηκοντημέρους τοὺς μῆνας ἄγοντες ἐπάγουσιν ἡμέρας 3
 δυνάδεκα τε — ἐγγλύψαι (4, 2) exc. §

T 17 Eust. Dion. 222 δηλοὶ καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων ἐπικτητόν εἶναι τὴν Αἴγυπτον
 καὶ ὄωρον τοῦ ποταμοῦ. illius ὄωρον τοῦ ποταμοῦ mentionem facit etiam Strabo 36,
 536, 691. Arr. Anab. V 6 Αἴγυπτόν τε Ἡρόδοτος τε καὶ Ἐκαταῖος οἱ λογοποιοί, ἢ
 εἰ δὴ τὸν ἄλλον ἢ Ἐκαταῖον ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα, ὄωρόν τε
 τοῦ ποταμοῦ ἀμφοτέροι ὡσαύτως ὀνομάζουσιν καὶ οὐκ ἀμυνοῖς τεκμηρίοις, ὅτι
 ταύτῃ ἔχει, Ἡροδότῳ ἐπιδέδεικται, ὥς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχὸν τοῦ ποταμοῦ εἶναι
 ἐπώνυμον

1 δυνάδεκα SV | ὥρων D^{ac} || 2 ἐξευρεῖν AB | ἀστέρων PDJRTMSV | τοσῶδε |
 τὸ σῶμα SV (olim τόσῳ exstitisse indicat Weber Anal. Hdt. 207) || 3 ὡς ἐμοὶ δο-
 κέει DJRTMSV || 4 μῆνα post ἐμβόλιμον addi propos. Cobet, sequ. Legrand |
 ὥρων D^{ac} | τριακοντημέρους ABC¹ | τριηκονταμέρους D^{ac} | τριηκοντῆμέρους J
 τριηκοντημέρους C²P || 5 ἄγοντες — μῆνας] τοὺς μῆνας ἄγοντες § || 8 λαβεῖν § ||
 9 ἐγγλύψαι καὶ τούτων (quod dittographiam indicat Legrand) ABCP || 10 πλείον
 AB | γινόμενα J || 11 Αἰγύπτου om. DJRTMSV | ἀνθρωπῶπων DJRTMSV |
 Μίνα AB (litt. ea extremae voci supraser. man. post. A) Μῆνα DJRT¹MSV ||
 12 ἔλος BD¹J || 13 Μοίριος CDJRTMSV cui favet, insep̄te ut mihi videtur, Stein
 in Vindic. Hdt. Spec. I || 14 ἐδόκεε T || 15 δὴ om. ABC | γε om. M || 16 Αἰγυπτος,
 ἐς τὴν κτλ.] 'manifestum est Aegyptum hanc' (ut Schweighauseri utar versione)
 'quam Graeci navibus adeunt, adquisitam Aegyptiis terram esse et fluminis donum',
 qui sensus e textu codd. transmissio plane mihi videtur emanare neque Steinio (in
 edit. adnot.) neque Legrandio possum assentiri, qui illum sensum non opinantur
 posse exprimi nisi articulus ἢ bis addatur (cum ante Αἴγυπτος tum ante τὰ κα-
 τώπερθε) || 17 κατ' ὕπερ RS κατόπερ T καθ' ὕπερ JV^{ac} | ἐστι (scil. ἐπικτητός τε
 γῇ καὶ ὄωρον τοῦ ποταμοῦ) cod. Askew. ἔτι cett.

λίμνης ταύτης μέχρι τριῶν ἡμερέων πλόου (γῆ, τῆς πέρι ἐκεῖνοι οὐδὲν ἔτι
2 ἔλεγον, ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτον). Αἰγύπτου γὰρ φύσις ἐστὶ τῆς χώρας
τουίδε· πρῶτα μὲν προσπλέων ἔτι καὶ ἡμέρης δρόμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς
κατεῖς καταπειρητηρήν πηλὸν τε ἀνοίσεις καὶ ἐν ἔνδεκα ὀργυῖσιν ἔσαι·
τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσούτῳ δηλοῖ πρόχυσιν τῆς γῆς ἐοῦσαν.

6 Αὐτὶς δὲ αὐτῆς ἐστὶ Αἰγύπτου μήκος τὸ παρὰ θάλασσαν ἐξήκοντα
σχοῖνοι, κατὰ ἡμεῖς διαιρέομεν εἶναι Αἶγυπτον ἀπὸ τοῦ Πλωθινῆτεω
κόλπου μέχρι Σεβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον ὄρος τείνει· ταύτης
2 ὧν ἀπο οἱ ἐξήκοντα schoinoi εἰσι. ὅσοι μὲν γὰρ γεωπεῖναι εἰσι ἀνθρώπων,
ὀργυῖσι μεμετρήκασιν τὴν χώραν, ὅσοι δὲ ἦσσαν γεωπεῖναι, σταδίοισι, 10
3 οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, παρασάγγῃσι, οἱ δὲ ἄφθονον λίην, schoinoisi. δύναται
δὲ ὁ μὲν παρασάγγῃς τριήκοντα στάδια, ὁ δὲ schoinos ἕκαστος (μέτρον
ἔων Αἰγύπτου) ἐξήκοντα στάδια· οὕτως ἂν εἴησαν Αἰγύπτου στάδιοι
7 ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι τὸ παρὰ θάλασσαν. ἐνθεῦτεν μὲν καὶ μέχρι
Ἥλιου πόλιος ἐς τὴν μεσόγαιάν ἐστι εὐρέα Αἶγυπτος, ἐοῦσα πᾶσα ὑπὲρ 15

ABC P(p) D J RT M SV

4 Hes. καταπειρητηρήν· τόπους βαθεῖς πειράζοντες, καὶ ἡ λεγομένη βολίς || 10 Αἶξ.
γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀποροῦμενοι (ἀποροι Lexx. alphab. conscr.). Hes.
γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀποροῦμενοι. Etym. M. γεωπεῖναι· παρὰ Ἡροδότῳ
οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες οἰοῦνται πεινῶντες γῆς. Suid. γεωπεῖναι· οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀποροῦμενοι. Greg. Cor. 114
Dobr. (Latte, Lexica Graeca minora 83) ὁ . . . παρασάγγῃς μέτρον ἐστὶν ὁδοῦ ὡς
Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ οὕτω· δύναται μὲν οὖν οἱ παρασάγγῃς τριάκοντα σταδίους,
ὁ δὲ schoinos ἕκαστος (ἐκατόν vel ἑκαστὸν scr.) μέτρον Αἰγύπτου ἐξήκοντα σταδίους

1 γῆ τῆς scripsi τῇ D¹ τῆς D^c cett. num melius τῆς γῆς ('qua de terra') scri-
bendum, ea de causa quod e THΣ vel TH (si litterae suprascriptae correctio potius
TH
quam suppletio vocis haplographice omissae alicui scribae fuerint visae) cum THΣ
tum variae codicum lectiones potuerint nasci? || 1, 2 ἔτι τοιόνδε ἔλεγον ABC (cete-
rorum codd. lectionem ad 'Ionum' opinionem [cf. cap. 15s.] spectare obvium est) ||
2 τοιοῦτο PD τοιόνδε ABC | τῆς χώρας ἐστὶ M Ald. || 3 πρῶτον TM | προσ-
πλέον A^{ac} | ἀπέχων om. M | γῆς e γεις vel sim. corr. J¹ || 4 κατεῖς D | κατα-
πειρητηρήν Hes. | πηλὸν DJRSV πηλὸν M | ἐν ἔνδεκα] ἐν δέκα ABCP^p ἐνδεκα
SV | ὀργυῖσι(v) CDJSV ὀργυῖσιν R || 5 τοσούτων DJRTMSV || 6 αὐτὶς — μήκος]
αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου (γῆς add. M) ἐπὶ μήκος DJRTMSV an αὐτῆς δὲ αὐ τῆς
Αἰγύπτου ἐστὶ μήκος legendum sit dubitat Legrand || 7 κατ' ἃ JR | Αἶγυπτον
εἶναι M | τοῦ om. C | Πλωθινῆτεον T Ald. || 8 Σεβωνίδος TMS Σεβωνίδος
DJV | Κάσιον A | τείνει om. ABC¹ (qui error littera τ vocis quae sequitur
ταύτης mihi videtur inductus) del. Legrand e III 5, 2 iudicans irrepsisse || 9 οὖν
JRV | ἀπο om. DJRTMSV | γεωπεῖναι ABC D^{ac} JRTSV, cf. Lexx. || 10 ὀργυῖσι
RT | γεωπῖναι eidem qui ante || 12 μὲν om. ABC¹ P, habet Lex. Rhet. | σταδίους
Lex. Rhet. || 13 ἐὼν ABCJRTSV om. Lex. Rhet. | σταδίους Lex. Rhet. || 14 μὲν
om. DJRTMSV || 15 Ἥλιονπόλεως DJRTMV | εἰς M | μεσόγαιάν JRSV

τε καὶ ἔνδορος καὶ ἱλὺς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς Ἥλιον πόλιν ἀπὸ θαλάσσης ἄνω
 ἰονίῳ παραπλησίη τὸ μῆκος τῇ ἐξ Ἀθηνέων ὁδῷ τῇ ἀπὸ τῶν δωδέκα
 θεῶν τοῦ βωμοῦ φεροῦσῃ ἐς τε Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ
 Ὀλυμπίου. σμικρόν τι τὸ διάφορον εὗροι τις ἂν λογιζόμενος τῶν ὁδῶν 2
 5 τούτων, τὸ μὴ ἴσας μῆκος εἶναι, οὐ πλέον πεντεκαίδεκα σταδίων· ἢ μὲν
 γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων ἐς μὴ εἶναι
 πεντακοσίων καὶ χιλίων, ἢ δὲ ἐς Ἥλιον πόλιν ἀπὸ θαλάσσης πληροὶ τὸν
 ἀριθμὸν τοῦτον. ἀπὸ δὲ Ἥλιου πόλιος ἄνω ἰόντι στενὴ ἔστι Αἴγυπτος.
 τῇ μὲν γὰρ τῆς Ἀραβίης ὅρος παρατέταται φέρον ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσαμ- 8
 10 βρύης τε καὶ νότον, αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην θάλασσαν,
 ἐν τῷ αἰ λυθοτομίαι ἔνεισι αἰ ἐς τὰς πυραμίδας κατατμηθεῖσαι τὰς ἐν
 Μέμφι. ταύτῃ μὲν λῆγον ἀνακάμπει, ἐς τὰ εἰρηται, τὸ ὅρος· τῇ δὲ αὐτὸ
 ἐωντοῦ ἔστι μακρότατον, ὥς ἐγὼ ἐπυνθανόμην, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι
 [τῆς] ὁδοῦ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡῷ λιβανωτοφόρα 2
 15 αὐτοῦ τὰ τέρματα εἶναι. τοῦτο μὲν νυν τὸ ὅρος τοιοῦτό ἐστι, τὸ δὲ πρὸς 2
 Λιβύης τῆς Αἰγύπτου ὅρος ἄλλο πέτρων τείνει, ἐν τῷ αἰ πυραμίδες
 ἔνεισι, ψάμμο κατελυμένον κατατεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοῦ
 Ἀραβίου τὰ πρὸς μεσαμβρίην φέροντα. τὸ ὦν δὴ ἀπὸ Ἥλιου πόλιος οὐκ ἐτι 3
 πολλὸν χωρίον ὥς εἶναι Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων

AB C P(p) D J RT M SV

T 18 Aristid. Aegypt. 343 ἐτέρως εἰρηκεν, οἷον ὡς ὑπὲρ Ἡλιούπολιν τεττάρων
 ἡμερῶν πορείαν αὐθις εὐρεῖα Αἴγυπτος

1 ἄνδορος codd., em. Henniecke | ἐς τὴν DJRTMSV || 2 ἰόντι ABCP | Ἀθη-
 ναίων CDJRTMSV || 3 θεοῦ βωμοῦ ut vid. Mac | Πείσαν AB Πίσαν Pp
 cod. Marc. 164 Ald. || 4 τι om. C | τὸ om. DJRTMSV | διαφέρον DRTSV
 διεφέρον J | ἂν om. M | οὐδῶν TM Ald. || 5 μῆκος om. DJRTMSV | ἡ - 6 στα-

δίον haplogr. om. B¹M || 6 ἐς Πείσαν AB² ἐπὶ πᾶσαν (ex ἐς Πείσαν ortum)
 DR ἐπὶ Πίσαν JTSV | Ἀθηναίων CDJRTMSV | καταδὴ vel κατὰ δὴ JR
 TV | ἐς² scripsi dubitans coll. VIII 82, 2 ὡς DJRTMSV om. ABCP ||

7-8 πληροὶ ἐς τὸν ἀριθμὸν ABCPD²JRTMSV (e ὡς in superiore linea scripto
 fortasse irrepsit) || 8 Ἡλιούπολιν D || 9 μεσαμβρίην JRTM^c μεσαμβρίην
 SV^{ac} Ald. || 10 νότον SV Ald. | αἰεὶ DJRTMSV | τείνων J || 11 αἰ¹ | καὶ DJRT
 MSV || 12 Μέμφι C | ἀνακάμπει C | αὐτῷ J^{ac} || 13 μακρότερον DJRTMSV |
 πυνθανόμην B^cC || 14 τῆς del. post Steinium edd. omnes, cf. IV 18, 2 | τῆς ὁδοῦ
 om. S | ἡοῦς] ἔω DJRTMSV || 15 τέλματα SV | τοιοῦτόν
 DJRTMSV || 16 πέτρων τείνει] ὑπερτείνει CP^cp || 17 κατελυμένον PDJRTM
 SV | κατατεταμένον τὸν scripsi τεταμένον τὸν DJRT τεταμένον τὸν SV κατὰ
 τὸν ACP κατὸν B τετραμμένον τὸν propos. Bekker | καὶ] τὸν καὶ CP τὸν
 suprascr. A² vel man. rec. || 18 μεσημβρίην CD¹T | Ἡλιονπόλιος (io ex corr.) D ||
 19 πολλὸν χωρίον DJRTMSV | ὅσον MV^{ac} | τεσσέρων P¹p^{ac}DTRM numerum
 quattuor, quem apud nostrum Aristides quoque legit, falsum esse inter omnes
 constat; καὶ δέκα post Dietschium, Jahn. Jahrb. 1853, 404 add. Stein Hude
 (v. Stein Vindic. Hdt. Spec. 19, ubi spatiorum et itinerum rationem invenias)

ἀναπλόου ἐστὶ στενὴ Αἴγυπτος ἐοῦσα. τῶν δὲ ὁρέων τῶν εἰρημένων τὸ μεταξὺ πεδιάς μὲν γῆ, στάδιοι δὲ μάλιστα ἐδόκεόν μοι εἶναι, τῇ στενωπότην ἐστὶ, διηκοσίων οὐ πλέους ἐκ τοῦ Ἀραβίων ὄρεος ἐς τὸ Λιβυκὸν καλεόμενον. τὸ δὲ ἐνθεύτεν αὐτὶς εὐρέα Αἴγυπτός ἐστι.

- 9 Πέφυκε μὲν ὦν ἡ χώρα αὕτη οὕτως, ἀπὸ δὲ Ἡλίου πόλιος ἐς Θήβας ἐστὶ ἀνάπλοος ἐννέα ἡμερέων, στάδιοι δὲ τῆς ὁδοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσιοι
2 καὶ τετρακισχίλιοι, σχολίων ἐνὸς καὶ ὀγδῶκοντα ἐόντων. οὗτοι συντιθέμενοι οἱ στάδιοι Αἰγύπτου· τὸ μὲν παρὰ θάλασσαν ἤδη μοι καὶ πρότερον δεδῆλωται, ὅτι ἑξακοσίων τέ ἐστι σταδίων καὶ τρισχιλίων, ὅσον δὲ τι ἀπὸ θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν μέχρι Θηβέων ἐστί, σημανέω· στάδιοι γάρ
10 εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἐς Ἐλεφαντίνην καλεομένην πόλιν στάδιοι χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.
- 10 Ταύτης ὦν τῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, καθάπερ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον, ἐδόκεε καὶ αὐτῷ μοι εἶναι ἐπικτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ ὁρέων τῶν εἰρημένων τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ γ' ἐφαίνετό μοι
13 εἶναι κοτε κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ τὰ τε περὶ Ἴλιον καὶ Τενθρανίην καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαϊάνδρον πεδίων ὥς γε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοις
2 συμβαλέειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν ἐνὶ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου ἐόντος πενταστόμου οὐδεὶς αὐτῶν πλήθεος

AB C P(p) D J RT M SV

T 19 Eust. Dion. 226 ἐπὶ διὰ στομάτων ἐλισσόμενος ὁ Νεῖλος εἰς ἅλα βάλλει . . . ὁ δὲ Γεωγράφος (i. e. Strabo) λέγει διχα τῶν ἐπὶ τούτων στομάτων καὶ ἄλλα εἶναι ἄσχημα ψευδοστόματα. Ἡρόδοτος δὲ πεντάστομον εἶναι λέγει τὸν Νεῖλον, δηλαδὴ κατὰ τὰ φυσικὰ στόματα ὥς δύο τινῶν ὀρυκτῶν ὄντων. φησὶ γάρ, ὅτι ὁ Νεῖλος ἀπὸ τῶν Καταδοῦπων ἀρξάμενος ῥέει μέσσην Αἴγυπτον σχίζων εἰς θάλασσαν (17, 3), σχιζόμενον δὲ εἰς τρία τὸ μὲν ἔξω σχίσμα ποιεῖ τὸ Πηλοῦσιον στόμα, τὸ δὲ ἐσπέριον Κανωβικὸν καλεῖται, τὸ δὲ μέσον Σεβενντικόν, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται τὸ Σαΐτικόν καὶ τὸ Μενδήσιον. καὶ οὕτω πέντε συναγαγόν τὰ γήσια στόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βολβίτινον καὶ τὸ Βουκολικόν, οὐκ ἰθαγενῇ λέγει στόματα εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτά (17, 6). cf. quae ad 15, 3 ex Aristot. Meteor. laudantur

1 τῶν δὲ — 2 μεταξὺ secl. Legrand | δὲ om. ABC || 2 γῆς DJRSV | εἶναι om. M ||
3 πλείους DJRTMSV | ὄρεος C^pPD²TM | Λυβικὸν B¹V¹ || 4 καλεόμενον DJRT
MSV | αὕτη ABD¹ | Αἴγυπτος εὐρέα DJRTMSV || 5 ὦν ABC || 5—6 ἐστὶ(ν)
ἐς Θήβας DJRMSV || 6 ὀκτακόσιοι| τετρακόσιοι ABC ὅκτα suprascr. A² ||
7 ἐνὸς ὀγδῶκοντα DJRTMSV inter ἐνὸς et ὀγδῶκοντα vocem δέοντος suprascr. D² ||
7—8 συντιθεμένοι στάδιοι DJRTMSV || 9 τι| τῇ DJRTMSV || 10 μέχρι Θηβῶν
μεσόγαια (μεσόγαια TM) ἐστὶ DJRTMSV | Θηβαίων C || 11 Θηβαίων DJRTM ||
12 πόλιν καλεομένην S || χίλιοι| εἴκοσι DJRTMSV || 13 καθάπερ A καθάπερ cett. ||
14 ἐπικτή-
τος ἐστὶ DJRTMSV || 14 δὲ καὶ αὐτῷ μοι P^pJRTSV δὲ μοι καὶ αὐτῷ M | ἐπικτή-
τος εἶναι Αἰγυπτίοισι M | ὁδὸρος CP || 15 εἰρημένων ὑπὲρ B | Μέμφιν C
γ' om. ABCP | γε φαίνεται TRSV γε φαίνεται D || 16 τὰ τε| γε
τὰ ABCP qui fortasse γε 1.15 omisum hic suppleverunt | ἥλιον DJRTM || 17 ὥς
γε Schweighaeuser ὥστε ABCP ὥς cett. || 18 προσχωσάντων TM || 19 ἐπταστό-
μου P^pJRTMSV | αὐτὸν T

πὲρι ἄξιος συμβληθῆναι ἐστι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον 3
 ἐόντες μεγάθια οὔτινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσὶ· τῶν ἐγὼ φράσαι
 ἔχω οὐνόματα καὶ ἄλλων καὶ οὐκ ἦκιστα Ἀχελῷον, ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης
 καὶ ἐξιεῖς ἐς θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας ἤδη ἤπειρον
 5 πεποίηκε.

Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρας, Αἰγύπτου δὲ οὐ πρόσω, κόλπος θαλάσσης 11
 ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ
 στενός, ὥς ἔρχομαι φράσω· μήκος μὲν πλόου ἀρξαμένῳ ἐκ μυχοῦ 2
 διεκπλῶσαι ἐς τὴν εὐρύν θάλασσαν ἡμέραι ἀναισιμούνται τεσσαράκοντα
 10 εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, εὐρος δέ, τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἡμισυ ἡμέρης
 πλόου. ὅηκίη δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. ἕτερον 3
 τοιοῦτον κόλπον καὶ τὴν Αἰγύπτου δοκέω γενέσθαι κον, τὸν μὲν ἐκ τῆς
 βορείης θαλάσσης ἐσέχοντα ἐπ' Αἰθιοπίης, τὸν δὲ Ἀράβιον, τὸν ἔρχομαι
 λέξων, ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης, σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι συντετραί-
 15 νοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δὲ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρας. εἰ ὦν ἐθε- 4
 λήσει ἐκτρέφαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς τοῦτον τὸν Ἀράβιον κόλπον, τί μιν
 κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντός γε δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 11, 2 (ad ἀναισιμούνται) διανύονται· ἐν ἄλλοις σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'δαπα-
 νοῦνται' καὶ 'ἀναλίσκονται' BR (ad ὅηκίη) ἀδχμός, ξηρότης· ἐκ τοῦ ἀνατεπρόσθαι
 καὶ ὑποχωρήσαι τὸ ὕδωρ BR

T 3 Eust. Dion. 431 Ἡρόδοτος . . . λέγει . . . , ὅτι Ἀχελῷος ῥέων δι' Ἀκαρνανίας
 καὶ ἐξιὼν εἰς θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας ἤπειρον πεποίηκε

6s. Lex. Vindob. 64 εἰσέχων ἀντὶ τοῦ 'εἰσερχόμενος'. Ἡρόδοτος· κόλπος — θα-
 λάσσης || 8 λέξ. μυχοί· αἱ καταδύσεις, τὰ ἔνδον, λιμένες, κοιλότητες, τὰ ἔσχατα ἔσω
 (τὰ ἔνδον κτλ. om. Lexx. alphab. ord. conscr.). Hes. μυχοί· αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδό-
 ται καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα καὶ τὰ πεύρατα (? ποιήματα
 scr.) ἢ τὰ σωτέρα μέρη. Suid. μυχοί· παρὰ Ἡροδότῳ καταδύσεις, τὰ ἔνδον

1 πέρειξ C^{ac} (e ξ littera videtur natum, quae ad συμβληθῆναι corrigendum for-
 tasse erat superimposita) | ἐν συμβληθῆναι DJRTMSV | ἄλλοι πολλοὶ ποταμοὶ D ||
 4 ἐξιὼν ἐς τὴν θάλασσαν DRTMSV ἐξιὼν εἰς τὴν θάλασσαν J ἐξιὼν ἐς (vel εἰς)
 θάλασσαν Eust. | ἤδη om. Eust. || 7 εἰσέχων Lex. Vind. | θαλάσσης om. DJR
 MSV, habet Lex. Vind. || 8 στενός JRTMSV | πλοίου (πλόου B^c) ἀρξαμένον
 ABCP | μυχοῦ μάχον DJRTMSV, cf. Lexx. || 9 εὐρείην ABP εὐρείαν C | τεσ-
 σεράκοντα ABCD² || 10 χρεωμένῳ AB || 11 ὅηκίη C ὅηκίη D | ἄμπωτις SV ||
 12 καὶ ἐπὶ τὴν PJRTMSV | κον] κοτέ 'fort. rectius' iudicat Stein om. DJRT
 MSV | τὸν] τὸ D¹ qui 13 κόλπον non praebet || 13 βορείης D βορείης JRTMSV |
 ἐσέχοντα] κόλπον ἐσέχοντα (εἰσέχοντα C) ABCP ἔχοντα DJRTMSV κόλπον
 ἐσέχοντα e cod. Remigiano a Reiskio recepp. edd. omnes | Ἀράβιον — 14 λέξων
 Schweighauseri iudicio nisi del. Stein Hude || 14 μὲν om. DJRTMSV | συμπεραί-
 νοντας PDJRTMSV || 15 ὦν ABC¹ p¹ ὦν δὲ C² P^{ms} p cett. || 17 χωσθῆναι DJRT
 MSV | μὲν om. DJRTMSV

γὰρ ἔλπομαί γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἂν (κοῦ γε δὴ ἐν τῷ
προαναμισμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι οὐκ ἂν χωσθεῖν
κόλπος;) καὶ πολλῷ μείζον' ἔτι τούτου ὑπὸ τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ
οὕτως ἐργατικοῦ.

- 12 Τὰ περὶ Αἴγυπτον ὧν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι καὶ αὐτὸς οὕτω
κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς
κογχυλία τε φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι ὄρεσι καὶ ἄλλην ἐπανθέουσιν ὥστε καὶ
τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, καὶ ψάμμον μόνον Αἰγύπτου ὄρος τοῦτο τὸ
2 ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον, πρὸς δὲ τῇ χώρῃ οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρω ἐοῦση
τὴν Αἴγυπτον προσεικέλην οὔτε τῇ Λιβύῃ, οὐ μὲν οὐδὲ τῇ Συρίῃ (τῆς γὰρ
Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται), ἀλλὰ μελάγγεόν τε καὶ
καταρρογνημένην ὥστε ἐοῦσαν ἰλὸν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας
3 κατενηρειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἰδμεν ἐρυθροτέρην τε
γῆν καὶ ὑποψαμμοτέρην, τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιλωδεστέραν
13 τε καὶ ὑπόπετρον ἐοῦσαν. ἔλεγον δὲ καὶ τόδε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς
χώρης ταύτης οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐπὶ Μοίριος βασιλέως, ὅπως ἔλθοι ὁ ποταμὸς
ἐπὶ ὀκτὼ πῆχας τὸ ἐλάχιστον, ἄρδεσκε Αἴγυπτον τὴν ἐνεργθε Μέμφιος.
καὶ Μοίρῳ οὐκ ἦν ἔτεα εἰνακόσια τετελευτηκότι, ὅτε τῶν ἱερέων ταῦτα
ἐγὼ ἤκονον. νῦν δέ, εἰ μὴ ἐπ' ἐκκαίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πῆχας ἀναβῇ

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 11, 4 (ad προαναμισμωμένῳ) προπαρωχημένῳ, προηρησμένῳ BR 12, 3
(ad ἀργιλωδεστέραν) λεπτογειοδεστέραν ἢ λευκόγειον BR

T 4 Eust. Dion. 222 διὸ καὶ ἐργατικὸν (ἐργαστικὸν γ. 1.) ποταμὸν αὐτὸν φησιν ὁ
Ἡρόδοτος || 5 id. Od. 1509 (ad δ 563) ad hunc Hdt. locum se refert

1 γε καὶ] τε DJRTMSV | χωσθῆναι, ἦν κον A² || 2 ἢ ἐμὲ] ἢ με DJRTV οἰ-
μαί S | ἐν χωσθεῖν] ἀναχωσθεῖν ABCP || 3 ὁ κόλπος J | μείζον ABC μείζων M
μείζων DRTS μείζων (i ex i corr.) V || 4 ἐργαστικοῦ ex Eust. cod. quodam ||
5 αὐτὸς οὗτος οὕτω SV || 6 καταδοκέω DJRTMS καταδικέω V || 7 οὖρεσι C |
ἄλλην M | ἐμπαθέουσιν C || 8 βάμμον SV | μόνον DJRTSV om. M ||
9 τῇ χώρῃ del. Stein || 10 Λιβύῃ J^{ac} | μὲν] μὴν ABCP || 11 μελάγγεόν ABCP
(adiectiva cum substantivo γῆ composita, quae ad speciem bahuvrīhi pertinent,
sine -io- suffixo formantur, cf. μελάγγεος IV 198, 2, βαθύγεος IV 23, 1, illa autem,
quae cum praepositionibus formantur, κατά-, ἐπί-, ἔναιος, vel primum membrum
mesó- habent, in -aios cadunt) || 12 καταρρογνημένην ABC καταρρογνημένην TRSV
κατενηρειγμένην M κατατερογνημένην (e κατάρογνημένην ortum) J | ὅσαν DJ
RTMSV | πρόχυσιν R || 13 κατενηρειγμένην AP^{ac} κατενηρειγμένην p κατενηρ-
μένην C κατανηρειγμένην DJRMV κατενηρειγμένην T κατενηρειγμένην S | Λι-
βύῃ J^{ac} | ἴσμεν ABC || 14 ἀργιλωδεστέραν D || 15 ὑπόπετρον B²C τ cum q liga-
tum a sinistra parte super lineam usque ad p extenditur J | ἐοῦσα J || 16 χώρις A |
Μοίριος C¹P² DJRTMSV | βασιλέως D || 17 ἄρδεσκε δὴ Αἴγυπτον (vacat spatium)
Μέμφιος M || 18 Μοίρῳ . . . ἐννακόσια τετελευτηκότι DJRTMSV | Μοίρῃ C |
ἱερέων JRV || 18, 19 ἐγὼ ταῦτα C || 19 εἰ] ἦν PDJRT¹SV

τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμός, οὐκ ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώραν. δοκέουσί τε μοι ² Αἰγυπτίων οἱ ἐνερχε λίμνης τῆς Μοίριος οἰκέοντες τὰ τε ἄλλα χωρία καὶ τὸ καλεόμενον Δέλτα, ἣν οὕτω ἡ χώρα αὕτη κατὰ λόγον ἐπιδίδοι ἐς ὕψος καὶ τὸ ὅμοιον ἀποδίδοι ἐς αὐξήσιν μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου ⁵ πείσεσθαι τὸν πάντα χρόνον τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τό κοτε αὐτοὶ Ἕλληνας ἔφασαν πείσεσθαι. πυνθόμενοι γάρ, ὥς ὕεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν ³ Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται κατὰ περ ἡ σφετέρῃ, ἔφασαν Ἕλληνας ψευσθέντας κοτὲ ἐλπίδος μεγάλης κακῶς πεινήσειν· τὸ δὲ ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν ὥς, εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὕειν ὁ θεὸς ἀλλ' αὐχμῶ ¹⁰ διαχρᾶσθαι, λιμῶ οἱ Ἕλληνες αἰρεθήσονται, οὐ γὰρ δὴ σφι ἔστι ὕδατος οὐδεμία ἄλλη ἀποστροφὴ ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῶνον. καὶ ταῦτα μὲν ἐς ¹⁴ Ἕλληνας Αἰγυπτίοισι ὀρθῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ νῦν καὶ αὐτοῖσι Αἰγυπτίοισι ὥς ἔχει φράσω· εἰ σφι θέλοι, ὥς καὶ πρότερον εἶπον, ἡ χώρα ἡ ἐνερχε Μέμφιος (αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀξανομένη) κατὰ λόγον τοῦ ¹⁵ παροχομένου χρόνον ἐς ὕψος ἀδῆνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτῃ οἰκέοντες Αἰγυπτίων πεινήσουσι, εἰ μήτε γε ὕσεται σφι ἡ χώρα μήτε ὁ ποταμὸς οἷός τε ἔσται ἐς τὰς ἀρούρας ὑπερβαίνειν; ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἀπονητό- ² τατα καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων πάντων καὶ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων, οἱ οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὐλακας ἔχουσι ²⁰ πόρους οὔτε σκάλλοντες οὔτε ἄλλο ἐργαζόμενοι οὐδέν, τῶν οἱ ἄλλοι ἀνθρωποι περὶ λήιον πονέουσι, ἀλλ' ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολίπη ὀπίσω, τότε σπείρας

AB C P(p) D J RT M SV

²⁰ Hes. (itemque Phot.) σκάλλοντες· σκάπτοντες || ²¹ D fol. 48^r ἄρδω ἐνεστώς· ἥρδον παρατατικός· ἄρσω μέλλων· ἥρσα ἀόριστος. Ἡρόδοτος· ἀλλ' ἐπεὰν — ὕς

¹ τουλάχιστον JRTMV | οὐχ AB | τε] δὲ DJRTMSV || ² τῆς λίμνης τῆς DJR TMSV | Μοίριος DJRTMSV || ^{5.6} Ἕλληνας αὐτοὶ DJRMSV || ⁶ πυνθανόμενοι DJRTMSV | χώρα DJV || ⁸ μεγάλως fort. haud inepte propos. et κακῶς delendum coni. (nescio ubi) Stein (v. Legrandii adnotationem), cf. I 4, 1, VII 190 | πονή- σεν M Ald. || ⁹ ἐθελήσει JR^cSV^c | θελήσει C | σφίσι ABCP || ¹⁰ ἀναρρηθῆσονται S || ¹¹ μῶνον T | ἐς om. R || ¹² ὀρθῶς — ¹³ Αἰγυπτίοισι haplogr. om. SV | ἔχοντα del. Abicht Progr. Lüneburg. Pasch. 1862 | δὲ om. DJRM || ¹³ ἐθελήσει DJRTMSV | καὶ om. C || ¹⁴ ἀξανομένη DJRSV || ¹⁵ παροχομένου T Ald. || ^{15.16} Αἰγυπτίων οἰκέοντες DJRTMSV || ¹⁶ Αἰγυπτίων secl. Kallenberg | μήτι C | γε ὕσεται σφι ἡ χώρα C | γέσεται σφι ἡ χώρα T^{ac} | γέσεται σφι ἡ χώρα τὰ ἀπὸ Διὸς DJRT^{ac}MSV (τὰ ἀπὸ Διὸς additum videtur, ne γέσεται depravatam sensu careatur) || ¹⁷ ἐς τὰς om. DJRTMSV | δὴ om. D¹, add. D² | ἀπονητότατοι C || ¹⁸ γῆς] τῆς DJRTMSV^{ac} | ἀπάντων DJRTMSV || ¹⁹ τῶν om. C | ἀναρρηγνύ- τεσ ABC || ²⁰ οὔτε σκάλλοντες om. SV | οἱ ἄλλοι] ἄλλοι J^cM ὅλλοι J^{ac}TRSV ὅλλοι D || ²¹ αὐτόματος] αὐτὸς M || ²² ἐπανελθὼν M | ἀπολείπη D¹ ἀπολείπει M ἀπολείπει T

ἐκαστος τὴν ἐωντοῦ ἄρουραν ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν ὅς, ἐπεὰν δὲ καταπατήσῃ
τῇσι ὅσι τὸ σπέρμα, τὸν ἄμνητον τὸ ἀπὸ τούτου μένει, ἀποδιήσας δὲ τῇσι
ὅσι τὸν σῖτον οὕτω κομίζεται.

- 15 Εἰ ὢν βουλόμεθα γνώμῃσι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι τὰ περὶ Αἴγυπτον, οἱ
φασὶ τὸ Δέλτα μόνον εἶναι Αἴγυπτον ἀπὸ Περσέος καλεομένης σκοπιῆς 5
λέγοντες τὸ παρὰ θάλασσαν εἶναι αὐτὴν μέχρι ταριχηίων τῶν Πηλου-
σιακῶν, τῇ δὴ τεσσαράκοντά εἰσι σχοῖνοι, τὸ δὲ ἀπὸ θαλάσσης λεγόντων
ἐς μεσόγειαν τείνειν αὐτῶν μέχρι Κερκασώρου πόλιος, κατ' ἣν σχίζεται
ὁ Νεῖλος ἐς τε Πηλούσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον, τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων
τῆς Αἰγύπτου τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ Ἀραβίης εἶναι, — ἀποδεικνύομεν ἂν 10
τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι Αἰγυπτίοισι οὐκ εὐσαν πρότερον χώραν.
2 ἦδη γάρ σφι τό γε Δέλτα, ὡς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι καὶ ἐμοὶ δοκεῖ, ἐστὶ
κατάρρυτον τε καὶ νεωστὶ ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀναπεφνός. εἰ τοίνυν σφι
χώρα γε μηδεμία ὑπῆρχε, τί περιεργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων
γεγονέναι; οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παιδίων ἵεναι, τίνα γλῶσσαν 15
3 πρῶτην ἀπήσουσι. ἀλλ' οὔτε Αἰγυπτίους δοκέω ἅμα τῷ Δέλτα τῷ ὑπὸ
Ἰώνων καλεομένῳ γενέσθαι αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο,
προϊούσης δὲ τῆς χώρας πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν γίνεσθαι,
πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαίνοντας. τὸ δ' ὢν πάλαι αἱ Θῆβαι Αἰγυπτὸς
ἐκαλέετο, τῆς τὸ περίμετρον στάδιοι εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ- 20
4 χίλιοι. εἰ ὢν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι
περὶ Αἰγύπτου· εἰ δὲ ὀρθή ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν Ἰώνων, Ἑλληνὰς τε καὶ

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 15, 2 (ad ἀπήσουσι) ἀρήσουσι, λέξουσι BR

T 19 Arist. Meteor. I 12, 351 b φαίνεται δ' ὅν καὶ τὰ στόματα πάντα πλὴν ἐνὸς
τοῦ Κανωβικοῦ χειροποίητα καὶ οὐ τοῦ ποταμοῦ ὄντα, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἢ Αἰγυπτὸς
Θῆβαι καλούμεναι

1 καταπατηθῇ M Ald. || 2 τῇσι τοῖσι M Ald. om. SV | τὸ σπέρμα — 3 ὅσι
haplogr. om. T¹ | τὸν] τὸ R om. ABCPT¹ | τούτου] τοῦδε M | τῇσι τοῖσιν SV ||
4 βουλόμεθα maluit Wesseling, recep. Stein, sed verbum βούλεσθαι eandem fere
vim modalem habere censeo atque potentialem qui dicitur optativum | τὰ περὶ
Αἴγυπτον] περὶ Αἰγύπτου DJRTMSV || 5 Περσέως TM | καλεομένην DJRTMSV ||
6 αὐτῆς ABCP ult. litt. in ras. M | ταριχηίων S ταριχιών ABCP ταριχειών
DJRV ταριχειῶν TM || 7 τῇ δὴ] τῇ δὲ vel τῇδε DJRTMSV | τεσσαράκοντα AB ||
8 μεσόγειαν DJRSV | αὐτὴν DJRTMSV || 11 εὐσαν B¹ || 14 μηδεμίᾳ M Ald. |
περιεργάζοντο T περιεργάζονται DJRMSV περιηργάζοντο AB, v. grammaticam
meam 152 || 15 διάπειραν] ἀπειραν SV || 16 πρῶτον S πρῶτην V^{ac} || 17 γίνεσθαι D
αἰεὶ ABSV || 18 ὑπολοιπομένους M | αὐτῶ D αὐτέων M Ald. | γενέσθαι ci. Reiz ||
19 καταβαίνοντας J || 21 περὶ αὐτῶν ὀρθῶς AC ordinem superimpositis signis
mutandum indicavit nescio quae manus A | αὐτέων M Ald. || 22 ἢ om. PDJRSV |
τῶν Ἰώνων ἢ γνώμη M ἢ τῶν Ἰώνων γνώμη Ald.

αὐτοὺς Ἰωνας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι, οἳ φασὶ τρία
μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην. τέταρτον γὰρ 2
δή σφεας δεῖ προσλογίζεσθαι Αἰγύπτου τὸ Δέλτα, εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς
Ἀσίας μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κατὰ τοῦτον τὸν
5 λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ δξὺ
περιορῶνται ὁ Νεῖλος, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης
γίνοιτ' ἂν.

Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνῶμην ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ᾧδὲ κη περὶ τούτων 17
λέγομεν, Αἰγύπτου μὲν πᾶσαν εἶναι ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων οἰκο-
10 μένην κατὰ περ Κιλικίην τὴν ὑπὸ Κιλικίων καὶ Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυ-
ρίων, οὐρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἶδαμεν οὐδέν ἐδὸν ὀρθῶ λόγῳ εἰ μὴ τοὺς
Αἰγυπτίων οὐρούς. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἑλλήνων νενομισμένῳ χρῆσόμεθα, 2
νομιοῦμεν Αἰγύπτου πᾶσαν ἀρξαμένην ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαν-
τίνης πόλιος δίχα διαιρεῖσθαι καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμίων ἔχεισθαι·
15 τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης, τὰ δὲ τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος 3
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν Καταδούπων ῥέει μέσσην Αἰγύπτου σχίζων ἐς θάλασ-
σαν. μέχρι μὲν νῦν Κερκασώρου πόλιος ῥέει εἰς ἐὼν ὁ Νεῖλος, τὸ δὲ ἀπὸ
ταύτης τῆς πόλιος σχίζεται τριφασίας ὁδοῦς. καὶ ἡ μὲν πρὸς ἣῶ τρέπεται, 4
τὸ καλέεται Πηλοῦσιον στόμα, ἡ δὲ ἑτέρα τῶν ὁδῶν πρὸς ἐσπέρην ἔχει·
20 τοῦτο δὲ Κανωβικὸν στόμα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθεῖα τῶν ὁδῶν τῷ Νεῖλῳ
ἐστὶ ἥδε· ἄνωθεν φερόμενος ἐς τὸ δξὺ τοῦ Δέλτα ἀπικνέεται, τὸ δὲ ἀπὸ
τούτου σχίζων μέσον τὸ Δέλτα ἐς θάλασσαν ἐξίει οὔτε ἐλαχίστην μοῖραν
τοῦ ὕδατος παρεχόμενος ταύτῃ οὔτε ἥκιστα ὀνομαστήν, τὸ καλέεται
Σεβερνυτικὸν στόμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα ἀπὸ τοῦ Σεβερ- 5
25 νυτικοῦ ἀποσχισθέντα φέροντα ἐς θάλασσαν, τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε·
τῷ μὲν Σαῖτικὸν αὐτῶν, τῷ δὲ Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβίτινον στόμα καὶ 6

ABC P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 17, 3 (ad τριφασίας) τριπλασίους, τριφώνους BR 17, 5 (ad διφάσια) διπλά-
σια, δισά B man. rec.

T 15ss. Eust. Dion. 226 (v. ad 10, 2)

2 τὴν γῆν M Ald. || 3 δὴ σφεας δεῖ] δεῖ σφέας PpT¹ δὴ σφέας DJRT²MSV
ὁ δὲ σφέας δὴ B¹ | μήτι CDJRTMSV || 4 μήτε] ἡ M || 6 περιορῶνται ABC | τε
om. M || 7 γένοιτ' ABC || 8 κη Reiske καὶ codd. || 9 ταύτην om. S || 10 ὑπὸ²
ἀπὸ R || 11 ἐδὸν om. SV || 12 ὁρους vel ὄρους CSV | τῶν . . . νενομισμένων J ||
14 ἀμφοτερόων propos. Stein, recep. Legrand || 16 ἀπὸ PDJRTMSV Eust. ἐκ
ABC | εἰς τὴν Eust. || 18 ἡ PD ἡ JRTMV || 19 τὸ om. PDJRTMSV | ὁδῶν]
ὁλων DJRTMV ὧλλον S || 20 δὴ om. M | ἰθεῖα CTM ἰθεῖα J ἰθεῖα SV ||
22 ἐξήκει C | μοῖραν D Ald. || 23 ταύτην AB | ὀνομαστήν M Ald. || 25 εἰς R ||
26 τῷ . . . τῷ] τὸ . . . τὸ DM | Σαῖτικῶν V^{ac}

- 18 τὸ Βουκολικὸν οὐκ ἰθαγενέα στόματά ἐστι, ἀλλ' ὀρυκτά. μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι τοσαύτῃ ἐστὶ Αἴγυπτος, ὅσῃν τινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ λόγῳ, καὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον γενόμενον, τὸ ἐγὼ τῆς ἐμειωντοῦ 2 γνώμης ὕστερον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην. οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἀπιοσ οἰκόντες Αἰγύπτου τὰ πρόσσυρα Λιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες 5 εἶναι Λίβυες καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι καὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἰσὰ θρησκείῃ, βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ εἶργεσθαι ἐπεμψαν ἐς Ἀμμωνα φάμενοι οὐδὲν σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι κοινὸν εἶναι· οἰκέειν τε γὰρ ἔξω τοῦ Δέλτα καὶ οὐδὲν ὁμολογέειν αὐτοῖσι βούλεσθαι τε πάντων σφίσι ἐξεῖναι 3 γενέσθαι. ὁ δὲ θεὸς σφας οὐκ ἔα ποιεῖν ταῦτα φὰς Αἴγυπτον εἶναι 10 ταύτην, τὴν ὁ Νεῖλος ἐπιὼν ἄρδει, καὶ Αἰγυπτίους εἶναι τούτους, οἱ ἔνερθε Ἐλεφαντίνης πόλιος οἰκόντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου πίνουσι.
- 19 οὕτω σφι ταῦτα ἐχορήσθη. ἐπέρχεται δὲ ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύνῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα ἀλλὰ καὶ τοῦ Λιβυκοῦ τε λεγομένου χωρίου εἶναι καὶ τοῦ Ἀραβίου ἐνιαχῇ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερῶν ἐκατέρωθεν ὁδὸν καὶ πλεῦν ἔτι τούτου 15 καὶ ἔλασσον. τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις πέρι οὔτε τι τῶν ἰσῶν οὔτε ἄλλον 2 οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα τάδε παρ' αὐτῶν πυνθέσθαι, ὅ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύνων ἀπὸ τροπέων τῶν θερινῶν

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 17, 6 (ad οὐκ ἰθαγενέα) οὐ γνήσια, οὐκ ἴδια B

T 4—12 Cels. ap. Orig. c. Cels. V 34 χρήσαιο δ' ἂν τις καὶ Ἡροδότῳ πρὸς τόδε μάγυρι λέγοντι ὅδε· οἱ γὰρ δὴ — πίνουσιν || 18s. Plin. N. H. V 57 in totum ... revocatur intra ripas in Libria, ut tradit Herodotus, centesimo die

6 Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θρησκεία· Ἡρόδοτος δευτέρῳ || 17 D fol. 165^r ἐα Ἰωνικῶν· Ἡρόδοτος· πρόθυμος — πυνθέσθαι. ἰὼ τὰ ὑπάρχοντα· ὁ μέλλων· ἔσω· ὁ μέσος παρατατικῶς ἐα ἀναύξητος κατ' Ἴωνας. ibid. fol. 48^r (post ea quae ad 14, 2 exscriptissimus) ὅτι τὸ ἐα ἀντὶ τοῦ ἦν Ἰωνικὸν ἐστὶ· Ἡρόδοτος· πρόθυμος — πυνθέσθαι

1 ἰθαγενέα PD (ex ἰθαγενέα corr. man. prima D) S ἰσθαγενέα (ex ἰθαγενέα ortum?) JRV | μαρτυρεῖ JRTMV || 2 μὲν PDJRTMSV | τινὰ om. ABC || 3—4 τῇ(ι)σι(ν) ἐμειωντοῦ γνώμη(ι)σι(ν) codd., corr. Valckenaer ('ὅστερον iungente passim cum casu secundo'); posterius quam ita in animum induxeram vertit Valla nulla emendatione introducta || 6 καὶ οὐκ ἀχθόμενοι ABCP^{2ms} (vocem οὐκ in textu et in mg. obelo sign. nescio quae man. A) καὶ ἀχθόμενοι P^{1p} rel. Cels. an pro καὶ οὐκ sit κοιν legendum dubitat Stein | θρησκείῃ DJRSV, cf. Antiatt. || 7 θηλέων codd. prorsus omnes, v. praef. XII s. | εἶργεσθαι CP εἶργεσθαι rel. Cels. | pro φάμενοι plane errore εἰργόμενοι habet Cels. || 8 τε² om. Cels. || 9 οὐδὲν· οὐκ ABC οὐχ Cels., cf. I 8, 3 | ἐξεῖναι σφίσι M || 10 σφας οὐκ ἐα D οὐκ ἐα σφας Cels. || 11 τὴν ἦν Cels. | Αἰγύπτου Cels. || 13 ἐπεὰν δὲ πληθύνῃ J | πληθύνῃ D || 14 μόνον M | τε] τοῦ M | χώρου D²JRTMSV || 16 καὶ om. SV | ἰσῶν V || 17 αὐτέων M Ald. || 18 πληθύνων M | θερινῶν PDJRTMSV

ἀρχάμενος ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας, πελαγίσας δὲ ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν ἡμερέων ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, ὥστε βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν μέχρις οὗ αὐτὶς τροπέων τῶν θερινῶν· τούτων ὧν περὶ οὐδενὸς οὐδὲν οἶός τε ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν 3
 5 Αἰγυπτίων ἱστορέων αὐτούς, ἥντινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ λελεγμένα βουλόμενος εἰδέναι ἱστόρεον, καὶ ὁ τι αὔρας ἀποπνεούσας μῦθος ποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται.

Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην ἔλεξαν 20
 10 περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοῦς, τῶν τὰς μὲν δύο [τῶν ὁδῶν] οὐδ' ἀξιῶ μνησθῆναι εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῦθον. τῶν ἡ 2
 ἑτέρῃ μὲν λέγει τοὺς ἐτησίους ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. πολλάκις δὲ ἐτησίοι μὲν οὐκ ὦν ἐπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος τὸντο ἐργάζεται. πρὸς δέ, εἰ ἐτησίοι αἴτιοι 3
 15 ἦσαν, χρῆν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίῃσι ἀντίοι ῥέουσι, ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ ταῦτα τῷ Νεῖλῳ καὶ μᾶλλον ἔτι τοσοῦτω, ὅσῳ ἐλάσσονες ἐόντες ἀσθενέστερα τὰ ρεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοί, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ, οἱ οὐδὲν τοιοῦτο πάσχουσι, οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος. ἡ δ' ἑτέρῃ ἀνεπισημονεστέρα μὲν ἐστὶ 21
 20 τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν θωμασιωτέρη, ἡ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δὲ Ὠκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν. ἡ δὲ τρίτῃ τῶν ὁδῶν πολλὸν ἐπιεικεστάτῃ ἐοῦσα μάλιστα ἔφυσται· λέγει 22
 γὰρ δὴ οὐδ' αὕτη οὐδὲν φαμένῃ τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος, ὃς ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς Αἴγυπτον·

AB C P(p) D J RT M SV

22 Λέξ. ἐπιεικεστάτῃ· μετρία, ἐγνώμων (καλῶς ἔχουσα add. Lexx. seriatim conser.) (om. cāenoqrū). Suid. ἐπιεικεστάτῃ· παρὰ Ἡροδότῳ ἐγνώμων, καλῶς ἔχουσα. Greg. Cor. 116 τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικεστάτον φασί

1 πελαγίσας Quincey CR 15, 1960, 105 collato 92, 2 (ubi πελαγίσῃ legunt codd. plur., πελαγίσῃ RSV) πελάσας CPDJRTMSV πέλας AB | ἐς τὸν τῶν R || 2 ἀπόλειπον D^{ac} || 3 μέχρι κον Scaliger in adnotationibus ad Stephani ed. Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V 26 || 4 τούτων DJRTMSV | παρὰ secl. Krueger Stein Hude || 6 τὰ λεγόμενα BPDJRTMSV secl. Krueger Hude || 7 εἰδέναι om. J | αποπνεούσης R et ut vid. M | πάντων ποταμῶν PDJRTMSV || 10 τούτου om. R | τῶν ὁδῶν secl. Dietsch, sequ. Hude || 11 οὐκ ABCD | μόνον CM || 12 πληθύνειν D || 13 ἐκρέει J || 15 τῇσι C | ἐτησίοισι SV || 16 κατὰ τὰ αὐτὰ ABC κατ' αὐτὰ R || 18 τοιοῦτον JRTMSV || 19 ἀνεπισημοτέρα DJRTMSV || 20 λεγομένης in λελεγμένης corr. D¹ | θωμασιωτέρη CPDRSV θωνμασιωτέρη J θωνμασιωτέρης M || 21 ῥέει J || 22 πολλῶν R || 23 αὕτη Stein αὕτῃ codd.

- 2 κῶς ὦν δῆ, τὰ ῥέοι ἀν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων, ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέοντι, ὦν τὰ πολλὰ ἐστι; ἀνδρὶ λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἶω τε ἐόντι, ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν, πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον
- 3 οἱ ἄνεμοι παρέχονται πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρέων τούτων θερμοί· δεύτερον δέ, ὅτι ἄνομβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος διατελέει ἐοῦσα, ἐπὶ δὲ χιόνι ⁵ πεσοῦση πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι, ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία· τρίτα δὲ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μέλανες
- 4 ἐόντες· ἱκτίνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσιν, γέραναι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον φοιτῶσι ἐς χερμασίην ἐς τοὺς τόπους τούτους. εἰ τοίνυν ἐχιόνιζε καὶ ὅσον ὦν ταύτην ¹⁰ τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἀρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ἣν ἂν τι
- 23 τούτων οὐδέν, ὥς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνερείκας οὐκ ἔχει ἔλεγχον· οὐ γάρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὠκεανὸν ἐόντα, Ὀμηρον δὲ ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων
- 24 ποιητέων δοκέω τοῦνομα εὐρόντα ἐς ποιήσιν ἐσενείκασθαι. εἰ δὲ δεῖ ¹⁵ μεμφάμενον γνώμας τὰς προκειμένας αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην

AB C P(p) D J RT M SV

T 1 Aristid. Aegypt. II 334 δομᾶται μὲν γὰρ ἐκ τῶν θερμωτάτων τῆς οἰκουμένης ὁ Νεῖλος δῆπον, καὶ προῖον εἰς ἥτιον αἰεὶ θερμῇ

1—2 κῶς ὦν δῆ, τὰ ῥέοι ἀν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων, ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέοντι ὦν τὰ πολλὰ ἐστι; scripsi κῶς ὦν (κόσον DJRTMV) δῆτα ῥέοι (ῥέει JTSV^{ac}) ἀν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέων (ψυχρότατα ῥέων DJMSV, e ψυχροτέρων ortum? cf. praef. XXXIX ῥέων ἐς τὰ ψυχρότατα Pp) τῶν τὰ πολλὰ ἐστὶ PDJRTMSV κῶς ὦν δῆτα ῥέοι (ῥέει C) ἀν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων τόπων ἐς τὰ ψυχρότερα τῶν τὰ πολλὰ ἐστὶ ABC κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἀν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέων; τῶν τὰ πολλὰ ἐστὶ, ἀνδρὶ γε λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἶω τε ἐόντι, ὥς οὐδὲ οἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν propos. et ita Germanice vertit: 'Wie könnte der Nil vom Schnee herkommen, da er doch aus den heißesten Gegenden in kältere fließt? Von diesen sind die meisten, wenigstens für einen in diesen Fragen urteilsfähigen Beobachter, derartig, daß (ὥς = ὥστε coll. VII 24, V 105, 1 etc.) sie sogar die bloße Wahrscheinlichkeit jener These ausschließen' Erbse RhM 102, 1959, 47—50 κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἀν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα τὰ πολλὰ ἐστὶ; Stein κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἀν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τῶν ψυχρότερα τὰ πολλὰ ἐστὶ; Hude κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἀν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα; <τεκμήρια> γῶν πολλὰ ἐστὶ, ἀνδρὶ γε κτλ. Legrand || 2 ἀνδρὶ γε ABCP || 3 οὐδὲν C | οἰκὸς PDJRT | καὶ μέγιστον καὶ μαρτύριον (alterum καὶ post eras.) A || 4 χωρίων DJ RTMSV || 5 ἀκρύσταλος MV^{ac} || 6 ὕει Pp Ald. ὕει(ν) DJRSV || 9 φεύγοντες M | γενόμενον P¹TM Ald. γινόμενον p | φνιτῶσιν J || 10 ἐχιόνιζε εἰ καὶ A || 11—12 ἂν τι τούτων] ἂν τούτων AB τούτων C ἂν τι τοιούτων (ex an τοιούτων censeo ortum) JR ἂν τι τοιούτων TMSV || 14 Ὠκεανὸν om. M | τινα om. M || 15 ποιητῶν AB | τὸ οἶνομα PDJRMV | εὐρόντας CP^{ms}p || 16 αὐτῶν DT αὐτέων M Ald.

ἀποδέξασθαι, φράσω, διότι μοι δοκείει πληθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρος.
 τὴν χειμερινὴν ὥρην ἀπελαινόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαῆς διεξόδου ὑπὸ
 τῶν χειμῶνων ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. ὡς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶ- 2
 σαι, πᾶν εἴρηται· τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτω ἢ χώρης οὗτος ὁ θεὸς καὶ κατὰ
 ἤντινα, ταύτην εἰκὸς διψῆν τε ὑδάτων μάλιστα καὶ τὰ ἐγγώρια ρεύματα
 μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν. ὡς δὲ ἐν πλέονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει· 25
 διεξιὼν τῆς Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος τάδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντός τοῦ
 χρόνον αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ ἀλεεινῆς
 τῆς χώρης εὐούσης καὶ <ἀνευ> ἀνέμων ψυχρῶν διεξιὼν ποιεῖ, οἷόν περ καὶ
 10 τὸ θέρος ἔωθε ποιεῖν ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· ἔλκει γὰρ ἐπ' ἐωντὸν τὸ 2
 ὕδωρ, ἐλκύσας δὲ ἀπωθῆει ἐς τὰ ἄνω χωρία, ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ
 ἀνεμοὶ καὶ διασκιδνάντες τήκουσι· καὶ εἰσι οἰκώτως οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς
 χώρης πνέοντες, οἱ τε νότος καὶ ὁ λίψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετιώτα-

AB C P(p) D J RT M SV — ab initio fere cap. 25 AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 25, 1 (ad ἀλεεινῆς) θερμῆς BJ 25, 2 (ad ὑετιώτατοι) βροχωδέστατοι, ὀμβρωδέστατοι B

T 2 Hermog. π. ιδεῶν p. 220 ταῦτα (sc. κινήσεις γῆς ἢ θαλάττης) . . . εἰ . . . ἐξε-
 τάξουτο κατὰ τὰς αἰτίας, σεμνὸν μόνον, οὐ μὴν καὶ πολιτικὸν δύναται ποιεῖν τὸν λό-
 γον· ποῦ γὰρ ἂν εἴη πολιτικὸν τὸ ὁ ἥλιος ἀπελαινόμενος τὴν χειμερινὴν ὥραν καὶ τὰ
 ἐξῆς εἰρημένα παρὰ τῷ Ἡροδότῳ; Aristid. Aegypt. 341 φησὶ δ' (sc. ὁ Ἡρόδοτος)
 . . . ἀπελαινόμενον τὸν ἥλιον ὑπὸ τῶν ἐντανθοῦ χειμῶνων ἐρχεσθαι τῆς Λιβύης [εἰς]
 τὰ ἄνω. D fol. 166^r "Ἡλιος ἀπελαινόμενος· τοῦτο ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶν Ἡρόδοτος
 βουλόμενος δεῖξαι τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. φασὶν οὖν, ὅτι ὁ ἥλιος χει-
 μῶνος πρὸς τὰ νοτιώτερα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νείλου πορευόμενος καὶ κατὰ κορυφὴν
 αὐτῶν γινόμενος ἔλκει ἐπ' ἐαυτὸν τὸ ὕδωρ καὶ τηρικαῦτα ἐλάττων ἐαυτοῦ ὁ ποταμὸς
 ῥέει ἢ τοῦ θέρος (25, 5). καὶ ὅτι ἐπικλύσει τῆς γῆς πολλὰς ἐχούσης, ὡς φασι, ὅχη-
 μούς καὶ διασφάγας (158, 3) τὸ ὕδωρ εἰς δύο μέρη τέκεται πνεῦμα· εἴτα τὸ πνεῦμα
 στενοχωρούμενον ποιεῖ τὴν κίνησιν δι' ἐτέρου τόπου καὶ οὐχ ὅθεν τὸ ὕδωρ εἰσφορεῖ
 διαφορούμενον || 6 Diod. I 38 huc refertur

11 s. Lex. Vindob. p. 183 (s. v. ὑπολαμβάνειν) . . . καὶ Ἡρόδοτος· ὑπολαμβάνον-
 τες — τήκουσιν

1 δοκέη D^{ac} | ὁ Νεῖλος πληθύνεσθαι M | θέρος J || 2 τὴν κτλ.] cf. Hermog. ||
 3 ἐς τὰ ἄνω PDJRTMSV cf. Aristid. | ἐν om. D || 4 ἂν om. DJRTMSV | ἀγχοτάτω
 ἢ scripsi ἀγχοτάτω (ἀγχοτάτω C) ἢ ABC ἀγχοτάτω γε ἢ Pp ἀγχοτάτω γε
 DJRTSV ἀγχοτάτω M ἀγχοτάτω τε ἢ Stein, sequi. Hude | ὁ θεὸς οὗτος
 M | καὶ om. R || 5 οἰκὸς PJRT¹ | δῖψην DJRTSV || 6 τῶν ποταμῶν μα-
 ραίνεσθαι M | πλείονι DJRTSV || 8 ἐόντος om. ABC | τοῦ² τὸ DJRTSV | τὰ om.,
 supra lin. add. A¹ve¹² || 9 εὐούσης οὐκ ὄντων ἀνέμων S | ἀνευ add. Madvig, sequi.
 edd. plur. || 10 ἐώθεε MDJRTV εἶωθε S | αὐτὸν C || 11 ἀπωθεῖ C DJRTS
 ἀποθεῖ V || 12 εἰκώτως TSV (ad sententiam refertur velut ὡς οἰκός potius quam
 ad sententiae partem sicut infra p. 154, 9) || 13 πολλὸν τῶν om. D | θυετιώτα-
 τοι D ὑετιώτατοι cett. | litt. τω supraser. nescio quae man. A

- 3 τοι. δοκέει δέ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι
τοῦ Νεῖλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολείπεσθαι περὶ ἑωυτόν. πρηγνόμενον δὲ
τοῦ χειμῶνος ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὅπισω καὶ τὸ
4 ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν. τέως δὲ οἱ μὲν
ὄμβριον ὕδατος συμμισγομένον πολλοῦ ἀντοῖσι ἅτε ὁμόνης τε τῆς χώρας
καὶ κεχαρδισμένης ῥέουσι μεγάλοι, τοῦ δὲ θέρεος τῶν τε ὄμβρων
5 ἐπιλειπόντων αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι ἀσθενέες εἰσὶ. ὁ δὲ Νεῖ-
λος ἐὼν ἄνομβρος ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου μῶνος ποταμῶν τοῦτον τὸν
χρόνον εἰκότως αὐτὸς ἑωυτοῦ ῥέει πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος·
τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται, τὸν δὲ χειμῶνα
10 μῶνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενόμικα τοῦτων αἰτίων εἶναι. αἷτιος δὲ
ὁ αὐτὸς οὗτος κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν τὸν ταύτη εἶναι
διακαίων τὴν διεξοδὸν αὐτῷ. οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει.
2 εἰ δὲ ἡ στάσις ἥλλακτο τῶν ὥρέων καὶ τοῦ οὐρανοῦ, τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης
τε καὶ ὁ χειμῶν ἐστάσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμ-
15 βροῆς, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἐστηκε, ταύτη δὲ ὁ βορέης, — εἰ ταῦτα οὕτως
εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαννόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος
καὶ τοῦ βορέω ἦε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰ περ νῦν τῆς Λιβύης
ἔρχεται, διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν
27 Ἴστρον, τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον. τῆς αὔρης δὲ πέρι, ὅτι οὐκ
ἀποπνέει, τήνδε ἔχω γνώμην, ὥς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χώρων οὐκ οἰκός
ἐστὶ οὐδὲν ἀποπνέειν, αὔρη δ' ἀπὸ ψυχροῦ τιнос φιλέει πνέειν.
28 Ταῦτα μὲν νῦν ἔστω, ὥς ἐστὶ τε καὶ ὥς ἀρχὴν ἐγένετο. τοῦ δὲ Νεῖλου

AB C P(p)M D J RT SV

T 8—9 D: v. quae ad 24, 1 laudantur

2 καὶ om. R | ἀπολείπεσθαι M Ald. || 3 τοῦ οὐρανοῦ R^{ac} | καὶ om. D || 4 ἔλκει
ἀπὸ πάντων M | δὲν οἱ μὲν R δέ* εἰ μὲν V μὲν S ex θεοι ortum iudicat Weber
Anal. Hd. 200 || 5 ὄμβροι D | τοῦ ὕδατος PMDJRTSV | πολλοῦ om. M | τε
om. DJRTSV || 8 ἐλκόμενος δὲ PMDJRTSV || 9 οἰκός MT DJRTSV^{ac}, v.
quod ad p. 153, 12 adnotavi | πολλὸν M Ald. | θέρος J || 10 τῶν om. DJRTSV ||
11 οὕτω — 13 αὐτῷ om. M | τοῦτον D τοῦτον JRTSV || 12 ξηρὸν αὐτῇ SV ξη-
ρὸν ταύτῃ P¹ DJRT ξηρὸν τὸν ταύτῃ P² p cett. || 13 δικαίων τὴν JRTSV δικαίων
καὶ τὴν (ex δικαίων τὴν ortum?) D | αὐτῷ om. JRTSV secl. Legrand αὐτοῦ
propos. Stephanus ἑωυτοῦ propos. Stein | αἰεὶ AB || 14 εἰ] ἢ JRV | ἥλλακτο J |
ὄρέων JRTSV ὥραϊον M | νῦν] οὐδ C || 15 σύστασις C || 16 δ¹ om. C | νῦν
ἐστηκε] συνέστηκε CDJRTSV || 18 τῆς² τὰ M || 19 διεξιὼν δ' ἂν ἡμῖν DJRTSV
διεξιόντα δέ μιν M Ald. | ἂν τῶν] ἂν τὸ B αὐτὸν C || 21 ἀποπνέει ἀπὸ τοῦ Νεῖλου
JRTSV καταπνέει ἀπὸ τοῦ Νεῖλου D | θερμῶν χωρῶν ABCP θερμῶν χωρῶν
Stein Hude | εἰκός MT εἰκός V || 22 φιλέει R || 23 ὥς² τὴν DJRTSV | Νεῖλου
δὲ DJRTSV

τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων οὔτε Λιβύων οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικο-
 μένων ἐς λόγους οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαί πόλι
 ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. οὗτος δ' ἔμοιγε 2
 παῖζειν ἐδόκεε φάμενος εἰδέναι ἀτρεκέως. ἔλεγε δὲ ὧδε· εἶναι δύο ὄρεα
 5 ἐξὸ τὰς κορυφὰς ἀπικύμενα μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς
 Θηβαΐδος καὶ Ἐλεφαντίνης, ὀνόματα δὲ εἶναι τοῖσι ὄρεσι τῷ μὲν Κρῶφι,
 τῷ δὲ Μῶφι· τὰς ὧν δὴ πηγὰς τοῦ Νείλου ἐούσας ἀβύσσους ἐκ τοῦ μέσου 3
 τῶν ὄρέων τούτων ῥέειν, καὶ τὸ μὲν ἡμῖν τοῦ ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου
 ῥέειν καὶ πρὸς βορρῇν ἄνεμον, τὸ δ' ἕτερον ἡμῖν ἐπ' Αἰθιοπίας τε
 10 καὶ νότον. ὥς δὲ ἀβύσσοι εἰσι αἱ πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου Ψαμ- 4
 μήτιχον Αἰγύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι, πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων
 ὀργυείων πλεξάμενον κάλον κατεῖναι ταύτῃ καὶ οὐκ ἐξικέσθαι ἐς βυσσόν.
 οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστής, εἰ ἄρα ταῦτα γινόμενα ἔλεγεν, ἀπέφαινε, ὥς 5
 ἐμὲ κατανοέειν, δίνας τινὰς ταύτῃ ἐούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην, οἷα δὲ
 15 ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι ὄρεσι μὴ δύνασθαι κατιεμένην καταπειρω-
 τηρίην ἐς βυσσὸν ἵεναι. ἄλλον δὲ οὐδενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυνθέσθαι, ἀλλὰ 29
 τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης
 πόλιος αὐτόπτης ἐλθὼν, τὸ δ' ἀπὸ τούτου ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων. ἀπὸ 2

ABC P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 28, 5' (ad δίνας) συστροφάς BR (ad παλιρροίην) κίνησιν ὀπισθορμητον,
 κίνησιν ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ BR

T 3–4 Aristid. Aegypt. 343–344 locum memorat || 14 ibid. 345 φησὶν . . . δο-
 κεῖν αὐτῷ δίνας ἐνταῦθα εἶναι καὶ παλιρροίας τοῦ ποταμοῦ

3 Poll. IV 19 Ἡρόδοτος μέντοι γραμματιστὴν τῶν ἐν Σαί ἱερῶν χρημάτων εἰρηκεν
 ἀντὶ γραμματέως || 12 Λέξ. βυσσός· βυθός. Suid. βυσσός· βάθος . . . καὶ βυσσός·
 βυθός παρὰ Ἡροδότῳ. 2 fol. 48' παρὰ τῷ αὐτῷ (sc. Ἡροδότῳ) λέγεται καὶ ὁ βυθός
 'βυσσός', ὥστε τῶν ἰώνων ἐστὶ καὶ ὁ βυσός (βυσσός man. sec.) || 18–p. 156, 16 Auct.
 de subl. 26 ἐναγώνιος δ' ὁμοίως καὶ ἡ τῶν προσώπων ἀντιμετάθεσις καὶ πολλὰκις
 ἐν μέσοις τοῖς κινδύνοις ποιούσα τὸν ἀκροατὴν δοκεῖν στρέφεσθαι. . . ὧδε πον καὶ
 ὁ Ἡρόδοτος· ἀπὸ δὲ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἄνω πλεύσει καὶ ἔπειτα ἀφ' ἧς ἐς πεδίον
 λείον· διεξελθὼν δὲ τούτου τὸ χωρίον αὐθις εἰς ἕτερον πλοῖον ἐμβὰς πλεύσει δὴ ἡμέ-
 ρας, ἔπειτα ἤξεις ἐς πόλιν μεγάλην, ἣ ὄνομα Μερὸν

1 Ἑλλήνων οὔτε Λιβύων DJRTSV || 2 πόλει CPDJRT || 3 ἱερῶν RS | γ' ἔμοιγε
 DJRTSV | δέ μοι M Ald. || 4 δὲ om. B¹V | ὄρεα CPM || 5 ἀπικύμενα DJRTSV
 cf. VII 64, 2 | Συήνης κείμενα πόλιος DJRTSV || 6 ὀνόματα CPMdT | ὄρεσι
 CPM | Χρῶφι DJRTSV || 7 Μῶφι MDJRTSV || 8 οὐρέων CPM | τούτων ῥέειν
 PMDJT | τούτων RSV || 10 Ψαμμίτιχον CP || 11 χιλιάδων om. M || 12 ὀργυείων
 PJR | κάλον ABC, supraser. D¹ | ἐξικέσθαι T | βυθόν M cf. 2 || 13 οὕτως DJ
 RTSV | γινόμενα PDJRTSV | ἔλεγεν om. M | ἀπέφανε D || 14 κατανοέειν DJ
 RTV | δὲ om. ABC || 15 ἐμβάλλοντος C¹PMDJRTSV | ὄρεα CPM | κατὰ πει-
 ρητηρίην T κατὰ πειρωτηρίην M κατὰ πειρατηρίην Venet. Marc. 364 Ald. || 16 βυ-
 θόν ABDJRTSV cf. grammaticos || 17 τοσ***όνδε D || 18 αὐτόπτης — p. 156,
 1 πόλιος haplogr. om. B¹ | τῷ τὰ J | τούτου τοῦ δὲ M | τοῦδε Ald. | ἀκοῇ ACMJR

Ἐλεφαντίνης πόλιος ἄνω ἰόντι ἄναντές ἐστι χωρίον· ταύτῃ ὦν δεῖ τὸ
 πλοῖον διαδήσαντας ἀμφοτέρωθεν κατὰ περ βοῦν πορεύεσθαι· ἦν δὲ
 3 ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον οἴχεται φερόμενον ὑπὸ ἰσχύος τοῦ ῥόου. τὸ δὲ
 χωρίον τοῦτό ἐστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας πλόος, σκολιὸς δὲ ταύτῃ κατὰ περ
 ὁ Μαίανδρός ἐστι ὁ Νεῖλος· σχοῖνοι δὲ δυνώδεκά εἰσι οὔτοι τοὺς δεῖ 5
 τούτῳ τρόπῳ διεκπλῶσαι· καὶ ἔπειτα ἀπίξαι ἐς πεδίον λεῖον, ἐν τῷ
 4 νῆσον περιρρεῖ ὁ Νεῖλος· Ταχομφῶ οὖνομα αὐτῇ ἐστι. οἰκέουσι δὲ τὰ ἀπὸ
 Ἐλεφαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη καὶ τῆς νήσου τὸ ἡμισυν, τὸ δὲ ἡμισυν
 Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη μεγάλη, τὴν περίξ νομάδες Αἰθίοπες
 νέμονται· τὴν διεκπλῶσας ἐς τοῦ Νεῖλου τὸ ῥέεθρον ἤξει, τὸ ἐς τὴν 10
 5 λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ· καὶ ἔπειτα ἀποβάς παρὰ τὸν ποταμὸν ὁδοιπορίην
 ποιήσεται ἡμερέων τεσσαράκοντα, σκόπελοί τε γὰρ ἐν τῷ Νεῖλῳ ὄξεις
 6 ἀνέχουσι καὶ χοιράδες πολλαὶ εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶα τέ ἐστι πλέειν. διεξελθὼν
 δὲ ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέρησι τοῦτο τὸ χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον πλοῖον
 ἐσβάς δυνώδεκα ἡμέρας πλεύσαι καὶ ἔπειτα ἤξει ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ 15
 οὖνομα ἐστι Μερὸν· λέγεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητροπόλις τῶν
 7 ἄλλων Αἰθιόπων. οἱ δ' ἐν ταύτῃ Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μόνους σέβονται
 τούτους τε μεγάλως τιμῶσι καὶ σφι μαντήιον Διὸς κατέστηκε, στρατεύον-
 ται δέ, ἐπεὰν σφας ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ θεσπισμάτων, καὶ τῇ ἂν
 30 κελεύῃ, ἐκείσε. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς πόλιος πλέων ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἄλλῳ 20

AB C P(p)M D J RT SV

T 7 Steph. Byz. 695 Χομφῶ· νῆσος ἐν τῷ Νεῖλῳ μέση Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς
 Ἡρόδοτος δευτέρα· τὸ ἐθνικὸν Χομφοίτης, ὡς Σαβοίτης. nescio an huc pertineat
 illud Steph. Byz. 609 Ταχεμφῶ· νῆσος Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ· τὸ ἐθνικὸν Ταχεμ-
 φίτης || 16 id. Μερὸν (Μερὸπη v. l.). πόλις Αἰθιόπων· Ἡρόδοτος δευτέρα || 17 Cels.
 ap. Orig. c. Cels. V 34 locum memorat

13 Λέξ. χοιράδες· πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσῃ. Bachmann Anecd. I 416 χοιράδες·
 πέτραι ἢ ἐξοχαὶ ἢ ὄχθαι πετρῶν. Suid. id., sed ὄχθοι

1 πόλιος] ι ex corr. D πόλεως T Auct. de subl. | δεῖ] δὴ ABCMJ^acRTSV^{ac} ||
 2 πλείον R | διαδήσαντας CS διαδήσαντα (ex διαδήσαντες) PDJRTV δήσαντα M ||
 3 οἴχεται PDJRTSV ἴζεται M Ald. || 4 τέσσαρας AB || 6 τούτῳ τῷ τρόπῳ PD
 RTSV τοῦτω τῷ τῷ προσώπῳ (ex τούτω τῷ τρόπῳ fere natum?) J | ἀπίξαι AB
 litterae ξ litteras χθ supraser. A² ἀπίξαι recognoscas ex Auct. de subl. | τῷ] φ
 DJRTSV || 7 Ταχομφῶ] T ex corr. D Χομφῶ Steph. Byz. 695, cf. Steph. Byz.
 609 | ὄνομα M | ἐστι αὐτῇ T | τὰ om. DJRTSV || 8 τὸ δὲ om. J || 9 τῆς om. R ||
 10 δ' ἐκπλώσας D δὴ ἐκπλώσας S δὲ ἐκπλώσας V | ἐς¹] ἐκ DJRTSV | τὴν
 om. M || 12 τεσσαράκοντα ABP || 13 pro πολλάι εἰσι vocem ἀνέχουσι iterant pM ||
 14 ἐν om. PMDJRTV | τεσσαράκοντα ABCP | αὐτῆς Auct. de subl. || 15 ἐμβάς
 PMDJRTSV Auct. de subl. | δυνώδεκα] δὴ Auct. de subl. | ἤξει C ἴξαι M
 Ald. || 16 ὄνομα JRV || 17 αὐτῇ C | θεὸν D¹R | μόνους S | σέβονται μόνους D ||
 18 μαντήιον σφι M | κατεστήκει CD || 20 πλέων T

ἤξεις ἐς τοὺς αὐτομόλους, ἐν ὧσιν περ ἐξ Ἐλεφαντίνης ἤλθες ἐς τὴν
 μητρόπολιν τὴν Αἰθιοπίων. τοῖσι δὲ αὐτομόλοισι τούτοις οὐνομά ἐστι
 Ἀσμάχ (δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν οἱ ἐξ
 ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖ). ἀπέστησαν δὲ αὐτὰ τέσσαρες ²
⁵ καὶ εἴκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων τῶν μαχίμων ἐς τοὺς Αἰθίοπας τούτους
 δι' αἰτίην τοιήδε· ἐπὶ Ψαμμητίχῳ βασιλέος φυλακαὶ κατέστασαν ἐν τε
 Ἐλεφαντίνῃ πόλει πρὸς Αἰθιοπίων καὶ ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίῃσι (ἄλλη
 δὲ πρὸς Αραβίων τε καὶ Σύρων καὶ ἐν Μαρέῃ πρὸς Λιβύης ἄλλη). ἐτι δὲ ³
 ἐπ' ἐμεῦ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα αἱ φυλακαὶ ἔχουσι, ὥς καὶ ἐπὶ Ψαμ-
¹⁰ μητίχῳ ἦσαν· καὶ γὰρ ἐν Ἐλεφαντίνῃ Πέρσαι φρουρέουσι καὶ ἐν Δάφνησι.
 τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπτίους τρία ἔτα φρουρήσαντας ἀπέλυνε οὐδεὶς τῆς
 φρουρῆς· οἱ δὲ βουλευσάμενοι καὶ κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι πάντες ἀπὸ
 τοῦ Ψαμμητίχου ἀποστάντες ἦσαν ἐς Αἰθιοπίην. Ψαμμητίχος δὲ πυνθό- ⁴
 μένος ἐδίωκεν· ὥς δὲ κατέλαβεν, ἐδέετο πολλὰ λέγων καὶ σφεας θεοὺς
¹⁵ πατρώους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. τῶν δὲ τινα λέγεται
 δεῖξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν, ἔνθα ἂν τοῦτο ἦ, ἔσεσθαι αὐτοῖσιν ἐνθαῦτα
 καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. οὗτοι ἐπεῖτε ἐς Αἰθιοπίην ἀπίκοντο, διδοῦσι ⁵
 σφέας ἑωντοὺς τῷ Αἰθιοπίων βασιλεῖ. ὁ δὲ σφεας τῷδε ἀντιδωρέσεται·
 ἦσαν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν Αἰθιοπίων· τούτους ἐκέλευε ἐξελόν-

AB C P(p)M D J RT SV

Τοὺς δὴ ὧν Αἰγυπτίους (30, 3) — γυναῖκας (30, 4) exc. flor. **¶**

T 2–4 Steph. Byz. Αὐτόμολοι· ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· τοῖσι
 δὲ αὐτομόλοισι τούτοιςιν ὄνομα Ἀσμάχην, ὃ ἐστὶν οἱ ἐξ ἀριστερῆς (ἀριστερῆς v. l.)
 γλώσσης παριστάμενοι βασιλεῖ (fort. χειρὸς [γλώσσα] olim extabat)

7 Eust. Dion. 916 πρὸς . . . τῷ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον τι πλη-
 θυντικῶς Ἀφῆναι λέγονται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ || 14–17 Arist. Rhetor. III 16
 1417a 3–7 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ . . . παραδιηγέσθαι . . . ὅσα εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν φέρει,
 οἷον ἔγωγ δ' ἐνουθέτουν αἰετὰ τὰ δίκαια λέγων, μὴ τὰ τέκνα ἐγκαταλείπειν, ἢ θατέρου
 κακίαν· ὃ δὲ ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὐκ ἂν ἦ αὐτός, ἔσται ἄλλα παιδεία, ὃ τοὺς ἀφιστα-
 μένους Αἰγυπτίους ἀποκρίνασθαι φησὶν ὁ Ἡρόδοτος

1 ἐνὸς ὥσπερ **D** | ἐξ om. **M** | εἰς **pM** ε ex corr. **D**¹ || **2** τὴν] τῶν **CPMDJRTSV** |
 ἐστὶ] cf. Steph. Byz. || **3** Ἀσμάχ **ABC** Ἀσμάχην Steph. Byz. (qui etiam cor-
 rupte γλώσσης mox habet loco χειρὸς) || **4** τέσσαρες **ABCDJRTSV** || **6** Ψαμμη-
 τίχῳ **CP** | βασιλέως **MT** | κατέστησαν **ABCSVJ** κατέστασαν **p** cett. || **7** πόλει
CPMDTSV πόλιος **R** | Δάφνησι] φάτνησι **D** || **8** δε¹ secl. Bekker, sequ. Stein

Hude | τε om. **ABC** | Ἀσσυρίων **ABCPM** | Μαράη **ABCD** Μαράι **P** Μαρέῃ **p**
 cett. || **9** ταῦτα **D** | Ψαμμητίχῳ **CPV**^{ac} Ψαμμητίχῳ **V**^c || **10** ἐν Ἐλεφαντίνῃ] Ἐλε-
 φαντίνῃ **DJRTSV** || **11** δὴ ὧν **¶** om. **¶** | ἀπέλυνε **A** || **13** τοῦ om. **¶** | Ψαμμητί-
 χῳ **CPV**^{ac} **¶** | Ψαμμητίχῳ **CP¶** | πυνθόμενος] αἰσθόμενος **M** || **14** ἐδίωκε **A** |
 κατέλαβε **A** || **15** πατρώους **DJRTSV¶** | εἰα **¶** | τὸν **PMDJRTSV** || **16** τοῦτο]
 cf. Aristot. | αὐτοῖσι **A** || **17** ἀπίκαντο **D** || **18** ἑωντοὺς] αὐτοὺς **P^cpM** | ὁ –
¹⁹ Αἰθιοπίων om. **JRTSV** | τότε **D** || **19** τῶν Αἰθιοπίων om. **M** | ἐξελθόντας **D**

τας τὴν ἐκεῖνων γῆν οἰκέειν. τούτων δὲ ἐσικμισθέντων ἐς τοὺς Αἰθίοπας ἡμερώτεροι γεγονάσι Αἰθίοπες ἦθθα μαθόντες Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νῦν τεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γινώσκεται ὁ Νεῖλος πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ρεύματος, τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μηνες εὐρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς αὐτομόλους τούτους· ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ δυσμέων. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι, ἔρημος γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος.
- 32 ἀλλὰ τάδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων φαμένων· ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἑτεάρχῳ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεί καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε τὰς πηγάς, καὶ τὸν Ἑτεάρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε 2 παρ' αὐτὸν Νασαμῶνας ἄνδρας. (τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυκόν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶν χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ 3 πολλόν.) ἀπικομένους δὲ τοὺς Νασαμῶνας καὶ εἰρωτωμένους, εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, φάναι παρὰ σφίσι 15 γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστέων παῖδας ὄβριστας τοὺς ἄλλα τε μηχανάσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ καὶ δὴ καὶ ἀποκληρῶσαι πέντε ἑωυτῶν ὀφομένους τὰ ἔρρημα τῆς Λιβύης, καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων.
- 4 (τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν βορρην θάλασσαν ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι μέχρι Σολόεντος ἄκρης, ἡ τελευτᾷ <τὰ> τῆς Λιβύης, παρήκουσι 20 παρὰ πᾶσαν Αἴβυες καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλά, πλὴν ὅσον Ἕλληνες καὶ Φοίνικες ἔχουσι· τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ἐπὶ θάλασσαν κατηκόντων ἀνθρώπων τὰ κατ' ὑπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη, τὰ δὲ κατ' ὑπερθε

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 31 (ad ἀναισιμούμενοι) νῦν σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'ἀριθμούμενοι', 'διανόμενοι'· **BR**

2 ἡμερώτεροι **J** || 3 τεσσάρων **CM** | γινώσκεται ὁ γινώσκεται ὁ **SV** γινώσκεται ὁ γινώσκεται ὁ **JR** || 4 τοσοῦτοι Reiske τοσοῦτω **DJRTSV** οὔτοι **ABCPM** | συμβαλλομένῳ **V^{ac}** || 6 ἐσπερίης **C** | καὶ ἡλίον δυσμέων **ABCPM** || 7 ἔχει ἀπὸ 'σαφέως (q. e. ἀπὸ τοῦ σαφέως ut vid.) **J** || 8 τάδε] τὰ **ABC** | τε om. **C** || 9 Ἀμμωνος **V^{ac}** | εἰς **R** | λόγους περὶ τοῦ Νείλου (cf. lin. 10) **ABC** | Ἀμμωνίῳ **A¹** ||

12 αὐτῶν **B** | Νασαμόνας **R** Νασάμμωνας **J** Νασμῶν **V** (e Νασαμῶνας ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 160) || 13 Σύρτιν **V^{ac}** et ut vid. **D^{ac}** | ἔω **ABC** || 14 Νασάμμωνας **ABC** Νασαμόνας **D¹** | εἰρωτωμένους **J** ἐρωτωμένους **AB** εἰρωταμένους **Pp** ἡρωτωμένους **C** || 15 πλέον τι λέγειν **D** | τῆς om. **M** Ald. || 17 καὶ² om. **CM** | αὐτῶν **R** || 18 Λιβύης **J^{ac}** | τὰ² om. **PMDJRTSV** || 20 ἡ] ἡ **B** ἡ codd. aliquot | <τὰ> suppl. Reiske iamque Scaliger in notis Cantabr. Nn. V. 26 et alii | post Λιβύης aliqua (τὰ παραθαλάσσια fere, coll. IV 181, 1) excidisse censet Stein in ed. ad usum schol., cf. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1856, 3 || 22 τὸ **D** | ἐπὶ] ὑπὲρ **ABC** || 23 τὰ κατ' ὑπερθε secl. Krueger, sequ. Hude | ἡ om. **D** | δέ om. **D**

τῆς θηριώδεος ψάμμος τέ ἐστι καὶ ἄνδρος δεινῶς καὶ ἔρημος πάντων.)
 ἐπεὶ ὦν τοὺς νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλλίκων ὕδατί τε καὶ 5
 σιτοῖσι εὖ ἐξηρτυμένους ἵναί τι πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης, ταύτην
 δὲ διεξελθόντας ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι, ἐκ δὲ ταύτης τὴν ἔρημον
 5 διεξιέναι τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον, διεξελθόντας δὲ 6
 γῶρον πολλὸν ψαμμώδεα καὶ ἐν πολλῇσι ἡμέρῃσι ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα
 ἐν πεδίῳ πεφυκότα, καὶ σφεας προσελθόντας ἄπτεσθαι τοῦ ἐπεόντος ἐπὶ
 τῶν δενδρέων καρποῦ, ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς με-
 10 τρώων ἐλάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς
 10 ἔκεινον τοὺς Νασαμώνας γινώσκειν οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμώνων·
 ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι' ἐλέων μερίστων καὶ διεξελθόντας ταῦτα ἀπικέσθαι 7
 ἐς πόλιν, ἐν τῇ πάντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ
 μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν μέγαν, ῥέειν δὲ ἀπ' ἐσπέρας
 15 δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἑτεάρχου λόγος ἐς τοῦτό μοι δεδηλώσθω, πλὴν ὅτι
 ἀπονοστήσαι τε ἔφασκε τοὺς Νασαμώνας, ὥς Κυρηναῖοι ἔλεγον, καὶ ἐς
 τοὺς οὗτοι ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι ἅπαντας. τὸν δὲ δὴ ποταμὸν 2
 τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἑτεάρχος συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον, καὶ δὴ
 καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρέει· ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος καὶ μέσσην τάμνον
 20 Λιβύην, καὶ ὥς ἐγὼ συμβάλλομαι τοῖσι ἐμφανέσι τὰ μὴ γινωσκόμενα
 τεκμαιρόμενος, τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμαῖται. Ἰστρος τε γὰρ 3
 ποταμὸς ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν καὶ Πυρρήνης πόλιος ῥέει μέσσην σχίζων

AB C P(p)M D J RT SV

T 22 Eust. Dion. 298 Ἡρόδοτος . . . Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὸν Ἰστρον, ἐν οἷς
 λέγει πληθύνεσθαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν (cf. IV 50, 1), ἀρχεσθαι δὲ ἐκ
 Κελτῶν, ῥέειν δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης

14 s. Lex. Vindob. 64 ἐς τοῦτο ἀντὶ τοῦ 'μέχρι τούτου' Ἡρόδοτος· ὁ μὲν δὴ — δε-
 δηλώσθω || 20 id. 170 (s. v. συμβάλλομαι) Ἡρόδοτος· καὶ ὥς ἐγὼ — τεκμαιρόμενος

2 ἐπεὶ] ἐπέιτε propos. Weber Stud. Ital. Fil. Cl. NS 17, 1936, 261ss. εἶπον
 propos. Reiz (v. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 3ss.) εἰπεῖν propos. Reiske,
 εἴπαι Stein | ὕδασι ABCM || 3 ἐξηρτημένους CDJRTSV || 7 ἐπελθόντας M | ἀπ-
 εόντος J || 8 σφισι ABC || 10 Νασάμωνας AB Νασσαμώνας CD¹ Νασαμόνας
 RV^{ac} | γινώσκειν PJR | Νασσαμώνων C Νασαμόνων RV^{ac} || 11 δὴ om. PMDJ
 RTSV | ἐλέων JRT || 12 τοῖς D | μέγεθος BDJSV || 15 τοῦτό] τοσοῦτό propos.
 Abicht, receper. Hude, cf. Lex. Vind. || 16 τε om. M | Νασάμωνας AB Νασσα-
 μῶνας C Νασαμόνας V^{ac} | οἱ Κυρηναῖοι PMDJRTSV || 17 οὗς PMDJRTSV |
 οὔτοι] ὅτι D | πάντας PMDJRTSV || 18 παραρρέοντα ABC | συνεβάλετο AB |
 τὸν Νεῖλον M Ald. || 19 ὁ — 20 Λιβύην haplogr. om. B || 20 καὶ ὥς] ὥς P¹ καὶ
 ὥς P^{ms} p cett. | γινωσκόμενα PJ || 22 ἐκ Κελτῶν ἀρξάμενος M | Πυρρήνης Pp
 Ald. Πειρρήνης T Πυρρήνης M

- τὴν Εὐρώπην. (οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακλέων στηλέων, ὁμοῦρέουσι δὲ
 Κρησιόισι, οἱ ἔσχατοι πρὸς δυσμέων οἰκεῖν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ
 4 κατοικημένων.) τελευτᾷ δὲ ὁ Ἰστρος ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου
 34 πόντον διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστρίῳ Μιλησίων οἰκεῖν ἀποικοι. ὁ
 μὲν δὴ Ἰστρος (ῥέει γὰρ δι' οἰκεομένης) πρὸς πολλῶν γινώσκειται· περὶ 5
 δὲ τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν οὐδεὶς ἔχει λέγειν, ἀοίκητός τε γὰρ καὶ
 ἔρημός ἐστι ἡ Λιβύη δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ρεύματος αὐτοῦ, ἐπ' ὅσον
 μακρότατον ἱστορεῖντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται· ἐκδίδοι δὲ ἐς Αἴγυπτον. ἡ δὲ
 2 Αἴγυπτος τῆς ὀρενῆς Κιλικίης μάλιστα καὶ ἀντίη κέεται. ἐνθεῦτεν δὲ ἐς
 Σινώπην τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πέντε ἡμερῶν ἰθαῖα ὁδὸς εὐζώνῳ 10
 ἀνδρὶ· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστρῷ ἐκδιδόντι ἐς θάλασσαν ἀντίον κέεται.
 οὕτω τὸν Νεῖλον δοκέω διὰ πάσης τῆς Λιβύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τῷ
 Ἰστρῷ. Νείλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 85 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι πλεῖστα θωμάσια
 ἔχει [ἢ ἡ ἄλλη πᾶσα χώρα] καὶ ἔργα λόγον μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν 15
 χώραν· τούτων εἵνεκα πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται.
- 2 Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ἑτεροίῳ καὶ τῷ ποταμῷ
 φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ τὰ πολλὰ πάντα ἔμπαλιν
 τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστήσαντο ἥθεά τε καὶ νόμους, ἐν τοῖσι αἱ μὲν
 γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκους ἐόντες 20
 ὑφαίνουσι· ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κορόκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι
 3 δὲ κάτω. τὰ ἄχθεια οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ

AB C P(p)M D J RT SV

T 3—4 Eust. Dion. 823 ὅπου . . . τελευταῖος (τελευτᾷ v. l.) ὁ Ἰστρος περὶ τὸν
 Εὐξείνου, Ἰστριανοὶ κατοικοῦσι Μιλησίων ἀποικοι, ὥς φησιν Ἡρόδοτος

1 Ἑρακλείων AB Ἑρακλήϊων CPM Ald. | ὁμοῦρέουσι D || 2 δυσμέων J ||
 3 ῥέων et 4 διὰ πάσης Εὐρώπης secl. Valckenaer || 4 Ἰστρίῳ ex Eust. quoque re-
 cognoscas Ἰστρίῳ R Ἰστρίῳ οἱ ABC Ἰστρίῳ οἱ DS || 5 ῥέει γὰρ] ῥέει C¹ ῥέ-
 ων C² | οἰκευμένης S | οἰκεμένης V | γινώσκειται DRJ || 6 τῶν om. R || 6—7 ἐστι
 καὶ ἔρημος PMDJRTSV || 7 ἡ om. R | διηοῦρέει V^{ac} διηοῦρέει olim extitisse
 recte indicat Weber Anal. Hdt. 209 || 8—9 ἡ δὲ Αἴγυπτος haplogr. om. C || 9 ὀρε-
 νῆς PD¹JRV | κεῖται S | ἐνθεῦτεν C || 10 πέντε — εὐζώνῳ haplogr. fere om. et
 ante πόντῳ expunx. S || 11 ἀντίη MS || 12 οὕτω — 13 Ἰστρῷ om. M | τῆς om.
 ABC || 14 πλέω PDJRTMSV | θωμάσια A²CPDJRTMSV || 15 ἡ om. CPM
 Ald. | ἡ — χώρα, quae verba glossa esse videntur ad πρὸς πᾶσαν χώραν adscripta,
 del. Stein, sequ. Hude Legrand, qui tamen ἄλλην addi vult inter πᾶσαν et χώραν |
 μέζω λόγον M || 17 τῷ οὐρανῷ haplogr. om. M | ἔτεροι DJRTV || 18 ἄλλην
 C¹Ṁ² ἄλλοιην P¹p cett. || 20—21 ἔωντες ὑφαίνουσι· οἱ μὲν ἄλλοι M ἐόντες ὑφαίνουσι·
 ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι Ald. || 21 ὠθέοντες om. et ὠθέουσι supra lin. add. M ||
 22 κεφαλαίων C¹D¹ κεφαλαίων J | φέρουσι C¹D

γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. οὐδέουσι αἱ μὲν γυναῖκες ὀρθαί, οἱ δὲ ἄνδρες κατήμενοι. εὐμαρὴν χρεώνται ἐν τοῖσι οἴκοις, ἐσθίουσι δὲ ἕξω ἐν τῇσιν ὁδοῖσι ἐπιλέγοντες, ὥς τὰ μὲν αἰσχροῦ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιεῖν χρεόν, τὰ δὲ μὴ αἰσχροῦ ἀναφανδόν. ἱρᾶται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε 4
 5 ἔρσεως θεοῦ οὔτε θηλέης, ἄνδρες δὲ πάντων τε καὶ πασέων. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη μὴ βουλομένοις, τῇσι δὲ θυγατρᾶσι πᾶσα ἀνάγκη καὶ μὴ βουλομένησι. οἱ ἱεῖς τῶν θεῶν τῇ μὲν 36
 ἄλλῃ κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυροῦνται. τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις νόμος ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς, τοὺς μάλιστα ἰκνέεται, Αἰγύπτιοι 36
 10 δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιῖσι τὰς τρίχας αὖξασθαι τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω, τέως ἐξυρημένοι. τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις χωρὶς 2
 θηρίων δίαίτα ἀποκέκρται, Αἰγυπτίοις δὲ ὁμοῦ θηρίοις ἡ δίαίτα ἐστὶ. ἀπὸ πυρῶν καὶ κριθέων ὅλλοι ζῶουσι, Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζῴην ὀνειδος μέγιστόν ἐστι, ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται 15
 σίτια, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι. φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί, 3
 τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. τὰ αἰδοῖα ὅλλοι μὲν

AB C P(p)M D J RT SV

Ἐσθίουσιν Αἰγύπτιοι ἐν τῇσιν ὁδοῖς — ἀναφανδόν (35, 3) exc. floril. A¹ B. eadem exc. Stob. XL 74

Σχολ. 36, 2 (ad μετεξέτεροι) ἐνιοι BR

T 14 s. Eust. II. 1206 (ad Y 227) Ἡρόδοτος . . . εἰς ταυτὸν φησιν ἄγεσθαι τὰς ζειὰς ταῖς ὀλῦραις || 15 s. Strabo 823 ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡρόδοτον, καὶ ἔστιν Αἰγυπτιακὸν τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀροτοπυλὴν τοῖς ποσί

2 Λέξ. εὐμαρὴν· ἀπόπατος. Suid. εὐμαρὴν· ἀπόπατος παρὰ Ἡρόδοτον. Greg. Cor. 119 εὐμαρὴν δὲ τὴν ἀπόπατον || 13—15 D fol. 48^r τὸ 'ζῶειν' Ἰωνικὸν καὶ τὰ παραπλήσια· ὀλυρα καὶ ζειὰ ταυτὸν, Ἡρόδοτος· ἀλλὰ ἀπ' ὀλυρέων ποιεῦνται σίτια, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι. παρ' Ἰωνοῦ λέγεται μεις (cf. 82, 1) ὁ μήν· χρῆται αὐτῷ Ἡρόδοτος. Ἰων (deb. ἐὼν) 'ὦν' παρὰ τῷ αὐτῷ λέγεται καὶ εἰρήνας εἴματα (81, 2) ἀπὸ τοῦ 'εἰριον' . . . ὥς ἀπὸ τοῦ 'λάας' τὸ λαῖνον (X 154), ὥστε καὶ τὰ τοιαῦτα Ἰωνικά ἐστίν. ὅτι Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὸ κριθὸν λωτὸν, καθά φησιν Ἡρόδοτος ἐν τούτοις· ἐπεὶ ἀντὶ πλήρης . . . κριθῆα (92, 2)

2 κατήμενοι DJRTMSV | τῇσι A τοῖσι(v) CDJRTV^{ac} || 3 λέγοντες A¹ B || 4 ποιεῖν D² JRV ποιεῖ D¹ | χρεών CDTM A¹ B Stob. | μὴ αἱ in fine vers. et ἱρᾶται in initio sequ. habet M | ἱρᾶ τε P¹ DJRTSV ἱρᾶται P² p cett. | οὐδεμίη PMDJRTSV || 5 ἔρσεως D || 6 τῇσι — 7 βουλομένησι haplogr. om. C | οὐδεμίη MDJRT | βουλομένησι M^{ac} D || 7 θυγατρὶς D θυγατρῆσι JRTS θυγατροῖσι V | ἱεῖς MD¹ R || 8 κομέουσι(v) DJTSV κομόουσιν R, sed v. IV 180, 1; 191, 1 | ξυρῶνται DJT ξυρῶντε R ξυρεῦνται C² PM ξηρεῦνται C¹, cf. II 37, 2; V 35, 3, sed v. II 66, 4 || 9 νόμος — 11 ἀνθρώποις haplogr. om. A¹, inf. pag. suppl. A¹ || 12 ἡ δίαίτα propos. Schaefer || 13 πυρῶν M Ald. | κριθέων D^{ac} JRTSV | ἄλλοι DJRTSV | ζῶονσι M || 14 ζῶν A¹ CS ζῶν T | ὀλυρέων DJRTSV || 15 ζειὰς ABCPM² ζειὰς Eust. cett. | σταῖς JRV σταῖς P^o pM || 16 τῇσι τοῖσι V ταῖς S | καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται om. P¹ DJRSV, habent P^m p cett., secl. Hude, aliqua ante haec verba excidisse censet Legrand | ἄλλοι SV

ἔως ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τούτων ἔμαθον, Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμ-
 νονται. εἴματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο, τῶν δὲ γυναικῶν ἓν
 4 ἑκάστη. τῶν ἰστίων τοὺς κρίκους καὶ τοὺς κάλους οἱ μὲν ἄλλοι ἔξωθεν
 προσδέουσι, Αἰγύπτιοι δὲ ἔσωθεν. γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται
 ψήφοις· Ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα, 5
 Αἰγύπτιοι δὲ ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ ποιεῦντες ταῦτα αὐτοὶ
 μὲν φασὶ ἑπιδέξια ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπαρίστερα· διφασίοισι δὲ
 γράμμασι χρεῶνται, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἱρά, τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται.
 37 Θεοσεβέες δὲ περισσῶς ἐόντες μάλιστα πάντων ἀνθρώπων νόμοις
 τοιοῦσδε χρεῶνται· ἐκ χαλκῶν ποτηρίων πίνουσι διασμῶντες ἀνὰ πᾶσαν 10
 2 ἡμέρην, οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ
 νεόπλυτα ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. τὰ τε αἰδοῖα περιτάμνονται
 καθαριότητος εἵνεκεν προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. οἱ δὲ
 ἱερεῖς ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖω μήτε
 3 ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν ἐγγίγνηταί σφι θεραπεύουσι τοὺς θεοὺς. ἐσθῆτα δὲ 15
 φορέουσι οἱ ἱερεῖς λινὴν μούνην καὶ ὑποδήματα βύβλινα, ἄλλην δὲ σφι
 ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα· λούνται δὲ δις τε τῆς
 ἡμέρης ἑκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἑκάστης νυκτός. ἄλλας τε θρησκείας
 4 ἐπιτελέουσι μυρίας ὥς εἰπεῖν λόγῳ. πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα·
 οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκηρίων τρίβουσι οὔτε δαπανῶνται, ἀλλὰ καὶ σιτία σφὶ 20
 ἐστὶ ἱρὰ πεσσύμενα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πληθὺς τι ἑκάστῳ

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 37, 1 (ad διασμῶντες) καθαίροντες BR 37, 4 (ad πεσσύμενα) ὀπτώμενα
 BJR (cf. Lexx.)

T 10 Athen. 231d Ἡρόδοτος . . . φησὶ τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις
 πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐδρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιά-
 λας ἀργυρᾶς· Ψαμμμήτιχον γοῖν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ
 σπείσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς σπενδόντων

21 Λέξ. πεσσύμενα (πεσόμενα CDP)· ὀπτώμενα. Suid. πεσσύμενα· παρὰ Ἡροδότῳ
 ὀπτώμενα. Greg. Cor. 120 τὰ δὲ ὀπτώμενα πεσσύμενα

3 κρήκους V^{ac} || 5 ψήφοις om. M || 6 ποιέοντες ABC ποιοῦντες M || 7 ἐπὶ δεξιὰ
 ABCPDS ἐπὶ τὰ δεξιὰ M Ald. | Ἕλληνες M | ἐπ' ἀριστερά ABCPMDS || 8 δη-
 μωτικά SV^{ac} || 10 τοιοῦσδε ABD | διασμῶντες Pp διασμῶντες C¹ Ald. || 11 ἡμέ-
 ρην D² τὴν ἡμέρην C | οὐκ ABC οὐχ cett. || 13 καθαριότητος CMDJRTV
 καθαρότητος S | προτιμῶντες C || 14 ἱερεῖς D | ξυρεῶνται ABDJRT ξηρεῶν-
 ται SV^c, cf. 36, 1 | πᾶν περὶ πᾶν D || 14, 15 μήτε τι ἄλλο M Ald. || 15 ἐγγίγνηται
 PDRSV ἐγγίγνεται C | σφισι ABC || 16 ἱερεῖς D || 17 βαλεῖν PDJRTSV βα-
 λέειν MS | τε om. ABCPM || 18 ὅδατι ψυχρῶ M Ald. χυθρῶ SV | θρησκείας
 D¹JSV || 19 ὥστε D | τῷ λόγῳ B || 20 γὰρ τι T | δαπανεῖνται M δαπανῶνται
 CP Ald. || 21 πεσσύμενα V cf. Lexx. | βοέων καὶ χηνέων κρεῶν Ald. χηνέων καὶ
 βοέων καὶ κρεῶν M | τι] τε D

γίνεται πολλὸν ἡμέρης ἐκάστης, δίδεται δέ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος·
 ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. κνάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπείρουσι 5
 Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἔφροντες
 πατέονται· οἱ δὲ δὴ ἱερεῖς οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ καθαρὸν
 5 εἶναι μιν ὄσπριον. ἱρᾶται δὲ οὐκ εἰς ἐκάστον τῶν θεῶν ἀλλὰ πολλοί, τῶν
 εἰς ἐστὶ ἀρχιερεώς· ἐπεὶ δὲ τις ἀποθάνῃ, τοῦτον ὁ παῖς ἀντικαθίσταται.
 Τοὺς δὲ βοῦς τοὺς ἔρσενας τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι καὶ τοῦτον 38
 εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτοὺς ὧδε· τρίχα ἦν καὶ μίαν ἰδηται ἐπεοῦσαν
 μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. δίζηται δὲ ταῦτα ἐπὶ τοῦτο τεταγ- 2
 10 μένος τῶν τις ἱερέων καὶ ὀρθοῦ ἐστεῶτος τοῦ κτήνεος καὶ ὑπτίον καὶ
 τὴν γλώσσαν ἐξειρούσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηίων, τὰ ἐγὼ
 ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἔρῳ, κατορᾷ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν
 ἔχει πεφυκνίας· ἦν δὲ τούτων πάντων ἡ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλω περὶ 3
 τὰ κέρα εἰλίσσων καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν
 15 δακτύλιον, καὶ οὕτω ἀπάγουσι. ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἡ ζημὴ
 ἐπικέεται. δοκιμάζεται μὲν νῦν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε, θυσίῃ δέ σφι
 ἡδε κατέστηκε· ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸν βωμόν, 39
 ὅκου ἂν θύσωσι πῦρ ἀνακαίουσι, ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ
 ἱερῆίου ἐπισπείσαντες καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν σφάζουσι, σφάζαντες
 20 δὲ ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτήνεος δείρουσι, κεφαλῇ 2
 δὲ κείνῃ πολλὰ καταρησάμενοι φέρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἡ ἀγορὴ καὶ Ἑλληνες

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 37, 5 (ad πατέονται) γεύονται BJR 38, 3 (ad βύβλω) σχοινίῳ ἐκ παπύρου
 εἰργασμένῳ BR

T 2–4 Plut. Quaest. conv. VIII 8, 2 (Mor. 729a) οἶόν ἐστι καὶ τὸ τῶν κνάμων·
 οὔτε γὰρ σπείρειν οὔτε σιτεῖσθαι κνάμον Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὀρώντας ἀνέχεσθαι
 φησιν ὁ Ἡρόδοτος· ἰχθύων δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἐπὶ νῦν ἀπεχομένους

¹ γίνετα PDJRV | ἐκάστης ἡμέρης M || 2 τι om. DJRTSV || 4 δατέονται
 DJRTSV Ald. πατέονται cett. litterae π litteram δ suprascr. A man. rec. |
 ἱερεῖς C || 5 μιν εἶναι M Ald. | οὐκ P^cpM οὐχ ABCP^{ac}JRTSV^{ac} οὐδ' DV^c ||
⁶ ἀρχιερεώς scripsi, v. grammaticam meam 91 ἀρχιερεώς ABC ἀρχιερεῦς pM
 JDJRTSV ἀρχιερεῦς P εὐς extremæ voci suprascr. A man. rec. | ὁ om.
 DRTSV | ἀντικαθίσταται JRTSV || 7 τοῦς² om. SV || 8 καὶ om. C | ἐνεοῦσαν
 DJRTSV || 9 δίζηται M Ald. | τοῦτω ABCPT || 10 ἱερέων V || 11 σημείων M ||
¹³ τούτων M Ald. | πάντων om. SV | βίβλω J || 14 εἰλίσσων vel ἐλίσσων PMDJ
 RTSV || 15 ἦ καὶ ἡ C | ζημία JRTSV || 17 κατεστῆκε T || 18 θύωσι ABC |
 πῦρ ἀνακαίουσι Bekk. edd. πυρὴν καίουσι codd. (e πυραν(α)καίουσι inepte in πυ-
 ραν καίουσι divisum et 'correctum' esse verisimile mihi videtur) | δὲ om. DJR
 TSV || 19 ἐπει σπείσαντες C || 20 ἀποτέμνουσι T | δὴ om. ABC | δέρουσι JRTSV ||
²¹ δ' ἐκείνῃ PDJTV δ' ἐκείνου MS Ald. | καταρησόμενοι DJRTSV | ἦν T |
 ἀγορῇ – p. 164, 1 τὴν haplogr. om. R

σφι ἔωσι ἐπιδήμιοι ἔμποροι, οἱ δὲ φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν ἀπ' ὧν ἔδοντο, τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληνες, οἱ δ' ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν.
 3 καταρῶνται δὲ τάδε λέγοντες τῇσι κεφαλῇσι, εἴ τι μέλλει ἢ σφίσι τοῖσι θύουσι ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην
 4 τραπέσθαι. κατὰ μὲν νῦν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτηνέων καὶ τὴν
 ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου πάντες Αἰγύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται
 5 ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱρά, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου οὐδὲ ἄλλον οὐδενὸς
 40 ἐμπύχον κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεὶς. ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρόν σφι κατέστηκε. (τὴν δ' ὧν μεγίστην
 τε δαίμονα ἡγῆνται εἶναι καὶ μεγίστην οἱ δρτὴν ἀνάγουσι, ταύτην ἐρχομαι
 10 2 ἐρέων.) ἐπεὰν ἀποδείρῳσι τὸν βοῦν, κατευξάμενοι κοιλίην μὲν κενὴν
 πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχχρα δὲ αὐτοῦ λείπουνσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν
 πιμελήν, σκέλεα δὲ ἀποτάμουνσι καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην καὶ τοὺς ὦμους
 3 τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλάσι
 ἄρτων καθαρῶν καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος καὶ σύκων καὶ λιβανωτοῦ καὶ
 15 σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλήσαντες δὲ τούτων καταγίζουσι
 4 ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. προνηστεύσαντες δὲ θύουσι, καιομένων δὲ
 τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύφωνται, δαῖτα προτίθενται,
 41 τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν. τοὺς μὲν νῦν καθαρὸς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς
 μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι, τὰς δὲ θηλέας οὐ σφι ἔξεστι θύειν, 20

ABC P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 39, 4 (ad ἐπίσπεισιν) ἐπίχυσιν, θυσίαν BR 40, 3 (ad καταγίζουσι) θύουσι, πύρι κατακαίονσι BR

T 19—p. 165, 2 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2

18 Hes. ἀποτύφωνται· παύσονται τοῦ τύφασθαι

1 σφι ABC | ἐπιδήμιοι PMDJR(?)TSV || 2 ἐκβάλλουσιν J || 3 καταρέονται PpM Ald. καταρέονται C | μέλλοι CS || 4 κακὸν om. M || 5 κατὰ om. R || 6 ἐπίσπεισιν JRV ἐπίπασιν T | αὐτοῖσι om. J || 7 τὰ om. J | ἱερά SV | οὐδὲ ἄλλον om. DJR TSV || 9 ἱερῶν SV | καὶ om. C | ὧν] ὡς DJRTSV || 10 ἡγῆνται] ἄγειν τε C | ὀρτὴν ἄγουσι ταύτη C || 11 ἐπεὰν — κατευξάμενοι] ἐπὴν (ἐπ' ἢ R) προνηστεύσῳσι (προνηστεύουσιν S προνηστεύουσι V προμηστεύουσι P, cf. infra lin. 17, unde haec ducta videntur) τῇ Ἰσι (quod e τῇσι in P lecto restituit et glossam marginalem considerat Stephanus et in textum inserendum propos. Gronovius; illud ab illo ταύτῃ quod adhuc in C cum P arte cohaerenti legitur esse adductum censeo; τῇσι vel τῇσι PMDJRTSV) ἐπὴν (ἐπ' ἢ R) κατεύξονται (κατεύξονται JSV) θύουσι (cf. lin. 17) τὸν (τὰν DJRTV τὴν Mc Ald.) βῶν (βοῦν PD, cf. grammaticam meam 87) καὶ ἀποδείραντες PMDJRTSV | κενὴν Scaliger in adnotationibus Cantabrig. Bibl. Univ. Nn. V. 26 (v. Powell CR 52, 1938, 58s.) κενὴν codd. et edd. || 11, 12 πᾶσαν κενὴν M || 12 ἐξ ὧν JRT ἔξω M Ald. || 15 καθαρὸν CR || 16 θυμάτων D¹ || 17 ἔλεον C | καταχέοντες DJRTSV || 18 ἀποτύφονται R || 19 βοῦς τοὺς ἔρσενας] ἔρσενας τῶν βοῶν M Ald. | ἄρσενας R ἔρσενας Athenag. rell. || 20 θηλείας Athenag.

ἀλλ' ἰσραΐ εἰσι τῆς Ἰσίου. τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον βούκερόν 2
 ἔστι, κατὰ περ Ἑλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι, καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας
 Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῶ.
 τῶν εἵνεκα οὐτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνή ἀνδρα Ἑλληνα φιλήσειεν ἂν 3
 τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἑλληνος χρήσεται οὐδὲ ὀβελοῖσι οὐδὲ
 λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατετμημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ
 γεύσεται. θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς τρόπον τόνδε· τὰς μὲν 4
 θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιεῖσι, τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν
 τοῖσι προαστίοις, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ ἀμφοτέρω ὑπερέχοντα σημήιον
 εἵνεκεν· ἐπεὰν δὲ σαπῇ καὶ προσήῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς
 10 ἑκάστην πόλιν βᾶρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης νήσου. ἡ δ' ἔστι 5
 μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἑννέα. ἐν ταύτῃ ὧν τῇ
 Προσωπίτιδι νήσῳ ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί, ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρεις
 παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὁστέα τῶν βοῶν. (οὖνομα τῇ πόλει Ἀτάρ-
 15 βηχίς, ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἄγιον ἴδρυται.) ἐκ ταύτης τῆς πόλιος 6
 πλανῶνται πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλεις, ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὁστέα ἀπ-
 ἄγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι βουσί καὶ
 τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα. καὶ γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι
 νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ δὴ οὐδὲ ταῦτα.
 20 Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θηβαίεος ἴδρυνται ἱερὸν ἢ νομοῦ τοῦ Θηβαίου εἰσὶ, 42
 οὗτοι μὲν πάντες οἷων ἀπεχόμενοι αἵγας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ τοὺς 2
 αὐτοὺς ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι [σέβονται] πληὴν Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος,

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 41, 5 (ad βάρεις) πλοῖα· πολυσήμαντος δὲ ἔστι ἡ λέξις, σημαίνει γὰρ καὶ
 τεῖχη καὶ πύργους καὶ μεγίστους οἴκους καὶ σφύρας καὶ ἀυλὰς καὶ στοὰς μεγάλας BR
 (cf. Lexx.)

11 Δέξ. βάρεις· ναῦς. Greg. Cor. 121 βάρεις δὲ τὰς ναῦς || 22 Δέξ. Ὅσιρις ὁ Διόν-
 σος λέγεται. Suid. Ὅσιρις· τοῦτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον, οἱ δὲ ἄλλον ...
 Greg. Cor. 122, quasi Iados fuisset et quasi illud λέγεται Lexicorum 'ab Herodoto'
 esset intellegendum, habet haec: Ὅσιριον δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον

1 εἰσι τῆς Ἰσίδος, τῆς ἄγαλμα Athenag. | βούκερόν MSV || 2 οἱ Ἑλληνες Athenag. |
 Τοῦν] οὖν C¹ | βοῦν C² || 3 ὁμοίως om. SV | πάντων om. M || 7 γεύσεται |
 DJRTSV | τρόπον τοιῶνδε M | τρόπον τοιόνδε Ald. || 8 ἀπιάσι codd. | ἔρσενας R ||
 9 προαστείοις codd. || 10 εἵνεκα PMDJRTSV || 11 βᾶρις ABC cf. Greg. Cor. |
 καλεομένης νήσου AB | καλουμένος χώρος M¹ || 12 περίμετρος PDJRTSV | περί-
 μετροι M (ut vid.) Ald. | ταύτῃ δὴ ὧν M Ald. || 13 πόλεις DTSV | πόλεις PJR ||
 βάρεις D | βάρεις cett. || 14 πόλει CpMDTSV | Ἀτάρβηχίς J || 15 ἄγιον om. T ||
 16 πλανέονται PM | πλανέονται C | πόλεις C | πόλεις MDJRTSV || 17 ἐν χωρίον
 DJRTSV | ἓνα τόπον M | ταῦτα DT | δὲ om. R || 20 Θηβαίεος | Θηβαίου ABC ||
 21 μὲν νυν ABC || 22 σέβονται ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι DJRTSV ἅπαντες M |
 σέβονται seclusi | Ὀσίριδος ABC

- τὸν δὴ Διώνυσον εἶναι λέγουσι, τούτους δὲ ὁμοίως ἅπαντες σέβονται. ὅσοι δὲ τοῦ Μένδητος ἐκτινῆται ἰρὸν ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσὶ, οὗτοι δὲ
3 αἰγῶν ἀπεχόμενοι ὄϊς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νῦν καὶ ὅσοι διὰ τούτους ὄϊων ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι· Ἡρακλέα θελήσαι πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ,
4 τέλος δέ, ἐπεῖτε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία μηχανήσασθαι κριὸν ἐκδείραντα προέχεσθαι τε τὴν κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ καὶ ἐνδύντα τὸ νάκος οὕτω οἱ ἔωντόν ἐπιδέξαι. ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῶγαλμα ποιεῦσιν Αἰγύπτιοι, ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων Ἀμμώνιοι ἐόντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἄποικοι καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων
5 νομίζοντες· δοκέειν δέ μοι, καὶ τὸ ὄνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποίησαντο, Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέονσι τὸν Δία. τοὺς δὲ κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ' εἰσὶ σφι ἰροὶ διὰ τοῦτο. μὴ δὲ ἡμέρη τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ὁρτῇ τοῦ Διὸς, κριὸν ἓνα κατακόφαντες καὶ ἀποδείραντες κατὰ τὸντὸ ἐνδύνουσι τῶγαλμα τοῦ Διὸς καὶ ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα Ἡρα-
6 κλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό· ταῦτα δὲ ποιήσαντες τέπτονται οἱ περὶ τὸ ἰρὸν ἅπαντες τὸν κριὸν καὶ ἔπειτα ἐν ἰρῇ θήκη θάπτουσι αὐτόν.
48 Ἡρακλέος δὲ περὶ τοῦδε λόγον ἤκουσα, ὥς εἴη τῶν δωδέκα θεῶν· τοῦ ἐτέρου δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἑλληνες οἶδασι, οὐδαμῇ Αἰγύπτου ἐδν-

ABC P(p)M D J RT SV

Ἡρακλέα θελήσαντα πάντως (42, 3) — Αἰγύπτιοι (42, 4) exc. M

Σχόλ. 42, 4 (ad νάκος) τὸ δέσμα BR

T 8—12 Eust. Dion. 211 Ἡρόδοτος . . . ταῦτόν οἰόμενος εἰπεῖν Ἀμμωνα καὶ Δία λέγει, ὅτι κριοπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἦν αὐτόθι ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος Ἀμμώνιοι. Ἀμοῦν (Ἀμμοῦν v. l.) γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι || 18 Arrian. Anab. II 16 λέγει Ἡρόδοτος, ὅτι τῶν δώδεκα θεῶν Ἡρακλέα ἄγουσιν Αἰγύπτιοι

1 δὴ] δὲ δὴ D (quod e δὲ natum verisimillimum videtur) | ^{ονται} σέβονται M || 2 δὲ τοῦ om. M || 3 τούτου JR τούτων TS τούτω V || 4 σφισι MS || 5 ἐθέλειν om. M || 6 δέ om. M | μηχανήσασθαι <τάδε> (vel <τοιόνδε>) post Heroldium edd.: quae sequuntur nihil sunt nisi consilium capitis obtinendi captum (qua ratione 7 προέχ-σθαι formae aoristi praepono) itaque illud τάδε (vel sim.) supervacaneum censeo loco Pl. Rep. 519c nisis; cf. quae de loco disseruit G. L. Cooper, TAPA 104, 1974, 33s. || 7 προεχθέσθαι MDJRTSV προσχέσθαι P^t προέχεσθαι P^p M^{rel} || τε om. M | ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ om. M || 8 ἐαντόν ABM || ἐπιδείξει PMDJRT SVM ἀποδέξεται C | κριοπρόσωπον V^{ac} || 8—9 τῶγαλμα τοῦ Διὸς PMDJRTSV cf. Eust. || 9 ποιεῦσι A ποιοῦσιν M || 10 ἀπῖκοι V || 11 τοῦνομα M Ald. | σφίσι propos. Stein, sed cf. gramm. meam 105 || 12 Ἀμμοῦν PMDJRTSV Eustathii codd. aliquot | καλοῦσι C || 13 ταῦτα M || 14 ἐορτῇ M ὁρτῇ C ὁργῇ V | κριὸν om. C | καὶ ἀποδείραντες om. M || 15 ταῦτα DJRTSV | ἐνδύνουσι D | τὸ ἄγαλμα M | ἄγαλμα ἄλλο DJRTSV | Ἡρακλέους ABCM || 16 οἱ om. C || 17 πάντες DJRTSV || 18 τοῦδε scripsi τόνδε λόγον ἤκουσα ὥς DJRTSV τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα ὥς PM τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα ὅτι ABC | δωδέκα B δώδεκα V

νάσθην ἀκοῦσαι. καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον τὸ οὐνομα 2
 Αἰγύπτιοι [τοῦ Ἡρακλέους], ἀλλ' Ἕλληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίων — καὶ
 Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφιτρύωνος γόνῳ τοῦτομα Ἡρακλέα —,
 πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκμήριά ἐστι τοῦτο οὕτω ἔχειν, ἐν δὲ καὶ τότε, ὅτι
 5 τε τοῦ Ἡρακλέους τούτου οἱ γονέες ἀμφότεροι ἦσαν Ἀμφιτρύων καὶ
 Ἀλκμήνη γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπτου καὶ διότι Αἰγύπτιοι οὔτε
 Ποσειδῶνος οὔτε Διοσκουρέων τὰ οὐνόματά φασι εἰδέναι οὐδὲ σφι θεοὶ
 οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχονται. καὶ μὴν εἴ γε παρ' Ἑλλήνων 3
 ἔλαβον οὐνομά τεν δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκιστα ἀλλὰ μάλιστα ἐμελλον
 10 μνήμην ἔξειν, εἴ περ καὶ τότε ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο καὶ ἦσαν Ἑλλήνων
 τινὲς ναυτίλοι, ὥς ἔλπομαι τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει· ὥστε τούτων ἂν καὶ
 μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστάτο Αἰγύπτιοι ἢ τοῦ Ἡρακλέους.
 ἀλλὰ τις ἀρχαῖός ἐστι θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγουσι, 4
 ἑτέα ἐστι ἑπτακισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεῖτε ἐκ
 15 τῶν ὁκτὼ θεῶν οἱ δυνώδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα ἕνα νομίζουσι.
 Καὶ θέλων δὲ τούτων περὶ σαφές τι εἰδέναι, ἐξ ὧν οἷόν τε ἦν, ἐπλευσα 44
 καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱερὸν Ἡρακλέους
 ἄγιον. καὶ εἶδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοις τε πολλοῖσι ἀναθή- 2
 μαισι καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στῆλαι δύο, ἥ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθον, ἥ δὲ σμαράγδου

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 44, 2 (ad ἀπέφθον) παναπάλον ἢ πολυνεπήτον ἅτε πλειστάκις ἐν χωνευτηρίῳ
 δοκιμασθέντος. λέγει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμικτὸν χρυσόν B

T 1–2 Eust. Od. 1386 (ad ε 23) ἀπὸ Αἰβύων . . . ἐξ ἀρχῆς κατὰ Ἡρόδοτον (50, 3)
 τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ὄνομα ἐλθεῖν εἰς Ἑλλήνας, καθὰ καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ||
 18–p. 168, 1 Eust. Dion. 911 λέγεται . . . ὅτι ἱερὸν Ἡρακλέους ἐν τῇ Τύρῳ ἦν πλου-
 σίως ἐσκευασμένον καὶ στῆλαι δύο κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἥ μὲν — νύκτας

19 Etym. M. s. v. πανέφθον: Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθον φησὶν ἀπὸ τοῦ 'ἐφθός'

1 μὲν edd. | τοῦτομα M || 2 τοῦ Ἡρακλέους Αἰγύπτιοι PMDJRTSV | τοῦ Ἡρα-
 κλέους del. Cobet, sequi. Hude || 3 οὐνομα PMDJRTSV || 4 τοῦτο om. M | ἐν δὲ δὴ
 καὶ M Ald., recepit. Stein Hude; an sit deterius se haud scire fatetur Wesseling ||
 7 Διοσκόρου D^{ac}SV^c Διοσκόρου (ex Διοσκόρων natum recogn. Weber Anal. Hdt.
 180) RV^{ac} | ὀνόματά B || 8 μὲν edd. || 9 τοῦτομα τοῦ T | οὐκ om. A¹B¹C || 10 ναυ-
 τίλοις T || 11 ἐμὴ γνώμη C | τούτων M Ald. || 12 ἐξεπιστάτο M (ut vid.)
 JRTV || 13 ἐστὶ(ν) ἀρχαῖος θεὸς Αἰγυπτίοισι DJRTV ἐστὶν Αἰγυπτίοισι ἀρχαῖος
 θεὸς S ἐστὶ θεὸς ἀρχαῖος Αἰγυπτίοισι M || 14 καὶ μύρια om. M | Ἀμασι D¹JRV ||
 15 θεοὶ M | δυνώδεκα B δώδεκα DJRTSV | τῶν] τὸν PDJSV om. R | τῶν
 Ἡρακλέα ἕνα νομίζουσι εἶναι. θέλων κτλ. propos. Bekker τῶν καὶ Ἡρακλέα ἕνα
 εἶναι νομίζουσι. θέλων κτλ. propos. Abicht Progr. Gymn. Lüneburg. 1862 || 16 σα-
 φές] φανές M || 17 Ἡρακλέος ἱερὸν M || 18 εἶδον C ἶδον rell. | κατεσκευασμένων J^{ac}
 ἐσκευασμένον Eust. || 19 μὲν] μὲν γὰρ D | ἀπεφθον M¹, corr. in mg. M² ἀπέ-
 φθου J cf. Etym. M. | σμαράγδου A^{ac}BP^cpD¹JRV^{ac} σμαράγδου Eust. rell.

λίθον λάμποντος τὰς νύκτας μεγάλως, ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱεῦσι
 3 τοῦ θεοῦ εἰρόμην, ὁκόσος χρόνος εἴη, ἐξ οὗ σφι τὸ ἱερὸν ἴδονται. εὗρον δὲ
 οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἑλλήσι συμφερομένους, ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ
 οἰκισομένη καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυνθῆναι, εἶναι δὲ ἔτεα, ἀφ' οὗ Τύρον
 οἰκέουσι, τρηκόςια καὶ δισχιλία· εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱερὸν 5
 4 Ἡρακλέος ἐπωνυμίην ἔχοντος Θασίον εἶναι. ἀπικόμην δὲ καὶ ἐς Θάσον,
 ἐν τῇ εὗρον ἱερὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυνμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης
 ζητήσιν ἐκπλώσαντες Θάσον ἔκτισαν, καὶ ταῦτα καὶ πέντε γενεῇσι
 ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρούωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 5 Τὰ μὲν νυν ἱστορημένα δηλοῖ σαφῶς παλαιὸν θεὸν Ἡρακλέα εἶναι. 10
 καὶ δοκέουσι δέ μοι οὗτοι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιέειν, οἱ διξά Ἡράκλεια
 ἰδρυσάμενοι ἔκτηνται καὶ τῷ μὲν ὡς ἀθανάτῳ, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπωνυμίην,
 45 θύουσι, τῷ δὲ ἐτέρῳ ὡς ἥρῳι ἐναγίζουσι. λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα
 ἀνεπισκεπτῶς οἱ Ἕλληνες· ἐδήθη δὲ αὐτῶν καὶ ὅδε ὁ μῦθος ἐστι, τὸν
 περὶ τοῦ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐτὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον στέφαντες 15
 οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θύσοντες τῷ Δίῳ· τὸν δὲ τέως μὲν
 ἡσυχίην ἔχειν, ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκήν τραπό-
 2 μενον πάντας σφέας καταφονεῦσαι. ἐμοὶ μὲν νυν δοκέουσι ταῦτα λέγοντες
 τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες·
 τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήρεα ὁσίη θύειν ἐστὶ χωρὶς ὁίων καὶ ἐρσένων βοῶν 20

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 44, 5 τῷ μὲν θυσίας προσφέρουσι, τῷ δὲ χοάς ἐπιχεύουσιν, ἅτινα μέτεστι νεκροῖς ἐπιχεόμενα εἶδη, μέλι καὶ ἄλφιτα καὶ τινα ἄλλα· μέλι, ὅτι φροντίδος ἀμοιροῦσιν οἱ νεκροί· ἄλφιτα, ὅτι οὐκ ἀναθλήσειν δύνανται ὡς οὐδὲ τὰ ἄλφιτα. καὶ αὕτη μὲν δόξα Ἑλλήνων, οὐ θεοσεβῶν δὲ ἀνδρῶν BR

T 6—8 Eust. Dion. 517 Ἡρόδοτος μέμνηται λέγων, ὅτι προσόδους εἶχον μεγάλας οἱ Θαῖοι καὶ μέταλλα χρυσᾷ Σκαπτῆς ὕλης (VI 46, 2—3)· ἀνεῦρον δὲ αὐτὰ Φοῖνικες οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μετὰ Θάσον τοῦ Φοίνικος, ἐξ οὗ ἔχει καὶ τὸννομα (VI 47, 1). εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλέους ἢ Θάσος ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ἰδρυνθέν, οἱ πλεῖσταντες κατὰ ἤτησιν τῆς Εὐρώπης τὴν Θάσον ἔκτισαν || 13 Plut. de Hd. mal. 13 (Mor. 857) ἀλλ' ὁμοῦς ἐκεῖνος μὲν ἀποφαίνει θεοῦς, τούτοις δ' ὡς φθιτοῖς καὶ ἥρωσιν ἐναγίζων οἶεται δεῖν, ἀλλὰ μὴ θύειν ὡς θεοῖς

1 μεγάλως a Gronovio repudiatum probat Wesseling idemque recognoscas ex illo Vallae smaragdo maiorem in modum splendente per noctem, quo nixus μεζόνος propos. Weber BPhW 1941, 235ss. μέγα φῶς a Reiskio propositum reiecit Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 5: μέγαθος codd. (ante hanc vocem explic. quae ab Eust. laudantur) | ἱερεῦσι R || 2 ἡρώμην C | ἱερὸν D¹R || 3 Ἑλλήσι om. M || 4 ἰδρυνθῆναι CPM | δὲ τὰ ἔτεα B || 5 εἶδον C ἴδον cett. || 6 ἀπικόμενος M Ald. -ος ex compend. et -ην suprascr. J | καὶ om. SV | θάσσον B || 7 ἐν τῇ om. M Ald. || 8 καὶ¹ om. PMDJRTSV || 10 θεὸν τὸν Ἡρακλέα M Ald. || 11 Ἡρακλέα ABC Ἡρακλεῖα D || 14 αὐτέων M Ald. | μῦθος] μισθός R | τὸν om. SV || 15 Ἡρακλέους M^{ac} || 17 αὐτοὶ DJRTSV || 19 ἀπειρώς SV || 20 ὁσίη om. M | ὁίων C ὁῶν cett. | ἐρσένων] σέων SV

καὶ μόσχων, ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι, καὶ χηνῶν, κῶς ἂν οὗτοι ἀνθρώπους
θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα ἔόντα τὸν Ἡρακλέα καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὥς δὴ φασι, 3
κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι; καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα
ἡμῖν εἰποῦσι καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια εἶη.

5 Τὰς δὲ δὴ αἰγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ θύουσι Αἰγυπτίων οἱ 46
εἰρημένοι· τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι,
τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τούτους προτέρους τῶν δώδεκα θεῶν φασι γενέσθαι.
γράφουσι τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι τοῦ Πανὸς τῷγαλμα κατὰ περ 2
Ἑλληνες αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοςκελέα οὗτι τοιοῦτον νομίζοντες εἶναι
10 μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοις θεοῖσιν. ὅτεν δὲ ἔνεκα τοιοῦτον γράφουσι
αὐτόν, οὐ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν· σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἰγας οἱ Μενδή- 3
σιοι, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλεῶν, καὶ τούτων οἱ αἰπόλοι τιμὰς
μέζοντας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα, ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος
μέγα παντὶ τῷ Μενδησίῳ νομῶ τίθεται. καλέεται δὲ ὁ τε τράγος καὶ ὁ 4
15 Πᾶν Αἰγυπτιστὶ Μένδης. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ
τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσητο ἀναφανδόν. τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων
ἀπίκετο.

Ἦν δὲ Αἰγύπτιοι μιὰρὸν ἡγῆνται θηρίον εἶναι· καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις 47
ψαυὴς αὐτῶν παριὼν ὕς, αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοις ἀπ' ὧν ἔβαφε ἐκόντων
20 βὰς ἐς τὸν ποταμόν, τοῦτο δέ, οἱ συμβῶται ἔόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενεές ἐς
ἰόν οὐδὲν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μῦθοι πάντων, οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι
οὐδεὶς θνητά τερα ἐθέλει οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδονται τε οἱ
συμβῶται καὶ ἄγονται ἐξ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοις θεοῖσι θύειν ὅς 2
οὐ δικαιοῦσι Αἰγύπτιοι, Σελήνῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μῦθοις τοῦ αὐτοῦ
25 χρόνον, τῇ αὐτῇ πανσελήνῃ, τοὺς ὅς θύσαντες πατέονται τῶν κρεῶν.

AB C P(p)M D J RT SV

1 καὶ μόσχων καὶ ὅσοι C | ὅσοι εἰς καθαροὶ ABC | χηνέων M Ald. || 2 ὄντα
ABCM | δὴ] δέ T || 3 ἔχειν ABC nescio an recte || 4 εὐμένα vel εὐμενέα DJR
TSV (non liquet P) εὐμένα p || 5-6 οἱ εἰρημένοι Αἰγυπτίων M || 6 τῶν
τὸν V^{ac} || 7 δώδεκα B | γενεῇσθαι D^c || 8 τε] δὲ PMDJRTSV | καὶ γλύ-
φουσι om. C | οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαματοποιοὶ B²PMDJRTSV || 8-9 κατὰ
περ Ἑλληνες τῷγαλμα M || 9 οὗτι] ὅτι C || 10 εἵνεκα CPM || 11 ἴδιον DJ | τοὺς]
τὰς M^c || 12 θηλεῶν] v. praef. p. XII s. | τούτων ... ἔχουσι (13) | τούτοις ... νέμονται
coni. Legrand | τινὰς R || ἓνα propos. Stein || 14 Μενδησίῳ M | τε] τι J || 15 τὸ
om. D || 16 ἐπίδεξιν A¹CMJSV^{ac} | an ἀνθρώποισι sit scribendum dubitat Leg-
rand || 17 ἀπίκετο] ἐγένετο M || 18 ἡγῆνται C | θηρίων SV | μὲν] μὴ JRV || 19 τοῖσι
om. SV | ἀπ' ὧν] ἀπὸν C ἀπὸν PDJRTSV || 20 ἐς¹] ἐπὶ ABC | συμβῶται M |
εἰς CM || 21 ἱερὸν M || 22 θνητά τερα οὐδεὶς PMDJRTSV | αὐτῶν ABC | ἐκδι-
δοῦναι C | τε om. M Ald. || 23 συμβῶται J | ἀγέται C || 24 μῦθοι J || 25 τῇ
αὐτῇ πανσελήνῃ τοὺς secl. Gomperz | τοὺς secl. Legrand | πατέονται C | τῶν]
τὸν M

- διότι δὲ τοὺς ὅς ἐν μὲν τῇσι ἄλλησι ὀρθῇσι ἀπεστυγῆκασι, ἐν δὲ ταύτῃ
 θύουσι, ἔστι μὲν λόγος περὶ αὐτοῦ ὅπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος, ἐμοὶ
 3 μέντοι ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ δὲ ἦδε τῶν
 ὧν τῇ Σελήνῃ ποιεῖται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλήνα
 καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ κατ' ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήneos τῇ 5
 πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὸν γινομένη καὶ ἔπειτα καταγίξει πυρὶ· τὰ δὲ
 ἄλλα κρέα σιτέονται ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἰρὰ θύωσιν, ἐν ἄλλῃ δὲ
 ἡμέρῃ οὐκ ἂν ἔτι γευσάλοτο. οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὅπ' ἀσθενείης βίον
 στατινάς πλάσαντες ὅς καὶ ὀπτήσαντες ταύτας θύουσι.
- 48 Τῷ δὲ Διονύσῳ τῆς ὀρθῆς τῇ δορπῇ χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας 10
 ἕκαστος διδοῖ ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ τῶν συμβωτέων.
 2 τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὀρθὴν τῷ Διονύσῳ Αἰγυπτιοὶ πλὴν χορῶν κατὰ
 ταῦτά σχεδὸν πάντα Ἑλλήσι· ἀντὶ δὲ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα
 ὅσον τε πηχναῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κόμας
 γυναικες, νεῦον τὸ αἰδοῖον οὐ πολλῷ τεφρῷ ἔλασσον ἐὼν τοῦ ἄλλον σώματος· 15
 3 προηγέεται δὲ αὐλός, αἱ δὲ ἔπονται αἰείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ
 μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ κινεῖ μοῦνον τοῦ σώματος, ἔστι λόγος περὶ
 49 αὐτοῦ ἰρὸς λεγόμενος. ἦδη ὧν δοκεῖ μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυνθέωνος τῆς
 θυσίης ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς ἀλλ' ἔμπειρος. Ἑλλήσι γὰρ δὴ Μελάμπους
 ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὖνομα καὶ τὴν θυσίην καὶ τὴν 20
 πομπὴν τοῦ φαλλοῦ· ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον ἔφηνε,
 ἀλλ' οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφιστὰι μεζόνως ἐξέφηναν. τὸν δ' ὧν φαλλὸν
 τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος, καὶ ἀπὸ
 2 τούτου μαθόντες ποιοῦσι, τὰ ποιοῦσιν Ἑλληνες. ἐγὼ μὲν νῦν φημι
 Μελάμποδα γενόμενον ἄνδρα σοφὸν μαντικὴν τε ἐωντῷ συστήσαι καὶ 25

AB C P(p)M D J RT SV — ab initio fere cap. 49 usque ad 50, 2 AB C
 P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 47, 3 (ad καταγίξει) κατακαίει B

1 δὲ¹ μὲν C | μὲν om. CPMDJRTSV | ἀποστυγῆκασι MSV || 2 ὅπ' J ||
 4 θήσει T || 5 ἐπίπλοον C || 7 κρέα om. DJRTSV, secl. Hude | πανσελήνῃ C | ἐν
 τῇ ἰρὰ θύουσι R | θύωσιν ABC || 8, 9 βιούς τε τινός MDJRTSV βίον στατινάς
 ABP^{ms} βίον στατινάς Cp στατινάς P^t || 10 ἐορτῆς M | τῆς τῇ δορπῇ JRV
 τῆς τῇ δορπῆς S || 11 συμβωτέων J συμβωτέων ABM || 12 ἄλλην om. M | οἱ Αἰ-
 γυπτιοὶ PMDJRTSV | χοίρων PD Ald. χαίρων MJRSV χέρων T || 13 δὲ
 om. M^t | σφισι ABC || 14 νευρόσπαστα M νευρόσπαστα R || 15 αἱ γυναῖκες M
 ταὶ γυναῖκες Ald. | ὧν M || 18 ἰρὸς λεγόμενος] προσλεγόμενος DRTSV προσ-
 γόμενος J || 19 δὴ om. R || 20 ἐξηγησάμενος M | τοῦ τὸ J | τε om. PDJRTMSV |
 τοῦνομα M Ald. || 22 ἐπιγενόμενοι ABC | μεζόνως T || 23 τὸν τῷ V^{ac} | ἀπηγη-
 σάμενος PDJRTMSV || 24 ποιεῖσι τὰ ποιεῖσι(v) PDRTMSV ποιεῖσιν J | οἱ
 Ἑλληνες M || 25 ἄνδρα σοφὸν γενόμενον M

πνθόμενον ἀπ' Αἰγύπτου ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγήσασθαι Ἑλλήσι καὶ τὰ
 περὶ τὸν Διόνυσον ὀλίγα αὐτῶν παραλλάξαντα· οὐ γὰρ δὴ συμπεσεῖν γε
 φήσω τὰ τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ θεῷ καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι·
 ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ οὐ νεωστὶ ἐσαγμένα. οὐ μὲν οὐδὲ 3
 φήσω, ὅπως Αἰγύπτιοι παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον ἢ τοῦτο ἢ ἄλλο κοῦ τι
 νόμιοι. πνθέσθαι δέ μοι δοκεῖ μάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον
 παρὰ Κάδμου τε τοῦ Τυρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ἀπικομένων
 ἐς τὴν νῦν Βοιωτὴν καλεομένην χώραν. σχεδὸν δὲ καὶ πάντων τὰ οὐνό- 50
 ματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε ἐς τὴν Ἑλλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 βαρβάρων ἦκει, πνθιανόμενος οὕτω εὐρίσκω ἑόν· δοκέω δ' ὦν μάλιστα
 ἀπ' Αἰγύπτου ἀπίχθαι. ὅτι γὰρ δὴ μὴ Ποσειδέωνος καὶ Διοσκοῦρων, ὥς 2
 καὶ πρότερόν μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἥρης καὶ Ἰστῆς καὶ Θέμιος καὶ
 Χαρίτων καὶ Νηρηίδων, τῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυπτίοισι αἰεὶ κοτε τὰ
 οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ. λέγω δέ, τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ
 οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δά μοι δοκεοῦσι ὑπὸ Πελασγῶν
 ὀνομασθῆναι πλὴν Ποσειδέωνος, τοῦτον δὲ τὸν θεὸν παρὰ Λιβύων
 ἐπίθοντο· οὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ποσειδέωνος οὐνομα κέκτηνται εἰ 3
 μὴ Λίβνες καὶ τιμῶσι τὸν θεὸν τοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι
 οὐδ' ἤρωσι οὐδέν.
 20 Ταῦτα μὲν νῦν καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις, τὰ ἐγὼ φράσω, Ἕλληνες 51
 ἀπ' Αἰγυπτίων νενομίκασι· τοῦ δὲ Ερμέω τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ
 αἰδοῖα ποιεῦντες οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν,
 πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων
 ὄλλοι. Ἀθηναίοισι γὰρ ἤδη τηνικαῦτα ἐς Ἑλλήνας τελέουσι Πελασγοὶ 2
 25 σύνοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ, ὅθεν περ καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι.
 ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρίκας ἐπιτελέουσι

AB C P(p) D J RT M SV — inde a 50, 3 AB C P(p)M D J RT SV

T 16 Eust. Od. 1386: v. ad 43, 2

1 πνθόμενος M | ἀπηγήσασθαι M Ald. || 2 τὸν om. M | συμπεσεῖν M Ald. ||
 3 τοῖς JRMSV || 4 ὁμότροπα SV | ὁμότροπα — Ἑλλήσι haplogr. om. B¹ | ἂν
 om. JRTMSV | ἐσηγμένα PD^c | ἐσηγμένα D^{ac} JRTMSV, v. grammaticam meam

142 | μὲν] μὴν ABCP || 5 ἄλλο* D || 6 νόμιμον M | μάλιστα om. PDJRTSV,
 habet p || 7 τοῦ τε C τοῦ M | Τυρίων DJRT Τυρέων V Τυρέω S || 8—9 πάντα
 τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν M πάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν Ald. πάντων τῶν θεῶν τὰ
 οὐνόματα (ὀνόματα V) SV || 11 Διοσκοῦρων D^{ac} || 12 Θέμιδος ABC || 13 τῶν] καὶ τῶν
 PMDJRTSV || 14 εἰσι(ν) MSV || 15 ὀνόματα V || 17 οὐδαμῇ SV Ald. | ὄνομα CT |
 ἐκτῆνται PC^c M || 18 τιμῶσι CPM Ald. || 19 οὐ δὴ δρωσί(ν) DJRTSV || 21 ἀπ']
 ὑπ' M || 22 ποιεῖνται SV || 24 ἄλλοι T | ἥδη] δὴ PMJRT om. DSV | Ἑλλήσι M |
 στελέουσι J || 25 περ om. J | ἤρξαντο C ἤρξαντο <αὐτοὶ> Legrand

3 παραλαβόντες παρὰ Πελασγῶν, οὗτος ὦνῆρ οἶδε τὸ λέγω. τὴν γὰρ
 Σαμοθηρικήν οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι οἱ περ Ἀθηναίοισι
 σῶνοικοι ἐγένοντο, καὶ παρὰ τούτων τὰ ὄργια Σαμοθηρικές παραλαμβά-
 4 ρουσι. ὀρθὰ ὦν ἔχειν τὰ αἰδοῖα τὰγάλματα τοῦ Ερμέω Ἀθηναῖοι πρώτοι
 Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν ἐποίησαντο. οἱ δὲ Πελασγοὶ ἰρὸν 5
 τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθηρική μυστηρίοισι
 52 δεδῆλωται. ἔθνον δὲ πάντα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπενχόμενοι,
 ὥς ἐγὼ ἐν Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας, ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ἐποιεῦντο
 οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἀκηκόεσάν κω. θεοὺς δὲ προσωνόμασάν σφας ἀπὸ
 τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομάς 10
 εἶχον. ἔπειτε δὲ χρόνον πολλοῦ διεξελθόντος ἐπύθοντο ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 ἀπικύμενα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν ἄλλων, Διονύσον δὲ ὕστερον πολλῶ
 ἐπύθοντο, καὶ μετὰ χρόνον ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν
 Δωδώνῃ· τὸ γὰρ δὴ μαντήιον τοῦτο νενομίσται ἀρχαιότατον τῶν ἐν
 3 Ἑλλήσι χρηστηρίων εἶναι καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον μῦθον. ἐπεὶ ὦν 15
 ἐχρηστηριάζοντο ἐν τῇ Δωδώνῃ οἱ Πελασγοί, εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα
 τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἦκοντα, ἀνείλε τὸ μαντήιον χρᾶσθαι. ἀπὸ μὲν δὴ
 τούτου τοῦ χρόνου ἔθνον τοῖσι οὐνόμασι τῶν θεῶν χρεώμενοι. παρὰ δὲ

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 52, 3 (ad ἀνείλε) ἐχρησεν B (cf. Lexx. ad I 13, 1)

T 10 Eust. II. 19 (ad A 5) καθ' Ἡρόδοτον οἱ θεοὶ οὗτω καλοῦνται, διότι κόσμῳ
 ἔθεντο τὰ πάντα πρήγματα || 14 id. Od. 1760 (ad ξ 327) Ἡρόδοτος . . . ἀρχαιότατον
 εἰπὼν τῶν ἐν Ἑλλήσι χρηστηρίων τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον φησὶ (55, 1—2) καὶ ὅτι
 λέγεται, ὥς δύο μέλαινα πελειάδες ἐκ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων ἀναπτάμεναι, ἡ μὲν
 εἰς Αἰθίαν ἀφίκετο, ἡ δὲ εἰς Δωδώνην, ἐνθα καθεσθείσα ἐπὶ φηγὸν ἐλάλησε φωνῇ
 ἀνθρωπίνῃ, χρῆναι μαντεῖον ἐκεῖ Διὸς γενέσθαι, καὶ ἐγένετο. ἡ δὲ ἑτέρα πελειὰ χρη-
 στηρίον Ἀμμωνος ἐκέλευσε ποιεῖν τοὺς Αἰθίους, καὶ ἐποίησαν. δοκοῦσι δὲ μοι, φησὶν
 (57, 1), αἱ πελειάδες αὗται βάρβαροι γυναικες εἶναι, διό καὶ ἐδόκουν ὁμοίως ὄναι
 φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον συνετὰ ἐλάλουν βαρβαρίζουσαι. τὸ δὲ μέλαν τῆς πελειάδος
 σημαίνει, ὅτι Αἰγυπτία ἡ γυνὴ ἦν. ἰέρεια δέ, φησι (55, 3), τῶν Δωδωναίων, πρᾶσ-
 τήτῃ μὲν Προμένεια, ἡ δὲ μετ' αὐτὴν Τιμαρέτη, ἡ δὲ νεωτάτῃ Νικάνδρῃ

11 v. quae ad I 146, 3 ex Aelio Dion. afferuntur

1 λαβόντες pM Ald. | ὁ ἀνὴρ TV ὠάνηρ JR | τὸ] τὸν (compend.) J τὰ M
 Ald. || 2 Σαμοθηρικήν J | οἱ] τοὶ M || 3 Σαμοθηρικές — 4 τοῦ om. C | Σαμοθηρικές
 τὰ ὄργια PMDJRTSV || 4 τὰ ἀγάλματα AB || 4—5 πρώτοι παρὰ Πελασγῶν μαθόν-
 τεσ (Ἑλλήνων in mg. suppl.) M πρώτοι Ἑλλήνων παρὰ Πελασγῶν μαθόντες Ald. ||
 6 ἐν² om. DJRTSV Ald. | Σαμοθηρική J Σαμοθηράκη R || 7 δὲ καὶ πάντα M Ald. |
 ἐπυθόμενοι M || 8 ὄνομα T || 9 αὐτέων M Ald. | ἀκηκόεσάν κωθεν οὗς δὲ T ἀκήκοες ἄν
 κωθεν οὗς δὲ JRV ἀκηκόασιν ἄν κωθεν οὗς δὲ S | προσωνόμασαν BJRV | σφε T ||
 10 τοῦ om. A¹ | τοιούτου] αἰτίου M || 11 ἐπίτε ABC ἔπειτα cett. | διελθόντος
 PMDJRTSV || 12 ἀπικύμενα MSV ἀπικόμενα ABC | τῶν¹ τῷ J || 12.13 ἐπύ-
 θοντο πολλῶ M || 13 τῶν om. D, secl. Hude || 14 νενομίστο M Ald. | τῶν om. M ||
 15 οὖν MJRTSV || 16 ἀνέλονται DM || 17 τὰ om. RSV || 18 χρεώμενοι DJRV

Πελασγῶν Ἕλληνες ἐξεδέξαντο ὕστερον. ὅθεν δὲ ἐγένοντο ἕκαστος τῶν 53
θεῶν εἴτε αἰεὶ ἦσαν πάντες ὁκοῖοι τέτινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἠπιστέατο μέχρι
οὐδ' ἁπλῶς τε καὶ χθές, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὀμηρον ἡλικίην 2
τετρακοσίοις ἐτεσὶ δοκέω μὲν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλείοσι.
οὗτοι δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἑλληνισ καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς
ἐπωνυμίας δόντες καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας διελόντες καὶ εἶδεα αὐτῶν
σημῆναντες. οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν 3
γενέσθαι ὕστερον, ἔμοιγε δοκέειν, ἐγένοντο. τούτων τὰ μὲν πρῶτα αἱ
Λωδωνίδες ἰερεῖαι λέγουσι, τὰ δὲ ὕστερα τὰ ἐς Ἡσίοδον τε καὶ Ὀμηρον
10 ἔχοντα ἐγὼ λέγω.

Χρησθησίων δὲ περὶ τοῦ τε ἐν Ἑλληνισ καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ τόνδε Αἰγύπτιοι 54
λόγον λέγουσι· ἔφασαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Θηβαίου Διὸς δύο γυναῖκας ἱερεῖας
ἐκ Θηβῶν ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων, καὶ τὴν μὲν αὐτέων πυνθέσθαι ἐς
Λιβύην προηθείσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἕλληνας· ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας
15 εἶναι τὰς ἰδρυσάμενας τὰ μαντήια πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοις ἔθνεσι.
εἰρημένον δὲ μὲν, ὁκόθεν οὕτω ἀποκρίως ἐπιστάμενοι λέγουσι, ἔφασαν 2
πρὸς ταῦτα ζήτησιν μεγάλην ἀπὸ σφέων γενέσθαι τῶν γυναικῶν τούτων,
καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφεας οὐ δυνατοὶ γενέσθαι, πυνθέσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα

AB C P(p)M D J RT SV

T 3–8 Cyrill. adv. Iulian. III p. 76 διατέθενται γὰρ ἐτέρως, οὐ κομφορείας καὶ
μύθους τὰ περὶ θεῶν εἶναι λέγοντες, ἀλλ' ὥς ἀληθεῖς καὶ δοκιμωτάτας δεχόμενοι
τὰς φωνὰς καὶ τοῦτο οἱ συνετώτατοι. Ἡρόδοτος γοῦν ὁ διαβόητος ἱστορίαν συντε-
θῆκώς οὕτω πού φησι· Ἡσίοδον – ἐγένοντο. cf. Rydbeck, Svensk Teologisk Kvar-
talskrift 45, 1969, 75–81. Athenag. Legat. 14 ἀνάρκη . . . ἀπολογοῦμενον ἀκρι-
βεστέρους παρέχων τοὺς λογισμούς καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων, ὅτι νεώτερα, καὶ περὶ
τῶν εἰκόνων, ὅτι χθές καὶ πρόφην γεγονάσιν, ὥς λόγῳ εἰπεῖν. ἴστε δὲ καὶ ὑμεῖς ταῦτα
ἀξιολογώτερον, ὥς ἂν ἐν πᾶσι καὶ ὑπὲρ πάντας τοῖς παλαιοῖς συγγενόμενοι. φημί οὖν
Ὁρφέα καὶ Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον εἶναι τοὺς καὶ γένη καὶ ὀνόματα δόντας τοῖς ὑπ'
αὐτῶν λεγομένοις θεοῖς. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος· Ἡσίοδον – σημῆναντες. cf.
Rydbeck l. c.

1 ἐδέξαντο MDJRTSV | ὅθεν] ἔνθεν ABC | ἐγένοντο BCM || 2 εἴτε δ' αἰεὶ AB
εἴτε δ' αἰεὶ C | τινες om. M || 2.3 μέχρι οὖν J | μέχρι κούν propos. Scaliger in anno-
tationibus Cantabrig. Bibl. Universit. Nn. V. 26 || 3 πρόφην] πρίν ABC || 4 δοκέω
πρεσβυτέρους ἐμοῦ Athenag. | δοκέωμεν πρεσβυτέρους Cyrillus, unde lectionem δο-
κέω μὲν olim exstistisse recognoscas | πλείοσι A | πλείοσι Athenag. || 5 τοῖσι
om. Cyr. || 6 τε om. Cyr. | ἰδέαν Cyr. || 7 πρότεροι P¹MDJRTV | πρότερον P²p
cett. | τῶν ἀνδρῶν τούτων M || 8 ἐμοὶ PMDJRTSV | ἐγένοντο τούτων. καὶ τὰ M
Ald. | post τούτων distinx. PRT || 9 ἰσθίαι PMDJRTSV | τὰ δὲ ὕστερον PM
DJRT | τὸ δὲ ὕστερον SV | τὰ ἐς] τὰς T | τε om. M || 11 τοῦ¹] τῶν PMDJRTV |
τε om. M | ἐν¹ om. A suprasr. nesc. quae man. || 12 λόγον ἔχουσι B | λέγουσι λό-
γον T | ἰσθίαι D | Θηβαῖος D¹P¹JRSV | Θηβαῖος P²p cett. | ἰσθίαι CPMDJR
TSV || 13 Θηβαίων CMD¹JRTSV | αὐτῶν C | εἰς R || 14 προηθείσαν (ut vid.) M
προσθείσαν C || 15 εἶναι om. C | ἰδρυσάμενας P¹DJRTV | ἰδρυσάμενας P²p cett. ||
16 ἠρωμένον C | εἰρημένου SV

- 55 περὶ αὐτέων, τὰ περ δὴ ἔλεγον. ταῦτα μὲν νῦν τῶν ἐν Θήβησι ἱερέων ἤκουον, τάδε δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ προμάντιες· δύο πελειάδας μελαινας ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων ἀναπταμένας τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, 2 τὴν δὲ παρὰ σφείας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δὲ μιν ἐπὶ φηγὸν αὐδάσασθαι φωνῇ ἀνθρωπίνῃ, ὥς χρεὼν εἶη μαντήιον αὐτόθι Διὸς γενέσθαι, καὶ 5 αὐτοὺς ὑπολαβεῖν θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλλόμενον αὐτοῖσι καὶ σφεας ἐκ 3 τοῦτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβνας οἰχομένην πελειάδα λέγουσιν Ἀμμωνος χρηστήριον κελεῦσαι τοὺς Λίβνας ποιεῖν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Διὸς. Δωδωναίων δὲ αἱ ἱέρειαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ οὄνομα ἦν Προμένεια, τῇ δὲ μετὰ ταύτην Τιμαρέτῃ, τῇ δὲ νεωτάτῃ Νικάνδρῃ, ἔλεγον ταῦτα. 10 56 συνωμολόγηον δέ σφι καὶ οἱ ἄλλοι Δωδωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱρόν. ἐγὼ δ' ἔχω περὶ αὐτέων γνώμην τήνδε· εἰ ἀληθές οἱ Φοίνικες ἐξήγαγον τὰς ἱρὰς γυναικας καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, δοκέει ἐμοὶ ἢ γυνὴ αὕτη τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελαργίης 2 καλευμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, προηθῆναι ἐς Θεσπρωτοὺς, ἔπειτα δουλεύου- 15 σα αὐτόθι ἰδρῦσασθαι ὑπὸ φηγῷ πεφυκνὴ Διὸς ἱρόν (ὥσπερ ἦν οἶκος ἀμφιπολεύουσιν ἐν Θήβῃσι ἱρόν Διὸς), ἐνθα ἀπίκετο, ἐνθαῦτα μνήμην 3 αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τοῦτου χρηστήριον κατηγήσατο, ἔπειτε συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δὲ οἱ ἀδελφεὴν ἐν Λιβύῃ πεπορῆσθαι ὑπὸ τῶν 57 αὐτῶν Φοινίκων ὑπ' ὧν καὶ αὐτὴ ἐπερήθη. πελειάδες δὲ μοι δοκεῖν οὖσι 20 κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάμβαροι ἦσαν,

AB C P(p)M D J RT SV

T 2—8 Theo Progymn. 220 (VI 9) Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ δευτέρᾳ περὶ τῶν πελειάδων διηροῦμενος, ὥς ἐξέστησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ μὲν εἰς Δωδώνην, ἡ δὲ εἰς Ἀμμωνος ἀπίκετο. Eust. Od. 1760 (ad § 327): v. quae ad 52, 2 laudantur || 20—p. 175, 5 Eust. Od. 1760: v. quae ad 52, 2 laudantur

1 ἐν Θήβαισιν J om. M | ἱερέων JRV || 2 ἤκουσα M | τάδε δὲ AB τὰ δὲ cett. | Δωδωνέων JRSV || 3 Θηβαίων BCMD Θηβαίων JR Θηβαίων S Θηβαίων V | Αἰγυπτίων M Ald. Eust. | ἀναπταμένας ABC Eust., cf. Theon. | αὐτῶν C || 5 ἀνθρωπίνῃ PD^c ἀνθρωπίνῃ D^{ac} RSV ἀνθρωπίνῃ pJM Ald. Eust. | χρεὼν B^c CM D^c J^{ac} | αὐτόθι μαντήιον M || 6 σφεα Krueger, sequ. Stein Hude, quod est supervacaneum, cf. τοὺς Λίβνας ποιεῖν (infra lin. 8) et quod in fine habet Eust. || 8 τοῦτο] τοῦ J || 9 Δωδωνέων D¹ JSV^{ac} | αἱ om. DJRTSV Eust. | ἱρῇαι PMDJ RTSV Eust. | τῷ JRV || 10 μετ' αὐτῇ PMDJRTSV Eust. | Τιμαρέτῃ R | ταῦτα] τάδε M || 11 οἱ¹ om. PMDJRTSV | Δωδωνέοι J | οἱ² om. D | ἱερόν V || 12 ἱεράς JRV || 13 αὐτῶν C || 14 δοκέει ἐμοὶ S δοκέει**μοὶ M δοκέειν ἐμοὶ cett. | Πελαργίης A¹ D¹ JRV σ suprascr. sec. (ut vid.) man. A || 15 Θεσπρωτοὺς JRV δουλεύουσιν DJRTSV || 16 ἱρόν Διὸς (cf. lin. 17) ABC | εἰκὸς TSV Ald. || 17 ἀμφιπολεύσαν pM Ald. ἀμφιπολεύσασαν Bekker | ἐνθα] ἐνθαδ² AB ἐνθε Scaliger in annotationibus Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 || 17. 18 αὐτοῦ μνήμην M || 18 συνέβαλε D || 21 Δωδωνέων J | διότι — p. 175, 1 φθέργεσθαι om. T

ἐδόκεον δὲ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα 2
 ἀνθρωπινήν φωνὴν ἀντάσασθαι λέγονσι, ἐπεῖτε συνετὰ σφι ἡῶδα ἢ γυνή·
 ἕως δὲ ἐβαρβάριζε, ὄρνιθος τρόπον ἐδόκεε σφι φθέγγεσθαι, ἐπεὶ τέω
 τρόπῳ ἂν πελειάς γε ἀνθρωπινήν φωνὴν φθέγγαιτο; μέλαιναν δὲ λέγοντες
 εἶναι τὴν πελειάδα σημαίνουσι, ὅτι Αἰγυπτίῃ ἢ γυνὴ ἦν. ἢ δὲ μαντήϊ ἢ 3
 τε ἐν Θήβῃσι τῇσι Αἰγυπτίῃσι καὶ ἐν Δωδώνῃ παραπλήσια ἀλλήλῃσι
 τυγχάνουσι ἐοῦσαι· ἔστι δὲ καὶ τῶν ἰωῶν ἢ μαντικὴ ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀπυγμένη. πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς πρῶτοι 58
 ἀνθρώπων Αἰγύπτιοι εἰσι οἱ ποιησάμενοι, καὶ παρὰ τούτων Ἑλλήνες
 10 μεμαθήκασι. τεκμήριον δὲ μοι τούτου τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ
 πολλοῦ τεν χρόνον ποιεῦμεναι, αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν.

Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐχ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πανηγύρις δὲ 59
 συγχάς, μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα ἐς Βούβαστιν πόλιν τῇ Ἀρτεμίδι,
 δευτέρα δὲ ἐς Βούσιριν πόλιν τῇ Ἴσι, ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ πόλει ἔστι μέγι- 2
 15 στον Ἴσιος ἱερόν· ἰδρύεται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα,
 Ἴσις δὲ ἔστι κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλώσσαν Δημήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σάιν 3
 πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ πανηγυρίζουσι, τέταρτα δὲ ἐς Ἥλιον πόλιν τῷ Ἠλίῳ,
 πέμπτα δὲ ἐς Βουτοῦν πόλιν τῇ Αἰγύπτῳ, ἕκτα δὲ ἐς Πάπρημιν πόλιν τῷ
 Ἀρεῖ. ἐς μὲν νῦν Βούβαστιν πόλιν ἐπεὰν κομίζονται, ποιεῦσι τοιαύτα· 60
 20 πλέουσι τε γὰρ δὴ ἅμα ἄνδρες γυναιξὶ καὶ πολλόν τι πλῆθος ἐκατέρων

AB C P(p)M D J RT SV

T 14–16 Steph. Byz. Βούσιρις· πόλις Αἰγύπτου. ἐν ταύτῃ Ἴσιος μέγιστον ἱερόν·
 ἰδρύεται δὲ ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Δέλτα. Ἴσις — Δημήτηρ

13 Steph. Byz. Βούβαστος· πόλις Αἰγύπτου, ἣν Ἡρόδοτος Βούβαστιν φησι διὰ τοῦ ἰ

¹ ἐδόκεε PM Ald. || ² ἀνθρωπινή D¹RTSV ἀνθρωπείη PD² ἀνθρωπινή M Ald. |
 ἐπεὶ τὰ M ἐπεὶ τε τὰ Ald. | αὐτὰ C || ³ ἐδόκεε σφι ὄρνιθος τρόπον M Ald. || ⁴ ἂν
 om. ABC | γε om. PMDJRTSV | ἀνθρωπινή D¹JRTSV ἀνθρωπείη D² ἀν-
 θρωπινή M Ald. || ⁵ ἦν ἢ γυνή M | μαντήϊ (i ex h corr.) J | ἢ τε — 6 Αἰγυπτίῃσι
 om. D || ⁶ καὶ <ῆ> propos. Stein | ἀλλήλοισι V^{ac} || ⁷ ἰεῶν ABC | μαντικῇ C ||
⁸ ἀπυγμένη A¹DJRSV | πανηγύρις ABC πανηγύριος cett. | προσαγωγὰς D¹
⁹ ἀνθρώπων post Αἰγύπτου iterat M || ¹¹ τοῦ C | ποιεῦμεναι A unde olim correc-
 turam εν (pro so) allatam fuisse fortasse recognoscas || ¹² οὐκ CPMDJRTSV, v.
 gramm. meam 38 | πανηγύρις C πανηγύριος PMDJRTSV πανηγύρεας J || ¹³ προ-
 θυμότατα τὰ DJRTSV | Βούβαστον ABC (cf. Steph. Byz.) Βούβασταιν J | τὴν
 πόλιν JRTSV || ¹⁴ δὲ ἐς (quod coniecerat Stein) J *ἐς (δ' erasum recte censet Le-
 grand) D ἐς cett. | Τῇ JRT | πόλει CMD²JTS (compendio not. V) || ¹⁴–¹⁵ Ἴσιος
 μέγιστον ἱερόν Steph. || ¹⁵ αὕτη ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου Steph. αὕτη Αἰγύπτου ἐν
 μέσῳ R | τῷ τοῦ M ἐν τῷ Steph. || ¹⁶ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλώσσαν ἢ Δη-
 μήτηρ Steph. || ¹⁸ Πάπρημιν C Πορήμιν P¹JRT Ποῖμιν D Ποῖμιν V Πα-
 τήμιν S Πάπρημιν P^{ms}p cett. || ¹⁹ Ἀρη vel Ἀρη¹ AB¹C | εἰς M | Βούβαστον ABC
 (cf. 13) | πόλιν om. MDJRTSV | τάδε PM Ald.

- ἐν ἐκάστη βάρῃ· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν κροτάλα ἔχουσαι κροταλίζουσι, οἱ δὲ ἀλλέουσι κατὰ πάντα τὸν πλόον, αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες
 2 αἰεῖδουσι καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. ἐπεὰν δὲ πλέοντες κατὰ τινα πόλιν ἄλλην γένωνται, ἐγχρίμψαντες τὴν βᾶριν τῇ γῇ ποιέουσι τοιάδε· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν ποιέουσι, τὰ περ εἰρηκα, αἱ δὲ τωθάζουσι βοῶσαι τὰς
 3 ναι. ταῦτα παρὰ πᾶσαν πόλιν παραποταμὴν ποιέουσι. ἐπεὰν δὲ ἀπύκωνται ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, καὶ οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμουταὶ πλέων ἐν τῇ ὀρτῇ ταύτῃ ἢ ἐν τῷ ἅπαντι ἐναντιῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. συμφοιτώσι δέ, ὃ τι ἄνῃρ καὶ γυνή ἐστι πλὴν παιδίων, καὶ ἐς
 61 ἐβδομήκοντα μυριάδας, ὥς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι. ταῦτα μὲν δὴ ταύτη ποιέεται, ἐν δὲ Βουσίρῃ πόλῃ ὥς ἀνάγουσι τῇ Ἰοί τὴν ὀρτήν, εἰρηται πρότερόν μοι. τύπτονται γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶσαι, μυριάδες κάρτα πολλαὶ ἀνθρώπων· τὸν δὲ τύπτονται, οὗ μοι ὅσιόν ἐστι λέγειν.
 2 ὅσοι δὲ Καρῶν εἰσι ἐν Αἰγύπτῳ οἰκόντες, οὗτοι δὲ τοσοῦτ' ἔτι πλέω
 15 ποιέουσι τούτων, ὅσω καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρησι, καὶ τούτῳ
 62 εἰσι δῆλοι, ὅτι εἰσι ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι. ἐς Σάιν δὲ πόλιν ἐπεὰν συλλεχθῶσι τῇσι θυσίῃσι, ἔν τινι νυκτὶ λύχνα καίουσιν πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώματα κύκλῳ. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἐμπλεα ἀλόξ

A B C P(p)M D J R T S V

Σχόλ. 60, 1 (ad βάρῃ) πλοῖον B 60, 2 (ad τωθάζουσι) σκώπτουσι B 60, 3 (ad ἀναισιμουταὶ) νῦν σημαίνει ἢ λέξεις τὸ 'δαπανάται' καὶ 'ἀναλίσκεται' BR (cf. Schol. 11, 2)

T 11–14 Athenag. Legat. 25: v. ad 3, 2

4 Λέξ. ἐγχρίμψαι (ἐγχρίψαι lexx. alph. conser.)· ἐμπεσεῖν, προσπελάσαι. Suid. ἐγχρίμψαι παρ' Ἡροδότῳ 'ἐμπεσεῖν, παραπολαῦσαι' || 8 Hes. οἶνος ἀμπέλινος· τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἐτέρων γίνεσθαι οἶνον || 18 Athen. 701a λύχνα . . . οὐδετέρως εἰρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ ἱστοριῶν. Antiatt. Bekk. Anecd. 106 λύχνα οὐδετέρως· Ἡρόδοτος δευτέρῳ, Εὐριπίδης Κύνκλωπι. Eust. Od. 1571 (ad η 101) λέγει (sc. Ναυκρατίτης ῥήτωρ) τὰ λύχνα οὐδετέρως κατὰ Ἡρόδοτον. cf. Poll. X 115, Phot. s. v.

1 βάρει C, nescio quae man. D || 4 γένωνται ἄλλην C | ἐγχρίμψαντες MSV ἐχρίμψαντες T, cf. Lexx. Suid. | τάδε M Ald. || 6 πόλει MDJ (comp. not. V) | ταύτῃ om. J || 7 ποιέουσι MDJRTSV || 8 Βούβαστον ABC | ὀρτάζουσι AB ὀρτάζοντες M || 9 πλέων C² J^a T Ald. om. M | τῷ² om. C || 10 συμφοιτῶσι CPM || 12 πόλει CMDS (comp. not. V) | ὀρτήν Athenag. || 13 τύπτονται μὲν γὰρ ABC || 14 τὸν] τῷ MRT τὸ D τὸ J τὸ Ὡ SV litterae o litteram ω suprascr. A man. rec. | τὸν δὲ τύπτονται τῶπον Athenag. || 15 πλέον C || 16 ποιέουσι PDJRTSV | τὰ om. R || 17 ξένοι M || 18 συλλεχθῶσι PMDJ RTSV | τινι] τῇ P'pMDJRTSV

καὶ ἐλαίου, ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον, καὶ τοῦτο καίεται
 παννύχιον, καὶ τῇ ὁρτῇ οὖνομα κέεται λυγροκατῇ. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν 2
 Αἰγυπτίων ἐς τὴν πανήγυριν ταύτην, φυλάσσοντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης
 καίονσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα, καὶ οὕτω οὐκ ἐν Σαί μούνη καίεται,
 5 ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. ὅτεν δὲ εἵνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἣ
 νῦξ αὕτη, ἔστι ἱερὸς περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. ἐς δὲ Ἡλίον τε πόλιν καὶ 63
 Βουτοῦν θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι φοιτέοντες· ἐν δὲ Παπρήμι θυσίας
 μὲν καὶ ἱερὰ κατὰ περ καὶ τῇ ἄλλῃ ποιεῦσι· εὖτ' ἂν δὴ γίνηται καταφερέης
 ὁ ἥλιος, ὀλίγοι μὲν τινες τῶν ἱερέων περὶ τῷγαλμα πεπονέαται, οἱ δὲ
 10 πολλοὶ αὐτῶν ἐκ ξύλων κορόνας ἔχοντες ἐστᾶσι τοῦ ἱεροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ·
 ἄλλοι δὲ εὐχολὰς ἐπιτελέοντες, πλεῖνες χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες
 ξύλα καὶ οὗτοι ἐπὶ τὰ ἕτερα ἄλεες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα ἐὼν ἐν νηῷ μικρῷ 2
 ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ προεκκομίζουσι τῇ προτεραίῃ ἐς ἄλλο οἶκημα
 ἱερόν. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῷγαλμα λελειμμένοι ἔλκονσι τετρακύκλον
 15 ἄμαξαν ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῷ ἐνεδὸν ἄγαλμα, οἱ δὲ οὐκ
 ἐῷσι ἐν τοῖσι προπυλαίοισι ἐστέῳτες ἐσιέναι, οἱ δὲ εὐχολιμαῖοι τιμωρέον-
 τες τῷ θεῷ παίονσι αὐτοὺς ἀλεξομένους. ἐνθαῦτα μάχῃ ξύλοισι καρτερῇ 3
 γίνεται, κεφαλὰς τε συναράσσονται καί, ὥς ἐγὼ δοκέω, πολλοὶ καὶ
 ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων· οὐ μέντοι οἱ γε Αἰγύπτιοι ἔφασαν

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 63, 2 (ad τιμωρέοντες) βοηθούντες BR

T 4s. Themist. IV 49c λέγει Ἡρόδοτος οὐκ ἐν Σαί μόνον γίνεσθαι τὴν πανήγυριν, ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον

¹ Phryn. 141 ἐλλύχνιον· καὶ τοῦτο τῶν εἰσχωμασάντων ταῖς Ἀθήναις· 'θρναλλίδα' οὖν ὀρτέον [ἐλλύχνιον· Ἡρόδοτος κέρηται vel ἐλλύχνιον παρὰ Ἡροδότῳ, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι θρναλλίδα in quibusdam codd. invenitur s. f.]. cf. Antiattic. Bekk. Aneecd. 95 || ² Poll. VII 178 λυγροκατὰ παρ' Ἡροδότῳ || ¹⁰ Λέξ. κορόνη· ξύλον ἐπικαμπές. Hes. κορόνη· στεροβαρές ξύλον, οἱ δὲ ῥόπαλον, . . . οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Suid. κορόνη· ῥόπαλον, οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Greg. Cor. 118 κορόνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τε ξύλον

¹ καί² – ² παννύχιον haplogr. om. D¹, in mg. suppl. D² | καίεται JRT²V || ² λυγροκατὰ PM cf. Poll. || ⁴ οὕτω] τοῦτο B | κέεται M quod fortasse etiam ex γίνεσθαι Themistii recognoscas | μόνον Them. || ⁵ δτον ABC | ἔνεκα PMDJRTSV || ⁶ λεγόμενος λόγος M | τε om. ABC || ⁷ φοιτῶντες DJRSV φοιτέοντες C | Παπρήμι JRT || ⁸ ποιεῖν(ν) PMDJRTSV | δῆ] δὲ PMDJTSV om. R | γίνηται DJRTV || ⁹ τὸ ἄγαλμα ABM Ald. || ¹⁰ αὐτέων PMDJRTSV | ἐκ om. ABC (olim fort. ἐ(ξ) ξύλων exstiterat) | εἰσόδῳ C || ¹¹ δὲ] τε ABC | εὐχολὰς J | ἀποτελέοντες DJRTSV || ¹² ἄλεες om. C || ¹³ κατακεχρυσωμένῳ J | προτέρῃ DJRTSV || ¹⁴ λελειμένοι AJ alterum μ suprascr. sec. (ut vid.) man. A || ¹⁵ τὸ] τῷ C om. SV | ἐνεδὸν RV || ¹⁶ εἰσιέναι V | εὐχολιμαῖοι CJ^{ac} | τιμωρέοντες C || ¹⁷ ἀλεξόμενοι ABCPM | ξύλῃσι J || ¹⁸ συναράσσονται M || ¹⁹ οἱ γε] οἱ τε T γε οἱ τε M Ald.

- 4 ἀποθνήσκειν οὐδένα. τὴν δὲ πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι· οἰκέειν ἐν τῷ ἱρῷ τούτῳ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα, καὶ τὸν Ἄρεα ἀπότροφον γενόμενον ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα τῇ μητρὶ συμ-
μῖσαι, καὶ τοὺς προπόλους τῆς μητρὸς οἷα οὐκ ὀπωπότης αὐτὸν πρότερον
οὐ περιορᾷν παριέναι ἀλλὰ ἀπερύκειν, τὸν δὲ ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόμενον ἀνθρώπους τοὺς τε προπόλους τρηχέως περισπεῖν καὶ ἐσελθεῖν παρὰ
τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἄρεϊ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὁρτῇ νενομί-
κέναι φασί.
- 64 Καὶ τὸ μὴ μίσεσθαι γυναῖξιν ἐν ἱεροῖσι μηδὲ ἀλούτους ἀπὸ γυναικῶν ἐς
ἱρὰ εἰσιέναι οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκειύσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν
πάντες ἀνθρώποι πληρὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων μίσγονται ἐν ἱεροῖσι καὶ
ἀπὸ γυναικῶν ἀνιστάμενοι ἄλντοι ἐσέρχονται ἐς ἱρὸν νομίζοντες ἀνθρώ-
2 πους εἶναι κατὰ περ τὰ ἄλλα κτήνεα· καὶ γὰρ τὰ πάντα κτήνεα ὄρν καὶ
ὀρνίθων γένηα ὀχευόμενα ἐν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ ἐν τοῖσι τεμέ-
νεσι· εἰ ὦν εἶναι τῷ θεῷ τοῦτο μὴ φίλον, οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήνεα ποιεῖν. 15
οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιεῦσι ἔμοιγε οὐκ ἄρεστά.
- 65 Αἰγύπτιοι δὲ θρησκειούσι περισσῶς τὰ τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ καὶ δὴ
2 καὶ τάδε· ἐοῦσα δὲ Αἴγυπτος ὁμοῦρος τῇ Λιβύῃ οὐ μάλα θηριώδης ἐστὶ,
τὰ δὲ ἔοντα σφι ἱρὰ ἅπαντα νενόμισται, καὶ τὰ μὲν σύντροφα [αὐτοῖσι]
τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὐ. τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνείται τὰ ἱρὰ, εἰ λέγοιμι, 20
καταβαίην ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεῖα πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω μάλιστα
ἀπηγγέσθαι· τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπιφράσας, ἀναγκαῆ καταλαμ-

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 63, 4 (ad οὐκ ὀπωπότης) οὐκ εἰδότης (ιδόντας B²) BR

4 Λέξ. πρόπολος· νεωκόρος (μετὰ τοῦ σ ὁ δοῦλος add. Lexx. alphab. ord. conscr.)

3 Ἄρεα] ἄρεα J | ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα] ἐθέλοντα (quasi haplogr. induc-
tus) A¹ ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐλθόντα D ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα R ἐξαν-
δρωθῆναι (ut vid.) ἐθέλει M ἐλθεῖν in mg. suppl. A¹ et ἐξανδρωμένον sec. vel
posterior man. A || 4 προπόλους C προσπόλους S Ald., cf. Lexx. | τῆς μητρὸς —
6 προπόλους haplogr. om. M || 5 ἀγαγόμενος R || 6 προσπόλους S Ald. || 9 εἰς M ||
11 ἱεροῖσι (ut vid.) M || 12 ἄλντοι ἀνιστάμενοι P DJRTSV | ἀνιστάμενοι secl.
Naber, sequ. Hude | ἄλντοι A¹ B¹ ου supraser. A man. rec. | ἱερὸν D || 13 πάντα]
ἄλλα ABCP^{ms}PM || 14 γένηα] τέλεα DJRTSV || 15 εἶναι] ἦν M || 16 ποιεῦντες
ἐπιλέγουσι(ν) PMDJRTSV || 18 δὲ] γὰρ Reiske, sequ. Stein secl. Herold, sequ.
Legrand | Λιβύῃ D || 19 πάντα ἱρὰ ABC ἅπαντα ἱρὰ M | αὐτοῖσι del. Cobet,
sequ. Hude || 20 τοῖσι om. SV | εἵνεκα PM Ald. | τὰ ἱρὰ (i. e. θηρία) sicut caprum
quae 'emissarius' vocatur intelligendum: τὰ <θηρία> ἱρὰ ser. Stein Valckenaerio
duce quem v. ad loc. ('sententia poscit: τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνείται τὰ θηρία εἰ λέγοιμι:
quibus autem de causis ferae sint consecratae, si dicerem') pro τὰ vocem ταῦτα
propos. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26: τὰ duce Wesselingio secl.
Hude || 22 ἀνάγκη AB ἀνάγκη καὶ C

βανόμενος εἶπον. νόμος δέ ἐστι περὶ τῶν θηρίων ὧδε ἔχων· μελεδωνοὶ 3
 ἀποδεδέχεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι τῶν
 Αἰγυπτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδέκεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι 4
 πόλεσι ἕκαστοι εὐχὰς τάσδε σφι ἀποτελέουσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ, τοῦ
 5 ἂν ἡ τὸ θηρίον, ξυρῶντες τῶν παιδίων ἢ πᾶσαν τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ ἥμισυ
 ἢ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς ἰστᾷσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρεῖσας·
 τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων διδοῖ· ἢ δ' ἂντ' αὐτοῦ
 τάμνουσα ἰχθὺς παρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοις. τροφὴ μὲν δὴ αὐτοῖσι 5
 τοιαύτη ἀποδέδεται. τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τοῦτον ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν
 10 ἐκὼν, θάνατος ἢ ζημὴ, ἦν δὲ ἀέκων, ἀποτίνει ζημίην, τὴν ἂν οἱ ἰστέας
 τέξωνται. ὅς δ' ἂν ἴβῃ ἢ ἴρηκα ἀποκτείνῃ, ἦν τε ἐκὼν ἦν τε ἀέκων,
 τεθνάναι ἀνάγκη. πολλῶν δὲ ἐόντων ὁμοτρόφων τοῖσι ἀνθρώποισι θηρίων 66
 πολλῶν ἂν ἔτι πλέω ἐγίνετο, εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελοῦρους τοιαύδε·
 ἐπεὰν τέκωσι αἱ θήλειαι, οὐκέτι φοιτῶσι παρὰ τοὺς ἔρσενας, οἱ δὲ διζήμενοι
 15 μίσησθαι αὐτῇσι οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται τάδε· ἀρπάζοντες 2
 ἀπὸ τῶν θηλεῶν καὶ ὑπαιρέζομενοι τὰ τέκνα κτείνουσι, κτείναντες μέντοι
 οὐ πατέονται. αἱ δὲ στερεισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων δὲ ἐπιθυμούσαι,
 οὕτω δὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρσενας, φιλότεκνον γὰρ τὸ θηρίον.
 πῦρκαίης δὲ γινομένης θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους· οἱ 3
 20 μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν αἰελοῦρων ἀμελήσαν-
 τες σβεννύναι τὸ καίμενον, οἱ δὲ αἰελοῦροι διαδύνοντες καὶ ὑπερθρώσκον-

ABC P(p)M DTR SV, ad quos accedit usque ad ἰστᾷσι (65, 4) J, et inde
 fere ABC P(p) DTR M SV

Σχόλ. 65, 3 (ad μελεδωνοὶ) φροντισταὶ BR 66, 1 (ad αἰελοῦρους) παρὰ τὸ αἰολεῖν
 ἦτοι κινεῖν τὸ σῶραιον λέγεται αἰλουρος B

1 Λέξ. μελεδωνοί· φροντισταί. Phot. μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φροντισταί, προεστη-
 κότες. Hes. μελεδωνοί· φροντισταί καὶ τὰ ὅμοια. Suid. μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φρο-
 νισταί παρ' Ἡροδότῳ

2 ἀποδέχεται DJRTSV | θήλειαι D¹ θήλεισαι M || 3 τοῖσι M || 4 post εὐχὰς
 aliqua excidisse et e Diod. I 83, 2 supplenda cens. Stein || 5 ξυρῶντες CPMJ ||
 7 τοῦτο τῇ] τοῦτο τῷ DRSV | τούτῳ τῷ T || 9 ἀποδέδεικται M || 10 ἀποτίνειν M ||
 11 ἴβειν M | ἴρηκα PD²RV || 12 δ' ἐόντων vel δὲ ὄντων PMDRSV | δὲ ὄντων
 τῶν T || 13 πλείων DTRSV | αἰλουρούς B¹PDTRMSV litt. e eras. et iterum
 suprascr. prima ut vid. man. A || 14 φοιτέουσι PDTRMSV φοιτέουσι C || 15 τὰ
 P¹DTRSV ταῦτα P²p cett. || 16 θηλεῶν ABPDM v. quod ad 46, 3 adnotavi-
 γε' δα

mus | ὑπαιρέζομενοι D ὑπεραιρέζομενοι M || 17 δατέονται ABC πατέονται P **πα-
 τέονται (da eras.) p || 18 δὴ om. P¹DTRSV habent P²p cett. | γὰρ] δὲ ABC ||
 19 γενομένης ABCS γιγνομένης PMRV^c | αἰλουρούς PDTRMSV || 20 αἰλου-
 ρων PDTRMSV || 21 σβεννύνται R | αἰελοῦροι CB^c αἰλουροι B^{ac} cett. | διαδύον-
 τες codd., em. Cobet, cf. gramm. meam 124 | ὑπερθρώσκοντους ἀνθρώπους RV

- 4 *τες τοὺς ἀνθρώπους ἐσάλλονται ἐς τὸ πῦρ. ταῦτα δὲ γινόμενα πένθεα
μεγάλα Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ἐν ὁτέοις δ' ἂν οἰκίοις αἰέλουρος
ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, οἱ ἐνοικέοντες πάντες ξυροῦνται τὰς
ὄφρας μούνας, παρ' ὁτέοις δ' ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν.*
67 *ἀπάγονται δὲ οἱ αἰέλουροι ἀποθανόντες ἐς ἰρὰς στέρας, ἔνθα θάπτονται
ταριχενθέντες, ἐν Βουβάστι πόλει· τὰς δὲ κύνας ἐν τῇ ἐωντῶν ἑκαστοὶ
πόλει θάπτονσι ἐν ἰρῇσι θήκησι. ὥς δὲ αὐτως τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνεύται
θάπτονται. τὰς δὲ μυγαλᾶς καὶ τοὺς ἰσηκας ἀπάγουσι ἐς Βουτοῦν πόλιν,*
2 *τὰς δὲ ἴβις ἐς Ἑρμέω πόλιν. τὰς δὲ ἄρκτους εἰούσας σπανίας καὶ τοὺς
λόκους οὐ πολλῶν τεφρὸντας ἀλωπεκέων μέζοντας αὐτοῦ θάπτονσι, τῇ* 10
ἐν εὐρεθῶσι κείμενοι.
68 *Τῶν δὲ κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε· τοὺς χειμεριωτάτους μῆρας
τέσσαρας ἐσθίει οὐδέν, ἐὼν δὲ τετράπωνν χειρσαῖον καὶ λιμναῖον ἐστι·
τίκτει μὲν γὰρ ὥα ἐν γῇ καὶ ἐκλέπει καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει
ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ* 15
2 *τὸ ὕδωρ τῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς δροσῶν. πάντων δέ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
θνητῶν τοῦτο ἕξ ἐλαχίστον μέγιστον γίνεταί· τὰ μὲν γὰρ ὥα χηρῶν οὐ
πολλῶν μέζονα τίκτει, καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τοῦ ὧσθ γίνεταί, ἀξανά-*
3 *μενος δὲ γίνεταί καὶ ἐς ἑπτακαίδεκα πῆχας καὶ μέζων ἐστὶ. ἔχει δὲ
ὀφθαλμοὺς μὲν ὄψ, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον* 20
*τοῦ σώματος. γλῶσσαν δὲ μούνον θηρίων οὐκ ἔφρσε. οὐδὲ κινεῖ τὴν
κάτω γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μούνον θηρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει*
4 *τῇ κάτω. ἔχει δὲ καὶ ὄνυχας καρτεροὺς καὶ δέρμα λεπιδωτὸν ἄρρηκτον
ἐπὶ τοῦ νώτου. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ὀξυδερεκέστατον. ἄτε*

AB C P(p) DTR M SV et a 68, 2 fere AB C P(p)M DTR SV
Σχολ. 68, 4 (ad λεπιδωτόν) φολιδωτόν R

24 Poll. II 51 ὀξυδερεκέστατον δὲ Ἡρόδοτος λέγει

1 ἄλλονται ABC | τούτων δὲ γιγνομένων PDTRMSV || 2 τοὺς Αἰγυπτίους CM
TS | ὁτέοις δ' ἂν οἰκίῃσι MT | αἰέλουρος PDTRMSV || 3 ξυροῦνται RSV ξυροῦν-
ται T ξυρώνται D ξυρούντες C, cf. Π 36, 1; 37, 2; V 35, 3 || 4 ὄφρως DTRSV ||
5 ἀπαγέεται C | αἰλουροι APDTRMSV ε supra lin. add. A² || 6 Βουβάστι πόλει
MTV Βουβάστη πόλει C || 7 πόλει CMTV | ἰροῖσι MT | Θήβησι(v) B¹TRSV |
ὥσαύτως δὲ M Ald. || 8 μυγαλᾶς CD² μυγαλᾶς MTSV | ἰσηκας CPpMD²RSV ||
9 τὰς - πόλιν haplogr. om. P¹pDTRMSV | σπανίας] ἐρὰς D ἰρὰς PTRMSV ||
10 τε P¹DTRSV τεφρ P²p cett. | ἀλωπεκέων C ἀλωπέκων cett., v. grammaticam
meam 93 | μεζοντας T || 11 εὐρεθῶσι PM Ald. ἐρεθῶσι SV || 13 τέσσαρας CMT
RSV || 14 ὥα AB ὥεα PV ὥα D || 16 τε om. ABCT | ἴσμεν DTRSV ||
17 μέγιστον om. SV | γίγνεται PDRV | τὰ μὲν - 18 ὧσθ γίνεταί haplogr. om. et
in mg. inf. suppl. M || 18 μέζω PMDTRSV | γίγνεται PDRV || 19 γίγνεται
PDRV || 20 κατὰ - 21 σώματος secl. Gomperz, sequ. Hude || 21 θηρίων R
om. SV || 21-22 κινεῖν τὴν κάτω C κινεῖ τὴν κάτω PDM τὴν κάτω κινεῖ TR
SV || 22 θηρίων SV

δὴ ὦν ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενον, τὸ στόμα ἔνδοθεν φορέει πᾶν μεστὸν
 βδελέων. τὰ μὲν δὴ ἄλλα ὄρεα καὶ θηρία φεύγει μιν, ὁ δὲ τροχίλος
 εἰρηναῖόν οἱ ἔστι ἅτε ὠφελεομένῳ πρὸς αὐτοῦ· ἐπεὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν 5
 ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκοδείλιος καὶ ἔπειτα χάνῃ (ἔωθε γὰρ τοῦτο ὡς
 τὸ ἐπίπαιον ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον), ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσδύνων ἐς τὸ
 στόμα αὐτοῦ καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ ὠφελεύμενος ἥδεται καὶ οὐδὲν
 σίνεται τὸν τροχίλον. τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκοδείλιοι, 69
 τοῖσι δὲ οὐ, ἀλλ' ἅτε πολέμιους περιέπουσι. οἱ δὲ περὶ τε Θήβας καὶ τὴν
 Μοίριος λίμνην οἰκέοντες καὶ κάρτα ἡγῆνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ 2
 πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι τρέφουσι κροκοδείλιον, δεδιδαγμένον εἶναι
 χειροῖθεα, ἀοτήματα τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὅτα ἐσθύντες καὶ
 ἀμφιδέας περὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ
 ἱοῖα καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα ζῶντας, ἀποθανόντας δὲ θάπτονσι 3
 ταριχεύοντες ἐν ἱοῖσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκέοντες 3
 αὐτοὺς ἐσθλούς εἰναι οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. καλέονται δὲ οὐ κροκό-
 δειλοι ἀλλὰ χάμψαι· κροκοδείλιος δὲ Ἰωνες ὠνόμασαν εἰκάζοντες αὐτῶν
 τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινόμενοισι κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἵμα-
 σιῇσι. ἄγραι δὲ σφεων πολλαὶ κατεστέασι καὶ παντοῖαι· ἥ δ' ὦν ἔμοιγε 70

AB C P(p)M DTR SV

T 2 Arist. Ethic. Eud. 1236b τὸ χρήσιμον ἐπὶ μικρόν τι φαίνεται ἐνυπάρχον καὶ
 πρὸς ἀνθρώπον τοῖς ἡμέτεροις καὶ πρὸς ἄλληλα, οἷον τὸν τροχίλον φησιν Ἡρόδοτος
 τῷ κροκοδείλῳ

3s. Greg. Cor. 55 τὸ 'ἐπὶ' ἐπεὰν λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἐπεὰν — κροκοδείλιος ||
 5 Greg. Cor. 56: τὸ 'ἐνθαῦτα' ἐνθαῦτά φησιν· Ἡρόδοτος· ἐνθαῦτα — ἐσδύνων, ὡς
 ἀπὸ τοῦ 'ἐνθα' || 7s. Lex. Vind. 143 περιέπουσιν ἀντὶ τοῦ 'περιφυλάσσουσιν', ἐπὶ
 τῶν φιλιτάτων, οἷον οἱ γονεῖς τὰ τέκνα ἢ τὰ στρατόπεδα τὸν ἄλλον λαόν. καὶ περι-
 έπουσιν ἀντὶ τοῦ 'ὑποβλέπουσιν'. Ἡρόδοτος· τοῖσι μὲν — περιέπουσιν || 12 Δέξ.
 ἀφιδέας· ἀλύσεις, οἱ δὲ φέλλια. Greg. Cor. 123 τὰς δὲ ἀλύσεις 'ἀφιδέας'· οἱ δὲ τὰ
 φέλλια. Hes. ἀμφιδέες· φέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι. Suid. ἀμφιδέας· ἀλύσεις παρ'
 Ἡροδότῳ· οἱ δὲ φέλλια

1 δίαιταν ἐν ὕδατι M || 2 βδελέων MSV | ἔνδοθεν ante βδελέων iterat M | τροχι-
 λος T Ald. τροχίνος M || 3 ὠφελευσμένῳ CT | εἰς R || 3-4 ἐκβῇ ἐς τὴν γῆν Greg.
 Cor. || 4 ἐώθεε DTRSV || 5 τὸ om. ABCPM | τροχίλος TM Ald. | εἰσδύνων Greg.
 Cor. | εἰς C || 6 βδέλλας M | ὠφελεόμενος PDMRSV ὠφελόμενος T || 7 τροχίλον
 TM Ald. || 9 Μοίριος DTRSV | λίμνην | πόλιν M | ἡγῆνται C || 10 ἐκτρέφουσι M
 Ald. || 11 λιθωτὰ TRSV λιθιτὰ D λιθώτῃ restituit Weber BPhW 1941, 235ss. |
 χρύσεια C | ἐσθύντες ABCPm° ἐσθύντες P, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Friedr.-
 Werd. Berol. Pasch. 1884, 26 || 12 ἀμφιδέας] cf. grammaticos | προσθίους ABC ||
 13 ζῶντας C || 13.14 ταριχεύσαντες θάπτονσι PDTRSV | ἱοῖσι θήκοισι T || 15 οὐκ
 οὐχ M | οὐ] οἱ ABC οὐ suprascr. A man. rec. || 16 αὐτοὺς C || 17 γιγνόμενοι
 M D | τοῖσι om. S | ἐν τῇσι om. V || 18 κατεστᾶσι PDTRSV κατεστᾶσι M
 Ald. | ἐμοὶ ABC

- δοκέει ἀξιώτατῃ ἀπηγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. ἔπειδ' ἂν νῶτον ὁδὸς
 2 δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετῖει ἐς μέσον τὸν ποταμόν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ
 χεῖλος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζωὴν ταύτην τύπτει. ἑτακούσας δὲ
 τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν, ἐντυχὼν δὲ τῷ νῶτῳ
 καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκουσι. ἔπειδ' ἂν ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον πάντων ὁ
 5 θηρευτῆς πηλῶ κατ' ὧν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας
 κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται, μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο σὺν πόνῳ.
- 71 Οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροὶ εἰσι, τοῖσι δὲ
 ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι οὐκ ἱροὶ. φύσιν δὲ παρέχονται ἰδέης τοιήνδε· τετρά-
 10 πουν ἐστί, δίχην, [ὀπλὰ βοός] σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, χαυλιόδοντας
 φαῖνον, οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν, μέγαθος ὅσον τε βοῦς ὁ μέγιστος. τὸ
 δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δὴ τι παχὺ ἐστὶ ὥστε αὐὸν γενομένου ξυστὰ ποιέεσθαι
 ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ.
- 72 Γίνονται δὲ καὶ ἐνὸδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱρὰς ἡγῆνται εἶναι. νομί-
 ζουσι δὲ καὶ τῶν ἰχθύων τὸν καλεῖμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι καὶ τὴν
 15 ἔγχευν. ἱροὺς δὲ τούτους τοῦ Νείλου φασὶ εἶναι καὶ τῶν ὀρνίθων τοὺς
- 73 χηνάλωπεκας. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρός, τῷ σὺννομα φοῖνιξ. ἐγὼ μὲν
 μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι
 2 δι' ἐτέων, ὥς Ἡλιοπολίται λέγουσι, πεντακοσίων. φοιτᾶν δὲ τότε φασί,
 ἔπειδ' οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ. ἔστι δὲ (εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος) τοσόσδε καὶ 20
 τοιόσδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χονσόκομα τῶν πετρῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά. ἐς τὰ
 3 μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. τοῦτον δὲ λέγουσι

AB C P(p)M DTR SV

1s. Lex. Vind. 45 (s. v. δελεάσει) Ἡρόδοτος· ἔπειδ' — ἄγκιστρον

1 εἶναι om. DTRSV | νῶτος DTRSV νῶτον Lex. Vind. rell. | νῶτος C συνός
 PM Ald. || 2 δελεάσει Lex. Vind. | περὶ τὸ Lex. Vind. | μετῖει C || 3 ζῶν AB
 ω suprascr. A man. rec. || 5 οἱ δὲ ἔλκουσι om. P¹ DTRSV habent P^{ms} p cett. |
 ἐλκυσθῇ P¹ DTRSV ἐξελκυσθῇ P² p cett. || 6 θηρευτῆς DTRSV | αὐτοῦς C ||
 7 δὲ ποιήσας DTRSV || 8 Παπρημίτῃ ABC || 9 τοιαύτην M | τετράπουν R ||
 10 διχέων C | ὀπλὰ βοός del. Stein ὥς καὶ βοός Aristot. Hist. An. II 7 nisus
 propos. Diels, quem sequi. Legrand | χαυλιόδοντος D^c T (hic ante φαῖνον distinguit
 sicut R quoque ubi ἐστὶ χαυλιόδοντας legimus) || 12 παχὺ τι C | ποιέεται PDT
 RMSV || 12, 13 ἀκόντια ποιέεται M || 13 ἀκόντια 'tamquam e scholio invecum del.
 Schaefer' (Schweighaeuser), sequi. Hude; ξυστὰ ἀκόντια idem atque ξυστὰ ἀκόντων
 significare vult intellegere Reiske, unde ἀκόντιων propos. Legrand || 14 γίγνονται
 PpM | ἐνὸδριες vel ἐνὸδρες TRSV ἐνὸδρες D | ἡγῆνται C || 15 τῶν] πάντων
 ABC | τὸν] τὸ C | λεπιδωτὸν R | ἰρὸν P ἱρὸν p cett. || 16 ἔγχευν R | φασὶ εἶναι
 τοῦ Νείλου P¹ εἶναι τοῦ Νείλου φασὶ pM Ald. || 18 ἱδον AB¹ || 19 Ἡλιοπολίται
 CPM | φοιτᾶν P^c φοιτῇ DTRSV φοιτῇ Ald. φοιτᾶν p cett. || 20 ἀποθάνου
 MT | εἰ] ἐν ABCM Ald. οἱ S || 21 πετρώων DTRSV || 22 αἰετῶν DRSV | ὁμοί-
 ος R | μέγεθος V

μηχανᾶσθαι τάδε (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες)· ἐξ Ἀραβίης ὁρμώμενον
 ἐς τὸ ἱὸν τοῦ Ἥλιου κομίζειν τὸν πατέρα ἐν σμύρῃ ἐμπλάσσοντα καὶ
 θάπτειν ἐν τοῦ Ἥλιου τῷ ἱερῷ· κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον τῆς σμύρνης 4
 ῥὸν πλάσσειν, ὅσον τε δυνατός εἶναι φέρειν, μετὰ δὲ πειρασθαι αὐτὸ
 5 φορέοντα, ἐπεὰν δὲ ἀποπειρηθῇ, οὕτω δὴ κοιλήσαντα τὸ ῥὸν τὸν πατέρα
 ἐς αὐτὸ ἐντιθέναι, σμύρῃ δὲ ἄλλῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο, κατ' ὃ τι τοῦ ῥοῦ
 ἐκκοιλήρας ἐνέδθηκε τὸν πατέρα, ἐσκευμένον δὲ τοῦ πατρὸς γίνεσθαι
 τὸντὸ βάρος, ἐμπλάσαντα δὲ κομίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἥλιου
 τὸ ἱόν. ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιεῖν.
 10 Εἰσὶ δὲ περὶ Θήβας ἱεροὶ ὄφεις ἀνθρώπων οὐδαμῶς δηλήμονες, οἱ 74
 μεγάλῃ ἐόντες μικροὶ δύο κέρα φορέουσι πεφυκότες ἐξ ἄκρης τῆς κεφα-
 λῆς, τοὺς θάπτουσι ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς· τοῦτον γὰρ σφας
 τοῦ θεοῦ φασὶ εἶναι ἱούς.
 Ἔστι δὲ χῶρος τῆς Ἀραβίης κατὰ Βουτοῦν πόλιν μάλιστα κη κείμενος, 75
 15 καὶ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἤλθον πυνθανόμενος περὶ τῶν ὀφίων. ἀπικόμενος
 δὲ εἶδον ὅστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας πλήθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι,
 σωροὶ δὲ ἦσαν ἀκανθέων καὶ μεγάλοι καὶ ὑποδεέστεροι καὶ ἐλάσσονες
 ἔτι τούτων, πολλοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ἔστι δὲ ὁ χῶρος οὗτος, ἐν τῷ αἰ ἄκανθαι 2
 κατακεχύδαται, τοιόσδε τις· ἐσβολὴ ἐξ ὀρέων στενῶν ἐς πεδίον μέγα,
 20 τὸ δὲ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δὲ ἐστὶ ἅμα τῷ 3
 ἔαρι περωτοῦς ὄφιν ἐκ τῆς Ἀραβίης πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου, τὰς δὲ
 ἴβιν τὰς ὀρνίθας ἀπαντῶσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρας οὐ παριέναι
 τοὺς ὄφιν ἀλλὰ κατακτείνειν. καὶ τὴν ἴβιν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τετιμῆσθαι 4
 λέγουσι Ἀράβιοι μεγάλως πρὸς Αἰγυπτίων· ὁμολογέουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι
 25 διὰ ταῦτα τιμᾶν τὰς ὀρνίθας ταύτας. εἶδος δὲ τῆς μὲν ἴβιος τόδε· μέλαινα 76

AB C P(p)M DTR SV

1 ὁρμώμενον Pp ὁρμώμενον CM Ald. || 2 εἰς V | ἐμπλάσαντα (cf. lin. 8) Co-
 bet || 4 ὅσον δυνατός ἐστι φέρειν PMDTRSV; ad syntaxin v. Kühner-Gerth II
 550 et cf. 109, 2 | αὐτὸν R om. S || 5 φορέοντα M || 6 δὲ om. TRSV | τοῦτον T |
 καθότι MDTRSV | τοῦ ῥοῦ om. T || 7 ἐκκοιλήρας PMTRSV | ἐγκειμένον PM
 DTRSV, cf. Thuc. VI 32, v. Kallenberg Progr. Gymn. Berolin. Friedr.-Werd.
 Pasch. 1884, 26 || 8 ἐμπλάσαντα ABCMD | μιν om. B¹ PMDTRSV || 10 οὐδα-
 μᾶ M Ald. || 11 μεγάλῃ M μεγάλῃ T μεγέθει V | ὄντες C | φέροντες C ||
 12 ἀποθανόντας θάπτουσι PMDTRSV (an ἀποθανόντας est delendum?) | ἱερῷ M ||
 15 περὶ τῶν] τῶν περωτῶν PDTRSV γρ' περὶ τῶν ὀφίων P^{ms} περὶ τῶν p cett. ||
 ἀπικόμενος RSV ἀπικνόμενος T || 16 εἶδον C Ald. εἶδον ut vid. M ἴδον rell. ||
 17 σωροὶ C | ἀκανθέων] τῶν θεῶν ABC τῶν ἀκανθέων in mg. B man. rec. ὁστέων
 in mg. A man. rec. || 18 ἔτι] ἐπὶ M Ald. | τῷ] ᾧ PDTRSV || 19 κατακεχύδαται
 P¹ PDTRSV | ὀρέων CPM Ald. | στενῇ propos. Stein || 21 ἡρι C | ὄφεις CD |
 Αἰγύπτου] ου ex on M || 22 ἴβης B¹ R Ald. || 23 ὄφεις CMD || 25 μὲν om. CM
 Ald.

- δεινῶς πᾶσα, σκέλεα δὲ φορέει γεράνον, πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρέξ. τῶν μὲν δὴ μελανέων τῶν μαχομενέων πρὸς τοὺς ὄφεις ἦδε ἰδέη· τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλευμένων τοῖσι ἀνθρώ-
 2 ποισι (διξαί γὰρ δὴ εἰσι ἱβιες) ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν πᾶσαν, λευκὴ πτεροῖσι πλὴν κεφαλῆς καὶ τοῦ αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερόγων
 καὶ τοῦ πνυγαίου ἄκρον (ταῦτα δέ, τὰ εἶπον, πάντα μέλανά ἐστι δεινῶς),
 3 σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον ἐμφερῆς τῇ ἐτέρῃ. τοῦ δὲ ὄφιος ἡ μορφή οἷα περ
 τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐ πτερωτά φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστα κη ἐμφερέστατα. τοσαῦτα μὲν θηρίων πέρι ἰρῶν εἰρήσθω.
 77 Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην Αἰγυπτον οἰκέουσι, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκόντες μάλιστα λογικώτατοί εἰσι μακρῷ,
 2 τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμεν. τρόπῳ δὲ ζῆς τοιῷδε διαχρέωνται· συρματίζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἐκάστου ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν

ABC P(p)M DTRSV

Ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ μὲν (77, 1) — αἱ ὥραι (77, 3) Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. X

Σχόλ. 76, 1 (ad δεινῶς) ἱκανῶς. πολυσήμαντός ἐστιν ἡ λέξις· σημαίνει γὰρ τὸν πανοῦργον, τὸν συνετόν (ἀσύνετον R), τὸν φρόνιμον, τὸν φοβερόν, τὸν ἐμπειρον, τὸν σοφόν, τὸν ἀκολάκευτον, τὸν εὐπρεπῆ (καὶ τὸν ἀπρεπῆ R)· παρὰ τὸ δέω τὸ 'πρέπας' BR 77, 1 (ad μακρῷ) διαφερόντως B 77, 2 (ad συρματίζουσι) καθαίρουσι B

T 5 Theo Progygmn. XI 2, XI 9 (242 W.) se ad locum refert, non verbatim tamen

2 Greg. Cor. 59 τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν· Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν· πρόσωπον — κρέξ. Λέξ. et Suid. κρέξ· ὄνρον δυσουώνιστον τοῖς (om. Lexx. seriatim conscripta) γαμοῦσι || 14 Λέξ. συρματίζειν· καθαίρειν πόματι (πόμα [ex πόμα τι corruptum, cum verbo καθαίρειν percolandi, ut videtur, sensus esset adscriptus] Lexx. seriatim conscripta: πόματι τῷ vel πόματι τῷ cett. Lexx. alphab. ord. conscripta) ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Greg. Cor. 124 τὸ δὲ καθαίρειν πόμα (cf. lexx. lectionum varietatem) ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος 'συρματίζειν'. Suid. συρματίζειν· καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος, καὶ συρματὶ παρὰ τῷ αὐτῷ (i. e. apud nostrum II 125, 6) λάχανον σελίνῳ ἐοικός. συρμαία· τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων [καὶ] κοιλίας (καὶ 'συρματίζειν' τὸ κινεῖσθαι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος· οὕτως Ἡρόδοτος) ἡ λάχανον σελίνῳ ἐοικός ἢ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Phot. συρμαία· τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων [καὶ] κοιλίας· καὶ 'συρματίζειν' τὸ κινεῖσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος. cf. Poll. I 247. 2 fol. 5^r συρματίζουσιν· ἐμοῦσιν καὶ κλύζονται

2 μέγαθος δὲ ὅσον D μέγεθος ὅσον V μέγαθος ὅσον Greg. Cor. rell. | μαχο- μένων PMDSV, cf. grammaticam meam 104 || 3 ὄφεις CD | ἰδέη αὐτῇ propos. Le- grand, sed cf. infra lin. 4 | εἰλευμένων BCD·TRV || 4 εἰσι δὴ M | αἱ ἱβιες M Ald. | ψιλὴν DTRV ἢ ψιλὴ ABC 15, sequi. Hude || 5 λευκὴν C | τοῦ om. PMDTRSV, secl. Hude || 6 τοῦ om. PMDTRSV | μέλανά C μέλενά R || 8 τοῖσι] τῇσι RV || 9 πτεροῖσι om. M || 11 σπειρομένην Const. Porph. | Αἰγυπτον] γῆν scripsit et in αἶγν correctum litteris πτον auxit M || 12 μάλιστα om. Const. Porph. || 13 ζωῆς TRSV ζωῆς Const. Porph. | δὴ χρέωνται A²BC Const. Porph. δὴ χρέονται A¹ διαχρέονται P διαχρέωνται p rell.

ὕγιειν καὶ κλύσμασι νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς
 νούσους τοῖσι ἀνθρώποισι γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι 3
 μετὰ Λίβνας ὑγιερέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρεων, ἐμοὶ δοκέειν,
 εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὥραι. (ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι
 5 ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ
 καὶ τῶν ὥρεων μάλιστα.) ἀρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες 4
 ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι. οἴῳ δὲ ἐκ κριθέων πεποιη-
 μένῳ διαχρέωνται, οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς
 μὲν πρὸς ἥλιον ἀνήνταντες ὠμοὺς σιτέονται, τοὺς δὲ ἐξ ἄλμης τεταριχευ-
 10 μένους. ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὀρνυγας καὶ τὰς νήσσας καὶ τὰ μικρὰ τῶν 5
 ὀρνιθίων ὠμὰ σιτέονται προταριχεύσαντες· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἢ ὀρνιθίων
 ἢ ἰχθύων σφί ἐστί ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὀκόσοι σφί ἱροὶ ἀποδεδέχεται, τοὺς
 λοιποὺς ὀπτοὺς καὶ ἐφθοὺς σιτέονται. ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι τοῖσιν 78
 εὐδαίμοσιν αὐτῶν, ἐπεὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν
 15 σορῷ ξύλινον πεποιημένον, μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφή καὶ

AB C P(φ)M DTR SV

Ἐν δὲ τῇσι — τοιοῦτος (78) exc. floril. 28

Σχόλ. 77, 3 (ad ἄλλως) φύσει· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ 'πάνν' B 77, 4 (ad
 οἴῳ) σκεναστῶ ἐκ περινοίας, τῷ λεγομένῳ ζύθῳ· γίνεται δὲ ἐκ μέλιτος καὶ κριθῆς
 (κριθῶν B^c) BR (ad τεταριγευμένους) τεταριχευμένον ἐστὶ τὸ ἀλσί πεπασμένον καὶ
 ἥλιῳ κατεξηραμένον καὶ ἐνυγμένον BR

T 2–4 Eust. Dion. 262 Ἡρόδοτος δὲ φανερώς διαστέλλει τῶν Λιβύων τοὺς Αἰγν-
 πτίους ἐν τε ἄλλοις τόποις καὶ ἐνθα λέγει, ὅτι Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβνας ὑγιεστεροὶ πάν-
 των ἀνδρῶν διὰ τὸ τὰς ὥρας οὐ μεταλλάσσειν || 7 Athen. 114c Νικανδρὸς . . . διαγῶ-
 νας φησὶν ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γνωμένους. Αἰγύπτιοι δὲ
 τὸν ὑποξίζοντ' ἄρτον κύλλασιν καλοῦσιν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Λα-
 ναῖσι . . . μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος καὶ Φανόδημος

1 ὕγιειν A litteras ιη sub fine vocis suprascer. A¹ ὕγιειν D^cTRSV ὕγιειν M
 Ald. ὕγιειν D^{ac} Const. Porph. rell. || 2 νόσους CRSV Const. Porph. | γίνεσθαι
 PD γίνεσθαι Const. Porph. p rell. || 3 ὑγιερέστατοι DTRSV Eust. ὑγιερέστατοι M
 ὑγιεστάτοι Ald. ὑγιερέστατοι Const. Porph. rell. | ἀνδρῶν PMDTRSV Eust. ἀν-
 θρώπων Const. Porph. rell. | ὀρνέων D || 3–4 μοι δοκεῖν εἵνεκεν S δοκέειν ἐμοὶ
 (μοι Const. Porph.) εἵνεκα ABC Const. Porph. || 5 αἱ νοῦσοι — 6 ὥρεων μάλιστα]

αἱ νοῦσοι γίνονται μάλιστα DTRSV | πάντων] εἵνεκα M εἵνεκα πάντων Ald. ||
 6 ὀλυρέων MD²TR ἄλλυρέων SV || 7 κυλλήστις M Ald. || 8 διαχρέονται PpM ||
 9 ἀνήνταντες RV ἀνήνταντες PpM | σιτέονται M | τεταριγευκότες ut vid. M ||
 10 νήσας CD¹TR νήσας V^{ac} | σμικρὰ S || 11 ὀρνιθίων] ὀρνιθίων ABCP^cV^{ac} ||

12 θηρίων M | ἐστί σφι(ν) PMDTRSV || 13 τοῖσιν om. SV || 13, 14 τοῖσι εὐδαί-
 μοσι A || 14 αὐτέων PMDTRSV || 14–15 ἐν σορῷ νεκρὸν 28

ἔργῳ, μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχναῖον ἢ δίπηχυν, δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ
 τῶν συμποτέων λέγει· ἔς τοῦτον ὁρέων πῖνέ τε καὶ τέρπευ· ἔσσαι γάρ
 79 ἀποθανὼν τοιοῦτος· ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῖσι. πατρίοισι δὲ
 χρεώμενοι νόμοισι ἄλλον οὐδένα ἐπικτιῶνται. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι
 νόμιμα καὶ δὴ καὶ ἄεισμα ἐν ἔστι, λῖνος, ὃς περ ἐν τε Φοινίκη αἰοιδιμός
 ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα οὐνομα ἔχει, συμφέρεται
 2 δὲ ὧν τὸς εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνες λῖνον ὀνομάζοντες αἰδούνσι, ὥστε πολλὰ
 μὲν καὶ ἄλλα ἀποθωνμάζειν με τῶν περὶ Αἰγυπτίον ἐόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
 τὸν λῖνον ὁκόθεν ἔλαβον τὸν νόμον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κοτε τοῦτον αἰδούν-
 3 τες· ἔστι δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ λῖνος καλεῦμενος μαγερός, ἔφασαν δὲ μιν
 Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μονογενέα
 γενέσθαι, ἀποθανόντα δὲ αὐτὸν ἄωρον θρήνοισι τούτοις ἐπὶ Αἰγυπτίῳ
 τιμηθῆναι, καὶ αἰοιδίῃν τε ταύτην πρώτην καὶ μούνην σφίσι γενέσθαι.

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 79, 2 (ad λῖνον, cf. Lexx.) τὸν (τὴν R) ἐκ λίνου πεποιημένης κιθάρας
 (πεποιημένην κιθάραν R)· αἱ μὲν γὰρ τῶν κιθαρῶν ἐκ λίνου εἶχον τὰς νευράς ἤτοι
 τὰς (om. B) χορδὰς, αἱ δὲ ἐκ τῶν προβατείων ἐντέρον BR

T 9 Eust. II. 1164 (ad Σ 571): Ἡρόδοτος . . . λέγει ὅτι παρὰ Αἰγυπτίους λῖνος τις
 αἰδεῖται καὶ θαυμάζειν ἐκεῖνός φησι τὸν λῖνον ὁκόθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα

2 Greg. Cor. 60 τὸ εἰ καὶ τὸ οὐ εἰς τὴν εὐ δίφθογγον κιθαρίται παρ' αὐτοῖς· Ἡρόδο-
 τος· ἔς τοῦτον — τοιοῦτος. καὶ πλεῖνας τοὺς πλεόντας· μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν
 Ἑλλήνων — Μενελάῳ (118, 2) || 7 Λέξ. λῖνον· φθῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδῇ (λῖνον
 [vel λῖνον]· λύρας χορδῇ ἢ φθῆς ὄνομα. lexx. alphab. ord. conser.). Greg. Cor. 125
 λῖνον δὲ φθῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδῇ. Hes. λῖνον· φθῆς ὄνομα. Suid. λῖνος· εἶδος
 ὕμνου . . . ἢ λύρας χορδῇ

1 μέγεθος **AB** | τε om. **P** | πάντῃ secl. Stein | δίπηχυν **P^cpM** Ald. διπλοῦν
P^cDTRSV || 2 τοῦτο **T** | ὁρέων **A** ὠρέων **C** | πῖνευ τε **AB** (cf. Greg. Cor.) πῖ-
 νευ τέ (*i* ex *i* corr.) **V** (e *pinete* ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 189) πῖνέ
 τευ **TR** || 4 χρεώμενος **A^c** χρεώμεν **B¹** χρεώμενοι **P** χρεώμενοι **A^cp** cett. | ἐπι-
 κτιέονται **Pp** ἐπικτιέονται **CM** Ald. | τε] τε πολλὰ **M** | ἐπάξιά] ἀπαξ **A** **ABC** ἀπαξά
 propos. Hoffmann || 5 ἐν ἔστι **A** (iam proposuerat Wesseling) ἐστι **M** ἐνεστι rell.,
 cf. lectiones codd. **AB** infra lin. 8 | λῖνος om. **DTRSV** deerat in exemplari, quo
 utebatur auctor Λέξων, quippe qui accusativi formam infra lin. 7 exstantem lau-
 det | ὥς **MV** | τε] τῇ **DTRSV** || 6 καὶ ἐν ἄλλῃ **M** Ald. || 7 δὲ om. **M** | ὀνομάζον-
 τες **C** || 8 ἀποθωνμάζειν **D¹** | ἐν **A¹B** || 9 ἔλαβε **M** Ald. Eust. | τὸν νόμον scripsi
 τὸ οὐνομα (τοῦνομα **M** Ald.) codd. Eust., seclus. Wesseling, qui etiam ἔλαβον νόμον
 proposuerat, sed corruptelam TOYNOM potius e TONNOM' ortam esse indices || 10 δὲ
 om. **D** | ὁ om. **P¹DTRSV** | μάνερος **R^cSV** μάνερος **P^cR^cT** μαγερός **P^cp**
 cett. || 11 Αἰγύπτου] Αἰγυπτίων **PMDTRSV** || 12 ἄωρον **ABCPM** ἄωρον Eust.
 rell. || 13 τε αὐτὴν καὶ μούνην σφίσι (σφι **D**) **DTRSV** τε ταύτην μούνην εἶναι καὶ
 πρώτην σφίσι **M** Ald.

συμφέρονται δὲ καὶ τότε ἄλλο Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μόνουσι Λακεδαί- 80
 μονίοισι· οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες εἰκονοῖ
 τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται καὶ ἐπιούσι ἐξ ἔδρης ὑπανιστάται. τότε μέντοι 2
 ἄλλοις Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμφέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν
 5 ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν
 χεῖρα. ἐνδεδύκασιν δὲ κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτούς, οὓς 81
 καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ τούτοις δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληθὸν
 φορέουσι. οὐ μέντοι ἐς γε τὰ ἱρὰ ἐσφύρεται εἰρίνεα οὐδὲ συγκатаθάπτεται
 σφιν, οὐ γὰρ ὅσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοις 2
 10 καὶ Βακχικοῖσι, ἐοῦσι δὲ Αἰγυπτίοις καὶ Πυθαγορείοις. οὐδὲ γὰρ
 τούτων τῶν ὁργίων μετέχοντα ὅσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοις εἴμασι θαφθῆναι.
 ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.

Καὶ τότε ἄλλα Αἰγυπτίοισι ἐστι ἐξευρημένα· μείς τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη 82
 θεῶν ὅτεν ἐστί, καὶ τῇ ἑκάστῳ ἡμέρῃ γενόμενος ὁτέοις ἐγκροήσει καὶ
 15 ὅκως τελευτήσει καὶ ὁκοῖς τις ἔσται, καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν
 ποιήσει γενόμενοι ἐχρήσαντο. τέρατά τε πλέω σφιν ἀνεύρηται ἢ τοῖσι 2
 ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποισιν· γενομένων γὰρ τέρατος φυλάσσουνσι γραφό-
 μενοι τὸ ποβαῖνον, καὶ ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ
 τὸντὸ νομίζουσι ἀποβήσεσθαι. μαντικὴ δὲ αὐτοῖσι ὧδε διακέεται· 83
 20 ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκέεται ἡ τέχνη, τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροις,
 καὶ γὰρ Ἡρακλῆος μαντήιον αὐτόθι ἐστι καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηναίης
 καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἄρεος καὶ Διός, καὶ ὃ γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 81, 1 (ad εἰρίνεα) μάλιν B 81, 2 (ad εἰρινέοις) ἐκ τοῦ 'εἶρος', ὃ σημαίνει
 τὸν τοῦ προβάτου μαλλόν. καὶ Ὀμηρος· ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχονσα (ι 426) BR

T 1–3 Eust. Od. 1484 (ad δ 84) καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτω τίμιοι περὶ τὰ ἐκεῖ
 γηγόναν, ὥστε καὶ καθ' Ἡρόδοτον ἐν Αἰγύπτῳ οἱ ἐγγχώριοι νεώτεροι μόνοις Ἑλλή-
 νων Λακεδαιμονίοις τοῖς πρεσβυτέροις συντυγχάνοντες ὁδοῦ τε εἰκονοῖ καὶ ἐκτρέπον-
 ται καὶ ἐπιούσιν ἐκ τῆς ἔδρης ἀνίστανται

6 Λέξ. θύσανοι· κόρνυμοι, κροσσοί. Greg. Cor. 126 θυσάνους (φυσάνους, φυσά-
 νους vv. ll.) δὲ τοὺς κροσσούς. Hes. θύσανοι· κροσσοί, κόρνυμοι || 11 2 fol. 48^r: v.
 ad 36, 2 || 13 2 fol. 48^r: v. ad 36, 2

1 ἄλλο Αἰγύπτιοι τότε M || 2 αὐτέων M Ald. || 3 ἐκ τῆς ἔδρης recognoscas ex
 Eust. | ἐξαισιτέαται M || 4 ἄλλο propos. Stephanus sequ. Hude | οὐδαμοι D οὐ-
 δαμοῖς R οὐδομοῖς V teste Webero Anal. Hdt. 161 || 7 καλασίρις D καλασίρις M ||
 8 γε] δὲ SV | εἰσφύρεται B || 9 ὁμολογέει DTRSV || 10 Βακχικοῖσι – καὶ haplogr.
 om. ABC | Πυθαγορείοις(v) AB¹PDRSV || 11 ἐν om. R | ταφῆναι DTRSV θα-
 φῆναι C || 14 ὅτεν] οὕτε C | τέοις ABC || 16 ἐδρηται PMDTRSV || 17 ἅπασι
 om. V || 18 ἦν] εἰ DTRSV || 19 τῶντὸν C | διακέεται M Ald. || 20 προκέεται R ||
 21 Ἀθηνῆς ABC || 22 ὃ γε] ὅτε M Ald.

πάντων τῶν μαντηίων, Αἰητοῦς, ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί. οὐ μέντοι αἱ γε μαντηίαι σφι κατὰ τῶντὸ ἐστῆσι, ἀλλὰ διάφοροί εἰσι.

84 Ἡ δὲ ἱητρικὴ κατὰ τάδε σφι δέδασται· μῆς νοῦσον ἕκαστος ἱητρὸς ἐστί καὶ οὐ πλεόνων. πάντα δ' ἱητρῶν ἐσσι πλέα· οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἱητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς, οἱ δὲ ὀδόντων, οἱ δὲ κατὰ νηδύν, οἱ δὲ τῶν ἀφανέων νοῦσων.

85 Θρήνοι δὲ καὶ ταφαὶ σφεων εἰσὶ αἶδε· τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκίων ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος ἦ, τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκίων τούτων κατ' ὧν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον, κᾶπειτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιποῦσαι τὸν νεκρὸν αὐταὶ ἀνὰ τὴν πόλιν στρω- 10 φόμεναι τύπτονται ἐπεζωσμένοι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς, σὺν δὲ σφι 2 αἱ προσήκουσαι πᾶσαι· ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι καὶ οὗτοι. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν ταρίχευσιν κομίζουσι.

86 2 εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι, ἐπεὰν σφι κομισθῇ νεκρός, δεικνύουσι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα 15 νεκρῶν ἑξήλινα τῇ γραφῇ μεμιμημένα, καὶ τὴν μὲν σπονδαιοτάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι τὸ οὖνομα ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ὀνομάζειν, τὴν δὲ δευτέρην δεικνύουσι, ὑποδεεστέραν τε ταύτης καὶ

AB C P(p)M DTR SV

T 15—18 Athenagoras Legat. 25: v. ad 3, 2

15 Thom. Mag. 169 (s. v. ζευγνύασι) Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρῃ· ἐπεὰν — δεικνύασι τοῖσι κομίσασιν

1 Βουτοῖ πόλις C Βουτοῖσι πόλις^{ei} M (c Βουτοῖ πόλι natum videtur) Βουτοῖσι πόλι Ald. || 3 νόσον RSV || 5 δέ³] δὲ τῶν PMDTRSV || 8 οἰκίων AB οἰκίων C | ἄνθρωπος — 9 οἰκίων haplogr. om. B¹ | τοῦ τις] τούτοις M | τὸ² iterant DRV || 9 οἰκίων PMDTRSV οἰκίων C | τούτων C | ἢ om. P¹pMTRSV || 10 οἰκί- οισι MD Ald. | αὐταὶ PTRSV | στρωφόμεναι MT Ald. στρωφόμεναι S στρω- φόμεναι (ex στρωφόμεναι ortum iudicat Weber Anal. Hdt. 181) RV || 11 ὑπεζωσ- μέναι ut vid. D^{ac} ὑπεζωόμεναι SV ὑπεζωόμεναι D^cR ἐπεζωόμεναι P^{ac} ἐπεζω- μέναι P^cp cett. || 12 ὑπεζωσμένοι ut vid. D^{ac} ὑπεζωόμενοι D^c ἐπεζωόμενοι P ἐπεζωόμενοι R ἐπεζωόμενοι S ἐπεζωόμενοι TV ἐπεζωόμενοι p cett. || 14 τοῦτο M | κατατετάχαται S || 15 σφισι Athenag. | κομισθῆναι νεκρός R νεκρός κομισθῇ M κομισθῇ νεκρός κομισθῇ C | δεικνύασι ABC Thom. Mag. Athenag. || 16 τῶν νε- κρῶν Athenag. | σπονδαιοτάτην (scil. γραφῇ) intelligo, i. e. 'illius cuius nomen nuncupare fas non putat' noster (i. e. Osiridis) de imagine agitur; ad ταρίχευσιν existimant pertinere alii suntque qui, cum illa vox nimis sit remota, lacunam sta- tuant post μεμιμημένα (Stein), ubi inter alia verba illud ταρίχευσις fuerit expres- sum || 17 τοῦ οὐκ ABCPM τοῦ οὐχ Athenag. τὸ οὐκ rell. | τὸ ABCP²pM om. P¹DTRSV Athenag. | πρήγματι A¹ πράγματι RV || 18 ὀνομάζειν CM | δὲ om. V | δεικνύασι ABC | τε om. SV | τε — p. 189, 1 εὐτελεστέραν haplogr. om. C

εὐτελεστέραν, τὴν δὲ τρίτην εὐτελεστάτην· φράσαντες δὲ πυνθάνονται παρ' αὐτῶν, κατὰ ἥντινα βούλονταί σφι σκευασθῆναι τὸν νεκρὸν. οἱ μὲν 3 δὴ ἐκποδῶν μισθῷ ὁμολογήσαντες ἀπαλλάσσονται, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι ἐν οἰκήμασι ὥδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι· πρῶτα μὲν σκολιῷ σιδήρῳ 5 διὰ τῶν μυξωτήρων ἐξάγουσιν τὸν ἐγκέφαλον τὰ μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγοντες, τὰ δὲ ἐγγέοντες φάρμακα. μετὰ δὲ λίθῳ Αἰθιοπικῷ ὀξεῖ παρασχίσαν- 4 τες παρὰ τὴν λαπίρην ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, ἐκκαθήραντες δὲ αὐτὴν καὶ διηθήσαντες οἶνῳ φοινικίῳ αὐτὶς διηθέουσι θυμῆμασι τετριμμένοις. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης καὶ 5 κασίης καὶ τῶν ἄλλων θνωμάτων πλὴν λιβανοτοῦ πλήσαντες συρράπτουσι ὀπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ταριχεύουσι λίτρῳ, κρύψαντες ἡμέρας ἑβδομήκοντα, πλεῦνας δὲ τουτέων οὐκ ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν 6 δὲ παρέλθωσι αἱ ἑβδομήκοντα, λούσαντες τὸν νεκρὸν κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνης βυσσίνης τελαμῷσι κατατετμημένοις ὑποχρίοντες 15 τῷ κόμμῳ, τῷ δὴ ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέονται Αἰγύπτιοι. ἐνθούτην δὲ 7 παραδεξάμενοί μιν οἱ προσήκοντες ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, ποιησάμενοι δὲ ἐσεργνύουσι τὸν νεκρὸν καὶ κατακλήσαντες οὕτω θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ ἱστάντες ὁρθὸν πρὸς τοίχον. οὕτω μὲν τοὺς τὰ 87 πολυτελέστατα σκευάζουσι νεκρούς· τοὺς δὲ τὰ μέσα βουλομένους, τὴν 20 δὲ πολυτελεῖαν φεύγοντας, σκευάζουσι ὥδε· ἐπεὰν τοὺς κλυστήρας 2 πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, ἐν ὧν ἔπλησαν τοῦ

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 86, 4 (ad διηθήσαντες) διωλίσαντες B (cf. Lexx.) 86, 5 (ad λίτρῳ) λίτρῳ B

T 9s. Eust. Od. 1488 (ad δ 121) θνώματα παρὰ Ἡροδότῳ τὰ εὐώδη θυμῆματα, φησί γὰρ· σμύρνης — θνωμάτων || 20 Poll. X 149 ἱατροῦ . . . σκευή· σμίλη, . . . κλυστήρ· ἔστι γὰρ παρ' Ἡροδότῳ τοῦνομα

15 Antiattic. Bekk. Anecd. 104 κόμμῳδι· ἡ δοτική. Ἡρόδοτος δευτέρῳ

2 αὐτέων M Ald. || 3 ἀπαλλάττονται M || 5 μυξωτήρων DTR μυκλήρων S μυ-
τήρων V | ἐνάγουσι C || 6 ἐγγέοντες φάρμακα D φάρμακα ἐγγέοντες C || 8 διηθή-
σαντες] θεραπεύσαντες Paris. gr. 1634 et 2933 (cf. Schol.) | αὐτὶς ABPDTRSV |
διηθέουσι C || 9 περιτετριμμένοις M Ald. | σμύρνη R | ἀκηράτου TRSV | τετριμ-
μένης om. Eust. || 10 κασίης in κασίης mut. D¹ | θυμῆμάτων ABC (cf. Eust.)
θυμωμάτων (e θυωμάτων ortum) R θυωμάτων Eust. rell. || 11 λίτρῳ MD^βTRSV
(cf. Schol.) || 13 λούσαντες D | κατειλίσσουσι C || 14 συσσίνης S βυσσίνης (ex συ-
σίνης ortum?) D συσσίνης (ex eadem correctione ortum in exemplari extante
quod consimili fere forma scribit litteras β μ ν) RV || 15 κόμμῳ C κόμμῳδι Antiatt.
(fort. omissione illius τῷ e κόμμῳ διηθήσαντες) | χρέονται PpM || 17 ἐσεργνύσι AB
CPM | κατακλείσαντες T || 18 ἐν — 19 νεκρούς om. DTRSV | Θηβαίῳ C | ἱστάν-
τες — 19 νεκρούς om. P¹, omissa habent P^{ms}p cett. || 19 τὰ om. C || 20 ἐκφεύγον-
τας M Ald. | ὥδε] οὕτω M | τοὺς om. PMDTRSV || 21 ἀπὸ τοῦ M Ald. | γινομέ-
νου M || 21 — p. 190, 1 τὴν κοιλίην τοῦ νεκροῦ C

νεκροῦ τὴν κοιλήν, οὔτε ἀναταμόντες αὐτὸν οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν, κατὰ δὲ τὴν ἑδρην ἐσηθήσαντες καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας, τῇ δὲ τελευταίῃ ἐξιέσι ἐκ τῆς 3 κοιλῆς τὴν κεδρίην, τὴν ἐσήκαν πρότερον. ἡ δὲ ἔχει τοσαύτην δύναμιν, ὥστε ἅμα ἐκὼντῃ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγγχνα κατατετηκότα ἐξάγει· τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει, καὶ δὴ λείπεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέσμα 5 μόνον καὶ τὰ ὀστέα. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν 88 νεκρὸν οὐδὲν ἔτι προηγματευθέντες. ἡ δὲ τρίτῃ ταριχεύσις ἐστι ἡδε, ἡ τοὺς χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευάζει. [συρμαίῃ] διηθήσαντες τὴν κοιλήν ταριχεύουσι τὰς ἐβδομήκοντα ἡμέρας καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέ- 10 89 ρεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν, ἐπεὰν τελευτήσωσι, οὐ παραντίκα διδοῦσι ταριχεύειν οὐδὲ ὅσαι ἂν [ᾧσιν] εὐειδέες κάρα καὶ λόγον πλεῦνος γυναῖκες· ἀλλ' ἐπεὰν τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται, 2 οὕτω παραδιδούσι τοῖσι ταριχεύουσι. τοῦτο δὲ ποιεῦσι οὕτω τοῦδε εἵνεκεν, ἵνα μή σφι οἱ ταριχευταὶ μίσγωνται τῇσι γυναῖξιν· λαμφθῆναι γάρ 15 τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ προσφάτω γυναικός, κατεῖπειν δὲ τὸν 90 ὁμότεχρον. ὅς δ' ἂν ἢ αὐτῶν Αἰγυπτίων ἢ ξείνων ὁμοίως ὑπὸ κροκοδείλων ἀρπασθεῖς ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνεται τεθνεώς, κατ' ἣν ἂν πόλιν ἐξευειχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν καὶ περιστεί- 2 λαντας ὥς κάλλιστα θάψαι ἐν ἰσῆσι θήκησι, οὐδὲ ψαῦσαι ἔξεστι αὐτοῦ ἄλλον οὐδένα οὔτε τῶν προσσηκόντων οὔτε τῶν φίλων, ἀλλὰ μιν οἱ ἰσῆες αὐτοὶ οἱ τοῦ Νείλου ἅτε πλέον τι ἢ ἀνθρώπου νεκρὸν χειραπτάζοντες θάπτουσι.

AB C P(p)M DTR SV

2 Λέξ. ἐσηθήσαντες (v. l. ἐσηθίσαντες)· ὕλισαντες (cf. Schol. ad 86, 4)

1 ἀνατεμόντες R || 2 δέ] τε ABC | εἰσηθίσαντες M (cf. Lexx.) || 4 κέδρην DTRSV || 6 νίτρον ABMTRSV λίτρον in νίτρον mut. D¹, cf. Schol. ad 86, 5 || 7 μόνον M || 8 προηγματευθέντες A | ἡ om. DTRSV || 9 συρμαίῃ delevi glossam iudicans (cf. 86, 4) eo inductus quod Lexx. ad illum locum ubi primum reperitur vox interpretanda se referre consueta (cf. grammaticam meam 219 et supra 77, 2) loco 125, 6 demum συρμαίην explicant | διηθήσαντες RV || 10 τὰς om. PMDTRSV || 12 ᾧσιν delevi solam apud nostrum exstantem formam subiunctivi verbi εἶναι ab Iade abhorrentem; post relativa cum ἂν haud raro sententia invenitur copula egens, cf. Monteil, La phrase relative en grec ancien 208—210 || 13 λόγοι vel λόγος TRV | πλεῦνες DTRSV | ἡ τεταρταῖαι om. M || 14 ποιεῦσι PMDTRSV || 15 εἵνεκα PM DTRSV | λαμφθῆναι B λαφθῆναι M || 16 τινά om. et supra lin. add. prima manu D | φασι τινά MTRSV | κατεῖπαι PpM κατεῖπε DTRSV || 17 ἡ² om. C | ξείνων M || 18 ἀρπασθεῖς ABCPM | τεθνηώς P¹M (ut vid.) DTRSV τεθνεώς P man. post. p cett. || 19 ἐξευειχθῇ ABCM || 20 εἰσῆσι R εἰσῆσι C | αὐτῷ TRSV || 21 μὴν DRV || 22 οἱ om. ABCP suprascr. M | ἀνθρώπου TRSV ἀνθρώπου in ἀνθρώπου mut. D¹

Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι φεύγουσι χρᾶσθαι, τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν 91
 μῆδ' ἄλλων [μῆδαμῶν] ἀνθρώπων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι
 οὕτω τοῦτο φυλάσσουσι, ἔστι δὲ Χέμμης πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ Θηβαϊκοῦ
 ἐγγὺς Νέης πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἔστι Περσέος τοῦ Δανάης ἱερὸν 2
 5 τετράγωνον· περίξ δὲ αὐτοῦ φοίνικες πεφύκασι, τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ
 λίθινά ἐστι κάρτα μεγάλα, ἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες δύο ἐστᾶσι λίθινοι
 μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς τε ἐνὶ καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ
 ἐνέστηκε Περσέος. οὗτοι οἱ Χεμμῖται λέγουσι τὸν Περσέα πολλάκις μὲν 3
 ἀνὰ τὴν γῆν φαίνεσθαι σφι, πολλάκις δὲ ἔσω τοῦ ἱεροῦ, σανδάλιον τε αὐτοῦ
 10 πεφορημένον εὐρίσκεισθαι, ἐὼν τὸ μέγαθος δίτηχυν, τὸ ἑπὶ αὐτῷ φανῆ, εὐθηνέειν
 ἅπασαν Αἴγυπτον. ταῦτα μὲν λέγουσι, ποιεῦσι δὲ τάδε Ἑλληνικά τῷ 4
 Περσεί· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα παρέχοντες
 ἀεθλα κτήρεα καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰρομένον δέ μιν, ὃ τι σφι μού- 5
 νοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι καὶ ὃ τι κεχωρίδαται Αἰγυπτίων τῶν
 15 ἄλλων ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες, ἔφασαν τὸν Περσέα ἐκ τῆς ἐκωτῶν
 πόλιος γεγονέναι, τὸν γὰρ Δαναὸν καὶ τὸν Αὐγκέα ἐόντας Χεμμίτας
 ἐκπλῶσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα· ἀπὸ δὲ τούτων γενεηλογέοντες κατέβαινον ἐς
 τὸν Περσέα· ἀπικόμενον δὲ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον κατ' αἰτῆρην, τὴν καὶ 6
 Ἑλληνες λέγουσι, οἰσόντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν ἔφασαν
 20 ἔλθειν καὶ παρὰ σφέας καὶ ἀναγνῶναι τοὺς συγγενεὰς πάντας, ἐκμεμαθη-
 κότα δὲ μιν ἀπικέσθαι ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Χέμμιος οὖνομα πεπυσμένον
 παρὰ τῆς μητρὸς, ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν αὐτοῦ κελεύσαντος ἐπιτελέειν.

AB C P(p)M DTR SV

T 3 Steph. Byz. Χέμμης· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος· ἔστι καὶ Χέμμης (Χέμμης
 cod. unus) πόλις – ἐγγὺς τῆς Νέας πόλιος. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ νῆσον εἶναι Χέμμιν
 ἐν αὐτῇ (cf. 156, 1–2)

9 Poll. VII 86 τὸ δὲ 'σανδάλιον' οὐ μόνον Μένανδρος εἶρηκε καὶ Ἡρόδοτος ||
 10 Zonar. p. 920 οἱ . . . Ἵωνες 'εὐθηνεῖν' . . . Ἡρόδοτος· εὐθηνέειν πᾶσαν Αἴγυπτον ||
 12 Hes. ἀγωνίης· τῆς ἐν ἀγῶνι ἀμίλλης

1 φεύγουσι – 2 νομαίοισι haplogr. om. T | φεύγουσι om. SV || 2 μῆδαμῶν] μῆδα-
 μᾶ μῆδαμῶν ABCPM seclusi collata lectione Dion. Hal. ad I 57, 3 allata exi-
 stimans lectionem codd. praebitam ex ΜΗΔΑΜ || 3 τοῦτο
 om. M | Χέμμης ABCS¹V | πόλις om. SV || 4 πόλει CRS exitum compend. not. V ||
 5 αὐτὸ DTRSV || 6 ἐπὶ δὲ – 7 μεγάλοι haplogr. om. C || 8 τοῦ Περσέος ABC |
 Χεμμῖται ABCV^{ac} Χέμμῖται M | πολλάκι M Ald. || 10 εὐθηνέειν M Ald. εὐθηνέειν
 propos. Cobet, sed cf. Zonaram || 11 ἅπασαν τὴν Ald. πᾶσαν τὴν M | τάδε C ||
 12 ἀγωνίης PMDV ἀγωνίης Hes. rell. || 13 ἡρομένον C | μιν C | μούνοισι μούνοι
 εἰσι (εἰ ex C corr.) M || 14 εἴωθε M | τὸν D || 15 τιθεῖν R || 16 Χεμμίτας AB
 CRV || 17 ἐς² εἰς R || 18 ἦν ABC || 21 Χέμμιος V^{ac} | οὖνομα M^{ac} | πεπυσμένον C²

- 92 Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατόπερθε τῶν ἐλέων Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἔλεσι κατοικημένοι τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι, καὶ τᾶλλα καὶ γυναικὶ μιῇ ἕκαστος αὐτῶν συνοικέει, κατὰ περ Ἕλληνες, ἀτὰρ πρὸς εὐτελείην τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα 2 ἐξεύροται· ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς καὶ τὰ πεδία πελαγίσθῃ, 5 φέεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλά, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι λωτόν. ταῦτα ἐπεὰν δρέψωσι, ἀθαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ τῇ μήκωνι ἐὼν ἔμφορές, ἐὼν στοργγύλον, μέγαθος κατὰ μῆλον, πνίξαντες

AB C P(p)M DTR SV

T 5—p. 193, 2 Eust. Od. 1616 (ad ι 84) Ἡρόδοτος δὲ φησιν ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπὶ ὃν ποταμὸς — πυρὶ· ἔστι δέ, φησί, καὶ ἡ ῥίζα — ἔδωδίκη. ὁ δ' αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ λωτοῦ μέγεθος ὅσον σχίνου, γλυκύτητα τῷ καρπῷ τοῦ φοίνικος ὁμοίως· ποιοῦνται — οἶνον (IV 177) (verba in Atticam dialectum vertit excepta, codd. testibus, voce κρίνεα). cf. grammaticorum testimonia. Theophr. hist. plant. IV 8, 11 τὰς δὲ κωδυνὰς ταύτας οἱ Αἰγύπτιοι συνθέντες εἰς τὸ αὐτὸ σήπονται . . . , ξηράντες δὲ καὶ πτίσαντες ἄρτους ποιοῦσι καὶ τούτῳ χρώνται σίτῳ. ἡ δὲ ῥίζα τοῦ λωτοῦ καλεῖται μὲν κόρσιον, ἐστὶ δὲ στοργγύλη, τὸ μέγεθος ἡλίκων μῆλον κωδώνιον· . . . τὸ δὲ ἐν τὸς λευκόν, ἐφόμενον δὲ καὶ ὀπτώμενον γίνεται λευκιδώδες, ἥδὴ δὲ ἐν τῇ προσφορᾷ· ἐσθίεται δὲ καὶ ὥμῃ, ἀρίστη δὲ ἐν τῷ ὕδατι ἐρθῇ καὶ ὀπτῇ. Plin. nat. hist. XIII 17s. est . . . eodem nomine [i. e. loti] . . . herba, . . . similis fabae . . . cui fructus in capite papaveri similis incisuris, . . . intus grana ceu milium. incolae capita in acervis putrefaciunt; mox separant lavando et siccata tundunt eoque pane utuntur . . . radicem lotos haec habet mali cotonei magnitudine

5—6 D: v. ad 36, 2 || 8—p. 193, 1 Eust. Il. 481 (ad Δ 345) τὰ . . . ὀπταλέα κρέα· καὶ σίτον ὀπτὸν ῥηθεῖν ἂν κατ' Ἡρόδοτον καὶ ἐπὶ ἄρτον δὲ ἡ τοιαύτη λέξις τίθεται, ὥς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ἐν οἷς λέγει, ὅτι λωτοῦ τι εἶδος πτίσαντες Αἰγύπτιοι ποιοῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτοὺς πυρὶ. cf. Testimonia || 8 Hes. πνίξαντες· ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν (quo de vocabulo tractat etiam Athen. 396)

1 οἱ κατόπερθε τῶν ἐλέων οἰκόντες ABCPM cf. 94, 1 || 2 ἐν τοῖς MP Ald. | ἔλ- λησι DRV | χρέονται PpM || 3 οἱ om. D | καί³ om. R | αὐτέων M Ald. || 4 εὐτε- λέην S εὐτελείην R εὐτελίην V || 5 πελαγίσθῃ RSV Eust. πελαγίσθῃ 2 rell. || 7 δρέψωνται M Ald. | ἐκ] αὐτοῦ M | μέσω C || 8 τῷ μήκωνι ABCPM τῇ μήκωνι Eust. rell. | ἐὼν¹ D¹ | ἔμφορές δν τῇ μήκωνι Eust. || 8—p. 193, 2 locus suspectus et aegre sanabilis. potius quam Theophrastum (q. v.) credo Hdt. i verba diligenter repetivisse, censeo illum nostri verbis usum quae de Aegyptiaca loto vera iudicabat expressisse posteaque doctiores librarii ante Eustathii utique aetatem similitu- dine aliquarum vocum inductos Hdt. textum ex auctoritate Theophrasti voluisse recensere; verba ergo ἐὼν στοργγύλον — μῆλον, quae nulla ratione argumentum praebent, cur radix sit edibilis vel suave oleat (quarum rerum nulla fit apud Theo- phr. mentio), sed explicant potius, cur medium loti papaveri sit simile, nihilo minus post ῥίζα — ἐπιεικέως inseruerunt librarii inconcinnitatem generum ita evocantes inter ῥίζα et ἐὼν, quae nullo pacto est toleranda (cf. etiam p. 193, 4); illa ergo in codd. post ἐπιεικέως (p. 193, 2) scripta ad eum quem rectum censeo locum tra- ieci. necnon πνίξαντες scripsi: ὀπτήσαντες ABCP^{ms}pM πτίσαντες Pⁱ Eust. rell. Theo- phrasti πτίσαντες e Plinii tundunt confirmatur, qui tamen scriptores multo expli- catori enarratione illam comparationem panis e loto factam describunt neque vero

ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτοὺς πυρί· ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ 3
 τούτου ἐδωδίμη καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥόδοις 4
 ἐμπερέα ἐν τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ
 κάλυκι παραφνομένη ἐκ τῆς ῥίζης γίνεται κηρίω σφηκῶν ἰδέην ὁμοιότα-
 5 τον· ἐν τούτῳ τρωκτὰ ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης ἐγγίνεται συχνά, τρώγεται
 δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αἶδα. τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην 5
 ἐπεὰν ἀνασπᾶσσι ἐκ τῶν ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες ἐς
 ἄλλο τι τρέπουσι, τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆχυν τρώγουσι
 καὶ πωλέουσι. οἱ δὲ ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι,
 10 ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίζαντες οὕτω τρώγουσι. οἱ δὲ τινες αὐτῶν ζῶσι
 ἀπὸ τῶν ἰχθύων μόνον, τοὺς ἐπεὰν λάβωσι καὶ ἐξέλωσι τὴν κοιλίην,
 ἀδαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα αὐτοὺς ἐόντας σιτέονται.

Οἱ δὲ ἰχθύες οἱ ἀγελαῖοι ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι οὐ μάλα γίνονται, 93
 τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνῃσι τοιάδε ποιεῦσι· ἐπεὰν σφεας ἐσίῃ οἰστρος

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 92, 3 (ad ἐγγλύσσει) ἐγγλυκάζει AB 92, 4 πυρὴν ὁ κόκκος τῆς ἐλαίας B

T 10 Eust. Dion. 912 τῆς δὲ βύβλον τὸ κάτω ὅσον ἐπὶ πῆχυν τρώγεται, ὡς φησιν
 Ἡρόδοτος, πνιγὲν μάλιστα ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ

2 Hes. ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει. cf. Schol. || 10 Eust. II. 975 (ad Ξ 171) οὐ μόνον
 κλίβανος διὰ τοῦ λ, ὥς καὶ παρ' Ἡροδότῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ῥῶ Ἀττικῶς, ὅθεν ὁ
 κοῖβανίτης. Athen 110c Ἐπίχαρμος . . . ἄρτων ἐκτίθεται γένῃ· κοῖβανίτην, ὅμορον
 . . . Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Ἱστοριῶν ἔφη· κλιβάνῳ διαφανεῖ | Hes.: v. ad
 92, 2 || 13 Hes. ἀγελαῖοι· ἰχθύες πολλοὶ μικροὶ καὶ ὁμοῦ [λίθοι] εὐτελεῖς

omnino de coctura loquuntur. πνίζαντες credas olim scriptum (sicut infra p. 193, 10)
 et illam grammaticorum glossam ὀπτήσαντες (v. Hes.) in pristino aliquo exemplari
 suprascriptam et inde altera a stirpe pro propria lectione esse substitutam inque

altera mixtam ut dicimus ex πνίζαντες esse natam lectionem, quam librarius qui-
 dam facillime illi πτίσαντες e Theophr. petito potuit assimilare

2 ἐγγλύσσει CMDT γγλύσει R ἐγγύς εἰ SV ἐγγλύσσει Hes. rell. || 4 παραφνο-
 μένης DTRV | ῥίζης DTRSV | σφηκῶ D¹ | ἰδέην M | ὁμοιότατον] παρα-
 πλησίον M; adverbialiter censeo usurpatam vocem; 'ego ὁμοιότατος requisiveram,
 sic ut Benedictus . . . legi maluerat; sed nihil novandum: non quidem adverbial-
 iter . . . accipiendum fuerit illud ὁμοιότατον, sed . . . per ellipsin vocabuli χοῤῥμα
 aut τι intelligendum' (Schweighauser) || 6 ἀπαλὰ καὶ ταῦτα καὶ αἶδαν C | γιγνομένην
 PD || 7 σπᾶσσι(v) P¹ DRSV σπεύσωσιν T ἀνασπᾶσσι P² p cett. | ἐλαίων C |

ἐς om. R || 8 τραποῦσι ABCPMDR fort. olim ἀποτέμνοντες in eodem versu ex-
 stabat, unde α in vocem τρέπουσι transtulit librarius quidam | λελειμμένον D
 καὶ λελειμμένον V | τε om. B || 9 καὶ πωλέουσι post τρέπουσι (8) traieci. Legrand,
 del. Stein | ἐὰν καὶ AB καὶ ἂν TRSV | βούλωνται κάρτα DTRSV | τῇ om.
 DTRSV || 11 μόνον PpM μόνον cett. || 14 ποίεουσι PMDTRV ποίεονται S |
 ἐσίῃ D¹ | οἰστρον C ἰστρος SV

κνίσκεσθαι, ἀγελῆδὸν ἐκπλώουσι ἐς θάλασσαν· ἡγέονται δὲ οἱ ἔρσενες ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ, αἱ δὲ ἐπόμεναι ἀνακάπτουσι καὶ ἐξ αὐτοῦ
 2 κνίσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις γένωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἥθεα τὰ ἐωυτῶν ἕκαστοι. ἡγέονται μὲντοι γε οὐκ ἐτι οἱ αὐτοί, ἀλλὰ τῶν θηλεῶν γίνεται ἡ ἡγεμονίη. ἡγεύμεναι δὲ ἀγελῆδὸν ποιεῦσι, οἷον περ
 3 οἱ δὲ ἔρσενες καταπίνουσι ἐπόμενοι· εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὗτοι ἰχθύες. ἐκ δὲ τῶν περιγινόμενων καὶ μὴ καταπινομένων κέγχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν ἁλῶσιν ἐκπλώνοντες ἐς θάλασσαν, φαίνον-
 4 ται τετριμμένοι τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλῶν, οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλῶν-
 5 τες, τὰ ἐπὶ δεξιῷ τετρίφονται. πάσχονσι δὲ ταῦτα διὰ τὸδε· ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλώουσι ἐς θάλασσαν καὶ ἀναπλώνοντες ὀπίσω τῆς αὐτῆς ἀντέχονται ἐγχοιμπτόμενοι καὶ ψαύοντες ὥς μάλιστα, ἵνα δὴ μὴ
 6 ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ὄον. ἐπεὰν δὲ πληθύνεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τὰ τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται
 7 πίμπλασθαι διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ αὐτίκα τε πλέα
 8 γίνεται ταῦτα καὶ παραχοῆμα ἰχθύων σμικρῶν πίμπλαται πάντα· κότεν δὲ εἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω κατανοεῖν τοῦτο· τοῦ προτέρου ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες ἐντεκόντες ὥα ἐς τὴν ἰλὸν ἅμα

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 93, 1 (ad ἀνακάπτουσι) κατεσθίουσι B (cf. Lexx. Greg. Hes.)

T 2 Arist. gen. anim. 756b τὸν εὐῆθη λέγουσι λόγον καὶ τεθουλημένον, ὅνπερ καὶ Ἡρόδοτος ὁ μυθολόγος, ὡς κνίσκομένων τῶν ἰχθύων ἐκ τοῦ ἀνακάπτειν (ἀνακάπτειν v. l.) τὸν θορόν, οὐ συνωρῶντες, ὅτι τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον

2 Ἀέξ. κἀπτοντες (κἀμπτοντες *εοx*)· ἀποδεχόμενοι. Greg. Cor. 117 τὸ ἀποδεχόμενοι κἀμπτοντες. Hes. κἀπτοντες· ἀποδεχόμενοι, ἐσθίοντες (cf. Schol.)

1 ἐκπλώουσι M ἐκπλώουσι C ἐκπλώουσι D | ἐς T ἐς τὴν M Ald. || 2 ἀνακάπτουσι D quod e Greg. quoque recognosceas, cf. Lexx. ἀνακάπτουσι PM pro ἀνακάπτουσι καὶ Hes. et Lexx. ἀνακάπτουσαι legisse veri simile videtur || 3 δὲ om. V | γίνονται C | ἀναπλώουσι C || 4 γε om. D || 5 θηλεῶν APM, v. praef. p. XII s. | ἡ om. BR | ἡγεύμενοι SV || 7 ἔρσενες PS ἔρσενες RV | ἐρχόμενοι PMD TRSV || 9 γίνονται P γίνονται p cett. | αὐτέων M Ald. | ἐκπλόντες C | εἰς R || 10 κεφαλῶν TRSV | ἀναπλόντες C²M || 12 καταπλόντες M | ἀναπλόντες M || 13 ἐγχοιμπτόμενοι MRSV ἐχοιμπτόμενοι T | δὴ om. ABC || 14 ἀμάρτοιαν R ἀμάρτοιαν TV^c | πληθύνεσθαι P¹ DTRSV πληθύνεσθαι P² p cett. | πληθύνεσθαι propos. Dindorf || 15 τὰ² om. DTRSV || 16 πίπλασθαι AD^{ac} R'S¹ | τε om. T | πλέα¹ πέλαια C || 17 γίγεται M | μικρῶν V | πίπλαται D^{ac} | πίμπλαται M || 17.18 κότεν δέστε D, ubi sub rasura littera v 'vix visibilis' apparuit Colonnae ὅθεν δεύτερον TRSV, unde illud δευτε codicis D abbreviatione ortum credit Colonna; Hemmerdinger Class. Quart. 2, 1952, 97ss. (cf. Les manuscrits 126) autem δεύτερον indicat e δέστε fuisse coniectum || 18 οἰκὸς CTR | κατανοεῖν C || 19 οἱ supra lin. suppl. A¹ | ἔλην DTSV λέμνην R

τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται· ἐπεὰν δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου
 πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, ἐκ τῶν ὧν τούτων παραντίκα γίνονται οἱ ἰχθύες.
 καὶ περὶ μὲν τοὺς ἰχθύς οὕτως ἔχει.

Ἀλείφατι δὲ χρέωνται Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλαια οἰκέοντες ἀπὸ τῶν 94
 5 σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ καλεῦσι μὲν Αἰγύπτιοι κίκι, ποιεῦσι δὲ
 ὧδε· παρὰ χεῖλα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν σπεύρουσι τὰ σιλλι-
 κύπρια ταῦτα, τὰ ἐν Ἑλλάσι αὐτόματα ἄγρια φύεται· ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ 2
 σπειρόμενα καρπὸν φέρει πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ· τοῦτον ἐπεὰν συλλέξω-
 νται, οἱ μὲν κόφαντες ἀπιποῦσι, οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι καὶ τὸ
 10 ἀπορρέον αὐτοῦ συγκομίζονται. ἔστι δὲ πῖον καὶ οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου
 τῷ λόχῳ προσηρές, ὁδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται.

Πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας ἀφθόνους ἐόντας τάδε σφί ἐστι μεμηχανημένα· 95
 τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ἐλέων οἰκέοντας οἱ πύργοι ὠφελέουσι, ἐς οὓς ἀνα-
 βαίνοντες κοιμῶνται, οἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἰοί τέ εἰσι
 15 ὕψος πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλαια οἰκέουσι τάδε ἀντὶ τῶν πύργων ἄλλα 2
 μεμηχάνηται· πᾶς ἀνὴρ αὐτῶν ἀμφίβληστρον ἔκπηται, τῷ τῆς μὲν ἡμέρης
 ἰχθύς ἀγρεύει, τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ,
 περὶ ταύτην ἴσθι τὸ ἀμφίβληστρον καὶ ἔπειτα ἐνδὸς ὑπ' αὐτὸ καθεύδει.
 οἱ δὲ κώνωπες, ἦν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιζάμενος εὐδῇ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων 3
 20 δάκνουσι· διὰ δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ἀρχῇ.

Τὰ δὲ δὴ πλοιά σφι τοῖσι φορηγέουσι ἐστὶ ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιούμενα, 96
 τῆς ἣ μορφή μὲν ἐστὶ ὁμοιοτάτῃ τῷ Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκνον
 κόμμι ἐστὶ· ἐκ ταύτης ὧν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε διπῆχεα
 πλινθηδὸν συντιθεῖσι ναπηγεύμενοι τρόπον τοιόνδε· περὶ γόμφους 2
 25 πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρονσι τὰ διπῆχεα ξύλα, ἐπεὰν δὲ τῷ τρόπῳ

AB C P(p)M DTR SV

[διπῆχε]α ξύλα (96, 2) – βυβλινῶ[σι] (96, 3) Pap. Rylands fr. I

Σχόλ. 94, 2 (ad ἀπιποῦσι) ἐκπιέζουσιν· ἐκ τοῦ ἵππος ἱπῶ B

1 ἀναλλάσσονται A¹CD¹ || 2 γίνονται P γίνονται p cett. | ἰχθύες οὗτοι PMD
 TRSV || 3 τοὺς ἰχθύας PDTRSV τῶν ἰχθύων M Ald. || 4 ἀδιφάτι D | χρέονται
 PM χρέωνται p cett. | Αἰγύπτιοι DTRSV || 5 καλέουσι C | κίκι D τῆκι vel
 τῆκι ABCP^cpM || 6 τὰ χεῖλα PMDTRSV | λιμναίων CD || 7 τὰ γὰρ ἐν CPM ||
 8 καρπὸν δὲ φέρει D | τούτων DRSV || 9 ἀπιποῦσι B ἀπιποῦσι (litt. supra lin.
 add. man. rec.) A ἀπειποῦσι(p) CPM || 10 ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ ABC | συγκομ-
 ζουσι(p) DTRSV || 11 βαρεῖαν ABCM βαρεῖαν p || 13 τὰ S τῷ V | ἐλαίων C |
 ὠφελούσιν R | εἰς M || 14 κοιμῶνται PpM κοιμῶνται C || 15 ὕψος om. M ||
 16 αὐτέων M Ald. | κέκτηται ABCM | τὸ DTRSV | ἡμέρης μὲν PpM || 17 τάδε
 om. PMDTRSV || 18 ἐσδός propos. Cobet || 19 ἐλιζάμενος PMDTRSV | εὐδει
 CV || 20 δεικνύον B || 22 ὁμοίῃ M | λωτῷ τὸ | λόγῳ τῷ C || 24 τοιόνδε T τοιοῦτον S
 τοιοῦτον V τοιοῦ τοιόνδε R

- τούτω νανπηγήσονται, ζυγά ἐπιπολῆς τείνουσι αὐτῶν. νομεῦσι δὲ οὐδὲν
 3 χρεώνται· ἔσωθεν δὲ τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλω. πηδάλιον
 δὲ ἐν ποιεῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος διαβίνεταιαι. ἰστίῳ δὲ ἀκανθίνῳ
 χρεώνται, ἰστίοισι δὲ βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν
 οὐ δύνανται πλέειν, ἣν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχη, ἐκ γῆς δὲ παρέλκεται,⁵
 4 κατὰ ῥόον δὲ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ μυρικής πεποιημένη θύρη κατερραμ-
 μένη ῥίπει καλάμων, καὶ λίθος τετριμμένος διτάλαντος μάλιστα κη
 σταθμόν. τούτων τὴν μὲν θύρην δεδεμένην κάλῳ ἔμπροσθε τοῦ πλοίου
 5 ἀπίει ἐπιφέρεισθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῳ κάλῳ ὅπισθε. ἡ μὲν δὴ θύρη τοῦ
 ῥόον ἐμπύκτοντος χωρεῖ ταχέως καὶ ἔλκει τὴν βάρην (τοῦτο γὰρ δὴ¹⁰
 οὐρομά ἐστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις), ὁ δὲ λίθος ὅπισθεν ἐπελκόμενος καὶ
 ἐὼν ἐν βυσσῶ κατιθύνει τὸν πλόον. ἔστι δέ σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει
 πολλὰ καὶ ἄγει ἔνια πολλὰς χιλιάδας ταλάντων.
- 97 Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ Νεῖλος τὴν χώραν, αἱ πόλεις μοῦναι φαίνονται
 ὑπερέχουσαι μάλιστα κη ἐμπερές τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήσοις, τὰ¹⁵
 μὲν γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνεται. [αἱ δὲ πόλεις μοῦναι
 ὑπερέχουσαι] πορθμεύονται ὧν, ἔπεὰν τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ τὰ
 2 ῥέεθρα τοῦ ποταμοῦ ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ
 Νανκράτιος ἀναπλῶντι παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας γίνεται ὁ πλόος· ἔστι
 δὲ οὐκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν·²⁰

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 96, 2 (ad νομεῦσι) τοῖς τῶν πλοίων ἀγκυλίαις AB 96, 3 (ad βυβλίνοισι)
 ψιαθώδεσι B

T 2 Eust. Od. 1532 (ad ε 248) καθὰ δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ δευτέρῳ· πα-
 κτοῦσι τὰς ἀρμονίας βύβλω, τουτέστι κατασφαλίζονται

2 Hes. ἐπάκτωσαν· ἔκλεισαν, ἐφράξαντο || 7 Λέξ. ῥίπις (ῥήπις Lexx. alph.)·
 πλέγμα. Suid. ῥιπῆς· ὀρηγῆς, φορέας, βολῆς. ῥιπῆς δὲ πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ

1 τούτων R [II] | ξύλα D [II] | ἐπὶ πολλῆς R ἐπὶ πολλῆς CSV [II] | τίνουσι AB
 Pap. Ryl. || 2 χρεόνται Pp [II] | ἐνῶ B ἐν ὧν Pap. Ryl. rell. || 3 ἐν εὔ DTRSV
 [II] || 4 χρεόνται Pp χρεόνται Pap. Ryl. rell. || 5 δύνανται PMDTRSV || 6 καταρρόον
 AB | κομίζονται C | κατερραμένη DRV κατερραγμένη C || 7 ῥίπι καλάμων P^{ac}
 ῥίπει (ut vid.) (ei ex η corr.?) M ῥιπῆ καλάμων D^{ac} ῥίπι καλάμων TRSV ῥίπει
 καλάμων ABCP^p cf. Lexx.; ῥίψ usurpatur IV 71, 4 (ῥίπε(σ)ι ε 256 a ῥίπος potius
 quam a ῥίψ derivandum esse censeo) | τετριμμένος PM τετριμμένος (η ex ι videtur
 mutatum) A τετριμμένος pR^{ac} τετριμμένος V | διτάλαντος A^{ac} CD^{ac} || 8 σταθμῶ
 SV || 10 χωρεῖ C || 11 ἐλκόμενος ABC || 14 πόλεις MDTSV πόλεις PR || 15 πόντῳ
 κόλπῳ PM Ald. || 16 γὰρ om. SV | γίγνεται P γίνεται p cett. | αἱ δὲ - ὑπερ-
 έχουσαι seclusi || 17 ὑπερέχουσι BCPM ai in i mut. nescio quae man. A | τὰ
 om. ABCM || 19 ἀναπλῶντι C ἀναπλῶντι M | γίγνεται P γίνεται p cett. ||
 20 οὐκ· οὐδ' ABCPM | Κερκάσωρον M

ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου πλέων ἤξεις
κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλενυμένην. τούτων δὲ ἡ μὲν 98
Ἀνθυλλα εὐόσα λογίμη πόλις ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδοται τοῦ αἰεὶ
βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐξ ὅσων ὑπὸ
5 Πέρσησί ἐστι Αἰγύπτου. ἡ δὲ ἐτέρη πόλις δοκέει μοι τὸ οὐνομα ἔχειν ἀπὸ 2
τοῦ Δαραοῦ γαμβροῦ, Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου τοῦ Ἀχαιοῦ, καλεῖται γὰρ
δὴ Ἀρχάνδρου πόλις· εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχάνδρος, οὐ μέντοι γε
Αἰγύπτιον τὸ οὐνομα.

II

Μέχρι μὲν τούτου ὅψις τε ἐμὴ καὶ γνώμη καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσά 99
10 ἐστι, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου Αἰγυπτίους ἐρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἥκονον·
προσέσται δὲ αὐτοῖσι τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος.

Τὸν Μῖνα πρῶτον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου οἱ ἱερεῖς ἔλεγον τοῦτο μὲν 2
ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ ποταμὸν πάντα ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος
τὸ ψάμμινον πρὸς Λιβύης, τὸν δὲ Μῖνα ἄνωθεν, ὅσων τε ἑκατὸν σταδίων
15 ἀπὸ Μέμφιος, τὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώσαντα τὸ μὲν
ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηρᾶναι, τὸν δὲ ποταμὸν ὀχетеῦσαι τὸ μέσον τῶν
ὀρέων ῥέειν. (ἔτι δὲ καὶ νῦν ὑπὸ Περσέων ὁ ἀγκῶν οὗτος τοῦ Νείλου, 3

AB C P(p)M DTR SV

Περσῆσι ἐστι (98, 1) – ἱστορίη (99, 1) Pap. Rylands fr. II

Σχόλ. 98, 1 (ad λογίμη) ἀποπληρομένη καὶ ἐρηψισμένη, ἡ ὅτι ἐν αὐτῇ ἐλλόγμοι
τῶς εἴσι. νοεῖσθαι δὲ δύναται ἐκ τοῦ λογίζεσθαι τοῦ 'λογαριάζειν', ἐξ οὗ καὶ λογιστής
BR

T 2s. Steph. Byz. Ἀνθυλλα· πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ· τούτων δὲ –
ἐξαίρετως

3 Poll. II 122: v. ad I 1, 1

1 Κανώβου R || 2 Ἀνθυλλάν C Ἀνθύλαν M | τε om. M | τὴν om. DTRSV |
καλενυμένην C || 3 ἐξαίρετως Steph. Byz. | τοῦ om. R | αἰεὶ AB || 4 γίνεταί P
γίνεται p cett. | ὅσων S || 5 δοκέει μοι πόλις Pap. Ryl. | σχεῖν Pap. Ryl. ||
6 τοῦ Φθίου – 7 Ἀρχάνδρου haplogr. om. B¹ | γὰρ om. R habet Pap. Ryl. ||
7 εἴη ei litt. η supra lin. add. man. altera Pap. Ryl. || 7.8 αἰγυπτίον γε Pap. Ryl.,
cf. Linnér, De ordine verborum in papyris servato, Eranos 39, 1941, 147s., qui
censet μέντοι γε hiatus evitandi causa esse usurpatum | ad divisionem v. praef. LXI
9 ἐμοί M Ald. | ἱστορίη Pap. Ryl.^{ac} (ubi γνώμη vel γνώμη non extat) || 10 τὰ om.
MT || 11 πρόσσεσι SV | δέ τι καὶ αὐτοῖσι καὶ DTRSV δέ τι καὶ (del. P²) αὐτοῖσι
τι καὶ P δέ τι καὶ αὐτοῖσι τι καὶ pM Ald. || 12 τὸν Μῖνα τὸν πρῶτον DTR^{ac}S τὸν
Μῖνα τὸν πρῶτον D¹R^cV | τούτων PpM || 13 ἀπογεφυρῶσαι καὶ ABCPM an
ἀποχερῶσαι sit scribendum dubitat Legrand | ῥέει C || 14 ψάμμινον DTRSV^c
ψάμμινον V^{ac} ψάμμινον PpM Ald. | Μῖνα R^{ac} || 15 τὸν om. DTRSV, del. Legrand |
μεσαμβρίας ABC || 16 ἀποξηρῆναι pars editorum, cf. VII 109, 1 || 17 οὐρέων CPpM
Ald.

ὥς ἀπεργμένος ῥήη, ἐν φυλακῇσι μεγάλῃσι ἔχεται φρασσόμενος ἀνὰ πῶν
 ἔτος· εἰ γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτῃ, κίνδυνος πάση
 4 Μέμφι κατακλυσθῆναι ἔστι.) ὥς δὲ τῷ Μῖνι τοῦτω τῷ πρώτῳ γενομένῳ
 βασιλεῖ χέρσον γεγονέναι τὸ ἀπεργμένον, τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι
 ταύτην, ἣτις νῦν Μέμφις καλέεται (ἔστι γὰρ καὶ ἡ Μέμφις ἐν τῷ στενῷ
 5 τῆς Αἰγύπτου), ἔξωθεν δὲ αὐτῆς περιορῶσαι λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς
 βορέην τε καὶ πρὸς ἐσπέρην (τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖλος ἀπέργει),
 τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱὸν ἰδρῦσασθαι ἐν αὐτῇ ἐὼν μέγα τε καὶ
 100 ἀξιαπληγτότατον. μετὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱοέες ἐκ βύβλου ἄλλων
 βασιλέων τριηκοσίων καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν τσσαύτῃσι δὲ γενεῇσι 10
 ἀνθρώπων ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία δὲ γυνὴ ἐπιχωρὴ, οἱ δὲ
 2 ἄλλοι ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ γυναικὶ οὐνομα ἦν, ἣτις ἐβασίλευσε, τὸ περ
 τῇ Βαβυλωνίῃ, Νίτωκρις· τὴν ἔλεγον τιμωρέουσαν ἀδελφεῶ, τὸν Αἰγύ-
 πτιοι βασιλεύοντά σφρων ἀπέκτειναν, ἀποκτείναντες δὲ οὕτως ἐκείνη
 ἀπέδωκεν τὴν βασιλιήν, τοῦτω τιμωρέουσαν πολλοὺς Αἰγυπτίων δόλῳ 15
 3 διαφθεῖραι. ποιησαμένην γὰρ μιν οἶκημα περιμήκης ὑπόγειον καινοῦν τῷ
 λόγῳ, νόῳ δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι· καλέσασάν τε μιν Αἰγυπτίων, τοὺς
 μάλιστα μεταίτους τοῦ φόνου ἤδεε, πολλοὺς ἐστιᾶν, δαιτυμένους δὲ
 4 ἐπεῖναι τὸν ποταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ μεγάλου. ταύτης μὲν περὶ
 τσαῦτα ἔλεγον, πλὴν ὅτι αὐτὴν μιν, ὥς τοῦτο ἐξέργαστο, ῥῆναι ἐς 20

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 100, 3 (ad καινοῦν) καινέον ἢ καινοῦν· λόγῳ καινῷ χρῆσασθαι B

T 9–10 Ios. Antiqu. VIII 6, 157 νομίζω δὲ καὶ Ἡρόδοτον τὸν Ἀλικαρνασέα διὰ
 τοῦτο μετὰ Μιναιῶν τὸν οἰκοδομήσαντα Μέμφιν τριάκοντα καὶ τριακοσίων βασιλεῖς
 Αἰγυπτίων γενέσθαι λέγοντα μὴ δηλῶσαι αὐτῶν τὰ οὐνόματα, ὅτι κοινῶς Φαραῶν
 ἐκαλοῦντο· καὶ γὰρ μετὰ τὴν τοῦτων τελευτὴν γυναικὸς βασιλευσάσης λέγει τοῦνομα
 Νικαύλην καλῶν

9 Hes. ἀξιαπληγτότατον· ἀξιολογώτατον, ἄξιον ἀφηγήσεως. Bekk. Anecd. 413
 ἀξιαπληγτότατον· ἀξιολογώτατον || 16 Λέξ. καινοῦν· τὸ χρῆσασθαι λόγῳ καινῷ (cf.
 Schol.). Suid. καινοῦν· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρῆσασθαι

1 ὥς T | ἀπεργμένος A¹ | χ in γο mut. (an ἀπερχόμενος voluit?) A² vel man.
 rec. ἀπεργόμενος BC | ῥέει M ῥέει cett. | ὥς — ῥήη vel ὥς — ῥέει scribendum
 censet Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn V. 26 | ἔχεται φρασσόμενος μεγά-
 λῃσι D || 3 ὥς δὲ τῷ | τῷ δὲ DRSV | Μηρ C¹ R^c || 4 ἐν haplogr. om. ABC |
 κτίσαι πόλιν M || 7 πρὸς¹ om. M || 8 τὸ ἱὸν τοῦ Ἡφαίστου M || 9 βύβλου RSV^c
 βύβλων M Ald. || 10 τριηκοσίων τε καὶ (τε ex τ' ortum?) PpM Ald. | δὲ om.
 ABCPM || 12 δὲ om. D | οὐνομα om. M || 12–13 τὸ περ ἐν τῇ ABC | ἐκείνη¹⁰ V || 15.16 δια-
 φθεῖραι δόλῳ PMDTRSV || 16 ὑπόγειον R ὑπόγειον SV | καὶ νοῦν D² TR καὶ
 νῦν SV || 17 καλέσαν TRSV καλέουσαν M Ald. | τε scripsi δὲ eodd. del. Abicht ||
 18 ἥδε TRSV || 20 μιν M μὲν Ald. | ἐξέργατο V ἐξέργάσατο S

οἰκημα σποδοῦ πλέον, ὅπως ἀτιμώρητος γένηται. τῶν δὲ ἄλλων βασιλέων 101
οὐ γὰρ ἔλεγον οὐδεμίαν ἔργων ἀπόδεξιν κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος
πλήν ενός τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν Μοίριος· τοῦτον δὲ ἀποδέξασθαι μνη- 2
μόσυνα τοῦ Ἡφαίστου τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια,
λίμνην τε οὐρύξαι, τῆς ἡ περιόδου ὅσων ἐστὶ σταδίων ὕστερον δηλώσω,
πυραμίδας τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομῆσαι, τῶν τοῦ μεγάρου πέρι ὁμοῦ αὐτῇ τῇ
λίμνῃ ἐπιμνήσονται. τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων
οὐδὲνα οὐδέν.

Παραμεινόμενος ὦν τούτους τοῦ ἐπὶ τούτοις γενομένου βασιλέως, τῷ 102
οὐνομα ἦν Σέσωστρις, τοῦτον μνήμην ποιήσομαι, τὸν ἔλεγον οἱ ἱερεῖς 2
πρῶτον μὲν πλοίοις μακροῖσι ὁρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοὺς
παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους καταστρέφεσθαι, ἐς δ
πλέοντά μιν πρόσω ἀπικέσθαι ἐς θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων.
ἐνθεῦτεν δὲ ὡς ὀπίσω ἀπικέτο ἐς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱερέων τὴν φάτιν 3
στρατιὴν πολλὴν λαβὼν ἤλανε διὰ τῆς ἡπείρου πᾶν ἔθνος τὸ ἐμποδὼν
καταστρεφόμενος. ὁτέοις μὲν νῦν αὐτέων ἀλκίμοις ἐνετόγχανε καὶ 4
δεινῶς γλιχομένοις περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας ἐνίστη ἐς
τὰς χώρας διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε ἔκοντος οὐνομα καὶ τῆς πάτρης
καὶ ὡς δυνάμει τῇ ἔκοντος κατεστρέψατο σφεας· ὅτεον δὲ ἀμαχητὶ καὶ 5
εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλῃσι κατὰ
ταῦτα καὶ τοῖσι ἀνδρόισι τῶν ἐθνέων γενομένοις καὶ δὴ καὶ αἰδοῖα
γυναικὸς προσενέγραφε δῆλα βουλόμενος ποιέειν, ὡς εἴησαν ἀνάγκιδες.

AB C P(p)M DTR SV

T 19–22 Eust. II. 668 (ad H 97 ss.) ἱστορεῖ . . . Ἡρόδοτος ὅτι Σέσωστρις, εἰ ποτε
ἀνδρῶν εὐπετέως καὶ ἀμαχητὶ περιγένοιτο, στήλας στήσας αἰδοῖα γυναικῶν τοῖς ἀν-
δρείοις προσέγραψε δηλῶν, ὡς ἦσαν ἀνάγκιδες. Schol. Apollon. Rhod. δ 272 Θεό-
πομπος . . . ἐν γ' Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν ὅτι, εἰ μὲν τινες
πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεχόρου, γυναικείον
ταῖς στήλαις αἰδοῖον προστίθει σύμβολον τῆς μαλακίας

1 πλέον D || 2 ἔργων om. MR | κατ' οὐδὲν εἶναι | καὶ οὐδὲν εἶναι Stein: an κατὰ
τὸ οὐδὲν scribendum? cf. autem ἀντὶ δὲ ἀρχεσθαι (I 210, 2) et VI 32, VII 170, 2,
quibus locis noster inarticulato infinitivo utitur post praepositionem || 3 Μόριος
DTRSV || 4 βορῆν ABC || 5 περίμετρος pM Ald. | ὅσων R || 6 μεγέθεος SV ||
9 οὐν M | βασιλέως C || 10 ἔην M Ald. | ἔλεγον om. DTRSV || 11 πλοίοις Pp ||
12 παρὰ περὶ M Ald. || 13 μηκέτι M Ald. | βραχέων D² βρεγέων M || 14 τὸν R ||
15 πολλὴν στρατιὴν τῶν λαβὼν ABC^{ac}PM | ἐμποδὼν RSV || 16 αὐτῶν Pp αὐ-
τῶι C | καὶ om. P¹ DTRSV || 17 δεινῶς γὰρ R | ἀνίστη S || 19 δυνάμει AB¹ D¹ |
ὅτεον] καὶ τέων C || 19–20 εὐπετέως καὶ ἀμαχητὶ Eust. || 20 πόλεις MDTRSV
πόλεις Pp Ald. || 21 ταῦτα AB | καὶ¹ om. M | ἀνδρόισι D¹ ἀνδρῆσι T | δὴ
καὶ om. M || 22 γυναικῶν Eust. | προσενέγραφε DTRSV προσανέγραφε M Ald. |
ἦσαν PMDTRSV, idem fort. recognoscas ex Eust.

- 103 ταῦτα δὲ ποιέων διεξῆγε τὴν ἡπειρον, ἐς δ' ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην διαβάς τοὺς τε Σκύθας κατεστρέψατο καὶ τοὺς Θρήκας. ἐς τούτους δέ μοι δοκεῖ καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος στρατός· ἐν μὲν γὰρ τῇ τούτων χώρῃ φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στήλαι, τὸ δὲ προσωτέρω τούτων 2 οὐκ ἐτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέψας ὀπίσω ἦε· καὶ ἐπεῖτε ἐγίνετο ἐπὶ Φάσι 5 ποταμῷ, οὐκ ἔχω τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐωντοῦ στρατιῆς μόριον, ὅσον δὴ αὐτοῦ κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας, εἴτε τῶν τινες στρατιωτῶν τῇ πλάνῃ 10 αὐτοῦ ἀχθεσθέντες περὶ Φᾶσιν ποταμὸν κατέμειναν. φαίνονται μὲν γὰρ ἐόντες Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς ἢ ἀκούσας ἄλλων 10 λέγω· ὥς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, εἰρόμην ἀμφοτέρους, καὶ μᾶλλον οἱ 2 Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν Αἰγυπτίων ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν δ' ἔφασαν Αἰγύπτιοι τῆς Σεσώστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς Κόλχους· αὐτὸς δὲ εἶκασα τῆδε καὶ ὅτι μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλότριχες (καὶ τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι), ἀλλὰ τοισίδε καὶ 15 μᾶλλον ὅτι μῦθοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες 3 περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ αὐτοὶ ὁμολογεύουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι, Σύριοι

AB C P(p) DTR M SV

T 16—p. 201, 5 Ios. c. Apion. I 168—170 περὶ . . . Κόλχων ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ φησὶν οὕτως· μῦθοι δὲ πάντων, φησί, Κόλχοι — ἐξέμαθον (in Atticas vertit formas bis μῦθος excepto). Antiqu. VIII 10, 260—262 μέμνηται . . . ταύτης τῆς στρατείας καὶ ὁ Ἀλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος περὶ μόνον τὸ τοῦ βασιλέως πλανηθεὶς ὄνομα, καὶ ὅτι ἄλλοις τε πολλοῖς ἐπῆλθεν ἔθνεσι καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἐδουλεύσατο λαβὼν ἀμαχητὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν αὐτῇ· φανερόν δ' ἐστίν, ὅτι τὸ ἡμέτερον ἔθνος βούλεται δηλοῦν χειριζόμενον ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτίου, ἐπάγει γάρ, ὅτι στήλας κατέλιπεν ἐν τῇ τῶν ἀμαχητὶ παραδόντων ἑαυτοῦς αἰδοῖα γυναικῶν ἐγγράφας . . . φησὶ δὲ καὶ Αἰθιοπίας παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι τὴν τῶν αἰδίων περιτομήν· Φοίνικες γάρ (om. codd. aliquot) καὶ Σύριοι — μεμαθηκέναι (in Atticas formas vertit). Eust. Dion. 772 . . . λέγων ὅτι Σύριοι οἱ περὶ Θερωμάδοντα ποταμὸν — τοῦτοις (τούτων v. l.) ἀστυγείτονες. Schol. Apollon. Rhod. a 1024 idem memorat.

14 Eust. Od. 1864 (ad τ 246) οὐλοκάρονος . . . ὁ παρὰ Ἡροδότῳ οὐλόδροξ, καὶ ἔστιν ἐκεῖνο τοῦ παρ' Ὀμήρῳ σαφέστερον. Poll. II 23 καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ

2 ἐκ τούτου B^{ms} || 3 καὶ || καὶ οὐ PMTRSV οὐ suprascr. A² || 4 τὸ τῷ DRSV || 5 ἐγένετο CPM | Φάσει SV || 6 ἀτρεκέως τὸ ἐνθεῦτεν DTRSV | ὁ βασιλεὺς om. M || 7 δὴ om. SV | αὐτοῦ om. P'DRSV habent P^{ms}p cett. || 8 καταλείπει ABC || 9 ἀχθέντες TRSV | περὶ Φᾶσιν ποταμὸν om. M || 10 ἐόντες om. M | οἱ Κόλχοι ABCPM | αὐτὸς om. M | ἄλλων om. M || 11 ἐγίνετο T | ἡρόμην ABCPM || 12 τῶν¹ om. M | οἱ om. M || 13 οἱ Αἰγύπτιοι ABC | Σεσώστριδος T || 14 μελάχροές DRSV || 15 ἀφήκει DTRSV | τοισίδε C | καὶ² om. PMDTRSV || 16 ὅτι om. DR οὗτοι SV | ἀνθρώπων om. Ios. | καὶ Αἰθίοπες om. M || 17 περιτάμνοσιν C | Σύριοι PMDTRSV Ios. c. Ap. Σύριοι Ios. Ant. rell. | οἱ om. MDR || 18 οὗτοι Ios.

δὲ οἱ περὶ Θερμόδοντα ποταμὸν καὶ Παρθένιον καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοις
 ἀστυγείτονες ἔοντες ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι· οὗτοι γὰρ
 εἰσι οἱ περιταμνόμενοι ἀνθρώπων μῦθοι. καὶ οὗτοι Αἰγυπτίοις φαίνονται
 ποιεῦντες κατὰ ταῦτά, αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν οὐκ ἔχω 4
 εἰπεῖν, ὁκότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον, ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι φαίνεται
 ἔόν. ὥς δὲ ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τὸδε τεκμήριον
 γίνεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, οὐκ ἐτι Αἰγυπτίους
 μιμνέονται κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπιγινομένων οὐ περιτάμνουσι τὰ
 αἰδοῖα. φέρε νυν καὶ ἄλλο εἶπω περὶ τῶν Κόλχων, ὥς Αἰγυπτίοις προσ- 105
 φερέες εἰσί. λῖνον μῦθοι οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ἐργάζονται καὶ κατὰ
 ταῦτά, καὶ ἡ ζῶη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι. λῖνον δὲ τὸ
 μὲν Κολχικὸν ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται, τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀπικνεύμενον καλέεται Αἰγύπτιον. τὰς δὲ στήλας, τὰς ἴστα κατὰ τὰς 106
 χώρας ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῦνες οὐκ ἐτι φαίνονται
 περιεοῦσαι, ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς ὥρων εἰσάσας καὶ τὰ
 γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνέοντα καὶ γυναικὸς αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ 2
 Ἰωνίην δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολασμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ
 τῆς Ἐφεσίδης ἐς Φώκαιαν ἔρχονται καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην· ἐκα- 3
 τέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται μέγας πέμπτῃς σπιθαμῇ τῇ μὲν δεξιῇ
 20 χειρὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ ἀριστερῇ τόξα, καὶ τὴν ἄλλην σκευὴν ὡσαύτως·

ABC P(p) DTR M SV

Σχόλ. 106, 3 (ad σκευήν) ὀπλισμὸν BR

T 12 Poll. V 26 Ἡρόδοτος ... τὸ Φασιανόν, ὅπερ ἐστὶ Κολχικόν, ὑφ' Ἑλλήνων
 Σαρδονικὸν καλεῖσθαι λέγει || 15–16 Ios. Antiqu. VIII 10, 260. 261: v. ad 104, 3

19 Didym. ap. Prisc. de fig. num. 17 (GL III 411) τοὺς τέσσαρας ἡμῖσι πῆχεις
 πέμπτῃ σπιθαμῇ, καθάπερ φησὶν Ἡρόδοτος

1 οἱ περὶ] ὑπὲρ C | καὶ Παρθένιον ποταμὸν ABCPM Ios. ποταμὸν καὶ Παρθέ-
 νιον Eust. rell. | μάκρωνες C | ω ex o corr. V || 3 ἀνθρώπων περιταμνόμενοι DT
 RSV | μῦθοι C | Αἰγύπτιοι TRSV || 4 ποιοῦντες M | τὰ αὐτά DTMSV αὐτά R ||
 5 ἐμαθον M | τι om. DTRSV || 6 Αἰγύπτῳ C | τεκμήριον] μαρτύριον PDTRMSV ||
 8 ἄλλα τῶν – 9 αἰδοῖα haplogr. om. M | τὰ² om. TR || 9 νυν] δὴ PpM Ald. ||
 10 λῖνον μῦθον S | λῖνον μῦθοι P | λῖνον μῦθον οἱ V | λῖνον μῦθοι p cett. | καὶ²
 om. PDTRMSV || 11 τὰ αὐτά DTRSV | ζῶη vel ζώνη TRSV | ζῶη C | πᾶσι T
 δὲ πᾶσα D | ἀλλήλοισι PDTRV || 12 Σαρδονικὸν ABCPS Σαρδονικὸν Poll.
 cett. Σαρδινικὸν coni. Abicht, v. Lucchesi Orientalia 47, 1978, 109ss. || 13 ἀπικ-
 νεόμενον DTRSV | καλεῖται M | αἱ δὲ στήλαι τὰς ABCP αἱ δὲ στήλαι ἄς M |
 ἴστη DRSV || 13–14 κατὰ χώρας Pp κατὰ χώραν M Ald. || 15 ὥρων B ὥρων
 DTRV ὄρων S || 16 τὰ om. D || 18 ἐς Φωκαίαν ἀνέρχονται RV ἐφ' ᾧ καὶ ἀνέρ-
 χονται S | εἰς Φώκαιαν κατέρχονται M | ἐκατέρωθεν MSV || 19 μέγεθος SV ||
 20 χειρὶ M Ald. | τόξαν ut vid. M | τόξον Ald. | κατασκευήν DTRSV ακασ(?)·
 εὐνήν M

- 4 καὶ γὰρ Αἰγυπτίην καὶ Αἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν ἕτερον
 ὤμον διὰ τῶν στηθῶν γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια δῆλκει ἐγκεκολλημένα
 λέγοντα, τὰδε ἔγὼ τήνδε τὴν χώραν ὥμοισι τοῖσι ἐμοῖσι ἐκτησάμην·
 5 ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστί, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ, ἐτέρωθι δὲ δεδήλωκε. τὰ
 δὴ καὶ μετεξέτεροι τῶν θεησαμένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσιν εἶναι
 πολλὰ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι.
- 107 Τοῦτον δὴ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρόντα καὶ ἀνάγοντα
 πολλοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐθνῶν, τῶν τὰς χώρας κατεστρέφατο, ἔλεγον
 οἱ ἱεεῖς, ἐπεῖτε ἐγένετο ἀνακομιζόμενος ἐν Δάφνησι τῆσι Πηλουσίησι, τὸν
 ἀδελφεὸν αὐτοῦ, τῷ ἐπέτρεψε Σέσωστρις τὴν Αἴγυπτον, τοῦτον ἐπὶ ξείνια¹⁰
 αὐτὸν καλέσαντα καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς παῖδας περηνῆσαι ἔξωθεν τὴν οἰκίαν
 2 ὕλην, περηνήσαντα δὲ ὑποπρῆσαι· τὸν δὲ ὥς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβου-
 λεύεσθαι τῇ γυναικί, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτὸν ἅμα ἄγεσθαι· τὴν
 δὲ οἱ συμβουλευσάτι τῶν παίδων ἐόντων ἐξ τοὺς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτεί-
 ναντα γεφυρώσαι τὸ καίμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνοντας¹⁵
 ἐκσφῆζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν, καὶ δύο μὲν τῶν παίδων
 κατακαῆναι τρόπῳ τοιούτῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀποσωθῆναι ἅμα τῷ πατρί.
- 108 νοστήσας δὲ ὁ Σέσωστρις ἐς τὴν Αἴγυπτον καὶ τισάμενος τὸν ἀδελφεὸν
 τῷ μὲν ὀμίλῳ, τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας κατεστρέφατο, τοῦτῳ μὲν
 2 τὰδε ἐχρήσατο· τοὺς τε ἐβδομήκοντα λίθους τοὺς ἐπὶ τούτῳ τοῦ βασιλέως²⁰
 κομισθέντας ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερὸν ἐόντας μεγάλῃ περιμήκειας οὔτοι
 ἦσαν οἱ ἐλκύσαντες, καὶ τὰς διώρυχας τὰς νῦν ἐούσας ἐν Αἰγύπτῳ πάσας
 οὔτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρξαν ἐποίησαν τε οὐκ ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν
 3 εἶδον ἱππασίμην καὶ ἁμαξευομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ γὰρ

AB C P(p) DTR M SV

ποιῆσαι (107, 2) — ὀμίλῳ (108, 1) Pap. Rylands fr. III

Σχόλ. 106, 5 (ad μετεξέτεροι) ἐνοιοι B 108, 1 (ad τισάμενος) τιμωρησάμενος BR

9 Eust. Dion. 916: v. ad 30, 2

1 Αἰθιοπίην T || 3 νόμοισι S ὥμοισι V || 5 θεησαμένων DTRSV || 6 ἀληθείης M
 Ald. || 8 πολλὰς M Ald. | ἐθνῶν] ἄντων (i. e. ἀνθρώπων) M || 9 ἐγένετο RM Ald. ||
 10 ἐόντοῦ ABC | ὁ Σέσωστρις ABC || 11 περηνῆσαι PDTRMSV || 12 ὕλην RSV^{ac} |
 περηνήσαντα PDTRMSV || 13 ἅμα om. M || 14 τοὺς] τὰς RSV | ἐκτείνοντα
 DRSV || 15 καίμενον TRSV || 17 τοιούτῳ PpM Ald. τοιούτῳ (οὔτῳ in lit. D) Pap.
 Ryl. rell. || 18 τισάμενος] κτησάμενος vel sim. M | ἀδείλων Pap. Ryl.¹ ἀδελ-
 φῶν Pap. Ryl.² codd. || 19 τοῦτο CMV || 20 ἐβδομήκοντα (i. e. ο') scripsi οἱ codd..
 quod nulla ratione e syntaxi potest explicari (non est coniungendum cum κομι-
 σθέντας ultra modum remoto, praesertim cum haec vox minime sit particeps illius
 propositionis cuius regimen est τοὺς λίθους, ex quo per posterius τοὺς pendet κομι-
 σθέντας) | βασιλέως ABT || 21 μεγάλῃ ABT || 23 ἀνακομιζόμενοι T | ὥρυσσον
 ABC | ἐποίησαν PDTRMSV || 24 ἱππασίμην DTRSV

τούτον τοῦ χρόνον Αἴγυπτος ἐοῦσα ἅπασα πεδιάς ἀνιππος καὶ ἀναμάξεντος
γένονεν· αἷται δὲ τούτων αἱ διώρυχες γεγόνασιν ἐοῦσαι πολλαὶ καὶ
παντοίους τρόπους ἔχουσαι. κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ 4
βασιλεὺς· ὅσοι τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκτηντο τὰς πόλεις
5 ἀλλ' ἀναμέσους, οὗτοι, ὅπως τε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, σπανίζοντες ὕδατον
πλατυτέροισι ἐχρέωντο τοῖσι πόμασι [ἐκ φρεάτων χρεώμενοι]. τούτων μὲν
δὴ εἵνεκα κατετμήθη ἡ Αἴγυπτος. κατανεῖμαι δὲ τὴν χώραν Αἰγυπτίοισι 109
ἅπασι τοῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα, κλήρον ἴσον ἐκάστω τετραγώνον
διδόντα καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσόδους ποιήσασθαι ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν
10 ἀποτελέειν κατ' ἐνιαυτόν. εἰ δὲ τις τοῦ κλήρου ὁ ποταμὸς τι παρέλοιτο, 2
ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσθίμηναι τὸ γεγεννημένον· ὁ δὲ ἔπεμπε τοὺς ἐπισκε-
ψομένους καὶ ἀναμετρούσοντας, ὅσῳ ἐλάσσων ὁ χώρος γεγενῆται, ὅπως
τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. δοκεῖ δέ μοι 3
ἐνθεῦτεν γεωμετρίῃ εὐρεθείσα ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γὰρ
15 καὶ γνώμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρης παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον
οἱ Ἕλληνες.

Βασιλεὺς μὲν δὴ οὗτος μούνος Αἰγύπτιος Αἰθιοπίας ἤρξε, μνημόσυνα δὲ 110
ἐλίπετο πρὸ τοῦ Ἡφαιστείου ἀνδριάντας λιθίνους δύο μὲν τριήκοντα

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 109, 2 (ad ἀποφορῆς) τὸ τέλος τὸ ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις τελοῦ-
μενον B

T 14–15 Eust. Dion. 988 σοφοὶ . . . οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ ὡς Ἡρόδοτος λέγει, παρ'
αὐτῶν οἱ Ἕλληνες ἔμαθον πόλον καὶ γνῶμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας

1 Poll. III 96 ἀνιππος . . . καὶ ἀναμάξεντος· Ἡρόδοτος λέγει || 9 Λέξ. ἀποφορὴν
(ἀποφορὴν Lexx. alphab. ord. conscr.) τὴν τελουμένην τιμὴν ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς
δεσπόταις. Greg. Cor. 127 ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπό-
ταις. Suid. ἀποφορὴ· παρὰ Ἡροδότῳ ἡ τελουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.
cf. Schol.

1 ἅπασα πεδιάς AB πᾶσα πεδιάς C πεδιάς πᾶσα cett. | ἀνιππος R | ἀμάξεν-
τος D || 3 τόπους Vat. 122 Valla || 4 ἔκτηνται C ἐκέκτηντο D ἐκτέατο fort. Eust.
(cf. ad IV 66) | τὰς om. P¹M Ald. hab. P²p cett. || 5 ἀπὶ M | post ὁ ποταμὸς
fere καὶ τὰ πεδία ἀποξηραίνοντο excidisse existimat Legrand Steinium secutus ||
6 ἐχρέοντο PDRSV | πόμασι AB¹C πόματι PR^{ac} πόματι R^cV | ἐκ φρεάτων
χρεώμενοι seclusi, iam suspicatur Schweighauser | χρεώμενοι Pp ἀρνούμενοι pro-
pos. Dindorf (an sit ita scribendum iam dubitat Schweighauser) || 7 δὴ om. DT
RSV | ἡ om. ABCT || 8 ἴσον] ὅσον C || 9 τὰς] τοὺς R || 10 ἐπιτελέειν DT²RMSV |
τι (ex haplogr. maiusculorum TI Π?) om. P¹DTRSV habent P²p cett. || 12 γέγο-
νεν ABC, ad syntaxin cf. 73, 4 || 13 τελέη M | δέ om. DTRV || 15 μέρη AB ||
16 οἱ om. M || 17 δὲ δὴ οὗτος S δὲ οὗτος δὴ TRV δὴ οὗτος δὴ P^{ac}DM μὲν δὴ
οὗτος P^cPM Ald. rell. || 18 ἐλίπετο B | Ἡφαιστίον ABC litterae l litteras ei su-
prascr. nescio quae man. A | μὲν] μὲν καὶ M | τριήκοντα ABC

- πήχεων, ἐωντόν τε καὶ τὴν γυναῖκα, τοὺς δὲ παῖδας ἔοντας τέσσαρας,
 2 εἴκοσι πήχεων ἕκαστον. τῶν δὴ ὁ ἱεὺς τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα
 πολλῷ Δαρεῖον τὸν Πέρσῃ οὐ περιεῖδε ἰσάντα ἔμπροσθε ἀνδριάντα φᾶς
 οὐ οἱ πεποιῆσθαι ἔργα, οἷά περ Σεσώστρι τῷ Αἰγυπτίῳ. Σέσωστρῳ μὲν
 γὰρ ἄλλα τε καταστρέφασθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσῳ ἐκείνου καὶ δὴ καὶ 5
 3 Σκύθας, Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας εἰλεῖν. οὐκ ὦν δίκαιον εἶναι
 ἰσάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημάτων μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι
 ἔργοισι. Δαρεῖον μὲν νῦν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι.
 111 Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος ἐκδέξασθαι ἔλεγον τὴν βασιληίην τὸν
 παῖδα αὐτοῦ Φερώων, τὸν ἀποδέξασθαι μὲν οὐδεμίαν στρατηίην, συνενειχθῆ- 10
 ναι δὲ οἱ τυφλὸν γενέσθαι διὰ τοιόνδε πρῆγμα· τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος
 μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὥς ὑπερέβαλε τὰς ἀρούρας,
 2 πνεύματος ἔμπροσθέντος κυματὶς ὁ ποταμὸς ἐγένετο. τὸν δὲ βασιλέα
 λέγουσι τοῦτον ἀτασθαλίῃ χρησάμενον λαβόντα αἰχμὴν βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ, μετὰ δὲ αὐτίκα καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμούς 15
 τυφλωθῆναι· δέκα μὲν δὴ ἔτεα εἶναι μιν τυφλόν, ἑνδεκάτῳ δὲ ἔτι
 ἀπικέσθαι οἱ μαρτηῖον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὥς ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 ζημίας καὶ ἀναβλέπει γυναϊκὸς οὐρῳ νινάμενος τοὺς ὀφθαλμούς, ἦτις
 παρὰ τὸν ἐωντῆς ἄνδρα μόνον πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος·
 3 καὶ τὸν πρώτης τῆς ἐωντοῦ γυναϊκὸς πειραῖσθαι, μετὰ δέ, ὥς οὐκ ἀνέβλεψε, 20
 ἐπεξῆς πασέων πειραῖσθαι, ἀναβλέψαντα δὲ συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας, τῶν
 ἐπειρώθη, πλὴν ἣ τῆς τῷ οὐρῳ νινάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλέεται Ἐρυνθρὴ βῶλος, ἐς ταύτην συναλίσαντα ὑποπρῆσαι πάσας σὺν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 111, 2 (ad ζημίας) επιτιμήσεως B

T 23 Steph. Byz. Ἐρυνθρὰ βῶλος· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος δευτέρα

13 Eust. II. 827 (ad A 21) ἔστι νοῆσαι . . . ὅτι ὁ 'Κινύρης' Ἰωνικῆς διαλέκτου
 ἐστίν, ἐπεὶ καὶ ὁ κυματίας ποταμὸς κυματὶς παρ' ἐκείνῳ (i. e. Ἡροδότῳ) εἰρηται.
 Od. 1538 (ad ε 296) Ἰωνικόν . . . τὸ 'Βορέης', καθὰ καὶ τὸ κυματὶς παρὰ Ἡροδότῳ·
 κοινὰ δέ γε ὁ Βορέας καὶ ὁ κυματίας

1 τέσσαρας CPDTMV || 2 τὸν δὲ D^{ac} τὸν δὲ δὴ D^c τῶν δὲ δὴ TRSV | ἱερεὺς V ||
 3 περιεῖδε AB¹PDTRSV || 4 οἱ om. DTRSV | Σέσωστρις (ut vid.) M Σεσώ-
 στριῦ Ald. | Σέσωστρις DTRSV || 5 ἔθνεα R || 6 Δαρεῖον - Σκύθας haplogr.
 om. P¹DTRSV habent P^mp cett. || 7 ἰσάναι] σάναι M Ald. om. T | τῶν]
 τοῦ C | ὑπερβαλλόμενον TR || 7.8 τοῖς ἐκείνου ἔργοισι M τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι
 Ald. || 9 ἔλεγον om. T || 10 Φέρωνα TRMSV Φέρων vel Φερώων cett. | οὐδὲ μὴν
 DTRMSV | στρατηίην DTRSV || 14 τοῦτον λέγουσι M || 17 ἀναπικέσθαι SV ||
 20 μετὰ - 21 πειραῖσθαι haplogr. om. C | ἀνέβλεψε ABC || 21 πασέων] πολλέων conl.
 Legrand | δὲ om. V | τῶν] ὦν M || 22 μὴν M Ald. || 23 συναλίσαντα V συνα-
 λίσαντας R συναλῆσαντα T

αὐτῇ τῇ πόλει. τῆς δὲ νιψάμενος τῷ οὐρῷ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς 4
 γυναιῖκα. ἀναθήματα δὲ ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν ἄλλα τε
 ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγισμα ἀνέθηκε, καὶ τοῦ γε λόγον μάλιστα ἀξιὸν
 ἔστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελούς δύο
 5 λιθίνους ἐξ ἑνὸς ἐόντας ἐκάτερον λίθου, μήκος μὲν ἐκάτερον πήχεων
 ἑκατόν, εὖρος δὲ ὀκτὼ πήχεων.

Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν ἔλεγον ἄνδρα Μεμφίτην, τῷ κατὰ 112
 τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτέα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν
 Μέμφι κάρτα καλὸν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἡφαιστείου πρὸς νότον
 10 ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος τοῦτο Φοίνικες Τύριοι, 2
 καλέεται δ' ὁ χώρος οὗτος ὁ συνάπας Τυρίων στρατοπέδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ
 τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρὸν, τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι
 δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοώς, ὡς
 διατιθήη Ἑλένη παρὰ Πρωτέι καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπώνυμόν
 15 ἔστιν· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρὰ ἔστι, οὐδαμῶς ξείνης ἐπικαλέεται.
 ἔλεγον δέ μοι οἱ ἱερεῖς ἱστοροῦσι τὰ περὶ Ἑλένην γενέσθαι ὧδε· Ἀλέξανδρον 113
 ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωυτοῦ· καὶ μιν, ὡς
 ἐγένετο ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ἐξῴσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
 πέλαγος, ἐνθ' οὕτεν δέ (οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα) ἀπικνέεται ἐς Αἴγυπτον
 20 καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου καὶ ἐς
 Ταριχείας. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἡμόνος, ὃ καὶ νῦν ἐστι, Ἡρακλέος ἱρὸν, ἐς τὸ ἦν 2
 καταφυγῶν οἰκέτης ὅτεω <ὦν> ἀνθρώπων ἐπιβάληται στίγματα ἱρὰ

AB C P(p) DTR M SV

T 8 Eust. Od. 1500 (ad δ 365) περὶ ... Πρωτέως ἱστόρηται, ὅτι ἀνὴρ τις ἦν Μεμφί-
 της, ᾧ κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτεύς, οὗ καὶ τέμενος ἐν Μέμφη κατὰ Ἡρό-
 δοτον κάρτα καλὸν καὶ εὖ ἐσκευασμένον || 21—p. 206, 7 Eust. Od. 1493 (ad δ 228)
 Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ, ὅτι Θῶνις φύλαξ ἦν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· ὃς καὶ ἀνῆργεν
 εἰς Πρωτέα τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτε καὶ ἀφῆρέθη τὴν Ἑλένην. ἀρεσκαίεται γὰρ
 Ἡρόδοτος μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν τῇ Τροίᾳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. ὁ δ' αὐτὸς λέγει
 καὶ ὅτι ἐν τῷ ᾗθῆντι Κανωβικῷ στόματι ἱερὸν ἐστὶ Ἡρακλέος, εἰς δ' εἴ τις καταφυγῶν
 ἐπιβάληται στίγματα ἱερὰ δούς αὐτὸν τῷ θεῷ, οὐκ ἔστι τούτου ἀψασθαι

1 πόλει CSV τὴν πόλιν (ut vid.) D^{ac} | ἔσχε coni. Krueger || 3 λόγισμα D¹ |
 καὶ — 4 ἀνέθηκε haplogr. om. B¹ || 4 σchein DTRSV || 5 ἐόντα ABC | ἐκατέ-
 ρους M || 6 πήχεων om. M Ald. || 8 τῶν Ἑλλήνων ABC Ἑλλήνων Eust. rell. |
 ὄνομα om. M || 9 Μέμφη Eust. | τε om. Eust. | Ἡφαιστίου A Ἡφαιστίδου M ||
 12 συμβάλλομαι — 14 Ἀφροδίτης haplogr. om. R || 13 δὲ om. DTSV | Τυνδάρεως C ||
 14 ἐδιατιθήη DTSV | ἐπώνυμόν — 15 Ἀφροδίτης haplogr. om. C | ἐπινυμῖον AB ||
 15 ἄλλης PDTRSV ἄλλῃ ἄλλης pM Ald. | οὐδαμὰ M Ald. | ξείνη DRSV || 17 ἐκ
 Σπάρτης Ἑλένην M || 18 Αἰγυπτίων M Ald. || 19 ἀνίει C || 20 νῦν om. P¹ DTR
 MSV | καλούμενον CM || 21 ἡμόνος] κῆνος TRSV || 22 ἱκέτης ut vid. P¹ οἰκέτης
 P² p cett. | ὅτεω <ὦν> propos. Bekker, sequ. Stein Hude, sed cf. J. Weber, Der
 sympathetische Dativ bei Hdt., diss. Münster 1915, 32 | ἐπιβάληται P¹ DTRSV
 ἐπιβέβληται C ἐπιβάληται P² p cett.

- 3 εωντὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔξεστι τούτου ἀφασθαι. (ὁ νόμος οὗτος
 3 διατελείει ἐὼν ὅμοιος τὸ μέχρι ἐμεῦ ἀπ' ἀρχῆς.) τοῦ ὦν δὴ Ἀλεξάνδρου
 ἀπιστεύεται θεράποντες πυνθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱερὸν ἔχοντα νόμον, ἱκέται
 δὲ ἰζόμενοι τοῦ θεοῦ κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου βουλόμενοι βλάπτειν
 αὐτὸν πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι, ὥς εἶχε περὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς
 Μενέλεων ἀδικίην· κατηγοροῦν δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱεράς καὶ τὸν τοῦ
 114 στόματος τούτου φύλακον, τῷ οὐνομα ἦν Θῶνις. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ
 Θῶνις πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην λέγουσαν,
 2 τάδε ἥκει ξεινός, γένος μὲν Τευκρός, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι
 ἐξεργασμένος· ξεινὸν γὰρ τοῦ ἐωντοῦ ἐξαπατήσας τὴν γυναικα αὐτῇ τε 10
 ταύτῃ ἄγων ἥκει καὶ πολλὰ κάρτα χρήματα ὑπὸ ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν
 ἀπενειχθεῖς· κότερα δῆτα τοῦτον ἐῷμεν ἀσινέα ἐκπλέειν ἢ ἀφελώμεθα τὰ
 3 ἔχων ἥλθε;· ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ὁ Πρωτεύς λέγων, τάδε ἄνδρα
 τοῦτον, ὅστις κοτέ ἐστι ἀνόσια ἐξεργασμένος ξεινὸν τὸν ἐωντοῦ, συλλα-
 115 βόντες ἀπάγετε παρ' ἐμέ, ἵνα εἰδῶ, ὅ τι κοτε καὶ λέξει. ἀκούσας δὲ ταῦτα 15
 ὁ Θῶνις συλλαμβάνει τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς νέας αὐτοῦ κατίσχει,
 μετὰ δὲ αὐτόν τε τοῦτον ἀνήγαγε ἐς Μέμφιν καὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὰ
 2 χρήματα, πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἱκέτας. ἀνακομισθέντων δὲ πάντων εἰρώτα τὸν
 Ἀλέξανδρον ὁ Πρωτεύς, τίς εἶη καὶ ὁκόθεν πλέοι. ὁ δὲ οἱ καὶ τὸ γένος
 κατέλεξε καὶ τῆς πάτρης εἶπε τὸ οὐνομα καὶ δὴ καὶ τὸν πλόον ἀπηγγέσατο 20

fere ad cap. 115 AB C P(p) DTR M SV, inde AB C P(p)M DTR SV
 Σχολ. 113, 3 (ad ἀπιστεύεται) ἀφίστανται B

T 8 Eust. Od. 1500 (ad δ 365) ὅτι ὁ προσηγορεύς Θῶνις φύλαξ ὦν τοῦ Κανωβικοῦ στό-
 ματος ἀνήνεγκεν εἰς τοῦτον τὸν Πρωτέα τὴν ἀδικίαν τοῦ ἀρπαγῆς Πάριδος, καὶ ὡς
 ἀφηρέθη τότε τὴν Ἑλένην ἐκεῖνος, καὶ ὡς ἀρέσκονται οἱ πλείους μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην
 ἐν Τροίᾳ

1 ἐωντὸν DTRV | δοὺς Eust. | ἔξεστι] ἔστι Eust. | οὕτως R || 2 ὁμοίως Ald.
 om. M | μέχρι ἐμεῦ τὸ ABC μέχρι ἐμεῦ τῷ Pp μέχρι ἐμεῦ τῷ C τῷ μέχρι ἐμεῦ D
 μέχρις ἐμεῦ τὸ M μέχρις ἐμεῦ τῷ Ald. | τοῦ ὦν] τούτων AB¹ || 3 ἀπιστεύεται — 4
 Ἀλεξάνδρου haplogr. om. R || 6 Μενέλεων D¹ Μενέλαον R | ἱεράς V || 7 τούτου
 om. SV || 8 λέγονσα C || 10 ἐργασμένος PDM Ald. ἐργασμένος TRSV | τὴν
 om. D | τε] γε DTRSV || 11 τὴν σὴν] ταύτην ABC || 12 ἀπενειχθεῖς DRSV | δῆτα]
 δὴ ταῦτα C | ἀφελώμεθα R || 13 λέγων Herwerden, sequ. Hude λέγοντα ABCPM
 λέγοντας DRSV λέγω T || 14 ἀνόσιον C | ἐστι <ὁ> ἀνόσιον ἐξεργασμένος Krüger,
 sed v. grammaticam meam 189 (sic intelligendum: 'suum ipsius violavit hospitem',
 quod Gallice reddatur 'c'était son propre hôte qu'il a outragé') | ἐργασμένος ABC ||
 15 ἀπάγεται C | ὁ τί] τί PMDTRSV | τοῦτο PMDTRSV || 17 αὐτοῦ M Ald.
 ἀνήγε(ν) PMDTRSV || 18 οἰκέτας MT | ἡρώτα CPMD² || εἰρώτα δὲ τὸν (vocem
 δὲ linea subscripta occultavit) A || 19 voci τίς vocem τε suprascer. nescio quae
 man. M τίς τε Ald. | ὁ δὲ — p. 207, 1 πλέοι haplogr. om. M || 20 ὄνομα C

ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δὲ ὁ Πρωτεὺς εἰρώτα αὐτόν, ὁκόθεν τὴν Ἑλένην 3
 λάβοι· πλανωμένον δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ καὶ οὐ λέγοντος τὴν
 ἀληθείην ἤλεγχον οἱ γενόμενοι ἰκέται ἐξηγεύμενοι πάντα λόγον τοῦ
 ἀδικήματος. τέλος δὲ δὴ σφι λόγον τόνδε ἐκφαίνει ὁ Πρωτεὺς· 'λέγων, 4
 5 ὅτι ἐγὼ, εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι ὅπ' ἀνέ-
 μων ἤδη ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν, ἐγὼ ἂν σε ὑπὲρ τοῦ
 Ἑλληνος ἐτισάμην, ὅς, ὃ κάκιστε ἀνδρῶν, ξεινίων τυχῶν ἔργον ἀνοσιώτα-
 τον ἐργάσαιο, παρὰ τοῦ σεωντοῦ ξείνον τὴν γυναῖκα ἔχων ἦλθες· καὶ μάλα
 ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλ' ἀναπτέρωσας αὐτὴν οἴχεται ἔχων ἐκκλέψας.
 10 καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι μοῦνα ἤρκεσε, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνον κεραῖσας 5
 ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἡγῆμαι μὴ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν 6
 ταύτην καὶ τὰ χρήματα οὗ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλ' αὐτὰ ἐγὼ τῷ
 Ἑλληνι ξείνῳ φυλάξω, ἐς ὃ ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκεῖνος ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ·
 αὐτόν δέ σε καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους τριῶν ἡμερέων προαγορεύω ἐκ
 15 τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην τινὰ μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἅτε πολεμίους
 περιέψεσθαι.'

Ἑλένης μὲν ταύτην ἀπύξιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον οἱ ἱεῖες γενέσθαι. 116

AB C P(p)M DTR SV

10 Eust. II. 364 (ad B 364) ὅτι ... 'κεραῖζειν' καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φθεῖρην ἢ
 λητίζεσθαι καὶ ὡς εἰπεῖν κτείνειν λέγεται, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ποτὲ μὲν λέγων· κε-
 ραῖσας τὰ οἰκία τοῦ ξένου || 11 Poll. III 58 ξεινοκτόνον (εἰρηκε) Ἡρόδοτος

1 ἡρώτα CPD²M | τὴν Ἑλένην ὁκόθεν M || 3 ἀληθινήν M Ald. | οἰκέται SV ||
 4 ὁή om. P¹pMDTRSV | ἐκφαίνων TRV || 5 ἐγὼ om. M Ald. || 4-9 post Πρω-
 τεὺς distinxi: si distingueretur Πρωτεὺς λέγων ὅτι· 'ἐγὼ ... ἐργάσαιο' παρὰ
 ... ἦλθες. ...', illud ὅτι esset unicum apud nostrum, quod orationem rectam
 introduceret, exstans (cf. Powell s. v. et v. grammaticam meam 74 necnon praef.
 XII s. et quod ad I 207, 1 adnotavimus). participium λέγων (ad cuius significationem
 et usum cf. IV 119, 2) cum ἦλθες (8) coniungendum, et inde mentem Alexandri
 exhibent verba ἐγὼ ... ἐτισάμην, ad quae iterum rhetorico modo se refert Proteus
 quasi respondens iudicio suo (νῦν ὦν, ἐπειδὴ ... ξεινοκτονέειν [11] 'rebus sic stan-
 tibus, cum revera ... multi faciam') || 6 ὁή P¹DTRSV ἤδη P²p cett. | ἀπολαφ-
 θέντες T ἀπολα*φθέντες B | ἂν] γάρ R || 7 ὅς, ὃ] ὅσων D ὅσον TRSV | ἀνό-
 σιον DTRSV || 8 ἐργάσαιο M | ἔχων om. ABCP | μάλα om. S || 9 ἤρκεσε -
 10 τοι haplogr. om. M qui μοῦνα (10) post ἤρκεσε ponit | ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε]
 οὐκ ἤρκεσε σοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ S Ald. | οἶχον S Ald. οἶγεται RV |
 ἐκκλέψας om. P¹DTRSV habent P^mp cett. seiungi volunt Stein Hude, sed sic
 intellige: 'tu viens, [au dessus] l'ayant été en l'excitant que tu l'as volée', cf. tamen

ἔχων

Weber SIFC 17, 261ss., qui ἔχων (8) ex ἐκκλέψας ortum esse censet || 10 ἤρκεσε
 μοῦνα M | τὰ οἰκία DTRSV Eust. οἰκία rell. | ξείνον C || 11 οὖν RV | ἀγῆμαι C |
 ξεινοκτονέειν RS ξεινοκτέειν V || 12 τοι] τι T om. C | ἀλλ' αὐτὰ] ἀλλὰ ταῦτα C ||
 13 ἂν] εἰάν ABC | ἐκεῖνος ἐλθὼν ABC | θέλῃ DTRSV ἐθέλοι ut vid. M ||
 14 ἡμερῶν CM | προαγορεύω M προ*αγορεύω D || 15 ἐς om. DTRSV | μετο-
 ρίζεσθαι D μετεωρίζεσθαι TRSV

δοκέει δέ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον τοῦτον πυνθέσθαι, ἀλλ' (οὐ γὰρ
 2 ὁμοίως ἐς τὴν ἐποποιήν εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἐτέρῳ, τῷ περ ἐχρήσατο) ἐς δ
 κατὰ παρεποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλη ἀνεπώδισεν ἑωυτόν) πλάνην
 τὴν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἀπηνείχθη ἄγων Ἑλένην τῇ τε δὴ ἄλλη πλαζόμενος 5
 3 καὶ ὡς ἐς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπίκετο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν Διομή-
 δεος ἀριστείῃ· λέγει δὲ τὰ ἔπεα ὧδε·

ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, ἃς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 ἤγαγε Σιδονίηνθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

10

4 ἐπιμέμνηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐῃ [ἐν] τοῖσδε τοῖσι ἔπεσι·

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις
 Αἰγυπτίῃ, τῇ πλείστα φέροι ζειδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.

15

5 καὶ τάδε ἕτερα πρὸς Τηλέμαχον Μενέλεως λέγει·

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.

6 ἐν τούτοισι τοῖσι ἔπεσι δηλοῖ, ὅτι ἡπίστατο τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου 20
 πλάνην· ὁμοιῶς γὰρ ἡ Συρίη Αἰγύπτῳ, οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἐστι ἡ
 117 Σιδῶν, ἐν τῇ Συρίῃ οἰκεῖν. κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τόδε τὸ χωρίον

AB C P(p)M DTR SV

2 ἐς δ] ἐκῶν propos. Stein, secl. Bekker Reiskio duce, sequ. Hude: ex χρῆται πο-
 tuit nasci, quod de prisca lectione χρῆται esset testis (cf. lectionem ἐπίσταται et
 ἐπιμέμνηται, λέγει infra): in quem (i. e. τῷ ἐτέρῳ) transtulit inepte Valla || 3 μεθῆ-
 κεν DTRSV | ὡς om. T | ἐπίσταται litteris τα prioribus linea supposita occul-
 tatis A ἐπίσταται CM || 4 κατὰ παρεποίησε Bekker, sequ. Hude κατὰπερ ἐποίησε
 Reiz, sequ. Stein κατὰ γὰρ ἐποίησε codd. | ἐν om. DTRSV || 5 ἀπηνείχθη B'
 ἀπενείχθη C | ἄγω RV || 6 δὴ S || 7 ὧδε] οὕτω ABC || 8 Z 289ss. | παμποίκια
 codd. Homerici quidam || 9 ἃς ABC Homeri codd. quidam necnon Strabo 41 (Ho-
 merum laudans) τὰς rell. || 12—19 secl. Schaefer, sequ. Stein Hude; post finem
 cap. 119 collocanda censet Legrand: recte hic conservare vult Dowatur Bibl. Class.
 Or. 10, 1965, 145—175 || 12 ἐν seclusi, cf. V 92 β, 2; VI 86 γ, 1 | τοῖσδε AS ||
 13 δ 227ss. || 16 ἐσθλά om. R || 17 Μενέλεος AB'V Μενέλαος M Ald. || 18 δ 351s. |
 μ' ἔτι] δ' ἔτι TRS δὴ τι V | νείεσθαι M || 19 ἴσχον ABC | σφιν ἔρεξα C σφι ῥέξα
 DTRV σφι ῥέξας S σφι ἔρεξα M | τελευτήσας C τεληέσσας DR || 20 τοῖτοῖς M |
 ἡπιστάετο T || 21 ὁμοιῶς ut vid. M ὁμοιῶς Ald. | ὦν D || 21—22 ἐστι ἡ Σιδῶν
 om. SV || 21 ἡ² om. M Ald.

οὐκ ἤμιστα, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ, ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι
 ἄλλ' ἄλλον τινός· ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ
 Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπῖκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων Ἑλένην εὐαεῖ τε πνεύματι
 χρησάμενος καὶ θαλάσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι λέγει, ὡς ἐπλάζετο ἄγων
 5 αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαϊρέτω.

Εἰρομένον δέ μιν τοὺς ἱεάς, εἰ μάταιον λόγον λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ 118
 περὶ Ἴλιον γενέσθαι ἢ οὐ, ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε (ἱστορήσῃ φάμενοι
 εἰδέναι παρ' αὐτοῦ Μενέλεω)· ἐλθεῖν μὲν γὰρ μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν 2
 ἐς τὴν Τευκοῖδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενέλεω,
 10 ἐκβάσαν δὲ ἐς γῆν καὶ ἰδρυνθεῖσαν τὴν στρατιὴν πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον
 ἀγγέλους, σὺν δὲ σφι ἵεναι καὶ αὐτὸν Μενέλεω. τοὺς δ' ἐπεῖτε ἐσελθεῖν 3
 ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα, τὰ οἱ οἶχετο κλέφας
 Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας αἰτεῖν· τοὺς δὲ Τευκοῦς τὸν
 αὐτὸν λόγον λέγειν τότε καὶ μετέπειτα καὶ ὁμνύοντας καὶ ἀνωμοτὶ μὴ μὲν
 15 ἔχειν Ἑλένην μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν
 Αἰγύπτῳ, καὶ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἃ Πρωτεύς δ' Αἰγύπτιος
 βασιλεὺς ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῖσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν οὕτω δὴ 4
 ἐπολιόρκεον, ἐς δ' ἐξεῖλον· ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος ὡς οὐκ ἐφαίνετο Ἑλένη,
 ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες
 20 τῷ λόγῳ τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλληνες αὐτὸν Μενέλεω ἀποστέλλουσι παρὰ Πρω-
 τέα. ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἰγυπτὸν καὶ ἀναπλώσας ἐς τὴν 119
 Μέμφιν εἵπας τὴν ἀληθείην τῶν προηγημάτων καὶ ξενίων ἦντησε μεγάλων
 καὶ Ἑλένην ἀπαθέα κακῶν ἀπέλαβε, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἑωυτοῦ χρήματα

AB C P(p)M DTR SV

T 2–4 Eust. II. 643 (ad Z 290) ὁ μὲν ποιητὴς φησὶν, ὡς ἐπλάζετο Ἀλέξανδρος
 ἄγων τὴν Ἑλένην, ὁ δὲ τὰ Κύπρια ποιήσας λέγει, ὡς – ἀφίκετο εἰς τὸ – καὶ θα-
 λάττῃ λείῃ.

8s. Greg. Cor.: v. ad 78 || 14 Bekk. Anecd. 20 ἀνωμοτί· ἄνεν ὄρκον καὶ τοῦ
 ὁμόσαι || 14–18 Greg. Cor. 62–63 τὸν συμπλεκτικὸν 'μὲν' σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ παρα-
 πηρωματικοῦ 'μήν' προσλαμβάνουσιν, ὡς παρ' Ἡροδότῳ· μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην. –
 ἀντὶ τοῦ 'ἕως οὐ' ἐς δ' λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἐς δ' ἐξεῖλον

1 ἔπεά om. SV || 2–3 Ἀλέξανδρος ἵκετο ἐκ Σπάρτης M Ἀλέξανδρος ἐκ Σπάρτης
 ἀπῖκετο Ald. || 3 ἐς om. R | τὴν Ἑλένην εὐαεῖ τε M Ald. (num γε pro τε habebat
 cod. aliquis?) | τε om. ABC || 4.5 αὐτήν ἄγων DTRV || 5 ἔπεα χαϊρέτω] ἐπικαι-
 ρέτω M || 6 ἱερομένον C | οἱ om. M || 8 μὲν om. ABC || 9 γῆν] τὴν ABCPM |
 στρατιάν Greg. Cor. | Μενελάω Greg. Cor. || 10 εἰς¹ M | πέμπει DRV || 11 δ'
 om. DTRSV || 12 τε om. M | οἱ om. PMDTRSV || 14 ἀνωμοτεῖ C ἀνωμοτί (ω
 ex corr.) D² ἀνωμοτί T || 14.15 μηδὲν ἔχειν C || 16 α] τῶν propos. Struwe, sed
 v. grammaticam meam 109 || 18 ἡ Ἑλένη MDTRSV || 21 τὴν¹ om. M || 22 ἀλ-
 θητῇ M Ald. ἀληθείαν V^{ac} | πραγμάτων V

- 2 πάντα. τυχὼν μέντοι τούτων ἐγένετο Μενέλεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους·
 ἀποπλέειν γὰρ ὀρμημένον αὐτὸν ἰσχον ἄπλοιοι· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπὶ
 3 πολλὸν τοιοῦτον ἦν, ἐπιτεχνᾶται προῆγμα οὐκ ὅσιον, λαβὼν γὰρ δύο
 παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σφεα ἐποίησε· μετὰ δὲ ὡς ἐπείστος
 ἐγένετο τοῦτο ἐργασμένος, μισθθεὶς τε καὶ διωκόμενος οἴχετο φεύγων
 τῆσι νηυσὶ ἐπὶ Λιβύης. τὸ ἐνδεῦτεν δέ, ὅκον ἔτι ἐτράπετο, οὐκ εἶχον
 εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ
 παρ' ἑωντοῖσι γενόμενα ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν.
- 120 Ταῦτα μὲν Αἰγυπτίων οἱ ἱεεὶς ἔλεγον, ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης
 λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ ἦν Ἑλένη ἐν 10
 Ἰλῶ, ἀποδοθῆναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἑλλήσι ἥτοι ἐκόντος γε ἢ ἀέκοντος
 2 Ἀλεξάνδρου· οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλαβῆς ἦν ὁ Πριάμος οὐδὲ οἱ
 ἄλλοι <οἱ> προσήκοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι
 τέκνοισι καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέξανδρος Ἑλένη
 3 συνοική. εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρώτοισι χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον, 15
 ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, ὁκότε συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλήσι,
 ἀπώλυντο, αὐτοῦ δὲ Πριάμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ ἔτι

AB C P(p)M DTRSV

Ὅτι ὁ Μενέλεως τυχὼν ἀγαθῶν ἐγένετο ἀνὴρ ἄδικος (119, 2) — Λιβύης (119, 3)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XI

Σχόλ. 119, 3 (ad ἐπείστος) φανερός· δύναται δὲ εἶναι τὸ αὐτὸν ἐπιτακτικόν, οὐ
 στερητικόν· ἰσὺς ἄιστος, καὶ ἐπείστος ὁ ἐπίδηλος καὶ φανερός B

T 3—6 Plut. de Hdt. mal. 12 (Mor. 857) ἐν . . . τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ Μενελάου φησὶ
 παρὰ Πρωτέως ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην . . . ἀδικώτατον ἀνθρώπων γενέσθαι . . .
 ὑπὸ γὰρ ἁπλοῖας συνεχόμενον ἐπιτεχνήσασθαι προῆγμα οὐχ ὅσιον καὶ λαβόντα δύο
 παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σ<φεα> ποιῆσαι· μισθθέντα δ' ἐπὶ τούτῳ καὶ διω-
 κόμενον οἴχεσθαι φεύγοντα νηυσὶν ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης || 10—12 Eust. II. 397 (ad Γ' 157)
 τούτων εἰς ὧν καὶ Ἡρόδοτος ἀρέσκειται μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν Τροίᾳ· οὐ γὰρ οὕτω,
 φησὶ, φρενοβλαβεῖς οἱ Ἰλιεῖς, ὥστε περὶ τῶν πάντων κινδυνεύοντες μὴ ἀποδοῦναι τὴν
 Ἑλένην ἢ ἐκόντος Ἀλεξάνδρου ἢ ἄκοντος. idem habet Od. 1500 (ad δ 365)

1 ἀνὴρ Μενελέως M || 2 ὀρμημένον CPMDTRS ὀρμημένων Const. rell. | τοῦτο
 ἐπὶ ABCPM Const. τὸ rell. || 3 ἐπιτεχνᾶται γὰρ RSV ἐπιτεχνᾶται Const. rell. |
 οὐκόνσιον λαβὼν R || 4 ἐρχομένων DTRSV ἐπιχωρίων Plut. Const. rell. || 5 ἐργα-
 σμένος DTRV ἐργασάμενος C ἐργασμένος Plut. Const. rell. | μισθθεὶς P¹ DT
 RSV μισθθεὶς M μισθθεὶς Plut. Const. P²p rell. | δὲ DRV Plut. τε Const.
 rell. om. T | ὄχετο PMDTRSV οἴχετο Const. rell. || 6 ἐπὶ ἰθὺ ἐπὶ Plut. pars
 codd. (corrup. Plut. codd. rell.) ἰθὺ propos. Valckenaer | ἐτράπετο ἔτι οὐκ DT
 RSV ἐτράπετο οὐκ ἐτι PM Ald. | ἔτι del. Legrand || 8 ἑωντοῖσι AB || 10 λεχθέντι
 ἀχθέντι CP^mpM || 11 ἂν om. CP¹MDTRSV habent P²p cett. | ἄκοντος codd. ||
 13 οἱ add. Bekker, sequ. Stein Hude || 14 τῇ om. ABC | πόλει ABCS | ἐβού-
 λοντο secl. Legrand Steinio duce glossema fuisse credens ad ἐγίνωσκον (15) || 15 τοι
 τι CMDTRSV | ἐγίνωσκον PDR || 17 ἀπώλυντο CTV^c ἀπώλυντο M ἀπόλον-
 το V^{ac} ἀπόλυντο S | οὐδ' ἢ ABC | καὶ om. C

πλείους τῶν παίδων μάχης γενομένης ἀπέθνησκον (εἰ χρή τι τοῖσι
ἐποποιοῖσι χρεώμενον λέγειν) — τούτων δὲ τοιούτων συμβαινόντων ἐγὼ
μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πριάμος συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν
τοῖσι Ἀχαιοῖσι μέλλοντά γε δὴ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσεσθαι.
5 οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιλὴν ἐς Ἀλέξανδρον περιῆε ὥστε γέροντος Πριάμου 4
ἑόντος ἐπ' ἐκείνῳ τὰ πρήγματα εἶναι, ἀλλὰ Ἐκτωρ καὶ πρεσβύτερος καὶ
ἄνῃρ ἐκείνου μᾶλλον ἔων ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀποθανόντος παρα-
λάμψεσθαι, τὸν οὐ προσῆκε ἀδικέοντι τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα
μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν συμβαινόντων ἰδίῃ τε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι
10 ἄλλοις πᾶσι Τρωσί. ἀλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ λέγουσι 5
αὐτοῖσι τὴν ἀληθείην ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες, ὥς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀπο-
φαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρίῃ ἀπολό-
μενοι καταφανὲς τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποις ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδι-
κημάτων μεγάλα εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν. καὶ ταῦτα μὲν,
15 τῇ ἐμοὶ δοκίμῃ, εἴρηται.

Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν Ῥαμφίνιτον ἔλεγον, δς μνη- 121
μόσυνα ἔλιπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ Ἥφαι-
στείου, ἀντίους δὲ τῶν προπυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο ἑόντας τὸ
μέγαθος πέντε καὶ εἴκοσι πήχεων, τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν πρὸς βορῶν
20 ἔστεῳτα καλέουσι θέρος, τὸν δὲ πρὸς νότον χειμῶνα· καὶ τὸν μὲν καλέουσι
θέρος, τοῦτον μὲν προσκυνέουσιν τε καὶ εὖ ποιέουσι, τὸν δὲ χειμῶνα
καλούμενον τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. πλοῦτον δὲ τούτῳ τῷ βασιλεῖ α
γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων

AB C P(p)M DTR SV, ad quos cap. 121 accedit v

Ὡς μὲν ἐγὼ — εἴρηται (120, 5) exc. A

¹ γενομένης PM DTRV | τι om. pM Ald. || ² χρεώμενον Pp^c | τοιούτων om. M ||
³ οἴκε(ν) D^{ac} TRSV || ⁴ γε | γε correct. D | τε ut vid. M || ⁵ ἐπ' DTRSV ||
πρήγματα C | ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ TRSV || ⁶⁻⁷ καὶ πρεσβύτερος καὶ ἄνῃρ om. AB^c C ||
⁶ καὶ² om. D¹ || ⁷ ἔων | γε ὦν M | γ' ἔων Ald. | ἀποθανόντος αὐτὸν M | παραλάμ-
ψασθαι CDSV | παραλάμψεσθαι T || ⁹ κακῶν | κινδύνων M | καὶ¹ om. P^{ac} DTRSV
habent P^c p cett. || ¹⁰ ἀποδοῦναι Ἑλένην ἀλλ' οὐδὲ M || ¹¹ ἀληθείην M Ald. ἀλη-
θείην p cett. || ¹² ὅπως A | πανωλεθρίῃ MD¹ V | πανωλεθρίῃ D³ A rel. || ¹³ τοῖ-
σιν A | ποιήσωσιν A | ποιήσονται M Ald. || ¹⁴ καὶ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν vel
καὶ αἱ τιμωρίαι αἱ παρὰ τῶν θεῶν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 65 | ἐμοὶ
ἐμῇ A om. DTRSV || ¹⁶ Πρωτεύς M | Ῥαμφίνιτον S Ῥαφίνιτον R Ῥαφίνη-
τον V Ῥαφίνιτον v Ῥαμφίνιτον (μ delete) p || ¹⁷ Ἥφαιστίου ABC || ¹⁹ μὲν
om. M | βορέην MD² Ald. || ²⁰ τὸν δὲ — ²¹ θέρος haplogr. om. B¹ PpM Ald. |
καὶ — ²¹ χειμῶνα haplogr. om. DTRSV || ²¹ ποιήσει p ποιήσει M Ald. ||
²¹⁻²² τὸν δὲ πρὸς νότον χειμῶνα καλούμενον PpM Ald. || ²³ ἔτι γραφέντων DTR
SV v ἐπιτραφέντων M ἐπιγραφέντων Ald. ἐπιτραφέντων p cett.

δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι οὐδ' ἐγγὺς ἐλθεῖν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν οἰκοδομέσθαι οἴκημα λίθινον, τοῦ τῶν τοίχων ἓνα ἐς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκῆς ἔχειν. τὸν δὲ ἐργαζόμενον ἐπιβουλεύοντα τάδε μηχανᾶσθαι· τῶν λίθων παρασκευάσασθαι ἓνα ἐξαιρετὸν εἶναι ἐκ τοῦ τοίχου ῥηδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ἑνός.
 2 ὥς δὲ ἐπετελέσθη τὸ οἴκημα, τὸν μὲν βασιλέα θησαυρίζαι τὰ χρήματα ἐν αὐτῷ, χρόνον δὲ περιόντος τὸν οἰκοδόμον περὶ τελευτὴν τοῦ βίου ἐόντα ἀνακαλέσασθαι τοὺς παῖδας (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο), τοῦτοισι δὲ ἀπηγγέλλεσθαι, ὥς ἐκείνων προσρῶν, ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι, τεχνάσασθαι οἰκοδομῶν τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλέως· σαφέως δὲ αὐτοῖσι πάντα
 10 ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ἐξάρεσιν τοῦ λίθου δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ λέγοντα ὥς ταῦτα διαφνύσσοντες ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων
 3 ἔσονται. καὶ τὸν μὲν τελευτῆσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖδας αὐτοῦ οὐκ ἐς μακρὴν ἔργον ἔχεσθαι, ἐπελθόντας δὲ ἐπὶ τὰ βασιλῆα νυκτὸς καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομῇ ἀνευρόντας ῥηδίως μεταχειρίσασθαι καὶ τῶν
 15 β χρημάτων πολλὰ ἐξενείκασθαι. ὥς δὲ τυχεῖν τὸν βασιλέα ἀνολξαντα τὸ οἴκημα, θωμάσαι ἰδόντα τῶν χρημάτων καταδεῖ τὰ ἀγγηρία, οὐκ ἔχειν δέ, ὅτινα ἐπαιτιᾶται τῶν τε σημάντρων ἐόντων σώων καὶ τοῦ οἰκῆματος κεκλησμένου. ὥς δὲ αὐτῷ καὶ δις καὶ τρις ἀνολξαντι αἰεὶ ἐλάσσω φαίνεσθαι τὰ χρήματα (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνίεναι κερατίζοντας), ποιῆσαι μιν
 20

AB C P(p)M DTR SV(b)

Σχόλ. 121 β 1 (ad οὐκ ἀνίεναι) οὐκ ἐνδιδόναι B

9 Lex. Vind. 150 προσρῶν ἀντὶ τοῦ 'κηδόμενος'. Ἡρόδοτος· ὥς ἐκείνων προσρῶν ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι || 11 Eust. II. 119 (ad A 369) 'ἐξελεῖν' δὲ ποτε λέγεται καὶ τὸ ἐκβαλεῖν καὶ ἀπολέσαι καὶ 'ὑπεξελεῖν' τὸ ἐς μέρος θεῖναι· τοῦτο δὲ καὶ 'ἐξαιρεῖν' ὀνομάζεται, ὅθεν ἐξάρεσιν λίθου φησὶ πον Ἡρόδοτος || 20 Eust. II. 364 (ad B 861) ὅτι δὲ 'κερατίζειν' καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φθείρειν ἢ ληξέσθαι καὶ ὥς εἰπεῖν κείρειν λέγεται, ὁλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ποτὲ μὲν λέγων . . . κλέπτας κερατίζοντας χρήματα

1 ὑπερβαλλέσθαι Vb | βουλόμενος b || 2 οἰκονομέεσθαι SVb || 4 παρασκευάσασθαι (litt. ε suprascr. man. rec., num παρασκευάσθαι indicare voluit?) A || 6 ἐπετελέσθη SVb || 7 περιόντος CM περιόντος (litt. ῖ suprascr. prima ut vid. man.) A περὶ ὄντος b || 8 αὐτῶν D¹V αὐτὸν R | δέ] γάρ C om. DTRSV || 9 προσρῶν CPM | ἔχουσι C || 10 οἰκοδομῶν ABC οἰκοδομένων b | βασιλέως CMDTR βασιλῆος Ald. | πάντα om. M || 11 τὴν ἐξάρεσιν τοῦ λίθου] τὸν λίθον καὶ τὴν ἐξάρεσιν αὐτοῦ M || 12 <τοῦ> βασιλέως propos. Herwerden, sequ. Hude | βασιλέως ABMTVb βασιλῆος Ald. || 13 εἰς C || 14 μακρὸν ABCP^oPM μακρὴ b | ἐλθόντας DTRSVb || 15 ἐνευρόντας D^oTRSVb || 17 θωμάσαι D^oTRSV θωμάσιον b | ἀγγεῖα M || 18 ἀπαιτιᾶται DTRSVb | σώων AB¹D^o || 19 κεκλησμένου scripsi (v. gramm. meam 148) κεκλησμένον D¹b κεκλησμένον PD²TRSV κεκλημμένον ABC κατακεκλησμένον M Ald. | δέ] δὲ καὶ R | αἰεὶ om. ABC

τάδε· πάγας προστάξαι ἐργάσασθαι καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγγήια, ἐν οἷσι τὰ
 χρήματα ἐνῆν, στήσαι. τῶν δὲ φωρῶν ὥσπερ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ ἐλθόντων 2
 καὶ ἐσδύντος τοῦ ἑτέρου αὐτῶν, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε, ἰθέως τῇ
 πάγῃ ἐνέχεσθαι· ὥς δὲ γνῶναι αὐτόν, ἐν οἷῳ κακῶ ἦν, ἰθέως καλέειν τὸν
 5 ἀδελφεὸν καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρὲντα καὶ κελεύειν τὴν ταχίστην
 ἐσδύντα ἀποταμεῖν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθῇς καὶ γνωρι-
 σθεῖς, δς εἶη, προσαπολέσῃ κἀκεῖνον· τῷ δὲ δόξαι εὖ λέγειν καὶ ποιῆσαι
 μιν πεισθέντα ταῦτα καὶ καταρμόσαντα τὸν λίθον ἀπιέναι ἐπ' οἶκον
 φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφεοῦ. ὥς δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο, ἐσελθόντα τὸν γ
 10 βασιλέα ἐς τὸ οἶκημα ἐκπεπληγχαὶ ὀρῶντα τὸ σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ
 πάγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν, τὸ δὲ οἶκημα ἀσινὲς καὶ οὔτε ἔσδοον οὔτε
 ἔκδουσιν οὐδεμίαν ἔχον. ἀπορεῦμενον δὲ μιν τάδε ποιῆσαι· τοῦ φωρὸς τὸν
 νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι, φυλάκους δὲ αὐτοῦ καταστή-
 15 σαντα ἐντείλασθαι σφι, τὸν ἂν ἴδωνται ἀποκλαύσαντα ἢ κατοικτισάμενον,
 συλλαβόντας ἄγειν πρὸς ἐωυτόν. ἀνακρεμαμένον δὲ τοῦ νέκνους τὴν μη- 2
 τέρα δεινῶς φέρειν, λόγους δὲ πρὸς τὸν περιέοντα παῖδα ποιευμένην
 προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεῳ τρόπῳ δύναται, μηχανᾶσθαι, ὅπως τὸ σῶμα
 τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύσας κομιῇ· εἰ δὲ τούτων ἀμελήσει, διαπειλέειν αὐ-
 τήν, ὥς ἐλθοῦσα πρὸς τὸν βασιλέα μηνύσει αὐτόν ἔχοντα τὰ χρήματα.
 20 ὥς δὲ χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιέοντος παιδὸς καὶ πολλὰ δ
 πρὸς αὐτὴν λέγων οὐκ ἔπειθε, ἐπιτεχνήσασθαι τοιάδε μιν· ὄνους κατα-
 σκευασάμενον καὶ ἄσκους πλήσαντα οἶνον ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ
 ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὥς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσοντας ἦν τὸν κρεμάμενον

AB C P(p)M DTR SV(v)

15 s. Lex. Vind. 45 (s. v. δεινῶς φέρειν) Ἡρόδοτος· ἀνακρεμαμένου — φέρειν

1 ταῦτα R | οἷσι τοῖσι ABCP²pM, v. gramm. meam 109 || 3 ἐνδύντος ABC
 PM | εὐθέως M || 3,4 τὴν πάγην D || 4 ἐχεσθαι DTRSVb | ἐωυτόν M Ald. ||
 5 κελεύει RV καλέβει b || 6 ἐσδύντα] ἐλθόντα T om. B¹, cf. Kallenberg Progr.
 Gymn. Fred.-Werderian. Berolinensis, Paschis 1884, 26 | ἀποτάμειν PMDTR
 SVb || 7 προσαπολέσει T απολεσι b || 9 φέροντα] ἀπάγοντα PMDTRSVb ||
 ἀδελφοῦ ut vid. M || 10 ὀρέοντα PpM Ald. ὀρέοντα C || 11 ἀσινὲς ἐόν M Ald. ||
 12 οὐδεμίην M Ald. | ἔχον τε πορευόμενον S ἔχοντα πορευόμενον DTRSVb ||
 13 φυλάκας SVb || 13,14 καταστήσαι ἐντείλασθαι τε TRSVb καταστήσαι ἐντείλα-
 σθαι δὲ D || 14 σφισι ABC || 15 αὐτόν ABC || 16 δεινῶς φέρειν] ἰδεῖν T | περιόν-
 τα C || 17 μηχανήσασθαι DTRSVb | ὅπως ABC || 18 κομιεῖ ABCP^cpM κομί-
 ση Pac cett., em. Merzdorf, sequ. Hude | ἀμελήσῃ SV | ἀπειλέειν P¹DTRSV δι-
 απειλέειν P²p cett. | αὐτόν T αὐτῷ M Ald. || 19 ἔχοντι b | τὰ] τὰς A om. C ||
 20 ἐπελαμβάνετο M Ald. || 21 ἐπιτεχνήσασθαι C || 23 ἦν] ἦν ἴσον TRSV Ald. om. M
 ἦνυσεν propos. Heiberg

νέκυν, ἐπισπάσαντα τῶν ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύειν ἀπαμ-
 2 μένους· ὥς δὲ ἔρρεε ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλα βοῶντα
 ὥς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὀκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον τράπηται· τοὺς δὲ φυλάκους
 ὥς ἰδεῖν πολλὸν ὄροντα τὸν οἶνον, συντρέχειν ἐς τὴν ὁδὸν ἀγγήια ἔχοντας
 3 καὶ τὸν ἐκκεχυμένον συγκομίζειν ἐν κέρδεϊ ποιευμένους, τὸν δὲ διαλοιδο-
 ρέεσθαι πᾶσιν ὀργὴν προσποιούμενον· παραμυθευμένων δὲ αὐτὸν τῶν
 φυλάκων χρόνῳ προηῦνεσθαι προσποιέεσθαι καὶ ὑπείσθαι τῆς ὀργῆς,
 4 τέλος δὲ ἐξελάσαι αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ κατασκευάζειν. ὥς
 δὲ λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι καὶ τινα καὶ σκῶψαί μιν καὶ ἐς γέλωτα
 προαγαγέσθαι, ἐπιδούναι αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ
 εἶχον, κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι καὶ ἐκείνον παραλαμβάνειν καὶ
 5 κελεύειν μετ' ἐωυτῶν μέιναντα συμπίνειν, τὸν δὲ πεισθῆναι τε δὴ καὶ
 καταμείναι. ὥς δὲ μιν παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδούναι
 αὐτοῖσι καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν, δαυφίλει δὲ τῷ ποτῷ χρησαμένους τοὺς
 φυλάκους ὑπερμεθυσθῆναι καὶ κρατηθέντας ὑπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, ἔνθα
 6 περ ἔπινον, κατακοιμηθῆναι· τὸν δέ, ὥς πρόσσω ἦν τῆς νυκτός, τό τε σῶμα
 τοῦ ἀδελφεοῦ καταλῦσαι καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λόμῃ πάντων ξυρῆσαι τὰς
 δεξιὰς παρηγίδας· ἐπιθέντα δὲ τὸν νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνειν
 7 ἐπ' οἶκον ἐπιτελέσαντα τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα. τὸν δὲ βασιλέα, ὥς
 αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φωρὸς ὁ νέκυσ ἐκκεκλημένος, δεινὰ ποιεῖν, 20
 πάντως δὲ βουλόμενον εὐρεθῆναι, ὅστις κοτὲ εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος,

AB C P(p)M DTR SV(b)

Σχόλ. 121 δ 1 (ad ἀπαμμένους) κρεμαμένους **B** 121 δ 3 (ad προηῦνεσθαι) σχη-
 ματίζεσθαι καὶ ἐνδοσιν ποιείσθαι τῆς ὀργῆς **B**

1 Lex. Vind. 146 ποδεῶνες· οἱ τοῦ δέρματος τόποι τῶν ποδῶν· Ἡρόδοτος· τῶν
 ἀσκῶν — ποδεῶνας || 2 Lex. Vind. 114 (s. v. κόπτει) Ἡρόδοτος· τὴν κεφαλὴν —
 βοῶντα

1 τὸν ἀσκὸν **SVb** | αὐτὸν] αν ὦν **M** | ἀπαμμένους **ABC** || 2 ἔρρεε **A¹D¹** | μεγά-
 λως Lex. Vind. || 3 πρῶτον τῶν ὄνων **DTRSV** | φύλακας **MTSV** φύλας **B**
 φυλακον^{as} olim exstitisse recte iudicat Weber Anal. Hd. 181 || 4 συντρέχειν —
 5 ἐκκεχυμένον om. **C** haplogr. quia οἶνον habuit, v. quae sequi. || 5 ἐκκεχυμένον
 οἶνον **ABCP** | συνεκομίζειν ut vid. **M** || 6 παραμυθευμένον **R** || 7 ὑπείσθαι **DT**
RSV || 9 ἐγγίνεσθαι **PMD** | καὶ ἐς] ἐς καὶ **RSV** ὥς καὶ **T** ἐς **D** || 10 προσ-
 αγαγέσθαι **BP¹** Ald. προσαγαγεῖν **TR** προσαγαγαγεῖν **D** προσαγεῖν **SVb** προ-
 αγαγέσθαι **P²p** cett. | αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα] σφι τῶν ἀσκῶν (ut vid.) ἓνα αὐτοῖ-
 σι **M** σφι τῶν ἀσκῶν ἓνα αὐτοῖσι Ald. αὐτοῖσι τὸν ἀσκὸν ἓνα **B¹** || 11 κατακλι-
 σθέντας **R** κατακλιθέντας δὲ **b** || 12 μεθ' ἐωυτῶν **M** | τε δὴ] τε δεῖ **DRV** δεῖ **b** ||
 13 φιλοφρόνως om. **DTRSV** | ἡσπάζοντο ἐπιδούναι om. **A¹**, in mg. suppl. **A²** ||
 14 ἀσκὸν **M** || 15 καὶ — 16 κατακοιμηθῆναι haplogr. om. **M** || 16 ἐπίπνον **C** | κοι-
 μηθῆναι **DTRSV** || 17 καταλῦσαι **RSV** | πάντων om. **DTRSV** || 18 παρηγίδας **RSV**
 πασηγίδας **b** παρηγίδας **D^{ac}** παρηγίδας **D^{cT}** || 20 ἀπηγγέλη **DTRSV** | ἐκκεκλημένος **M**
 Ald.

ποιῆσαί μιν τάδε (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά)· τὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἑωντοῦ 2
κατίσαι ἐπ' οἰκῆματος ἐντειλάμενον πάντας τε ὁμοίως προσδέκεσθαι, καὶ
πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ, ὅτι διὰ τὴν ἐν τῷ βίῳ ἐργασθαι
αὐτῇ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· ὃς δ' ἂν ἀπηγγήσεται τὰ περὶ τὸν
5 φῶρα γεγενημένα, τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι ἔξω. ὥς δὲ τὴν 3
παῖδα ποιέειν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα, τὸν φῶρα πυνθόμενον τῶν
ἐνεκα ταῦτα ἐπρήσσετο, βουληθέντα πολυτροπὴ τοῦ βασιλέως περι-
γενέσθαι ποιέειν τάδε· νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ἐν τῷ ὄμῳ τὴν 4
χεῖρα ἰέναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ, ἐσελθόντα δὲ ὥς τοῦ
10 βασιλέως τὴν θυγατέρα καὶ εἰρωτώμενον, τὰ περ καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπηγγή-
σασθαι, ὥς ἀνοσιώτατον μὲν εἶη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ
θησανοῦ τοῦ βασιλέως ὑπὸ πάγης ἀλόντος ἀποτάμοι τὴν κεφαλὴν,
σοφώτατον δέ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας καταλύσειε τοῦ ἀδελφεοῦ
κρεμάμενον τὸν νέκυν. τὴν δέ, ὥς ἤκουσε, ἄπτεσθαι αὐτοῦ, τὸν δὲ φῶρα 5
15 ἐν τῷ σκότει προτείνειν αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα, τὴν δὲ ἐπιλαβομένην
ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι, τὸν δὲ φῶρα
προέμενον αὐτῇ οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύγοντα· ὥς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν ζ
βασιλέα ἀνηγεῖσθαι, ἐκπεπληγῆναι μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ τε καὶ τόλμῃ
τοῦ ἀνθρώπου, τέλος δὲ διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς πόλεις ἐπαγγέλλεσθαι
20 ἄδειάν τε διδόντα καὶ μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὕψιν τὴν ἑωντοῦ,
τὸν δὲ φῶρα πιστεύσαντα ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν, Ῥαμψίνιτον δὲ μεγάλως 2
θανυμάσαι καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοικίσαι ὥς πλεῖστα ἐπισταμένῳ
ἀνθρώπῳ. Αἰγυπτίους μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι, ἐκείνους δὲ
Αἰγυπτίων.

AB C P(p)M DTR SV(v)

20 Thom. Mag. 373 οὐ μόνον ὑφίσταμαι ἀντὶ τοῦ 'ὑπισχνόμην', ... ἀλλὰ καὶ ὑπο-
δέχομαι ... καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· ἄδειαν — ὑποδεκόμενον. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ
'ἀναδέχομαι' λέγει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀναδεχομένους — Ἀθήνας (V 91, 2)

1 δὲ om. P^{ac}MDTRSV hab. P^cp cett. || 2 κατίσαι DTRSV κατίσαι (spiritum
add. nescio quae manus) A κτίσαι C | τε om. T || 3 ἐργασθαι M Ald. σt ex
off corr. ut vid. V || 4 ἀπηγγήσεται DTRSV || 7 περιτροπὴ M | βασιλέως BC, ut
vid. M βασιλῆος Ald. || 8-9 τὴν χεῖρα ἐν τῷ ὄμῳ PM Ald. || 9 ἐσελθεῖν DTR
SV | ὥς] ἐς CPM, cf. 135, 6; III 140, 1; IV 125, 1 || 10 ἠρωτώμενον C || 11 μὲν
om. DTRSV | ἐργασάμενος D ἐργαζόμενος v || 12 βασιλέως MT βασιλῆος Ald. |
ἀλόντα D¹RVb || 14 κρεμαμένον ABC || 15 αὐτῇ] αὐτοῦ D || 18 ἀνηγεῖσθαι A
ἀνεγείσθαι CP | μὲν om. DTRSV | τε om. C || 19 τῷ ἀνθρώπῳ PMDTRSV τοῦ
αὐτοῦ v | πέμποντα M πόλεις BCM πόλεις DTRSV || 20 ἄδειαν codd. | ὑπο-
δεκόμενον M || 21 Ῥαμψίνιτον Rb || 22 θανυμάσαι DTRSV | οἱ καὶ DTRSV |
συνοικῆσαι D¹b

- 122 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες Αἶδην νομίζουσι εἶναι, κακεῖθι συγκυβεῖν τῇ Δήμητραι καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς, καὶ μιν πάλιν ἄνω
 2 ἀπικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρώμακτρον χούσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμψινίτου καταβάσιος, ὡς πάλιν ἀπύκετο, ὁρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν, τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐπιτελέοντας αὐτούς· οὐ μέντοι
 3 εἶτε δι' ἄλλο τι εἶτε διὰ ταῦτα ὁρτάζουσι, ἔχω λέγειν. φᾶρος δὲ αὐθημερόν ἐξυφάναντες οἱ ἱεῖες κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μίσην τοὺς ὀφθαλμούς, ἀγαρόντες δὲ μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς ὁδὸν φέρουσαν ἐς Δήμητρος αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω· τὸν δὲ ἱεῖα τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς
 10 λέγουσιν ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱὸν τῆς Δήμητρος ἀπέχον τῆς πόλιος εἴκοσι σταδίους, καὶ αὖτις ὀπίσω ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπάγειν μιν τοὺς λύκους ἐς τὸν αὐτὸ χωρίον.
- 123 Τοῖσι μὲν νυν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγομένοισι χράσθω, ὅτεω τὰ τοιαῦτα
 15 πιθανά ἐστι· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα λόγον ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐκάστων ἀκοῇ γράφω. ἀρχηγετέειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι
 2 Δήμητρα καὶ Διόνυσον. πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοι εἰσι οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ πάντα περιέλθῃ τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινά, αὖτις ἐς ἀνθρώπου σῶμα γινό-
 20

AB C P(p)M DTR SV, ad quos usque ad ἀνθρώπων (121 ζ 2) accedit b
 Σχόλ. 122, 1 (ad συγκυβεῖν) συνταβλίξιν· κυβεῖται γὰρ οἱ ταβλίσται, καὶ
 κύβος πᾶν τετράγωνον B

T 1—4 Athen. 410e—f Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ β' φησί· μετὰ — χρούσειον || 17—p. 217, 3
 Stob. I 49, 12 Ἡρόδοτον Ἱστορίᾳ β'· πρῶτοι δὲ — ὕστερον

1 τὸν² ὃν Athen. || 2 Αἶδην CPM Αἶδην DTRSV | εἶναι om. Athen. | κακεῖ-
 θι A καὶ κείθι B καὶ ἐκεῖθι DTRSV κακεῖθι Ald. κακεῖθι Athen. rell. ||
 3 ἰσοῦσθαι T Athen. | μιν] μὲν Athen. || 3, 4 ἄνω ἀπικέσθαι] ἀναφικέσθαι Athen.
 ἀπικέσθαι ABCPM || 4 χειρώμακτρον PMD^cTRSV χειρώμακτρον D^{ac} || 6 μέντοι
 μὲν DTRSV || 7 εἶτε — εἶτε] εἰ γε ex haplogr. ABDRST οὔτε δι' ἄλλ' ὅτι
 εἶτε C οὔτε δι' ἄλλο ὅτι in mg. sub obelo adser. A man. rec. | ὁρτάζουσι TR
 SV | αὐθημερόν M || 8 ἐξυφάναντες TRSV || 9 μιν] ὧν D om. TRSV | ἐς
 (εἰς) M ἱὸν Δήμητρος ABCPM || 10 ἱερεῖα C¹ || 11 εἰς M || 12 ἀπάγει RV ἀπα-
 γάγειν S || 15 πάντα A πάντα τὸν cett. τὸν in mg. adser. A man. rec. | ὅτι
 om. DTRSV || 16 ὑπ' ὑπὲρ DTRSV | ἀκοῇ D | ἀρχηγετέειν D || 17 εἰσι om. B¹ |
 οἱ om. CPM hab. Stob. rell. || 18 ἀθάνατόν Stob., cf. quae ad ἐόν 92, 2 adnotavi-
 mus | δὲ σώματος Stob. | καταφθίνοντος SV καταφθίνοντος Stob. rell. || 19 ἐγγι-
 νόμενον D | ἐπὰν Stob. | περιέλθῃ πάντα M Ald. || 20 θαλάττια M | πετηνά C^cD^c
 πτηνά PpMD^{ac} Ald. πετεινά C^{ac} Stob. rell. | γινόμενον Stob.

μενον ἐσδύνειν, τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχίλοισι ἔτεσι.
 τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν πρότερον, οἱ δὲ 3
 ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἑωυτῶν ἔοντι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ οὐνόματα οὐ γράφω.

Μέχρι μὲν νῦν Ῥαμφινίτου βασιλέως εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν ἐννομίην 124
 5 ἔλεγον καὶ εὐθνήειν Αἴγυπτον μεγάλως, μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεύσαντά
 σφεων Χέοπα ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι· κατακλήσαντα γὰρ μιν πάντα
 τὰ ἰρὰ πρῶτα μὲν σφεας θυσίων τουτέων ἀπέρξαι, μετὰ δὲ ἐργάζεσθαι
 ἑωυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυπτίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδέχθαι ἐκ τῶν 2
 λιθοτομιέων τῶν ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ ὄρεϊ, ἐκ τουτέων ἔλκειν λίθους μέχρι τοῦ
 10 Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν πλοίοισι τοὺς λίθους ἐτέροισι
 ἔταξε ἐκδέκεσθαι καὶ πρὸς τὸ Λιβυκὸν καλούμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο
 ἔλκειν. ἐργάζοντο δὲ κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν τρίμηνον 3
 ἐκάστην. χρόνον δὲ ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ δέκα ἔτεα μὲν τῆς
 ὁδοῦ, κατ' ἥν ἐλκον τοὺς λίθους, τὴν ἔδειμαν ἔργον ἔόν οὐ πολλῷ τεῶ
 15 ἔλασσον τῆς πυραμίδος, ὡς ἐμοὶ δοκέειν (τῆς γὰρ μῆκος μὲν εἰσι πέντε 4
 στάδιοι, εὐρος δὲ δέκα ὀργυαί, ὕψος δὲ, τῇ ὑψηλοτάτῃ ἐστὶ αὐτῇ ἑωυτῆς,
 ὀκτὼ ὀργυαί, λίθον δὲ ξεστοῦ), καὶ ζῶων ἐγγεγλυμμένων ταύτῃ τε δὴ τὰ
 δέκα ἔτεα γενέσθαι καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἐστᾶσι αἱ πυραμίδες,
 τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο θήκας ἑωυτῷ ἐν νήσῳ διώρυχα τοῦ

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι μέχρι Ῥαμφινίτου βασιλείας εἶναι (124, 1) — ἔδειμαν (124, 3) Const. Porph.
 π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XII

1 Λέξ. ἤλυσιν· ἔφοδον, πορείαν. Greg. Cor. 128 ἤλυσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.
 Suid. ἤλυσιν· ἔλευσις, ἀφίξις, ἔφοδος, πορεία

1 ἐσδύνει ABPP εἰσδύνει C ἐσδύνειν Stob. rell. | περιήλυσιν M Ald. | τρισχι-
 λίους D || 2 πρότεροι C || 3 δεύτερον DTRSV ὕστερον Stob. rell. || 4 βασιλέως B
 Const. | ἐν om. SV | ἐννομίαν Const. || 5 ἔλεγον] ἔφασαν Const. | εὐθνήειν S Ald. |
 βασιλεύοντα DTRSV βασιλεύσαντα Const. rell. || 6 καταβλήσαντα C κατακλή-
 σαντα Const. rell. || 7 ἰρὰ Const. | τουτέων ABCPM Const. om. cett. | ἀπέρξαι
 TRSV ἀπέρξαι Const. rell. || 8 ἑωυτοῦ DRVS ἑωυτῷ Const. rell. || 9 λιθοτο-
 μιέων AB Const. | i suprasr. nescio quae man. A | οὐρεὶ CPM || 10 πλοίοισι τὸν
 ποταμὸν M || 11 ἐκδέκεσθαι M ἐκδεήσεσθαι Const. | καλούμενον ut vid. Const. ||
 12 ἐργάζοντο B² Const. ἡργάζοντο AB¹ ἐργάζοντο rell. || 13 ἕκαστοι propos.
 Gomperz, sequ. Hude, v. Weber BPhW 1941, 235ss. | ἐγγενέσθαι ABPM Const.
 ἐπυγενέσθαι DTRSV γενέσθαι C | ἄλλῳ ABCP¹ Const. λαῷ P²p rell., cf.
 IV 78, 4 et grammaticam meam 62 | μὲν ἔτεα M || 14 κατὰ τὴν Const. | ἤλκον AB
 ἤλκον Const. ἤλκων (?) D¹ εἰλκοντο S εἰλκοντο (ex εἰλκοντο ortum) RV ||
 15 δοκέει SV | τῆς μὲν γὰρ μῆκος εἰσι ABCPp τῆς μὲν γὰρ μῆκος ἐστὶ M Ald. ||
 17 δέ] τε ABCPM | ἐγγεγραμμένων M | ταύτης duce Reizio Stein Hude, sed
 parenthesin post ἐγγεγλυμμένων claudunt | τε] δὲ M Ald. om. DRVS | δὴ] δὲ S ||
 18 ἐπ' οὗ Ald., cf. grammaticam meam 38 || 19 τὰς] τὰ propos. Scaliger in notis
 Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26

5 Νείλου ἐσαγαγόν. τῇ δὲ πυραμίδι αὐτῇ χρόνον γενέσθαι εἴκοσι ἔτα
 ποιευμένη, τῆς ἐστὶ πανταχῇ μέτωπον ἕκαστον ὀκτὼ πλέθρα ἐούσης
 125 τετραγώνου καὶ ὕψος ἴσον, λίθον δὲ ξεστοῦ τε καὶ ἀρμοσμένον τὰ μάλιστα
 πυραμὶς ἀναβαθμῶν τρόπιον, τὰς μετεξέτεροι ἑκρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας
 2 ὀνομάζουσι· τοιαύτην τὸ πρῶτον ἐπέτε ἐποίησαν αὐτήν, ἥειρον τοῦς
 ἐπιλοιποὺς λίθους μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, χαμάθεν μὲν
 3 ἐπὶ τὸν πρῶτον στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν ἀείροντες· ὅκως δὲ ἀνίοι ὁ
 λίθος ἐπ' αὐτόν, ἐς ἑτέραν μηχανὴν ἐτίθετο ἐστεῶσαν ἐπὶ τοῦ πρώτου
 στοίχου, ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τὸν δεύτερον εἴλκετο στοῖχον ἐπ' ἄλλης
 4 μηχανῆς· ὅσοι γὰρ δὴ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, τοσαῦται καὶ αἱ
 μηχαναὶ ἦσαν, εἴτε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανὴν ἐοῦσαν μίαν τε καὶ εὐβάστακτον
 μετεφόρεον ἐπὶ στοῖχον ἕκαστον, ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν· λελέχθω
 5 ἡμῖν ἐπ' ἀμφοτέρω, κατὰ περ λέγεται. ἐξεποιοῦθη δ' ὦν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς
 πρῶτα, μετὰ δὲ τὰ ἐχόμενα τούτων ἐξεποίουν, τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ
 6 ἐπίγεια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν. σεσημάνται δὲ διὰ γραμμάτων
 Αἰγυπτίων ἐν τῇ πυραμίδι, ὅσα ἐς τε συρμαίνην καὶ κρόμμυα καὶ σκόροδα
 ἀναισιμώθη τοῖσι ἐργαζομένοισι· καὶ ὥς ἐμὲ εὖ μεμνήσθαι, τὰ ὁ ἐξημερὺς
 μοι ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα ἔφη, ἐξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργυρίου
 7 τετελέσθαι. (εἰ δ' ἔστι οὕτως ἔχοντα ταῦτα, κόσμα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανῆσθαι
 ἔστιν ἐς τε σίδηρον, τῷ ἐργάζοντο, καὶ σιτία καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζο-
 μένοισι, ὁκάτε χρόνον μὲν οἰκοδόμεον τὰ ἔργα τὸν εἰρημένον, ἄλλον δέ, ὥς
 ἐγὼ δοκέω, ἐν τῷ τοῦς λίθους ἔταμνον καὶ ἦγον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὄρυγμα

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 125, 6 (ad συρμαίνην) εἶδος πλακοῦντος καθαριστικοῦ AB (ad ἀναισιμώθη)
 ἑδαπανήθη BT (ad ἐπιλεγόμενος) ἀναγνώσκων B

17 Λέξ. συρμαίνην (συρμαία Lexx. alphab. ord. conser.)· λάχανον σελίνῳ εἰκόσῃ ἢ
 βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος (βρώμα — μέλιτος ἢ λάχανον — εἰκόσῃ Lexx. alphab.
 ord. conser.). Greg. Cor. 129 συνρῆν δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ
 εἰκόσῃ ἢ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Hes. συρμαία . . . ἐστὶ δὲ βρωμάτιον διὰ
 στέατος καὶ μέλιτος. cf. quae ad 77, 2 e Suida sunt laudata

1 εἰσαγαγόν C || 4 τριάκοντα T | ἐλάσσω DRV | αὐτῇ D || 5 κρόσσας SV
 κρώσσας R κρόσσας P κρόσσας p cett. || 6 ἥειρον DRV || 7 χαμάθεν T Ald. ||
 8 στοίχων V^{ac} | δέ] τε C | ἀνίοι] ἂν εἴη DRSV ἀνίη T || 9 εἰς M Ald. || 10 δέ]
 δ' ἂν DRSV | ἤλκετο AB ἔλκετο C | τοίχον M || 11 ἦσαν στοῖχοι M | αἱ
 om. DTRSV || 12 μίην MT Ald. || 13 μετεφόρεον] μετ supra lin. M² || 13, 14 λε-
 λέχθω γὰρ ἡμῖν CPM || 14 καθά RV || 15 ἐχόμενα Bekker ἐπόμενα codd. ||
 16 ἐπίγεια R^cSV | κατωτάτα SV || 17 συρμαίνην M cf. Greg. Cor. | κρόμμυα D ||
 20 εἰ δέτι M | κόσμα om. D || 21 τῷ] ᾧ M | ἐργάζοντο AB¹ εἰργάζοντο DTRSV ||
 23 ἄγον CPM

ἐργάζοντο, οὐκ ὀλίγον χρόνον;) ἐς τοῦτο δὲ ἐλθεῖν Χέοπα κακότητος 126
 ὥστε χρημάτων δεόμενον τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ κατίσαντα ἐπ' οἰκή-
 ματος προστάζει πρήσσεσθαι ἀργύριον (ὁκόσον δὴ τι, οὐ γὰρ δὴ τοῦτο
 γε ἔλεγον)· τὴν δὲ τὰ τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι, ἰδίῃ δὲ
 5 καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι μνημῆιον καταλιπέσθαι καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς
 αὐτὴν ἐκάστον δέεσθαι, ὅπως ἂν αὐτῇ λίθον ἓνα [ἐν] τοῖσι ἔργοισι
 δωρέοιτο. ἐκ τούτων δὲ τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι 2
 τὴν ἐν μέσῳ τῶν τριῶν ἐστηκυῖαν, ἔμπροσθε τῆς μεγάλης πυραμίδος, τῆς
 ἐστὶ τὸ κῶλον ἑκάστον ὅλον καὶ ἡμίσεος πλέθρον.
 10 Βασιλεῦσαι δὲ τὸν Χέοπα τοῦτον Αἰγύπτῳ ἔλεγον πεντήκοντα ἔτα, 127
 τελευτήσαντος δὲ τούτου ἐκδέξασθαι τὴν βασιλῆγν τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ
 Χεφρήνα, καὶ τοῦτον δὲ τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι τῷ ἑτέρῳ τὰ τε ἄλλα
 καὶ πυραμίδα ποιῆσαι, ἐς μὲν τὰ ἐκείνου μέτρα οὐκ ἀνέκουνσαν, ταῦτα
 γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ἐμετρήσαμεν. οὔτε γὰρ ὕπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, οὔτε 2
 15 ἐκ τοῦ Νείλου διωρὺς ἦκει ἐς αὐτὴν ὥσπερ ἐς τὴν ἐτέραν ῥέουσα· δι' οἰκο-
 δομημένον δὲ ἀδλῶνος ἔσω νῆσον περιρρέει, ἐν τῇ αὐτὸν λέγουσι κεῖσθαι
 Χέοπα. ὑποδείμας δὲ τὸν πρῶτον δόμον λίθον Αἰθιοπικοῦ ποικίλου 3
 τεσσαράκοντα πόδας ὑποβὰς τῆς ἐτέρης τῶντὸ μέγαθος ἐχομένην τῆς
 μεγάλης οἰκοδόμησε. ἐστᾶσι δὲ ἐπὶ λόφον τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρωι μάλιστα
 20 ἐς ἑκατὸν πόδας ὕψηλοῦ. βασιλεῦσαι δὲ ἔλεγον Χεφρήνα ἕξ καὶ πεντή-
 κοντα ἔτα. ταῦτα ἕξ τε καὶ ἑκατὸν λογίζονται ἔτα, ἐν τοῖσι Αἰγυπτίοισι 128
 τε πᾶσαν εἶναι κακότητα καὶ τὰ ἱερὰ χρόνον τοσούτου κατακλησθέντα οὐκ
 ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεος οὐ κάρτα θέλουσι Αἰγύπτῳ ὀνομάζειν,

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι φασὶ τὸν Χέοπα τὸν βασιλέα ἐς τοῦτο ἐλθεῖν — ἔλεγον (126, 1) Const. Porph.

π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIII

Σχόλ. 126, 2 (ad πλέθρον) εἶδους μέτρου B

17 Antiatt. Bekk. Anecd. 89: v. ad I 179, 2

1 ἐργάζοντο AB¹ εἰργάζοντο DTRSV || 2 τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ χρημάτων
 δεόμενον Mp Ald. | κατίσαντα DRSV Const. κτίσαντα P κτίσαντα p κα-
 τίσαν M || 3 πρήσσεσθαι R Const. πρήσασθαι SV | οὐ γὰρ δὴ om. Const. || 4 πρή-
 σεσθαι R Const. πρήσασθαι SV || 5 μνημόσινον pM Ald. || 6 λίθον ἓνα scripsi
 ἓνα λίθον ἐν codd. | ἐν del. Valckenaer (ex or repetitum censens) ἐν τοῖσι ἔργοισι
 del. Hude (ἐν τοῖσι ἔργοισι illum delevisse affirmans) || 7 δωρεοῖτο DTRSV || 9 ἐστι]
 ἐς C om. M Ald. | ὅλον SV | ἡμίσεως D¹ || 10 λέγουσι pM Ald. || 12 Χεβρηνα D
 Χεβρηνα R Const. Χεβρηνα SV || 13 πυραμίδας M || 14 ὑπέστη R || 15 ἐστὶν ἐτέρα
 DRSV | δι' οἰκοδομημένον A διοικοδομημένον cett. || 16 δὲ secl. Legrand duce
 Powell CQ 29, 1935, 77 | περιρρέειν AB περιρρέειν CPM || 17 ὑποδείμας R ὑπο-
 δόμας SV η ex corr. M || 18 τεσσαράκοντα CMTRSV | ὑπερβὰς M || 19 οἰκοδο-
 μῆς codd., em. Stephanus || 20 εἰς M | Χεβρηνα D Χεβρηνα R Χεβρηνα S
 Χεβρηνα V || 22 ἱερὰ B | κατακλησθέντα CP^{ms} κατακλησθέντα ABDS κατα-
 κλησθέντα P¹ p cett. || 23 κάρτα] κατὰ DRSV

ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας καλέουσι ποιμένους Φιλίτιος, ὃς τοῦτον τὸν χρόνον ἔνευε κτήνεια κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

- 129 Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι Αἰγύπτου Μυκερῖνον ἔλεγον Χέοπος παῖδα, τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, τὸν δὲ τὰ τε ἱρὰ ἀνοῖξαι καὶ τὸν λεῶν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας, δίκας 5
2 δὲ σφι πάντων βασιλέων δικαιοτάτας κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον ἀπάντων, ὅσοι ἤδη βασιλέες ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνέουσι μάλιστα τοῦτον· τὰ τε ἄλλα γὰρ μιν κρίνειν εὖ καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμφομένῳ ἐκ τῆς 3 δίκης παρ' ἐωυτοῦ διδόντα ἄλλα ἀποπιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. ἐόντι δὲ ἡπίῳ τῷ Μυκερῖνῳ κατὰ τοὺς πολέτας καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι πρῶτον 10 κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ, τὴν μουνόν οἱ εἶναι ἐν τοῖσι οἰκίοισι τέκνον. τὸν δὲ ὑπεραλγῆσαντά τε τῷ περιεπεπτώκεε πρήγματι καὶ βουλόμενον περισσώτερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυγατέρα ποιήσασθαι βούν ξυλὴν κοίλῃν καὶ ἔπειτα καταχρυσώσαντά μιν [ταύτην]
130 ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ταύτην δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα. αὕτη ὦν ἡ 15 βοῦς γῇ οὐκ ἐκρύφθη, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερὴ ἐν Σαί μὲν πόλει ἐοῦσα, κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιλῆίοισι ἐν οἰκίῳ ἡσκημένῳ· θυμῆματα δὲ παρ' αὐτῇ παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, νύκτα δὲ ἐκάστην 2 πᾶννυχος λύχνος παρακαίεται. ἀγχοῦ δὲ τῆς βοῦς ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκίῳ εἰκόνες τῶν παλλακῶν τῶν Μυκερῖνου ἐστᾶσι, ὥς ἔλεγον οἱ ἐν Σαί πόλει 20 ἱρέες· ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλοινοι κολοσσοὶ ἐοῦσαι ἀριθμὸν ὥς εἴκοσι μάλιστα κη γυναιὲς ἐργασμέναι· αἵτινες μέντοι εἰσί, οὐκ ἔχω εἰπεῖν πλήν ἢ τὰ

AB C P(p)M DTRSV

Σχόλ. 129, 1 (ad τετρυμένον) ὠδνηγμένον, καταπεπονημένον, κακοπαθεῖα πολλῇ χρησάμενον, τρυχόμενον χρόνῳ μακρῷ B 130, 2 (ad κολοσσοί) ἀγάλματα B

T 20 Hes. Μυκερίνα· ἡ Μέμφις. Αἶδυμος τὴν Σαίν· ταύτης γὰρ λέγει Ἡρόδοτος βασιλεῦσαι Μυκερῖνον

5 Greg. Cor. 140 τὸν καταπεπονημένον 'τετρυμένον' (τετρυγμένον v. l.) λέγουσι

1 καὶ om. D | Φιλοτίτιος R Φιλοτίτιος V^c Φιλίτιος V^{ac} Φιλιτίωνος C Φιλί-
τίωνος PpMT || 2 κτήνεια om. SV || 4 ἀπάδειν D ἐπάδειν SV ἐπάδιν R | λεῶ
ABD¹RV ὡς supra lin. add. A² λαῶν ut vid. M λαὸν Ald. || 5 τετρυγμένον
Greg. Cor. codd. aliquot | ἐς τὸ om. R || 7 ἐγένοντο T || 8 γὰρ μιν ἄλλα pM Ald. ||
δῆ] δὲ M | καὶ² om. pM || 11 κακὸν T om. M | τὴν μουνόν οἱ] τὸ μουνόν DRSV ||
12 οἰκείοισι DRV || 14 ποιήσασθαι — 15 θυγατέρα haplogr. om. C | βούν om. SV ||
κοίτην D μεγάλῃν et κοίλῃν in mg. M | ταύτην del. Krueger, sequ. Hude ||
15 ταύτην δὴ om. pM Ald. || 16 ἔτι om. DTRSV | ἐς] ἐς μὲν R om. P¹ hab.
P²p cett. | πόλει CD Ald., fort. M || 17 θυμῆματα DTRSV || 18 αὐτὴν DRSV ||
19 παρακείται CPT | βοῆς M || 20 παλλακῶν MDV^{ac} | τοῦ DTRSV | πόλει CD ||
21 εἰκόνες M Ald. || 22 ἐργασμέναι] κείμεναι M Ald.

λεγόμενα. οἱ δὲ τινες λέγουσι περὶ τῆς βοῦς ταύτης καὶ τῶν κολοσσῶν **131**
 τόνδε τὸν λόγον, ὡς Μυκερίνος ἠράσθη τῆς ἐωντοῦ θυγατρὸς καὶ ἔπειτα
 ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ· μετὰ δὲ λέγουσι, ὡς ἡ παῖς ἀπήγξατο ὑπὸ ἄχρους, ὁ δὲ **2**
 μιν ἔθαψε ἐν τῇ βοῇ ταύτῃ, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς τῶν ἀμφιστόλων τῶν
⁵ προδοουσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ ἀπέταμε τὰς χεῖρας, καὶ νῦν τὰς
 εἰκόνας αὐτέων εἶναι πεπονηδύας, τὰ περ αἱ ζῶαι ἔπαθον. ταῦτα δὲ **3**
 λέγουσι φληγέροντες, ὡς ἐγὼ δοκέω, τὰ τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὰς
 χεῖρας τῶν κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ὠρώμεν, ὅτι ὑπὸ χρόνου τὰς
 χεῖρας ἀποβεβλήκασι, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων ἐφαίνοντο εὐῶσαι ἐτι καὶ ἐς ἐμέ.
¹⁰ ἡ δὲ βοῦς τὰ μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φοινικῇ εἵματι, τὸν αὐχένα δὲ καὶ **132**
 τὴν κεφαλὴν φαίνει κεχρυσωμένα παχεί κάρτα χρυσῷ· μεταξὺ δὲ τῶν
 κερῶν ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μεμιμημένος ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ ἡ βοῦς **2**
 οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν γόνασι κειμένη, μέγαθος δὲ ὅση περ μεγάλη βοῦς ζῶῃ.
 ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀνὰ πάντα ἔτα, ἐπεὰν τύπτονται Αἰγύ-
¹⁵ πτιοι τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον θεὸν ὑπ' ἐμεῦ ἐπὶ τοιοῦτῳ πρήγματι. τότε **3**
 ὦν καὶ τὴν βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς· φασὶ γὰρ δὴ αὐτὴν δεηθῆναι τοῦ
 πατρὸς Μυκερίνου ἀποθνήσκουσας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἅπαξ μιν τὸν ἡλιον
 κατιδεῖν. μετὰ δὲ τῆς θυγατρὸς τὸ πάθος δεύτερα τοῦτῳ τῷ βασιλεῖ τὰδε **133**
 γενέσθαι· ἔλθεῖν οἱ μαντήιον ἐκ Βοντοῦς πόλιος, ὡς μέλλοι ἐξ ἔτα
²⁰ μοῦνον βιώσας τῷ ἑβδόμῳ τελευτήσῃ· τὸν δὲ δεινὸν ποιησάμενον πέμψαι **2**
 ἐς τὸ μαντήιον τῷ θεῷ ὀνειδισμα ἀντιμεμφομένον, ὅτι ὁ μὲν αὐτοῦ πατὴρ
 καὶ πάτρως ἀποκλήσαντες τὰ ἱερά καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους φθείραντες, ἐβίωσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν, αὐτοὺς δ' εὐσεβέων
 μέλλοι ταχέως οὕτω τελευτήσῃν. ἐκ δὲ τοῦ χρησητηρίου αὐτῷ δεύτερα **3**

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 132, 2 (ad ζῶῃ) ζῶσα B 133, 2 (ad πάτρως) ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός B

¹ βοῆς ut vid. M || ² τὸν om. D, secl. Hude | ἠράσθη V || ³ οἷα ἐκούσῃ R | ὁ δέ |
 οὐδὲ B || ⁶ αὐτῶν AB | αἱ om. M Ald. | ζῶαι AB litterae o litteram ω supraser.
 prima ut vid. man. A || ⁶⁻⁷ δὴ λέγοντες φληγέροντων S || ⁷ καὶ ὅτι δὴ M || ⁸ ταύτας
 propos. Stein, sequ. Legrand | ὠρώμεν DTRSV ὠρώμεν PpM ὠρώμεν C ||
⁹ ἀποβεβήκασιν R ὑποβεβλήκασι C | αἱ] ἃ RV | φαίνονται DRSV | καὶ om. M
 Ald. | μέ R || ¹⁰ κατακέκρυπτο^α M | εἵματι] ἱμάντι DRSV | καὶ om. C || ¹¹ φαίνει
 κεχρυσωμένα] ἐν κεχρυσωμένα DRV ἐγκεχρυσωμένα S | χρυσῷ κάρτα M || ¹² με-
 μιμένος A μῃ supra lin. suppl. A man. rec. | ἔστι R || ¹³ γόνασι MDTRSV |
 ζοή AB¹ || ¹⁴ ἀνὰ πάντα] πάντα τὰ M Ald. | τύπτονται RV | οἱ Αἰγύπτιοι MD
 TRSV || ¹⁵ ὑπ'] ἐπ' B² T || ¹⁶ βοῦν om. D¹ | δὴ om. ABCPM || ¹⁹ μέλλει MRS ||
²⁰ βιώσας D || ²¹ ὀνειδισμα καὶ SV || ²³ φθείροντες ABCPMT | εὐσεβῆς ἐὼν
 ABCPM || ²⁴ μέλλει SM Ald.

ἐλθεῖν λέγοντα τούτων εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτὸν τὸν βίον· οὐ γὰρ ποιῆσαι μιν, τὸ χρεὸν ἦν ποιέειν· δεῖν γὰρ Αἴγυπτον κακοῦσθαι ἐπ' ἑτέα πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους
 4 βασιλέας μαθεῖν τοῦτο, κείνον δὲ οὐ. ταῦτα ἀκούσαντα τὸν Μυκερῖνον ὡς κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων λύχρα ποιησάμενον πολλά, ὅπως
 5 γίνοιτο νύξ, ἀνάψαντα αὐτὰ πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνέντα ἔς τε τὰ ἔλεα καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον καὶ ἵνα πνυθάνοιτο
 5 εἶναι ἐνηβητήρια ἐπιτηδεύματα. ταῦτα δὲ ἐμμηχανάτο θέλων τὸ μαντήσιον ψευδόμενον ἀποδείξαι, ἵνα οἱ δυνώδεκα ἕτεα ἀντὶ ἑξ ἑτέων γένηται, αἱ
 134 νύκτες ἡμέραι ποιούμεναι. πυραμίδα δὲ καὶ οὗτος κατελίπετο πολλὸν
 ἐλάσσω τοῦ πατρὸς εἴκοσι ποδῶν καταδέουσιν κῶλον ἕκαστον τριῶν πλέθρων, εὐούσης τετραγώνου, λίθου δὲ ἔς τὸ ἡμῖν Αἰθιοπικοῦ· τὴν δὲ μετεξέτεροι φασὶ Ἑλλήνων Ῥοδώπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι οὐκ ὀρθῶς
 2 λέγοντες. (οὐδὲ ὦν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὔτοι, ἦτις ἦν ἡ Ῥοδώπις· οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἔς τὴν
 15 ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀναισίσμονται, πρὸς δέ, ὅτι κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδώπις, ἀλλ' οὐ κατὰ
 3 τοῦτον, ἕτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλέων τῶν τὰς

hinc fere AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 133, 4 (ad κατακεκριμένων) ταῦτα αὐτῷ ἐκρίθη B (ad ὅπως) ὁπότε γίνοιτο B (ad ἐνηβητήρια) εὐωχητήρια B 134, 2 (ad ἀναισίσμονται) δεδαπάνηται B

T 5—7 Athen. 438b Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων, ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχρα — ἔλξη νερόμενον, ἔτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκεσθαι. καὶ Ἀμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησὶν (nostri verba Attico sermone reddens)

5 v. ad 62, 1 || 7—8 Λέξ. ἐνηβητήρια· ἐνεωχητήρια. Greg. Cor. 130 ἐνηβητήρια δὲ τὰ εὐωχητήρια. Suid. ἐνηβητήρια· ἐνεωχητήρια παρὰ Ἡροδότῳ | Greg. Cor. 65 τοῦ 'ἐπιτήδειος' τὸ ἰ ὑπεξαιροῦσι καὶ 'ἐπιτήδεος' λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἵνα — ἐπιτηδεώτατα

1 λέγονται RV | ταχύνειν M συνταχεύειν cod. Urbin. 88, quod ex συνταχύνειν ortum censet et inde συνταχνέειν αὐτῷ propos. Weber SIFC NS 17, 1945, 261ss. | αὐτῷ MT litt. ὃν in ras. exhibere cod. T affirmat Alberti Maia 12, 1960, 331ss. || 2 χρεὼν codd. | εἴη M Ald. || 3 τε om. S | τοὺς μὲν πρότερον τοὺς δύο M Ald. | τοὺς πρὸ ἐκείνου] τοὺς προκειμένον D^{ac} τοῦ προκειμένου R || 4 τοῦτον κακείνον TRSV | ταῦτα δὲ M || 5 ὅπως] ὁπότε recognoscas ex Athenaei ὁπότε || 6 γένοντο Athen. | τε om. Athen. || 7 καὶ ἔς τε τὰ ἔλεα δὲ Athen. || 8 ἐνηβητήρια] νηβ D^c cf. Athen., Lexx., Greg. Cor. 65 et 130, Suid. | ἐπιτηδεώτατα B²TPpM Ald. Greg. Cor. || 9 ἀποδέξαι CP | γέγονται M || 10 καὶ om. ABCPM | κατελίπετο Bekker ὑπελίπετο M ἀπελίπετο T ἀπελίπετο cett. || 11 εἰκόσι M Ald. | καταχέουσιν C || 13 φασὶ om. T || 14 μοι om. DRSV || 15 ἂν om. ABC || 16 ἀναισίσμονται CD || 17 ἀκμάζουσα ἦν M || 18 τούτων M Ald. | κάρτα om. M

πυραμίδας ταύτας ἦν λιπομένων.) Ῥοδῶπις γενεὴν μὲν ἀπὸ Θορήκης.
 δούλη δὲ ἦν Ἰάδμονος τοῦ Ἡφαιστοπόλιος ἀνδρός Σαμίου, σίνδουλος δὲ
 Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένετο, ὡς διέδεξε τῆδε
 οὐκ ἤμισα· ἐπεῖτε γὰρ πολλάκις κηροσσόντων Δελφῶν ἐκ θεοπροπίου, 4
 5 ὃς βούλοιο ποιῆν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, ἄλλος μὲν οὐδείς
 ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς ἄλλος Ἰάδμων ἀνείλετο· οὕτω καὶ Αἰσώπος
 Ἰάδμονος ἐγένετο. Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο Ξάνθεω τοῦ Σαμίου 135
 κομίσαντός μιν, ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην ἐλύθη χρημάτων μεγάλων
 ὑπὸ ἀνδρός Μυτιληναίου Χαράξου τοῦ Σκαμανδρονόμου παιδός, ἀδελφεοῦ
 10 δὲ Σαπφούς τῆς μονσοποιοῦ. οὕτω δὴ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη καὶ 2
 κατέμεινέ τε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη μεγάλα
 ἐκτήσατο χρήματα (ὡς ἀνείναι Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε ἐς πυραμίδα
 τοιαύτην ἐξικέσθαι· τῆς γὰρ τὴν δεκάτην τῶν χρημάτων ἰδέσθαι ἔστι ἔτι 3
 καὶ ἐς τότε παντὶ τῷ βουλομένῳ). οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι·
 15 ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις μνημῆιον ἐωντῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι καταλιπέσθαι
 πούημα ποιησαμένη τοῦτο, τὸ μὴ τυγχάνει ἄλλῳ ἐξευρημένον καὶ ἀνακεί-
 μενον ἐν ἱερῷ, τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἐωντῆς. τῆς ὧν 4
 δεκάτης τῶν χρημάτων ποιησαμένη ὀβελούς βουπόρους πολλοὺς σιδηρέ-

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 135, 2 (ad ἐπαφρόδιτος) ἐπιθυμητὴ κατὰ ἀσέλγειαν τοῖς τότε ἀνθρώποις B
 135, 4 ὀβελούς βουπόρους· μεγάλους B

T 7—p. 224, 3 Paus. Att. (Erbse, Unters. z. d. attizist. Lexika, Abh. d. Dt. Akad.
 d. Wiss. 1949, 2) p. 207 Ῥοδῶπιδος ἀνάθημα· ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί. Ἀπελ-
 λὰς δὲ ὁ Ποντικός οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν
 οἶσαν

3 Suid. λογοποιός· ὁ ὕψ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος ||
 5 Λέξ. ποιή· ἀντέκτισις, τίσις. Suid. ποιήν· τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον. Bach-
 mann Anecd. I 344 idem ac Suid. || 18 Λέξ. βουπόρους· ὀβελούς μεγάλους. Hes.
 βουπόρους ὀβελούς· μεγάλους ὀβελίσκους. Suid. βουπόρους· παρὰ Ἡροδότῳ ὀβελούς
 μεγάλους

1 ἦν λιπομένη ABCM λιπομένων ἦν duce Schaefero Hude : ἦν (scil. ἀκμάζουσα)
 λιπομένων. Ῥοδῶπις distinxi, alii edd. post Ῥοδῶπις || 2 Ἰάδμονος T || 3 Ἰάδμο-
 νος οὗτος T | διέδειξε M || 4 οὐκ M | νεοπροπίου SV || 5 ὥς C || 8 μιν om. ABCT |
 9 ὁμ. DRV | μεγάλων χρημάτων M || 9 Μυτιληναῖον codd. || 10 μονσιποιοῦ D |
 ἡλευθερώθη MDRSV || 12 ἐκτίσατο C | ἀνείναι] ἂν εἶναι codd. ἂν del. Krueger,
 sequ. Hude: sic intelligendum est: 'pecuniam adeo multam ut liberaret (scil. pec-
 unia) Rhodopin (scil. ex obligatione erga Charaxum) neque tamen ut sufficiat ad
 talem pyramidem extruendam' | Ῥοδῶπις propos. Valckenaer Ῥοδῶπι propos.
 Schaefer κατὰ Ῥοδῶπιν propos. Reiske | πυραμίδα] τυραννίδα M Ald. || 13 τοιήρδε
 DRSV || 13, 14 ἔστι καὶ ἔτι καὶ R || 14 δεῖν D δὴ R | ἀναθῆναι R | locum
 suspex. Gomperz || 15 αὐτῆς ABCPpM¹ ἐωντῆς P²M² cett. | καταλιπέσθαι C ||
 16 τυγχάνει propos. Stein sequ. Legrand loco IV 166, 1 nisis || 17 ἱερῷ RV |
 ἀναθῆναι R

ους, ὅσον ἐνεχώρει ἡ δεκάτη οἰ, ἀπέπεμπε ἐς Δελφούς· οἱ καὶ νῦν ἐτι
 συννεύεται ὅπισθε μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χίοι ἀνέθεσαν, ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ
 5 νηοῦ. φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ Ναυκρατί ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἐταῖραι.
 τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς περὶ λέγεται ὅδε ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι κλεινὴ
 ἐγένετο, ὥς καὶ οἱ πάντες Ἕλληνες Ῥοδώπιος τὸ οὖνομα ἐξέμαθον· τοῦτο
 δὲ (ὕστερον ταύτης), τῇ οὖνομα ἦν Ἀρχιδίκη, αἰοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
 6 ἐγένετο, ἥσσαν δὲ τῆς ἐτέρης περιλεσχήμεντος. Χάραξος δὲ ὥς λυσάμενος
 Ῥοδώπιν ἀπενόστησεν ὥς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφῶ πολλὰ κατεκερτό-
 μησέ μιν. Ῥοδώπιος μὲν νυν περὶ πέπανμαι.

- 136 Μετὰ δὲ Μυκερῖνον γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλέα ἔλεγον οἱ ἱερεῖς Σά-
 10 συχν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ποιῆσαι τῷ Ηφαίστῳ προπύλαια
 ἐόντα πολλῶ τε κάλλιστα καὶ πολλῶ μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ πάντα
 προπύλαια τύπους τε ἐγγεγλυμένους καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων
 2 μυρίην, ἐκεῖνα δὲ καὶ μακρῶ μάλιστα. ἐπὶ τούτῳ βασιλεύοντος ἔλεγον
 ἀμιξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοις ἀποδεικνύντα
 15 ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος· προστεθῆναι δὲ
 ἐτι τούτῳ τῷ νόμῳ τόνδε· τὸν διδόντα τὸ χρέος καὶ ἀπάσης κρατέειν τῆς
 τοῦ λαμβάνοντος θήκης, τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον τήνδε
 ἐπεῖναι ζημίην μὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος μήτε αὐτῷ ἐκείνῳ
 τελευτήσαντι εἶναι ταφῆς κρηῆσαι μήτ' ἐν ἐκείνῳ τῷ πατρὶ τάφῳ
 20 μήτ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μήτε ἄλλον μηδένα τῶν ἐωυτοῦ ἀπογενόμενον
 3 θάψαι. ὑπερβαλέσθαι δὲ βουλόμενον τοῦτον τὸν βασιλέα τοὺς πρότερον
 ἐωυτοῦ βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι ἐκ

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 135, 4 (ad συννεύεται) συνηγμένοι, πεπνυγμένοι, συνειλεγμένοι B 135, 5
 οὐκ ἐφληαρῆθη παρά τισι τοσαῦτα περὶ αὐτῆς, ἀκαίρως οὐκ ἐλέχθη, ὅσα καὶ περὶ τῆς
 ἄλλης. τὸ γὰρ εἰπεῖν τινας πυραμίδας αὐτὴν πεποιηκέναι φλογαίαν ὁ ἱστορικός
 ἐλογίσατο. διὰ τοῦτο εἶπεν· ἥσσαν περιλεσχήμεντος (περιλευσχήμεντος scr.) B 136, 1
 (ad μακρῶ) πολλῶ B

T 3 Athen. 596 d φιλεῖ . . . πως ἡ Ναύκρατις, ὥς ὁ Ἡρόδοτος φησιν, ἐπαφροδίτους
 ἔχειν τὰς ἐταῖρας

7 Hes. περιλεσχήμεντος· περιποιητός, περιλάλητος

2 συννεύεται CT συνέεται DRSV | ἀντίοι DRSV || 3 αἱ om. DRSV || 4 ὁ
 om. ABT | τι| τοι ut vid. M || 5 οἱ om. M Ald. | τοῦνομα M Ald. || 7 κρέσσων
 RSV | περὶ λέσχην οὗτος DRSV | λυσάμενος D¹ RV || 8 ὥς] ἐς PMDRSV. cf.
 II 121 ε 4; III 140, 1; IV 125, 1 | Μυτιλήνην ABCTPMRSV | ἐν om. DRSV ||
 10 ἱερεῖς γενέσθαι Ἀσυχν M Ald. ἱερεῖς Ἀσυχν cett. ἱερεῖς Ἀσυχν scripsi duce
 Bunsenio coll. Diod. I 94 || 11 ποιῆσαι μιν τῷ DRSV || 12 τε] τε καὶ C || 13 εὖ
 γεγλυμένους ABPM εὖ λελεγμένους C || 15 ἀμαξίης DRSV || 16 προστεθῆναι

DSV^o προστεθῆναι R || 17 τούτῳ τῷ] τῷ M τούτῳ τὸ R | τόδε DRSV || 19 μῇ]
 καὶ μὴ M Ald. | μήτε] μὴ δὲ ABCTPM || 20 πατρὶ codd. || 21 τὸν T || 22 ὑπερ-
 βαλλέσθαι D¹ V || 23 βασιλέας ἐωυτοῦ M ἐαυτοῦ βασιλέας C

πλίνθων ποιήσαντα, ἐν τῇ γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα τάδε
λέγοντά ἐστι· 'μή με κατονοσθῆς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας· προέχω 4
γὰρ αὐτέων τοσοῦτον, ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν· κοντῷ γὰρ ὑποτύ-
πτοντες ἐς λίμνην, ὃ τι πρόσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, τοῦτο συλλέγον-
⁵ τες πλίνθους εἵρυσαν καὶ με τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν.'
Τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι· μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι ἄνδρα 137
τυφλὸν ἐξ Ἀνύσιος πόλιος, τῷ ὄνομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτῳ βασιλεύον-
τος ἐλάσαι ἐπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ Αἰθιοπίας τε καὶ Σαβακῶν τὸν
Αἰθιοπῶν βασιλέα. τὸν μὲν δὴ τυφλὸν τοῦτον οἴχεσθαι φεύγοντα ἐς τὰ 2
¹⁵ ἔλεα, τὸν δὲ Αἰθιοπία βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἕτα πεντήκοντα, ἐν τοῖσι
αὐτὸν τάδε ἀποδέξασθαι· ὅκως τῶν τις Αἰγυπτίων ἀμάρτοι τι, κτείνειν 3
μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλειν, τὸν δὲ κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος ἐκάστῳ
δικάζειν ἐπιτάσσοντα χῶματα χοῦν πρὸς τῇ ἐωυτῶν πόλει, ὅθεν ἕκαστος
²⁰ ἦν τῶν ἀδικεόντων· καὶ οὕτω ἐτι αἱ πόλεις ἐγένοντο ὑψηλότεραι. τὸ μὲν 4
γὰρ πρῶτον ἐχώσθησαν ὑπὸ τῶν τὰς διώρυχας ὀρυξάντων ἐπὶ Σεσώστριος
βασιλέος, δευτέρα δὲ ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος, καὶ κάρτα ὑψηλαί ἐγένοντο.
ὑψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ πολλίων, ὥς ἐμοὶ 5
δοκεῖ, μάλιστα μὲν Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρὸν ἐστι
Βουβάστιος ἀξιαπληγτότατον· μέζω μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πολυδαπανώτερά
²⁰ ἐστι ἱρά, ἥδονῃ δὲ ιδέσθαι οὐδὲν τούτου μάλλον· ἡ δὲ Βούβαστις κατὰ

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 136, 4 (ad κατονοσθῆς) καταμέμφοιο B

20 Steph. Byz.: v. ad 59, 1

¹³ Suid., Bachmann Anecd. I 418, Cramer Anecd. Paris. IV 176 χῶμα (χῶματα Suid.) χοῦν· Ἡρόδοτος *Ιστοριῶν* β' ἀντὶ τοῦ 'γῆν ὑποῦν'

1–2 ἐστι τάδε λέγοντα DRSV || 2 κατονοσθῆς CPM Ald. κατονόσης in mg. sub obelo A man. rec. κατονομασθῆς DRSV || 4 προσέχοιτο DRSV προσχοίτο C PM || 8 ἐπ' ἐς PMDRSV | πολλῇ χειρὶ M | Αἰθιοπία RSV | τε om. M | Σάβα-
κων vel Σαβακὼν D^cSV | τὸν] τῶν RSV || 11 ἀμάρτοι P¹DRSV ἀμάρτη τι M ἀμάρτοι τι P²p cett. || 12 αὐτὸν DRSV | ἐκάστου ABCT || 13 δικάζοντα ἐπιτάσ-
σειν C² | πόλι PpM Ald. || 14 οἰκεόντων DRSV | οὕτω αἶ τε πόλεις ἐτι M ||
¹⁵ ὀρυξάντων om. SV || 16 καὶ om. pM Ald. || 17 ἐτέρων om. M | τασσομένων ἐν
τῇ Αἰγύπτῳ ABCTP^{ms} ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τασσομένων M γενομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ
P¹DRSV || 18 μὲν Βουβάστι πόλις C ἡ ἐν Βουβάστι πόλις PMDRSV μὲν Βού-
βαστις πόλις propos. Weber BPhW 1941, 288; sed mihi videtur ἐξεχώσθη scil.
ζῶμα intelligendum esse vel impersonaliter construendum ('hat man einen Wall
aufgerichtet'); vallum tantum aggeritur (ἐκχώννεται) neque ulla ratione illud quod
super vallum aggestum ponitur, videlicet oppidum, qua de causa infra p. 226,
7–8 ἐργεχωσμένης ὑποῦ 'intus positae aggere superiore loco aggesto' praetuli ne
noster voce πόλις pro subiecto passivi ἐκχώννεται appareat esse usus || 19 καὶ
ἄλλα καὶ M Ald. || 20 ἥδονῃ DRSV | Βούβαστις] cf. Steph. Byz.

- 138 Ἑλλάδα γλωσσάν ἐστι Ἀρτεμις. τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς ὧδε ἔχει· πλήν τῆς ἐσόδου τὸ ἄλλο νησός ἐστι· ἐκ γὰρ τοῦ Νείλου διώρουχες ἐσέχουσι οὐ συμμίσγονται ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρη τῆς ἐσόδου τοῦ ἱεροῦ ἑκατέρῃ ἐσέχει, ἢ μὲν τῇ περιρρέουσα, ἢ δὲ τῇ, εὐρος εὐσσα ἑκατέρῃ ἑκατὸν ποδῶν, 2 δένδροισι κατάσκιος. τὰ δὲ προπύλαια ὕψος μὲν δέκα ὀργυιῶν ἐστὶ, 5 τύποισι δὲ ἐξαπλήχεσι ἐσκευάδαται ἀξίοισι λόγον. ἐὼν δ' ἐν μέσῃ τῇ πόλει τὸ ἱερὸν κατορθαῖται πάντοθεν περιμόντι· ἅτε γὰρ τῆς πόλιος μὲν ἐγκεχωσμένης ὕψους, τοῦ δ' ἱεροῦ οὐ κεκνημένου, ὡς ἀρχῇθεν ἐποικήθη, ἔσοπτον 3 ἐστὶ. περιθίει δὲ αὐτὸ αἵμασιγὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι· ἐστὶ δὲ ἔσωθεν ἅλσος δενδρέων μεγίστων πεφυτευμένον περὶ νηὸν μέγαν, ἐν τῷ δὴ 10 4 τῷγαλμα ἐνι· εὐρος δὲ καὶ μῆκος τοῦ ἱεροῦ πάντῃ σταδίων ἐστὶ. κατὰ μὲν δὴ τὴν ἔσودον ἐστρωμένη ἐστὶ ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίου τρεῖς μάλιστα καὶ διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ, εὐρος δὲ ὡς τεσσέρων πλέρων· τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει δ' ἐς Ἐρμίω 15
- 139 ἱερὸν. τὸ μὲν δὴ ἱερὸν τοῦτο οὕτως ἔχει. τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ 15 Αἰθίοπος ὧδε ἔλεγον γενέσθαι· ὅπῃ ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε ἰδόντα αὐτὸν οἴχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκεε οἱ ἄνδρα ἐπιστάντα συμβουλευεῖν τοὺς ἱρέας 2 τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλλέξαντα πάντας μέσους διαταμεῖν· ἰδόντα δὲ τὴν ὅπῃ ταύτην λέγειν αὐτόν, ὡς πρόφασιν οἱ δοκεῖσι ταύτην τοὺς θεοὺς προδεικνύναι, ἵνα ἀσεβήσας περὶ τὰ ἱερὰ κακὸν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς 20 ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ὦν ποιήσῃ ταῦτα, ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν 3 χρόνον ὁκόσον κεχρησθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ἐκχωρήσειν. ἐν γὰρ τῇ Αἰθιοπίᾳ ἐόντι αὐτῷ τὰ μαντήια, τοῖσι χρέωνται Αἰθίοπες, ἀνείλε, ὡς δεοὶ αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι ἔτα πεντήκοντα. ὡς ὦν ὁ χρόνος

AB CT P(p)M DR SV

6 Eust. Od. 1569 (ad η 86) τὸ . . . 'ἐρηγέδαται' ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, γίνεται δὲ ἀπὸ τρίτου ἐνικοῦ τοῦ 'ἐρήρεισται' ἀποβολῇ τοῦ σίγμα τῆς ληγουσῆς καὶ πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς ὁμοίως τῷ 'ὠνόμασται ὠνομάδαται' . . . καὶ 'ἐσκενάσται ἐσκενάδαται' παρὰ Ἡροδότῳ, οἷον· τὰ προπύλαια ἐσκενάδαται || 17—18 Greg. Cor. 67 τὸ τέμνειν 'τάμνειν' λέγουσιν· Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· τοὺς ἱρέας — μέσους διατάμνειν

1 ἐτι R | ἱερὸν V | τῷδε D || 3 συμμίσγονται C || 4 περιρρέουσα AB | οὔσα M || 5 δένδροισι κατάσκιος om. M || 6 ἀξίως DRSV | πόλει CTD || 7 ἐγκεχωσμένης AB CTPM, v. quod ad p. 225, 18 annotavimus || 8 ἔσοπτον pM Ald. ἔσοπτον C || 9 δέ¹ om. CDRV | αὐτῷ M | τύποις DRV || 10 μὲν ἅλσος SV | πεφυτευμένων PMD RSV || 11 εὐρος δέ² εὐ δὴ M || 12 εἰσόδον M | ὁδὸς λίθου ἐστὶ(v) DRSV || 13 τεσσέρων CM || 14 τῇ² τῇδε T | ἐς om. ABCTM | Ἐρμαῖον T || 15 οὕτω Pp Ald. οὕτως M cett. || 18 συλλέξαντας Greg. Cor. | διαταμεῖν C διαταμεῖν PMDRSV διατάμνειν Greg. Cor. || 19 δοκεῖν ABCTM | ταύτην² om. D || 20 παραδεικνύναι T παραδεικνύναι R || 21 ποιήσει C || 22 ὅσον DRSV | ἄρχοντα P¹ DRSV ἄρξαντα P² p cett. | ἐκχωρέειν M Ald. || 23 χρέονται Pp || 23, 24 ὡς δεοὶ³ ὁ θεός οἱ D ὁ θεός οἱ RSV

οὗτος ἐξῆγε καὶ αὐτὸν ἢ ὅπως τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ Σαβακῶς.

Ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὶς τὸν τυφλὸν 140 ἄρχειν ἐκ τῶν ἐλέων ἀπικόμενον, ἐνθα πεντήκοντα ἔτεα νῆσον χώσας σποδῶ τε καὶ γῇ οἴκεε· ὅπως γάρ οἱ φοιτᾶν σίτον ἄγοντας Αἰγυπτίων, ὥς ἐκάστοισι προστετάχθαι σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, ἐς τὴν δωρεὴν κελεύειν σφέας καὶ σποδὸν κομίζειν. ταύτην τὴν νῆσον οὐδεὶς πρότερον ἐδυνάσθη 2 Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν, ἀλλὰ ἔτεα ἐπὶ πλέω ἢ ἑπτακόσια οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι γενόμενοι βασιλεῖς Ἀμυρταίου. οὐνομα δὲ 10 ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἑλβῶ, μέγαθος δ' ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.

Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι τὸν ἱερά τοῦ Ἡφαίστου, τῷ οὐνομα εἶναι 141 Σεθῶν· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων ὥς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν, ἀλλὰ τε δὴ ἅτιμα ποιεῦντα ἐς αὐτοὺς καὶ σφεας ἀπελῆσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν προτέρων βασιλείων δεδοσθαι 15 ἐξαιρέτους ἐκάστῳ δυνάδεκα ἀρούρας. μετὰ δὲ ἐπ' Αἰγυπτὸν ἐλαύνειν 2 στρατὸν μέγαν Σαναχάριβον βασιλέα Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων· οὐκ ὦν δὴ ἐθέλειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθεῖν. τὸν δὲ ἱερά ἐς 3

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 141, 2 (ad Σαναχάριβον) τὸν Σαναχηρείμ λέγει B

T 10 Steph. Byz. Ἑλβῶ· νῆσος· Ἡρόδοτος δευτέρα || 15—p. 228, 13 Ios. Ant. X 1, 18—20 παραχθείς οὐν ὑπὸ τούτων ὁ βασιλεὺς Σαναχήριβος ἄπρακτος, ὥς ἔφην, ἀνεχώρησε καταλιπὼν τὸ Πηλοῦσιον. περὶ τούτου τοῦ Σαναχηρίβου καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν αὐτοῦ φησὶν, ὥς οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν τῶν Αἰγυπτίων ἔλθοι βασιλέα ἱερέα ὄντα τοῦ Ἡφαίστου, πολιορκῶν δὲ τὸ Πηλοῦσιον ἔλυσε τὴν πολιορκίαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἤψατο ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων τῷ θεῷ, ὃ γενόμενος ἐπὶ τοῦ θεοῦ πληγὴν ἐνσκήπτει τῷ Ἀραβί. (πλανᾶται γὰρ καὶ τούτῳ Ἡρόδοτος οὐκ Ἀσσυρίων λέγων τὸν βασιλέα, ἀλλ' Ἀράβων.) μὲν γὰρ πλῆθος φησι μὴ νυκτὶ τὰ τόξα καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα διαφανεῖν τῶν Ἀσσυρίων καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχοντα τόξα τὸν βασιλέα τὴν στρατιὰν ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ Πηλουσίου. καὶ Ἡρόδοτος μὲν οὕτως μαρτυρεῖ ἱστορῶν, ἀλλὰ καὶ Βηρωσσός ὁ τὰ Χαλδαῖκα συγγραφεύμενος μνημονεύει

6 Thom. Mag. 346 (s. v. σιγῇ) οὐ μόνον 'κρύφα τοῦ δεινός' φαμέν, ἀλλὰ καὶ 'σιγῇ τοῦ δεινός'. Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· σιγῇ — κομίζειν || 8 Λέξ. (seriatim conser. tantum) Ἀμυρταίου· εἰμαρτοῦ || 15 Eust. II. 210 (ad B 227) 'ἐξάιρετοι' οὐ μόνον γυναικες, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι παρὰ Ἡροδότῳ· καὶ ἐπὶ ἄλλων δὲ πολλῶν τὸ 'ἐξάιρετον' τίθεται

1 ἐτάρασσε D || 2 ἐκ τῆς] ἐξ RSV | Σαβακός vel Σαβάκος RSV || 4 ἄρχειν om. C || 5 φνῶν C || 8 Ἀμυρταίου R (cf. Lexx.) | τριηκόσια Hemmerdinger Les manuscrits 168 (T = 300 pro + = 700 perperam interpretatus est librarius) || 9 βασιλῆς M Ald. || 10 Ἑλβῶ BT || 12 τοὺς μαχίμους coni. Legrand || 13 αὐτὸν TRV^{ac} || 14 τῇ· σι M | προτέρων] πρόσθε(ν) DRSV | βασιλῶν M Ald. || 16 τε καὶ Ἀσσυρίων] cf. Ioseph. || 17 δῇ] δὲ DRSV

ἀπορίην ἀπειλημένον ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον πρὸς τῷγαλμα ἀποδύ-
 ρεσθαι, οἷα κινδυνεύει παθεῖν· ὀλοφνρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον
 καὶ οἱ δόξαι ἐν τῇ ὄψει ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὥς οὐδὲν πείσεται
 ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν· αὐτὸς γάρ οἱ πέμψει τιμωροὺς.
 4 τούτοις δὴ μιν πίσυνον [τοῖσι ἐνυπνίοις] παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς 5
 βουλομένους οἱ ἐπεσθαι στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ (ταύτῃ γὰρ εἰσι
 αἱ ἐσβολαί)· ἐπεσθαι δέ οἱ τῶν μαχίμων μὲν οὐδένα ἀνδρῶν, κατήλους δὲ
 5 καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους. ἐνθαῦτα ἀπικομένους τοῖσι
 ἐναντίοις αὐτοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς ἀρουραίους κατὰ μὲν φαγέειν
 τοὺς φαρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα, πρὸς δὲ τῶν ἀσπίδων τὰ 10
 ὄχανα, ὥστε τῇ ὑστεραίῃ φευγόντων σφέων γυμνῶν ὅπλων πεσέειν πολλοὺς.
 6 καὶ νῦν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔστηκε ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἡφαίστου λίθινος ἔχων
 ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν, λέγων διὰ γραμμάτων, τάδε ἔς ἐμέ τις ὁρέων εὐσεβῆς
 ἔστω·
 142 Ἐς μὲν τοσόνδε τοῦ λόγου Αἰγύπτιοί τε καὶ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον ἀποδεικνύντες 15
 ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸν ἱερεῖα τοῦτον τὸν τελευταῖον

AB CT P(p)M DR SV ad quos ab ἐνταῦθα (141, 5) usque ad μῦν (141, 6)
 accedit b

Σχόλ. 141, 4 (ad χειρώνακτας) χειροτέχνας καὶ τῆς μέσης B 141, 5 (ad τὰ
 ὄχανα) τοὺς πόρπακας, τοὺς δεσμούς B

T 8—13 Eust. II. 35 (ad A 39) Ἡρόδοτος δὲ καὶ Αἰγυπτιακὴν ἐκτίθεται ταύτην, ὅτι
 Ἀραβίων καὶ Ἀσσυρίων ἀπικομένων εἰς Αἴγυπτον ἐπιχυθέντες μῦες ἀρουραῖοι κατ-
 ἐφαγον μὲν τοὺς φαρετρεῶνας καὶ τὰ τόξα, πρὸς δὲ γε τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε
 τῇ ὑστεραίᾳ φευγόντων αὐτῶν γυμνῶν ὅπλων πεσεῖν πολλοὺς. καὶ ἔστηκεν ὁ τῆς
 Αἰγύπτου τότε βασιλεὺς ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν

4 Greg. Cor. 141 τὸ πολεμεῖν 'ἀντιάζειν' λέγουσι || 11 Αἰξ. ὄχανα· ἀσπίδων
 πόρπακες καὶ οἱ δεσμοὶ (ὄχανα ἀσπίδων· πόρπακες καὶ δεσμοὶ Lexx. alphab. ord.
 conser.). Hes. ὄχανον· ὁ τῆς ἀσπίδος πόρπαξ καὶ ὁ δεσμός. (ὄχάνοις χεῖρα τιθέμενοι
 fort. legendum Anaer. 91 (81 D.), unde illud Photii et Suidae ὄχάνοις· δεσμοῖς, quod
 irrepsit in Herodoteas Lexx.)

1 ἀπειλημένον codd., em. Reiske, cf. I 24, 4; VIII 109, 2 | ἐλθόντα R | ἀποδύ-
 ρασθαι M Ald. || 2 κινδυνεύειν DRSV || 3 ὄρι AB¹ | θαρσύνειν DRSV || 4 τῶν D |
 πέμψει ABCTP || 5 δὴ μιν | μὲν δὴ pM Ald. | τοῖσι ἐνυπνίοις | τοῖσι Αἰγυπτίοις DR
 SV del. Gomperz (glossa marginalis in textum irrepsisse videtur) | Αἰγυπτίοις C¹ ||
 6 οἱ om. M || 7 μὲν om. MR || 8 χειρώνακτας vel χειρονάκτας D¹SV χειρώνακτας
 vel χειρωνάκτας D² cett. | ἀγορέους R | ἐνταῦθα b | sic intellige: 'mures agrestes
 nocte advenientes perfusos super illos [vel ipsos] adversariorum comedisse phare-
 tras . . .'; aliter intelligit Eust. (Ἀραβίων καὶ Ἀσσυρίων ἀπικομένων): ἀπικομένοις
 propos. Schaefer, sequi. Hude | τοῖς D || 9 αὐτοῖσι om. R, secl. Reiske Hude ||
 10 αὐτέων M Ald. | πρὸς δὲ γε Eust. || 11 ὅπλων PMDRSV Eust. ἀνόπλων AB
 CT, quod utpote glossema ad γυμνῶν del. Stein || 12 ἐν om. DRSV || 15 οἱ
 om. MSV || 16 βασιλέως A¹B¹

βασιλεύσαντα μίαν τε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίας γενεάς ἀνθρώπων
 γενομένας καὶ ἐν ταύτῃσι ἀρχιερέας καὶ βασιλέας ἑκατέρους τοσούτους
 γενομένους. καίτοι τριηκοσίαι μὲν γενεαὶ ἀνδρῶν δυνάται μύρια ἕτα 2
 (γενεαὶ γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἕτά ἐστι), μῆς δὲ καὶ τεσσαράκοντα ἐτι
 5 τῶν ἐπιλοίπων γενεῶν, αἱ ἐπῆσαν τῇσι τριηκοσίῃσι, ἐστὶ τεσσαράκοντα
 καὶ τριηκοσία καὶ χίλια ἕτα. οὕτως ἐν μυρίοις τε ἔτεσι καὶ χιλίοις καὶ 3
 πρὸς τριηκοσίοις τε καὶ τεσσαράκοντα ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα
 γενέσθαι· οὐ μὲν οὐδὲ πρότερον οὐδὲ ὕστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι
 Αἰγύπτου βασιλεῦσι γενομένοις ἔλεγον οὐδὲν τοιοῦτον. ἐν τοίνυν τούτῳ 4
 10 τῷ χρόνῳ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι· ἐνθα τε νῦν
 καταδύεται, ἐνθεῦτεν δις ἐπαντεῖλαι, καὶ ἐνθεν νῦν ἀνατέλλει, ἐνθαῦτα
 δις καταδύναι· καὶ οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἐτεροιωθῆναι,
 οὔτε τὰ ἀπὸ τῆς γῆς οὔτε τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφι γινόμενα οὔτε τὰ
 ἀμφὶ νούσους οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους.
 15 Πρότερον δὲ Ἐκαταίῳ τῷ λογοποιῷ ἐν Θήβῃσι γενεηλογήσαντί τε 143
 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκαιδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ
 ἱερεῖς τοῦ Διός, οἷόν τι καὶ ἔμοι οὐ γενεηλογήσαντι ἑμεωυτόν· ἐσαγαγόντες 2
 ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐὸν μέγα ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσὸς ξυλῖνον
 τοσούτους, ὅσους περ εἶπον· ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἴσταται ἐπὶ
 20 τῆς ἑωυτοῦ ζόης εἰκόνα ἑωυτοῦ. ἀριθμέοντες ὧν καὶ δεικνύντες οἱ ἱερεῖς 3
 ἔμοι ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἑωυτῶν ἕκαστον ἐόντα, ἐκ τοῦ ἀρχιστα

AB CT P(p)M DR SV

10 Thom. Mag. 147 (s. v. ἐξ) ἡ 'ἐξ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐξω' τίθεται. . . καὶ
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· τετράκις — ἀνατεῖλαι || 15 Harpocr. (s. v. λογοποιός) . . .
 καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β'

1 τεσσαράκοντα ABCP || 1-2 ἀνθρώπων γενεάς γενομένας PMDRSV ἀνθρώ-
 πων γενομένας γενεάς T || 2 ἀρχιερέας PMD^cRV || 3 καίτοι καὶ DRSV | ἀνδρῶν
 γενεαὶ ABCTPM || 4 γενεαὶ — ἕτα haplogr. om. D | τρεῖς — 5 ἐπιλοίπων om. M |
 τεσσαράκοντα ABP | ἐτι ἐπὶ ABCT || 5 τεσσαράκοντα ABCPD || 5-6 τριηκοσία
 καὶ τεσσαράκοντα M || 7 πρὸς om. ABCTPM | τριηκοσίαι R | τε om. CM | τεσ-
 σεράκοντα ABCPD τετταράκοντα M | οὐδένα om. M || 8 οὐ οἱ DRV | μέντοι
 ABCTPM || 9 οὐδὲν τοιοῦτο AB τοιοῦτον οὐδὲν M Ald. || 10 ἐνθα — 11 ἐπανα-
 τεῖλαι haplogr. om. RSV || 11 ἐπανατεῖλαι MDRSV, v. grammaticam meam 180 ||
 12 καταβῆναι pM Ald. | ὑπὸ ταῦτα om. M || 13 ἀπό¹ ἐκ ABCTPM | ἀπό² ἐκ ABC
 TPM | γινόμενα TDRV || 15 γενεηλογίσαντι MR || 15-16 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι D
 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε (vocem τε om. falso loco suppl. cod. quidam perditus)
 ABTPM ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντά τι C τε ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε (te¹ in
 fine versus) Pr¹ δὲ ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε p² om. RSV | καιδέκατον R
 ἐξ καὶ δέκατον PM || 17 ἔμοι συγγενεηλογήσαντι M Ald. | ἐσάγοντες V || 19 ἀρχι-
 ρεὺς DP | ἴσῃ PMDRSV || 20 ἑαυτοῦ bis C | ἱερεῖς C || 21 μοι MDRSV |
 ἑωυτὸν ἕκαστον T ἕκαστον ἑωυτὸν M Ald.

- 4 ἀποθανόντος τῆς εἰκόνος διεξιόντες. Ἐκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι ἐνωτὸν
καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκαιδέκατον θεὸν ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ τῇ ἀριθμῇ
οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἀνθρωπον· ἀντεγενεηλόγησαν
δὲ ὧδε φάμενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν πύρων ἐκ πυρώμιος γεγενῆσθαι
(ἐς δὲ τοὺς πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν κολοσ-
σούς) 'πύρων' ἐπονομαζόμενον, καὶ οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδη-
144 σαν αὐτούς. πύρμιος δὲ ἐστὶ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν 'καλὸς καγαθός'. ἡδὴ
ὧν τῶν αἱ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυσάν σφας πάντας ἐόντας,
2 θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένους. τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων
θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντας οὐκ ἐόντας ἅμα τοῖσι ἀνθρώ-
ποισι, καὶ τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν κρατέοντα εἶναι· ὕστατον δὲ αὐτῆς βασι-
λεῦσαι Ὑρὸν τὸν Ὀσίριος παῖδα, τὸν Ἀπόλλωνα Ἑλλήνες ὀνομάζουσι·
τοῦτον καταπαύσαντα Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. Ὀσίριος δὲ
ἐστὶ Διόνυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.
- 145 Ἐν Ἑλληνισμῷ μὲν νῦν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζονται εἶναι Ἡρακλῆς τε καὶ 15
Διόνυσος καὶ Πᾶν, παρ' Αἰγυπτίοισι δὲ Πᾶν μὲν ἀρχαιότατος καὶ τῶν
ὀκτὼ τῶν πρώτων λεγομένων θεῶν, Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων τῶν
δωδέκα λεγομένων εἶναι, Διόνυσος δὲ τῶν τρίτων, οἱ ἐκ τῶν δωδέκα
2 θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλεῖ μὲν δὴ ὅσα αὐτοῖ Αἰγύπτιοι φασὶ εἶναι ἔτεα ἐς

AB CT P(p)M DR SV

T 4-5 Synes. de prov. 93 refert ad loc. || 7-14 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2 ||
11-13 Eust. II. 346 (ad B 782) ἄλλοι τε οὖν Τυφῶνός μὲνηνται περιφανοῦς ἀνδρός
καὶ Ἡρόδοτος ἐν οἷς λέγει ὅτι Ὑρὸς ὁ Ἀπόλλων Αἰγυπτιστὴν, ὃς λέγεται καταπαύσας
Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατος Αἰγύπτου || 13-14 Eust. II. 629 (ad Z 133) Ἡρόδοτος
λέγει καὶ ὅτι Ὀσίριος κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν ὁ Διόνυσος || 16 Eust. Od. 1435 (ad β
85) Ἡρόδοτος δὲ ἄλλον τινὰ Πᾶνα ἱστορῶν φησὶν, ὅτι Πᾶν ἀρχαιότατος παρ' Αἰ-
γυπτίοις || 17 Arrian. anab. II 16 ad locum refert || 17-18 Plut. de Hdt. mal. 13
(mor. 857) καίτοι καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἡρακλέα τῶν δευτέρων θεῶν γενέσθαι λέγει
καὶ τὸν Διόνυσον τῶν τρίτων

1 διεξιόντες om. SV | διεξιόντες διὰ πασέων, ἐς (ἕως PpM) οὐ ἀπέδεξαν ἀπάσας
αὐτάς PMDRSV (cf. lin. 5) || 2 ἀναδήσαντι ἐνωτὸν C | ἐξ καὶ δέκατον M || 3 ἀν-
θρώπων D¹ || 4 ἑκάστω DRVS || 5 ὁ τοὺς SV | τεσσαράκοντα ABDS ||
5-6 ἀπέδεξαν - ἐπονομαζόμενον] ἀπριθμήσαν αὐτοὺς πύρμιον ἐκ πυρώμιος γενό-
μενον DRVS (cf. Weber BPhW 1941, 285). sic intellige: 'cognomine vocatum pyro-
mide'; voces καλὸς καγαθός usu titulorum Aegyptiaco pirōmi 'vir (sc. κατ' ἐξο-
χήν)' idem valere demonstrat Dowatur, Bibl. Class. Or. 10, 1965, 145 ss. || 6 ἐξ-
2 om. R || 8 πάντας] αὐτοὺς Athenag. || 9 ἀπηλλαγμένους TMDRSV Athen. || 10 οὐκ
ἐόντας] οἰκέοντας CDRSV || 11 τοῦτον M | αἰεὶ Athen. | ὕστερον Athen. || 12 Ὀσί-
ριος D Ὀσίριος Athen. || 15 Ἡρακλῆς] v. grammaticam meam 68 || 16 τῶν
om. R || 17 πρώτων λεγομένων om. SV || 17-18 Ἡρακλῆς - λεγομένων om. pM
Ald.

Ἀμασιν βασιλέα, δεδήλωταί μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἔτι τούτων πλέονα
 λέγεται εἶναι, Διονύσῳ δ' ἐλάχιστα τούτων, καὶ τούτῳ πεντακισχίλια καὶ
 μύρια λογίζονται εἶναι ἐς Ἀμασιν βασιλέα. καὶ ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως 3
 φασὶ ἐπίστασθαι αἰεὶ τε λογιζόμενοι καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα.
 5 Διονύσῳ μὲν νῦν τῷ ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γενέσθαι κατὰ 4
 χίλια ἔτεα μάλιστα ἐστὶ ἐς ἐμέ, Ἡρακλεῖ δὲ τῷ Ἀλκμήνης κατὰ εἰνακόσια,
 Πανὶ δὲ τῷ Πηγελοπῆς (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Εὐρώμω λέγεται γενέσθαι ὑπὸ
 Ἑλλήνων ὁ Πάν) ἐλάσσω ἔτεά ἐστι τῶν Τρωικῶν, κατὰ τὰ ὀκτακόσια
 μάλιστα ἐς ἐμέ. τούτων ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι, τοῖσί τις 146
 10 πείσεται λεγομένοισι μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη ἀποδέδεκται.
 εἰ μὲν γὰρ φανεροὶ τε ἐγένοντο καὶ κατεγύρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι,
 κατὰ περ Ἡρακλῆς ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος καὶ δὴ καὶ Διόνυσος ὁ
 ἐκ Σεμέλης καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηγελοπῆς γενόμενος, ἔφη ἂν τις καὶ τούτους
 15 ἄλλους γενομένους ἄνδρας ἔχειν τὰ ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγεγονότων
 θεῶν· νῦν δὲ Διόνυσόν τε λέγουσι οἱ Ἕλληνες, ὥς αὐτίκα γερόμενον ἐς 2
 τὸν μηρὸν ἐνεργάματο Ζεὺς καὶ ἦναικε ἐς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου
 ἐοῦσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίῃ, καὶ Πανός γε περὶ οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν, ὅκη ἐτράπετο
 γερόμενος. δῆλα ὦν μοι γέρονε, ὅτι ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων
 τὰ οὐνόματα ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν. ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο χρόνου, ἀπὸ
 20 τούτου γενεηλογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν.
 Ταῦτα μὲν νῦν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι· ὅσα δὲ οἱ τε ἄλλοι ἄνθρωποι 147
 καὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοις κατὰ ταύτην τὴν
 χώραν γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω, προσέσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς
 ὀριος.

AB CT P(p)M DR SV

[Αμ]α[σιν] – β[α]σι[λεα] (145, 2) Pap. Fackelmann 7

Σχόλ. 145, 3 (ad λογιζόμενοι) ψηφίζοντες B

T 15–17 Eust. Dion. 1153 Ἡρόδοτος . . . περὶ πον τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦ-
 τον τελεσφορεῖ λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνεργάψατο (ἐνεργά-
 ψατο codd. duo) καὶ ἤνεγκεν εἰς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὔσαν

1 πλείονα ABCT πλεω Pap. Fackelmann || 5–6 κατὰ χίλια ἔτεα] κατὰ ἐξα-
 κόσια ἔτεα καὶ χίλια codd. quod ex κατὰ χ' ἔτεα et inde κατὰ ἐξακόσια ἔτεα supra
 lin. in κατὰ χίλια correcto verisimillime ortum est; errorem in generationum numero
 suspicabantur edd. omnes et variis modis textum restituunt || 6 Ἡρακλεῖ – 9 ἐς
 ἐμέ haplogr. om. C¹ | ἐνακόσια D^{ac} ἐννακόσια D^rRSV εἰνακόσια ἔτεα ABC
 εἰνακόσια ἐτῇ T || 7 τῷ ἐκ Πηγελοπῆς ABCTPM || 8 τὰ haplogr. om. CTPMD
 RSV || 10 ὧν om. M | ἀποδέδεκται M || 12 Ἡρακλῆς MDRSV | καί² om. M ||
 14 ἄνδρας γενομένους ABCT || 15 δὲ] τε DRSV || 16 ἀνεργάματο MS Eust. codd.
 plur. ἐργάματο A¹BC ἐργάματο A²T | Νύσαν T Eust. || 18 μοι ὦν ABCTPM |
 ἐγγέρονε(v) DRSV || 21 ὅσα – 22 λέγουσι om. T | τε om. ABC || 23 αὐτοῖς M
 (ut vid.) Ald.

2 Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιοι μετὰ τὸν ἱερά τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα
 (οὐδένα γὰρ χρόνον οἷοι τε ἦσαν ἄνευ βασιλέως διαιτᾶσθαι) ἐστήσαντο
 3 δυνάδεκα βασιλέας δυνάδεκα μοῖρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι
 ἐπιγαμίας ποιησάμενοι ἐβασίλευον νόμοισι τοῖσδε χρεώμενοι, μήτε κατ-
 αιρέειν ἀλλήλους μήτε πλέον τι διζήσθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου εἶναι
 4 τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἵνεκα τοὺς νόμους τούτους ἐποιέοντο
 ἰσχυρῶς περιστέλλοντες· ἐκέχρηστό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι
 ἐς τὰς τυραννίδας τὸν χαλκῆ φιάλῃ σπείσαντα αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ
 Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύσειν Αἰγύπτου (ἐς γὰρ δὴ τὰ πάντα
 148 ἱερά συνελέγοντο). καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ, δόξαν δέ
 σφι ἐποίησαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς λίμνης τῆς Μοιρίου κατὰ
 Κροκοδείλων καλεομένην πόλιν μάλιστα κη κείμενον, τὸν ἐγὼ ἦδη εἶδον
 2 λόγον μέζω. εἰ γὰρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν
 συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόρου τε ἂν καὶ δαπάνης φανείη ἐόντα τοῦ
 λαβυρίνθου τούτου. καίτοι ἀξιόλογός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ἐστὶ νηὸς καὶ ὁ
 3 ἐν Σάμῳ. ἦσαν μὲν νῦν καὶ αἱ πυραμίδες λόγον μέζονες καὶ πολλῶν
 ἐκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ μεγάλων ἀνταξίη, ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος
 4 καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνάδεκα μὲν εἰσι αἱ αὐλαὶ κατὰ-
 στεγοὶ ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἐξ μὲν πρὸς βορέω, ἐξ δὲ πρὸς νότον τετραμ-
 μέναι, συνεχέες, τοίχος δὲ ἔξωθεν ὁ αὐτός σφεας περιέργει. οἰκήματα
 20 δ' ἐνεστι διπλᾶ, τὰ μὲν ὑπόγαια, τὰ δὲ μετέωρα ἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια
 5 ἀριθμόν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἐκάτερα. τὰ μὲν νῦν μετέωρα τῶν
 οἰκημάτων αὐτοὶ τε ὠρῶμεν διεξιόντες καὶ αὐτοὶ θεησάμενοι λέγομεν, τὰ
 δὲ αὐτῶν ὑπόγαια λόγοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ γὰρ ἐπεστεῶτες τῶν

AB CT P(p)M DR SV

T 11—12 Steph. Byz. Κροκοδείλων πόλις· πόλις ἐν τῇ Μοιρίδι λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ.
 Ἡρόδοτος δευτέρῳ

2 οἶον RV | βασιλέως CTP || 3 ἐς δυνάδεκα μοῖρας ABCTPM (cf. II 4, 1, VII
 121, 2) || 4 τοῖσδε BCTM τοῖσι δὲ vel τοῖσιδε rell., v. grammaticam meam 114 |
 χρεώμενοι Pp || 5 διζέσθαι B¹PD || 6 δὲ om. ABCT | ἐποιέοντο] ἐμοὶ ποιεῖντο
 DRV || 7 ἰσχυροὺς DRSV | ἐκέχρηστό CDRSV || 8 αὐτῶν ἐν τῷ] αὐτὸν ἐν τῷ T
 ἂν τῶν ἐν τῷ D ἂν τῷ S ἂν τῶν RV || 9 ἐς] ὡς RS δς D^{ac}V ὡς D^c || 11 Μύ-
 ριος TD^cRSV || 12 πόλιν om. M | ἵδον PDRSV || 13 μέζω λόγον M | μεῖζω V |
 ad tā in mg. sub obelo annotat ἐς τὰ A² | ἀπόδειξιν D || 14 συλλογήσaiτο D | τε]
 τὰ S τὸ V || 15 γε] δὲ SV | νηὸς ἐστ' ὁ M | νεὼς DRSV || 16 μέζονος V || 17 με-
 γίστων PpM Ald. | ἀνταξίη RV om. M || 18 αἱ om. ABCTPM || 19 βορέην PM
 DRSV || 20 ἔξωθεν om. SV | σφεας om. M || 21 ὑπόγαια R | ἐπ' — 22 ἐκάτερα
 om. T | ἐπ'] ὑπ' RSV || 21—22 τρισχίλια ἀριθμόν <τὰ πάντα>, πεντακοσίων propos.
 Desrousseaux RPh 11, 1887, 58 || 23 ὠρέομεν Pp Ald. ὠρέωμεν C ὠρέωμεν TM ||
 24 αὐτέων M Ald. | ὑπόγαια R ὑπόγεια V^{ac}

Αἰγυπτίων δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον φάμενοι θήκας αὐτόθι εἶναι τῶν τε ἀρχὴν τὸν λαβυρίνθον τοῦτον οἰκοδομησαμένων βασιλέων καὶ τῶν ἱερῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν μὲν κάτω περὶ οἰκημάτων ἀκοῇ παραλαβόν- 6 τες λέγομεν, τὰ δὲ ἄνω μέζονα ἀνθρωπῶν ἔργων αὐτοὶ ὥρῳμεν, αἱ τε γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγέων καὶ οἱ ἐλιγμοὶ διὰ τῶν ἀδλέων ἐόντες ποικιλώ- 5 ται τοῖς θῶμα μυρίον παρείχοντο ἐξ ἀλλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιούσι καὶ ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων καὶ ἐς ἀλλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων. ὁροφὴ δὲ πάντων τούτων λιθίνῃ κατὰ περ οἱ 7 τοῖχοι, οἱ δὲ τοῖχοι τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι, αὐτὴ δὲ ἐκάστη περιστυ- 10 λος λίθου λευκοῦ ἄρμωσμένον τὰ μάλιστα· τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς τεσσαρακοντόργυιος, ἐν τῇ ζῶα μεγάλα ἐγγέγλυπται· ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιήται.

Τοῦ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐόντος τοιούτου θινῶμα ἔτι μέζον παρέχεται 149 ἡ Μοίριος καλεομένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ λαβυρίνθος οὗτος οἰκοδόμηται· 15 τῆς τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ στάδιοι ἐξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι (σχοίνων ἐξήκοντα ἐόντων) ἴσοι καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν· κεῖται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς βορρῆν τε καὶ νότον ἔοῦσα βάθος, τῇ βαθυ- τάτῃ αὐτῇ ἑωυτῆς, πεντηκοντόργυιος. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ 2 ὁρυκτὴ, αὐτὴ δηλοῖ· ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη ἐστᾶσι δύο πυρα- 20 μίδες τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσαι πεντήκοντα ὀργυιάς ἑκατέρῃ, καὶ τὸ κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον τοσοῦτον, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπαισι κολοσσὸς λίθινος κατήμενος ἐν θρόνῳ. οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰσὶ ἑκατὸν 3 ὀργυιέων (αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἐξάπλεθρον, ἐξαπέδον μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης καὶ τετραπῆχεος, τῶν ποδῶν μὲν τετραπα- 25 λαίστων ἐόντων, τοῦ δὲ πήχεος ἐξαπαλαίστου). τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ 4

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 149, 2 (ad κολοσσός) ἀγαλμα, ἀνδριὰς B

2 τὸν] τὴν T | τούτων ABT || 4 ἀνθρωπῶν ut vid. D¹ ἀνθρωπῶν R¹ ἀν-
θρωπῶν D² ἀνθρωπῶν V | ὥρῳμεν PpT ὥρῳμεν DRSV ὥρῳμεν CM ||
5 στεγέων] γέων SV | ἐλιγμένοι ABC | ποικιλώτατοι T || 6 θινῶμα CPMDRSV |
παρέχοντο D^aM Ald. | ἐς] εἰς V καὶ R || 7 ἐς στέγας τε RS ἐστῆγασται V ||
8 ἄλλας om. MDRSV | τούτων πάντων M | κατὰ περ om. T || 9 οἱ δὲ τοῖχοι ha-
plogr. om. TDRSV | ἐγγεγλυμμένων CP γεγλυμμένων DRSV | ἐκάστη – 10 τῆς
δὲ haplogr. om. SV || 11 τεσσαρακοντόργυιος TMV || 12 αὐτὴν – 13 τοιούτου
om. RSV || 13 θινῶμα TD¹ | μεῖζον V | παρέχεται παρὲ V πάρεστιν S || 14 Μοίριος
RSV | οἰκοδόμηται M || 15 τῆς περιόδου secl. Legrand || 16 ἴσοι] ὡς suprascr. fini
voci A¹ || 17 κέεται CTPpM | ἡ λίμνη μακρὴ M | βορρῆν DRSV || 18 αὐτὴ om. CP¹
hab. P²p cett. || 21 οἰκοδόμηται M | τοσοῦτο ABTPM | ἀμφοτέρῃσι T || 22 κατήμε-
ρος D | τούτω DRSV || 23 δίκαιαί om. SV | ἐξαπόδον CTP || 24 μὲν¹] δὲ DRS(?)V
secl. Krueger Hude τε ser. Stein | μετρεομένης MRV | τετραπαλαίστων et ἐξα-
παλαίστων] sed cf. I 50, 2 || 25 τῇ om. C

- λίμνη αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι (ἄνδρος γὰρ δὴ δεινῶς ἔστι <ῆ> ταύτη), ἐκ τοῦ Νείλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσῆγκται καὶ ἐξ μὲν μῆνας ἔσω ῥέει ἐς τὴν
 5 λίμνην, ἐξ δὲ μῆνας ἔξω ἐς τὸν Νεῖλον αὐτὶς· καὶ ἔπειν μὲν ἐκρῆν ἔξω, ἥδε τότε τοὺς ἔξ μῆνας ἐς τὸ βασιλῆιον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἐκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων, ἔπειν δὲ ἐσίη τὸ ὕδωρ ἐς αὐτήν, εἰκοσι
 150 μνέας. ἔλεγον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ ὥς ἐς τὴν Σύρτιν τὴν ἐν Λιβύῃ ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη ὑπὸ γῆν τετραμμένη τὸ πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν μεσόγαϊαν
 2 παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ Μέμφιος. ἐπεῖτε δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου οὐκ ὤρων τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἐόντα — ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν — εἰρόμην τοὺς ἀγχιστα οἰκόντας τῆς λίμνης, ὅκου εἴη ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρασαν μοι
 ἵνα ἐξεφορήθῃ καὶ εὐπετέως ἔπειθον· ἥδεα γὰρ λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ
 3 Ἀσσυρίῳν πόλει γενόμενον ἕτερον τοιοῦτον. τὰ γὰρ Σαρδαναπάλλον τοῦ Νίνου βασιλεὺς ἐόντα μεγάλα χρήματα καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι καταγαλοῖσι ἐπενόησαν κλώπες ἐκφορῆσαι. ἐκ δὴ ὦν τῶν σφετέρων οἰκίων ἀρξάμενοι οἱ κλώπες ὑπὸ γῆν σταθμεύμενοι ἐς τὰ βασιλῆια οἰκία ὤρυσσον,
 15 τὸν δὲ χοῦν τὸν ἐκφορεόμενον ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ὅπως γένοιτο νύξ, ἐς τὸν Τίγρην ποταμὸν παραρρέοντα τὴν Νίνον ἐξεφόρεον, ἐς δὲ κατεργάσαντο,
 4 ὃ τι ἐβούλοντο. τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ <κατὰ> τὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ λίμνης ὀρυγμα γενέσθαι, πλὴν οὐ νυκτός, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην ποιεῦμενον· ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν, ὃ δὲ
 20 ὑπολαμβάνων ἔμελλε διαχέειν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται ὀρυχθῆναι.
- 151 Τῶν δὲ δυνάδεκα βασιλέων δικαιοσύνην χρεωμένων ἀνὰ χρόνον, ὥς ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τῇ ὑστάτῃ τῆς ὀρτῆς μελλόντων
 κατασπείσειν ὁ ἀρχιερεὺς ἐξήνεικέ σφι φιάλας χρυσέας, τῇσί περ ἐώθεσαν
 2 σπένδειν, ἁμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ ἑνδεκα δυνάδεκα ἐοῦσι. ἐνθαῦτα ὥς οὐκ εἶχε φιάλην ὁ ἑσχατος ἐστεῶς αὐτῶν Ψαμμήτιχος, περιελόμενος τὴν

AB CT P(p)M DR SV

1 δὴ δεινῶς | δεινῶς **DRV** | ἡ add. Reiske || 3 αἰθις **ABTD RV** | ῥέη **M** ||
 4 ἥδε **B** || 6 ἐς Λιβύην **ABCT** || 7 τετραμμένη **C** | τετραμένη **T** | μεσόγαϊαν **SV** | με-
 σόγαϊαν **R** || 8 ὤρων **TPp** | ὤρων **RSV** | ὤρων **C** || 9 ἡρόμην **ABCTPM** | εἰρόμην
SV || 11 ἐξορύχθη **M** | ἐξεφορήθη **T** | ἥδε **R** | ἥδε **C** | λόγον **ACT** | οἱ in corr.
 et λόγῳ in mg. adser. **A** man. post. | λόγῳ **B** || 12 πόλει **ABCTD**² | ἑτερόν τι
 τοιοῦτο **PpM** Ald. | Σαρδαναπάλλον **MRSV** || 13 βασιλέως **M** | ἐόντα χρήματα
 μεγάλα **T** | χρήματα ἐόντα μεγάλα **M** Ald. || 14 καταγείσιν **RSV** | οἰκίων **ABCT**
PM || 15 σταθμεύμενοι **MD**^c Ald. | ὤρυσσον **S** | ὤρυσσον **R** || 16 δὲ om. **C** | ἐκφε-
 ρόμενον **TPMDRSV** | ἐκ | τὸν ἐκ **DRV** | γίνωιτο **DRSV** || 17 Τίγρη **TPDRSV** |
 παραρρέοντα **ABCD R** | τὴν | τὸν **T** || 18 κατὰ add. Krueger, sequ. Hude || 21 αὐτῇ
RV || 23 δυνάδεκα **V** | χρεωμένων **P** | χρεωμένων **p cett.** | ἀνὰ χρόνον om. **M** ||
 24 ὀρτῆς **AB** || 25 ἀρχιερεὺς **PD**^c **S** | ἐξήνεικέ **CP** | ἐξήνει καὶ **R** || 27 αὐτῶν **M**
 Ald. | Ψαμμήτιχος **CP**

κυνήν ἐοῦσαν χαλκὴν ὑπέσχε τε καὶ ἔσπενδε. κυνέας δὲ καὶ οἱ ἄλλοι
 ἀπαντες ἐφόρεον βασιλέες καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχοντες. Ψαμμήτιχος μὲν 3
 νιν οὐδενὶ δολερῷ νόῳ χρεώμενος ὑπέσχε τὴν κυνήν, οἱ δὲ ἐν φρενὶ
 λαβόντες τό τε ποιηθὲν ἐκ Ψαμμητίχου καὶ τὸ χρηστήριον, ὃ τι ἐκέ-
 5 χρηστό σφι (τὸν χαλκὴν σπείσαντα αὐτῶν φιάλῃ τοῦτον βασιλέα ἔσεσθαι
 μούνον Αἰγύπτου), ἀναμνησθέντες τοῦ χρησμοῦ κτεῖναι μὲν οὐκ ἐδικαίω-
 σαν Ψαμμήτιχον, ὥς ἀνεύρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιῆς προνοίας
 αὐτὸν ποιήσαντα, ἐς δὲ τὰ ἔλα ἐδοξέ σφι διῶξαι φιλώσαντας τὰ πλεῖστα
 τῆς δυνάμεις, ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ὀρμώμενον μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ
 10 Αἰγύπτῳ. τὸν δὲ Ψαμμήτιχον τοῦτον πρότερον φεύγοντα τὸν Αἰθίοπα 152
 Σαβακῶν, ὃς οἱ τὸν πατέρα Νεκῶν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα τότε ἐς
 Συρίην, ὥς ἀπαλλάχθη ἐκ τῆς ὀφίος τοῦ ὀνείρου ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον
 Αἰγυπτίων οὗτοι, οἱ ἐκ νομοῦ τοῦ Σαῖτέων εἰσι. μετὰ δὲ βασιλεύοντα τὸ 2
 δεῦτερον πρὸς τῶν ἑνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνήν
 15 φεύγειν ἐς τὰ ἔλα. ἐπιστάμενος ὢν, ὥς περιωβριζόμενος εἴη πρὸς αὐτῶν, 3
 ἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διώξαντας. πέμψαντι δὲ οἱ ἐς Βουτοῦν πόλιν ἐς τὸ
 χρηστήριον τῆς Αἰγυπτῶν, ἔνθα δὴ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ μαντήιον ἀφευδέστατον,
 ἦλθε χρησμός, ὥς τίσις ἦξει ἀπὸ θαλάσσης χαλκίων ἀνδρῶν ἐπιφανέντων,
 καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστίῃ μεγάλη ὑπεκέχνητο χαλκίους οἱ ἄνδρας ἦξεν 4
 20 ἐπικούρους· χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος ἀναγκαίῃ κατέλαβε Ἰωνάς
 τε καὶ Κῆρας ἀνδρας κατὰ λήϊον ἐκπλώσαντας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον,

AB CT P(p)M DR SV

T 4 Athen. 231d: v. ad 37, 1

21 Greg. Cor. 69 τὸ 'ἐκπλεύσας' ἐκπλώσας λέγουσιν· Ἡρόδοτος· κατὰ λήϊον ἐκ-
 πλώσαντες

1 ὑπέσχε τε] ὑπέσχετο R | δέ] γὰρ pM Ald. || 2 πάντες CTPM | ἐφόρεον τε AB
 CTP | βασιλεῖς M Ald. | Ψαμμήτιχος CP | μὲν] δέ pM Ald. || 3 δολερῷ νόῳ]
 δόλῳ M | ἐν om. DRSV || 4 τό om. M | ἐκέχρητό DSV | οὐκέχρητό R || 7 οὐδε-
 μιῆς προνοίης] οὐδεμιῆς αἰτίας RSV^{ac} | οὐδεμιῆς αἰτίας V^c | οὐδεμιᾶς προνοίης T^c ||
 9 δυνάμεις p Ald. | δυνάμεις M | δύνμιος RV | ἐλαίων C | ὀρμώμενον Pp | ὀρμώ-
 μενον CT Ald. | ὀρμώμενον M || 10 φεύγοντα om. DRSV || 11 Σαβάκιον D | Σα-
 βάκιον SV | Σάβακῶν R | Νεκῶν DRSV | ἐκῶν A¹ | Νεκῶν in mg. A man. post.
 ἐκῶν A¹ BCTP | ἀπέκτεινε A || 12 ἀπηλλάχθη ABV¹ || 13 Σαῖτεω TPM DRSV ||
 14–15 φεύγοντα διὰ τὴν κυνήν S || 15 ὢν] δέ M || 16 ἐπενόει ABCT | ἐπενόησε S
 ἐπενόησε V ex ἐπενόει natum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 189 | οἱ om. DRSV |
 ἐς²] ἐν ᾗ DRSV | ἐς² – 17 Αἰγυπτῶν secl. Herwerden, sequ. Hude || 17 ἀφευδέστατον
 μαντήιον DRV | ἀφευδέστατον PpM Ald. | ἀφευδέστατον χρηστήριον S || 18 ἦξει <οἱ>
 Schaefer || 19 τῶν μὲν δ' ἡ ἀπιστίῃ R || 21 ἄνδρας om. R | λήϊον SV^{ac} | λήϊον Greg.
 Cor.

ἐκβάντας δὲ ἐς γῆν καὶ ὀπισθενέντας χαλκῷ ἀγγέλλει τῶν τις Αἰγυπτίων
 ἐς τὰ ἔλσα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμητίχῳ ὥς οὐκ ἰδὼν πρότερον χαλκῷ ἄνδρας
 ὀπισθενέντας, ὥς χάλκεοι ἄνδρες ἀπιγμένοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ
 5 πεδῖον. ὁ δὲ μαθὼν τὸ χρηστήριον ἐπιτελούμενον φίλα τε τοῖσι Ἴωσι καὶ
 Κασσὶ ποιεῖται καὶ σφεας μεγάλα ὑπισχνέμενος πείθει μετ' ἐωντοῦ
 γενέσθαι· ὥς δὲ ἔπεισε, οὕτω ἅμα τοῖσι [μετ' ἐωντοῦ] βουλομένοισι
 153 Αἰγυπτίοισι καὶ τοῖσι ἐπικούροισι καταίρει τοὺς βασιλέας. κρατήσας δὲ
 Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμητίχος ἐποίησε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν
 Μέμφι τὰ πρὸς νότον ἀνεμον τετραμμένα, ἀλλήν τε τῷ Ἀπι, ἐν τῇ τρέφε-
 ται, ἐπεὶ φανῇ, ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε ἐναντίον τῶν προπυλαίων πᾶσάν τε
 10 περίστυλον ἐοῦσαν καὶ τύπων πλῆρην· ἀντὶ δὲ κίωνων ὑπεστᾶσι κολοσσοὶ
 δωδεκαπῆχες τῇ ἀλλῇ. (ὁ δὲ Ἄπις κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν ἐστι
 154 Ἐπαφος.) τοῖσι δὲ Ἴωσι καὶ τοῖσι Κασσὶ τοῖσι συγκατεργασαμένοισι αὐτῷ
 ὁ Ψαμμητίχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆσαι ἀντίους ἀλλήλων τοῦ Νείλου τὸ
 μέσον ἔχοντας, τοῖσι οὐνόματα ἐτέθη Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφι
 2 τοὺς χώρους δίδωσι καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὑπέσχετο, πάντα ἀπέδωκε. καὶ δὴ
 καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδι-
 δάσκεσθαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐκμαθόντων τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν
 3 Αἰγύπτῳ γεγόνασι. οἱ δὲ Ἴωνές τε καὶ οἱ Κᾶρες τούτους τοὺς χώρους
 οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰς δὲ οὗτοι οἱ χώροι πρὸς θαλάσσης ὀλίγον
 20 ἔνευθε Βουβάστιος πόλις ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ
 Νείλου. τούτους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις ἐξαναστήσας
 ἐνθεῦτεν κατοίκησε ἐς Μέμφιν φυλακὴν ἐωντοῦ ποιούμενος πρὸς Αἰγυ-
 4 πτίων. τούτων δὲ οἰκισθέντων ἐν Αἰγύπτῳ οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐπιμισγόμενοι
 τούτοις τὰ περὶ Αἰγύπτου γινόμενα ἀπὸ Ψαμμητίχου βασιλέως ἀρξάμενοι
 25 πάντα καὶ τὰ ὕστερον ἐπιστάμεθα ἀτρεκέως· πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἐν

AB CT P(p)M DR SV

γλωσσ[αν] (154, 2) — οἰ[κ]ησαν (154, 3) Pap. Ox. 1092 col. I

1 ἐς] εἰς T || 2 ὥς] ὅς T | οὐχ AB ~ suprascr. A man. post. || 5 ὑπισχνόμε-
 ρος AB ὑπεσχνέμενος C (ex ὑπισχνόμενος potuit nasci) || 6 μετ' ἐωντοῦ del.
 Abicht Curae Hdt., Progr. Johannei Lüneburg. Pasch. 1862, Krueger Hude τε τὰ
 ἐωντοῦ Stein || 10 ὁ om. R | οἰκοδόμησε ἐναντίον T¹ οἰκοδόμησε*ἐναντίον B ||
 11 δὲ om. M || 13 συγκατεργασμένοις B¹ || 15 ἔχοντας DRSV | τὰ στρατό-
 πεδα DRSV || 16 δίδωσι] ἀπέδωκε M | τ' ὑπέσχετο M || 17 καὶ om. ABCT
 παρέλαβεν TRSV | διδάσκεσθαι DRSV || 18 τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν pM Ald. ||
 18—19 ἐν Αἰγύπτῳ ἐρμηνέες M || 19 τε καὶ οἱ ABCTPD Pap. Ox. 1092 τε καὶ M
 καὶ οἱ cett. | χώρους Pap. Ox. 1092 D^c rell. χρόνους PD^cRSV || 20 οἴκησαν M
 χρόνον] χώρον S | ὀλίγον θαλάσσης M Ald. || 21 καλεομένῳ DRSV || 23 ἐνθεῦτε
 D¹PR | κατοίκησε(ν) D¹RSV^c | ποιούμενους T | πρὸς] πρὸ Dietsch || 25 Ψαμ-
 μητίχον pM | βασιλέως T || 26 ὕστερα DRSV | ἐπιστάμενοι T | πρῶτον T

Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. ἐξ ὧν δὲ ἐξανέστησαν χώρων, ἐν 5
τούτοις δὴ οἱ τε ὄλκοι τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέγεθος
ἔμευ ἦσαν. Παμμήτιχος μὲν νυν οὕτως ἔσχε Αἴγυπτον.

Τοῦ δὲ χρηστήριον τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνήσθην ἥδη καὶ δὴ 155
λόγον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀξίον εἶναι ποιήσομαι· τὸ γὰρ χρηστήριον τοῦτο
τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ἔστι μὲν Αἰγύπτιον ἰσθμὸν, ἐν πόλει δὲ μεγάλη ἰδρυμένον κατὰ
τὸ Σεβενντικὸν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης
ἄνω. οὕνομα δὲ τῇ πόλει ταύτῃ, ὅσον τὸ χρηστήριον ἔστι, Βουτώ, ὡς καὶ 2
πρότερον ὠνόμασται μοι. ἰσθμὸν δ' ἔστι ἐν τῇ Βουτῷ ταύτῃ Ἀπόλλωνος καὶ
Ἀρτέμιδος. καὶ ὁ γε νηὸς τῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ δὴ τὸ χρηστήριον ἐνι, αὐτὸς
τε τυχάνει εἶναι μέγας καὶ τὰ προπύλαια ἔχει ἐς ὕψος δέκα ὀργυῖων. τὸ 3
δέ μοι τῶν φανερῶν ἦν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. ἔστι ἐν
τῷ τεμένει τούτῳ Αἰγύπτου νηὸς ἐξ ἑνὸς λίθου πεποιημένος ἐς τε ὕψος καὶ
ἐς μήκος, καὶ τοῖχος ἕκαστος τούτοις ἴσος· τεσσαράκοντα πῆχων
15 τούτων ἕκαστος ἔστι. τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς ἄλλος ἐπικείται
λίθος ἔχων τὴν παροροφίδα τετράπηχυν. οὕτω μὲν νυν ὁ νηὸς τῶν 156
φανερῶν μοι τῶν περὶ τοῦτο τὸ ἰσθμὸν ἔστι θωμαστότατον, τῶν δὲ δευτέρων
νηὸς ἡ Χέμμης καλευμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθύῃ καὶ πλατῇ κειμένη 2
παρὰ τὸ ἐν Βουτῷ ἰσθμῷ, λέγεται δὲ ὅτι Αἰγυπτίων εἶναι αὕτη ἡ νηὸς

AB CT P(p)M DR SV

Σχολ. 154, 5 ὁλκός ἐστιν ὁ ἀγωγὸς τοῦ ρεύματος καὶ τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα καὶ
τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα B

T 18 Steph. Byz.: v. ad 91, 1 || 18–19 Eust. Od. 1644 (ad κ 3) καὶ Ἡρόδοτος
δὲ ἱστορεῖ, ὡς νηὸς πλωτὴ λέγεται περὶ Αἴγυπτον ἐν λίμνῃ βαθύῃ καὶ πλατείᾳ·
ἐκαλεῖτο δὲ ἡ τοιαύτη Ἑχμῆς

15 Poll. VII 123 καταστεγασματα (κατασκευασματα vel καὶ στεγασματα scr.) ...
Ἡρόδοτος λέγει

1 ἀνέστησαν M Ald. | χώρων] χορών D || 2 δὴ] δὲ p, idem propos. Dobree in
notis Cantabr. Bibl. Univ. Pp. VI. 26 fortasse ex p a Georgiade transcripto: om. M |
ἐρείπια CTMPD²R | μέγας DRV || 3 τὴν Αἴγυπτον DRSV || 4 δὴ om. DRSV ||
5, 6 τοῦτο τὸ] τούτω A¹ τοῦτο A²B || 6 τὸ ἐν Αἰγύπτῳ secl. Cobet | πόλει CT
MDR || 7 Σεβεννικὸν M || 8 πόλει CTMD | ὅπου DRSV | Βουτώ — 9 ἐστὶ ha-
plogr. om. M || 9 ὠνόμασται CP | Βουτῷ T || 12 ἦν om. ABCTPM (interpunctione
tamen pronomen τὸ relativum esse designat A) | θῶμα CPMDRSV || 14 καὶ
om. DRSV | τούτοις ἕκαστος M | τεσσαράκοντα ABPD τεσσαρεσκαίδεκα rectius
censet Stein || 15 ἕκαστον τούτων ἐστὶ M τούτων ἕκαστος ἐστὶ Ald. | καταστε-
γασμα] cf. Poll. | τῆς] ἐστὶ τῆς C | ἐπικείται M || 16 παροροφίδα RSV | οὕτω]
οὗτος propos. Bekker || 17 τῶν¹] τὸ Pp | ἰσθμὸν V | θωμαστότατον PDRSV θω-
μαστότατον C θωμαστότερον pM Ald. | δεύτερον propos. Gomperz || 18 ἡ Χέμ-
μης] Ἑχμῆς DR Ἑχμῆς SV Eust. μ suprascr. M Χέμμης recognoscas e Steph.
Byz. | καλεομένη CTMP | ἐν om. B | κειμένη A || 19 ἡ νηὸς αὕτη εἶναι M
Ald.

- πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὔτε πλέουσιν οὔτε κινηθεῖσαν εἶδον, τέθηπαι
 3 δὲ ἀκούων, εἰ νῆσος ἀληθῆως ἐστὶ πλωτή. ἐν δὴ ὧν ταύτῃ νηὸς τε Ἀπόλ-
 λωνος μέγας ἐνὶ καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύονται, ἐμπεφύκασιν δ' ἐν αὐτῇ
 4 φοινικῆς τε συχοὶ καὶ ἄλλα δένδρεα καρποφόρα καὶ ἄφορα πολλά. λόγον
 δὲ τόνδε ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοί φασιν εἶναι αὐτὴν πλωτήν, ὥς ἐν τῇ
 νήσῳ ταύτῃ οὐκ ἐοῦση πρότερον πλωτῇ Ἀητῶ ἐοῦσα τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν
 πρώτων γενομένων, οἰκέουσα δὲ ἐν Βουτοῖ πόλει, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον
 τοῦτο ἔστι, Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη διέσωσε
 κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νήσῳ, ὅτε τὸ πᾶν διζήμενος ὁ
 5 Τυφὼν ἐπῆλθε θέλων ἐξευρεῖν τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. Ἀπόλλωνα δὲ καὶ 10
 Ἄρτεμιν Διονύσου καὶ Ἴσιος λέγουσιν εἶναι παῖδας, Ἀητοῦν δὲ τροφὸν
 αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι. Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὡρος,
 6 Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ
 οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε, τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὴ
 ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα 15
 Δήμητρος. τὴν δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέσθαι πλωτήν.
- 157 Ταῦτα μὲν οὕτω λέγουσιν. Ψαμμήτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου τέσσαρα
 καὶ πεντήκοντα ἔτεα, τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἄζωτον τῆς Συρίας
 μεγάλῃν πόλιν προσκατήμενος ἐπολιόρκει, ἐς ὃ ἐξείλε· αὐτὴ δὲ ἡ ἄζωτος
 ἀπασέων πόλιν ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκεομένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς 20
 ἴδμεν.
- 158 Ψαμμήτιχου δὲ Νεκῶς παῖς ἐγένετο καὶ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου, ὃς τῇ

AB CT P(p)M DR SV

T 10–12 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2 || 17–21 Suid. s. v. Ψαμμήτιχος: Ὅτι
 Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκεισεν – ἴδμεν

3 Λέξ. τριφάσιοι· τριπλάσιοι, τριφῶνοι (τριφῶνοι, τριπλάσιοι Lexx. alphab. ord.
 conser.). Greg. Cor. 131 τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι, τριφῶνοι.
 Hes. τριφάσιοι· τριπλάσιοι, τριφῶνοι || 4 Lex. Vind. (s. v. φορὰ) Ἡρόδοτος· δέν-
 δρεα – πολλά

1 ἴδον PDRSV || 2 δέ] δὲ που T || 3 ἐμπεφύκασαν C ἐμπεφύκασιν SV ἐπεμ-
 φύκασιν R ἐμπεφύκασιν D || 4 τε om. ABCTPM | συχοὶ RSV | καὶ καρποφόρα
 ABCTPM || 5 τοῖονδε M Ald. || 6 οὐκ ἐοῦση] οἰκεοῦση RSV || 7 πόλει CD² || 8 δε-
 ξαμένη om. M || 9 κατακρύψασαν C | λεγομένη πλωτῇ DRSV | ὅτε δὴ τὸ S ||
 10 Ὀσίριδος TrpM || 11 Ἰσίδος M Athenag. | εἶναι om. M | Ἀητῶ ABCTPM Athe-
 nag. || 12 καὶ om. Athenag. | σωτηρίαν Athenag. σώτηραν C || 13 ἴσος A¹ ἴσης R ||
 14 Αἰσχύλος – 15 ποιητέων om. C¹ | φράσω δὲ μῦθος M || 15 τῶν om. SV | προ-
 γενομένων] λεγομένων DRSV | θυγατέρα εἶναι M || 16 γενέσθαι] εἶναι M || 17 Ψαμ-
 μήτιχος pM | τέσσαρα ABPD || 18 ἔζωτον SV ἔζωντον R ἄζωτον Suid. rell. ||
 19 ἐπολιόρκεισεν RSV Suid. | τὸ CPM ὁ Suid. rell. | ἔζωτος RSV || 20 πολι-
 ορκεομένη DRSV πολιορκομένη Suid. || 22 Ψαμμήτιχου CPpM | δὲ om. M

διώρουχι ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν
 Λαρεῖος ὁ Πέρσης δευτέρα διώρουξε. τῆς μῆκός ἐστι πλόος ἡμέραι τέσσε-
 ρες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρεομένας.
 ἦκται δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν, ἦκται δὲ κατὶπερθε ὀλίγον 2
 5 Βουβάστιος πόλιος παρὰ Πάτονμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐσέχει δὲ ἐς τὴν
 Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὠρνκται δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πεδίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ
 πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα, ἔχεται δὲ κατὶπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν
 τεῖνον ὄρος, ἐν τῷ αἱ λιθοτομίαι ἔνεισι. τοῦ ὧν δὴ ὄρεος τούτου παρὰ τὴν 3
 ὑπωρεὴν ἦκται ἡ διώρουξ ἀπ' ἐσπέρης μακρῇ πρὸς τὴν ἥῳ καὶ ἔπειτα τείνει
 10 ἐς διασφάγας φέρουσα ἀπὸ τοῦ ὄρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνε-
 μον ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. τῇ δὲ ἐλάχιστόν ἐστι καὶ συντομώτατον 4
 ἐκ τῆς βορηῆς θαλάσσης ὑπερβῆναι ἐς τὴν νοτὴν καὶ Ἐρυθρὴν τὴν αὐτὴν
 ταύτην καλεομένην ἀπὸ τοῦ Κασίου ὄρεος τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτίον τε καὶ
 Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἀπαρτί ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον.
 15 τοῦτο μὲν τὸ συντομώτατον, ἡ δὲ διώρουξ πολλῶ μακροτέρη, ὅσῳ σκολιω- 5
 τέρη ἐστὶ· τὴν ἐπὶ Νεκῷ βασιλέως ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων ἀπώλυντο δυνά-

AB CT P(p)M DR SV

τη]ι δε ελα[χιστον] (158, 4) — συντομω[τατ]ον (158, 5) Pap. Ox. 1092 col. V

T 10 D: v. quae ad 24, 1 sunt laudata || 13 Eust. Dion. 260 ἰστέον . . . ὅτι τὸ
 Κάσιον Ἡρόδοτος ὀρίζειν φησὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν

3 Eust. II. 1161 (ad Σ 544) ὅτι . . . καὶ νηῶν ἐλανυνόμενων τὸ ἐλαστρεῖν λέγεται,
 Ἡρόδοτος δηλοῖ ἐν τῷ τριήρεας ἐλαστρεομένας || 14 Suid. ἀπαρτί· ἐπίρρημά ἐστιν, ὡς
 ἀμογητί· παρὰ τὸ ἀπηρητισμένον καὶ πλήρες. Ἡρόδοτος· ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ο'
 ἀπαρτί. Schol. Ar. Plut. 388 ἀπαρτί· ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀπηρητισμένως· ἐπίρρημα δὲ
 ἐστὶν ὡς ἀμογητί παρὰ τὸ ἀπηρητισμένον . . . κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἡρόδοτος λέγων·
 ἀπὸ — ἀπαρτί. Bekk. Anecd. 418 ἀπαρτί· παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρητισμέ-
 νως καὶ ἀκριβῶς· ἀπὸ — κόλπον

1 ἐπεχείρησε M | πρῶτον D || 2 διώρουξε R | τῆς — 4 ἦκται δὲ] cf. Eust.; τῆς
 μῆκος μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες (τέσσαρες SV), ἦκται δὲ RSV τῆς μῆκος
 μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ
 ἐλαστρεομένας. ἦκται δὲ D | τέσσαρες CTM || 3 ἐλαστρεομένας CTPM Eust. ||
 4 ταύτην DRSV | κατὶπερθεν TR θ' ὑπερ^δ V (ex κατὶπερθε censet natum
 Weber Anal. Hdt. 162) | ὀλίγον κατὶπερθε M || 6 ὄρνκται R ὁράωνται propos.
 Bekker, sequ. Stein Hude | τοῦ Αἰγυπτίου — 7 πεδίου haplogr. om. R | Αἰγύπτου
 DSV || 7 δὲ om. T | κατὶπερθεν T || 8 ἐν τῷ λιθοτομίαι μὲν ἔνεισι DRSV | οὖρος
 CTPM || 9 ὑπωρεῖν DRSV || 10 φερούσας P^δMDRSV | οὖρος CTPM | μεσημ-
 βρίην ABC || 11 δὲ CD¹ δε Pap. Ox. 1092 δὴ rell. || 13 ταύτην om. C, habet
 Pap. Ox. 1092 | καλεομένην Pap. Ox. 1092 | ασίον D¹ | ἰον Pap. Ox. 1092 |
 οὖρος CTPM ὄρος Pap. Ox. 1092 rell. | ὀρίζοντος TPMDRSV Pap. Ox. 1092 ||
 14 τούτων M | χίλιοι ἀπαρτί Bekk. Anecd. ο' (deb. ω'?) ἀπαρτί Suid., Schol. Ar.
 χίλιοι codd. Pap. Ox. 1092 || 16 βασιλέως C | ὀρύσσοντος CP | ἀπώλυντο BC

- δεκα μυριάδες. Νεκῶς μὲν νυν μεταξὺ δρούσσων ἐπαύσατο μαντηίου ἐμπο-
 δίου γενομένου τοιοῦδε· τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι. βαρβάρους δὲ
 159 πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ σφίσι ὁμογλώσσους. πανσάμενος
 δὲ τῆς διώρυχος ὁ Νεκῶς ἐτράπετο πρὸς στρατηγίας, καὶ τριήρεις αἱ μὲν
 ἐπὶ τῇ βορηῇ θαλάσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ' ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ 5
 2 Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὀλκοὶ εἰσι δῆλοι. καὶ ταύτησί τε ἐχρᾶτο ἐν
 τῷ δέοντι καὶ Συρίοισι πεζῇ ὁ Νεκῶς συμβαλὼν ἐν Μαγδῶλῳ ἐνίκησε,
 3 μετὰ δὲ τὴν μάχην Κάδντιν πόλιν τῆς Συρίας ἐοῦσαν μεγάλην εἴλε. ἐν τῇ
 δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα κατεργασάμενος, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι πέμψας ἐς
 Βραγχίδας τὰς Μιλησίων. μετὰ δὲ ἐκκαίδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας τε- 10
 λευτᾷ τῷ παιδί Ψάμμῳ παραδοὺς τὴν ἀρχήν.
- 160 Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ψάμμῳ βασιλεύοντᾷ Αἰγύπτου ἀπίκοντο Ἡλείων
 ἄγγελοι αὐχέοντες δικαιοτάτα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ
 ἀγῶνα πάντων ἀνθρώπων καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἂν τοὺς σοφω- 15
 2 τάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευρεῖν. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὴν
 Αἴγυπτον οἱ Ἡλείοι ἔλεγον, τῶν εἵνεκα ἀπίκατο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς
 οὗτος συγκαλέσται Αἰγυπτίῳ τοὺς λεγομένους εἶναι σοφωτάτους. συν-
 ελθόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπυνθάνοντο τῶν Ἡλείων λεγόντων ἅπαντα, τὰ
 κατήκει σφέας ποιεῖν περὶ τὸν ἀγῶνα· ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα ἔφασαν
 ἥκειν ἐπιμαθησόμενοι, εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι τούτων δικαιοτέρον ἐπεξεν- 20
 3 ρεῖν. οἱ δὲ βουλευσάμενοι ἐπειρώτων τοὺς Ἡλείους, εἴ σφιν οἱ πολυῖται

AB CT P(p)M DR SV

ετραπε]το (159, 1) — α[ρξας (159, 3) Pap. Ox. 1092 col. VI

T 8 Steph. Byz. Κάδντις (Κάλντις ser.)· πόλις Συρίας· Ἡρόδοτος δευτέρα

7 Lex. Vind. 165: συμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ 'ἀρμόσαι' καὶ ἀντὶ τοῦ 'νοῆσαι' καὶ ἀντὶ
 τοῦ 'μαχίμως συμπλακῆναι'· Ἡρόδοτος· συμβαλὼν ἐν Μαγδάλῳ || 10 Alex. Cotta-
 ensis et Cyrill. Lex.: v. ad I 92, 2

1 μυριάδας C || 2 προεργάζεσθαι MS Ald. περιεργάζεσθαι R || 3 σφι PpM Ald. ||
 5 ἐποιήθησαν — 6 θαλάσῃ haplogr. om. T || 6 θαλάσῃ om. M | ὦν P¹pM DRSV
 τῶν Pap. Ox. 1092 P² rell. | ἐπιδόλῳ ABCTPM | εἰσι δῆλοι Pap. Ox. 1092 rell. ||
 7 Σύριοι ABCTP [Σ]υρο[ισι] Pap. Ox. 1092 | Μαγδῶλῳ pMD^cSV Ald. Μαγ-
 δῶλῳ TR Lex. Vind. [Μαγδ]ῶλῳ Pap. Ox. 1092 obelo not. nihil autem in mg.
 adser. A || 8 Κάδντιν recognoscas e Steph. Byz. Κάδντι[ν] Pap. Ox. 1092 || 9 εἰς
 Alex. Cot. || 10 [Β]ραγχίδας Pap. Ox. 1092 | τοὺς S τὰς Pap. Ox. 1092 rell. ||
 ἔτεα πάντα ἄρξας DRSV ἔτεα ἄρξας τὰ πάντα T εἰτε α[Pap. Ox. 1092 || 12 δὴ
 om. DRSV, secl. Hude || 13 ἄνδρες ἄγγελοι pM Ald. | αὐγένης C | μάστιγι DRSV
 Ὀλυμπία M || 15 ὑπεξευρεῖν D || 16 ἀπίκοντο ABCTPM S || 17 συνεκαλέσατο M
 19 κατήκει | κατήκει C¹ ἥκει DRSV || 20 δικαιοτέρον τούτου M | ἐπεξερεῖν R
 21 ἐπηρώτων CPSV

ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ ἔφασαν καὶ σφέων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμοίως
 τῷ βουλομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασάν σφας οὕτως 4
 τιθέντας παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτηκένα· οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανήν,
 ὅπως οὐ τῷ ἀστῷ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται ἀδικέοντες τὸν ξείνον.
 5 ἀλλ' εἰ δὴ βούλονται δικαίως τιθέναι καὶ τοῦτον εἵνεκα ἀπικοῖατο ἐς
 Αἴγυπτον, ξείνοισι ἀγωνιστήσι ἐκέλευον τὸν ἀγῶνα τιθέναι, Ἡλείων δὲ
 μηδενὶ εἶναι ἀγωνίζεσθαι. ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἡλείοισι ὑπεθήκαντο.
 Ψάμμιος δὲ ἐξ ἑτα μοῦνον βασιλεύσαντος Αἰγύπτου καὶ στρατευσάμε- 161
 νου ἐς Αἰθιοπίην καὶ μεταντίκα τελευτήσαντος ἐξεδέξατο Ἀπρίης ὁ Ψάμ-
 10 μιος· ὃς μετὰ Ψαμμήτιχον τὸν ἑωντοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαιμονέστατος 2
 τῶν πρότερον βασιλέων ἐπ' ἑτα πέντε καὶ εἴκοσι ἄρξας, ἐν τοῖσι ἐπὶ τε
 Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε καὶ ἐνανμάχησε τῷ Τυρίῳ. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔδεε κακῶς 3
 γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος, τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι
 λόγοισι ἀπηγγέσμαι, μετρίως δ' ἐν τῷ παρόντι· ἀποπέμψας γὰρ στρά- 4
 15 τευμα μέγα Ἀπρίης ἐπὶ Κυρηναίους μεγαλωστί προσέπταισε, Αἰγύπτιοι
 δὲ ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ δοκέοντες τὸν Ἀπρίην ἐκ
 προνοίης αὐτοῦς ἀποπέμψαι ἐς φαινόμενον κακόν, ἵνα δὴ σφῶν φθορὴ
 γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχοι. ταῦτα δὲ
 20 ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰδεῖης. πυθόμενος δὲ Ἀπρίης ταῦτα πέμπει ἐπ' αὐτοῦς 162
 ἄμασιν καταπαύοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεῖτε ἀπικόμενος κατελάμβανε τοὺς
 Αἰγυπτίους ταῦτα μὴ ποιεῖν, λέγοντος αὐτοῦ τῶν τις Αἰγυπτίων ὅπισθε

AB CT P(p)M DR SV

σφε]ων και (160, 3) – αἰ[κεοντες (160, 4) et post sex septemve versus deficientes
 [Αιγυπτι]οι (160, 4) – γεν[εσθαι (161, 3) et inde post sex versus deficientes [ταυτ]α
 [επι]μεμ[φομενοι] – [ποι]ευμενοι ον[τοι] (161, 4) Pap. Ox. 1092 col. VII magis mu-
 tula quam ceterae

1 και σφέων om. D | και² om. RSV | τῶν om. PpM || 1–2 ὁμοίως Ἑλλήνων
 ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ M || 2 ἀγωνίσασθαι DRV ἀγωνίζεσθαι Pap. Ox. 1092 rell. ||
 2.3 οὕτω τιθέντας] οὐτιτιθέντας RV^c τοῦτο τιθέντας S ον[Pap. Ox. 1092 (pris-
 cam lectionem θέντας recognoscit Weber Anal. Hdt. 182 οὐτὸθεντας olim existi-
 tisse iudicans) || 3 οὐδὲ μίην DRSV οὐδεμίην M Ald. | μίαν Pap. Ox. 1092 ||
 5 βούλονται DRSV || 6 ἀγωνισθεῖσι SV || 7 εἶναι] ἐξεῖναι M Ald. | ἀγωνίσασθαι
 DRV | ἡλιουσι[ι Pap. Ox. 1092 || 8 μοῦνα T || 9 μεταντίκα] μετὰ ταῦτα M | ἐξε-
 δέξατο τὴν βασιλείαν Ἀπρίης T ἐξεδέξατο τὴν βασιληίην Πρίης M Ald. || 10 Ψαμ-
 μήτιχον CppM Ψαμμήτιχον Pap. Ox. 1092 rell. || 11 πέντε] ἐν τε DRV quod
 praefert Erbse RhM 98, 1955, 120 duce V. D. de Meulenaere Bibl. du Muséon 27,
 1955, 74s. | τε Pap. Ox. 1092 || ἐπεὶ DRV non exstat Pap. Ox. 1092 || 12 Σι-
 δῶνα M Σιδῶνα Pap. Ox. 1092 rell. || 13 ἐγένετο DRSV | μεζόνως V || 14 γὰρ
 om. SV || 15 μέγα ὁ Ἀπρίης ABC T ὁ Ἀπρίης μέγα PpM Ald. | μεγάλως DR
 SV || 18 ἀρχη PMD^cS αἰ[Pap. Ox. 1092 || 20 ὁ Ἀπρίης P^{ac}DRSV Ἀπρίης P^cp
 cett.

- 2 στὰς περιέθηκε οἱ κυνέην καὶ περιτιθεῖς ἐφη ἐπὶ βασιλήν περιτιθέναι. καὶ τῷ οὐδ' ὡς ἀκούσιον ἐγίνετο τὸ ποιούμενον, ὥς διεδείκνυε. ἐπεῖτε γὰρ ἐστήσαντό μιν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἀπεστεῶτες, παρεσκευάζετο
 3 ὥς ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ἀπρίην. πυνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης ἐπεμπε ἐπ' Ἀμασιν ἄνδρα δόκιμον τῶν περὶ ἑωυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ οὖνομα ἦν Πατάρβημις, 5 ἐντειλάμενος αὐτῷ ζῶντα Ἀμασιν ἀγαγεῖν παρ' ἑωυτόν. ὥς δὲ ἀπικόμενος τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε ὁ Πατάρβημις, ὁ Ἀμασις — ἔτυχε γὰρ ἐπ' ἵππον κατ-
 4 ἥμενος — ἐπάρας ἀπεματαίσειε καὶ τοῦτό μιν ἐκέλευε Ἀπρίην ἀπάγειν. ὁμοῦς δὲ αὐτόν ἀξιούν τὸν Πατάρβημιν βασιλέος μεταπεμπομένου ἵεναι πρὸς αὐτόν. τὸν δὲ αὐτῷ ὑποκρίνασθαι, ὥς ταῦτα πάλαι παρασκευάζεται ποιέειν, καὶ 10 αὐτῷ οὐ μέμψεσθαι Ἀπρίην· παρέσεσθαι γὰρ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους
 5 ἄξειν. τὸν δὲ Πατάρβημιν ἔκ τε τῶν λεγομένων οὐκ ἄγνοεῖν τὴν διάνοιαν καὶ παρασκευαζόμενον ὁρῶντα σπουδῇ ἀπιέναι βουλόμενον τὴν ταχίστην βασιλείᾳ δηλῶσαι τὰ προησόμενα. ὥς δὲ ἀπικέσθαι αὐτόν πρὸς τὸν Ἀπρίην οὐκ ἄγοντα τὸν Ἀμασιν, οὐδένα λόγον αὐτῷ δόντα, ἀλλὰ περιθύμως ἔχοντα 15
 6 περιταμεῖν προστάζει αὐτοῦ τά τε ὦτα καὶ τὴν ῥίνα. ἰδόμενοι δ' οἱ λοιποὶ τῶν Αἰγυπτίων, οἳ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνον, ἄνδρα τὸν δοκιμώτατον

AB CT P(p)M DR SV

εστῆσ[α]ντο (162, 2) — [ἦν Πα]ταρβημις (162, 3) et Ἀπρι[η]ν (162, 4) — σπο[υ]δῆ (162, 5) Pap. Ox. 1092 col. VIII et βουλομε[νον] (162, 5) — το[ι]μους (164, 2) col. IX finem paragr. 162, 5 ex alia versione (οὕτως ἐν τισιν ἀλλοις) exscripsit et in capite col. IX notavit Pap. Ox. 1092 man. II^a

Σχόλ. 162, 3 (ad τῷ) Ἀμάσιδι B 162, 3 (ad ἀπεματαίσειε) ἐματαιολόγησεν, ἐμώραρεν B cf. (Lexx.) 162, 5 (ad περιθύμως) πάνν ὀργίλως B

8 Δέξ. ἀπεματαίσειεν· ἐμώραρεν. Greg. Cor. 132 ἀπεματαίσειε δὲ τὸ 'ἐμώραρε' σημαίνει. cf. schol.

1 οἱ om. DRSV || 2 ἀκούσιον T | ἐγίνετο M || 5 παρ' αὐτόν D^cR παρ' αὐτῶν D^cSV πα[ρ] ἑωυτον Pap. Ox. 1092 || 6 ἐντειλάμενος — ἑωυτόν om. M | ἄγειν DR SV || 7 τὸν Ἀμασιν — κατήμενος haplogr. om. C | ὁ Πατάρβημις τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε, ὁ δὲ Ἀμασις M Ald. | Τάρβημις RSV | κατήμενος om. M || 8 ἀπεματαίσειε DRV | ἐκέλευσε pM Ald. | Ἀπρίην in fine vocis ἦν supraser. A man. rec. || 9 βασιλέως CT || 10 ὑποκρίνεσθαι ABCPT | παρεσκευάζετο ABCPTM παρεσκευάζε-ται D¹ || 11 μέμψεσθαι A man. rec. DR μέμψασθαι cett. | αὐτόν DRSV αὐτὸς Pap. Ox. 1092 rell. || 12 ἐκ τῶν τε λόγων οὐκ DRSV Pap. Ox. 1092 || 13 ὁρῶντα TPpM Ald. ὁρῶντα C non extat Pap. Ox. 1092 || 14 τὸ προησόμενον pM Ald. || 15 ἄγοντα CT || 16 ἔτι τὰ ἐκείνου ABCPT | τούτου καὶ οὐκ ἀγόντα τον Ἀμασιν Ἀπρι[η]ς οὐδε[ν]α λόγον αὐτῷ δόντα] ἀλλὰ περιθ[ύ]μ[ως] ἔχοντα προστά[ζει]α περιτα[με]ν αὐτον την τε ρ[ι]να] καὶ τα ωτα εν τ[ισιν] α[λλοις] in summa pagina adser. man. II^a Pap. Ox. 1092, cf. Linnér, Eranos 39, 1941, 147s. || 15 αὐτῷ λόγον pM Ald. λο[γ]ον αὐτῷ Pap. Ox. 1092¹ | προθύμως D περὶ περιθύμως M περιθ[ύ]μ[ως] Pap. Ox. 1092¹ || 16 [προστα]ζεια περιτα[με]ν αὐτον τα τε ωτα κ[α]ι την ρ[ι]να] Pap. Ox. 1092¹ | ἰδόμενοι C

ἑωυτῶν οὕτω αἰσχυρῶς λύμῃ διακαίμενοι, οὐδένα δὴ χρόνον ἐπισχόντες
 ἀπιστέατο πρὸς τοὺς ἑτέρους καὶ ἐδίδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἀμάσι. πυνθόμε- 163
 νος δὲ καὶ ταῦτα ὁ Ἀπρίης ὤπλιξε τοὺς ἐπικούρους καὶ ἤλαυνε ἐπὶ τοὺς
 Αἰγυπτίους. εἶχε δὲ περὶ ἑωυτὸν Κᾶράς τε καὶ Ἰωνας ἀνδρας ἐπικούρους
 τρισμυρίους, ἦν δὲ οἱ τὰ βασιλῆα ἐν Σαί πόλει μεγάλα ἔοντα καὶ ἀξιοθέητα.
 5 καὶ οἱ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀμα- 2
 σιν ἐπὶ τοὺς ξείνους· ἐν τε δὴ Μωμέμφι πόλει ἐγένοντο ἀμφοτέρω καὶ
 πευρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων.

Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἑπτὰ γένη, καὶ τούτων οἱ μὲν ἱερεῖς, οἱ δὲ μάχιμοι 164
 10 κεκλέαται, οἱ δὲ βουκόλοι, οἱ δὲ συβῶται, οἱ δὲ κάπηλοι, οἱ δὲ ἐργημέρες, οἱ
 δὲ κυβερνήται. γένηα μὲν Αἰγυπτίων τοσαῦτά ἐστι, οὐνόματα δὲ σφι κέεται
 ἀπὸ τῶν τεχνέων. οἱ δὲ μάχιμοι αὐτῶν καλέονται μὲν Καλασιρίες τε καὶ 2
 Ἐρμουτύβιες, ἐκ νομῶν δὲ τῶνδὲ εἰσι (κατὰ γὰρ δὴ νομοὺς Αἰγυπτos
 ἅπαντα διαραίηται). Ἐρμουτυβίων μὲν οἶδε εἰσὶ νομοὶ· Βουσιρίτης, Σαίτης, 165
 15 Χερμίτης, Παπορημίτης, νῆσος ἡ Προσωπίτις καλεομένη, Ναθῶ τὸ ἥμισυ.
 ἐκ μὲν τούτων τῶν νομῶν Ἐρμουτύβιες εἰσι, γενόμενοι, ὅτ' ἐπὶ πλείστους
 ἐγένοντο, ἐκκαίδεκα μυριάδες. καὶ τούτων βανασίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδὲν,
 ἀλλ' ἀνέωνται ἐς τὸ μάχιμον. Καλασιρίων δὲ οἶδε ἄλλοι νομοὶ εἰσι· Θη- 166
 βαῖος, Βουβαστίτης, Αφθίτης, Τανίτης, Μενδήσιος, Σεβεννύτης, Αθρι-
 20 βίτης, Φαρβαυδίτης, Θμουίτης, Ονουφίτης, Ἀνύτιος, Μνεκφορίτης·
 οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκεῖ, ἀντίον οἱ Βουβάστιος πόλιος. οὗτοι δὲ οἱ 2

AB CT P(p)M DR SV

ληταί (164, 2) – Σαιτη]ς (165, 1) Pap. Ox. 1092 col. X

Σχόλ. 165 (ad ἀνέωνται) ἀνίενται γρ' ἐκ τοῦ 'ἀνίημι' ἢ ἐκ τοῦ 'ἔω' B

T 7 Steph. Byz. Μώμεμφις· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος δευτέρῳ

4 αὐτὸν T || 5 τρισμυρίους om. A, in mg. sub obelo suppl. A man. rec. habet
 Pap. Ox. 1092 | πόλει C non exstat Pap. Ox. 1092 | ὄντα pM Ald. ε]οντα Pap.
 Ox. 1092 || 6 ἦσαν AB ἦσαν Pap. Ox. 1092 rell. || 7 ξένους M | δὴ Μωμέμφι
 edd. omnes δῆμῳ Μέμφι DRSV δη]μῳι Μεμφ[ι Pap. Ox. 1092^{ac} δη]μῳι Μεμφ[ι
 Pap. Ox. 1092^{ac} δη] Μέμφι rell. | πόλει C | ἐγίνοντο DRSV non exstat Pap.
 Ox. 1092 || 10 ἐργημέρες οἱ δὲ haplogr. om. B¹ || 12 αὐτέων M Ald. αυτ[Pap. Ox.
 1092 | μὲν om. DRSV habent Pap. Ox. 1092 rell. || 13 κατὰ – 14 εἰσι haplogr.
 om. DR | δὴ om. Pap. Ox. 1092 || 14 διήρηται SV διαρραίηται T]ητα[Pap.
 Ox. 1092 | Βουσουρίτης M || 14–15 Βουσιρίτης Σαίτης Χαρμίτης Παπορημίτης T ||
 15 Χαρμίτης R | Παπορημίτης B¹ om. D | καλεομένην Ἀθῶ R καλεομένην
 Ἀθῶ D¹ || 16 τούτων M Ald. | τῶν om. DRSV || 17 γενοίατο TPMDRSV ||
 18 ἀνέονται P¹pMDRSV ἀνίενται A² mg. ἀνέωνται P^{ms} cett., v. Scholl. | Καλα-
 σιρίων MSV^{ac} || 19 Τονίτης T | Μενδήσιος – 20 Φαρβαυδίτης om. R | Σεβεννήτης
 Αθριβίτης Φαρβαυδίτης T || 20 Θουίτης DRSV | Ονουφίτης] Κουφίτης DRSV
 Ἀνύσιος RV^{ac} Ἀνύσιος SV^c | Μνεκφορίτης T || 21 οἱ¹ om. ABCTPM (ἀντίον
 adverbii vice potuit fungi, cf. ἀντία I 162, 1)

- νομοὶ Καλασιρίων εἰσὶ γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστους ἐγένοντο, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τοῦτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκένουσι μόννα, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος.
- 167 εἰ μὲν νῦν καὶ τοῦτο παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι οἱ Ἕλληνες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως κρῖναι ὁρέων καὶ Θορήκας καὶ Σκύθας καὶ Πέρσας καὶ Λυδοὺς καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς βαρβάρους ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ἡγούμενους 5 πολητέων τοὺς τὰς τέχνας μανθάνοντας καὶ τοὺς ἐκγόρους τούτων, τοὺς δὲ ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωναξίων γενναίους νομιζομένους εἶναι καὶ μά-
 2 λιστα τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους. μεμαθήκασι δ' ὧν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ μάλιστα Λακεδαιμόνιοι, ἥκιστα δὲ Κορίνθιοι ὄνουνται τοὺς 10
 168 χειροτέχνας. γέρεα δὲ σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα μόνουσι Αἰγυπτίων πάρεξ τῶν ἰσίων· ἄρουραι ἐξαίρετοι δνῶδεκα ἐκάστω ἀτελέες. ἡ δὲ ἄρουρα ἑκατὸν πῆχεων ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντη, ὁ δὲ Αἰγύπτιος πῆχης 2 τυγχάνει ἴσος ἑὼν τῷ Σαμίῳ. ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασι ἦν ἐξαραιρημένα, τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμὰ ὄντοί· Καλασιρίων χίλιοι 13 καὶ Ερμουτυβίων ἄλλοι ἐδορυφόρεον ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὸν βασιλέα· τοῦτοισι ὧν τάδε· πάρεξ τῶν ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδοδο ἐπ' ἡμέρη ἑκάστη, ὁποῦ σίτον σταθμὸς πέντε μνέαι ἐκάστω, κρεῶν βοέων δύο μνέαι, οἶνον τέσσαρες ἀρυστήρες. ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδοδο.
- 169 Ἐπειτε δὲ συνιόντες ὁ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπικούρους καὶ ὁ Ἀμα- 20 σις πάντας Αἰγυπτίους ἀπίκοντο ἐς Μώμεφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ

AB CT P(p)M DR SV

Περ[σας] — [ἀποτιμωτέ]ρους (167, 1) Pap. Ox. 1092 col. X

Σχόλ. 167, 1 (ad ἀποτιμωτέρους) ἀτίμους, ἀδόξους, ἀδοκιμωτέρους B (cf. Lexx.)
 168, 2 ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσιν μῶν μίαν B

6 Λέξ. ἀποτιμωτέρους· ἀτίμους. Greg. Cor. 133 ἀποτιμωτέρους δὲ τοὺς ἀτίμους λέγουσιν. cf. Schol. || 8 Poll. II 151 χειρωναξία παρὰ Ἡροδότῳ || 13 Eust. II. 411 (ad Γ 246) σημειῶσαι . . . , ὅτι νῦν μὲν ἀπλῶς ἄρουρα ἡ ἀρουμένη γῆ, παρὰ δὲ Ἡροδότῳ καὶ ὠρίσται εἰπόντι ἄρουρα ἑκατὸν πῆχεων Αἰγυπτίων πάντη. 2 fol. 107^r 6 πῆχεων Αἰγυπτίων ἡ ἄρουρα

1 Καλασιρίων MSV^{ac} | ἐγένοντο M ἐγενέατο cett. γενοίατο Hude || 2 οὐδεμίαν ἐπασκῆσαι DRSV || 3 τὰ τε DRSV | ἐς] εὐ T | μόνα AB | ἐκδεκόμενοι M Ald. || 4 οἱ om. MR || 5 ὁρῶν ABT || 6 τοὺς om. DRSV habet Pap. Ox. 1092 | ἀποτιμωτέρους SV | τῶν ἄλλων ἡγευόμενος C²PpM Ald. τῶν ἄλλων ἡγευόμενος C¹ ἡγούμενος τῶν ἄλλων DRSV || 7 ἐγγόνους C || 8 ἀπαλλαττομένους T | χειρωναξίων D RS χειρωναξίων T χειραξίων C¹, cf. Poll. | νομίζοντες C νομίζοντας PpM Ald. || 9 εἰς M || 10, 11 τοὺς χειροτέχνας] τὰς τέχνας M || 11 ἦν om. DRSV | ἐξααιρημένα DRSV || 13 ἐστι om. Eust. || 14 ἐξαιρημένα D || 15 δέ] δὴ DRSV | Καλασιρίων MS || 16 ἄλλοι om. ABCTPM ἄλλοι χίλιοι vel χίλιοι ἄλλοι propos. quidam vv. dd. | ἑκαστοι ABCT || 17 ὧν] δ' ὧν DRSV | ἀρουραίων TD^{ac} | ἔδοτο T || 19 τέσσαρες CTMSV || 20 δὲ om. C || 21 πάντας τοὺς Αἰγυπτίους M Ald. | Μώμεφιν CT Μέμφιν PpM Ald.

ἐμαχέσαντο μὲν εὖ οἱ ξεινοί, πλήθει δὲ πολλῶν ἐλάσσονες ἐόντες κατὰ τοῦτο
 ἐσώθησαν. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἥδε διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα 2
 δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιλείης· οὕτω ἀσφαλῶς ἔωντῶ ἰδρῦσθαι ἐδόκεε.
 καὶ δὴ τότε συμβαλὼν ἐσώθη καὶ ζωοποιηθεὶς ἀπήχθη ἐς Σάιν πόλιν, ἐς
 3 τὰ ἔωντοῦ οἰκία πρότερον ἐόντα, τότε δὲ Ἀμάσιος ἥδη βασιλῆα. ἐνθαῦτα 3
 δὲ τέως μὲν ἐτρέφετο ἐν τοῖσι βασιλῆασι, καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιεΐπε·
 τέλος δὲ μεμφομένων Αἰγυπτίων, ὥς οὐ ποιοῖ δίκαια τρέφων τὸν σφίσι τε
 καὶ ἔωντῶ ἐχθιστον, οὕτω δὴ παραδιδόει τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοισι.
 οἱ δὲ μιν ἀπέπνιξαν καὶ ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατρῶνσι ταφῇσι. (αἱ δὲ 4
 10 εἰσι ἐν τῷ ἱρῶ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχωτάτω τοῦ μεγάρου, εἰσὶν ἀριστερῆς
 χειρός· ἔθαψαν δὲ Σαῖται πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ τούτου γενομένους βασι-
 λέας ἔσω ἐν τῷ ἱρῶ.) καὶ γὰρ τὸ τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ἐκαστέρω μὲν ἐστὶ 5
 τοῦ μεγάρου ἢ τὸ τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου προπατόρων, ἐστὶ μέντοι
 καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἱεροῦ, παστὰς λιθίνῃ μεγάλῃ καὶ ἡσχημένῃ στύ-
 15 λουσι τε φοίνικας τὰ δένδρεα μεμιμημένοισι καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. ἔσω δὲ
 ἐν τῇ παστάδι διξὰ θυρώματα ἔστηκε, ἐν δε τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη ἐστίν.
 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, τοῦ οὐκ ὄσιον ποιεῖναι ἐπὶ τοιούτῳ προήγματι ἐξαγο- 170
 ρεῦναι τούνομα ἐν Σαί ἐν τῷ ἱρῶ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε τοῦ νηοῦ παντὸς
 τοῦ τῆς Ἀθηναίης ἐχομένου τοίχου. καὶ ἐν τῷ τεμένει ὀβελοὶ ἐστᾶσι 2
 20 μεγάλοι λίθινοι λίμνη τέ ἐστὶ ἐχομένη λιθίνῃ κορηπίδι κεκοσμημένη καὶ
 ἐργασμένη εὖ κύκλῳ καὶ μέγαθος, ὥς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ

AB CT P(p)M DR SV

προτε[ρον] (169, 2) — εκ [νομου] (169, 4) et ε[χομε[ν]] — μεγαθος ω[ς] (170, 2)
 Pap. Ox. 1092 col. XII valde mutila

Σχολ. 169, 5 (ad ἦ) ὅπου B

T 17—p. 246, 2 Athen. Legat. 28: v. ad 3, 2

1 ἐμάχοντο εὖ M | ξεινοί TM || 2 ἐσώθησαν CR ἐσώθησαν T | ἥδε] ἡ pM
 ἥδε ἡ S Ald. | μηδένα om. CTPM || 3 ἰδρῦσθαι ἔωντῶ M || 4 ἐσώθη CR ||
 5 ἔωντοῦ T | οἰκία] οἰκία SV^c βασιλῆα M || 6 τέως] ἔως DRSV || 7 ὥς om. C |
 ποιεῖ CTMSV || 9 οἱ δὲ μιν] ὁ δὲ μιν D¹ οὐδὲ μίαν C | εἰν τη[ι] πα[ρ] Pap. Ox. 1092
 (πατρῶν ταφῇ habuisse videtur) || 10 ἀγχωτάτω AB Pap. Ox. 1092 ἀγχωτά-
 του T | μεγάρου ABV litterae λ litteram ρ suprascr. A man. rec. | εἰσὶν DRV
 non extat Pap. Ox. 1092 || 11 χειρός M Ald. | πάντας om. M | τούτου] τὸ τοῦ M ||
 12 τὸ om. DRSV | σῆμα] σώμα M om. DRSV | ἐκαστέρω AB ἐκατέρω TD
 RSV ἐκατέρω C || 13 ἡ τὸ τοῦ A¹ ἡ in mg. sub obelo adscr. nescio quae man. A
 ἡ τὸ τοῦ B ἡ τὸ τοῦ M ἡ τούτου DRSV || 16 δισὰ D | τῇσι D || 17 οὐκ ὄσιον
 Athenag. οὐκ ὄσιον R || 18 τούνομα D¹ τὸ ὄνομα Athenag. | ἱερῶ Athenag. ||
 19 ἐχομεναι S ἐχόμενον Athenag. rel., em. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ.
 Nn. V. 26 | τοίχου C | καὶ — 20 λίθινοι non habet Athenag. | ὀβελοῖσι(ν) D^c RV ||
 20 τέ] δ' Athenag. || 20, 21 καὶ ἐργασμένη] καὶ ἐργασμένη RV καὶ ἐμοσμένη D
 καὶ ἀμοσμένη S om. Pap. Ox. 1092 Athenag. || 21 εὖ] ἐν Athenag. om. D non
 extat Pap. 1092 | καὶ om. Athenag. | μέγεθος Athenag. | δοκέει Athenag.

- 171 ἡ τροχοειδὴς καλεομένη. ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ τὰ δεικνῆλα τῶν παθόντων
αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν νυν τοῦ-
2 των εἰδοῖ μοι ἐπὶ πλεόν, ὥς ἕκαστα αὐτῶν ἔχει, εὖστομα κείσθω. καὶ
τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ
3 ταύτης μοι πέρι εὖστομα κείσθω, πλὴν ὅσον αὐτῆς ὁσὴ ἐστὶ λέγειν. αἱ
Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγούσαι
καὶ διδάσασαι τὰς Πελασγιώτιδας γυναῖκας· μετὰ δὲ ἐξαναστάσης πάσης
Πελοποννησίον ὑπὸ Δωριέων ἐξαπώλετο ἡ τελετή, οἱ δὲ ὑπολειφθέντες
Πελοποννησίων καὶ οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες διέσωζον αὐτὴν μῶνοι.
172 Ἀπρίεω δὲ ὧδε καταραιορημένον ἐβασίλευσε Ἀμασις, νομοῦ μὲν Σαίτεω
2 ἐών, ἐκ τῆς δὲ ἦν πόλις, οὐνομά οἱ ἐστὶ Σιούφ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα κατ-
ώνοντο τὸν Ἀμασιν Αἰγύπτιοι καὶ ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλη ἦγον ἅτε δὴ
δημότην τὸ πρὶν ἐόντα καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος· μετὰ δὲ σοφίῃ αὐτοῦς ὁ
3 Ἀμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη, προσηγάγετο. ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν
δὲ καὶ ποδανιπτήρ χορῶσεος, ἐν τῷ αὐτὸς τε ὁ Ἀμασις καὶ οἱ δαιτυμόνες
οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε ἐναπενίζοντο· τοῦτον κατ' ὦν κόψας ἀγαλ-
μα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποιήσατο καὶ ἴδρυνσε τῆς πόλις, ὅκον ἦν ἐπιτη-

AB CT P(p)M DR SV

Τὰ μὲν δὴ (172, 2) — ἐκέλευεν (172, 5) exc. flor. A² B

Σχόλ. 171, 1 (ad δεικνῆλα) εἰδῶλα, ὁμοιώματα B

T 3 Plut. mor. 636 καὶ τὰλλα . . . εὖστομα κείσθω καθ' Ἡρόδοτον. 417 περὶ . . .
τῶν μυστικῶν . . . εὖστομά μοι κείσθω καθ' Ἡρόδοτον. 607 περὶ ὧν Αἰσχύλος ἠν-
έστατο καὶ ὑπεδήλωσεν εἰπὼν ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φηγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν' (Suppl. 214)
εὖστομά μοι κείσθω καθ' Ἡρόδοτον

3 Herodian. ap. Phryn. 469 εὖστομα ἐντὶ τοῦ 'εὐφημεῖν'· καὶ Ἡρόδοτος εὖστομα
κείσθω. Thom. Mag. 160 εὖστομα ἐντὶ τοῦ 'ἐνγλωττεῖν' καὶ ἐντὶ τοῦ 'εὐφημεῖν'.
εὖστομα κείσθω παρ' Ἡροδότῃ ἐντὶ τοῦ 'εὐφῆμως εἰρήσθω'. Schol. Soph. Phil. 201
εὖστομα' ἔχε παῖ· εἰώθασιν οὕτω λέγειν ἐντὶ τοῦ 'σῶπα'· τὸ δὲ τοιοῦτον κειχίασται,
ὅτι Ἑλλάνικὸς ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου ἔλεγεν· περὶ δὲ τῶνδε <εἰδοῖ>
εὖστομα κείσθω

1 ἡ om. DRSV | ταύτῃ τῇ λίμνῃ P τῇ λίμνῃ ταύτῃ p cett. || 2 ποιεῦσι, τὰ
om. Athenag. | νυν om. DRSV | τούτων] τῶνδε Schol. Soph. || 3 αὐτέων M Ald. ||
4 πέρι om. M | καὶ] ἀ καὶ DRV || 5 ταύτης εἰδοῖ μοι S || 7 Πελασγιώτιδας R¹
γιώτιδας SV | μετὰ] κατὰ M | πάσης secl. Stein cui consentit Legrand ('quod cum
ὑπολειφθέντες pugnat et ex -στάσης facile per dittographiam enasci potuit') ||
8 ὑπολειφθέντες R || 10 ὧδε om. DRSV, del. Legrand ex illis quae praecedunt -ω
dē repetitum iudicans | κατ**αιρημένου D || 11 ἐστὶ om. M | κατόνοντο RSV
κατόνοντο A² B rell. || 12 οὐδενὶ A οὐδεμιῇ A rell. | ἅτε — 13 ἐπιφανέος om. T ||
13 πρὶν] πρότερον pM Ald. | ὁ om. D || 14 ἐγνωμοσύνη pM Ald. | οἱ ἄλλα τε] ὁ
ἄλλα τε οἱ DRSV | οἱ ἄλλα A² B || 14. 15 ἐν δὲ C || 15 ποδανιπτήρ C | ὁ
om. M || 16 οἱ om. A² B | ἐναπενιάζετο A ἐναπενιζέσθω B codd. litteris ea litte-
ras on compendio supraser. A man. post. | τοῦτον οὖν κατῶν κόψας A τοῦτον
κατῶν κόψας B || 17 ὅπου A² B | ἐπιτηδεύατον CTPS² B ἐπιτηδεύατον M²

δεότατον· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι φοιτῶντες πρὸς τῷγαλμα ἐσέβοντο μεγάλως·
 μαθὼν δὲ ὁ Ἀμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιούμενον, συγκαλέσας Αἰγυπτίους 4
 ἐξέφηρε φᾶς ἐκ τοῦ ποδανιπτῆρος τῷγαλμα γεγονέναι, ἐς τὸν πρότερον
 μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμείν τε καὶ ἐνουρέειν καὶ πόδας ἐναπονίζεσθαι,
 5 τότε δὲ μεγάλως σέβεσθαι. ἥδη ὦν ἔφη λέγων ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανι-
 πτῆρι πεπορηγέαι· εἰ γὰρ πρότερον εἶναι δημότης, ἀλλ' ἐν τῷ παρῶντι
 εἶναι αὐτῶν βασιλεύς, καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἑωντὸν ἐκέλευεν.
 τοιοῦτῳ μὲν τρόπῳ προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους ὥστε δικαιοῦν δου-
 λεύειν. ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει πρηγμάτων τοιῆδε· τὸ μὲν ὄρθριον, μέχρι 173
 10 ὅτεν πληθώρας ἀγορῆς, προθύμως ἐπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα,
 τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἐπινέ τε καὶ κατέσκαωπε τοὺς συμπότας καὶ ἦν μάταιός
 τε καὶ παιγνιῶμων. ἀχθεσθέντες δὲ τούτοισι οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐνουθέτησεν 2
 αὐτὸν τοιαύδε λέγοντες· ὦ βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεωντοῦ προέστηκας ἐς
 τὸ ἄγαν φαῦλον προάγων σεωντόν· σὲ γὰρ ἐχρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν
 15 θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα· καὶ οὕτω Αἰγύπτιοί τ' ἂν
 ἠπιστάτο, ὥς ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου ἄρχονται, καὶ ἄμεινον σὺ ἂν ἦκονες·
 νῦν δὲ ποιείεις οὐδαμῶς βασιλικά· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε αὐτοῦς· τὰ τόξα 3
 οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι, ἐπεὰν δὲ χρήσων-
 ται, ἐκλύουσι. εἰ γὰρ δὴ τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ἐκραγείη ἂν,

AB CT P(p)M DR SV

— ἐκέλευεν (172, 5) et τὸ μὲν ὄρθριον Ἀμασις μέχρι (173, 1) — μάλιστα ἐπεμέλετο (174, 2) exc. flor. **¶**

Σχόλ. 173, 2 (ad θωκέοντα) καθήμενον B

T 11—p. 248, 6 Athen. 261c Ἡρόδοτος . . . φησὶν Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα παιγνιῶμονα ἔοντα σκόπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε ιδιώτης, φησὶν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκόμμων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνήρ

5 Poll. X 78 καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτῆρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάγκαις

1 φοιτῶντες **TPMDRSV** φοιτῶντες **C** || 4 μὲν om. **DRSV** **¶** ἀπονίζεσθαι **MDRSV** || 5 οὖν **¶** 6 εἶναι] ἦν **M** Ald. | παρόντι **¶** 7 αὐτέων **T** Ald. | ἑων-
 τὸν cf. IX 108, 1 ἑωντοῦ (cf. III 78, 4—5) **ABCTPM** **¶** ἐκέλευεν **¶** ἐκέλευε **A** ||
 9 ἐχρῆτο **PMDRSV** | καταστάσι **AB** | μέχρῃς **¶** 10 ὅτεν] ὅτον **¶** codd. om. **P**
 οὐ ὅπος. Dindorf (codd. lectio ex ὅτ' potuit nasci) | πληθούσης **ABCTPM**
 πληθυνούσης **¶** | ἐπρησε **¶** 11 κατέκοιπε **C** κατέσκαωπε **D¹R** ἐσκαωπε reco-
 gnoscas ex Athen. | συμπτώτας **V** συμπότας Athen. **¶** **¶** rel. | καὶ ἦν] ἐὼν
 legisse videtur Athen. || 12 ἀχθενθεῦντες **RSV** | δέ — αὐτοῦ] δέ οἱ φίλοι αὐτοῦ
 αὐτοῖσιν **¶** 13 λέγοντες τοιάδε **¶** 14 τὸν **SV** | ἀπάγων **DRSV** | χρῆν **CTPM** |
 σεμνῷ σεμνόν] σεμνῷ **D** σεμνῷ **D²** mg. σεμνῷ σεμνῶς **¶** σεμνὸν σεμνῷ **pM**
 Ald. || 15 πρήγματα **C** **¶** οὕτως **¶** 16 ἐπιστάτο **CP** | καὶ σὺ ἄμεινον ἦκονες **TD**
RSV || 17 ἀμείβεται **¶** τοῖσιδε **AB** **¶** 18 μὲν om. **DRSV** **¶** ἐπεὰν — 19 ἐκλύ-
 ουσι haplogr. om. **ABCTPM** **¶** 19 ἅπαντα **¶** τετανυμένα **M** | ἐκραγείην **¶**

4 ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρᾶσθαι. οὕτω δὴ καὶ ἀνθρώπου
κατάστασις· εἰ ἐθέλοι κατεσπουδάσθαι αἰεὶ μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ μέρος
ἑωυτὸν ἀνιέναι, λάθοι ἂν ἦτοι μανεῖς ἢ ὁ γε ἀποπληκτος γενόμενος. τὰ
174 ἐγὼ ἐπιστάμενος μέρος ἐκάτερω νέμω. ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο.
λέγεται δὲ ὁ Ἄμασις, καὶ ὅτε ἦν ἰδιώτης, ὡς φιλοπότης ἦν καὶ φιλοσκώμ- 5
μων καὶ οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνὴρ· ὅπως δέ μιν ἐπιλείποι πίνοντά
τε καὶ εὐπαθέοντα τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιούν. οἱ δ' ἂν μιν φάμε-
νοι ἔχειν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενον ἄγεσκον ἐπὶ μαντήιον, ὅκον
ἐκάστοισιν εἶη· πολλὰ μὲν δὴ κατηλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντήιων, πολλὰ δὲ
2 καὶ ὑποφύεσκεν. ἐπεῖτε δὲ καὶ ἐβασίλευσεν, ἐποίηε τοιαύδε· ὅσοι μὲν 10
αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν τῶν ἱρῶν οὔτε
ἐπεμέλετο οὔτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδὲν οὐδὲ φοιτῶν ἔθνε ὡς οὐδενὸς
ἑοῦσιν ἀξιόισι ψευδέα τε μαντήια κεκτημένοισιν· ὅσοι δέ μιν κατέδησαν
φῶρα εἶναι, τούτων δὲ ὡς ἀληθέων ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήια παρεχο-
175 μένων τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο. καὶ τοῦτο μὲν ἐν Σαίτῃ Ἀθηναίῃ προπύλαια 15
θωνμάσια οἱ ἔξεποίησε, πολλὸν πάντας ὑπερβαλόμενος τῷ τε ὕψει καὶ
τῷ μεγάλει, ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ καὶ ὁκιοίων τέων· τοῦτο δὲ
κολοσσὸς μεγάλους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκειας ἀνέθηκε, λίθους τε
2 ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφνέας τὸ μέγαθος ἐκόμισε. ἡγάγετο δὲ τούτων
τοὺς μὲν ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν ἐουσέων λιθοτομιέων, τοὺς δὲ ὑπερμεγάθειας 20

AB CT P(p)M DR SV

— ἐπεμέλετο (174,2) flor. **ΑΨ** | **π**αρεχ[ομενων (174,2) — [υπ]ερβα[λομενος
(175,1) Pap. Ox. 1092 col. XV valde mutila

Σχόλ. 175, 1 (ad ἀνδρόσφιγγας) ἀνδριάντας μεγάλους ἐξ ἀνδρός καὶ σφιγγός ὑπὸ
δημιουργοῦ γενομένους **B** σύνθετον σῶμά ἐστιν ἐξ ἀνδρός καὶ σφιγγός ὑπὸ δημιουρ-
γοῦ γεγονός **T** (cf. Lexx.)

18 Λέξ. ἀνδρόσφιγγας· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρός καὶ σφιγγός ὑπὸ δημιουργοῦ γε-
γονός. Hes. ἀνδρόσφιγγες· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρός καὶ γυναικὸς ὑπὸ δημιουργοῦ
γεγονός. cf. schol.

1 **χοῆσθαι** **ABMΑΨ** || 2 **ἐθέλει** **ABCTDRSVΑ** | **ἐθέλοι** **PpM** Ald. | **θέλοι** **Ψ** |
ἀεὶ **RV** | **μηδὲ** δὲ **Α** | **μηδ'** **Ψ** || 3 **ἦτοι** εἴτε **M** | **γε** τε **SV** || 4 **ἐκάτερον** **ΑΨ** ||
5 **καὶ ὅτε ἦν** δὲ **ἦν** **M** Ald. | **καὶ ἦν** **Α** | **φιλοπότης** **D^c** | **ἦν²** **ἑὼν** **ABCΑΨ**
ὡς **πῆρχε** Athen. | **φιλοκώμων** **D¹R** | **φιλοσκώμων** **V** || 6 **ὅπως** **Ψ** | **ἐπιλείπει** **TD**
RSV | **ἐπιλείπει** **ΑΨ** || 6,7 **τε πίνοντα** **M** || 7 **τε** om. **P** | **ἐπιτήδεια** **ABMDRSVΑΨ** ||
8 **χτήματα** **Α** || 9 **ἐκάστοισι** **A** | **ἐκάστοτε** **DRSV** quod praetulit Herold Progr.
Gymn. Nuremb. 1853, 6 | **καταλίσκετο** **RSV** | **κατέλυσκετο** Valckenaer, sequ. Stein
Hude || 10 **ἀπέφηνε(ν)** **ABCTPMΑΨ** | **δὲ** om. **R** | **ἐβασίλευσε** **A** | **ἐποίηε** **D** |
τάδε **TPM** || 12 **ἐπεμέλλετο** **RV** | **ἐς** om. **R** | **φοιτέων** **CTPM** || 13 **ἐοῦσι** **A** | **οὐ-**
σιν **Ψ** | **ἀξίους** **Α** | **κεκτημένοισι** **A** | **κεκλημένοισι** **T** | **ὅσοι** **οἱ** **Ψ** || 14 **ἀληθέων** |
ἀληθῶς **θεῶν** **TDRSV** | **ἀληθέων** **θεῶν** **C** | **παραχομένων** **V** || 15 **ἐπεμέλλετο** **RV** ||
16 **οἷα** Pap. Ox. 1092 (coniecerat Abicht) | **οἱ** codd. | **ὑπερβαλλόμενος** **BTMSV**
] **ερβα** [Pap. Ox. 1092 | 17 **μεγέθει** **C** | **α** ex corr. **D** | **ὅσων** **R** | **λίθων** om. **M** ||
19 **εἰς** **CT** om. **R** || 20 **ἐουσῶν** **PpM**

ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος πλόον καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης ἀπὸ Σάιος.
 τὸ δὲ οὐκ ἦκιστα αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα θωνμάζω, ἐστὶ τόδε· οἶκημα 3
 μοννολίθον ἐκόμισε ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος (καὶ τοῦτο ἐκόμιζον μὲν
 ἐπ' ἑτα τρία, δισχίλιοι δὲ οἱ προσετέταχато ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗτοι
 5 ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται). τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ μὲν μῆκος ἐξωθὲν
 ἐστὶ εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχεις, εὖρος δὲ τεσσαρεσκαίδεκα, ὕψος δὲ ὀκτώ.
 ταῦτα μὲν τὰ μέτρα ἐξωθεν τῆς στέγης τῆς μοννολίθου ἐστί, ἀτὰρ ἔσωθεν 4
 τὸ (μὲν) μῆκος ὀκτωκαίδεκα πήχεων καὶ πνγόνος, τὸ δὲ εὖρος δυώδεκα
 πήχεων, τὸ δὲ ὕψος πέντε πήχεων ἐστὶ. αὕτη τοῦ ἱεροῦ κέεται παρὰ τὴν
 10 ἔσodon. ἔσω γὰρ μιν ἐς τὸ ἱόν φασὶ τῶνδε εἵνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν 5
 ἀρχιτέκτονα αὐτῆς ἐλκομένης τῆς στέγης ἀναστενάξαι, οἷά τε χρόνον
 ἐγγεγονότος πολλοῦ καταχθόμενον τῷ ἔργῳ· τὸν δὲ Ἀμασιν ἐνθυμιστὸν
 ποιησάμενον οὐκ ἔαν ἔτι προσωτέρω ἐλκύσαι. ἤδη δὲ τινες λέγουσι, ὡς
 ἄνθρωπος διεφθάρη ὑπ' αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων, καὶ ἀπὸ τού-
 15 του οὐκ ἐσελκυσθῆναι. ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοις ἱεροῖσι ὁ Ἀμασις 176
 πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα, ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι
 τὸν ὑπτιον κείμενον κολοσσὸν τοῦ Ἡφαιστείου ἔμπροσθε, τοῦ πόδες πέντε
 καὶ ἑβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἐστᾶσι Αἰθιοπικοὺ
 ἐόντες λίθου δύο κολοσσοί, εἴκοσι ποδῶν τὸ μέγαθος ἐὼν ἑκάτερος, ὁ
 20 μὲν ἔνθεν, ὁ δ' ἔνθεν τοῦ μεγάλου. ἐστὶ δὲ λίθινος ἕτερος τοσοῦτος καὶ 2
 ἐν Σάϊ κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἐν Μέμφι. τῇ Ἰσι τε τὸ ἐν
 Μέμφι ἱόν Ἀμασις ἐστὶ ὁ ἐξοικοδομήσας ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθεητό-
 τατον.

AB CT P(p)M DR SV

1 πόλεως M | καὶ| κατὰ propos. Eltz, cf. Dobree in notis Cantabr. Bibl. Univ.
 Pp. VI. 26: om. T Ald. || 2 θανμάζω C θωμάζω D¹ || 3 μονόλιθον M | ἐκόμισε
 om. T | ἐκόμιζον| ἐκόμιζε S non liquet V || 4 προσετέταχато D προσετέχα-
 το T || 5 πάντες DRSV || 6 τεσσαρεσκαίδεκα BCTMDRV || 7 τῆς² τοῦ Pp |
 μονολίθου MR | ἀτὰρ| ἃ γὰρ DRSV || 8 μὲν add. Herwerden, sequ. Hude | πνγό-
 νος| πλείονος Vat. 122 man. 1^a, Valla (amplius) | τὸ δὲ — 9 πήχεων¹ S habet solus
 (haplogr. om. cett.?) || 10 εἰσodon ABM | εἰσελκύσαι M || 12 ἐγγεγονότος codd.,
 em. Schweighauser | καταχθόμενον| καὶ ἀχθόμενον R | τὸ ἔργον C | ἐσθυμι-
 στὸν D¹ (ut vid.) RSV ἐσθυμον D² ἐνθύμιον propos. Valckenaer ἐνθυμητὸν
 propos. Bekker, sequ. Hude; ad vocem ἐνθυμίζεσθαι v. Suid. et Poll. II 231 (ad
 Thuc. V 32) || 13 ἤδη| οἱ DRSV || 14 αὐτῇ P¹ DRSV αὐτῆς P² p cett. | μοχλεόν-
 των (v m. pr.) A | διὰ τούτου DRSV || 15 ἱεροῖς M || 15–16 ὁ Ἀμασις πᾶσι τοῖσι|
 Ἀμασις πᾶσι τοῖσι T ὁ Ἀμασις τοῖσι D haplogr. om. RSV || 16 ἐν δέ| ἐν δὲ
 ABCS om. M || 16, 17 Μέμφι δὲ τὸν M || 17 Ἡφαιστίου ABC Ἡφαίστου T ||
 18 βάθρα M | Αἰθιοπικοῦ| τοῦ αὐτοῦ ABCTPM || 19 ἐόντος codd., em. Schweig-
 haeuser || 20 μεγάρου ABCTPMS || 21 αὐτὸν om. SV | τῷ| τὸ V τοῦ S | τῇ Ἰσι|
 λέγουσι DRSV | τὸ| τῷ R

- 177 Ἐπ' Ἀμάσιος δὲ βασιλέος λέγεται Αἴγυπτος μάλιστα δὴ τότε εὐδαι-
μονῆσαι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῇ χώρῃ γινόμενα καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
χώρης τοῖσι ἀνθρώποισι, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
2 δισμυρίας τὰς οἰκεόμενας. νόμον δὲ Αἰγυπτίοισι τόνδε Ἀμασίς ἐστι ὁ
καταστήσας· ἀποδεικνύναι ἕτεος ἐκάστων τῷ νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἴγυ- 5
πτίων, ὅθεν βιοῦνται, μὴ δὲ ποιεῦντα ταῦτα μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίῃν
ζόην ἰθύνεσθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰγύπτου τοῦτον
τὸν νόμον Ἀθηναίοισι ἔθετο· τῷ ἐκείνοι ἐς αἰεὶ χρέωνται ἐόντι ἀμώμῳ
178 νόμῳ. φιλέλλην δὲ γενόμενος ὁ Ἀμασις ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους
ἀπεδέξατο καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐς Αἴγυπτον ἔδωκε Ναύκρατιν 10
πόλιν ἐνοικῆσαι, τοῖσι δὲ μὴ βουλομένοισι αὐτῶν οἰκέειν αὐτοῦ [δὲ] να-
2 τιλλομένοισι ἔδωκε χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι. τὸ
μὲν νυν μέγιστον αὐτῶν τέμενος καὶ ὀνομαστότατον ἐὼν καὶ χρησιμώτατον
(καλούμενον δὲ Ἑλλήριον), αἶδε πόλιές εἰσι αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ· Ἰώνων μὲν
Χίος καὶ Τέως καὶ Φώκαια καὶ Κλαζομεναί, Δωριέων δὲ Ῥόδος καὶ Κρί- 15
δος καὶ Αλικαρνησὸς καὶ Φάσηλις, Αἰολέων δὲ ἡ Μυτιληναίων μούνη.
3 τούτων μὲν ἐστι τοῦτο τὸ τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὐταὶ
αἱ πόλιές εἰσι παρέχουσαι· ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλεις μεταποιεῦνται, οὐδέν σφι
μετεὼν μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ Αἰγυγῆται ἐπὶ ἐωντῶν ἰδρύσαντο τέμενος

AB CT P(p)M DR SV

T 1-16 Eust. II. 314 (ad B 654) εὐδαιμονῆσαι λέγεται Αἴγυπτος ἐπὶ Ἀμάσιος μά-
λιστα, καὶ πόλεις γενέσθαι τότε πάσας δισμυρίας τὰς οἰκουόμενας, ἐν αἷς καὶ Ἰώνων
μὲν Χίος, Τέως, Φώκαια, Κλαζομεναί, Δωριέων δὲ Ῥόδος, Κνίδος καὶ ἄλλαι τινές

6 Suid. βιοῦνται· ἀντὶ τοῦ ἕξῃ ἢ ἑξήσεται· οὕτως Ἡρόδοτος. item Zonaras 389

1 βασιλέως BCTV^{ac} | δὴ μάλιστα M | τότε] τό B¹ || 3-4 ἀπάσας δισμυρίας
τότε M | τότε πάσας δισμυρίας Eust. || 4 δὲ] τε P²pM²DRSV | Αἰγυπτίους T ||
5 Αἰγύπτιον RSV || 6 ὅθεν] ὅπερ T | βεβαιοῦται ABT | βεβαιοῦτε C | βεβίω-
ται A² mg. | βιοῦνται Suid. Zonar. rel. || 7 ζώην RSV | ὁ om. M || 8 τὸν om. C |
χρέονται Pp || 9 ὁ om. ABCT || 10 ἀπικνευμένοισι M | ἀπικνευμένοισι R (ex ἀπικ-
κνευμένοισι natum) | ἔδωκε D | Ναυκρέτιν D | Ναυκράτην C || 11 ἐσοικῆσαι B
cf. Kallenberg Progr. Gymn. Fred.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 27 | ἐνοικέειν
DRSV | αὐτοῦ δὲ] δὲ seclusi | αὐτόσε propos. Herwerden || 12 χωρίους ABC | χω-
ρίους T || 13 ὀνομαστότατον ABCTPM || 14 καλεόμενον CPM | αἱ om. C | ἰδρυ-
μένη C || 15 καὶ Τέως - Κνίδος om. C | Κλαζομεναί R | Κληζομεναί S | Κλιζο-
μεναί V | Κνίσος PSV | Κνίσος R (e Κνίδος) | Χίος C | Κνίδος Eust. rel. ||
16 Αλικαρνησὸς TSV | Αλικαρνασσός M | Μυτιληναίων B¹ | Μυτιληναίων AB²CT
PDRSV | Μυτιληναίων ut vid. M || 17 τούτων CPM | τὸ τέμενος τοῦτο pM Ald. ||
18 αἱ om. DRV | πόλις AB | εἰσι om. M | αἱ παρέχουσαι RSV | αἱ παρέχουσαι* D |
ὅσαι] αἱ DRSV | πόλις ABT | οὐδέν - 19 μεταποιεῦνται haplogr. om. ABCT, in
mg. suppl. A man. post.

Διός, καὶ ἄλλο Σάμιοι Ἥρης καὶ Μιλήσιοι Απόλλωνος. ἦν δὲ τὸ παλαιὸν 179
μόνη Ναύκρατις ἐμπορίον καὶ ἄλλο οὐδὲν Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐς τῶν τι
ἄλλο στομάτων τοῦ Νείλου ἀπικοιτο, χοῆν ὁμόσαι μὴ μὲν ἐκόντα ἐλθεῖν,
ἀπομόσαντα δὲ τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικὸν ἢ, εἰ μὴ γε οἶά τε εἴη
3 πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ
Δέλτα, μέχρως οὐ ἀπικοιτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις ἐτετί-
μητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἑόντα νηὸν 180
τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι (ὁ γὰρ πρότερον ἐὼν αὐτόθι αὐτό-
ματος κατεκάη) τοὺς Δελφούς δὴ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώμα-
10 τος παρασχεῖν· πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλεις ἐδωτῖναζον, 2
ποιεῦντες δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰγύπτου ἠνείκαντο. Ἀμασις μὲν
γάρ σφι ἔδωκε χίλια στουπηρείης τάλαντα, οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκέοντες
Ἑλληνες εἴκοσι μνέας.

Κυρηναίοισι δὲ Ἀμασις φιλότητά τε καὶ συμμαχίην συνεθήκατο. ἐδι- 181
15 καίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν εἴτε ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς εἴτε καὶ
ἄλλως φιλότητος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δὲ ὧν οἱ μὲν λέγουσι Βάττου 2
τοῦ Ἀρκεσίλειω θυγατέρα, οἱ δὲ Κριτοβοῦλου ἀνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμου,
τῇ οὖνομα ἦν Λαδίκη. τῇ ἐπέιτε συγκλίνουτο Ἀμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἷός
τε ἐρίνετο, τῇσι δὲ ἄλλῃσι γυναιξὶν ἐχρᾶτο. ἐπέιτε δὲ πολλὸν τοῦτο ἐρί- 3
20 νετο, εἶπε δὲ Ἀμασις πρὸς τὴν Λαδίκην ταύτην καλεομένην· ὦ γύναι,
κατὰ με ἐφάρμαξας, καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι
κάκιστα γυναικῶν πασέων· ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπέιτε οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐρί- 4
νετο προῦτερος Ἀμασις, εὐχεται ἐν τῷ νόμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ὅς' ἐκεῖνην
τὴν νόκτα μιχθῇ ὁ Ἀμασις — τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος — ἀγαλμά οἱ

AB CT P(p)M DR SV

1 Ἥρας ABCT Ἥρησι V || 2 μόνη ἢ CTPM | Ναυκρέτις T || 3 στόμα τῶν
ABD || 4 ἀπομόσαντα T | ἢ om. M || 5 ἐν ταῖς βάρισι SV | ἐν βαρέσι ut vid. M ||
6 Ναυκρέτιν D | Ναυκρέτις D | ἐτέμμητο ABCT | ἐτετίμητο in mg. A man. post. ||
7 ἐξεργάσθαι ABC | αὐτομάτως ABCTPM || 9 δὴ C | ἐπέβαλε MS Ald. |
τεταρτημόριον A || 10 πλανώμενοι T | πόλις DRSV πόλεις CT, v. grammaticam
meam 83 || 11 ἠνείκαντο CT || 12 σφι om. M | στουπείης A | ἐν om. DRV | Αἰγύ-
πτου D¹ Αἰγυπτου D² || 14 Ἀμασις ἐς ἀλλήλους ABCTPM^{ms} ἐς ἀλλήλους Ἀμασις
pM Ald. || 15 δὲ om. P¹ hab. P² p cett. || 16 ἔνεκα M | ὧν om. M | Βάττω AB
CTPM || 17 τοῦ οἱ δὲ ABCTPM | Ἀρκεσέω D || 18 Λαδίκη DRSV | ὁ Ἀμασις
DRSV || 19 ἐγένετο MRSV Ald. | ἀλλήλῃσι R ἀλλήλοισι V (ex ἄλλῃσι ortas
indicat lectiones Weber Anal. Hdt. 189) | ἐπεὶ M || 20 ὅ δὲ ὁ RV δὴ ὁ S | Λα-
δίκην DRSV || 21 τοι τι A om. PpM Ald. | οὐδεμίῃ M || 22 Λαδίκη DRSV |
οἱ om. M || 23 προῦτερος M | ὁ Ἀμασις TP^{ac} DRSV Ἀμασις P^p cett. | τῷ τὸ R |
vφ ABC | ἐπ' ἐπ' codd., corr. Schaefer, sequ. Stein Hude, cf. VI 2, I, VIII
71, 1 etc.

ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἀμασις.
καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη, δόκτε ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο καὶ κάρτα μιν
5 ἔστειλε μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ, ποιησαμένη
γὰρ ἄγαλμα ἀπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν σὸν ἕξω τεταγμέ-
νον τοῦ Κυρηναίων ἀστεος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὥς ἐπεκράτησε Καμβύ- 5
σης Αἰγύπτου καὶ ἐπύθετο αὐτῆς, ἣτις εἶη, ἀπέπεμψε ἀσινέα ἐς Κυρήνην.
182 Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἀμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο μὲν ἐς
Κυρήνην ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης καὶ εἰκόνα ἐωντοῦ γραφῇ εἰκασμέ-
νην, τοῦτο δὲ τῇ ἐν Αἰνιδῷ Ἀθηναίῃ, δύο τε ἀγάλματα λίθινα καὶ θώρηκα
λίνεον ἀξιοθέητον, τοῦτο δ' ἐς Σάμον τῇ Ἥρῃ εἰκόνας ἐωντοῦ διφρασίας 10
ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηῷ τῷ μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὅπισθε
2 τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἐωντοῦ τε καὶ
Πολυκράτους τοῦ Αἰάκεος, ἐς δὲ Αἰνιδὸν ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι
δὲ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Αἰνιδῷ τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς Δαναοῦ θυγατέρας
ἰδρῦσασθαι προσσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας. ταῦτα 15
μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἀμασις. εἶλε δὲ Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέ-
ψατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν.

AB CT P(p)M DR SV

T 16s. Suid. Ἀμασις . . . ὃς εἶλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέψατο ἐς
φόρου ἀπαγωγὴν. Eust. II. 827 (ad A 21) ὅτι . . . καὶ Ἀμασις πρῶτος ἀνθρώπων
Κύπρον κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ

2 ἡδη] δὴ DRSV | ἔλθοι Ἀμασις πρὸς αὐτήν ABCP | ἔλθοι πρὸς αὐτήν ὁ Ἀμα-
σις M || 3 Λαδίκη DRSV | τῇ] τῷ ut vid. B¹ DRV || 3.4 καὶ ποιησαμένη ἄγαλ-
μα T || 4 ἀπέπεμψε C | εἰς¹ T | Κυρήνην ἦν V | Κυρήνην ** D | σὸν CPMS |
τεταγμένον coni. Legrand | τετραμμένον ABCTPM | ἰδρυνμένον DRSV; 'τετραμ-
μένον . . . statuum notabit vultu extra urbem verso sive spectantem loca subur-
bana. verum in talibus saepe anceps electio' Wesseling || 5 τὴν omisum supra
lineam suppl. nescio quae man. A | Λαδίκην DRSV || 6 ἥτις] εἴ τις D¹ | εἴ τι R
SV || 7 ἀναθήματα πέμψας ὁ Ἀμασις DRSV || 8 καὶ εἰκόνα — 9 Ἀθηναίῃ haplogr.
om. C || 9 Αἰδος V | θήρηκα RV || 10 λίνεον om. DRSV || 13 Ἀκέος R | ἐνεκεν T ||
14 ἱερὸν R | τοῦ Δαναοῦ M Ald. || 15 ἰδρῦσθαι AB | ἰδρῦσθαι C | προσσχούσας CT
PMDRSV || 16 πρῶτος ἀνθρώπων Κύπρον Eust. | καὶ om. V || 17 ἐπὶ τοῦτο —
ἐστρατεύετο (v. init. lib. III) in fine add. (iterum habent lib. III ineunte) DRV

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Γ

Θάλεια

I

Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ἀμασιν Καμβύσης ὁ Κύρον ἐστρατεύετο ἄγων ἄλλους 1
 τε, τῶν ἥρχε, καὶ Ἑλλήνων Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας δι' αἰτίνην τοιγάρδε·
 πέμπας Καμβύσης εἰς Αἴγυπτον κήρυκα αἴτεε Ἀμασιν θυγατέρα, αἴτεε δὲ
 ἐκ συμβουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, δς μεμφόμενος Ἀμάσι ἐπῆξε ταῦτα,
 5 ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἡτρώων ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός
 τε καὶ τέκνων ἔκδοτον ἐποίησε εἰς Πέρσας, ὅτε Κῦρος πέμπας παρὰ
 Ἀμασιν αἴτεε ἡτρώων ὀφθαλμῶν, δς εἴη ἄριστος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ· ταῦτα 2
 δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπτιος ἐνήγγε τῇ συμβουλῇ κελεύων αἰτέειν τὸν
 Καμβύσεα Ἀμασιν θυγατέρα, ἵνα ἢ δοὺς ἀνιῶτο ἢ μὴ δοὺς Καμβύση
 10 ἀπέχθοιτο. ὁ δὲ Ἀμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος καὶ ἀρρω-
 δέων οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι, εὖ γὰρ ἠπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς
 γυναικὰ μιν ἐμελλε Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλο- 3
 γίζόμενος ἐποίησε τάδε· ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βασιλέως θυγάτηρ κάρτα
 μεγάλη τε καὶ εὐειδὴς μόνῃ τοῦ οἴκου λελειμμένη, οὐνομα δὲ οἱ ἦν Νίτη-
 15 τισ· ταύτην δὴ τὴν παῖδα ὁ Ἀμασις κοσμήσας ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ ἀπο-
 πέμπει εἰς Πέρσας ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ χρόνον, ὥς μιν ἠσπάζετο 4
 πατρώθεν ὀνομάζων, λέγει πρὸς αὐτὸν ἢ παῖς· ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος
 ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, δς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε ὡς
 ἑωυτοῦ θυγατέρα διδοὺς εὐοῦσαν τῇ ἀληθείῃ Ἀπρίεω, τὸν ἐκεῖνος ἐόντα

AB CT P(p)M DR SV

3–6 Theo Progygmn. IV 35 ἔξεστι . . . καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀρξάμενον ἐλθεῖν
 ἐπὶ τὰ μέσα καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καταντῆσαι, ὅπερ Ἡρόδοτος διὰ τῆς τρίτης
 ἡμᾶς διδάσκει λέγων οὕτω· πέμπας – Πέρσας || 17–19 Greg. Cor. 143–144 τὸ
 καταπαιχθεὶς καὶ ᾗ γελασθεὶς ᾗ διαβεβλημένος ᾗ λέγουσιν ᾗ Ἡρόδοτος· ὦ βασιλεῦ –
 μανθάνεις. τὸ ᾗ καλλωπίσας ᾗ ἀσκήσας λέγουσιν· δς ἐμέ – θυγατέρα

Ad divisionem libri v. praef. LVII ss. || 1.2 ἄλλους τε] καὶ ἄλλους ABCTPM ||
 3 εἰς D || 4 συμβουλῆς Theo (cf. lin. 8) βουλῆς ABCTPM; ad similitatem sen-
 sum vocum συμβουλή et βουλή v. Weber BPhW 1941, 235ss. | Ἀμασιν codd.,
 corr. Dietsch Lhardy, sequ. Hude || 5 ἀπάντων – ἡτρώων non hab. Theo | ἡ-
 τρώων T | ἀπὸ om. Theo || 6 εἰς Theo || 7 ἡτρώων T || 8 δὲ T | συμβουλῇ CTM |
 τὸν om. M || 10 δὲ om. D¹ || 11 οὔτε ἀρνήσασθαι οὔτε δοῦναι M | εὖ γὰρ ἠπίστατο]
 ἠπίστατο γὰρ DRSV | οὐχ ABCTPM || 12 παλλακὴν ABCV || 13 τάδε] ταῦτα
 CPM | βασιλέως ACTDV¹ || 14 μόνῃ M || 15 δὴ] δὲ CS || 17 οὐνομάζων CTM ||
 19 ἀληθείαι AB

- 5 ἑωυτοῦ δεσπότεα μετ' Αἰγυπτίων ἐπαναστάς ἐφόνευσε.' τοῦτο δὴ τὸ
 2 ἔπος καὶ αὕτη ἡ αἰτίη ἐγγενομένη ἤγαγε Καμβύσεια τὸν Κύρου μεγάλως
 2 θυμωθέντα ἐπ' Αἰγύπτον. οὕτω μὲν νῦν λέγουσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ
 οἰκιοῦνται Καμβύσεια φάμενοι μιν ἐκ ταύτης δὴ τῆς Ἀπορίω θυγατρὸς
 γενέσθαι, Κύρον γὰρ εἶναι τὸν πέμπαντα παρὰ Ἀμασιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα, 5
 2 ἀλλ' οὐ Καμβύσεια. λέγοντες δὲ ταῦτα οὐκ ὀρθῶς λέγουσι, οὐ μὴν οὐδὲ
 λέληθε αὐτοὺς (εἰ γὰρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ἐπιστεύεται
 καὶ Αἰγύπτιοι), ὅτι πρῶτα μὲν νόθον οὐ σφι νόμος ἐστὶ βασιλεῦσαι γνησίον
 παρσόντος, αὐτὶς δὲ ὅτι Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς ἦν παῖς
 Καμβύσης ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης· ἀλλὰ παρα- 10
 3 τρέπουσι τὸν λόγον προσποιούμενοι τῇ Κύρον οἰκίῃ συγγενέες εἶναι. καὶ
 ταῦτα μὲν ὧδε ἔχει· λέγεται δὲ καὶ ὧδε λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός, ὡς
 τῶν Περσίδων γυναικῶν ἐσελθοῦσά τις παρὰ τὰς Κύρον γυναῖκας, ὡς εἶδε
 τῇ Κασσανδάνῃ παρεστῶτα τὰ τέκνα εὐειδέα τε καὶ μεγάλα, πολλῶ
 2 ἤχρᾱτο τῷ ἐπαίνῳ ὑπερθωμάζουσα, ἡ δὲ Κασσανδάνη ἐοῦσα τοῦ Κύρου 15
 2 γυνὴ εἶπε, τάδε· τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα ἐοῦσαν Κῦρος ἐν
 ἀτιμίῃ ἔχει, τὴν δὲ ἀπ' Αἰγύπτον ἐπίκτητον ἐν τιμῇ τίθεται.' τὴν μὲν
 ἀχθομένην τῇ Νιτήτῃ εἰπεῖν ταῦτα, τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν πρεσβύτερον
 3 εἰπεῖν Καμβύσεια· 'τοιγάρ τοι, ὦ μήτερ, ἐπεὰν ἐγὼ γένομαι ἀνὴρ, Αἰγύ-
 πτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω, τὰ δὲ κάτω ἄνω.' ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα 20
 ὡς δέκα κου γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θώματι γενέσθαι· τὸν δὲ

AB CT P(p)M DR SV

Λέγεται (3, 1) — στρατηγὴν (3, 3) exc. floril. Ψ

T 6 Theo Progygn. p. 193 (VI 2) ad locum se refert

16s. Lex. Vind. 86 ἐπίκτητος γυνὴ ἢ οὐ κατὰ νόμους· Τώσηπος· τοιῶνδε μέντοι —
 τίθεται || 20s. Thom. Mag. 79 'γέγονα ἔτη τοσαῦτα' κάλλιον ἢ 'γέγονα ἔτών'· ...
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ τριτῇ· ταῦτα — δώδεκα γεγονότα

1 δεσπότην DRS casum vocis compendio not. V || 2 αἰτία RV | ἐγγενομένη M
 Ald. || 4 οἰκιοῦνται TM οἰκηοῦνται D¹ οἰκηοῦνται D² οἰκοῦνται RV οἰκη-
 εῦνται S, cf. I 94, 2, sed v. I 4, 4, IV 148, 1 | δὴ om. DRSV || 6 λέγοντες] λέγε-
 ται R | μὴν] μὲν Stein Hude, sed post λέγουσι puncto distinguunt || 7 λέλυθε R |
 νόμιμα ὀρθῶς ἐπιστεύεται PMDRSV || 9 αὐτὶς p Ald. | Κασσανδάνης TM Ald. ||
 11 συγγενές DRV || 12 ὧδε ABCTP²p ὧδε ὁ P¹ DRSV Ψ Ψ ὧδε * M ὧδε Ald. |
 ἐμοὶ — πιθανός om. Ψ || 13 Περσίων Ψ | εἰσελθοῦσα AB Ψ Ψ | οἶδε V || 14 Κασ-
 σαν- δάνη TM Ψ Ψ Ald. | παρεστῶτα Ψ | τὰ haplogr. om. ABCTPMS Ψ || 15 ὑπερθω-
 μάζουσα D¹ θαμάζουσα T | Κασσανδάνη TM Ψ Ψ Ald. | τοῦ om. C Ψ Ψ || 16 τοιῶδε
 DRV τοιαῦτα S τάδε Ψ Ψ rell. | τῶνδε M | ἐμὲ om. Ψ Ψ | μητέραν RV || 17 ἀπ']
 ἐπ' C || 18 ἀχθομένη Ψ Ψ | Νιτήτῃ TM Νιτήτῃ Ald. | πρεσβύτατον DRSV πρε-
 σβύτερον Ψ Ψ rell. || 19 τοιγάρ τοι AB Ψ Ψ τοίγᾳ rell. | γίνομαι ut vid. Ψ ||
 20 δὲ om. D¹ || 21 δέκα κου] cf. Thom. Mag. | δὲ om. D¹

διαμνημονεύοντα οὕτω δὴ, ἐπεῖτε ἀνδρώθη καὶ ἔσχε τὴν βασιληήν, ποιή-
σασθαι τὴν ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγήν.

Συνήνεικε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι ἐς τὴν ἐπιστράτευσιν **4**
ταύτην· ἦν τῶν ἐπικούρων τῶν Ἀμάσιος ἀνὴρ γένος μὲν Ἀλικαρνησσεύς,
οὐνομα δὲ οἱ Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς καὶ τὰ πολέμια ἄλκιμος. οὗτος **5**
Φάνης μεμφόμενός κού τι Ἀμάσι ἐκδιδρῆσκει πλοῖω ἐξ Αἰγύπτου βουλό-
μενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς λόγους. οἷα δὲ ἔοντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι
λόγου οὐ σμικροῦ ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέστατα μετα-
διώκει ὁ Ἀμασις σπονδὴν ποιεῦμενος ἐλεῖν, μεταδιώκει δὲ τῶν εὐνούχων
10 τὸν πιστότατον ἀποστείλας τριῆρεϊ κατ' αὐτόν, ὃς αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ·
ἐλὼν δὲ οὐκ ἀνήγαγε ἐς Αἴγυπτον, σοφίῃ γάρ μιν περιεῖλθε ὁ Φάνης·
καταμεθύσας γάρ τοὺς φυλάκους ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας. ὁρμημένω δὲ **3**
στρατεύεσθαι Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅπως
τὴν ἄνδρον διεκπερᾷ, ἐπελθὼν φράζει μὲν καὶ τὰ ἄλλα τὰ Ἀμάσιος πρῆγ-
15 ματα, ἐξηγέεται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὧδε παραινέων, πέμψαντα παρὰ τὸν
Ἀραβίων βασιλέα δέεσθαι τὴν διέξοδόν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. μούνη δὲ **5**
ταύτῃ εἰσι φανεραὶ αἱ ἐσβολαὶ ἐς Αἴγυπτον· ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρις
οὖρων τῶν Καδύτιος πόλιος (ἣ ἐστι Σύρων τῶν Παλαιστίνων καλεομέ-
νων), ἀπὸ δὲ Καδύτιος (ἐούσης πόλιος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, Σαρδίων οὐ πολλῶ **2**
20 ἐλάσσονος), ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἀπὸ θαλάσσης μέχρις Ἰηνήσου
πόλιός ἐστι τῆς Ἀραβίου, ἀπὸ δὲ Ἰηνήσου αὐτὶς Συρίων μέχρι Σερβωνίδος

AB CT P(p)M DR SV

T 20 Steph. Byz. Ἰνυσσός· πόλις Αἰγύπτου προσεχῆς τῷ Κασίῳ ὄρει· Ἡρόδοτος

³ Antiatt. Bekk. Anecd. 94 ἐπιστράτευσιν· Ἡρόδοτος τρίτῳ || 17 Lex. Vindob. 83
(s. v. εἰσβολή) Ἡρόδοτος· εἰσι — Αἴγυπτον

¹ ἔχε R || ² στρατηγὴν **AB** στρατὴν **ABCTPM** || ³ συνήνεικε **M** | τοιοῦτο **D**
τοιοῦτον **RSV** | εἰς **AB** | στράτευσιν **pM** Ald. || ⁴ τῶν² om. **ABCTPM** | γένος
μὲν] γενόμενος **C** | Ἀλικαρνησσεύς **TV** || ⁵ οἱ ἦν **DRSV** | πολεμικά **ABCTP** ||
⁶ Ἀμασι **CP^cDS** Ἀμάσιδος **T** Ἀμάσι **P^cp** cett. | εἰσδιδρῆσκει **R** εἰδιδρῆ-
σκει **V** διαδιδρῆσκει **S** || ⁷ οἷα] ὁ **DRSV** || ⁸ μικροῦ **pM** Ald. || ⁹ ποιεῦμενον **C** |
ἐλθεῖν **SV** || ¹⁰ τριῆρη **A¹BC** | κατ' αὐτόν] εἰς ταύτῃν **RS** κα εἰς ταύτῃν **V** ||
¹² καταμεθύσας] θύσας **DRSV** | ἀπηλλάσσετο **DRSV** | ὁρμημένω **CTPMD^c** ||
¹³ Καμβύσῃ στρατεύεσθαι **M** Ald. || ¹⁴ μὲν] μιν **DRSV** || ¹⁵ τῶν **BMV¹** || ¹⁷ αἱ ha-
plogr. om. **DRSV** Lex. Vind. | ἐς] ἐπ' Lex. Vind. | μέχρι **PM** || ¹⁸ Καταδύτιος
CM Καδύτιος **V** | πόλιος — ¹⁹ ἐούσης om. **T¹** | ἦ] γῆ Gronovius ἡ γῆ Legrand
del. Dobree Stein Hude | Συρίων **P^cpDRSV** | καλεομένων **vñ** Vat. 122 man. 1^a
Valla || ¹⁹ πόλιος ἐούσης **DRSV** | δοκεῖ **AB** || ²⁰ ἀπὸ — ἀπὸ] τὰ ἐμπόρια ἀπὸ
ταύτης τὰ ἐπὶ **DRV** τὰ ἀπὸ ταύτης τὰ ἐπὶ **S** τὰ ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἐπὶ
PM | μέχρι **Pp** | Ἰηνήσου **RSV** Ἰνυσσοῦ recognoscas e Steph. Byz. || ²¹ τοῦ **TP¹**
DRSV τῆς **P²p** cett. | Ἰηνήσου **RSV** cf. Steph. Byz. | αὐτὶς πόλιος **DRSV**

3 λίμνης, παρ' ἣν δὴ τὸ Κάσιον ὄρος τείνει ἐς θάλασσαν, ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος
 λίμνης (ἐν τῇ δὴ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι), ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος.
 τὸ δὴ μεταξὺ Ἰηθύσου πόλιος καὶ Κασίου τε ὄρεος καὶ τῆς Σερβωνίδος
 6 [ὁδόν], ἀνδρόν ἐστι δεινῶς. τὸ δὲ ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλλομένων 5
 ἐννεώκασι, τοῦτο ἔρχομαι φράσω. ἐς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάσης
 καὶ πρὸς ἐκ Φοινίκης κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἶνου δις τοῦ ἔτεος ἐκά-
 στον, καὶ ἐν κεράμιον οἰνηρόν ἀριθμῶ κεινὸν οὐκ ἔστι, ὥς λόγῳ εἰπεῖν,
 2 ἰδέσθαι. κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἄν, ταῦτα ἀναισιμονῦται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω.
 δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα 10
 τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μέμφιν, τοὺς δὲ ἐκ Μέμφιος ἐς ταῦτα δὴ τὰ ἀνδρα
 τῆς Συρίας κομίζειν πλησαντας ὕδατος. οὕτως ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος καὶ
 7 ἔξαιρέομενος ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. οὕτω μὲν
 νῦν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευάσαντες ἐπ' Αἴγυπτον
 κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα σάξαντες ὕδατι, ἐπειτε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. 15
 2 τότε δὲ οὐκ ἐόντος κω ὕδατος ἐτοίμου Καμβύσης πυνθόμενος τοῦ Αἰλικαρ-
 νησέος ξείνου πέμπας παρὰ τὸν Ἀράβιον ἀγγέλους καὶ δεηθεὶς τῆς
 8 ἀσφαλείης ἔτυχε πίστει δούς τε καὶ δεξιόμενος παρ' αὐτοῦ. (σέβονται δὲ
 Ἀράβιοι πίστει ἀνθρώπων ὅμοια τοῖσι μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς
 τρόπον τοιῶδε· τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι ἄλλος ἀνὴρ ἀμφοτέ- 20

AB CT P(p)M DR SV

T 2 Schol. Apoll. Rhod. β 209 διήκει . . . αὕτη (i. e. ἡ Σερβωνὶς λίμνη) ἀπὸ Συ-
 ρίας μέχρι Πηλουσίου· περὶ δὲ τοῦ τὸν Τυφῶνα ἐν αὐτῇ κείσθαι καὶ Ἡρόδοτος (cf.
 quae ad 26, 1 e Photii Bibl. exscriptimus) ἰστορεῖ

8 Antiatt. Bekk. Anecd. 110 οἰνηρόν κεράμιον· Ἡρόδοτος τρίτῳ. Poll. VII 161
 κεράμιον οἰνηρόν Ἡρόδοτος

1 ἐς] ἐπ V^{ac} ἐπὶ S || 2 δὴ om. DRSV | ἤδη] δὴ ABC || 3 δὴ] δὲ SV | Ἰκνύσου
 RSV cf. Steph. Byz. | ὄρεος CPM | Σερβωνίδος RV || 4 τε om. M || 5 [ὁδόν]
 seclusi: an ὁδοῦ esset scribendum dubitavit Stein, ita Hude | ἔστιν ἀνδρόν DRSV ||
 7 νῦν πρὸς V νῦν καὶ πρὸς S | Φοινίκων pM Ald. | δις τοῦ] διέτους DRV δι' S |
 ἐκάστων secl. Gomperz, non secuti sunt Hude Legrand qui δι' ἔτεος praetulerunt ||
 8 κείμενον ABCTP¹ pM κεινὸν P² mg. cett. | λόγος DRSV || 9 κοῦ] οὐ D | ἀναι-
 σιμονῦνται CPMV^{ac} || 10 συλλέξαντα ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος pM Ald. || 12 οὕτως B |
 ἐπιφοιτῶν AB || 13 τῶν παλαιῶν M Ald. τῷ παλαιῷ Scaliger ad Steph. ed. adnot.
 in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 56 || 14 ἐπ' ἐς CTPM || 15 σάξαντες] ἔλξαν-
 τες ABCTPM | ἐπειτε τάχιστα] ἐπὶ τὸ χαστὰ DRSV || 16 κως D¹ R κου M Ald. |
 ἐτοίμου ὕδατος DRSV | Αἰλικαρνησῆος R Αἰλικαρνασῆος T Αἰλικαρνασῆος SV
 Αἰλικαρνασῆος M Ald. || 17 Ἀράβιον] Ἀράβιον βασιλεῖα DRSV || 18 πίστις C² PMS
 πίστι R πίστις V (e quibus πίστει olim exstitisse constat), v. grammaticam
 meam 77 || 19 πίστις C² PMRSV | τίσι RSV | δέ] δὴ BP

ρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἔστεως λίθῳ ὀξεί τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς
 δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιευμένων τὰς πίστεις καὶ ἔπειτα
 λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κει-
 μένους λίθους ἐπτά, τοῦτο δὲ ποιεῶν ἐπικαλεῖ τὸν τε Διόνυσον καὶ τὴν
 5 *Οὐρανίην*. ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου ταῦτα ὁ τὰς πίστεις ποιησάμενος τοῖσι 2
 φίλοις παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον ἢ καὶ τὸν ἀστόν, ἣν πρὸς ἀστόν ποιῆται, οἱ δὲ
 φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστεις δικαιοῦσι σέβεσθαι. Διόνυσον δὲ θεῶν μόνον 3
 καὶ τὴν *Οὐρανίην* ἡγέονται εἶναι καὶ τῶν τριχῶν τὴν κορυὴν κείρεσθαι
 φασὶ κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περιτρόχαλα
 10 ὑποξυροῦντες τοὺς κροτάφους. ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Διόνυσον *Ὀροτάλ*,
 τὴν δὲ *Οὐρανίην* *Ἀλιτά*.) ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοις τοῖσι παρὰ 9
Καμβύσεω ἀπικμένοις ἐποιήσατο ὁ Ἀράβιος, ἐμνηχαντο τοιαύδε· ἀσκόνης
 καμήλων πλήσας ὕδατος ἐπέσαξε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν καμήλων πάσας,
 τοῦτο δὲ ποιήσας ἤλασε ἐς τὴν ἄνδρον καὶ ὑπέμενε ἐνθαῦτα τὸν *Καμβύ-*
 15 *σεω* στρατόν. οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἰρηται, δεῖ δὲ καὶ τὸν 2
 ἥσσαν πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥηθῆναι· ποταμός ἐστι μέγας ἐν τῇ
Ἀραβίῃ τῷ ὀνόματι *Κόρου*, ἐκδιδοῖ δὲ οὗτος ἐς τὴν *Ἐρυθρὴν* καλεομένην
 θάλασσαν· ἀπὸ τούτου δὴ ὦν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν 3

AB CT P(p)M DR SV

Εὐμβολὶ μεγάλει Ἀμάσεως μετὰ Καμβύσεος βασιλέος Περσῶν· Ἀράβιος ἐμνηχα-
 ντο (9, 1) — ἀπομαστιγῶσιν (29, 2) exc. b

T 3 Poll. VII 63 κρόκνυς ... μέρος ἐσθῆτος· λέγει γοῦν Ἡρόδοτος· λαβὼν κρόκνυ
 ἐκ τοῦ ἱματίου || 7–8 Cels. ap. Orig. c. Cels. V 34 se refert ad locum

9 Phot. περιτρόχαλα κείρονται· Ἡρόδοτος || 13 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 ἐπι-
 σάσαι ἀντὶ τοῦ ἐπιγεμίσαι· Ἡρόδοτος

1 τὸ τῷ C | εἶσω MR Ald. || 2 πίστις PM πίστεις D, cf. supra || 3 ἐκάστου
 DRSV | κροκίδα RSV litterae v litt. i suprascr. nescio quae man. A κροκύνῃ T
 Ald. κροκύνῃ M cf. Poll. || 4 τε τὸν ABCP^{ac} τὸν TS τὸν τε P^p cett. || 5 ἐπι-
 καλέσαντος M Ald. | δὲ om. CDRV | ὅς C | πίστεις PMR πίστεις D || 6 καὶ
 om. D¹ | ἀστόν] αὐτόν CSV | ποιῆται CTPM || 7 καὶ αὐτοὶ τὰς πίστεις δικαιοῦσι
 σέβεσθαι PpM καὶ τὰς πίστεις δικαιοῦσι σέβεσθαι αὐτοὶ DV καὶ τὰς πίστεις δι-
 καιοῦσι σέβεσθαι αὐτοὶ RS | θεὸν PpM Ald. || 8 ἡγεῖνται DRSV | κείρεσθαι
 DRSV^c || 9 καθάπερ A || 9, 10 ὑποτρόχαλα περιξυροῦντες CTPM ὑποτρόχαλα πε-
 ριξυρῶντες AB, cf. II 36, 1; 37, 2; 66, 4, V 35, 3 cf. Phot. || 10 ὀνομάζουσι CTPM |
 δὲ τὸν μὲν] μὲν τὸν C | Ὀροτάλ C^c Ὀροτάλ DRSV Ὀροτάλ AC^{ac}TP Ὀρο-
 τάλ* B Ὀροτάλ M Ὀροτάλ Ald.; illam praetuli lectionem quae masculini
 nominis formam Semiticam praebet et unde reliquas lectiones per Ὀροτάλ^{at} natas
 esse haud absurdum videtur || 11 Ἀλιτάλ D Ἀλιτά T v. quae ad I 131, 3 adno-
 tavimus || 13 πλήσας — καμήλων haplogr. om. R eadem repetita sunt (ἐπέσαξε
 omisso) V | τὰς om. D | ζωὰς AB ζῳὰς D || 14 τῇ] τὸν V^{ac} | ὑπέμενε(v) MR
 SV Ald. || 16 γε om. M || 17 τῷ] ῥ T | Κόρου C Κόρυς (o eras.) A Κόρος T

- Ἀραβίων ῥαψάμενον τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν
 μήκει ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἀνδρον ἀγαγεῖν διὰ δὴ τούτων τὸ ὕδωρ, ἐν δὲ
 τῇ ἀνδρῷ μεγάλας δεξαμενάς ὀρύσσασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σφύζωσι
 4 (ὁδὸς δ' ἐστὶ δυνάδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἀνδρον),
 ἀγαγεῖν δέ μιν δι' ὀχετῶν ἐς τριζὰ χωρία. 5
- 10 Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ Νείλου ἐστρατοπεδεύετο
 2 Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς ὑπομένων Καμβύσεα. Ἀμασιν γὰρ οὐ κατ-
 ἔλαβε ζῶντα Καμβύσης ἐλάσας ἐπ' Αἴγυπτον, ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ Ἀμασις
 τέσσερα καὶ τεσσαράκοντα ἔτια ἀπέθανε, ἐν τοῖσι οὐδὲν οἱ μέγα ἀνάρσιον
 πρῆγμα συνηρείχθη. ἀποθανὼν δὲ καὶ ταριχευθεὶς ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι 10
 3 τῇσι ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. ἐπὶ Ψαμμήνιτον δὲ τοῦ Ἀμάσιος
 βασιλεύσαντος Αἰγύπτου φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον δὴ ἐγένετο· ὕσθη-
 σαν γὰρ Θῆβαι αἱ Αἰγύπτια οὔτε πρότερον οὐδαμᾶ ὕσθῃσαι οὔτε ὕστε-
 ρον τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ δὴ ὕεται τὰ ἄνω
 11 τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. οἱ 15
 δὲ Πέρσαι ἐπεῖτε διεξελάσαντες τὴν ἀνδρον ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων
 ὡς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπικονροὶ οἱ τοῦ Αἰγυπτίου ἑόντες ἄνδρες
 Ἑλληνές τε καὶ Κᾶρες μεμφόμενοι τῷ Φάνη, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυ-
 2 πτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε· ἦσαν τῷ Φάνη
 παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι, τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον 20

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 11—15 Eust. Dion. 248 *ῥαψάμενος ὁ θανυμάζων, ὅτι ἐπὶ Ψαμμήνιτον (Ψαμμόνιτον vel simm. vv. ll.) τοῦ υἱοῦ Ἀμάσιος ὕσθησαν (ἤσθησαν v. l.) αἱ Θῆβαι ψακάδι.* Schol. Ar. Nub. 1130 ad locum se referunt

12s. Suid. *βουλῆσεται κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν . . . , ὡς ἐπὶ κατάρας . . . , ἢ βού- λεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι, ὅπου αὐτὸν οὐδὲν βλάψει ὑετός, ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὑεῖν, ὡς Ἡρόδοτος· ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι οὐδαμᾶ πρότερον ὕσθῃσαι.*

1 ἀράμενον AB¹CT | τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ABC²T ὠμο-
 βοέων καὶ ἄλλων δερμάτων DRSV ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων PM ὠμο-
 βοή substantivi vim habet IV 65, 1 || 1.2 ὀχετῶν μήκη T || 2 ἐξικνεύμενον DR
 SV | εἰς RV | τοῦτο DRV τοῦτον S || 3 ὀρύσσασθαι SV ὀρύξας T | σφύζωσι
 ποτίζωσιν DRSV || 4 αὐτὴν T || 5 ἄγειν ABCPM ἄγει T | ὀχετῶν τριῶν PMD
 RSV || 6 ἐστρατεύετο ABCT || 7 Ψαμμήνιτος CD Ψαμμήνιτος V || 8 ἐπ' ἐς DR
 SV || 9 τέσσερα καὶ haplogr. om. SV^b | τέσσαρα M | τεσσαράκοντα CTMRV |
 μέγα om. pM Ald. || 10 συνειρείχθη CTPp συνειρίχθη M || 11 τῇσι om. T Ald.
 ἄς T | οἰκονομήσατο V^b οἰκονομήσας V^{ac} | Ψαμμήνιτον DV (ut vid.) || 12 βασι-
 λεύοντος DRSV | δὴ om. DRSV || 13 γὰρ δὴ D | αἱ haplogr. om. ABTM^b |
 οὐδαμᾶ πρότερον Suid. | ὕσθῃσαι (priore σ post add.) V || 14 μέχρι PM Ald.
 Θηβαῖοι] Αἰγύπτιοι M | οὐ] οὔτε RSV | δὴ om. RV || 15 καὶ om. M | οἰσθησαν
 AB¹ cf. Eust. | ψακάδι TPS Eust. ψακά V^{ac} ψακά V^c ψακάδα V ψακάσι pM
 Ald. || 17 συγκαλέοντες pM Ald. || 19 ἀλλόθριον D || 20 τούτους DRSV

καὶ ἐξ ὧν τοῦ πατρὸς κρητῆρα ἐν μέσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατο-
πέδων, μετὰ δὲ ἀγινέοντες κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων ἔσφαζον ἐς τὸν
κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξεληθόντες τῶν παίδων οἶνόν τε καὶ ὕδωρ 3
ἔσεφόρεον ἐς αὐτόν, ἐμπιόντες δὲ τοῦ αἵματος πάντες οἱ ἐπικούροι οὕτω
5 δὴ συνέβαλον. μάχης δὲ γενομένης καρτερῆς καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι. θῶνμα δὲ μέγα 12
εἶδον πυθόμενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων· τῶν γὰρ ὁστέων περικεχυμένων χω-
ρὶς ἑκατέρων τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ πεσόντων — χωρὶς μὲν γὰρ τῶν
Περσέων ἐκέετο τὰ ὁστέα, ὥς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς, ἐτέρωθι δὲ τῶν
10 Αἰγυπτίων —, αἱ μὲν τῶν Περσέων κεφαλαὶ εἰσι ἀσθενέες οὕτω ὥστε, εἰ
θέλεις ψήφῳ μόνῃ βαλέειν, διατετρανέεις, αἱ δὲ τῶν Αἰγυπτίων οὕτω δὴ
τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαρρήξεις. αἴτιον δὲ τοῦτον τότε 2
ἔλεγον — καὶ ἐμὲ γε εὐπετέως ἐπειθον —, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν αὐτίκα ἀπὸ
παιδίων ἀρξάμενοι ξυροῦνται τὰς κεφαλὰς καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παχύνεται
15 τὸ ὁστέον. τῶντὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἰτιὸν ἔστι· Αἰγυ- 3
πτίων γὰρ ἂν τις ἐλαχίστους ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων. τοῦτοις 4
μὲν δὴ τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς· τοῖσι δὲ Πέρσῃσι,
ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κεφαλὰς, αἴτιον τότε· σκηητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς
πίλους τιάρας φορέοντες. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα, εἶδον δὲ καὶ ἄλλα ὅμοια
20 τοῦτοις ἐν Παπρήμῃ τῶν ἅμα Ἀχαιμένει τῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ
Ἰνάρῳ τοῦ Αἰβυος.

AB CT P(p)M DR SV(v)

T 13–16 Eust. Dion. 232 λέγονται . . . καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ πρὸς ἥλιον παχύνεσθαι τὸ ὁστέον· διὸ καὶ ἐλαχιστοί, φασίν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ
φαλακροί

2s. Lex. Vindob. 42 (s. v. διεξεληθόντες) Ἡρόδοτος· κατὰ ἓνα — διεξεληθόντες τῶν
παίδων

1 παντὸς R || 2 κατὰ om. TD | ἔσφαζον — 3 παίδων haplogr. om. SV || 4 ἐσφό-
ρεον C | ἐφόρεον DRSV || 5 συνέβαλλον CM | ἐξ — 6 στρατοπέδων] ἀμφοτέρων τῶν
στρ. DRSV | ἐξ ἀμφοτέρων scr. Gomperz | ἀμφοτέρων τῶν στρ. scr. Hude || 6 θῶ-
μα D¹ | δέ] τε ABT | τε C || 7 ἴδον R^cSV | γὰρ om. RSV | κεχυμένων DRSV ||
9 κέεται DRSV | δέ <τὰ> τῶν Legrand || 11 θέλεις ABCTPM, cf. διαρρήξεις (12) |
μόνη Ald. om. M || 12 μόγις] ὥς μόγις pM Ald. | διαρρήξεις DRV | διαρρᾶξεις S
διαρρῆξιας (quod e διαρρῆξιας potuit nasci) PpM | διαρρᾶξιας v, cf. θέλεις (11) et
v. quod Kühner-Gerth II 478 e nostro I 32, 5 necnon ex Isocr. II 25 laudant ||
12, 13 ἔλεγον τότε T || 14 ξυρεῖνται CPM | ξυρέονται T | ξυρώνται (quod ex Eust.
quoque recognoscas) cett. | τὸν om. Eust. || 15 τὸ μὴ Vb | αἴτιον καὶ τοῦ μὴ φαλα-
κροῦσθαι M | αἴτιον om. V | habet v || 17 τοῖσι] τοῦτοις C | τοῖσι — 18 κεφαλὰς
haplogr. om. R || 18 τὰς κεφαλὰς om. M Ald. | σκηητροφέουσι τε ἐξ ἀρχῆς DRSV ||
19 τιάρας τε TPM Ald. | τοιαῦτα ἐόντα ἴδον, εἶδον V | τοιαῦτα ἐόντα εἶδον, ἴδον S
τοιαῦτα ἐόντα εἶδον, εἶδον D | τοιαῦτα ἐόντα ἴδον, ἴδον R || 20 Παπρήμη T | Ποῆ-
μι D | <ἐπὶ> τῶν Stein | τῷ] τοῦ DRSV || 21 Ἰνάρῳ C | Εἰνάρῳ M | Ἰνάρῳ RSV |
τοῦ] τῷ M Ald.

- 13 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. κατεληθόντων δὲ ἐς Μέμφιν ἔπεμπε ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μιτυληναίην κήρυκα ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσῃν ἐς ὁμολογίην προκαλούμενος
 2 Αἰγυπτίους. οἱ δὲ ἐπειτε τὴν νέα εἶδον ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν Μέμφιν, ἐκχυθέντες ἅλεις ἐκ τοῦ τείχεος τὴν τε νέα διέφθειραν καὶ τοὺς ἄνδρας κρεουργήσαν
 3 γηδὸν διασπᾶσαντες ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ τοῦτο πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν, οἱ δὲ προσεχές Αἰβνες δεισάντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα παρέδοσαν σφέας αὐτοὺς ἀμαχητὶ καὶ φόρον τε ἐτάξαντο καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὥς δὲ Κυρηναῖοι καὶ Βαρχαῖοι δεισάντες
 4 ὅμοια ὡς καὶ οἱ Αἰβνες τοιαῦτα ἐποίησαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Αἰβνῶν ἐλθόντα δῶρα φιλοφρόνως ἐδέξατο, τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα μεμφθεῖς, ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὅτι ἦν ὀλίγα — ἔπεμψαν γὰρ δὴ πεντακοσίας μνέας ἀγνυρίον οἱ Κυρηναῖοι —, ταύτας δρασσόμενος αὐτοχειρὴ διέσπειρε τῇ στρατιῇ.
 14 Ἡμέρῃ δὲ δεκάτῃ, ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι, Καμβύσης κατίσας ἐς τὸ προάστιον ἐπὶ λύμῃ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμῆνιτον — βασιλεύσαντα μῆνας ἕξ — τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοις Αἰγυπτίοις
 2 διεπειροῶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ποιέων τοιάδε· στείλλας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουληίῃ ἐξέπεμπεν ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν ὑδρήιον, συνέπεμψε δὲ καὶ ἄλλας παρθένους ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ
 3 τοῦ βασιλέως. ὥς δὲ βοῇ τε καὶ κλανθμῷ παρήσαν αἱ παρθένοι παρὰ τοὺς

AB CT P(p)M DR SV(b)

Καμβύσης ὁ Κύρου Ψαμμῆνιτον τὸν Αἰγύπτιον χειρωσάμενος κατίσας (14, 1) — παρὰ Καμβύσῃν (15, 1) exc. floril. ¶¶

7 Thom. Mag. 319 (s. v. παρέστησαν) . . . καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐπόρησαν' ὁ αὐτὸς (i. e. Hdt.) ἐν τῇ τρίτῃ· πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν || 19 Hes. ὑδρήιον· ὑδρεία || 19s. Thom. Mag. 21 (s. v. ἀναλέγομαι) ὡσαύτως δὲ καὶ ἀπολέγω· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ — πρώτων

2 Μιτυληναίην CTPDRSV Μιτυληνῆν M || 3 παρακαλούμενος C || 4 νέαν V νέα b cett. | ἴδον RSV | ἐλθοῦσαν RSV || 5 νέαν V νέα b cett. || 6 καὶ om. Vb || 7 πολιορκούμενοι AB Thom. Mag. πολιορκούμενοι (sine dubio ex πολιορκούμενοι natum) CPP πολιορκούμενοι MDRSV || 9 ἐτάξαν M | καὶ οἱ Βαρχαῖοι DRSV καὶ Βαρχαῖοι C || 9, 10 δεισάντες ὅμοια ὡς καὶ οἱ Αἰβνες, τοιαῦτα scripsi, cf. VII 120, 2 δεισάντες ὁμοίως ā (quod ex ὁμοί^{ως} censeas esse ortum) καὶ οἱ Αἰβνες τοιαῦτα ABC TPM δεισάντες τε ὁμοίως ὡς καὶ οἱ Αἰβνες ἕτερα τοιαῦτα DRSV δεισάντες ὁμοίως ā καὶ οἱ Αἰβνες ἕτερα τοιαῦτα duce Schaeferio Hude || 10 π' ἐποίησαν R πεποίησαν SV πέποίησαν b || 11 φιλοτίμως pM || 12 ὀλίγον b | δὴ om. R || 13 πεντακοσίας ABC | νέας D || 15 ἐμέμφι A ἐμμέφι R || 16 προάστιον codd. | Ψαμμῆνιτον C || 17 ἄλλοις A || 18 διεπειροῶτο DRSV | τάδε T || 19 δουλήν SV | ἐξέπεμπε A | ἐπ' ἐς RV¶¶ | ἐπ' ὕδωρ om. S | συνέπεμψε DRSV | δὲ om. T || 21 βασιλέως T¶¶ | καθμῷ P | παρήσαν D^cRSV παρήσαν D^{ac}¶¶ rell.

πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀντεβόων τε καὶ ἀντέκλειον ὀρῶντες τὰ τέκνα
 κεκακωμένα, ὁ δὲ Ψαμμήνιτος προῖδων καὶ μαθὼν ἔκνυεν ἐς τὴν γῆν.
 παρεξελθουσέων δὲ τῶν ὕδροφόρων δευτέρᾳ οἱ τὸν παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλ- 4
 λων Αἰγυπτίων δισχιλίων τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχόντων, τοὺς τε ἀχένας
 5 κάλῳ δεδεμένους καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλιωμένους. ἤγοντο δὲ ποινὴν 5
 τίσοντες Μυτιληναίων τοῖσιν ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ νηί· ταῦτα γὰρ
 ἐδίκασαν οἱ βασιλῆοι δικασταί, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν
 πρώτων ἀνταπόλλυσθαι. ὁ δὲ ἰδὼν παρεξιώντας καὶ μαθὼν τὸν παῖδα 6
 ἡγεόμενον ἐπὶ θάνατον τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν
 10 κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιούντων τὼντὸ ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
 παρελθόντων δὲ καὶ τούτων συνήνεκε ὥστε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα 7
 ἀπηλικέστερον ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων ἔχοντά τε οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα
 πτωχὸς καὶ προσαϊτέοντα τὴν στρατιὴν παριέναι Ψαμμήνιτον τε τὸν
 Ἀμάσιος καὶ τοὺς ἐν τῷ προαστίῳ κατημένους Αἰγυπτίων· ὁ δὲ Ψαμμή-
 15 νιτος ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα καὶ καλέσας ὀνομαστὶ τὸν ἐταῖρον
 ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν 8
 ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον. θουμάσας δὲ ὁ Καμ-
 βύσης τὰ ποιούμενα πέμψας ἄγγελον εἰρώτα αὐτὸν λέγων, τάδε ἑδεσπότης 9

AB CT P(pM) DR SV(b)

exc. floril. A¹Σχολ. 14, 7 (ad ἀπηλικέστερον) προσβύτερον B² (cf. Lexx.)

12 Λέξ. ἀπηλικέστερον (ἀπηλικέστερον Lexx. alph. ord. conser.). προσβύτερον.
 Suid. ἀπηλικέστερος· . . ἐπὶ γὰρ τοῦ προσβυτέρου λέγεται. Greg. Cor. 134 ἀπηλι-
 κέστερον δὲ τὸν προσβύτερον

1 πάντες] πατέρες DRSV | ἀντεβόων A¹ | ἀντεβόων codd. | καὶ om. M | ἀνέκλειον
 CPM | ὀρέοντες CTPpM || 2 προῖδων DRSV | ἔκνυε A || 3 παρελθουσέων ABCT
 PM¹A¹, v. grammaticam meam 175 et cf. infra (8) || 4 Αἰγυπτίων om. A¹ ||
 ὁ δὲ PMDRSV | τε A¹ rell. || 5 δεδεμένους ἦγον καὶ PMDRSV | ἤγοντο CTPM ||
 6 πείσοντας A¹ | ποίοντες b | τίσοντας V | τίσοντας A¹ rell. | Μυτιληναίων B²CTP
 MDRSV¹ | Μυτιληναίων A¹ | τοῖσι A | τῶν ἐν Μέμφι ἀπολομένων A¹ | σὺν]
 ἐν M || 7 βασιλῆοι A¹ || 9 ἡγεόμενον intellige: 'sc. τοὺς παρεξιώντας': ἀγεόμενον
 pM | ἀγεόμενον propos. Dindorf, sequ. Hude | ἀγεόμενον Scaliger in notis Can-
 tabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 | αὐτῷ A¹ | αὐτὸν A¹ codd. || 10 καὶ δεινὰ ποιούντων
 om. pM Ald. | τὸ] τῷ C | καὶ² om. ABCTA¹ || τῇ om. RSV || 11 ὥστε καὶ τῶν
 DRV || 12 ἀπηλικέστερον Lexx. seriatim conser., Greg. Cor. | ἐκ τῶν om. R | τε]
 δὲ DRSV om. M || 13 Ψαμμήνιτον A¹ | Ψαμμήνιτον R | Ψαμμήνιτον A¹ -νηι- in
 ras. V || 13-14 Ψαμμήνιτον τε τὸν Ἀμάσιος om. M || 14 προαστίῳ A¹ codd. |
 τῶν Αἰγυπτίων A¹ || Ψαμμήνιτος RA¹ | Ψαμμήνιτος A¹ || 15 ὡς ἶδεν RSV om. A¹ ||
 ὀνομαστὶ C | ὀνόματι DRV | ὀνόματι S || 16 φύλακες A¹ | τρεῖς φύλακοι M Ald. |
 ἅπαν DRSV || 17 ὅτ' ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη A¹ | ἐπ' ἐκείνου ἐξ ἐκάστη RSV | ἐξ ἐκείνου
 ἐπ' ἐκάστη A¹ rell. | ἐσήμαινον DRV | θωμάσας T || 18 τὸ ποιούμενον pM Ald. |
 ἰρώτα CTPMD¹V | εἰρώτα A¹ D^{ac} rell. | αὐτὸν - p. 262, 1 εἰρωτᾶ haplogr. om. T

σε Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ, διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα ὁρῶν κε-
καυμένην καὶ τὸν παῖδα ἐπὶ θάνατον στείχοντα οὔτε ἀνέβωσας οὔτε
ἀπέκλινσας, τὸν δὲ πτωχὸν οὐδὲν σοι προσήκοντα, ὥς ἄλλων πυνθάνεται,
10 ἐτίμησας; ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦ παῖ Κύρον,
τὰ μὲν οἰκῆα ἦν μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος
ἄξιον ἦν δακρύνειν, ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν ἐς πτωχήν
ἀπίκται ἐπὶ γῆραος οὐδῶ. καὶ ταῦτα, ὥς ἀπενειχθέντα ὑπὸ τούτων, εὖ
11 δοκέειν σφιν εἰρησθαι· ὥς δὲ λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων, δακρύνει μὲν Κροῖ-
σον (ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον), δα-
κρύνει δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας, αὐτῷ τε Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτὸν
τινα καὶ αὐτίκα κελεύειν τὸν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σφῆζειν καὶ
15 αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστίου ἀναστήσαντας ἄγειν παρ' ἑωυτόν. τὸν μὲν δὴ οἱ
παῖδα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν
δὲ Ψαμμήνιτον ἀναστήσαντες ἦγον παρὰ Καμβύσῃν. ἔνθα τοῦ λοιποῦ
2 διαιτᾷτο ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἡπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, 15
ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον ὥστε ἐπιτροπεύειν αὐτῆς, ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθεαι Πέρσαι
τῶν βασιλέων τοὺς παῖδας· τῶν, εἰ καὶ σφεων ἀποστῶσι, ὁμως τοῖσι γε

AB CT P(p)M DR SV(b), ad quos usque ad Καμβύσῃν (15, 1) accedit flo-
ril. A¹ P¹

1 Ψαμμήνιτε R¹ Ψαμμήνιτε P¹ | ἐρωτᾷ CPMDRV εἰρωτᾷ A¹ P¹ rel. | διὰ τί P¹
διότι δὴ A¹ rel. | ὁρῶν CTPM ὁρῶν A¹ P¹ rel. || 2 παῖδα δὲ ἐπὶ DRSV | στείχοντα
TMD² A¹ P¹ || 3 ἀνέκλινσας M¹ P¹ Ald. ἀπέκλινσας A¹ rel., cf. p. 261, 1; οὔτε —
οὔτε intellige: 'alterum ad alterum spectans' (q. e. germanice *beziehungsweise*) |
πυνθάνομαι CTPM πυνθάνεται A¹ P¹ rel. || 4 ἐτίμησας τούτοις DRSV ἐτίμησας
A¹ P¹ rel. | ἐπειρώτα PpMV^{ac} ἐπειρώτα A¹ P¹ V^c b rel. | ἀμείβεται A¹ ἀμείβετο P¹
rel. || 5 οἰκῆα D οἰκῆα V^b οἰκῆα A¹ P¹ rel. | μέζω DRV μέζω A¹ P¹ rel. |
κακὰ ὥστε ABCTA¹ κακὰ⁷ ὥστε M¹ ἢ inter voces supraser. A man. rec. κακαί
(ut vid.) ὥστε P¹ κακὰ ἢ ὥστε cett. | ἐτέρον CSV | πάθος M Ald. A¹ P¹ || 6 δα-
κρύνειν κλαίειν ὃς D | πτωχὴν A¹ P¹ πτωχὴν TrpM Ald. || 7 ἀπίκται A¹ P¹ | ἀπ-
ενειχθέντα A¹ | ὑπὸ τούτων scripsi, i. e. τῶν Περσέων (intellige: 'ut sunt relata a
Persis . . . , sed ut ab Aegyptiis dicitur . . .'): ὑπὸ τούτων codd. ἐπύθοντο propos.
Tkatseh ὑπὸ τούτων <ἤκουσαν> coni. Abicht et similia fere Stein || 8 σφι εἰρή-
σθαι A¹ εἰρησθαί σφιν P¹ οἱ εἰρησθαι M Ald. | δὲ om. DRSV || 9 ἐτετεύχεε C¹
γὰρ A¹ καὶ C¹ γὰρ καὶ P¹ rel. | ἐπισπόμενος MS Ald. || 12 προαστίου A¹ P¹ codd. ||
12—13 τὸν μὲν δὴ οἱ παῖδα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα scripsi τὸν μὲν δὴ παῖ-
δα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα C¹ τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ μετιόντες οὐκέτι
περιέοντα (quod ex οἱ iterum suppleto ortum esse iudico) ABT τὸν μὲν δὴ παῖδα
περιέοντα οὐκέτι εὖρον οἱ μετιόντες A¹ P¹ τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον αὐτοῦ οἱ μετιόντες
οὐκέτι περιέοντα (e glossa quae vocem οἱ recte possessiva vi explicaverat haud du-
bito quin sit natum) cett. || 14 Ψαμμήνιτον R¹ Ψαμμήνιτον P¹ | Καμβύσῃν A¹ P¹
Καμβύσεα codd. || 15 βίον A¹ αἰ supraser. A² | ἐπιστήθη RS | μὴ om. A¹, bis
supra lin. suppl. et iterum eras. mg. adser. A man. post. | πολυπραγμονεῖν TrpM
πολυπραγμονῶν SV || 16 αὐτὴν DRSV | ἐώθεσαν D || 17 εἰ ABCTP^{ac} ἦν P^c
cett.

παισὶ αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι μὲν νυν καὶ ἄλλοισι ἔστι 3
 σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω νενομίσκασιν ποιεῖν, ἐν δὲ καὶ τῷδε Ἰνάρῳ
 παιδὸς Ἰθαννύρα, ὡς ἀπέλαβε, τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε, ἀρχήν, καὶ τῷ Ἀμυρ-
 ταίου Πανσίρι, καὶ γὰρ οὗτος ἀπέλαβε τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχήν· καίτοι
 5 Ἰνάρῳ γε καὶ Ἀμυρταίου οὐδαμοὶ κω Πέρσας κακὰ πλέω ἐργάσαντο. νῦν 4
 δὲ μηχανώμενος κακὰ ὁ Ψαμμίντος ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπιστὰς γὰρ
 Αἰγυπτίους ἦλω, ἐπεῖτε δὲ ἐπάσιτος ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσῳ, αἷμα ταύρου
 πιὼν ἀπέθανε παραχρῆμα. οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε· Καμβύσης δὲ ἐκ 16
 Μέμφιος ἀπύκετο ἐς Σάιν πόλιν βουλόμενος ποιῆσαι, τὰ δὴ καὶ ἐποίησε.
 10 ἐπεῖτε γὰρ ἐσῆλθε ἐς τὰ τοῦ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς ταφῆς
 τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω· ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο,
 μαστιγοῦν ἐκέλευε καὶ τὰς τρίχας ἀποτίλλειν καὶ κεντροῦν τε καὶ τᾶλλα
 πάντα λυμαίνεσθαι. ἐπεῖτε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιούντες — ὁ γὰρ δὴ 2
 νεκρὸς ἅτε τεταριχενόμενος ἀντεῖχε τε καὶ οὐδὲν διεχέετο —, ἐκέλευσέ μιν
 15 ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομί-
 ζουσι εἶναι πῦρ. τὸ ὧν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ 3
 οὐδετέρουσί ἐστι, Πέρσῃσι μὲν, διόπερ εἴρηται, θεῷ οὐ δίκαιον εἶναι λέ-
 γοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοισι δὲ νενόμισται πῦρ θηρίων

AB CT P(p)M DRSV(b)

Πέρσαι γὰρ — πῦρ (16, 2), διὸ οὐ δίκαιον εἶναι (16, 3) — καταβρωθῇ (16, 4) exc. Stob. floril. 123

T 12 Dio Chrys. XXXVII 125 R. ἐμαίνετο Καμβύσης Ἀμασιν τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κεντρῶν τε καὶ μαστιγῶν

2 Eust. II. 70 (ad A 153) σταθμώσασθαι . . . παρὰ Ἡροδότῳ τὸ στοχάσασθαι || 7 Λέξ. ἐπάσιτος· φανερός. Hes. ἐπάσιτος· φανερός, κατάφωρος. Greg. Cor. 135 τὸν φανερόν ἐπάσιτον

1 καὶ om. T || 2 τοῦτο om. M | δέ] δὲ δὴ M Ald. | τόδε V^{ac} τῷδε V^c cett. sic in-
 tellige: 'ex illo quod sequitur Ithannyræ (scil. exemplo)' τῷ τε Reiskio duce Stein
 (in ed. maiore) Hude τῷδε τῷ Stein in ed. ad usum schol. confecta || 2-3 Ἰνάρῳ
 παιδὸς Ἰθαννύρα scripsi Ἰνάρῳ παιδί Ἰθαννύρα ABCTPM Ἰνάρῳ τοῦ Αἰβύρος παιδί
 Ἰθαννύρα D Ἰνάρῳ τῷ Αἰβύρος παιδί Ἰθαννύρα RSV | subscr. in nomine Ithanyr-
 ræ in Aldina ed. tantum invenitur || 3 ὡς DRSV^c b δς V^{ac} cett. | εἰρχεν R ||
 5 γε] τε P^c MDRSV | οὐδαμοὶ κω om. SV | πλέα TrpM Ald. | εἰργάσαντο M
 ἐργάσατο RSV || 6 Ψαμμίντος R || 9 ἀπύκετο M || 10 εἰσῆλθε(ν) εἰς DRV | τῆς
 om. T || 11 Ἀμάσιον D¹ RV (ex Ἀμάσιος recte indicat ortum coll. I 214, 4 Weber
 Anal. Hdt. 182) Ἀμάσιον D² | νέκυν ἐκφέρειν] φέρειν M | οἱ om. ABCTPM ||
 12 μαστιγοῦν τὸν νέκυν ἐκέλευε DRSV | κεντροῦν τε] κεντροῦν τε ABCTP om. M
 κεντροῦν Ald., cf. Dion. Chrys. || 14 τε om. M | ἐκέλευε γὰρ μιν T || 15 κατακαῦ-
 sai — 16 πῦρ] κατα πῦρ C || 15, 16 εἶναι νομίζουσι M || 16 τὸ πῦρ PpM Ald. Stob. |
 γε Schweighaeuser τε ABCTP om. cett. || 17 διότιπερ DRSV | θεῷ οὐ δίκαιον
 εἶναι λέγουσιν M Ald. οὐ δίκαιον εἶναι λέγουσιν θεῷ Stob. || 18 τὸ πῦρ Stob.

- εἶναι ἔμψυχον, πάντα δὲ αὐτὸ κατεσθίειν, τὰ περ ἂν λάβῃ, πλησθὲν δὲ
 4 αὐτὸ τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκ ὦν θηρίοισι νόμος
 οὐδαμῶς σφίν ἐστι τὸν νέκυν διδοῖναι· καὶ διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ
 κείμενος ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ. οὕτω δὲ οὐδετέροισι νομιζόμενα ἐνε-
 5 τέλλετο ποιέειν ὁ Καμβύσης. ὥς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ Ἀμασις
 ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τις τῶν Αἰγυπτίων ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην
 6 Ἀμάσι, ᾧ λυμαινόμενοι Πέρσαι ἐδόκεον Ἀμάσι λυμαίνεσθαι. λέγουσι γάρ,
 ὥς πυθόμενος ἐκ μαντηῖον ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἑωυτὸν ἀποθανόντα μέλλοντα
 γίνεσθαι, οὕτω δὲ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα τὸν μὲν ἄνθρωπον τοῦτον
 τὸν μαστιγωθέντα ἀποθανόντα ἔθαπεν ἐπὶ τῆσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ
 7 θήκης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυχῷ τῆς θήκης ὥς μάλιστα θεῖ-
 ναι. αἱ μὲν νυν ἐκ τοῦ Ἀμάσιος ἐντολαὶ αὗται αἱ ἐς τὴν ταφὴν τε καὶ τὸν
 ἄνθρωπον ἔχουσαι οὗ μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ
 Αἰγύπτιοι σεμνοῦν.
- 17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας στρατηγίας, ἐπὶ τε 15
 Καρχηδονίους καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους καὶ ἐπὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας,
 2 οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δέ οἱ ἔδοξε
 ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν, ἐπὶ δὲ Ἀμμο-
 νίους τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα, ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας κατόπτας πρῶτον
 ὀφρομένους τε τὴν ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοφι λεγομένην εἶναι Ἥλιον τρά- 20
 πεζαν, εἰ ἔστι ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτη τὰ ἄλλα κατοφρομένους, δῶρα δὲ
 18 τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. ἡ δὲ τράπεζα τοῦ Ἥλιου τοιγδε

AB CT P(p)M DR SV(b)
 Σχόλ. 16, 4 (ad εὐλέων) σκολήκων T

4 Λέξ. εὐλέων (εὐλέων Lexx. alphab. ord. conser. fere omnia)· σκολήκων. Hes.
 εὐλέων· σκολήκων || 7 Prisc. XVIII 236 v. quae ad I 214, 4 sunt laudata ||
 19 Poll. II 59 εἶπε ... Ἡρόδοτος ... κατόπτας

1 δὲ¹ om. D | αὐτὸν AB αὐτὸ Stob. rell. secl. Legrand | ἂν περ DRSV Stob. |
 πλησθέντες Stob. || 2 αὐτὸ secl. Abicht Progr. Iohannei Lüneburg. Pasch. 1862, 9 |
 οὐκοῦν Stob. || 2-3 θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφίν C | θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς φησὶν
 ABT | θηρίῳ οὐδαμῶς σφί νόμος Stob. || 3 καὶ om. C | ἵνα om. Stob. || 4 δὴ om.
 ABCTPM | ἐνετέλλετο RV ἐνετέλλετο b cett. || 6 τις τῶν] τῶν T¹ | τῶν τις DRSV ||
 6-7 ἔχων τε τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι R | ἔχοντι τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι D | ἔχων
 τε τὴν ἡλικίην Ἀμασιν SV || 7 Ἀμάσι² MD¹R | Ἀμασιν D² cett., cf. Prisc. || 8 μέλ-
 λοντα ἀποθανόντα D¹ | μέλλοι ἀποθανόντα D² RSV | μέλλει ἀποθανόντα S || 9 γί-
 γνεσθαι DRSV | μὲν om. RSV || 10 ἐπὶ] ἐν PpM Ald. | ἐκτὸς DRSV || 12 Ἀμά-
 σεος R | αἱ om. MDRSV | εἰς M | τὴν om. M Ald. || 13 ἀλλ' ἄλλως] ἄλλως δ'
 ABCTPM || 15 ἐβουλεύσατο ὁ Καμβύσης τριφασίας στρατηγίας DRSV | ἐβουλεύ-
 σατο τριφασίας στρατηγίας (ut vid.) ὁ Καμβύσης M || 17 οἰκημένους - 19 Αἰθίοπας
 haplogr. om. M | βουλομένῳ D¹ || 19 κατόπτας D¹ RV | πρῶτους DRSV om. M ||
 20 τε om. MDRSV || 22 αὐτέων DRSV

τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ προαστίῳ ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπόδων, ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρεῖα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ἐόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ ἡμέρας δαίνυσθαι προσιώντα τὸν βουλόμενον· φάναι δὲ τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάστοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ Ἥλιου καλεομένη λέγεται εἶναι τοιῆδε. Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκόπους, αὐτὰ 19 μετεπέμπετο ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα γλῶσσαν. ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, ἐν τούτῳ 2 ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατόν. Φοινίκες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιῆσαι ταῦτα· ὀρκίοισί τε γὰρ μεγάλοισι ἐνδεδέσθαι καὶ οὐκ ἂν ποίειν ὅσα ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐκ τῶν στρατευόμενων. Φοινίκων δὲ οὐ βουλομένων οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνοι μὲν νῦν οὕτω 3 δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίον προσφέρειν Φοινίξ, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσῃσι καὶ πᾶς ἐκ 15 Φοινίκων ἤρητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας αὐτοὺς Πέρσῃσι ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς 20 Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας ἐντειλάμενός τε, τὰ λέγειν χρή, καὶ δῶρα φέροντας πορφύρεόν τε εἶμα καὶ χρύσειον στρεπτόν περιανχένιον καὶ ψέλια καὶ μύρον ἀλάβαστρον καὶ 20 φοινικίου οἶνον κάδον. οἱ δὲ Αἰθίοπες οὗτοι, ἐς τοὺς ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων· νόμοισι 2

AB CT P(p)M DR SV(b)

Γλῶσσαν μετῆσαν ο(δ')ν τοῦ Καμβύσου ἐν τούτῳ (τούτου scr.) ἐκέλευε (19, 1) — στρατός (19, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIV

T 21 Eust. Dion. 218 τῶν . . . Αἰθιοπῶν Ἡρόδοτος τοὺς μακροβίους ἰστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, σιτεῖσθαι δὲ κρεῖα ἐφθὰ καὶ πίνειν γάλα καὶ ζῆν ἑτη εἴκοσι καὶ ἑκατὸν· τινὲς δὲ, φασίν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα (23, 1), σπανιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός, πολλὸς δὲ ὁ χρυσός, καὶ οἱ δεσμῶνται παρ' αὐτοῖς χρυσέαις πέδαις δέδενται (23, 4)· φέρει δὲ, φησίν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεῖς καὶ ἔβενον (114)

19 Phot. *Λήκνυον*· τὴν τοῦ μύρον Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. item fere (sed ἀλάβαστρον v. l.) hab. Schol. Plat. Hipp. Min. 368 c. Ael. Dionys. λ 10 (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexx. 127): 'Λήκνυον' ἀγ-

1 προαστείῳ codd. | ἐπίπλεως A^cBCD²P || 2 ἐς δὲ DRSV | τίθεται T || 2, 3 τὰ κρεῖα S om. M || 3 ἐκάστοτε propos. Gomperz || 4 αὐτὴν om. pMS || 6 Καμβύσης DRSV || 8 ᾧ — ἐν haplogr. om. DRSV || 9 ἐπὶ om. pM Ald. || 10 τε om. AB CTPM Const. || 11 ὅων RSV ὅσα Const. rel. | ἐκ τῶν Const. || 12 ἐγένοντο DRSV || 14 προσφέρειν M || τε om. D hab. Const. rel. | πᾶς] τὰς C || 15 καὶ om. M || 16 ἐστράτεον M || 18 τε¹ om. ABCTPM | χρῆ καὶ| χρῆναι DRSV χρῆν καὶ PpM Ald. || 19 ψέλλια TM Phot. | ἀλάβαστρον D¹ ἀλάβαστρον Ael. Dion. D² rel. cf. Schol. Plat. || 20 Φοινικίου Poll. | ἀπέπεμπε pM Ald. || 21 ἀπάντων DR | νόμοις D^{ac}

- δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς κεχωρισμένοισι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ
 δὴ καὶ κατὰ τὴν βασιλιήν τοιῷδε, τὸν ἂν τῶν ἀστῶν κρῖνωσι μέγιστόν τε
 21 εἶναι καὶ κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον βασιλεύειν. ἐς τοῦτους
 δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασι-
 λεί αὐτῶν ἔλεγον, τὰδε 'βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης βουλόμενος φίλος
 καὶ ξεινός τοι γενέσθαι ἡμέας τε ἀπέπεμψε ἐς λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων
 καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδοί, τοῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἤδεται χρεώμενος.'
 2 ὁ δὲ Αἰθίοψ μαθὼν, ὅτι κατόπται ἦκοιεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς τοιάδε· 'οὔτε
 ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμψε φέροντας προτιμῶν πολλοῦ
 ἐμοὶ ξεινός γενέσθαι, οὔτε ὑμεῖς λέγετε ἀληθέα, ἥκετε γὰρ κατόπται τῆς
 ἐμῆς ἀρχῆς, οὔτε ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὔτ' ἂν
 ἐπεθύμῃσε χώρης ἄλλης ἢ τῆς ἑωυτοῦ οὔτ' ἂν ἐς δουλοσύνην ἀνθρώπους
 ἦγε, ὅπ' ὦν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τὸδε διδόντες τὰδε ἔπεα
 3 λέγετε· "βασιλεὺς ὁ Αἰθίοπων συμβουλεύει τῷ Περσέων βασιλεί, ἐπεὶ
 οὔτως εὐπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πέρσαι ἐόντα μεγάθει τοσαῦτα, τότε
 15 ἐπ' Αἰθίοπας τοὺς μακροβίους πλήθει ὑπερβαλλόμενον στρατεύσθαι,
 μέχρι δὲ τοῦτον θεοῖσιν εἰδέναι χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσιν Αἰθίοπων
 22 πασι γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἑωυτῶν". ταῦτα δὲ εἰπας καὶ ἀνείς τὸ
 τόξον παρέδωκε τοῖσιν ἦκουσι. λαβὼν δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον εἰρώτα,

AB CT P(p)M DR SV(b)

Nῦν δὲ (21, 3) — ἐσοῦσθαι (22, 4) exc. floril. AΦ

γαῖόν τι φασὶν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστον· ἀρσε-
 νικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος || 20 Athen. 472b Ἡρόδοτος... ἐν τῇ τρίτῃ
 φοινικίου, φησὶν, οἴνου κάδον. Poll. X 70 καὶ Ἡρόδοτος· καὶ φοινικίου οἴνου
 κάδον

8 Poll. v. ad 17, 2

1 ἄλλοις RV | αὐτοὺς καὶ (quod e syllaba sequenti recte iudicat natum esse
 Valckenaer, cf. R) κεχωρισμένοισι ABT αὐτοὺς καὶ κεχωρισμένοισι δὲ C αὐτοὺς
 φασὶ καὶ κεχωρισμένοισι R αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι DSV; ad accusativum c.
 inf. et nominativum c. inf. vices liberas cf. IV 15, 2 et Kühner-Gerth II 30 n. 4 ||
 2 καὶ om. DRSV | κρῖνωσι post ἰσχύν (3) DRSV | τε om. P¹M hab. P²p cett. ||
 3 τὸ om. ABC | μέγεθος DRV | τοῦτον ἀξιοῦσι βασιλεύειν ABCTPM || 4 ὡς
 om. DRSV | διδόντες δὲ τὰ DRSV || 5—6 τοι βουλόμενος φίλος καὶ ξεινός γενέ-
 σθαι DRSV βουλόμενός τοι φίλος καὶ ξεινός γενέσθαι M Ald. || 6 ἀπέπεμψε CPM |
 εἰς D || 7 χρεώμενος Pp || 9 ὑμᾶς T || 11 ἐστὶν ἀνὴρ DRSV || 12 ἐπεθύμει D ἐπε-
 θύμει RSV | εἰς D || 13 τὸδε om. AΦ || 14 ὁ om. DRSVAΦ | ἐπειδὴν CPM
 ἐπεὶ AΦ rell. || 15 ἔλκωσι Φ ἔλκωσι A rell. | τὰ om. DRSV, secl. Hude | με-
 γάθει RSV μεγάλῃ D A μεγάλῃ vel μεγάλῃ Φ rell. || 17 μέχρις AC | τοῦτον
 τοῦ D¹ τοῦτο D² τοῦτων TppM Ald. | θεοῖσι A | τρέπουσι A || 18 πτᾶσθαι
 πρὸς DRSV || 19 τοῖσι A Περσέων τοῖσι Φ qui Ichthyophagorum nominis nusquam
 facta mentione (cf. lectiones p. 267, l. 4) Elephantiniensibus Cambysis legatis
 Persarum nomen adscribit (cf. p. 267, 13) | ἡρώτα CPMV

ὃ τι εἴη καὶ ὅπως πεποιημένον· εἰπόντων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὴν ἀλη-
 θείην περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βαφῆς, δολεροὺς μὲν τοὺς ἀνθρώπους
 ἔφη εἶναι, δολερά δὲ αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύτερα δὲ τὸν χρυσοῦν εἰρώτα τὸν 2
 στρεπτόν περιανχένιον καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων
 τὸν κόσμον αὐτοῦ γελάσας ὁ βασιλεὺς καὶ νομίσας εἶναι σφεα πέδας εἶπεν,
 ὡς παρ' ἐωντοῖσι εἰσι ῥωμαλεώτεραι τουτέων πέδαι. τρίτον δὲ εἰρώτα τὸ 3
 μύρον· εἰπόντων δὲ τῆς ποιήσιος πέρι καὶ ἀλείψιος τὸν αὐτὸν λόγον τὸν
 καὶ περὶ τοῦ εἴματος εἶπεν. ὡς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκετο καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ
 τὴν πόλιν, ὑπερησθεὶς τῷ πόματι ἐπέιρετο, ὃ τι τε σιτέεται ὁ βασιλεὺς
 10 καὶ χρόνον ὅσον μακρότατον ἀνὴρ Πέρσης ζῶει. οἱ δὲ σιτέεσθαι μὲν 4
 τὸν ἄρτον εἶπον ἐξηγησάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν, ὀγδώκοντα δὲ ἔτεα
 [ζωῆς] πληρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέεσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰθίοψ
 ἔφη οὐδὲν θαυμάζειν, εἰ σιτεύμενοι κόπρον ἔτεα ὀλίγα ζῶουσιν· οὐδὲ γὰρ
 ἂν τσαυτὰ δύνασθαι ζῶειν σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, φράζων
 15 τοῖσιν Ἰχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τούτῳ γὰρ ἐωντοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσσοῦ-
 σθαι· ἀντειρομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς ζῆς καὶ διαίτης πέρι ἔτεα 23
 μὲν ἐς εἴκοσι τε καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπικνέεσθαι, ὑπερβάλλειν

AB CT P(p)M DR SV(b), ad quos usque ad fin. cap. 22 accedit floril. A¹ B¹

T 1–3 Plut. de Hdt. mal. 28 (Mor. 863d) αὐτὸς τὸν Αἰθίοπα φησι πρὸς τὰ μύρα
 καὶ τὴν πορφύραν εἰπεῖν, ὡς δολερά μὲν τὰ χρίματα (χειμάτα v. l.), δολερά δὲ τὰ
 εἴματα τῶν Περσέων ἐστί. Mor. 646b τὸ μὲν μύρον εἰκότως ὑποδυσαπόμεθα καὶ τὴν
 πορφύραν διὰ τὴν ἐπιθετον πολυτέλειαν ὡς δολερά εἴματα καὶ χρίματα (χρώματα
 v. l.) κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν || 16–p. 268, 1 Eust.: v. ad 20, 1. Valerius
 Max. VIII 13 ad locum se refert

1 ὅπως A | εἰπόντων DRSV | εἰπόντων A¹ B¹ rel. | τῶν Ἰχθυοφάγων om. A¹ |
 ἀληθείην M Ald. || 2 πορφύρας DR | πορφύρας A¹ B¹ || 3 αὐτῶν καὶ τὰ A¹ B¹ |
 χρυσοῦν MDRSV | ἰρώτα CPM || 3.4 τὸν στρεπτόν τὸν DRSV || 4 ψέλια M A¹ B¹ |
 ἐξηγεομένων D | ἐξηγουμένων A¹ B¹ | τῶν Ἰχθυοφάγων om. A¹ (cf. quae ad p. 266, 19
 adnotavimus) || 5 αὐτῶν MS | αὐτοῦ V | σφέας TDRSV | πέδας (cf. 6) D |
 εἶπε A || 6 ἐωντοῖς AB A¹ B¹ | τούτων ῥωμαλεώτεροι A¹ B¹ ῥωμαλεώτεροι τούτων
 MDRSV | ῥωμαλεώτεροι τουτέων A rel. | ἰρώτα CPM || 7 εἰπόντων DRSV | δὲ
 om. A¹ | ποιήσεως RV A¹ B¹ | ποιήσιος A rel. || 8 καὶ περὶ καὶ ἐπὶ D | ἐπὶ RSV | εἶπε A |
 δὲ καὶ ἐς A¹ | ἀπίκετο A || 9 τὴν πόλιν om. A | ἐπύθετο CM A¹ B¹ || 10 ὅσον PM | οὐδὲ
 11 τὸν om. A¹ B¹ | ἄρτον om. A¹ B¹ | εἶπαν DRSV | ὀγδώκοντα D¹ | ὀγδώκοντα B ||
 11, 12 ζωῆς ἔτεα A¹ B¹ | ἔτεα ζῆς C² PM | vocem quae ubique fere littera o scribitur
 in codd. seclusi || 12–13 ὁ Αἰθίοψ οὐδὲν ἔφη DRSV | εἶπεν ὁ Αἰθίοψ οὐδὲν A¹ B¹ ||
 13 θαυμάζειν CpMDRSV | θαυμάζειν P | θαυμάζειν A¹ B¹ rel. | ζῶουσι A | οὐδὲ
 οὐ A¹ B¹ || 14 ζῶειν δύνασθαι P¹ DRSV | δύνασθαι ζῶειν A¹ B¹ P² rel. | τῷ πόματι
 τῷδε A¹ B¹ | ἀναφέρων DRSV || 15 τοῖσι A | τοῦτο DRSV | ἑαυτοῦς A || 16 ἀντειρο-
 μένων B¹ M | δὲ δὲ τὸν βασιλέα ABCTPM | ζῶης CT | ζωῆς DRSV | καὶ τῆς
 διαίτης DRSV || 16, 17 ἔτεα μὲν <εἶπε> Krueger Hude <εἶπε> ἔτεα μὲν Legrand,
 quae additamenta recte respuit G. L. Cooper TAPA 104, 1974, 67 || 17 ἐς εἴκοσι
 τε] ἐς εἴκοσι PpM Ald. | εἴκοσι ABC | τοὺς om. M | αὐτέων Tp (ut vid.) M Ald. |
 ὑπερβάλλειν M Ald.

- 2 δέ τινας καὶ ταῦτα, σίτησιν δὲ εἶναι κρέα ἐφθὰ καὶ πόμα γάλα. θῶνμα δὲ ποιευμένων τῶν κατασκοπῶν περὶ τῶν ἐτέων ἐπὶ κρήνην τινὰ σφισιν ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς λουόμενοι λιπαρώτεροι ἐγίνοντο, κατὰ περ εἰ ἐλαίου
3 εἶη· ὅζωιν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥς εἰ ἰων. ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλεγον εἶναι οἱ κατάσκοποι ὥστε μηδὲν οἶόν τ' εἶναι ἐπ' αὐτοῦ⁵ ἐπιπλέειν μήτε ξύλον μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα, ἀλλὰ πάντα σφέα χωρέειν ἐς βυσσόν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦτο εἰ σφί ἐστι ἀληθές, οἶόν τι ἐστὶ λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἰεν τούτῳ τὰ πάντα χρεώμενοι μακρόβιοι.
4 ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων ἀγαγεῖν σφέας ἐς δεσμοτήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέσθαι. ἐστὶ δὲ ἐν τούτοις¹⁰ τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. θεησάμενοι δὲ καὶ τὸ δεσμοτήριον ἐθεήσαντο καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου λεγομένην τράπεζαν.
24 μετὰ δὲ ταύτην τελευταίας ἐθεήσαντο τὰς θήκας αὐτῶν, αἱ λέγονται
2 σκευάζεσθαι ἐξ ὕλου τρόπῳ τοιῷδε· ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχνήνῃσι εἴτε δὴ κατὰ περ Αἰγύπτιοι εἴτε ἄλλως πως, γυψώσαντες ἅπαντα αὐτὸν γραφῇ¹⁵ κοσμέουσι ἐξομοιούντες τὸ εἶδος ἐς τὸ δυνατόν, ἔπειτα δὲ οἱ περιμιστᾷ στήλην ἐξ ὕλου πεποιημένην κοίλην (ἥ δέ σφι πολλὴ καὶ εὐεργὸς δούσσεται).
3 ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ ἐνεῶν διαφαίνεται ὁ νέκυσ οὔτε ὁδμήν οὐδεμίαν ἄχαριν παρεχόμενος οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδέν, καὶ ἔχει πάντα φανερά ὁμοίως
4 αὐτῷ τῷ νέκυϊ. ἐναντὸν μὲν δὴ ἔχουσι τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκίοις οἱ²⁰ μάλιστα προσήκοντες πάντων τε ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες ἰστᾷσι περὶ τὴν πόλιν.

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 2 Sotion (Paradox. p. 186 West.) ad locum se refert || 10 Eust.: v. ad 20, 1 || 15—17 Diod. II 15, 3 χρυσῇν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλην, εἰς ἣν ἐντεθέντος τοῦ νεκροῦ περὶ τὴν εἰκόνα χεῖσθαι τὴν ὕelon· τοῦ δὲ κατασκευάσματος τεθέντος ἐπὶ τὸν τάφον διὰ τῆς ὕelon φανῆναι τὸν χρυσὸν ἀφωμοιούμενον τῷ τετελετηκότῃ

1 κρέα τε ἐφθὰ ABCTPM | καὶ πόμα μεγάλα R om. T | θῶμα T || 2 τινὰς φησιν R τινὰς σφισιν D σφι ABCTPM || 3 ἐγίνοντο PpM γίνονται DRSV || 4 τὸ] καὶ τὸ DRSV || 5 εἶναι¹ om. M | εἶναι ἀπ' p Ald. om. M || 6 πλέειν T | εἰσὶν T || 7 χωρεῖν DRSV χωρ*** M | βυθόν DRSV || 8 τι ἐστὶ λέγεται A τι λέγεται PMDRSV τι λέγεται ἐστὶ cett. | τὰ πάντα τούτῳ M | χρεώμενοι Pp || 9 ἄγειν DRSV | δεσμοτήριον V || 11 καὶ τιμιώτατον om. M || 12 δὲ καὶ] δὲ D καὶ v | ἐθεήσαντο CTPMD^cRV || 13 ἐθεήσαντο CTPMD^cRV | ἂ C || 14 ἐξ ὕλου

PM ἐξ ὕλλου (quod ex EE ὕΛΟΥ pro EE ὕΕΛΟΥ lecto credo esse ortum pace Weberi Anal. Hdt. 189s.) C^m*T ἐξ ὕλλου V^{ac} ἐκ ξύλου AB¹C¹ ὕλου suprascr. A man. post., cf. Diod. | ἰσχνήσωσιν R ἰσχνήσωσιν C ἰσχνίσωσι T || 15 εἴτε δὴ ἄλλως D || 16 κοσμοῦσι ABCTPM | ἐξομοιούμενοι S | ἐς] κατὰ M || 17 ἐξ ὕ-λου A^{2m}*B²P ἐξ ὕλλου R ἐκ ξύλου AB¹C¹ | εὐεργῶς R εὐεργετῶς SV || 18 οὐ-δεμήν MRSV Ald. || 19 ἄχαρι T || 20 ἐν τῇσι οἰκίσιν T || 21 τε om. ABCTPM | ἀρχόμενοι C || 22 ἰστῶσι pM Ald.

Θησάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω· ἀπαγγει- 25
 λάντων δὲ ταῦτα τούτων αὐτίκα ὁ Καμβύσης ὄργην ποιησάμενος ἐστρα-
 τεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας οὔτε παρασκευὴν σίτου οὐδὲμίαν παραγγείλας
 οὔτε λόγον ἑωντῷ δούς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι· οἷα 2
 5 δὲ ἔμμανής τε ἔων καὶ οὐ φρενήρης, ὥς ἤκουσε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρα-
 τεύετο Ἑλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας αὐτοῦ ταύτῃ τάξας ὑπομένειν, τὸν
 δὲ πεζὸν πάντα ἅμα ἀγόμενος. ἐπεῖτε δὲ στρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, 3
 ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας καὶ τούτοισι μὲν ἐνετέλλετο
 Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς ἐμπροῆσαι,
 10 αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν ἦε ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας. πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ 4
 τὸ πέμπτον μέρος διεληλυθέναι τὴν στρατιὴν αὐτίκα πάντα αὐτοῦς, τὰ
 εἶχον σιτίων ἐχόμενα, ἐπελελοίπεε, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέ-
 λιπε κατεσθιόμενα. εἰ μὲν νυν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε 5
 καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατόν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇθεν γενομένη ἀμαρτάδι ἦν ἂν
 15 ἀνὴρ σοφός· νῦν δὲ οὐδένα λόγον ποιούμενος ἦε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω. οἱ δὲ 6
 στρατιῶται ἕως μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες διέζων·
 ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον αὐτῶν τινες εἰργάσαντο· ἐκ
 δεκάδος γὰρ ἓνα σφέων αὐτῶν ἀποκληρώσαντες κατέφαγον. πνθόμενος δὲ 7
 ταῦτα ὁ Καμβύσης δέσας τὴν ἀλληλοφαγίην ἀπειλὴς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας στό-
 20 λον ὅπως ἐπορεύετο καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας πολλοὺς ἀπολέσας τοῦ
 στρατοῦ. ἐκ Θηβέων δὲ καταβὰς ἐς Μέμφιν τοὺς Ἑλλήνας ἀπῆκε ἀπο-
 πλέειν.

AB CT P(p)M DR SV(b)

Σχόλ. 25, 5 'γνωσιμαχεῖν' τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν καὶ τὴν τῶν ἐναντίων
 ἰσχύν B² (cf. Lexx.) 25, 7 σημειῶσαι, ὅτι 'στόλος' καὶ τὸν στρατὸν φησι B

5 Λέξ. φρενήρης· σόφρων. Greg. Cor. 136 φρενήρη τὸν σόφρονα || 13 Λέξ. γνω-
 σιμαχεῖν· τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν (καὶ τῶν ἐναν-
 τιῶν τὴν ἰσχύν Lexx. alphab. ord. conser.). Hes. γνωσιμαχῆσαι· τινὲς μὲν τὸ γνῶναι
 τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. idem fere Suid. Etym. M. Greg.
 Cor. 147 γνωσιμαχεῖν· τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν ||
 19—p. 270, 1 Thom. Mag. 346 (s. v. στόλος) καὶ αὕτη ἡ στρατιά παρ' Ἡροδότου ἐν
 τῇ τρίτῃ· ἀπειλὴς — ἐπορεύετο, ὁ μὲν — ἐπρῆξε (26, 1)

1 ἀπαλλάσσονται DRSV || 2 ἀρχὴν DRSV || 3 οὐδεμίαν MS Ald. casum vocis
 compendio not. p || 4 διδοὺς C | τῆς γῆς DRSV || 5 δέ] τε AB | ὃν pM Ald. |
 ἤκουε ABCTP || 6 αὐτοῦ ταύτῃ] αὐτοῦ ABCTP αὐτῷ M Ald. || 7 ἅμα ἀγό-
 μενος] ἀγόμενος T¹SV ἀγόμενος ἅμα M | πορευόμενος DRSV || 8 ἀπέκρινε B
 i in ras. A¹ | μυριάδες C || 9 ἀνδραποδισαμένους D || 11 τὸ om. pM | τὸν στρα-
 τὸν M || 12 ἐξέλειπε BD¹ || 13 ἐσθιόμενα M || 14 ἀρχῇθεν] ὀπίσω M | ἂν om. RSV ||
 15 σοφός ἀνὴρ pM Ald. | αἰεὶ RV || 16 μὲν τι] μέντοι SV | ποιηφαγέοντες S ποιο-
 φαγόντες b | διέζων DRSV || 17 ἐργάσαντο C || 18 ἀποκληρωθέντες DRSV |
 ἔφαγον M || 19 ἀλληλοφαγίαν B η² ex corr. D || 21 Θηβαίων CTMDRSV Θη-
 βῶν AB | καταβὰς] ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς καὶ καταβὰς M Ald. (cf.
 p. 270, 2—3)

- 26 Ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτως ἐπρηξε, οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμμωνίους ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, ἐπεῖτε ὀρμηθέντες ἐκ τῶν Θηβαίων ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, ἀπικόμενοι μὲν φανεροὶ εἰσι ἐς Ὀασιν πόλιν, τὴν ἔχουσι μὲν Σάμιοι τῆς Αἰσχροινῆς φυλῆς λεγόμενοι εἶναι (ἀπέχουσι δὲ ἐπὶ τὰ ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβαίων διὰ ψάμμον, ὀνομάζεται δὲ ὁ χῶρος 5
2 οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν Μακάρων Νῆσοι). ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χῶρον λέγεται ἀπικέσθαι τὸν στρατὸν, τὸ ἐνθεῦτεν δέ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμμώνιοι καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν περὶ 3 αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους ἀπίκοντο οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν. λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπ' αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὀάσιος ταύτης 10
λέναι διὰ τῆς ψάμμου ἐπὶ σφέας γενέσθαι τε αὐτοὺς μεταξὺ κόνι μάλιστα αὐτέων τε καὶ τῆς Ὀάσιος, ἄριστον αἰρεομένοισι αὐτοῖσι ἐπιπνεῦσαι νότον μέγαν τε καὶ ἐξαίσιον, φορέοντα δὲ θῖνας τῆς ψάμμου καταχῶσαι σφεας, καὶ τρόπῳ τοιούτῳ ἀφανισθῆναι. Ἀμμώνιοι μὲν οὕτω λέγουσι γενέσθαι 27
περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης. ἀπυγμένον δὲ Καμβύσῳ ἐς Μέμφιν ἐφάνη 13 Αἰγυπτίοισι ὁ Ἄπις, τὸν Ἕλληνας Ἐπαφον καλέουσι· ἐπιφανέος δὲ τούτου γενομένου αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι εἴματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα καὶ ἦσαν 2 ἐν θαλίῃσι. ἰδὼν δὲ ταῦτα τότε τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης πάγχυ σφέας καταδόξας ἐωντοῦ κακῶς πηξάντος χαρομόσυνα ταῦτα ποιεῖν ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος· ἀπικομένον δὲ ἐς ὅπιν 20

AB CT P(p)M DR SV(b)

αγωγῶ]ης — [απε]χον[σι (26, 1) Pap. Ox. 1619 col. I frustula tantum aliquarum vocum exhibens

T 3—6 Steph. Byz. Αἰθας· πόλις Αἰγύπτου· ταύτην δὲ καὶ Ὀασιν καλοῦσιν, . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ Δούρις Μακάρων αὐτὴν ὀνόμασαν Νῆσον. Eust. Od. 1509 (ad δ 563) Ἡρόδοτος δὲ φησὶν ὅτι οἱ περὶ Ὀασιν πόλιν Σάμιοι ἀπέχουσιν ἐπὶ τὰ ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ Θηβῶν διὰ ψάμμον· ὀνομάζεται δέ, φησὶν, ὁ χῶρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν Μακάρων Νῆσοι. Phot. Bibl. 61a λέγει (sc. Olympiodorus) ὅτι νῆσος τὸ παλαιὸν ἦν καὶ ἀπεχερσώθη καὶ ὅτι ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος Μακάρων Νήσους· Ἡρόδοτος δὲ . . . Φαιακίδα ταύτην καλεῖ. Hes. et Phot. Lex. Μακάρων Νήσος· ἡ ἀρετοῦς τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν (ὡς Ἀρμένδας add. Phot.)

1 ἐπ' om. RV hab. Thom. Mag. | ἐπρηξε T || 2 σταλέντες T | Θηβαίων CpDR SV Θηβέων cett. || 3 εἰς M || 4 φυγῆς DRSV φυ[Pap. Ox. 1619 || 5 Θηβέων ABS cf. Eust. | ὀνομάζεται CTPM | δὲ om. DRV hab. Eust. || 6 νῆσοι DRSV Olympiod. ap. Phot. Bibl., Eust. νῆσος Steph. Byz., Phot. Lex., rell. || 8 ἀκούοντες DRSV | οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν οὐδένες M || 10 καὶ om. DRSV || 11 ἐπὶ] ἐπεὶ DRV | τε καὶ αὐτοὺς T || 12 αὐτῶν PMDRSV | ἄριστον δὲ M Ald. | αὐτέοισι ABCT || 16 ὁ om. DRSV | καλέουσιν Ἐπαφον DRSV || 17 τε om. ABCTPM | ἔφερον DRSV || 18 ταῦτα τότε τοὺς] ταῦτα τοὺς ABCTPM ταῦτα τοῦτο v || 19 ἐαντοῦ T || 20 ἐκάλεσε ABCTPM | ἀπικομένον ABCTPM

εἶρετο, ὃ τι πρότερον μὲν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι ἐποίουν τοιοῦτον οὐδὲν
 Αἰγύπτιοι, τότε δέ, ἐπεὶ αὐτὸς παρεῖη τῆς στρατιῆς πληθὺς τι ἀποβαλὼν.
 οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφι θεὸς εἴη φανείς διὰ χρόνον πολλοῦ ἐνωθὺς ἐπιφαί- 3
 νεσθαι, καὶ ὥς ἐπεὰν φανῇ, τότε πάντες Αἰγύπτιοι κεχαρηκότες ὀρτάζουσιν.
 5 ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης ἔφη ψεύδεσθαι σφεας καὶ ὥς ψευδομένους
 θανάτῳ ἐξημίον. ἀποκτείνας δὲ τούτους δεύτερα τοὺς ἱεράς ἐκάλεε ἐς 28
 ὄψιν· λεγόντων δὲ κατὰ ταῦτα τῶν ἱερέων οὐ λήσειν ἔφη αὐτόν, εἰ θεὸς τις
 χειροῦν ἀπιγμένος εἴη Αἰγυπτίοισι. τοσαῦτα δὲ εἶπας ἀπάγειν ἐκέλευε
 τὸν Ἄπιν τοὺς ἱεράς· οἱ μὲν δὴ μετῆσαν ἄξοντες. ὁ δὲ Ἄπις οὗτος ὁ Ἐπαφος 2
 10 γίνεταί μοσχρος ἐκ βοδός, ἥτις οὐκέτι οἷη τε γίνεταί ἐς γαστέρα ἄλλον
 βαλέσθαι γόνον. Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 κατίσχειν καὶ μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἄπιν. ἔχει δὲ ὁ μόσχρος οὗτος 3
 ὁ Ἄπις καλεόμενος σημῆμα τοιάδε· ἐὼν μέλας ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν
 τετραγώνον, ἐπὶ δὲ τοῦ νότου αἰετὸν εἰκασμένον, ἐν δὲ τῇ οὐρῇ τὰς τρίχας
 15 διπλὰς, ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσῃ κάνθαρον. ὥς δὲ ἤγαγον τὸν Ἄπιν οἱ ἱερές, ὁ 29
 Καμβύσης, οἷα ἐὼν ὑπομαργότερος, σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον θέλων
 τύψαι τὴν γαστέρα τοῦ Ἄπιος παῖει τὸν μηρόν· γελάσας δὲ εἶπε πρὸς τοὺς
 ἱεράς· ὦ κακαὶ κεφαλαί, τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις 2
 καὶ ἐπαῖοντες σιδηρίων; ἄξιος μὲν γε Αἰγυπτίων οὗτός γε ὁ θεός· ἀτὰρ
 20 τοι ὅμως γε οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε. ταῦτα εἶπας ἐνετείλατο
 τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι τοὺς μὲν ἱεράς ἀπομαστιγῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τῶν

AB CT P(p)M DR SV, ad quos usque ad ἀπομαστιγῶσαι (29, 2) accedit b
 ἐπ[ι]φ[α]ν[ε]σθαι – Καμβ[υ]σης (27, 3) Pap. Ox. 1619 col. III prima columna
 non minus mutilata Αἰγυ[πτίων] (29, 2) – Περσε[ω]ν ὄσον (30, 1) col. IV valde
 mutilata

Ἐχει δὲ (28, 3) – κτείνειν (29, 2) exc. M

11 Eust. II. 133 (ad A 450) σημειῶσαι . . . , ὅτι τῷ ἀνίσχεν ἀντίκειται τὸ 'κα-
 ἴσχειν', ὥς Ἡρόδοτος δηλοῖ λέγων· κατίσχοι σέλας – Ἄπιν καὶ ὅτι τὸ ἀνασχεῖν
 καὶ ἐπὶ ὑπομονῆς ποτε λέγεται· φησὶ γοῦν ὁ αὐτός· μέγα ἡ σμικρὸν λυπηρὸν ἀνα-
 σχήσειν (V 106, 3) ἤρουν ἀνέξεσθαι

1 αὐτοῦ ἐόντος DRSV ἐόντος M || 2 οἱ Αἰγύπτιοι DRSV | τό*τεδὲ (ὁ ex a ut
 vid. corr.) A | ἐπειδὴ DRSV | αὐτὸς αὐτῷ Herwerden || 3 παρεῖη pM Ald. |
 ἐνωθὺς DRSV | 4 πάντες om. R || 6 θανάτου R | ἱεράς TRV ἱεράς A ||
 7 τὰ αὐτὰ PMDRSV | ἱερέων TRV || 8 ἄγειν DRSV || 9 ἱεράς TRV | οὗτος
 om. SV || 11 βαλέσθαι D βάλλεσθαι ABCTPM | ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν βοῦν
 DRSV Eust. | ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν βοῦν pM || 13 μέλας μέγας C¹ pM Ald. || 14 τετρα-
 γώνον φορέει CTPM | νότου μετώπον M || 15 ἐπὶ ὑπὸ edd. Jablonskio duce et
 scriptoribus antiquis de Apide tractantibus nixi | ἱερέας CR | ὁ om. DRV hab. M
 rell. || 16 ἐὼν μαργότερος M ὑπομαργότερος ἐὼν DRSV || 18 ἱεράς RM | τοιοῦ-
 τοι οὗτοι οἱ ABCTM || 19 εἰσαίνοντες DRV ἐσαίνοντες S ἐπαῖοντες M rell. | γε¹
 om. DRSV | γε² om. M Ald. | αὐτὰρ C || 20 θήσετε M || 21 ἀπομαστιγῶσαι RSV
 non extat Pap. Ox. 1619 || 21. p. 272, 1 τῶν ἄλλων bis ω ex o corr. V om. M

- 3 ἄλλων, τὸν ἂν λάβωσι δοτάζοντα, κτείνειν. <ῆ> ὁρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι, οἱ δὲ ἱερεῖς ἐδικαιεῦντο, ὁ δὲ Ἄπις πεπληγμένος τὸν μηρὸν ἐφθινεν ἐν τῷ ἱερῷ κατακείμενος, καὶ τὸν μὲν τελευτήσαντα ἐκ τοῦ τραύματος ἐθαψαν οἱ ἱερεῖς λάθρῃ Καμβύσεω.
- 30 Καμβύσης δέ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμά-
νη ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης. καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο
τὸν ἀδελφεὸν Σμέρδιν ἐόντα πατρός καὶ μητρός τῆς αὐτῆς, τὸν ἀπέπεμψε
ἐς Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόξον μούνος Περσέων ὅσον τε
ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρουσε, τὸ παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἤνεικαν οἱ Ἰχθυοφάγοι,
2 τῶν δὲ ἄλλων Περσέων οὐδεὶς οἶός τε ἐγένετο. ἀποιοχόμενου ὦν ἐς Πέρσας 10
τοῦ Σμέρδιος ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν τῷ ὕπνῳ τοιγάρδε· ἔδοξέ οἱ ἄγγελον
ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγγέλλειν, ὡς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιλικῷ ἰζόμενος
3 Σμέρδις τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. πρὸς ὧν ταῦτα δείσας περὶ
ἑωυτοῦ, μὴ μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, πέμπει Πηξάσπεα ἐς
Πέρσας, ὃς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ ἀνα- 15
βάς ἐς Σοῦσα ἀπέκτεινε Σμέρδιν, οἱ μὲν λέγουσιν ἐπ' ἄγρην ἐξαγαγόντα,
31 οἱ δὲ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προαγαγόντα καταποντῶσαι. πρῶτον μὲν
δὴ λέγουσι Καμβύσῃ τῶν κακῶν ἄρξαι τοῦτο, δευτέρα δὲ ἐξεργάσατο τὴν
ἀδελφεὴν ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνοικέε καὶ ἦν οἱ ἀπ' ἀμ-
2 φωτέρων ἀδελφεῇ. ἔγνημε δὲ αὐτὴν ὧδε· οὐδαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον 20
τῇσι ἀδελφεῇσι συνοικέειν Πέρσαι· ἠράσθη μὲν τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης
καὶ ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιῆσειν,

AB CT P(p)M DR SV

Ὅτι ὁ Καμβύσης μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Ἄπιν αὐτίκα διὰ τοῦτο — οἶός τε ἐγένετο
καὶ τοῦτον ἐφόρευεν (30, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XV
ἀποκτενεο[ν]τα μιν (30, 3) — βασιλη[ι]οι Pap. Ox. 1619 col. V; initio columnae
[. . . βασ]ίλαιοι δικαστα[ι] suprascriptum invenitur (cf. 31, 2)

1 λάβωσιν M | αβω[Pap. Ox. 1619 | εορτάζοντα M | <ῆ> add. Schaefer, sequi.
Hude | ἐλέλυτο M || 2 ἐδικαιεῦντο DRSV | ευντο Pap. Ox. 1619 || 3 ἱερῷ ABC
non exstat Pap. Ox. 1619 || 4 ἱερεῖς C non exstat Pap. Ox. 1619 || 5 διὰ M Ald.
αὐτίκα διὰ Const. rell. || 6 τῶν κακῶν secl. Stein (cf. l. 18) || 8 ἐς Πέρσας om. S |
τό om. pM Ald. | μόνος M || 9 δύο Const. | τὸν . . . ἤνεικαν C ὁ . . . ἤνεικαν AB
τὸ . . . ὁ ἤνεικαν DRSV τὸ . . . ἤνεικαν Const. rell. || 11 ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης
τοιγάρδε M εἶδεν ὅψιν ὁ Καμβύσης τοιγάρδε DRSV || 12 ἀγγέλειν CpRV om. M |
ἰζόμενος M || 13 οὐρανοῦ] ***οῦ M || 14 ἐωυτῷ D (περὶ ἐωυτοῦ prolepsis est obiecti
verbi ἀποκτείνεται et pronomine μιν resumitur, cf. Kühner-Gerth II 579s.) | ἄρξῃ M
Ald. | Πηξάσπεα pM || 14, 15 ἐς Πέρσας om. DRSV || 15 ὡς C | οἱ ἦν pM Ald.
ἦν R || 16 ἐπ' ἐς B ἐπ' Pap. Ox. 1619 rell. | ἐξάγοντα R | αγον[Pap. Ox.
1619 || 17 προαγαγόντα DR | πο[Pap. Ox. 1619 ἐξαγόντα M (cf. lin. 16) |
18 δὲ om. D non exstat Pap. Ox. 1619 | ἐξεργάσατο Const. ἐξεργάσατο D ||
19 ἐπισπομένην SV ἐσπομένην AB ἐπομένην CPM | ἦν Pap. Ox. 1619 | ἀπ' |
ἐπ' C non exstat Pap. Ox. 1619 || 21 οἱ Πέρσαι pM Ald. Πέρσαι Pap. Ox.
1619 rell. || 22 ἐνόεε ποιέειν M

εἶρετο καλέσας τοὺς βασιλῆιους καλεομένους δικαστάς, εἴ τις ἔστι [κε-
 λεύων] νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικέειν. (οἱ δὲ βασιλῆιοι δικα- 3
 σταὶ κεκριμένοι ἄνδρες γίνονται Περσέων, ἐς οὗ ἀποθάνωσι ἢ σφι παρ-
 ουρεθῇ τι ἄδικον, μέχρι τούτου· οὗτοι δὲ τοῖσι δίκας δικάζουσι καὶ ἐξηγη-
 5 τὰ τῶν πατρῶν θεσμῶν γίνονται, καὶ πάντα ἐς τούτους ἀνακέεται.)
 εἰρομένον ὦν τοῦ Καμβύσεω ὑπεκρίνοντο οὗτοι καὶ δίκαια καὶ ἀσφαλέα 4
 φάμενοι νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελεύει ἀδελφεῇ συνοικέειν ἀδελφεόν,
 ἄλλον μέντοι ἐξευρηκέναι νόμον τῷ βασιλεύοντι Περσέων ἐξεῖναι ποιεῖν
 τὸ ἂν βούληται. οὗτω οὕτε τὸν νόμον ἔλυσαν δείσαντες Καμβύσεα, ἵνα τε 5
 10 μὴ αὐτοὶ ἀπόλωνται τὸν νόμον περιστέλλοντες, παρεξέυρον ἄλλον νόμον
 σύμμαχον τῷ θέλοντι γαμέειν ἀδελφεάς. τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἐγῆμε 6
 τὴν ἐρωμένην, μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν χρόνον ἔσχε καὶ ἄλλην ἀδελφεήν·
 τούτων δὴ τὴν νεωτέραν ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον κτείνει. ἀμφὶ δὲ 32
 τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ὥσπερ περὶ Σμέρδιοις λέγεται λόγος. Ἕλληνες

AB CT P(p)M DR SV

Τῶν ἀδελφῶν τὴν νεωτέραν (31, 6) — καλῶς βαλέειν (35, 4) aliquibus omissis
 cap. 33 et initio cap. 34 exc. floril. 28

T 1ss. Schol. Lucian. p. 84s. Ἐκ τοῦ Ἡροδότου· Καμβύσης ὁ Κύρου τοῦ Περ-
 σέων (Περσῶν pars codd.) ἐρασθεὶς τῆς ἀδελφῆς Ἀτόσσης ἤρετο τοὺς βασιλῆιους
 δικαστάς, εἴ τις ἔστι νόμος κελεύων τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικέειν· οἱ δὲ ἀπε-
 κρίναντο νόμον μὲν μηδένα εἶναι, ὃς κελεύει ἀδελφεὸν ἀδελφεῇ συνοικέειν, ἄλλον μὲν-
 τοι νόμον ἐξευρηκέναι, ὃς θεσιπίζει τῷ βασιλεύοντι Περσῶν ἐξεῖναι ποιεῖν, ὃ ἂν
 βούληται· καὶ τότε Καμβύσης ἐγῆμε τὴν ἀδελφεήν

1 Hes. βασιλῆιοι δικασταί· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ βασιλεῖ παράνομον ἐργαζομένῳ ἐναν-
 τιοῦμενοι

1 ἤρετο V Schol. Luc. | το Pap. Ox. 1619 | καλεομένους om. ABTPM habet
 Pap. Ox. 1619 vocem eras. C | κελεύων (quod hab. Pap. Ox. 1619 quoque) dele-
 vi, cum nulla ratione verbi κελεύειν concedendi vel permittendi sit significatio et
 positio participii cum syntaxi minime congruat; vox κελεύων nihil nisi praeparationem
 animi praeberet ad vanum fraudulentumque illud a iudicibus responsum
 (infra lin. 7). num fort. κολύων scribendum? || 3 Περσέων γίνονται DRSV |
 4 P¹ A mg. man. rec. οὐ P² p cett. | ἢ σφι A ἢ σφι C ἦν σφι μὴ pM Ald. ||
 4 ti om. pM | τούτων ABCTPM | δίκας] Πέσσησι DRSV om. M || 5 ἀνάκει-
 ται DRSV ἀνακέεται M Ald. || 6 ὑπεκρίναντο DRSV cf. Schol. Luc. | αὐτῷ
 οὗτοι ABCTPP οὗτοι αὐτῷ M Ald. || 8 νόμον ἐξευρηκέναι Schol. Luc. || 9 τὰ ἂν M
 Ald. ὃ ἂν Schol. Luc. | ἔλυσαν — 10 νόμον haplogr. om. R | ἔλυσαν] ἔδοσαν T |
 δείσαντες om. C || 9—10 ἵνα μὴ αὐτοὶ TP¹ ἵνα τε αὐτοὶ μὴ CD ἵνα τε μὴ αὐτοὶ
 P² p cett. || 10 ἀπόλλωνται TDV¹ | παρεξέυρον τε DSV καὶ παρεξέυρον T ||
 11 ἀδελφεήν M || 12 εἰρημένην DRSV ἐρημένην ut vid. M | μετὰ — χρόνον] μετὰ
 δὲ χρόνον DRSV | καὶ om. ABCTPM || 13 δὴ] δὲ SV δῆτα ABCTPM | νεωτε-
 ρήν D | ἐπισπομένην MSV | οἱ] δὴ T || 14 λέγεται] ἐκφέρεται M Ald.

- μὲν λέγουσι Καμβύσεια συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός, θεωρέειν δὲ καὶ τὴν γυναικα ταύτην, νικωμένον δὲ τοῦ σκύλακος ἀδελφεὸν αὐτοῦ ἄλλον σκύλακα ἀπορρήξαντα τὸν δεσμὸν παραγενέσθαι οἱ, δύο
 2 δὲ γενομένους οὕτω δὴ ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου· καὶ τὸν μὲν Καμβύσεια ἡδεσθαι θεόμενον, τὴν δὲ παρημένην δακρύνειν. Καμβύσεια δὲ μαθόντα
 3 τοῦτο ἐπειρέσθαι, διότι δακρύνει, τὴν δὲ εἰπεῖν, ὡς ἰδοῦσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμωρήσαντα δακρύνει μνησθεῖσά τε Σμέρδιος καὶ καταμα-
 4 τοῦσα, ὡς ἐκείνῳ οὐκ εἴη ὁ τιμωρήσων. Ἕλληνες μὲν δὴ διὰ τοῦτο τὸ ἔπος φασὶν αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσειω, Αἰγύπτιοι δέ, ὡς τραπέζῃ παρακατημένων λαβοῦσαν θρίδακα τὴν γυναικα περιτίλαι καὶ ἐπανειρέ-
 5 σθαι τὸν ἄνδρα, κότερον περιτετιλμένη ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα εἴη καλλίων,
 6 καὶ τὸν φάναι δασεῖαν, τὴν δ' εἰπεῖν· 'ταύτην <με> μέντοι σύ κοτε τὴν θρίδακα ἐμιμήσας τὸν Κύρον οἶκον ἀποφιλώσας.' τὸν δὲ θυμωθέντα ἐμνηδῆσαι αὐτῇ ἔχουσῃ ἐν γαστρὶ, καὶ μιν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν.
 33 Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς οἰκίους ὁ Καμβύσης ἐξεμάνη, εἴτε δὴ διὰ τὸν 15

AB CT P(p)M DR SV, ad quos accedit floril. usque ad ἐξεμάνη (33, 1) P. καταλαμβάνειν (33, 1) A νικωμεν[ου] (32, 1) — τον [μεν Καμβυσηα (32, 2) Pap. Ox. 1619 col. VI frustula tantum textus praebens οικον (32, 4) — κ[ο]ιον (34, 2) Pap. Ox. 1619 col. VII non minus mutilata

Ὅτι ὁ Καμβύσης ἐς τοὺς οἰκίους ἐξεμάνη — ὀνομάζουσι τινες (33) et Καμβύσης καὶ ἐτέρωδι Περσέων — κατέρωξε (35, 5) et ὁ μὲν Καμβύσης δὴ τοιαῦτα — κατέγχελε (37, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XVI — XVIII iuncta

10 Phryn. θρίδακα Ἡρόδοτος ἰδὼν εἶπεν. Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θρίδακα Ἡρόδοτος τρίτῳ δις || 14 id. 95 ἐν γαστρὶ ἔχειν· τὸ κύειν· Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 μὲν γὰρ M Ald. | συμβαλέειν om. RSV | καὶ σκύλακα D² || 2 νικωμένον BRV^{ac} νικωμένον A² Pap. Ox. 1619 V^c rell. || 3 ἄλλον αὐτοῦ P¹ DRSV αὐτοῦ ἄλλον A² Pap. Ox. 1619 P² p rell. | ἄλλον σκύλακα duce Naberio secl. Hude | δεσμὸν D || 4 ἐπικρατῆσαι Pap. Ox. 1619 τὰς σκύλακας ἐπικρατῆσαι R τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι A² Pap. Ox. 1619 || 6 δακρύνειν R || 7 μαθόντα ABCTPM A² || 8 κείνῳ M Ald. | δὴ γὰρ C om. A² || 9 φασι A || 10 παρακατημένων Stein Hude περικατημένων P^c MDRSV περικατημένων A² P^{ac} rell. | λαβοῦσα CM | περιτεῖλαι ABTP¹ p A² περιστεῖλαι C περιτίλαι P² rell. | ἐπανεῖρασθαι A² ἐπαν- εῖρεσθαι A rell. || 11 κότερον A² κότερα M Ald. κότερον A rell. | ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα ἢ C ἢ δασεῖα ἢ θρίδαξ εἰδὼσα εἴη DRSV | καλλίων] ἀμείνων pM || 12 με addidi, quia nulla ratione lactucam Cambyses imitando effingit (fort. ἐμέ τοι προ μέντοι scribendum?); intellige: 'ταύτην με . . . τὴν θρίδακα (scil. φιλέονσαν) ἐμμήσας'. difficultatem iam antiquitus fuisse obviam ex emendatione florilegii (διεμμήσας) recognoscatur | μέντοι κοτε σύ ABCTP μὲν δὴ κοτε σύ M Ald. || 13 ἐμμήσας SV διεμμήσας A² || 14 ἐμνηδῆσαι A ἐκνηδῆσαι A² ἐμπεδῆσαι M ἐμποδῆσαι T non exstat Pap. Ox. 1619 || ἐκτρώσασαν] ἴσαν et in mg. sub obelo α(λλοι) ἐκτρώσας man. sec. Pap. Ox. 1619 || 15 οἰκίους A Const. οἰκειοτάτους DRSV οικ[]i (superl. ut e spatio vacuo vid.) Pap. Ox. 1619 οἰκίους A rell. | διὰ om. Const.

ἄπιν εἴτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ ἐώθεε ἀνθρώπους κακὰ καταλαμβάνειν·
καὶ γὰρ τινα καὶ ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης,
τὴν ἰοὴν ὀνομάζουσι τινες. οὐ νῦν τοι ἀεικὲς οὐδὲν ἦν τοῦ σώματος νοῦσον
μεγάλην νοσέοντος μηδὲ τὰς φρένας ὑγιαίνειν. τάδε δὲ ἐς τοὺς ἄλλους 34
5 Πέρσας ἐξεμάνη· λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πηρξάσπεα, τὸν ἐτίμα
τε μάλιστα καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐσεφόρειεν οὗτος τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος
ἦν τῷ Καμβύσῃ — τιμὴ δὲ καὶ αὕτη οὐ σμικρὴ —, εἰπεῖν δὲ λέγεται, τάδε
‘Πηρξασπες, κοῖόν μὲ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα τίνος τε λόγους 2
περὶ ἐμέο ποιεῦνται;’ τὸν δὲ εἰπεῖν· ‘ὦ δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα πάντα
10 μεγάλως ἐπαινέαι, τῇ δὲ φιλονικίᾳ σέ φασι πλεόνως προσκéesθαι.’ τὸν μὲν 3
δὴ λέγειν ταῦτα περὶ Περσέων, τὸν δὲ θυμωθέντα τοιαύδε ἀμείβεσθαι·
‘νῦν ἄρα μέ φασι Πέρσαι οἶνω προσκείμενον παραφρονέειν καὶ οὐκ εἶναι
νοήμονα· οὐδ’ ἄρα σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθέες.’ πρότερον γὰρ 4
δὴ ἄρα Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροίσου εἵρετο Καμβύσης,
15 κοῖός τις δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα †τελέσαι† Κῦρον· οἱ δὲ ἀμεί-
βοντο, ὥς εἴη ἀμείνων τοῦ πατρός, τὰ τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν αὐτὸν
καὶ προσεκτῆσθαι Αἰγυπτὸν τε καὶ τὴν θάλασσαν. Πέρσαι μὲν ταῦτα 5
ἔλεγον, Κροῖσος δὲ παρεὼν τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει εἶπε πρὸς

AB CT P(p)M DR SV et inde a πρὸς δὲ Πηρξάσπεα ἐν ἐτίμα (34, 1) A,
τάδε δ’ ἐς (34, 1) P
εἶναι πρὸς (34, 4) — Καμβύσης (34, 5) Pap. Ox. 1619 col. VIII

11 id. 99 θυμωθῆναι· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 ἔωθεν TDRSV | ἀνθρώποισι Const. | κακὰ om. ABCT Const. A (non ex-
cerps. P) || 2 ἐκ ABCTPM Const. καὶ ἐκ Pap. Ox. 1619 Const. rell. || 3 ἰοὴν M
ἰοὴν Pap. Ox. 1619 rell. | ὀνομάζουσι pM ὀνομάζουσι Pap. Ox. 1619 rell. || 4 τὰ
δὲ ἐς ABCA (non excerpts. P) τάδε ἐς Pap. Ox. 1619 || 5 αὐτὸν εἰπεῖν T | ἐν P
τὸν A rell. (non exstat Pap. Ox. 1619) || 6 ἐσφόρειεν D ἐφόρει(ν) AP rell. [εφορει
Pap. Ox. 1619 ἐσφόρει iam coniecerat Naber, cf. III 11, 3 | τε²] δ’ P γε A ||
6,7 οἰνοχόει P οἰνοχόος ἦν Pap. Ox. 1619 A rell. || 7 καὶ om. PpM Ald. hab.
Pap. Ox. 1619 | δε² om. P hab. A Pap. Ox. 1619 || 8 κοῖόν AP κοῖόν Pap. Ox.
1619 rell. | μὲν τινα C τινὰ με DRSV | νομίζουσιν ἄνδρα εἶναι A νομίζουσι Πέρ-
σαι ἄνδρα εἶναι P | τε P codd. δὲ A || 10 ἐπαινέει PpM Ald. | φιλονικίᾳ pM
Ald. | πλειόνως A μεγάλως P | προσκείσθαι DRSV προσκéesθαι AP rell. ||
11 λέγειν ταῦτα P codd. ταῦτα λέγειν A | τοῖσδε PMDRSV τοιαῦτα T τοιαύδε
AP rell. | ἀμείβεσθαι P codd. ἀμείψασθαι A || 12 Πέρσαι om. pM Ald. | προσ-
κείμενον οἶνω M προσκεισάμενον DRSV || 13 οὐδ’ A codd. εἰ δ’ P | πρότεροι
— ἦσαν] πρώτοι M | ἀληθέες· ἀντίκα δὴ εἶρη P | γὰρ om. M || 14 ἄρα om. AP |
ὁ Καμβύσης DRSV || 15 ποῖός AP | τις om. M | δοκεῖ TD P δοκεῖ A rell. |
τελέσαι Pap. Ox. 1619 quoque καλέσαι CPpM om. AP an εἰκάσαι sit scriben-
dum dubitat Stein in ed. maiore sed residuum versus Homerici (β 271) in mg. olim
laudati censet esse in ed. ad usum schol. conscripta: <ὥστε> τελέσαι Κῦρον ‘ut ad
patris exemplar perveniat’ sive ‘eum aequiparet’ propos. Reiskio duce Wesseling
17 προσκτῆσασθαι DRSV προσεκτῆσθαι Pap. Ox. 1619 AP rell. || 18 γνωμένῃ
κρίσει DRSV κρίσει AP Pap. Ox. 1619 rell.

- τὸν Καμβύσῃν, τάδε ἔμοι μὲν νυν, ὃ παῖ Κῦρον, οὐ δοκέεις ὁμοίος εἶναι
 τῷ πατρί· οὐ γάρ κώ τοι ἔστιν υἱός, οἷον σέ ἐκείνος κατελείπετο.² ἦσθη
 35 τε ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης καὶ ἐπαίνειε τὴν Κροίσου κρίσιν. τούτων
 δὴ ὦν ἐπιμνησθέντα ὁργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πηξιάσπεα· ³ 'σύ νυν μάθε, εἰ
 2 λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα εἴτε αὐτοὶ λέγοντες ταῦτα παραφρονέουσιν· εἰ
 μὲν γάρ τοῦ παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι βαλὼν
 τόχοιμι μέσης τῆς καρδίας, Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ
 3 ἀμάρτω, φάναι Πέρσας τε λέγειν ἀληθέα καὶ ἐμὲ μὴ σωφρονέειν.⁴ ταῦτα
 δὲ εἰπόντα καὶ διατείναντα τὸ τόξον βαλέειν τὸν παῖδα, πεσόντος δὲ τοῦ
 παιδὸς ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύειν καὶ σκέψασθαι τὸ βλήμα· ὥς δ' ἐν τῇ
 10 καρδίῃ εὐρεθῆναι ἐνεόντα τὸν διστόν, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς
 4 γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον· ⁵ 'Πηξιάσπε, ὥς μὲν ἔγωγε οὐ μαίνο-
 μαι Πέρσαι τε παραφρονέουσι, δηλὰ τοι γέγονεν· νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα
 εἶδες ἦδη πάντων ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσκοπια τοξεύοντα;⁶ Πηξιάσπεα δὲ
 ὁρῶντα ἄνδρα οὐ φρενήρεα καὶ περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα εἰπεῖν· ⁷ 'δέσποτα, 15
 οὐδ' ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.⁸ τότε μὲν
 5 ταῦτα ἐξεργάσατο, ἐτέρωθι δὲ Περσέων ὁμοίους τοῖσι πρώτοισι δυνάδεκα
 ἐπ' οὐδεμῇ αἰτῇ ἀξιοχρέω ἐλὼν ζῶντας ἐπὶ κεφαλὴν κατῴρνε.
 36 Ταῦτα δὲ μιν ποιῶντα ἐδικαίωσε Κροῖσος ὁ Ἀνδὸς νονηθῆσαι τοῖσδε
 τοῖσι ἔπεσι· ⁹ 'ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θνυμῷ ἐπίτρεπε, ἀλλ' ἴσχε 20

AB CT P(p)M DR SV, ad quos usque ad καλῶς βαλέειν (35, 4) accedit floril. AΦ

τοξεύ[ο]ντ[α] (35, 4) — [αξιο]χρ[ε]ω[ι] (35, 5) Pap. Ox. 1619 col. IX valde mutila

10 Lex. Vindob. 36 (s. v. βλήμα) Ἡρόδοτος· ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύει καὶ σκέπτε-
 σθαι τὸ βλήμα

1 Καμβύσῃν Pap. Ox. 1619 Καμβύσεα codd. | τάδε om. DRSV hab. Pap. Ox. 1619 | νυν om. M || 2 ἐστι A Pap. Ox. 1619 || 3 τε om. M | ἀκούσας om. AB CΦ || habuisse vid. Pap. Ox. 1619 || 4 οὐν AΦ | ὁργῇ om. M | σύ νυν μάθε, εἰ ABCTPM || νῦν δὴ σύ μάθε, εἰ A | σύ νυν μάθε αὐτός, εἴτε DRSV || 5 παραφρονέουσι A | εἰ ἦν (et τόχον lin. 7) DRSV || 6 γάρ om. AΦ | τοῦ σοῦ om. M | ἐστῶτος DRSV | ἐστεῶτος A rell. || 7 τόχον DRSV | τῆς om. SV | καρδίας CTPM || 8 τε Πέρσας M | με ABCTPM AΦ || 9 δὲ εἰπόντα om. SV | διατείνοντα SV || 10 σκέπτεσθαι Lex. Vind. || 11 καρδίῃ AΦ | ἐόντα M | διστόν ἰστόν Cpp | ἰόν M Ald. | τόν² om. D || 12 ἐγώ τε propos. Dobree, sequ. Hude || 13 τε Πέρσαι τε SV | τε ταῦτα παραφρονέουσι AΦ | γέγονεν posterioris v post erasum A || 14 ἦδη εἶδες AΦ | οὕτως om. Φ | τοξάζοντα A τοξεύοντα Φ rell. || 15 ὁρέοντα TPM ὁρέοντα C non exstat Pap. Ox. 1619 | οὐ om. DRSV | φρενήρη T | φρενήρεα — δέσποτα] εἰπεῖν AΦ omnia habuisse vid. Pap. Ox. 1619 || 16 αὐτὸς C | μὲν] μετὰ SV || 17 ἐξεργάσατο DRSV | ὁμοίως CPD Const. ὁμοια pM Ald. || 18 ζῶντας DRSV || 19.20 τοισίδε τοῖς DRSV τοισίδε τοῖσι CTPM, v. grammaticam meam 114

καὶ καταλάμβανε σεωντόν· ἀγαθόν τοι πρόνοον εἶναι, σοφὸν δὲ ἡ προμη-
θίη· σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας σεωντοῦ πολήϊτας ἐπ' οὐδὲμῃ αἰτίῃ
ἀξιοχρεῶ ἐλὼν, κτείνεις δὲ παῖδας. ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιῆς, ὅρα, 2
ὅπως μὴ σε ἀποστήσωνται Πέρσαι. ἐμοὶ δὲ πατὴρ σὸς Κῦρος ἐνετέλλετο
5 πολλὰ κελεύων σε νουθετεῖν καὶ ὑποτίθεσθαι, ὅ τι ἂν εὐρίσκω ἀγαθόν.¹
ὁ μὲν δὲ εὐνόησεν φαίνων συνεβούλευέ οἱ ταῦτα, ὁ δ' ἄμειβετο τοῖσδε· σὺ 3
καὶ ἐμοὶ τολμᾷς συμβουλεύειν, ὅς χρηστῶς μὲν τὴν σεωντοῦ πατρίδα
ἐπετρόπενσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ ᾧ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτόν
Ἀράξην ποταμὸν διαβάντα ἰέναι ἐπὶ Μασσαγέτας βουλομένων ἐκείνων
10 διαβαίνειν ἐς τὴν ἡμετέραν, καὶ ἀπὸ μὲν σεωντόν ὤλεσας τῆς σεωντοῦ
πατρίδος κακῶς προστάς, ἀπὸ δὲ ὤλεσας Κῦρον πευθόμενόν σοι· ἀλλ' οὔτι
χαίρων, ἐπεὶ τοι καὶ πάλαι ἐς σὲ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι.²
ταῦτα δὲ εἶπας ἐλάμβανε τὰ τόξα ὡς κατατοξεύσων αὐτόν, Κροῖσος δὲ 4
ἀναδραμὼν ἔθηκε ἔξω· ὁ δὲ ἐπέιτε τοξεῦσαι οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο τοῖσι
15 θεράπονσι λαβόντας μιν ἀποκτείνειν. οἱ δὲ θεράποντες ἐπιστάμενοι τὸν 5
τρόπον αὐτοῦ κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ, ὥστε, εἰ
μὲν μεταμελήσῃ τῷ Καμβύσῃ καὶ ἐπιζητῇ τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ ἐκφῆραντες
δῶρα λάμπονται ζωάργια Κροῖσον, ἦν δὲ μὴ μεταμελῇται μηδὲ ποθῇ
μιν, τότε καταχρῆσθαι. ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῶ 6
20 μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον, καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο ἐπηγγέλ-

AB CT P(p)M DR SV

ἀνδ[ο]ρ[ας] (36, 1) — [ἐνετελλ]ε[τ]ο (36, 2) Pap. Ox. 1619 col. IX pars inferior et
K[αμ]βύσης τον] — Καμβ[ύ]σης δε (36, 6) col. X frustula tantum textus praebentes

¹ ἀγαθόν τι RSV ἀγαθὼν τε ABTPM ἀγαθὼν το (ut vid.) C (ex ἀγαθῶν τε
potuit nasci) litteris ὡν supraser. ὃν nescio quae man. A | προμηθεῖ CTP ||
² σὲ R | κτείνης B | ἐωντοῦ πολήϊτας RSV πολήϊτας ἐωντοῦ D | πολήϊτας p ||
λήϊτας M Ald. | ἐπὶ D ἐπεὶ RV || ³ ποιῆς CTPM non exstat Pap. Ox. 1619 ||
⁴ ἀποστήσονται BCPRSV non exstat Pap. Ox. 1619 | πατὴρ ὁ σὸς propos. Bekker,
sequi. Stein Hude | ἐνετείλατο DRSV non liquet Pap. Ox. 1619 || ⁵ νουθετεῖν
σε DRSV || ⁶ εὐνόων codd. | συνεβούλευσέ DRSV | ἀμείβεται M || ⁷ ὡς DRSV
ὡς P ὡς p cett. | ἐωντοῦ C || ⁸ τῷ ᾧ R τῷ ᾧ DV τῷ ἐμῷ cett., cf. I 41, 1 ||
⁹ Ἀράξεια S || ¹⁰ τῆς — ¹¹ ὤλεσας haplogr. om. R | σέαντοῦ (σ incertum) C || ¹¹ ὤλε-
σας Kruegerio duce del. Hude fort. recte | οὔτοι M Ald. || ¹² χαίρων SV | τευ τε
DRSV om. M || ¹², ¹³ ἐπιλαβέσθαι. ταῦτα δὲ om. ABC || ¹³ ἐπελάμβανε DRSV |
τὸ τόξον ABCTPM | ὡς om. M || ¹⁴ ἐπέιτε D || ¹⁵ λαμβάνοντας CP || ¹⁶ ἐπὶ
λόγῳ τοιῷδε M || ¹⁷ μὲν om. DRSV | μεταμελήσει PMDRSV exitum vocis
comp. not. V | ἐπιζητῇ P ἐπιζητοῖ p Ald. ἐπιζητᾷ M ἐπιζητήσῃ DRSV |
ἐκφῆραντες αὐτόν ABCTPM || ¹⁸ λήγονται P¹ DRSV λάμπονται P² p cett. | δέ
μὲν δὴ p Ald. μένοι M || ¹⁸—¹⁹ μηδὲ ποθῇ μιν] μηδέποτε DRSV || ¹⁹ κατα-
χρᾶσθαι M καταχρήσασθαι DRSV || ²⁰ inter μ[ε]τεπειτα et θε[ρ]αποντες non satis
est spatii ut omnia a codd. praebita introducuntur Pap. Ox. 1619: ὕστερον censet
omissum et secl. Hude | τοῦτο μαθόντες M || ²⁰ sq. ἐπηγγέλλοντο αὐτῷ] ἐπηγγε-
λον S ἐπήγγελον τὸ αὐτό V | γελλ[Pap. Ox. 1619

λοντο αὐτῷ, ὡς περιεῖη. Καμβύσης δὲ Κροίσῳ μὲν συνήδεσθαι ἔφη περιέοντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροΐξεσθαι, ἀλλ' ἀποκτενέειν· καὶ ἐποίησε ταῦτα.

- 37 Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς συμμάχους ἐξεμαίνετο μένων ἐν Μέμφι καὶ θήκας τε παλαιὰς ἀνοίγων καὶ σκεπτόμενος τοὺς 5 νεκρούς· ὥς δὲ δὴ καὶ ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερόν ἦλθε καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλματι κατεγέλασε. (ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῷ ἀγάλματι τοῖσι Φοινικηίοισι Παταῖκοῖσι ἐμφορέστατον, τοὺς οἱ Φοῖνικες ἐν τῇσι προφῶρσι τῶν τριηρέων περιάγουσι· ὃς δὲ τούτους μὴ ὅπωπε, ἐγὼ ὧδε σημανέω· πυγμαῖον 3 ἀνδρὸς μίμησίς ἐστι.) ἐσῆλθε δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερόν, ἐς τὸ οὐ 10 θεμιτόν ἐστι εἰσεῖναι ἄλλον γε ἢ τὸν ἱερέα· ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐνέπρησε πολλὰ κατασκόψας. (ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια, τοῦ Ἡφαίστου 38 τούτου δὲ σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι.) πανταχῇ ὧν μοι δηλὰ ἐστι, ὅτι

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 36, 6 (ad οὐ καταπροΐξεσθαι) οὐ καταφρονήσιν A man. post. cf. Lexx.

Ὅτι δ' αὐτὸς ἐσῆλθε καὶ ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερόν (37, 3) — καταγελᾶν (38, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIX

T 5ss. Strabo 473 C Ἡρόδοτος . . . ἐν Μέμφει λέγει τῶν Καβείρων ἱερά, καθάπερ καὶ τοῦ Ἡφαίστου, διαφθεῖραι δ' αὐτὰ Καμβύσῃν

1s. Lex. Vindob. 150 περιποιήσαντας ἀντὶ τοῦ 'διασώσαντας'· Ἡρόδοτος· Κροίσῳ μέντοι συνήδεσθαι περιόντι — οὐ καταπροΐξεσθαι || 2 Λέξ. οὐ καταπροΐξεσθαι· προῖκα ποιῆσαι, ἀτιμωρητί, οἷον καταφρονήσας. Hes. καταπροΐξάμενος· καταφρονήσας καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας. Suid. Phot. καταπροΐζεται· καταφρονήσει, καταπροδώσει, οἷον προῖκα ἐκφύγοι. Greg. Cor. 137 καταπροΐξασθαι λέγεται τὸ προῖκα ποιῆσαι || 8 Λέξ. Παταῖκοις· θεοὶ οἱ Πάτοικοι (Πάτοικοι· θεοὶ Lexx. alphab. ord. conser.) Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρόμυαις ἰδρυμένοι || 11 Hes. θεμιτόν· Ἡρόδοτος τρίτῳ, Πλάτων περὶ ψυχῆς || 12 Thom. Mag. 269 (s. v. ὅμοιον) ὅμοιον τῷ δεῖναι καὶ ὅμοιον τοῦ δεῖνός· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τρίτῃ· ἔστι — Ἡφαίστου

1 Καμβύση RV Καμβ[Pap. Ox. 1619 | μὲν] μέντοι Lex. Vind. om. M | ἔφη om. Lex. Vind. || 2 περιόντι V Lex. Vind. | καταπροΐξεσθαι RSV καταπροΐξεσθαι Schol., Lexx., rell. cf. grammaticos || 4 συμμάχους MD²RSV συμμάχους Const. D¹ rell. || 5 σκεπτόμενος C || 6 ὥς — Ἡφαίστου Schaeferio duce edd. ὥς δὲ δὴ καὶ ἐς τοῦ Ἡφαίστου ABCP^{ac} Const. ἐς δὲ δὴ καὶ τοῦ Ἡφαίστου P^p cett. | τό — 7 Ἡφαίστου hapl. om. R || 7 Φοινικικοῖσι DR Φοινικοῖσι SV || 8 Πατακοῖσι DRSV Lexx. | οἱ om. PMV^{ac} | πρώτῃσι ABCTP q suprascr. A man. post. || 9 ὅπωπε, ἐγὼ ὧδε scripsi (ὅπωπε iam Schaeferio duce edd.) ὁπώπες, ἐγὼ δὲ P²DR ὁπώπες ἐγὼ δὲ SV ὁπώπες δὲ ὦ(ι)δε ABCT ὁπώπες ὧδε P¹ ὁπώπες, ἐγὼ δὲ οἱ M Ald. | πυγμαῖοι DRSV || 10 δὲ om. DRSV | Καβείρων AB Const. Καβύρων C | ἱερόν R || 11 εἰσεῖναι MDRV εἰσεῖναι Const. rell. | ἱερέα R Const. || 12 κατασκόψας Const. | δὲ ABCTPM Const. γὰρ cett. | ὅμοια, τοῦ Ἡφαίστου (ita ABCT Thom. Mag., Const.) distinxi ὅμοια τοῖσι τοῦ Ἡφαίστου· (ita cett.) distinxi. alii || 13 τούτου — εἶναι non hab. Const. | παῖδας om. R | πολλαχῇ DRV πολλαχοῦς S

ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν ἱροῖσί τε καὶ νομαίοισι ἐπεχε ἱρήσε
καταγέλων. εἰ γὰρ τις προθεῖη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων
νόμους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεπόμενοι ἂν ἐλοῖατο
ἐκαστοὶ τοὺς ἑωυτῶν· οὕτω νομίζουσι πολὺ τι καλλίστους τοὺς ἑαυτῶν
νόμους ἐκαστοὶ εἶναι. οὐκ ὦν οἶκός ἐστι ἄλλο γε ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλω- 2
τα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. ὥς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους οἱ
πάντες ἀνθρώποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι πάρεστι σταθμώ-
σασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε· Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ἀρχῆς καλέσας 3
Ἑλλήνων τοὺς παρεόντας εἵρετο, ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοῖατο τοὺς
πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι· οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν 4
ἂν τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλ-
λατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσι, εἵρετο παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ
δι' ἐρμηνέως μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τε-
λευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρὶ· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφη- 5
μεῖν μιν ἐκέλευον. οὕτω μὲν νυν ταῦτα νενόμισται, καὶ ὀρθῶς μοι δοκᾷ
Πίνδαρος ποιῆσαι 'νόμον πάντων βασιλέα' φήσας εἶναι.

Καμβύσει δὲ ἐπ' Αἴγυπτον στρατευόμενον ἐποιήσαντο καὶ Λακεδαιμό- 39
νιοι στρατηγὴν ἐπὶ Σάμον τε καὶ Πολυκράτεια τὸν Αἰάκεος, ὃς ἔσχε Σά-
μον ἐπαναστάς. καὶ τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελ- 2
φοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι διένειμε, μετὰ δὲ τὸν μὲν αὐτέων
ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα ἐξελάσας ἔσχε πᾶσαν Σάμον,
ἔχων δὲ ξεινίην Ἀμάσι τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ συνεθήκατο πέμπτων τε

AB CT P(p)M DR SV

Εἰ γὰρ τις — ἐκαστοὶ εἶναι (38, 1) exc. Stob. XXIII 11

T 2–16 Celsus ap. Orig. c. Cels. V 34 ἱστορεῖ . . . ὧδε· εἰ γὰρ τις — φήσας εἶναι ||
16 Pind. fr. 169 Snell = 187 Turyn

1 νομίμοι DRSV || 2 προσθεῖη ABCTS Cels. || 3 τῶν om. Cels. || 4 ἑκαστος
τοὺς ἑαυτῶν Stob. | ἑκαστοὶ — νομίζουσι deest Cels. | τι] τοι M | τοὺς om. Cels. |
ἑαυτῶν V Stob. αὐτῶν R ἑωυτῶν Cels. rell. || 5 οὐκον M | ἄλλον D^s Cels. |
ἢ ABCTPM Cels. δη cett. || 5,6 γέλωτα τὰ] γέλωτα ABC τὰ Cels. || 6 τοιαῦτα
ὦν M | νενομήκασι M | οἱ om. ABCTPM hab. Cels. || 7 τε om. Cels. | πάρεστι]
ἐστι M || 8 τόδε D om. Cels. | 9 ἤρετο Cels. | κόσῳ pM Ald. κόσῳ Cels. rell. ||
10 πατέρας om. SV hab. Cels. | ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν] ἔφασαν M ἔφασαν ἐπ' οὐδενὶ
Cels. || 11 τοῦτο] ταῦτα DRSV Cels. | Καλατίας RSV || 12 ἤρετο Cels. || 13 ἐρ-
μηνέως M ἐρμηνέων Cels. | τίνι] τίνη R τέῳ propos. Dindorf sed v. gramm.
meam 107 | τελευτήσαντας D¹ τελευτήοντας CPM (Cels.) || 14 εὐφημέειν Cels. ||
15 μὲν om. ABCT hab. Cels. || 16 νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς Pind. fr. 169 Snell
unde etiam Ἰηρόνοιο βόας (cf. Pap. Ox. 2450) laudat noster || 18 στρατηγὴν TD |
καὶ om. T | εἰχε(ν) DRSV || 19 ἀδελφοῖσι A¹ || 20 Πανταγνώστῳ C | ἐνείριε ABC
TPM | αὐτῶν ABCTPM v. gramm. meam 112s. || 21 πᾶσαν τὴν Σάμον M Ald. ||
22 ἔχων ABCTPM σχὼν Stein | δὲ om. V | ξεινίην ABCT | Ἀμάσι ξεινίην M |
Αἰγυπτίων M Ald. | ξυνεθήκατο M φίλῃν συνεθήκατο AB

- 3 δῶρα καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ
 Πολυκράτους τὰ πρήγματα ἤϋξετο καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην καὶ
 τὴν ἄλλην Ἑλλάδα· δοκὺν γὰρ ἰθύσειε στρατεῦσθαι, πάντα οἱ ἐχώρει
 εὐτυχέως. ἐκέκτητο δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν καὶ χιλίους τοξότας.
 4 ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι 5
 μᾶλλον ἀποδιδούς, τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. συγχὰς μὲν δὴ τῶν
 νήσων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄστυα. ἐν δὲ δὴ καὶ Λεσβίους
 πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι ναυμαχίᾳ κρατήσας εἴλε, οἱ τὴν τὰ-
 40 φρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὥρουσαν. καὶ κως τὸν
 Ἀμασιν εὐτυχέων μεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἐλάνθανε, ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν 10
 ἐπιμελές. πολλῷ δὲ ἔτι πλευνός οἱ εὐτυχίης γινομένης γράφας ἐς βυβλίον
 2 τὰδε ἐπέστειλε ἐς Σάμον· Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει· ἡδὺ μὲν πον-
 θάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα, ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι
 εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ, ὥς ἔστι φθονερόν. καὶ κως
 βούλομαι, καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ μὲν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμά- 15
 των, τὸ δὲ προσπιταῖν, καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσσω
 3 ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα. οὐδένα γὰρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ὅστις ἐς τέλος
 οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρροϊζος εὐτυχέων τὰ πάντα. σὺ δ' ὦν νῦν ἐμοὶ
 4 πειθόμενος ποιήσων πρὸς τὰς εὐτυχίας τοιάδε· φροντίσας, τὸ ἂν εὖρης

AB CT P(p)M DR SV

βοηθεοντ[α]ς] — περ[ι] (39, 4) Pap. Ox. 1619 col. XII singulas tantum litteras conservans

Epistulam Amasidis (40, 2—4) exc. GDS et usque ad τοιάδε (41, 2) D fol. 150';
 "Αμασις Πολυκράτει (40, 1) — πάντα (40, 3) exc. Stob. floril. CXII 15

5 Eust. II. 573 (ad E 485) τὸ . . . 'φέροιεν ἢ ἄγοιεν' φανεράν διαφοράν δηλοῖ τοῦ
 'ἄγειν καὶ φέρειν', λέγεται δὲ ὡς ἐπὶ πολλῷ ἄγεσθαι μὲν τὰ ἐμψυχα καὶ βαδιστικά,
 φέρεσθαι δὲ τὰ βασταζόμενα . . . λέγει δὲ πον καὶ Ἡρόδοτος· ἔφερον — νήσω (VI 90)
 καὶ πάλιν· ἔφερε — οὐδένα || 16 Lex. Vindob. 42 (s. v. διαφέρει) Ἡρόδοτος· καὶ
 οὕτω — πρήσσω

1 δεχόμενος C | ἄλλα] ἄμα DRSV | αὐτίκα om. M || 2 ἤϋξετο AB αἤξετο CPr
 an supraser. A² || 3 ὅκη Eltz ut notatur a Dobraeo not. Cantabr. Bibl. Univ. Pp.
 VI 26 || 4 ἐκτῆτο CPM | πεντηκοντέρους T || 6 μηδὲ] μηδὲν propos. Abicht, Progr.
 Iohannei Lüneb. Pasch. 1862, sequ. Legrand || 7 ἀραιήκεε Bekkerio duce edd. ||
 9 δεδεσμένοι T || 10 ὁ Πολυκράτης μεγάλως T | Πολυκράτης — 11 πλευνός] Πο-
 λυκρά νός C | ἐλάμβανε M || 11 δὲ ἔτι] δέ τοι M Ald. | γινομένης PpM γινώ-
 μενος SV | βυβλίον DR βιβλίον cett. || 13 καὶ ξεῖνον ABCTPMSGDS κακεί-
 νον D rel. | αἱ om. D || 14 ἐπισταμένῳ τὸ θεῖον DRSV D Stob. τὸ θεῖον ἐπιστα-
 μένῳ GDS rel. || 15 κήδωμαι D | μὲν τοι CRDS μεν ut vid. V μὲν τι G D rel. |
 πραγμάτων D || 17 εὐτυχέων M Ald. | οὐδὲν DRSV οὐδένα Stob. GDS rel. |
 ἐς τέλος PpM DRSV D Stob. ἕτερος P^{ac} GDS rel. || 18 πρόρροϊζος R πρόρρη-
 ξος M | ὦν νῦν] νῦν ABCTGDS ὦν D | ἐμοὶ om. R || 19 πειθόμενος SV | ποιή-
 σον om. A¹, in mg. suppl. prima ut vid. man. A | εὖροις MD Ald. εὖρης GDS
 rel.

ἔόν τοι πλείστον ἄξιον καὶ ἐπ' ᾧ σὸν ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγή-
 σεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτω, ὅπως μηκέτι ἦξει ἐς ἀνθρώπους. ἦν τε μὴ
 ἐναλλάξ ἤδη τὸ πῶς τοῦτον αἱ εὐτυχίαι τοι [ταῖς πάθαις] σοὶ προσπίπτωσι,
 τρόπον τῷ ἐξ ἑμεῦ ὑποκειμένῳ ἄκαιο. ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ Πολυκράτης 41
 καὶ νόῳ λαβὼν, ὥς οἱ εὖ ὑπετίθετο ὁ Ἀμασις, ἐδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα
 τὴν ψυχὴν ἀσθιναίη ἀπολομένῳ τῶν κειμηλίων, διζήμενος δ' εὗρισκε τόδε·
 ἦν οἱ σφοργίς, τὴν ἐφόρειε, χονσόδετος σμαράγδου μὲν λίθου ἐοῦσα,
 ἔργον δὲ ἦν Θεοδώρου τοῦ Τηλεκλέος Σαμίου. ἐπεὶ ὦν ταύτην οἱ ἐδόκεε 2
 ἀποβαλέειν, ἐποίησε τοιαύδε· πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν ἐσέβη ἐς
 10 αὐτήν, μετὰ δὲ ἀναγαγεῖν ἐκέλευε ἐς τὸ πέλαγος· ὥς δὲ ἀπὸ τῆς νήσου
 ἐκὰς ἐγένετο, περιελόμενος τὴν σφοργίδα πάντων ὁρώτων τῶν συμπλῶν
 ὀρίπτει ἐς τὸ πέλαγος. τοῦτο δὲ ποιήσας ἀπέπλεε, ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ
 οἰκία συμφορῇ ἐχρήτο. πέμπτη δὲ ἡ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων τάδε οἱ 42
 συνήρκει γενέσθαι· ἀνὴρ ἄλιεύς λαβὼν ἰχθὺν μέγαν τε καὶ καλὸν ἡξίου
 15 μιν Πολυκράτει δῶρον δοθῆναι· φέρων δὲ ἐπὶ τὰς θύρας Πολυκράτει ἔφη
 ἐθέλειν ἔλθειν ἐς ὕψιν, χωρήσαντος δὲ οἱ τοῦτον ἔλεγε διδοῦς τὸν ἰχθύν·
 ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἔλὼν οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν ἐς ἀγορὴν καίπερ γε 2
 ἔων ἀποχειροβίωτος, ἀλλὰ μοι ἐδόκεε σεῦ τε εἶναι ἄξιος καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς·
 σοὶ δὲ μιν φέρων δίδωμι. ὁ δὲ ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι ἀμείβεται τοῖσδε·

AB CT P(p)M DR SV

4 Thom. Mag. 367 (s. v. ὑποτίθησι) . . . καὶ ὑποκείμενος λόγος . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· τρόπον — ἄκαιο

1 τοι] τι R τὸ ut vid. in τι corr. V τοῖς B | μάλιστα ἀπολομένῳ D² ἀπο-
 λομένῳ μάλιστα G² B² rell. | ἀλγήσης D ἀλγήσης (η² ex ei corr.) vel ἀλγήσεις (ei
 ex η corr.) D ἀλγήσει ut vid. B ἀλγήσεις G² D rell. || 2 τούτῳ R | μῇ] μὴ R ||
 3 τὸ πῶς τοῦτον αἱ εὐτυχίαι τοι ταῖς πάθαις DRSV² τὸ πῶς τοῦτον αἱ εὐτυχίαι τοι-
 αῖταισι πάθαισι A² B² P² B² B² τὸ πῶς τοῦτον αἱ εὐτυχίαι τοιαύταισι πάθεσι A¹ CT² G²
 αἱ εὐτυχίαι τοι τὸ πῶς τοῦτον αὐταῖσι πάθεσι p αἱ εὐτυχίαι τοι τὸ πῶς τοῦτον αὐτοῖσι
 πάθεσι M Ald. τὸ πῶς τοῦτον αἱ εὐτυχίαι τοι τῇσι πάθεσι Dindorf, sequ. Hude
 Legrand: ταῖς πάθαις delevi interpretamentum ad ἐναλλάξ allatum esse et in tex-
 tum irrepsisse censens || 4 τὸ B | ἄκαιο C ἄκαιο C ἄκαιο vel ἄκαιο D² B² Thom.
 Mag. rell. || 5 νόῳ] ἐν νόῳ DRSV² | ὑποτίθητο vel ὑποτίθειτο PMDRSV ὑπο-
 τίθειτο p Ald. | ὁ om. ABCP hab. D rell. | ἐδίκετο M Ald. | μάλιστα om. D¹,
 in mg. suppl. D¹ || 6 ἀσθιναίη ABCP¹ ἀσθιναίη P² m² p cett. ἀχθεσθιναίη in mg. adser. A
 man. rec. | δὲ τόδε εὗρισκεν DRSV² || 7 ἡ RSV οἱ D rell. || 8 ἦν δὲ ἔργον
 pM Ald. | Τηλεκλέος RSV | ἐδόκεε(v) οἱ DSV ἐδώκεεν οἱ R || 9 τάδε pM Ald. |
 πεντηκόντερον πληρώσας p πεντηκόντερον π*ρώσας M πεντηκόντερον πλήσας T ||
 10 μετὰ] κατὰ T || 11 σφοργίδα R ση D² | ὁρεόντων TPM ὁρεόντων C || 12 ἐπέ-
 πλεεν DRSV || 15 δὲ DRSV || 16 θέλειν DRSV || 17 ἐς] ἐπ' D | γε om. ABCPM ||
 18 ὦν RV om. D | ἀποχειροβίωτος TPMD | ἐδόκεε RV | σεῦ V || 19 δὲ] δέ T |
 ἀμείβετο D | τοιαύδε DRV

- ἡ κάρτα τε εὖ ἐποίησας καὶ χάρις διπλή τῶν τε λόγων καὶ τοῦ δώρου, καὶ
 3 σε ἐπὶ δειπνῶν καλέομεν. ὁ μὲν δὴ ἄλλως μέγα ποιούμενος ταῦτα ἦε ἐς
 τὰ οἰκία, τὸν δὲ ἰχθὺν τάμνοντες οἱ θεράποντες εὐρίσκουσι ἐν τῇ τηροῦ
 4 αὐτοῦ ἐνεοῦσαν τὴν Πολυκράτεος σφρηγίδα. ὥς δὲ εἶδόν τε καὶ ἔλαβον
 τάχιστα, ἔφερον κεχαρηότες παρὰ τὸν Πολυκράτεα, διδόντες δὲ οἱ τὴν
 σφρηγίδα ἔλεγον, ὅτεω τρόπῳ εὐρέθη. τὸν δὲ ὥς ἐσῆλθε θεῖον εἶναι τὸ
 43 πρῆγμα, γράφει ἐς βυβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντά μιν οἷα καταλελάβηκε,
 παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦγον, ἔμαθε, ὅτι ἐκκομίσαι τε ἀδύνατον εἴη ἄν-
 10 θρώπῳ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρὶ γήματος καὶ ὅτι οὐκ εὖ
 τελευτήσῃν μέλλοι Πολυκράτης εὐτυχέων τὰ πάντα, ὅς καὶ τὰ ἀποβάλλει
 2 εὐρίσκει. πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς Σάμον διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινήν·
 τοῦδε δὲ εἵνεκεν ταῦτα ἐποίησεν, ἵνα μὴ συντυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης
 Πολυκράτεα καταλαβούσης αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν ὥς περὶ ξείνου
 ἀνδρός.
 44 Ἐπὶ τοῦτον δὴ ὦν τὸν Πολυκράτεα εὐτυχέοντα τὰ πάντα ἐστρατεῦντο
 Λακεδαιμόνιοι ἐπικαλεσαμένων τῶν μετὰ ταῦτα Κυδωνίην τὴν ἐν Κρήτῃ
 κτισάντων Σαμίων. Πολυκράτης δὲ πέμψας παρὰ Καμβύσεια τὸν Κύρου
 συλλέγοντα στρατὸν ἐπ' Αἴγυπτον ἐδεήθη, ὅπως ἂν καὶ παρ' ἐωυτὸν
 2 πέμψας ἐς Σάμον δέοιτο στρατοῦ. Καμβύσης δὲ ἀκούσας τούτων προθύ-
 20 μως ἔπεμπε ἐς Σάμον δεησόμενος Πολυκράτεος στρατὸν ναυτικὸν ἅμα
 πέμψαι ἐωυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον. ὁ δὲ ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν, τοὺς ὑπόπτενε

AB C TM P(p) DR SV

7 Phot. *λελάβηκεν*, *Ἡρόδοτος*· καὶ *καταλελάβηκεν*. et *καταλελάβηκεν*· τὸ *κατέ-
 ληφεν*· *Ἡρόδοτος*. Antiatt. Bekk. Anecd. 104 *καταλελάβηκεν*· *Ἡρόδοτος* πρώτῳ

1 τοῦ τε δώρου καὶ τῶν λόγων D || 2 ἐπὶ δειπνῶν σε DRSV | μεγάλη DRSV ||
 3 εὐρίσκουσιν M || 4 σφρηγίδα] ση D² || 5 ἔφερον om. M | κεχαρηότες TMPD
 RSV, v. grammaticam meam 145 | παρὰ] κατὰ pM || 6 σφρηγίδα D | εὐρεθείη M
 Ald. | εἶναι om. DRSV || 7 βιβλίον ABCTMPSV fort. e βυβλίον corr. A | κατα-
 λελάβηκε ABCT καταλελάβηκε Antiatt. rell. || 8 βιβλίον ABCTMP²p βυ-
 βλίον P² cett. || 9 ἔμαθε τε ὅτι T | ἐκκομίσαι C | τε om. CT (sed post ἔμαθε
 suppl. T) || 10 ὅτι ὥς οὐκ M Ald. || 11 τελέσειν M | μέλλει CTM || 13 τοῦδε δὲ DR
 τοῦ δὲ vel τοῦδε cett. | εἵνεκεν DRV εἵνεκα M Ald. | ἐποίησεν C || 14 καταλα-
 βούσης — 16 Πολυκράτεα haplogr. om. B¹ || 15 ἀνδρός om. Mp Ald. || 18 κτησάν-
 των Σαμίων C κτησαμένων (ut vid.) Σαμίων D¹ Σαμίων κτισάντων M | πέμψας
 δὲ κήρυκα λάθρη (λάθρα R) Σαμίων Πολυκράτης MPDRSV || 19 αὐτὸν DRSV ||
 21 ἔπεμψε(v) ABCTD¹ (ut vid.) | δεόμενος ABCT δεησόμενος propos. Her-
 werden || 22 ὑπόπτενε D^{ac} ὑπόπτενε D^c cett., cf. III 68, 2; 70, 1, VI 129, 2. tem-
 porale habet augmentum (ῶ) verbum quod non est compositum, sed ab ὑποπτος
 derivatum (cf. grammaticam meam 154)

μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, ἀπέπεμπε τεσσαράκοντα τριήρεσι ἐντειλάμενος
 Καμβύση ὀπίσω τούτους μὴ ἀποπέμπειν. οἱ μὲν δὴ λέγουσι τοὺς ἀπο- 45
 πεμφθέντας Σαμίων οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ἐπέλτε ἐγένοντο
 ἐν Καρπιάῳ πλέοντες, δοῦναι σφίσι λόγον καὶ σφι ἀδεῖν τὸ προσωτέρω
 5 μηκέτι πλέειν· οἱ δὲ λέγουσι ἀπικομένους τε ἐς Αἴγυπτον καὶ φυλασσομέ-
 νους ἐνθεῦτεν αὐτοὺς ἀποδοῆναι. καταπλέουσι δὲ ἐς τὴν Σάμον Πολυ- 2
 κράτης νηυσὶ ἀντιάσας ἐς μάχην κατέστη· νικήσαντες δὲ οἱ κατιόντες
 ἀπέβησαν ἐς τὴν νῆσον, πεζομαχίσαντες δὲ ἐν αὐτῇ ἐσώθησαν καὶ οὕτω
 δὴ ἔπλεον ἐς Λακεδαίμονα. εἰσὶ δέ, οἱ λέγουσι τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου νικήσαι 3
 10 Πολυκράτεα, λέγοντες ἔμοι δοκέειν οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲν γὰρ ἔδει σφέας
 Λακεδαιμονίους ἐπικαλέσθαι, εἰ περ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ Πολυκράτεα
 παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ λόγος αἰρέει, τῷ ἐπικούρῳ τε
 μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκῆμοι ἦσαν πλήθει πολλοί, τοῦτον ὑπὸ τῶν κατιόν-
 των Σαμίων ἐόντων ὀλίγων ἐσσωθῆναι. τῶν δ' ὑπ' ἐωυτῶ ἐόντων πο- 4
 15 λιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς τοὺς νεωσοίκους
 συνειλίσσας εἶχε ἐτοιμούς, ἣν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας,
 ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις.

Ἐπεῖτε δὲ οἱ ἐξελασθέντες Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτεος ἀπίκοντο ἐς τὴν 46
 Σπάρτην, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον πολλὰ οἷα κάρτα δεό-
 20 μενοι. οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα
 ἐπιλελῆσθαι, τὰ δὲ ὕστατα οὐ συνίεναι. μετὰ δὲ ταῦτα δεύτερα κατα- 2
 στάντες ἄλλο μὲν εἶπον οὐδέν, θύλακον δὲ φέροντες ἔφασαν τὸν θύλακον
 ἀλφίτων δέσσειν. οἱ δὲ σφι ὑπεκρίναντο τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι, βοη-
 47 θέειν δ' ὧν ἔδοξε αὐτοῖσι. καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύοντο
 25 Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ Σάμον, ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι, εὐεργεσίας ἐκτίνοντες,

AB C TM P(p) DR SV

T 14–17 Suid. s. v. νεώσοικοι: ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ'
 ἐωυτῶ – νεωσοίκοις || 21 Plut. mor. 232d Σαμίων πρεσβευταῖς μακρολογοῦσιν
 ἔφασαν οἱ Σπαρτιάται· τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθμεν, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμεν

1 τεσσαράκοντα TRS || 2 ὀπίσω om. M || 3 Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτεος MPDRSV |
 ἐγίνοντο C || 4 σπάρτῃ σφι ABCTMP | τῷ CV || 6 αὐτοὺς ἐνθεῦτεν DRSV | ἀποδοῖ-
 ναι T || 7 ἀντίσας D¹ || 8 ἐσώθησαν RSV || 10 ἔδε C || 11 ἐπικαλέσασθαι DRSV |
 ἱκανοὶ ἦσαν M Ald. || 12 τούτῳ DRSV | τε om. ABCP¹ hab. P²p cett. || 13 πλή-
 θη R πληθ*** M | τούτων SV || 14 ἐσωθῆναι RV | ἐωυτὸν DRSV ἐωυτῶ Suid.
 rell. || 15 τοὺς om. Suid. || 17 τοῖσι om. TMD hab. Suid. rell. || 18 ἐξελαθέντες M
 Ald. || 20 ὑπεκρίνοντο T || 21 ἐπιλελῆσθαι – ὕστατα om. A¹, in mg. sub obelo
 suppl. A man. post. | ἐπιλελῆθῆναι DRSV cf. Plut. | ὕστερα S Plut. || 22 θύλακα C
 om. M Ald. || 23 περιεργάσθαι vel περιεργάσθαι ABM περιεργάσασθαι B^{2ms}D
 RSV | βοηθεῖν CTFDRSV || 24 ὧν om. M || 25 ἐκτίνοντες ABMRSV Ald. litte-
 ris ei litteram i suprascr. A man. post.

- ὅτι σφι πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοήθησαν ἐπὶ Μεσσηνίους, ὥς δὲ Λακε-
 δαιμόνιοι λέγουσι, οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεομένοισι Σαμίοισι ἐστρατεύοντο
 ὥς τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν ἥγον Κροίσῳ,
 καὶ τοῦ θώρηκος, τὸν αὐτοῖσι Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐπέμψε δῶρον.
 2 καὶ γὰρ θώρηκα ἐλήσαντο τῷ προτέρῳ ἔτει ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι 5
 ἐόντα μὲν λίνεον καὶ ζῶων ἐνφασμένων συγχῶν, κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ
 3 καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου· τῶν δὲ εἵνεκα θωρημάσαι ἄξιον, ἀρπεδόνῃ ἐκάστη
 τοῦ θώρηκος ποιέει· εὐῖσα γὰρ λεπτὴ ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἐωντῇ τριηκο-
 σίας καὶ ἐξήκοντα, πάσας φανεράς. τοιοῦτος ἑτέρος ἐστὶ καὶ τὸν ἐν Αἰν-
 δῳ ἀνέθηκε τῇ Αθηναίῃ Ἀμασις.
 48 Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι καὶ
 Κορίνθιοι προθύμως· ὕβρισμα γὰρ καὶ [εἰς] τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων
 γενόμενον γενεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 2 χρόνον τοῦ κρητῆρος τῇ ἀρπαγῇ γενορός. Κερκυραίων γὰρ παῖδας τρη-

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι Κερκυραίων παῖδας (48, 2) — Σάμιοι (48, 4) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exc. XX

1ss. Plut. de Hdt. mal. 21s. (mor. 859b) ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῶν βίβλων . . . αὐτοὺς
 μὲν οἶσθαι φησι καὶ λέγειν Σαμίους, ὥς χάριν ἐκτίνοντες αὐτοῖς τῆς ἐπὶ Μεσσηνίους
 (Μεσσηνίης codd.) βοηθείας στρατεύσειαν, τοὺς τε φεύγοντας κατάγοντες τῶν πολιτῶν
 καὶ τῷ τυράνῳ πολεμοῦντες . . . συνεπελάβοντο γὰρ, φησι, τοῦ στρατεύματος <τοῦ>
 ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι Κορίνθιοι προθύμως (48, 1) ὕβρισματος εἰς αὐτοὺς ὑπὸ Σα-
 μίων πρότερον ὑπάρξαντος· ἦν δὲ τοιοῦτο· Κερκυραίων παῖδας τριακοσίους τῶν πρώ-
 των Περίανδρος ὁ Κορίνθου τύραννος ἐπ' ἐκτομῇ παρ' Ἀλυάττην ἐπέμπε (48, 2)·
 τούτους ἀποβάνας εἰς τὴν νῆσον οἱ Σάμιοι διδάξαντες ἐν ἱερῷ Ἀρτέμιδος ἱκέτας
 καθίζεσθαι καὶ τρωκτὰ προτιθέντες αὐτοῖς ὀσημέραι σῆσάμον καὶ μέλιτος περιποιή-
 σαν (48, 3) . . . Κορίνθιοι δὲ τί παθόντες ἐτιμωροῦντο Σαμίους . . . καὶ ταῦτα μετὰ
 τρεῖς γενεάς (cf. 48, 1) ὀργὴν καὶ μνησικακίαν ἀναφέροντες ὑπὲρ τυραννίδος;

7 Poll. VII 31 'ἀρπεδόνας' . . . τὰ νήματα εἶπεν Ἡρόδοτος || 12 Lex. Vind. 87
 'εἶχεν' ἀντὶ τοῦ 'ὑπῆρχεν'· <Ἡρόδοτος>· ὕβρισμα — γενόμενον

1 αὐτῶν DRV | Μεσσηνίους RV || 2 οὐκ οὕτω| οὕκω τι M Ald. οὕκω τοῦ pro-
 pos. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 | δεόμενοι Σαμίοισι DRSV
 Σαμίοισι δεομένοισι M || 3 Κροίσου D || 4 ὁ om. M || 6 συγχῶν — δέ| συγχῶν καὶ
 κεκοσμημένων D om. RSV || 7 θανμάσαι T || 8 θώρηκος M | ἐωντῷ Mp || 12 εἰς
 ABRV ἐς cett. secl. Powell coll. I 69, 3, conservat Servais AC 38, 1969, 63
 coll. VI 87 (ὕβριζεν ἐς) necnon II 53, 3 (ἔχεν ἐς 'spectare ad'); delere tamen malim
 illud εἰς a dialecto abhorrens (v. praef. XXIII) || 13 <γ'> γενεῇ i. e. <τρίτῃ> γενεῇ
 propos. Stein Vindic. Hdt. 18, iam antea Panofka Res Samiorum, Berolini 1822,
 30ss. (cf. Servais 65, 68), dubito vero num antiquissimi scribae notis numericis pro
 ordinalibus sint usi, et cf. quae ad p. 285, 15 adnotavimus | τούτου| τούτου ὕμνων T |
 <οὐ> κατὰ Vollgraf Mn. 50, 1922, 67s. | κατὰ — 14 γενορός secl. Servais 77s. chro-
 nologiae imprimis discrepantia necnon varietate temporum participiorum adduc-
 tus | δὴ M Ald. || 14 Κερκυρέων B

κοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων *Περιάδρος* ὁ *Κυψέλου* ἐς *Σάρδεις* ἀπέπεμψε
παρὰ *Αλνάττεα* ἐπ' ἑκτομῇ, προσσχόντων δὲ ἐς τὴν *Σάμον* τῶν ἀγόντων
τοὺς παῖδας *Κορινθίων* πυθόμενοι οἱ *Σάμιοι* τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγολατο
ἐς *Σάρδεις*, πρῶτα μὲν τοὺς παῖδας ἐδίδαξαν ἱροῦ ἄφασθαι *Ἀρτέμιδος*, μετὰ 3
⁵ δὲ οὐ περιορῶντες ἀπέλκειν τοὺς ἰκέτας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, σιτίων δὲ τοὺς παῖδας
ἐργόντων *Κορινθίων* ἐποίησαντο οἱ *Σάμιοι* ὁρτὴν, τῇ καὶ νῦν ἔτι χρέωνται
κατὰ ταῦτά· νυκτὸς γὰρ ἐπιγενομένης, ὅσον χρόνον ἰκέτευσον οἱ παῖδες,
ἴστασαν χοροὺς παρθένων τε καὶ ἡιδέων, ἰστάντες δὲ τοὺς χοροὺς τρωκτὰ
σησάμον τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νόμον φέρεσθαι, ἵνα ἀρπάζοντες οἱ
¹⁰ τῶν *Κερκυραίων* παῖδες ἔχοιεν τροφήν. ἐς τοῦτο δὲ τοιαύδε ἐγένετο, ἐς δ' 4
οἱ *Κορινθιοὶ* τῶν παιδῶν οἱ φύλακοι οἴχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς δὲ παῖδας
ἀπήγαγον ἐς *Κέρκυραν* οἱ *Σάμιοι*. εἰ μὲν νυν *Περιάδρου* τελευτήσαντος 49
φίλια ἦν τοῖσι *Κορινθίοις* πρὸς τοὺς *Κερκυραίους*, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελά-
¹⁵ βοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ *Σάμον* ταύτης εἵνεκεν τῆς αἰτίας· νῦν
δὲ αἰεὶ, ἐπεῖτε ἔκτισαν τὴν νῆσον, εἰς ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἐγγύτατοι

AB C TM P(p) DR SV

εἰσε]κεν (49, 1) — α[τασθαλον (49, 2) Pap. Ox. 1619 col. XVIII valde mutilata

8 Lex. Vind. 151 'παρθένος' ἐπὶ γυναικός, 'ἡίδεος' ἐπὶ ἀνδρός· Ἡρόδοτος· ἴστα-
σαν — ἡιδέων

1 ἀνδρῶν om. Plut. | *Κυψέλου* MR Ald. | *Σάρδεις* Const. Σαρ^δ V | ἐπεμψε
Const. || 2 προσχόντων TMPDRSV | ἐς] πρὸς DRSV || 3 ἐπ' οἷσιν ἀγολατο D ἐπ'
οἷσιν ἀγολατο R ἐπεὶ συνάγοντο SV ἐπ' οἷσι ἀγαγολατο οἱ παῖδες Mp Ald. ἐπ'
οἷσι ἀγολατο Const. || 4 τοὺς παῖδας] αὐτοὺς M | ἱεροῦ Const. || 5 περιορῶντες MPp
Ald. περιορῶντες C περιορῶντας T περιορῶντες RV περιορῶντες Const. rell. ||
⁶ ἐργόντων DRV ἐργόντων Const. rell. | τῶν *Κορινθίων* DRSV *Κορινθίων*
Const. rell. | ἐορτὴν ut vid. M | χρέονται MPp || 7 ταῦτά] τοῦτο SV | ἰκετεύοντο
DRSV ἰκέτευσον Const. rell. || 8 παρθένων — χοροὺς haplogr. om. SV | χωροὺς
Const. || 10 τοιαύδε ἐγένετο scripsi: τότε ἐγένετο DRSV οἱ ἐγένετο ABCTP οἱ
ἐγένετο Mp Ald. (ταῦδε olim exstitisse censeo) τοῦτο ἐγένετο T² | ἐς δ] ἔτι ἐς τω-
τόν ἐς δ DRS (τωτόν in ras.) V ὅσον Const. || 11 οἴχοντο DRSV οἴχοντο (ex
ὤχοντο fort. ortum) MPp Const. || 13 φίλια ἦν τοῖσι *Κορινθίοις* SV τοῖσι *Κορι-*
¹⁵ *νθίοις* φίλα ἦν ABCTMP | συνεβάλοντο R || 14 ἐνεκα p Ald.]κερ Pap. Ox. 1619 ||
ἀλλήλοισι secl. Schaefer Schweighaeuser, assentit Gebhardt Progr. Gymn. Chur.
1856]λοισι Pap. Ox. 1619 | ἐγγύτατοι scripsi: ἐωντοί DRSV ἐωντοῖσι cett. vo-
cem ἐγγύς si sensu locali comprehendas, fort. ἐγγύτατοι ἐωντοῖσι exstiterat olim;
si vero significatione proximitatis vel consanguineitatis, distinguendum potius
ἐόντες ἐγγύτατοι τούτων, ὧν (sic) εἵνεκεν ἀπεμνησικαέων 'maxime consanguinei
eorum, quorum causa (vel proximi earum rerum, quarum causa, cf. l. 13 et com-
prehendas ὕβρισμα ... γενόμενον γενεῇ (p. 284, 13) 'iniuria (eorum) genti facta'
indignabantur Corinthii' (εἵνεκεν ad personam spectans apud nostrum etiam I 42, 2
invenitur). praeterea hoc loco ἐωντοῖσι reflexivum non videtur cum reciproco ἀλλή-
λοισι coniungi posse (de his pronominiibus coniunctis v. quae disserunt Kuehner-
Gerth I 573 s., secundum quos IV 11, 3 sic est interpretandum: τοῖσι βασιλεῦσι δόξαι
ἐν τῇ ἐωντῶν κείσθαι ἀποθανόντας ... ὥς δὲ δόξαι σφι ταῦτα, διαστάντας ... μάχε-
σθαι πρὸς ἀλλήλους ['inter se']· καὶ τοὺς μὲν ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἐωντῶν ['pro-

2 τούτων, ὧν εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. ἀπέπεμπε
 δὲ ἐς Σάρδις ἐπ' ἑκτομῇ Περίανδρος τῶν πρώτων Κερκυραίων ἐπιλέξας
 τοὺς παῖδας τιμωρεύμενος· πρότεροι γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ἤρξαν ἐς αὐτὸν
 50 πρῆγμα ἀτάσθαλον ποιήσαντες. ἐπεῖτε γὰρ τὴν ἑωντοῦ γυναικα Μέλισσαν
 Περίανδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοιγάρδε οἱ ἄλλην συνέβη πρὸς τῇ γε-
 2 καίνῃ γενέσθαι· ἥσάν οἱ ἐκ Μελίσσης δύο παῖδες, ἡλικίην δὲ μὲν ἑπτα-
 2 καίδεκα, ὁ δὲ ὀκτωκαίδεκα γεγονώς. τούτους δὲ μητροπάτωρ Προκλῆς
 ἐὼν Ἐπιδαύρου τύραννος μεταπεμψάμενος παρ' ἑωντὸν ἐφιλοφρονέτο,
 ὥς εἰκὸς ἦν θυγατρὸς ἐόντας τῆς ἑωντοῦ παῖδας. ἐπεῖτε δὲ σφεας ἀπε-
 3 πέμπετο, εἶπε προπέμπων αὐτούς· ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὅς ὑμέων τὴν
 10 μητέρα ἀπέκτεινε; τούτο τὸ ἔπος δὲ μὲν πρεσβύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λό-
 γῳ ἐποιήσατο· ὁ δὲ νεώτερος, τῷ ὀνόματι ἦν Λυκόφρων, ἡλγησε ἀκούσας
 οὕτως ὥστε ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον αἶτε φονεὰ τῆς μητρὸς τὸν πα-
 τέρα οὔτε προσεῖπε, διαλεγόμενῳ τε οὗ τι προσδιελέγετο ἱστοροῦντί τε
 λόγον οὐδένα ἐδίδον. τέλος δὲ μιν περιθύμους χολούμενους οἱ Περίανδρος
 15 51 ἐξελάνει ἐκ τῶν οἰκίων. ἐξελάσας δὲ τοῦτον ἰσθόρει τὸν πρεσβύτερον, τά-
 σφι δὲ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ἀπηγγέτο ὥς σφεας φιλοφρόνως
 ἐδέξατο, ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπεος τό σφι δὲ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, αἶτε
 οὐ νόφ λαβίων, οὐκ ἐμέμνητο. Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι

AB CT P(p)M DR SV

priis neque alienis manibus'] . . .); pace Powell s. v. dubito num noster ἑωντῶν
 eodem sensu ac ἀλλήλων usus sit | οἰκίῃσι ἐόντες ἑωντοῖσι Reiske ἐόντες ἑωντοῖσι
 ὁμαῖμονες Stein in ed. ad usum schol. conf. ἐόντες οἱ ὧντοῖ 'quamvis iidem sint'
 Wesseling ἐόντες ἑωντοῖσι συγγενέες Valckenaer ἐρίζοντες ἑωντοῖσι Krueger.
 ἐόντες crucibus inclusit Hude, sed verbum ἐστί (vel εἰσί) cum partic. ἐὼν coniunc-
 tum invenitur etiam II 7, 1, IV 46, 3

1 ὧν sine spiritu A ὧν edd. | διαφ[]ων εν[Pap. Ox. 1619 | ἐνεκεν DRV
 εἵνεκα M Ald. || 1, 2 ἔπεμπε δὲ PMDRS | πεμπε δε Pap. Ox. 1619 ἀπέπεμπε AV
 (in fine versus A, δὲ in mg. adscr. A²) || 2 Σάρδεῖς T || 3 τιμωρεύμενος DRSV
 τιμωρεύμενος Pap. Ox. 1619 rell. | πρότερον DRSV πρώτοι T non exstat Pap.

Ox. 1619 | οἱ — 4 γὰρ haplogr. om. SV | ἤρξαντο D || 4 πρῆγμα Pap. Ox. 1619.
 cf. 57, 1 et v. grammaticam meam 36 | Μέλισσαν A¹ || 5 γεγονοίη AB οἱ expunx.
 et vi suprascr. A || 6 Μελίττης DRSV || 7 ὀκτωκαίδεκα ἑπτα ABCTPM || 8 ἐφι-
 λοφρονέε τε MDRSV || 9 ἐπεὶ DRSV || 13 οὕτω PMDRSV | εἰς RV^c || 14 προσεῖπε
 RSV | διαλεγόμενον DRSV | οὐ τι] οὐ pM Ald. οὔτε cett., corr. Reiz, cf. Ham-
 mer De te partic. usu Hdt. . . ., diss. Lipsiae 1904, 14 || 15 περιθύμους χολούμενους AB
 scripsi: περιθύμους ἐχόμενος DRSV περιθυμῶι (accentu omisso A) ἐχόμενος AB
 περὶ θυμῶι ἐχόμενος CP περὶ θυμῶ ἐχόμενος TM Ald. (eum οἱ quae scripsimus
 maxime congruunt, antiquitus credo ΠΕΡΙΘΥΜΩΣΧΟΛΟΜΕΝΟΝ in ΠΕΡΙΘΥΜΩΣΧΟΧΟ-
 ΜΕΝΟΝ esse depravatam) περὶ θυμῶ ἐχόμενος coni. Gebhardt Progr. Iohann.
 Lüneb. Pasch. 1862 περιθύμους ἔχων Abichtio duce Hude coll. II 162, 5 ||
 15—16 οἱ Περίανδρος ἐξελάνει scripsi: ὁ Περίανδρος ἐξελάνει ABCTPM ὁ Περι-
 ανδρος ἐξελάνει οἱ DS οἱ Περίανδρος ἐξελάνει οἱ RV || 16 πρεσβύτατον ABC
 17 ἀπηγγέατο T ἀπηγγέατο C | ὧς] ὅτι T | σφεας om. M || 18 Πατροκλῆς T
 19 οὐδεμίαν M Ald.

μὴ οὐ σφι ἐκείνον ὑποθέσθαι τι ἐλπιάρεε τε ἱστορέων· ὁ δὲ ἀναμνησθεὶς 2
εἶπε καὶ τοῦτο. Περιάνδρος δὲ νῶφ λαβὼν καὶ τοῦτο καὶ μαλακὸν ἐνδιδο-
ναι βουλόμενος οὐδέν, ἧ ὁ ἐξελασθεὶς ἐπ' αὐτοῦ παῖς δίαίταν ἐποιέετο,
ἐς τούτους πέμπων ἄγγελον ἀπηγόρευε, μὴ μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ὁ δὲ 3
5 ὅπως ἀπελαννόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπηλαύνετ' ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης
ἀπειλούντός τε τοῦ Περιάνδρου τοῖσι δεξαμένοισι καὶ ἐξείργειν κελεύον-
τος, ἀπελαννόμενος δ' ἂν ἦε ἐπ' ἑτέραν τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ ἅτε Περιάν- 52
δρου κήρυγμα ἐποιήσατο, ὃς ἂν ἡ οἰκίῳσι ὑποδέξηται μιν ἢ προσδιαλεχθῇ,
10 ἰοῖν ζῆμῖν τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσην δὴ εἶπας. πρὸς τὸν δὴ 2
τοῦτο τὸ κήρυγμα οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι οὔτε οἰκίοισι δέκεσθαι ἠθέλε·
πρὸς δὲ οὐδὲ αὐτὸς ἐκείνους ἐδικαίον πειρωσθαι ἀπειρημένον, ἀλλὰ διακαρ-
τερέων ἐν τῇσι στοῖσι ἐκαλυνδέετο. τετάρτη δὲ ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περιάν- 3
δρος ἄλονσίησι τε καὶ αἰσίτησι συμπεπτωκότα οἴκτειρε· ὑπεὶς δὲ τῆς ὀργῆς
15 ἦε ἄσπον καὶ ἔλεγε· ὦ παῖ, κόττερα τούτων αἰρετώτερα ἔστι, ταῦτα, τὰ
νῦν ἔχον προήσσει, ἧ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ, τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα
ἐόντα τῷ πατρὶ ἐπιτίθειον παραλαμβάνειν; ὃς ἐὼν ἐμός τε παῖς καὶ Κο- 4
ρίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς ἀλήτην βίον εἶλεν, ἀντιστατέων τε καὶ
ὀργῇ χρεώμενος, ἐς τὸν σε ἦκιστα ἔχρη. εἰ γάρ τις συμφορῇ ἐν αὐτοῖσι ἐγε-
20 γόνηε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις, ἐμοὶ τε αὕτη γέγονε καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ
πλεῦν μέτοχός εἰμι, ὅσῳ αὐτὸς σφε' ἐξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν, ὅσῳ 5
φθονέεσθαι χρεῖσπον ἔστι ἢ οἰκτεῖρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν τί ἐστι ἐς τοὺς

AB CT P(p)M DR SV

αἰσῖται[σι (52, 3) —]γεγονέες ε[ξ] (52, 4) Pap. Ox. 1619 col. XX

Σὺ δὲ — εἰς τὰ οἰκεῖα (52, 5) exc. Stob. III 69

1 τι] τε RV | ἐλπιάρει DRSV || 2 καὶ τοῦτο secl. Krueger, sequ. Stein Hude ||
3 ἐξελασθεὶς MD Ald. | ὑπὸ ἑωντοῦ DRSV || 4 εἰς RV | οἰκίῳσι T || 5 ἔλθῃ V |
ἔλθοι — 7 ἀπελαννόμενος haplogr. om. R | ἀπελαύνετ' MDSV Ald. || 6 ἐπιλέγον-
τός DSV | ἐξείργειν CP || 7 δ' ἂν ABCTP om. M fort. δ' ἂν ἦε scribendum
voce ἑτέραν ad illam domum (ἀπὸ ταύτης 5) sociorum spectante ad quos prius dever-
tit | τῶν ἑτέρων CRV¹ || 8 ἐκδέκοντο C (quod ex ἐδέκοντο non habeo dubium quin
sit natum) || 9 κήρυκα C | ἧ¹ οἱ ἧ D om. pM Ald. | οἰκίῳσι T | δέξεται DRSV ||
11 οἰκίῳσι T || 12 ἐδικαίειν CTPM || 13 ἐν om. DRV | στοῖσι ABTPM στολήσι C |
ἐκαλυνδέετο D^c || 15 τούτων αἰρετώτερα om. B¹ || 16 καὶ τὰ ἀγαθὰ pM Ald. καὶ ἀγα-
θὰ Pap. Ox. 1619 || 17 ἐπιτίθειον T | τε om. M [H] || 18 εἶλεν R || 19 χρεώμενος Pp
los Pap. Ox. 1619 | εἰς AB ἐς Pap. Ox. 1619 cett. | ἐγγεγονέες(v) DRV γέγονε
propos. Krueger, supervacaneo tamen cum alia possint usurpari tempora cum lo-
quitur de 'mundo de quo agitur' vel de 'rebus quae contingunt illi qui loquitur'
(besprochen) vel ('erlebte Welt') alia cum de rebus gestis ('erzählte Welt') ||
20 ἐμοὶ] ἐμῇ SV || 21 ὅσον SV^{ac} | σφε' v. grammaticam meam 105 τε T | ἐξεργ-
ασάμην AB ἐξεργασάμην T | ὅσον Stob. || 22 χρεῖσπον CTM Stob. codd. plur. |
τί ἐστι ἐς] τι ἐς ex haplogr. ABCTPM ἐστι ἐς Stob.

6 τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσοντας τεθυμῶσθαι, ἅπιθι ἐς τὰ οἰκία. Περίαν-
 δρος μὲν τούτοις αὐτὸν κατελάμβανε, ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν
 πατέρα, ἔφη δὲ μιν ἱερὴν ζημίην ὀφείλειν τῷ θεῷ ἑωυτῷ ἐς λόγους ἀπ-
 ικόμενον. μαθὼν δὲ ὁ Περιάνδρος, ὡς ἀπορόν τι τὸ κακὸν εἶη τοῦ παιδὸς
 7 ραν, ἐπεκράτεε γὰρ καὶ ταύτης· ἀποστείλας δὲ τοῦτον ὁ Περιάνδρος ἐστρα-
 τεύετο ἐπὶ τὸν πενθερὸν Προκλέα ὡς τῶν παρεόντων οἱ πρηγμάτων ἐόντα
 αἰτιώτατον καὶ εἴλε μὲν τὴν Ἐπίδανρον, εἴλε δὲ αὐτὸν Προκλέα καὶ
 53 ἐξώγρησε. ἐπεὶ δὲ τοῦ χρόνου προβαίνοντος ὁ τε Περιάνδρος παρηβήκεε
 καὶ σννεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρηγμάτα ἐπορᾶν τε 10
 καὶ διέπειν, πέμπων ἐς τὴν Κέρκυραν ἀπεκάλει τὸν Λυκόφρονα ἐπὶ τὴν
 τυρανίδα· ἐν γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνώρα, ἀλλὰ οἱ
 2 κατεφαίνετο εἶναι νωθέστερος. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἤξιωσε
 τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. Περιάνδρος δὲ περιεχόμενος τοῦ κρηνέω δεύ-
 τερα ἀπέστειλε ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀδελφεήν, ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν 15
 3 μάλιστα ταύτης ἂν πεῖθεσθαι. ἀπικομένης δὲ ταύτης καὶ λεγούσης ὧ παῖ,
 βούλει τὴν τε τυρανίδα ἐς ἄλλους πεσέειν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 διαφορηθέντα μᾶλλον ἢ αὐτὸς σφε' ἀπελθὼν ἔχειν; ἅπιθι ἐς τὰ οἰκία,
 4 παῦσαι σεωυτὸν ζημιῶν· φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν· μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν
 ἰῶ· πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέει. πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ 20
 μητρῴα διζήμενοι τὰ πατρῴα ἀπέβαλον· τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, πολ-
 λοι δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσι· ὁ δὲ γέρων τε ἤδη καὶ παρηβηκῶς· μὴ ὧς τὰ

AB CT P(p)M DR SV

πεσεειν] καὶ (53, 3) — καὶ παρηβηκῶς (53, 4) Pap. Ox. 1619 col. XXII valde mutilata

Ἡ φιλοτιμίη — ἀπέβαλον (53, 4) exc. Stob. XLIX 28 et inde Τυραννὶς — ἐρασταὶ εἰσιν (53, 4) exc. Stob. XXVIII 12 Φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν (53, 4) exc. paroe-miogr. X

Σχόλ. 53, 4 (ad ὁ δὲ) πατήρ A man. rec.

1 τοκέας M Ald. | ἐς τὰ οἰκεῖα Stob. || 2 ἀμείβετο D || 3 ἱερὴν T || 4 εἶη τὸ κα-
 κὸν M || 5 μιν om. T | πλοῶν MS Ald. || 6 ἐπεκράτει M || 7 Πατροκλέα T | ὡς —
 8 Π(ατ)ροκλέα haplogr. om. T | οἱ om. DRSV || 9 παραβαίνοντος C | τε secl. Cobet,
 sequ. Hude || 10 δυνατὸς εἶναι RSV | ἐπορῶν D || 11 πέμπων ABCPTM | εἰς R |
 ἐπεκάλει M Ald. || 12 ἐν] ἐπὶ M | δὴ om. M | οὐκ ἐνώρα PMS οὐκων ἐνώρα
 ABC || 13 ἀνακρίσεως M ἀποκρίσιος DRSV || 15 ἀπέστειλε ABCPM ἐπέστει-
 λεν T | αὐτῷ T ἑωυτοῦ T || 16 ταύτη ἂν ABCPTM || 17 τὴν om. R | τε om. DR
 SV | πεσέειν ἔχειν καὶ pM || 18 σφε' v. gramm. meam 105 | ἅπιθι] ἀπελθε DRSV
 non exstat Pap. Ox. 1619 | εἰς M || 19 ἡ φιλοτιμίη DRSV Stob. φιλοτιμίη X
 rell. litteris τι litteras θυ suprascr. A man. rec. | λοτιμιη Pap. Ox. 1619 | κτῆ-
 μα R | καὶ μὴ (καὶ del. man. rec.) A | τὸ κακὸν κακῷ M Ald. τῷ κακῷ τὸ κα-
 κὸν Pap. Ox. 1619 Stob. rell. || 20 προτιθέει Stob. || 21 μετέβαλον ABCPT
 ἀπέβαλον Stob. rell. non exstat Pap. Ox. 1619 || 22 ἤδη] δὴ DR | ἡ Pap.
 Ox. 1619 om. SV | μὴ ὧς] μηδὲς D^{ac}SV μηδὲς R

σεωντοῦ ἀγαθὰ ἄλλοισι', ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ 5
πατρὸς ἔλεγε πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑποκρινάμενος ἔφη οὐδαμᾶ ἤξειν ἐς Κόριν-
θον, ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα. ἀπαγγειλάσης δὲ ταύτης 6
ταῦτα τὸ τρίτον Περιάνδρος κήρυκα πέμπει βουλόμενος αὐτὸς μὲν ἐς
5 Κέρκυραν ἵκειν, ἐκείνων δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπικόμενον διάδοχον
γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. κατανέσαντος δ' ἐπὶ τοῦτοισι τοῦ παιδὸς ὁ μὲν 7
Περιάνδρος ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς οἱ ἐς τὴν Κόρινθον.
μαθόντες δὲ οἱ Κερκυραῖοι τούτων ἕκαστα, ἵνα μὴ σφι Περιάνδρος ἐς
τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεηνίσκον. ἀντὶ τούτων μὲν Περιαν-
10 δρος Κερκυραίους ἐτιμωρόετο.
Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὥς ἀπίκοντο, ἐπολιόρκειον Σάμον· 54
προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ μὲν πρὸς θαλάσση ἐστεῶτος πύργου
κατὰ τὸ προάστιον τῆς πόλιος ὑπερέβησαν, μετὰ δὲ αὐτοῦ βοηθήσαντος
Πολυκράτεος χειρὶ πολλῇ ἀπηλάσθησαν. κατὰ δὲ τὸν ἐπάνω πύργον τὸν 2
15 ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ ὄρους ἐπεόντα ἐπεξῆλθον οἱ τε ἐπικούριοι καὶ αὐτῶν
Σαμίων συχνοί, δεξάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον
ἔφευγον ὀπίσω· οἱ δὲ ἐπισπόμενοι ἔκτεινον. εἰ μὲν νυν οἱ παρόντες Λακε- 55
δαιμονίων ὅμοιοι ἐγίνοντο ταύτην τὴν ἡμέρην Ἀρχίη τε καὶ Λυκώπη,
αἰρέθη ἂν Σάμος. Ἀρχίης γὰρ καὶ Λυκώπης μόνουι συνεσπεσόντες φεύ-
20 γουσι ἐς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοισι καὶ ἀποκλισθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ
ἀπέθανον ἐν τῇ πόλει τῇ Σαμίων. (τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίω τούτου γεγονότι 2
ἄλλῳ Ἀρχίῃ τῷ Σαμίῳ τοῦ Ἀρχίω αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην —

AB C TM P(p) DR SV

ἐκτείνον (54, 2) — [Σαμιοισι] (55, 1) Pap. Ox. 1619 col. XXIII valde mutila
Σχόλ. 54, 2 (ad ῥάχιος pertinet) ε[πι] του α[κ]ρωτηριου Pap. Ox. 1619²

14–16 Lex. Vind. 63 'ἐπεξῆλθον' ἀντὶ τοῦ 'κατέφυγον'. Ἡρόδοτος· κατὰ δὲ —
συχνοί || 19 Greg. Cor. 1. 2 (v. ad Moschop. 1, 9)

1 ἑωντοῦ DRSV | τὰ ταῦτα M || 2 ὑποκρινόμενος MPp Ald. || 4 ὁ Περιαν-
δρος M Ald. | πέμπει κήρυκα DRSV || 5 ἐκέλευεν T || 6 γενέσθαι MpS Ald. |
κατανέσαντος V καταρέσαντος S | δὲ καὶ ἐπὶ SV || 7 οἱ om. DRSV, cf. J. Weber,
Der sympathetische Dativ bei Hdt., diss. Monast. 1915, 41s. || 11 δὲ om. D ||
12 ἐστώτος AB || 13 προάστιον codd. | ἐπέβησαν DRSV | μετὰ — 14 ἀπηλάσθη-
σαν haplogr. om. M || 14 ἀπηλάσθησαν pD Ald. | κατὰ δὲ αὐτῶν ἐπάνω πύργου ἐπὶ
Lex. Vind. || 15 ῥάχιος Lex. Vind. | οὗρος CTMPD² | ἐπεόντα om. Lex. Vind. |
ἐξῆλθον D ἐπεξῆλθον Lex. Vind. rell. | αὐτῶν τῶν D || 17 ἐπισπόμενοι TV |
ἐκτεινον — παρόντες ἐκτείνοντες D¹ RSV καὶ κτείνοντες D² [νον ει με[Pap.
Ox. 1619 || 18 ἐγίνοντο ABTMS]νο Pap. Ox. 1619 || 19 αἰρέθησαν Σαμίους
D^{ac} RSV οἱ αἰρέθησαν Σαμίοι D^c]ος Pap. Ox. 1619 | Ἀρχίης γὰρ] ὁ δὲ Ἀρ-
χίης Greg. Cor. | συνεσπεσόντες ABM συμπεσόντες RSV συ]p[Pap. Ox. 1619 ||
20 τοῖς T | ἀποκλισθέντες T || 21 πόλει A^c BCTD² S | τῶν Σαμίων M | τού-
του om. Greg. Cor. inter lin. add. V || 22 ἄλλο M | τῷ τῶν D | ἐν Πιτάνῃ T
ἐπιτάνῃ B¹

- δήμον γὰρ τούτου ἦν —, ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα τε Σαμίους καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον τοῦνομα τεθῆναι, ὅτι οἱ ὁ πατὴρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελεύτησε· τιμᾶν δὲ Σαμίους ἔφη, διότι ταφήναι οἱ τὸν πάπ-
 56 πον δημοσίῃ εὖ ὑπὸ Σαμίων.) Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς σφι τεσσαράκοντα ἐγερόνεσαν ἡμέραι πολιορκέουσι Σάμον ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο
 2 τῶν προηγημάτων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Πελοπόννησον. ὥς δὲ ὁ ματαιώτερος λόγος ὀρμηται, λέγεται Πολυκράτεα ἐπιχώριον νόμισμα κόψαντα πολλὸν μολύβδον καταχρυσώσαντα δοῦναι σφι, τοὺς δὲ δεξαμένους οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι. ταύτην πρώτην στρατιὴν ἐς τὴν Ἀσίην Λακεδαιμόνιοι
 57 Λωριέες ἐποιήσαντο. οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτεα στρατευσάμενοι Σαμίων, ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ἀπολείπειν ἐμελλον, καὶ αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐς
 2 Σίφνον· χρημάτων γὰρ ἐδέοντο, τὰ δὲ τῶν Σιφνίων προήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετ' ἄλλων οὕτω, ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνάκειται ὁμοία
 15 τοῖσι πλουσιωτάτοις· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα τῷ ἐνιαυτῷ ἑκάστῳ χρήματα διενέμοντο. ὅτε ὦν ἐποיעύντο τὸν θησαυρόν, ἐχρέοντο τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἷά τέ ἐστι πολὺν χρόνον παραμένειν· ἢ δὲ Πυθίῃ ἐχρησέ σφι, τὰδε
 4 'ἀλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανίῃ λευκὰ γένηται λεύκοφρος τ' ἀγορή, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς φράσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν.'

20

AB C TM P(p) DR SV

δου]ρ[αι (56, 2) — ε]π[λόντων (57, 2) Pap. Ox. 1619 col. XXIV valde mutilata

1 Greg. Cor. 7 (v. ad Moschop. 30) || 13 id. 4. 14 (v. ad Moschop. 8 et quae ad I 47, 3 sunt laudata) || 18 id. 17 τὸ 'ὦν', ὃ σημαίνει τὸ 'ὑπάρχων', 'ἔων' λέγουσι· καὶ Ὅμηρος . . . καὶ Ἡρόδοτος· εἰ αὐτοῖσι — παραμένειν

1 γὰρ τούτου] ταυτοῦ τοῦ DR Greg. Cor. ταυτοῦ SV | ξείνων πάντων om. M | ἐτίμα τε] ἐτιμάτο ABC T || 2 οἶνομα DRSV | ὁ om. M Ald. || 4 εὖ ὑπὸ Σαμίων] ὑπὸ Σαμίων ABC T ὑπὸ Σαμίων εὖ MP Ald., cf. VI 30, 2 | τεσσαράκοντα AB PSV^{ac} || 5 προεκόπτετο M || 6 Πελοπόννησον A¹R | τὴν Πελοπόννησον MP Ald. | ματαιώτατος D || 7 ὀρμηται CTMPD²RSV | ὀρμηται λέγεσθαι, Πολυκράτεα propos. Wesseling, sequ. Hude, reiecit Schweighaeuser coll. VII 189, 2; λέγεται secl. Stein iamque Schweighaeuser dubitaverat an glossa irrepsisset in textum || 8 μολύβδον TP¹pD¹R | δὴ om. DRSV hab. Pap. Ox. 1619 || 9 πρώτην DRSV Pap. Ox. 1619 τὴν cett. | στρατηγὴν propos. Wesseling | Λακεδαιμονίοισι PDRS Λακεδαιμονίῃσι V Λακεδαιμ[Pap. Ox. 1619 || 11 ἐπεὶ ex ἐπὶ (ut vid.) corr. nescio

quae man. A | ἀπολείπειν αὐτοὺς M | ἀπολείπειν AB¹CTMD^{ac} || 12 προη]ματa Pap. Ox. 1619, cf. 49, 3 || 15 ἀνακέται CTMP || 16 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ DRSV || 17 οὐν ABC TM | ἐποיעύντο DRSV | ἐχρέοντο A^{ac}P || 18 πολλὸν R || 19 σφι om. DR SV || 21 τε ἢ ἀγορή M || 22 φράσασθαι CTDRSV

τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ προτανήσιον Παρίῳ λίθῳ ἡσκη-
 μένα. τοῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἶοί τε ἦσαν γινῶναι οὔτε τότε ἰθὺς οὔτε 58
 τῶν Σαμίων ἀπιγμένων. ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον προσίσχον
 οἱ Σάμιοι, ἔπεμπον τῶν νεῶν μίαν πρέσβεας ἄγουσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ 2
 5 παλαιὸν ἅπασαι αἱ νέες μιλητληϊφές· καὶ ἦν τοῦτο, τὸ ἡ Πυθὴ προηγό-
 ρευνε τοῖσι Σιφνίοισι φυλάσασθαι τὸν ξύλινον λόχον κελεύουσα καὶ κήρυκα
 ἐρυθρόν. ἀπικόμενοι ὧν ἄγγελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι 3
 χορήσαι· οὐ φασκόντων δὲ χρήσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι οἱ Σάμιοι τοὺς
 χώρους αὐτῶν ἐπόρθουν. πυθόμενοι δ' ἰθὺς ἤκον οἱ Σίφνιοι βοηθέοντες 4
 10 καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι ἐσώθησαν, καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκλήσθησαν τοῦ
 ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων· καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα ἐπρηξαν.
 παρὰ δὲ Ἑρμοιόεν νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον (Ὑδρέαν τὴν ἐπὶ 59
 Πελοποννήσῳ) καὶ αὐτὴν Τροιζηνίοισι παρακατέθεντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην
 τὴν ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν οὐκ ἐπὶ τοῦτο πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελόντες
 15 ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἕτα πέντε, ὥστε 2
 τὰ ἰσὰ τὰ ἐν Κυδωνίῃ ἑόντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες καὶ τὸν τῆς
 Δικτύνης νηόν· ἔκτω δὲ ἔτει Αἰγινῆται αὐτοὺς ναυμαχίῃ νικήσαντες ἦν- 3
 δραποδίσαντο μετὰ Κρητῶν καὶ τῶν νεῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρῶρας
 ἠκρωτηρίασαν καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱεὸν τῆς Αἰθναίης τῆς ἐν Αἰγίνῃ. ταῦτα 4
 20 δ' ἐποίησαν ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι Αἰγινῆται. πρότεροι γὰρ Σάμιοι
 ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν Σάμῳ στρατευσάμενοι ἐπ' Αἰγιναν
 μεγάλα κακὰ ἐποίησαν Αἰγινῆτας καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτὴ
 αὕτη.

ABC TM P(p) DR SV

ιορ] της (59, 3) — βασιλευοντ[ος (59, 4) Pap. Ox. 1619 col. XXVI valde mutilata

2 Greg. Cor. 18 (v. ad Moschop. 29)

1 δέ] τε ABC TM | τότε ἦν ἡ P D R S V ἦν τότε T || 2 τοῦτον γὰρ τὸν D R S V |
 οἶοι] οἱ R | εὐθὺς ABC T M P | *ἰθὺς D || 3 ἐπεὶ D R S V | προσέσχον M p Ald.
 προσίσχον R | προσείχον S V c || 5 νῆες ἦσαν ABC T M P | μιλητληϊφές scripsi: μι-
 λητληφές ABC T M P^{ac} | μιλητληϊφές P^c p D | μιλητληϊφές R S V || 6 φυλάσσεσθαι
 D R S V | λόφον M || 7 ὧν] δὲ M | δ' ὧν Ald. | οἱ ἄγγελοι T M D R S V | σφισι B C
 P R | fini vocis supra lin. si adiunxit A² || 9 ἐπὶ C | εὐθὺς ABC T M P || 10 συμ-
 βαλέοντες D | ἐσώθησαν T D^{ac} R S V¹ | ἀπεκλείσθησαν C | ἀπεκλη***ίσθησαν D ||
 11 ὑπὸ] ἀπὸ S V | ἐπραξαν M || 12 Ὑδρέαν] θυρέαν ABC | θυρέην T M P p | ἐπὶ] ἐν
 ABC T M P || 13 Πελοποννήσῳ A¹ C R V || 14 τούτῳ R S V | ἐξελόντες scripsi: ἐξε-
 λώντες B² | ἐξελοῦντες B¹ cett., cf. I 36, 2; 159, 3, V 63, 2 || 15 εὐδαιμόνησαν M
 η ex corr. D || 16 καὶ — 17 νηόν om. S || 17 Δικτύνης A || 18 καὶ τῶν om. D S V |
 νηόν ABC T M P | καπρίους R S V | κραπίους M | τὰς πρῶρας ABC T M P² p | πρῶ-
 ρας P¹ cett. || 19 εἰς D R V | Αἰθναίης] Αφαίης conl. Furtwängler | της αθηναίας
 τη[ς ἐν αἰγινῇ Pap. Ox. 1619 | τῆς² om. codd. || 20 πρότερον M D R S V | πρότεροι
 Pap. Ox. 1619 rell. | γὰρ] μὲν γὰρ M Ald. || 21 Αἰγίνῃ D R S V

- 60 *Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίῳν μᾶλλον, ὅτι σφι τρία ἔστι μέγιστα πάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. ὁρεὸς τε ὑψηλοῦ ἕς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυῖας, 2 τοῦτον ὄρυγμα κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον· τὸ μὲν μῆκος τοῦ ὀρύγματος ἑπτὰ στάδιοι εἰσι, τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος ὁκτώ ἑκάτερον πόδες· διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα εἰκοσίπηχυν βάθος ὥρυνται, τρίπουν δὲ τὸ 5 εὖρος, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ὀχετεύμενον διὰ τῶν σωλήνων παραγίνεται ἐς τὴν 3 πόλιν ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς· ἀρχιτέκτων δὲ τοῦ ὀρύγματος τοῦτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος Ναυστρόφου. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν ἔστι, δευτέρον δὲ περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσῃ βάθος κατὰ εἰκοσι ὀρ- 4 γυῖων, μῆκος δὲ τοῦ χώματος μέζον δύο σταδίων. τρίτον δὲ σφι ἐξέρ- 10 γασται νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοῦ ἀρχιτέκτων πρῶτος ἐγένετο Ῥοϊκος Φίλεω ἐπιχώριος. τούτων εἵνεκεν μᾶλλον τι περὶ Σαμίῳν ἐμήκυνα.*
- 61 *Καμβύσῃ δὲ τῷ Κύρου χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον καὶ παραφρονήσαντι ἐπανιστάται ἄνδρες μάγοι δύο ἀδελφοί, τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπεε 15 τῶν οἰκίων μελεδωνόν· ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὦν οἱ ἐπανέστη μαθὼν τε τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὥς κρύπτοιο γενόμενος, καὶ ὥς ὀλίγοι εἴησαν οἱ 2 ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περιέοντα μιν εἰδείησαν. πρὸς ταῦτα βουλευσας τάδε ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλῆίοισι· ἦν οἱ ἀδελφεός, τὸν*

AB C TM P(p) DR SV

τ[οῦ] ὀρυγματος — κατὰ (60, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXVI

Σχόλ. 60, 3 π' λιμε[να·] ὡσεὶ π[ερὶ] λ[ι]μ[ε]ν[·] vel π[αρα] λ[ι]μ[ε]ν[·] Pap. Ox. 1619²

T 2—12 Eust. Dion. 533 ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ . . . ὁρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυῖας, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος, πολυστάδιον, δι' οὗ ὕδωρ ὀχετεύμενον διὰ σωλήνων παρεγίνετο (παρεγένετο v. l.) εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ μεγάλων πηγῶν, οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεὺς. ἦν δέ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοϊκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος

1 τρία] τοῖα D || 2 ἐξεργασμένοι T | οὗρεος CTMPD² | τε ὄρυγμα ὑψηλοῦ T² M Ald. || 3 τοῦτον PDRSV ex Eust. quoque recognosceas τοῦτο τὸ rell. | ἀμφιστόμων DRSV | μὲν om. DRSV || 4 στάδιοι εἰσι] σταδίοισι CRSV | ἑκάτεροι ABC TMPDRV || 5 ὁρῶνται CTMP, cf. I 185, 5 | τριπλοῦν DRSV || 6 τὸ om. DR SV Eust. | μετοχετεύμενον M Ald. | τῶν om. DRSV Eust. | παραγίνεται] cf. Eust. | εἰς V || 7 τοῦτον τοῦ ὀρύγματος DRSV τοῦ ὀρύγματος τοῦτου Pap. Ox. 1619 rell. || 9 κατὰ] καὶ Eltzio duce edd., inutiliter tamen: κατὰ + numerale + acc. nominativi tenet locum (II 145, 4, VI 117, 1, VII 173, 2, cf. Kuehner-Gerth I 32), κατὰ + num. + gen. (partit.) obliqui tenet locum casus (VI 44, 3; 79, 1) || 10 ἐξείργασθαι DRSV || 11 νηὸς μεγίστη πασῶν M νηὸς μεγίστη πάντων in ras. T² | τῶν ἡμεῖς ἴδμεν νηῶν M || 12 τι om. SV || 14 τῷ] τοῦ R || 15 ἐπανισταίεται M ἐπανισταίετο Ald. | ἀδελφοί V | καταλέλοιπε PDRSV || 16 οἰκῆτων M Ald. | οἱ om. TM | τε] δὲ M om. DRSV || 17 τὸν om. D¹ | εἴησαν] τε ἦσαν ABCTMP || 18 αὐτῶν P¹ αὐτὸν P² p cett. | εἰδοίησαν pM Ald. || 19 ἐπεχείρησεν V | ἀδελφός M

εἰπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι τῷ Κύρου, τὸν ὁ
 Καμβύσης ἐόντα ἐκείνου ἀδελφεὸν ἀπέκτεινε· ἦν τε δὴ ὁμοῖος εἶδος τῷ
 Σμέρδι καὶ δὴ καὶ οὐνομα τὸντο εἶχε Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώ- 3
 σας ὁ μάγος Πατιζείθης, ὥς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει, εἶσε ἄγων ἐς τὸν
 βασιλῆμον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο κήρυκας τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε καὶ δὴ
 καὶ ἐς Αἴγυπτον προερέοντα τῷ στρατῷ, ὥς Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἀκου-
 στέα εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσειω. οἱ τε δὴ ὦν ἄλλοι κήρυκες 62
 προηγόρευον ταῦτα καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς (εἰδρίσκε γὰρ
 Καμβύσεια καὶ τὸν στρατὸν ἐόντα τῆς Συρίας ἐν Ἀγβατάνοισι) προηγόρευε
 10 στὰς ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ μάγον· ταῦτα ἀκούσας τοῦ κήρυκος 2
 καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθῆα αὐτὸς τε προδεδοσθαι ἐκ Πρηξάσπεος
 (πεμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὥς ἀποκτενέοντα Σμέρδιν οὐ ποιῆσαι ταῦτα)
 βλέψας ἐς τὸν Πρηξάσπεα 'Πρηξάσπεες', ἔφη, 'οὐ τοι μοι διέπρηξας, τό
 τοι προσέθηκα, πρῆγμα.' ὁ δὲ εἶπε· 'ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτ' ἀληθῆα, 3
 15 ὅπως κοτέ σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανέστηκε οὐδὲ ὅπως τι ἐξ
 ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκος τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς
 ποιήσας, τὰ σὺ με ἐκέλευες, ἔθαρά μιν χερσὶ τῇσι ἐμεωντοῦ. εἰ μὲν νυν 4
 οἱ τεθνεώτες ἀνεστέασι, προσδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεια τὸν Μῆδον ἐπ-
 αναστήσονται· εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ τοῦ, οὐ μὴ τί τοι ἐκ γε ἐκείνου νεώτε-
 20 ρον ἀναβλάστη. νῦν ὦν μοι δοκέει μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα ἐξετάζειν

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 61, 3 Διονύσιος ὁ Μιλήσιος Πανξούτην ὀνομάζεσθαι τοῦτον λέγει B²

T 9 Steph. Byz. Ἀγβάτανα· πολίχνιον Συρίας· Ἡρόδοτος τρίτῳ || 10ss. Schol. Arist. 682 Dind. ad locum se refert

20 Antiatt. Bekk. Anecd. 96 ἐτάζειν τὸ ἐξετάζειν· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 οἱ om. DRSV | οἰκὸς T εἰκὸς V οἰκότα M Ald. | Σμερδίῳ τῷ Κύρου τὸ
 εἶδος M || 2 δὴ om. M | εἶδος om. DRSV | εἶδος ὁμοῖος M || 3 Σμέρδει RV | καὶ²
 om. M | τωτό (ut vid.) in ταντό mut. A¹ litterae a litteram ω (ut vid.) su-
 praser. A man. rec. τωτόν DRSV | Σμέρδι PDRSV || 4 ἦσε ἄγων C εισάγων
 DRV εισάγει S | εἰς DRV || 5 διέπεμπε τῇ τε ἄλλῃ M Ald. || 6 προερέοντα] προ-
 ελθόντες DRSV || 9 Ἀγβατάνοισι RV Steph. Byz. Ἐγβατάνοισι S Ἐγβατάνοισι
 rel. || 10 ἐν μέσοισι M | Καμβύσης δὲ ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος ABCTP
 Καμβύσης δὲ ἀκούσας ἐκ τοῦ κήρυκος ταῦτα M || 11 προσιδόσθαι DRSV || 12 ἀπο-
 κτενέοντα T || 13 εἰς DRV | Πρηξάσπεες, ἔφη εἶπε· Πρηξάσπεες ABCTMP |
 οὐ τοι sine spiritu AB οὐ τι TM Ald. οὕτω PDRSV | διεπράξαι ABC διεπρή-
 ξαι MPp || 15 ὁ om. ABCTM | ὅπως² οὐ πως T | τι C τοι M Ald. || 16 νεί-
 κος ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς M | τοι ἔσται τι ἔσται TPSV ἔσται τι M | μικρόν T ||
 17 ἐκέλευσας DRSV || 19 ὥσπερ] ὅς T | νεώτερον] νεώτερον κακὸν ABCTP κα-
 κὸν M || 20 ἀναβλάσθαι M ἀναβλάστη p ἀναβλαστήσει D^{ac} RSV ἀναβλαστήσει D^c |
 δοκέειν A om. DRSV | μεταδιώξαντος D^c μεταδιώξοντας R μεταδιώξας SV |
 ἐξετάζειν] cf. Antiatt.

εἰρωτεύοντας, παρ' ὅτεν ἦκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλεὺς ἀκού-
 63 εἰν.² ταῦτα ἀκούσας Πηξιάσπεις, ἤρεσε γὰρ Καμβύσης, αὐτίκα μεταδίω-
 κτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε· ἀπυγμένον δέ μιν εἶρετο ὁ Πηξιάσπης, τάδε
 ὄνθρωπε, φῆς γὰρ ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος. νῦν ὦν
 εἶπας τὴν ἀληθείην ἀπιδι χαίρων, κότερα αὐτός τοι Σμέρδις φαινόμενος ⁵
 2 ἐς ὅπῃ ἐνετέλλετο ταῦτα ἢ τῶν τις ἐκείνων ὑπηρετῶν.³ ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ
 Σμέρδιον μὲν τὸν Κύρον, ἐξ ὅσου βασιλεὺς Καμβύσης ἤλασε ἐπ' Αἴγυπτον,
 οὕκω ὅπωπα· ὁ δέ μοι μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπ-
 ἔδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετείλατο φὰς Σμέρδιον τὸν Κύρον εἶναι τὸν ταῦτα
 3 ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας.⁴ ὁ μὲν δὴ σφι ἔλεγε οὐδὲν ἐπικαταφενεσάμε-
 νος, Καμβύσης δὲ εἶπε· Πηξιάσπεις, σὺ μὲν, οἷα ἀνὴρ ἀγαθός, ποιήσας
 τὸ κελεύόμενον αἰτήην ἐκπέφηνγας· ἐμοὶ δὲ τίς ἂν εἴη Περσέων ὁ ἐπαν-
 4 εστεὼς ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος;⁵ ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ μοι δοκῶ
 συνίεναι τὸ γεγονός τοῦτο, ὃ βασιλεῦ· οἱ μάγοι εἰσὶ τοι ἐπανεστεῶτες,
 τὸν τε ἔλιπες μελεδωνόν τῶν οἰκίων, Πατιζέιθης, καὶ ὁ τοῦτον ἀδελφεός ¹⁰
 64 Σμέρδις.⁶ ἐνθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεια τὸ Σμέρδιος οὐνομα ἔτυψε ἢ
 ἀληθείῃ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὃς ἐδόκεε ἐν τῷ ὕπνῳ ἀπαγγεῖλαι
 τινὰ οἱ, ὡς Σμέρδις ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆιον θρόνον ψάυσειε τῇ κεφαλῇ
 2 τοῦ οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὡς μάτην ἀπολωλεκὼς εἶη τὸν ἀδελφεόν, ἀπέκλειε
 Σμέρδιον, ἀποκλαύσας δὲ καὶ περιημεκτίσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ ἀναθρό- ²⁰
 σκει ἐπὶ τὸν ἵππον ἐν νόῳ ἔχων τὴν ταχίστην ἐς Σοῦσα στρατεύεσθαι

AB C TM P(p) DR SV

στρο[τευεσθαι] (64, 2) — ξ[ι]φ[ος] (64, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXIX minima tan-
 tum frustula textus conservans

13 Poll. II 200 καὶ ἐπιβατεύων — ὀνόματος· Ἡρόδοτος || 19 Poll. II 64 ἐρεῖς δὲ
 καὶ 'κλαῦσαι', 'ἀνακλαῦσαι', 'ἀπέκλειν' ὡς Ἡρόδοτος

1 ἡρωτεύοντας C ἑρωτεύοντας Pp εἰρωτῶντας D RSV, v. gramm. meam 18 | προσ-
 αγορεύει M Ald. | βασιλεὺς T βασιλῆος M Ald. || 2 ἀκούσας εἰπατος ABCTMP
 difficiliorem conservavi lectionem (nom. ad Καμβύση adiunctum, cf. λέγοντες 16, 3
 et v. Kuehner-Gerth II 106) | μεταδιώκοντος C || 3 ἀπυγμένων D¹ | ἤρετο CM |
 ὁ om. MD || 4 φῆς A | ἦκει A¹ | ὦν om. M || 5 ἀληθείην M Ald. | τοι τι Ald.
 τις p || 6 ἐν ὅπῃ M Ald. | ταῦτα τάδε TM | ὑπηρετῶν TM ὑπηρετῶν D || 7 ὅτου
 ABCTMP ὅτεν duce Struwig edd., sed cf. II 98, 1 et III 115, 1 et v. gramm.
 meam 109 | ἐπ' ἐς ABCTMP || 8 οἰκίῳ M Ald. | ἀπέδειξε TM || 10 ἐπιθέμενον
 εἶπε CT ἐπιτιθέμενον εἶπαι M ἐπιέμενον εἶπαι DR (-αι D^c) ἐπιένον εἶπε V εἶ-
 ποντα ἐρέειν S | σφι om. M | οὐδὲν RSV^c | ἐπικαταφενεσόμενος ABCTMP || 12 Περ-
 σέων D RSV || 13 οὐνόματος ABCR Poll. || 14 τοι οἱ M Ald.
 edd., sed cf. gramm. meam 189 || 17 ἀληθείην M Ald. | τε om. M | ἀγγεί-
 λαί RSV || 18 ἐζόμενος M | εἰς RV || 19 ἀπέκλειε R Poll. || 21 νῶ TM | Σοῦ-
 σαν R

ἐπὶ τὸν μάγον· καὶ οἱ ἀναθρόσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον τοῦ κολεοῦ τοῦ ξίφεος 3
 ὁ μύκης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος παίει τὸν μηρόν· τραυματισθεὶς
 δὲ κατὰ τοῦτο, τῇ αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν ἐπληξε,
 ὥς οἱ καιρῇ ἔδοξε τετύφθαι, εἶρετο ὁ Καμβύσης, ὃ τι τῇ πόλει οὐνομα
 5 εἶη. οἱ δὲ εἶπαν, ὅτι Ἀγβάτανα. τῷ δὲ ἔτι πρότερον ἐκέχρηστο ἐκ Βουτοῦς 4
 πόλιος ἐν Ἀγβατάνοισι τελευτήσῃ τὸν βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι Μηδικοῖσιν
 Ἀγβατάνοισι ἐδόκεε τελευτήσῃ γηραιός, ἐν τοῖσι οἱ ἦν τὰ πάντα πρήγμα-
 τα, τὸ δὲ χρηστήριον (ἐν) τοῖσι ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοισι ἔλεγεν ἄρα. καὶ δὴ 5
 ὥς τότε ἐπειροόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὐνομα, ὑπὸ τῆς συμφορῆς
 10 τῆς τε ἐκ τοῦ μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ τρώματος ἐσωφρόνησε, συλ-
 λαβὼν δὲ τὸ θεοπρόπιον εἶπε· ἔνθαυτα Καμβύσεια τὸν Κύρου ἐστὶ πε-
 πρωμένον τελευτῶν· τότε μὲν τσαυτά· ἡμέρῃσι δὲ ὕστερον ὥς εἴκοσι 65
 μεταπεμψάμενος Περσέων τῶν παρεόντων τοὺς λογιμωτάτους ἔλεγέ σφι,
 τάδε ὦ Πέρσαι, καταλελάβηκέ με, τὸ πάντων μάλιστα ἔκρυπτον πρηγμά-
 15 των, τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γὰρ ἔων ἐν Αἰγύπτῳ εἶδον ὄψιν ἐν τῷ 2
 ὕπνῳ, τὴν μηδαμῷ ὄφελον ἰδεῖν· ἐδόκεον δέ μοι ἄγγελον ἐλθόντα ἐξ οἴκου
 ἀγγέλλειν, ὥς Σμέρδης ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ψάψειε τῇ κε-
 3 φαλῇ τοῦ οὐρανοῦ. δέισας δέ, μὴ ἀπαιρεθῆω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελ- 3
 φεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα· ἐν τῇ γὰρ ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐκ
 20 ἐνῆν ἄρα τὸ μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν, ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος Πρηξάσπεα
 ἀποπέμψω ἐς Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σμέρδιν. ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ

AB C TM P(φ) DR SV

Πείσας (pro δείσας) δὲ ἐποίησα — ἀποτρέπειν (65, 3) exc. paroemiogr. X

2 Eust. II. 290 (ad B 569): 'μύκης' . . . κατὰ τοὺς παλαιούς ἡ λάβη τοῦ ξίφους·
 ἢ δὲ χρῆσις καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ καὶ τοῦ κολεοῦ — ἀποπίπτει | Antiatt. Bekk.
 Anecd. 114 τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ 'τρωθῆναι' . . . Ἡρόδοτος [πρώτῳ, δευτέρῳ,]
 τρίτῳ || 14 v. quae ad 42, 4 sunt laudata

1 οἱ om. CTM hab. Pap. Ox. 1619 | κολεοῦ TMp Ald. Eust. || 2 μέκης TM
 μύκης Ald. | τραυματισθεὶς cf. Antiatt. || 3 τὸν τῶν A²B²CTMP τὸ τῶν B¹
 τῶν A¹D^{ac}V τὸν D^cRS || 4 ὁ om. M | πόλει ABCTMpD²RS fin. vocis
 comp. notat V || 5 εἶπον TM Ald. | ὅτι om. DRSV | Ἀγβάτανα ABCTP Ἐκ-
 βάτανα M Ald. | τῷ τὸ CPRSV | ἔτι ὅτι TM Ald. | ἐκέχρηστο SV || 6 Ἀγ-
 βατάνοισι ABCTP Ἐκβατάνοισι M Ald. | τὸν βίον — 7 τελευτήσῃ haplogr.
 om. RSV || τὸν βίον — ἐν om. P¹D hab. P²p cett. | τοῖσι — 7 τελευτήσῃ R^m ||
 7 Ἀγβατάνοισι ABCTP Ἐκβατάνοισι M Ald. | οἱ om. M | πάντα τὰ Mp Ald. ||
 8 ἐν add. Krueger, sequ. Stein Hude | Ἀγβατάνοισι ABCTP Ἐκβατάνοισι M
 Ald. || 9 ἐπειροόμενος ABTM ἐπηρεόμενος C || 9–10 τῆς τε συμφορῆς τῆς ἐκ
 DRSV || 11 τὸν Κύρου Καμβύσεια M || 12 ὥς om. MP¹RSV hab. P²p cett. ||
 14 μάλιστα ἔκρυπτον μάλιστα ἐπρηξσον DRSV ἔκρυπτον μάλιστα M | πραγμά-
 των R || 15.16 τῷ ὕπνῳ Αἰγύπτῳ M || 16 ὄφελον CTMD² || 17 ἐζόμενος DRSV |
 εἰς AB | ψάσει ABCTM ad fin. vocis supra lin. ε add. A man. rec. || 19 ἀν-
 θρωπῇ D^{ac} ἀνθρωπῇ D^c ἀνθρωπῇ X || 20 γίνεσθαι X || 21 ἐργασθέν-
 τος M

4 τοσούτου ἀδεῶς διαιτώμην οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος, μή κοτέ τις μοι Σμέρ-
 5 διος ὑπαραιωμένον ἄλλος ἐπανασταίῃ ἀνθρώπων. παντὸς δὲ τοῦ μέλλον-
 6 τος ἔσεσθαι ἀμαρτῶν ἀδελφεοκτόνος τε οὐδὲν δέον γέγονα καὶ τῆς βασι-
 7 ληΐης οὐδὲν ἦσσαν ἐστέρημαι. Σμέρδις γὰρ δὴ ἦν ὁ μάγος, τὸν μοι ὁ
 8 δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψει ἐπαναστήσεσθαι. τὸ μὲν δὴ ἔργον ἐξέργασταί
 9 μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίζεσθε· οἱ δὲ ὑμῖν μά-
 10 γοι κρατεύουσι τῶν βασιληῶν, τὸν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν οἰκίων, καὶ
 11 ὁ ἐκείνου ἀδελφεὸς Σμέρδις. τὸν μὲν νυν μάλιστα χορὴν ἐμεῦ αἰσχροὶ πρὸς
 12 τῶν μάγων πεπονθότος τιμωρέειν ἐμοί, οὗτος μὲν ἀνοσίῳ μόρῳ τετελεύ-
 13 6 τηκε ὑπὸ τῶν ἐωντοῦ οἰκηιοτάτων· τούτου δὲ μηκέτι ἐόντος δεύτερα τῶν
 14 λοιπῶν ὑμῖν, ὦ Πέρσαι, γίνεται μοι ἀναγκαϊότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω
 15 μοι γενέσθαι τελευτῶν τὸν βίον· καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκῆπτω θεοὺς τοὺς
 16 βασιλήϊους ἐπικαλέων καὶ πᾶσι ὑμῖν καὶ μάλιστα Ἀχαιμενιδέων τοῖσι
 17 παρικοῖσι, μὴ περιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὐτῆς ἐς Μήδους περιελθοῦσαν,
 18 ἀλλ' εἴτε δόλῳ ἔχουσι αὐτὴν κτησάμενοι, δόλῳ ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων, 15
 19 εἴτε καὶ σθένει τερῶ κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερόν ἀνασώσα-
 20 7 σθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέρει καὶ γυναικὲς τε
 καὶ ποῖμναί τίκτοιεν ἑοῦσι ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέροισι· μὴ δ' ἀνα-
 21 σωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασιν ἀνασφῆξιν τὰ ἐναντία τού-
 22 τοισι ἀρῶμαι ὑμῖν γενέσθαι καὶ πρὸς ἔτι τούτοις τὸ τέλος Περσέων 20
 23 ἐκάστω ἐπιγενέσθαι, οἷον ἐμοὶ ἐπιγέγονεν.' ἅμα τε εἶπας ταῦτα ὁ Καμ-
 24 βύσης ἀπέκλειε πᾶσαν τὴν ἐωντοῦ προῆξιν.

66 Πέρσαι δὲ ὥς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες, τὰ τε ἐσθῆτος
 ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρίκοντο καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνῳ διεχρέοντο.

AB C TM P(p) DR SV

3 Poll. III 25 Ἡρόδοτος . . . 'ἀδελφεοκτόνον' ὠνόμασε (i. e. 'vocabulum innova-
 vit') || 9 Prisc. XVIII 287 *Herodotus in III*: οὗτος μὲν ἀνοσίῳ — οἰκειοτάτων,
id est 'obiit' vel 'mortuus est a suis' || 22 v. ad 64, 2 || 24 Hes. κατηρίκοντο· κατε-
 σχίζοντο

2 ὑπαραιωμένον CM ὑπαραιωμένον T παραιωμένον PRSV | ἀνθρώπος V^{ac} |
 πᾶντος propos. Krueger || 3 ἀδελφεοκτόνος RSV | τε] δὲ M | δέον om. DRV
 ἦσσαν S || 4 ὁ¹ om. SV || 5 ὄψει D¹ | ἐπαναστήσασθαι V | ἐργασταί TMP Ald. ||
 6 ἐόντα ὑμῖν MDRSV || 10 οἰκηιοτάτων TMP D¹ οἰκηιοτάτων R οἰκειοτάτων SV
 οἰκιοτάτων fere Prisc. || 12 δὴ] νῦν καὶ C || 13 ἐπικαλέω C || 14 περιδεῖν V quod
 ex περιδεῖν esse ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 201 || 15 ἀπαιρεθῆναι
 ABCT || 16 τερῶ] τῶ M Ald. | κατεργασμένοι ABCP || 17 ἐκφέρει V || 18 καὶ
 ποῖμνα CP om. DRSV | ἐκτίκτοιεν C¹ | πάντα DRSV | μὴ ἀνασωσάμενοι δὲ
 RSV || 19 τὴν om. ABCTMP | ἐπιχειρήσασιν V Ald. || 20 ἀρῶμαι — τούτοις
 haplogr. om. DRSV | ἀρῶμαι MPp ἀρῶμαι CT || 21 ἐπιγίγνεσθαι ABTM | ἅμα
 ἅτα SV | τε] δὲ D || 23 ἴδον RV || 23, 24 ἐχόμενα ἐσθῆτος M || 24 κατηρίκοντο
 D^{ac} R^{ac} κατηρίκοντο D^c R^c SV Hes. κατήρικόν τε AB¹ C^{1c} κατήρικόν τε B^{2ms} T
 MP κατήρικόν τε C^{ac} | διεχρέοντο TP

μετὰ δὲ ταῦτα ὡς ἐσφακέλισέ τε τὸ δστέον καὶ ὁ μηρὸς τάχιστα ἐσάπη,
 ἀπῆρκειε Καμβύσεα τὸν Κύρου βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ
 πέντε μῆνας, ἅπαιδα δὲ τὸ παράπαν ἔόντα ἔρσηνος καὶ θήλεος γόνον. Περ- 3
 σέων δὲ τοῖσι παρεοῦσι ἀπιστή πολλή ὑπεκέχυτο τοὺς μάγους ἔχειν τὰ
 5 πρήγματα, ἀλλ' ἠπιστέατο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ
 τοῦ Σμέρδιος θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν. οὗτοι μὲν 67
 γὰρ ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνεστεῶτα· δεινῶς γὰρ καὶ ὁ
 Πηξάσσης ἔξαρκος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλὲς
 Καμβύσεω τετελευτηκότος φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολωλέκεναι αὐτο-
 10 χειρή.

Ὁ δὲ δὴ μάγος τελευτήσαντος Καμβύσεω ἀδεῶς ἐβασίλευσε ἐπιβατεύων 2
 τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοιπούς Καμβύση
 ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος· ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους πάν- 3
 τας εὐεργεσίας μεγάλας ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας
 15 τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ πάρεξ αὐτῶν Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ μάγος ἐς πᾶν
 ἔθνος, τῶν ἥρχε, προεῖπε ἀτελεῖν εἶναι στρατιῆς καὶ φόρον ἐπ' ἔτεα
 τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν, ὀγδόῳ δὲ 68
 μῆνι ἐγένετο κατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε· Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς,
 γένεϊ δὲ καὶ χρήμασι ὅμοιος τῷ πρώτῳ Περσέων· οὗτος ὁ Ὀτάνης πρώτος 2
 20 ὑπόπτευσεν τὸν μάγον, ὥς οὐκ εἶη ὁ Κύρου Σμέρδης, ἀλλ' ὅς περ ἦν, τῇδε

AB C TM P(p) DR SV

1 Erot. fr. 66 Klein ἐσφακέλισε· . . . ἰδίως ὅτε μὲν ἐπ' ὀδύνης, ὅτε δὲ ἐπὶ σήφωος,
 ἐνίοτε δὲ ἐπὶ βρασμοῦ καὶ συγκινήσεως· . . . μήποτε οὖν ἐπ' ὀστέου τίθησι τὴν λέ-
 ξιν . . . ἀντὶ τῆς σήφωος· ἐστὶν ἰδεῖν καὶ Ἡρόδοτον ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν λέγοντα
 τοῦτον τὸν τρόπον· μετὰ δὲ — ἐνεσάπη

1 τε om. DRSV Erot. | καὶ om. Erot. | μηρὸς] μυελὸς Erot. | ἐσάπην C ἐν-
 ἐσάπη Erot. || 2 ἀπῆρκειε CTMP | locus sanus: intellige '(ex conspectu) abstulerunt'
 (i. q. germanice 'trug man weg', cf. Kuehner-Gerth I 32s.); iam recognovit Geb-
 hardt Progr. Gymn. Chur. 1856, 7ss. spuriam esse illam quam memorant omnes
 prorsus commentatores loci VI 27, 2 similitudinem, cum illic explicite substantiv-
 um λοιμός subiecti locum teneret verbi ἀναφέρειν; illud autem λοιμός nusquam
 apparet loco nostro. cf. III 37, 2 potius ubi Persae νοσέοντι tantum neque vero mo-
 rienti dicuntur adfuisse || 3 μῆνας πέντε p Ald. | ἄρσηνος ABT || 4 ὑπεκέχυτο D
 ἐκέχυτο M || 7 ἐπιστέατο DRSV | ἐνεστεῶτα Valckenaer coll. I 120, 5 (cf. III 68, 1),
 sequi. Stein Hude ἀνεστεῶτα codd. | ὁ om. DRSV || 8 μὲν] μιν DRSV | οἱ ἦν
 DRSV || 9 ἀπολωλέναι p Ald. || 11 δὲ] μὲν C | ἐβασίλευεν DRSV || 12 τοῦ Κύρου
 om. M | ἑπτὰ om. M || 13 οἱσι(v) DRSV | εἰς RV || 16 ὧν DRSV | ἀτελεῖν T
 ἀτελήν M ἀτελήν cett. | στρατιῆς ABCTMP, cf. VII 38, 1; nusquam στρα-
 τῆς sensu 'militiae' apud nostrum consensu codicum conservatur (cf. IV 84, 2) ||
 17 ἐνιστάμενος ABCTMP, cf. lin. 7 || 18 κατάδηλος ὅς ἦν DRSV || 19 δὲ] μὲν TM |
 ὁμοίος C Ald. | οὗτος ὧν M Ald. | ὁ om. DSV || 20 ὑπόπτευσεν(v) CTMPDR,
 cf. quod ad 44, 2 adnotavi; v ἐφέλκ. iure positum comprehendas cum τὸν μάγον
 consideres ex 'prolepsis' propositionis subordinatae esse subiectum | ὅς περ]
 ὅπερ RSV ὥσπερ D

συμβαλλόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοίτα ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλει
 3 ἐς ὧν ἐωντῶ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. ὑποπτεύσας δέ μιν ἐποίησε
 τάδε· ἔσχε αὐτοῦ Καμβύσης θυγατέρα, τῇ οὖνομα ἦν Φαιδύμη· τὴν
 αὐτὴν δὴ ταύτην εἶχε τότε ὁ μάγος καὶ ταύτῃ τε συνοίκεε καὶ τῇσι ἄλλῃσι
 πάσῃσι τῇσι τοῦ Καμβύσεω γυναιξί. πέμπων δὴ ὦν ὁ Ὑτάνης παρὰ ταύ-
 5 τὴν τὴν θυγατέρα ἐπυνθάνετο, παρ' ὅτεφ ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴτε μετὰ
 4 Σμέρδιος τοῦ Κύρου εἴτε μετὰ ἄλλον τευ· ἡ δέ οἱ ἀντέπεμπε φαμένη οὐ
 γινώσκειν, οὔτε γὰρ τὸν Κύρον Σμέρδιον ιδέσθαι οὐδαμᾶ οὔτε, ὅστις εἴη
 ὁ συνοικέων αὐτῇ, εἰδέναι. ἔπεμπε δεύτερα ὁ Ὑτάνης λέγων· 'εἰ μὴ αὐτὴ
 Σμέρδιον τὸν Κύρον γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πυνθεῖς, ὅτεφ τούτῳ¹⁰
 συνοικέει αὐτὴ τε ἐκείνη καὶ σύ· πάντως γὰρ δὴ κου τόν γ' ἐωντῆς ἀδελ-
 5 φεὸν γινώσκει.' ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ· 'οὔτε Ἀτόσση δύναμαι
 ἐς λόγους ἐλθεῖν οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν ιδέσθαι τῶν συγκαθημένων γυναι-
 κῶν· ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα οὗτος ὠνθρωπος, ὅστις κοτέ ἐστι, παρέλαβε τὴν
 69 βασιλιήν, διέσπειρε ἡμέας ἄλλην ἄλλην ἀτάξας.' ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ¹⁵
 Ὑτάνῃ μᾶλλον κατεφαίνετο τὸ πρῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει
 2 παρ' αὐτὴν λέγουσαν ταῦτα· 'ὦ θυγάτερ, δεῖ σε γεγονυῖαν εὖ κίνδυνον
 ἀναλαβέσθαι, τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐστὶ ὁ Κύρον
 Σμέρδις, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω ἐγώ, οὔτοι μιν σοὶ τε συγκοιμώμενον καὶ
 τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ δοῦναι δίκην.²⁰
 3 νῦν ὦν ποίησον τάδε· ἐπεὰν σοι συνενῶη καὶ μάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον,
 ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα· καὶ ἦν μὲν φαίνεται ἔχων ὦτα, νόμιζε σεωντῇν
 Σμέρδι τῷ Κύρῳ συνοικέειν, ἦν δὲ μὴ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγῳ Σμέρδι.
 4 ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ Φαιδύμη φαμένη κινδυνεύσειν μεγάλως, ἦν

AB C TM P(p) DR SV

τὴν] αὐτ[ήν] — [συν]οικεε καὶ (68, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXXIII singulas tan-
 tum litteras conservans

1 συμβαλλόμενος M Ald. συμβαλόμενος ABCP | τε] δὲ D | ἐκάλει C ||
 3 ἔσχε δὲ αὐτοῦ C | ὁ Καμβύσης CTMP | Φαιδίμη M Φαιδυμή DRSV Zon.
 (ex Φαιδύμη credo ortum) || 4 δὴ — τότε om. DRSV ut e spatio potest iudicari
 hab. Pap. Ox. 1619 | τε om. CTMPDRSV || 5 ὁ om. TDSV | παρ' αὐτὴν
 CTMP παρ' αὐτὸν AB || 8 ιδέσθαι D^{ac}RSV γινώσκειν Mⁱ (ιδεῖν ut vid. in mg-
 add.) || 9 δ² om. MDSV || 10 Σμέρδι D¹ | δὲ πῶς παρὰ M | τούτῳ om. DRSV ||
 11 τόν] τό D¹ | ἐωντόν C || 12 γινώσκειν CM | Ἀτόσση CR || 13 οὐδεμίαν MD
 RSV | ιδέσθαι] i ex corr. D | συγκαθημένων PDRSV συγκαθημενέων AB ||
 14 οὗτος om. D | ὁ ἀνθρωπος M | ἐστὶ C || 15 ἄλλην ἄλλην M || 17 ταῦτα] τάδε M
 εὖ] ἐς D^c || 18 τόν] τόνδ' B | ὑποδεικνύειν CP | κελεύῃ· εἰ edd. κελεύει· εἰ DR
 SV κελεύῃ· ἦν ACMP κελεύει· ἦν BT || 19 οὔτε M || 22 εἰ μὲν φαίνεται M ||
 24 Φαιδυμή A^cDRS Φαιδυνή V | κινδυνεύειν DRSV

ποιῇ ταῦτα· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἔχων τυγχάνει τὰ ὄντα, ἐπίλαμπος δὲ ἀφάσ-
 σουσα ἔσται, εἰ εἰδέναι, ὥς αἰστώσει μιν· ὁμως μέντοι ποιήσῃ ταῦτα.
 ἡ μὲν δὴ ὑπέδεξάτο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσεσθαι. (τοῦ δὲ μάγου τούτου 5
 τοῦ Σμέρδιος Κῦρος ὁ Καμβύσεω ἄρχων τὰ ὄντα ἀπέταμε ἐπ' αἰτῇ δὴ
 τινι οὐ σμικρῇ.) ἡ ὦν δὴ Φαιδύμη αὕτη ἡ τοῦ Ὑτάνεω θυγάτηρ πάντα 6
 ἐπιτελέονσα, τὰ ὑπέδεξάτο τῷ πατρὶ, ἐπεῖτε αὐτῇ μέρος ἐγένετο τῆς ἀ-
 ξίως παρὰ τὸν μάγον (ἐν περιτροπῇ γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες φοιτέουσι τοῖσι
 Πέρσησι), ἐλθοῦσα παρ' αὐτὸν ἠῶδε, ὑπνωμένον δὲ καρτερῶς τοῦ μάγου
 ἤφασσε τὰ ὄντα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, οὐκ ἔχοντα τὸν
 10 ἄνδρα ὄντα, ὥς ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε, πέμψασα ἐσήμνηε τῷ πατρὶ τὰ
 γενόμενα.

Ὁ δὲ Ὑτάνης παραλαβὼν Ἀσπαθίνην καὶ Γωβρούην Περσέων τε πρώ- 70
 τους ἐόντας καὶ ἐνωτῶ ἐπιτηδευοτάτους ἐς πίστιν ἀπηγῆσατο πᾶν τὸ
 πρῆγμα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτεον οὕτω τοῦτο ἔχειν, ἀνελεύκιντος
 15 δὲ τοῦ Ὑτάνεος τοὺς λόγους ἐδέξαντο. καὶ ἔδοξέ σφι ἕκαστον ἄνδρα 2
 Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον, ὅτε πιστεύει μάλιστα, Ὑτάνης μὲν
 νῦν [εἰσάγεται] Ὑταφρόνεα, Γωβρούης δὲ Μεγάβυζον, Ἀσπαθίνης δὲ
 Ὑδάρνεα. γεγονότων δὲ τούτων ἐξ παραγίνεται ἐς τὰ Σοῦσα Δαρεῖος ὁ 3

AB C TM P(p) DR SV

παραιν]ετα[ι] (70, 3) – [ε]πε[ι]τε (71, 1) Pap. Ox. 1619 col. XXXV frustula tan-
 tum textus conservans

1 Λέξ. ἐπίλαμπος (ἐπίλαμπος DP)· καταφανής. Greg. Cor. 138 καὶ τὸν καταφανῆ
 ἐπίλαμπον. Suid. ἐπίλαμπος· καταφανής παρ' Ἡροδότῳ | Suid. et Bekk. Anecd. 469
 ἀφάσσων· ψηλαφῶν· Ἡρόδοτος || 7 Lex. Vind. 155 (s. v. περιτροπή) . . . καὶ
 Ἡρόδοτος· ἐν περιτροπῇσιν αἱ γυναῖκες φοιτῶσι Πέρσησι

1 ποιήση Pp | εἰ γὰρ δὴ μὴ ἔχων τυγχάνη τὰ ὄντα R ἦν γὰρ δὴ μὴ τυγχάνη τὰ ὄντα
 ἔχων CMP ἦν γὰρ δὴ μὴ τυγχάνει τὰ ὄντα ἔχων ABT | ἐπίλαμπος MSV Suid.,

Greg. Cor., Lexx. codd. plur. | ἀφάσσουσα CMR || 2 ἔσεσθαι M || 3 ταῦτα om. D
 τοῦτο RSV | κατεργάσεσθαι TMDRSV || 4 τοῦ om. DRSV | ἀπέταμε D^{ac}
 ὑπέταμε C ἀπέταμε D^c cett. || 5 Φαιδύμη ABDRSV | Ὑτάνεω | haec genitivi
 forma non nisi in patronymico usu invenitur apud nostrum (VII 40, 4; 62, 2), ce-
 terum Ὑτάνεος (cf. e. g. infra 70, 1, sed v. VII 82) || 6 αὐτῆς ABCTM | ἐγένε-
 το V^{ac} | ἀτάξιος DRSV || 7 περιτροπῇ v. Lex. Vind. | αἱ om. TMPp Ald., cf.
 Lex. Vind. | φοιτῶσι DRSV Lex. Vind. φοιτέουσι CTM || 8 ἠῶδε | ἦν δὲ C ||
 9 ἤφασσε ABCTMV^{ac} || 12 Ἀσπαθίνην R Ἀσπαθόνην SV Ἀσπαθίνην M | Γω-
 βρούην ABCTPV^{ac} | Γωβρούης melius convenit cum Gaubaruiwa (cf. R. Schmitt
 ZDMG 117, 1967, 120) || 13 ἐπιτηδευοτάτους CTP ἐπιτηδευοτάτους M | εἰς M |
 ἀπηγῆσαντο RS || 14 ὑπόπτεον ABCTMPD²R | τοῦτο om. M | ἀνελεύκιντος D^{ac}
 RSV || 15 Ὑτάνεω CTMPS || 15.16 Περσέων ἄνδρα M || 16 ὅτεφ Struwe, sequ. edd.
 τῷ DRSV ὅτεφ ABTMp οὕτω C an ᾧ scribendum? v. gramm. meam 109, 110 |
 πιστεύειν CD || 17 εἰσάγεται exclusi interpretamentum ad 'ellipticam' appositionem
 indicans esse (sc. προσεταιρίσασθαι), cf. 48, 1 et praef. XI | Ὑταφρόνεα ABCT |
 Γωβρούης CTPV^{ac} | Μεγάβαζον TM Μεγάβυζον cett., ad quam depravationem
 v. Schmitt 121 | Ἀσπαθίνης RV Ἀσπαθόνης S

Ὑστάσπεος ἐκ Περσέων ἦκων· τούτων γὰρ δὴ ἦν οἱ ὁ πατήρ ὕπαρχος.
 ἐπεὶ ὦν οὗτος ἀπίκετο, τοῖσι ἐξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον προσ-
 71 εταίρῖσασθαι· συνελθόντες δὲ οὗτοι ἐόντες ἐπτά ἐδίδουσαν σφίσι πίστις καὶ
 λόγους. ἐπεῖτε δὲ ἐς Δαρεῖον ἀπίκετο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ σφι,
 2 τάδε· ἐγὼ ταῦτα ἔδοκον μὲν αὐτὸς μῦθος ἐπίστασθαι, ὅτι τε ὁ μάγος
 εἶη ὁ βασιλεύων καὶ Σμέρδης ὁ Κύρου τετελεύτηκε· καὶ αὐτοῦ τούτου
 εἵνεκεν ἦκω σπουδῇ ὥς συστήσω ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον. ἐπεῖτε δὲ
 3 συνήρκει ὥστε καὶ ὑμέας εἰδέναι καὶ μὴ μῦθον ἐμέ, ποιεῖν ἀντίκα μοι
 δοκεῖ καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ ἄμεινον· εἶπε πρὸς ταῦτα Ὀτά-
 νης· ὦ καὶ Ὑστάσπεος, εἰς τε πατρός ἀγαθοῦ καὶ ἐκφαίνεν ἔοικας
 10 σεωντὸν ἐόντα τοῦ πατρός οὐδὲν ἥσσω· τὴν μέντοι ἐπιχείρησιν ταύτην
 μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε·
 4 δεῖ γὰρ πλεῦνας γενομένους οὕτως ἐπιχειρεῖν· λέγει πρὸς ταῦτα Δαρεῖος·
 ἄνδρες οἱ παρεόντες, τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεος εἰ χρῆσεσθε, ἐπί-
 στασθε, ὅτι ἀπολέεσθε κάκιστα· ἐξοίσει γὰρ τις πρὸς τὸν μάγον, ἰδίῃ
 5 περιβαλλόμενος ἐωντῷ κέρδεα. μάλιστα μὲν νῦν ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐ-
 τῶν βαλλόμενοι ποιεῖν ταῦτα· ἐπεῖτε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἔδοκε
 καὶ ἐμοὶ ὑπερέθεσθε, ἢ ποιέωμεν σήμερον ἢ ἵστε ὑμῖν, ὅτι ἦν ὑπεροπείη ἢ
 νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, ἀλλὰ σφεας αὐτὸς
 72 ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν μάγον· λέγει πρὸς ταῦτα Ὀτάνης, ἐπειδὴ ὥρα
 20 σπερχόμενον Δαρεῖον· ἐπεῖτε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις καὶ ὑπερ-
 βάλλεσθαι οὐκ ἔῃς, ἴθι ἐξηγέο αὐτός, ὅτεω τρόπῳ πάριμεν ἐς τὰ βασιλῆα

AB C TM P(p) DR SV

21 Lex. Vind. 184 ὑπερβάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ 'νικᾶν' καὶ ἀντὶ τοῦ 'ὑπερτίθεσθαι'.
 Ἡρόδοτος· ἐπεῖτε — ἐξς

1 οἱ ὁ πατήρ] ὁ πατήρ p ὁ πατήρ οἱ M || 2 οὗτος] αὐτός TM Ald. || 3—4 λόγους
 καὶ πίστις D^{ac}S λόγους καὶ πίστει D^cRV non exstat Pap. Ox. 1619; v. gramm.
 meam 77 || 4 δὲ om. V | ἀπίκετο ἐς Δαρεῖον DRSV | γνώμη DRV | σφισι DR
 SV || 5 ἐγὼ δὲ D | μὲν om. TMP Ald. hab. p cett. | ἐπίστασθαι — μάγος] ὅτι
 μάγος M || 6 αὐτοῦ] αὐτὸς ABCTM αὐτοῦ add. A² mg. || 7 εἵνεκα D εἵνεκεν T
 εἵνεκα M | ὥς] ** D || 9 ὑπερβάλλεσθαι V ὑπερβαλέσθαι ABCTMS | ὁ om. SV ||
 10 ἐκφάνειν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 66 | οἶκας DR ἡκας SV, v.
 gramm. meam 141 || 11 ὄντα DRSV | τοῦ om. TMPp Ald. | ἥσσω C | ταύτην
 om. RSV || 12 οὕτω] οὐ ut vid. M || 13 γινόμενος TM || 14 Ὀτάνεος P Ὀτά-
 νεος p || 15 ἀπολέεσθαι A^{ac}BR ἀπολέεσθε A^{1c} num ἐπίστασθε ἀπολέεσθαι ὅτι
 κάκιστα scribendum? || 16 ἐωντῷ DRSV | ὠφείλετε TMD^{ac} | ἐπ' ὑπ' Mp ||
 17 βαλλόμενοι BC²PDRSV βουλόμενοι TM Ald. || 18 ποίεωμεν DRSV | εἰ ὑπερ-
 πέσοι M ἦν περ πέση D¹RSV ἦν περιπέση (vel παραπέση) D² ἦν ὑπεκπέση
 Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 | ἢ καὶ ἡ M || 19 σφεας (i. e. con-
 iuratos)] σφεας DRSV, v. gramm. meam 106 | αὐτοῦς M || 20 ὁ om. ABCTMP
 ἐπεὶ M || 21 παρεχόμενον C | ἐπεῖτε δὲ ἡμᾶς C | ὑμέας RV Lex. Vind. || 22 εἰς M
 ἐξηγέω SV | τρόπῳ — p. 301, 2 τέω haplogr. om. M

καὶ ἐπιχειρήσομεν αὐτοῖσι. φυλακὰς γὰρ δὴ διεστεώσας οἰδὰς *κον* καὶ
 αὐτὸς εἰ μὴ ἰδὼν, ἀλλ' ἀκούσας, ἃς τῶ τρόπῳ περήσομεν;¹ ἀμείβεται
 Δαρεῖος τοῖσδε· Ὅτάνη, ἥ πολλὰ ἐστὶ, τὰ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλῶσαι, 2
 ἔργῳ δέ· ἄλλα δ' ἐστὶ, τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν
 5 λαμπρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς κατεστεώσας ἐούσας οὐδὲν
 χαλεπὰς παρελθεῖν. τοῦτο μὲν γάρ — ἡμέων ἐόντων τοιῶνδε — οὐδεὶς, 3
 ὅστις οὐ παρήσει τὰ μὲν *κον* καταιδεόμενος ἡμέας, τὰ δέ *κον* καὶ δει-
 μαίνων· τοῦτο δὲ ἔχω αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ πάριμεν, φὰς ἄρτι
 τε ἦκειν ἐκ Περσέων καὶ βούλεσθαι τι ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημήναι
 10 τῷ βασιλεί. ἔνθα γάρ τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω, τοῦ γὰρ αὐτοῦ 4
 γλιχόμεθα οἱ τε ψευδόμενοι καὶ οἱ τῇ ἀληθείᾳ διαχρεώμενοι· οἱ μὲν γε
 ψεύδονται τότε, ἐπεὰν τι μέλλωσι τοῖσι ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι,
 οἱ δ' ἀληθίζονται, ἵνα τι τῇ ἀληθείᾳ ἐπισπάσωνται κέρδος καὶ τι μᾶλλον
 σφίσι τράπηται· οὕτω οὐ ταῦτά ἀσκέοντες τῶντοῦ περιεχόμεθα, εἰ δὲ 5
 15 μὴδὲν κερδήσεσθαι μέλλοιεν, ὁμοίως ἂν ὁ τε ἀληθιζόμενος ψευδῆς εἴη καὶ
 ὁ ψευδόμενος ἀληθής. ὃς ἂν μὲν νυν τῶν πυλοῦρων ἐκὼν παρείη, αὐτῷ
 οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται, ὃς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειροῖται, διαδεικνύσθω
 ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος· καὶ ἔπειτα ὡσάμενοι ἔσω ἔργον ἐχόμεθα.² λέγει 73

AB C TM P(p) DR SV

περησο[μ]ε[ν] (72, 1) — [ευπ]ρεπεστ[ατην] (72, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXXVII
 ἔνθα γάρ — λεγέσθω (72, 4) exc. Stob. XII 23 ἔνθα γάρ — περιεχόμεθα
 (72, 4) exc. P fol. 5^v — 5^v Τοῦ αὐτοῦ — κέρδος (72, 4) exc. paroemiogr. R. cf. testi-
 monia Eustathii

T 10 Eust. II. 188 (ad B 114) τῇ δὲ τοιαύτῃ γνώμῃ συγγενὲς καὶ Ἡροδότου τὸ
 ἔνθα χρή τι ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. ibid. 628 (ad Z 113) κατὰ . . . τὸν Ἡρόδοτον
 ἔνθα τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. id. Od. 1455 (ad γ 20) καὶ Ἡρόδοτος φησὶν·
 ἔνθα τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω

1 ἐπιχειρήσομεν V^{ac} | γὰρ om. R | διεστεώσας ABDRSV | οἰδα ABCT || 2 ἀκού-
 ων DRSV | ἃς] τὰς propos. Bekker, sequ. Stein Hude | περιίσομεν C¹ | περησό-
 μεν C²PDRSV | [με[ν] Pap. Ox. 1619 || 3 ἥ om. DRSV Pap. Ox. 1619 || 4–5 inter
 οὐδε[ν] [v et v] μεις aliquam vocem om. Pap. Ox. 1619 || 5 κατεστεώσας DRSV || 6 μὲν
 μ[εν]
 om. SV | τοῦτο [γὰρ] (μὲν suprascr. man. I^a testibus editoribus) Pap. Ox. 1619 |
 ὑμέων SV[H] | τοίῳν ABCTMP | τοιῶνδε Pap. Ox. 1619 rell. || 7 *κον* καὶ] καὶ οὐ C
 * [Pap. Ox. 1619 || 8 ἄρτι] γὰρ DRSV || 9 ἐκ τῶν Περσέων M || 10 γὰρ non prae-
 bent R Eust. cuius vide testimonia | δεῖ] χρὴ Eust. II. 188 om. M | δεῖ καὶ
 Stob. | λέγεται M || 11 ἀληθινή TM Ald. | διαχρεώμενοι MPP || 12 τότε om. R |
 τοῖσι om. A2R || 13 ἵνα τι] ἵνα ABCTPD²DR || τι ἵνα M Ald. | ὥς ἵνα D¹ | ἀλη-
 θινή TM Ald. | ἐπισπάσονται B | τι — 14 τράπηται] intellige: 'ut aliquid (lucris)
 iis potius obveniat' τις μᾶλλον σφι επιτράπηται DRSV | τις μᾶλλον σφίσι τράπη-
 ται P²P | τι μᾶλλον σφι τράπηται DR || 14 οὐ] οὐν ABX | ὦν CTPM | ταῦτά AX
 ταῦτα cett. | τῶντῳ M || 16 πωλοῦρων ABM | παρή DRSV | add. (in fine
 vers.) A man. post. || 17 ἀμείνων D¹ | πειρώτο ut vid. M | δεικνύσθω ABCTMP ||
 18 ἐνθαῦτα T | ἐχόμεθα D^{ac}RSV | λέγει om. SV

- Γωβρύης μετὰ ταῦτα· ἄνδρες φίλοι, ἡμῖν κότε κάλλιον παρέξει ἀνασώ-
 σασθαι τὴν ἀρχὴν ἢ, εἰ γε μὴ οἶοι τε ἐσόμεθα αὐτὴν ἀναλαβεῖν, ἀποθα-
 νεῖν, ὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν ἔοντες Πέρσαι ὑπὸ Μῆδον ἀνδρὸς μάγον καὶ
 2 τούτου ὧτα οὐκ ἔχοντος; ὅσοι τε ὑμέων Καμβύσῃ νοσέοντι παρεγέροντο,
 πάντως κον μέμνησθε, τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι τελευτῶν τὸν βίον μὴ
 3 πειρωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ
 διαβολῇ ἔδοκέομεν εἰπεῖν Καμβύσεια. νῦν ὦν τίθεμαι ψῆφον πεῖθεσθαι
 Λαρεῖω καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου τοῦδε ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν
 μάγον ἰδέως· ταῦτα εἶπε Γωβρύης, καὶ πάντες ταύτῃ αἶνεον.
- 74 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλευόντο, ἐγένετο κατὰ συντυχίην τάδε· τοῖσι 10
 μάγοις ἔδοξε βουλευομένοις Πηξιάσπεια φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε
 ἐπεπόνθειε πρὸς Καμβύσειω ἀνάρσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολω-
 λέκεε, καὶ διότι μοῦθος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θάνατον αὐτο-
 χειρή μιν ἀπολέσας, πρὸς δ' ἔτι ἔοντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ [τὸν Πηξιάσπεια]
 2 ἐν Πέρσῃσι· τούτων δὴ μιν εἵνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτῶντο 15
 πῶς τε λαβόντες καὶ ὀρκίοις ἢ μὲν ἔξιν παρ' ἑωντῶ μηδ' ἔξοισεν
 μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην ἐς Πέρσας γενοῦσαν ὑπισχνέ-
 3 μενοί τε πάντα οἱ μυρία δώσειν. ὑποσχομένον δὲ τοῦ Πηξιάσπεος ποιήσειν
 ταῦτα, ὥς ἀνέπεισάν μιν οἱ μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ μὲν φά-
 μενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν ὑπὸ τὸ βασιλῆιον τεῖχος, κείνων δ' ἐκέ- 20
 λεον ἀναβάντα ἐπὶ πύργον ἀγορεῦσαι, ὥς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος

AB C TM P(p) DR SV

1—2 Lex. Vind. 20 (s. v. ἀναλαβεῖν) . . . Ἡρόδοτος· ἄνδρες φίλοι — ἀποθανεῖν

1 Γωβρύης ABCTP (v. quod ad 70, 1 adnotavimus) | ἡμῖν M ἡμῖν Lex. Vind.
 rell. || 2 γε om. M | αὐτὴν om. Lex. Vind. | ἀναλαβεῖν ἀποθανεῖν DRSV ||
 2—4 ἀποθανεῖν, ὅτε — ἔχοντος; distinxi: ἀποθανεῖν; ὅτε — ἔχοντος. distinxi. alii;
 ἀποθανεῖν <ῆ> ὅτε — ἔχοντος; propos. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1857 || 3 γε |
 γὰρ ABCTMP (ex γ' non est dubium quin sit ortum) | μὲν om. TM | μάγον τε καὶ
 DRSV || 4 ἡμέων T | παρεγέροντο νοσέοντι DRSV || 5 πάντες ut vid. C | καὶ D ||
 6 πειρωμένοις Pp πειρωμένοις CTM | ἐνεδεκόμεθα AB || 7 ἔδοκέομεν B |
 Καμβύσεια εἰπεῖν M || 8 ἄλλοθι ὄντας ἢ C ἄλλ' ἰόντας DRSV || 9 ἰδέως | ἰόντας M |
 Γωβρύης ABCP | ταύτῃ ταῦτα DRSV om. M | ἔνεον M ἔναον C || 11 προσθέ-
 σθαι M || 13 ὅτι DRSV | μόνος M | ἐπίστατο C¹ | ἡ ἐπίστατο RV | τοῦ τὸν C |
 αὐτοχειρή T || 14 αἴνῃ αἰτή DRSV | μεγάλη M | del. Scaliger in notis Cantabr.
 bibl. univ. Nn. V. 26 (cf. Powell CR 52, 1938, 58s.) Herwerden, sequi. Hude ||
 15 προσεκτέοντο TMPp προσεκτέοντο C Ald. || 16 πῶς τε C || 11 πῶς τε PDRSV |
 τε| δὲ C | μὴν MDRSV | ἢ μὴν sub obelo in mg. adser. A man. post. || 17 παρὰ
 μηδενὶ M Ald. | γενοῦσαν A^{ac}B | ὑπισχνόμενοι AB ὑποσχομένοι DRSV || 18 τε
 πάντα scripsi: τὰ πάντα codd. (cf. IV 88, 1) τάλαντα propos. Hermann in notis
 Cantabr. bibl. univ. Oo. I. 59 (v. Powell CR 52, 1938, 58ss.) | μοιρία C |
 ὑποδεκόμενοι DRSV | τοῦ om. SV | Πηξιάσπεω MS Ald. || 20 συγκαλέειν DR
 SV | ὑπὸ | ἐπὶ T | ἐπὶ τὸ βασιλῆιον τεῖχος συγκαλέειν M || 21 ἐπὶ | δ' ἐπὶ C | ἀναγο-
 ρεῦσαι TM

ἀρχονται καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλον. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο ὡς πιστοτά- 4
του δῆθεν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Πέρσῃσι καὶ πολλάκις ἀποδεξαμένον γνώμην,
ὡς περιεῖη ὁ Κύρου Σμέρδης, καὶ ἐξαρησαμένον τὸν νόνον αὐτοῦ. φα- 75
μένον δὲ καὶ ταῦτα ἐτοίμου εἶναι ποιέειν τοῦ Πρηξάσπεος συγκαλέσαντες
5 Πέρσας οἱ μάγοι ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον.
ὁ δέ, τῶν μὲν δὴ ἐκεῖνοι προσεδέοντο αὐτοῦ, τούτων μὲν ἐκὼν ἐπελήθητο,
ἀρξάμενος δὲ ἀπ' Ἀχαιμένεος ἐγενεηλόγησε τὴν πατρὶν τὴν Κύρου,
μετὰ δέ, ὡς ἐς τοῦτον κατέβη, τελευτῶν ἔλεγε, ὅσα ἀγαθὰ Κύρος Πέρσας
πεποιήκοι, διεξελθὼν δὲ ταῦτα ἐξέφαινε τὴν ἀληθεῖν φάμενος πρότερον 2
10 μὲν κρύπτειν — οὐ γάρ οἱ εἶναι ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα —, ἐν δὲ τῷ
παρεόντι ἀναγκαίην μιν καταλαμβάνειν φαίνειν, καὶ δὴ ἔλεγε τὸν μὲν
Κύρου Σμέρδην ὡς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσῳ ἀναγκαζόμενος ἀποκτείνει,
τοὺς μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρσῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνα- 3
κτησαίαιτο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς μάγους τισαίαιτο, ἀπῆκε ἐωυτὸν
15 ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Πρηξάσπης μὲν νυν ἐὼν
τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος οὕτω ἐτελεύτησε.

Οἱ δὲ δὴ ἐπὶ τῶν Περσέων ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρεῖν τοῖσι 76
μάγοις καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι, ἦσαν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι τῶν περὶ
Πρηξάσπεα πρηχθέντων εἰδότες οὐδέν. ἐν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στίχοντες 2
20 ἐγίνοντο καὶ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνθαῦτα ἐκ-
στάντες τῆς ὁδοῦ ἐδίδosan αὐτίς σφίσι λόγους, οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὑτάνην
πάγχυ κελεύοντες ὑπερβαλέσθαι μηδὲ οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων ἐπι-
τίθεσθαι, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον αὐτίκα τε ἵεναι καὶ τὰ δεδογμένα ποιέειν

AB C TM P(p) DR SV

22 Eust. Od. 1441 (ad β 204) δῆλον . . . ὅτι τὸ διατρέβειν . . . λέγεται 'ὑπερβάλ-
λεσθαι', ὡς δηλοῖ παρὰ Ἡροδότῳ τὸ κελεύοντες — ἐπιτίθεσθαι

2–3 πολλάκις τε ἀποδεξαμένον γνώμην ὥσπερ εἴη DRSV || 4 Πρηξάσπεω MS Ald. ||
5 τοὺς Πέρσας M Ald. | ἐπὶ τὸν πύργον TM Ald. | ἀναγορεύειν SV | λέγειν Ald. ||
6 ὁ | δὲ | δὴ M | μὲν δὴ Bekker, sequ. edd. | μὲν τι ABTPR | μὲν M | μέντοι
cett. | ἐπελάθητο Pp || 7 δὲ om. D | τὴν² τοῦ MP¹ DRSV | om. p || 8 ἐς om. D |
τοῦτο Ald. defendit Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 11 | Πέρσας Κύρος M |
Πέρσῃ C || 9 πεποιήκει CT | ἐπεποιήκει M | ἔφαινε M | ἀληθείην M Ald. ||
10 κρύπτει C | τὰ γενόμενα — 11 καταλαμβάνειν om. M || 11 ἀναγκαίην RSV | φαί-
νειν om. MSV || 12 ἀναγκαζόμενος ὑπὸ Καμβύσῳ M || 15 ἐὼν *** M | ἐὼν Ald. ||
16 τὸν om. DRSV | οὕτως M || 17 ἐπιχεῖν S | ἐπιχεῖν V || 18 ἦσαν S || 19 πρη-
χθέντων T | δὴ om. ABCTM | στείχοντες CTMPDRSV || 21 αὐτοῖσι ABCTM |
σφί R || 22 κελεύοντες om. M | ὑπερβαλέσθαι D^c RS Eust. | ὑπερβαλλέσθαι C^a V
ὑπερβαλέσθαι ABC^c T | ὑπερβαλέσθαι M; nota lin. 18 et p. 304, 1, praesentis inf.
esse negatum, hic vero aoristi inf. usurpari negatione carentem | μηδὲ λέγοντες
μηδὲ M | καὶ μὴ Eust. | ὑπερτίθεσθαι M

3 μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι. ὠδιζομένων δ' αὐτῶν ἐφάνη ἰσῆκων ἑπτὰ [ζεύγη]
 δύο αἰγυπιδῶν ζεύγεα διώκοντα καὶ τίλλοντά τε καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες
 δὲ ταῦτα οἱ ἑπτὰ τὴν τε Δαρεῖον πάντες αἶνεον γνώμην καὶ ἔπειτα ἦσαν
 77 ἐπὶ τὰ βασιλῆα τεθαρρηκότες τοῖσι ὄρνισι. ἐπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας
 ἐγίνετο, οἷόν τι Δαρεῖω γνώμη ἔφερε· καταειδόμενοι γὰρ οἱ φύλακοι ἄν-
 2 δρας τοὺς Περσέων πρώτους καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ὑποπτεύοντες ἐξ αὐτῶν
 2 ἔσσεσθαι παρέσαν θείῃ πομπῇ χρεωμένους οὐδ' ἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεῖτε
 δὲ καὶ παρήλθον ἐς τὴν αὐλήν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι
 ἐδνούχοισι, οἳ σφας ἰστόρευον, ὃ τι θέλοντες ἤκοιεν· καὶ ἅμα ἰστορέοντες
 τούτους τοῖσι πυλουργοῖσι ἀπέειπον, ὅτι σφείας παρήκαν, ἰσχόν τε βουλομέ-
 3 νους τοὺς ἑπτὰ ἐς τὸ πρόσω παριέναι. οἱ δὲ διακελευσάμενοι καὶ σπασάμε-
 νοι τὰ ἐγχειρίδια τούτους μὲν τοὺς ἰσχυρτάς αὐτοῦ ταύτη συγκεντύνουσι,
 78 αὐτοὶ δὲ ἦσαν δρόμῳ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα. οἱ δὲ μάγοι ἔτυχον ἀμφοτέρωι τηρι-
 καῦτα ἐόντες τε ἔσω καὶ τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεος γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχοντες.
 ἐπεὶ ὦν εἶδον τοὺς ἐδνούχους τεθορυβημένους τε καὶ βοῶντας, ἀνά τε 15
 ἔδραμον πάλιν ἀμφοτέρωι, καὶ ὥς ἔμαθον τὸ ποιούμενον, πρὸς ἄλλην
 2 ἐτράποντο. ὁ μὲν δὴ αὐτῶν φθάσει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν
 αἰχμὴν ἐτράπετο· ἐνθα δὲ συνέμισγον ἀλλήλοισι. τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα
 ἀναλαβόντι αὐτῶν ἐόντων τε ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκευαμένων ἦν
 χρηστά οὐδέν, ὁ δ' ἕτερος τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο καὶ τοῦτο μὲν Ἀσπαθίην 20

AB C TM P(p) DR SV

2 Λέξ. αἰγυπιδῶν· γυπιδῶν. Suid. αἰγυπιόν· οὕτως οἱ παλαιοί, ἀλλ' οὐ γ' ὕπα· αἰ-
 γυπιδῶν δὲ πληθυντικῶς 'γυπιδῶν', Ἡρόδοτος | Λέξ. ἀμύσσειν· ταράσσειν, ἔλκοιν.
 Hes. ἀμύσσειν· ξέειν, σπαράττειν, λυπεῖν. Bekk. Anecd. 388 ἀμύσσει· ξέει, σπα-
 ράσσει. Suid. ἀμύσσειν· ταράσσειν, ἔλκοιν, ξέειν, σπαράσσειν || 13 Eust. Od. 1573
 (ad η 122) 'ἀμπελεῶν' κατὰ Ἀττικὸν ἀναλόγως τῷ 'ἀκανθεῶν'· οὗ τύπου ἐστὶ καὶ
 τὸ 'χαρὰδρεῶν'... καὶ τὰ τοιαῦτα... οὐ πρὸς ὁμοιότητα καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος
 ἀνδρῶν 'ἀνδρεῶν' κεῖται παρ' Ἡροδότῳ

1 ὑπερβάλλεσθαι R | ἰσῆκων D | ζεύγεα ABCTMP seclusi interpretamentum
 iudicans ad numerale quod praecedit (nota numeralia et avium nomina chi-
 astico ordine collocata postque ζεύγεα utrique membro ἀπὸ κοινοῦ appositum) ||
 2 αἰγυπιδῶν CD¹ RV cf. Lexx. | διώκοντά τε καὶ PDRSV || 3 τε] δὲ RV om. S |
 ἦρεον M | ἦσαν M Ald. || 4 βασιλῆα M | τεθαρρηκότες ABCTMP | ἐπιστάντες
 DRSV || 5 ἐγίνετο M | ἡ γνώμη PDRSV | φύλακες M || 6 τοιοῦτο ABP τοιού-
 τῳ C || 7 παρέσαν TM Ald. | χρεωμένους Pp | ἐπειρώτα om. M || 8 εἰς RV | εἰσ-
 φέρουσι T φέρουσι M || 10 πυλουργοῖσι TM πυλουργοῖσι C || 11 καὶ σπασάμενοι
 haplogr. om. A', in mg. suppl. A man. post. || 13 ἦσαν δρόμῳ ABCT ἦσαν
 δρόμῳ P ἦσαν δρόμῳ p δρόμῳ ἦσαν M | τηρικαῦτα om. M || 14 τε om. TMD
 RS, supra lin. add. D | εἶσω ABCTMP | Πρηξάσπεω S || 15 τε¹ om. ABCTM ||
 17 αὐτέων M Ald. || 18 ἐτράποντο C | ἐνθαῦτα δὴ ABCTMP || 19 λαβόντι αὐτῷ
 TM | ἀγχοῦ] αὐτῷ ἀγχοῦ M ἀγχοῦ αὐτῷ Ald. || 20 Ἀσπαθίην RV Ἀσπαθίην S

παίει ἐς τὸν μηρόν, τοῦτο δὲ Ἰνταφρένεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν· καὶ ἐστερήθη
 μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ Ἰνταφρένης, οὐ μέντοι ἀπέθανε γε.
 τῶν μὲν δὴ μάγων οὔτερος τρωματίζει τούτους, ὁ δ' ἕτερος, ἐπεῖτε οἱ τὰ 3
 τόξα οὐδὲν χρήσιμα ἐγίνετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχον ἐς τὸν ἀνδρεῶνα,
 5 ἐς τοῦτον καταφεύγει θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι τὰς θύρας. καὶ οἱ συν- 4
 ἐσπύπτονσι τῶν ἐπὶ τὰ δύο, Δαρειός τε καὶ Γωβρόνης· συμπλεκέντος δὲ
 Γωβρόνεω τῷ μάγῳ ὁ Δαρειός ἐπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει, προμη-
 θεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρόνην. ὁρῶν δὲ μιν ἀργὸν ἐπεστεῶτα ὁ 5
 Γωβρόνης εἶρετο, ὅ τι οὐ χράται τῇ χειρὶ· ὁ δ' εἶπε· 'προμηθεόμενος σέο,
 10 μὴ πλήξω.' Γωβρόνης δὲ ἀμείβετο· 'ᾧθει τὸ ξίφος καὶ δι' ἀμφοτέρων.'
 Δαρειός δὲ πειθόμενος ὥσε τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ἔτυχέ πως τοῦ μάγων.
 ἀποκτείναντες δὲ τοὺς μάγους καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τοὺς 79
 μὲν τρωματίας ἐωντῶν αὐτοῦ λείπονσι καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν καὶ φυλακῆς
 τῆς ἀκροπόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν μάγων τὰς κεφαλὰς ἔθεον
 15 βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι καὶ Πέρσαις τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο
 ἐξηγεόμενοι τε τὸ πῆγμα καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς καὶ ἅμα ἔκτεινον
 πάντα τινα τῶν μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. οἱ δὲ Πέρσαις μαθόντες τὸ 2
 γεγονός ἐκ τῶν ἐπὶ τὰ καὶ τῶν μάγων τὴν ἀπάτην ἐδικαίουν καὶ αὐτοὶ

AB C TM P(p) DR SV

Ὁ δὲ ἕτερος τῶν μάγων (τῶν ἐν Πέρσῃσι μετὰ Καμβύσῃν ἀρχάντων add. P)
 ἐπεῖτε (78, 3) — τοῦ μάγου (78, 5) exc. floril. A P

5 Suid. Phot. Antiatt. Bekk. Anecd. 111 προσθεῖναι τὰς θύρας ἀντὶ τοῦ 'ἐπι-
 κλείσαι', Ἡρόδοτος γ'

1 Ἰνταφρένεα ABCTMP | καὶ om. TM || 2 Ἰνταφρένης ABCTMP || 3 ὁ ἕτερος
 DRSV | τούτους τρωματίζει RSV | τούτους τρωμάζει D | τρωματίζει — 4 ἐγίνετο
 om. C || 4 χρηστά ABTM A P | ἐγένετο TMDRSV | ἐγίνετο A P rel. || 5 προ-
 θεῖναι P | προσθεῖναι A Suid., Phot., Bekk. Anecd. rel. | συνεπιπύπτονσι S | συνεπι-
 πύπτονσι CRV | συνεσπύπτονσιν AB (an ex συνεσπύπτονσι natum?) | συνεπιπύπτονσι P
 | συνεπιπύπτονσι A (ex συνεσπύπτονσι) || 6 Γωβρόνης ABCTP | Γωβρόνης A P
 rel. (v. quod ad 70, 1 adnotavimus) | συμπλεκέντος] λεκ D^c | συμπλακέντος TP
 M A P || 7 Γωβρόνεω A P | Γωβρόνεω ABCTMP | τοῦ Γωβρόνεω rel. | ἐτι ἐστεῶς
 DRS | ἐστι ἐστεῶς V | ἐπεστεῶς A P rel. | ἐν σκότει ἠπόρει οἷα P | ἐν σκότει
 ἠπόρει οἷα ἐν σκότει A | ἠπόρει οἷον ἐν σκότει DRSV | προθεόμενος RSV | προ-
 μηθεόμενος A P rel. || 8 Γωβρόνην ABCTMPV^{ac} | Γωβρόνην A P V^c rel. | ὁρῶν DR
 SV P | ὁρῶν A rel. | ἐστεῶτα CPD | ἐπεστεῶτα A P rel. || 9 Γωβρόνης ABCTMP
 | Γωβρόνης A P rel. | ἦρετο C P | εἶρετο A cett. | χράται M | χράται A P rel. ||
 10 Γωβρόνης ABCTMP | Γωβρόνης A P rel. | δὲ om. ABCTM A P | ἀμείβετο M A
 | ἀμείβετο P rel. | ᾧθει A | ᾧθει A codd. | καὶ δι' ἀμφοτέρων τὸ ξίφος M Ald. ||
 11 πειθόμενος ABCMS | πειθόμενος A P rel. | τὸ ABCTMP A P | τε τὸ rel. ||
 12 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν M || 13 μὲν] τε DRSV | ἐωντῶν
 αὐτῶν C | ἐνεκα TM || 14 ἔθεον ἐξω DRSV || 15 χρεώμενοι Pp || 16 ἀπέκτεινον C ||
 17 τῶν ἐν ποσὶ γενομένων C

- ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖν, σπασάμενοι δὲ τὰ ἐργχειρίδια ἔκτεινον, ὅκον τινὰ
 3 μάγον εὗρισκον· εἰ δὲ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ἂν οὐδένα μάγον. ταύ-
 την τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων καὶ ἐν
 αὐτῇ ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων 'μαγοφόνια'. ἐν
 τῇ μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ 5
 μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.
- 80 Ἐπεῖτε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, ἔβον-
 λεύοντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι μάγοισι περὶ τῶν πάντων προηγμάτων, καὶ
 2 ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὦν. Ὡτάνης
 μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ προήγματα λέγων, τάδε 10
 'ἐμοὶ δοκέει ἓνα μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺ
 οὔτε ἀγαθόν. εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσειω ὕβρι, ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε,
 3 μετεσχῆκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ μάγον ὕβριος. κῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρη-
 μένον μουναρχίῃ, τῇ ἔξεστι ἀνευθύνῃ ποιεῖν, τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν
 τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην ἐκτὸς τῶν ἑωυθότων νοημά- 15
 των στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν,
 4 φθόνος δὲ ἀρχῇθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ. δύο δ' ἔχων ταῦτα ἔχει πᾶσαν
 κακότητα· τὰ μὲν γὰρ ὕβρι κεκορημένος ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, τὰ
 δὲ φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα
 τὰ ἀγαθὰ· τὸ δ' ὑπεναντίον τούτου ἐς τοὺς πολίητας πέφυκε, φθονεῖ γὰρ 20
 τοῖσι ἀρίστοισι περιεοῦσί τε καὶ ζῶουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν
 5 ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἄριστος ἐνδέκεσθαι. ἀναρμωστότατον δὲ πάντων· ἦν

AB C TM P(p) DR SV

ἽΟτάνης μὲν — προήγματα (80, 2). ἐμοὶ δὲ (82, 1) — περιστέλλειν (82, 5) exc. Stob.
 floril. XLVII 2 Κῶς δ' ἂν (80, 3) — πάντα (80, 6) exc. Stob. floril. II 29

19 Thom. Mag. 52 (s. v. ἄφθονος) . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ἄνδρα — ἔδει εἶναι

4 αὐτῇ κοινῇ M Ald. | ἄγουσι(p) MPDRSV || 7 ἐντός ABCTMP | ἐγένοντο
 DRSV om. M || 8 προηγμάτων πάντων TMP Ald. || 9 δ' ὦν] δέ M || 10 θεῖναι M ||
 11 ὕμεων T | μούναρχον μούνον M Ald. | μηκέτι γίνεσθαι DRSV γενέσθαι μη-
 κέτι M || 12 μὲν om. CPR | ἐπεξῆλθατε C ἐξῆλθε PDRSV || 13 μετέσχετε DR
 SV | δέ] γὰρ C | ὕβριος om. M | κῶς] καὶ ὡς ABCTM πῶς Stob. || 14 ἀνευ-
 θύνως S Ald. | ποιεῖν Stob. || 15 ἐς ταύτην] ἐν ταύτῃ M ἐς ταύτην τὴν ἀρχήν
 DRSV Stob. || 16 στήσει DRSV στήσειε Stob. rell. | ὑπὸ — 18 ὕβρι haplogr.

om. RSV | παρόντων Stob. || 17 ἐνφύεται A ἐνεμφύεται Ald. || 18 ὕβρι TMD^c
 Stob. || 19 γε ἄνδρα SV ἄνδρα R ἄνδρα γε Stob., Thom. Mag. rell. | ἄφθονον
 om. SV | εἶναι ἔδει TM ἔδει εἶναι Stob., Thom. Mag. rell. || 20 τὰ om. C | τούτῳ
 DRSV Stob. codd. pars τοῦτο Stob. codd. pars | φθονεῖ C || 21 περιεοῦσι M |
 ἄριστος B^{2ms}S ἄριστον Stob. rell. || 22 ἐνδέχεσθαι Stob. | ἀναρμωστότατον δὲ
 <τῶνδε> propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 66 πάντων ἀναρμωστότατον Stob.

τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωμάζης, ἄχθεται, ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, ἣν τε
 θεραπεύη τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπὶ ἄν. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι
 ἐρέων· νόμαί τε κινεῖ πάτρια καὶ βιάται γυναικας κτείνει τε ἀκρίτους.
 πληθὸς δὲ ἄρχον πρώτα μὲν οὐνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομῖν, 6
 5 δεύτερα δὲ τούτων τῶν ὁ μούναρχος ποιέει οὐδέν· πάλω μὲν γὰρ ἀρχὰς
 ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν
 ἀναφέρει. τίθεμαι ὦν γνώμην μεθέντας ἡμέας μονναρχίην τὸ πληθὸς
 ἀέξειν, ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.

Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε, Μεγάβυξος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέ- 81
 10 λευε ἐπιτρέπειν λέγων, τάδε ἑτὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε τυραννίδα παύων,
 λελέχθω καὶ μοι ταῦτα, τὰ δ' ἐς τὸ πληθὸς ἀνώνων φέρειν τὸ κράτος
 γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε· ὁμίλον γὰρ ἀρχηίου οὐδέν ἐστι ἄξυν-
 ετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον. καίτοι τυράννον ὕβριν φεύγοντας ἄνδρας ἐς 2
 δῆμον ἀκολάστον ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ εἴ τι
 15 ποιέει, γινώσκων ποιέει, τῷ δὲ οὐδὲ γινώσκειν ἐν· κῶς γὰρ ἄν γινώσκοι,
 ὅς οὐτ' ἐδιδάχθη οὔτε εἶδε καλὸν οὐδὲν οὐδ' οἰκίηιον, ὥθιέ τε ἐμπεισὼν
 τὰ προήγματα ἄνευ νόου χειμάρρω ποταμῷ εἵκελος; δῆμω μὲν νυν, οἱ 3
 Πέρσησι κακὸν νοέουσιν, οὗτοι χράσθων, ἡμεῖς δὲ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων
 ἐπιλέξαντες ὁμιλίην τούτοις περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοις
 20 καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα, ἀρίστων τε ἀνδρῶν οἶκος ἄριστα βουλευματα γίνε-
 σθαι.

AB C TM P(p) DR SV

5 Herodian. π. μον. λέξ. 11 τὰ εἰς ὅς ... δισύλλαβα βαρύνοντα ἔχοντα δισσὸν τὸ λ
 οὐ ... οὐδέτερα ... Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος· Ἡρόδοτος α' (I 30, 3) ... πᾶλλος (γίλλος
 scr.)· Ἡρόδοτος γ' || 13 Antiatt. Bekk. Anecd. 115 ὑβριστότερον· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 μετρίως αὐτὸν M | θωμάζης CMPD² θωμάζεις D¹RV θανμάζης Stob. |
 ἀπέχθεται TM Ald. || 2 θεραπεύη] η D² θεραπεύει V | θωπὶ ἄν scripsi θωπιάν
 ABCT θωπιάν ἡγούμενος M Ald. θωπὶ cett. || 3 νόμαί M | γυναικας M | κτεί-
 νει τε ἀκρίτους om. S | κτείνειν C | τε²] δὲ V || 4 ἄρχων Stob. | ὄνομα Stob. |
 πάντων om. TM || 5 δεύτερον^α M | δὲ om. DRSV hab. Stob. | τῶν om. M |
 πάλω recognoscas ex Herodiano | γὰρ haplogr. om. ABCT Stob., supra lin.
 add. R¹ || 6 ἄρχει] ἔχει PD^{ac} | ἔχει] ἄρχει M | τὸ om. C || 7 μετέντας C^{PRSV}
 μετέντας D μεθέντας Stob. rell., v. grammaticam meam 164 || 9 ταύτην τὴν
 γνώμην DRSV | Μεγάβυξος codd. (v. quod ad 70, 2 adnotavimus) | ὀλιγα-
 ρίην D || 10 ἐπιτρέπειν CTMPD litterae a litteram ε suprascr. A man. post. ||
 11 ἐμοὶ DRV | ταῦτα] τάδε CM | ἀνώνων Herwerden ἄνωγε ABCTMP ἄνωγε
 κελεύων cett. || 12 ἐξυνετώτερον CRV || 13 ὑβριστικώτερον TMP Antiatt. | καίτοι
 καὶ ABCTMP | φέροντας Pp || 14 ἀνάσχετον ABT || 15 γινώσκων DR | ποιέ-
 ειν A | οὐδὲ] οὐ ABCTMS || 16 ἴδε R οἶδε M Ald. | οὐδ' secl. Valckenaer, sequi.
 Stein Hude, supervacuo vero (cf. Kuehner-Gerth II 294s.), intellige: 'ne proprium
 quidem (bonum)' | ἐμπεισὼν AB || 17 εἵκελος A¹ | εἵκελος TMDRSV || 18 καὶ
 DRSV | οὗτοι om. M | χράσθων T | ἀνδρῶν om. M || 19 περιθέομεν M Ald. |
 κάρτος B || 20 τε] δὲ PDRSV | εἰκὸς TMV^c

Μεγάβυξος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε, τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπ-
 82 ἐδείκνυτο γνώμην, λέγων· ἔμοι δέ, τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυξος ἐς τὸ πλῆθος
 ἔχοντα, δοκεῖι ὀρθῶς λέξαι, τὰ δὲ ἐς ὀλιγαρχίην οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ
 προκειμένων καὶ πάντων, τῶν λέγω, ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστον
 2 καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχον, πολλῶ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ
 ἑνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρεώμενος
 ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμῆτως τοῦ πλῆθους, σιγῶτό τε ἂν βουλευμάτα ἐπὶ
 3 δυσμενέας ἀνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ πολλοῖσι ἀρετὴν ἐπ-
 ασκέουσι ἐς τὸ κοινὸν ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσθαι· αὐτὸς γὰρ ἑκα-
 στος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμησιν τε νικᾷν ἐς ἔχθρα μεγάλα ἀλ-
 10 λήλοισι ἀπικνέονται, ἐξ ὧν στάσεις ἐγγίνονται, ἐκ δὲ τῶν στασίων φόνος,
 ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μοναρχίην, καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσω ἐστὶ
 4 τοῦτο ἄριστον. δῆμον τε αὖ ἄρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι·
 κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθρα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι
 κακοῖσι, φιλαίαι δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκλύσαντες
 15 ποιεῦσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς δ' ἂν προστάς τις τοῦ δῆμον τοῦς
 τοιοῦτους παύσῃ· ἐκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δῆμον, θωυ-
 μαζόμενος δὲ ἂν ὧν ἐφάνη μοναρχος εἶναι· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος,
 5 ὥς ἡ μοναρχίη κράτιστον. ἐνὶ δὲ ἐπεὶ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κότεν
 ἡμῖν ἡ ἐλευθερίῃ ἐγένετο καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ δῆμον ἢ ὀλιγαρχ-
 20 χίης ἢ μοναρχον; ἔχω τοίνυν γνώμην ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἑνα
 ἄνδρα τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, χωρὶς τε τούτου πατέρους νόμους μὴ λθεῖν
 ἔχοντας εἶ· οὐ γὰρ ἄμεινον·

AB C TM P(p) DR SV

1 Μεγάβυξος codd., Stob. codd. plur. Μεγάβυξος Stob. cod. unus (v. supra) |
 δὴ ταύτην γνώμην] ταύτην **DRSV** | εἰσέφερε **Mp** Ald. | ἀπεδείκνυτο **DRSV** || 2 δέ
 om. **TM** | Μεγάβυξος codd. (ζ ex corr. **D**), Stob. codd. plur. Μεγάβυξος Stob.
 cod. unus || 4 ὑποκειμένων **M** | τῶν λέγω] τῶ λόγῳ Stob. cod. unus (cf. VII 8 γ 3
 et v. grammaticam meam 111) || 5 τούτων **M** || 6 φανείη ἂν **M** | τοιαύτη om. **TM** |
 χρεώμενος **Pp** | χρώμενος Stob. || 10 εἰς **TM** | ἀλλήλοισι μεγάλα **M** || 11 ἀπικ-
 νέται **M** | ἀπικνέονται **R** | στάσεις **DRV** Stob. | στάσεων **DRV** Stob. cod.
 unus || 12 διέδεξεν **RS** Stob. cod. unus | ὅσον **Mp** Ald. || 13 τε αὖ] δέ **M** | ἀδύνατον
 Stob. | μὴ] καὶ **SV** | ἐγγενέσθαι **ABCTM** | ἐγγίνεσθαι Stob. rell. || 14, 15 τοῖσι
 κακοῖσι om. **M** || 15 οἱ] οὐ **DRV** | κείνῳ **M** | συγκλύσαντες Stob. quod Wesselingio
 duce recepit. edd. συγκλύσαντες **RS** | συγκλύσαντες **TM** | συγκλύσαντες rell. ||
 16 ποιεῦσι Stob. | τοιοῦτον **RSV** | τὸ τοιοῦτο **C** | τοιοῦτο Stob. rell. | γίγνεται **M** |
 προστάσις **AB** | προστάσης (ss ex corr.) **D** | προστάτης Stob. || 17 θαυμάζεται
TM | θαυμάζεται Stob. | θαυμαζόμενος Stob. cod. unus || 18 δὲ ἂν ὧν ἐφάνη **ACP**
DRV | accentum vocis ἂν del. et ἀνεφάνη in mg. adser. **A²** | δὲ ὧν ἀνεφάνη **TM**
 ἐφάνη Stob. | μοναρχος εἶναι] ὁ μοναρχος **ABCTM** | εἶναι μοναρχος Stob.
 19 ἐπεὶ] ἐπὶ (ὡς v. l.) Stob. || 20 τοῦ δῆμον **ABCTMP** | δῆμον Stob. rell. ||
 21 ἡμέας **C** || 22 τοιοῦτον **RSV** | τοιοῦτο Stob. rell.

Γνώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὗται προεκέατο, οἱ δὲ τέσσαρες τῶν ἐπτά ἀν- 83
 δρῶν προσέθεντο ταύτη. ὡς δὲ ἐσώθη τῇ γνώμῃ ὁ Ὑτάνης Πέρσῃσι
 ἰσονομίην σπεύδων ποιῆσαι, ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῖσι, τάδε ἄνδρες στα- 2
 σιώται, δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι δεῖ ἓνα γέ τινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι ἥτοι
 5 κλήρω γε λαχόντα ἢ ἐπιτρεψάντων τῶν Περσέων πληθεῖ, τὸν ἂν ἐκείνο
 ἔληται, ἢ ἄλλη τινὶ μηχανῇ. ἐγὼ μὲν νυνὶ μῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι — οὔτε γὰρ
 ἄρχειν οὔτε ἄρχεσθαι ἐθέλω —, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς,
 ἐπ’ ᾧ τε ὑπ’ οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι οὔτε αὐτὸς ἐγὼ οὔτε οἱ ἀπ’ ἐμεῦ
 αἰεὶ γινόμενοι. τούτου εἰπαντος ταῦτα ὡς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ τούτοις, 3
 10 οὗτος μὲν δὴ σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ’ ἐκ μέσου καθῆστο. καὶ νῦν αὖτε
 ἡ οἰκίη διατελέει μούνη ἐλευθέρῃ ἐοῦσα Περσέων καὶ ἄρχεται τοσαῦτα,
 ὅσα αὐτῇ θέλει, νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν 84
 ἐπτά ἐβουλεύοντο, ὡς βασιλέα δικαιοτάτα στήσονται· καὶ σφι ἔδοξε
 Ὑτάνῃ μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ Ὑτάνεος αἰεὶ γνωμένοις, ἣν ἐς ἄλλον τινα τῶν
 15 ἐπτά ἔλθῃ ἢ βασιλῆῃ, ἐξαίρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος
 ἐκάστου καὶ τὴν πᾶσαν δωρεὴν, ἢ γίνεται ἐν Πέρσῃσι τιμιωτάτη. τοῦδε
 δὲ εἵνεκεν ἐβούλευσαν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσε τε πρῶτος τὸ
 πρῆγμα καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μὲν δὴ Ὑτάνῃ ἐξαίρετα, τάδε δὲ 2
 ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· παρίεναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βουλόμενον
 20 τῶν ἐπτά ἄνευ ἐσαγγελέος, ἣν μὴ τυγχάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναικὸς βασιλεύς,
 γαμέειν δὲ μὴ ἐξείναι ἄλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων. περὶ 3
 δὲ τῆς βασιλῆῃς ἐβουλεύσαντο τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος ἡλίον ἐπανα-

AB C TM P(p) DR SV

T 22 Eust. II. 1190 (ad T 404) ἴσως ἀρελῶς οὕτω προσφωνήσας τοὺς ἵππους ὁ
 Ἀχιλλεύς, εἰδὼς δὲ τὸν Ξάνθον . . ., ὡς εἰκός, κατὰ χρομετισμὸν ὑποφωνήσαντα καὶ
 φθελγόμενον τοῦτο . . . τὸ τοῦ Ἡροδότου εἰπόντος ὅτου ἂν ὁ ἵππος ἡλίον ἐπανατεί-
 λαντος πρῶτος φθελγῆται ἐτεκμηράτο τι ἐντεῦθεν μάντευμα τεχνικῶς περὶ ἐαντοῦ.
 Io. Zonar. IV 3 (in enarratione cap. 80–87) attice vertit fere ὅτου ἂν — ἐν τῷ
 προακτεῖω γενομένῳ, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιλείαν

1 προσεκέατο DRSV προσέκατο p Ald. προέκατο M | αὗται δὴ προεκέατο (προ-
 κέατο M) τρεῖς TM | τέσσαρες ABTMDRV || 2 ὡς ὁ C | ἐσώθη R || 2–3 σπεύ-
 δων ἰσονομίην Πέρσῃσι M || 4 ἓνα γέ τινα δεῖ M || 5 λαχόντων ABC TM | τῶν C^{ae} SV
 τῷ C^{ae} cett. | ἐὰν DSV || 5,6 ἐκείνος ἔληται TDRSV | ἐκείνοι ἔλονται M Ald. ||
 6 ἄλλην τινα μηχανὴν TM Ald. | ὑμῖν om. M | ἀγωνιεῦμαι TM || 7 θέλω PDR
 SV || 8 ἄρχεσθαι DRSV || 9 γινόμενοι M | ταῦτα om. DRSV | ὡς om. TMpp
 Ald. || 10 ἠγωνίζετο TM || 11 ἐοῦσα μούνη Περσέων ἐλευθέρῃ M | καὶ — 12 Περ-
 σέων haplogr. om. B¹ | καὶ οὔτε ἄρχεται πλὴν τοσαῦτα DRSV || 12 θέλῃ C | οὐχ
 MDRV | τοὺς τῶν TMDRSV || 13 στήσονται M || 14 Ὑτάνεω Mpp Ὑτάνεως
 Ald. | αἰεὶ om. M | ἐς ἐπ’ Mp (ut vid.) || 14,15 τῶν ἐπτά om. M || 15 ἔλθοι AB |
 βασιλεῖ D || 16–17 τούτου δὲ εἵνεκα DRSV || 18 δὲ om. R || 19 βασιλεία TM ||
 20 τυγχάνει V || 21 βασιλεῖ ABT | συναναστάντων DRSV || 22 ἐβούλευσαν (ex
 haplogr. litterarum το) ABCTMP, cf. Weber BPhW 1941, 235ss. | ὅτου Eust. M |
 ἐπανατέλλοντος ABCTMP ἀνατείλαντος D¹ Zon. ἐπανατείλαντος D² Eust. rel.

τείλαντος πρώτος φθέγγεται ἐν τῷ προαστίῳ αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληίην.

- 85 Δαρείῳ δὲ ἦν ἵπποκόμος ἀνὴρ σοφός, τῷ οὐνομα ἦν Οἰβάρης· πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεῖτε διελύθησαν, ἔλεξε Δαρείος, τάδε Ὀϊβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ τῆς βασιληΐης ποιεῖν κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρώτος 5 φθέγγεται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι αὐτῶν ἐπαναβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληίην. νῦν ὦν εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ, ὥς ἂν ἡμεῖς σχῶμεν 2 τοῦτο τὸ γέρας καὶ μὴ ἄλλος τις· ἀμείβεται Οἰβάρης τοῖσδε· εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μὴ, θάρσει τούτου εἵνεκεν καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν, ὥς βασιλεὺς οὐδείς ἄλλος πρὸ σεῦ ἔσται· τοιαῦτα 10 ἔχω φάρμακα· λέγει Δαρείος· εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, ὦρε μηχανᾶσθαι καὶ μὴ ἀναβάλλεσθαι, ὥς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν 3 ἡμῖν ἐστι· ἀκούσας ταῦτα ὁ Οἰβάρης ποιεῖ τοιόνδε· ὥς ἐγίνετο ἡ νύξ, τῶν θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε μάλιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάστιον κατέδησε καὶ ἐπήγαγε τὸν Δαρείου ἵππον καὶ τὰ 15 μὲν πολλὰ περιῆγε ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ ἐγγυρίμπτων τῇ θηλέῃ, τέλος δὲ ἐπῆκε 86 ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. ἅμ' ἡμέρῃ δὲ διαφωσκούσῃ οἱ ἔξ, κατὰ συνενθήσαντο, παρήσαν ἐπὶ τῶν ἵππων· διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστιον, ὥς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐγίνοντο, ἵνα τῆς παροιχομένης νυκτὸς κατεδέδετο ἡ 2 θήλεια ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δαρείου ἵππος προσδραμὼν ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ 20 τῷ ἵππῳ τοῦτο ποιήσαντι ἀστραπὴ ἐξ αἰθέρης καὶ βροντὴ ἐγένετο. ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρείῳ ἐτελέωσέ μιν ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα· οἱ δὲ καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων προσεκύνηον τὸν Δαρείον.

AB C TM P(p) DR SV

14, 16 Greg. Cor. 41 τῆς ὀθλείας τὸ ἰ ἐξαιροῦσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιούσιν· Ἡρόδοτος· τῶν θηλέων — μάλιστα, καὶ πάλιν· ἐγγυρίμπτων τῇ θηλέῃ || 22 Thom. Mag. 347 (s. v. σύνθετον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ὥσπερ — τευ γενόμενα

1 τῷ om. CP | προαστείῳ CTMPDRSV | αὐτῶν cf. Zon. || 2 τὴν Καμβύσειω βασιληίην DRSV || 5 κατὰ om. DRSV | πρώτος in mg. D¹ om. TMP¹ hab. P^{msp} cett. || 7 ἔχεις p Ald. || 7-8 ἔχωμεν τοῦτο γέρας DRSV || 9 ἡ¹ εἰ M | βασιλεία M | θάρσει CTP θάρσει** M | εἵνεκα M Ald. || 10 καὶ οὐ θυμὸν R || 10-11 τοιαῦτα ἔχω φάρμακα om. M || 12 ἡμέρας B | ὁ om. DRSV || 13 ἔστιν ἡμῖν TM | ἐγένετο D | ἡ om. MDRSV || 14 θηλέων Pp (v. praef. XII s.) | μίαν M Ald. || 15 εἰς RV | προάστιον A²CTMPDRSV || 16 περιῆγαγε ABC TM | ἐγγυρίμπτων TDRSV ἐγγυρίμπτων Greg. Cor. rell. | θηλείῃ D || 17 τὸν τὴν M Ald. | διαφωσκούσῃ D διαφωσκούσῃ RSV || 18 παρήσαν D²RSV παρήσαν D¹ | διελαυνόντων SV | κατὰ (i. e. κατ' α) A | προάστιον A²CTMPDRSV || 19 ἐγένοντο M Ald. | ἐδέδετο M || 20 ἵππος² ἵππῳ R | ἐχρεμέτισε C^{ac} || 21 αἰθρῆς DRSV || 23 γινόμενα M | καταθορόντες T καταθορόντες (ex καταθορόντες potuit nasci) RV | προσεκύνηον μιν τὸν Δαρείον ὥς βασιλέα (βασιλῆα Ald.) M Ald.

Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα ταῦτα μηχανήσασθαι, οἱ δὲ τοιάδε (καὶ γὰρ 87
ἐπ' ἀμφοτέρω λέγεται ὑπὸ Περσέων), ὥς τῆς ἵππου ταύτης τῶν ἄρθρων
ἐπιφανύσας τῇ χειρὶ ἔχει αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσιν, ὥς δὲ ἅμα τῷ
ἡλίῳ ἀνιόντι ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ἐξεύραντα
5 τὴν χεῖρα πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενεῖκαι, τὸν δὲ
αἰσθόμενον φοιμάσασθαι τε καὶ χρεμετίσαι.

Δαρειὸς τε δὴ ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ 88
Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι πλὴν Ἀραβίων Κύρου τε καταστρεφάμενον καὶ
ὑστερον αὖτις Καμβύσεω. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ
10 Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξένοι ἐγένοντο παρέντες Καμβύσεα ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόν-
των γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἂν ἐσβάλοιεν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. γάμον τε τοὺς 2
πρώτους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρειὸς, Κύρου μὲν δύο θυγατέρας, Ἀτοσ-
σάν τε καὶ Ἀρτυστώνην, τὴν μὲν Ἀτοσσαν προσνονικήσασαν Καμβύσῃ τε
τῷ ἀδελφεῷ καὶ αὖτις τῷ μάγῳ, τὴν δὲ Ἀρτυστώνην παρθένον. ἐτέρην 3
15 δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἔγημε, τῇ οὖνομα ἦν Πάρμυς· ἐλέγετο
δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὑτάneos θυγατέρα, ἣ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε. δυνά-
μιός τε πάντα οἱ ἐπιμπλέατο. πρῶτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος λίθινον
ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνὶ ἡνὴρ ἱππεύς, ἐπέγραψε δὲ οἱ γράμματα λέγοντα,
τάδε Δαρειὸς ὁ Ὑστάσπεος σὺν τε τοῦ ἵππου τῇ ἀρετῇ (τὸ οὖνομα λέγων)
20 καὶ Οἰβάρεος τοῦ ἱπποκόμου ἐκτίησάτο τὴν Περσέων βασιληίην.

Ποίησας δὲ ταῦτα ἐν Πέρσῃσι ἀρχὰς κατεστήσαστο εἴκοσι, τὰς αὐτοὶ 89
καλέονσι σατραπείας· καταστήσας δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας ἐπιστήσας

AB C TM P(p) DR SV

T 9 Eust. Dion. 933 οὗτω πολλὸς αὐτοῦ λιβανωτός, ὥστε χίλια τέλαντα λιβανωτοῦ
(97, 5) οἱ Ἀράβιοι ἦγον τῷ βασιλεῖ ἐκόντες· οὐ γὰρ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὥς
φησιν Ἡρόδοτος, ἐπὶ δουλοσύνῃ, ἀλλὰ ξένοι ἐγένοντο. λέγει δὲ ὁ αὐτός καὶ ἐν μόνῃ
τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτὸν καὶ σμύρνην καὶ κασίαν καὶ κιννάμωμον καὶ λήδανον
(107, 1), ὅπερ, φησὶν, Ἀράβιοι καλοῦσι λάδανον (112)

6 Λέξ. φοιμάσασθαι· φρονάσασθαι, φηῖσαι. Suid. φοιμάσασθαι· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ
φρονάσασθαι, περυσῆσθαι

3 χειρὶ T | ἔχει TMPSV | τῇσι τοῖσιν RV | τισιν(ν) TM || 4 ἀπίεσθαι DRSV |
ἐξαιείραντα B² | ἐξείραντα M | ἐξείραν SV || 5 πρὸς τοὺς Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆ-
ρας ἐνεῖκαι M | προσενεῖκαι πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας D^c | προσενεῖκει
πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας D^{ac} RSV || 6 φοιμάσασθαι SV || 10 ξένοι
Eust. | ἀεκόντων — 11 Αἴγυπτον om. M || 11 ἐσβάλλουεν pD Ald. || 12 δύο] δὴ
CP¹ | δύο P² p cett. || 14 ἀδελφῷ M || 15 ἐλέγετο (sc. γῆμαι) ἔσχε ABC TMP

16 Ὑτάneo Pp Ald. || 17 τε οἱ πάντα MDRS^{oia} | τε πάντα V | ἐπιμπλέατο ABC | ἐμ-
πιμπλέατο Mp | τύπον ποιησάμενος λίθινον ABC T | λίθινον ποιησάμενος τύπον M ||

18 οἱ² om. ABC TMPV^t, in fine lin. add. V || 18, 19 λέγον^{τα} τάδε (τα supra lin. add.
nescio quae man.) A || 19 τὸ τοῦ RV || 21 Πέρσῃσι, σιν supra lin. add. prima
ut vid. man. A || 22 τὰς om. DRSV

- ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα τε καὶ πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς
 πλησιοχώρους προστάσσων καὶ ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας τὰ ἑκαστέρω
 2 ἄλλοισι ἄλλα ἔθνεα νέμων. ἀρχὰς δὲ καὶ φόρων πρόσδοον τὴν ἐπέτειον
 κατὰ τάδε διεῖλε· τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον ἀπαγινέουσι εἰρητο Βαβυ-
 λώνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπαγινέειν, τοῖσι δὲ χρυσίον ἀπαγινέουσι
 Εὐβοϊκόν. (τὸ δὲ Βαβυλώνιον τάλαντον δύναται Εὐβοϊδας ἑβδομήκοντα
 3 μνέας.) ἐπὶ γὰρ Κύρου ἀρχοντος καὶ αὐτὶς Καμβύσῃ ἦν κατεστηκὸς
 οὐδὲν φόρον πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον· διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπίταξιν φόρου
 καὶ παραπλήσια ταύτῃ ἄλλα λέγουσι Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν ἀπῆλος,
 Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κύρος δὲ πατήρ, ὁ μὲν ὅτι ἑκαπήλευε πάντα τὰ
 10 προήγματα, ὁ δὲ ὅτι χαλεπὸς τε ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἥπιός τε καὶ
 ἀγαθὰ σφι, τὰ ἐμμηχανήσατο.
- 90 Ἀπὸ μὲν δὴ Ἰώνων καὶ Μαγνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ Αἰολέων καὶ
 Καρῶν καὶ Λυκίων καὶ Μιληέων καὶ Παμφύλων (εἰς γὰρ ἦν οἱ τετα-
 γμένος οὗτος φόρος) προσῆε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου· οὗτος μὲν δὴ 15
 πρῶτός οἱ νομὸς κατεστήκεε.

AB C TM P(p) DR SV

(Δαρεῖος τοῖς ἐπ' αὐτῷ ἔθνεσι φόρους πρῶτος ἐπέταξε καὶ Φ solus) διὰ ταύτην
 (δὲ \mathfrak{A} solus) τὴν ἐπίταξιν (τοῦ φόρου \mathfrak{A} solus) — ἐμμηχανήσατο (89, 3) exc. floril.
 $\mathfrak{A}\Phi$ Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου λέγουσι, ὡς Δαρεῖος — ἐμμηχανήσατο (89, 3)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXI

T 6 Poll. IX 86 τὸ μὲν Ἀττικόν (scil. τάλαντον) ἐξήκοντα μνᾶς εἶχε, τὸ δὲ Βαβυ-
 λώνιον ἑβδομήκοντα || 8—12 Suid. s. v. Κύρος: Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου —
 ἐμμηχανήσατο || 10—12 Eust. Od. 1433 (ad β 47) σημειῶσαι δὲ εἰς τὸ 'πατήρ ὡς
 ἥπιος ἦν' καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου τὸ Καμβύσης μὲν δεσπότης, Κύρος δὲ πατήρ, ὁ μὲν
 ὅτι χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἥπιος καὶ ἀγαθὰ σφίσιν ἐμμηχανήσατο, ἦτοι
 τοῖς Πέρσαις. id. II. 317 (ad B 669) διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ Καμβύσης μὲν δεσπότης,
 Κύρος δὲ πατήρ τοῖς Πέρσαις ἦν· ὁ μὲν γὰρ ἀργίως ἤραχεν, ὁ δὲ ἥπιως

1 οἱ φόρους DRSV | τοῖσι| τοῖτοισι C || 2—3 τὰ ἑκαστέρω ἀλλήλοισι ἄλλα TM
 Ald. ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἑκαστέρω D ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἑκατέρω RSV || 3 δὲ om.
 DRSV | φόρον Tmp | ἐπέτειον DRSV || 4 κατὰ τάδε| κατὰ δὲ DRSV | ἀργύ-
 ρον C | εἰρητο — 5 ἀπαγινέουσι haplogr. om. C | εἰρητο DRSV | Βαβυλώ-
 νιον M || 5 χρυσίον AB || 6 Εὐβοϊκόν CMPp | <ὀκτώ καὶ> ἑβδομήκοντα Reitz,
 sequ. Stein Hude, ut ratio oar. 95 exposita exaequaretur, sed v. quae ibi adnota-
 vimus || 7 κ' αὐτῆς D^{ac} 2' αὐτῆς D^cR 7' αὐτῆς SV | κατεστηκὸς RV | κα-
 εἰσεως S || 8 ἐπίταξιν τοῦ φόρου ABCTMP \mathfrak{A} Const., Suid. cf. Φ || 9 ταύτῃ ἄλλα
 ABCTMP Φ ἄλλα ταύτῃ \mathfrak{A} rell. || 10 δὲ¹ om. M | πάντα τὰ ABCTMP \mathfrak{A} Const.,
 Suid. πάντα S τὰ πάντα DRV || 11 ἦν Φ τε ἦν \mathfrak{A} rell. | ὅτι² om. TP Suid.
 hab. floril. $\mathfrak{A}\Phi$ || 12 σφι τὰ ABCTM Suid., Const. σφίσιν τὰ $\mathfrak{A}\Phi$ Eust. σφι πάντα
 rell. | ἐμμηχανήσατο Eust. || 13 τῶν om. DRV || 14 Μιληέων ABCTMP | οἱ³ δὲ RM
 (ut vid.) || 15 φόρος οὗτος CTMP | προσῆε ACTMP προσείη B || 15—16 ὁ μὲν
 δὴ πρῶτος οὗτος οἱ νομὸς ABT ὁ μὲν δὴ πρῶτος οὗτος νομὸς C ὁ μὲν δὴ πρῶτος
 οἱ νομὸς οὗτος M

Ἀπὸ δὲ Μυσῶν καὶ Λυδῶν καὶ Λασονίων καὶ Καβαλίων καὶ Ὑπεννέων πεντακόσια τάλαντα· δεύτερος νομὸς οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι καὶ Φρυγῶν καὶ Θρηάκων 2 τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ Παφλαγόνων καὶ Μαριανδυνῶν καὶ Συρίων ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ἦν φόρος· νομὸς τρίτος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Κιλικίων ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέ- 3 ρης εἰς γινόμενος, καὶ τάλαντα ἀργυρίου πεντακόσια· τούτων δὲ τεσσεράκοντα μὲν καὶ ἑκατὸν ἐς τὴν φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν ἀναισιμοῦτο, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἐξήκοντα Δαρείῳ ἐφοῖτα· νομὸς τέταρ- 10 τος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ποσειδηῶν πόλιος, τὴν Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἶκισε ἐπ' οὗ- 91 ροισι τοῖσι Κιλικίων τε καὶ Σύρων — ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης μέχρι Αἰγύπτου, πλην μοίρης τῆς Ἀραβίων (ταῦτα γὰρ ἦν ἀτελέα), πεντήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν· ἔστι δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα 15 καὶ Συρία ἡ Παλαιστίνη καλεομένη καὶ Κύπρος· νομὸς πέμπτος οὗτος.

Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων Αἰγύπτῳ καὶ Κυρήνης 2 τε καὶ Βάρκης (ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὗται ἐκεκοσμέατο) ἐπτακόσια προσῆε τάλαντα πάρεξ τοῦ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένου ἀργυρίου, τὸ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰχθύων· τούτου τε δὴ χωρὶς τοῦ ἀργυρίου καὶ 3 20 τοῦ [ἐπιμετρομένου] σίτου προσῆε τὰ ἐπτακόσια τάλαντα (πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ Τείχεϊ τῷ

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Steph. Byz. Ὑπεννα· πόλις Λυκίας, ὁ οἰκῆτωρ Ὑπεννέος

1 Ἀλυσονίων ABCTMP | Καβαλέων Stein (cf. VII 77) | Ὑπεννέων e Steph. Byz. recep. Stein, sequ. Hude Ὑπεννέων ABCTMP Ἀπτεννέων DR Ἀπτεννέων SV || 2 τάλαντα ἀργυρίου M || 3 εἰσπλέοντι DRV || 4 Μαριανδυνῶν TM Μαριανδυνῶν p Ald. | καὶ Ἀσσυρίων T om. M || 5 τριηκόσια] τριήκοντα DRV | ἦν τάλαντα P | ἦν τάλαντα ἦν C | φόρον V | οὗτος τρίτος TM || 6–7 ἡμέρας ἧς γινόμενος T || 7 εἰς γινόμενος expunctum M | δὲ om. DRSV | τεσσαράκοντα CMD¹ RV || 8 μὲν καὶ P^cp DRSV μὲν P^{ac} cett. | φρουρέουσιν] φορέουσιν RSV || 9 ἀναισιμοῦτο] ai ex corr. D ἀναισιμοῦτο vel sim. R ἀναισιμοῦντο (quod ex ἀσιμῶντο vel sim. potuit nasci) TMP | καὶ om. DRSV | νομὸς (vel νόμος) ἐφοῖτα DRSV || 11 Ποσειδηῶν ABCTMP | πόλεως M πόλεος Ald. | οὗρεσι TM Ald. || 12 Κιλικίων ABC || 14 τάλαντα om. DRSV || 15 ἡ om. DRV | οὗτος πέμπτος TM || 16 Αἰγύπτου D | καὶ² om. ABCTMP || 17 τὸν γὰρ Αἰγυπτίων DRSV | ἐκοσμέατο AB κε supra lin. add A man. post. ἐκοσμέατο M || 18 προσῆε ABCTMP | Μόριος MRSV | γενομένων RV || 19 τούτου δὲ δὴ TM DRSV τούτου δὲ B || 20 ἐπιμετρομένου seclusi (dialecto obstat nihilque est nisi ad σίτον ex eis quae sequuntur apposita explicatio) μετρομένου ABCTM | προσῆε ABCTMP | τὰ om. ABCTMP || 20–21 πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου scripsi πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάσι AB πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάσι CTM σίτον γὰρ δυώδεκα μυριάσι PDRSV σίτον γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας propos. Reiske, sequ. Stein Hude

ἐν Μέμφι κατοικημένοισι καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι)· νομὸς ἕκτος οὗτος.

- 4 Σατταγῶναι δὲ καὶ Γανδάριοι καὶ Λαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται ἐς τὸν τῶν τεταγμένοι ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον· νομὸς οὗτος ἕβδομος.

Ἀπὸ Σούσων δὲ καὶ τῆς ἄλλης Κισσίων χώρας τριηκόσια· νομὸς ὄγδοος οὗτος.

- 92 Ἀπὸ Βαβυλῶνος δὲ καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίης χίλια οἱ προσῆε τάλαντα ἀργυρίου καὶ παῖδες ἑκτομῖαι πενταχόσιοι· νομὸς ἕνατος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ἀγβατάνων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς καὶ Παρικανίων καὶ Ὀρθοκορυβαντίων πεντήκοντά τε καὶ τετρακόσια τάλαντα· νομὸς δέκατος οὗτος.

- 2 Κάσπιοι δὲ καὶ Πανσίκαι καὶ Παντίμαθοί τε καὶ Λαρεῖται ἐς τὸν τῶν συμφέροντες διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἐνδέκατος οὗτος.

Ἀπὸ Βακτριανῶν δὲ μέχρι Αἰγλῶν ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν· νομὸς δυωδέκατος οὗτος.

- 93 Ἀπὸ Πακτυνῆς δὲ καὶ Ἀρμενίων καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου τετρακόσια τάλαντα· νομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος.

- 2 Ἀπὸ δὲ Σαγαρτίων καὶ Σαραγγέων καὶ Θαμαναίων καὶ Οὐτίων καὶ Μύκων καὶ τῶν ἐν τῇσι νήσοισι οἰκεόντων τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, ἀπὸ τούτων πάντων ἑξακόσια τάλαντα ἐγένετο φόρος· νομὸς τεσσαρεσκαίδέκατος οὗτος.

AB C TM P(p) DR SV

T 13 Steph. Byz. Κάσπειος· πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ· Ἡρόδοτος γ'. τὸ ἐθνικὸν Κάσπειοι, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασιλικῶν. cf. quae ad 102. 1 laudantur || 19 Steph. Byz. Θαμαναῖοι· ἔθνος Πέρσαις ὑπήκοον· Ἡρόδοτος τριτή

2 οὗτος om. SV || 3 Σατταγῶναι DRSV | δὲ om. C | Γανδάρειοι DR | τε] δὲ ABCP^{ac} om. M | Ἀπαρύπται M || 4 νομὸς δὲ οὗτος ABCTMP || 6 δὲ om. D || 6.7 οὗτος ὄγδοος RSV || 8 Ἀσσυρίης χώρας οἱ M Ald. || 9 ἕνατος ABC ἕνατος TM || 10 Ἀγβατάνων CTMP | Παρικανίων MDRSV Παρικανίων p Ald. || 11 Ὀρθοκορυβαντίων C Ὀρθοκορυβάντων PDRSV | τε om. M || 13 Κάσπιοι] v. quae e Steph. laudantur | Πανσίκαι καὶ] καὶ del. nescio quae man. A Πανσί και RV Πανσοὶ καὶ S Πανσίκαι cett. | τε om. M | τοῦτο DRSV || 15 δὲ Βακτριανῶν DRSV | Αἰγλῶν DRSV || 16 δωδέκατος ABCTM || 17 Πακτυνῆς DRSV Πακτυνῆς cett., cf. IV 44, 2 | τοῦ om. M || 19 Σαγαρτίων ABCTM | Σαραγγέων ABCTMP, cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967, 124s. qui Σαράγγας (Strab. XV 9s.) confert || 20 Μύκων M Ald. | ταῖσι ABCT τοῖσι V | νήσοις RV | τῶν] τ*** M τῇσι propos. Herold secl. Legrand || 21 καλεομένους T || 22.23 οὗτος τεσσαρεσκαίδέκατος M τέταρτος καὶ δέκατος οὗτος PDRSV

Σάκαι δὲ καὶ Κάσπιοι πεντήκοντα καὶ διηκόσια ἀπαγίνεον τάλαντα· 3
νομὸς πεντεκαίδεκατος οὗτος.

Πάρθοι δὲ καὶ Χωράσμιοι καὶ Σόγδοι τε καὶ Ἀρειοὶ τριηκόσια τάλαντα·
νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος.

5 Παρικάνιοι δὲ καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας τετρακόσια τάλαντα ἀπ-
αγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος.

Ματιηροῖσι δὲ καὶ Σάσπειροισι καὶ Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο
τάλαντα· νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος.

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρωσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ 2
10 Μαρσὶ τριηκόσια τάλαντα προεῖρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος.

Ἰνδῶν δὲ πληθὺς τε πολλῶ πλείστον ἐστὶ πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ
τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον 95
15 τάλαντον γίνεται τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα·
τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκαστάσιον λογιζόμενον, τὸ ψῆγμα εὐρίσκεται ἐν
[Εὐβοϊκῶν] ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ ἑξακοσίῳ καὶ τετρακισχιλίῳ.

AB C TM P(p) DR SV

T 3 Steph. Byz. Χωρασμίη· πόλις πρὸς ἑὸν Πάρθων. καὶ Ἡρόδοτος τρίτη· Πάρ-
θοι — Σόγδοι, καὶ πάλιν· τοῦτο τὸ πεδίον ἦν ποτε Χωρασμίῳ (117, 1) || 7 Steph.
Byz. Ἀλαρόδιοι· ἔθνος περὶ τὸν Πόντον, ὡς Ἡρόδοτός φησιν

1 Σάκαι M Σάκαι C | ἀγίνεον ABCTM || 2 πέμπτος καὶ δέκατος PDRSV |
οὗτος om. M || 3 Χωράσμιοι D | τε om. M | Ἀρειοὶ DRV | τριακόσια D || 5 Πα-
ρικάνιοι — 6 οὗτος haplogr. om. CM || 7 Ματιηροῖσι CTP | δὲ om. pS | Σά-
σπειροι R Σάρπειροι ABP Σάσπειροι C Σαρπείροι T Σαρπείροισι M | καὶ
καὶ Ἀλαροδίοισι C || 9 Μοσσυνοίοισι CPRSV Μόσχοσσυνοίοισι D || 10 Μάρσοισι
ABC Μάρσους Pp Μαρσοῖς RV Μαρσοῖσι S Μάρδοισι M Ald. Μάρδουσι T |
προεῖρητο· νόμος οὗτος ὄγδοος καὶ δέκατος· Ματιηροῖσι δὲ καὶ Σαρπείροισι καὶ Ἀλα-
ροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα· νόμος οὗτος εἵνατος καὶ δέκατος M || 11 δὲ
om. RV | πλείον M || 14 Εὐβοικὸν CPM | συμβαλλόμενον MS Ald. || 15 γίνεται]
εἶναι ABCTM | τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια CTMRV ὀγδῶκοντα καὶ δεκά-
σια in ras. S¹ θωπ¹ (i. e. 9880) S^{ms} (v. quod sequitur) || 17 Εὐβοικῶν CTMP
seclusi (quod iam consideraverat Legrand) talique pacto facile fere ad rationem
advenias illorum 14560 talentorum infra dictorum: tributa omnia undeviginti tri-
buum 7600 efficiunt talenta Babylonia, ad quae trecentis sexaginta Dario e
quarta satrapia pensis necnon alteris trecentis sexaginta pulveris aurei additis
habes 8100 pondo talenta (Babylonia) quae secundum proportionem cuius mentio
fit cap. 89, 3 (i. e. 7 : 6) 9500 fere efficiunt Euboica (l. 15); ad 9540 indicata si ad-
dis duodecies trecena sexagena, ut respectus habeatur pretio quanto ab argento
differt pulvis aureus, i. e. 4320 talenta Babylonia sive 5040 Euboica, ad 14580
pervenis talenta Euboica, qui numerus ab illis 14560 minime distat (quia Hdt.
minora quam talenta negligit, v. infra) multoque utique minus quam qui obtineri
potuit numeralibus a cap. 89 usque ad hunc locum in edd. emendatis

- 2 τούτων ὧν πάντων συντιθεμένων τὸ πλήθος Εὐβοικὰ τάλαντα συνελέγετο
 ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια
 96 καὶ ἐξήκοντα (τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπείεις οὐ λέγω)· οὗτος Δαρείῳ
 προσήγε φόρος ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν. προΐοντος
 μέντοι τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ νήσων προσήγε ἄλλος φόρος καὶ τῶν ἐν τῇ 5
 2 Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας οἰκημένων. τοῦτον τὸν φόρον θησανρῖζει βασι-
 λεὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐς πίδους κεραμίνοὺς τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ
 ἄγγος περιαιρῇ τὸν κέραμον. ἑπεὰν δὲ δεηθῇ χρημάτων, κατακόπτει
 τοσοῦτο, ὅσον ἂν ἐκάστοτε δέηται.
- 97 Αἷται μὲν νῦν ἀρχαί τε ἦσαν καὶ φόρων ἐπιτάξεις· ἡ Περσίς δὲ χώρα 10
 μόνῃ μοι οὐκ εἰρηται δασμοφόρος, ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν.
 2 οἷδε δὲ φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον· Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς μακροβίους
 Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱὴν κατοικῆνται καὶ τῷ
 Διονύσῳ ἀνάγονσι τὰς δρτάς. οὗτοι (οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι 15
 τούτοις) σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ, τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί,
 3 οἰκήματα δὲ ἔκτηται κατάγαια. οὗτοι συναμφότεροι διὰ τρίτον ἔτεος
 ἀγίνεον — ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ — δύο χοίνικας ἀπύρον χρυ-

AB C TM P(p) DR SV

T 12 s. Eust. Od. 1386 (ad α 23) ἔτεροι... μεταγόνων αὐτοὺς (i. e. τοὺς Αἰθίοπας)
 τῇ ἱστορίᾳ καὶ καταγόνων ἐπὶ τὰ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ τῆς Λιβύης ἐσχατὰ βόρεια· ὧν
 μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος λέγων· Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτου || 17—p. 317, 2 Plin.
 N. H. XII 17—18 *unam e peculiaribus Indiae Vergilius celebravit hebenum ...*
Herodotus eam Aethiopiae intellegi maluit in tributi vicem regibus Persidis e materia
eius centenas phalangas tertio quoque anno pensitasse Aethiopus cum auro et ebore
prodendo; non omittendum id quoque, vicanos dentes elephantorum grandes, quoniam
ita significavit Aethiopus ea de causa pendere solitos

1 Εὐβοικὰ CMP || 4 προσήγει ABCTMP | τε τῆς M Ald. | προσΐοντος DR
 SV || 5 προσήγει M || 6 οἰκεομένων TM Ald. | τοῦτον] τοσοῦτον M | τὸν
 τὸ A¹ ν add. prima ut vid. man. A || 7 κεραμίνοὺς CTPp κεραμέους M
 Ald. | κατεγγέει DRV || 8 ἄγγος καὶ περιαιρῇ DRSV || 9 τοσοῦτον CMD
 RSV | ὅσον TMD | ἐκάστον τε A ἐκάστοτε V^{ac} || 10 νῦν] γὰρ TM om. AB
 CP | φόρον C | ἐπιτάξεις DRV || 12 Αἰθίοπες om. TM || 13 Αἰγύπτου D
 Eust. || 14 ante οἱ puncto distinxi indicans illos qui circum Nysam incolunt
 non fuisse Aethiopus (cf. qua ratione l. 15 interpunximus) | Νήσων C Νήσ-
 σον P^{ac} Νύσσην T Νίσσην p^{ac} Νίσσην M Ald. || 15 quoad parenthesin cf. quod
 ad l. 14 adnotavimus; sunt qui pro ratione geographica οἱ — 17 κατάγαια secludi
 malint, cf. Legrand REA 40, 1938, 227 || 16 χρέονται Pp | τῷ αὐτῷ] τούτῳ
 DRSV | καὶ om. DRSV | Καλαντίαι CPp Καλανδία TM Καλλιτία D
 Καλλιστία RSV || 17 ἐκέτηται ABDRSV | κατάγαια RSV || 18 μέχρι MPD RSV |
 ἀπύρον C

σίον καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένον καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ
 ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δ' ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρεὴν 4
 καὶ οἱ προσεχέες μέχρι Κανκάσιος ὄρεος — ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ
 Πέρσῃσι ἄρχεται, τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἄνεμον τοῦ Κανκάσιος Περσέων
 5 οὐδὲν ἔτι φροντίζει —, οὗτοι ὦν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ
 πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ 5
 χίλια τάλαντα ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. ταῦτα μὲν οὗτοι δῶρα
 πάρεξ τοῦ φόρου βασιλείᾳ ἐκόμιζον· τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ 98
 Ἰνδοί, ἀπ' οὗ τὸ πῆγμα τῷ βασιλείᾳ κομίζουσι τὸ εἰρημένον, τρόπῳ τοιῷδε
 10 πῶνται· ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. τῶν 2
 γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ πέρι ἀτρεκέως τι λέγεται, πρῶτον πρὸς ἥῳ καὶ
 ἡλλὸν ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ
 πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημὴ ἔστι διὰ τὴν ψάμμον.

II

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν 3
 15 νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὗ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ
 ἰχθυῖας σιτεύοντα ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι,
 καλάμουν δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται. οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν 4

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust. Dion. 933: v. quae ad 88, 1 laudavimus. Plin. N. H. XII 80 [Herodotus] tradit singula milia talentum annua turis pensitasse Arabas regibus Persarum || 16—17 Eust. Dion. 1167 λέγεται . . . ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμούς ἰχθυῖας σιτεύοντες . . . καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμυνα καὶ οἱ ἐν γόνυ καλάμουν πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν Ἡρόδοτος

1 Eust. II. 469 (ad A 250ss.) φάλαγγες . . . παρὰ τὰ φαλάγγια, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. οὗτοι δὲ παρ' ἐκείνους ἑκαλοῦντο τὰ ξύλα, ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες, ἐπειδὴ ξύλοις οἱ παλαιοὶ . . . ἐμάχοντο . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐβένον φάλαγγας πρὸς φησὶν

1 διηκοσίας cf. Plin. | ἐβένον ABC^{CT} εἰένον M || 2 μεγάλους om. M | δ' ἐτάξαν οἱ ABCTMP δὲ <τὰ> ἐτάξαντο propos. Reiske, sequi. Hude δὲ ταξάμενοι Stein Legrand; resumitur tamen vocibus οὗτοι ὦν (5) neque igitur necesse est illa ad verbum congruere, praesertim cum nonnumquam in sententiis post parenthesis resumptis aliquantulum invenias anacoluthum | εἰς AB || 3 τοῦ Κανκάσιος M Ald. Κανκάσιο RSV | ὄρεος CTMPD^c | ὄρος CTMPD^c || 4 βορρῇν DRSV || 5 φροντίζειν C | τὰ om. M | ἂ ἔτι M | ἐμεῦ M Ald. μὲν R || 6 πενταετηρίδος D πεντεετηρίδος R || 7 λιβανωτοῦ R | ἔτεος RV | μὲν] μὲν οὖν M μὲν ὦν Ald. || 9 κομίζουσι τὸ εἰρημένον οἱ Ἰνδοὶ κομίζουσι τὸ εἰρημένον DRSV τὸ εἰρημένον κομίζουσι Pp τὸ εἰρημένον ABCT τὸ εἰρημένον τῷ βασιλεί M || 11 καὶ¹ om. ABCTMD¹ || 12 Ἰνδοί om. ABCTM || 13 τὴν²] τὸν TM || 14 ad divisionem libri v. praef. LIX || 15 Ἑλλῃων D || 16 ὀρμώμενοι Pp ὀρμώμενοι CTM || 17 ἕκαστον πλοῖον M

φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνῃν· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ
 κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὥς θύρηκα ἐνδύ-
 99 ρουσι. ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἧῷ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν
 ἐδεσται ὤμων, καλέονται δὲ Παδαῖοι. νομαίοισι δὲ τοιοῖσδε λέγονται
 χρᾶσθαι· ὃς ἂν κάμη τῶν ἀστῶν, ἦν τε γυνή ἦν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα 5
 ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ ὀμιλέοντες κτείνουσι φάμενοι αὐτὸν τηκόμενον τῇ
 νοῦσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθεῖρεσθαι· ὁ δὲ ἄπαρνος ἐστὶ μὴ μὲν ροσέειν, οἱ
 2 δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατενωχέονται. ἡ δὲ ἂν γυνὴ κάμη,
 ὥσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναικες ταῦτα τοῖσι ἀνδράσι ποιέουσι.
 τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ἀπικόμενον θύσαντες κατενωχέονται. ἐς δὲ τούτου 10
 λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον
 100 πίπτοντα πάντα κτείνουσι. ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὁδε ἄλλος τρόπος· οὔτε
 κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπεύρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι,
 ποιηφαγέουσι δέ, καὶ αὐτοῖσι ἐστὶ ὅσον κέρχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκτι
 αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκτι ἐφρουσί 15
 τε καὶ σιτέονται. ὃς δ' ἂν ἐς νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἐρημον
 101 κέεται, φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτε ἀποθανόντος οὔτε κάμνοντος. μίξις δὲ
 τούτων τῶν Ἰνδῶν, τῶν κατέλεξα, πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν
 προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον

AB C TM P(p) DR SV

1 Phot. φλόην· τὴν ἐκ φλοοῦ· Ἡρόδοτος. Poll. VII 76 φλοῖνῃν... ἐσθῆτα Ἡρό-
 dotos εἰρηκε. X 178 φλοῖνῃν... ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει
 λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων || 2 Λέξ. φορμός (φόρμος be μοqrtu w)· ὡς
 κόφινος. Hes. φορμός· ἀγγεῖον τι πλεκτὸν ψιδαῖος ὡς κόφινος. Suid. φορμός· προ-
 κάλυμμα ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ... φορμός οὖν πλέγμα ὡς κόφινος· φησὶν
 Ἡρόδοτος. || 8 Hes. οὐ συγγινωσκόμενοι· οὐ συγκατατιθέμενοι

1 ἐσθῆτά τε φλοῖνῃν ABCTMP | φλοῖνῃν DSV φοῖνῃν R cf. Phot. | ἦν ἐπεὰν
 CTMP | ἀμήσῃσι ABCTP ἀμείσῃσι M || 2 ἐνθεῦτε R | vocis φορμοῦ ad accen-
 tum v. Lexx. | ἐνδυνέουσι ABCTMP || 3 οἰκέοντες R οἰκέουσι C¹ | μονάδες
 RSV || 4 ἧμων DRV om. S | νόμοισι MDRSV | δέ om. B¹ | τοῖσδε M τοιοί-
 σις S || 5 χρῆσθαι TM | ἦν τε ἀνὴρ ἦν τε γυνή M Ald. || 7 διαφθεῖρειν PDRSV |
 ἀπαρνεόμενος ABCTM || 8 ἀποκτείνοντες TM Ald. | ἡ δὲ ἂν] εἰ δὲ ἂν T ἦν δὲ M
 Ald. || 9 ἐπιχρεώμαι Pp | μάλιστα om. M | τοῖς M | ποιέουσι DRSV || 10 τὸν γὰρ
 δὴ] καὶ τὸν M τὸν δὲ δὴ conl. Dobree | ἀπικνέομενον DRS ἀπικνεόμενον V | θύ-
 σαντες κατενωχέανται V κατενωχέονται θύσαντες M || 10-11 ἐκ δὲ τούτου τοῦ λόγου
 CTMP || 11 αὐτῶν om. M αὐτέων Ald. | ἀπικνέονται R ἀπικνεύονται (quod ex
 ἀποκνέονται potuit nasci) M | τοῦ] τούτου DRSV || 12 πάντα πίπτοντα M Ald. |
 ὁδε om. M || 13 τι om. TMPSV || 14 δέ] τε ABCTM | κέρχρος D¹ RV ||
 15 αὐτοὶ V^{ac} | τῇ om. DRSV || 16 αὐτέων M Ald. || 19 φέρονται D | πάντες -
 p. 319, 1 γυναικας om. R¹, in mg. suppl. man. prima R | καί² om. DRSV

Αἰθίοφι. ἡ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ κατὰ περ τῶν 2
 ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέλαινα κατὰ περ τὸ χροῦμα· τοιαύτην
 δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἑκαστέρῳ τῶν
 Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότον ἀνέμον καὶ Δαρεῖον βασιλέος οὐδαμᾶ
 5 ὑπῆκουσαν.

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρω τε πόλι καὶ τῇ Πακτυκῇ χώρῃ εἰσὶ 102
 πρόσσυροι, πρὸς ἄρκτον τε καὶ βορέω ἀνέμον κατοικημένοι καὶ τῶν
 ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτροίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαίταν· οὗτοι καὶ μαχι-
 μώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ ἐπὶ τὸν χροσὸν στελλόμενοι εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ
 10 τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον. ἐν δὴ ὧν τῇ ἐρημῇ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμ- 2
 μῳ γίνονται μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἄλωπεκέων
 δὲ μέζονα· εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεί τῶν Περσέων ἐνθεῦτεν θη-
 ρευθέντες. οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες ποιούμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν ἀναφορέουσι
 τὴν ψάμμον, κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 15 εἰσὶ δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοιώτατοι· ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χροσίτις.
 ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος 3
 ἑκαστος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν,
 θήλειαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει ἐπιτηδεύσας, ὅπως
 ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξῃ· αἱ γὰρ σφι καμήλοι ἵππων
 20 οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι, χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεροι πολλὸν φέρον.

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Arist. de gen. anim. II 2 736a Ἡρόδοτος . . . οὐκ ἀληθῆ λέγει φάσκων μέ-
 λαιναν εἶναι τὴν τῶν Αἰθιόπων γονήν, ὥσπερ ἀναγκαῖον ὅν τῶν τὴν χροάν μελάνων
 εἶναι πάντα μέλαινα. hist. anim. III 22 523a: Ἡρόδοτος διέψενσται γράφας τοὺς
 Αἰθίοπας προτεῖσθαι μέλαιναν τὴν γονήν· τὸ δὲ σπέρμα ἐξέρχεται . . . λευκὸν καὶ
 παχὺ || 6 Steph. Byz. (cf. quae ad 92, 2 laudantur) Κασπάπυρος· πόλις Γανδαρικῇ

1 αὐτέων M | ἀπίονται ABCT litterae o litteram e suprascr. A man. post. ||
 2 ἀνθρώπων om. D || 3 ἀπίονται ABCT | ἐκατέρω DRSV || 4 ἀνέμων p Ald. |
 Δαρεῖον p Ald. | βασιλέως fort. CT βασιλῆος Ald. om. p || 6 Κασπατύρω cf.
 Steph. Byz. | Πατυκῇ R || 7 πρόσσυροι D^cRSV | ἄρκον A¹B¹ | βορέον CM Ald. |
 ἀνέμον D¹ | κατοικημένοι AB || 8 Βάκτροισι DRSV | οὗτοι δὲ καὶ D || 9 καὶ οἱ
 ἐπὶ P²pDRSV, v. grammaticam meam 189 || 10 ἐρήμῃ DRSV | ἐρήμῳ DRV
 ἐρήμῃ S || 11 ἄλωπεκῶν TPDRSV, v. grammaticam meam 93 || 12 μέζονα RV |
 γὰρ ἐξ αὐτέων M Ald. | θηρευθέντες ἐνθεῦτεν M || 13–14 ἀναφέρουσι ψάμμον DR
 SV || 14 καὶ] κατὰ Stein Hude duce Heroldio Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 6ss.
 coll. I 182, 1; nota nostrum τὸν αὐτὸν τρόπον adverbialiter dicere I 179, 2; post
 μύρμηκες non distincti, intellige: 'itemque consimiles sunt (scil. formicis Graecis)' ||
 15 τὸ PDRSV Ald. αὐτοὶ ABCT αὐτοῖς coni. Reiske (cf. quod ad praecedentia
 adnotavi) om. M | ὁμοιώτατοι οὗτοι M Ald. || 16 ἐπὶ δὴ AC^cTMDS ἐπεὶ δὴ
 BC^cR ἐπεὶ δὲ V | εἰς M || 17 σειρηφόρον M Ald. | ἄρσενα TM ἔρσενα δὲ DRSV ||
 18 θήλειαν ABCTM | δὲ καὶ ἐς D | δὴ] δ' DRSV || 19 ὡς om. M | ζεύξει Bek-
 kerio duce edd. nescio cur (v. Kuehner-Gerth II 372) || 20 πολλῶ Mp Ald.

- 103 τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπισταμένοισι τοῖσι Ἕλλησι οὐ
 συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. κάμηλος ἐν τοῖσι
 ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς καὶ γόνατα τέσσαρα, τὰ τε
 104 αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν τετραμμένα. οἱ δὲ δὴ
 Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξει τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν
 χρυσὸν λελογισμένως, ὅπως κανυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσονται
 ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ
 2 γῆν. θερμότατος δ' ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις μεσαμβρίης,
 ἀλλ' ὕπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος· τούτον δὲ τὸν χρόνον καίει
 πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως ὥστ' ἐν ὕδατι λόγος 10
 3 αὐτοὺς ἐστι βρέχεσθαι τηνικαῦτα. μεσουσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παρα-
 πησιῶς καίει τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ἀποκλιναμένης δὲ
 τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος, κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός·
 καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐπιὼν ἔτι μᾶλλον ψύχει, ἐς δ' ἐπὶ δυσμῆσι ἐὼν καὶ τὸ
 105 κάρτα ψύχει. ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια, ἐμ- 15
 πλῆσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ
 οἱ μύρμηκες ὀδμῇ, ὥς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. εἶναι
 δὲ ταχυτέητα οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον τούτοις, ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τοὺς
 Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ, ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφειων
 2 ἀποσφύζεσθαι. τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἥσσονας 20
 θεῖν τῶν θηλεῶν, παραλύεσθαι ἐπελκομένους οὐχ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, τὰς

AB C TM P(p) DR SV

T 3-4 Aelian. nat. anim. X 3 Ἡρόδοτος λέγει τὰς καμήλους ἐν τοῖς ὀπισθεν
 σκέλεσιν <ἔχειν> τέτταρας (τε παρὰ scr.) μηρούς καὶ μέντοι καὶ γόνατα τσσαῦτα, τὰ
 δὲ ἄρθρα διὰ τῶν σκελῶν τῶν κατόπιν ἐς τὴν οὐρὴν τετράφθαι αὐταῖς

2 γράφω MPp Ald. || 3 τέσσαρας ABPDS | τέσσαρα ABPDS | τε] δὲ PDR
 SV || 4 πρὸς] cf. Aelian. || 5 ζεύξει SV | χρεώμενοι Pp || 6 λελογισμένους D |
 ὅπως ἂν κανυμάτων τῶν ABCTMP ὅπως αὐτῶν τῶν D ὅπως αὐτῶν R ὅπως
 αὐτῶν SV || 8 τὴν γῆν DRSV | μεσημβρίας AB οὐ μεσαμβρίας CTMP τὸ ἐωθι-
 νὸν οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις μεσημβρίας (ubi vetus iudico irrepsisse
 interpretamentum) DRSV || 9 ὑπὲρ τείλης DRV | μέχρις οὗ] μέχρι κον Scaliger in
 notis Cantabr. bibl. Univ. Nn. V. 26 || 10 μεσημβρίῃ DRSV | ὥστ'] ὥς DRSV ||
 10-11 λόγος αὐτοὺς ἐν ὕδατι M || 11 ἐστι om. MR | δὲ] δὴ M Ald. | ἡ om. DRSV ||
 12 τοὺς τε ἄλλους M Ald. (inepte cum παραπησιῶς similitudinem exprimat) | ἀπο-
 κλινομένης DRS ἀποκλινομένης V || 13 μεσημβρίας DRSV | ὁ² om. DRSV ||
 14 ἀπιὼν propos. Schaefer, sequi. Stein Hude, supervacaneo: ἐπιὼν (scil. ἥλιος) in-
 sequentem significat fulgorem solis usque ad (ἐς δ) occasum | ἐτι] ἐστι C ἐπὶ DR
 SV | ἐὼν T || 17 ὀδμῇ om. M || 18 οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον τούτοις scripsi οὐδενὶ ἐτέρῳ
 ὁμοίαν οὕτω p οὐδενὶ ἐτέρῳ ὁμοίαν τούτῳ (e coniectura crediderim) M Ald. οὐδενὶ
 ἐτέρῳ ὅμοιον οὕτω ABCP οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον οὕτως cett. || 18-19 τῆς ὁδοῦ τοὺς
 Ἰνδοὺς p Ald. || 20 ἔρσενας T || 21 θηλεῶν CTMV (v. praef. XII s.) | καὶ παραλύε-
 σθαι ABCTMP | ἐπελκομένους ABCTM | οὐκ ὁμοῦ PDRSV, cf. οὐχ ὁμολογέουσι
 I 5, 2 οὐχ ὅμοιοι IX 62, 3, v. grammaticam meam 38

δὲ θηλέας ἀναμνησκομένας, τῶν ἔλιπον, τέκνων ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω Ἰνδοὶ πτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Αἱ δ' ἐσχατιαὶ κως τῆς οἰκημένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰ περ ἡ Ελ- 106
 5 λὰς τὰς ὥρας πολλὸν τι κάλλιστα κεκρημένας ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς 2
 τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον
 εἶρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινὰ πολλῶ
 μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις ἐστι πάρεξ τῶν ἵππων (τούτῳ δὲ ἐσ-
 10 σοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλυμμένων ἵππων)· τοῦτο δὲ
 ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμῃνα ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια 3
 αὐτόθι φέρει καρπὸν εἶρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν
 οἶων, καὶ ἐσθῆτι Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

Πρὸς δὲ αὖ μεσαμβροῆς ἐσχάτη Ἀραβίη τῶν οἰκεομένων χωρέων ἐστί· 107
 15 ἐν δὲ ταύτῃ λιβανωτός τέ ἐστι μούνη χωρέων πασέων φυόμενος καὶ σμύρνη
 καὶ κασίη καὶ κιννάμωμον καὶ λήδανον. ταῦτα πάντα πλὴν τῆς σμύρνης
 δυσπετέως πτῶνται οἱ Ἀράβιοι. τὸν μὲν γε λιβανωτὸν συλλέγουσι τὴν 2
 στύρακα θυμιῶντες, τὴν ἐς Ἑλλήνας Φοίνικες ἐξάγουσι· ταύτην θυμιῶντες
 λαμβάνουσι· τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφιος ὑπόπτεροι

AB C TM P(p) DR SV

T 9 Paus. Attic. (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexx., Abh. Akad. Wiss. Berlin ph.-hist. Kl. 1949, 2) 187 ἵππος Νησαῖος· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγῶνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλῶσση Νῆσος καλεῖται· ἐν ταύτῃ ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας, ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νησαῖον, ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον Νησαῖον || 15s. Eust.: v. quod ad 88, 1 laudavimus

1 ἔλιπον D | διδόναι ABCTM || 2 τὸν] τὸ C | πλέω M | τοῦ eras. D | χρυσόν D | οὕτω οἱ Ἰνδοὶ Pp | οὕτοι οἱ Ἰνδοὶ ABCTM | ὡς] οὕτω ὡς M || 3 ἄλλως D^o || 4 ἐσχατοὶ κως S | ἐσχατοὶ αἰκῶς V | οἰκουμένης TMPDRSV || 5 ὥρας DRSV | πολλόν τι om. M | κάλλιστον DRS | finem vocis compendio notat V | κεκρημένας RSV | κεκρημένας ABCTMP | μὲν om. DRSV || 6 ἔω ABCTMP | ὀλίγον ABC | finem vocis compendio notat V || 7 τε om. M | πετεινὰ ABD^c || 8 μέζω AB | ἐν om. C | εἰσι M Ald. | τοῦτο ABRVS | οὗτοι M Steph. Stein Hude | δὲ] γὰρ M Ald. || 9 Νησαίων TM Ald.; annon ita sit scribendum dubitat Schmitt ZDMG 117, 1967, 13 collato illo Nisāya Medicae provinciae nomine | δέ¹] τε C || 10 ἐστὶ αὐτόθι TM | ὁ δὲ καταφορεύμενος om. DRSV || 10, 11 ἐπὶ τῶν ποταμῶν DRSV || 11 ἐσήμῃνα M Ald. | δέ² om. R | δένδρα M | τὰ² om. DRSV || 12 φέρει καρπὸν εἶρια αὐτόθι D | καλωνῇ C | τῶν¹] τῇ M Ald. || 13 οἱ Ἰνδοὶ M | χρέονται Pp || 14 μεσαμβροῆς DRSV | χωρέων] πασέων M (cf. lin. 15) | χωρίων Ald. || 15 δὲ om. DRSV | τέ om. M | ἐστὶ καὶ μούνη M Ald. || 16 κασίη TMD² | κιννάμωμον ABCTPD¹ R | κιννάμωμον B² D² Eust. rell. | λάδανον B² | ταῦτα γὰρ πάντα M Ald. || 17 εὐπετέως ABCTMP | πτέονται Pp | πτέονται CTM || 18 στύρακα RSV | ἐς om. RSV || 19 λαμβάνουσι R | secl. Legrand | ταῦτα om. DRSV

μικροὶ τὰ μεγάθεα, ποικίλοι τὰ εἶδεα, φυλάσσουσι πλήθει πολλοὶ περὶ
 δένδρον ἕκαστον· οὗτοι, οἳ περ ἐπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται, οὐδενὶ δὲ
 108 ἄλλῳ ἀπελαύνονται ἀπὸ τῶν δενδρέων ἢ τῆς στύρακος τῷ καπνῷ. λέγουσι
 δὲ καὶ τόδε Ἀράβιοι, ὡς πᾶσα ἂν γῆ ἐπίμπλατο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ
 γίνεσθαι κατ' αὐτούς, <ᾧ> ἀπηγέοντο, οἷόν τι καὶ κατὰ τὰς ἐχίδνας. (ἢ 5
 2 πιστὰ μὴν γίνεσθαι· καὶ κως τοῦ θείου ἢ προνοίῃ, ὥσπερ καὶ οἰκός ἐστι,
 ἐοῦσα σοφή· ὅσα μὲν γὰρ ψυχὴν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πάντα
 πολύγονα πεποίηκε, ἵνα μὴ ἐπιλίπη κατεσθιόμενα, ὅσα δὲ σχέτλια καὶ
 3 ἀνηρά, ὀλιγόγονα. τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ λαγὸς ὑπὸ παντὸς θηρεύεται θηρίων
 καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονός ἐστι· ἐπικυῖσκειται 10
 μῶνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ
 4 ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται· τοῦτο
 μὲν δὴ τοιοῦτόν ἐστι· ἢ δὲ δὴ λέαινα ἔον ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον
 ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ τίκτει ἐν, τίκτουσα γὰρ συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μή-
 15 τρας. τὸ δὲ αἴτιον τούτου τόδε ἐστὶ· ἐπεὶ ὁ σκύμνος ἐν τῇ μητρὶ ἔον
 ἄρχεται διακινεόμενος, ὁ δὲ ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων δεῦτά-

AB C TM P(p) DR SV

T 13—15 Gell. XIII 7, 2 *leaeas inter omnem vitam semel parere eoque uno partu nunquam edere plures quam unum Herodotus in tertia historia scriptum reliquit. verba ex eo libro haec sunt: ἢ δὲ δὴ — μήτρας* || 14 Antigon. Car. hist. mir. 25 XXI Keller ἢ δὲ λέαινα δις οὐ κῖσκειται· τοῖς γὰρ ἐμβρύοις, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας. Arist. hist. anim. VI 31 579b ὁ δὲ λεχθεὶς μῦθος περὶ τοῦ ἐκβάλλειν τὰς ὑστέρας τίκοντα ληρώδης ἐστὶ, συνετέθη δ' ἐκ τοῦ σπανίου εἶναι τοὺς λέοντας ἀποροῦντος τὴν αἰτίαν τοῦ τὸν μῦθον συνθέντος

9—12 Athen. 400e καὶ Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶν· τοῦτο — πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται

1 μεγέθεα CD || 2 δένδρων R | ἐπ' om. DRSV | στρατεύονται M || 3 ἄλλο B | τῷ om. DRSV || 4 ἐπίμπλετο PD¹RSV^c | ἐπιπλέτο V^{ac} | τῶν om. ABC || 5—6 <ᾧ> addidi, καὶ κατὰ Schweighauser, ἢ πιστὰ μὴν divisi: οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι ABCTMP | ἀπηγέοντο οἷόν τι καὶ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι DRSV | ἠπιστάμην del. Krueger οἷόν τι καὶ κατὰ τὰς ἐχίδνας ἀπηγέοντο ἠπιστάμην γίνεσθαι ci. Weber BPhW 1941, 235ss. || 6 προνοίῃ B¹C | εἰκός TMSV || 7 ἐοῦσα om. DRSV | γὰρ fere eras. C γε ci. Stein secl. Steph. Hude || 8 ἐπιλίπηται ABCT | ἐπιλείπηται M Ald. || 9 ἀνιαρά TM | ἀνηρά DR SV | λαγός SV | λαγὸς Athen. rell. | ἅπαντος DRSV | πάντων Athen. | θηρίου] καὶ θηρίων Athen. || 10 τι] τι τὸ M | πολύγονός DRSV Athen. | πολύγονόν rell. | ἐπικυῖσκει τε Athen. || 11 πάντων τῶν θηρίων M Ald. || 12 ἄρτι V | ἄρσην S | δ' ἐπαναιρέεται Athen. || 13 τοιοῦτό ABCP | δὲ δὴ PDRSV Gell. | δὲ rell. | ἔον ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον (scil. τέκνον) cum ἐν coniungas; v. quod ad II 92, 3 adnotavi | ἰσχυρόν Gell. || 14 τίκτουσι R || 15 τόδε] τοῦτο TM | μητρὶ D¹ (iam coniecerat Bekker) | μήτρη D² cett. || 16 πάντων πολλὰ M

τους ἀμύσσει τὰς μήτρας αὐξόμενός τε δὴ πολλῶ μᾶλλον ἐσικνέεται
 καταγράφων· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστί, καὶ τὸ παραπάν λείπεται αὐτέων
 ὕγιες οὐδέν.) ὥς δὲ καὶ αἱ ἔχιδναί τε καὶ οἱ ἐν Ἀραβίῳσι ὑπόπτεροι ὄφεις 109
 εἰ ἐγίνοντο, ὥς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι·
 5 νῦν δ' ἐπεὰν θορνύονται κατὰ ζεύγεα καὶ ἐν αὐτῇ ἥ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσει,
 ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν ἡ θήλεα ἄπτεται τῆς δειρῆς καὶ ἐμφύσα οὐκ
 ἀνίει πρὶν διαφάγη. ὁ μὲν δὴ ἔρσην ἀποθνήσκει τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ, ἡ δὲ 2
 θήλεα τίσιν τοιγύδε ἀποτίνει τῷ ἔρσει· τῷ γονεὶ τιμωρόντα ἔτι ἐν
 γαστροὶ ἐόντα τὰ τέκνα διεσθίει τὴν μήτραν, διαφαγόντα δὲ τὴν νηδὺν
 10 αὐτῆς οὕτω τὴν ἐκδύσει ποιεέται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις ἐόντες ἀνθρώπων οὐ 3
 δηλήμονες τίκτουσι τε ὥα καὶ ἐκλέπουσι πολλόν τι χοῦμα τῶν τέκνων.
 αἱ μὲν δὴ νῦν ἔχιδναί κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσι, οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἐόντες
 ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ Ἀραβίῃ καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ· κατὰ τοῦτο δοκέουσι πολλοὶ
 εἶναι.
 15 Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀράβιοι· τὴν δὲ κασίην 110
 ὁδε· ἐπεὰν καταδήσονται βύρσῃσι καὶ δέρμασι ἄλλοισι πᾶν τὸ σῶμα καὶ
 τὸ πρόσωπον πλὴν αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν κασίην· ἡ δὲ
 ἐν λίμνῃ φέται οὐ βαθέῃ, περὶ δὲ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ ἀδλίζεται κούθηρία
 πτερωτὰ τῇσι νυκτερίσι προσείκελα μάλιστα (καὶ τέτριγε δεινόν) καὶ ἐς
 20 ἄλκην ἄλκιμα· τὰ δεῖ ἀπαμνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οὕτω δρέπειν
 τὴν κασίην. τὸ δὲ δὴ κιννάμωμον ἔτι τούτων θυνμαστότερον συλλέγουσι· 111

AB C TM P(p) DR SV

T 21ss. Plin. N. H. XII 85 *cinnamomum et casias (cassias v. l.) fabulose narravit antiquitas princepsque Herodotus avium nidis et privatim Phoenicis, in quo situ*

20 Eust. Od. 1429 (ad α 445) τὸ 'βουλεύεσθαι' ὁ ποιητὴς ἐν τε τῇ Ἰλιάδι καὶ Ὀδυσσεΐα κατὰ ἐνεργητικὴν προάγει φωνήν· . . . κατὰ φωνὴν δραστικὴν ἤτοι ἐνεργητικὴν οἱ παλαιοὶ τῶν ῥητόρων προάγουσιν· ὅστερον δὲ τὸ παθητικὸν ἐπεπόλασεν. οὕτω δὲ καὶ τὸ 'σέβεσθαι' καὶ 'μεταχειρίζεσθαι' καὶ 'δρέπεσθαι' οἱ παλαιοὶ ἐνεργητικῶς προέφερον καὶ Ἡρόδοτος δρέπειν φησὶ καὶ λόγον — χρημάτων (142, 5)

1 μήτρας. τὸ δὲ αἷτιον τοῦτο ταῦτό ἐστι M | αὐξόμενός TMDRSV | ἐσικνέεται TM Ald. | litteris ἐς litteras ἐξ suprascr. A man. post. || 2 καταγράφων S | αὐτῶν C || 3 αἱ om. TMDRSV | Ἀραβίῳσι DV || 5 θορνύονται TRSV | ἄρσην T | τῇ] τοῦ D || 6 ἀπιεμένου C | δερῆς DRSV || 7 ἀνίη ut vid. M || 8 τίσι R finem vocis compendio notat V | ἀποτίνει ABR^{ac} | litteris ei litteram ι suprascr. A man. rec. | ἀποκτείνει R^c | ἔρσει M | τιμωρόντα M || 8.9 ἐν τῇ γαστρὶ ABCT MP || 9 διεσθίει τὴν μήτραν DRSV | διεσθίει P | διαφθείρει p || 10 οὐ eras. M || 11 πολὺ M | τέκνων] ὀφίων ABCTM || 12 δὴ om. ABCTMP | τὴν om. DRSV || 15 τὸ μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτο M Ald. | κασίην D² Ald. || 16 καταδόσῃ M || 17 πλὴν] πᾶν (expunctum) C | κασίην D² Ald. || 19 ταῖς DRSV | προσείκελα TD²SV | τέτριγε TM Ald. || 20 δεῖ] δὴ TMPDRSV | ἀπαμναμένους SV | δρέπει C || 21 κασίην D² Ald. | κιννάμωμον A^{ac}CM^{ac}PRΣ | τούτων M | θυνμαστότερον A^{ac}TM

ὅκον μὲν γὰρ γίνεται καὶ ἥτις μιν γῇ ἢ τρέφονσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν
 πλὴν ἢ λόγῳ οἰκότητι χρεώμενοι· ἐν τοῖσι δὲ χωρίοσι φασὶ τινες αὐτὸ
 2 φέρεσθαι, ἐν τοῖσι δὲ Διονύσος ἐτράφη. ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν
 ταῦτα τὰ κάρφεια, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν,
 φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς
 3 ἀποκρήμνουσι ὄρεσιν, ἐνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ οὐδεμίαν εἶναι. πρὸς
 ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἀραβίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τῶν
 ἀπογινόμενων καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλα διαταμόντας ὥς μέ-
 γιστα κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία καὶ σφεα θέντας ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων
 ἀπαλλάσσεσθαι ἐκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καταπετομένας αὐτῶν τὰ 10
 μέλα [τῶν ὑποζυγίων] ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιὰς, τὰς δὲ οὐ δυναμένας
 ἴσχειν καταροήγνησθαι ἐπὶ γῆν, τοὺς δ' ἐπιόντας συλλέγειν· οὕτω μὲν τὸ
 12 κιννάμωμον συλλεγόμενον ἐκ τούτων ἀπικέεσθαι ἐς τὰς ἄλλας χώρας. τὸ
 δὲ δὴ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, ἔτι τούτου θουμασιώτερον

AB C TM P(p) DR SV

*Liber pater educatus esset, ex inuis rupibus arboribusque decuti carnis quam ipsae
 inferrent pondere aut plumbatis sagittis, item casiam (cassiam v. l.) circa paludes
 propugnantem unguibus diro vespertilionum genere aligerisque serpentibus, his com-
 mentis augentes rerum pretia*

T 3—6 Eust. Dion. 939 ad locum se refert || 14 Eust.: v. quod ad 88, 1 laudavimus

3—4 Suid. κιννάμωμον· Ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ
 παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Etym. M. κινάμωμον· Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ
 λέγει οὕτως· ὄρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεια φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ (τῶν add. codd.
 duo) Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κιννάμωμον. D fol. 164' τὸ 'κινάμωμον' Φοίνικες
 τοῦτο ἐκάλεσαν· τὸ δὲ 'λάδανον' Ἀράβιοι (112) || 14 Eust. II. 1147 (ad Σ 352) τὸ δὲ
 γε λήδανον παρὰ Ἡροδότῳ, ὃ ἐστὶ λάδανον, ἐθνικόν ἐστιν, ὥς ἐκεῖνος ἐπισημειοῦται.
 Eust. Od. 1686 (ad λ 298) τὸ δὲ γε παρὰ Ἡροδότῳ λήδανον ἀπέουκε τῶν τοιούτων
 βάβαρον ὄν, ὥς αὐτὸς ἐκεῖνος ἐπισημαίνεται. D: v. ad 111, 1

1 ὅκον] οἰκον C | γίνεται M || 2 ἢ] ὅτι ABCTMP | εἰκότη TMDRSV <οὐκ>
 οἰκότη coni. Welcker | χρεώμενοι Pp χρώμενοι RV | post χρεώμενοι distinxi: post
 εἰπεῖν (1) distinguunt edd. alii | αὐτὸ φασὶ τινες M || 4 ἀπὸ] παρὰ Suid., Etym. M. |
 κινάμωμον A^{ac}CTMPRV^{ac}, cf. Suid., Etym. M. || 5 τὰς D^c τοὺς D^{ac} cett. | νεο-
 σσιὰς TR νοσιὰς p | προσπεπλασμένας C προπεπλασμένας D πεπλασμένας M
 προσεκπεπλασμένας p | πηλῷ Tp || 6 ἀποκρήμνησιν V | οὐρεσι CTMP | ἀνθρώ-
 πων DRSV γρ' ἀνθρώπων P^{ms} ἀνθρώπῳ P^p cett. | οὐδεμίαν MD Ald. || 7 τὰδε]
 ταῦτα TM || 8 διατάμοντες DR διατέμοντες SV | ὥς μέγιστα om. M || 9 θέντες
 DRSV | νεοσσιῶν P¹DV νεοσιῶν R νεοσσῶν S νοσσιέων TM Ald. || 10 κατα-
 πετομένας C καταπαμένας DRSV || 10—11 αὐτῶν τὰ μέλα τῶν ὑποζυγίων AB
 CTMP τῶν ὑποζυγίων μέλα DRSV τῶν ὑποζυγίων veterem glossam considero

ad αὐτῶν allatam, secl. Gomperz || 12 φορέειν M | ἐς γῆν DS εἰς γῆν PRV
 ἐπὶ τὴν γῆν M Ald. | μὲν om. ABCTM || 13 κινάμωμον A^{ac}CTMP | ἐκ] δ' ἐκ AB
 CTM | ἀπικέεται M || 14 λήδανον] λάδανον V^{ac} | τὸ — λάδανον om. D¹, in mg.
 suppl. D¹ | Ἀράβιοι καλέουσι PDRSV | ἔτι PDRSV ἐκ ABCTM | θουμασιώτε-
 ρον TD¹

γίνεται. ἐν γὰρ δυσοδοματίῳ γινόμενον εὐωδέστατόν ἐστι· τῶν γὰρ αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πάγωσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, οἷον γλοιὸς ἀπὸ τῆς ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύρων ἐστί, θυμιασί τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. τοσαῦτα μὲν θυμιαμάτων περὶ εἰρήσθω, ἀπόξει δὲ τῆς 113
5 χώρης τῆς Ἀραβίης θεσπέσιον ὡς ἡδύ.

Δύο δὲ γένηα οἷων σφι ἔστι θώματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἐτέρωθι ἔστι· τὸ μὲν αὐτῶν ἕτερον ἔχει τὰς οὐρὰς μακράς, τριῶν πήχεων οὐκ ἐλάσσονας, τὰς εἴ τις ἐπεὶ σφι ἐπέλκειν, ἔλκεα ἂν ἔχοιεν ἀνατριβομενέων πρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων· νῦν δ' ἅπας τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλοοργέειν ἐς 2
10 τοσοῦτον· ἁμαξίδας γὰρ ποιεῦντες ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι, ἐνὸς ἐκάστου κτήneos τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἁμαξίδα ἐκάστην καταδέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἷων τὰς οὐρὰς πλατέας φορέουσι καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος.

Ἀποκλινομένης δὲ μεσαμβρίας παρήκει πρὸς δύνοντα ἥλιον ἢ Αἰθιοπίῃ 114
χώρῃ ἐσχάτῃ τῶν οἰκομένων· αὕτη δὲ χρυσόν τε φέρει πολλόν καὶ
15 ἐλέφαντας ἀμφιλαφεάς καὶ δένδρεα πάντα ἄγρια καὶ ἔβενον καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

Αὗται μὲν νῦν ἐν τε τῇ Ἀσίῃ ἐσχατιαὶ εἰσι καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ· περὶ δὲ 115
τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην ἐσχατιέων ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε γὰρ ἔγινωκεν ἐνδέκομαι Ἡριδανόν τινα καλέεσθαι πρὸς βαρ-
20 βάρων ποταμὸν ἐκδιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς βορρῇν ἄνεμον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστί, οὔτε νήσους οἶδα Κασσιτερίδας ἐούσας,

AB C TM P(p) DR SV

T 7–12 Aelian. nat. anim. X 4 ad locum se refert || 15 Eust.: v. quae ad 20, 1 laudavimus || 21 Eust. Dion. 561 Ἡρόδοτος . . . φησὶν ὅτι οὐκ οἶδα νήσους Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσιτερος ἡμῖν φοιτᾷ

15 Eust. Dion. 458 ἱστέον . . . , ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ δασύτητος λέγεται τὸ 'ἀμφιλαφές' (ἀμφιλαβές v. l.), ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πλήθους ἢ πυκνότητος, ὡς ὅλοι οἱ εἰπόντες βροντάς ἀμφιλαφεῖς (IV 28, 3) καὶ ἐλέφαντας περὶ τινα τόπον ἀμφιλαφεῖς

1 δυσοδοματίῳ B¹T || 3 δ' ἐς] ἐς V || 3.4 τοῦτο μάλιστα M || 4 θωμάτων ABTM θωνμάτων (quod ex θωμάτων credo esse ortum) CP θωμάτων in mg. (coni.?) A man. post. θυμιαμάτων P^mp cett. || 6 θώματος CMP | ἐτέρωθι] ἄλλοθι M om. SV || 7 αὐτέων DRSV | μικράς C | τριπλήχεας ABCT | τριπλήχεων M Ald. || 8 ἐπεί DR ἐποίει SV ἐπῆει M Ald. | ἀπέλκειν M Ald. | ἀνατριβομένων AB | τῇ om. ABCT || 10 τοσοῦτο ABC^mTM^p τοῦτο Cⁱ || 12 πλατήους SV^{ac} (ut vid.) | φορέει DRSV || 13 ἀποκλινομένης ABCTM | μεσημβρίας DRSV | δύναντα ἥλιον C ἥλιον δύνοντα DR ἥλιον δύναντα SV || 14 οἰκομενέων D², v. grammaticam meam 105 || 15 ἀμφιλαφεῖς Eust. | ἅπαντα DRSV | ἔβενον T || 17 ἐσχατιαὶ AB CTM || 19 τινα om. ABCTMP || 20 βορρῇν DRSV | ἀπὸ τοῦ seripsi (cf. 63, 2) ἀπὸ τευ MS Ald. ἀπότευ ABTPDRSV ἀπὸ τε C unde priscum ἀπότηον (i. e. ἀπότηον in ἀπότευ mutatum restituo, cf. I 145 et v. grammaticam meam 109) || 21 οἶδα M | Κασσιτερίδας CM

- 2 ἐκ τῶν ὁ κασσύτερος ἡμῖν φοιτᾷ. τοῦτο μὲν γὰρ ὁ Ἡριδανὸς αὐτὸ κατηγο-
 ρεῖ τὸ ὄνομα, ὥς ἔστι Ἑλληνικὸν καὶ οὐ βάρβαρον, ὑπὸ [ποιητοῦ] δέ
 τινος ποιηθέν· τοῦτο δὲ οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένον οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι
 τοῦτο μελετῶν, ὅπως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐρώπης. ἐξ ἐσχάτης
 116 δ' ὦν ὃ τε κασσύτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον. πρὸς δὲ ἄρκτον τῆς 5
 Εὐρώπης πολλῷ τι πλεῖστος χροσὸς φαίνεται ἑὸν. ὅπως μὲν γινόμενος,
 οὐκ ἔχω οὐδὲ τοῦτο ἀτρεκέως εἶπαι, λέγεται δὲ ὑπὲκ τῶν γρυπῶν ἀρ-
 2 πάξειν Ἀοιμασποὺς ἄνδρας μονοφθαλμοὺς. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως
 μονοφθαλμοὶ ἄνδρες φέρονται φύσιν ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοις
 3 ἀνθρώποις. αἱ δὲ ὦν ἐσχατιαὶ οἴκασιν περικλήνους τὴν ἄλλην χώραν καὶ 10
 ἐντὸς ἀπέργονσαι τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι καὶ σπανιώτατα ἔχειν
 αὐτά.
 117 Ἔστι δὲ πεδίον ἐν τῇ Ἀσίῃ περικεκλημένον ὄρεϊ πάντοθεν, διασφάγες
 δὲ τοῦ ὄρεος εἰσι πέντε. τοῦτο τὸ πεδίον ἦν μὲν ποτε Χορασμίων ἐν οὐροῖσι
 ἐὼν Χορασμίων τε αὐτῶν καὶ Ὑρκανίων καὶ Πάρθων καὶ Σαραγγέων καὶ 15
 2 Θωμαναίων· ἐπειτέ δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος, ἐστὶ τοῦ βασιλέως. ἐκ
 δὲ ὦν τοῦ περικλήνους ὄρεος τούτου ῥεῖ ποταμὸς μέγας, ὄνομα δὲ οἷ
 ἐστὶ Ἀκης. οὗτος πρότερον μὲν ἄρδεσκε διαλελαμμένος πενταχοῦ τούτων

AB C TM P(p) DR SV

T 1—3 Eust. Dion. 14 καὶ ὁ Ἡριδανὸς ... οὐ βάρβαρον ὄνομα, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον,
 ἀλλὰ Ἑλληνικὸν ποιηθέν, φησιν, ὑπὸ τινος ποιητοῦ || 14 Steph. Byz.: v. ad 93, 3

8 Poll. II 62 τὸ ... 'μονόφθαλμος' παρὰ Ἡροδότῳ || 18 Hes. Ἄκεις· ποταμὸς
 Ἀσίας

1 κασσύτερος C | τοῦτο] οὗτω D || 2 οὐ βάρβαρον PDRSV Eust. οὔτε βαρβαρι-
 κόν AB² οὐ τι βαρβαρικόν CTM om. B¹ || 3 ποιητέω DRSV seclusi, cf. Eust. |
 τοῦτο] οὔτε ABCTMP | γινόμενον C | οὐ hapl. om. ABCTM || 4 μελετῶν] με
 λέγων DRV με λέγειν S | ὅπως TM | θάλασσά] τᾶλλα M | τῆς Εὐρώπης DR
 SV | ἐσχάτων PDRV ἐσχάτου S || 5 τε om. ABCTMP || 6 τί] τοι M Ald.
 om. A || 7 εἶπε CRV εἰ^ε M | ὑπὲκ] ὑπὲρ ABTMP ὑπὸ C | γρυπῶν V γρυ-
 πῶν ut vid. M | ἀναρπάξειν DRSV || 8 Ἀοιμαστοὺς RV | μονοφθαλμοὺς DRSV |
 οὐδὲ om. D || 9 τοῖς ἄλλοις T || 10 δὲ ABCTM | περικλείουσαι CDSV || 11 τὰ δο-
 κέοντα κτλ. potius quam τὴν ἄλλην χώραν obiectum est considerandum verbi ἀπέρ-
 γειν et praeterea αὐτά participium δοκέοντα relativae propositionis instar conti-
 nuat (Kuehner-Gerth II 433): 'includunt ea (i. e. accessum prohibent ad ea) quae
 optima nobis videntur esse et difficillime obtinenda' (σπάνιος oppos. ῥᾶδιος, cf.
 Archyt. 3) | καὶ om. D || 12 αὐταὶ ABCTMP || 13 περικεκλειμένον C περικεκλη-
 μένον TM περικεκλησμένον PRV περικεκλησμένον DS | οὐρεὶ CTMPD² ||
 14 οὐρεος CTMPD² | ποτε DRV | ἐν — 15 Χορασμίων haplogr. om. ABCTMP ||
 15 αὐτέων DRSV | Σαραγγαίων C^{ac}MDSV || 16 Θωμαναίων ABCTP Θωμα-
 νίων Mp Ald. | ἐπεὶ DRSV | βασιλέως T || 17 περικλείοντος CDS | οὐρεος CTM
 PD² || 18 Ἄκεις CSV cf. Hes. | διαλελαμμένος CTMPDRSV | πενταχοῦ P^pD^cR
 παρταχοῦ P^{ac}D^{ac} cett. || 18—p. 327, 1 τοῦτον τὸν εἰρημένον R

τῶν εἰρημένων τὰς χώρας διὰ διασφάγος ἀγόμενος ἐκάστης ἐκάστοισι·
 ἐπεῖτε δὲ ὑπὸ τῷ Πέρσῃ εἰσί, πεπόνθασι τοιόνδε· τὰς διασφάγας τῶν 3
 ὁρέων ἐνδείμας ὁ βασιλεὺς πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγι ἔστησε, ἀποκεκλη-
 μένου δὲ τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου τὸ πεδίον τὸ ἐντὸς τῶν ὁρέων πέλαγος
 5 γίνεται ἐκδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὗτοι 4
 ὦν, οἳ περ ἔμπροσθε ἐώθησαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες αὐτῷ χρᾶ-
 σθαι συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται· τὸν μὲν γὰρ χειμῶνα ὕει σφι ὁ θεὸς
 ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποισι, τοῦ δὲ θέρεος σπείροντες μελίην
 καὶ σήσαμον χρῆσκονται τῷ ὕδατι. ἐπεὰν ὦν μηδὲν σφίσι παραδιδῶται 5
 10 τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοὶ τε καὶ γυναῖκες, στάντες
 κατὰ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως βοῶσιν ὠρνόμενοι, ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι
 δεομένοις αὐτῶν μάλιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς τοῦτο
 φερούσας. ἐπεὰν δὲ διάκορος ἢ γῆ σφρων γένηται πίνουσα τὸ ὕδωρ, 6
 αὐταὶ μὲν αἱ πύλαι ἀποκλῆνται, ἄλλας δ' ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοισι
 15 τοῖσι δεομένοις μάλιστα τῶν λοιπῶν. ὥς δ' ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρή-
 ματα μεγάλα πρησόμενος ἀνοίγει πάρεξ τοῦ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ ἔχει
 οὗτω.

AB C TM P(p) DR SV

1 Λέξ. διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι. Greg. Cor. 146 διάσφαγες δὲ αἱ διεστῶσαι
 πέτραι. Hes. διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὁρῶν. Suid. διασφάξ· διατομὴ
 ὁρος· καὶ διασφάγες· διεστῶσαι πέτραι. D fol. 42^r διὰ διασφάγος ἀγόμενος || 8 Har-
 pocr. s. v. μελίην· καὶ Ἡρόδοτος· σπείροντες μελίην || 13 Thom. Mag. 105 (s. v.
 διάκορος) οὐ μόνον 'διάκορος' ἢ διακορισθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ κεκορησμένη ... Ἡρό-
 δοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ἐπεὰν — γένηται

1 διὰ haplogr. om. V | διασφάγος] cf. quae e grammaticis laudamus | ἐκάστης
 ἐκάστοισι] ἐκάστοισι A¹ ἐκάστης B ἐκάστης in mg. suppl. A¹ || 3 ὁρέων CT
 MP | ἐφ' ABC | διασφάγι D | ἀποκεκλειμένου C ἀποκεκλησμένου PDRV
 ἀποκεκλειμένου S || 4 ἐξόδου ABC | τό² om. DRSV | ὁρέων CTMP || 5 ἐσδι-
 δόντος D ἐνδιδόντος cett. litterae σ litteram x suprascr. nescio quae man. A
 ἐκδιδόντος coniecit Madvig || 6 ὦν] ὦ RV | οἳ περ πρόσθεν DR οἳ πρόσθεν S
 οἱ Πέρσαι πρόσθεν V | ἐώθησαν TM Ald. ἐώθασι RSV || 7 διαχρέονται Pp ||
 8 μελίην T μελίην DRSV μελίην Harpocr. rell. || 9 χρῆσκονται scripsi (i. e.
 iterativus verbi χρᾶσθαι, cf. ἐώθησαν χρᾶσθαι lin. 6; ad aetatem quae Persarum
 imperium praecedat pertinet tempus quod 'consuetudinale' potius mihi appellan-
 dum videtur) χρῆσκονται codd. χρῆσκονται Porto duce Stein Hude | μηδέ
 σφι C μηδὲν σφι MPp σφι(ν) μηδὲν DRSV || 11 βασιλέως ABC | ὠρνόμενοι
 RV^{ac} (olim ὠρνόμενοι esse scriptum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 190) ||
 12 αὐτέων DRSV | τοῦτους P^dDRSV τοῦτο P^{ms}p cett. || 13 φορεύσας P^dRV |
 ἐπειδὰν C || 14 ἀποκλείονται C

III

- 118 Τῶν δὲ τῷ μάγῳ ἐπαναστάντων ἐπὶ ἀνδρῶν ἓνα αὐτῶν Ἰνταφρένεα κατέλαβε ὀβρίσαντα τάδε ἀποθανεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε ἐς τὰ βασιλῆα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε, τοῖσι ἐπαναστάσι τῷ μάγῳ ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα 2 ἄνευ ἀγγέλου, ἣν μὴ γυναικὶ τυγχάνῃ μισγόμενος βασιλεύς. οὐκ ὦν δὴ 5 Ἰνταφρένης ἐδικαίον οὐδένα οἱ ἐσαγγεῖλαι, ἀλλ' ὅτι ἦν τῶν ἐπτά, εἰσέναι ἤθελε· ὁ δὲ πλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιφόρος οὐ περιώρων φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικὶ μίσεσθαι. ὁ δὲ Ἰνταφρένης δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν ποιεῖ τοιάδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ τε ὦτα καὶ τὰς ῥίνας καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένας 10 σφέων ἔδησε καὶ ἀφῆκε. οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἑωντοὺς καὶ τὴν αἰτὴν εἶπον, δι' ἣν πεπονθότες εἴησαν. Δαρεῖος δὲ ἀρρωδήσας, μὴ κοινῶ λόγῳ οἱ ἕξ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, μεταπεμπόμενος ἓνα ἕκαστον 2 ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεπονημένῳ. ἐπεῖτε δὲ ἐξέμαθε, ὥς οὐ σὺν ἐκείνοισι εἴη ταῦτα πεπονηκώς, ἔλαβεν αὐτὸν τε τὸν Ἰνταφρένεα 15 καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκῆριους πάντας ἐλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν ἐπιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν, συλλαβὼν δὲ 3 σφεας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ. ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφρένεος φοιτῶσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως κλαίεσκεν ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τῶντὸ

AB C TM P(p) DR SV

(Ἰνταφρένης τῶν ἐπὶ κωλυθείς ὢν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐν πύλαις ὡς Δαρεῖον ἐσελθεῖν ἔταυσε τὸν πλουρὸν P solus) ἐπεῖτε δὲ (ἐπεὶ δ' P) ἐξέμαθε (119, 2) — ἡσθεὶς αὐτῇ (119, 7) exc. floril. P P H γυνὴ αὐτῇ φοιτῶσα (119, 3) — ἀπέκτεινεν (119, 7) quibusdam omissis exc. S

3 Lex. Vind. 190 (s. v. χρηματίσασθαι) . . . Ἡρόδοτος· ἐς τὰ βασιλῆα εἰσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ. Thom. Mag. 401 (s. v. χρηματίζω) ἤθελεν — βασιλεῖ

1 ad divisionem libri v. praef. LIX | τῶν μάγων V^{ac} | Ἰνταφρένεα ABCTMP || 2 ἀποθανεῖν. αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἤθελε distinx. codd. nonnulli || 3 βασιλῆα Thom. Mag. | ἐλθὼν P¹ DRSV | ἐσελθὼν P² p cett. | δὴ καὶ | δὴ TMP p Ald. om. DRSV || 4 εἶχε οὕτω M || 5 τὴν DRSV | ὁ βασιλεύς M Ald. | οὐκ οὐκ TM || 6 ὁ Ἰνταφρένης ABCTMP | ἐδικαίον Mp Ald. || 6.7 εἰσέναι ἤθελε ABM | ἤθελε εἰσέναι Ald. || 7 ὁ 2° om. ABCTM | ἀγγελιφόρος D^{ac} | ἀγγελιφόρος D^{ac} RSV | περιώρων C⁴ TM Ald. || 8 Ἰνταφρένης ABCTMP || 9 τάδε S (ut vid.) M | ἀκινάκην D | ἀποτέμνει T | τὰ τε ὦτα αὐτῶν M | αὐτέων (ut vid.) V^{ac} || 10 περὶ¹ om. M Ald. || 11 ἀπῆκε MP DRSV | δεικνύουσι ABCP || 13 οἱ ἕξ om. D | ταῦτα | τὰ τοιαῦτα M || 14 ἐπειράτο RSV | ἐπεὶ D P | ἐπεῖτε A rell. | ἔμαθε(v) DRSV || 15 σὺν ἐκείνοις | συγγεμένους ABCM | συγκειμένοις τοῖς ἄλλοις P | ἔλαβε A | τὸν om. M | Ἰνταφρένεα ABCTMP P P || 16 τὸν παῖδα ABC P P | οἰκῆριους P | ἐλπίδας πολλοὺς P | ἐλπίδας πολλὰς A codd. || 17 μιν om. M P hab. A rell. || 18 ἔδεισε R | Ἰνταφρένεος ABCTMP P P | φοιτεύουσα TMP Ald. | φοιτῶσα C | φοιτῶσα A P rell. || 19 βασιλέως ABC P P | βασιλῆος S | κλαίεσκε A | ἂν om. MS S | ὀδυρέσκετο D¹ | ὠδυρέσκετο D² | ὠδύρετο Mp Ald. | ποιούσα ABC P P P

τοῦτο τὸν Δαρεῖον ἔπεισε οἰκτεῖραί μιν, πέμψας δὲ ἄγγελον ἔλεγε, τάδε
 ὦ γύναι, βασιλεὺς τοι Δαρεῖος διδοῖ ἓνα τῶν δεδεμένων οἰκηρίων ὄν-
 σασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων. ἡ δὲ βουλευσαμένη ὑπεκρίνεται, τάδε ἔει 4
 μὲν δὴ μοι διδοῖ βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν ἀδελ-
 5 φρόν. πυνθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα καὶ θωμάσας τὸν λόγον πέμψας 5
 ἠγόρευε· ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε βασιλεὺς, τίνα ἔχουσα γνώμη τὸν ἄνδρα τε
 καὶ τὰ τέκνα ἐγκαταλιποῦσα τὸν ἀδελφεὸν εἶλεν περιεῖναι τοι, ὅς καὶ ἀλ-
 λοτριώτερός τοι τῶν παίδων καὶ ἦσσαν κεχαρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι. ἡ δ' 6
 10 αἰμείβετο τοῖσδε· ὦ βασιλεῦ, ἀνὴρ μὲν ἂν μοι ἄλλος γένοιτο, εἰ δαι- 6
 μων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλοιμι· πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ
 οὐκέτι μεν ζώντων ἀδελφεὸς ἂν ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτῃ τῇ
 γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα ταῦτα. εὗ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρεῖῳ εἰπεῖν ἡ γυνὴ καὶ 7
 οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε, τὸν παραιτέτο, καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον
 ἦσθεις αὐτῇ, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὴ ἑπτὰ εἰς
 15 αὐτίκα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀπολώλεε.

Κατὰ δὲ κοινὴν μάλιστα τὴν Καμβύσσει νοῦσον ἐγίνετο τάδε· ὑπὸ Κύρου 120
 κατασταθεὶς ἦν Σαρδίων ὑπαρχος Ὀροίτης ἀνὴρ Πέρσης· οὗτος ἐπεθύ-
 μησε πρὴγματος οὐκ ὀσίον, οὔτε γὰρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον
 ἔπος πρὸς Πολυκράτους τοῦ Σαμίου οὐδὲ ἰδὼν πρότερον ἐπεθύμει λαβὼν
 20 αὐτὸν ἀπολέσαι, ὥς μὲν οἱ πλεῖνες λέγουσι, διὰ τοιήνδε τινα αἰτίην· ἐπὶ 2
 τῶν βασιλέως θυρέων κατήμενον τὸν τε Ὀροίτην καὶ ἄλλον Πέρσην, τῷ
 ὄνομα εἶναι Μιτροβάτα, νομοῦ ἄρχοντα τοῦ ἐν Δασκυλίῳ — τούτους

AB C TM P(p) DR SV, ad quos usque ad ἦσθεις αὐτῇ (119, 7) accedit
 floril. A² et partim S

1 τοῦτο om. P | ἔπεισε A ἔπειθεν DRSV | τάδε om. M || 2 οἰκηρίων om. M |
 ὄνσασθαι om. D || 3 βουλευσαμένη DRSV βουλευσαμένη A² P² rell. | ὑπεκρίνατο AB
 CM² ἀπεκρίνατο A² P² || 4 μὲν διδοῖ μοι S | βασιλεὺς ἐνὸς (add. μόνου S) ψυχὴν,
 αἰρέομαι ἐκ πάντων CPp² S βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων R βα-
 σιλεὺς ἐκ πάντων ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι M² βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι
 ἐκ πάντων P² rell. || 5 ταῦτα Δαρεῖος TM | θωμάσας CTMPD² RSV A² P² || 6 γνώ-
 μην ἔχουσα S || 7 ἀδελφὸν A ἀδελφεὸν P² rell. | περιεῖναι ABCTMA² P² S || τοι ὅς
 καὶ ἀλλοτριώτερος A (coniecerat Reiske) τοι ὅς καὶ ἀλλοτριώτατος ABCTMP² P² S
 τὸ καὶ ἀλλοτριώτατον DRSV || 8 κεχαρισμένον DRSV κεχαρισμένος A² P² rell. per
 concinnitatem ad id quod praecedit | ἐστὶ τοῦ ἀνδρός A² P² || 9 μὲν μοι ἂν ἄλλος
 ABPA² P² S μέντοι ἂν ἄλλος C μὲν μοι ἄλλος ἂν TM || 10 θέλοι M ἐθέλοι (οἱ ex
 corr.) V | ἀποβάλοιμι V A || 11 ζώντων M (ut vid.) A² P² ζώντων T | γένηται C ||
 12 χρεωμένη Pp² A χρεωμένη P² rell. | ἔλεξε PDRSV A² P² | δὴ] οὐδ S || 13 τὸν¹
 ὄν M A² P² || 15 τρόπῳ τὸν εἰρημένον TM² || 16 τοιάδε C || 17 σταθεὶς DRSV | Ὀρεί-
 τῃς M || 18 οὐχ AB, cf. II 119, 2 | τί] τοι V || 19 πρὸς om. MDRSV | οὔτε PDR
 SV | ἐπεθύμησε RSV | λαβὼν R || 20 ἀπολέσαι αὐτὸν M | οἱ μὲν S οἱ μὲν οἱ
 DRV | διὰ om. DRSV || 21 βασιλέως CTMR βασιλῆος S | τε om. M | Ὀρεί-
 τῃν M | τῷ] τῷ τὸ R τὸ D² SV || 22 εἶναι om. D¹ | Μιτραβάτα B Μητροβάτα
 C¹ TM | νόμου TM | Δασκυλίῳ D Δασκυλίῳ TM

ἐκ λόγων ἐς νείκεα συμπεσέειν· κρινομένων δὲ περὶ ἀρετῆς εἰπεῖν τὸν
 3 Μιτροβάτεα τῷ Ὀροίτῃ προφέροντα· ἑὸν γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, ὃς βασιλεῖ
 νῆσον Σάμον πρὸς τῷ σῶ νομῷ προσκειμένην οὐ προσεκτήσαιο ὥδε δὴ
 4 τι εἶδον εὐπετέα χειρωθῆναι, τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων πεντεκαίδεκα ὀπλί-
 4 τησι ἐπαναστάς ἔσχε καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει. οἱ μὲν δὴ μὴ φασὶ τοῦτο
 ἀκούσαντα καὶ ἀλγήσαντα τῷ ὄνειδεϊ ἐπιθυμῆσαι οὐκ οὕτω τὸν εἰπαντα
 ταῦτα τίσασθαι ὡς Πολυκράτεα πάντως ἀπολέσαι δι' ἅτινα κακῶς
 121 ἤκουσε. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πέμπαι Ὀροίτεα ἐς Σάμον κήρυκα ὅτε
 δὴ χρήματος δεησόμενον — οὐ γὰρ ὦν δὴ τοῦτό γε λέγεται —, καὶ τὸν
 Πολυκράτεα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρῆναι δὲ οἱ καὶ Ἀνα- 10
 2 κρέοντα τὸν Τήιον· καὶ κως εἴτε ἐκ προνοίης αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ
 Ὀροίτεω πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίῃ τις τοιαύτῃ ἐπεγένετο· τὸν τε γὰρ
 κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα διαλέγεσθαι καὶ τὸν Πολυκράτεα —
 τυχεῖν γὰρ ἀπεστραμμένον πρὸς τὸν τοῖχον — οὔτε μεταστραφῆναι οὔτε
 122 τι ὑποκρίνασθαι. αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσαι λέγονται τοῦ θανάτου 15
 τοῦ Πολυκράτεος γενέσθαι, πάρεστι δὲ πείθεσθαι, ὁκοτέρῃ τις βούλεται
 αὐτέων. ὁ δὲ ὦν Ὀροίτης ἰζόμενος ἐν Μαγνησίῃ τῇ ὑπὲρ Μαϊάνδρου πο-
 ταμοῦ οἰκημένην ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύνεω ἄνδρα Λυδὸν ἐς Σάμον ἀγ-
 2 γελίην φέροντα μαθὼν τοῦ Πολυκράτεος τὸν νόον. Πολυκράτης γὰρ ἐστὶ
 πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Ἑλλήνων, ὃς θαλασσοκρατεῖν ἐπενοήθη, πάρεξ 20
 Μίνω τε τοῦ Κνωσίου καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος πρότερος τούτου ἦρξε τῆς
 θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνθρωπίνης λεγομένης γενεῆς Πολυκράτης πρῶτος
 3 ἐλπίδας πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ νήσων ἄρξειν. μαθὼν ὦν ταῦτά μιν
 διανοεόμενον ὁ Ὀροίτης πέμπας ἐσαγγελίην ἔλεγε, τάδε Ὀροίτης Πολυ-
 κράτῃ ὥδε λέγει· πυνθάνομαι σε ἐπιβουλεύειν μὲν πρήγμασι μέγαλοις, 25

AB C TM P(p) DR SV

1 εἰς RV || 2 Μητροβάτεα TM | Ὀροίτῃ M | ἀνδρὸς M Ald. | ὡς C || 3 κει-
 μένην ABCTM || 3,4 δέ τι vel δ' ἐτι M Ald. || 4 ἐπ' ἔτεα SV | ἐγκωρίων M ||
 5 ἔσκε T || 6 ἀλγήσαντα V | εἰπόντα PDRSV || 7 δι' ἅτινα scripsi διατίνα AB
 διάτινα C | διὰ τίνα T | διὰ τιν' ἂ M | δι' ὅτινα PDRSV || 8 Ὀροίτεα M || 9 δὴ¹
 om. DRSV | οὐ — λέγεται om. S | δὴ τοῦτό γε] δὴ τοῦτο M Ald. τοῦτο DRV ||
 10 καὶ om. R || 11 τὰ hapl. om. DRSV || 12 Ὀροίτεω M | τοιαύτῃ τις DRSV ||
 13 Ὀροίτεω M || 14 ἐπεστραμμένον ABCTMP | τὸν om. DRSV || 14—15 μεταστραφῆ-
 ναι οὔτε τι Schaeferio duce edd. τι μεταστραφῆναι οὔτε ABCTMP τι μεταστραφῆναι
 οὔτε τι cett. (posterius τι credo esse omissum postque inepto loco vel bis esse sup-
 pletum) || 15 ἀποκρίνασθαι propos. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 ||
 17 δὴ TMS Ald. | Ὀροίτης M || 17,18 τοῦ ποταμοῦ οἰκούμενη M || 18 ἔπεμψε DR
 SV || 19 νόον D || 20 ἴσδμεν R || 21 Μίνως ABCTM | Κνωσίου DR^{ac} | τις]
 τῆς RV¹ | τοῦτο C || 22 ἀνθρωπείης D^c | πρῶτος] ἐστὶ πρῶτος S | μόνος T | μόνος M
 Ald. || 23 πολλὰς om. M | μιν om. M Ald. || 24 Ὀροίτης M | ἐσαγγελίην scripsi (cf.
 ἐσαγγελεύς 84, 2) ἐς ἀγγελίην DRSV ἀγγελίην (litteris σε ante σα omissis) cett. |
 Ὀροίτης M || 25 σε — μὲν] δὲ ἐπιβουλεύειν μὲν R ἐπιβουλεύειν σε ABCTMP

χρήματα δέ τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα. σύ νυν ὧδε ποιήσας ὀρθώ-
 σεις μὲν σεωντόν, σώσεις δὲ καὶ ἐμέ· ἐμοὶ γὰρ βασιλεὺς Καμβύσης ἐπι-
 βουλευεὶ θάνατον καὶ μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνέως. σύ νυν ἐμέ ⁴
 ἐκκομίσας αὐτόν καὶ χρήματα τὰ μὲν αὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ἐμέ ἔα ἔχειν·
⁵ εἴνεκέν τε χρημάτων ἄρξεις τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. εἰ δέ μοι ἀπιστέεις τὰ
 περὶ τῶν χρημάτων, πέμψον, ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει ἑών, τῷ
 ἐγὼ ἀποδέξω.⁷ ταῦτα ἀκούσας Πολυκράτης ἦσθη τε καὶ ἐβούλετο· καὶ ¹²³
 κως ἱμείρετο γὰρ χρημάτων μεγάλως, ἀποπέμπει πρῶτα κατοφόμενον
 Μαιάνδριον Μαιανδρίου ἄνδρα τῶν ἀστῶν, ὃς οἱ ἦν γραμματιστής· ὃς
¹⁰ χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος τοῦ
 Πολυκράτους ἐόντα ἀξιοθέτητον ἀνέθηκε πάντα ἐς τὸ Ἡραῖον. ὁ δὲ Ὀροίτης ²
 μαθὼν τὸν κατάσκοπον ἐόντα προσδύκιμον ἐποίησε τοιάδε· λάρνακας ὀκτὼ
 πληρώσας λίθων πλὴν κάρτα βραχέος περὶ αὐτὰ τὰ χεῖλα επιπολῆς τῶν
 λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε, καταθήσας δὲ τὰς λάρνακας εἶχε ἐτοιμας. ἐλθὼν
¹⁵ δὲ ὁ Μαιάνδριος καὶ θεησάμενος ἀπήγγελλε τῷ Πολυκράτει. ὁ δὲ πολλὰ ¹²⁴
 μὲν τῶν μαντιῶν ἀπαγορευόντων, πολλὰ δὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο αὐτόσε,
 πρὸς δὲ καὶ ἰδοῦσης τῆς θυγατρὸς ὅψιν ἐνυπνίου τοιήρδε· ἐδόκεε οἱ τὸν
 πατέρα ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον ἐόντα λοῦσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίεσθαι δὲ
 ὑπὸ τοῦ Ἥλιου. ταύτην ἰδοῦσα τὴν ὅψιν παντοίῃ ἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι ²
²⁰ τὸν Πολυκράτεα παρὰ τὸν Ὀροίτεα, καὶ δὴ καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντη-

AB C TM P(p) DR SV

¹ χρήματα δέ] καὶ χρήματα ABCTMP | τοι] οἱ T | σοι M || ² γὰρ] μὲν γὰρ M
 Ald. || ²⁻³ ἐπιβουλευεὶ θάνατον Καμβύσης M || ^{3, 4} ἐκκομίσας ἐμέ M || ⁴ τὰ¹ haplogr.

om. R | αὐτῶν MR | ἐμέ om. SV | ^εμέ (littera nescio qua manu suprascripta) A ||
⁵ ἀπάσης τῆς ABCP | πάσης τῆς T | πάσης M | ἀπάσης Ald. || ⁶ πέμψον R |
 τυγχάνει πιστότατος M || ⁷ ὑποδέξω TMPp Ald. | ὁ Πολυκράτης DRSV ||
⁸ ἱμείρετο R | μεγάλως χρημάτων TM | πρῶτον M || ⁹ Μαιάνδριον TM Ald. |
 αὐτῶν R | οἱ] εἰ R || ⁹⁻¹⁰ ὃς οὐ χρόνῳ οὐ V || ¹⁰ τούτων DRSV || ¹¹ ἐς τὸ
 Ἡραῖον πάντα D | πάντα εἰς τὸ Ἡραῖον M | ἐς τὸ Οἰραῖον πάντα R | Ὀροίτης M ||
¹² μαθὼν R | τάδε Mp Ald. | λάρνακα M || ¹³ βραχέος τοῦ περὶ ABCTMP |

τεῖχεα V^{ac} | χεῖλα V^c cett. | ἐπὶ πολλῆς C || ¹⁴ ἐτοιμῶς M || ¹⁵ Μαιάνδριος
 TM Ald. | καὶ θεησάμενος om. RSV | ἀπήγγελλε CTMV | ἀπήγγειλε DS | ἀπείγ-

γελλε (quod ex ἀπήγγελλε quin sit natum non est dubium) B || ¹⁶ μὲν om. D |
 μαντιῶν CTMPRSV | μαντείων D | αὐτόσε] αὐτὸς ἀπέναι DRSV, v. Gebhardt
 Progr. Gymn. Churiae Rhaetorum 1858, 6s. ('εἰστέλλεσθαι per se ipsum iam 'se con-
 ferre aliquo vel tendere' significat'); αὐτόσε intellige 'ad eum ipsum locum'; ἐκείσε
 inepte, dubitans vero, propos. Schweighaeuser || ¹⁷ τοιήρδε om. M || ¹⁸ ὄντα T |
 λούεσθαι AB v. grammaticam meam 120 | μὲν om. D | δὲ om. V || ¹⁹ ταύ-
 τῃς C | τὴν ὅψιν ἰδοῦσα TM | ἐγίνετο DRSV || ²⁰ Ὀροίτεα M | καὶ² om. TM |
 πεντηκόντορον TM Ald. | πεντηκότερον D¹R

- κόντερον ἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἠπείλησε, ἦν σῶς ἀπονοστήσῃ, πολ-
λὸν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι. ἡ δὲ ἡρήσατο ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι.
βούλεσθαι γὰρ παρθενεύεσθαι πλέω χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερηθῆναι.
- 125** Πολυκράτης δὲ πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας ἔπλεε παρὰ τὸν Ὀροίτεια
ἅμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολλοὺς τῶν ἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα ⁵
τὸν Καλλιφῶντος Κροτωνιήτην ἄνδρα ἱητρὸν τε ἐόντα καὶ τὴν τέχνην
2 ἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἐωυτόν. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν Μαγνησίην ὁ
Πολυκράτης διεφθάρη κακῶς οὔτε ἐωυτοῦ ἀξίως οὔτε τῶν ἐωυτοῦ φρο-
νημάτων, ὅτι γὰρ μὴ οἱ Συρηκοσίων γενόμενοι οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων
Ἑλληνικῶν τυράννων ἀξίος ἐστι Πολυκράτει μεγαλοπρεπεῖην συμβλη- ¹⁰
3 θῆναι. ἀποκτείνας δὲ μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγγήσιος Ὀροίτης ἀνεσταύρωσε.
τῶν δὲ οἱ ἐπομένων ὅσοι μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπῆκε κελεύων σφέας ἐωυτῷ
χάριν εἰδέναι ἐόντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεινοὶ τε καὶ δοῦλοι τῶν
4 ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε. Πολυκράτης δὲ ἀνακρε-
μάμενος ἐπετέλεσε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρὸς· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ ¹⁵
Διός, ὅπως ὄιοι, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνιείς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος
ἰκμάδα. Πολυκράτεος μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν.
- 126** Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεια Πολυκράτεος τίσις μετῆλθον.
μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσειω θάνατον καὶ τῶν μάγων τὴν βασιλείην μένων
ἐν τῇσι Σάρδισι ὁ Ὀροίτης ὠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας ὑπὸ Μήδων ἀπα- ²⁰
2 ραιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ μὲν ἔκτεινε
Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὃς οἱ ὠνείδισε τὰ ἐς Πολυκράτεια

ABCTM P(p) DRSV

Ὅτι οὐδὲ εἰς — συμβληθῆναι (125, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXII ad
exc. XXI (v. 89, 3) adiunctum

1 Eust. II. 28 (ad A 22) σημειῶσαι . . . , ὅτι τὸ παρ' Ἡροδότῳ 'ἐπιφημίζεσθαι'
οὐ ταυτὸν ἐστὶ τῷ 'ἐπενφημεῖν', ἀλλὰ μαντικὴ λέξις ἐστὶ δηλοῦσα προφορὰν τινα
μαντείας δι' ἀναμνήσεως ἐνυπνίου

1 ἐφημίζετο ABCTM ἐπεφημίζετο rell. cf. Eust. | σῶς] ὡς C || 2 μιν] μοι R |
παρθενεύεσθαι ABCTMSV | ἡ δὲ — 3 παρθενεύεσθαι haplogr. om. T¹M || 3 παρ-
θενεύεσθαι DV | παρθενεύεσθαι R | πλέω DRSV | πατρὸς] πνεύματος (vocem
compendio notatam false perscripsisse videtur) T || 4 Ὀρείτεια M || 5 ἐτέρων V
^α
ἐτέρων R || 6 Καλλιφῶντος C | Καλλοφῶντος SV | Κροτωνιήτην M || 7 ἐπασκέ-
οντα M Ald. || 8 κακῶς] κῶς SV | αὐτοῦ V^{ac} || 9 Συρηκοσίων T | Συρακοσίων M
Συρακοσίων RSV | γενόμενοι τυράννοι DRSV || 11 ἀξίω RSV | Ὀρείτης M ||
12 Σάμιοι ἦσαν DRSV | ἦσαν M | ἦσαν Σάμιοι Ald. || 14 ἀνακρεμάμενος SV | ἀνα-
κρεκράμενος R || 15 ἐπετέλεσε M || 16 νιοὶ D | υἱοὶ V^{ac} || 17 ἐτελεύτησαν, τῇ οἱ Ἀμα-
σις (Ἀμάσιος C) ὁ Αἰγυπτίων (Αἰγυπτίων M) βασιλεὺς προεμαντεύσατο ABCTMP ||
18 Ὀρείτεια M || 19 καὶ] κατὰ propos. Valckenaer || 20 ὁ om. ABCTMP | Ὀρεί-
της M | Πέρσας οὐδὲν M | παραιρημένους R | παραιρουμένους SV | ἀπαιρημένους
Mp Ald. || 21 τῇ ταραχῇ] τῇ ἀρχῇ ABCTMP | ἔκτεινε — p. 333, 1 δὲ om. B¹ ||
22 Μιτροβάτεια — p. 333, 1 δὲ om. SV | Μητροβάτεια D¹ | τὸν — p. 333, 1 δὲ
om. DR | Δασκυλίου TM

ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ Μιτροβάτεω τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἄνδρας ἐν Πέρ-
 σῃσι δοκίμους, ἄλλα τε ἐξέβρισε παντοῖα καὶ τινα ἀγγελιφόρον Δαρεῖον
 ἐλθόντα παρ' αὐτόν, ὥς οὐ πρὸς ἡδονήν οἱ ἦν τὰ ἀγγελλόμενα, κτείνει μιν
 ὀπίσω κομιζόμενον ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' ὁδόν, ἀποκτείνας δέ μιν
 5 ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ. Δαρεῖος δὲ ὥς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμει τὸν Ὀροῖτα 127
 τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκεν καὶ μάλιστα Μιτροβάτεω καὶ
 τοῦ παιδός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰδεῖης στρατὸν ἐπ' αὐτόν οὐκ ἔδωκε πέμπειν
 ἅτε οἰδεόντων ἐτι τῶν προηγμάτων καὶ νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχήν καὶ τὸν
 Ὀροῖτα μεγάλην τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενος ἔχειν, τὸν χίλιον μὲν Περσέων
 10 ἑδορυφόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν. πρὸς 2
 ταῦτα δὴ ὢν ὁ Δαρεῖος τάδε ἐμχανήσατο· συγκαλέσας Περσέων τοὺς
 λογιμωτάτους ἑλεγέ σφι, τάδε ᾧ Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμέων ὑπο-
 στάς ἐπιτελέσειε σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὀμίλῳ — ἐνθα γὰρ σοφίης δέει,
 βίης ἔργον οὐδέν — ὑμέων δὴ ὢν τίς μοι Ὀροῖτα ἢ ζῶντα ἀγάγοι ἢ ἀπο- 3

AB C TM P(p) DR SV

Ἐνθα — οὐδέν (127, 2) exc. Stob. floril. 48, 19

Σχόλ. 126, 2 (ad ὑπείσας) ἐνεργε αὐτῷ διὰ τῶν ἀνδρῶν καθεσθῆναι ἐποίησεν.
 καὶ Ὀμηρος· ἄν ἀνερχομένῳ πυκνῶν λόγων εἰσαν ἄγοντες· ἔστιν οὖν ὁ ἀόριστος
 'εἶσα', ἢ μετοχή 'εἰσας', καὶ τὸ ἐναντίον ποιούμενος τοῖς δασύνουσιν ἐπῆλπεν B

5s. Suid. τίσαι καὶ τίσασθαι· ἀποδοῦναι· ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὥς
 ἔσχε — ἐνεκεν || 7s. Suid. s. v. οἰδοῦσαν· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰδεῖης οὐκ ἔδωκε πέμπειν τὸν
 στρατὸν ἅτε τῶν προηγμάτων ἐτι οἰδοῦντων. Suid. s. v. ἰθύ· Ἡρόδοτος· ἐκ μὲν —
 πραγμάτων || 12s. Eust. II. 222 (ad B 286) Ἰωνικὴ ... αὕτη ἡ λέξις (scil. ὑποστήναι)
 κειμένη καὶ παρὰ ἄλλοις, ἐν οἷς καὶ Ἡρόδοτος, ὅς που φησί· τίς ἂν μοι ὑποστάς τελέ-
 σειεν. Lex. Vind. 169 (s. v. ὑποστάς) Ἡρόδοτος· ᾧ Πέρσαι — βίῃ

1 ἔχοντα om. M | τοῦ Μητροβάτεω τὸν παῖδα T | τὸν Μιτροβάτεω παῖδα Pp
 καὶ τὸν Μιτροβάτεω παῖδα D²R καὶ τὸν Μητροβάτεω παῖδα D¹ Μιτροβάτεω
 παῖδα καὶ αὐτὸν Μιτροβάτεα S | Κρανάσπην ABTMD Κρανάτην RV Κρανά-
 τους S || 2 ἀγγελιφόρον] καὶ ἀγγαγεῖον (ἀγγαγήιον SV) DRSV <τὸ> καὶ ἀγγα-
 γεῖον glossam ad ἀγγελιφόρον olim exstitisse censeo, cf. VIII 98, 2 || 2.3 Δαρεῖον
 ἐλθόντα D ἐλθόντα Δαρεῖον ABCTP ἐλθόντα M || 3 οὐ om. TM | ἀγγελλόμενα
 CPr || 4 κομιζόμενος C | ὑπείς PDRSV | οὐδόν T, οὐδόν M Ald. || 5 ἐπεθύμησε

TM Ald. Suid. | τὸν om. Suid. | Ὀρεῖτα M || 6 τῶν] τε R τε τῶν SV | εἵνεκε M
 ἔνεκα Suid. | Μητροβάτεα TMD¹ || 7 ἐκ μὲν δὴ] ἐκ μὲν γὰρ DRSV ὁ δὲ ἐκ
 Suid. | ἰδεῖας Suid. (s. v. ἰθύ) ἰδεῖης Suid. (s. v. οἰδοῦσαν) codd. || 8 οἰδανόντων
 CTP οἱ οἰδανόντων M οἱ δεόντων V | ἐπὶ V | πραγμάτων Suid. (s. vv. οἰδοῦσαν

et ἰθύ) || 9 Ὀρεῖτα M | μεγάλην om. ABCTM | πυνθανόμενος ἔχειν τὴν ἰσχὺν TM
 τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενον ἔχειν D || 11 δὴ ταῦτα D || 12 δοκιμωτάτους ABCTM
 ὑμῶν ὑποστάς Lex. Vind. ὑποστάς ὑμέων M || 13 τελέσειε Eust. | σοφίῃ τε καὶ
 TM Ald. | δέη D δέει (δέοι v. l.) Stob. || 14 δὴ M Ald. δὲ cett. | τίς <ἂν>
 Schaefero duce edd. fere omnes, supervacuo tamen quod τίς ἂν μοι κτλ. e lin. 12

resumitur | Ὀρεῖτα M | ζῶντα TMDPRV^c ζῶντα C | ἦ²] ἢ καὶ A^c

κτείνειε, ὃς ὠφέλησε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα ἔοργε;
 τοῦτο μὲν δύο ἡμέων ἤστωσε, Μιτροβάτεά τε καὶ τὸν παῖδα, τοῦτο δὲ
 τοὺς ἀνακαλέοντας αὐτὸν καὶ πεμπομένους ὑπ' ἐμεῦ κτείνει, ὕβριν οὐκ
 ἀνασχετὸν φαίνων. πρὶν τι ὧν μέζον ἐξεργάσασθαι μιν Πέρσας κακόν,
 128 καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ. Δαρεῖος μὲν ταῦτα ἐπειρώτα, τῷ δὲ
 ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν αὐτὸς ἕκαστος ἐθέλων ποιεῖν ταῦτα. ἐρίζον-
 5 τας δὲ Δαρεῖος κατελάμβανε κελύων πάλλεσθαι, παλλομένων δὲ λαγχάνει
 2 ἐκ πάντων Βαγαῖος ὁ Ἀρτόντεω. λαχὼν δὲ ὁ Βαγαῖος ποιεῖ τάδε· βυβλία
 γραφάμενος πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων σφρηγυῖδά σφι
 3 ἐπέβαλε τὴν Δαρεῖον, μετὰ δὲ ἦε ἔχων ταῦτα ἐς τὰς Σάρδεις. ἀπικόμενος
 10 δὲ καὶ Ὀροῖτεω ἐς ὅπιν ἐλθὼν τῶν βυβλίων ἐν ἑκαστον περιαιρεόμενος
 ἐδίδον τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλῆϊ ἐπιλέγεσθαι (γραμματιστὰς δὲ
 βασιλῆϊους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι), ἀποπειρώμενος δὲ τῶν δορυφόρων
 ἐδίδον τὰ βυβλία ὁ Βαγαῖος, εἰ οἱ ἐνδεξαίματο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροῖτεω.
 4 ὁρέων δὲ σφεας τά τε βυβλία σεβομένους μεγάλως καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ
 15 τῶν βυβλίων ἐτι μεζόνως διδοῖ ἄλλο, ἐν τῷ ἐνῆν ἔπεα τοιάδε· ὦ Πέρσαι,
 βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυφορέειν Ὀροῖτεα. οἱ δὲ ἀκού-
 5 σαντες τούτων μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμὰς. ἰδὼν δὲ τοῦτό σφεας ὁ Βαγαῖος
 πευδομένους τῷ βυβλίῳ, ἐνθαῦτα δὴ θαρσύνσας τὸ τελευταῖον τῶν βυβλίων
 διδοῖ τῷ γραμματιστῇ, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο· βασιλεὺς Δαρεῖος Πέρσῃσι
 20 τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐντέλλεται κτείνειν Ὀροῖτεα. οἱ δὲ δορυφόροι, ὡς ἤκου-

A B C T M P(p) D R S V

7 Suid. πάλος· κλήρος· ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κτείνει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ
 λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος. et Βαγαῖος· ὄνομα κύριον· παλλομένων — Βαγαῖος ||
 11 s. Lex. Vindob. 41 (s. v. γραμματιστής) Ἡρόδοτος· τῶν βιβλίων — ἐπιλέγε-
 σθαι

2 ἡμέων] ἡμερῶν C | Μητροβάτεα M | τε om. RSV | τὸν παῖδα αὐτοῦ DRSV |
 δέ] δὲ καὶ C || 3 καὶ — ἐμεῦ om. M | τοὺς ἐκπεμπομένους DRSV | ἐμοῦ p Ald. ||
 3—4 οὐκ ἀνάσχετον ὕβριν TM || 4 ἀνάσχετον codd., cf. III 81, 2 et al. et v. gram-
 maticam meam 102 | ἐργάσασθαι M || 5 καταλαμπτέον S | ἡμῖν] μιν DRSV |
 θανάτου TM | ἐπειρώτα CMP | τῷ ABCTMP^{2mg}p τῶν P¹¹ cett. cf. O 75 ||
 6 ἐπέστησαν TM | θέλων DRSV | ταῦτα om. M || 8 τοιάδε TMDRSV | βιβλία
 codd. || 9 ἔχοντα] ἐόντα propos. Haupt λέγοντα propos. Abicht Progr. Gymn.
 Lüneb. 1862 | σφρηγυῖδας C σφρηγυῖδα D | σφι] τε C || 10 τὰς om. DRSV | Σάρ-
 11 δεις CT || 11 εἰς ὅπιν Ὀροῖτεω M | βιβλίων codd. Lex. Vind. | ἐν om. Lex. Vind. |
 περιελάμενος Lex. Vind. || 13 ἀποπειρώμενος D¹ (ut vid.) V ἀποπειρεόμενος CPp
 ἀποπειρεόμενος TM Ald. || 14 βιβλία codd. | οἱ om. ABCTMP | Ὀροῖτεω M ||
 15 βιβλία CTMPDRSV || 16 βιβλίων CTMPDRSV | μεζόνως AB | τάδε CTM
 PD || 17 Ὀροῖτεα M || 18 τούτων] τοῦτο Pp | τοῦτό] τούτῳ MS² || 19 βιβλίῳ TMP
 DRSV | δὴ om. DRSV | βιβλίων TMPDRSV || 20 ἐν τῷ PDRSV || 21 Ὀροῖτεα M

σαν ταῦτα, σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας κτείνουσι παραντίκα μιν. οὗτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσῃν Πολυκράτεος τοῦ Σαμίον τίσις μετήλθον.

Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω χρημάτων ἐς τὰ 129
 Σοῦσα συνήεικε χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον βασιλέα Δαρεῖον ἐν ἄγρῃ
 5 θηρίων ἀποθρῶσκοντα ἀπ' ἵππου στραφῆναι τὸν πόδα· καὶ κως ἰσχυρο- 2
 τέρως ἐστράφη, ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων
 δὲ καὶ πρότερον περὶ ἐωντὸν ἔχειν Αἰγυπτίων τοὺς δοκέοντας εἶναι πρῶ-
 τους τὴν ἱητρικὴν τούτοις ἐχρᾶτο. οἱ δὲ στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν
 πόδα κακὸν μέζον ἐργάζοντο. ἐπ' ἐπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας ὑπὸ 3
 10 τοῦ παρῆντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνήσει εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ
 ἔχοντί οἱ φλαύρως οἶα δὴ παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ
 Κροτωνιῆτεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην ἐσαγγέλλει τῷ Δαρείῳ, ὁ δὲ ἄγειν
 μιν τὴν ταχίστην παρ' ἐωντὸν ἐκέλευε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσι Ὀροίτεω
 ἀνδραπόδοις δοκοῦν δὴ ἀπημελημένον, παρήγον ἐς μέσον πέδας τε ἔλκοντα
 15 καὶ ῥάκεσι ἐσθνημένον. σταθέντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην 130
 εἰ ἐπίσταται· ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο ἀρωγῶν, μὴ ἐωντὸν ἐκφῆρας τὸ παρ-
 ἅπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστερημένος. κατεφάνη δὲ τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν 2
 ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς ἀγαρόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας τε καὶ κέντρα

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι τὸν βασιλέα Δαρεῖον (129, 1) — ἔσεσθαι (130, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ
 κακ. exc. XXIII (cf. Suid.)

T 4ss. Suid. s. v. Δημοκίδης: Ὅτι Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρῶ-
 σκων ἀπὸ ἵππου ἐστράφη τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως — ἔσεσθαι (130, 3). ὅτι
 αὐτὸς Ἀποσσα ἢ Κύρον μὲν θυγάτηρ, Δαρεῖον δὲ γυνή, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔσχε φῦμα
 (133, 1) — αἰσχύνῃν φέρει (133, 2) καὶ ἡτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἀφίξιν. cf. Const.

18 Lex. Vindob. 121 'μάστιξ' καὶ τὸ ὄργανον· Ἡρόδοτος· μάστιγας τε καὶ κέντρα
 ἐκέλευσε παραφέρειν

1 τοὺς] τὰς C | ἀκινάκας DRSV || 2 Ὀρεῖτεα M || 3 Ὀρεῖτεα M || 4 συνένεικε
 CTP || 5 θηρῶν ABCTMP Suid., Const. | καὶ κως καὶ M || 6 ἐστράφη om. Suid. |
 ἄρθρων RV ἄρθρων Suid., Const. rell. || 7 τοὺς δοκέοντας Αἰγυπτίων Suid., Const. |
 8 ἐχρῆτο ABCTMP Suid., Const. || 9 εἰργάζοντο T | ἐπ' haplogr. om. DRSV
 hab. Const. ἐφ' Suid. | δὴ om. TMSV hab. Const., Suid. | καὶ ἐπ' ἐπὶ M
 Ald. || 11 φανῶς M | οἶα δὴ om. ABCTMP Const., Suid., cf. Weber SIFC
 NS 17, 261ss. || 12 ἐσαγγέλει RV ἀγγέλλει ABMP Const., Suid. ἀγγέλει CT
 ἐπαγγέλλει D ἐσαγγέλλει Urb. gr. 88 Vat. gr. 122 (quod verum iudicat Alberti) ||

13 ἐκέλευσε ABPRSV ἐκέλευε Const., Suid. rell. | Ὀρεῖτεω M || 14 δὴ ABCTM
 Const., Suid. ὅποτε rell. | τε om. R hab. Const., Suid. || 15 ῥάκεα propos.

Werner coll. VI 112, 3 | ἡρώτα CMPV Suid. εἰρώτα Const. rell. || 16 ἐπίστατο M
 ἐπίσταται R | ἀπεδέκετο Const., Suid. | ἀρωγῶν Suid. ἀρωγῶν Const. codd. ||
 17 ἀπεστερημένος ἢ τῆς Ἑλλάδος M | δέ] τε ABCTM Const., Suid. || 18 ἄγοντας
 DRSV ἀγαρόντας Const. rell. | ἐκέλευσε — παραφέρειν] cf. Lex. Vind.

3 παραφέρειν ἐς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει φὰς ἀτρεκέως μὲν
 οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἡτορῶ φλαύρως ἔχων τὴν τέχνην. μετὰ δὲ
 ὥς οἱ ἐπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι ἡμίμασι χρωόμενος καὶ ἥλια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ
 προσάγων ὕπνον τέ μιν λαγχάνειν ἐποίησε καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὕγία μιν
 4 [όντα] ἀπέδεξε οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. δωρέεται δὴ μιν 5
 μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων χροσέων δύο ζεύγεσι· ὁ δὲ μιν ἐπείρετο, εἴ
 οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν ἐπίτηδες νέμει, ὅτι μιν ὕγία ἐποίησε. ἡσθεῖς δὲ τῷ
 ἐπεὶ ὁ Δαρεῖος ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐωντοῦ γυναικας. παράγοντες δὲ
 5 οἱ εὐνοῦχοι ἔλεγον πρὸς τὰς γυναικας, ὥς βασιλεῖ οὗτος εἴη, ὅς τὴν ψυχὴν
 ἀπέδωκε. ὑποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλῃ τοῦ χροσοῦ <ἐς> τὴν 10
 θήκην ἐδωρέετο Δημοκῆδεα οὕτω δὴ τι δαυιλίει δωρεῇ, ὥς τοὺς ἀποπίπτον-
 τας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατήρας ἐπόμενος οὐκίκτης, τῷ οὐνομα ἦν Σκί-
 των, ἀνελέγετο καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χροσοῦ συνελέχθη.
 131 Ὅ δὲ Δημοκῆδης οὗτος ὥδε ἐκ Κρότωνος ἀπυγμένος Πολυκράτει ὁμίλησε·
 πατρὶ συνέιχeto ἐν Κρότῳ ὀργὴν χαλεπῶ· τοῦτον ἐπεῖτε οὐκ ἐδύνάτο 15
 φέρειν, ἀπολιπὼν οἶχετο ἐς Αἰγίαν. καταστάς δὲ ἐς ταύτην πρώτῳ
 ἔτει ὑπερεβάλετο τοὺς ἄλλους ἡτορῶν ἀσκενὴς περ ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν
 2 τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐργαλῆμα. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτει ταλάντον Αἰγινῆ-
 ται δημοσίῃ μισθοῦνται, τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι ἑκατὸν μνέων, τετάρτῳ

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι ὑποτύπτουσα ἐκάστη — συνελέχθη (130, 5) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exc. XXIV Ὅτι Δημοκῆδης ὥδε (131, 1) — ταλάντων (131, 2) ibid. XXV

9s. Thom. Mag. 403 (s. v. ψυχὴ) ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ἀπλῶς· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ·
 ἔλεγον — ἀπέδωκε

1 ἐνθαῦτα] ἐν ἐωντῷ Const., Suid. | ἀνεκφαίνει DRSV ἐκφαίνει Const., Suid.
 rell. || 2 ἡτορῶ M || 3 οἱ om. ABCTM Const., Suid. | ἡμίμασι Suidae codd.
 aliquot | χρωόμενος Pp | ἥλια μετὰ τὰ] ἥλια μετὰ R ἡλιάματα τὰ ABCTM
 Const., Suid. || 4 προσάγων D^cRSV προσάγων Const., Suid. D^{ac} rell. | μιν¹
 om. B Suid. hab. Const. rell. | λαγχάνειν codd. Const. μεταλαγχάνειν Suid. |
 μιν² om. M || 5 ὄντα ABCTMP Const., Suid. ὄντα rell. seclusi Kruegerio et Le-
 grandio ducibus | ἀπέδειξε M Suidae codd. aliquot ἀπέδεξε Suid. codd. cett.,
 Const. rell. | ἐτι om. Const. | δὴ] δὲ T Ald. om. M || 6 ζεύγεα TM Ald. | ἐπεί-
 ρετο M || 8 ἐκπέμπει M | παράγοντες — 9 γυναικας haplogr. om. R || 9 ψυχὴν οἱ M
 Ald. || 10 φιάλην S Ald. fin. vocis compendio not. V | ἐς add. Porson, sequi.
 Hude || 10, 11 σὺν θήκῃ (quod ex ἐς τὴν θήκην esse ortum haud absurdum iudico)
 ABCTP Const. τὴν θήκην DRSV om. M || 11 ἐδωρέετο DRSV ἐδωρέετο
 Const. rell. | τὸν Δημοκῆδεα M Ald. | δαυιλί TRV δαυιλί CP δαυιλί Const.
 rell. || 12 στατήρα M | Σκίτων D¹SV Σκίτων Const. D² rell. || 15 πατρὶ ὅς TM
 Ald. | τῇ Κρότῳ PDRSV Κρότῳ Const. rell. | ἡδύνάτο Const. || 16 ὥχετο
 ABCTP Const. | τῷ πρώτῳ DRSV πρώτῳ Const. rell. || 17 ὑπερέβαλε Const.
 ὑπερεβάλλετο T | ἄλλους ABCTMP^c Const. πρώτους DRSVP γρ' πρώτους P^{ms} ||
 17—18 ἔχων ὅσα οὐδὲν περὶ M || 18 ἐστὶ ἐργαλῆμα ABCTPD Const. || 19 δημοσίῃ
 μισθεῦνται CTP μισθεῦνται δημοσίῃ M δημοσίῃ μισθοῦνται Const. rell. | Ἀθη-
 ναῖοι — 3 ἔτει haplogr. om. C

δὲ ἔτει Πολυκράτης δυνῶν ταλάντων. οὕτω μὲν ἀπείκετο ἐς τὴν Σάμον, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἦκιστα Κροτωνιῆται ἱητροὶ εὐδοκίμησαν (ἐγένετο γὰρ ὦν τοῦτο, ὅτε πρῶτοι μὲν Κροτωνιῆται ἱητροὶ ἐλέγοντο ἀνὰ 3 τὴν Ἑλλάδα εἶναι, δεῦτεροι δὲ Κυρηναῖοι· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον 5 καὶ Ἀργεῖοι ἦκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι). τότε δὴ ὁ Δημο- 132 κήδης ἐν τοῖσι Σούσοισι ἐξησάμενος Δαρεῖον οἰκόν τε μέγιστον εἶχε καὶ ὁμοτράπεζος βασιλείᾳ ἐγεγόνεε· πλήν τε ἐνός, τοῦ ἐς Ἑλληνας ἀπιέναι, πάντα τὰλλὰ οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἱητρούς, οἱ βασιλέα 2 πρότερον ἴδοντο, μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλλήνος ἱητροῦ ἐσώθησαν, τούτους βασιλέα παραιτησάμενος ἐρρύσατο· τοῦτο δὲ μάντιν 10 Ἥλειον Πολυκράτει ἐπισπόμενον καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἐρρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον προῆγμα Δημοκλήδης παρὰ βασιλεί.

Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα τάδε ἄλλα συνήγειρε γενέσθαι· Ἀτόσση 133 τῇ Κύρου μὲν θυγατρὶ, Δαρεῖον δὲ γυναικὶ ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφν φῦμα, μετὰ 15 δὲ ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἡ δὲ κούπτουσα καὶ αἰσχυρομένη ἔφραζε οὐδενί, ἐπείτε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκλήδεα καὶ οἱ ἐπέδεξε. ὁ δὲ φὰς ὑγίεια ποιήσεν ἐξορκοῖ μιν ἢ μὲν οἱ 2 ἀντοπουργήσεν ἐκείνην τοῦτο, τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα. ὥς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος 134

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι οὗτος ἐν τοῖσι (132, 1) — οἱ παρῆν (132, 2). Ὅτι καὶ τοὺς Αἰγυπτίους — ἐρρύσατο (132, 2). Ὅτι καὶ μάντιν Ἥλειον — παρὰ βασιλείᾳ (132, 2). Ὅτι Ἀτόσση τῇ τοῦ Κύρου (133, 1) — φέροντα (133, 2) καὶ ἡγήσατο τὴν ἐς Ἑλλάδα ἀφιξιν Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXVI – XXIX cf. Suid.

T 4 Eust. Dion. 213 ad locum se refert || 5 ib. 419 κατὰ . . . τὸν Ἡρόδοτον ἔκον-σάν ποτε καὶ μουσικοὶ εἶναι πρῶτοι Ἑλλήνων (scil. οἱ Ἀργεῖοι) || 13–19 Suid.: v. quae ad 129, 1 laudavimus; cf. Const.

1 δυνῶν M Ald. δειῶν T || 2 Κροτωνιῆται ἱητροὶ οὐκ ἦκιστα M | εὐδοκίμησαν — 3 ἱητροὶ haplogr. om. C || 3 ἐγένετο — 5 πρῶτοι secl. Abicht, locum suspicatur Do-watur BCO 10, 1965, 145ss., sed v. Eust.; verba ad Κυρηναῖοι retinent Stein Le-grand cetera interpolata censentes | ὦν om. M | ὅτι MSV | ἐλέγοντο — 4 εἶναι] εὐδοκίμησαν καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑ. εὐφημίζοντο S || 4 δεῖ] δὴ C | τούτων om. ABCT || 5 Ἑλλήνων πρῶτοι⁷⁷ V πρῶτοι Ἑλλήνων Eust. | δὴ] δὲ CDRV om. M || 7 γεγόνεε Const. γέγονε M | τοῦ ἐς ABCTMP Const. τούτων τοὺς rell. || 8 ἱατρούς T || 9 ἴδοντο om. M | ἀνασκολοπιεῖσθαι ABCTMP Const. ἀνασκολοπιζέσθαι rell. | διότι] ὅτι ABCTMP Const. | ὑπὲρ T | ἱατροῦ T || 10 ἐσώθησαν RV Const. || 11 ἐπισπόμενον Πολυκράτει M Πολυκράτει ἐπισπώμενον Tp (ut vid.) Ald. || 12 προῆγμα] χοῆμα Const. | Δημοκλήδης C | παρὰ τῷ βασιλεί M Ald. || 15 δὴ] οὐδ M || 16 δὲ] δὴ Suid. || 17 Δημοκλήδην Suid. | ἐπέδειξε ABM Const., Suid. | ἐξορκεῖ MS Ald. | μὴν M Ald. || 18 ἀντοπουργήσαι M | τούτῳ coni. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 9 | τῷ δ AB Const., Suid. || 19 ἐς ABC Const. om. rell. | μιν μετὰ ταῦτα μιν DRV

ὑγίεια ἀπέδεξε, ἐνθαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκλήδεος ἡ Ἄτοσσα
 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρεῖω λόγον τοιόνδε· ὦ βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν
 τοσαύτην κάθησαι οὔτε τι ἔθνος προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσῃσι.
 2 οἰκὸς δ' ἐστὶ ἄνδρα καὶ νέον καὶ χρημάτων μεγάλων δεσπότην φαίνεσθαι
 τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται. 5
 ἐπ' ἀμφοτέρω δέ τοι φέροι ταῦτα ποιέειν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπι-
 στέωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προσεστεῶτα καὶ ἵνα τρίβωνται πολέμῳ μηδὲ
 3 σχολὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύσῃ τοι. νῦν γὰρ ἂν τι καὶ ἀποδέξαιο ἔργον, ἕως
 νέος εἰς ἡλικίην· αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες,
 γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνον- 10
 4 ται.' ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦ γύναι,
 πάντα, ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσῃς, εἰρηκας· ἐγὼ γὰρ βεβούλευμαι
 ζεύξας γέφυραν ἐκ τῆσδε τῆς ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέρην ἡπείρου ἐπὶ Σκόθας
 5 στρατεύεσθαι, καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνον ἔσται τελεύμενα.' λέγει Ἄτοσσα,
 τάδε ὄρα, νῦν ἐς Σκόθας μὲν τὴν πρώτην ἵεναι ἔασον· οὗτοι γάρ, ἐπεὶ ἂν
 σὺ βούλῃ, ἔσονται τοι. σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπιθυ-
 μέω γὰρ λόγῳ πυνθανομένη Λακαίνας τέ μοι γενέσθαι Θεραπαίνας καὶ
 Ἀργεῖας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα ἐπιτηδεύτατον ἄν-
 6 δρῶν πάντων δέξαι τε ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηγήσασθαι τοῦτον,
 6 ὃς σευ τὸν πόδα ἐξήσατο.' ἀμείβεται Δαρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοίνυν τοι 20

AB C TM P(p) DR SV

Αὐξανόμενῳ — ἀπαμβλύνονται (134, 3) exc. Stob. floril. CXVI 45

T 9 Schol. Hom. Od. β 315 αὐξανόμενῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ τῆς
 λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαληνόν. καὶ Ἡρόδοτος· αὐξανόμενῳ — φρένες.
 Eust. Od. 1447 (ad β 315) λέγει . . . καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι αὐξομένῳ — συγγηράσκουσιν

11 Suid. διδαχῇ· ἀντὶ τοῦ 'διδασκαλίᾳ', Ἡρόδοτος γ'

1 ἀπεδέξατο **M** Ald. || 3 τοσαύτη **A^{ac}** | κάθησαι **PDRSV** || 4 οἰκὸς **TSV** | δεσπό-
 την μεγάλων **T^{pp}** Ald. || 6 συμφέρει cod. Askewianus post φέροι add. τὸ supra
 lin. **A²** || 7 προσετώτα **ABDRSV** || 8 ἐπιβουλεύουσι **V** ἐπιβουλεύσῃ **D** || 9 ἥ
 vel ἥ **M^pa^cS** Ald. | αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι **ABCTP** Eust. αὐξανόμενῳ γὰρ
 τῷ σώματι **MDRSV** Stob. Schol. Hom. αὐξανόμενον τοῦ σώματος (cf. infra)
 Stobaei cod. S, v. grammaticam meam 168 | συναύξονται Schol. Hom. Eust. |
 καὶ αἱ om. Stob. || 10 γηράσκοντος (cf. supra) Stobaei cod. S | γηράσκουσι **R**
 καὶ εἰ καὶ ἐς **M** Ald. | εἰς τὰ πρήγματα Stob. | πάντα om. Stob. | ἀμβλύνονται
 Stob. ἀπλᾶμβλύνονται **RV** || 11 διαδοχῆς **DSV** v. Suid. | ἀμείβεται **CM** Ald. ||
 12 πάντα σύ, ἀπερ con. Desrousseaux RPh 11, 1887, 60 | εἰρηκα **T** | ἐγὼ γὰρ
 om. **M** | γὰρ om. **T** || 13 ζεύξαι **M** Ald. | τῆσδε] δὲ **M** Ald. | ἐπὶ Σκόθας om. **M** ||
 14 καὶ ταῦτα — 16 στρατεύεσθαι] Ἄτοσσα δὲ οὕτω ἔφη **M** om. **T¹** | τελέμενα **T²**
 λέγει δὲ Ald. || 15 ἐς] ἐπὶ **TMPDRSV** | μὲν om. **T²DRV** || 16 βούλει **T²DR^c** |
 στρατεύεσθαι **D** || 18 Ἀργεῖους **D** | Ἀττικὰς τε καὶ **DRSV** | ἄνδρας **R** | ἐπιτη-
 δεύτατον **TMP^p** Ald. || 19 δειξαί **ABDRSV** | τι **SV** | καταγήσασθαι **DRV** ||
 20 ἀμείβετο **DR** | τοι om. **TM**

δοκέει τῆς Ἑλλάδος ἡμέας πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατασκόπους μοι δοκέει
 Περσέων πρῶτον μὲν ἄμεινον εἶναι ὁμοῦ τούτῳ, τῷ σὺ λέγεις, πέμψαι ἐς
 αὐτούς, οἱ μαθόντες καὶ ἰδόντες ἐξαγγελέουσι ἕκαστα αὐτῶν ἡμῖν· καὶ
 ἔπειτα ἐξεπιστάμενος ἐπ' αὐτοὺς τρέψομαι. ταῦτα εἶπε καὶ ἅμα ἔπος τε
 5 καὶ ἔργον ἔποιεε. ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα ἡμέρη ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων 135
 ἄνδρας δοκίμους πεντεκαίδεκα ἐνετέλλετό σφι ἐπομένους Δημοκῆδεϊ
 διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τε μὴ διαδρῆσεται σφεας
 ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάντως ὀπίσω ἀπάξωσι. ἐντειλάμενος δὲ τούτοις 2
 ταῦτα, δεύτερα καλέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα ἐδέετο αὐτοῦ, ὅπως ἐξηγησάμε-
 10 νος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι ὀπίσω ἦξει· δῶρα δὲ
 μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλά λα-
 βόντα ἄγειν φὰς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν· πρὸς δὲ ἐς τὰ δῶρα
 ὀλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι πλήσας ἀγαθῶν παντοίων, τὴν ἅμα οἱ
 πλεύσεσθαι. Δαρεῖος μὲν δὴ, δοκέειν ἐμοί, ἀπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου 3
 15 ἐπαγγέλλετό οἱ ταῦτα, Δημοκῆδης δὲ δέσας, μὴ εὖ ἐκπειρῶτο Δαρεῖος,
 οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο, ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χώ-
 ρην ἔφη καταλείψειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι, τὴν μέντοι ὀλκάδα,
 τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν δωρεὴν τοῖσι ἀδελφεοῖσι, δέκεσθαι
 ἔφη. ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα ὁ Δαρεῖος ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 13 Eust. II. 741 (ad I 137) ἰστέον . . . ὅτι πρὸς ὁμοιότητα τοιαύτης δωροφόρου
 νηὸς ἔστι παρακατέχειν καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου εἰπόντος, ὥς Δαρεῖος Δημοκῆδεϊ ὀλκά-
 δα δῶρων ἔφη — παντοίων

4s. Eust. II. 1182 (ad T 242) τοῦτο . . . ὁμοίον ἔστι τῷ ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, ἀπερ
 Ἡρόδοτος ζηλώσας φησί· ταῦτα — ἔποιεεν

1 μοι] μὲν μοι D || 2 μὲν om. ABCTMP | ὁμοῦ om. M | τούτῳ τῷ] τούτῳ
 ᾧ P | τούτῳ M || 3 ἐξαγγελέουσι αὐτῶν ἕκαστα ἡμῖν C | ἐξαγγαλέουσι ἡμῖν ἕκαστα
 αὐτῶν T | ἐξαγγελέουσι ἕκαστα ἡμῖν αὐτέων M | ἕκαστα αὐτῶν ἐξαγγελέουσι ἡμῖν
 Pp Ald. | ἕκαστα ἐξαγγελέουσι αὐτῶν ἡμῖν DRSV || 4 ἐπ'] ἐς D | ἔπος — 5 ἡμέρη
 haplogr. om. TM | ἔπος τε DRSV Eust. | τ' ἔπος τ' ἔφα AP | τ' ἔπος τ' εἶπε Cp
 ἔπος τ' εἶπε P || 7 διαδρῆσεται Mp Ald. || 8 ἀπάξουσι PDRSV subiunctivum
 intellige: 'ut . . . si ulla ratione fieri poterit' (quod e contrario opponitur indicativo
 διαδρῆσεται, cf. Kuehner-Gerth II 376 n. 4) || 9 αὐτὸν καλέσας DRSV || 10 ἐπιδεί-
 ξας ABMRV ἐπιλέξας D | τῇσι RV || 11 ἐπιπλά λαβόντα] ἐπιλαβόντα T om. M ||
 12 φὰς] σφὰς A | φὰς sub obelo in mg. A² | πολλαπλάσια ABR || 13 συμβαλέεσθαι
 ABC συμβαλλέεσθαι M Ald. | συμβαλεῖσθαι Eust. | πάντων ABCT ἀπάντων M
 παντοίων Eust. rell. || 14 πλεύσασθαι C²RSV || 15 ἀπαγγέλλετο DRSV | εὖ] ε̄ pro
 pos. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 || 16 πάντως TM Ald. || 17 κατα-
 λείπειν DRSV | σφέα] v. grammaticam meam 106 | ἔχη ABCTM^c || 18 οἱ M Ald.
 ὁ cett. | ἐπαγγέλλετο ABCP^{mp}rp | ἐπαγγέλλετο T | ἐπαγγέλλετο M | ἐπαγγέλλεται
 DRSV om. P^c || 19 τούτῳ om. M | ἀπέστελλε DRSV

- 136 θάλασσαν. καταβάντες δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην καὶ Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν
 αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα δὲ αὐτῇσι καὶ γαυλὸν μέγαν
 παντοίων ἀγαθῶν· παρεσκευασμένοι δὲ πάντα ἔπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα,
 προσίσχοντες δὲ αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ἐθηεύντο καὶ ἀπεγράφοντο, ἐς
 2 ἐς Τάραντα. ἐνθαῦτα δὲ ἐκ Κρητῶννης, γῆς Δημοκίδεος, Ἀριστοφιλίδης
 τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια παρέλυσεν τῶν Μηδικῶν
 νεῶν, τοῦτο δὲ αὐτοὺς τοὺς Πέρσας εἰρξε ὡς κατασκόπους δῆθεν ἐόντας·
 ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκίδης ἐς τὴν Κρότωνα ἀπικνέεται.
 ἀπικνέμενον δὲ ἤδη τούτου ἐς τὴν ἐωντοῦ ὁ Ἀριστοφιλίδης ἔλυσεν τοὺς Πέρ- 10
 137 σας καί, τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν, ἀπέδωκέ σφι. πλείοντες δὲ ἐνθεῦτεν οἱ
 Πέρσαι καὶ διώκοντες Δημοκίδα ἀπικνέονται ἐς τὴν Κρότωνα, εὐρόντες
 2 δέ μιν ἀγοράζοντα ἄπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κροτωνιητέων οἱ μὲν κατα-
 ρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα προῖέναι ἔτοιμοι ἦσαν, οἱ δὲ ἀντάπτοντό
 τε καὶ τοῖσι σκντάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας προϊσχομένους ἔπεα τάδε· 15
 ἄνδρες Κροτωνιῆται, ὁρᾶτε τὰ ποιεέτε· ἄνδρα βασιλέος δρηπέτην γενό-
 3 μενον ἐξαιρέεσθε. καὶ κῶς ταῦτα βασιλεῖ Δαρεῖῳ ἐκχορήσει περὶνωβρίσθαι;
 κῶς δὲ ὑμῖν τὰ ποιεύμενα ἔξει καλῶς, ἣν ἀφέλησθε ἡμέας; ἐπὶ τίνα δὲ
 τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι
 4 πειρησόμεθα; ταῦτα λέγοντες τοὺς Κροτωνιήτας οὐκ ὦν ἔπειθον, 20

AB C TM P(p) DR SV

2 Λέξ. γαυλός (γαῦλος Lexx. seriatim conser.). πλοῖον Φοινίκιον. Hes. γαυλοί· τὰ
 ποιμενικά τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα 'γαυλοί'. Suid. γαῦλος· ...
 ἡ πλοῖον τι φορητὸν Φοινικικὸν ἢ ἄκατος. Etym. M. 222, 29 λέγεται ... καὶ τριήρης
 'γαυλος' διὰ τὸ πλείστα δέχεσθαι, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν ||
 15 Λέξ. σκντάλοις (σκντάλαις b n v x)· ῥάβδοις. Suid. σκντάλαι· στρογγύλα καὶ λεῖυ
 ἔσλα· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ ῥάβδος. id. s. v. σκντάλον· Ἡρόδοτος· καὶ — Πέρσας

1 οὗτοι PDRSV οὗτοι M | καὶ ἐκ Φοινίκης DRSV || 2 αὐτοῖσι R | γαῦλον R
 Et. M. edd., cf. Lexx. || 3 παρεσκευασμένοι PDRSV || 4 προσίσχοντες DRSV
 αὐτῇ M Ald. | θειεύντο RSV θη·εύντο D | καὶ ἀπεγράφοντο om. M || 5 ὀνομαστὰ
 ABCTP ὀνομαστὰ Mp Ald. || 6 Κρητῶννης, γῆς scripsi Κρησιτῶννης τῆς ABC
 TMP· Κρότωνος τῆς P^{ac}DR²SV Κρότωνος τῆς R¹, cf. quae ad I 57, 1. 3
 adnotavimus; ῥησιτῶννης τῆς (cod. Askewianus) coniectura est indicanda χρη-
 σιτῶννης τῆς con. Ahrens χρησιμοσύνης τῆς con. Herold μηχανῆς τῆς con. Erbse
 Glotta 39, 1961, 222—224 | Ἀριστοφίλης M || 8 ἐρξε CTMP || 9 ταῦτα οὗτοι M
 Κρότωνα] cf. quae ad I. 6 necnon ad I 57, 1 adnotavimus || 10 τούτου ἤδη B τού-
 του M || 11 τῶν] τὸν R | ἀπέδοκέ D¹V || 15 τε καὶ P^cpDRSV καὶ P^{ac} cett. | ταῖσι
 σκντάλαι C τῇσι σκντάλῃσι TMP cf. Lexx. || 16 βασιλέως T | δρηπέτην M
 γινόμενον B || 17 ἐξαιρέεσθαι B^{ac}C^{ac} | καὶ om. ABCTMP || 18 ὑμῖν — ἔξει om. R
 SV | ἀφέλησθαι B¹ ἀπέλησθε P^cpDRSV, v. grammaticam meam 165 || 19 τῆσδε]
 ταύτης p Ald. om. R || 20 ταῦτα δὲ DRSV | ἔπειθον RSV

ἀλλ' ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκῆδεα καὶ τὸν γαυλόν, τὸν ἅμα ἤγοντο, ἀπαιρεθέντες ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσὴν οὐδ' ἐτι ἐζήτησαν τὸ προ-
σωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμαθεῖν ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος.
τοσόνδε μέντοι ἐνετείλατό σφι Δημοκῆδης ἀναγομένοισι κελεύων εἰπεῖν 5
σφας Δαρεῖω, ὅτι ἄρμωσται τὴν Μίλωνος θυγατέρα Δημοκῆδης γυναικα.
τοῦ γὰρ δὴ παλαιστέω Μίλωνος ἦν οὖνομα πολλὸν παρὰ βασιλεί, κατὰ δὲ
τοῦτό μοι δοκεῖ σπεῦσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα μεγάλα
Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρεῖον ἐὼν καὶ ἐν τῇ ἐωντοῦ δόκιμος. ἀν- 138
αχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρσαι ἐκπίπτουσι τῇσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυ-
γίην, καὶ σφας δουλεύοντας ἐνθαῦτα Γύλλος ἀνὴρ Ταραντίνος φυχὰς
ὑσάμενος ἀπήγαγε παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ τούτων ἐτοιμος ἦν
διδόναι τοῦτο, ὅ τι βούλοιο αὐτός. Γύλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τά- 2
ραντα γενέσθαι προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν· ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ
τὴν Ἑλλάδα, ἣν δι' αὐτὸν στόλος μέγας πλὴν ἐπὶ τὴν Ἰταλίην, Κνιδίους
μόνους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατάγοντας γίνεσθαι, δοκέων ἀπὸ τούτων
ἐόντων τοῖσι Ταραντίνουσι φίλων μάλιστα δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι.
Δαρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλεε, πέμψας γὰρ ἄγγελον ἐς Κνίδον κατ- 3
άγειν σφας ἐκέλευε Γύλλον ἐς Τάραντα· πευθόμενοι δὲ Δαρεῖω Κνίδιοι
Ταραντίνους οὐκ ὦν ἐπειθον, βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν προσφέρειν. ταῦτα 4
μέν νυν οὕτω ἐστάθη, οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπ-
ίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιόνδε πρῆγμα κατάσκοποι ἐγένοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολλῶν πασέων πρῶ- 139
τὴν Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ τοιήνδε τιμὰ αἰτήν· Καμβύσειω τοῦ
Κύρου στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον ἄλλοι τε συχοὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι οἱ Πέρσαι οἱ ἀποσταλέντες ἐς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Δαρεῖου μετὰ Δημοκῆδεος
ἀναχθέντες δὲ ἐκπίπτουσι (138, 1) — ἐς Τάραντα γενέσθαι (138, 2) Const. Porph.
π. ἀρ. καὶ κακ. ex. XXX Μετὰ δὲ ταῦτα (¶ solus) Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει
διὰ τοιήνδε τιμὰ αἰτήν (139, 1) — ἐξανδραποδίστος (140, 5) ex. floril. ¶¶

1 v. quod e grammaticis ad 136, 1 laudavimus || 15 Suid. et Bekk. Anecd. 439
ἀποχρᾶν· ἐξαρκεῖν· Ἡρόδοτος

1 τε om. TM | γαυλόν R | τὸν³ ἦν M | ἤγοντο CTMP ἤγον D || 2 ἀπαιρεθέντες
ABCTM | οὐδέτι vel οὐδέ τι CTMDRSV | ἐζήτησαν τῷ RV ἐζητήσαντο B ||
4 κελεύων om. M || 5 Δημοκῆδης — 6 ἦν om. C | γυναικα Δημοκῆδης M || 6 δὲ
δὴ M Ald. || 9 ἐκπίπτουσι TM Ald. || 10 Ταραντίνος] παρὰ τίνος C || 12 τούτων
TMD^c Ald. || 15 μόνους BD || 16 δὴ τὴν S δὲ τὴν DRV om. cett. || 19 προσφέ-
ρειν M Ald. || 20 ἐστάθη] ἐπρήχθη ABCTMP quod mihi interpretamentum esse
videtur vocis difficilioris | ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀσίας p Ald. || 23 Ἑλληνίδα TM
Ald. || 24 ἐς — p. 342, 1 Ἑλλήνων] ἀπίκοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον M ἀπίκοντο ἐς τὴν
Ἑλλάδα T ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο τῶν Ἑλλήνων ¶¶

ἀπίκοντο Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὡς οἶκος, κατ' ἐμπορίην, οἱ δὲ στρατευόμενοι, οἱ δὲ τινες καὶ αὐτῆς τῆς χώρης θηταί· τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ Αἰάκεος
 2 Πολυκράτεος τε ἐὼν ἀδελφεὸς καὶ φεύγων ἐκ Σάμον. τοῦτον τὸν Συλο-
 σῶντα κατέλαβεν εὐτυχίη τις τοιήδε· λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλόμενος
 πυρρὴν ἡγόραζε ἐν τῇ Μέμφι. ἰδὼν δὲ αὐτὸν Δαρεῖος δορυφόρος τε ἐὼν
 3 Καμβύσειω καὶ λόγον οὐδενὸς κω μεγάλου ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος καὶ
 αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν ὄρων τὸν Δαρεῖον μεγάλως ἐπι-
 θυμέοντα τῆς χλανίδος θεΐη τύχῃ χρεώμενος λέγει· 'ἐγὼ ταύτην πωλέω
 μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως
 τοι.' αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος παραλαμβάνει τὸ εἶμα. ὁ μὲν δὴ Συλοσῶν
 140 ἠπίστατο τοῦτο οἱ ἀπολωλέναι δι' εὐνηθίην. ὥς δὲ τοῦ χρόνον προβαίνον-
 τος Καμβύσης τε ἀπέθανε καὶ τῷ μάγῳ ἐπανέστησαν οἱ ἑπτὰ καὶ ἐκ τῶν
 ἑπτὰ Δαρεῖος τὴν βασιληίην ἔσχε, πυνθάνεται ὁ Συλοσῶν, ὥς ἡ βασιληίη
 περιεληλύθει ὡς τοῦτον τὸν ἄνδρα, τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ
 δεηθέντι τὸ εἶμα. ἀναβὰς δὲ ἐς τὰ Σοῦσα ἕζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασι-
 15
 2 λέος οἰκίων καὶ ἔφη Δαρεῖον εὐεργέτης εἶναι. ἀγγέλλει ταῦτα ἀκούσας ὁ
 πλουρὸς τῷ βασιλεῖ· ὁ δὲ θωνμάσας λέγει πρὸς αὐτόν· 'καὶ τίς ἐστι
 Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεῦμαι νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων;
 ἀναβέβηκε δ' ἢ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν, ἔχω δὲ χρεός, ὥς εἰπεῖν,
 οὐδὲν ἄνδρὸς Ἑλλήνος· ὅμως δὲ αὐτὸν παράγαγε ἔσω, ἵνα εἰδῶ τί θέλων
 20
 3 λέγει ταῦτα.' παρήγε ὁ πλουρὸς τὸν Συλοσῶντα, στάντα δὲ ἐς μέσον
 εἰρώτων οἱ ἐρμηνέες, τίς τε εἶη καὶ τί ποιήσας εὐεργέτης φησὶ εἶναι βασι-

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐξανδραποδίστος (140, 5)
 floril. ΑΦ

1 εἰκός MSV ΑΦ | στρατευόμενοι οἱ δὲ κατ' ἐμπορίην D κατ' ἐμπορίην στρατευό-
 μενοι ABCTMP ΑΦ || 2 Αἰάκεος C Αἰακάιος TM Ald. || 3 ἐὼν om. ΑΦ || 4 κατ-
 ἔλαβε A | τις τοιήδε] τοιήδε Α τοιάδε Φ τοιήδε τις M Ald. | περιβαλλόμενος TMP
 Ald. || 5 πυρρὴν DΦ πυρρὴν Α rell. | ὦν ΑΦ || 6 κω Φ πον Α | μεγάλου om. Α
 hab. Φ rell. || 7 ὄρεων CTMPDRSV ὄρων ΑΦ rell. || 8 χρεώμενος Α χρεόμε-
 νος PP χρεώμενος Φ rell. || 9 οὔτοι DRV τοῦτο S οὔτω ΑΦ rell. | δεῖ] δὴ CT ||
 10 σοι RV τοι ΑΦ rell. | αἰνέσας δὲ DRSV αἰνέσας ΑΦ rell. | ὁ' om. M || 11 οἱ
 τοῦτο PDRSV Α τοῦτο οἱ Φ rell. | εὐνηθίην ABCTM ΑΦ | παραβαίνοντος C ||
 12 τε] δὲ V | ἐκ om. Α hab. Φ rell. || 13 βασιλεῖν ΑΦ | ὁ om. Α hab. Φ rell. |
 βασιλεῖ ΑΦ || 14 περιελήλυθε D περιεληλύθει M περιεληλύθει ΑΦ rell. | ὥς AB
 CTΦ ἐς MPDRSV Α, cf. II 121 s 4; 135, 6, IV 125, 1 | ἐν Αἰγύπτῳ ἔδωκε DRSV
 ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ ΑΦ rell. || 15 ἕζετο M | τῶν τοῦ ΑΦ || 15, 16 βασιλέως οἰκίων Α' ΑΦ
 βασιλειῶν M || 16 εὐεργέτην Α εὐεργέτης Φ rell. | ἀγγέλει CD' RV ἀναγγέλλει
 TMP Ald. || 16-17 ὁ πλουρὸς ἀκούσας DRSV ἀκούσας ὁ πλουρὸς ΑΦ rell. ||
 17 θωνμάσας TM | αὐτόν] ἐωυτόν TM Ald. || 18 ᾧ] ὃν M Ald., v. grammaticam
 meam 110 || 19 δ' ἢ ABΦ δὴ CT Α δὲ rell. || 19-20 ἔχω δὲ χρεός εἰπεῖν οὐδὲν
 ABCT ἐγὼ χρεός ὥς εἰπεῖν οὐδὲν D ἔχω δὲ χρεός εἰπεῖν M ἔχω δὲ χρεός εἰπεῖν
 οὐδὲν Φ ἔχω δὲ χρεός οὐδὲν εἰπεῖν Α || 20 Ἑλλήνος ἀνδρὸς M | παράγαγε D ΑΦ
 παράγετε rell. || 21 εἰς Φ ἐς ΑBCTMPDR om. SV || 22 εἰρώτων B' TM
 ἡρώτεων CP εἰρώτων ΑΦ B' rell. | φησὶ εἶναι βασιλέως T φήσει εἶναι βασι-
 λέος DRV εἶναι φησι βασιλέως ΑΦ φησὶ βασιλεὺς εἶναι M

λέος. εἶπεν ὦν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ περὶ τὴν χλανίδα γινόμενα, καὶ ὡς αὐ-
 τὸς εἶη κείνος ὁ δούς. ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Λαρεῖος· ὦ γενναιότατε ἀν- 4
 δρῶν, σὺ κείνος εἷς, ὃς ἐμοὶ οὐδεμίαν ἔχοντί κω δύναμιν ἔδωκας, εἰ καὶ
 σμικρά, ἀλλ' ὦν ἴση γε ἡ χάρις ὁμοίως, ὡς εἰ νῦν κοθέν τι μέγα λάβοιμι,
 5 ἀνθ' ὦν τοι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄπλετον δίδωμι, ὡς μὴ κοτέ τοι μεταμε-
 λήσει Λαρεῖον τὸν Ὑστάσπεος εὖ ποιήσαντι.' λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Συλο- 5
 σῶν· ἐμοὶ μήτε χρυσὸν, ὦ βασιλεῦ, μήτε ἄργυρον δίδου, ἀλλ' ἀνασώσα-
 μένός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, τὴν νῦν ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκρά-
 τεος ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀροίτew ἔχει δοῦλος ἡμέτερος — ταύτην μοι δὸς
 10 ἀνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος.' ταῦτα ἀκούσας Λαρεῖος ἀπέστειλλε 141
 στρατιὴν τε καὶ στρατηγὸν Ὑτάνεα ἀνδρῶν τῶν ἐπτά γινόμενον ἐντειλά-
 μενος, ὅσων ἐδεήθη Συλοσῶν, ταῦτά οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα. καταβάς δὲ
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὑτάνης ἔστειλλε τὴν στρατιήν.

Τῆς δὲ Σάμον Μαιάνδριος ὁ Μαιανδρίου εἶχε τὸ κράτος ἐπιτροπαίην 142
 15 παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν, τῷ δικαιοτάτῳ ἀνδρῶν βουλομέ-
 νῳ γενέσθαι οὐκ ἐξεγένετο. ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλθη ὁ Πολυκράτεος 2
 θάνατος, ἐποίησε τοιαῦτα· πρῶτα μὲν Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸν ἰδρύσαστο καὶ
 τέμενος περὶ αὐτὸν οὖρισε τοῦτο, τὸ νῦν ἐν τῷ προαστίῳ ἐστὶ· μετὰ δέ,
 ὡς οἱ ἐπεποιήτο, ἐκκλησίην συναγείρας πάντων τῶν ἀσπῶν ἔλεξε, τάδε
 20 ἔμοι, ὡς ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος 3
 ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν· ἐγὼ δέ, τὰ τῷ πέλας
 ἐπιπλήσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν οὐ ποιήσω· οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης
 ἤρεσκε δεσπόζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἐωντῷ οὔτε ἄλλος, ὅστις τοιαῦτα ποιεῖ.

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐξανδραποδίσιος (140, 5)
 floril. ΨΨ

1 εἶπε A | οὐν ΨΨ om. M || 2 ὁ Λαρεῖος DRSV Λαρεῖος ΨΨ rell. || 3 εἰ AB
 CTMPD'S ἢ D^{ac}RVΨΨ | ἐμοὶ οὐδεμίαν D οὐδεμίαν ἐμοὶ M οὐδεμίαν p Ald. |
 κω δύναμιν ἔχοντι D || 4 ὁμοίως ὡς om. DRSV hab. ΨΨ rell. | εἰ] ἡ SV || 5 ἀνθ'
 ὦν] v. grammaticam meam 38 | ἄπλετον om. ΨΨ | ποτέ ΨΨ | τοι] τι R | μετα-
 μελήσει ABP litteris ei litt. η suprascr. A man. rec. μεταμελήσοι TΨ κατα-
 μελήσει C μεταμελήσει Ψ rell. || 7 ὦ βασιλεῦ μήτε χρυσὸν M || 8 δός om. SVΨΨ,
 secl. Hude, imperat. δός necesse est hic appareat resumptionis causa (lin. 9) |

τοῦ om. SV | μοῦ Ψ ἐμοῦ Ψ rell. | Πολυκράτew Ψ Πολυκράτους Ψ || 9 Ὀροίτew M
 Ὀροίτew ΨΨ | ταύτην — 10 ἐξανδραποδίσιος om. RSV || 10 τε om. Ψ hab. Ψ rell. |
 ἀπέστειλε C ἀπέστειλε TMPp Ald. || 12 ὁ Συλοσῶν PDRSV || 13 θάλατταν M ||
 14 Μαιάνδρος CTM Ald. | ὁ om. PDRSV | ἐπιτροπαίην] ai ex corr. D ἐπιτρο-
 πείην AB ἐπιτροπεύειν CTMP || 16 ἐξαγγέλθη M || 18 προαστίῳ CTM Ald. προ-
 αστείῳ rell. || 19 οἱ om. ABCTM | ἐκκλησίαν ABCTM | ἔλεγε DRSV || 20 ἐμοί,
 ὡς] ὁμοίως M Ald. || 21 καὶ — ἄρχειν om. D, in mg. suppl. D² | δέ om. SV | τὰ
 τῷ] ταυτῷ DRSV || 22 ἐπιπλήσω R ἐπιπλήσσω D² || 23 ἤρεσκε C | ὃς SV |
 τοιαῦτα] ὅμοια M

- Πολυκράτης μὲν νυν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν
 4 ἀρχὴν τιθεῖς ἰσονομίην ὑμῖν προαγορεύω. τοσάδε μέντοι δικαίῳ γέρεα
 ἔμευστῷ γενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημάτων ἐξαίρετα ἐξ
 τάλαντά μοι γενέσθαι, ἱερωσύνην δὲ πρὸς τούτοις αἰρεῖσθαι αὐτῷ τ' ἔμοι
 καὶ τοῖσι ἀπ' ἑμεῦ αἰεὶ γινομένοις τοῦ Διὸς τοῦ Ἑλευθερίου, τῷ αὐτὸς τε
 5 ἱρὸν ἰδρυσάμην καὶ τὴν ἑλευθερίην ὑμῖν περιτίθηναι. ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι
 Σαμίοις ἐπαγγέλλετο, τῶν δὲ τις ἐξαναστὰς εἶπε· ἄλλ' οὐδ' ἄξιός ἐστις
 σὺ γε ἡμέων ἄρχειν γεγονώς τε κακῶς καὶ ἐὼν ὀλεθρός, ἀλλὰ μᾶλλον,
 143 ὅπως λόγον δώσεις, τῶν μετεχείρισας χρημάτων. ταῦτα εἶπε ἐὼν ἐν
 τοῖσι ἀστοῖσι δόκιμος, τῷ οὖνομα ἦν Τελέσαρχος. Μαιάνδριος δὲ νόῳ
 λαβὼν, ὥς εἰ μετήσει τὴν ἀρχήν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος καταστή-
 σεται, οὐδ' ἂν ἐν νόῳ εἶχε μετιέναι αὐτήν, ἀλλ' ὥς ἀνεχώρησε ἐς τὴν
 ἀκρόπολιν, μεταπεμπόμενος ἕνα ἕκαστον ὥς δὴ λόγον τῶν χρημάτων
 2 δώσωσιν συνέλαβέ σφας καὶ κατέδησε. οἱ μὲν δὴ ἐδεδέατο, Μαιάνδριον δὲ
 μετὰ ταῦτα κατέλαβε νοῦσος· ἐλπίζων δέ μιν ἀποθανέσθαι ὁ ἀδελφεός,
 15 τῷ οὖνομα ἦν Ἀνδάρητος, ἵνα εὐπετεστέρως κατάσχη τὰ ἐν τῇ Σάμῳ
 πρῆγματα, κατακτείνει τοὺς δεσμώτας πάντας· οὐ γὰρ δὴ, ὥς οἴκασιν,
 ἐβουλέατο εἶναι ἑλεύθεροι.
 144 Ἐπειδὴ ὦν ἀπίκοντο ἐς τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι κατάγοντες Συλοσῶντα,
 οὔτε τίς σφι χεῖρας ἀνταίρεται ὑπόσπονδοί τε ἔφασαν εἶναι ἔτοιμοι οἱ
 τοῦ Μαιανδρίου στασιῶται καὶ αὐτὸς Μαιάνδριος ἐκχωρήσαι ἐκ τῆς νή-
 σον. καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοις Ὀτάνεος καὶ σπεισισμένου τῶν Περ-
 σέων οἱ πλείστον ἄξιοι θρόνους θέμενοι κατεναντίον τῆς ἀκροπόλεως
 145 ἐκατέατο. Μαιανδρίῳ δὲ τῷ τυράννῳ ἦν ἀδελφεός ὑπομαργότερος, τῷ

AB C TM P(p) DR SV

9 Eust.: v. ad 110 || 24 Lex. Vindob. 123 'μάργος' ὁ μαινώμενος ἢ ὁ ἔτοιμος
 εἰς θυμὸν· Ἡρόδοτος· τῷ τυράννῳ ἦν ἀδελφεός ὑπομαργότερος

1 ἐξέπληρωσε M | μοῖραν D || 2 τοσαῦτα D || 3 ἔμευστῷ M | γεγενῆσθαι TM
 Ald. || 4 ἱερωσύνην M Ald. | ἱερωσύνην RV | δέ] τε DRSV | ἐμοί τε αὐτῷ DR
 SV || 5 τοῖς DRV | τῷ] τὸ D || 6 καὶ αὐτὸς τὴν DRSV || 7 ἐπαγγέλλετο DRSV
 ἐπ' ἀγγέλλετο C | ἐπαγγέλετο Ald. | ἐπ' ἀγγέλετο M | τῶν] τῷ ABCTMP | εἰ codd. ||
 8 ἡμῶν DRV | κακός TMPD^cRSV || 9 δώσης V | δόσης R | δώσεις Eust. rell. |
 ὦν Eust. || 10 δέ om. C || 12 οὐδ' ἐτι D¹ | οὐδ' ἐτι S || 14 συνελάμβανέ M | ἐδέ-
 ατο D || 15 νοῦσος κατέλαβε M | ἀδελφός T || 16 ἦν M Ald. | εὐπετεστέρως A^{ac} ||
 17 πάντας om. RSV | εἰκάσιν M Ald. || 18 ἐβουλέατο] v. quod ad I 4, 2 adnota-
 vimus | εἶναι om. C || 19 ἐπει δέ ABCTM || 20 οὔτε] αἰεί τε DRSV | τι B¹CM
 Ald. | χεῖρά σφι DSV | ἀνά τ' αἰείρετο DR | ἀνατ' εἴρετο SV |
 ἔτοιμοι om. PDRSV | οἷ <τε> dubitans Stein || 21 στρατιῶται ABCTM | ἐκχω-
 ρήσας Mp Ald. || 22 Ὀτάνεω Pp Ald. || 23 κατεναντίων R || 24 ἐκατέατο P^cpDRSV,
 v. grammaticam meam 164 | ἀδελφός M

οὐνομα ἦν Χαρίλεις· οὗτος δ' τι δὴ ἑξαμαρτῶν ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο· καὶ
 δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ πρησόμενα καὶ διακύψας διὰ τῆς γοργύρης,
 ὡς εἶδε τοὺς Πέρσας εἰρηναίως κατημένους, ἐβόα τε καὶ ἔφη λέγων
 Μαιανδρίῳ θέλειν ἔλθειν ἐς λόγους. ἐπακούσας δὲ ὁ Μαιάνδριος λύσαντας 2
 5 αὐτὸν ἐκέλευε ἄγειν παρ' ἑωυτόν. ὥς δὲ ἄχθη τάχιστα, λοιδορεῶν τε καὶ
 κακίζων μιν ἀνέπειθε ἐπιθέσθαι τοῖσι Πέρσῃσι λέγων τοιάδε· ἔμὲ μὲν,
 ὦ κάκιστε ἀνδρῶν, ἐόντα σεωντοῦ ἀδελφεὸν καὶ ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον
 δεσμοῦ δῆσαι γοργύρῃ ἡξίωσας, ὁρέων δὲ τοὺς Πέρσας ἐκβάλλοντάς τέ
 σε καὶ ἀνοικον ποιέοντας οὐ τολμᾷς τίσασθαι, οὕτω δὴ τι ἐόντας εὐπετέας
 10 χειρωθῆναι; ἀλλ' εἴ τοι σύ σφεας καταρρώδῃκας, ἔμοι δὲ τοὺς ἐπικού- 3
 ρους, καὶ σφεας ἐγὼ τιμωρήσομαι τῆς ἐνθάδε ἀπίστους· αὐτὸν δὲ σε ἐκπέμ-
 ψαι ἐκ τῆς νήσου ἑτοιμός εἰμι· ταῦτα δὲ ἔλεξε ὁ Χαρίλεις· Μαιάνδριος 146
 δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον, ὥς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπ-
 ικόμενος ὡς δόξαι τὴν ἑωυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλείας, ἀλλὰ
 15 φθονήσας μᾶλλον Συλοσῶντι, εἰ ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον
 τὴν πόλιν. ἐρεθίσας ὦν τοὺς Πέρσας ἤθελε ὡς ἀσθενέστατα ποιῆσαι τὰ 2
 Σάμια προήγματα καὶ οὕτω παραδιδόναι εὖ ἐξεπιστάμενος, ὡς παθόντες
 οἱ Πέρσαι προσεμπικρανέσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοις εἰδὼς τε ἑωυτῷ
 20 ἀσφαλέα ἐκδυσιμ εὐόσαν ἐκ τῆς νήσου τότε, ἔπειδ' αὐτὸς βούληται· ἐπε-
 3 ποιήτω γάρ οἱ κρυπτὴ διώρυξ ἐκ τῆς ἀκροπόλιος φέρονσα ἐπὶ θάλασσαν.
 αὐτὸς μὲν δὴ ὁ Μαιάνδριος ἐκπλεῖ ἐκ τῆς Σάμον, τοὺς δ' ἐπικούρους πάν- 3
 τας ὀπλίτας ὁ Χαρίλεις καὶ ἀναπετάσας τὰς πύλας ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας
 οὔτε προσδεκομένους τοιοῦτον οὐδὲν δοκούντάς τε δὴ πάντα συμβεβάναι.

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 145, 1 Γόργυρα τὸ κατὰ γῆς ὄργυμα B³

2 Δέξ. γοργύρη (γοργύνῃ Lexx. seriatim conser.)· δεσμοωτήριον ὑπόγειον. Harpoer.
 γοργύρα· τὸ κατὰ γῆς ὄργυμα . . . ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν γ'. Suid. γοργύνῃ·
 δεσμοωτήριον ὑπόγειον . . . γόργυρα· τὸ κατὰ γῆς ὄργυμα· οὕτως Δείναρχος καὶ Ἡρό-
 dotos καὶ ἄλλοι || 13 Thom. Mag.: v. ad I 212, 3

1 Χαρίλεις DS Χαρίλλος RV (e XAPIΛΛΟΣ ortum censet Legrand) | γοργύρῃ M ||
 2 τότε om. DRSV | γοργύνῃ C cf. Lexx. || 3 εἰρηνέως B | καὶ om. M || 6 κακίζων τέ
 μιν M || 6 τῇσι V || 8 δήσας γοργύνῃ C (cf. Lexx.) | δήσας γοργύρης ABTMP | δέ] τε T | τέ om. DRSV || 9 ποιέοντας DRSV | τολμᾷ C | οὕτω δὴ τοι T om. M ||
 10 τοι] τι B¹ Mp^c Ald. | καταρρώδῃσας C || 11 δέ] τε M Ald. || 12 δέ om. TPDR
 SV | Χαρίλεις DRSV || 14 βασιλέως C βασιλῆος S || 15 ἀπολάμψασθαι M Ald.
 ἀπολάμψεσθε C || 16 ἔθελε M Ald. | ὥς] ἐς RSV || 18 κακῶς πάρος ἐμπικρανέ-
 σθαι DP^{ms} κακῶς πάρος ἐμπικρανέσεσθαι RSV κακῶς προσεμπικρανέσεσθαι P^p
 vocem κακῶς glossam iudico ad difficile πάρος adiunctum || 19 ἐκ τῆς νήσου
 om. M || 20 διόρυξ D¹ | ἐπὶ] ἐς M || 21 ἐκπλεῖ DRSV || 22 ὀπλίτας M | Χαρίλεις
 DRSV | καὶ] λαβὼν καὶ M | ἐξῆγε M || 23 τοιοῦτο ABCP τοῦτο TM | δὴ
 om. M

ἐμπεσόντες δὲ οἱ ἐπίκουροι τῶν Περσέων τοὺς διφροφορευμένους τε καὶ
 4 λόγον πλείστον ἔοντας ἔκτεινον. καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα ἐποίησαν, ἡ δὲ ἄλλη
 στρατιὴ ἡ Περσικὴ ἐπεβοήθηε, πιεζόμενοι δὲ οἱ ἐπίκουροι ὀπίσω κατ-
 147 ειλίθησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν. Ὀτάνης δὲ ὁ στρατηγὸς ἰδὼν πάθος μέγα
 Πέρσας πεπονθότας ἐντολὰς τε, τὰς Δαρειὸς οἱ ἀποστέλλων ἐνετέλλετο, 5
 μῆτε κτείνειν μηδένα Σαμίων μῆτε ἀνδραποδίζεσθαι ἀπαθέα τε κακῶν
 ἀποδοῦναι τὴν νῆσον Συλοσῶντι, τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένους
 ἐπελανθάνετο, ὁ δὲ παρήγγειλε τῇ στρατιῇ πάντα, τὸν ἂν λάβωσι καὶ
 2 ἄνδρα καὶ παῖδα, ὁμοίως κτείνειν. ἐνθαῦτα τῆς στρατιῆς οἱ μὲν τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐπολιόρχεον, οἱ δὲ ἔκτεινον πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον, ὁμοίως 10
 148 ἐν τε ἱρῷ καὶ ἔξω ἱροῦ. Μαϊνδύριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου ἐκπλέει ἐς
 Λακεδαίμονα· ἀπικόμενος δὲ ἐς αὐτὴν καὶ ἀνενεικάμενος, τὰ ἔχων
 ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιάδε· ὅπως ποτήρια ἀργύρεα τε καὶ χρύσεια προθεῖτο,
 οἱ μὲν θεράποντες αὐτοῦ ἐξέσμων αὐτά, ὁ δ' ἂν τὸν χρόνον τοῦτον Κλεο-
 μένῃ τῷ Ἀναξανδρίδῃ ἐν λόγοισι ἐὼν βασιλεύοντι Σπάρτης προῖγνέ μιν 15
 ἐς τὰ οἶκία· ὅπως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώμαζε τε καὶ
 ἐξεπλήσσετο· ὁ δὲ ἂν ἐκέλευεν αὐτὸν ἀποφέρεσθαι αὐτῶν, ὅσα βούλοιο.
 2 τοῦτο καὶ δις καὶ τοῖς εἰπαντος Μαϊανδύριον ὁ Κλεομένης δικαιοτάτος ἀν-
 δρῶν γίνεται, ὃς λαβεῖν μὲν διδόμενα οὐκ ἔδικαίον· μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι

AB C TM P(p) DR SV

Μαϊνδύριος δ' ἀποδράς (148, 1) — γενέσθαι (148, 2) exc. floril. ΨΨ

1 Λέξ. διφροφορευμένους· φορείους (φορείους Lexx. alphab. conser.) φερομένους.
 Etym. M. 279, 40 Ἡρόδοτος (Ἡρωδιανός scr.) τοὺς Πέρσας φορείους φερομένους
 διφροφορουμένους. Bachmann Anecd. II 367 Ἡρόδοτος . . . διφροφορευμένους λέγει
 τοὺς φορείους φερομένους. Hes. διφροφορουμένους· τοὺς φορείους φερομένους. Suid.
 διφροφορουμένους· Ἡρόδοτος· παρὰ Πέρσαις φορείους φερομένους

1 τε om. M || 2 πλείστον in πλείστοι mut. nescio quae man. A || 2-3 οἱ δὲ ἄλ-
 λοι στρατηγοὶ ut vid. M^{ac} || 3 πιεζόμενοι CTMP || 5 πεπονθότας Πέρσας TM | τε
 del. Krueger, Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 11; conservavi τε 'anacolu-
 thice' usurpatum et particula δὲ continuatum (cf. Hammer De τε particulae usu
 Herodoteo Thucydideo Xenophonte, diss. Lips. 1904, 26) ut II 33, 3, VIII 103, 1 |
 οἱ om. ABCTM || 6 μῆτε¹ | μὴ M || 7 τούτων ABDRSV || 8 πάντα τὸν om. M ||
 9 καὶ παῖδα om. M | κτανένν T κτενένν M (aliquid suprascr. litterae e priori)
 Ald. || 10 ἔκτανον T || 11 δ' om. Ψ hab. Ψ codd. || 12 καὶ om. M | ἐνενεικάμενος
 RSV ἐνενεικάμενος D ἀνενεικάμενος ΨΨ rell. || 13 τάδε DM τοιάδε ΨΨ rell.
 obelo signatum nihilo in mg. addito A | τε om. ABΨΨ || 14 ἀνὰ ΨΨ | τὸν χρόνον
 τοῦτον ABCTMPΨΨ τοῦτον τὸν χρόνον rell. || 14-15 τῷ Κλεομένῃ τῷ ABCTMP
 ΨΨ || 15 Ἀναξινδρεω ΨΨ | λόγοις Ψ λόγοισιν Ψ || 16 οἰκίᾳ M Ald. | ἴδοιτο om. M |
 ὁ Κλεομένης DRSV ὁ δὲ Κλεομένης M Κλεομένης ΨΨ rell. | ἐπεθώμαζε ABΨΨ
 ἐπεθώμαζε C ἀπεθώμαζε PD^c || 17 ἐξεπλήττετο Ψ ἐξεπλήσσετο Ψ rell. | ὃς
 δὲ ABCT ὁ δὲ AΨ rell. | ἂν ἐκέλευε A ἀνεκέλευεν CTMΨΨ | αὐτῶν om. MΨΨ |
 ὅσῃα Ψ ὅσα Ψ codd. || 18 τοῦτο om. B || 19 ὃς ABCTMPΨΨ καὶ S om. D
 RV | ἐδικαίεν CTMP ἐδικαίον ΨΨ rell.

διαδιδούς τῶν ἀστῶν εὐρήσεται τιμωρίην, βὰς ἐπὶ τοὺς ἐφόρους ἄμεινον
εἶναι ἔφη τῇ Σπάρτῃ τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς Πελο-
ποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπεισῇ ἢ αὐτὸν ἢ ἄλλον τινὰ Σπαρτιητέων κακὸν γε-
νέσθαι. οἱ δ' ὑπακούσαντες ἐξεκέρηξαν Μαϊάνδριον. τὴν δὲ Σάμον σαγη- 149
5 νέυσαντες οἱ Πέρσαι παρέδωσαν Συλοσῶντι ἔρημον ἐοῦσαν ἀνδρῶν.
ὁστέρῳ μέντοι χρόνῳ καὶ συγκατοίκισε αὐτὴν ὁ στρατηγὸς Ὑτάνης ἐκ τε
ὄθριος ὄνελιρον καὶ νοῦσον, ἣ μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα.

Ἐπὶ δὲ Σάμον στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένου Βαβυλώνιοι ἀπέστη- 150
σαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι· ἐν ὧσιν γὰρ ὁ τε μάγος ἦρχε καὶ οἱ ἐπτά
10 ἐπανεστήσαν, ἐν τούτῳ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην
παρασκευάζοντο. καὶ κως ταῦτα ποιῶντες ἐλάνθανον. ἐπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ 2
ἐμφανέος ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε· τὰς μητέρας ἐξελόντες γυναῖκα
ἐκαστος μίαν προσεξαιρέετο, τὴν ἐβούλετο ἐκ τῶν ἐωντοῦ οἰκίῳν, τὰς δὲ
λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν, τὴν δὲ μίαν ἐκαστος σιτοποιῶν
15 ἐξαιρέετο· ἀπέπνιξαν δὲ αὐτάς, ἵνα μὴ σφεων τὸν σῖτον ἀναισιμῶσιν.
πνυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος καὶ συλλέξας ἅπασαν τὴν ἐωντοῦ δύναμιν 151
ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς, ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα ἐπολιόρχεε φρον-
τίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίης. ἀναβαίνοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας
τοῦ τείχεος οἱ Βαβυλώνιοι κατορχέοντο καὶ κατέσκωπτον Δαρεῖον καὶ
20 τὴν στρατιὴν αὐτοῦ, καὶ τις αὐτῶν εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος· 'τί κἀθήσθαι, ὦ 2

AB C TM P(p) DR SV, ad quos a Καὶ συλλέξας ἅπασαν (151, 1) accedit b
Πνυθόμενος δὲ (ταῦτα A solus) Δαρεῖος (Βαβυλωνίους καταφρονούντας αὐτοῦ P
solus) (ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς A solus) ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (δὲ ἐκείσε
τὴν πόλιν P) ἐπολιόρχεε (151, 1) — τεκεῖν (151, 2) exc. floril. A P

4 Hes. σαγηνεύσαντες· τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος || 15 Eust. Od. 1595
(ad θ 258) τούτων... 'αἰσιμῶν' μὲν ἐξάπαντος τὸ εἰς δέον ἀναλίσκειν καὶ δα-
πανᾶν, 'ἀναισιμῶν' δὲ ἴσως τὸ ἀνάπαλιν, ὥς ὅλον ἐκ τοῦ 'τὰς γυναῖκας ἀπέπνιξαν
(ἐν πολιορκίᾳ δηλαδὴ) ἵνα μὴ ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον'. Suid. ἀναισίμου· ἀνήλπισκε, κατ-
εδαπάνη. καὶ 'ἀναισιμῶν' παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'δαπανᾶν, ἀναλίσκειν'· ἀναισι-
μῶσι· καταναλίσκωσι· τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι.

1 διαδιδούς scripsi διαδίδοι DRSV διδούς A P rell. || 2 ἔφη εἶναι M || 3 ἡ¹ P
RSV A P om. rell. || 4 οἱ πακούσαντες R | ἐξεκέρηξαν — σαγηνεύσαντες haplogr.
om. RV ἀπέπεμπον S | Σάμον om. D¹ || 5 οἱ δὲ S | ἔρημον om. T¹ || 6 συγκα-
τοίκισεν RSV || 7 νόσον RSV || 9 κάρτα om. SV | παρασκευασμένοι V || 10 τὴν
om. PDRSV || 11 παρεσκευάδατο CP παρεσκευάσατο P παρεσκευάσαντο TM
Ald. || 12 μητέρας] γυναῖκας TM || 13 μίην M Ald. | τὴν ἂν M Ald. | οἰκίῳν M
Ald. || 14 μίην M Ald. | ἕκαστος om. M || 15 τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι Suid. ἀναισι-
μῶσι τὸν σῖτον Eust. || 16 ὁ om. A P | πᾶσαν ABC TMP || 17 ἐστρατεύσατο D ||
18 πολιορκίας P πολιορκίης A codd. || 18—19 τοῦ τείχεος τοὺς προμαχεῶνας A
τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος P codd. || 19 τείχεος M | κατορχέοντο D¹ || 20 αὐτοῦ
om. b | κἀθήσθαι BCTPD^s κἀθήσθαι A P D^{ac} rell. | ὦ om. A P

- Πέρσαι, ἐνθαῦτα, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι. τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων οὐδαμὰ ἐλπίζων
 152 ἂν ἡμίονον τεκεῖν. ἐπτά δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη ὁ Δα-
 ρεῖος τε ἥσχαλλε καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα οὐ δυνατὴ ἑοῦσα ἐλεῖν τοὺς Βαβυλω-
 νίους. καίτοι πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκεε ἐς αὐτοὺς
 Δαρεῖος, ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύνατο ἐλεῖν σφεας· ἄλλοισι τε σοφίσμασι πειρησά-
 5 μενος καὶ δὴ καὶ τῷ Κῦρος εἰλέ σφεας, καὶ τούτῳ ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ
 δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι, οὐδὲ σφεας οἷός τε ἦν ἐλεῖν.
 153 Ἐνθαῦτα εἰκοστῷ μηνὶ Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύξου τούτου, ὃς τῶν ἐπτά
 ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν μάγον κατελόντων, τούτου τοῦ Μεγαβύξου παιδὶ
 10 Ζωπύρῳ ἐγένετο τέρας τόδε· τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμίονων μία ἔτεκε. ὥς δέ
 οἱ ἐξαγγέλθη καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ βρέφος, ἀπέπας
 2 τοῖσι ἰδοῦσι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ
 Βαβυλωνίου ῥήματα, ὃς κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὰν περ ἡμίονοι τέκωσι,
 τότε τὸ τεῖχος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε εἶναι
 15 ἀλώσιμη δὴ ἡ Βαβυλῶν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκείνόν τε εἰπεῖν καὶ ἑωυτῷ τε-
 154 κεῖν τὴν ἡμίονον. ὥς δέ οἱ ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλί-
 σκεσθαι, προσελθὼν Δαρεῖον ἀπεπνυθάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα
 ποιέεται τὴν Βαβυλῶνα ἐλεῖν. πνυθόμενος δέ, ὥς πολλοῦ τιμῷτο, ἄλλο
 βουλευέται, ὅπως αὐτός τε ἔσται ὁ ἐλὼν αὐτὴν καὶ ἑωυτοῦ τὸ ἔργον
 20 ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος
 2 τιμῶνται. ἄλλω μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι μιν ὑποχειρίην
 ποιῆσαι, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσσει ἐς αὐτούς. ἐνθαῦτα
 ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος ἑωυτὸν λωβάται λώβην ἀνήκεστον· ἀποταμῶν

AB C TM P(p) DR SV(b)

12 Bekk. Anecd. 84 βρέφος· ἐπὶ ἀλόγον ζῶον, Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 ἐνθαῦτα ὃ Πέρσαι CTMP | ὑμέας M || 2 τις τῶν Βαβυλωνίων MSV om. 2P ||
 3 ἂν om. TMP 2P Ald. hab. 2P rell. | ἐληλυθότος TM || 4 ἥσχαλλε ACTM || 5 ἐπε-
 ποιήκε A ἐποίκεεν R ἐποίηκεεν V || 6 ἐλεῖν λαβεῖν B² || 7 τοῦτο D¹ RV ||
 7-8 ἀλλὰ γὰρ ἡσφαλισμένοι δεινῶς ἦσαν οἱ Βαβυλώνιοι TM || 9 Μεγαβύξου BC
 TMPDRSV | τούτου om. ABCTM || 10 τούτῳ τῷ ABCTMP | Μεγαβύξου BC
 TMPDRSV || 11 ἡ μίη M Ald. || 13 ἰδοῦσι ABCTMP^{acp} ἰοῦσι P^{ci} δούλοισι P^{ms}
 DRSV | ἐβούλετο C | τοῦ om. A, supra lin. suppl. A man. post. || 15 ταῦτα C |
 φήμην RSV | ἐδόκεε Ζωπύρῳ D || 16 ἀλώσιμη δὴ ἡ scripsi ἀλώσιμος ἦδη ἡ DRSV
 ἀλώσιμος ἡ cett., v. grammaticam meam 103 || 17 ἦδη εἶναι DRSV | τὴν Βαβυ-
 λῶν Vb τὴν Βαβυλῶνα S || 18 Δαρεῖον MD Ald. Δαρεῖον DRSV (gen. de verbo
 αποπνυθάνεσθαι pendet) || 18-19 εἰ περὶ πολλοῦ ποιέεται κάρτα ἀπεπνυθάνετο D ||
 20 ἐβουλεύετο ABCTMP || 21 τοῖσι Πέρσῃσι ABCTMP | ἀγαθοεργίαι PDRSV |
 εἰς D || 22 νυν γὰρ M Ald. om. ABC | εἶναι μιν δυνατὸν TM δυνατὸν εἶναι μιν
 Ald. || 22.23 αὐτοχειρίην ποιῆσαι ABTM αὐτοχειρίην ποιῆσαι C Ald. ὑποχειρίην
 RSV || 24 ἐν — ἑωυτὸν] ἐλαφρῷ ποιησάμενος ἐς ἑωυτὸν b

γὰρ τὴν ζῆνα ἑωυτοῦ καὶ τὰ ὄτα καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείμεας καὶ
μαστιγώσας ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. Δαρεῖος δὲ κάρτα βαρέως ἤνειακε ἰδὼν **155**
ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον, ἔκ τε τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας ἀνέβωσέ
τε καὶ εἶρετό μιν, ὅστις εἶη ὁ λωβησάμενος καὶ ὃ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ 2
εἶπε· ὅκ ἔστι οὗτος ὦνῆρ, ὅτι μὴ σύ, τῷ ἔστι δύναμις τοσαύτη ἐμὲ δὴ
ᾧδε διαθεῖναι, οὐδὲ τις ἄλλοτριῶν, ᾧ βασιλεῦ, τάδε εἰργασται, ἀλλ' αὐτὸς
ἐγὼ ἐμεωντόν, δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσῃσι καταγελᾶν. ὁ 3
δ' ἀμείβετο· ὧ σχετλιώτατε ἀνδρῶν, ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὔνομα τὸ κάλ-
λιστον ἔθεν φὰς διὰ τοὺς πολιορκεομένους σεωντόν ἀνηκέστως διαθεῖναι·
10 τί δ', ᾧ μάταιε, λελωβημένον σεῦ θᾶσσον οἱ πολέμιοι παραστήσονται;
κῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωντόν διαφθείρας; ὁ δὲ εἶπε· εἰ μὲν τοι 4
ὑπερετίθεα, τὰ ἐμελλον ποιήσῃν, οὐκ ἂν με περιείδες· νῦν δ' ἐπ' ἐμεωντοῦ
βαλόμενος ἔπραξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν δεήσει, αἰρέομεν Βαβυλῶνα.
ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἔχω, αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος καὶ φήσω πρὸς αὐτούς,
15 ὡς ὑπὸ σεῦ τάδε πέπονθα. καὶ δοκέω πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω
τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δέ, ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ ἐσέλθω ἐς τὸ τεῖχος, 5
ἀπὸ ταύτης ἐς δεκάτην ἡμέρην τῆς σεωντοῦ στρατιῆς, τῆς μηδεμίας ἔσται
ὤρη ἀπολλυμένης, ταύτης χιλίους τάξον κατὰ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας
πύλας, μετὰ δὲ αὐτὴς ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην ἄλλους μοι τάξον δισχι-
20 λίους κατὰ τὰς Νινίῶν καλεομένας πύλας, ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης διαλειπὼν
εἴκοσι ἡμέρας καὶ ἔπειτα ἄλλους κάτισον ἀγαγὼν κατὰ τὰς Χαλδαίων
καλεομένας πύλας τετρακισχιλίου. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι μηδὲν

AB C TM P(p) DR SV(b)

3 Eust.: v. ad I 86, 6 || 5 id. Od. 1559 (ad ζ 201) ὄρα ... τὴν σύντομον τῆς
κόρης ἀντίθεσιν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ λύσιν ἐν τῷ '... οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ' ...', ὁ
μυμησάμενος Ἡρόδοτος σχηματίζει καὶ αὐτὸς πον ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν οὕτως· οὐκ
ἔστιν οὗτος ἀνὴρ, ᾧ ἔστι δύναμις τοσαύτη ὡς τότε τι ποιῆσαι || 11 Suid. s. v.
ἐξέπλωσας· Ἡρόδοτος· πῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωντόν (σεωντόν v. l.) δια-
φθείρας ἀντὶ τοῦ 'ἐξέπλωσας'

1 ἑωυτοῦ τὴν ζῆνα ABCTP αὐτοῦ τὴν ζῆνα M | κόμην Vb || 2 ἤνεγκε BCTM ||
3 ἄνδρα τὸν δοκιμώτατον DRSV | καὶ ἐκ τε DRSV Eust. | πηδήσας DRSV
Eust. || 4 τε|| τι SV om. ABCTMD || 5 ἀνὴρ DRSV Eust. | ᾧ Eust. || 6 οὕτε
DRSV | τάδε εἰργασται βασιλεῦ DRSV | εἰργασται M Ald. || 9 δι' αὐτούς v |
πολιορκεομένους RSV | ἐς ἑωυτόν D || 10 δ' om. ABCTM || 11 πῶς ABCTMPD
Suid. | ἐξάμβλωσας DRSV, cf. VI 12, 3 | τοι litterae τ litt. σ supraser. A
man. rec. || 12 ἐμεωντοῦ R || 13 βαλλόμενος BMDRSV | ἐπραξα SV ἐπρηξα v rell. |
δεήσει AB | ἐς Βαβυλῶνα T || 15 ἔπαθον ABCTM || 16 τεύξεσθαι RVb | ἐγὼ
ἐσέλθω SV^{ac} ἐσέλθω ἐγὼ D || 17 ἑωυτοῦ BDRSV | τῆς οὐδεμίας ABCTP τῇ
οὐδεμίᾳ M Ald. || 18 ταύτη M Ald. | τὰς τῆς RV | Σεμιράμιδος C^{ac} || 19 χιλίους
CP^{ac} || 20 τῆς Νινίης M^{ac} | διαλείπειν P^{2p}DRSV || 21 καὶ om. M | κάτῃσον D |
Χαλδαίων M Ald. || 22 πύλας καλεομένας DRSV καλεομένας C || 22—p. 350, 1 τῶν
ἀμυνόντων μηδὲν M

6 [τῶν ἀμνησούντων] μήτε οὗτοι πλὴν ἐγχειριδίων· τοῦτο δὲ εἶν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέρην ἰδέως τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέροις προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος. Πέρσας δὲ μοι τάξον κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας καὶ Κισσίας πύλας· ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀποδεξαμένον τὰ τε ἄλλα ἐπιτρέπονται ἐμοὶ Βαβυλώνιοι καὶ δὴ καὶ τῶν 5 πυλέων τὰς βαλανάγρας· τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει, τὰ δεῖ ποιεῖν.'

156 Ταῦτα ἐντειλάμενος ἦε ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπιστρεφόμενος ὥς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος. ὁρῶντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι κατέτρεχον κάτω καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέραν πύλην εἰσώτων, τίς 10 τε εἶη καὶ ὅτεν δεόμενος ἦκοι. ὁ δὲ σφι ἠγόρευε, ὥς εἶη τε Ζώπυρος καὶ 2 αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὴ μιν οἱ πυλωναῖοι, ταῦτα ὥς ἦκουσαν, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ κατοικιζέτο φὰς ὑπὸ Δαρεῖον πεπονθέναι τὰ ἐπεπόνθεε ὑπ' ἑωυτοῦ, παθεῖν δὲ ταῦτα, διότι συμβουλευσάαι οἱ ἀπανιστάναι τὴν στρατιήν, ἐπεῖτε δὴ οὐδεὶς πόρος 13 3 ἐφαίνετο τῆς ἀλώσιος. 'νῦν τε', ἔφη λέγων, 'ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλώνιοι, ἤκω μέγιστον ἀγαθόν, Δαρεῖω δὲ καὶ τῇ στρατιῇ μέγιστον κακόν· οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροῖζεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ 157 πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων.' τοιαῦτα ἔλεγε, οἱ δὲ Βαβυλώνιοι

AB C TM P(p) DR SV(b)

Σχολ. 155, 6 Βαλανάγρα· ἡ κλείς, ἀπὸ τοῦ ἀγροῦναι τὴν βάλανον· βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μόχλον σιδήριον, ὃ καλοῦσιν μάγκανον B³

6 Λέξ. βαλανάγρας· κλείς. Hes. βαλανάγρα· κλείς. Etym. M. et Suid. βαλανάγρα· ἡ κλείς || 13 Suid. κατοικιζέτο· οἶκτον τυχεῖν ἡξίου, ἐλέους κυρῆσαι· ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστὰς κατοικιζέτο || 18 Λέξ. seriatim conscr. eandem vocem quam ad 36, 6 iterum explicant post βαλανάγρας (155, 6) οὐ καταπροῖζεται· προῖκτης· ἡ 'πρὸ' ἀντὶ τῆς 'παρά', παρὰ τὸ 'προῦνέσθαι'. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ 'ἵζεσθαι', ὃ ἐστὶ δωρεάν τι λαβεῖν· Ἀρχιλόχος· 'ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖζεται.' ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ 'ἴσσω' φησί, ὥς καὶ Ἀρχιλόχος· 'προτεινὼν χεῖρα καὶ προῖσσομαι.' idem fere Etym. M. s. v. προῖκτης. Suid. s. v. καταπροῖζεται· Ἡρόδοτος· οὐ — καταπροῖζεται. cf. ad 36, 6

1 τῶν ἀμνησούντων (ἀμνησούνται D) seclusi cum dialecto respuat (interpretamentum esse ad ἐχόντων considero); aliter Weber BPhW 1941, 287 et SIFC 17, 261 ss. || 3 προσβάλλειν Vb | τε om. DRSV || 4 πύλας καὶ Κισσίας CPb || 5 ἐπιτρέπονται A¹B CTMP || 7 τὰ δεῖ Reiskio duce edd. τάδε (i. e. τὰ δε, v. grammaticam meam 28) codd. || 8 ἐπὶ πρὸς DRSV | δὴ] δῆθεν D || 9 ὁρέοντες CTPp^c DRSV ὁρέωντες M ὁρέοντες p^c Ald. || 10 τι om. DRSV | εἰσώτων TM εἰσώτεων B² ἠρώτων CPp Ald. || 11 ἦκοι] ἦκοι M || 12 αὐτομολέει M | πυλωναῖοι MD¹RSV || 13 δὲ ἐπ' αὐτὰ om. Suid. || 14 πεπόνθεε M Ald. || 15 συμβουλευσάαι propos. Steph., sed cf. Kuehner-Gerth II 552 qui VI 137, 2 laudat | ἐπεῖ M | δὴ Schweighaeuser, sequ. Stein Hude δε ABCTR om. cett. || 17 στρατιῇ καὶ Πέρσῃσι ABCTMP || 18 λωβησόμενος Suid. | καταπροῖζεται RV καταπροῖζεται v

ὁρῶντες ἄνδρα τὸν ἐν Πέρσῃσι δοκιμώτατον ὄνός τε καὶ ὧτων ἐστερημέ-
 νον μάλιστα τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν
 ἀληθῆα καὶ σφι ἦκειν σύμμαχον ἐπιτρέπεσθαι ἔτοιμοι ἦσαν, τῶν ἐδέετο
 σφέων· ἐδέετο δὲ στρατιῆς. ὁ δὲ ἐπεῖτε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίησε, 2
 5 τὰ περ τῷ Δαρείῳ συνεθήκατο· ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τὴν
 στρατιὴν τῶν Βαβυλωνίων καὶ κυκλωσάμενος τοὺς χιλίους, τοὺς πρώτους
 ἐνετείλατο Δαρείῳ τάξει, τούτους κατεφόνευσε. μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυ- 3
 λῶνιοι τοῖσι ἔπеси τὰ ἔργα παρεχόμενον ὅμοια, πάγχυ περιχαρεῖς ἐόντες
 πᾶν δὴ ἔτοιμοι ἦσαν ὑπηρετέειν. ὁ δὲ διαλιπὼν ἡμέρας τὰς συγκειμένας
 10 αὐτῷ ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων ἐξήγαγε καὶ κατεφόνευσε τῶν
 Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς δισχιλίους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ 4
 Βαβυλώνιοι πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες. ὁ δὲ αὐτῷ διαλι-
 πὼν τὰς συγκειμένας ἡμέρας ἐξήγαγε ἐς τὸ προειρημένον καὶ κυκλωσά-
 μενος κατεφόνευσε τοὺς τετρακισχιλίους. ὥς δὲ καὶ τοῦτο κατεργάσατο,
 15 πάντα δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοις Ζώπυρος καὶ στρατάρχης τε οὗτός
 σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο. προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκείμενα 158
 ποιευμένον πέριξ τὸ τεῖχος ἐνθαῦτα δὴ πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος
 ἐξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυλώνιοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος ἡμύνοντο τὴν
 Δαρείου στρατιὴν προσβάλλονσαν, ὁ δὲ Ζώπυρος τὰς τε Κισσίας καὶ Βη-
 20 λίδας καλεομένας πύλας ἀναπετάσας ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν 2
 δὲ Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον τὸ ποιηθὲν, οὗτοι μὲν ἔφηνον ἐς τοῦ Διὸς τοῦ
 Βήλου τὸ ἱερόν, οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον ἐν τῇ ἐκωτοῦ τάξει ἕκαστος, ἐς ὃ
 δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον προδοσθέντες.

Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεῦτερον αἰρέθη, Δαρεῖος δὲ ἐπεῖτε ἐκράτησε 159
 25 τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μὲν σφῶν τὸ τεῖχος περιεῖλε καὶ τὰς πύλας πά-
 σας ἀπέσπασε (τὸ γὰρ πρότερον ἐλὼν Κῦρος τὴν Βαβυλῶνα ἐποίησε τού-
 των οὐδέτερον), τοῦτο δὲ ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα
 ἐς τρισχιλίους ἀνεσκόλοπισε, τοῖσδε [λοιποῖς Βαβυλωνίοις] ἀπέδωκε τὴν

AB C TM P(p) DR SV(b)

1 ὁρέοντες CTPpS (ut vid.) ὁρέοντες M ὁρέοντες Ald. | τὸν τῶν CMP ||
 7 τάξει om. DRSV || 9 διαλιπὼν BD¹ || 10 ἐξήγαγε – 12 Βαβυλώνιοι om. R ||
 11 στρατιωτῶν M || 12 πάντα DRSV | στόματι CD στόματι b || 13 ἐγκειμένας
 TM Ald. || 14 κατέργαστο ABCTMP || 15 ἐν secl. Cobet | στρατιάρχης ABC
 TMP¹ στρατάρχης P^{ms}p cett. | τε om. D || 16 ἀπεδέδεκτο D¹RSV ἀπέδεκτο
 TM || 18 ἔφαινε M | ἐξέφαινε – 19 Ζώπυρος om. T | οἱ μὲν – 19 Ζώπυρος om. M |
 γὰρ] γὰρ δὴ S | Βαβυλώνιοι (i supraser. man. rec.) A || 19 προσβαλοῦσαν D |
 τὰς Βηλίδας DRSV || 21 ἰδον R | μὲν² om. ABCTMP || 22 τάξει AB || 27 οὐδ-
 ἑτερόν M | τοῦτο] τούτων D² || 27–28 τοὺς κορυφαίους ἐς τρισχιλίους C ἐς τριχι-
 λίους μάλιστα τοὺς κορυφαίους M || 28 τοῖς δὲ λοιποῖς Βαβυλωνίοις ABCTMP
 τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοις DRSV verba deleta ad τοῖσδε explicacionis gratia
 olim addita esse iudico

2 πόλιν οἰκέειν. ὥς δ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα σφι γένη ὑπο-
γίνηται, τάδε Δαρείος προϋδὼν ἐποίησε (τὰς γὰρ ἐκωτῶν, ὥς καὶ κατ' ἀρ-
χὰς δεδήλωται, ἀπέπνιξαν οἱ Βαβυλώνιοι τοῦ σίτου προορῶντες). ἐπέταξε
τοῖσι περιοικοῖσι ἔθνεσι γυναῖκα ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι ἐκάστοισι
ἐπιτάσσων, ὥστε πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαῖωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε. 5
ἐκ τουτέων δὲ τῶν γυναικῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι.

160 Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο παρὰ Δαρείῳ
κριτῇ οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων οὔτε τῶν πρότερον (ὅτι μὴ Κῦρος μόν-
νος, τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περσέων ἤξιωσε κω ἐκωτὸν συμβάλλειν), πολλάκις
δὲ λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδεξασθαι, ὥς βούλοιο ἂν Ζώπυρον εἶναι 10
ἀπαθέα τῆς ἀεικείης μᾶλλον ἢ Βαβυλῶνάς οἱ εἴκοσι πρὸς τῇ εὐούσῃ προσ-
2 γενέσθαι, ἐτίμησε δέ μιν μεγάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου
ταῦτα, τὰ Πέρσῃσι ἐστὶ τιμιώτατα, καὶ τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα
νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ζῆς καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπέδωκε. Ζωπύρου δὲ
τούτου γίνεται Μεγάβυξος, δς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντία Ἀθηναίων καὶ τῶν συμ- 15
μάχων ἐστρατήγησε· Μεγαβύξου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυρος, δς ἐς Ἀθή-
νας ἠτομόλῃσεν ἐκ Περσέων.

AB C TM P(p) DR SV(b)

Ζωπύρου — προσγενέσθαι (160, 1) et Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγάβυξος·
Μεγαβύξου — Περσέων (160, 2) exc. floril. **Π** **Σ** 'Οτι Ζωπύρου τοῦ τὴν Βαβυλῶνα
προδόντος γίνεται Μεγάβυξος — Περσέων (160, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
exc. XXXI

3 Thom. Mag. 319 προορῶ· καὶ τὸ 'προβλέπω' καὶ τὸ 'φροντίζω'· Ἡρόδοτος ἐν
τῇ τρίτῃ· τοῦ σίτου προορέοντες || 7 Antiattic. Bekk. Anecd. 78 ἀγαθοεργίαν· Ἡρό-
δοτος πρώτῳ (cf. I 67, 5)

1 γένεα S γενεή propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ὑπογένηται MS || 2 τὰς]
τὰ RVb | καὶ om. SVb || 3 προορέοντες ABTMP προορέοντες C Ald. || 4 γυ-
ναῖκα ἐς Βαβυλῶνα καθιστάναι ἐκάστοισι ABCTM γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κα-
τιστάναι ὅσας δὴ ἐκάστοισι P^{ac}pDRSV γυναῖκα ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι ὅσας δὴ
ἐκάστοισι P^c || 5 μυριάδες Sv finem vocis compendio not. V | τῷ κεφαλαίῳ τῶν
γυναικῶν D τῶν γυναικῶν τὸ κεφαλαῖωμα M || 7 ἀγαθοεργίην ABC^Σ ἀγα-
θοεργίην **Σ** rell. | ὑπερεβάλλετο V ὑπερεβάλετο b rell. || 8 οὔτε¹] οὐδὲ ABCTM
Π **Σ** | γιωμένων M | οὔτε²] οὐδὲ ABCTM**Π** **Σ** | μόνος ABC^{P1}**Π** **Σ** μόνος P²
rell. || 9 τοῦτο T || 10 λέγεται ABCTM**Π** Δαρείον λέγεται PDRSV om. **Σ** |
τοιάνδε **Π** **Σ** || 10.11 ἀπαθέα εἶναι M || 11 ἀεικείης TD**Π** **Σ** ἀεικείης RSV || 12 ἂν
ἄπαν RSV || 13 ταῦτα om. DRSV || 14 ζωῆς vel ζώης B¹CTM**Π** b | ἀπέδωκε M Ald. ||
15 Μεγάβυξος ADVb**Π** **Σ** Μεγάβυξος Const. rell. | ἀντὶ Ἀθηναίων Const. | Ἀθη-
νέων καὶ συμμάχων V Ἀθηναίων καὶ ξυμμάχων b || 16 Μεγαβύξου AD**Π** **Σ** Με-
γαβύξου Const. rell. | γίνεταί DRVb γίνεταί **Π** **Σ** Const. rell. | ἐς] ἐν C ||
17 ἠτομόλῃσεν A Const. αὐτομόλῃσεν DRSV | Περσέων, μετὰ δὲ τὴν Βαβυλῶνος
αἰρεσιν DRSVb

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Δ

Μελοπομένη

I

Μετά δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὐτοῦ Δαρείου 1
 ἔλασις. ἀνθεύσης γὰρ τῆς Ἀσίης ἀνδράσι καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόν-
 των ἐπεθύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι ἐσβαλόν-
 5 τες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους ὑπῆρξαν ἀδι-
 κής· τῆς γὰρ ἄνω Ἀσίης ἦρξαν, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, Σκύθαι 2
 ἔτεα δυὼν δέοντα τριήκοντα, Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον ἐς
 τὴν Ἀσίην καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους (οὗτοι γὰρ πρὶν ἢ Σκύθας
 ἀπικέσθαι ἦρχον τῆς Ἀσίης). τοὺς δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ 3
 εἴκοσι ἔτεα καὶ διὰ χρόνον τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέρην ἐξεδέξατο
 10 οὐκ ἐλάσσωσιν πόρος τοῦ Μηδικοῦ, εὖρον γὰρ ἀντιουμένην σφι στρατιὴν οὐκ
 ὀλίγην· αἱ γὰρ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες, ὡς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον
 πολλόν, ἐφοίτων παρὰ τοὺς δούλους. τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι πάντας 2
 τυφλοῦσι τοῦ γάλακτος εἵνεκεν, τοῦ πίνουσι, ποιεῦντες ὧδε· ἐπεὰν φυση-
 τῆρας λάβωσι ὅστεινους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες ἐς
 15 τῶν θηλέων ἱππων τὰ ἄρθρα φυσῶσι, ἄλλοι δὲ ἄλλων φυσόντων ἀμέλγου-
 σι. φασὶ δὲ τοῦδε εἵνεκα τοῦτο ποιεῖν· τὰς φλέβας τε πίμπλασθαι φυσω-

AB C TM P(p) DR SV

T 12s. Plut. mor. 440 ad locum se refert

3 s. Suid. ὑπῆρξαν· προκατήρξαντο· οὗτοι γὰρ πρῶτον (πρῶτοι v. l.) ὑπῆρξαν ἀδικίης

Ad divisionem libri v. praef. LIX || 1 μετά — αἵρεσιν in fine lib. III habent
 DRSV | δὲ om. T | Ἐπὶ Σκύθας ἐγένετο inc. lib. IV DRSV || 3 ὁ om. M | πρό-
 τεροι] πρώτοι Suidae codd. aliquot πρώτων ABCTM Suidae codd. cett. | ἐμβα-
 λόντες ABTMP ἐμβαλλόντες C ἐσβαλλόντες V ἐσβαλόντες P^m cett., cf. IV 12, 2;
 119, 3, V 15, 1, VII 84, 2, VII 20, 2; 176, 4, IX 6; 13, 2 et v. Kallenbergii commen-
 tationem, Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 24 || 6 δειῶν T
 δειῶν M | ἐσέβαλλον CV || 7 καταπαύοντες D¹ καταπαύσαντες D² Reiske ||
 9 καὶ om. C || 11, 12 χρόνῳ πολλῷ M || 12 ἐφοίτεον ABTMP ἐφοίτεον C ||
 τοὺς — 13 τυφλοῦσι] οὓς τυφλοῦσι πάντας RSV τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι τυ-
 φλοῦσι πάντας D || 13 εἵνεκα DRSV εἵνεκε M Ald. | φυσιτῆρας B φυσητῆρας
 TMR φυσητῆρας SV || 14 τοῦτον T || 15 θηλέων ABTPDRSV v. praef. XII s. |
 φυσῶσι TMRSV | post φυσ(σ)ῶσι habent τοῖς στόμασι AB, τοῖσι στόμασι
 CTMP | φυσεόντων Pp συφεόντων C φυσσόντων RS φυσσόντων V φυσεών-
 των TM || 16 ἔνεκα AB | ποιεῖν A | τὰς] τοῦ τὰς DRSV | ἐπιπίπλασθαι RSV
 ἐπιπίλασθαι D | φυσεομένας Pp φυσεωμένας CM φυσεωμένας T φυσομένας D¹
 φυσσωμένας RS φυσοομένας V

2 μένας τῆς ἵππων καὶ τὸ οὐδαρ κατίσθαι. ἐπεὰν δὲ ἀμέλξωσι τὸ γάλα,
 ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγήια κοῖλα καὶ περιστίζαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς
 τυφλοὺς δονέουσι τὸ γάλα καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρῶσαντες
 ἡγεύνται εἶναι τιμιώτερον, τὸ δ' ὑπιστάμενον ἥσσον τοῦ ἐτέρου. τούτων
 μὲν εἵνεκα ἅπαντα, τὸν ἂν λάβωσι Σκύθαι, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρόται 5
 3 εἰσί, ἀλλὰ νομάδες. ἐκ τουτέων δὴ ὦν σφι τῶν δούλων καὶ τῶν γυναικῶν
 ἐπετροάφη νεότης, οἱ ἐπεῖτε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, ἡντιοῦντο αὐ-
 2 τοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν Μήδων. καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώραν ἀπετάμοντο
 τάφρον ὀρυζάμενοι εὐρέαν κατατείνουσιν ἐκ τῶν Ταυρικῶν ὀρέων ἐς τὴν
 Μαίητιν λίμνην, ἣ περίεστι μεγίστη· μετὰ δὲ πειρωμένοισι ἐσβάλλειν 10
 3 τοῖσι Σκύθησι ἀντικατιεύμενοι ἐμάχοντο. γινομένης δὲ μάχης πολλάκις
 καὶ οὐ δυναμένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ εἰς αὐτῶν
 ἔλεξε, τάδε ὅσα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκύθαι. δούλοισι τοῖσιν ἡμετέροισι
 μαχόμενοι αὐτοὶ τε κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα καὶ ἐκείνους κτείνον-
 4 τες ἐλασσόνων τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὦν μοι δοκεῖ αἰχμᾶς μὲν καὶ τόξας 15
 μετεῖναι, λαβόντας δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου τὴν μᾶστιγα ἰέναι ἄσσον αὐτῶν.
 μέχρι μὲν γὰρ ὥρων ἡμέας ὅπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὅμοιοι τε καὶ
 ἐξ ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μᾶστιγας ἀντὶ ὅπλων ἔχοντας,

AB C TM P(p) DR SV

Γινομένης (3, 3) — σφετέρην (4) exc. A; γινομένης δὲ μάχης μετὰ τῶν σφετέ-
 ρων δούλων τοῖς Σκύθαις καὶ οὐ δυναμένων πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ αὐτέων εἰς Σκυ-
 θῶν ἔλεξε τοιαύδε (3, 3) — σφετέραν (4) exc. P

T 10 Eust. Dion. 163 ad locum se refert

1 τοῦ ἵππου TM | ἐπὶ ABM | ἀμέλξωσι ABCTM || 2 ἐσχέαντες M | περιστή-
 σαντες PDRSV | περιστήξαντες CTM | κατὰ om. PDRSV || 4 ἡγέονται PDRSV |
 τιμιώτεροι R | ἡπιστάμενον SV || 5 πάντα M | οἱ Σκύθαι PDRSV || 6 τουτέων R
 τούτων ABCTM | δὲ ABC || 7 ἐπεστροφῇ RSV | ἐτροφῇ ABCTMP | νεότης R |
 αὐτοῖσι] τοῖσι M Ald. || 9 ὀρέων CTMP || 10 Μαίητιν D Μαίωτιν cett. | ἣ πε-
 ρίεστι μεγίστη scripsi 'quae (i. e. fossa) superest maxima parte (zu einem sehr gro-
 ßen Teil)', cf. II 106, 1 (de illa fossa ad nostram quoque aetatem superstitie v.
 Westberg, Klio 4, 1904, 183 et Legrand ad locum): ἣ πέρ (περ A) ἐστὶ μεγίστη codd.
 τῇ πέρ ἐστὶ μεγίστη (scil. Μαίητις λίμνη) propos. Dobree, sequ. edd. | πειρωμένοισι
 Pp | πειρωμένοισι CT | ἐσβάλλειν DRSV || 11 ἀντικατιζόμενοι PpD | ἀντικατιζό-
 μενοι R | ἀντικαθεζόμενοι S | ἀντικαθίζόμενοι V, v. gramm. meam 164 || 12 πλέον
 οὐδὲν A | πλέον M P | τὴν μάχην C^{ac} | πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ αὐτέων εἰς Σκυθῶν P
 πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ εἰς ἐξ αὐτῶν D || 13 τοιάδε P | τοῖσι A ||
 14 αὐτοὶ τε κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα DR | ἐλάσσονες γινόμεθα ex haplogr.
 ABCTM A P | ἐλάσσονες γινόμεθα αὐτοὶ τε κτεινόμεθα SV ^Bἐλάσσονες γινόμεθα
 αὐτοὶ τε κτεινόμενοι P unde indices ordinem verborum indicantes inepte interpre-
 tans scripsit αὐτοὶ τε ἐλάσσονες κτεινόμενοι γινόμεθα p itemque Ald. || 15 νῦν —
 16 μετεῖναι om. M | οὐν A P || 16 λαβόντας δὲ ἕκαστον scripsi | λαβόντα δὲ ἕκαστον
 ABCTMP | λαβόντας δὲ DRSV | αὐτῶ R || 17 μὲν om. M | ὥρων TM^cP | ὥρων C
 ὥρε* M | ἡμᾶς T || 18 ἡμῖν εἶναι A^{ac} | εἶναι ἡμῖν M

μαθόντες, ὥς εἰσὶν ἡμέτεροι δοῦλοι, καὶ συγγνόντες τοῦτο οὐχ ὑπομε-
 νέουσι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Σκύθαι ἐποίουν ἐπιτελέα· οἱ δὲ ἐκπλαγέντες ⁴
 τῷ γινομένῳ τῆς μάχης τε ἐπελάθοντο καὶ ἔφρευγον. οὕτως οἱ Σκύθαι τῆς
 τε Ἀσίας ἤρξαν καὶ ἐξελασθέντες αὐτὶς ὑπὸ Μήδων κατῆλθον τρόπῳ
⁵ τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην. τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Λαρεῖος τίσασθαι βουλόμενος
 συνήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στρατεύμα.

Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον ἀπάντων ἐθνέων εἶναι τὸ σφέτερον, ⁵
 τοῦτο δὲ γενέσθαι ὧδε· ἄνδρα γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ εὐούσῃ
 ἐρήμῳ, τῷ ὄνομα εἶναι Ταργίταον. τοῦ δὲ Ταργίταον τούτου τοὺς τοκέας
¹⁰ λέγουσι εἶναι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες), λέγουσι δ' ὦν Δία τε καὶ Βορυ-
 σθέneos τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. γένεος μὲν τοιούτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν ²
 Ταργίταον, τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Αἰπόξαιν καὶ Αρπόξαιν καὶ
 νεώτατον Κολάξαιν. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεια ³
 ποιήματα, ἀροτρὸν τε καὶ ζυγὸν καὶ σάγαριν καὶ φιάλην, πεσεῖν ἐς τὴν Σκυ-
¹⁵ θικήν, καὶ αὐτὸν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον ἄσσαν ἰέναι αὐτῶν βουλό-
 μενον λαβεῖν, τὸν δὲ χρυσὸν ἐπιόντος καλεσθαι. ἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου ⁴
 προσιέναι τὸν δευτέρου, καὶ τὸν αὐτὶς ταῦτά ποιεῖν. τοὺς μὲν δὴ καίόμενον
 τὸν χρυσὸν ἀπόσασθαι, τρίτῳ δὲ τῷ νεωτάτῳ ἐπελθόντι κατασβῆναι καὶ
 μὴ ἐκείνον κομίσει ἐς ἑωυτοῦ, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀδελφεοὺς πρὸς
²⁰ ταῦτα συγγνόντας τὴν βασιληίην πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ. ἀπὸ ⁶
 μὲν δὴ Αἰποξάιος γεγονέναι τούτους τῶν Σκυθέων, οἱ Ἀδχᾶται γένος

AB C TM P(p) DR SV et usque ad σφετέρην (4) ΨΨ

Σχόλ. 5, 3 (ad σάγαριν) πέλεκυς, τὸ ἀγοραίως λεγόμενον τρικούριον R

T 18–20 Eust. II. 513 (ad E 4ss.) μνηστέον, . . . ὅτι Κλεομένης καθ' Ἡρόδοτον
 (VI 82, 2) καλλιερυνόμενος εἶδεν ἐξ ἀγάλματος τῶν στηθέων φλόγα πυρὸς ἐκλάμψα-
 σαν· προσενημῆστον δὲ καὶ τὸν (ὡς αὐτὸς λέγει) καίόμενον χρυσὸν ἐπὶ πρώτῳ
 ἀδελφῷ Σκύθῃ καὶ δευτέρῳ, ὃς ἐπὶ τῷ τρίτῳ καὶ νεωτάτῳ κατέσβη, φησὶν

1 εἰσὶ A | οὐκ PDRSV cf. VI 40, 2 | ὑπομενοῦσι CTM || 2 ἀκούοντες M |
 ἐποίουν Ψ || 3 τῷ ABCTMΨΨ ἐπὶ τῷ rell. | γιννομένῳ Ψ γινομένῳ A rell. ||
 4 ἐξελαθέντες MΨΨ² Ald. ἐξελασθέντες Ψ¹ rell. | αὐτὶς ΨΨ || 4, 5 τοιούτῳ τρόπῳ
 DRSV τρόπῳ τοιῷδε CP τρόπῳ τοιούτῳ ΨΨ rell. || 5 σφετέρῃν Ψ σφετέρῃν A
 rell. || 6 στρατεύμα ἐπ' αὐτοὺς M || 7 malim ὧδε Σκύθαι λέγουσι legere (cf.
 p. 356, 4. 18) | πάντων ABCTM | εἶναι τὸ σφέτερον ἐθνέων M || 9 τοῦ] τοῦτο V |
 τούτου om. M | τοκέας] γονέας CTMP || 10 πιστὰ] πιθανὰ DRSV | Βαρυσθέ-
 νεος A || 11 γένος RSV γενόμενος C | δὴ τινος om. M || 12 παῖδας γενέσθαι DSV
 παῖδα γενέσθαι R | Αἰποξάιν M Ald. Νιπόξαιν D Νιτόξαιν RSV || 13 ἀρχόντων
 om. SV, secl. Stein || 14 σάγαριν RSV cf. I 215, 1 | πεσείν CTMP | ἐς γῆν τὴν
 DRSV || 15 καὶ αὐτῶν scripsi iudicans olim vocem καὶ compendio fuisse scriptam,
 deinde ai pro an esse lectum: καὶ τῶν RSV^c καὶ τῶν V^{ac} cett. καὶ τῶν] Hude |
 ἰέναι ἄσσαν DRSV | αὐτῶν βουλόμενον] βουλόμενον αὐτὰ ABCTMP || 16 ἀπαλλα-
 γέντος C || 18 ἀπαλλάσσεσθαι DRSV | τρίτον TM | καταστήναι ABCTM κατα-
 βῆναι R cf. Eust. || 21 Αἰποξάιος M Ald. Νιπόξαιος D Νιτόξαιος RSV | γεγο-
 νέναι – Ἀδχᾶται] οἱ κατὰροι τε καὶ οἱ Ἀδχᾶται M | Ἀδχᾶται D

καλέονται, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου Ἀρποξάιος, οἱ Κατίαροί τε καὶ Τράσπιες
καλέονται, ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου αὐτῶν τοὺς βασιλέας, οἱ καλέονται
2 Παραλάται· σύμπασι δὲ εἶναι οὖνομα Σκολότους· τοῦ βασιλέως ἐπωνυ-
μίην Σκύθας δὲ Ἕλληνες ὠνόμασαν. γεγονέναι μὲν νυν σφέας ὧδε λέγουσι
7 οἱ Σκύθαι, ἔτεα δὲ σφι ἐπέιτε γεγονάσι τὰ σύμπαντα λέγουσι εἶναι ἀπὸ 5
τοῦ πρώτου βασιλέως Ταργιτάδον ἐς τὴν Δαρειόν διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας
χιλίων οὐ πλέω ἀλλὰ τοσαῦτα. τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν ἱρὸν φυλάσσουνσι
οἱ βασιλεῖς ἐς τὰ μάλιστα καὶ θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται
2 ἀνὰ πᾶν ἔτος. ὃς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν ἐν τῇ ὁρτῇ ὑπαίθριος
κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθῶν οὐ διεναντιῖζειν, δίδοσθαι δὲ 10
οἱ διὰ τοῦτο, ὅσα ἂν ἱππῶ ἐν ἡμέρῃ μὴ περιελάσῃ αὐτός. τῆς δὲ χώρας
εὐούσης μεγάλης τριφασίας τὰς βασιληίας τοῖσι παισὶ τοῖσι ἑωυτοῦ κατα-
στήσασθαι Κολάξαῖν καὶ τουτέων μίαν ποιῆσαι μεγίστην, ἐν τῇ τὸν
3 χρυσὸν φυλάσσεσθαι. τὰ δὲ κατ' ὑπερθε πρὸς βορέην λέγουσι ἄνεμον τῶν
ὑπεροίκων τῆς χώρας οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρω οὔτε ὄρᾶν οὔτε δι- 15
εξιέναι ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν γὰρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι
πλέον, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀποκλήγοντα τὴν ὄψιν.
8 Σκύθαι μὲν ὧδε ὑπὲρ σφέων τε αὐτέων καὶ τῆς χώρας τῆς κατ' ὑπερθε
λέγουσι, Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες ὧδε. Ἡρακλέα ἑλαύνοντα
τὰς Γηρυόνας βόας ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην εὐούσαν ἐρήμην, ἥντινα νῦν 20

AB C TM P(p) DR SV

T 19ss. Hippolytus Refut. haer. V 25 Ἡρόδοτος μὲν οὖν τὸν Ἡρακλέα φησὶν
ἀπὸ τῆς Εὐρυθείας τοῦ Γηρυόνα τὰς βοῦς ἄγοντα εἰς τὴν Σκυθίαν ἐλθεῖν, κεκημύота
δὲ ἀπὸ τῆς πορείας εἰς ἔρημόν τι χωρίον . . . , κόρην δὲ τινα μισοπαρθενον εὐρὼν ἐπὶ
τῆς ἐρημίας ἐπηρώτα, εἰ εἴη που τεθεαμένη τὸν ἱππὸν· ἡ δὲ κόρη φησὶν εἰδέναι μὲν,
μὴ δεῖξιν δὲ πρότερον αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς μῖξιν φιλίας συνέλθῃ αὐτῇ ὁ Ἡρακλῆς. ἦν
δὲ, φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, τὰ ἄνω αὐτῆς μέχρι βουβῶνος παρθένον, πᾶν δὲ τὸ κάτω
σῶμα μετὰ βουβῶνα φρικτὸν τὴν θέαμα ἐχίδνης

1 Τράπεις CP Τράπιοι DRSV || 2 αὐτέων DRSV || 3 τοῦ S om. PD
RV || βασιλέως CT βασιλῆος S | ὁμωνυμίην ABCTM | Σκολότους· τοῦ βασιλέως
ἐπωνυμίην Σκύθας κτλ. distinxi, intelligens 'Scythas, [i. e.] regis appellationem (cf.
cap. 10), nominabant', cf. Pl. Phaedr. 238a (particula δὲ singulam partem senten-
tiae, appositionem videlicet continentem, sequitur): Σκολότους· Σκύθας δὲ Ἕλλη-
νες ὠνόμασαν, τοῦ βασιλέως ἐπωνυμίην Th. Reinach || 4 ὠνόμασαν CTM Ald. |
ὧδε σφέας B || 4-5 σφέας Σκύθαι ὧδε λέγουσι M || 6 βασιλέως C βασιλῆος S ||
7 τὸν δὲ — [ἱρὸν] τὸν δὲ χρόνον τοῦτον ABCTM χρυσὸν sub obelo in mg.
adser. A² || 8 οἱ om. M | βασιλῆες S | ἐς om. DRSV || 9 τὸν ἱρὸν τὸν χρυσὸν T ||
10 διεναντιῖζειν DRSV || 11 ὅσα] ὡς C | ἱππῶν R || 12 τοῖς ἑωυτοῦ D | καταστή-
σεσθαι TM Ald. || 13 μίην M Ald. | μεγίστην ποιῆσαι PDRSV || 14 φυλάττεσθαι M |
βορέην DRSV | ἄνεμον λέγουσι DRSV | λέγουσι del. Krueger Hude || 15 προσιέ-
ναι (διεξιέναι supraser.) M || 16 πτερῶν¹] τῶν πτερῶν D | ἄερα TM || 17 πλεον TD^c
πλέε** M || 18 αὐτῶν ABCTMP || 19 οἱ τὸν Πόντον οἰκέουσι DRSV || 20 Γηρυόνες
βοῦς ABCTMP, cf. Pind. fr. 169 Sn. et III 38, 4 quaeque de hoc loco in praef. XXI
disserui | ἐπικέσθαι SV

Σκόδαι νέμονται· Γηροῦνην δὲ οἰκέειν ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένον τὴν 2
 Ἑλληνες λέγουσι Ἐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γηδείοισι τοῖσι ἔξω Ἡρακλέων
 στηλέων ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ. τὸν δὲ Ὠκεανὸν λόγῳ μὲν λέγουσι ἀπὸ ἡλίου
 ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶσαν ὅρειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνῦσι.
 5 ἐνθεῦτεν τὸν Ἡρακλέα ὡς ἀπικέσθαι ἐς τὴν νῦν Σκυθίην χώραν καλεομέ- 3
 νην (καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κορυμνόν), ἐπειρυσάμενον τὴν
 λεοντὴν κατυπνώσαι, τὰς δὲ οἱ ἵππους τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρματος νεμομένας ἐν
 τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀφανισθῆναι θείῃ τύχῃ. ὡς δ' ἐγερεθῆναι τὸν Ἡρακλέα, 9
 διῆξασθαι· πάντα δὲ τῆς χώρας ἐπεξελθόντα τέλος ἀπικέσθαι ἐς τὴν
 10 Ὑλαίην καλεομένην γῆν· ἐνθαῦτα δὲ αὐτὸν εὐρεῖν ἐν ἄντρον μισοπαρθενόν
 τινα ἐχίδναν διφυέα, τῆς τὰ μὲν ἄνω ἀπὸ τῶν γλοντῶν εἶναι γυναικός, τὰ
 δὲ ἔνερθε ὄφις. ἰδόντα δὲ καὶ θουμάσαντα ἐπειρέσθαι μιν, εἴ κού ἴδοι 2
 ἵππους πλανωμένας· τὴν δὲ φάναι ἑωυτὴν ἔχειν καὶ οὐκ ἀποδώσειν ἑκείνῳ,
 πρὶν οἱ μισθῆναι, τὸν δὲ Ἡρακλέα μισθῆναι ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτῳ. κείνην 3
 15 τε δὴ ὑπερβάλλεσθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἵππων βουλομένην ὡς πλείστον
 χρόνον συνεῖναι τῷ Ἡρακλεί, καὶ τὸν κομισάμενον ἐθέλειν ἀπαλλάσσεσθαι·
 τέλος δὲ ἀποδιδούσαν αὐτὴν εἰπεῖν· ἵππους μὲν δὴ ταύτας ἀπικομένας
 ἐνθάδε ἔσωσά τοι ἐγώ, σῶστρα δὲ σὺ παρέσχε· ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ τρεῖς
 παῖδας ἔχω. τούτους, ἔπειτ' ἀν γένωνται τρόφους, ὃ τι χρὴ ποιεῖν, ἐξηγέο 4

AB C TM P(p) DR SV

T 10ss. Eust. Dion. 310 Ἡρόδοτος . . . οὐ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγάθυρον υἱοὺς
 Ἡρακλέος λέγει, ἀλλὰ καὶ Σκύθην νεώτατον καὶ γενναιότατον, οὗς ἐγέννησεν Ἡρα-
 κλῆς . . . μυγίς, φησὶν, Ἐχίδνη μισοπαρθένῳ γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω ἀπὸ γλοντῶν
 ἐχούση, τὰ δὲ κάτω ὄφως

18 Λέξ. σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα (om. Lexx. alph. ord. conser.), λύτρα. Hes.
 σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα. idem Phot. et Bachm. Anecd. I 379 || 19 Eust.
 Od. 1468 (ad γ 290) . . . ὁ τρόφους, οὗ αἰτιατικὴ μὲν παρὰ Ὀππιανῷ (H. 2, 634) ἐν
 τῷ ἱερὸν τρόφῳ ἐνοσιγαίου, ἐνθεῖα δὲ πληθυντικὴ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ ἐπειτ'
 γένωνται τρόφους ἤρουν τέλειοι ἄνδρες

1 Γηροῦνηα ABCTMP, v. gramm. meam 74 || 2 οἱ Ἕλληνες DRSV | Γαδείοισι
 ABCTMP | ἔξω] ἔξω ἐπὶ ABCTM || 4 ἀνατολέων D || 5 ἐνθεῦτε R ἐνθεν τε SV |
 ὡς om. ABCTMP | Σκυθικὴν DRSV deest M || 6 τε om. DRSV | κορυμνόν
 RSV | τὴν] δὲ τὴν ABCTMP || 7 τὰς del. Krueger Stein Hude | ὑπὸ] ἀπὸ TM
 RSV ἐν D quod e male lecto compendio ortum esse iudicat Colonna De Hdt.
 mem. 58 || 8 χρόνῳ] χώρῳ TM Ald. | θείῃ τύχῃ ἀφανισθῆναι DRSV || 9 διῆξασθαι
 TM Ald. | τὰ πάντα δὲ τῆς DRSV πάντα δὲ τὰ τῆς M Ald. || 10 καλεομένην γῆν
 om. DRSV | ἐν om. V || 11 τινα om. DRSV | γλοντῶν DRSV || 12 ἐνεργεν CT
 MPDRSV | θουμάσαντα TMD¹ RSV | πον εἶδεν ABCTM || 13 πλανωμένους TV ||
 14 πρὶν ἢ οἱ μισθῆναι DRSV πρὶν ἢ οἱ μισθῆναι Pp | Ἡρακλέα οἱ μισθῆναι M ||
 15 δὴ om. S | ὑπερβάλλεσθαι DM Ald. || 17 δὴ om. TMDRSV || 18 ἐνθαῦτα DRSV
 om. M | δέ] τε ABCTMP | ἐγὼ — 19 ἔχω] ἐγὼ γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς D ἔχω
 γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς RSV || 19 γίνονται T | τρόφους SV

σύ, εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω — χώρης γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ κράτος αὐτή — εἴτε ἀποπέμπω παρὰ σέ.' τὴν μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρωτῶν, τὸν δὲ λέγουσι πρὸς
 5 ταῦτα εἰπεῖν· 'ἐπεὰν ἀνδρωθέντας ἴδῃαι τοὺς παῖδας, τάδε ποιεῦσα οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις· τὸν μὲν ἂν ὁρᾷς αὐτῶν τόδε τὸ τόξον ὧδε διατεινόμενον καὶ τῷ ζωστήρι τῷδε κατὰ τάδε ζωννύμενον, τοῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρης
 5 οἰκίητορα ποιεῦ· ὃς δ' ἂν τούτων τῶν ἔργων, τῶν ἐντέλλομαι, λείπῃται, ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρης. καὶ ταῦτα ποιεῦσα αὐτὴ τε εὐφρανέαι καὶ τὰ ἐντε-
 10 ταλμένα ποιήσεις.' τὸν μὲν δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον (δύο γὰρ δὴ φορέειν τέως Ἡρακλέα) καὶ τὸν ζωστήρα προσδείξαντα παραδοῦναι τὸ τόξον τε καὶ τὸν ζωστήρα ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυ-
 10 σέην, δόντα δὲ ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν δ', ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, τοῦτο μὲν σφι οὐνόματα θέσθαι, τῷ μὲν Ἀγάθυρσον αὐτῶν, τῷ δ' ἐπομένῳ Γελωνόν, Σκύθην δὲ τῷ νεωτάτῳ, τοῦτο δὲ τῆς ἐπιστολῆς
 2 μεμνημένην αὐτὴν ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ δὴ δύο μὲν οἱ τῶν παίδων, τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οἴους τε γενομένους ἐξικέσθαι
 15 πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον οἴχεσθαι ἐκ τῆς χώρης ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γειναμένης, τὸν δὲ νεώτατον αὐτέων Σκύθην ἐπιτελέσαντα καταμείναι
 3 ἐν τῇ χώρῃ (καὶ ἀπὸ μὲν Σκύθειο τοῦ Ἡρακλέος γενέσθαι τοὺς αἰεὶ βασιλέας γινομένους Σκυθέων, ἀπὸ δὲ τῆς φιάλης ἔτι καὶ ἐς τότε φιάλας ἐκ

AB C TM P(p) DR SV

T 8—9 Schol. Arist. p. 481 D. ad locum se refert || 15 Probi comm. in Verg. G. II 115 *Geloni sunt Scythiae populi dicti ab Herculis filio Gelono et Echidnae, ut in quarto Herodotus refert*

1 τῆσδε — αὐτή] ἔχω τῆσδε τὸ κράτος ἐγὼ M || 3 ἴδοις τοὺς παῖδας T ἴδο** τοὺς παῖδας M τοὺς παῖδας ἴδῃαι DRSV | ποιέουσα CPDRSV || 4 αὐτέων M Ald. | τὸ haplogr. om. ABC | διατεινόμενον DRSV || 5 κατὰ τάδε ζωννύμενον] καταζωννύμενον ABCTMP || 5—6 τοῦτον μὲν οἰκίητορα τῆσδε τῆς χώρης M τοῦτον μὲν δὴ τῆσδε τῆς χώρης οἰκίητορα R τοῦτον μὲν δὴ (δὲ V^{ac}) τῆς χώρης οἰκίη-
 δὴ

τορα SV τοῦτον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρης οἰκίητορα olim exstittisse indicat Weber Anal. Hdt. 190 || 6 τοῦτον CPMT, v. praef. XIX | τῶν² om. C | λίπῃται TMDR SV || 7 ἐκ om. B¹ | ποιέουσα CP | εὐφρανέαι Pp εὐφρα***ai M || 8 τὸ τὸν C || 9 τῷ ζωστήρι DRSV | προδείξαντα DRSV, quod verbum recipere nolui quippe quod plane iudicandum sit lectio faciliior quam προσδεικνύναι (nusquam alias a praeis scriptoribus usurpatum) et apud nostrum cum abstractis tantum obiectis iungatur (I 60, 4, II 139, 2); sensus verbi προσδεικνύναι hic expressus ('ostendere', germanice *vorzeigen, herzeigen*) ab illo in lexicis e recentioribus extracto ('ultra indicare', anglice *show besides*) eo modo differt, de quo in grammatica mea p. 166ss. disserui || 10 τὸ*τόξον τε D τὸ τόξον ABCTM | τὸν] τὴν R | ἔχοντα] φέροντα B | συμβολῆς RSV, cf. praef. IX || 11 διδόντα ABCTMP | γινομένους TM || 12 θεῖ-
 ναι DRSV || 13 ἐπιτολῆς CM^{ac} Ald. || 14 δὴ δύο ABCTMP¹p δύο P² cett. | οἱ om. ABCTM || 15 οὐκ οἴους τε] οὐ M || 17 αὐτῶν ABCP, v. praef. XIX | μείναι M || 18 αἰεὶ AB CRV || 19 Σκυθίων M | ἔτι δὲ καὶ p Ald.

τῶν ζωστήρων φορέειν Σκύθας). τὸν δῆμον ὦν μηχανήσασθαι τὴν μητέρα Σκύθην. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες λέγουσι.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἔχων ὧδε, τῷ μάλιστα λεγομένῳ αὐτὸς πρόσ- 11
κειμαι· Σκύθας τοὺς νομάδας οἰκέοντας ἐν τῇ Ἀσίῃ πολέμῳ πιεσθέντας
5 ὑπὸ Μασσαγετῶν οἴχεσθαι διαβάνας ποταμὸν Ἀράξην ἐπὶ γῆν τὴν
Κιμμερίην (τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέγεται τὸ παλαιὸν εἶναι
Κιμμερίον), τοὺς δὲ Κιμμερίους ἐπιόντων Σκυθῶν βουλευέσθαι ὡς 2
στρατοῦ ἐπιόντος μεγάλου, καὶ δὴ τὰς γνώμας σφέων κεχωρισμένας,
ἐντόνους μὲν ἀμφοτέρως, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων· τὴν μὲν γὰρ δὴ τοῦ
10 δῆμον φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη μὴδὲ πρὸς πολλοὺς
δεόμενον κινδυνεύειν, τὴν δὲ τῶν βασιλέων διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρας
τοῖσι ἐπιούσι. οὐκ ὦν δὴ ἐθέλειν πεῖθεσθαι οὔτε τοῖσι βασιλεῦσι τὸν δῆ- 3
μον οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασιλέας. τοὺς μὲν δὴ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι
ἀμαχητὶ τὴν χώραν παραδιδόντας τοῖσι ἐπιούσι, τοῖσι δὲ βασιλεῦσι δόξαι
15 ἐν τῇ ἑωυτῶν κεῖσθαι ἀποθανόντας μὴδὲ συμφεγγεῖν τῷ δήμῳ λογισα-
μένους, ὅσα τε ἀγαθὰ πεπόνθασι καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ
ἐπίδοξα καταλαμβάνειν. ὡς δὲ δόξαι σφι ταῦτα, διαστάντας καὶ ἀριθμὸν 4
ἴσους γενομένους μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν ἀποθανόντας
πάντας ὑπ' ἑωυτῶν θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
20 Τύρην (καὶ σφρων ἔτι δηλὸς ἐστὶ ὁ τάφος), θάψαντας δὲ οὕτω τὴν διέξοδον
ἐκ τῆς χώρας ποιεέσθαι, Σκύθας δὲ ἐπελθόντας λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν.
(καὶ νῦν ἐστὶ μὲν ἐν τῇ Σκυθικῇ Κιμμερία τείχεα, ἐστὶ δὲ πορθμῆμα Κιμ- 12
μέρια, ἐστὶ δὲ καὶ χώρα οὖνομα Κιμμερίη, ἐστὶ δὲ Βόσπορος Κιμμέριος

AB C TM P(p) DR SV

1 τὸν δῆμον ὦν scripsi τὸ δὴ μόνον codd. (quod e τ' δημόν corruptum esse
haud absurdum videtur); Σκύθην pro adiectivo ethnico sumendum; ad usum
verbi μηχανήσασθαι pro 'conficiendo' (herstellen, fertigstellen) cf. I 94, 6 τὸ δὲ μεῖ-
ναι temptans propos. Legrand | μηχανᾶσθαι ABCTM μηχανή Χασθαι (?) P μη-
χανήσασθαι p cett. || 2 Σκύθην PDRSV || 3 ἄλλος] ἄτερος M Ald. || 4 πιασθέντας
TM^{ac} Ald. || 5 Μασσαγετῶν M Ald. | τὸν ποταμὸν D | γῆν om. DRSV | τὴν
om. M || 6 τὸ παλαιὸν om. M || 9 ἀμφοτέρους C¹SV | δέ] δὴ PDRSV || 10 πρᾶγμα
AB πρῆγμα C | εἴη] εἰ DRSV | πρὸ πολλοῦ ACTM πρὸς πολλοῦ B πρὸ σπο-
δοῦ propos. Stein || 11 δεόμενα AB²CTM γινόμενα B¹ δεομένων propos. Reiske
δέοι μένοντας propos. Buttmann δέον μένοντας propos. Valckenaer δεόμενον de-
fendit Gebhardt Progr. gymn. Chur. 1858, 7ss. collato ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι IX
16, 5 | τὴν] τὰ M || 12 τοῖσι¹] τοῖς Mp || 12–13 τὸν δῆμον οὔτε om. R || 14 παραδόν-
τας ABCTMP | τοῖς ἐπιούσι, τοῖς M || 15 κέεσθαι CTMPSV || 17 καταλαμβάνει
codd., em. Reiske | δ' ἔδοξε RSV | διαστάντες M¹ || 19 τῶν] τὸν R | τὸν ποταμὸν C ||
20 ἐξοδον ABCTMP || 21 ποιήσεσθαι SV ποιέσεσθαι R | τὴν χώραν ἐρήμην AB
CTM || 22 τῇ om. C || 23 χώρα] τῷ χώρῳ DRSV | Κιμμερία DRSV | Βόσπο-
ρος DRSV

αλεόμενος.) φαίνονται δὲ οἱ Κιμμέριοι φεύγοντες ἐς τὴν Ἀσίην τοὺς
 ῥυθίας καὶ τὴν χειρόνησον κτίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλὰς
 ἵκισται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώξαντες αὐτοὺς καὶ ἐσβαλόντες
 εἰς γῆν τὴν Μηδικὴν ἀμαρτάνοντες τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν
 ἰαρὰ θάλασσαν ἔφευγον, οἱ δὲ Σκύθαι ἐν δεξιῇ τὸν Καύκασον ἔχοντες
 ἰδιώκον, ἐς οὗ ἐσέβαλον εἰς γῆν τὴν Μηδικὴν ἐς μεσόγαιαν τῆς ὁδοῦ στρα-
 ρέντες. οὗτος δὲ ἄλλος ξυνοὺς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λεγόμενος λόγος
 ἄρηται. ἔφη δὲ Ἀριστέης ὁ Καῦστροβίον ἀνὴρ Προκοπνήσιος ποιέων ἔπεα
 ἱπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπτος γενόμενος, Ἰσσηδόνων δὲ ὑπερ-
 οικήειν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μονοφθαλμοὺς, ὑπὲρ δὲ τούτων τοὺς χρυ-
 σοφύλακας γρύπας, τούτων δὲ τοὺς Ὑπερβορέους κατήκοντας ἐπὶ θάλασ-
 σαν. τούτους ὦν πάντας πλὴν Ὑπερβορέων ἀρξάντων Ἀριμασπῶν αἰεὶ
 τοῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθεσθαι, καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξωθέεσθαι
 ἐκ τῆς χώρας Ἰσσηδόνας, ὑπὸ δὲ Ἰσσηδόνων Σκύθας, Κιμμερίους δὲ
 οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ ὑπὸ Σκυθῶν πιεζομένους ἐκλιπεῖν τὴν
 χώραν. οὕτω δὲ οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθησι.

Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης ὁ ταῦτα εἰπας, εἰρηκα· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ

AB C TM P(p) DR SV

T 1—3 Eust. Dion. 772 Ἡρόδοτος . . . ἰστορεῖ, ὅτι Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ἀσίαν
 τοὺς Σκύθας τὴν χειρόνησον κτίσαν (ἐκτίσαν v. l.), ὅπου νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλὰς
 οἰκεῖται || 10 Eust. Dion. 31 ἰστορεῖ δὲ Ἡρόδοτος καὶ τοὺς χρυσοφύλακας γρύπας
 ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν λέγων καὶ (36, 1) ὅτι ὥσπερ εἰσὶ τινας Ὑπερβόρειοι,
 οὕτω καὶ ὑπερνότιοι, καὶ ὅτι ὁ Ἄβαρις ὁ ὑμνούμενος Ὑπερβόρειος ἦν, ὃς οὐδὲν τε
 στείθεσθαι λέγεται καὶ τὸν διστόν περιφέρειν κατὰ πᾶσαν γῆν (πᾶσαν τὴν γῆν v. l.) ||
 17—cap. 15 Orig. c. Cels. III 26 ἀρκεῖ . . . νῦν τὴν Ἡροδότου παραθέσθαι λέξιν
 ἀπὸ τῆς τετάρτης τῶν ἱστοριῶν . . . καὶ ὅθεν — περὶ τοσαῦτα εἰρησθω

10 Poll.: v. ad III 116, 1

1 τοὺς Tās R || 2 χειρόνησον TMDRV | κτίσαντες D¹ cf. Eust. || 3 ἵκισται M
 οἰκεῖται DRSV cf. Eust. | καὶ¹ om. DRSV | ἐσβαλόντες C | ἐμβάλλοντες DRSV ||
 4 τὴν γῆν τὴν D | ἀμαρτάνοντες DRSV | αἰεὶ MDRV || 5 Καύκασον Snell collato
 III 97, 4, sed cf. I 203, 1 || 6 ἐσοῦ AB | ἐς δ Pp Ald. | ἔστ' DRSV | ἐσέβαλλον p |
 γῆν om. DRSV | μεσόγειαν RSV | τραφέντες C | τραφέντες AB² TM¹ | τραφέν-
 τας B¹ M², cf. grammaticam meam 134s. || 7 γενόμενος TM Ald. || 8 Ἀρισταίης T ||
 9 Σηδόνας B¹ | Ἰσσηδόνας M | φοιβόλαμπτος M Ald. | φοιβόλαμπτος DRSV cf.
 III 69, 4 | Ἰσσηδόνων M | δὲ om. AB¹ || 10 τούτων AB, cf. praef. XIX || 11 του-
 τέων DRSV || 12 αἰεὶ AB || 14 Ἰσσηδόνας M | Ἰσσηδόνων M || 15 ἐκλιπεῖν ABC
 TMP || 16 οὕτω δὲ οὐδὲ οὗτος S | οὕτω δὲ οὗτος C | οὕτω οὐδὲ οὗτος ABTMP,
 cf. 16, 1 | Σκύθησι περὶ τῆς χώρας ταύτης DRSV || 17 ἦν M Ald. | ὁ Ἀριστέης
 MDRSV | Ἀριστέης Orig. rell. | εἰπας P¹p DRSV Orig. | ποιήσας ABC TM¹ RS
 (fort. olim glossa exstitit 'εἰπας' ποιήσας' (scil. ἔφη, cf. 13, 1) | εἰρηται TMPD
 RSV | εἰρηκα Orig. rell. | ὅν Orig.

ἤκουον λόγον ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Αἰστέην γὰρ λέγουσιν
 ἔοντα τῶν ἀστῶν οὐδενὸς γένος ὑποδεέστερον ἐσελθόντα ἐς κναφήιον ἐν
 Προκοννήσῳ ἀποθανεῖν, καὶ τὸν κναφέα κατακλήσαντα τὸ ἐργαστήριον
 οἰχεσθαι ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ· ἐσκεδασμένον δὲ ἤδη 2
 τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν, ὡς τεθνεὼς εἶη ὁ Αἰστέης, ἐς ἀμφισβασίας
 τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄνδρα Κυζικηνὸν ἦκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος
 φάντα συντυχεῖν τέ οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκον καὶ ἐς λόγους ἀπικέσθαι. καὶ τοῦ-
 τον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, τοὺς δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ
 τὸ κναφήιον παρεῖναι ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους. ἀνοιχθέν- 3
 τος δὲ τοῦ οἰκήματος οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι Αἰστέην.
 μετὰ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς Προκόννησον ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦ-
 τα, τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλήνων Αἰριάσπεια καλεῖται, ποιήσαντα δὲ ἀφανισθῆναι.
 ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέγουσι, τάδε δὲ οἶδα Μεταποντινοῖσι τοῖσι ἐν 15
 Ἰταλίῃ συγκυρήσαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην Αἰσιτέω ἔτεσι

AB C TM P(p) DR SV

T 2ss. Aeneas Gaz. p. 72 Boiss. Πίνδαρος . . . ὁ Θηβαῖος καὶ Ἡρόδοτος ὁ Ἄλικαρ-
 νασσεὺς Αἰστέαν φασὶ τὸν Προκοννήσιον ἐσελθόντα παρὰ τὸν κναφέα ἐν Προκον-
 νήσῳ ἔχει καὶ τεθνάναι καὶ ἀφανισθῆντα Κυζικηνοῖς φανερώς διαλέγεσθαι καὶ δια-
 κοσίους ὕστερον ἔτεσι καὶ τεσσαράκοντα ἐν Ἰταλίᾳ Μεταποντινοῖς ὀφθῆναι καὶ κε-
 λεῖναι αὐτὸν θυσίαις τιμᾶν καὶ τὸν Απόλλω . . . καὶ τοὺς Μεταποντινοὺς πέμψαν-
 τας εἰς Δελφοὺς ἐπερωτᾶν τὸν Απόλλω, εἰ γὰρ τῷ Αἰστέᾳ πεῖθεσθαι, καὶ τὴν Πυ-
 θίαν χρῆσαι, ὡς πευδομένοις ἀμεινον ἔσται. καὶ νῦν ἀνδριάς ἔστηκεν ἐπωνυμίαν Ἀρι-
 στέας παρ' αὐτῷ τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις ἡ θυσία
 κοινῇ νομίζεται || 6 Eust. Od. 1650 (ad κ 108) Ἡρόδοτος . . . πόλιν οἶδεν Ἀσιανὴν
 Ἀρτακίην, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ ἄνδρα Κυζικηνὸν ἐξ Ἀρτακίης πόλεως || 14ss. Tzetz. Chil.
 II 733 πάλιν ἀφανίζεται . . . καὶ θνήσκει· καὶ μετὰ διακόσια δις εἰκοσι τὰ ἔτη ἐφ'
 Ἡρόδοτον γέγονε καὶ πάλιν ἀνεφάνη, ὥσπερ φησὶν Ἡρόδοτος

1 Προκοννήσῳ CM¹R Orig. || 2 γένος M Ald. γένους p γένει Orig. | εἰσελ-
 θόντα Orig. || 3 Προκοννήσῳ M¹ | κατακλείσαντα Orig. || 4 οἰχεσθαι] ἰκέσθαι
 Orig. | τοῖς Orig. | νέκυι Orig. || 5 τεθνηὼς CTMP τεθνηὼς AB τεθνεὼς
 Orig. rell. | ὁ om. ABCTP Orig. | ἀμφισβασίας ABTS Orig. ἀμφιβασίας DRV
 ἀμφιβασίας M. nomen actionis (ad cuius formam acc. pl. v. praef. XX) ad homines
 agentes convenire mihi videtur (ἐς ἀμφισβασίας ἀπικνέεσθαι prorsus periphrastice
 usurpatur pro ἀμφισβητῆσαι) melius quam illud ἀμφισβασίη (λόγων VIII 81)
 primitus de adiectivo ἀμφισβαστος derivatum et de sermonibus dictum (ἐγίνετο
 λόγων ἀμφισβασίη = λόγοι ἀμφισβαστοὶ ἐγίνοντο); cf. Favre, Thes. verbb. quae in
 titulis Ionicis leguntur cum Hdt. serm. comparatus s. v. || 6 ἀπικέσθαι PDSV Orig.
 ἀπικέεσθαι R | ἦκοντα om. M | Ἀρτακίης DRSV Eust. Ἀρτάκης Orig. rell. ||
 7 φάντα] φάντασμα Orig. (cf. φάσματι 15, 3) | ὅτι DRV ἐόντι S ἰόντι Orig.
 rell. | ἐς Ἀδου ἀπικέσθαι Orig. | ἀπικέσθαι RV | καὶ — 8 ἀμφισβητέειν om. M ||
 8 ἀμφισβατέειν Orig. ἀμφισβητέειν DRSV | νέκυι Orig. || 10 οὔτε ζῶντα οὔτε
 τεθνεῶτα Orig. || 11 ἐν RP¹ εἰς Orig. ἐς P²p cett. | Προκόννησον M || 12 τὰ] ἃ δὴ
 Orig. | Αἰριάσπεια Orig. | καλεόνται C^{ac} | ἀφανισθῆναι τὸ δευτέρον PDSV
 Orig. || 13 μὲν οὖν Orig. | αὗται ABCTMP Orig. αἶδε DRSV | τάδε δὲ TRSV
 Orig. τὰ δὲ vel τάδε rell. || 14 συγκυρήσαντα R | Αἰσιτέω τοῦ Προκοννησίου p
 Ald.

- τεσσαράκοντα καὶ διηκοσίοισι, ὥς ἐγὼ συμβαλλόμενος ἐν Προκοννήσῳ
 2 τε καὶ Μεταποντίῳ εὗρισκον. Μεταποντινοὶ φασὶ αὐτὸν Ἀριστέην φανέντα
 σφι ἐς τὴν χώραν κελεύσαι βωμὸν Ἀπόλλωνι ἰδρῦσασθαι καὶ Ἀριστέω
 Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα παρ' αὐτὸν στήσαι· φάναι
 γάρ σφι τὸν Ἀπόλλωνα Ἰταλιωτέων μόνουσι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώραν, 5
 καὶ αὐτὸς οἱ ἔπεισθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δέ, ὅτε εἴπετο τῷ θεῷ,
 3 εἶναι κόραξ. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα ταῦτα ἀφανισθῆναι, σφέας δὲ Μετα-
 ποντινοὶ λέγουσι ἐς Δελφὸς πέμπαντας τὸν θεὸν ἐπειρωτῶν, ὃ τι τὸ φάσμα
 τοῦ ἀνθρώπου εἴη, τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ φάσματι,
 4 ἐπιτελέα. καὶ νῦν ἔστηκε ἀνδριάς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω παρ' αὐτῷ
 τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, περὶ δὲ αὐτὸν δάφναι ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα
 ἐν τῇ ἀγορῇ ἰδρυται. Ἀριστέω μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.
 16 Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ ὁδε ὁ λόγος ὁρμηται λέγεσθαι, οὐδεὶς οἶδε ἀτρε-
 κές, ὃ τι τὸ κατύπερθε ἐστί· οὐδενὸς γὰρ δὴ αὐτόπτεω εἶδέναι φασί 15
 δύναμαι πυνθέσθαι, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦ περ ὀλίγῳ πρότερον τού-
 των μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ οὗτος προσωτέρω Ἰσσηδόνων ἐν αὐτοῖσι
 τοῖσι ἔπεισι ποιέων ἔφησε ἀπικέσθαι, ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ φᾶς
 2 Ἰσσηδόνας εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ
 μακρότατον οἰοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, πᾶν εἰρήσεται. 20
- 17 Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεϊτέων ἐμπορίου — τοῦτο γὰρ τῶν παραθαλασσίων

AB C TM P(p) DR SV

1 τεσσαράκοντα **ABP** τεσσαράκοντα Orig. rell. | τριηκοσίοισι **PDRSV** δια-
 κοσίοισι Orig. διηκοσίοισι Aen. Gaz. rell., cf. Tzetz. | συμβαλλόμενος **R** | Προ-
 κοννήσῳ **M** || 2 Μεταποντινοὶ **DRSV** | Μεταποντινοὶ δέ Orig. Μεταποντινοὶ
 γάρ **M** Ald. || 3 χώραν πόλιν **TM** Ald. | Ἀπόλλωνος **P¹DRSV** Orig. Ἀπόλλωνι
P²p rell. | ἰδρῦσασθαι om. Orig. | Ἀριστέω scripsi **ABCTM** Ἀριστέω
 τοῦ (ex Ἀριστέω ortum) cett. || 4 Προκοννησίον **M¹** | καὶ ἀνδριάντα **DRV** ἀνδρι-
 άντα Orig. rell. | παρ' αὐτὸν ἰστανάι **ABCTMP** παραστήναι Orig. || 5 Ἰταλιω-
 τέων **T** Ἰταλίη τε ὦι Orig. cod. | δὴ om. **CP** hab. Orig. rell. || 6 δέ **ABCTMP**
 Orig. δέ οἱ rell.; ad casum cf. quae ad III 20, 2 adnotavimus || 7 μὲν om. **AB**
CTMP hab. Orig. rell. | εἰπόντα **RSV** εἰπόντα Orig. rell. || 8 ἐπειρωτῶν Orig. |
 ὅτι τε φάντασμα Orig. cod. (cf. 14, 2) || 9 δέ] τε **M** Ald. || 10 δέ] τε Orig. | καὶ
 σφεα **RV** σφέας δέ **S** καὶ σφέας Orig. rell. || 11 ἔχων Ἀριστέης Orig. Ἀριστέας
 Aen. Gaz. || 12 περὶ **ABCTM** | αὐτῶν **DRSV** αὐτὸν Orig. rell. | ἐστᾶσι] εἰσὶ
 Orig. || 14 ὥρμηται **ABCTMPDRSV** | ἀτρεκές ὡς **ABC** λέγεσθαι ἀτρεκέως ὡς **M**
 ἀτρεκέως Bekkero duce Stein Hude || 15 καθύπερθεν **CV** | φασίον εἶδέναι **DRSV**
 φασίον **M** || 16 οὐδέ¹] οὐδενός **ABCTM** | περὶ **DRSV** | ὀλίγον **SV** (?) | τούτων
 πρότερον **DRSV** || 17—18 ἐν αὐτοῖσι τοῖσι] αὐτὸς ἐν τοῖσι (quod ex ^{αὐτ-} τοῖσι vel sim.
 iudico ortum) **DRSV** || 18 ἀκοῇ om. **ABCTM** || 20 ἀκοῇ ἐξικέσθαι **ABCTMPD**
 (cf. lin. 18) || 21 Βορυσθενεϊτέων **AB** Βορυσθενεϊτέων **DRSV** Βορυσθενεϊτέων **M**

μεσαιτατόν ἐστι πάσης τῆς Σκυθίας — ἀπὸ τούτων πρῶτοι Καλλιπίδαι
 νέμονται ἐόντες Ἕλληνες Σκῦθαι, ὑπὲρ δὲ τούτων ἄλλο ἔθνος, οἱ Ἀλιζῶνες
 καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτά Σκῦθῃσι
 ἐπασκέουσι, σῖτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται καὶ κρόμμνα καὶ σκόροδα
 5 καὶ φακὸς καὶ κέγγρους. ὑπὲρ δὲ Ἀλιζῶνων οἰκέουσι Σκῦθαι ἀροτῆρες, οἱ 2
 οὐκ ἐπὶ σιτῇσι σπείρουσι τὸν σῖτον, ἀλλ' ἐπὶ πρῇσι. τουτέων δὲ κατῷπερ-
 θε οἰκέουσι Νευροί, Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον ἔρημον ἀνθρώπων,
 ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπανιν ποταμόν ἐστι ἔθνεα πρὸς
 ἐσπέρας τοῦ Βορυσθένεος. ἀτὰρ διαβάντι τὸν Βορυσθένα ἀπὸ θαλάσσης 18
 10 πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη, ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκῦθαι γεωργοί, τοὺς
 Ἕλληνες οἱ οἰκούντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλοῦσι Βορυσθενεῖτας,
 σφέας δὲ αὐτοὺς Ὀλβιοπολίτας. οὗτοι ὧν οἱ γεωργοὶ Σκῦθαι νέμονται τὸ 2
 μὲν πρὸς τὴν ἡῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ κατήκοντες ἐπὶ ποταμόν, τῷ οὐνο-
 μα κεῖται Παντικάπης, τὸ δὲ πρὸς βορρὴν νέμονται πλὸν ἀνὰ τὸν Βορ-
 15 σθένα ἡμερέων ἑνδεκα· ἥδη δὲ κατῷπερθε τούτων ἔρημος ἐστὶ ἐπὶ πολ-
 λόν. μετὰ δὲ τὴν ἔρημον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδα- 3
 μῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων κατῷπερθε ἔρημον ἥδη ἀληθέως καὶ ἔθνος
 ἀνθρώπων οὐδέν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῷ τῶν γεωργῶν τού- 19

AB C TM P(p) DR SV

T 2ss. Strabo 550 οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλαζῶνων, οἱ δ' Ἀμαζῶνων ποιοῦντες,
 ... τοὺς μὲν Σκῦθας Ἀλαζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη καὶ Καλλιπίδας καὶ
 ἄλλα ὀνόματα, ἅπερ Ἑλλάνικός τε καὶ Ἡρόδοτος καὶ Εὐδόξος κατεφλνάρησαν ἡμῶν

1 Σκυθικῆς **DRSV** | Καλλιπίδαι **CTM** | Καλλιπίδαι Strabo || 2 Ἑλληνοσκῦθαι
DRSV | τούτων] αὐτέων **DRSV** | Ἀλαζῶνες **D** | Ἀλαζῶνες **ABCTMP** | Ἀλιζῶνες
 Strabo rell. (e Strabone esse tractam lectionem codd. **RSV** iudicat Hemmerdinger
 CQ 2, 1952, 97ss.) || 3 Καλλιπίδαι **BC^{ce}T** | Καλλιπίδαι **SV¹** | Strabo *Κα***πίδας* **M** ||
 4 σῖτον] κατὰ ταῦτά **DRSV** | κρόμμνα **D** | σκόροδα **AB¹** || 5 κέγγρη **DRSV** | Ἀλι-
 ζῶνων **SV** | Ἀλαζῶνων **ABCTMP**, cf. Strab. et lin. 2 || 6 σιτῇσι **D^c** | τὸν om.
ADRSV | τούτων **ABCTMP**, cf. praef. XIX | κατῷπερτε **M Ald.** || 7 Νεβροί **M** |
 Νεβρῶν **M** | τὰ πρὸς βορρὴν ἄνεμον ἔρημος **DRV** | τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον ἔρημος **S**;
 ad adiectivi ἔρημον sensu 'inane, vacuum' usum cf. lin. 17, quod non eadem con-
 structio est atque τὸ κατῷπερθε ... λῆμαι καὶ ἔρημος ('vastitas') ἐστὶ 20, 2, ubi cf.
 et Eustathii lectionem || 8 Ὑπανιν **RSV** | εἰσι **TM** || 9 ἐσπέραν **M Ald.** | αὐτὰρ **C** ||
 10 ἡ om. **DRSV** | ταύτην **C** | ἄνω Valckenaer *ἄνοι* **CMDSV** | ἀνθρωποι **ABTP**
Ald. | ἄνω ἰόντι propos. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 11-14, quem sequi.
 Stein Hude || 11 Ἕλληνες οἰκούντες **ABCTP** | οἱ οἰκούντες Ἕλληνες **M** | οἱ Ἕλληνες
 οἱ οἰκούντες **DRSV** | ἐπὶ] ὑπὸ **DRSV** | Ὑσπάνι **V** | Βορυσθενεῖτας **DRSV** || 13 ἔω
ABCTMP | ποταμοῦ **TM** || 14 Παντικάπης κεῖται **M** | Παντικάπης **D¹SV** | βορρὴν
 νέμονται] βορέην ἄνεμον **ABCTMP** || 15 ἡμερῶν **AB** | ἥδη **ABCTMP¹** | ἡ **P^msp**
 cett. | κατῷπερτε **M Ald.** | ἡ ἔρημος **ABCTMP²** | ἔρημος **P¹p** cett. || 17 κατῷπερτε **M**
Ald. | ἔρημος **DRSV** || 18 οὐδὲν ἀνθρώπων **DRSV** | ἀνθρώπων **M** | οὐδὲν supra lin.
 add. **M²** | τὴν om. **C** | ἔω **ABCTMP**

- των Σκυθῶν διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμὸν νομάδες ἤδη Σκύθαι
 νέμονται οὔτε τι σπείροντες οὐδὲν οὔτε ἀροῦντες, ψιλῇ δὲ δενδρέων ἢ πᾶσα
 αὕτη πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ νομάδες οὗτοι τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἡμερέων
 τεσσέρων καὶ δέκα ὁδὸν νέμονται χώραν κατατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν
 20 Γέρρον. πέρην δὲ τοῦ Γέρρον ταῦτα δὴ τὰ καλεῦμενα βασιλῆιά ἐστι καὶ 5
 Σκύθαι οἱ ἀριστοὶ τε καὶ πλείστοι καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύθας
 δούλους σφετέρους εἶναι· κατήκουσι δὲ οὗτοι τὸ μὲν πρὸς μεσαμβρίην
 ἐς τὴν Ταυρικὴν, τὸ δὲ πρὸς ἡῶ ἐπὶ τε τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν
 γενόμενοι ὠρυξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ
 2 καλέεται Κρημνοί· τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν Τάναϊν. τὰ δὲ 10
 κατόπερθε πρὸς βορέην ἄνεμον τῶν Βασιλῆων Σκυθῶν οἰκέουσι Με-
 λάγχλαινοι, ἄλλο ἔθνος καὶ οὐ Σκυθικόν. Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατόπερθε
 λίμναι καὶ ἔρημος ἐστὶ ἀνθρώπων, καθ' ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.
 21 Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάντι οὐκέτι Σκυθική, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη τῶν
 λαξίων Σανροματέων ἐστί, οἱ ἐκ τοῦ μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαιώτιδος 15
 λίμνης νέμονται τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδὸν
 πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλῇ καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων· ὑπεροικέουσι δὲ

AB C TM P(p) DR SV

T 7s. huc refert Benardete, Herodotean Inquiries 101, illud schol. ad Ar. Eq. 963
 φαινὸς μολγὸν ἀντὶ τοῦ 'τυφλόν'. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ τοὺς Μολγούς τοὺτους ἐπ' αὐτῶν
 τῆς Σκυθίας εἶναι, fabulam de caecis mulgentibus e similitudine vocum ἀμολγός et
 ἀμέλγειν explicans || 12s. Eust. Dion. 309 ὅτι Μελάγχλαινοι λέγονται διὰ τὸ ἐν ἔθει
 μέλαν καὶ ξοφερόν τοῦ ἐνδύματος, ὡς καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ (107), ὃς καὶ ἀνθρω-
 ποφαγεῖν αὐτοὺς εἰπὼν λέγει καὶ ὅτι Μελαγχλαίων τὸ καθ' ὅπερθεν λίμναι καὶ γῆ
 ἔρημος ἀνθρώπων || 14 ib. 163 φησὶν οὖν Ἡρόδοτος· Τάναϊν διαβάντι οὐκέτι
 Σκυθίῃ

15 Λέξ. (sub fine ἱστορίας γ' Lexx. seriatim conser.) λάξιν· λήξιν (μίξιν blmww),
 μερισμόν, κλήρον. Greg. Cor. 139 λάξιν δὲ τὸν μερισμόν ἢ τὸν κλήρον. Hes. λαξίων·
 λήξεων, κληρώσεων. Suid. λάξιν· μίξιν, μερισμόν, κλήρον· Ἡρόδοτος

1 Παντικάπην D¹ || 2 οὐτ' ἔτι Bekker | οὐδὲν om. M | δὲ haplogr. om. C |
 ἢ om. SV || 3 πλὴν om. ABCT γῆ M γῆ πλὴν Ald. | οὗτοι om. DRSV | ἔω
 ABCTMP | ἡμερέων om. C || 4 τεσσάρων M | τεσσέρων καὶ δέκα] fort. cum Ren-
 nell, The Geographical System of Hdt., Londinii 1800, 71, τεσσέρων (i. e. Δ pro 1Δ
 τεσσέρων
 vel Δ pro ΔIII vel ex δέκα ortum, cf. Hemmerdinger, Les manuscrits 168) legen-
 dum, cf. gramm. meam 20 | νέμοντα RV | τὸν ποταμὸν C || 5 Γέρον A^{sc} | καλεό-
 μενα DRSV || 6 οἱ om. DRSV || 7 κατοικοῦσι ABC | μεσημβρίην ABCT ||
 8 ἔω DV ἔων R | τε om. ABCTM || 9 Μαιώτιδος ABS || 11 κατόπερθε M Ald. |
 βορέην DRSV | Μελάγχλαινον D¹ Μελαγχλαίων D² | Μελάγχλαινοι - 12 Σκυ-
 θικόν om. ABCTM || 12 κατόπερθε M Ald. || 13 ἔρημος] γῆ ἔρημος Eust. | ἐστι
 om. DRSV | κατ' ὅσον ABCTMP, cf. gramm. meam 38 || 14 οὐκέτι ABCT
 MP^{ms}p οὐκ ἐστι P^t cett. | Σκυθίῃ Eust. || 15 Μαιώτιδος ABS || 16 τὸ] τὰ CT
 MP | βορέην DRSV || 17 ἡμέρων καὶ ἀγρίων DSV ἡμερέων καὶ ἀγρίων R | δέν-
 δρων M

τουτέων δευτέρην λάξιν ἔχοντες Βουδῖνοι γῆν νεμόμενοι πᾶσαν δασεῖν
 ὅλην παντοίῃ. Βουδῖνων δὲ κατέπερθε πρὸς βορῆν ἐστὶ πρώτη μὲν ἔρημος 22
 ἐπ' ἡμερέων ἑπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἔρημον ἀποκλίναντι μᾶλλον πρὸς
 ἀπηλιώτην ἄνεμον νέμονται Θυσσαγέται, ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον, ζῶσι
 5 δὲ ἀπὸ θήρης. συνεχεές δὲ τοῦτοις ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι 2
 εἰσί, τοῖσι οὖνομα κεῖται Ὑρκαι, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶντες τροπὴν
 τοιῶδε· λοχᾷ ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς, τὰ δὲ ἐστὶ πικρὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 χώραν· ἵππος δὲ ἐκάστῳ δεδιδαγμένος ἐπὶ γαστέρα κεῖσθαι ταπεινότητος
 εἵνεκα ἔτοιμος ἐστὶ καὶ κύων· ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δενδρέου,
 10 τοξεύσας ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει, καὶ ὁ κύων ἔχεται. ὑπὲρ δὲ του- 3
 τέων τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἀποκλίναντι οἰκέουσι Σκυθαὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν Βασι-
 λήων Σκυθῶν ἀποστάντες καὶ οὕτως ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν χώρον.
 Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθῶν χώρας ἐστὶ ἡ καταλεχθεῖσα 23
 πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγεις, τὸ δ' ἀπὸ τούτου λιθώδης τ' ἐστὶ καὶ
 15 τηρχή. διεξελθόντι δὲ καὶ τῆς τηρχῆς χώρον πολλὸν οἰκέουσι ὑπώρεαν 2
 ὁρέων ὑψηλῶν ἄνθρωποι λεγόμενοι εἶναι πάντες φαλακροὶ ἐκ γενεῆς γινώ-
 μενοι καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι ὁμοίως καὶ σιμοὶ καὶ γένεια ἔχοντες μεγάλα,
 φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες, ἐσθῆτι δὲ χρεώμενοι Σκυθικῇ, ζῶντες δὲ ἀπὸ δην-

AB C TM P(p) DR SV

T 4 Steph. Byz. Θυσσαγέται· ἔθνος περὶ τὴν Μαυρίαν λίμνην, ὡς Ἡρόδοτος ||
 4ss. Zenob. prov. V 25 ad capp. 23-26 se referre videtur || 5ss. Pomp. Mela
 Chorogr. I 19, 116s. *Budini Gelonion urbem ligneam habitant. iuxta Thyssagetae
 Turcaeque vastas silvas occupant alunturque venando. tum continuis rupibus late
 aspera et deserta regio ad Aremphaeos usque permittitur ... et feminis et maribus
 nuda sunt capita. sacri itaque habebantur, adeoque ipsos nemo de tam feris gentibus
 violat, ut aliis quoque ad eos confugisse pro asylo sit* || 16ss. Zosim. IV 20 ad locum
 se refert

1 τούτων Pp | τούτοις ABCTM | λάξι R | τάξιν SV | δασεῖν CTMPSV ||
 2 ὅλη] ἰδῃ propos. Weber SIFC 17, 1936, 261 ss. coll. 109, 2 | κατέπερθε M Ald. | βο-
 ρῆν P | βορῆν p cett. || 3 ἀποκλίναντι ABCP | aor. part. praetuli coll. ceteris eodem
 modo constructis participiis (διαβάντι 18, 1; 19, 1; 21, 1; ὑπερβάντι 25, 1; διεξελ-
 θόντι 23, 2; ἄνω ἰόντι II 7, 1; 8, 1; 29, 2) || 4 νέμονται om. M | ζῶουσι CTMP ||
 5.6 κατοικημένοι εἰσ] κατοικημένοις DRSV || 6 ζῶντες CP || 7 δενδρέων C ||
 8 ἐκάστῳ ἐστὶ - 9 ἔτοιμος καὶ RSV | δεδιδυμένος R | δεδιδυμένος M || 9 εἵνεκα M |
 ἐπειδὴν MDRSV | ἀπίδοι M Ald. | δένδρον ABM || 10 καὶ ἐπιβάς DRSV | ἔχεται ||
 ἐπεται PDRSV | τούτων ABCTMP, v. praef. XIX || 11 τὸ] τῷ C² RSV | ἀπο-
 κλίναντι ABP | ἀποκλίνον T | τετραμμένον M Ald., cf. lin. 3 || 12 Σκυθῶν B ||
 14 πεδιάς τε om. SV | βαθύγεις TM Ald. | βαθύγαιος Bekkerio duce edd., v.
 quae ad II 12, 2 adnotavi | τ' om. ABCTM || 15 τηρχεῖ M Ald. | τηρχεῖα DRSV |
 καὶ om. DRSV | τηρχεῖς MDRSV | χώρας ABCTMP || 16 οὐρέων CTM |
 γενετῆς ABCTM | γινόμενοι TM || 17 θήλειαι DRSV | θήλειες M || 18 ἰδίαν B |
 χρεώμενοι Pp

- 3 δρέων. ποντικὸν οὖνομα τῷ δεινδρέῳ, ἀπ' οὗ ζῶσι, μέγαθος δὲ κατὰ σκέλην μάλιστα κη· καρπὸν δὲ φορέει κνάμῳ ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει. τοῦτο ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοις, ἀπορρέει δὲ ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ μέλαν, οὖνομα δὲ τῷ ἀπορρέοντί ἐστι ἄσχυ· τοῦτο καὶ λείχουσι καὶ γάλακτι συμμίσγοντες πίνουσι, καὶ ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγός 5
4 παλάθας συντιθέασιν καὶ ταύτας σιτέονται· πρόβατα γάρ σφι οὐ πολλὰ ἐστί, οὐ γάρ τι σπονδαῖαι αἱ νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ. ὑπὸ δεινδρέῳ δὲ ἕκαστος κατοικήται τὸν μὲν χειμῶνα, ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύνῃ, πύλῳ στεγνῷ 5
5 λευκῷ, τὸ δὲ θέρος ἄνευ πύλων. τούτους οὐδεὶς ἀδικεῖ ἀνθρώπων, ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι, οὐδὲ τι ἀγρίον ὄπλον ἐκτέεται. καὶ τοῦτο μὲν τοῖσι 10
περιοικέουσι οὗτοί εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες, τοῦτο δέ, ὃς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικεῖται· οὖνομα δὲ σφί ἐστι Ὀργιμπαῖοι.
24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ καὶ τῶν ἐμπροσθε ἐθνέων· καὶ γὰρ Σκυθέων τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτούς, 15

AB C TM P(p) DR SV

2 s. Athen. II 57b—c Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἱατρός ἐν τῷ Περὶ ἐδεστών ὁστρακίδας καλεῖ τῶν κόνων τοὺς πυρῆνας, ἐτι δὲ κόνους . . . οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος, ὅταν περὶ τοῦ Ποντικοῦ καρπὸν λέγῃ· πυρῆνα δ' ἔχει· τοῦτο ἐπὶ γένηται πέπον || 3 Eust. II. 624 (ad Z 55) ἰστέον . . . ὅτι κοινὸν τῷ γένει ἐστὶ τὸ ὀρθὸν ὄνομα (i. e. πέπον), εὐρηται γὰρ καὶ οὐδέτερον τὸ 'πέπον', οἷον 'πέπονα φαρμακεύειν', καὶ Ἡρόδοτος· ἐπὶ γένηται πέπον | Eust. II. 940 (ad N 420) ex Ael. Dionys. ἰστέον . . . ὅτι οὐ μόνον τὸ πολεμικὸν σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος σάκκος δι' ἐνὸς κάππα προσεφέρετο παρ' Ἀθηναίοις, καθά φησιν Αἴλιος Διονύσιος, ὅθεν καὶ 'σακεύειν', φησί, τὸ ὑλίζειν, ὡς Ἡρόδοτος (v. Erbse, Unters. z. d. attiz. Lex. 140). Antiatt. Bekk. Anecd. 113 σακκέειν τὸ ὑλίζειν· Ἡρόδοτος τετάκτω. Phot. σακεύουσι τὸ 'ὑλίζουσι' παρ' Ἡροδότῳ. item Bachm. Anecd. I 365 || 6 Λέξ. παλάθας· τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, κυρίως δὲ ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. Hes. παλλάθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. παλάθαι· σύκων μαζία. Suid. παλάθαι· μαζίαι σύκων || 10 cf. quae ad 66 ex Eust. laudamus

1 πάντικον DSV πάντοικον (e πάντικον sine ullo dubio natum) R ποντικὸν μὲν cett. | ἀπ' οὗ ἀπὸ τοῦ DRSV, sed cf. III 115, 1 et v. gramm. meam 109 | ζῶουσι DRSV || 2 πυρῆνα M || 3 ἐπεὰν cf. Eust., Athen. | ad distinctionem cf. Athen. | πέπων T | σακκέουσιν (e σακκέουσιν ortum iudico) RV σακεύουσι vel σακκεύουσι e grammaticis (q. v.) recognoscitur || 4 ἄγχυ SV | τοῦτο δὲ καὶ M Ald. || 6 παλάθας TM Ald. | συντιθέεισι DRSV || 7 τι σφι PDRSV | τοι supra lin. add. nescio quae man. M Ald. | σπονδαῖαι αἱ B σπονδαῖα αἱ R σπονδαῖαι ABCTM || 8 στεγνῷ R || 10 οὐδέν R | ἐκτεται RSV || 11 ὡς T || 11, 12 καταφεύγων καταφύγῃ AB CTP¹ καταφεύγων καταφύγοι M Ald. καταφύγῃ p || 12 ἐν τούτοις M || 13 Ὀργιμπαῖοι R Zenob. Ὀργιμπαῖοι SV Ἀργιμπαῖοι ABCTMP cf. Pompon. Melam Ὀργιμπαῖοι olim exstitisse recte censet Hemmerdinger CQ 2, 1952, 97—99, Ὀργιμπαῖοι autem Weber Anal. Hdt. 90 || 14 πολλῇν (?) B

τῶν οὐ χαλεπὸν ἐστὶ πυνθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυσθένεος τε ἐμπορίον καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων. Σκυνθέων δὲ οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτούς, δι' ἑπτὰ ἐρμηνέων καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. μέχρι 25
 μὲν δὴ τουτέων γινώσκεται, τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε οὐδεὶς ἀτρε-
 5 κέως οἶδε φράσαι· οὖρεα γὰρ ὑψηλὰ ἀποτάμνει ἄβατα καὶ οὐδεὶς σφρα
 ὑπερβαίνει· οἱ δὲ φαλακροὶ οὗτοι λέγουσι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες)
 οἰκέειν τὰ οὖρεα αἰγίποδας ἄνδρας, ὑπερβάντι δὲ τούτους ἀνθρώπους ἄλ-
 λους, οἱ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι ἀρχήν. ἀλλὰ 2
 τὸ μὲν πρὸς ἡῶ τῶν φαλακρῶν γινώσκεται ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεόμενον,
 10 τὸ μέντοι κατύπερθε πρὸς βορέην ἄνεμον οὐ γινώσκεται οὔτε τῶν φα-
 λακρῶν οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων, εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν τουτέων λεγόντων. νό- 26
 μοισι δὲ Ἰσσηδόνες τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι· ἔπειαν ἀνδρὶ ἀποθάνη
 πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα καὶ ἔπειτα ταῦτα
 θύσαντες καὶ καταταμόντες τὰ κρέα κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου
 15 τεθνεῶτα γονέα, ἀναμίζαντες δὲ πάντα τὰ κρέα δαῖτα προτίθενται. τὴν 2
 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ φιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες καταχρυσοῦσι καὶ ἔπειτα
 ἅτε ἀγάλματι χρέονται θυσίας μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελέοντες. παῖς δὲ
 πατρὶ τοῦτο ποιεῖ, κατὰ περ Ἑλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι καὶ
 οὗτοι λέγονται εἶναι, ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι.
 20 γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι, τὸ δὲ ἀπὸ τουτέων τὸ κατύπερθε Ἰσσηδόνες 27
 εἰσὶ οἱ λέγοντες τοὺς μονοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς χρυσοφύλακας
 γροῦπας εἶναι, παρὰ δὲ τουτέων Σκύνθαι παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ

AB C TM P(p) DR SV

T 8s. Eust. Dion. 581 Ἡρόδοτος περὶ τῶν Κιμμερίων λέγων φησὶ μὴ ἐνδέχεσθαι ἀνθρώπους εἶναι, οἱ τὴν ἐξάμηνον (νῦκτα add. codd. quidam) καθεύδουσιν

18 Antiatt. Bekk. Anecd. 86 'γενέθλιον ἡμέραν' ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν, οὐ 'γενέθλια' οὐδὲ 'γενέσια' (Εὐρυπίδης Ἴωνι, Ἡρόδοτος τετάρτῳ) || 21 v. quae ad III 116, 1 e Poll. adhibuimus

1 ἐμπόρου D¹ || 2 ἐμπόρων D¹ || 4 τούτων ABCTMP, v. praef. XIX | οὐδεὶς κα-
 τύπερθε ABCTM κατύπερθε οὐδεὶς Ald. | ἀτρεκέως DRSV cf. lin. 9 || 5 ὄρεα CT
 MPD^{ac} || 6 οὐ πιστὰ] ἀπιστα DRV || 7 ὄρεα CTMPD^{ac} | αἰγίποδας] ἱπποβάτας
 ABCTMP | ὑπερβάντα DRV ὑπερβάντας S | τούτους τοὺς PDRSV | ἄλλους
 ἀνθρώπους εἶναι M Ald. || 8 τὴν] τὸν M | τὴν ἀρχήν ABCTMP || 9 πρὸς τὴν ἡῶ
 DRSV | γινώσκεται ἀτρεκέως PDRSV nescio an non ut varia lectio e lin. 4
 irrepserit | οἰκεομένη DRSV || 10 βορέην DRSV || 11 τῶν om. DRSV | αὐτῶν
 τούτων AB¹CTMP αὐτέων τουτέων B² || 12 δὲ om. DRSV | τοῖσιδὲ ABCTMP |
 λέγουσι M | ἀποθάνοι M Ald. || 15 τεθνηῶτα AB τεθνηῶτα CP | πάντα om. AB |
 προτιθέαται C || 16 ἐκκαθάραντες AB καθήραντες DRSV | ἀποχρυσοῦσι AB
 CTM || 17 ἄτε om. DRSV | χρέονται PpV || 18 πατρός M^{ac} πατρός Ald. | οἱ Ἑλλη-
 νες Pp Ald. || 20 τούτων AB¹CTMP || 21 τοὺς¹ om. ABCTMP | τοὺς² om. ABC
 TMP || 22 εἶναι om. ABCTM | τούτων ABCTMP

Σκυθῶν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, καὶ ὀνομάζομεν αὐτοὺς σκυθιστὶ
 Ἀριμασπούς ('ἄριμα' γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, 'σποῦ' δὲ ὀφθαλμόν).
 28 Δυσχείμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα χώρα οὕτω δὴ τί ἐστι, ἐνθα
 τοὺς μὲν ὀκτῶ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμός, ἐν τοῖσι ὕδαρ
 ἐκχέας πηλὸν οὐ ποιήσεις, πῦρ δὲ ἀνακαίων ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα 5
 πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ Κιμμέριος, καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ κρυστάλλον
 οἱ ἐντὸς τάφρου Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται καὶ τὰς ἀμάξας
 2 ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σίνδους. οὕτω μὲν δὴ τοὺς ὀκτῶ μῆνας δια-
 τελεῖ χειμῶν ἐὼν, τοὺς δ' ἐπιλοιπούς τέσσαρας ψύχρα αὐτόθι ἐστί.
 κενώριται δὲ οὗτος ὁ χειμῶν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοις 10
 γινόμενοι χειμῶσι, ἐν τῷ τὴν μὲν ὥραϊν οὐκ ὕει λόγον ἄξιον οὐδέν, τὸ
 3 δὲ θέρος ὕων οὐκ ἀνίει. βροταὶ τε ἤμος τῇ ἄλλῃ γίνονται, τηρικαῦτα μὲν
 οὐ γίνονται, θέρεος δὲ ἀμφιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντὴ γένηται, ὥς
 τέρας νενομίσται θωμάζεσθαι· ὥς δὲ καὶ ἦν σεισμός γένηται, ἦν τε θέρεος
 4 ἦν τε χειμῶνος, ἐν τῇ Σκυθικῇ τέρας νενομίσται. ἱπποὶ δὲ ἀνεχόμενοι 15

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Eust. Dion 31 Ἀριμασποί, καθά καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ, ἐκ τοῦ τοιοῦτον πάθους
 καλοῦνται, ὥς οἷον εἰπεῖν, μονόφθαλμοι· ἀρὶ μὲν γὰρ τὸ ἐν σκυθιστὶ, 'μασπός' δὲ ὁ
 ὀφθαλμός. D fol. 42^r τὸ 'ἀριμασπός' μονόφθαλμον σημαίνει, καθά λέγει Ἡρόδοτος·
 'ἀριμα' γάρ, φησί, τὸ ἐν καλοῦσι Σκύθαι, 'σποῦ' τὸν ὀφθαλμόν || 4—9 Eust. Dion.
 669 οὕτω ... Ἡρόδοτος ... τὴν Σκυθικὴν ἐπάγει, ὅτι τοὺς μὲν ὀκτῶ μῆνας ἐκεῖ
 ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμός, ὅτε ὕδαρ μὲν ἐκχέας πηλὸν οὐ ποιήσεις, πῦρ δὲ ἀνα-
 καίων ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος· τοὺς δὲ
 λοιπούς, φησί, τέσσαρας μῆνας ψύχρα αὐτόθι ἐστί. Gell. XVII 8, 16 *philosophus*
Taurus ... *'Herodotus', inquit, '... contra omnium ferme ... opinionem scribit*
mare Bosporicum, quod Cimmerium appellatur, ... gelu stringi'

13 v. quae ad III 114 ex Eust. laudavimus

1 ὀνομάζομεν CTMP | αὐτοὺς om. RSV || 2 τὸν ὀφθαλμόν M Ald. || 3 τί| τοι T
 Ald. litt. o supraser. M¹ || 4 γίνεται M | κρυμός RSV || 5 ἀνακαίων R ||
 6 πᾶς om. M Eust. | τούτου om. ABCTMP | κρυστάλον CTMP^pV κρυστάλ-
 λου P^{ms} cett. || 7 ἐκτὸς propos. Legrand | τάφρου ABCTMP, cf. 201, 2 || 8 ἐπελα-
 νουσι D¹ | τοὺς Σίνδους edd. Wesselingio duce cum Holstenio vocem Σινδός con-
 ferente apud Steph. Byz. τούτωνδους AB τοὺς Ἰνδούς cett., cf. 86, 3 || 9 τέσσα-
 ρας CMDRV Eust. τέσσαρας cett. || 10 οὗτος om. DRSV | ἄλλοις χωρίοις DRV
 ἄλλῃσι χώρῃσι S || 12 ὅν M Ald. | τε| δὲ SV || 13 θέρος RSV, cf. lin. 14 et v.
 praef. IX || 14 νενομίσται θωμάζεσθαι B²PD² νενομίσται θωμάζεται T νομί-
 ζεται καὶ θωμάζεσθαι M θωμάζεσθαι del. man. prima Vat. gr. 122 (cf. Alberti
 Boll. Com. prep. ed. class. gr. e lat. NS 7, 1959, 73) θωμάζεται edd. plur., cf.
 lin. 15 et ad syntaxin cf. VI 138, 4 et v. Kuehner-Gerth II 33 | καὶ om. ABCTM |
 θέρος ABCT litterae o litteras ov supraser. man. post. A (cf. lin. 13) || 15 ὥς
 τέρας θωμάζεται P^{ms}D²RSV ὥς τέρας θωμάζεται P^pD² (cf. lin. 14)

φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι δὲ οὐδὲ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἀρχήν·
 τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῷ ἐστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ
 ἡμίονοι ἀνέχονται. δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον διὰ 29
 ταῦτα οὐ φύειν κέρεα αὐτόθι· μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὀμήρου
 5 ἔπος ἐν Ὀδυσσεΐῃ ἔχον ὧδε· καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τε-
 λέθουσι· ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ κέ-
 ρεα· ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι φύχεσι ἢ οὐ φύει κέρεα τὰ κτήνεα ἀρχήν ἢ
 φύοντα φύει μόγις. ἐνθαῦτα μὲν νυν διὰ τὰ φύχεα γίνεται ταῦτα· θωμάζω 30
 δέ (προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίλζητο), ὅτι ἐν τῇ Ἡλείῃ
 10 πάσῃ χώρῃ οὐ δυνάεσθαι γίνεσθαι ἡμίονοι οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος
 οὔτε ἄλλου φανεροῦ αἰτίου οὐδενός, φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἡλείοι ἐκ κατάρης
 τευ οὐ γίνεσθαι σφίσι ἡμιόνους. ἀλλ' ἐπεὰν προσήῃ ἡ ὥρη κῡσκεσθαι τὰς 2
 ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιοχώρους αὐτὰς καὶ ἔπειτ' αὖ ἐν τῇ
 τῶν πέλας ἐπιείσι τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρὶ, ἔπειτα
 15 δὲ ὀπίσω ἀπελαύνουσι.

Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν σκῦθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἥερα καὶ 31
 τοῦτων εἵνεκα οὐκ οἰοί τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου οὔτε
 διεξιέναι, τήνδ' ἔχω περὶ αὐτῶν γνώμην· τὰ κατ' ἑτέρῃ ταύτης τῆς χώρας

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 28, 4 (ad ἀποσφακελίζουσι) διασπῶνται, πηδῶσιν, ὑποτρέμονσι· λέγεται καὶ
 σφακελισμός ἢ παραπληξία B³

T 4—8 Eust. Od. 1485 (ad δ 85) τὸ (scil. ἐν Λιβύῃ) ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν· ἀντί
 τοῦ ἐδθός ἅμα τῷ γεννηθῆναι κεράτων φνὴν προβάλλονται· καὶ συντελεῖ πρὸς τοῦτο
 καὶ ὁ Ἡρόδοτος λόγος εἰπόντος ἐξ ἐναντίου κατὰ ιδιότητα ψυχροῦ τόπου, ὡς οὐ φύει
 κέρεα ἐν Σκυθίᾳ τὸ γένος τῶν βοῶν· ὀρθῶς οὖν, φησὶν, εἶπεν Ὀμήρος τὸ Ἰαβύην,
 ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν, ἐν τοῖς θερμοῖς γὰρ ταχὺ παραγίνονται τὰ κέ-
 ρεα, ἐν δὲ τοῖς ἰσχυροῖς φύχεσιν ἢ οὐ φύει κέρεα τὰ κτήνεα τὴν ἀρχὴν ἢ φύει μό-
 γις || 11 id. Dion. 409 περὶ τὴν τοιαύτην Ἡλιν μὴ ἡμιόνους γίνεσθαι δι' οὐδὲν φα-
 νερόν αἰτίον, ἀλλ' ἐκ τινος κατάρης, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος

1 οὐδὲ om. B^{ac}CV καὶ S | οὐκ om. M Ald. | τὴν ἀρχήν M Ald. cf. Eust. ||
 2 κρυμῷ RSV | ἀποσφακελίζουσι SV || 3 κόλον C καθόλου PDRSV κολοβόν
 propos. T. W. Allen RPh 13, 1939, 45 || 4 μου TMPDRSV | καὶ om. ABCTM ||
 5 δ 85 cf. Eust. || 6 παραγίνεται M cf. Eust. || 7 φύει DRSV Eust. φύειν ABCT
 MP | ἀρχήν om. M || 8 φύει DRSV Eust. φύειν ABCTMP | νυν] ἔτι ut vid. M |
 θωμάζω B²CMPSV || 9 ἐδίλζητο] ἐξήγησε ABCTM | Ἡλή D || 10 ἡμίονοι A¹B¹ |
 τοῦ om. M || 12 τευ οὐ] οὐ ABCTM τευ D τευ οὐ ex Eust. quoque recognoscas
 τευ^{ov} fort. olim exstiterat | σφι(ν) MPDRSV | ἐὰν A¹BCTM | προσή ABCT
 MP | ἢ om. SV | κῡσκεσθαι SV || 12, 13 τοὺς ἵππους T || 13 τοὺς] τὰς DRSV |
 ἐν] ἐπὶ M || 14 ἐς δ P¹ ἐσοῦ AB εἰς οὐ V ἐς οὐ P²p cett. | ἔχωσι(ν) DRSV |
 ἔπειτα — 15 ἀπελαύνουσι om. D¹ || 16 πτερωτῶν M πτερωτῶν τῶν Ald. | ἀνάπλεον
 TMD² || 17 ἐνεκα M | οἷά τε DRSV | εἶναι om. CTM || 18 αὐτέων DRSV | τὴν
 γνώμην S Ald.

αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ καὶ οἶκός.
 2 ἤδη ὧν ὅστις ἀγγόθεν χιόνα ἀδρὴν πίπτουσιν εἶδε, οἶδε, τὸ λέγω· εἴκοι
 γὰρ ἢ χιὼν πτεροῖσι. καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐόντα τοιοῦτον ἀνοίκεται
 τὰ πρὸς βορρῇν ἐστὶν τῆς ἡπείρου ταύτης. τὰ ὧν πτερὰ εἰκάζοντας τὴν
 χιόνα τοὺς Σκύθας τε καὶ τοὺς περιοίκους δοκέω λέγειν. ταῦτα μὲν νυν, 5
 τὰ λέγεται μακρότατα, εἴρηται.

- 32 Ὑπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι λέγουσι οὐδὲν οὔτε
 τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων εἰ μὴ ἄρα Ἰσσηδόνας. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω,
 οὐδ' οὔτοι λέγουσι οὐδέν· ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μουν-
 οφθάλμων λέγουσι. ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, 10
 ἐστὶ δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνουσι, εἰ δὴ τῷ ἐόντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ
 33 ἔπεα ἐποίησε. πολλῶν δὲ τι πλεῖστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι φάμενοι
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν ἐξ Ὑπερβορέων φερόμενα ἀπικνέεσθαι
 ἐς Σκύθας, ἀπὸ δὲ Σκυνθέων ἤδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους
 2 ἐκάστους κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἐκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρὴν, ἐν- 15
 θεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα πρώτους Δωδωναίους Ἑλλή-
 νων δέκεσθαι, ἀπὸ δὲ τουτέων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιέα κόλπον καὶ
 διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν, πόλιν τε ἐς πόλιν πέμπειν μέχρι Καρύστου, τὸ
 δ' ἀπὸ ταύτης ἐκλιπεῖν Ἄνδρον· Καρυστίους γὰρ εἶναι τοὺς κομίζοντας
 3 ἐς Τήνον, Τηνίους δὲ ἐς Ἀῆλον. ἀπικνέεσθαι μὲν νυν οὕτω ταῦτα τὰ ἱρὰ 20
 λέγουσι ἐς Ἀῆλον, πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμπει φερούσας τὰ
 ἱρὰ δύο κόρας, τὰς ὀνομάζουσι Δῆλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην·
 ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλείης εἵνεκεν πέμπει τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν
 ἀνδρας πέντε πομπῶν τούτους, οἳ νῦν Περφερέες καλέονται, τιμὰς με-
 4 γάλας ἐν Ἀῆλῳ ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορέοις τοὺς ἀποπεμφθέν- 25
 τας ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, δεινὰ ποιευμένους, εἴ σφας αἰεὶ καταλάμψε-

AB C TM P(p) DR SV

24 Hes. πέρφερες· θεωροί

1 τοῦ¹ om. SV | εἰκός TMSV || 3 ἀοίκετα TM Ald. || 4-5 τοὺς Σκύθας τὴν
 χιόνα ABCTM || 5 καὶ om. M || 7 οὐδὲν om. ABCTM || 8 δ' om. C || 9 ὥσπερ
 SV ὥσπερ περὶ (ex ὥσπερ ortum) DR ὥς καὶ περὶ Mp Ald. || 11 ἐν om. D |
 ὄντι ABCTMP || 12 ἐποίησε] Ὀμηρος D ἐποίησεν Ὀμηρος RV (ἐποίησε ταῦτα τὰ
 ἔπεα Ὀμηρος olim exstittisse veri simillimum est) | δέ τι Kruegero duce edd. δ'
 ἔτι PDRSV δὴ ABC δὲ TM | αὐτέων M Ald. | Δῆλιοι om. M || 13 ἐκεδε-
 δεμένα C || 15 ἐκάστῳ CTMD² || 16 δέ] δὴ M Ald. | πρώτους] πρὸς τοὺς TM ||
 17 τούτων ABCTMP, cf. praef. XIX | καταβαίνει D | τὸν om. D | Μηλιέα V ||
 18 τε] δὲ ABCTM || 19 γὰρ] δὲ M | τοὺς - 22 εἶναι haplogr. om. T¹M || 20 ἀπ-
 ικνέεσθαι - 21 Ἀῆλον haplogr. om. ABC || 21 Ὑπερβορέους AB¹ || 23 αὐτοῖσι M
 Ald. | εἵνεκα DRSV ἔνεκα M || 24 Περφερέες vel Περφρέες vel Πέρφερες DRSV
 Hes. || 25 ἐπεὶ] ἐπὶ M | ἀποπεμφθέντας A¹

ται ἀποστέλλοντας μὴ ἀποδέκεσθαι, οὕτω δὴ φέροντας ἐς τοὺς οὖρους τὰ
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκῆπτειν κε-
 λεύοντας προπέμπειν σφέας ἀπὸ ἐωντῶν ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν 5
 οὕτω προπεμπόμενα ἀπικνέεσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον· οἶδα δὲ αὐτὸς τού-
 5 τοῖσι τοῖσι ἱροῖσι τὸδε ποιεύμενον προσφερέας, τὰς Θρηήσας καὶ τὰς
 Παιονίδας γυναῖκας, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτεμίδι τῇ βασιλῇ, οὐκ ἄνευ
 πυρῶν καλάμης [ἐχούσας] τὰ ἱρά. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτας οἶδα ποιεύσας, 34
 τῇσι δὲ παρθένοις ταύτησι τῇσι ἐξ Ὑπερβορέων τελευτησάσῃσι ἐν Δήλῳ
 κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν πρὸ γάμον πλό-
 10 καμον ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίξασαι ἐπὶ τὸ σῆμα τιθεῖσι
 (τὸ δὲ σῆμά ἐστιν ἔσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρὸς, ἐπι- 2
 πέφυκε δὲ οἱ ἐλαίη), ὅσοι δὲ παῖδες τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τινα εἰλίξαν-
 τες τῶν τριχῶν προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆμα. αὗται μὲν δὴ ταύτην
 τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δῆλον οἰκητόρων, φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τὴν 35
 15 Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὠπιν εἰσάγοντας παρθένους ἐξ Ὑπερβορέων, κατὰ τοὺς
 αὐτοὺς τοὺτους ἀνθρώπους πορευομένας ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον ἔτι πρότερον
 Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδόκης. ταύτας μὲν νυν τῇ Εἰλειθυῇ ἀποφερούσας 2
 ἀντὶ τοῦ ὠκντοκόν τὸν ἐτάξαντο φόρον ἀπικέσθαι, τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ
 τὴν Ὠπιν ἅμα αὐτοῖσι τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι καὶ σφι τιμὰς ἄλλας
 20 δεδοσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας ἐπονομαζούσας 3
 τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι Ὠλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε, παρὰ δὲ
 σφέων μαθόντας νησιώτας τε καὶ Ἴωνας ὕμνέειν Ὠπὶν τε καὶ Ἀργὴν

AB C TM P(p) DR SV

1 ὑποδέκεσθαι **DRSV** | τοὺς σούρους (σ e prisco spiritu aspero ad vocem expli-
 candam superimposito nasci poterat) **DRSV** || 2 ἐνδεδεμένα **M** Ald. | τοῖς πλησιο-
 χώροις secundum Scaligeri notam in bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26 τοῖσι πλησι-
 οχώροις Wesseling Hude fortasse recte, sed v. GEL s. v. ἐπισκῆπτω (idem subiectum
 habent ποιεύμενους et κελεύοντας, sc. τοὺς φέροντας) || 3 σφέα **DRSV**, v. gramm.
 meam 106 (σφέας ad πλησιοχώρους spectat) || 5 Θρηήσας **SV** Θρηήσας **ABCTM** ||
 6 θύωσι **DRSV** || 7 ἐχούσας] θνούσας **PDRSV** vocem quae ipsorum mente de-
 fuit vel exciderat variis supplere modis temptabant librarii; ad ellipsin vel potius
 brachylogiam cf. Kuehner-Gerth II 564 qui e nostro VIII 80, 1 laudat (ellipsin
 vocis ποιεύμενοι) et VIII 142, 3 (ellipsin vocis αἰτίους); delevi; proposuerant ἐρ-
 δοῦσας Eldike, (ἐπι)τελεύσας Reiske | μὲν om. **ABCTM** | οἶδα ταύτας **PDRSV** ||
 8 τῇσι² τοῖσι **T** | τελευτησάσι **T** | τελευτήσαν ut vid. **M** | τελευτησάσας **RV** || 9 Δη-
 λείων **M** | αἱ μὲν - 12 Δηλίων haplogr. om. **T¹M** || 10 ἀποτεμνόμεναι καὶ **RV**
 ἀποτεμνόμεναι τὸν **T²** || 11 ἰόντι **T²DRSV** || 12 ἐλαία **ABC** ἐλαία **Pp** | ὅσοι] οἱ
TPDRSV || 13 τιθεῖσι **ABCTMP** || 14 τιμὴν] τὴν τιμὴν **TMPDRSV** om. **S** | Δη-
 λίων **C** | οἱ αὐτοὶ οὗτοι] αὐτοὶ **C^{ac}P^{ac}DRSV** οἱ αὐτοὶ **C^cTMP^cp** Ald. | τὴν] τὸν **R** ||
 15 Ἀργὴν **TM** || 17 Λαοδόκης **AB** | Εἰλιθυῇ **D¹** Εἰλιθυῇ **ABC** Εἰληθυῇ **M**
 Ald. || 18 Ἀργὴν **TM** Ald. || 19 τὴν om. **ABCTM** | αὐτῇσι τῇσι θεοῖσι propos.
 Legrand || 21 Ὠλὴν (litteris ἦν manu secunda additis) **D** Ὠλὴν* **R** | Λύκιος
 ἀνὴρ **PDRSV** || 22 Ἀργὴν **TM** Ald.

- ονομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας (οὗτος δὲ ὁ Ὀλῆν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς
παλαιούς ὕμνους ἐποίησε ἐκ Λυκίης ἐλθὼν τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ),
4 καὶ τῶν μηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν σποδὸν ταύτην ἐπὶ τὴν
θήκην τὴν Ὠπιὸς τε καὶ Ἀργῆς ἀναισιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θήκη
αὐτέων ἐστὶ ὀπισθε τοῦ Ἀρτεμισίου, πρὸς ἧῷ τετραμμένη, ἀγχοτάτω 5
τοῦ Κηίων ἱστυητορίου.
- 36 Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ εἰρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον
τοῦ λεγομένου εἶναι Ὑπερβορέου οὐ λέγω [λέγων, ὥς τὸν οἰστὸν περιέφερε
κατὰ πᾶσαν γῆν οὐδὲν σιτεύμενος]. εἰ δὲ εἰσι ὑπερβόρειοί τινες ἀνθρώποι,
2 εἰσι καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι. γελῶ δὲ ὁρῶν γῆς περιόδους γράψαντας πολ- 10
λοὺς ἤδη καὶ οὐδένα νόον ἔχοντα ἐξηγησάμενον· οἱ Ὠκεανὸν τε ῥέοντα
γράφουσι πέριξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὥς ἀπὸ τόρνου, καὶ τὴν
Ἀσὴν τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσῃν. ἐν ὀλίγοισι γὰρ ἐγὼ δηλώσω μέγαθός
τε ἐκάστης αὐτέων καὶ οἷη τίς ἐστὶ ἐς γραφὴν ἐκάστη.
- 37 Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν τὴν Εὐρυθρήν 15
καλεομένην· τουτέων δ' ὑπεροικέουσι πρὸς βορέην ἄνεμον Μῆδοι, Μήδων
δὲ Σάσπειρες, Σασπειρῶν δὲ Κόλχοι κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορήνῃν θάλασ-
σαν, ἐς τὴν Φᾶσις ποταμὸς ἐκδιδοί. ταῦτα τὰ τέσσαρα ἔθνηα οἰκέει ἐκ
38 θαλάσσης ἐς θάλασσαν. ἐνθεῦτεν δὲ τὸ πρὸς ἐσπέρας ἅκται διαφασίαι

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust. Dion. 31: v. ad 13, 1 || 9s. Schol. Apoll. Rh. II 675 Ὑπερβορέους μὴ εἶναι
τελέως φησὶν Ἡρόδοτος, ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοί τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι.
Strabo quoque (61) se refert ad locum || 11 Eust. Dion. 41 Ἡρόδοτος οὐκ ἀποδέχ-
ται τοὺς γράφοντας τὸν Ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς. ib. 1 τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ Ὠκε-
ανοῦ περιέχεσθαι οὐκ ἀληθές ἐστι, καθὰ καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ λέγοντι μὴ ἀποδέχεσθαι
τοὺς λέγοντας κυκλοτερέα τὴν γῆν ὥς ἀπὸ τόρνου

1 τε om. M | 6 om. R | Ὀλῆν CTP et aliquot alii || 2 ἐλθὼν om. B || 3 σποδὸν
(ut vid.) MS ἐποδον A¹B¹ || 4 τὴν] τῆς DRSV | Ἀργίος M Ald. || 5 ἀγχοτάτη
DRSV || 6 Κήων RSV | ἐστιητορίου D¹ ἐστιητορείου D² ἐστικτορίου RSV ||
7 καὶ om. M | Ὑπερβορέω A¹B¹CTM || 8 λέγων — 9 σιτεύμενος seclusi | λέγων
del. Reiske et edd. plurimi λέγοντα propos. Schweighaeuser | ἰστὸν T¹ || 9 τὴν
γῆν TMPp Ald. Eust. codd. quidd. | σιτεύμενον TM cf. Eust. || 10 ὁρέων vel
ὄρεων PDRSV ὁρων AB ὄρων M Ald. || 11 ἔχοντα Weber SIFC 17, 1936,
261 ss.: καὶ οὐδένα ἐξηγησάμενον numero singulari pro γράψαντας πολλοὺς plurali
adhibito inter se est coniungendum et νόον οὐδένα pendet ab ἐξηγησάμενον ἔχον-
τες T ἔχοντας cett. ἐχόντως Dobraeo duce Stein Hude | οἷ] ὄν C || 12 τὴν τε
γῆν M Ald. τῆς γῆς Eust. || 13 ποιεύτων R ποιεύσι M Ald. ποιεύνται propos.
Legrand | ὀλίγω SV || 14 ὅση τέ ἐστι ABCTM an ὥς οἷη τέ ἐστι scribendum? ||
15 initio capitis aliquid periisse existimabat Stein Ἀσὴν supplendum censuit
Schweighaeuser || 16 τούτων ABCTMP, v. praef. XIX | βορέω ἀνέμον DRSV ||
17 Σάπειρες Σαπειρῶν TMP¹RSV Σάσπειρες Σασπειρῶν P²p cett. || 18 τὰ om. AB
CTMP | τέσσαρα ABCTP || 19 ἐσπέρας MDRSV

ἀπ' αὐτῆς κατατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγγήσομαι. ἔνθεν μὲν 2
 ἡ ἀκτὴ ἢ ἑτέρη τὰ πρὸς βορρην ἀπὸ Φάσιος ἀρξαμένη παρατίθεται ἐς
 θάλασσαν παρὰ τε τὸν Πόντον καὶ τὸν Εὐλάσποντον μέχρι Σιγείου τοῦ
 Τρωικοῦ, τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ αὐτὴ ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μυριανδικοῦ κόλπου
 5 τοῦ πρὸς Φοινίκην κειμένον τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι Τριοπίου ἄκρης.
 οἰκίει δ' ἐν τῇ ἀκτὴ ταύτῃ ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ 39
 ἑτέρα τῶν ἀκτέων, ἡ δὲ δὴ ἑτέρα ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη παρατίθεται ἐς
 τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, ἡ τε Περσικὴ καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη Ἀσ-
 συρίη καὶ ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίης Ἀραβίη· λήγει δὲ καὶ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ
 10 μὴ νόμῳ) ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Λαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώ-
 ρυχα ἐσήγαγε. μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ Περσέων χῶρος πλατὺς καὶ 2
 πολλὸς ἐστὶ, τὸ δ' ἀπὸ Φοινίκης παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ
 αὕτη παρὰ τε Συρίην τὴν Παλαιστίνην καὶ Αἴγυπτον, ἐς τὴν τελευτᾷ, ἐν
 <τε> τῇ ἔθνεα ἐστὶ τρία μούνα. ταῦτα μὲν ἀπὸ Περσέων τὰ πρὸς ἐσπέρας 40
 15 τῆς Ἀσίας ἔχοντά ἐστι, τὰ δὲ κατόπερθε Περσέων καὶ Μήδων καὶ Σα-
 σπειρών καὶ Κόλχων τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα, ἔνθεν μὲν
 ἡ Ἐρυθρὴ παρήκει θάλασσα, πρὸς βορρᾶν δὲ ἡ Κασπίη τε θάλασσα καὶ
 ὁ Ἀράξης ποταμὸς ῥέων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς 2
 οἰκίεται ἡ Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἦδη πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει
 20 οὐδεὶς φράσαι, οἷον δὴ τι ἐστί. τοιαύτη μὲν καὶ τοσαύτη ἡ Ἀσίη ἐστί, ἡ δὲ 41
 Λιβύη ἐν τῇ ἀκτὴ τῇ ἑτέρῃ ἐστί, ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη ἦδη ἐκδέκεται·
 κατὰ μὲν νυν Αἴγυπτον ἡ ἀκτὴ αὕτη στενὴ ἐστί, ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θα-
 λάσσης ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν δέκα μυριάδες εἰσὶ ὀργυιέων, αὗται

AB C P(p) TM DR SV

2 ἡ ἀκτὴ ἑτέρη M | τὸ DRSV | εἰς D¹RV || 3 Συρίον A¹BC litterae i alterae
 litt. ei supraser. A man. post. || 4 νότον MRSV | αὕτη hapl. om. DRSV | Μα-
 ριανδικὸν RSV Μαριανδυνὸν AB Μαριανδυνῶν CP Μαριανδυνῶν Tmp Ald.
 Μυριανδρικοῦ Wesselingio duce Stein || 5 Φοινίκην MDRSV | τὰ del. Legrand ||
 7 παρατίθεται τὸ ἐς DRSV παρατετίθεται τὸ ἐς visum est Hudio scriptum in
 cod. V (e παρατίθεται an sit ortum dubito) || 8 ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη ἡ P ἀπὸ
 ταύτης ἐκδεχομένη ἡ p ἀπὸ ταύτης ἐκδεδομένη ἡ DSV ἀπὸ ταύτης ἐκδο-
 μένη ἡ R || 9 τῆς om. ABCPTM | ἡ Ἀραβίη ABCPT | καὶ² om. ABCPTM |
 αὕτη PMRSV || 10 εἰς¹ M | τὸν¹ om. PMDRSV || 11 εἰσήγαγε M | ἀπὸ - 12 Φοι-
 νίκης haplogr. om. B¹ || 11-12 πλατὺς καὶ πολλὸς] πολὺς T¹ πολὺς καὶ πλα-
 τὺς M || 13 παρὰ - Παλαιστίνην] Συρίην τὴν παρὰ τὴν Παλαιστίνην M Ald. ||
 14 τε addidi; quae praecedunt παρὰ - τελευτᾷ secl. Stein in ed. ad usum scho-
 larum conscripta, ut ἐν τῇ et ἡ ἀκτὴ αὕτη melius cohaereant | ἐσπέρας MDRSV ||
 15 ἐστὶ om. ABCTM | Σαπειρών TMRSV || 16 ἡέλιον DRSV || 17 πρὸς - θά-
 λασσα haplogr. om. ABCTM || 18 ῥέων A¹ | ἡέλιον DRSV || 19 ἡ om. ABCTM |
 ἔρημον M ῥῆμον Ald. | τὸ πρὸς τὴν ἔω ABCPTM || 20 ἡ¹ om. C || 21 τῇ ἀκτὴ
 om. SV || 22 ἡ αὕτη ἀκτὴ TM | στενὴ ἐστὶ p DRSV ἐστὶν ἢ ἐστὶν CT ἐστὶ ἢ
 ἐστὶ AB ἐστὶ στενὴ P^{ac} signis β et α his vocibus superimpositis ordinem
 mutavit P^c

δ' ἂν εἶεν χίλιοι στάδιοι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στενωτοῦ τούτου κάρτα πλατέα
 τυχάνει ἑοῦσα ἢ ἀκτὴ, ἥτις Λιβύῃ κέκληται.

42 Θωμάζω ὧν τῶν διονυρισάντων καὶ διελόντων Λιβύην καὶ Ἀσίην καὶ
 Εὐρώπην (οὐ γὰρ σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτῶν ἐστί), μήκει μὲν γὰρ
 παρ' ἀμφοτέρως παρήκει ἡ Εὐρώπη, εὖρεος δὲ πέρι οὐδὲ συμβάλλειν 5
 ἀξίῃ φαίνεται μοι εἶναι.

2 Λιβύῃ μὲν γὰρ δηλοῖ ἐωντὴν ἑοῦσα περὶ ὅρουτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς
 τὴν Ἀσίην οὐρίζει, Νεκῶ τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως πρῶτον, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν, καταδέξαντος, ὃς ἐπέιτε τὴν διώρυχα ἐπαύσατο οὐρύσσων τὴν ἐκ
 τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας ἀνδρας 10
 πλοίοισι, ἐντειλάμενος ἐς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακλέων στηλέων διεκπλέειν,

3 ἕως ἐς τὴν βορητὴν θάλασσαν καὶ οὕτως ἐς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. ὁρη-
 θέντες ὧν οἱ Φοίνικες ἐκ τῆς Εὐρυθρῆς θαλάσσης ἐπλεον τὴν νοτιὴν θά-
 λασσαν· ὅκως δὲ γίνοιτο φθινόπωρον, προσίσχοντες ἂν σπεῖρεσκον τὴν
 γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες γινοίαιτο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμ- 15
 4 τον· θεωρίσαντες δ' ἂν τὸν σίτον ἐπλεον, ὥστε δύο ἐτέων διεξεληθόντων

τρίτῳ ἔτει κάμψαντες Ἡρακλέας στήλας ἀπίκοντο ἐς Αἴγυπτον. καὶ ἔλεγον
 (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά, ἄλλω δὲ δή τε), ὥς περιπλῶντες τὴν Λιβύην τὸν ἥλιον
 43 ἔσχον ἐς τὰ δεξιὰ. οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ Καρχηδό-
 νιοι εἰσι οἱ λέγοντες, ἐπεὶ Σατάσπης γε ὁ Τεάσπιος ἀνὴρ Ἀχαιμενίδης 20
 οὐ περιέπλωσε Λιβύην ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεμφθεὶς, ἀλλὰ δείσας τό τε μῆκος
 τοῦ πλόου καὶ τὴν ἐρημίην ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε τὸν ἐπέταξέ οἱ

2 ἡ μήτηρ ἀεθλον. θυγατέρα γὰρ Ζωπύρον τοῦ Μεγαβύζου ἐβίβαστο παρ-
 θένον· ἔπειτα μέλλοντος αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκοιοπιεῖσθαι

AB C TM P(p) DR SV

15 s. Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θεωρισμὸν ἀντὶ τοῦ 'ἀμμήτον'. Ἡρόδοτος τε-
 τάρτῳ

1 δ' om. DRSV | τὸ] τὰ B || 2 ἡ om. TM Ald. || 3 θωυμάζω CMP | διορισάν-
 των καὶ διελόντων T | διακρινάντων καὶ διαχωρισάντων M | καί²] τε καὶ PRSV ||
 4 μικρὰ DRSV | αὐτέων MPDRSV | ἐστί] εἰσὶ M || 4.5 γὰρ παρ' AB CTMP^mp
 γὰρ P¹ cett. || 5 οὐ DRSV | συμβάλλειν DRSV || 7 οὐσαν C | οὐσα AB an par-
 tic. delendum et περιόρουτον scribendum? αὕτη pro ἐωντὴν scrib. Legrand; ad con-
 structionem v. Schwyzer-Debrunner 397 || 8 βασιλέως CT || 9 καταδείξαντος M ||
 10 ἔχουσαν ABCTM || 11 Ἡρακλήων M Ald. | στηλῶν T om. SV | ἐκπλέειν AB
 CTMP || 12 ἕως del. Powell | εἰς RV | βορείην DRSV || 13 οἱ om. C | Εὐ-
 ρυθρῆς T | Εὐρυθρῆς καλουμένης M Ald. || 14 δὲ om. R | γένοιτο M Ald. | προσσχόν-
 τες AB | προσσχόντες CTMP || 15 γινοίαιτο CTMP | τὸν om. DRSV | ἀμμήτον AM
 Ald. cf. Antiatt. || 16 δ' om. C || 17 Ἡρακλῆας M Ald. || 18 δὴ om. PDRSV |
 τὴν om. DRSV || 20 ἐπὶ R | Τεάσπειος RSV || 22 ἐπιτέλεσε RV || 23 Μεγαβύζου
 ABCTMPRSV | παρθένον ἐβίβαστο DRSV || 24 αὐτοῦ om. C

ὁπὸ Εἰρξέω βασιλέως ἡ μήτηρ τοῦ Σατάσπεως ἐοῦσα Δαρειὸν ἀδελφεὴν
 παρητήσατο φάσα οἱ αὐτὴ μέσω ζημὴν ἐπιθήσειν ἢ περ ἐκείνων. Λιβύην ³
 γὰρ οἱ ἀνάγκη ἔσσεσθαι περιπλῶειν, ἐς δ' ἂν ἀπίκηται περιπλέων αὐτὴν
 ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Εἰρξέω ἐπὶ τούτοις ὁ Σατά-
⁵ σπης ἀπικόμενος ἐς Αἴγυπτον καὶ λαβὼν νέα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων
 ἔπλεε ἐπὶ Ἡρακλέας στήλας, διεκπλώσας δὲ καὶ κάμψας τὸ ἀκρωτήριον ⁴
 τῆς Λιβύης, τῷ οὐνομα Σολόεις ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην, περήσας δὲ
 θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μῆσι, ἐπεῖτε τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, ἀπο-
 στρέψας ὀπίσω ἀπέπλεε ἐς Αἴγυπτον. ἐκ δὲ ταύτης ἀπικόμενος παρὰ ⁵
¹⁰ βασιλέα Εἰρξέα ἔλεγε σφεας τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους μικροὺς παρα-
 πλέειν ἐσθῆτι φοινικίῃ διαχρωμένους, οἱ ὅκως σφεῖς καταγοῖατο τῇ
 νηὶ, φεύγεσκον πρὸς τὰ ὄρεα καταλείποντες τὰς πόλεις. αὐτοὶ δὲ ἀδικεῖν
 οὐδὲν [ἐσιόντες, βρωτὰ δὲ μούνα ἐξ αὐτῶν λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ περιπλῶ- ⁶
 σαι Λιβύην παντελῶς αἷτιον τόδε ἐλέγετο]· τὸ πλοῖον τὸ πρόσω οὐ δυνατόν
¹⁵ ἔτι εἶναι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχυσθαι. Εἰρξῆς δὲ οὐ οἱ συγγνώσκων λέ-
 γειν ἀληθέα, οὐκ ἐπιτελέσαντά γε τὸν προκείμενον ἀεθλον ἀνεσκολόπισε
 τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατάσπεως εὐνοῦχος ἀπέδωκε ⁷
 ἐς Σάμον, ἐπεῖτε ἐπύθετο τάχιστα τὸν δεσπότηα τετελευτηκότα, ἔχων
 χρήματα μεγάλα, τὰ Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα
²⁰ ἐκὼν ἐπιλήσομαι.

AB C TM P(p) DR SV

16 s. Thom. Mag. 120 (s. v. ἐπίτιμος) Ἡρόδοτος ἐν τῇ δ'· ἀνεσκολόπισε — ἐπιτιμῶν

1 βασιλέως C | Σατάσπεως D Σατάσπης M Σατανάσπεως V | οὔσα ABCT ||
² παρητήσατο DRV, v. gramm. meam 151 || 3 περιπλῶειν C περιπλέων M |
 ἀπίκηται ABCTM || 3–4 ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον περιπλέων αὐτὴν M || 4 Σατάσπης M
 Ald. || 6 ἐπὶ παρ' ABCTM | ἀκρωτήριον BD¹ || 7 Σολόεις M Ald. | μεσαμβρίην
 AB | περήσας A^{ac} πρήσας C || 8 μῆνεσι(ν) DRSV | πλέονος AB¹ || 10 Εἰρξέην
 ABCTM | σφέας C φάς ABCTMP, cf. gramm. meam 105s.; accusativi σφέας cum
 infinitivo παραπλέειν constructio infinitivo cum nominativo coniuncto (αὐτοὶ ἀδι-
 κέειν 12) ea de causa continuatur, quod pronomen αὐτοῦς reflexiva vi carens, si in
 accusativo casu esset positum, ad 'parvos homines' fuisset referendum | προσό-
 τατα (ut vid.) SV || 11 φοινικίῃ D | χρωμένους DRSV χρομένους Pp | σφίσι D ||
¹² οὐρεα ABCTMPD² | καταλείποντες PRSV λείποντες ABCTM | πόλεις B CT
 πόλιας MPDRSV || 13 ἐσιόντες — 14 ἐλέγετο seclusi haec indicans posteriore
 aetate esse inserta, ut τὸ ἀδικεῖν (quod 'iniuria per nefas commissa, scil. erga par-
 vos homines' intellegebatur) explicaretur, at ἀδικεῖν hic 'iusto imperio minus ob-
 temperare' significat, cuius rei excusatio 'vis maior' (οὐ δυνατόν) affertur; inter-
 polationem comprobare videntur etiam aliquae a dialecto abhorrentes formae in
 codd. transmissae | ἐσίνοντες p σίνοντες ABCTMP^{ms} | βρωτὰ πρόβατα P^{ms}p
 DRSV | αὐτέων PDRSV || 14 ἐλέγετο ABCMP^cp ἔλεγε P^{ac} cett. | τὸ² om. M ||
¹⁵ ἔτι εἶναι] ἔτι ABCTM ἔστιν εἶναι RSV | ἐνίσχυσθαι MR | οἱ οὐ PDRSV
 λέγειν om. M || 16 γε Reiske τε codd. || 17 Σατανάσπεως V || 20 ἐπιλήσομαι
 ABCTM

- 44 Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν — ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται — τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι, τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα
- 2 Καρυανδέα. οἱ δὲ ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυνῆς 5 γῆς ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἥῳ τε καὶ ἡλίον ἀνατολὰς ἐς θάλασσαν, διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες τριηκοστῷ μνηὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χώρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρό- 3 τερον εἶπα, ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέφατο Δαρεῖος καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο. οὕτως 10 καὶ τῆς Ἀσίας πλὴν τὰ πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὅμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ.
- 45 Ἡ δὲ Εὐρώπῃ πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη οὔτε τὰ πρὸς ἡλίον ἀνατέλλοντα οὔτε τὰ πρὸς βορέην, εἰ περιόρουτός ἐστι· μήκει δὲ 2 γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρας παρήκουσα. οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτεν 15 μὴ ἐούση γῇ οὐνόματα τριφάσια κεῖται ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, καὶ οὐρίσματα αὐτῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμὸς ἐτέθη καὶ Φᾶσις ὁ Κόλ- χος (οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν τὸν Μαίητην καὶ Πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια λέ- γουσι), οὐδὲ τῶν διουρισάντων τὰ οὐνόματα πυνθέσθαι καὶ ὅθεν ἔθεντο τὰς 3 ἐπωνυμίας. ἤδη γὰρ Λιβύῃ μὲν ἐπὶ Λιβύης λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν 20 Ἑλλήνων ἔχειν τὸ οὔνομα γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσίῃ ἐπὶ τῆς Προ-

AB C P(p) TM DR SV

T 15ss. Eust. Dion. 7 Ἡροδότου εἰπόντος, ὅτι τῇ γῇ μὲν οὐση τριφάσια κεῖνται ὀνόματα ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν. ib. 270 Ἡρόδοτος φησι τὰ τρία τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν λέγων, ὅτι Λιβύῃ μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσία ἀπὸ τῆς Προμηθέως μητρὸς ἐπονομάζεται, Λυδοὶ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀπὸ Ἀσίῳ τοῦ Ἄττος καλεῖσθαι φασιν αὐτήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σάρδεσι φυλὴ τις καλεῖται Ἀσιάς· ἡ δὲ Εὐρώπη δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαβεῖν τὸ ὄνομα. Procop. bell. Goth. IV 6 καὶ μοι οὐκ ἀπὸ καιροῦ ἔδοξεν εἶναι αὐτὰ τοῦ Ἡροδότου τὰ γράμματα τῷ λόγῳ ἐνθεῖναι ὥδε πῇ ἔχοντα· οὐδὲ ἔχω — τὰ Κιμμέρια λέγουσιν

2 δς] ὡς RV | πάντων ποταμῶν TMDRSV || 3 ἐσδιδοῖ RV | πλοίοισι πέμπει TM || 4 ἄλλοισι DRSV | ἀληθινήν M Ald. | καί² om. ABC || 5 Καρύρου R Κασπατύρου DSV | Πακτυνῆς ABCPT Πλατυνῆς M, cf. III 93, 1 et v. gramm. meam 99s. || 6 τὸν ποταμὸν DRSV | ἡλίον om. M || 7 τριηκοστῷ M || 9 περιπλῶν RV || 10 οὗτος CTM || 11 ἡέλιον DRSV | τὰ om. DRSV || 12 παρεχομένη CTM || 13 δὲ δὴ PDSV || 14 ἡέλιον DRSV | βορέην AB || 15 συμβαλέσθαι C | ἐπ' ὅτεν] ἀπὸ τοῦ Procop. || 16 κέεται CPTDRS καίεται V καίεται Procop. ^{αὐτῇ} κέηται ut vid. M | γυναικῶν om. M || 17 αὐτῇσι DRSV γυναικῶν M αὐτῇ Procop. rell. | ἐτέθη om. SV || 18 ποταμὸν καὶ Μαίωτιν Procop. || 19 διουρισάντων TM || 20 ἐπωνυμίας A¹ | ἐπὶ ABCP²pT ἀπὸ Eust. P¹ rell. || 21 ἐπὶ ABC P²pT ἀπὸ Eust. P¹ rell.

μηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ
 οὐνόματος Ἄνδοι φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ τοῦ Κότυος τοῦ Μάνεω κεκλησθαι
 τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προμηθέος Ἀσίης, ἐπ' ὅθεν καὶ τὴν ἐν Σάρδισι
 φυλὴν κεκλησθαι Ἀσιάδα. ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη, οὔτε εἰ περὶ ὅρουτός ἐστι, γι- 4
 νώσκεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων, οὔτε ὁκόθεν τὸ οὐνομα ἔλαβε τοῦτο,
 οὔτε ὅστις οἱ ἦν ὁ θέμενος φαίνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίας φήσομεν
 Εὐρώπης λαβεῖν τὸ οὐνομα τὴν χώραν· πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνώνυμος
 ὥσπερ αἱ ἑτεραι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίης τε φαίνεται ἐοῦσα καὶ οὐκ 5
 ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, ἥτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη καλεῖται, ἀλλ'
 10 ὅσον ἐκ Φοινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Λυκίην. ταῦτα μὲν νῦν
 ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι αὐτῶν χρησόμεθα.

II

Ὁ δὲ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο ὁ Δαρεῖος, χωρέων πα- 46
 σέων παρέχεται ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνηα ἀμαθέστατα· οὔτε γὰρ ἔθνος
 τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης περὶ οὔτε ἀνδρα

AB C TM P(p) DR SV

T 12ss. Eust. Dion. 669 οὗ μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος λέγων, ὅτι ὁ Εὐξείνιος πα-
 ρέχεται ἔθνη ἀμαθέστατα, καὶ ἐξ οὐδενὸς τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγε-
 ται παρὲς τοῦ Σκυθικοῦ, ὅθεν ὁ Ἀνάχασις

2 Eust. Dion. 620 Ἰωνικῶς Ἀσίῳ, ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ εὑρεται || 14s. Hero-
 dian. Cram. Anecd. Ox. I 379s. παρέξ· . . . οὐκ ἐστὶ πρόθεσις, ἀλλ' ἐπίρρημα βαρύ-
 τονον, ἀφ' οὗ χωριστικὸν ἐπίρρημα οἱ παρὰ Ἡροδότῳ ἐποίησαν . . . οὕτως ἔχει . . .
 τὸ παρ' Ἡροδότῳ· οὔτε ἄνδρα λόγιον οἶδαμεν γενόμενον παρὲς τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους
 καὶ Ἀναχάσιος. id. Pliaca pros. ad I 7 (p. 63 Lentz) τὸ παρὲς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ
 δύο μέρη λόγον ἐστὶ καὶ ἐγκλίονται αἱ δύο προθέσεις· . . . Τυρανίων δὲ ἐν μέρος
 λόγον ἤκουσεν, ἢ ἡ ἐπίρρημα, καὶ βαρύνει, καὶ ἔχει λόγον ὡς Ἡρόδοτος ἐν δ'· πά-
 ρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνος. id. monad. I 25 (p. 931s. Lentz) πάρεξ· οὐδὲν εἰς ἐξ ἐπίρ-
 ρημα βαρυνόμενον ἐκ δύο προθέσεων συνεστηκός, ὅπερ καὶ γενικῇ θέλει συντάττε-
 σθαι, ἀλλὰ μόνον τὸ πάρεξ· . . . ὃν τρόπον καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ ἐφη· πάρεξ
 τοῦ τε Σκυθικοῦ ἔθνος

1 γυναικός] cf. Eust. || 2 ονόματος M Ald. | ἐπὶ ABCTP²p ἀπὸ Eust. P¹
 rell. | Ἀσέω TM Ald. | τοῦ Βόττος RSV om. cod. Vat. gr. 122 Valla τοῦ Ἄντος
 Eust. | Μάνεω D | κεκλησθαι B || 3 ἐπὶ ABCTP²p ἀπὸ Eust. P¹ rell. | ἀπό-
 τεον ABCTMP cf. Eust. | Σάρδι M || 4 φυλακὴν R | καλεῖσθαι M κεκλησθαι V^c |
 δὴ om. M | οὐδ' ABC TM || 6 Συρίας A¹ BCTM τ supraser. A² || 7 τῆς χώ-
 ρης C^{ac} || 8 αἱ om. DRSV || 9 τὴν om. PDRSV || 10 καὶ ἐκ Κρήτης M | Λιβύην
 TMSV Λυκίην C^{ac} || 11 αὐτέων MDRSV quod Stein praetulit in ed. in usum
 scholarum confecta ὀνόμασι vel sim. post νομιζομένοισι excidisse et αὐτέων pro
 τῶν γέων dici censens || 12 ad divisionem libri cf. praef. LVII ss. | δ³ om. MPD
 RSV || 12, 13 παρέων παρέχεται A^{ac} corr. A¹ || 13 οὐδὲν TM || 14 προβαλέσθαι V
 παραβαλέσθαι TM Ald.

- λόγιον οἶδαμεν γενόμενον πάρεξ τοῦ Σκνθικοῦ ἔθνεος καὶ Ἀναχάρσιος.
 2 τῷ δὲ Σκνθικῷ γένει ἔν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπηίων προηγμάτων
 σοφώτατα πάντων ἐξεύρηται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγμαι.
 τὸ δὲ μέγιστον οὕτω σφι ἀνεύρηται ὥστε ἀποφνεῖν τε μηδένα ἐπελθόντα
 ἐπὶ σφέας, μὴ βουλομένους τε ἐξευρεθῆναι καταλαβεῖν μὴ οἶόν τε εἶναι.
 3 τοῖσι γὰρ μήτε ἄστεα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ φερέοικοι πάντες
 ἔωσι, ἐόντες ἱπποτοξόται ζῶντες τε μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων,
 οἰκήματά τε σφι ἢ ἐπὶ ζευγέων — κῶς οὐκ ἂν εἴησαν οὔτοι ἄμαχοι τε καὶ
 47 ἀποροι προσμίσγειν; ἐξεύρηται δέ σφι ταῦτα τῆς τε γῆς ἐούσης ἐπιτη-
 δέης καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφι συμμάχων· ἢ τε γὰρ γῆ ἐούσα πεδιάς
 αὕτη ποιῶδης τε καὶ εὐνδρός ἐστι, ποταμοὶ τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ πολλῷ
 2 τεῷ ἀριθμὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διωρῶχον. ὅσοι δὲ ὀνομαστοὶ τέ
 εἰσι αὐτῶν καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, τούτους ὀνομανέω· Ἴστρος
 μὲν πεντάστομος, μετὰ δὲ Τύρης τε καὶ Ὑπανίς καὶ Βορυσθένης καὶ Παν-
 τικάκης καὶ Ὑπάκνρις καὶ Γέρρος καὶ Τάναϊς.
 48 ῥέουσι δὲ οὔτοι κατὰ τάδε· Ἴστρος μὲν ἐὼν μέγιστος ποταμῶν πάντων,
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωντῷ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος,
 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκνθικῇ ῥέων κατὰ τοιόνδε μέγιστος
 2 γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἶδε οἱ μέγαν
 αὐτὸν ποιεῦντες· διὰ μὲν γε τῆς Σκνθικῆς χώρας πέντε μόνοι ῥέοντες, τὸν
 20 τε Σκύθαι Πόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ Πυρετόν, καὶ ἄλλος Τιάραντος

AB C TM P(p) DR SV

1 λόγιον ABCTM Herodian. λόγιμον PDRSV ἑλλόγιμον fort. recognoscas ex Eust. | λεγόμενον PDRSV | τοῦ] v. quae ex Herodiano laudavimus, fort. τοῦ τε recognoscendum ex illo, π. μον. λέξ. α' || 4 δὲ om. CDRSV | ἀποφνεῖν M Ald. ἀποφνεῖν PDRSV | ἀπελθόντα DRV || 6 φερέοικοι DRSV || 6—7 πάντες ἔωσι ἐόντες 'sed quasi sciuri sunt omnes' (propter pernicitatem eorum dicitur et ad efugendum agilitatem, pace Schwyzer Gr. Gramm. I 441) | ἐόντες πάντες ἔωσι AB CTMP || 7 ζῶντες PTM ζῶντες C | τε om. ABCTMP | ἄρον P¹DRSV ἀρότρον TM Ald. ἀρότρον P²p cett. || 9 προσμίσγειν MDRV || 10 σφίσι DRSV | γῆ om. C || 11 ποιῶδης M Ald. | ἐνδρός ἐστι D ἐνδρός RSV || 12 τεῷ] τε AB τι CTM | ὀνομαστοὶ CPDRSV οὐ ὀνομαστοὶ M || 13 αὐτέων M Ald. | πρὸς πλωτοὶ ABTM | ὀνομανέω MDRV || 14 καὶ Ὑπανίς — 15 καὶ Ὑπάκνρις om. M | Παντικάκης A Παντηκάκης D¹ || 15 Γέρρος DRSV | Τάναϊς D || 16 δὲ οὔτοι] γὰρ οἶδε ABCTMP | inter μέγιστος et ποταμῶν lacunam statuerunt Scaliger et Dobraeus in notis Cantabrigiensibus bibl. univ. Oo. I. 59 et Pp. VI. 26 | πάντων ποταμῶν M ποταμῶν πάντων DRSV || 19 ἐσδιδόντων RSV, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. 1884, 24 | δέ] δὴ Stein | οἶδε om. DRSV || 20 ποι-
 ἐόντες ABTM | μὲν γε] μὲν V μὲν τοι S | μόνοι Valckenaer μὲν οἱ codd. με-
 γάλιοι Koenio duce Legrand collato 49, 1 || 21 Πόρατα PDRSV | Τισάραντος B¹C
 Τισαραντός TM Ti in fine versus litteris σα manu poster. additis et *ραντος in
 initio versus A

καὶ Ἀραρός τε καὶ Νάπαρις καὶ Ὀρδησσός (ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν 3
ποταμῶν μέγας καὶ πρὸς ἡῶ ῥέων ἀνακοινοῦται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ
δεύτερος λεχθεὶς Τιάραντος πρὸς ἐσπέρην τε μᾶλλον καὶ ἐλάσσων, ὁ δὲ
δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ὀρδησσός διὰ μέσον τούτων ῥέοντες
5 ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἰστρὸν)· οὗτοι μὲν αὐθιγενεές Σκυθικοὶ ποταμοὶ 4
συμπληθύνουσι αὐτόν, ἐκ δὲ Ἀγαθέρσων Μάρις ποταμὸς ῥέων συμμίσγε-
ται τῷ Ἰστρῷ, ἐκ δὲ τοῦ Αἵμον τῶν κορυφῶν τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι 49
ῥέοντες πρὸς βορρὴν ἄνεμον ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄπας καὶ Αὔρας καὶ
Τίβρισι, διὰ δὲ Θρηκίης καὶ Θρηκίων τῶν Κροβύζων ῥέοντες Ἄθρης καὶ
10 Νόας καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδούσι ἐς τὸν Ἰστρὸν, ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρεος
Ῥοδόπης Σκίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον ἐκδιδού ἐς αὐτόν, ἐξ 2
Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς βορρὴν ἄνεμον Ἄγγρος ποταμὸς ἐσβάλλει ἐς τὸ πε-
δῖον τὸ Τριβαλλικὸν καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγρον, ὁ δὲ Βρόγγρος ἐς τὸν Ἰστρὸν
(οὕτω ἀμφοτέρους ἔοντας μεγάλους ὁ Ἰστρὸς δέκεται), ἐκ δὲ τῆς κατόπερθε
15 χώρης Ὀμβροικῶν Κάρπις ποταμὸς καὶ ἄλλος Ἄλπις πρὸς βορρὴν ἄνεμον
καὶ οὗτοι ῥέοντες ἐκδιδούσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης 3
ὁ Ἰστρὸς, ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι πρὸς ἡλίον δυσμέων μετὰ
Κύνητας οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ἐς
τὰ πλάγια τῆς Σκυθίης ἐσβάλλει. τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων καὶ ἄλλων 50
20 πολλῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ γίνεται ὁ Ἰστρὸς ποταμῶν
μέγιστος, ἐπεὶ ὕδωρ γε ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν ὁ Νεῖλος πλήθει ἀποκρα-

AB C TM P(p) DR SV

T 20s. Eust. Dion. 298: cf. quae ad II 33, 3 sunt laudata

1 καὶ Ἀραρός τε om. R | Ὀρδησσός MDRSV || 2 τῷ Ἰστρῷ ἀνακοινοῦται D | τῷ
Ἰστρῷ ἀνακοινοῦνται R | τῷ Ἰστρῷ ἀνακοινοῦται SV || 3 Τιάραντος PDRSV |
ἐσπέρης ABCMT | τε] τι C | ἐλάσσων D || 4 δ¹ om. RSV | δ²
om. ABCRSV | Ὀρδησσός DRSV | τουτέων M Ald. | ῥέοντες] ἰόντες AB
CTM || 5 αὐθιγενεές M | αὐθιγενεές Ald. | αὐθιγενεές V | ποταμοὶ Σκυθι-
κοὶ Pp || 7 κορυφαίων TM Ald. || 8 βορρὴν CTMP | Αὔρας] Ἄρας ut vid. M¹
Ἄρας M² | Αὔρας DRSV || 9 Τίβρισι TM Ald. | Θρηκίης C | τῶν om. DR
SV | Κροβύζων ABCT | Ἄθρης M Ald. || 10 Νόης ABCMTMP, cf. gramm.
meam 62 | Ἀτάρνης CTMP | ἐσδιδούσι DRSV | τὸν om. CP | οὄρεος CM
Pp Ald. || 11 Ῥοδόπης SV | Ῥοδόπης T | Κίος ABCMTMP, cf. Όσιον nomen
fluminis apud Thuc. II 96, 4 | μέσος ABCT | ἐσδιδούσι ABTM || 12 βορρὴν
CTMP | ἄνεμος R | Ἄγγρος M | τὸ om. ABCMTMP || 13 Τριβαλλικὸν CM | Τρι-
βαλλίων DRSV | Βρόγγρον TM, cf. Ἄγγρος (12) | Βόγγρος TM || 14 διαδέκε-
ται M Ald. || 15 Κάρπις DRSV | Ἄλπις ποταμὸς ABCT | βορρὴν CTMP ||
15–16 ῥέοντες ἄνεμον καὶ οὗτοι M Ald. | ἐσδιδούσι RSV | δὴ om. MDRSV ||
17 ἔσχατοι om. M | πρὸς A^{2ms} MPDRSV | πρὶν A¹BCT | δυσμέας M Ald. ||
18 τῆς om. ABCTM || 19 Σκυθικῆς DRSV | τουτέων DRSV || 21 ἐν πρὸς
haplogr. om. M | ἐπικρατεῖ MPDRSV

- τέει, ἐς γὰρ δὴ τοῦτον οὔτε ποταμός οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐσδιδούσα ἐς
 2 πλῆθος οἱ συμβάλλεται. ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι ὁ Ἴστρος
 κατὰ τοιοῦνδε τι, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ· τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι, ὅσος περ ἐστί,
 ὀλίγωρ τε μέζων τῆς ἐωυτοῦ φύσιος γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τοῦ χει-
 3 μῶνος πάμπαν ὀλίγωρ, νιφετῷ δὲ τὰ πάντα χρᾶται. τοῦ δὲ θέρεος ἡ χιὼν⁵
 ἡ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα ἐοῦσα ἀμφιλαφῆς τηκομένη πάντοθεν ἐσδιδού-
 ἐς τὸν Ἴστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χιὼν ἐσδιδούσα ἐς αὐτὸν συμπληθύνει καὶ
 4 ὄμβροι πολλοὶ τε καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ, ὕει γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσῳ δὲ πλεόν
 ἐπ' ἐωυτὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρεϊ ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσοῦτῳ
 τὰ συμμισγόμενα τῷ Ἴστροι πολλοπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἢ περ τοῦ¹⁰
 χειμῶνος· ἀντιτιθέμενα δὲ ταῦτα ἀντισήκωσις γίνεται, ὥστε ἴσον μὲν
 αἰεὶ φαίνεσθαι ἔοντα.
- 51 Εἷς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι Σκύθῃσί ἐστι Ἴστρος, μετὰ δὲ τοῦτον
 Τύρης, ὃς ἀπὸ βορέω μὲν ἀνέμον ὀρμάται, ἄρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης
 μεγάλης, ἣ οὐρίζει τὴν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ στό-¹⁵
 ματι αὐτοῦ κατοικηται Ἕλληνες, οἱ Τυρῖται καλέονται.
- 52 Τρίτος δὲ Ὑπανίς ποταμός ὀρμάται μὲν ἐκ τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ
 λίμνης μεγάλης, τὴν περὶ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί· καλέεται δὲ ἡ²
 λίμνη αὕτη ὀρθῶς Μήτηρ Ὑπάνιος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ Ὑπανίς
 ποταμός ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλεόν βραχὺς καὶ γλυκὺς ἔτι, ἀπὸ δὲ²⁰

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Eust. Dion. 226 ὁ Ἡρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἑαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι
 βούλεται λέγων ὅτι οὔτε κρήνη οὔτε ποταμός τις εἰς αὐτὸν ἐσδίδωσιν || 17ss. de qui-
 bus capp. 52 et 53 tractat locis et fluminibus Hdt. describit Pompon. Mela cho-
 rogr. II 4—7 hic illic e nostro hauriens. Eust. Dion. 1143 κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ
 Σκυθικός ποταμός τις ἐστὶ λεγόμενος Ὑπανίς, ἀνατέλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣτις λέ-
 γεται Μήτηρ Ὑπάνιος . . . λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι περὶ τοῦ Σκυθικοῦ τούτου ποτα-
 μοῦ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί, καὶ ὅτι κρήνη ἐκδίδωσιν εἰς αὐτὸν οὕτω πικρά, ὥστε
 κινεῖ τὸν Ὑπανίον || 19ss. Athen. 43c—d Ἡρόδοτος . . . ἐν τετάρτῃ τὸν Ὑπανίον
 φησὶν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν,
 μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλεόν πικρὸν γίνεσθαι ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης
 τινὸς πικρᾶς. cf. Stein, Vindiciarum Hdt. specimen 18. ad locum se referunt Steph.
 Byz. s. v. Ὑπανίς et Paus. IV 35, 12 et fortasse Arist. met. II 3 359b 18

1 ἐκδιδούσα D¹ A² cf. Eust. || 2 οἱ συμβάλλεται || ἐς συμβάλλεται RSV (e correc-
 tione vocis ἐκδιδούσα videtur ortum) συμβάλλεται οἱ T οἱ συμβάλλεται οἱ M
 Ald. | δέ] τε CTM | ῥέειν A^c | καὶ ἐν χειμῶνι DRSV || 4 ὀλίγον S finem vocis
 compendio notat V | μέζων C μελίων DRSV || 5 τὰ om. ABCTMP | χρέεται
 PDRSV || 7 τε δὴ] δέ C | ἐδοῦσα SV ἐκδιδούσα C (quod probat Bredovius),
 cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder. Werd. Berolin. Pasch. 1884, 24 || 8 δὴ
 om. Pp || 10 πολλαπλήσιά PDRSV πολυπλήσιά M | θέρος R || 11 ἀντιθέμε-
 να T | ἀντισήκωσις B | ὥστε] ὡς SV || 12 αἰεὶ om. M || 13 τοῖσι om. ABCTM |
 ὁ Ἴστρος ABCTM || 14 βορέων DRSV^c | ἄρχεται ABCTP | ῥέων A || 15 τὴν
 om. ABCTMP | Εὐρίδα D || 16 Τυρῖται MDSV || 17 μὲν om. A || 18 ἡ om. T ||
 20 ἔτι DR ἐστὶ cett. ex Athenaeo quoque recognoscendum

τούτου πρὸς θαλάσσης τεσσάρων ἡμερέων πλόον πικρὸς δεινῶς· ἐκδιδοῖ 3
 γὰρ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ οὕτω δὴ τι ἐοῦσα πικρῇ, ἥ μεγάλῃ σμικρῇ ἐοῦσα
 κιοῖα τὸν Ὑπανιν ἐόντα ποταμὸν ἐν ὀλίγοις μέγαν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη αὕτη
 ἐν οὖροισι χώρης τῆς τε ἀροτήρων Σκυθίων καὶ Ἀλιζώνων· οὐνομα δὲ τῇ
 5 κρήνῃ καὶ τῷ χώρῳ, ὅθεν ῥέει, Σκυθιστὶ μὲν Ἑξαμπαῖος, κατὰ δὲ τὴν
 Ἑλλήνων γλῶσσαν Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέματα ὃ τε Τύρης καὶ 4
 ὁ Ὑπανις κατὰ Ἀλιζώνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἀποστρέφας ῥέει ἐκάτερος
 εὐρύων τὸ μέσον.

Τέταρτος δὲ Βορυσθένης ποταμός, ὃς ἐστὶ μέγιστός τε μετὰ Ἰστρον 53
 10 τούτων καὶ πολυαρκέστατος κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας οὔτι μόνον τῶν
 Σκυθικῶν ποταμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων πλην Νείλου τοῦ
 Αἰγυπτίου, τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι συμβαλεῖν ἄλλον ποταμὸν· τῶν 2
 δὲ λοιπῶν Βορυσθένης ἐστὶ πολυαρκέστατος, ὃς νομάς τε καλλίστας καὶ
 εὐκομιδεστάτας κτήρεσι παρέχεται ἰχθύας τε ἀρίστους διακριδὸν καὶ
 15 πλείστους πίνεσθαι τε ἡδιστός ἐστι ῥέει τε καθαρὸς παρὰ θολεροῖσι,
 σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἄριστος γίνεταί ποίη τε, τῇ οὐ σπείρεται ἡ χώρα,
 βαθυτάτη. ἄλλες τε ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πηγνύνται ἄπλετοι· 3
 κήτεά τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται ταριχεύειν,
 ἄλλα τε πολλὰ θωνυμάσαι ἄξια. μέχρι μὲν νυν Γερρέων χώρου, ἐς τὸν 4

AB C TM P(p) DR SV

T 9–18 Eust. Dion. 311 Ἡρόδοτος . . . περὶ τούτων τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ
 μὲν Βορυσθένης μέγιστος καὶ πολυαρκέστατος τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν καὶ πίνεσθαι
 ἡδιστος, ῥέων καλὸς παρὰ θολεροῖς. πηγνύνται δὲ καὶ ἄλλες παρὰ τῷ στόματι αὐτοῦ
 αὐτόματοι, καὶ κήτη ἀνάκανθα μεγάλα ταριχεύειν παρέχει, ἃ καλοῦσιν ἀντακαίους.
 ὁ δὲ Παντικίτης ἀπὸ βορρᾶ ῥέων ἐν τῷ τέλει συμμίσγεται τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ
 μεταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι

1 τεσσάρων MV | πικρῶς δεινῶς M πικρὸς αἰνῶς DS πικρῶς αἰνῶς RV ||
 2 οὕτω — πικρῇ haplogr. om. B | μεγάλῃ AB | σμικρῇ (π erasum) A μικρῇ T ||
 4 Ἀλιζώνων A^cR Ἀλαζώνων D^cS Ἀλαζόνων A^cD^c cett. || 5 ὅθεν ῥέει τῷ χώρῳ
 ABCTMP | Ἀμαξάμπαιος A Ἀμαξάμπιος BM Ald. Ἀμοξάνπαιος C Ἀμαξά-
 πιος T || 7 Ἀλιζόνας A^c Ἀλάζονας vel Ἀλαζόνας A^cBCTM Ἀλάζωνας vel Ἀλα-
 ζώνας DRSV | ἐκάτερος ῥέει ABCTMP || 9 ὁ Βορυσθένης M Ald. | ὃς haplogr.
 om. ABCTM | μέγιστός γε AB^cC τε μέγιστος PDRV om. TM || 10 τούτων
 TM || 11 πάντων ABCTM || 12 συμβαλέειν CTM συμβάλλειν PDRSV || 14 εὐκο-
 μιδεστάτας P^{ms}pDRSV | ἰχθύς DRSV, v. gramm. meam 78 | καὶ om. ABCTM ||
 16 αὐτῶν D || 17 ἄλλ' ἐστὶ RV | στόμα B | αὐτόματοι om. M || 18 κήτεά τε] κήτη
 ἃ τε DRSV cf. Eust. | κήτεα — καλέουσι om. M | παρέχεται (pass.) ταριχεύ-
 εις scripsi Eustathio duce παρέχεται εἰς ταριχεύειν ABCTM παρέχεται ἐς
 ταριχεύειν cett. || 19 θαυμάσαι DRSV | ἄξιον D | Γερρέων ABCTP Γερρέων
 (ov in lit.) M Γερρέων Ald. Γέρρον τε DRS Γέρον τε V Γέρρον edd. pluri-
 mae

τεσσέρων καὶ δέκα ἡμερέων πλόος ἐστί, γινώσκεται ῥέων ἀπὸ βορέω
 ἀνέμου, τὸ δὲ κατέπερθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων, οὐδεὶς ἔχει φράσαι, φαί-
 νεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμῳ ἐς τῶν γεωργῶν τῶν Σκυθῶν τὴν χώραν.
 5 οὔτοι γὰρ οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ δέκα ἡμερέων πλόον νέμονται. μόνον
 δὲ τούτου τοῦ ποταμοῦ καὶ Νεῖλον οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγάς, δοκέω δέ,
 οὐδὲ οὐδεὶς Ἑλλήνων. ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ Βορυσθένης ῥέων γίνεται
 6 καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανις ἐς τὸντὸ τέλος ἐκδιδοῦς. τὸ δὲ μεταξὺ
 τῶν ποταμῶν τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας Ἰππόλεω Ἀκρη καλέεται,
 ἐν δὲ αὐτῷ ἱὸν Μητρὸς ἐνίδρυνται· πέρην δὲ τοῦ ἱοῦ ἐπὶ τῷ Ὑπάνι Βο-
 54 ρυσθενεῖται κατοικῆνται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν.

Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ ὄνομα Παντικάκης·
 ῥέει μὲν [γὰρ] καὶ οὗτος ἀπὸ βορέω τε καὶ ἐκ λίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ
 τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθέneos νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι, ἐκδιδοὶ
 δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην, παραμεινάμενος δὲ ταύτην τῷ Βορυσθενεῖ συμμίσγε-
 ται.

55 Ἐκτος δὲ Ὑπάκυρις ποταμὸς, ὃς ὀρμαῖται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ
 τῶν νομάδων Σκυθῶν ῥέων ἐκδιδοὶ κατὰ Καρκινίτιν πόλιν ἐς δεξιὴν
 ἀπέργων τὴν τε Ὑλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλῆιον δρόμον καλεόμενον.

56 Ἐβδομος δὲ Γέροος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθέneos κατὰ
 τοῦτο τῆς χώρας, ἐς ὃ γινώσκεται ὁ Βορυσθένης. ἀπέσχισται μὲν νῦν ἐκ
 20 τούτου τοῦ χώρου, ὄνομα δ' ἔχει, τὸ περ ὁ χώρος αὐτός, Γέροος, ῥέων
 δὲ ἐς θάλασσαν οὐρίζει τὴν τε τῶν νομάδων χώραν καὶ τὴν τῶν Βασιληίων
 Σκυθῶν, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὸν Ὑπάκυριν.

AB C TM P(p) DR SV

T 5 Eust. Dion. 226 ἰστέον ὅτι Ἡρόδοτος λέγει τοῦ Νεῖλου τὰς πηγὰς μὴ γινώσκε-
 σθαι. διὸ οὐδὲ αὐτὸς ἔχει φράσαι τοῦτον τὰς πηγὰς· δοκῶ δὲ φησιν ὅτι (codd. plur.)
 οὐδὲ οὐδεὶς τῶν (codd. plur.) Ἑλλήνων

1 τεσσέρων καὶ δέκα scripsi Reitzium secutus τεσσαράκοντα CTMRSV τεσσε-
 ράκοντα cett. *quadraginta dierum iter Mela* (prisca iam similitudo spectanda est
 signorum numeralium I4 et M) || 3 τῶν² om. DRSV || 4 πλοῦν M | μόνου R ||
 5 τοῦ om. ABCTM || 6 οὐδὲ om. RSV ὅτι οὐδὲ Eust. || 7 Ὑσπανις RV | ἐς
 τῶντὸ τέλος 'in idem (i. e. in eundem locum) denique (i. e. in fine)' ἐς τὸ ἔλος
 ABCTM | μεταξὺ δὲ PDRSV || 8 ἐὼν A^{ac} | Ἰππολέων ABTM || 9 αὐτῷ] τὸ
 SV | Δήμητρος PMDRSV A^{ms} (man. post.) | ἐπὶ Valckenaerium secutae edd.
 ὑπὸ codd. | Βορυσθενεῖται ABCTMP || 11 ἄλλος ποταμὸς M || 12 μὲν γὰρ] δὲ PD
 RSV γὰρ del. Stein | καὶ² om. ABCTM || 13 τε om. B || 14 παραμεινῶν DR
 SV | Βορυσθενί RSV || 16 Ὑπάκαρις ABTM Ὑπάκις C || 17 Καρκίνιτον AB
 CTM || 18 Ἀχιλλεῖον Pp | καλεόμενον δρόμον M Ald. || 19 Γέροος V Γέροντος C |
 μὲν] δὲ T | τοῦ om. D || 21 ὄνομα B | Γέροος V^{ac} || 22 δὲ om. RV | εἰς RSV |
 οὐρίζει M Ald. || 23 Ὑπάκαριν TM Ald. Ἀπάκυριν RSV

Ὀρδοος δὲ δὴ Τάναϊς ποταμός, ὃς ῥέει τἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης 57
 ὁρμώμενος, ἐκιδού δὲ ἐς μέζω ἐτι λίμνην καλεομένην Μαιῶτιν, ἣ οὐρίζει
 Σκύθας τε τοὺς βασιλήϊους καὶ Σαυρομάτας. ἐς δὲ Τάναϊν τοῦτον ἄλλος
 ποταμός ἐσβάλλει, τῷ οὐνομά ἐστι Ὑργις. τοῖσι μὲν δὴ ὀνομαστοῖσι 58
 5 ποταμοῖσι οὕτω δὴ τι οἱ Σκύθαι ἐσκενάδαται· τοῖσι δὲ κτήρεσι ποίη ἣ
 ἀναφρομένη ἐν τῇ Σκυδικῇ ἐστι ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν· ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήρεσι ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο
 οὕτως ἔχει. τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφι εὖπορά ἐστι, τὰ δὲ λοιπὰ νόμια 59
 κατὰ τάδε σφι διάκειται.

10 Θεοὺς δὲ μόνους τοῦσδε ἱλάσκονται· Ἰστίην μὲν μάλιστα, ἐπὶ δὲ Δία
 τε καὶ Γῆν νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα, μετὰ δὲ τούτους
 Ἀπόλλωνα τε καὶ οὐρανίην Ἀφροδίτην καὶ Ἥρακλέα καὶ Ἄρεα. τούτους
 μὲν πάντες Σκύθαι νενομίκασι, οἱ δὲ βασιλῆιοι Σκύθαι καὶ τῷ Ποσει-
 δῶνι θύουσι. οὐνομάζεται δὲ Σκυθιστὶ Ἰστίη μὲν Ταβιτί, Ζεὺς δὲ ὄρ- 2

AB C TM P(p) DR SV

T 1s. Arrian. anab. III 30 ἄλλος δὲ ἂν εἴη Τάναϊς, ὑπὲρ ὅτον λέγει Ἡρόδοτος
 ὁ λογοποῖς ὄρδοον εἶναι τῶν ποταμῶν τῶν Σκυδικῶν Τάναϊν καὶ ῥέειν μὲν ἐκ λί-
 μνης μεγάλης ἀνίσχοντα, ἐκιδού δὲ ἐς μεζῶ ἐτι λίμνην τὴν καλουμένην Μαιῶτιν.
 Eust. Dion. 14 τοῦ . . . Τανάδος ἄλλοι μὲν φασί . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐκ λίμνης μεγά-
 λης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἐτι μεζῶνα τὴν Μαιῶτιν εἰσβάλλειν λέγων καὶ ὅτι (86, 4)
 ἣ Μαιῶτις οὐ πολὺ ἐλάττω τοῦ Πόντου ἐστὶ λεγομένη, φησί, καὶ μήτηρ τοῦ Πόν-
 τος || 14–p. 384, 3 Orig. c. Cels. VI 39 εἴτ' ἐκτίθεται ἀπὸ Ἡρόδοτον λαβόν, ὃς τὸν
 μὲν Ἀπόλλωνα Γοργόσσυρον καλοῦσι Σκύθαι, τὸν δὲ Ποσειδῶνα Θαργιάσασα, τὴν δ'
 Ἀφροδίτην Ἀργίμπασαν, Ἑστίαν δὲ Ταβιτί. ad locum se referre videtur Celsus
 ibid. V 41

7 Suid. s. v. ἀνοίγει· ἀνοιγομένοις τοῖς κτήρεσιν ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις· Ἡρόδο-
 τος, idem Bekk. Anecd. 406 || 10ss. Eust. II. 978 (ad E 201) ἰστέον . . . ὅτι ὥστερ
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν συνδυάζει ἀλλήλοις ὁ μῦθος, . . . καὶ ὁ μὲν ἀρσενικῶς
 προβάλλεται τοῖς ὀνοματοθέταις, ἣ δὲ γῆ οἷα γυνὴ θηλυκῶς σχηματίζεται, ὃ δὴ
 νόημα καὶ εἰς βαρβάρους ἰκνεῖται κατὰ Ἡρόδοτον εἰπόντα, ὅτι Σκύθαι ἱλάσκονται
 Ἰστίαν μὲν μάλιστα, εἰτα Δία καὶ Γῆν νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυ-
 ναῖκα

1 δὲ δὴ ABCTMP²pDRSV δὲ P¹ | Τάνεος V | τὰ ἀνέκαθεν DRSV || 2 ὁρ-
 μεώμενος Pp ὁρμώμενος CTM | Μαιῶτιν Arrian. Eust. || 3 τὸν Τάναϊν DR
 SV || 4 οὐνομαστοῖσι TMP || 5 ποίη ἣ scripsi ποίη PDRSV ἣ ποίη cett. ἣ
 ποίη ἣ Reiskio duce Hude || 6 ἐπιχολωτάτη DRSV χολωτάτη M ἐπισχολω-
 τάτη C | ποιέων om. SV || 8 νόμια M || 9 διάκειται AB κέεται D διακείται
 cett. || 10 δὲ¹ μὲν TPDRSV | ἡλάσκονται R | ἐπὶ δὲ] cf. Eust. || 11 τε om. AB
 CTMP Eust. | τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα τὴν Γῆν M || 12 Ἥρακλέα καὶ Ἄρεα C
 Ἄρεα καὶ Ἥρακλέα PDRSV || 13 οἱ Σκύθαι TM Ald. | οἱ δὲ καλεόμενοι βασι-
 λῆιοι ABCTM | Ποσειδέωνι RV || 14 ὀνομάζονται DRSV οὐνομάζονται Pp |
 ταβιστὶ M | ὁρθώτατα T

- θότατα κατὰ γνώμην γε τὴν ἐμὴν καλεόμενος Παπαῖος, Γῇ δὲ Ἀπία, Ἀπόλλων δὲ Οἰτόσυρος, οὐρανὴ δὲ Ἀφροδίτῃ Ἀριμήασα, Ποσειδέων δὲ Θαγίμασάδας. ἀγάλματα δὲ καὶ βωμούς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιεῖν
 60 πλὴν Ἀρη, τούτῳ δὲ νομίζουσι. θυσίῃ δὲ ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε περὶ πάντα τὰ ἱερά ὁμοίως ἐρδομένη ὧδε· τὸ μὲν ἱερίον αὐτὸ ἐμπεποδισμένον τοὺς 5 ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε, ὁ δὲ θύων ὀπισθε τοῦ κτήρεος ἐστεῶς σπάσας 2 τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου καταβάλλει μιν, πίπτοντος δὲ τοῦ ἱερίου ἐπικαλέει τὸν θεόν, τῷ ἂν θύῃ, καὶ ἔπειτα βρόχῳ περὶ ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδᾳ δὲ ἐμβαλὼν περιάγει καὶ ἀποπνίγει οὔτε πῶρ ἀνακαύσας οὔτε καταρξάμενος οὔτ' ἐπιστείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας τράπεται 10
 61 πρὸς ἔψησιν. τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύλον ἐούσης ὧδέ σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν ἐξέυρηται. ἔπειδ' ἀποδείρωσι τὰ ἱερία, γυμνοῦσι τὰ ὀστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα δὲ ἐσβάλλουσι, ἣν μὲν τύχωσι ἔχοντες, <ἐς> λέβητας ἐπιχωρίους — μάλιστα Λεσβίοισι κρητῆρος προσεικέλους, χω- 15 ρίς ἢ ὅτι πολλῶ μέζονας — ἐς τούτους ἐσβαλόντες ἔφρουσι ὑποκαίοντες τὰ 15

AB C TM P(p) DR SV

1 Eust. II. 565 (ad E 408) ὀνοματοποιεῖται . . . τὸ 'παπιάζειν' καὶ δηλοῖ τὸ βρε-
 φικῶς προσφθέγγεσθαι τὸν πατέρα· ἐκ δὲ τῆς λέξεως ταύτης καὶ ὁ πάππος . . .
 αὐτὸς ὁ πατήρ . . . ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον . . . Ἡροδότου τὸ 'καλεῖται Ζεὺς ὑπὸ Σκυ-
 θῶν ὀρθότατα Παπαῖος' || 2 Hes. Γοιτόσυρον· τὸν Ἀπόλλωνα Σκῦθαι, id. Ἀριμη-
 ασαν· Οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ὑπὸ Σκυθῶν || 7 Λέξ. στρόφος· τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν
 (στρόφιον, ὃ ἐστὶν add. Lexx. seriatim conser.) ἔρεον. Phot. στρόφους· πανοῦργος
 (στροφιοπανοῦργος ser.). <στρόφον> τὸν δεσμὸν Ἡροδότος

1 κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην M | γε ABCP²p τε T om. P¹ cett. | Ἀπὶ PDRSV ||
 2 Γοιτόσυρος olim scriptum fuisse ex Hesychii Γοιτόσυρος recognoscitur (v. gramm.
 meam 24 et cf. Kallenberg Progr. gymn. Freder.-Werder. Berolin. Pasch. 1884,
 17ss.), cf. Celsum | Ἀριμήασα scripsi Hesychio nixus, cuius Ἀριμηάσα ex Ἀρι-
 μήασα similiter ac illud Γοιτόσυρος ex Γοιτόσυρος iudico esse ortum, necnon ea de
 causa quod Hdt. codicum librarii variis modis illam veram sed difficillimam lec-
 tionem Graecis nominibus voluisse videntur adaequare scribentes Ἀρίπασα AB
 CT Ἀρίπασα M Ἀριμήασα PDRV^{ac} Cels. Ἀριμήασα SV^c || 3 Θαγίμασάδας
 Stein Hude Θαγίμασάδα (quod fort. acc. forma est) Cels. Θαγίμασά PDRSV
 Θαγίμασάδας ABCT Θαγίμασάδης M Ald. | οὐνομάζουσι CP¹ οὐ νομίζουσι P²p
 cett. || 4 ἡ αὐτὴ πᾶσα PDRSV πᾶσι ἡ αὐτὴ M || 5—6 τοὺς δύο πόδας τοὺς ἐμ-
^{εὼς}
 προσθίους p Ald. || 6 ἔστηκώς M || 7 ἐπικαλέειν C || 8 τῷ θεῷ TM | ᾧ M |
 θύοι M | περιων D¹SV περιών M Ald. | ἔβαλλε TD || 9 καὶ πνίγει D om. RSV ||
 10 κατενξάμενος PDRSV | ἐπιστείρας M || 11 πρὸς| περὶ M | αἰνῶς| δεινῶς M
 ai in litt. A || 12 ἐφένυται M | ἐπειδ' ἂν ABCTM | ἀπογυμνοῦσι M || 13 δὲ
 om. ABCTM | ἦν| εἰ M || 14 ἐς suppl. Gronovius | Λεβίοισι AB¹ Χλεσβίοισι
 (quod ex obelo anteposito iudico natum) RV, Athen. XI 486 confert Wesseling |
 προσεικέλους — 15 ἔφρουσι om. C || 15 μείζονας ABV | ἐσβάλλοντες ABCTMP
 βάλλοντες R βάλλοντες SV | ὑποκέοντες ARS¹V litterae ε litt. ai supraser.
 man. post. A

ὅστέα τῶν ἰρηνίων· ἦν δὲ μὴ σφι παρῇ ὁ λέβης, οἱ δὲ ἐς τὰς γαστέρας τῶν ἰρηνίων ἐμβαλόντες τὰ κρέα πάντα καὶ παραμίζαντες ὕδωρ ὑποκαίονσι τὰ ὅστέα. τὰ δὲ αἰθεται κάλλιστα, αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ 2 κρέα ἐπιλωμένα τῶν ὀστέων, καὶ οὕτω βοὺς τε ἐπ' αὐτῶν ἐξέφει καὶ 5 τᾶλλα ἰρηνία ἐωυτὸ ἑκάστον· ἐπεὶ δὲ ἐψηθῇ τὰ κρέα, ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχχνων ἀπαρξάμενος ὁρᾷται ἐς τὸ ἔμπροσθε. θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα.

Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων, τῷ 62 δὲ δὴ Ἀρη ὧδε· κατὰ νόμους ἑκάστοισι τῶρχαῖον ἰδρυταὶ σφι Ἄρεος ἰδὼν 10 τοιόνδε· φρυγάνων φάκελοι συννεύεται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίων τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον. ἄνω δὲ τούτου τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται, καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπτόμα, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐπιβατόν· ἔτεος 2 δὲ ἑκάστου ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων, ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμῶνων. ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ σηκοῦ ἀκινάκης 15 σιδήρεος ἰδρυταὶ ἀρχαῖος ἑκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Ἄρεος τὸ ἄγαλμα. τούτῳ δὲ τῷ ἀκινάκῃ θυσίας ἐπετελοῦς προσάγουσι προβάτων καὶ

AB C TM P(p) DR SV

6s. Eust. Od. 1649 (ad κ 85) μῆλα καλοῦνται καὶ πρόβατα . . . Πίνδαρος . . . τὰς τοῦ Διομήδους ἵππους 'πρόβατα' καλεῖ, ἐθέλει δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ θύουσι — μάλιστα. Antiattic. Bekk. Anecd. 112 πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα, Ἡρόδοτος τετάρτῳ || 10 Eust. Il. 689 (ad H 428) ἐστὶ . . . 'νώ' τὸ 'σωρεῖν' καὶ ἀναδιπλασιασμῷ 'νανῶ' καὶ τροπῇ 'νηνῶ', ἐξ οὗ τὸ 'ἐπενήνεον'· ἡ δὲ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ συννεύεται φρυγάνων φάκελλοι. Et. M. 599, 22ss. ἐστὶ . . . 'νώ' ῥήμα. . . ἐξ οὗ γίνεται Ἰωνικῶς 'νεύεται'· φρυγάνων φάκελοι συννεύεται. idem fere in Cramerī Anecd. Oxon. I 300

1 ὁσά TM | τῶν ἰρηνίων — γαστέρας haplogr. om. M | ὁ om. MPDRSV | εἰς T || 2 ἐμβαλόντες D ἐσβαλόντες PRV ἐσβάλλοντες cett. | ὑποκαίονσι RV || 4 ἐπιλωμένων DRSV | ἐπ' αὐτῶν scripsi (i. e. ἐπὶ τῶν ὀστέων, quae sequitur voce ἐωυτὸ ad boves et ad ceteras victimas identidem spectante) ἐπ' αὐτὸν C ἐωυτὸν (quod ex ἐπ'αὐτῶν potuit nasci) PDRSV ἐαυτὸν cett. | ἐφει M || 5 τὰ ἄλλα DR SV | ἐωυτὸ M || 6 θύουσι — 8 ἄλλοισι om. C || 7 τᾶλλα vel τᾶλλα DRSV | καὶ ἵππους ἵππους δὲ Eust. || 8 τοῖς AB | ταῦτα τὰ ἄλλα DSV τᾶλλα πρόβατα R || 9 δὴ om. ABCTMP | Ἀρηί D | ὧδε κατὰ νόμους ABT κατὰ νόμους ὧδε sine distinctione M | ἑκάστους Legrand; codicum lectionem conservavi etsi ἑκάστοις . . . σφι minime placet | τῶρχαῖον scripsi τῶν ἀρχαίων PDRSV τῶν ἀρχαίων AB τῶν ἀρχαίων CTM τῶν ἀρχαίων (quae vox nihilo magis quam ἀρχήων 'provinciam' significat neque I 207, 3 quidem duobus locis pro 'satrapia' usurpatur, ad quod accedit ut quoad genus nominis cum ἑκάστοις pessime congruat) Stein Hude | ἐσίδρυται A^c BCTMP ἐσίδρυνται A^c ἐνίδρυται Stein, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 26 | Ἀρηος CM Ἄρεος S || 10 φάκελλοι Eust. | συννεύεται A^c CTMP¹ p, corr. A¹ συννέεται S συνέεται RV cf. Et. M., Eust. | τ' om. M || 10—11 εὖρος καὶ μῆκος M || 11 ἄνευ M | ἐπίπεδον PD RSV || 14 ἐπὶ ἐτι M ὑπὸ DRSV | δὲ R | σηκοῦ ὄγκου PDRSV, cf. p. 386, 5 || 15 Ἀρηος CM Ἄρεος S

- 3 ἵππων (καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι), ὅσους δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρήσωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα ἓνα θύουσι τρώπῳ οὐ τῷ αὐτῷ, ᾧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλὰ ἑτεροίῳ· ἑπειὰν γὰρ οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλῶν, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγρος καὶ ἔπειτα ἀνενείκοντες ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων καταχέουσι τὸ 5 αἷμα τοῦ ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο, κάτω δὲ παρὰ τὸ ἱδρὸν ποιεῦσι τάδε· τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς δεξιὸν ὤμους πάντας ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ ἐς τὸν ἥερα ἰεῖσι καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἰσθήμια ἀπαλλάσσονται· χεῖρ δὲ τῇ ἂν πέση, κέεται καὶ χωρὶς ὁ νεκρός.
- 63 Θυσίαι μὲν νυν αὐταῖ σφι κατεστέασι· ὅσι δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι οὐδὲ 64 τρέφειν ἐν τῇ χώρῃ τὸ παράπαν θέλουσι. τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδε σφι διακέεται· ἑπειὰν τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος ἐμπνίει· ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τούτων τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν τῆς ληΐης μεταλαμβάνει, τὴν ἂν 15 2 λάβῃ, μὴ ἐνείκας δὲ οὐ. ἀποδεῖραι δὲ αὐτὴν τρώπῳ τοιῷδε· περιταμόν κύνκλω περὶ τὰ ὦτα καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσεῖ, μετὰ δὲ σαρκίσας βοὸς πλευρήϊ δέψει τῇσι χερσὶ, ὀργάσας δὲ αὐτὸ ἅτε χειρὸμακτρον ἔκτηται, ἐκ δὲ χαλινῶν τοῦ ἵππου, τὸν αὐτὸς ἐλαύνει, ἐκ τούτου ἐξάπτει καὶ ἀγάλλεται· ὅς γὰρ ἂν πλεῖστα χειρὸμακτρα ἔχῃ, ἀνὴρ ἄριστος οὗτος κέκριται. 20

AB C TM P(p) DR SV

"Ὅσους δ' ἂν ζωγρήσωσιν οἱ Σκύθαι, ἀπὸ τῶν — θύουσι (62, 3) et Τάδε ἐς πόλεμον — τῷ βασιλεῖ (64, 1)· πολλοὶ δὲ (64, 3) — ποιεῦσι τάδε (65, 1) exc. b

17 Poll. II 233 Ἡρόδοτος... 'σαρκίσαι' τὸ τοῦ δέρματος τὴν σάρκα ἀφελεῖν || 18 Λέξ. ὀργίσας· μαλάξας. Hes. Phot. Suid. ὀργάσας· μαλάξας

1 καὶ² om. TMR || 2 δ' ἂν om. Pp | δ' secl. Bekker Stein Hude | ἄνδρα ἓνα | ἄνδρα ABCTMP (ex ἄνδρα α' ortum, v. gramm. meam 20) || 3 οὐ τῷ | τοιουτῷ B | ᾧ Struwio duce secl. Stein Hude, sed cf. κατὰ τωδὸ δ καὶ... I 1, 3 | τὰ ἄλλα πρόβατα D | οἶον TM || 4 κεφαλαίων CRV | σφάζουσι D σφάζουσι RV σφάζοντες S || 6 κινάκεος R | φορέουσι | ἀνεφέρουσι D ἀναφέρουσι RSV | ταῦτα DRSV || 8 ἀποτάμοντες PDRSV | ἐς τὸν om. R | διεῖσι M¹ | τὰλλα DRSV || 9 ἐπάρξαντες DRSV ἀπάρξαντες Pp | κέεται AB κείται DRSV || 11 ὅσ* D || 13 διακέεται ABC | καταλάβῃ b || 14 πνίει M || 15 γὰρ om. SV | λείψ DRSV || 16 ἀποδεῖραι DR ἀποφέρει SV | δέ² | τε DRSV || 17 ἐξείει A'BTMP ἐξήει C ἐκσεῖει A^{2ms} cett. || 18 δευρεῖ ABCp δέψει P ἐψει TM | ὀργίσας AB¹CTM^{ac}P Lexx. ὀργήσας RSV ὀργάσας Hes., Phot., Suid. A man. post. B²M^cD rell. | χειρὸμακτρον ABC || 19 τῶν χαλινῶν PRSV | τὸν ἂν αὐτὸς ἐλαύνει C^{ac} τὸν ἂν αὐτὸς ἐλαύνῃ Pp | τούτων Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 || 20 πλεῖστα] πλεῖστα δέρματα ABCTMP | χειρὸμακτρα ABCD¹ | ἔχει BD¹ ἔχει Mp Ald.

πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδαρμάτων καὶ χλαίνας ἐφέννυσθαι ποιεῦσι 3
 συρράπτοντες κατὰ περ βαίτας· πολλοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς
 χεῖρας νεκρῶν ἐόντων ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι καλύπτρας τῶν φαρε-
 τρέων ποιεῖνται· δέρμα δὲ ἀνθρώπου καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν ἦν ἄρα,
 5 σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὄλους 4
 ἀνδρας ἐκδείραντες καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων ἐπ' ἵππων περιφέρουσι.
 ταῦτα μὲν δὴ οὕτω σφι νερόμισται, αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, οὗτι πάντων 65
 ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε· ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἐνεργε τῶν
 ὀφρῶν ἐκκαθαίρει, καὶ ἦν μὲν ἡ πένης, ὁ δὲ ἔξωθεν ὠμοβοέην μούνην
 10 περιτεῖνας οὕτω χρᾶται, ἦν δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοέην περιτείνει,
 ἔσωθεν δὲ καταχρυσώσας οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ. ποιεῦσι δὲ τοῦτο καὶ 2
 ἐκ τῶν οἰκῆων, ἦν σφι διάφοροι γένονται καὶ ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ
 παρὰ τῷ βασιλεί. ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων, τῶν ἂν λόγον ποιῆται, τὰς
 κεφαλὰς ταύτας παραφέρει καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἐόντες οἰκῆμοι πόλεμον
 15 προσεδήκαντο καὶ σφεων αὐτὸς ἐπεκράτησε, ταύτην ἀνδραγαθίην λέ-
 γοντες. ἀπαξ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ὁ νομάρχης ἕκαστος ἐν τῷ ἐωντοῦ 66
 νομῷ κίονται κρητῆρα οἶνον, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν Σκευθῶν τοῖσι ἂν ἄν-
 δρες ἀραιρημένοι ἔωσι· τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἢ τοῦτο, οὗ γέγονται
 τοῦ οἶνου τούτου, ἀλλ' ἡτιμωμένοι ἀποκαθέεται, ὄνειδος δὲ σφί ἐστι

ABCTM P(p) DR SV, ad quos usque ad ποιεῦσι τάδε (65, 1) accedit b
 Σχολ. 64, 3 (ad βαίτας) διφθέρας B³

19 Eust. II. 234 (ad B 340) τὸ 'γενοίατο' ὡς καὶ . . . τὸ 'ἐφθίατο' ἀντὶ τοῦ 'γέ-
 νοιτο' καὶ 'ἐφθίωτο' Ἰωνικὰ ἐστὶ, . . . μυρία δὲ καὶ ἕτερα τοιαυτὰ εἰσιν· ὅλως γὰρ
 τὰ διὰ τοῦ αὐτῶν καὶ αὐτὸ τρίτα παθητικὰ πληθυντικὰ Ἰωνικοῦ εἰς σχηματισμοῦ,

1 αὐτέων M Ald. | ἀποδερμάτων CTMPA^{2ms} | ἐφέννυσθαι scripsi varietate lec-
 tionum inductus ἐφέννυσθαι D ἐφιέννυσθαι A^{ms} (man. post.) ἐπειέννυσθαι ABCT
 ἐπέννυσθαι PRSVb ἐπέννυσθαι M ἐπιέννυσθαι Wesselingio duce Hude | ποιέουσι
 DRSVb || 2 βαίτας | βαίνοντας b || 3 ἀποδείραντες καὶ διατείναντες MS Ald. | φα-
 ρέτρων D^{ac} || 4 ποιεῖνται M^{ac} ποιεῖνταις R | inter λαμπρὸν et ἦν distinx. M
 λευκό

Ald. || 5 *πάντων D | λαμπρότερον M καὶ λαμπρότατον DRSVb | ταχύτητι M ||
 6 καὶ διατείναντες om. C | ἐφ' ἵππων ABCTM || 7 οὕτω σφι | σφι οὕτοι M | οὗτοι M
 Ald. οὐ b || 8 ἕκαστος del. Stein Krueger sequ. Hude || 9 μούνην M || 10 περιτε-
 ρας — ὠμοβοέην haplogr. om. C | ἡ om. PDRSV del. Hude Legrand || 11 περι-
 χρυσώσας ABCTM | ποιέουσι PDRSV πολλοὶ M | τοῦτο R || 12 οἰκείων V^c |
 γίνονται ABCTM | ἦν² ἦν τις M Ald. || 13 ποιέηται CTMP ποιεῖται SV || 14 οἰ-
 κείοι V || 15 προσεδήκαντο P²pDRSV | ταύτην τὴν SV | ἀνδραθίαν M | λέγεται
 PDRSV || 16 δὲ καὶ τοῦ R | ἑκάστου οὐνομάρχης M Ald. | αὐτοῦ C ἐάντοῦ AB
 αὐτῷ TM ἐάντῳ Ald. || 17 κρητῆρα TV | ἀπ' οὗ v. gramm.
 meam 38 | τοῖσι | ὅσοι DRS ὅσοι V | ἂν ἄνδρες Schweighauser, sequ. edd. ἄν-
 δρες ex haplogr. ABCTMP δὴ ἄνδρες (ΔΗ sine dubio pro AN lectum, cf. 68, 2)
 DRSV | ἄνδρες πολέμιοι (quod explicationis causa censeo additum, cf. p. 388, 1)
 ABCTMP || 18 ἀναιρημένοι A²CPD | ἴωσι TM || 19 ἀποκαθέεται ABCTMP
 ἀποκαθέεται Eust. rell.

μέγιστον τοῦτο· ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ἀραιρηκότες ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδνο κύλικας ἔχοντες πίνουσι ὁμοῦ.

- 67 Μάντιες δὲ Σκυθῶν εἰσὶ πολλοί, οἱ μαντεύονται ῥάβδοις ἰτεῖνθσι πολλῇσι ὧδε· ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες χαμαὶ διεξιέλσουσι αὐτούς, καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες θε- 5 σπίζουσι ἅμα τε λέγοντες ταῦτα συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω καὶ 2 αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. αὕτη μὲν σφι ἡ μαντικὴ πατρώη ἐστί, οἱ δὲ Ἐναρέες οἱ ἀνδρόγυννοι τὴν Ἀφροδίτῃν σφι λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φι- λώρης ὢν φλοιῷ μαντεύονται· ἐπεὰν τὴν φιλόρην τρίχα σχίσῃ, διαπλέκων 68 ἐν τοῖσι δακτύλοις τοῖσι ἑνωτοῦ καὶ διαλύων χοῶ. ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ 10 Σκυθῶν κάμῃ, μεταπέμπεται τῶν μαντίων ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκι- μέοντας μάλιστα, οἱ τρόπον τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται· καὶ λέγουσιν οὗτοι ὥς τὸ ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὥς τὰς βασιληίας ἰστίας ἐπιώρρηκε ὃς καὶ 2 ὃς, λέγοντες τῶν ἀστῶν, τὸν ἂν δὴ λέγωσι. τὰς δὲ βασιληίας ἰστίας νόμος Σκύθῃσι τὰ μάλιστα ἐστὶ ὁμνῆναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον ὄρκον ἐθέ- 15

AB C TM P(p) DR SV

T 1s. Pomp. Mela Chorogr. II 1, 12 ad locum spectat necnon ad cap. 70

ὁποῖον καὶ τὸ 'λελάχαι' καὶ . . . παρ' Ἡροδότῳ τὸ ἐσσεάχατο (VII 62, 2; 70, 2; 73; 86, 1. 2) ἀντὶ τοῦ 'ὥπλισμένοι ἦσαν' καὶ τὰς κνήμας ῥάκεσι κατείλχατο (VII 76) καὶ τὰς κεφαλὰς εἰλίχατο μίτρας (VII 90). ὥσαύτως καὶ τὰ κατὰ πλεονασμὸν τῆς διὰ συλλαβῆς, οἷον τὸ . . . ἐσταλάδατο κατὰ Ἡρόδοτον (VII 90), καὶ τὰ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ διάλυσιν τοῦ παραλήγοντος ἢ εἰς ε καὶ α· οὕτω γοῦν Ἡρόδοτος δίχα πολλῶν ἐτέρων καὶ ἀποκαθίσταται φησι καὶ εἰρέαται (IV 181, 1, VII 81) ἀντὶ τοῦ 'εἰρη- ταί' καὶ ὑμνέεται (V 67, 1) καὶ ἐκτέατο (apud nostrum ἐκτέαται exstat IV 23, 5; 174, VI 52, 1, VII 176, 4 et ἐκτηντο II 108, 4, V 90, 2) ἀντὶ τοῦ 'ἐκέκτηντο' καὶ ἐτι- μέατο (ἐτετιμέατο VI 124, 1)· οἷς ὅμοια καὶ ἐν ὀνόμασι παρ' αὐτῷ τὸ 'Ἀριστα- γόρην, Ἀρισταγόρεα' (cf. V 33, 1) καὶ 'Καμβύσεια' καὶ 'Μιλτιάδεα'. καὶ ἐν τούτοις γὰρ τὸ ἡ διαλύεται, ἀπέρχεται δὲ τὸ ἐπαγόμενον ν . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ στρατεύ- εσθαι ὀρμέαται (V 121) φησὶ καὶ ἀγωνίδαται (IX 26, 7) καὶ παρεσκευάδατο (V 65, 1, IX 100, 1)

8 Λέξ. ἐνάριες· οἱ ὀπλῖται. Greg. Cor. 145 ἐνάριες οἱ ὀπλῖται παρ' αὐτοῖς ὀνο- μάζονται | Λέξ. ἀνδρόγυννος· ἀνανδρος καὶ ἐρμαφρόδιτος. Hes. ἀνδρόγυννος· ὁ ἐρ- μαφρόδιτος καὶ ὁ ἀσθενὴς ἦγονν ὁ ἀνίσχυρος. Suid. ἀνδρόγυννος· ὁ Διόνυσος . . . ἢ ἀνανδρος καὶ ἐρμαφρόδιτος

1 τοῦτον (ν eras.) A | ἂν om. ABCTM | ἀναιρηκότες A²CPD || 3 ἰτεῖνθσι TM Ald. ἐτεῖνθσι SV || 4 φακέλλους D^c | μεγάλους ῥάβδων M || 7 μὲν τοι ἡ μαντικὴ πατρώη σφι ἐστί M Ald. || 8 Ἐναρέες scripsi (cf. I 105, 4) Νάρεες PDRSV Ἐνά- ριες ABCTM cf. Lexx., Greg. Cor. | καὶ οἱ ABCTM | ἀνδρογόνοι TM | σφίσι propos. Stein || 9 τρία ABCTP¹ || 10 τοῖσι² om. DRSV || 11 μαντηίων C μαν- τείων V || 13 ἐστίας C ἱεστίας B¹A obelo signatum ad nihil in mg. spectante A (v. praef. XXVII) | ἐπιώρρηκε(ν) MSV || 14 δὴ om. TMP¹ hab. P²p cett. || 15 ἐστὶ τὰ μάλιστα M | ὁμνῆναι — ἐθέλωσι haplogr. om. MP^t hab. P^mp cett. | θέλωσι DRSV

λωσι δμνύναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται οὗτος, τὸν ἂν δὴ φῶσι
 ἐπιορκῆσαι, ἀπιγμένον δὲ ἐλέγχουσι οἱ μάντιες, ὡς ἐπιορκήσας φαίνεται
 ἐν τῇ μαντικῇ τὰς βασιλείας ἰστίαι καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς·
 ὁ δὲ ἀρνέεται οὐ φάμενος ἐπιορκῆσαι καὶ δεινολογέεται. ἀρνεομένον δὲ 3
 5 τούτου ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους διπλησίους μάντιας, καὶ ἦν μὲν
 καὶ οὗτοι ἐσορῶντες ἐς τὴν μαντικὴν καταδήσῃσι ἐπιορκῆσαι, τοῦ δὲ
 ἰδέως τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ
 10 πρῶτοι τῶν μαντίων· ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες μάντιες ἀπολύσῃσι, ἄλλοι 4
 πᾶρσι μάντιες καὶ μάλα ἄλλοι· ἦν ὧν οἱ πλεῖντες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύ-
 15 σῃσι, δέδοκται τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλλυσθαι. ἀπολ- 69
 λῃσι δὲ αὐτοὺς τοιῷδε τρόπῳ· ἔπειδ' ἄμαξαν καμάρης φρυγῶν πλήσῃσι
 καὶ ὑποζεύξῃσι βοῦς, ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας καὶ χεῖρας ὀπίσω δῆσαν-
 τες καὶ στομῶσαντες κατειργνῇσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα, ὑποπρήσαντες δὲ
 αὐτὰ ἀπιεῖσι φοβήσαντες τοὺς βοῦς. πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι 2
 15 μάντισι βόες, πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἔπειδ' αὐτῶν ὁ
 ὄνμος κατακαυθῇ· κατακαίουσι δὲ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ καὶ δι' ἄλλας
 αἰτίας τοὺς μάντιας ψευδομάντιας καλέοντες. τοὺς δ' ἂν ἀποκτείνῃ βασι- 3
 λεὺς, τούτων οὐδὲ τοὺς παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ
 δὲ θήλεα οὐκ ἀδικέει.
 20 Ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύθαι ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιεῶνται· ἐς κύλικα με- 70
 γάλην κεραμίνην οἶνον ἐγχέαντες αἷμα συμμίσγουσι τῶν τὸ δοκίον ταμνο-
 μένων τύφαντες ὀπεατῇ, ἐπιτάμνοντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος καὶ

AB C TM P(p) DR SV

4 Poll. II 124 εἰρηκεν . . . δεινολογεῖται Ἡρόδοτος || 11 Hes. καμάρης· δέσμη
 (huc refert Weber PhW 1934, 1068ss.) || 21 Poll. X 190 Ἡρόδοτος . . . καὶ κερα-
 μίνην (κεραμετήν, κεραμητήν vv. ll.) κύλικα ἔφη

1 διαλελαμμένος MRSV | ἄγεται om. DRSV | ἂν δὴ] ἂν DRSV ex haplogr.
 maiusculorum || 4 δεινολογέεται R δεινολογέεται (alt. o ex e corr.) V | ἀρνεομέ-
 νου R || 5 μὲν] μιν vel μὲν μιν propos. Schweighauser || 6 ἐσορέ*οντες M ἐσορέ-
 ωντες Ald. | καταδήσῃσι A | ἐπιορκῆσαι D¹RV || 8 μαντηίων T μαντειίων V |
 ἦν] καὶ ἦν AB¹CT || 10 τοῖς DRV | μαντηίων D μαντειίων V | ἀπόλλυσι V
 ἀπόλλουσι R (ἀπολλῦσι olim scriptum fuisse ἀπολλύνουσι notans recognosci pot-
 est) || 11 δὲ MP^{ms}pDRSV δῆτα P¹ cett. | τρόπῳ τοιῷδε ABCT | καμάρης
 om. ABCT cf. Hes. || 12 ἐμποδίσαντες T ἐμπεδίσαντες M Ald. || 13 κατειργνῇσι
 κατατείνουσι DRSV || 14 συγκατακέονται R || 15 αὐτέων M Ald. || 16 κατακέονται R
 κατακαίεουσι V || 17 καλέουσι C | ἀποκτείνου M Ald. || 18 ἔρσενα RV || 20 ποιεῦ-
 νται] ποιεῖν B | τοὺς] οὐς M om. SV || 21 κεραμίνην] cf. Poll. | ἐγχέαντες B
 ἐσχέαντες DRSV | τὰ ὅρκια MPDRSV || 22 ὀπεατῇ scripsi 'terebram, subulam'
 intelligens (cf. φρεατῖα ad φρέαρ) ὑπέατῃ AB ἑπέατῃ C ὑπέατῃ T ὑπέατῃ
 ἢ PDRSV expunxit M | ἐπιταμόντες MD²RSV | μικρὸν ABCT

ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα ἀκινάκην καὶ οἰστοὺς καὶ σάγαριν καὶ ἀκόντιον· ἔπειτ' ἀνὰ ταῦτα ποιήσωσι, κατεύχονται πολλὰ καὶ ἔπειτα ἀποπίνουσι αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιούμενοι καὶ τῶν ἐπομένων οἱ πλείστου ἄξιοι.

- 71 Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέροισι εἰσι, ἐς δ' ὁ Βορυσθένης ἐστὶ προσ- 5
πλωτός. ἐνθαῦτα, ἔπειτ' ἀποθάνῃ ὁ βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα
ορύσσουσι τετράγωνον, ἔτοιμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες ἀναλαμβάνουσι τὸν
νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ νηδὸν ἀνασχισθεῖσαν καὶ
καθαροθεῖσαν πλήρην κυέρον κεκομμένον καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου
σπέρματος καὶ ἀνήσου συνεροαμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ 10
2 ἐς ἄλλο ἔθνος. οἳ δὲ ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν νεκρὸν, ποιεῦσι, τὰ
περ' οἱ Βασιλῆιοι Σκύθαι· τοῦ ὧτός ἀποτάμνονται, τρίχας περικείρονται,
βραχίονας περιτάμνονται, μέτωπον καὶ ὄνα καταμύσσονται, διὰ τῆς
3 ἀριστερῆς χειρὸς οἰστοὺς διαβυνέονται, ἐνθεῦτεν δὲ κομίζουσι ἐν τῇ
ἀμάξῃ τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν ἐς ἄλλο ἔθνος, τῶν ἄρχουσι· οἳ δὲ σφι 15
ἐπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἦλθον. ἔπειτ' ἀνὰ πάντας περιέλθουσι τὸν νεκρὸν
κομίζοντες, ἐν Γέροισι ἔσχατα κατοικημένοις εἰσι τῶν ἐθνέων, τῶν
4 ἄρχουσι, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἔπειτ' ἐθέουσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι
θήκησι ἐπὶ στιβάδος, παραπήξαντες αἰχμὰς ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ νεκροῦ
ξύλα ὑπερτείνουσι καὶ ἔπειτα ὀπίω καταστεγάζουσι, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ- 20
χωρίῃ τῆς θήκης τῶν παλλακέων τε μίαν ἀποπνίξαντες θάπτουσι καὶ τὸν
οἰνοχόον καὶ μάγειρον καὶ ἱπποκόμον καὶ διήκονον καὶ ἀγγελιηφόρον καὶ
ἵππους καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχὰς καὶ φιάλας χρυσέας· ἀργύρῳ δὲ

AB C TM P(p) DR SV

Ταφαὶ δὲ τῶν (71, 1) — τοὺς βασιλέας θάπτουσι (73, 1) exc. b

T 2—4 Pomp. Mela: v. ad cap. 66

1 ἐς om. B¹ | σάγαριν RSV || 2 καταχεύονται T || 6 μέγα γῆς M || 8 κατα-
κεκρωμένον T κατακεκρωμένον SVb || 9 καθαροθεῖσαν C | θυμῆματος] ἡ D^c
μῆματος A, θν supra lin. add. A man. post. | σελίνου M || 10 σπέρματος om. R |
ἀνήσου M Ald. ἀνήσου SVb | συνεροαμμένην A litterae v litt. q suprascr. man.
rec. A συνεροαμμένην B συνεροαμμένην C συνεροαμμένην Vb συνεροαμμένην M,
v. gramm. meam 138 (συνεραμμένην olim exstitisse censet Weber Anal. Hdt. 228) |
καὶ² om. ABCTM obelo sign. P hab. p cett. || 11 ποιεῦσι MDRSVb || 12 τρίχας —
13 περιτάμνονται haplogr. om. ABCT || 13 τῆς τε MPDRSVb || 14 χειρὸς M
Ald. | τῇ om. CMP || 15 τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν ἐς ἄλλο ἔθνος D τὸν νέκυν ἐς
ἄλλο ἔθνος C ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως Pp Ald. ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν
νεκρὸν τοῦ βασιλέως M || 16 νέκυν ABCT || 17 ἐν Γέροισι] ἐν τε τοῖσι DRSVb ἐν
τε Γέροισι conl. Stein || 17, 18 ὧν ἄρχουσι Mp || 18 καὶ² om. DRSVb || 18, 19 τοῖσι
θήκοις T || 19 στιβά V στιβάδι b | πήξαντες T || 20 ὀρίει ABCP^cpD ὀρίει sub
obelo A^{2ms} || 21 παλλακέων CMRSVb | μίην Mp Ald. | ἀποπνίγουσι θάπτοντες B ||
23 πάντων ABCT

οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέονται. ταῦτα δὲ ποιήσαντες χούσι πάντες χῶμα μέγα 5
 ἀμιλλώμενοι καὶ προθυμώμενοι ὡς μέγιστον ποιῆσαι. ἐνιαυτοῦ δὲ περι- 72
 φερόμενου αὖτις ποιεῦσι τοιόνδε· λαβόντες τῶν λοιπῶν θεραπόντων τοὺς
 ἐπιτηδεωτάτους (οἱ δὲ εἰσι Σκύθαι ἐγγενέες, οὗτοι γὰρ θεραπεύουσι, τοὺς
 5 ἂν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφι θεράποντες),
 τούτων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσιν πεντήκοντα καὶ ἵππους τοὺς 2
 καλλιστεύοντας πεντήκοντα, ἐξελόντες αὐτῶν τὴν κοιλίην καὶ καθήραντες
 ἐμπιπλάσι ἀχρώων καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ἡμισυν ἐπὶ δύο ξύλα στή- 3
 σαντες ὑπτίον καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυν τῆς ἀψίδος ἐπ’ ἕτερα δύο, καταπήξαν-
 10 τες τρόπῳ τοιούτῳ πολλὰ ταῦτα, ἔπειτα τῶν ἵππων κατὰ μήκεια ξύλα
 παχέα διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς
 ἀψίδας· τῶν δὲ αἱ μὲν πρότεραι ἀψίδες ἐπέχουσι τοὺς ὤμους τῶν ἵππων, 4
 αἱ δὲ ὀπισθε παρὰ τοὺς μηρούς τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι, σκέλεα δὲ
 ἀμφοτέρα κατακρέμονται μετέωρα· χαλινούς δὲ καὶ στόμια ἐμβαλόντες
 15 ἐς τοὺς ἵππους κατατεινέουσι ἐς τὸ πρόσθεν αὐτῶν καὶ ἔπειτα ἐκ πασσά-
 λων δέουσι. τῶν δὲ δὴ νερνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα, 5
 ἓνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον ὧδε ἀναβιβάζοντες· ἐπεὰν νε-
 κροῦ ἕκαστον παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσσωσι μέχρι τοῦ τραχή-
 λου, κάτωθεν δὲ ὑπερέχει τοῦ ξύλου τούτου, τὸ ἐς τόρμον πηγνῶσι τοῦ
 20 ἑτέρου ξύλου τοῦ διὰ τοῦ ἵππου. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ σῆμα ἱππέας
 τοιούτους ἀπελαύνουσι. οὕτω μὲν τοὺς βασιλεῆς θάπτουσι· τοὺς δὲ ἄλλους 73

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad θάπτουσι (73, 1) b

19 Λέξ. τόρμον (τόρμιον Lexx. alph. ord. conscr.): τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνέμενον εἰς αὐτό. Suid. τόρμος· ξύλον στρογγύλον ἢ τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνέμενον εἰς αὐτό

1 οὐδὲ ἄλλων ἀπάντων χαλκῷ R | χρέονται Pp | μέγα om. DRSVb obelo sign. P hab. p cett. || 2 ἀμιλλώμενοι DRSVb | προθυμώμενοι MV^c b || 4 ἐπι-
 τηδεωτάτους ABT ἐπιτηδεωτάτους CMP | οἱ δέ] οἱ δέοι C | γὰρ δὴ θεραπεύουσι
 DSVb γὰρ εἰσι ** θεραπεύοντες M γὰρ εἰσι θεραπεύοντες Ald. || 7 καλλίστους
 ABCTMP | κοιλίαν RSV | καθάραντες AB || 8 ἐμπιπλάσι D² | ξύλα δύο p
 ξύλα δύο ἡμισυν M Ald. || 9 ὑπτία M | ἐπ’ om. ABCT ἐπὶ supra lin. add. A man.
 rec. || 10 καὶ τρόπῳ CT | κατὰ τὰ μήκεια cod. Cantabr. Askewianus καταμήκεια
 CMPp καὶ τὰ μήκεια A¹ B || 11 τραχίλων D¹ | ἀναβιβάζοντα ABCT || 12 πρότε-
 ρον T | ὑπερέχουσι ABCT || 14 κατακρέματα ABCTMP | καὶ χαλινούς B || 15 ἐς¹
 om. DRSVb | κατατεινέουσι Mp || 16 ἀπεπνιγμένων Vb || 17 ἐπ’ ἵππων PDRSVb
 ἐπ’ ἵππων M Ald. || 18 τραχίλων D || 19 δὲ secl. Abicht | τόρμον Lexx. seriatim
 conserr. τόρμιον Lexx. alphab. conserr., Suid. βορμόν (potius quam κορμόν) sub
 obelo in mg. A²; fort. ad Lexx. seriatim conscriptorum exemplum τορμόν ‘foramen
 terebratum’ scribendum et τόρμιον Lexx. alphab. ord. conscriptorum e M maiusculo
 pro NI lecto explicandum, ut ita ‘terebratum’ ab instrumento distinguatur | πη-
 γνῶνσι ABCTMP || 20 τοῦ¹ om. ABCT | σπείσαντες DRSVb περιστήσαντες coni.
 Stein στήσαντες coni. Legrand | περὶ τὸ σῆμα coni. Scaliger in notis Cantabr.
 bibl. univ. Nn. V. 26

Σκύθῃ, ἐπεὰν ἀποθάνωσι, περιάγουσι οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες κατὰ
 τοὺς φους ἐν ἀμάξεισι κειμένους, τῶν δὲ ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει
 τοὺς τοιμένους καὶ τῷ νεκρῷ ἀπάντων παραπλησίως παρατίθῃσι, ὅσα
 τοῖσι ἑλλοισι· ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα οὕτω οἱ ἰδιῶται περιάγονται, ἐπει-
 2 τα θάσσονται. θάψαντες δὲ οἱ Σκύθαι καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησά- 5
 μνοι ἄς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι ποιεῦσι περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἐπεὰν
 ξύλα τήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα πέλους εἰρωνέους
 περικτενοῦσι, συμφράξαντες δὲ ὡς μάλιστα λίθους ἐκτόρους διαφανέας
 74 ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πέλων. ἔστι 10
 δὲ σφικάνναβις φυομένη ἐν τῇ χώρῃ πλὴν παχύτητος καὶ μεγάρους τῷ
 λίνῳ ἑφρεσεστάτη, ταῦτα δὲ πολλῶ ὑπερφέρει ἢ κάρναβις· αὕτη καὶ
 αὐτομυτὴ καὶ σπειρομένη φύεται, καὶ ἐξ αὐτῆς Θρηήκιες μὲν καὶ εἰματο-
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοις ὁμοιώτατα. οὐδ' ἄν, ὅστις μὴ κάρτα τρίβων εἴη
 αὐτῆς, λαγνολίη λίνου ἢ καννάβιος ἔστι· ὅς δὲ μὴ εἶδῃ κω τὴν καννάβιδα,
 75 λίνεον οἰκῇσει εἶναι τὸ εἶμα. ταύτης ὣν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιος τὸ σπέρμα 15
 ἐπεὰν ἄβωσι, ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πέλους καὶ ἔπειτα ἐπιβάλλουσι τὸ
 σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας λίθους· τῷ πυρὶ τῷδε θυμιᾶται ἐπιβαλλόμενον
 καὶ ἀτρίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἂν μιν πυρὶν
 2 ἀποκρατήσῃ. οἱ δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρὶν ὠρύονται· τοῦτό σφι ἀντὶ

AB CTM P(p) DR SV

T 14 Eoll. VII 72 (de linteis vestimentis et ex ἀμοργίδος factis tractans) καὶ ἡ
 κάρναβις ἰὲ ὁμοίον ἔστι λίνῳ, μέμνηται δ' αὐτῆς Ἡρόδοτος εἰπὼν λίνου ἢ καννάβειος
 (κανάβειος v. l.) || 18 id. VII 168 βαλανεῖω δ' ἂν καὶ ἡ πυρὶς ἐποιτο, εἰρηκε δ'
 Ἡρόδοτος· πυρὶς Ἑλληνικῇ

1088. Hes. κάρναβις (κάρναμις scr.)· Σκυθικὸν θυμιάμα, ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν
 ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν παρεστώτα· ἔστι δὲ φυτὸν τι λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ
 Θρηήκισαι ἱμάτια ποιοῦσιν· Ἡρόδοτος· τοῦτον τὸ σπέρμα θυμιῶσιν. Antiatt. Bekk.
 Anecd. 105 κάρναβις· Σοφοκλῆς Θαμύρα, Ἡρόδοτος τετάρτῳ

1 περιάγουσι RV || 2 ἀμάξει A¹ | σι supra lin. add. sec. ut vid. man. A || 3 τῶν
 νεκρῶν C | πάντων DRSV | παραπλησίως παρατίθῃσι| παρατιθεῖ DRSV | ὅσα|
 τῶν καὶ DRSV || 4 τοῖς DRV | τεσσαράκοντα CTMRV || 5 καταίρονται CS ||
 7 εἰρωνέους ABC | εἰρηνέους (ἐ in lit.) D | εἰρινέους V || 8 ἐκ πυρός MPDRSV ||
 10 κάρναβις T cf. Hes., Antiatt., Poll. | μεγάρους AB || 11 λινέω DRSV | ταύτῃ
 ABCTMP; ad rectiorem verbi ὑπερφέρει cf. VIII 138, 2; 144, 1, IX 96, 2 |
 κάρναβις CTR¹V¹ || 12 εἶματα ποιεῦνται ABCTMP || 13 λινέουσι A¹ | ὁμοιώτα-
 τα D¹ || 14 κάρναβις V cf. Poll. | καννάβιδα CV || 15 λίνον DRSV || 16 ὑποβάλλουσι
 CMPDRSV || 17 ἐπὶ| ὑπὸ M | τῷ πυρὶ· τὸ δὲ ABTMDSV | τὸ δὲ tantum
 Cobet Hude | θυμιᾶται A¹BCTMP | ὑποβαλλόμενον DRSV || 18 οὐδεμία M
 Ald. || 19 ἐπικρατήσῃ M | ἀποκρατήσῃ — πυρὶν haplogr. om. RSV | ὠρύε-
 ται S

λουτροῦ ἐστι, οὐ γὰρ δὴ λούονται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. αἱ δὲ γυν- 3
καῖκες αὐτῶν ὕδωρ παραχέουσαι κατασώχουσι περὶ λίθον τρηχὺν τῆς
κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλου καὶ ἔπειτα, τὸ κατασχωρόμενον
τοῦτο παχὺ ἐόν, καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον· καὶ
5 ἅμα μὲν εὐωδὴ σφέας ἀπὸ τούτου ἴσχει, ἅμα δὲ ἀπαιροῦνσαι τῇ δευτέρῃ
ἡμέρῃ τὴν καταπλαστὴν γίνονται καθαραὶ καὶ λαμπραί.

Ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι καὶ οὗτοι φεύγουσι αἰνῶς χρᾶσθαι, μήτε γέων 76
ἀλλέων, Ἑλληνικοῖσι δὲ καὶ ἥμιστα, ὥς διέδεξαν Ἀνάχαρσις τε καὶ δεύ-
τερα αὐτὶς Σκύλης. τοῦτο μὲν γὰρ Ἀνάχαρσις ἐπεῖτε γῆν πολλὴν θεωρή- 2
10 σας καὶ ἀποδεξάμενος κατ' αὐτὴν σοφίην πολλὴν ἐκομίζετο ἐς ἡθεα τὰ
Σκυνθέων, πλέων δὲ δι' Ἑλλησπόντον προσίσχει ἐς Κυζικὸν καὶ – εὗρε γὰρ 3
τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἀνάγοντας τοὺς Κυζικηνοὺς δροτὴν κάρτα μεγαλο-
πρεπέως – εὗξατο τῇ Μητρὶ ὁ Ἀνάχαρσις, ἦν σῶς καὶ ὕγιης ἀπονοστήσει
ἐς ἑωυτοῦ, θύσειν τε κατὰ ταῦτά, κατ' ἃ ὦρα τοὺς Κυζικηνοὺς ποιεῦντας,
15 καὶ παννυχίδα στήσειν. ὥς δὲ ἀπείκετο ἐς τὴν Σκυνδικήν, καταδὺς ἐς τὴν 4
καλεομένην Ὑλαίην (ἥ δ' ἔστι μὲν παρὰ τὸν Ἀχιλλεῖον δρόμον, τυγχάνει

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 75, 3 (ad κατασώχουσι) κατατρίβουσι B man. rec. (cf. Lexx.)

2 Λέξ. σῶχουσι· τρίβουσι. Suid. σῶχουσι· τρίβουσιν, Ἡρόδοτος. Hes. σῶχειν·
τρίβειν

1 λούνται CTMP | αἱ δὲ – 4 πρόσωπον distinxi ita intelligens: 'pultem faciunt
(is sensus 'depsendi' glossematis τρίβειν verbo σῶχειν attribuendus est, cf. e. g.
φάρμακον καταπλαστὸν τρίβειν Ar. Pax 16) circa lapidem scabrum aquam affun-
dentes e ligno (genitivus 'partitivus' pro obiecto usurpari nequit, et cf. Kühner-
Gerth I 376) cupressi et cedri et turiferae arboris (scil. mixto) et deinde ea pulte
pingui facta (cuius constructionis in modum accusativi 'absoluti' explicatio, quam
Kühner-Gerth II 90 animo contemplantur, magnopere praeferenda est illi, quae,
quamquam illicitum duplicem accusativi usum supponens difficultatem haud mini-
mam crearet, nihilominus ab eisdem (I 321) proponebatur) totum corpus praeser-
timque faciem oblinunt' || 2 παραχέουσι C προχέουσαι D παρέχουσαι R om. M |
κατασχωοῦσι M cf. Lexx. | τρηχὺν D¹ τραχὺν M || 3 λιβανωτοῦ DRSV | τὸ τοι
DR om. SV | κατασχωρόμενον M || 4 καὶ καταπλάσσονται ABCT καταπάσσον-
ται M Ald. || 5 εὐωδὴ A^{ac} εὐωδὴς C εὐώδη DR εὐώδεις SV | ἴσχει| ἔχει R ||
6 καταπλαστὴν C (ut vid.) MRS litt. vñ ex corr. V || 7 νομίοισι RV | αἰνῶς χρᾶ-
σθαι φεύγουσι PDRSV χρᾶσθαι δεινῶς φεύγουσι M || 7–8 μήτε γέων ἀλλέων
scripsi μήτε γε ὦν ἀλλήλων D μήτι γε ὦν ἀλλήλων cett. μήτε τεῶν ἄλλων conl.
Stein, sequi. Hude μῆ τι γε ἄλλων Hermann || 8 καὶ¹ om. CTMP | ἥμιστα| ἥμιστα M
quod explicationem censeas, cf. illa Schweighauseri: 'in eandem quidem
sententiam ex nostri sermonis usu μάμιστα exspectasses' | Ἀναχάρσις DRSV ||
9 Σκύλης C Σκύλη DRSV || 10 κατ' αὐτὴν| κατὰ τὴν B¹ | πολλὴν σοφίην M ||
11 πλέων D | δὲ δι'| δι' MP Ald. δ' DSV δὲ R | προϊσχει B¹ προσίχει R ||
12 μεγαλοπρεπέως κάρτα Pp μεγαλοπρεπέα κάρτα M Ald. μεγαλοπρεπέως ABC ||
13 ἤξατο DRSV | ἀπονοστήσει C || 14 ἐς| ἕως T | θύσει C | κατ' ἃ| κατὰ B² C
TM κατὰ τὰ PDSV om. R | ὦρα C || 15 ἀπείκετο RV

δὲ πᾶσα ἐοῦσα δενδρέων παντοίων πλήη) — ἐς ταύτην δὴ καταδύς ὁ Ἀνάχα-
 ρις τὴν ὁρτὴν ἐπετέλεε πᾶσαν τῇ θεῷ τύμπανόν τε ἔχων καὶ ἐκδυσάμενος
 5 ἀγάλματα. καὶ τῶν τις Σκνθέων καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα
 ἐσήμηνε τῷ βασιλεῖ Σανλίῳ· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπικόμενος ὡς εἶδε τὸν
 Ἀνάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα, τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ νῦν ἦν τις
 10 εἰρηται περὶ Ἀναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν Σκνθὰι γινώσκειν, διὰ τοῦτο, ὅτι
 6 ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν Ἑλλάδα καὶ ξενικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο. ὡς δ' ἐγὼ
 ἤκουσα Τύμνεω τοῦ Ἀριαπίθεος, ἐπίτροπον εἶναι αὐτὸν Ἰδανθύρσον, τοῦ
 Σκνθέων βασιλέως πάτρων, παῖδα δὲ εἶναι Γνούρου τοῦ Λύκων τοῦ
 Σπαργαπίθεος· εἰ ὦν ταύτης ἦν τῆς οἰκίης ὁ Ἀνάχαρσις, ἔστω ὑπὸ τοῦ
 10 ἀδελφιδεοῦ ἀποθανόν (Ἰδανθύρσος γὰρ ἦν παῖς Σανλίον, Σανλίος δὲ ἦν
 77 ὁ ἀποκτείνας Ἀνάχαρσιν). καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ
 Πελοποννησίων λεγόμενον, ὡς ὑπὸ τοῦ Σκνθέων βασιλέως Ἀνάχαρσις
 ἀποπεμφθεὶς τῆς Ἑλλάδος μαθητὴς γένοιτο, ὅπως τε ἀπονοστήσας φαίη
 15 πρὸς τὸν ἀποπέμψαντα Ἑλληνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν σοφίην
 πλὴν Λακεδαιμονίων, τοῦτοισι δ' εἶναι μόνουσι σωφρόνως δοῦναι τε καὶ
 2 δέξασθαι λόγον. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλ-

AB C TM P(p) DR SV

6s. Lex. Vind. 50 διεχρήσατο ἀντὶ τοῦ 'ἐφόνευσε' καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς 'ἐχρήσατο'.
 ὅτι ἐξεδήμησέ τε — διεχρήσατο || 17 Eust. Od. 1594 (ad θ 251) τὸ . . . παῖσατε
 ἀντὶ τοῦ 'παῖσατε' . . . ἢ δὲ χρήσις τοῦ τοιοῦτον 'παῖσαι' (a verbo παίζειν potius
 quam a παῖειν) καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οὗτος μὲν — ὑπὸ
 'Ἑλλήνων' τινὲς δὲ τὸ 'παῖσατε' ἀντὶ τοῦ 'τύρατε'

1 πάντα R | δὴ] δὲ ABC || 2 ἐπετέλεσε πᾶσαν C πᾶσαν ἐπετέλεε PDRSV
 πᾶσαν ἐπιτέλει (i¹ in lit.) M | ἐκδυσάμενος MRV^{ac} || 3 τις τῶν MPDRSV ||
 4 ἐσήμηνε T | Σανλαίῳ DRSV (e Σανλαίῳ ortum, cf. lin. 11) || 5 ἀπέκτεινε αὐ-
 τὸν M || 7 τις R Lex. Vind. | ξενικοῖσι Lex. Vind. | ἔθεσι DRSV || 8 Τύμνεω
 MSV τοῦ νεῷ ABC | Σπαργαπίθεος PDRSV Παργαπίθεος M | ἐπίτροπον
 CTMP | quod ad distinctionem attinet, Σκνθέων βασιλεύς (9) est Σανλίος intelli-
 gendus (cf. lin. 4) | Ἰδανθύρσον T^c M Ald. Ἰδανθύρου DRSV || 9 βασιλέως CTD |
 Γνούρου D || 10 Σπαργαπαιθέος (va eras.) A Σπαργαπίθεος MPDRSV | οὖν M
 | τῆς οἰκίης — 11 δὲ ἦν haplogr. om. RSV | ὅ om. MPDS | ἔστω temptavi pro
 ἴστω codd. 'concedi potest a fratris nepote esse occisum' (nihil huc spectare mihi
 videtur ille Pausaniae locus I 6, 8 ἴστω κεκτημένος a compluribus commentato-
 ribus explicationis causa laudatus) | ὑπὸ] ἀπὸ T Ald. || 11 ἀδελφεοῦ CMD¹ quod
 recepp. alii Valla duce (ἀδελφιδεόν credo vel de aliquo consanguinitate fere aliqua
 propinquo posse dici vel nepotem quoque fratris designare) | Ἰδανθύρσος ABC
 TM Ἰδανθύρος D | Σαναίων Σανάιος D || 12 ὁ om. ABC | 13 Πελοποννησίων
 D¹ RV | τῶν ABC | βασιλέως C || 15 ἐς] πρὸς M Ald. || 16 μόνουσι εἶναι D ||
 17 ἄλλος D | πέπαισται DRSV Eust. πέπαισται cett. (quod fort. ad glossae mo-
 dum interpretamentum fuit, cf. Sch. Ar. Av. 42) | ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Mp ὑπὸ
 Ἑλλήνων Eust.

λήρων, ὁ δ' ὦν ἀνὴρ, ὥσπερ πρότερον εἰρέθη, διεφθάρη. οὗτος μὲν νυν
οὕτω δὴ ἐπρηξε διὰ τὰ ξεινικά τε νόμια καὶ Ἑλληνικάς ὁμιλίας.

Πολλοῖσι δὲ κάρτα ἔτεσι ὕστερον Σκύλης ὁ Ἀριαπείδης ἐπαθε παρα- 78
πλήσια τούτῳ· Ἀριαπείδει γὰρ τῷ Σκυνθέων βασιλεί γίνεται μετ' ἄλλων
5 παίδων Σκύλης. ἐξ Ἰστρινηῆς δὲ γυναικὸς οὗτος γίνεται καὶ οὐδαμῶς
ἐγκωρίς, τὸν ἢ μήτηρ αὐτῇ γλῶσσάν τε Ἑλλάδα καὶ γράμματα ἐδίδαξε.
μετὰ δὲ χρόνῳ ὕστερον Ἀριαπείδης μὲν τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείδους 2
τοῦ Ἀγαθύρσων βασιλέως, Σκύλης δὲ τὴν τε βασιληίην παρέλαβε καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πατρός, τῇ οὐνομα ἦν Ὀποίη. ἦν δὲ αὕτη ἢ Ὀποίη ἀστή, ἐξ
10 ἧς ἦν Ὀρικος Ἀριαπείδει παῖς. βασιλεύων δὲ Σκυνθέων ὁ Σκύλης διαίτη 3
μὲν οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυνθικῇ, ἀλλὰ πολλὸν πρὸς τὰ Ἑλληνικά μᾶλλον
τετραμμένος ἦν ἀπὸ παιδεύσιος, τῆς ἐπεπαίδεντο, ἐποίεε τε τοιοῦτον·
εἴτε ἀγάγοι τὴν στρατιὴν τὴν Σκυνθέων ἐς τὸ Βορυσθενεϊτέων ἄστρ (οἱ δὲ
Βορυσθενεῖται οὗτοι λέγουσι σφέας αὐτοὺς εἶναι Μιλησίους), ἐς τούτους
15 ὅκως ἔλθοι ὁ Σκύλης, τὴν μὲν στρατιὴν κατελίπεσκε ἐν τῷ προαστίῳ,
αὐτὸς δὲ ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος καὶ τὰς πύλας ἐγκλήσειε, τὴν στολὴν 4
ἀποθήμενος τὴν Σκυνθικὴν λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα, ἔχων δ' ἂν ταύ-
την ἠγόραζε οὔτε δορυφόρων ἐπομένων οὔτε λαοῦ οὐδενός (τὰς δὲ πύλας
ἐφύλασσον, μὴ τίς μιν Σκυνθέων ἴδοι ἔχοντα ταύτην τὴν στολὴν), καὶ τὰ
20 ἄλλα ἐχρᾶτο διαίτῃ Ἑλληνικῇ καὶ θεοῖσι ἱρὰ ἐποίεε κατὰ νόμους τοὺς
Ἑλλήνων. ὅτε δὲ διατρέψει μῆνα ἢ πλεόν τούτου, ἀπαλλάσσετο ἐνδὺς τὴν 5

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι Σκύλης ὁ Ἀριαπείδης ἐξ Ἰστρινηῆς γυναικὸς γεννηθεὶς καὶ οὐκ ἐγκωρίς
σφόδρῃ ἦν τὰ Ἑλληνικά· τὸν ἢ μήτηρ (78, 1) – βασιλέως (78, 2) et βασιλεύων
(78, 3) – στολὴν (78, 5) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κατ. exc. XXXII

1 ἠρέθη C ἐρρήθη MP^cp || 2 ἐπρηξε ABCP τι ἐπρηξε DRSV | τὰ om. ABC
TMP || 3 ἔτεσι κάρτα ABCT | Ἀριαπείδης TMPDRSV | παραπλήσια – 4 γίνεται]
παραγίνεται T | παραπλήσια] ὁμοία M || 4 Ἀριαπείδει MPDRSV | τῶν DRSV
μετ'] μὲν C || 5 Ἰστρινηῆς B Ἰστρινῆς DRSV Ἰστρινῆς CTMP cf. Const. | δὲ
om. T || 6 ἐγκωρίς coni. Naber collato fine capituli et I 199, 1 | αὕτη ABCTMP
αὐτῇ Const. rell. || 7 χρόνον Const. | Ἀριαπείδης MPDRSV || 8 βασιλέως C Const. ||
9 Ὀπίη SV | Ὀπίη SV || 10 Ὀρικος AB Ὀρίκος C Ὀρνος M | Ἀριαπείδει MPD
RSV | βασιλέων Σκυνθέων R¹, corr. R^{1ms} || 11 μὲν om. ABCT Const. | πολλοῦ
Const. || 12 παιδεύσεως V | ἧς M | ἐπαυδέτο T | τοιοῦτο ABCTMPD || 13 τὴν²
τῶν TMPp Const. | Βορυσθενεϊτέων Const. || 14 Βορυσθενεῖται Const. | οὗτοι
λέγουσι] ἔλεγον Const. || 15 ἔλθῃ CDRV ἔλθοι Const. rell. | καταλείπεσκε (e κα-
τάλειπεσκε ortum?) DRSV καταλείπεσκε Const., cf. p. 396, 1 et gramm. meam 126 |
προαστείῳ codd. || 16 δὲ om. V | ἐγκλήσειε A^c ἐγκλείσειε RSV ἐκκλείσειε C ||
17 Σκυνθικὴν Const. | δὲ M || 18 λαοῦ] ἄλλον ABCTMP Const., v. gramm.
meam 61, cf. I 80, 2; II 124, 3 || 19.20 τὰ ἄλλα ABCT Const. τᾶλλα PDSV
ταῦτα R || 20 ἐποίησε RSV ἐποίεε Const. rell. | τῶν C || 21 δὲ om. M | διέτρυπε
Const. | ἐνδὺς ABCTMP Const. ἐσδὺς rell.

Σκυδικήν στολήν. ταῦτα ποιεῖσκε πολλάκις, καὶ οἰκία τε ἐδείματο ἐν
 79 Βορυσθένει καὶ γυναικα ἔγχευε ἐς αὐτὰ ἐπιχωρίην. ἐπεῖτε δὲ ἔδει οἱ κακὸς
 γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τοιῆσδε· ἐπεθύμησε Διονύσω Βακχείῳ
 τελεσθῆναι, μέλλοντι δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν ἐγένετο φάσμα
 2 μέγιστον. ἦν οἱ ἐν [Βορυσθενεῖτων] τῇ πόλει οἰκίης μεγάλης καὶ πολυτελέος
 περιβολή, τῆς καὶ ὀλίγω τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, τὴν τε πέριξ
 λευκοῦ λίθου σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν· ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε
 βέλος. καὶ ἡ μὲν κατεκάη πᾶσα, Σκύλης δὲ οὐδὲν τούτου εἵνεκα ἥσσον
 3 ἐπετέλεσε τὴν τελετὴν. Σκῦθαι δὲ τοῦ βακχεύειν πέρι Ἑλλήσι οὐκ ἐδίδοσαν·
 οὐ γάρ φασι οἰκὸς εἶναι θεὸν ἐξευρίσκειν τούτον, ὅστις μαίνεσθαι ἐνάγει
 4 ἀνθρώπους. ἐπεῖτε δὲ ἐτελέσθη τῷ Βακχείῳ ὁ Σκύλης, †ἐπρήστουσε†
 τῶν τις Βορυσθενεῖτων πρὸς τοὺς Σκῦθας λέγων· ἡμῖν γὰρ καταγελάτε,
 ὦ Σκῦθαι, ὅτι βακχεύομεν καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ δαίμων
 καὶ τὸν ὑμέτερον βασιλέα λελάβηκε, καὶ βακχεύει τε καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 5 μαίνεται. εἰ δέ μοι ἀπιστέετε, ἐπεσθε, καὶ ὑμῖν ἐγὼ δείξω. εἵποντο τῶν
 Σκυθῶν οἱ προεστῶτες, καὶ αὐτοὺς ἀναγαγὼν ὁ Βορυσθενεῖτης λάθρῃ
 ἐπὶ πύργον κατεῖσε. ἐπεῖτε δὲ παρῆε σὺν τῷ θιάσῳ ὁ Σκύλης καὶ εἰδὼν

AB CT MP(p) DR SV

10 Lex. Vind. 53 (s. v. ἐνάγει) Ἡρόδοτος· ὅστις — ἀνθρώπους || 14 Phot.: v. ad III 42, 4

1 ἐποίησκε R (cf. p. 395, 15) | πλεονάκις DRSV πολλά T (quin πλεονάκις olim fuerit scriptam haud potest esse dubium) | καὶ om. MPDRSV || 2 καὶ γυναικά τε C | ἔδε D¹ | ἔδεε MPD²RSV || 3 ἐγένετο A^{ac}MPDRSV | Βακχείῳ T || 4 εἰς T | τελευτήν CR || 5 τῶν Βορυσθενεῖτων D^c | τῶν Βορυσθενεῖτων S | τῷ Βορυσθένει τῶν D^{ac}RV | Βορυσθενεῖτων CTMP formam Βορυσθενεῖτων a sermone nostri

abhorrentem, quam primitus scriptam fuisse et correctiones speciei Βορυσθενεῖ-
 τῶν, e quibus ceterae codicum lectiones facillime potuerunt nasci, produxisse
 credo, seclusi ab explicatione ad τῇ πόλει adscripta iudicans ortam | πόλει CT
 πόλει DRV || 6 ὀλίγον DRS finem vocis compendio notat V | τούτῳ μνήμην
 R^{SV} τούτων μνήμην R^{ac} | τε om. MPDRSV || 8 κατακάη R | τούτων MPp |
 ἔνεκα M | ἥσσον om. M || 9 ἐπετέλεσε R | ἐπετέλλεσε SV | τελευτήν RV || 10 εἰκός
 TMSV | εὐρίσκειν C | τούτον τόνδε M || 11 Βακχείῳ T || 11, 12 ἐπρήστουσε τῶν
 ABC obelo signat nihil in mg. sub obelo adscr. A διεπρήστουσε DRV διεπί-
 στουσε S διεπρήστουσε τῶν MP Ald. an ἰών legendum (pro τῶν)? pro priore voce
 proposuerunt διεδορήστουσε Schneider ap. Schweighauserum nixus Hesychio (δορή-
 στης· δραπέτης), διεδορήπτευσεν Dindorf, διεπρήστουσε 'clam pervasit' Stein in ed.
 ad us. schol. confecta, διεπρήστουσε primus nescio quis ap. Gebhardt Progr. Gymn.
 Chur. 1857, 9, Allen RPh 13, 1939, 45, διεκπερήσας ἔπνευσε collatis codd. lec-
 tionibus IV 152, 2 ipse Gebhardt, διέδορῃ ἐνθεῦτεν Abicht Progr. Johannei Lüne-
 burg. 1868, 13ss. || 12 γὰρ δὲ MPDRSV || 13 ὦ om. T | ὑμέας MP^p Ald. ||
 14 καὶ om. D | ὑμέτερον M | λελάβηκε CRSV | τε om. MPDRSV || 16 προ-
 εστῶτες ABCTM | λάθρα M || 17 κάτισε ABCPS ἐκάτισε M Ald.

μιν βακχεύοντα οἱ Σκύθαι, κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποιήσαντο, ἐξελ-
θόντες δὲ ἐσήμαινον πάσῃ τῇ στρατιῇ, τὰ ἴδιοιεν. ὥς δὲ μετὰ ταῦτα ἐξήλανε 80
ὁ Σκύλης ἐς ἡθεα τὰ ἐνωτοῦ, οἱ Σκύθαι προστησάμενοι τὸν ἀδελφεὸν
αὐτοῦ Ὀκταμασάδην γεγονότα ἐκ τῆς Τήρεω θυγατρὸς ἐπανιστέατο τῷ
5 Σκύλῃ. ὁ δὲ μαθὼν τὸ γινόμενον ἐπ' ἐνωτῷ καὶ τὴν αἰτίην, δι' ἣν ἐποιέετο, 2
καταφεύγει ἐς τὴν Θρηίκην. πυνθόμενος δὲ ὁ Ὀκταμασάδης ταῦτα ἐστρα-
τεύετο ἐπὶ τὴν Θρηίκην· ἐπεῖτε δὲ ἐπὶ τῷ Ἰστρῷ ἐγίνετο, ἡντίασάν μιν
οἱ Θρηίκες, μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάψειν ἔπεμψε Σιτάλκης παρὰ τὸν
Ὀκταμασάδην λέγων τοιάδε· τί δεῖ ἡμέας ἀλλήλων πειρηθῆναι; εἰς μὲν 3
10 μιν τῆς ἀδελφεῆς παῖς, ἔχεις δὲ μιν ἀδελφεόν. σὺ τέ μοι ἀπόδος τοῦτον,
καὶ ἐγὼ σοι τὸν σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατιῇ δὲ μήτε σὺ κινδυνεύσης
μήτε ἐγώ. ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης ἐπεκηρυκέετο, ἦν γὰρ παρὰ 4
τῷ Ὀκταμασάδῃ ἀδελφεὸς Σιτάλκεος πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμα-
σάδης κατανέει ταῦτα, ἐκδιδούς δὲ τὸν ἐνωτοῦ μήτρωα Σιτάλκῃ ἔλαβε
15 τὸν ἀδελφεὸν Σκύλην· καὶ Σιτάλκης μὲν παραλαβὼν τὸν ἀδελφεόν 5
ἀπήγετο, Σκύλῃ δὲ Ὀκταμασάδης αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν.
οὕτω μὲν περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια Σκύθαι, τοῖσι δὲ παρακτωμέ-
νοισι ξεινικούς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι.

Πλήθος δὲ τὸ Σκυνθέων οὐκ οἷός τ' ἐγενόμην ἀτρεκέως πυνθέσθαι, ἀλλὰ 81
20 διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι
σφας καὶ ὀλίγους, ὥς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινόν μοι ἐς 2
ὄψιν, ὥς ἐστι μετὰ Βορυσθένης τε ποταμοῦ καὶ Ὑπάνιος χώρος,
οὕνομα δὲ οἱ ἐστὶ Ἑξαμπαῖος, τοῦ καὶ ὀλίγῳ τι πρότερον τούτων μνήμην
εἶχον φάμενος ἐν αὐτῷ κρήνην ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ' ἧς τὸ ὕδωρ ἀπορ-

AB CT MP(p) DR SV

2 ἐξέλαυνε ABCTP || 3 Σκύθης CT | ἐνωτοῦ T | οἱ om. DRSV || 4 Τήρεω
CP^v ut vid. D^R Τηρέω MP^{ac} pS Ald. | ἐπανισταίετο M Ald. || 5 ἐπεωντόν V^{ac} ||
6 εἰς RV | Θρηίκην DRSV | πυνθόμενος – 7 Θρηίκην haplogr. om. TM | δὲ
ο om. C || 7 Θρηικίην vel Θρηίκην D^RRSV | ἐγένετο TMPDRSV, cf. 154, 4 et
v. Hettrich, Kontext u. Aspekt in d. altgr. Prosa Hdt., 1976, 64 | ἡντίασάν μιν M
ἡντίασά μιν V ἡντίασάμην R || 8 αὐτέων M Ald. | συνάπτειν MPDRSV | Σιδάλ-
κης DRSV, cf. VII 137, 3 || 9 εἰς] ἧς T || 10 ἀδελφῆς C | τέ] δὲ ABCTE δή
Legrand Steinio nixus || 11 τὸν σὸν om. cod. Vat. gr. 122 Valla || 12 Σιδάλκης
DRSV || 12, 13 παρ' αὐτῷ C || 13 Ὀκταμασάδῃ A | Σιδάλκεος DRSV Σιτάλκεω
cod. Cantabr. Askewianus | τοῦτον om. ABCT || 14 συνανέει M κατ ex corr. D |
ἐκδούς MPDRSV ἐκδιδούς 'promptus ad tradendum' cett. | μήτρω D^RRSV
μήτρω Legrand collato πάτρω 76, 6 al. | Σιτάλκην CM Ald. Σιδάλκῃ DRSV ||
15 Σκύλην – ἀδελφεὸν haplogr. om. R | Σιδάλκης DSV || 16 Ὀκταμασάδης C^c
(man. pr.) T | ἀπέταμε αὐτοῦ ταύτῃ DRSV || 17 νόμαι R νόμα V || 19 ἀτρεκέως
om. M || 22 ὥς om. MPDRSV || 23 οἱ ἐστὶ] ἐστὶ CT ἐστὶ οἱ MPp Ald. | ὀλίγον S
fin. vocis compend. not. V

3 ρέον τὸν Ὑπανν ἄποτον ποιεῖν. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ κέεται χαλκίον, με-
 γάθει καὶ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, τὸν Πανσα-
 4 νίης ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε. ὃς δὲ μὴ εἶδε κω τοῦτον, ὥδε δηλώσω.
 ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρεῖ τὸ ἐν Σκύθῃσι χαλκίον, πάχος δὲ
 τὸ Σκυθικὸν τοῦτο χαλκίον ἐστὶ δακτύλων ἕξ. τοῦτο ὃν ἔλεγον οἱ ἐπι-
 5 χώριοι ἀπὸ ἀρδίων γενέσθαι, βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, τῷ
 οὐνομα εἶναι Ἀριάνταν, τοῦτον εἰδέναι τὸ πλῆθος τὸ Σκυθῶν κελεύειν
 μιν πάντας Σκύθας ἄρδιον ἕκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ διστοῦ κομίσαι. ὃς δ' ἂν
 6 μὴ κομίση, θάνατον ἀπέλκε. κομισθῆναι τε δὴ χρῆμα πολλὸν ἀρδίων
 καὶ οἱ δόξαι ἐξ αὐτῶν μνημόσυνον ποιήσας λιπέσθαι. ἐκ τούτων δὴ
 μιν τὸ χαλκίον ποιῆσαι τοῦτο καὶ ἀναθεῖναι ἐς τὸν Ἐξαμπαῖον τοῦτον.
 82 ταῦτα δὴ περὶ τοῦ πλῆθους τοῦ Σκυθῶν ἦκουον. θωμάσια δ' ἡ χώρα
 αὕτη οὐκ ἔχει, χωρὶς ἥ ὅτι ποταμούς τε πολλῶ μεγίστους καὶ ἀριθμὸν
 πλείστους. ὃ δὲ ἀποθωμάσαι ἄξιον καὶ πάρεξ τῶν ποταμῶν καὶ τοῦ
 μεγάρους τοῦ πεδίου παρέχεται, εἰρήσεται ἵχνος Ἡρακλέους φαίνουσι ἐν
 πέτρῃ ἐνεόν, τὸ ἔοικε μὲν βήματι ἀνδρός, ἔστι δὲ τὸ μέγαθος δίτηχυν,
 παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. τοῦτο μὲν νῦν τοιοῦτό ἐστι, ἀναβήσομαι δ' ἐς
 τὸν κατ' ἀρχὰς ἥα λέξων λόγον.

AB CT MP(p) DR SV

8 Λέξ. ἄρδιον· ἀκίδα βέλους καὶ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα (Lexx. seriatim conscr. sola, cf. I 215, 1). Suid. ἄρδιον· ἀκίδα βέλους ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα· Ἡρόδοτος καὶ ἄρδις πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ 'φαρέτρας'. Lex. Vind. 23 (s. v. ἄρδιον) Ἡρόδοτος· ἄρδιον ἕκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ διστοῦ κομίσαι

1 ποιεῖ PMDRSV inf. cett. codd. conservavi etsi nullo modo noster cap. 52
 aquam Hypanis impotabilem esse memorat | καίεται V M (αἶ in lit.) | χαλκίον
 ABCTP^cpd¹ χαλκήϊον M Ald. χαλκίον P^{ac} cett., cf. 152, 4 || 2 καὶ om. TMP
 Ald. | τῷ στόματι M Ald. | πονητοῦ DRSV || 4 χωρεῖ εὐπετέως P¹ εὐπετέως
 χωρεῖ P²p cett. εὐπετέας conl. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 |
 χαλκίον ABCTP χαλκήϊον M Ald. || 5 χαλκίον ABCTP χαλκήϊον M Ald.
 || οὐν RV || 6 ἀπὸ om. RSV || 7 οὐνομα εἶναι] οὐναί V οὐνομα S | Ἀριάντων V^{ac} |
 τοῦτον secl. Schaefer Hude τοῦτον <βουλόμενον> propos. Reiz | τὸ²] τῶν CT²MP
 DRSV | τὸ Σκυθῶν — 12 πλῆθους haplogr. om. T¹ || 8 μιν] μὲν conl. Legrand
 πάντως SV | πάντα Σκύθην T² | μίην M Ald. | ἀπὸ τοῦ διστοῦ del. Stein Hude,
 hab. Lex. Vind. || 8—9 ὃς δὲ μὴ κομίση T² || 9 τε δὴ] ται δὴ R τε ABC δὴ V
 δὲ S | χορήματα (ta expunx. nescio quae man.) A | πολλῶν M Ald. | ἀρχαδίων C ||
 10 αὐτῶν DRSVT² | ποιήσαντι MPDRSV, v. Kühner-Gerth II 105s. (cf. e. g.
 Thuc. III 36) | τούτων ABC | δὴ] δέ Legrand || 11 χαλκίον ABCP χαλκήϊον M
 Ald. || 12 δὴ M Ald. δὲ cett. | τοῦ²] τῶν DRSV | θωμάσια ABCMP || 13 χωρὶς
 om. M | τε om. M || 14 ἀποθωμάσαι C ἀποθωνμάσαι MPp | καί¹ om. PMD
 RSV || 15 παρέχεται om. M | Ἡρακλέους BC || 16 ἐνεόν] ἐν supra lin. m. prima
 ut vid. A | οἶκε RV || 17 τοιοῦτόν RSV

III

Παρασκευαζομένον Δαρείον ἐπὶ τοὺς Σκύθας καὶ ἐπιπέμποντος ἀγ- 83
 γέλους [ἐπιτάζοντας τοῖς μὲν πεζὸν στρατόν, τοῖς δὲ νέας παρέχειν, τοῖς
 δὲ ζεύγνυσθαι τὸν Θρηάκιον Βόσπορον] Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος, ἀδελ-
 φεὸς ἐὼν Δαρείον, ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν στρατιῇ ἐπὶ Σκύθας ποιέεσθαι,
 5 καταλέγων τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπορίην. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευόν 2
 οἱ χρηστά, ὁ μὲν ἐπέπαντο· ὁ δ', ἐπειδὴ οἱ τὰ πάντα παρεσκεύαστο,
 ἐξήλαυσε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. ἐνθαῦτα τῶν Περσέων Οἰόβαζος ἐδεήθη 84
 Δαρείου τριῶν ἐόντων οἱ παίδων καὶ πάντων στρατευομένων ἕνα αὐτῷ
 καταλειφθῆναι· ὁ δὲ οἱ ἔφη ὡς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίῳ δεομένῳ πάντας
 10 τοὺς παῖδας καταλείψειν. ὁ μὲν δὴ Οἰόβαζος περιχαρὴς ἦν ἐλπίζων τοὺς 2
 νείας στρατιῆς ἀπολελῦσθαι, ὁ δὲ κελεύει τοὺς ἐπὶ τούτων ἐπεστεῶτας
 ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς Οἰοβάζου παῖδας· καὶ οὗτοι μὲν ἀποσφαγέντες
 αὐτοῦ ταύτῃ ἐλίποντο. Δαρεῖος δὲ ἐπεῖτε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπῆκετο 85
 τῆς Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔξενκτο ἡ γέφυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβάς
 15 εἰς νέα ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυνεάς καλυμμένας, τὰς πρότερον πλαγκτάς Ἑλλη-

AB CT MP(p) DR SV

T 14—p. 400, 9 Eust. Dion. 142—144 aliquoties se ad cap. 85 refert dicens inter alia οὕτω νοεῖ καὶ Ἡρόδοτος λέγων τὸν μὲν Βόσπορον τείνειν εἰς τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καταδιδόναι εἰς τὸν Ἑλλήσποντον et (Dion. 147) Ἡρόδοτος... ἀξιοθέατον (ἀξιοθεώτατον v. l.) Πόντον τὸν Εὐξείνιον λέγει καὶ πελαγέων ἀπάντων θαυμασιώ-
 τатон. Suid. s. v. Εὐξείνιος: λέγει Ἡρόδοτος· πελαγέων γὰρ ἀπάντων ἐστὶ θαυμα-
 σιώτατος

1 ad divisionem libri cf. gramm. meam 201 et praef. LVII s. | ἐπιπέμποντας V
 περιπέμποντος coni. Cobet, sequ. Hude; ἐπιπέμπειν 'ultro mittere' quae cap. 4 dicta
 sunt resumit; hoc verbo absolute noster utitur minimoque iure, ut videtur, Stei-
 nius in ed. in us. schol. conscripta iudicat necesse fuisse illos dativos supplere
 τοῖς μὲν... τοῖς δὲ... τοῖς δὲ, qui a sermone nostri abhorrentes quin delendi
 sint minime dubito || 2 ἐπιτάζοντας — 3 Βόσπορον seclusi (v. quae praecedunt) |
 ἐπιτάζαντος TR | τοῖσι CTMPDRSV | τοῖσι CTMPDRSV | τοῖσι CTMPDRSV ||
 3 ζευγνύναι DRSV | σπόρον V | Ἀρτάβανος A || 4 ὃν PRV | ἐχρημάτιζε T | στρα-
 τεῖν C || 6 ἐπεὶ M | τὰ πάντα ABCT | παρασκεύαστο ABC || 7 τῶν <τις> Le-
 grand | ὁ Γόβαζος C Γόβαζος V || 10 καταλείπειν] καλόνειν V || 11 νέας C | στρα-
 τηῆς MPD²RSV, cf. quae ad III 67, 3 adnotavimus | ἐκέλευσε ABC | ἐπὶ τού-
 των om. ABCT | ἐπιστεῶτας R ἐστεῶτας C || 13 ἐλίποντο T | αὐτοῦ ταύτῃ ἀπο-
 αὐτολελείφθησαν

λείφθησαν ἀποσφαγέντες M (ἐλίποντο mihi olim exstitisse videtur; ad medii aor.
 formam verbi λείπειν intransitive usurpatam cf. A 693, δ 710, cf. Kühner-Gerth
 I 118, nullaque ratione necesse est imperf. formam cod. T transmissam Bekkero
 ceterisque editoribus ducibus in textum recipere) | ὁ Δαρεῖος SV || 14 Καλχηδο-
 νίης M Καλχηδονίας V^{ac} Καρχηδονίης D | ἐμβάς SV || 15 καλεομένας MD |
 Ἑλλήνες om. M

νές φασι εἶναι, ἐξόμενος δὲ ἐπὶ ῥίῳ ἐθηεῖτο τὸν Πόντον ἐόντα ἀξιοθέητον·
 2 πελαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωμασιώτατον, τοῦ τὸ μὲν μῆκος στάδιοι
 εἰσι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι, τὸ δὲ εὖρος, τῇ εὐρύτατος αὐτὸς ἑωντοῦ,
 3 στάδιοι διηκόσιοι καὶ τρισχilioi. τούτου τοῦ πελάγεος τὸ στόμα ἐστὶ
 εὖρος τέσσερες στάδιοι· μῆκος δὲ τοῦ στόματος, ὁ ἀνχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος 5
 κέκληται, κατ' ὃ δὴ ἔξενκτο ἡ γέφυρα, ἐπὶ σταδίου εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
 4 ἐστὶ· τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος. ἡ δὲ Προποντὶς, ἐοῦσα
 εὖρος μὲν σταδίων πεντακοσίων, μῆκος δὲ τετρακοσίων καὶ χιλίων,
 καταδιοὶ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐόντα στενότητι μὲν ἐπτὰ σταδίου, μῆ-
 86 κος δὲ τετρακοσίου. ἐκδιοὶ δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα πελάγεος, τὸ 10
 δὴ Αἰγαῖον καλέσται. (μεμέτρηται δὲ ταῦτα ὧδε· ἑνὺς ἐπὶ πλαν μάλιστά κη
 κατανύει ἐν μακρομερίῃ ὀργυιᾶς ἐπτακισμυρίας, νύκτωρ δὲ ἑξακισμυ-
 2 ρίας· ἥδη ὧν ἐς μὲν Φᾶσιν ἀπὸ τοῦ στόματος — τοῦτο γὰρ ἐστὶ τοῦ
 Πόντου μακρότατον — ἡμερέων ἐννέα πλόος ἐστὶ καὶ νυκτῶν ὀκτώ·
 αὐταὶ ἑνδεκα μυριάδες καὶ ἑκατὸν ὀργυιῶν γίνονται, ἐκ δὲ τῶν ὀργυιῶν 15
 3 τουτέων στάδιοι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ Θεμισκύρην τὴν
 ἐπὶ Θερωδόντι ποταμῷ ἐκ τῆς Σινδικῆς — κατὰ τοῦτο γὰρ ἐστὶ τοῦ
 Πόντου εὐρύτατον — τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόος· αὐταὶ δὲ
 τρεῖς μυριάδες καὶ τριήκοντα ὀργυιῶν γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκόσιοι
 4 καὶ τρισχilioi. ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπορος τε καὶ Ἑλλήσποντος 20

AB CT MP(p) DR SV

1 ἐξόμενος ut vid. D¹ ἰζόμενος R | ῥίῳ Corn. de Pauw ῥῶι (i add. prima ut
 vid. man.) A ἰρῶ TMPDR τῷ ἰρῶ BS ἰρὸν C τὸ ἰρῶ V. duplicem memoriam
 ῥῶι olim exstitisse recte censet Weber Anal. Hdt. 228 | ἐθηεῖτο T Ald. | ὄντα M ||
 2 πέφυκε] cf. Suid. | θωμασιώτατον P¹ θωνμασιώτατος ABCMP²p θωμα-
 σιώτατος T cf. Suid. | τοῦτο ABCM τούτω S || 2.3 εἰσὶ στάδιοι PDRSV || 3 εἰσι
 om. M | τῇ om. T || 4 τριηκόσιοι S^c ad rationem fort. rectius | τὸ om. DRSV ||
 5 τέσσερες ABTMV τέσσαρα R || 6 ἔξενκται D || 7 τὴν om. C | Ποντίδα D Προ-
 ποντίδα Eust. rel. | Ποντὶς D || 8 εὖρος om. B¹ || 9 στενότητα DRV στενότη-
 τον S στενότητα Schweighauserio duce edd. prorsus omnes, sed 'Graeco' accu-
 sativo aptius convenit dativus ad talis significationis vocem || 10 ἐσδιοὶ DRSV |
 ὁ om. SV || 11 νηὺς ABCTMP ναὺς S νεὺς cett. quam lectionem ut difficillimam
 retinui, v. praef. XXII (Hecataei esse credo, cf. quae ad grammaticos ad 86, 4 lau-
 dados adnotavi) || 12 κατανύει D^{ac} RSV κατανέει D^c | μακρῇ ἡμέρῃ MPDRSV |
 ὀργυιᾶς M Ald. | νύκτωρ δὲ ἑξακισμυρίας (sub obelo ad ἐπτακισμυρίας) A^{2ms} νυ-
 κτὸς δὲ ἑξακισμυρίας BCTMP om. A¹ cett., cf. quae modo ad νεὺς adnotavi et
 quae Hemmerdinger disseruit CQ 2, 1952, 97—99 || 13 τοῦ¹ om. DRSV || 14 πλόος
 ἐννέα T || 16 τούτων AB | Θεμισκυραν M Ald. Θεμισκυρην D Θεμισκυρον PR
 Θεμισκυρον SV || 17 Σινδικῆς Wesselingio duce edd. ἀπτι**ῆς M Ἰνδικῆς cett.
 γρ' Σινδικῆς in mg. adscr. man. prima cod. Vat. gr. 122; obelo signat in mg. re-
 petito sed nihil adscr. A cf. 28, I || 18 τε] δὲ RSV | δυῶν νυκτῶν πλόον ABC
 νυκτῶν πλόον δύο T || 19 καὶ τριήκοντα μυριάδες M Ald. || 20 τε om. ABCT

οὕτω τέ μοι μεμετρέαται καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα πεφύκασι.) παρέχεται δὲ καὶ λίμνην ὁ Πόντος οὗτος ἐκδιδοῦσαν ἐς αὐτὸν οὐ πολλῶ τεω ἐλάσσω ἑωυτοῦ, ἣ Μαιήτις τε καλέεται καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου.

Ὁ δὲ Δαρεῖος ὡς ἐθεήσατο τὸν Πόντον, ἔπλεε ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, 87
5 τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς Σάμιος· θεησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτοῦ λίθον λευκοῦ ἐνταμὼν γράμματα ἐς μὲν τὴν Ἀσσυρία, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, ἔθνεα πάντα, ὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ πάντα, τῶν ἦρχε· τούτων μυριάδες ἐξηκριμύθησαν χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ ἑβδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι, νέες δὲ ἑξακόσαι συνελέχθησαν. τῇσι μὲν νυν 2
10 στήλῃσι ταύτησι Βυζάντιοι κομίσαντες ἐς τὴν πόλιν ὕστερον τούτων ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς Ὀρθωσίης Ἀρτέμιδος χωρὶς ἐνὸς λίθου· οὗτος δὲ κατελείφθη παρὰ τοῦ Διονύσου τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίῳ γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος. τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ χώρος, τὸν ἔξενξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν συμβαλλομένῳ, μέσον ἐστὶ Βυζαντίῳ τε καὶ τοῦ
15 ἐπὶ στόματι ἱοῦ.

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἦσθεις τῇ σχεδίῃ τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μαν- 88
δροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζευξίν τοῦ Βοσπόρου καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα,
20 ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ "Ἡραῖον ἐπιγράψας τάδε·

AB CT MP(p) DR SV

T 2s. Eust.: v. ad 57

1 Et. M. 578, 41ss. μεμετρέαται· μετρῶ, μετρέσω, . . . μεμέτρηνται, καὶ Ἰακῶς 'μεμετρέαται'· παρὰ Ἰππώνακτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος κατὰ πάντα μοι μεμετρέαται. Zonar. 1352 idem habet. Cramerī Anecd. Oxon. I 287 μεμετρέαται· τοῦτο Ἰωνικόν ἐστιν· ὡς γὰρ νερόνται νερόται καὶ περιποίηται περιποίεαται, οὕτως καὶ μεμέτρηνται μεμετρέαται παρὰ τῷ Ἐκαταίῳ (v. praef. XXII)· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος κατὰ ταῦτά μοι μεμετρέαται || 18 Eust. II. 626 (ad Z 88) ὅτι διὰ λύσεις ἢ μεταπτώσεις λέγεται τοῖς παλαίοις τὸ 'ἐν πόλει ἀκρῇ' ληφθὲν ἀντὶ τοῦ συνθέτου ὀνόματος τοῦ 'ἀκροπόλει'· . . . ὅμοια δὲ τούτοις . . . καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ ὁ δὲ νεκρὸς ἦν θῆξ ἀξίος ἦτο ἀξιοθέατος μεγέθους ἕνεκα καὶ κάλλους (IX 25, 1) καὶ ζῶα γραψάμενος ἦγον ζωγραφίᾳς

1 οὗτοι ABCT | πεφύκασι V || 2 οὗτος om. ABCT, secl. Hude | ἐκδιδοῦσαν DRSV | αὐτὸν ABCTP^{ac} | ἑωυτόν MP^cp Ald. cett. || 4 ὡς om. D | ἐθεήσατο DRSV ut vid. M | ἐπὶ] ἐς C || 5 Μανδροκλῆς PDRSV | θεησάμενος DRSV || 6 ἐπ' αὐτοῦ 'aus diesem Anlaß' (ut consuetudo est regum orientis antiqui)] ἐπ' αὐτὸν ABCT ἐπ' αὐτῷ Gronovius Wesseling Hude || 7 τὴν¹] τὴν ἑτέραν MPDR SV || 8 ἐξηκριμύθησαν R || 10 Βυζαντίῳ V || 12 δὲ om. ABCT | κατελήφθη T | τῶν νηῶν T | Βυζαντίων SV || 13 πλέως TD² || 14 δοκεῖ ABCTMP | συμβαλλομένῳ CM^{ac} | ἐς μέσον ABCT | τε om. DRSV || 15 στόματος R^{ac}SV || 17 πᾶσι] παῖσι TMPp Ald. || 18 ζωαγραφάμενος MPp Ald. | ζωγραφάμενος T | τοῦ om. M | τε om. M || 19 προεδρίῃ T | κατήμενον] τ in lit. D¹

- 2 Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
 Μανδροκλῆς Ἡρῇ μνημόσυνον σχεδίας
 αὐτῷ μὲν στέφανον περιθεῖς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
 Λαρεῖον βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.
- 89 ταῦτα μὲν νῦν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα ἐγένετο, Λαρεῖος 5
 δὲ δωρησάμενος Μανδροκλέα διέβαινε ἐς τὴν Εὐρώπην τοῖσι Ἴωσι παρα-
 γείλλας πλέειν ἐς τὸν Πόντον μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ, ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται
 ἐς τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν ζευγνύντας τὸν ποταμόν· τὸ γὰρ
 2 δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἴωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Ἑλλησπόντιοι. ὁ μὲν δὴ ναυ-
 τικὸς Κυανέας διεκπλώσας ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστρου, ἀναπλώσας δὲ ἀνὰ πο- 10
 ταμόν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης τοῦ ποταμοῦ τὸν ἀγχένα, ἐκ
 3 τοῦ σχίζεται τὰ στόματα τοῦ Ἰστρου, ἐξεύγνυε. Λαρεῖος δὲ ὡς διέβη
 τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίνην, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηκῆς, ἀπικόμενος
 90 δὲ ἐπὶ Τεάρου ποταμοῦ τὰς πηγὰς ἐστρατοπεδεύσατο ἡμέρας τρεῖς. ὁ δὲ
 Τέαρὸς λέγεται ὑπὸ τῶν περιόικων εἶναι ποταμῶν ἄριστος τὰ τε ἄλλα ἐς 15
 ἄκεσιν φέροντα καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι. εἰσὶ
 δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυῶν δέουσαι τεσσαράκοντα ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ῥέουσαι
 2 καὶ αἱ μὲν αὐτέων εἰσὶ ψυχραὶ, αἱ δὲ θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτάς ἐστι ἴση
 ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περὶνθῷ καὶ ἐξ Ἀπολλωνίης τῆς ἐν τῷ
 Εὐξείνῳ πόντῳ, δυῶν ἡμερέων ἑκατέρῃ. ἐκδιδοῖ δὲ ὁ Τέαρὸς οὗτος ἐς τὸν 20
 Κοντάδεσπον ποταμόν, ὁ δὲ Κοντάδεσδος ἐς τὸν Ἀγριάνην, ὁ δὲ Ἀγριάνης

AB CT MP(p) DR SV

T 1—4 Tzetz. Chil. I 861 ὅν (scil. τὸν Βόσπορον) Μανδροκλῆς ὁ Σάμιος ἔξευξε
 γεφυρώσας (Μανδροκλῆς etiam ib. III 471) || 15—18 Eust. II. 1263 (ad X 148) λέ-
 γει . . . καὶ Ἡρόδοτος ποταμὸν Σκυθικὸν Τέαρὸν τὰ τε ἄλλα εἰς ἄκεσιν φέροντα καὶ
 δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποις ἀγαθὸν ψώραν ἀκέσασθαι· πηγαὶ δὲ φησὶν τούτου δυοῖν
 δέουσαι τεσσαράκοντα ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ῥέουσαι καὶ αἱ μὲν αὐτῶν εἰσὶ ψυχραὶ, αἱ
 δὲ θερμαὶ || 19 Steph. Byz. Ἡραίων· πόλις Θράκης· Ἡρόδοτος τετάρτῃ

1ss. = Anth. Pal. VI 241 Waltz, extat etiam ap. Dion. Byz. II 42 Müller et
 cod. Paris. gr. 1712 fol. 73 (Chronica Symeonis Metaphrastae Logothetae) || 2 Μαν-
 δροκλέων Anth. Pal. Σμαροκλῆς Chron. Sym. Ἀνδροκλῆς Dion. Byz. cf.
 Tzetz. | σχεδίας Anth. Pal. || 3 αὐτῷ μὲν M Ald. αὐτῷ μὲν AB τῷ μὲν δὲ Anth.
 Pal. αὐτῷ μὲν rell. || 4 Λαρεῖον βασιλέως C Anth. Pal. Λαρεῖω βασιλεῖ Chron.
 Sym. || 6 ἐς om. || 7 εἰς B | Πόντον] ποταμόν R | ἐπειὶ V || 9 ἦγον
 om. DRSV | ναυτικὸς στρατὸς TPDRSV ναυτικὸς στρατὸς τὰς M Ald. ||
 10 ἰθοῦ V εὐθὺ ABCT | ἀνὰ τὸν CPp Ald. ἐπὶ τὸν M || 11, 12 ἐξ οὗ ABCM ||
 13 Βόσπορον] Πόντον DRSV | Θρηκῆς DRSV || 15 ἄριστος εἶναι ποταμῶν M |
 <τὰ> ἐς Kruegerio duce Hude εἰς T || 16 καὶ² om. ABCT || 17 αὐτοῦ] τούτου
 MPDRSV Eust. | τεσσαράκοντα C¹TMRV | πέτρης V || 18 αὐτῶν DRSV ||
 19 ἐξ — ἐν τῷ om. C | ῥέων M || 20 ἡμερέων om. SV || 21 Κοντάδεσπον DRSV |
 Κοντάδεστος DRSV

ἐς τὸν Ἐβρον, ὃ δὲ ἐς θάλασσαν τὴν παρ' Αἴνῳ πόλι. ἐπὶ τοῦτον ὦν τὸν 91
 ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος ὡς ἐστρατοπεδεύσατο, ἥσθεις τῷ ποταμῷ
 στήλην ἔστησε καὶ ἐνθαῦτα γράμματα ἐγγράψας λέγοντα, τάδε Ἐτάρον 2
 ποταμοῦ κεφαλὰ ὕδωρ ἄριστόν τε καὶ κάλλιστον παρέχονται πάντων
 5 ποταμῶν· καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀπύκετο ἐλαύνων ἐπὶ Σκύθας στρατὸν ἀνὴρ
 ἄριστός τε καὶ κάλλιστος πάντων ἀνθρώπων, Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος
 Περσέων τε καὶ πάσης τῆς ἡπείρου βασιλεύς. ταῦτα δὴ ἐνθαῦτα ἐγράφη.
 Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὁρμηθεὶς ἀπύκετο ἐπ' ἄλλον ποταμὸν, τῷ οὐνομα 92
 Ἀρτησικός ἐστι, ὃς διὰ Ὀδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀ-
 10 ικόμενος ἐποίησε τοιόνδε· ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατιῇ ἐκέλευε πάντα
 ἄνδρα λίθον ἓνα παρεξιώντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδοδεγμένον τοῦτο χωρίον.
 ὡς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων
 καταλιπὼν ἀπῆλυνε τὴν στρατιήν. πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, 93
 15 πρῶτους αἰρέει Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησ-
 σὸν ἔχοντες Θρηῖκες καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μεσαμβροῖης πόλιος
 οἰκημένοι, καλεῦμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νυρᾱῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς
 παρέδωσαν Δαρείῳ· οἱ δὲ Γέται πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι αὐτίκα
 ἐδουλώθησαν Θρηῖκων ἐόντες ἀνδρεϊότατοι καὶ δικαιοτάτοι. ἀθανατίζουσι 94

AB CT MP(p) DR SV

T 2ss. Liban. Antioch. 296 Δαρείῳ μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Τέταρος ἐν
 Θράκη ποταμὸς ἔδοξεν εἶναι κάλλιστος, καὶ στήλην ὁ Δαρεῖος στήσας τοῦτο ἐνέγρα-
 ψεν αὐτῇ, Τέταρον εἶναι ποταμῶν κάλλιστον || 14–p. 404, 15 Eust. Dion. 304 Ἡρό-
 δοτος . . . μέρος οἶεται εἶναι τῶν Θρακῶν τοὺς Γέτας . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξενεὶν
 φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροτὴν καὶ τὴν ἀστρατὴν ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ . . . καὶ
 Ἡρόδοτος δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τὸν ῥηθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν
 καὶ δουλεύσαι αὐτὸς τῷ Πυθαγόρᾳ φησὶν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀνδρεϊοτάτους Θρακῶν τοὺς
 Γέτας καὶ δικαιοτάτους. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἴλεν αὐτοὺς ὁ Δαρεῖος, ὅτε σχεδία διαβάς
 ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπορεύετο διὰ τῆς Θράκης || 16 Steph. Byz. Σκυρμιάδαι· ἔθνος σὺν
 Γέταις, . . . Σκυρμιάδαι καὶ Γέται. id. Νύρα· πόλις Θράκης· ὁ πολῖτης Νυρᾱῖος·
 Ἡρόδοτος τετάρτη

1 Ἐδρον T Ἐβρον (β ex corr.) D | θάλατταν M | Αἴνον S | πόλει CTD πόλιν
 RS || 2 ὁ Δαρεῖος ἀπικόμενος DRSV || 3 γράψας ABCT cf. Liban. || 4 κεφα-
 λαίον T || 5–6 στρατὸν ἀνὴρ ἄριστος καὶ κάλλιστος B στρατὸν ἀνὴρ κάλλιστος καὶ
 ἄριστος AC ἀνὴρ κάλλιστος στρατὸν καὶ ἄριστος T || 6 ὁ om. T || 7 δὴ S δὲ
 cett. | ἐνθαῦτα RV || 8 ἐπ' | ἐς ABCTMP || 9 Ἀρτισικός vel Ἀρτίσικος BTMPSV
 Ἀρτησικός R | ὃς δὴ διὰ M Ald. | Ὀδρυσῶν ABCMP Ὀδρυσῶν T || 10 χώρον
 ABCT || 11 ἓνα λίθον C λίθον M | τὸ τὸν R || 12 μεγάλων ABC μεγάλους
 (vs in ras.) V || 13 ἀπῆλυνε DRSV || 14 πρῶτης T | ἀθανατίζοντας cf. Eust. |
 δὴ om. ABCTMP | Σαλμυδισὸν S Σαλμυδῶν V || 15 κα¹ om. C | ὑπὲρ om. SV |
 Μεσαμβροῖης τε πόλιος ABCM || 16 καλέμενοι RV | Κυρμιᾶναι vel Κυρμιᾶναι AB
 CMP Κυρμιᾶναι T Σκυρμιᾶναι Steph. Byz. | Νυρᾱῖοι DR Μυρᾱῖοι ABCTP
 μνρᾱῖοι M cf. Steph. Byz. | αὐτοὺς om. DRSV || 17 παρέδωσαν D¹ R || 18 καὶ
 δικαιοτάτοι om. B | ἀπαθανατίζουσι D, quod ex Eust. quoque recognoscas

δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἐωυτοὺς νομίζουσι ἵναί τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Σάλμοξιν δαίμονα. (οἱ δὲ αὐτέων τὸν αὐτὸν τοῦτον 2 ὀνομάζουσι Βελέϊζιν.) διὰ πεντητηρίδος δὲ τὸν πάλω λαχόντα αἰεὶ σφέων αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Σάλμοξιν ἐντελλόμενοι, τῶν ἂν ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι δὲ ὧδε· οἱ μὲν αὐτῶν ταχθέντες ἀκόντια 5 τρία ἔχουσι, ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν Σάλμοξιν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ὀρίπτουσι ἐς τὰς 3 λόγχας· ἣν μὲν δὴ ἀποθάνῃ ἀναπαρεῖς, τοῖσδε ἴλεος ὁ θεὸς δοκεῖ εἶναι, ἣν δὲ μὴ ἀποθάνῃ, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον φάμενοί μιν ἄνδρα κακὸν εἶναι, αἰτησάμενοι δὲ τοῦτον ἄλλον ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι 10 4 ζῶντι. οὗτοι οἱ αὐτοὶ Θρηῖκες καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύοντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀπειλέουσι τῷ θεῷ οὐδένα ἄλλον θεὸν νομίζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν σφέτερον. ὥς δὲ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλήσποντον καὶ Πόντον οἰκεόντων Ἑλλήνων, τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἐόντα ἄνθρωπον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ (δουλεῦσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μνησάρχῳ), 15 2 ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸν γενόμενον ἐλεύθερον χρήματα κτήσασθαι συχνρά, κτησάμενον δὲ ἀπελθεῖν ἐς τὴν ἐωυτοῦ· ἅτε δὲ κακοβίων τε ἐόντων τῶν Θρηῖκων καὶ ὑπαφρονεστέρων τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἐπιστάμενον δίαίταν

AB CT MP(p) DR SV

T 15ss. Diog. Laert. VIII 1 ἔσχε (scil. Πυθαγόρας) . . . δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσι Κρόνον νομίζοντες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. Etym. M. Ζάμολξιν· Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ (item Photius s. v.). Hes. Ζάμολξιν· τοῦτον Ἡρόδοτος μὲν φησὶ τὸν περὶ τὸν Πόντον οἰκούντας Ἑλλήνας λέγειν δοῦλον Πυθαγόρου γενέσθαι, εἰτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλεύσαντα ἀπελθεῖν καὶ ἀφρονεστέρων μαθόντα . . . δίαίταν καὶ Ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εἰσφέρειν λέγοντα, ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμποταὶ τεθνήξουσιν. Suid. λέγουσι δὲ τινες, ὡς ὁ Ζάμολξιν ἐδούλευσε Πυθαγόρα Μνησάρχον Σαμίῳ καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο

2 Ζάμολξιν S' Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. cf. testimonia | αὐτῶν ABC T MP || 2.3 τοῦτον ὀνομάζουσι Mehlerio duce edd. τοῦτον νομίζουσι A τοῦτον νομίζουσι cett. || 3 Βελέϊζιν T Γεβελεῖζιν MPp Ald. (quod e Γέ<ται> Βελέϊζιν mihi videtur ortum) Γεβελεῖζιν DRSV | πεντητηρίδος DRSV | δὲ] τε ABC | πάλω] παῦλον T | αἰεὶ DRV || 4 Ζάμολξιν S Σάμολξιν M Ζάμολξιν Tp Ald. | ἐντελλόμενοι A¹ || 5 δέονται T || 6 τοὺς ἀποπεμπομένους ABC T | Ζάμολξιν S Σάμολξιν p Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. || 7 τὰς χεῖρας καὶ] ἐντελλόμενοι SV | ὀρίπτουσι DSV | ἀπειλέουσι R || 8 τοῖσδε] τοῖσι δὲ CTMP | ἴλεως TPDRSV || 9 τὸν om. SV || 10 αἰτησάμενοι ABC T || 11 τὴν βροντὴν DRSV || 12 ἄνω om. R | ἀπειλέουσι DRSV | ἄλλον] o in ras. (ω videtur eras.) A || 13-14 Ἑλλήσποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων (καὶ Πόντον haplogr. om.) ABC T Ἑλλήσποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων καὶ Πόντον MP || 14 οἰκημένον T | Ζάμολξιν S Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. Σάμολξιν Pp cett. cf. testimonia || 16 αὐτὸν om. Mp Ald. | κτήματα κτήσασθαι μεγάλα κτησάμενον ABC T κτήσασθαι χρήματα συχνρά κτησάμενον M || 17 ἐπελθεῖν DRSV || 18 Ζάμολξιν S Ζάμολξιν TM Ald.

τε Ἰάδα καὶ ἡθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηίκας — οἷα Ἑλλήσι τε ὁμιλήσαντα
καὶ Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ — κατασκευάσα-
σθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους καὶ 3
εὐωχέοντα ἀναδιδάσκειν, ὥς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται αὐτοῦ οὔτε οἱ
ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι ἀποθανέονται, ἀλλ' ἤξουσι ἐς χῶρον τοῦτον,
ἵνα αἰεὶ περιεόντες ἔξουσι τὰ πάντα ἀγαθὰ. ἐν ᾧ δὲ ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα 4
καὶ ἔλεγε ταῦτα, ἐν τούτῳ κατάγειον οἶκημα ἐποίεετο. ὥς δὲ οἱ παντε-
λέως εἶχε τὸ οἶκημα, ἐκ μὲν τῶν Θρηίκων ἡφανίσθη, καταβάς δὲ κάτω
ἐς τὸ κατάγειον οἶκημα διαιτᾶτο ἐπ' ἔτεα τρία. οἱ δὲ μιν ἐπόθεόν τε καὶ 5
ἐπένθεον ὥς τεθνεῶτα· τετάρτῳ δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖσι Θρηιζί, καὶ οὕτω
πιθανά σφι ἐγένετο, τὰ ἔλεγε ὁ Σάλμοξις. ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι· ἐγὼ 96
δὲ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ καταγαίου οἰκήματος οὐτ' ἀπιστέω οὐτ' ὦν
πιστεύω τι λίην, δοκέω δὲ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τὸν Σάλμοξιν τοῦτον
γενέσθαι Πυθαγόρῳ. εἴτε δὲ ἐγένετό τις Σάλμοξις ἀνθρωπος, εἴτ' ἐστὶ 2
δαίμων τις Γέτῃσι οὗτος ἐπιχώριος, χαιρέτω.

Οὔτοι μὲν δὴ τρόπῳ τοιοῦτῳ χρεώμενοι ὥς χειρῶνθησαν ὑπὸ Περ-
σέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ· Δαρεῖος δὲ ὥς ἀπῆκετο καὶ ὁ πεζὸς 97
ἅμ' αὐτῷ στρατὸς ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων Δαρεῖος
ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὴν λύσαντας ἐπεσθαι κατ' ἡπειρον ἐωντῷ
καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λυεῖν καὶ ποιέειν 2
τὰ κελεύόμενα Κῶης ὁ Ἐρξάνδρου στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων ἔλεξε

AB CT MP(p) DR SV

T 20 Tzetz. Chil. III 466ss. ad rem pertinet nulla Hdt. nominis mentione facta

1s. Eust. II. 479 (ad Δ 330) τὰς . . . τῶν Κεφαλλήνων στίχας 'οὐκ ἀλαπαδνὰς' . . .
φρσίν (sc. Homerus), . . . δηλαδὴ ἐξ ἐναντίου ἀνδρειοτάτας . . . ὅμοιον καὶ παρ' Ἡρο-
δότῳ τὸ ὁμιλήσαντα Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσοφωτάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ

2 ἀσθενεστάτῳ] ἀσοφωτάτῳ Eust. || 6 αἰ MDRV | περιόντες MDRSV | τὰ]
ταῦτα M Ald. || 7 ἐκ τούτῳ D^{ac} ἐκ τούτου D^c | κατάγειον RSV | ἐποίεετο —
8 οἶκημα haplogr. om. RSV | παντελῶς ABCTM || 8 κάτω om. M || 9 διετὰ C
διατᾶτο (π ex corr.) D olimne exstabat διατᾶτο? (cf. 121) || 10 Θρηιζί AB
Θρηζί S Θραζί T || 11 ὁ om. ABCM | Σάλμοξις S Ζάμολξις TM Ald. || 12 τού-
τον καὶ om. ABCT | καταγέον RSV || 12–13 οὔτε πιστεύω λίην MPDRSV οὔτε
οὐν πιστεύω λίην D || 13 Σάλμοξιν S Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. || 14 Πυθα-
γόρῳ B Πυθαγόρειον DRSV | εἴτε . . . εἴτ'] εἰ δὴ . . . εἰ δὲ DRSV | τις γε
DRV | Ζάλμοξις S Σάμολξις M Ζάμολξις T Ald. || 15 Γέτῃσι D | ἐπιχώριος
om. M || 16 οὕτω DRV | χρεώμενοι Pp | ὑπὸ Δαρείου καὶ Περσέων M Ald. ||
17–18 καὶ ὁ πεζὸς ἅμ' αὐτῷ στρατὸς ABT καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς MPDRSV πεζὸς
ἅμ' αὐτῷ C || 18 πάντων om. M¹ | Δαρεῖος om. M erant qui delerent (Scaliger in
notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26, et v. Powell CR 52, 1938, 58–59) || 19 τοὺς
<τε> Steinio duce Hude || 20 τὸν ἐκ om. SV || 21 ὁ ἐξ ἀνδρῶν D ὁ Ἐρξάνδρου p
ὁρξάνδρου R ὁ Πεξάνδρου SV Ὅρξάνδρου e Tzetzte recognoscitur | Μυτιλη-
ναίων codd.

Δαρείῳ τάδε πυνθόμενος πρότερον, εἰ οἱ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι
 3 παρὰ τοῦ βουλευμένου ἀποδείκνυσθαι. ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις
 στρατεύεσθαι, τῆς οὔτε ἀρηγεμένου φανήσεται οὐδὲν οὔτε πόλις οἰκεομένη·
 σὺ νυν γέφυραν ταύτην ἔα κατὰ χώρην ἐστάναι φυλάκους αὐτῆς λιπών
 4 τούτους, οἳ περ μιν ἔξευξαν. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήξωμεν εὐρόντες 5
 Σκύθας, ἔστι ἀποδος ἡμῖν, ἦν τε καὶ μὴ σφεας εὐρεῖν δυνεώμεθα, ἢ γε
 ἀποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς· οὐ γὰρ ἔδεισά κω, μὴ ἐσσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθίων
 μάχῃ, ἀλλὰ μᾶλλον, μὴ οὐ δυνάμενοι σφεας εὐρεῖν πάθωμέν τι ἀλώμενοι.
 5 καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἂν με ἐμεωντοῦ εἵνεκεν, ὥς καταμένω· ἐγὼ δὲ
 γνώμην μὲν, τὴν εὐρισκον ἀρίστην σοί, βασιλεῦ, ἐς μέσον φέρω, αὐτὸς 10
 6 μέντοι ἔφομαί τοι καὶ οὐκ ἂν λειφθείην. κάρτα τε ἥσθη τῇ γνώμῃ Δαρείῳ
 καὶ μιν ἡμείρατο τοῖσδε· ἔεινε Λέσβιε, σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον
 τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθί μοι πάντως, ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι
 98 ἔργοισι ἀμείψωμαι. ταῦτα δὲ εἰπας καὶ ἀπάφας ἄμματα ἐξήκοντα ἐν
 2 ἱμάντι καλέσας ἐς λόγους τοὺς Ἰώνων τυράννους ἔλεγε, τάδε ἄνδρες 15
 Ἴωνες, ἡ μὲν πρότερον γνώμῃ ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείσθω μοι,
 ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε ποιεέτε τάδε· ἐπεὰν ἐμὲ ἴδητε τάχιστα πο-
 ρευόμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου ἀρξάμενοι τοῦ χρόνον λύετε ἄμμα ἐν
 ἐκάστης ἡμέρης· ἦν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρῶ, ἀλλὰ διεξέλθωσι
 3 ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἁμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴν ὑμετέραν αὐτῶν. μέχρι 20
 δὲ τούτου, ἐπεῖτε οὕτω μετέδοξε, φυλάσσετε τὴν σχεδὴν πᾶσαν προθυ-
 μίην σωτηρίας τε καὶ φυλακῆς παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιεῦντες ἐμοὶ με-
 γάλως χαριεῖσθε. Δαρεῖος μὲν ταῦτα εἰπας ἐς τὸ πρόσω ἠπειγέτο.
 99 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Θρηκίη τὸ ἐς θάλασσαν πρόκειται. κόλπου δὲ
 ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ τε ἐκδέκεται, καὶ ὁ Ἴστρος ἐκδιδοί 25

AB CT MP(p) DR SV, ad quos ab initio cap. 99 usque ad ἐβουλεύοντο
 (137, 1) accedit b

1 εἰ οἱ εἴη M | ἀποδέξασθαι Mp Ald. || 3 ἀρηγεμένου SV ἀρηρομένου A² pms
 sequens videlicet Eustathium (II. 1161s. f. ad Σ 548 τὸ . . . ἀρηρομένη ὁρθῶς
 μὲν οὕτως ἔχει, εὐρηται δὲ τινα τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀρηγεμένην ἔχοντα διὰ τοῦ
 ε καὶ ἴσως οὐκ ὁρθῶς) ἀρηγεμένου A¹ P¹ p cett. || 3 πόλις C || 4 γεφυρὴν M Ald. |
 αὐτοὺς T || 6 ἔσται M Ald. | ἀποδος DRSV | δυνεώμεθα TMPDRSV, cf. VII
 163, 1 et v. grammaticam meam 17 || 7 ἀποδος DRSV || 8 τι] τοι A¹ C | τι sub
 obelo in mg. A² cett. || 9 ἐωντοῦ CTMP | εἵνεκα M | καταμενέω DRSV || 10 φή-
 σω ABCT || 11 ὁ Δαρεῖος C || 12 ἥρωτο C | τοῖσδε CT || 13 ἐφάνη τοί μιν C
 ἐπιφάνητί μοι ABT | συμβουλῆς M || 14 ἀμείψωμαι CDRSV | δὲ om. PDRSV ||
 15 Ἴωνας DRSV || 16 πρῶτερον A. προτέρα M || 17 ἐμὲ] με MPDRSV | ἰδητάχι-
 στα T || 18 ἅμα MR || 19 ἐν om. ABCT | τούτῳ om. D | διέλθωσι ABCT ||
 20 ἁμάτων V ἁμμάτων R | ἀποτελέετε T || 21 προθυμίην (p eras.) A || 22 τε
 σωτηρίας τε M | δὴ CT | ποιεόντες ABCT | μεγάλως] μάλιστα M || 23 χαριεῖσθαι
 BC | ἐς] ἐπὶ M | ἐπείγέτο ABCTP || 24 Θρηκίη DRSV || 25 καὶ om. C

ἐς αὐτὴν πρὸς εὖρον ἄνεμον τὸ στόμα τετραμμένος. τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστρου 2
 ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς χώρας ἐς
 μέτροισιν· ἀπὸ Ἰστρου αὕτη ἦδη <ῆ> ἀρχαίη Σκυθικὴ ἐστὶ πρὸς μεσαμ-
 βρίην τε καὶ νότον ἄνεμον κειμένη μέχρι πόλιος Καρκινίτιδος καλεομένης,
 5 τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσαν ἐοῦσαν 3
 ὀρεινὴν τε χώραν καὶ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον νέμεται τὸ Ταυρικὸν
 ἔθνος μέχρι χειρσονήσου τῆς τρηχέας καλεομένης, αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν
 τὴν πρὸς ἀπηνιωτὴν ἄνεμον κατήκει· ἐστὶ γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο 4
 μέρη τῶν οὖρων ἐς θάλασσαν φέροντα τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην καὶ τὴν
 10 πρὸς τὴν ἡῶ, κατὰ περ τῆς Ἀττικῆς χώρας· καὶ παραπλήσια ταύτῃ καὶ
 οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὥς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ
 Ἀθηναῖοι νεμοῖατο τὸν βουνὸν τὸν Σουνιακὸν μᾶλλον ἐς τὸν πόντον [τὴν
 ἄκρην] ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι Αναφλύστου δῆμον. (λέγω δέ, 5
 ὥς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μέγαλοις συμβαλέειν.) τοιοῦτον ἡ Ταυρικὴ ἐστὶ.
 15 ὃς δὲ τῆς Ἀττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε, ἐγὼ δὲ ἄλλως δηλώσω· ὥς
 εἰ τῆς Ἱηπυγίης ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Ἱήπυγες ἀρξάμενοι ἐκ Βρεντεσίον λι-
 μένος ἀποταμοῖατο μέχρι Τάραντος καὶ νεμοῖατο τὴν ἄκρην. δύο δὲ λέγων
 ταῦτα πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοις ἔοικε μὲν ἡ Ταυρικὴ. τὸ δ' ἀπὸ 100
 τῆς Ταυρικῆς ἦδη Σκῆθαι κατέπερθε τῶν Ταύρων καὶ τὰ πρὸς θαλάσσης
 20 τῆς ἡοῖς νέμονται τοῦ τε Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου τὰ πρὸς ἐσπέρας καὶ
 τῆς λίμνης τῆς Μαυρίτιδος μέχρι Τανάιδος ποταμοῦ, ὃς ἐκδιδοῖ ἐς μυχὸν
 τῆς λίμνης ταύτης. ἦδη ὦν ἀπὸ μὲν Ἰστρου τὰ κατέπερθε ἐς τὴν μεσό- 2

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6s. Steph. Byz. Χερρόνησος· Ἡρόδοτος τετάρτη· νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος
 μέχρι Χερρονήσου τῆς τρηχέας καλεομένης

1 αὐτὸν (i. e. τὸν κόλπον) num sit scribendum dubitat Legrand | τοῦ Ἰστρου **T** ||
 2 σημανέων **RVb** | τῆς om. **MPDb** Ald. || 3 αὕτη **C** | ἡ add. Krueger, sequ. Stein
 Hude | Σκυθίη **MPDRSV²b** || 4 καλεομένης Καρκινίτιδος **MPDRSVb** || 5 τὸ δὲ
 ἀπὸ] ἀπὸ δὲ **M** | θάλατταν **M** | φέρουσα **C** || 6 νέμονται **M** Ald. || 7 χειρσονήσου **S**
 χειρρονήσου **CM** Χερρονήσου Steph. Byz. | τρηχέας **M** Steph. Byz. || 9 τε om. **b** ||
 10 ἔω **ABCT** || 11 Ἀττικῆς χώρας **DRSVb** || 12 βουνὸν **A²** γουνὸν **A¹** cett., cf.
 199, 1 et 2 323 | τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι Αναφλύστου
 δῆμον μᾶλλον ἐς τὸν πόντον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα transpos. Valla probatque Valcke-
 naer, sed Σουνιακὸν ad πόντον potius pertinere iudico || 12, 13 τὴν ἄκρην secl.
 Krueger utpote glossam ad τὸν γουνὸν adscriptum, quod probat Stein verbum
 ἀνέχειν cetera intransitive usurpari indicans || 13 Θορικοῦ **M** Θωικοῦ **RSV** |
 Αναφλύστου **M** | δὴ **C** || 14 συμβάλλειν **ABCTMP** | τοιοῦτο **MPD** || 15 παραπέ-
 πλωκεν **C** || 16 εἰ] εἴη **M** Ald. || 17 ἀποτεμοῖατο **AB** | δὲ om. **MP** Ald. || 18 μὲν
 om. **MPDRSVb** || 19 τὸ κατέπερθε **ABCTMP** || 20 τοῖς οἰή^{7s} ut vid. **M** τῆς
 ἡοῦς **DRSV** | τε] δὲ **DRSV** || 21 τῆς Μαυρίτιδος — 22 τῆς λίμνης haplogr. om. **b** ||
 22 τὰ] τοῦ **SV** om. **C** | κατέπερθεν εἰς **RV** | μεσόγειαν **RSV^cb**

- γαιαν φέροντα ἀποκλήεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ πρώτων Ἀγαθύρων, μετὰ δὲ
 101 Νευρῶν, ἔπειτα δὲ Ἀνδροφάγων, τελευταίων δὲ Μελαγχλαίων. ἔστι ὦν
 τῆς Σκυθικῆς ὡς εὐσῆς τετραγώνου τῶν δύο μερέων κατηκόντων ἐς
 2 θάλασσαν. ἀπὸ γὰρ Ἰστρου ἐπὶ Βορυσθένα δέκα ἡμερέων ὁδός, ἀπὸ 5
 Βορυσθέneos τε ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Μαίητιν ἐτέρων δέκα, καὶ τὸ ἀπὸ
 θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν ἐς τοὺς Μελαγχλαίους τοὺς κατύπερθε Σκυθέων
 3 οἰκημένους εἴκοσι ἡμερέων ὁδός· ἡ δὲ ὁδός ἡ ἡμερησίῃ ἀνὰ διηκόσια στά-
 δια συμβέβληται μοι. οὕτως ἂν εἴη τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια τετρακισ-
 χιλίων σταδίων καὶ τὰ ὄρθια τὰ ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα ἐτέρων 10
 τοσούτων σταδίων. ἡ μὲν γνῆ αὕτη ἐστὶ μέγαθος τοσαύτη.
- 102 Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον, ὥς οὐκ οἴοι τέ εἰσι τὸν Δαρεῖον
 στρατὸν ἰδυμαχίῃ διώσασθαι μῦνοι, ἔπεμπον ἐς τοὺς πλησιχώρους ἀγ-
 γέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ βασιλεῖς συνελθόντες ἐβουλευόντο ὥς στρατοῦ
 2 ἐπελαύνοντος μεγάλου, ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλεῖς Ταύρων καὶ 13
 Ἀγαθύρων καὶ Νευρῶν καὶ Ἀνδροφάγων καὶ Μελαγχλαίων καὶ Γελω-
 νῶν καὶ Βουδίνων καὶ Σαυροματέων.
- 103 Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι τοιοῖσδε χρέωνται· θύουσι μὲν τῇ παρθένῳ
 τοὺς τε ναηγούς, καὶ τοὺς ἂν λάβωσι Ελλήνων ἐπαναχθέντες, τρόπον
 2 τοιῷδε· καταρξάμενοι ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλὴν. οἱ μὲν δὴ λέγουσι, 20
 ὥς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ ὠθέουσι κάτω (ἐπὶ γὰρ κρημνοῦ ἰδρῦται τὸ
 ἱρόν), τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι, οἱ δὲ κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ὁμολο-
 γέουσι, τὸ μέντοι σῶμα οὐκ ὠθέεσθαι ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ
 γῇ κρύπτεσθαι· τὴν δὲ δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι, λέγουσι αὐτοὶ Ταῦροι

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 5—6 Eust. Dion. 311 ad locum se refert || 23—p. 409, 1 Paus. I 43, 1 ad locum se refert

9 Zonar. ἐπικάρσιον· πλάγιον, οὐκ εὐθύ· οὕτως Ἡρόδοτος

1 ἀποκλείεται C || 2 τελευταίων C τελευταίων p Ald. || 3 δύνων b | κατοικόν-
 των R || 4 ἴσον] ὅσον C | μεσόγειαν RSV^c b || 6 τὴν¹ om. T | voci τὸ vocem τῷ
 supraser. C¹ || 7 μεσόγειαν RSV b || 8 ἡ² om. DRSV || 9 τῆς] πρὸς ABCT an
 rectius? || 10 καὶ — 11 σταδίων haplogr. om. MR | μεσόγειαν SV b || 11 μέγεθος
 V b | τοιαύτη C || 12 δὲ δὴ M | δόντες D || 13 ἰδὺ μάχη ABCT | διασώσασθαι T ||
 14 καὶ om. M | στρατῷ b || 15 ἐπελαύνοντος] ἐπιόντος DRSV b quod glossam
 iudico ne transitivo sensu intellegatur verbum ἐπελαύνειν | οἱ om. ABCT | βασι-
 λῆες M Ald. || 17 Βουδίνων RV b || 18 τοιοῖσδε B²MS | χρέονται Pp || 19 ἐπαναχ-
 θέντας CTPDRSV b ἐπαναθέντες M ἐπαναθέντας p Ald. || 20 καταρξάμενοι B¹
 κατευξάμενοι DRSV b κατὰ^{ev}ρξάμενοι A καταρξάμενοι C γὰρ καταρξάμενοι
 in mg. B² κατ' ἄρ εὐξάμενοι vel simil. spiritibus TMPp Ald. || 21 ἐπωθέουσι C
 διωθέουσι M Ald. || 23 ἐωθέεσθαι CT ὀθέεσθαι V b | ἀλλὰ — 24 λέγουσι haplogr.
 om. R

Ἰργένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶναι. πολεμίους δὲ ἄνδρας, τοὺς ἂν χειρώ- 3
σονται, ποιῶσι τάδε· ἀποταμῶν ἕκαστος κεφαλὴν ἀποφέρεται ἐς τὰ
οἰκία, ἔπειτα ἐπὶ ξύλον μεγάλου ἀναπείρας ἰστᾶ ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχον-
σαν πολλόν, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῆς καπνοδόκης· φασὶ δὲ τούτους φυλάκους
5 τῆς οἰκίης πάσης ὑπεραιωρέεσθαι. ζῶσι δὲ ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου.

Ἀγάθυρσοι δὲ ἀβρότατοι ἀνδρῶν εἰσὶ καὶ χονσοφόροι τὰ μάλιστα, 104
ἐπικούουν δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιῶνται, ἵνα κασίγνητοί τε ἀλλή-
λων ἔωσι καὶ οἰκῆοι ἐόντες πάντες μήτε φθόνῳ μήτ' ἔχδει χρεώνται ἐς
ἀλλήλους. τὰ δ' ἄλλα νόμῳ ὁρμήξει προσκεχωρήκασιν.

10 Νευροὶ δὲ νόμοισι μὲν χρεώνται Σκυθικοῖσι, γενεῇ δὲ μιῇ πρότερόν 105
σφας τῆς Δαρειῶν στρατηλασίας κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν χώραν πᾶσαν
ὑπὸ ὀρίων· ὀφίας γὰρ σφι πολλοὺς μὲν ἢ χώραν ἀνέφαινε, οἱ δὲ πλεῖνες
ἄνωθ' ἐκ τῶν ἐρήμων ἐπέπεσον, ἐς οὗ πιεζόμενοι οἰκησαν μετὰ
Βουδίνων τὴν ἐσωτῶν ἐκλιπόντες. κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἀνθρώποι οὗτοι
15 γόητες εἶναι. λέγονται γὰρ ὑπὸ Σκυθῶν καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ 2
κατοικημένων ὥς ἔτεος ἑκάστου ἀπαξ τῶν Νευρῶν ἕκαστος λύκος γίνεται
ἡμέρας ὀλίγας καὶ [αὐθις] ὀπίσω ἐς τὸν τόπον κατίσταται. ἐμὲ μὲν νυν ταῦτα
λέγοντες οὐ πείθουσι, λέγουσι δὲ οὐδὲν ἥσσαν, καὶ ὁμνῶσι δὲ λέγοντες.

Ἀνδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἥθεα οὔτε δίκην 106
20 νομίζοντες οὔτε νόμῳ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσι ἐσθῆτά τε φο-

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6ss. Stob. XLIV 43 Ἡροδότου ἱστορίας τετάρτης· Ἀγάθυρσοι ἀβρότατοι
ἄνδρες — ἐς ἀλλήλους. Eust. Dion. 310 ἔτους — ἑκάστου, φησὶν (sc. Ἡρόδοτος),
ἀπαξ ἕκαστος τῶν Νευρῶν λύκος γίνεται ὀλίγας ἡμέρας καὶ αὐθις εἰς ἀνθρώπων ἀπο-
κατίσταται. . . . ἔστι δὲ περὶ αὐτοὺς (i. e. τοὺς Γελωνοὺς) πόλις ξυλὴν μεγάλην κατὰ
Ἡρόδοτον (108, 1) κειμένη ἐν Βουδίνῳ, ἔθνη μεγάλη . . . λέγει δὲ τοὺς Ἀγαθύρ-
σους ὁ αὐτὸς ἀνδρῶν ἀβρότατους καὶ χονσοφόρους καὶ ἐπικούουν τὴν μίξιν τῶν γυναι-
κῶν ποιουμένους, τοὺς δὲ Γελωνοὺς Ἑλληνας τὸ ἀρχαῖον εἶναι (108, 2) γῆς ἐργάτας
(109, 1)

1 χειρώσονται R | χειρώσῃσι Mp Ald. || 2 ποιῶσι PDRSVb || 3 οἰκία V^cb |
ἰστᾶ] εἰς τὰ C | οἰκίης πάσης C | ὑπερέχονσα B¹ || 6 ἄνδρες DRSV(b) Stob. ||
7 τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν] ad ordinem verborum cf. Eust. || 8 ἐς] πρὸς M || 9 χρε-
ονται Pp | τοῖσι Σκυθικοῖσι M Ald. || 10.11 σφας πρότερον ABCT || 11 χώραν
πᾶσαν] πόλιν M || 12 ἀνέφηρε C || 13 ἐς δ ABCTMP || 14 ἐσωτῶν M | οὗτοι οἱ
ἀνθρώποι DRSVb || 16 τῶν Νευρῶν — 17 ὀλίγας] ad verborum ordinem cf. Eust. ||
17 αὐθις e λυθεις DSV | λυθεις R | αὐθις cett. restitutum ut interpretamentum ad
κατίσταται ab Hdt. sermone alienum seclusi | ἐς ταῦτα ABCT | κατίσταται RSV
ἀποκατίσταται (quod interpretamenti loco ab Aristotelis usu inepte intulisse vide-
tur scriba quidam) D Eust. || 18—19 ὁμνῶνσι. Ἀνδροφάγοι DRSV | ὁμνῶνσι λέγον-
τες. Ἀνδροφάγοι M || 19 ἀνθρώπων om. M || 20 οὐδὲν DRSV | χρεώμενοι Pp |
εἰσιν πλήδη ἐσθῆτα b | τε] δὲ MPDRSV

- 107 ρέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίῃν, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. Μελάγχλαινοι δὲ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι (<Ἀνδροφάγοι> δὲ ἀνθρωποφαγέουσι μῦθοι τούτων), νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι χρέωνται.
- 108 Βουδίνοι δέ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, γλαυκόν τε πᾶν ἰσχυρῶς ἐστί καὶ πυρρόν. πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίνη, οὖνομα δὲ τῇ πόλει ἐστὶ Γελωνός· τοῦ δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον τριήκοντα σταδίων ἐστί, ὕψηλόν δὲ καὶ πᾶν ξύλινον, καὶ <αἱ> οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι καὶ τὰ ἱρά. 5 ἐστὶ γὰρ δὴ αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρά Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασι τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοις, καὶ τῷ Διονύσῳ τριετηρίδας ἀνάγουσι καὶ βακχεύουσι. εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνες, 10 ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων ἐξαναστάντες οἰκησαν ἐν τοῖσι Βουδίνοις· καὶ γλῶσση 109 τὰ μὲν Σκυθικῇ, τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Βουδίνοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ γλῶσση χρέωνται καὶ Γελωνοί, οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτή· οἱ μὲν γὰρ Βουδίνοι ἐόντες αὐτόχθονες νομάδες τέ εἰσι καὶ φθειροτραγέουσι μῦθοι τῶν ταύτῃ, Γελωνοὶ δὲ γῆς τε ἐργάται καὶ σιτοφάγοι καὶ κήπους ἐκτεμνοί, οὐδὲν 15 τὴν ἰδέην ὅμοιοι οὐδὲ τὸ χρῶμα. ὑπὸ μέντοι Ἑλλήνων καλέονται καὶ οἱ 2 Βουδίνοι Γελωνοὶ οὐκ ὀρθῶς καλεόμενοι. ἡ δὲ χώρα σφέων πᾶσά ἐστι δασείη ἰδησι παντοίησι· ἐν δὲ τῇ ἰδῇ τῇ πλείστη ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος καὶ κάλαμος περὶ αὐτήν. ἐκ δὲ ταύτης ἐνὸδριες ἀλίσκονται καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, τῶν τὰ δέρματα παρὰ 20

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 1 Eust.: v. ad 20, 2 || 4 Steph. Byz. Γελωνός· πόλις Σαρματίας . . . ἐστὶ δὲ ἡ πόλις ξυλίνη, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλην, ὡς Ἡρόδοτος. Eust.: v. ad 104 || 14 Arrian. peripl. 27 ad locum se refert

1 γλῶσσαν δὲ ἰδίην hic omissum post πάντες (2) inseruit D || 1-3 γλῶσσαν δὲ ἰδίην <ἔχουσι>, ἀνθρωποφαγέουσι δὲ μῦθοι τούτων. Μελάγχλαινοι . . . ἐπωνυμίας ἔχουσι e Wesselingii transpositione verborum ἀνθρωποφαγέουσι - ἔχουσι tamquam propter vocem ἔχουσι iam a Reiskio bis positam primo omissorum deinde vitioso loco suppletorum edd. plur. || 1 μὲν - 2 πάντες] μέλανα φορέουσι πάντες p μέλανα φορῶντες M μὲν φορέουσι μέλανα πάντες S μὲν φορέουσι μέλανα μὲν πάντες DRV || 2 ἐπ' ἀπ' PDRSV ἀπ' M || 2-3 Ἀνδροφάγοι δὲ ἀνθρωποφαγέουσι scripsi ἀνθρωποφαγέουσι δὲ DRSV Eust. ἀνδροφαγέουσι δὲ rell. (quae lectiones non habeo dubium quin altera e duabus vocibus similibus primo ommissa et deinde supra lineam suppleta proque correctione lecta sint natae) || 3 τούτων] πάντων T | χρέονται Pp^{ac} || 4 δέ om. RVb || 5 πόλει CTMDRV || 7 πᾶν DRSV | αἱ add. Reiske || 8 δὴ om. M | Ἑλληνικά M | Ἑλληνικῶν M || 11 δὲ τῶν MPp Ald. | ἐξ-αναστήσαντες ABCT || 12 χρέονται Ppb | Βουδίνοι - 13 χρέωνται om. Vb || 12-13 Βουδίνοι - αὐτῇ] ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτῇ ἐστὶ Γελωνοῖσι καὶ Βουδίνοις S, cf. praef. XLI || 14 τέ om. T || 15 τε om. Mp | οὐδὲν] οὐδὲ S || 16 τὴν om. ABCT | ὁμοίῃν T || 17 δασείῃ DRSV || 18 ἰδησι παντοίοισιν C ἰδῇ δὲ παντοίῃ DRSV | τε om. M || 19 ἐν δὲ ταύτῃ ABCTMP | ἐν ὕδριας D ἐνὶ ὕδρις CTMPRSV | ἀλίσκοντες R || 20 τῶν] ὧν DRSV om. C

τὰς σισύρας παραρράπτεται καὶ οἱ ὄρχιες αὐτοῖσι εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκcesιν.

Σαυροματέων δὲ περὶ ᾧδε λέγεται· ὅτε Ἕλληνας Ἀμαζόσι ἐμαχέσαντο **110** (τὰς δὲ Ἀμαζόνας καλέουσι οἱ Σκύθαι Οἰόρπατα, δύναται δὲ τὸ οὐνομα τοῦτο κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν ἀνδροκτόνοι· οἶδρ' γὰρ καλέουσι ἄνδρα, τὸ δὲ 'πατὰ' κτείνειν), τότε λόγος τοὺς Ἕλληνας νικήσαντας τῇ ἐπὶ Θερμῶ-
 5 δοντι μάχῃ ἀποπλέειν ἄγοντας τρισὶ πλοίοισι τῶν Ἀμαζόνων, ὅσας ἡδυνέατο ζωορῆσαι, τὰς δ' ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένας ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας· πλοῖα 2 δὲ οὐ γινώσκων αὐτὰς οὐδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι οὐδὲ ἰστίοισι οὐδὲ
 10 εἰρεσίῃ, ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον. καὶ ἀπικνέονται τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνούς (οἱ δὲ Κρημνοὶ εἰσι γῆς τῆς Σκυθῆων τῶν ἑλενθέρων), ἐνθαῦτα ἀποβάσαι ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀμαζόνες ὠδοιπόρουσιν ἐς τὴν οἰκεομένην. ἐντυχοῦσαι δὲ πρώτῳ
 15 τῶν Σκυθῆων. οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα· οὔτε **111** γὰρ φωνὴν οὔτε ἐσθῆτα οὔτε τὸ ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν θώματι ἦσαν, ὁκόθεν ἔλθοιεν, ἐδόκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχοντας μάχην τε δὴ πρὸς αὐτὰς ἐποιοῦντο. ἐκ δὲ τῆς μάχης τῶν νεκρῶν ἐκράτη-

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6–11 Eust. Dion. 653 Ἡρόδοτος . . . περὶ τούτων (i. e. de Sauromatis) τοιαυτὰ φησιν· Ἕλληνας νικήσαντες Ἀμαζόνας ἐπὶ Θερμῶδοντι καὶ ζωορῆσαντες, ὅσα ἡδύναντο, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθέμεναι κατέκοψαν τοὺς ἄνδρας. εἰτα φερόμεναι κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον ἀπικνοῦνται εἰς τὴν Μαιῶτιν καὶ ἐξεληθούσαι καὶ ληζόμεναι τὴν Σκυθικὴν τὴν μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν ἄνδρες εἶναι, γνωσθεῖσαι δὲ ποτε κατειργάσθησαν εἰρηρικῶς καὶ ζευχθεῖσαι τοῖς ἐγγχωροῖς νεανίαις διέβησαν τὸν Τάναιν καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ὀδεύσασαι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα κατέμειναν ἐν τῇ νῦν χώρα Σαυροματῶν (116, 1)

1 Λέξ. σισύρα· βαρβαρικός χιτών. Gregor. Cor. 148 σισύρα· βαρβαρικός χιτών || 13s. 2 fol. 42^v ἵπποφόρβιον ἢ κοινῶς †λαμινία†· Ἡρόδοτος· ἐντυχοῦσαι – διήρπασαν. ὅτι Ἰωνικόν ἐστὶ τὸ 'οἶχωκα', Ἡρόδοτος (128, 1)· ὁ μὲν – Δαρεῖω

1 σισύρας SV^{ac} b σισύρας CTMP cf. Lexx. Greg. | παραράπτεται AB | ὄρχιες M Ald. | αὐτοῦ DRSV αὐτέων M Ald. || 3 Ἀμαζόνων R || 4 οἱ om. ABCTMP | Αἰορπατά vel sim. acc. et spir. MPDRSV || 5 κατὰ τὰ V κατὰ b κατὰ τὴν S | ἀνδροκτόνοι M | αἰδρ MPDRSV | γὰρ om. R | τὸν ἄνδρα M Ald. || 6 νικήσαντας τοὺς Ἕλληνας T | Θερμῶδοντι T || 7 τρισὶ τοῖσι T | ὅσα C | ἡδυνάατο CMD || 8 κατακόψαι recognoscas ex Eust. | πλοῖα καὶ πλοῖα D || 9–10 οὐδὲ πλοίοισι χρῆσθαι οὐδὲ ἰστίοισι οὐδὲ πηδαλίοισι οὐδὲ εἰρεσίῃ D || 11 ἐπὶ ἐς M || 12 τῆς γῆς τῆς PDRSV τῆς γῆς τῶν M Ald. || 13 ὠδοιπόρουσιν ABD ὠδοιπόρουσιν M | οἰκουμένην ABCT || 14 ἐπὶ ἀπὸ suprascr. M² | τούτου M τούτω D || 15 οὔτε οὐδὲ ABC || 16 οὐδὲ ἐσθῆτα οὐδὲ τὸ ABCT οὔτε ἐσθῆτα οὔτε D | θώματι MPp Ald. || 17 ὁπόθεν ABCT | ἄνδρας εἶναι T | αὐτὴν 'eiusdem aetatis' (i. e. imberbis) | πρώτην Hude Dietschium sequens nescio cur | ἐν ἡλικίῃ ἐόντας Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 || 18 τῶν νεκρῶν τινὰς τῶν γυναικῶν T Ald.

- 2 σαν οἱ Σκύθαι καὶ οὕτως ἔγνωσαν ἐούσας γυναῖκας· βουλευομένοισι ὦν αὐτοῖσι ἔδοξε κτείνειν μὲν οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτάς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς νεωτάτους ἀποπέμψαι ἐς αὐτάς πληθὺς εἰκάσαντας, ὅσαι περ ἐκεῖναι ἦσαν· τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκεινῶν καὶ ποιέειν, τὰ περ ἂν καὶ ἐκεῖναι ποιέωσι· ἦν δὲ αὐτοὺς διώκωσι, μάχεσθαι μὲν μὴ, ὑποφεύγειν δέ· ἐπεὰν δὲ παύσωνται, ἔλθόντας αὐτοὺς πλησίον στρατοπεδεύεσθαι· ταῦτα ἐβουλευσαντο οἱ Σκύθαι βυλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐκγενήσε-
112 σθαι· ἀποπεμφθέντες δὲ οἱ νεηρίσκοι ἐποίουν τὰ ἐντεταλμένα· ἐπεὶ δὲ ἔμαθον αὐτοὺς αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπιγμένους, ἔων χαίρειν· προσεχώρεον δὲ πλησιατέρῳ τὸ στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ **10** ἐκάστη· εἶχον δὲ οὐδὲν οὐδ' οἱ νεηρίσκοι, ὥσπερ οὐδὲ αἱ Ἀμαζόνες, εἰ μὴ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἵππους, ἀλλὰ ζόην ἔζων τὴν αὐτὴν ἐκείνησι θηρεύοντές
113 τε καὶ ληϊζόμενοι· ἐποίουν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἐς τὴν μεσαμβρίην τοιόνδε· ἐγίνοντο σποράδες κατὰ μίαν τε καὶ δύο πρόσω δὴ ἀπ' ἀλλήλων ἐς εὐμαρεῖν ἀποσκιδνάμεναι· μαθόντες δὲ καὶ οἱ Σκύθαι ἐποίουν τὸντὸ τοῦτο· **15** καὶ τις μονρωθεισῶν τινὶ αὐτέων ἐνεχρίμπετο, καὶ ἡ Ἀμαζὼν οὐκ
 2 ἀπωθέετο, ἀλλὰ περιεῖδε χρήσασθαι· καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὕστεραίην ἐλθεῖν ἐς τὸντὸ χωρίον καὶ ἕτερον ἄγειν σημαίνουσα δύο γενέσθαι καὶ αὐτὴ ἐτέρην ἄξειν·
 3 ὁ δὲ νεηρίσκος ἐπεὶ ἀπῆλθε, ἔλεξε ταῦτα πρὸς τοὺς λοιπούς· τῇ δὲ δευτε- **20**
 ραίῃ ἦλθε ἐς τὸ χωρίον αὐτός τε οὗτος καὶ ἕτερον ἦγε καὶ τὴν Ἀμαζόνα εἶρε δευτέρην αὐτὴν ὑπομένουσαν· οἱ δὲ λοιποὶ νεηρίσκοι ὥς ἐπύθοντο
114 ταῦτα, καὶ αὐτοὶ ἐκτιλῶσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων· μετὰ δὲ συμ-

AB CT MP(p) DR SV(b)

14 Λέξ. εὐμάρεια· ἡσυχία καὶ (om. Lexx. alph. ord. conser.) ἀπόπατος (εὐκολία Lexx. alph. ord. conser.). Hes. εὐμάρεια· εὐχέρεια, ἡσυχία, ἀπόπατος, Suid. εὐμάρεια· ἡσυχία, Ἡρόδοτος || 23 Eust. II. 403 (ad Γ' 196) ἔστι . . . κτῆλος μὲν ὁ χειροῖθης καὶ ἡμερος, ἐκ τοῦ 'κίω' τὸ 'πορεύομαι', ὁ τῶν ἄλλων προσπορευόμενος, ἐξ οὗ . . . καὶ 'κτιλῶσαι' ὄψμα παρὰ Ἡροδότῳ εἰπόντι· ἐκτιλῶσαντο — Ἀμαζόνων. Bekk. Anecd. 258 ἐκτιλῶσαντο· πρῶτος καὶ χειροῖθης μετεχειρίσαντο

1 οὕτω D οὔτε RVb τότε S | βουλομένοισι RSV || 3 εἰκεύσαντας Vb || 4 ἐκείνων MP¹ DRSV ἐκεινῶν P²p cett. || 5 μὴ | καὶ RVb οὐ S || 6 παύσονται B | στρατοπεδεύεσθαι C || 7 βουλευόμενοι DRSV | παῖδας om. DRSV | ἐκγενήσεσθαι Reiskio duce (coll. 155, 1 et cf. V 105, 2) edd. omnes γενήσεσθαι TP¹ ἐγγενήσεσθαι P²p cett. || 8 ἐποίουν Cb ἐποίουν D ἐποίουν R || 10 πλησιωτέρῳ DRSV || 11 οὐδὲ om. ABCTM || 12 ζόην CTSVb | ἔζων T || 13 ἐποίουν ABCTMP || 14 μὴν M Ald. | δὴ om. MPDRSV | ἀλλήλων MDRSV | εὐμαρεῖν TD^c Lexx. εὐμαρίην ABCMPD^{ac}R εὐήμερίην SVb, cf. II 35, 3 || 15 καὶ om. CT | ἐποίουν ABC | τὸ αὐτὸ DRSV || 16 αὐτέων τινὶ ἐνεχρίμπετο MPp αὐτῶν τινὶ ἐχρίμπετο MRSV αὐτῶν τινὶ ἐγχοίμπετο D || 18 δὲ — ἐλθεῖν | δ' ὕστεραίῃ ἐφραζε ἐλθεῖν M | ἐφραξεν RV || 19 αὐτὴν ἐτέρην ἄξειν BM Ald. αὐτὴ ἐφ' ἐτέρην ἄξειν DRSV || 20 ἔλεξε — 21 ἦλθε haplogr. om. R | ὕστεραίῃ Mp Ald. Legrand || 22 αὐτῶν C^cMP Ald. || 23 ἐκτιλῶσαντες M^{ac}D^cRSV ἐκτιλῶσαντο Eust., Bekk. Anecd. M^cD^{ac} rell.

μίζαντες τὰ στρατόπεδα οἶκεον ὁμοῦ γυναῖκα ἔχων ἕκαστος ταύτην, τῇ
τὸ πρῶτον συνεμίχθη. τὴν δὲ φωνὴν τὴν μὲν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ
ἐδυνάτο μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. ἐπεὶ δὲ συν- 2
ῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε οἱ ἄνδρες· ἡμῖν εἰσὶ μὲν
5 τοκέες, εἰσὶ δὲ καὶ κτήσεις. νῦν ὧν μηκέτι πλεῦνα χρόνον ζῶν τοιγάρδε
ἔχωμεν, ἀλλ' ἀπελθόντες ἐς τὸ πλῆθος διαιτώμεθα· γυναικας δὲ ἔχομεν
ὕμεας καὶ οὐδαμὰς ἄλλας· αἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἔλεξαν, τάδε ἡμεῖς οὐκ ἂν 3
δυναίμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμια
ἡμῖν τε καὶ ἐκείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ ἀκοντίζομεν καὶ ἰπ-
10 παζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆα οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναικες
τούτων μὲν οὐδέν, τῶν ἡμεῖς κατελέξαμεν, ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆα
ἐργάζονται μένουσαι ἐν τῇσι ἀμάξεσι οὐτ' ἐπὶ θήρην ἰοῦσαι οὔτε ἄλλῃ
οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὧν δυναίμεθα ἐκείνησι συμφέρεσθαι. ἀλλ' εἰ βούλεσθε 4
γυναικας ἔχειν ἡμέας καὶ δοκέειν εἶναι δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ τοὺς
15 τοκέας ἀπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος, καὶ ἔπειτα ἐλθόντες οἰκώμεν
ἐπὶ ἡμέων αὐτῶν· ἐπεῖθοντο καὶ ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. ἐπεῖτε δὲ 115
ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον ἦλθον ὀπίσω παρὰ τὰς Ἀμαζό-
νας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτοὺς, τάδε ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος, 2
ὅπως χρή οἰκέειν ἐν τῷδε τῷ χώρῳ τοῦτο μὲν ὑμέας ἀποστερησάσας πα-
20 τέρων, τοῦτο δὲ τὴν γῆν τὴν ὑμετέρεην δηλησαμένας πολλά. ἀλλ' ἐπεῖτε 3
ἀξιοῦτε ἡμέας γυναικας ἔχειν, τάδε ποιέετε ἅμα ἡμῖν· φέρετε ἐξαναστέω-
μεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε καὶ περὶσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκώμεν· ἐπεῖθοντο

AB CT MP(p) DR SV(b)

15 Lex. Vind. 23 (s. v. ἀπέλαχε) Ἡρόδοτος· ἀπέλαχε τε τῶν — μέρος || 16s. ib. 87 ἐπιβάλλον· τὸ κληρωθὲν, Ἡρόδοτος· ἐπεῖτε — Ἀμαζόνας || 18 Ammon. δέος καὶ φόβος διαφέρει· δέος μὲν γὰρ ἐστὶ πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια, φόβος δὲ ἡ παρὰ τὰ πτόησις· διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ· ἡμέας — δέος

2 τὸ] τε DRV om. S | τὴν μὲν τῶν γυναικῶν] τῶν γυναικῶν μὲν R τῶν γυναικῶν M^{ac} τῶν μὲν γυναικῶν M^cS τῶν μὲν τῶν γυναικῶν Vb || 3 ἐδυναίατο C^{ac}MD || 4 οἱ ἄνδρες τάδε MD || 5 καὶ om. ABCTMP | ζῶν T || 6 ἔχομεν CRVb || 7 οὐδαμὰς ABCT | ἔδοξαν R || 8 δυναίμεθα R | ὑμετερέων Legrand, sed v. gramm. meam 114 | ταῦτά ABC ταῦτα T || 9 τε καὶ κείνησί RSV τε καὶ ἐκείνησί D δὲ καὶ ἐκείνησί C | μὲν om. M | τε² om. DRSV || 11 τῶν ἡμέας κατελέξαμεν οὐδὲν M | καταλέξαμεν R || 12 μένουσι A^{ac}T μένουσαι A^c (corr. man. prima) BCMP μὲν οὖσαι A² καὶ μένουσι DRSV || 13 οὐδαμᾶ M | δυνάμεθα Vb || 14 δίκαιοι ABCMP δίκαιον T || 15 ἀπολάχετε] cf. Lex. Vind. | οἰκῶμεν DRSV || 16 αὐτέων MPDRSV | ἐπύθοντο Vb || 19 ὅπως RVb | ἀποστερησάσαι S ἀποστερησάσας priore accentu eraso V || 20 τὴν¹ om. ABCT || 21 γυναικας ἡμέας ἔχειν T γυναικας ἔχειν, ἀξιοῦτε ἡμέας M Ald. | ἅμα om. R || 22 τῆσδε] ταύτης M | οἰκώμεν SVb

- 116 καὶ ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Τάναϊν ὠδοιπόρεον πρὸς ἥλιον
ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος ὁδόν, τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς
λίμνης τῆς Μαυήτιδος πρὸς βορρῇν ἄνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τοῦτον τὸν
2 χῶρον, ἐν τῷ νῦν κατοικίηται, οἴκησαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου
χρέωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες καὶ ἐπὶ θήρην 5
ἐπ' ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι καὶ χωρὶς τῶν ἀνδρῶν καὶ
ἐς πόλεμον φοιτῶσαι καὶ στολὴν τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι.
- 117 φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
ἀρχαίου, ἐπεὶ οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες. τὰ περὶ γάμων
δὲ ὧδέ σφι διακέεται· οὐ γαμέεται παρθένος οὐδεμία πρὶν ἢ τῶν πολε- 10
μίων ἄνδρα ἀποκτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν
γῆμασθαι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλήσαι.
- 118 Ἐπὶ τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βασιλέας ἀλισμένους
ἀπικόμενοι τῶν Σκυθῶν οἱ ἄγγελοι ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες, ὥς ὁ Πέρσης,
ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν τῇ ἡπειρῷ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ζεύξας 15
ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἡπειρον, διαβάς δὲ
καὶ καταστρεφάμενος Θορήκας γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον βουλόμενος καὶ
2 τάδε πάντα ὑπὸ ἐωντῷ ποιήσασθαι· ὅμεις ὦν μηδενὶ τρόσῳ ἐκ τοῦ μέ-
σον κατήμενοι περιύδητε ἡμέας διαφθαρέντας, ἀλλὰ τῶντὸ νοήσαντες
ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. οὐκ ὦν ποιήσετε ταῦτα; ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι 20
3 ἢ ἐκλείβομεν τὴν χώραν ἢ μένοντες ὁμολογίῃ χρησόμεθα. τί γὰρ πάθωμεν
μὴ βουλομένων ὁμῶν τιμωρέειν; ὅμιν δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρό-
τερον· ἥκει γὰρ ὁ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπ' ὁμῆας,
4 οὐδέ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφάμενῳ ὁμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ
ὅμιν λόγων τῶνδε μαρτύριον ἔρομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας μόνους ἔστρα- 25
τηλάτее ὁ Πέρσης τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βουλόμενος, χρῆν

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 1s. Eust. Dion. 653: v. ad 110

1 Τάναϊν ποταμὸν S^bc Τάναϊν ποταμὸν οἰκόμεν (cf. p. 413, 22) V^bac | ὠδοιπόρεον
ABD¹RV || 2 μὲν om. D || 3 βορρῇ TR βορέην D || 4 ἐν τῷ ἐς τὸν M | οἰκουσαν V
οἰκουσιν b || 5 χρέονται Pp | τῇ παλαιῇ χρέωνται D | Σαυροματάων V^cb | αἱ γυναί-
κες τῶν Σαυροματέων M || 6 ἐκφοιτῶσι M Ald. | <καὶ> ἅμα Stein ἅμα om. C || 7 φοι-
τῶσι M Ald. | τοῖς ἀνδράσι τὴν αὐτὴν M | φορέουσι A^{ac}MD corr. A¹ || 8 σολικί-
ζοντες R | αὐτοὶ SV^b || 9 ἐπεὶ ὅτι DRSV | γάμων M || 10 κέεται D | οὐδεμίη TM
Ald. | ἄν om. D || 11 αὐτῶν DRSV || 13 ἀλλισμένους DR ἀλισκομένους CT
om. SV^b || 15 πείρω V^b | κατέστραπται πάντα M | τεύξας M τάξας p || 19 παρ-
ίδητε T | τωτῶν RV τωτῶν b | τοῦτο T | νομίσαντες Mp Ald. || 20 ἀντιάζωμεν
SV^b | οὐκον A οὐ ὦν sub obelo A^{2ms} | ποιήσετε C¹R || 21 ἢ¹ om. CMPDRSV
| πάθωμεν C || 22 τούτω M Ald. | τοῦτο cett. || 23 οὐ καὶ ἐπ' AB οὐ καὶ ἐπὶ M²P^{ms}
οὐκ ἐπ' TP¹DR οὐκ ἐπὶ Cp καὶ ἐπὶ M¹S Ald. οὐ καὶ π' V^b || 25 λόγων τόνδε D
λόγων τότε S | λόγων τῷ δε V^b | μόνους C || 26 πρόσθεν δουλωσύνης V^b

αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον ἵεναι οὕτω ἐπὶ τὴν ἡμετέραν καὶ
 ἂν ἐδήλον πᾶσι, ὥς ἐπὶ Σκυθίας ἐλαύνει καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν δέ, 5
 ἐπεῖτε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον, τοὺς αἰεὶ ἐμποδῶν γινομένους
 ἡμεροῦνται πάντας. τοὺς τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐωντῶ Θρηίκας καὶ δὴ καὶ
 5 τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους Γέτας. ταῦτα Σκυθῶν ἐπαγγελλομένων 119
 ἐβουλευόντο οἱ βασιλεῖς οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνέων ἦκοντες, καὶ σφῶν ἐσχίσθη-
 σαν αἱ γνώμαι. ὁ μὲν Γελωνὸς καὶ ὁ Βουδίνος καὶ ὁ Σανρομάτης κατὰ
 τὸντὸ γενόμενοι ὑπεδέκοντο Σκυθήσι τιμωρήσιν, ὁ δὲ Ἀγάθυρσος καὶ
 10 Νευρὸς καὶ Ἀνδροφάγος καὶ οἱ τῶν Μελαγχαίνων καὶ Ταύρων τάδε
 Σκυθήσι ὑπεκρίναντο. 'εἰ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες 2
 Πέρσας καὶ ἄρξαντες πολέμου, τούτων δεόμενοι, τῶν νῦν δέεσθε, λέγειν
 τε ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῖν ὀρθά, καὶ ἡμεῖς ὑπακούσαντες τὸντὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσ-
 σομεν. νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἐς τὴν ἐκείνων ἐσβαλόντες γῆν ἄνευ ἡμέων ἐπεκρά- 3
 15 σφας ὥντος θεὸς ἐγείρει, τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδούσιν. ἡμεῖς δὲ οὔτε τι 4
 τότε ἡδικήσαμεν τοὺς ἄνδρας τούτους οὐδὲν οὔτε νῦν πρότεροι πειρησό-
 μεθα ἀδικεῖν. ἦν μέντοι ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἄρξην τε ἀδικέων, καὶ
 ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα. μέχρι δὲ τοῦτο ἴδωμεν, μενέομεν παρ' ἡμῖν αὐτοῖσι,

AB CT MP(p) DR SV(b)

5 huc refert Legrand illud Suidae ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιῶ· οὕτως Ἡρόδοτος

1 οὕτω ἵεναι Mp Ald. || 2 ἐλαύνει RSV || 3 διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον] in nostram
 tendere regionem Valla, unde Dietschio duce διέβη <ἐς> edd.; 'fortasse iniuria' illo
 modo intellexisse indicat Schweighaeuser Vallam et ab initio capitis (p. 414, 16)
 inductum hicque 'Thraciae vicinaeque regionis transitum Scythas designare', cum
 illo qui praecedit loco noster perfectum eiusdem verbi usurpans de regionibus ante
 Thraciam occupatam iam captis loquatur | τὴν om. SVb | ἐμποδῶν AB || 4 ἡμε-
 ροῦνται C | τε δὲ δὴ DRSV || 5 ἐπαγγελλομένων C || 6 βασιλῆς S Ald. | ἀπὸ] ὑπὸ
 DRSV || 7 μὲν γὰρ CTMP || 8 τοῦτο T | ὑπεδέκετο C | ὑπεδέκοντο σκοντο Vb (ex

^εΥΠΕΔΕΚΟΝΤΟ littera ε, i. e. ε, superscripta pro c, i. e. σ, lecta recte iudicat natum
 Weber Anal. Hdt. 210) | τιμωρήσαι b || 9 οἱ] ὁ ABCT || 10 ὑπεκρίναντο RSV
 ὑπεκρίναντο b cett. | ἔαται T | πρότεροι propos. Stein || 11 πολέμους R || 12 φαί-
 νεσθε D | ἐφαίνεσθε καὶ ἡμῖν T | ἐπρήσσομεν ὑμῖν P^{co} | ἐπρήσσομεν M || 13 τε
 om. RSV | ἐσβαλόντες Vb | ἐμβalόντες T || 14 ὁ om. T || 14–15 ἐκείνοι ἐπὶ
^{ει}σφάας AC | ἐκείνοισι ἐπὶ σφάας (ex ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΠΙ sine dubio natum) S || 15 ὥστους R
 αὐτὸς C | ἐωντός p | δὲ om. ABCT || 16 τούτους om. Mp || 17 ἐπεὶ R, ut vid. D¹
 ἐποίει V | ἐπίει b om. M | ἄρξει DRSV || 18 οὐ πεισόμεθα (non tolerabimus
 Valla) despuitur a nonnullis, inter quos Stein qui codd. textum nescio cur nulli
 esse usui ('unbrauchbar') censuit οὐ πεισόμεθα Vb | οὐκ οἰσόμεθα S | οὐ περι-
 οφόμεθα propos. Bekker Cobet | οἱ ἐπεισόμεθα Elitz | ἐπεισόμεθα Hermann in notis
 Cantabr. bibl. univ. Oo. I. 59 (Powell CR 52, 1938, 58s.) | ἀπωσόμεθα Hoeger |
 ἴδωμεν M Ald. | μενέομεν C¹ Vb

ἦκειν γὰρ δοκέομεν οὐκ ἐπ' ἡμέας Πέρσας, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίης γενομένους.

- 120 Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μὲν μηδεμίαν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, ὅτε δὴ σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγίνοντο, ὑπεξιώντες δὲ καὶ ὑπεξελαύνοντες τὰ φρέατα, τὰ παρεξίοιεν αὐτοί, καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν τὴν ποίην τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν διχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε Σκώπασις, προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Τανάιδος ποταμοῦ παρὰ τὴν Μαίητιν λίμνην ὑποφεύγοντας, ἀπελαύνοντός τε τοῦ Πέρσεω ἐπιόντας διώκειν. αὕτη μὲν σφι μία ἦν μοῖρα τῆς βασιλείης τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδόν, ἣ περ εἴρηται. τὰς δὲ δύο τῶν βασιλείων, τὴν τε μεγάλην, τῆς ἦρχε Ἰδάνθυρρος, καὶ τὴν τρίτην, τῆς ἐβασίλευε Τάξακις, συνελθούσας ἐς τὸν τὸ καὶ Γελωνῶν τε καὶ Βουδίνων προσγινομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων ὑπεξάγειν ὑπιόντας τε καὶ ποιεῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἴ γε μὴ ἐκόντες [γε] ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλὰ ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι· μετὰ δὲ τοῦτο ὑποστρέφειν ἐς τὴν σφετέρην καὶ ἐπιχειρέειν, ἣν δὴ βουλευομένοι οἱ δοκέη.
- 121 Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι ὑπηγνίαζον τὴν Δαρείου στρατὴν προδρογμούς ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσι σφι δαιτυτὰ τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι καὶ τὰ πρόβατα πάντα, πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, τοσαῦτα ὑπολιπόμενοι τὰ ἄλλα ἅμα

AB CT MP(p) DR SV(b)

8 et 16 Antiattic. Bekk. Anecd. 114 ὑπαγε· πορεύου, Ἡρόδοτος τετάρτῳ, Ἀριστοφάνης Βατραχίος

1 ἐπὶ μέας RVb || 1-2 γενομένους τῆς ἀδικίης M || 4 μηδεμίαν M Ald. | ὅτι CMP^p ὅτε P^{ac} cett. || 5 προσεγίνοντο MP^s Ald. | τάπερ ἐξίοιεν BDRSV παρεξίοιεν M || 6 διχοῦς DRSV || 7 μίην M Ald. | τῆς om. M | Σκώπασις ABCTMP²p Κώπασις P¹ cett. || 8 Σαυρομάτης DRV || 9 τὴν om. CT | Μαίωτιν V^{ac} Μαίητιν V^{ac} || 10 ἀπελαύνοντός - ἐπιόντας haplogr. om. V || 11 μίην M Ald. | μοίῃ CTM Ald. | ἣ S Ald. || 12 τῆς TMP²pDSV ἧς ABCP¹ om. R | Ἰνδάνθυρρος T Ald. Ἰνδάνθυρρος ut vid. M || 13 τῆς om. R | τὸν τὸ V^{ac} τὸν τὸ V^{ac} || 14 προσγινομένην SVb προσγενομένην MPp | προσγινομένων - 15 Περσέων om. R | ἡμέρην Vb μοίῃ S om. cod. Urb. 88 || 16 νυν om. M | χώρων τῶν ἀπικμένων DRSV || 17 γε¹ δὲ

ABCTMP γὰρ dubitans propos. Stein | γε² seclusi (ex ei dē esse ortum iudicans) || 19 στρέφειν SVb | ἦν ἦν R | δὲ C | βουλομένοιους DRSV || 23 εἰδαιτυτὰ AB | τε τέκνα T | τε om. ABCMP | πάσας S | πάντα om. ABCT || 24 ὑπολιπόμενοι B ἀπολιπόμενοι DRSV^{ac}b

τῆσι ἀμάξεισι προέπεμψαν ἐντειλάμενοι αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ ἐλαύνειν. ταῦτα μὲν δὴ προεκομίζετο, τῶν δὲ Σκυθῶν οἱ πρόδρομοι, ὡς εἶδον τοὺς 122 Πέρσας ὅσον τε τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντας ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ, οὗτοι μὲν τοούτους εὐρόντες ἡμέρας ὁδῶ προέχοντες ἐστρατοπεδεύοντο τὰ ἐκ τῆς γῆς
 5 φνόμενα λεαίνοντες. οἱ δὲ Πέρσαι ὡς εἶδον ἐπιφανείσαν τῶν Σκυθῶν 2 τὴν ἵππον, ἐπῆσαν κατὰ στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων. καὶ ἔπειτα — πρὸς γὰρ τὴν μίαν τῶν μοιρῶν ἴθυσαν — οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς ἧῶ τε καὶ τοῦ Ταναΐδος. διαβάντων δὲ τούτων τὸν Ταναῖν ποταμὸν οἱ Πέρσαι ἐπιδια- 3 βάντες ἐδίωκον, ἐς δὲ τῶν Σαυροματέων τὴν χώραν διεξελθόντες ἀπίκοντο
 10 ἐς τὴν τῶν Βουδίνων. ὅσον μὲν δὴ χρόνον οἱ Πέρσαι ἦσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς 123 καὶ τῆς Σαυροματίδος χώρας, οἱ δὲ εἶχον οὐδὲν σῆεσθαι ἅτε τῆς χώρας ἐούσης χέρσον· ἐπεῖτε δὲ ἐς τὴν τῶν Βουδίνων χώραν ἐσέβαλλον, ἐνθαῦτα δὴ ἐντυχόντες τῷ ξυλίνῳ τείχει ἐκλελοιπότεν τῶν Βουδίνων καὶ κεκενωμέ-
 15 τοῦ τείχεος πάντων ἐνέπηρσαν αὐτό. τοῦτο δὲ ποιήσαντες εἵποντο αἰεὶ 2 τὸ πρόσω κατὰ στίβον, ἐς δὲ διεξελθόντες ταύτην ἐς τὴν ἔρημον ἀπίκοντο. ἡ δὲ ἔρημος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ ὑπὲρ τῆς Βου-
 20 δίνων χώρας ἐούσα πλήθος ἐπτὰ ἡμερῶν ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θυσ- 3 σαγέται οἰκέουσι, ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσαρες μεγάλοι ῥέοντες διὰ Μαυρῶν ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαυρῶν, τοῖσι οὐνό-
 24 ματα κέεται τάδε· Λύκος, Ὀαρος, Ταναῖς, Σύργις. ἐπεὶ δὲ ὁ Δαρειὸς 124 ἦλθε ἐς τὴν ἔρημον, πανσάμενος τοῦ δρόμου ἴδρυνε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὀάρῳ. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα ἴσον ἀπ' ἀλ-
 λήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μάλιστα κη, τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρίπια σόα ἦν. ἐν τῷ δὲ οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι 2
 25 περιελθόντες τὰ κατύπερθε ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζετό σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρειὸς

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 17 Steph. Byz.: v. quod ad 22, 1 laudavimus

1 βόρρῳ B¹ || 2 προεκομίζοντο MP Ald. || 3 τοῦ om. MPDRSV || 4 προέχοντας
 DRSV | τὰ] τῆς Vb | τῆς om. T || 6 ἐποίησαν SVb || 7 μίην M Ald. | μόρεων C
 μειρέων RV | μοιρῶν b cett. | καὶ ἐδίωκον DRV || 9 δ] τὸ C om. T | διελθόντες
 SVb || 10 ἦεισαν TM || 11 χώρας M¹ | σινέεσθαι DRSV || 12 ἐούσης om. D |
 ἐσέβαλον MPDS || 13 κεκομμένον Rb || 15 δὴ ἐξελθόντες SVb | ἐξελθόντες R ||
 17 Θυσσαγέται R || 18 αὐτέων M Ald. | τέσσαρες CMVb || 19 Μαυρῶν R | Μαυ-
 ρῶν R | ὀνόματα ABR || 20 καλεῖται M | Ὀαρος R | ὁ Ἄρης Vb | Σύργις RSV
 Ὑργις propos. Schaefer coll. cap. 57 || 21 πανσάμενον ABCT || 24 ἐρίπια CTM
 PD², cf. II 154, 5 | σῶα ἦν CMPDSV | ἦν σῶα T || 25 τὰ om. DRSV | κατύπερ-
 θεν TRVb || 26 δὲ τούτων om. T | τὸ παράπαν τούτων DRSV | ἐφαντάζετο (sc.
 τὰ τείχεα) σφι (i. e. Scythis)] ἐφαντάζοντο σφι ABCTMP

τείχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμέτερα μετήκε, αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦε πρὸς ἐσπέρην δο-
 κέων τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι καὶ πρὸς ἐσπέρην σφέας φεύ-
 125 γειν. ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν ὡς τὴν Σκυθικὴν ἀπίκετο, ἐς δ'
 ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι τῶν Σκυθέων, ἐντυχὼν δὲ ἐδίωκε
 2 ὑπεκφέροντας ἡμέρης δόδον· καὶ οὐ γὰρ ἀνίει ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος, οἱ Σκύθαι
 κατὰ τὰ βεβουλεμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμ-
 3 μαχίην, πρώτην δὲ ἐς τῶν Μελαγχλαίων τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐσβαλόντες τού-
 τους ἐτάραξαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν
 4 Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους, ταραχθέντων δὲ καὶ τούτων ὑπῆγον ἐπὶ τὴν
 Νευρίδα, ταρασσομένων δὲ καὶ τούτων ἦσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς
 5 τοὺς Ἀγαθύρους. Ἀγαθύρσοι δὲ ὀρῶντες καὶ τοὺς ὁμούρους φεύγοντας
 ὑπὸ Σκυθέων καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ σφι ἐμβαλεῖν τοὺς Σκύθας πέμ-
 ψαντες κήρυκα ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων
 6 προλέγοντες, ὥς, εἰ πειρησόνται ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα διαμαχήσονται.
 Ἀγαθύρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα ἐβοήθηον ἐπὶ τοὺς οὖρους ἐρύκειν ἐν
 15 νῷ ἔχοντες τοὺς ἐπιόντας· Μελαγχλαῖοι δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Νευροὶ
 ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἅμα Σκύθῃσι οὔτε πρὸς ἀλλήν ἐτράποντο ἐπι-
 λαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς ἔφευγον αἰεὶ τὸ πρὸς βορέω ἐς τὴν ἔρημον
 6 τεταραγμένοι. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς Ἀγαθύρους οὐκέτι ἀπειλπαντας
 ἀπικνέονται, οἱ δ' ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας ἐς τὴν σφετέρην κατηγέοντο
 20 τοῖσι Πέρσῃσι.
 126 Ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο καὶ οὐκ ἐπαύετο, πέμψας Δαρεῖος ἱππέα
 παρὰ τὸν Σκυθέων βασιλέα Ἰδάνθυρσον ἔλεγε, τάδε δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί

AB CT MP(p) DR SV(v)

ss. Zonar. καθηγεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι παρὰ Ἡροδότῳ· φησὶ γοῦν, ὅτι καθ-
 ηγέοντο — χώρους

2 τε] γε ABC om. M | τοὺς om. DRSV || 3 ὥς] ἐς MPDRSV ὥς ἐς (ex ὡς
 ortum) ABCT, cf. II 121 ε 4; 135, 6, III 140, 1 | εἰς δ R om. ABCT || 4 τοῖσι
 μοίρῃσι V om. v || 5 ὑπεκφέροντας 'e conspectu semet auferentes' recte (cf.
 gramm. meam 175) in lexico Schweighauser qui in aliquo codice ὑπεκφέροντας se
 legisse proficitur sed falso προέχοντας cum ὑπεξάγειν iunctum confert ex 120, 3:
 ἐπεκφέροντας DRSV | δόδον (ad ἐδίωκε iungendum)] ὁδῷ ABCTMP | ἀνίει ABC
 TMP | οἱ Σκύθαι om. DRSV || 6 ὑπαίφευγον R ὑπαυφεύγων Vb ὑποφεύγων S |
 σφετέρην συμμαχίην] χώρην Mp || 7 ἐσβαλόντας Ma || 8 κατηγέοντο M cf. Zonar. ||
 9 καταραχθέντων R | ὑπῆγον — 10 τούτων haplogr. om. RSV || 10 ἦσαν B ἦσαν
 ACTM | ὑποφεύγοντας R || 11 ὀρέοντες TPp ὀρέωντες CM Ald. | ὁμόρους DRV ||
 12 τεταγμένους SVb | σφι ἐμβαλεῖν M Ald. σφι μβαλεῖν V σφιν μβαλεῖν v σφι
 συμβαλεῖν S || 14 ἐσβάλλοντες propos. Stein || 15 μὲν] δὲ RSV μὲν δὴ Legrand |
 προειπόντες D || 15—16 ἐν νῷ ἔχοντες ἐρύκειν M || 20 ἀπικνέοντο PDRSV || 22 ἐγέ-
 νετο DS Ald. || 23 τὸν] τῶν C^{ac} D^{ac} RSV | Ἰνδάνθυρσον T Ald. Ἰνδάνθυρσον M cf.
 Bekk. Anecd. ad 127, 4

φεύγεις αἰεὶ, ἐξέόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιεῖν; εἰ μὲν γὰρ ἀξιώχρεος δο-
 κέεις εἶναι σεωντῶ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι, σὺ δὲ στάς τε καὶ
 πανσάμενος πλάνης μάχεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἥσσω, σὺ δὲ
 καὶ οὕτω πανσάμενος τοῦ δρόμον δεσπότη τῷ σὺ δῶρα φέρων γῆρ τε καὶ
 5 ὕδωρ ἔλθῃ ἐς λόγους·¹ πρὸς ταῦτα ὁ Σκυθέων βασιλεὺς Ἰδάνθυρσος λέγει, 127
 τάδε οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων δέισας ἐφν-
 γον οὔτε πρότερον οὔτε νῦν σὲ φεύγω· οὐδέ τι νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν,
 ἢ καὶ ἐν εἰρήρῃ ἔωθα ποιεῖν. ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ 2
 τοῦτο σημαίνω· ἡμῖν οὔτε ἄσπεα οὔτε γῆ πεφντευμένη ἔστι, τῶν πέρι
 10 δέισαντες, μὴ ἄλῳ ἢ καρῇ, ταχύτερον ἂν ὑμῖν συμμίσγοιμεν ἐς μάχην· εἰ
 δὲ δέοι πάντως ἐς τοῦτο κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι, τυγχάνουσι ἡμῖν ἐόντες
 τάφοι πατρῶοι. φέρετε, τούτους ἀνευρόντες συγχέειν πειρωσθε αὐτούς, 3
 καὶ γνώσεσθε τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τάφων εἴτε καὶ οὐ
 μαχησόμεθα. πρότερον δέ, ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἰρή, οὐ συμμίζομέν τοι.
 15 ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαῦτα εἰρήσθω· δεσπότης δὲ ἐμὸς ἐγὼ Δία τε νομίζω 4
 τὸν ἐμὸν πρόγονον καὶ Ἰστίην τὴν Σκυθέων βασίλειαν μούνους εἶναι. σοὶ
 δὲ ἀντὶ μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος δῶρα πέμπω τοιαῦτα, οἷα σοὶ πρέπει
 ἔλθειν, ἀντὶ δὲ τοῦ, ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμός, κλαίειν λέγω.² [τοῦτό
 ἔστι ἢ ἀπὸ Σκυθέων ῥήσις.]

AB CT MP(p) DR SV(v)

T 18s. Proverbiorum graecorum codd. Vat. gr. 483 (cap. II 7) et Oxon. Barocc. 219 (§ 479) (Corpus Paroem. Gr. I 250) Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις· πρὸς Λαρεῖον τὸν Πέρσῃν ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι κλαίειν αὐτόν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ· εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀτόπως οἰμώξειν τινὰ λεγόντων. Diogenian. V 11 (CPG ibid.). Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις· ἐπὶ τῶν οἰμώξειν τινὰ λεγόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Λαρεῖον τὸν Πέρσῃν ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι. Bekk. Anecd. 305 Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις τί ἐστίν· Ἰδάνθυρσος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Λαρεῖον πέμψαντος ὡς αὐτὸν πρέσβεις καὶ κελεύσαντος ἢ ὑπ-

1 ἐξόν codd. | ἀξιώχρεος TPpD² Ald. || 2 πράγμασι RV | στάς – 3 σὺ δὲ haplogr. om. Mp | verbis στήθι καὶ μάχο· εἰ δὲ μὴ lacunam explev. M Ald. || 3 συγγινώσκειται C || 4 τοῦ δρόμου] τῶν ἔργων M || 5 Ἰδάνθυρσος T Ald. Ἰδάνθυρσος CV Ἰδάνθυρσος v | ἔλεγε MPDRSV, v. Bénard, Essai sur ... les formes verbales ... d'après le texte d'Hérodote 237 || 6 τὸν C | Πέρσαι ABCT | δέισας ἀνθρώπων M || 7 φεύγων R | ad sensum locutionis εἰμι ποιήσας ('sum facturus') v. grammaticam meam 191 || 8 ἔωθεα ABCT || 9 ἄλῳ edd. ἄλῳη ABC ἄλῳη TPp ἄλῳη M Ald. ἄλῳη DRSV | τάξιον Mp Ald. | ὑμῖν συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην DRV συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην S || 11 δὲ δέοι] δὲ σοὶ D | πάντως B πάντες Vb | κατὰ τάχος ἐς τοῦτο M || 12 φέρε RSV | συγχέει RV συχέει v || 13 εἴτε¹ om. v | μαχησόμεθα Vb | περὶ – 14 μαχησόμεθα haplogr. om. SV | περὶ τῶν τάφων εἴτε καὶ μὴ M || 15 ἐγὼ om. M | Δία τε ἐγὼ PD RSV || 16 Ἰστίαν MPDRSV | σοὶ] σὺ CD¹ Vb || 17 πρέπει σοὶ M | σοὶ πρέπει C || 18 τοῦ om. DRSV | λέγων R | τοῦτο – 19 ῥήσις secl. Valckenauer Stein Hude ut explicationem ad κλαίειν λέγω adiunctam proverbii usitatissimi (cf. testimonia); extrema Idanthyrssi verba esse iudicat Legrand

- 128 Ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ, οἱ δὲ Σκυθῶν βασι-
 2 λέες ἀκούσαντες τῆς δουλοσύνης τὸ οὖνομα ὀργῆς ἐπλήσθησαν. τὴν μὲν
 δὴ μετὰ Σανδροματέων μοῖραν ταχθεῖσαν, τῆς ἡρχε Σκώπασις, πέμπουσι
 Ἰῶσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τούτοις, οἱ τὸν Ἰστρὸν ἐξευγμένον
 ἐφρούρεον· αὐτῶν δὲ τοῖσι ὑπολειπομένοις ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι 5
 Πέρσας, σῖτα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοις ἐπιτίθεσθαι. νομῶντες ὦν σῖτα
 3 ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου ἐποίουν τὰ βεβουλευμένα. ἡ μὲν δὴ ἵππος τὴν
 ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε ἡ τῶν Σκυθῶν, οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππῶται φεύγοντες
 ἐσέπιπτον ἐς τὸν πεζόν, ὃ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε· οἱ δὲ Σκύθαι ἐσαράξαν-
 4 τες τὴν ἵππον ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεύμενοι. ἐποίοντο δὲ καὶ τὰς 10
 129 νύκτας παραπλησίως προσβολὰς οἱ Σκύθαι. τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι τε ἦν
 σύμμαχον καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίζον ἐπιτιθεμένοις τῷ Δαρείου στρα-
 5 τοπέδῳ — θῶμα μέγιστον ἐρέω —, τῶν τε ὄνων ἢ φωνῇ καὶ τῶν ἡμίονων
 2 τὸ εἶδος· οὔτε γὰρ ὄνον οὔτε ἡμίονον γῇ ἢ Σκυθικῇ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν
 μοι δεδήλωται, οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ πάσῃ χώρῃ τὸ παράπαν οὔτε 15
 ὄνος οὔτε ἡμίονος διὰ τὰ ψύχρα· ὑβρίζοντες ὦν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν
 3 ἵππον τῶν Σκυθῶν. πολλὰκις δὲ ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας μεταξὺ
 ὅκως ἀκούσειαν οἱ ἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ὑποστρε-
 4 φόμενοι καὶ ἐν θῷματι ἔσκον, ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὦτα, ἅτε οὔτε ἀκούσαν-
 5 τες πρότερον φωνῆς τοιαύτης οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ 20
 130 σμικρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου. οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν
 τεθορυβημένους, ἵνα παραμένοιεν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ Σκυθικῇ καὶ
 παραμένοντες ἀνιῶατο τῶν πάντων ἐπιδευέες ἔόντες, ἐποίουν τοιάδε· ὅκως

AB CT MP(p) DR SV(b)

ἀκούειν ἢ ὑπομεῖναι τὸ κινδυνεύειν, ἀπεκρίνατο οἰμώζειν Δαρείῳ. Suid. Ἡ ἀπὸ Σκυ-
 θῶν γῆσις· τέτακται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· παρ'
 ὅσον οἱ Σκύθαι τῷ Πέρσῃ μνηύσαντι περὶ τοῦ εἰῆαι ἀπεκρίνατο κλαίειν αὐτὸν
 εἰπόντες

1 2: v. ad 110, 2 || 16 Λέξ. ὑβρίζοντες· σκυρτώντες (Lexx. seriatim conscr. tan-
 tum). Greg. Cor. 149 ὑβρίζειν· τὸ σκυρτᾶν. Suid. ὑβρίζοντες· σκυρτώντες, Ἡρόδοτος

1 ἀγγελῶν 2 || 3 μοῖρην MDRSV | Κώπασις MPDRSV || 6 σῖτα¹ | σιτία DRSV |
 ἀναιρεομένοις V ἀνερεομένοις v | νομῶντες T || 7 ἀναιρεομένοις V
 ἀνερεομένοις v || 7—8 αἰεὶ τὴν ἵππον D αἰεὶ τὴν ἵππον RVb || 8 ἡ om. DR
 SV || 9 ἐπέπιπτον M | ἂν] αἰεὶ M¹ Ald. | Σκύθαι om. M || 10 ἐπέστρεφον C |
 φοβεύμενοι R | ἐποίοντο DRSV || 12 Σκύθοις M | ἀντίζον T | στρατῷ DRSV |
 13 θῶμα CTDRSV | ἐρέω M || 15 δεδήλωται μοι DRSV | οὐδὲ ἔστι οὐδέτι D |
 πάσι R. S || 18 ἱππῶται DRSV || 19 θῷματι CTDRSV | ἱστάντες M Ald. ||
 20 τὸ om. MPDRSV, secl. Hude | νυν] τοι M || 22 πλέον T | ἐν om. M || 23 ἀνι-
 ὶοντο MPDRSV | ἐπιδευέες MPD^{ac}RSV | ἐποίουν MDRSV | τοιάνδε M Ald.

τῶν προβάτων τῶν σφετέρων αὐτῶν καταλείπειν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ
 ἂν ὑπεξήλυνον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελθόντες ἐλάβεσκον
 τὰ πρόβατα καὶ λαβόντες ἐπήρουντο ἂν τῷ πεποιημένῳ. πολλάκις δὲ 131
 τοιούτου γνωμένου τέλος Δαρειὸς τε ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο, καὶ οἱ Σκυθῶν
 βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο ἐπεμπον κήρυκα δῶρα Δαρείῳ φέροντα ὄρνιθά
 τε καὶ μὺν καὶ βάτραχον καὶ οἰστοὺς πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ 2
 δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν ἔφη οἱ ἐπεστάλθαι
 ἄλλο ἢ δόντα τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε,
 εἰ σοφοὶ εἰσι, γνῶναι, τὸ θέλει τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Πέρ-
 10 σαι ἐβουλεύοντο. Δαρεῖον μὲν νυν ἡ γνώμη ἦν Σκυθὰς ἐωντῶ διδόναι 132
 σφέας τε αὐτοὺς καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ (εἰκάζων τῇδε, ὥς μὺς μὲν ἐν γῇ
 γίνεται καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος, βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι,
 ὄρνις δὲ μάλιστα εἴκει ἵππῳ, τοὺς δὲ οἰστοὺς ὥς τὴν ἐωντῶν ἀλκὴν
 παραδιδούσιν)· αὕτη μὲν Δαρείῳ ἀπεδέδεκτο ἡ γνώμη, συνεστήκει δὲ 2
 15 ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτά ἐνός τῶν τὸν μάγον
 κατελόντων εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν ἥν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῇ- 3
 σθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὦ Πέρσαι, ἡ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε
 ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὅπισω
 ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.

AB CT MP(p) DR SV(b)

Πολτάκις (131, 1) (Δαρειὸς ἐς Σκυθὴν εἰσβαλὼν ἀπορίῃσιν εἶχετο 131, 1 P) —
 βαλλόμενοι (132, 3) exc. flor. A P

T 5 Athen. 343a ad locum se refert

6, 12, 18 Eust. Od. 1570 (ad η 87) ὅτι . . . πολλὰ τοιαῦτα ἀφῶνων τροπαὶ γί-
 νονται Ἰωνικῶς, δηλοῖ πρὸς ἄλλοις καὶ τὸ ἐνθεῦτεν καὶ ὁ "βάτραχος" τὰ παρὰ τῷ
 Ἰωνι Ἡροδότῳ

1 καταλείπειν BPRV || 2 ἂν² om. M Ald. | ἐλάβεσκον| cf. gramm. meam 126 ||
 3 ἐπειρώοντο DRSV | ποιευμένῳ C || 4 τοιούτου] τούτου M A | γενομένου MS γι-
 νομένου A rell. | τε om. A | ἐν om. P | ἀπορίῃσι A || 5 βασιλῆς T Ald. | ὄρνιθά —
 6 φέροντα haplogr. om. R || 6 καὶ βάτραχον καὶ μὺν M | βάτραχον| v. Eust. | βά-
 τραχόν τε καὶ DRSV | φερόντα A P || 7 δῶρα A P | ἐπηρώτεον CTPr | ἐπι-
 ρώτ*** M | ἐπειρώτεον A P rell. | δεδομένων BT | οὐδὲν δὲ ὅδε ἐπεστάλθαι οἱ ἔφη
 ἄλλο A | οὐδὲν δ' ὅδε ἐπεστάλθαι ἔφη οἱ P || 8 Περσέας A P || 9 ἐθέλει ABCF
 ἐθέλοι A P || 10 ἔην M Ald. || 11 αὐτοὺς om. M | τε² om. A | εἰκάζοντος M Ald. ||
 11–12 γίνεται ἐν γῇ A P || 12 αὐτὸν ἀνθρώπῳ| ἀνθρωπὸν τῆς ut vid. M | βάτρα-
 χον R || 13 εἴκει μάλιστα P | μάλιστα εἴκει A | μάλιστα εἴκειν A rell. | ὥς A
 codd. | ἐς P | ἀλκὴν P codd. | ἀρχὴν A || 14 παραδιδούσι A | ἀποδέδεκτο ἡ
 γνώμη A P | ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο MPDRSV | συνέστηκε R || 15 ταῦτα D | τῇ
 γνώμῃ ἡ ABC A P | ἡ γνώμη rell. | Γωβρύεω ABCTMP Γωβρύεω A P rell. |
 ἐνός om. DRSV | τῶν² om. SV b || 16 ἥν| εἰ M | ἀναπτῆσθε DRV ἀναπτῇ-
 σησθε S | ἀναπτῆσθε A P rell. || 17 τῆς A codd. om. P | καταδύετε TRb κατα-
 δύετε D | καταδύσθε M | καταδύετε A P rell. || 18 ἐσπηδήσατε RVb ἐσπηδή-
 σετε D^c | ἐσπηδήσατε A P D^a rell. | ὅπισω om. A || 19 βουλλόμενοι R

- 133 Πέρσαι μὲν δὴ τὰ δῶρα εἵκαζον, ἡ δὲ Σκυθέων μία μοῖρα ἢ ταχθεῖσα
 πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαιήτιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰστρὸν
 2 Ἰῶσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὥς ἀπύκετο ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἔλεγε, τάδε ἄνδρες
 Ἴωνες, ἔλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἣν πέρ γε ἐθέλητε ἑσκαοῦειν·
 πυνθανόμεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας
 3 φρουρήσαντας τὴν γέφυραν αὐτοῦ μὴ παραγενομένον ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
 ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν ὑμετέραν. νῦν ὧν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες ἐκτὸς μὲν
 ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων· τὰς προκειμένας ἡμέρας
 παραμείναντες τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσσεσθε.³ οὗτοι μὲν νυν ὑποδεξαμέ-
 134 νων Ἰόνων ποιήσῃεν ταῦτα ὀπίσω τὴν ταχίστην ἡπείγοντο, Πέρσῃσι δὲ
 μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖω ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκῦθαι
 πεζῶ καὶ ἵπποισι ὥς συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκῦθῃσι λαγὸς
 ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὥς ἕκαστοι ὤρων τὸν λαγὸν ἐδίωκον. ταραχθέν-
 2 των δὲ τῶν Σκυθέων καὶ βοῇ χρεωμένων εἵρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντι-
 πολεμίων τὸν θόρυβον· πυνθόμενος δὲ σφας τὸν λαγὸν διώκοντας εἶπε
 3 ἄρα, πρὸς τοὺς περ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· ὅδοι ὠνδρες ἡμέων πολλὰν
 καταφρονέουσι, καὶ μοι νῦν φαίνεται Γωβρύης εἵπειν περὶ τῶν Σκυθικῶν
 δώρων ὀρθῶς. ὥς ὦν οὕτως ἦδη δοκεόντων καὶ αὐτῶ μοι ἔχειν, βουλῆς
 ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὀπίσω.³ πρὸς ταῦτα
 Γωβρύης εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην τούτων
 20 τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην, ἐλθὼν δὲ μᾶλλον ἐξέμαθον ὁρῶν αὐτοὺς ἐμ-
 3 παίζοντας ἡμῖν. νῦν ὧν μοι δοκεί, ἐπεὶ ἀντάχιστα νῦν ἐπέλθῃ, ἐκκαύσαν-
 τας τὰ πυρὰ, ὥς ἐώθαμεν καὶ ἄλλοτε ποιεῖν, τῶν στρατιωτέων τοὺς

AB CT MP(p) DR SV(b)

19 Λέξ. κομιδῇ· ἡ ἀνάσσωσις (ἀνάλωσις *ἰστονωχ*), ἐπιμέλεια (Lexx. alph. ord. conser. tantum). Suid. κομιδῇ· ἡ ἀνάσσωσις, Ἡρόδοτος. id. κομιδῇ· ἐπιμέλεια

1 τὰ δῶρα ἤκαζον AB οὕτω τὰ δῶρα εἵκαζον T Ald. τὰ δῶρα εἵκαζον οὕτω M |
 μία μοῖρα V^{ac} b || 13 ἑώρων DRSV ὥρεον TMPp ὥρεον C | λαγὸν TDR | λα-
 γῶν Vb || 14 χρεομένων Pp | ἤρετο M | ὁ om. D | ἀντιπολέμων DRSV || 15 λα-
 γῶν D² R | λαγῶν Vb || 16 τοὺς] τούτους RSV | παρεώθεε SVb | ὠνδρες AB
 οἱ ἄνδρες DRSV || 17 καταφρονέουσι T | Βωβρύης R | Γωβρύης CP | εἶπα PDR
 εἶπε S εἶπε Vb | Σκυθέων M Σκυθικῶν (iz ex corr.) D || 19 τὸ om. MPDRSV ||
 20 Γωβρύης ABCTMP || 21 ὁρέων CTMP || 22 ἐπὶν ABCT | ἐπέλθῃ MP Ald.
 ἔλθῃ ABCT | ἐκκαύσαντες TD || 23 καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν MP Ald. | στρα-
 τέων M

ἀσθενεστάτους ἐς τὰς τάλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας καὶ τοὺς ὄνους πάντας
καταδήσαντας ἀπαλλάσσεσθαι πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰστρον ἰθὺσαι Σκύθας
λύσαντας τὴν γέφυραν ἢ καὶ τι Ἴωσι δόξαι, τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσται
ἐξεργάσασθαι.³ Γωβρόης μὲν ταῦτα συνεβούλευε, μετὰ δὲ νύξ τε ἐγένετο, 135
καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ· τοὺς μὲν καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν,
καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδή-
σας κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ· κατέλιπε δὲ τοὺς τε ὄνους 2
καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῆς στρατιῆς τῶνδε εἵνεκεν, ἵνα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρ-
έχονται· οἱ δὲ ἀνθρώποι ἀσθενεῖς μὲν εἵνεκεν κατελείποντο, προφάσιος
10 δὲ τῆσδε δηλαδὴ· αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ ἐπιθήσεσθαι
μέλλοι τοῖσι Σκύθῃσι, οὗτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ὀνοίατο.
ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος καὶ πρὸς ἐκκαύσας 3
τὴν ταχίστην ἠπείγετο ἐπὶ τὸν Ἰστρον. οἱ δὲ ὄνοι ἐρημωθέντες τοῦ ὀμίλου
οὕτω δὴ μᾶλλον πολλῶ ἴεσαν τῆς φωνῆς, ἀκούσαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν
15 ὄνων πάγχυ κατὰ χώραν ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι. ἡμέρης δὲ γενομένης 136
γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες, ὥς προεδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χεῖράς τε
προετεινοντο τοῖσι Σκύθῃσι καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα· οἱ δὲ ὥς ἤκουσαν
ταῦτα, τὴν ταχίστην συστραφέντες (αἷ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθῶν καὶ
ἡ ἡμίσεια Σαυρομάται <τε> καὶ Βουδῖνοι καὶ Γελωνοί) ἐδίωκον τοὺς
20 Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἰστροῦ. ἅτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν τοῦ πολλοῦ ἐόντος 2
πεζοῦ στρατοῦ καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ ἐπισταμένον ὥστε οὐ τετμημένων τῶν
ὁδῶν, τοῦ δὲ Σκυθικοῦ ἱππότεω καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπισταμένον
ἀμαρτόντες ἀλλήλων ἔφθησαν πολλῶ οἱ Σκύθαι τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν
γέφυραν ἀπικόμενοι. μαθόντες δὲ τοὺς Πέρσας οὕκω ἀπυγμένους ἔλεγον 3

AB CT MP(p) DR SV(b)

23s. Lex. Vind. 92 ἔφθησαν ἀντὶ τοῦ 'προκατέλαβον', Ἡρόδοτος· ἔφθησαν — ἀπικόμενοι

2 καταδήσαντας om. DRSV | ἀπαλλάττεσθαι ABC | ἐπὶ δὲ M || 3 λύσαντας D, ut vid. B¹ | ἔσται om. ABCT || 4 Γωβρόης ABCTP || 5 ταύτῃ τῇ γνώμῃ M | κατηροὺς SVb || 7 ταύτῃ om. MPDRSV | κατέλιπε² B || 8 εἵνεκα MPDRSV | παρέχονται BDRSV || 9 μὲν om. T | εἵνεκα DRSV εἵνεκε ut vid. M | κατελείποντο TMD | προφάσιος — 11 ὀνοίατο distinxi Schweighaeuserum secutus: ... τῆσδε δηλαδὴ, <ὥς> αὐτὸς ... Reizium secuti edd. plurimi || 11 μέλλει TM || 12 ὑπολειπομένοισι ABCT | ὑπερθέμενος coni. Stein || 13 ἐπείγετο ABCTP ἠπείγετο V ἠπείγετο b cett. || 14 οὕτω τῷ μὲν δὴ DRSV οὕτω μὲν δὴ PpM Ald. | ἦσαν M | ἀκούοντες RSV || 15 χώραν DRSV χώραν M || 17 προετεινον MPDRSV | ἔλεγε b || 19 ἡ ἡμίσεια scripsi coll. cap. 120: ἡ μία codd. ἡ μία <καὶ> Stein ἡ μετὰ (Σαυροματέων) Buttmannio duce Hude | Σαυροματέων S Σαυρομάτων b (V incertum) | <τε> de Pauw || 20—21 τοῦ πεζοῦ ἐόντος πολλοῦ M || 20 ἐόντες B² || 21 ἐπισταμένον B² | ὥστε — 22 ἐπισταμένον haplogr. om. Mp | τῶν om. DRSV, secl. Hude || 22 δὲ om. T | ὁδοῦ om. SVb || 23 ἀμαρτόντων δὲ M | ὥφθησαν C | τὴν om. R

πρὸς τοὺς Ἴωνας ἐόντας ἐν τῇσι νηυσὶ· ἄνδρες Ἴωνες, αἵ τε ἡμέραι ὁμῶν
 4 τοῦ ἀριθμοῦ διοίχονται, καὶ οὐ ποιεῖτε δίκαια ἐτι παραμένοντες. ἀλλ' ἐπεὶ
 πρότερον δειμαίνοντες ἐμένετε, νῦν λύσαντες τὸν πόρον τὴν ταχίστην ἅπιτε
 χαίροντες ἐλευθεροὶ θεοῖσί τε καὶ Σκύθῃσι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ πρότερον
 ἐόντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτως ὥστε ἐπὶ μηδαμῶν 5
 137 ἐτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι. πρὸς ταῦτα Ἴωνες ἐβουλεύοντο.
 Μιλτιάδῳ μὲν τοῦ Ἀθηναίου στρατηγέοντος καὶ τυραννέοντος Χερσονη-
 σιτέων τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ ἦν γνώμη πείθεσθαι Σκύθῃσι καὶ ἐλευθεροῦν
 2 Ἰωνήν, Ἰστιαίου δὲ τοῦ Μιλησίου ἐναντίῃ ταύτῃ λέγοντος, ὥς νῦν μὲν
 διὰ Λαρεῖον ἕκαστος αὐτῶν τυραννέει πόλις, τῆς Λαρεῖον δὲ δυνάμις 10
 καταρριφθεῖσης οὔτε αὐτὸς Μιλησίων οἶός τε ἔσται ἄρχειν, οὔτε ἄλλον
 οὐδένα οὐδαμῶς· βουλήσεσθαι γὰρ ἐκάστην τῶν πολιῶν δημοκρατέεσθαι
 3 μᾶλλον ἢ τυραννέεσθαι. Ἰστιαίου δὲ γνώμην ταύτην ἀποδεικνυμένου
 αὐτίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύτην τὴν γνώμην πρότερον τὴν
 138 Μιλτιάδῳ αἰρεόμενοι. ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε τὴν ψῆφον καὶ 15
 ἐόντες λόγον πρὸς βασιλέος· Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι Δάφνης τε
 Ἀβυθηνὸς καὶ Ἴπποκλος Λαμψακηνὸς καὶ Ἡρόφαντος Παριηνὸς καὶ Μη-
 τρώδωρος Προκονήσιος καὶ Ἀρισταγόρης Κυζικηνὸς καὶ Ἀρίστων Βυζάν-
 2 τιος, οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλησπόντου, ἀπ' Ἰωνῆς δὲ Στράτις τε Χίος καὶ
 Αἰάκης Σάμιος καὶ Λαοδάμας Φωκαεὺς καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος, τοῦ ἦν 20
 γνώμη ἡ προκειμένη ἐναντίῃ τῇ Μιλτιάδῳ, Αἰολέων δὲ παρῆν λόγιμος
 139 μῦθος Ἀρισταγόρης Κυμαῖος. οὗτοι ὧν ἐπέλτε τὴν Ἰστιαίου αἰρέοντο γνώ-
 μην, ἔδοξε σφι πρὸς ταύτῃ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι· τῆς μὲν

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐβουλεύοντο (137, 1) b

1 πρὸς τοὺς Ἴωνας] τοῖσι Ἴωσι M || 2 ἀριθμοῦ] ἐνιαυτοῦ DRSV | διήχονται Vb
 διοίχονται A διώχονται (ω ex corr.) M | ποιεῖται M ποιεῖτέ γε CT || 3 δειμαί-
 νοντες] διαβαίνοντες C || 4 χαίροντες M | Σκύθῃσι M | ἰδόντες χάριν C | εἰ-
 δόντες χάριν b | χάριν εἰδότες M || 5 ὑμέων ἐόντα ABCT || 6 ἀνθρώπους ἐτι D |
 στρατεύεσθαι M | στρατεύσεσθαι con. Madvig | οἱ Ἴωνες M Ald. | ἐβουλεύσαντο T ||
 7 μὲν] δὲ ABCT | Χερσονησιτέων RV Χερσονησιωτέων M^p Χερσονησιωτέων M^{ac}
 Ald. || 8 ἐν om. SV | ἦν ἡ γνώμη M || 10 δυνάμεος BCpV δυνάμεως TM ||
 11—12 οὔτε ἄλλον οὐδένα οὐδαμῶς (οὐδαμῶν ABCTMP) 'notabilis structurae
 ἀλλοίωσις; debuisse οὔτε ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμῶν, verum tanquam praecessisset οὔτε
 αὐτὸν οἶόν τε εἶναι, instruxit orationem' (Wesseling); casuum autem incongruitatem
 non resoluit illud a Reiskio propositum atque ab omnibus prorsus editoribus
 receptum ἔσεσθαι pro ἔσται; simile anacoluthon habes I 207, 1 et generatim cf.
 quae de 'Intrusive oblique infinitives in Hdt.' disseruit G. L. Cooper TAPA 104,
 1974, 23—76, praecipue 39ss. || 12 πολέμιον R || 15 τε τὴν om. DRSV || 16 βασι-
 λέως T βασιλῆος S Ald. || 18 Προκονήσιος V || 19 μὲν ἦσαν οἱ ABCTMP | Στρα-
 τίης ut vid. D¹ Στρατίης ABCTMP || 20 Αἰακίδας ABCMP Αἰακίδης T Ald. |
 Φωκαεὺς MPDRSV || 21 ἡ γνώμη D | ἡ om. MPRSV || 22 ὁ Κυμαῖος S Ald. |
 αἰρέοντος RV αἰρέοντες S || 23 ταύτῃ] ταῦτα DRSV

γεφύρου· λύνει τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἐόντα, λύνει δέ, ὅσον τόξονμα ἐξ-
 ικνέεται, ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι ποιεῦντες μὴδέν, καὶ εἰ Σκύθαι μὴ
 πειρώατο λύωμενοι καὶ βουλόμενοι διαβῆναι τὸν Ἴστρον κατὰ τὴν γεφυραν,
 λιπεῖν τε λύοντας τῆς γεφύρου τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον, ὥς πάντα ποιήσω-
 5 σι, τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. ταῦτα μὲν προσέθηκαν τῇ γνώμῃ, μετὰ δὲ 2
 ἐκ πάντων ὑπεκρίνατο Ἰστιαῖος τάδε λέγων· ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ ἤκετε
 φέροντες καὶ ἐς καιρὸν ἐπέιγεσθε· καὶ τὰ τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς
 ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετῆται. ὥς γὰρ
 ὁρᾷτε, καὶ λύομεν τὸν πόρον καὶ προθυμίην πᾶσαν ἐξομεν θέλοντες εἶναι
 10 ἐλεύθεροι. ἐν ᾧ δὲ ἡμεῖς τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς ἐστι δίζησθαι ἐκεῖ- 3
 νους, εὐρόντας δὲ ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως, ὥς
 κείνους πρέπει.'

Σκύθαι μὲν τὸ δευτέρον Ἰωσι πιστεύσαντες λέγειν ἀληθέα ὑπέστρεφον 140
 ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου.
 15 αἴτιοι δὲ τούτου αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο τὰς νομὰς τῶν ἱππῶν τὰς
 ταύτῃ διαφθείραντες καὶ τὰ ὕδατα συγχώσαντες· εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν, 2
 παρῆχε ἂν σφι, εἰ ἐβούλοντο, εὐπετέως ἐξευρεῖν τοὺς Πέρσας, νῦν δέ, τὰ
 σφι ἐδόκεε ἄριστα βεβουλεῦσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μὲν 3
 νυν τῆς σφετέρης χώρας, τῇ χιλὸς τε τοῖσι ἱπποῖσι καὶ ὕδατα ἦν, ταύτῃ
 20 διεξιόντες ἐδίλυντο τοὺς ἀντιπολεμίους δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιού-
 των τὴν ἀπόδοσιν ποιέεσθαι· οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωντῶν γε-

AB CT MP(ρ) DR SV

"Ἄνδρες Σκύθαι (139, 2) — πρέπει (139, 3) exc. M

8 Hes. ὁδοῦται· καθ' ὁδὸν πορεύεται || 19 Suid. χιλή· τροφή· καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς
 ἢ τροφή· . . . διὰ τῆς ἐτέρας χώρας, τῇ χιλὸς τε ἱπποῖσι καὶ ὕδατα ἦν, Ἡρόδοτος ||
 21 id. στίβια καὶ στίβος· ἡ ὁδός· . . . ἀρσενικὸν ὁ στίβος, καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ δὴ
 Πέρσαι — φυλάσσοντες ἦσαν

2 εἰ scripsi οἱ codd. || 3 πειρώαται T | καὶ βουλόμενοι om. C, secl. Hude; πει-
 ρώατο absolute 'impetum facere' (de uno verbo βουλόμενοι pendet inf. διαβῆναι) ||
 4 λιπεῖν S λυπεῖν DRV ἐπεῖν T εἰπεῖν cett. (λιπεῖν cum ποιέειν τι coniunctum
 cum δοκέωσι construendum est et illo quod sequitur λύοντας ab infinitivi con-
 structione ut hand raro ad acc. c. inf. transit noster) | ποιήσονται ABCTMP ||
 7 ἐπέιγεσθε R ἐπέιγεσθε M rell. || 8 ὑμᾶς CMPDV ἡμᾶς R | ὑπηρετῆται ἐπι-
 τηδέως D ἐπιτηδέως ὑπηρετῆται M rell. || 9 ὁρᾷτε ABCTMPDR M ἡρᾷτε SV ||
 10 ἡμέας S Ald. | καὶ ὑμέας M | δίζεσθαι P¹RSV δίζησθαι P^{ms}pA (η ex corr.
 man. post.) M rell. || 11 ὑμέων καὶ ἡμέων αὐτῶν T | αὐτέων ABM M || 12 κείνοις M
 ἐκείνοις M ἐκείνοισι DRSV || 13 Ἰωσι om. M | πιστεύοντες PDRSV¹ | λέγειν
 ἀληθέα om. M | ἐπέστρεφον SV || 15 τῶν om. R || 17 σφι ἂν M | ἐξευρέειν Mp
 Ald. | τὰ| τάδε M || 18 βουλεύσθαι RV συμβεβουλεύσθαι M || 19 ταύτην P^{ms}
 DRSV ταύτῃ P¹p cett. || 20 διεξιθόντες ABCT | δίλυντο DRSV | ἀντιπολέ-
 μους DRSV | τούτων DRSV || 21 ποιήσασθαι Mp Ald. | δὴ om. MDRSV

- νόμενον στίβον τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν καὶ οὕτω μόγις εὔρον τὸν πόρον·
 4 οἷα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι καὶ λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες ἐς
 141 πᾶσαν ἄρρωδὴν ἀπίκατο, μὴ σφεας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπολελοιπότες. ἦν δὲ
 περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων· τοῦτον τὸν
 ἄνδρα κατασάντα ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ Ἰστρου ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν 5
 Ἰστιάον Μιλήσιον. ὁ μὲν δὲ ἐποίηε ταῦτα, Ἰστιαῖος δὲ ἐπακούσας τῷ
 πρώτῳ κελεύσματι τὰς τε νέας ἀπάσας παρῆχε διαπορθμεύειν τὴν στρα-
 142 τὴν καὶ τὴν γέφυραν ἔξενυε. Πέρσαι μὲν ὦν οὕτω ἐκφεύγουσι, Σκύθαι
 δὲ διζήμενοι καὶ τὸ δεύτερον ἤμαρτον τῶν Περσέων. καὶ τοῦτο μὲν, ὡς
 ἐόντας Ἴωνας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους κρίνουσι 10
 εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων, τοῦτο δέ, ὡς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιεύμε-
 νοι, ἀνδράποδα φιλοδέσποτά φασι εἶναι καὶ ἄδραστα μάλιστα· ταῦτα μὲν
 δὲ Σκύθησι ἐς Ἴωνας ἀπέριπται.
 143 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηκῆς πορευόμενος ἀπίκετο ἐς Σηστόν τῆς Χερ-
 σονήσου, ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη τῇσι νηυσὶν ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ 15
 στρατηγὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην, τῷ Δαρεῖος κοτε
 2 ἔδωκε γέρας τοιόνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσιν ἔπος· ὀρμημένον Δαρεῖον ῥοιὰς
 τρώγειν, ὡς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην τῶν ῥοιῶν, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελ-
 φεὸς Ἀρτάβαρος, ὃ τι βούλοιτ' ἂν οἱ τοσοῦτο πληθὸς γενέσθαι, ὅσοι ἐν
 τῇ ῥοιῇ κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε Μεγαβάζους ἂν οἱ τοσοῦτους ἀριθμὸν 20
 3 γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα ὑπήκοον. ἐν μὲν δὲ Πέρσῃσι
 ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα, τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν ἔχοντα τῆς
 144 στρατῆς τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. οὗτος δὲ ὁ Μεγάβαζος εἶπας τότε

AB CT MP(p) DR SV

Δαρεῖος δὲ (μὲν Φ) διὰ Θρηκῆς (143, 1) — ὑπήκοον (143, 2). οὗτος δὲ (144, 1) —
 τυφλοί (144, 2) exc. floril. $\mathfrak{A}\Phi$

T 4 Eust. II. 607 (ad E 785) μέμνηται . . . Ἡρόδοτος εὐρυβόα τινὸς φωνοῦντος
 ὑπὲρ τοὺς τότε ἀνθρώπους λέγων, ὡς ἦν περὶ — ἀνθρώπων || 12 Plut. mor. 174e
 Ἰθάδουρος . . . τοὺς Ἰώνων τυράννους . . . ἀνδράποδα χρηστά καὶ ἄδραστα ἐκάλει ||
 16—21 Eust. II. 240 (ad B 372) ad locum se refert

12 Poll. III 74 ἀνδράποδα φιλοδέσποτα, Ἡρόδοτος

1 τοῦτο R | ἦσαν AB Suid. ἦσαν Mp Ald. || 3 ἀπίκοντο ABCTMP || 4 τοῦτον
 δὴ τὸν MPp Ald. || 6 ἐποίηε AC || 7 κελεύματι BC || 10 ἀνελευθέρους RSV ||
 11 εἶναι om. M | πάντων MSV πάντων τῶν DR | δούλων T || 14 Χερσονήσου C
 Χερσονήσου M $\mathfrak{A}\Phi$ Χερσονήσου p || 15 ἐνθεῦθεν \mathfrak{A} | μὲν] τε Φ | διέβη] δὴ ἔβη
 RV | νηυσὶ A | λείπει RV || 16 Μεγάβαζον $\mathfrak{A}\Phi$ Μεγάβυζον TD | κοτε om. $\mathfrak{A}\Phi$ ||
 17 Πέρσῃσι A | ὀρμημένον TMPDRSV $\mathfrak{A}\Phi$ ὀρμημένοι C || 18 ῥοιῶν ABCT $\mathfrak{A}\Phi$
 an recte? cf. gramm. meam 59 | ἦρετο Φ || 19 τοσοῦτω ut vid. M τοσοῦτον S
 Ald. | πόλεων πλῆθος \mathfrak{A} || 20 Μεγαβύζους B¹D || 22 εἰπὼν ut vid. P¹ εἶπας P²
 cett. | τότε — ὑπέλιπε om. B¹ || 23 δὲ] δὴ $\mathfrak{A}\Phi$ | Μεγάβυζος B¹T | τότε τὸ AB
 CT $\mathfrak{A}\Phi$

ἔπος ἐλλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων· γενόμενος γὰρ ἐν 2
 Βυζαντίῳ ἐπύθετο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον Καλχηδονίους κτίσαντας
 τὴν χώραν Βυζαντίων· πυθόμενος δὲ ἔφη Καλχηδονίους τοῦτον τὸν χρόνον
 τυγχάνειν ἔοντας τυφλοὺς, οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παρεόντος κτίζειν
 5 χρόνον τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. οὗτος δὲ ὢν τότε ὁ 3
 Μεγάβας στρατηγὸς λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλησποντίων τοὺς μὴ μη-
 δίζοντας κατεστρέφετο.

Οὗτος μὲν νυν ταῦτα ἔρησσε, τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγίνετο ἐπὶ 145
 Λιβύῃν ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος διὰ πρόφασιν, τὴν ἐγὼ ἀπηγήσομαι
 10 προδιηγησάμενος πρότερον τάδε· τῶν ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων 2
 παῖδες ἐξελαθέντες ὑπὸ Πελασγῶν τῶν ἐκ Βραυρώνος ληισαμένων τὰς
 Ἀθηναίων γυναῖκας, ὑπὸ τούτων δὲ ἐξελαθέντες ἐκ Αἰῆμον οἰχοντο πλέον-
 τες ἐς Λακεδαίμονα, ἱζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηϋγέτῳ πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαι- 3
 μόνιοι δὲ ἰδόντες ἄγγελον ἔπεμπον πευσόμενοι, τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσί·
 15 οἱ δὲ τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτῶντι ἔλεγον, ὡς εἶησαν μὲν Μινῡαι, παῖδες δὲ εἰεν
 τῶν ἐν τῇ Ἀργοὶ πλέοντων ἡρώων, προσσχόντας δὲ τούτους ἐς Αἰῆμον
 φυτεῦσαι σφέας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκηκοότες τὸν λόγον τῆς γενεῆς 4
 τῶν Μινῡέων πέμπαντες τὸ δεῦτερον εἰρώτων, τί θέλοντες ἦκοιεν τε ἐς
 τὴν χώραν καὶ πῦρ αἰθιοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν ὑπὸ Πελασγῶν ἐκβληθέντες
 20 ἦκειν ἐς τοὺς πατέρας — δικαιοῦτατον γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι —,

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad τυφλοί (144, 2) floril. ΨΦ

T 2ss. Eust. Dion. 764 καὶ Μεγάβυζος δὲ μαθὼν, ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὡς φησὶν
 Ἡρόδοτος, πρότεροι Βυζαντίων οἱ Καλχηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς αὐτοὺς
 εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον εἶναι· οὐ γὰρ ἂν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπον παρόντος,
 ἀνδελίοντο τὸν αἰσχίονα

1 ἐλλίπετο C¹M^cΦ | γενόμενος] ἐρόμενος ABCΨΦ | εἰρόμενος T || 2 Βυζαντιεῖον
 RSV | πρότερον] cf. Eust. | Καρχηδονίους D Καρχηδονίους M Χαλκηδονίους TΨΦ
 Ald. cf. Eust. | κτίζαντας BSV cf. Eust. || 3 χώραν] πόλιν M^c | Βυζαντιεῖον
 RSV | Καρχηδονίους D Καρχηδονίους M Χαλκηδονίους TΨΦ Ald. || 4 τυγχά-
 νειν om. M || 5 δὲ] μὲν δὲ DRSV | ὁ om. DRSV || 6 ληφθεὶς MPp Ald. | μὴ
 om. D || 7 κατεστρέφετο SV κατεστρέφετο olim exstissse coni. Weber Anal.
 Hdt. 184 || 8 δὲ] δὴ T | ἐγένετο D || 10 προδιηγησάμενος SV || 10.11 παῖδες παίδων
 DRSV || 11 ἐξελασθέντες PDRSV | Βραυρώνος ABDR Βαύρωνος SV Βαβρώ-
 νος TM || 12 Ἀθηναίων V | δὲ ἐξελαθέντες Schaefer probatque Herold coll. VI 42,
 2; 58, 3, VII 43, 1 (Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 14) διεξελαθέντες B^c δὲ ἐξελα-
 θέντες AB^cT δὲ ἐξελασθέντες C ἐξελαθέντες M ἐξελασθέντες PDRSV ||
 13 ἱζόμενοι DRSV | πυρὴν ἔκαιον ABCP¹ πῦρ ἀνέκαιον P²p cett., cf. II 39, 1 et
 quae illic adnotavimus || 14 πευσόμενον CMp Ald. || 15 μὲν Μινῡαι RV^{ac} Μειν-
 νῡαι SV^c Μινῡαι T || 16 προσχόντας TMPDRSV προσχώντας C | δὲ] γὰρ AB
 CT || 18 Μνησίων V^{ac} Μινῡών V^c | πέμπαντες C | εἰρώτεον T ἡρώτεον CMp ||
 τε om. DRSV

δέεσθαι δὲ οἰκέειν ἅμα τούτοισι μοῖραν τε τιμέων μετέχοντες καὶ τῆς
 5 γῆς ἀπολαχόντες. Λακεδαιμονίοισι δὲ ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι
 θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγγε σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα τῶν Τυν-
 δαριδέων ἢ ναντιλῆ ἐν τῇ Ἀργοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινύας γῆς τε μετέ-
 10 δωσαν καὶ ἐς φυλὰς διεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα μὲν γάμονος ἔγγραμ· τὰς δὲ ἐκ
 46 Λήμνον ἤγοντο, ἐξέδωσαν ἄλλοισι. χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος αὐτίκα
 οἱ Μινύαι ἐξύβρισαν τῆς τε βασιλικῆς μεταίτεοντες καὶ ἄλλα ποιέοντες
 2 οὐκ ὅσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοισι ἔδοξε αὐτοὺς ἀποκτεῖναι, συλλα-
 βόντες δὲ σφεας κατέβαλον ἐς ἐρκτήν· κτείνουσι δέ, τοὺς ἂν κτείνωσι,
 3 Λακεδαιμόνιοι νυκτός, μετ' ἡμέρην δὲ οὐδένα. ἐπεὶ ὦν ἐμελλόν σφεας
 10 καταχορήσασθαι, παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες τῶν Μινύων ἐοῦσαι ἄσταί τε
 καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες ἔσω ἐλθεῖν τε ἐς τὴν ἐρκτήν καὶ
 ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ ἐωυτῆς ἀνδρί. οἱ δὲ σφεας παρήκαν οὐδένα
 4 δόλον δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. αἱ δὲ ἐπεῖτε ἐσῆλθον, ποιέουσι τοιάδε·
 πᾶσαν τὴν εἶχον ἐσθῆτα παραδοῦσαι τοῖσι ἀνδράσι αὐταὶ τὴν τῶν ἀν-
 15 δρῶν ἔλαβον. οἱ δὲ Μινύαι ἐνδύντες τὴν γυναικῆν ἐσθῆτα ἅτε γυναῖκες
 ἐξῆσαν ἔξω, ἐκφυγόντες δὲ τρόπῳ τοιούτῳ ἵζοντο αὐτὶς ἐς τὸ Τηϋέγον.
 147 τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον χρόνον Θήρας ὁ Αὔτεσιωνος τοῦ Τισαμενοῦ τοῦ
 2 Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκεος ἔστειλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος. ἦν
 δὲ ὁ Θήρας οὗτος γένος ἐὼν Καδμείος τῆς μητρὸς ἀδελφεὸς τοῖσι Ἀριστο-
 20 δῆμον παισὶ Εὐρυσθένει καὶ Προκλεί, ἐόντων δὲ ἔτι τῶν παίδων τούτων
 3 νηπίων ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιλικήν. αὐξηθέντων
 δὲ τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχὴν οὕτω δὴ ὁ Θήρας δεινὸν
 ποιεύμενος ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἐπεῖτε ἐγεύσατο ἀρχῆς, οὐκ ἔφη μενεῖν
 4 ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἀλλ' ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας. ἦσαν δὲ ἐν
 25 τῇ νῦν Θήρῃ καλεομένη νήσῳ, πρότερον δὲ Καλλίστῃ τῇ αὐτῇ ταύτῃ,

AB CT MP(p) DR SV

1 δέ] τε MP^cp DRSV || 1-2 μετέχοντας καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντας DR μετέ-
 χοντας SV || 2 ἔαδε] ἔα C ἔδεε DRSV | Μινύας V^{ac} || 3 Λαριδέων T || 4 μετέ-
 δωσαν B μετέχοντας V^{ac} μετέδωσαν V^c || 5 φυλακὰς C | διεδαίσαντο MDR²SV
 διεδέσαντο R¹ | μὲν om. ABCT || 6 ἤγοντο om. DRSV | ἐξέδωσαν M | οὐ om. DR
 SV | διεξελθόντος ABCTMP || 7 βασιλικῆς τε DRSV | ποιέοντες DRSV || 9 κατέ-
 βαλλον T | ἐρκτήν C ἐρκτήν A εἰρκτήν MDRSV || 11 καταχορήσασθαι CMP
 Ald. || 12 ἔσω ἐλθεῖν scripsi cf. ἔξω (lin. 17) ἐσὸ (i. e. ἐς δ) ἐλθεῖν AB ἐς δ ἐλ-
 θεῖν CT ἐσελθεῖν MPp DRSV | τε om. Mp Ald. | ἐρκτήν A εἰρκτήν MDRSV ||
 13 λόγον PDRSV || 14 δόλον] λόγον CMPDRSV λόγον propos. Scaliger in notis
 bibl. univ. Cantabr. Nn. V. 26 | ποιέουσι DRSV | τάδε MDRSV || 16 Μινύαις R |
 γυναικῆν D γυναικῆν M || 17 τῷ τρόπῳ τούτῳ MPDRSV || 18 χρόνον τούτον
 ACT || 19 ἐκ om. DRSV || 20. 21 Ἀριστομίδου παισὶ B παισὶ Ἀριστοδήμου Mp Ald. ||
 22 ἐπιτροπαίην C ἐπιτροπήν T || 23 ἀδελφεῶν TMPDRSV | ἀρχήν^{ἀεχὴν} βασιλικήν M ||
 24 μένεω codd., corr. Stephanus || 25 ἀποπλεύσεσθαι DRSV

ἀπόγονοι Μεμβλιάρεω τοῦ Ποικίλεω ἀνδρός Φοίνικος. Κάδμος γάρ ὁ
 Ἀγρήγορος Εὐδρώπην διζήμενος προσέσχε ἐς τὴν νῦν Θήρην καλεομένην,
 προσσχόντι δὲ εἶτε δὴ οἱ ἡ χώρα ἤρεσε εἶτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι
 τοῦτο, καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων καὶ δὴ
 5 καὶ τῶν ἐωυτοῦ συγγενέων Μεμβλίारον. οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλλίστην 5
 καλεομένην ἐπὶ γενεὰς πρὶν ἢ Θήραν ἔλθεῖν ἐκ Λακεδαιμόνος ὀκτὼ ἀν-
 δρῶν. ἐπὶ τούτους δὴ ὧν ὁ Θήρας λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων ἔστειλλε 148
 συνοικήσων τούτοις καὶ οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηέμε-
 νος. ἐπεῖτε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτῆς ἔζοντο ἐς τὸ Τηϋγε- 2
 10 τον, τῶν Λακεδαιμονίων βουλευομένων σφέας ἀπολλύναι παραιτέται ὁ
 Θήρας, ὅπως μῆτε φόνος γένηται, αὐτὸς τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ἐκ
 τῆς χώρας. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, τρισὶ 3
 τριηκοντέροισι ἐς τοὺς Μεμβλιάρεω ἀπογόνους ἔπλωσε οὗτι πάντας ἄγων
 τοὺς Μινύας, ἀλλ' ὀλίγους τινας. οἱ γὰρ πλεῦνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς 4
 15 Παρωρεάτας καὶ Καύκωνας, τούτους δὲ ἐξελάσαντες ἐκ τῆς χώρας σφέας
 αὐτοὺς ἐς ἑξ μοίρας διεῖλον καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλιν τάσδε ἐν αὐτοῖσι·
 Λέπρεον, Μάκιστον, Φριξας, Πύργον, Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ τὰς
 πλεῦνας ἐπ' ἑμέο Ἥλειοι ἐπόρθησαν. τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα
 ἡ ἑπωνυμία ἐγένετο. ὁ δὲ παῖς οὗ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσεσθαι, τοιγαρῶν 149
 20 ἔφη αὐτὸν καταλείπειν ὄν ἐν λύκοις· ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου ὄνομα τῷ

AB CT MP(p) DR SV

Τῇ δὲ νήσῳ (148, 4) – Σπάρτη (149, 1) exc. floril. X³

T 20 D fol. 42^v Οἰδύλλος, φησὶν (scil. Ἡρόδοτος), ὠνομάσθη, ὅτι ἔφη καταλείπειν
 αὐτὸν ὁ πατήρ ὄν ἐν λύκοις

1 Μεβλιάρεω SV (β ex corr.) Μεμβλιάρον Stein, cf. infra I. 13 | ἄνδρες Φοίνικες
 DRSV || 2 Ἀγρήγορος T | Θήραν T | καλεομένη A¹ καλεομένη B || 3 προσσχόντι
 edd. (cf. 145, 3) προσσχόντι codd. | δὴ om. M | ἡ om. V || 4 γὰρ om. Mp Ald. |
 ταύτῃ om. D || 5 Μεβλίарον SV Μεμβλιάρεω Hude, cf. II. 1 et 13; huius nominis
 flexio quae sit nescio, at formam consensu codd. transmissam proprio arbitrio
 mutare minime audeo, cf. etiam Ποικίλεω (supra) cuius nominativus in -λος
 cadere videtur || 7 φυλῶν T || 8 συνοικήσων Mp Ald. | ἐξελῶν CTMDSV, cf. gramm.
 meam 218 | οἰκηέμενος D οἰκειόμενος TM || 9 ἐρκτῆς A cf. 146, 2. 3 || 10 βου-
 λομένων Mp Ald. || 11 τε] δὲ CRSV || 12 τῶν Λακεδαιμονίων τῇ γνώμῃ M ||
 13 Μεμβριάρεω SV Μεμβλιάρον Stein cf. I. 1 | οὗτι] ὅτι CV || 16 ἐαυτοὺς ἐξ CT

ἐωυτοὺς ἐξ AB αὐτοὺς ἐξ fort. olim exstabat (constructio verbi διαίρειν I 94, 5
 usurpata non est eadem ac ea qua hoc loco usus est noster) | ἔπειτα om. DRSV ||
 17 Λέπρεον T Λέπρειον DR Λέπριον SV Κάκιστον SV Μάκιστον ABCP Μά-
 στιγον Mp | Φριξας MPDRSV | Ἐπιον DRSV | Νούδιον DRSV | τούτων
 ABCT | τοὺς T || 18 ἐμοὶ DRSV ἐμὲ ut vid. M ἐμεῖο fort. C | ἐπὶ] ἀπὸ MPD
 RSV | οἰκιστέος M || 19 ἡ ABCTMPX³ om. rell. | ὁ δὲ] οὐδέ T | τοιγαρῶν
 PDRSVX³ || 20 λύκοις X³ | ἐπὶ ABCTX³ ἀπὸ rell. | ὄνομα X³ τὸ ὄνομα
 MPDRSV

νεηρίσκῳ Οἰόλυκος ἐγένετο, καί κως τοῦτο ἐπεκράτησεν. Οἰόλυκον δὲ
 2 γίνεται Αἰγεύς, ἐπ' οὗ Αἰγεῖδαι καλέονται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι
 δὲ ἐν τῇ φυλῇ ταύτῃ ἀνδράσι οὐ γὰρ ὑπέμειναν τὰ τέκνα, ἰδρύναντο ἐκ
 θεοπροπίου Ἐρινύων τῶν Λαῖον τε καὶ Οἰδιπόδεω ἱρόν, καὶ μετὰ τοῦτο
 ὑπέμεινε τὸντὸ τοῦτο καὶ ἐν Θήρῃ τοῖσι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγονόσι. 5
 50 Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου Λακεδαιμόνιοι Θηραίοισι κατὰ ταῦτα
 2 λέγουσι, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μῦθοι Θηραῖοι ὧδε γενέσθαι λέγουσι· Γρίννος
 ὁ Αἰσανίων, ἐὼν Θήρα τούτου ἀπόγονος καὶ βασιλεύων Θήρης τῆς νήσου,
 ἀπῆκετο ἐς Δελφούς ἄγων ἀπὸ τῆς πόλιος ἑκατόμβην, εἶποντο δὲ οἱ καὶ
 ἄλλοι τῶν πολιτῶν καὶ δὴ καὶ Βάττος ὁ Πολυμνήστον ἐὼν γένος Εὐφη- 10
 3 μίδης τῶν Μινυέων· χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Θηραίων
 περὶ ἄλλων χρῶν ἢ Πυθίῃ κτίζειν ἐν Λιβύῃ πόλιν. ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων·
 'ἐγὼ μὲν, ὦναξ, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ
 4 ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν τοσαῦτα, μετὰ δὲ ἀπελθόντες ἀλογίην 15
 εἶχον τοῦ χρηστηρίου οὔτε Λιβύῃν εἰδότες, ὅκον γῆς εἶη, οὔτε τολμῶντες
 51 ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. ἐπτα δὲ ἔτέων μετὰ ταῦτα οὐκ ὤ-
 τῃν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ δένδρεα πάντα σφι τὰ ἐν τῇ νήσῳ πλὴν ἐνός ἐξανάν-
 2 θη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἢ Πυθίῃ τὴν ἐς Λιβύην
 2 ἀποικίην. ἐπεῖτε δὲ κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγ- 20
 γέλους διζημένους, εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπυγμένος εἶη ἐς Λιβύην.
 περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὗτοι ἀπῆκοντο καὶ ἐς Ἴτανον πόλιν, ἐν ταύτῃ
 δὲ συμμίσγονσι ἀνδρὶ πορφυρεῖ, τῷ οὖνομα ἦν Κορώβιος, ὃς ἔφη ὑπ'

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad Σπάρτῃ (149, 1) floril. A P

15s. Thom. Mag. 52 ἀλογία ἢ τοῦ λόγου στέρησις καὶ ἡ ἀφροντισία· Ἡρόδοτος ἐν
 τῇ τετάρτῃ· ἀλογίην — χρηστηρίου

1 νεανίσκῳ SV νεηρίσκῳ τούτῳ ABCTA P | τοῦτομα τοῦτο A P τὸ οὖνομα
 τοῦτο ABCT | ἐπεκράτησε A || 2 ἐπ' οὗ ABCTA P ἀπ' οὗ MPp Ald. ἀπὸ τοῦ
 DRV ἀπὸ τούτου S | Αἰγίδα S γείδαι R | καλοῦνται C καλέονται A P rell. ||
 4 Ἐρινύων T Ald. | τῶν] τῷ RSV || 5 ὑπέμειναν, <συνέβη δὲ> τὸντὸ τοῦτο con-
 Stein simili coniectura Reiskii nixus | ταῦτὸ C | Θήρῃσι DRSV | γεγόνασι RV ||
 6 κατατὰ C || 7 ἀπὸ τοῦ μῦθοι C ἀπὸ τούτου μόνοι TM | Γρίνος vel Γρίνος AC
 TM¹ PD || 9—10 οἱ καὶ οἱ ἄλλοι ABCTP || 10 Βάτος CV¹ | Εὐφημίδης a Wesse-
 lingio edd. omnes ut Batti fabulae communiter acceptae congruat Εὐφημίδης
 e cod. nunc deperdito Gale Εὐθυμίδης codd. nostri || 11 χρεωμένῳ Pp | δὲ om. D |
 Γρίνῳ CTMPD || 13 ἐμοὶ μὲν, ὦναξ RS ἐμοί, ὦναξ V | τε] τε γὰρ RSV ἀείρα-
 σθαι DRSV || 14 τῶνδε] τῶν A | ποιεῖν τάδε MPDRSV | ἔλεγε om. SV ||
 16 εἶη] ἢ DRSV || 17 χρῆματα DRSV | ἀποικίην ἀποστέλλειν M || 18 ἅπαντα AB ||
 19 χρεωμένοισι Pp | Θηραίοισι M || 20 σφι ἦν MDRSV || 22 περιπλανώμενοι V ||
 23 συμμίσθοσι DRSV | ἐν M Ald. | Κορώβιος RSV

ἀνέμων ἀπενεχθεῖς ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην καὶ Λιβύης ἐς Πλατείαν νῆσον.
 μισθῷ δὲ τοῦτον πείσαντες ἦγον ἐς Θήρην, ἐκ δὲ Θήρης ἔπλεον κατάσκο- 3
 ποι ἄνδρες τὰ πρῶτα οὐ πολλοί· κατηγορησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν
 νῆσον ταύτην δὴ τὴν Πλατείαν τὸν μὲν Κορωβίον λείπουσι, σιτία παρα-
 5 καταλιπόντες, ὅσων δὴ μηνῶν, αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην ἀπαγγελέον-
 τες Θηραίοισι περὶ τῆς νήσου. ἀποδημεόντων δὲ τούτων πλέω χρόνον τοῦ 152
 συγκειμένου τὸν Κορωβίον ἐπέλιπε τὰ πάντα· μετὰ δὲ νηὺς Σαμίη, τῆς
 ναύκληρος ἦν Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰγύπτου ἀπηνέχθη ἐς τὴν Πλατείαν
 ταύτην· πυνθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι παρὰ τοῦ Κορωβίου τὸν πάντα λόγον σιτία
 10 οἱ ἐνιαυτοῦ καταλείπουσι, αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ τῆς νήσου καὶ γλιχόμε- 2
 νοι Αἰγύπτου ἔπλεον ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτη ἀνέμῳ. καὶ οὐ γὰρ ἀνίει τὸ
 πνεῦμα, Ἡρακλέας στήλας διεκπερήσαντες ἀπίκοντο ἐς Ταρτησὸν θείῃ
 πομπῇ χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, 3
 ὥστε ἀπονοστήσαντες οὗτοι ὀπίσω μέγιστα δὴ Ἑλλήνων πάντων, τῶν
 15 ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώστρατον τὸν
 Λαοδάμαντος Αἰγινήτην· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶα τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ δὲ 4
 Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες ἕξ τάλαντα ἐποίησαντο
 χαλκίον κρητῆρος Ἀργολικοῦ τρόπον – πέριξ δὲ αὐτὸ γρυπῶν κεφαλαὶ
 πρόκροσσοὶ εἰσι – καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἥραιον ὑποστήσαντες αὐτῷ τρεῖς
 20 χαλκεὺς κολοσσοὺς ἐπταπῆχας τοῖσι γούνασι ἐξηρησμένους. Κυρηναίοισι 5
 δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φίλαι μεγάλαι
 συνεκρήθησαν. οἱ δὲ Θηραῖοι ἐπειτέ τὸν Κορωβίον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ 153
 ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἀπήγγελλον, ὥς σφι εἴη νήσος ἐπὶ Λιβύῃ ἐκτισμέ-
 νη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελφεόν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν πάλω λαχόντα

AB CT MP(p) DR SV

T 15 Eust. Dion. 511 λέγεται δὲ καὶ Σώστρατός τις Αἰγινήτης ἔμπορος μεγάλα
 ἐκ φορτίων κερδήσαι

1 ἀπενεχθεῖς TPp | ἀπικέσθαι R ἀπαγέσθαι S ἀπηνέσθαι V | Πλάταιαν
 MPDRSV | Πλατήην T || 2 ἦγον] ἄγον (ἀγειν voluerat?) M || 3 ἐς om. M || 4 δὴ
 om. M | Πλάταιαν MPDRSV | καταλιπόντες ABCTMP || 5 ὅσων C¹S | δὴ]
 δύο S | μηνῶν ἐφ' αὐτοῖ M | ἀπαγγελλόντες RSV || 6 χρόνον D || 7 Κορωβίον A
 | ἐπέλιπε B¹ | μετὰ δὲ ταῦτα ABCT || 8 ἦν M Ald. | Κωλαῖος T | ἐπ' ἀπ' MP
 RSV | ἀπηνέχθη DRSV | Πλάταιαν MPDRSV || 10 ἀναχθέντες SV || 11 ἀνίει C ||
 12 διεκπερήσαντες C | Ταρτησὸν T || 13 χρεώμενοι Pp | τὸν δὲ A^{ac} || 14 μέγιστα]
 cf. Eust. | δὲ C || 15 ἀτρεκίην D^c | ἴσμεν codd. | ἐκέρδησαν M || 16 ἐστι om. M ||
 17 τὴν δεκάτην om. DRSV | κερδίων**ἐξελόντες (ὅπ' eras. ut vid.) M | ἐξελθόν-
 τες D | ἐποίησαν τὸ MV || 18 χαλκίον ABCTMP | τρόπου D | αὐτοῦ CTMP
 DRSV || 19 οἱ πρόκροσσοὶ RSV || 20 ἐξηρησμένους ABCRSV | ἐξηρημένους D ||
 22 συνεκρήθησαν M Ald. || 23 ἀπήγγελλον CMD¹SV | ἐκτισμένη A || 24 τε om. A¹,
 supra lin. add. A² | πάλω V | λαγχάνοντα ABCT

καὶ ἀπὸ τῶν χώρων ἀπάντων ἑπτὰ ἐόντων ἄνδρας <δηκοσίους>, εἶναι δὲ σφεων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὴ στέλλουσι δύο πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.

- 54 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι, τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι· Κυρηναῖοι γὰρ τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολο- 5 γέουσι Θηραίοισι. λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ὑαξὸς πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο Ἐτέαρχος βασιλεύς, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὖνομα ἦν 2 Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἐγγίμε ἄλλην γυναικα. ἡ δὲ ἐπεισελθοῦσα ἐδικαίον καὶ τῷ ἔργῳ εἶναι μητροῦ τῇ Φρονίμῃ παρέχονσά τε κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ πείθει τὸν 10 ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ ἀναγνώσθεις ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ 3 ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμισίων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὑαξῷ· τοῦτον ὁ Ἐτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια ἐξορκοῖ ἢ μὲν οἱ διηκονήσῃν, ὃ τι ἂν δεηθῇ. ἐπεῖτε δὴ ἐξώρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παρα-

AB CT MP(p) DR SV

Ὅτι ἦν τῆς (τις scr.) Κρήτης πόλις Ὑαξὸς, ἐν τῇ Ἐτέαρχος (154, 1) — Κυρηναῖοι λέγουσιν (155, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXIII

T 6 Steph. Byz. Ἄξος· πόλις Κρήτης, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ || 6—p. 433, 8 Suid. Βάττος· . . . πόλις ἦν Κρητικὴ Ὑαξὸς, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεύς — Φρονίμη· παρέχονσά τε — ὁ δὲ Θεμισίων περιεμέκτεσεν ἐν τῷ πελάγει καὶ ἀφοσιούμενος — ἐτέθη Βάττος (permultas formas litterarum mutatione in Atticas vertens); cf. excerptum Const. Porph.

10 Eust. II. 1183 (ad T 261) τὸ . . . 'ἐπενεῖκαι' δηλοῖ μὲν τὸ ἐπενέγκαι . . . ἔστι δὲ ἡ λέξις Ἰωνικὴ· Ἡρόδοτος δὲ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνει ἐν τῷ μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, τοῦτέστι κατηγορήσασα . . . ἐκ δὲ τοῦ 'ἐνεῖκαι' ῥήματος παρ' Ἡροδότῳ ἐπὶ ἐκφορᾶς νεκρικῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ἐξενεῖκαι κάλλιστα καὶ θάψαι (VII 117, 1) || 11s. Suid. ἀναγνώσθεις· ἀναπεισθείς· ὁ δὲ ἀναγνώσθεις — Θεμισίων ἀνὴρ Θηραῖος· ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις, Ἡρόδοτος (v. ad I 116, 1)

1 ἄνδρας <σ'> Cobet Mahaffy <ἐκατόν> ἄνδρας Jeffery Historia 10, 1961, 139 — 147, cf. Oliver GRBS 7, 1966, e restauratione tituli SEG IX 3 lin. 29 || 2 καὶ βασιλέα καὶ ἡγεμόνα M Ald. || 3 ἐς ἐπὶ Mp | Πλάταιαν MPDRSV || 4 συμφέροντα V || 5 τὰ τὸ DRSV || 6 Ὑαξὸς ABTMP Const. cf. Suid. Ἄξος D Ἄξος RSV Ἄξος Steph. Byz. || 7 ἀμήτορι R ἀμήτερι SV ἀμήτορι Const. rel. obelo signat nihilo ad alterum obelum adscripto A || 8 ἐπεισελθοῦσα ACTS ἐπισελθοῦσα ut vid. M ἐπὶ σελθοῦσα Const. ἐπελθοῦσα B ἐπεσελθοῦσα rel., cf. I 37, 1, V 15, 2, VII 42, 2; 50, 1 | ἐδικαίειν MS || 9 εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ Mp Ald. | εἶναι om. V || 10 ἐπενεγκούσά ABT Const. ἐνεγκούσά C ἐπενείκασά Eust. rel. || 11 οὐχ DRV Suid. (sed v. quod ad eius testimonium adnotavimus) οὐκ Const. rel. || 12 ἐμηχανήσατο T | δὴ ABCTMP Suid. Const. om. rel. | Θηραῖοις D Θηραῖος Suid. (s. v. ἀναγνώσθεις) Θηραῖος Suid. (s. v. Βάττος) rel. || 13 Ὑαξῷ C Ἄξῳ DRSV Ὑξῷ Const. (ex Ἀξῷ sine dubio ortum) | ξεινῶ CTPp Suid. ξεινῇ M Ald. ξείνια Const. rel. || 14 διακονήσῃν Const. διακονήσειε DRV | δεηθῇ Suid., Const. | δὲ CTMPV δὴ Suid., Const. rel. | ἐξώρκωσε Const. ἐξόρκωσε D

διδού τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόν-
τα. ὁ δὲ Θεμισὼν περιμηκτῆσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος 4
τὴν ξενίην ἐποίησε τοιάδε· παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε, ὥς δὲ ἐρίνετο
ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἑτεάρχου σχοινοῖσι αὐ-
5 τὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπᾶσας δὲ ἀπίκετο ἐς τὴν Θήρην.

Ἐνθούτεν δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος ἐὼν τῶν Θηραίων 155
ἀνὴρ δόκιμος ἐπαλλακεύετο· χρόνον δὲ περιμόντος ἐξεγένετό οἱ παῖς
ισχνόφωνος καὶ τραυλός, τῷ οὐνόμα ἐτέθη Βάττος, ὥς Θηραῖοι τε καὶ
Κυρηναῖοι λέγουσι· ὥς μέντοι ἐγὼ δοκέω, ἄλλο τι, Βάττος δὲ μετωνο- 2
10 μάσθη, ἐπεῖτε ἐς Λιβύην ἀπίκετο, ἀπὸ τε τοῦ χρηστηρίου τοῦ γενομένου
ἐν Δελφοῖσι αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς, τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην ποιεύμε-
νος· Λίβυες γὰρ βασιλέα βάττον καλέουσι· καὶ τούτου ἔνεκα δοκέω θε-
σπίζουσιν τὴν Πυθίην καλέσαι μιν Λιβυκῇ γλώσσῃ εἰδυῖαν, ὥς βασιλεὺς
ἔσται ἐν Λιβύῃ. ἐπεῖτε γὰρ ἠνδρώθη οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφούς περὶ τῆς 3
15 φωνῆς, ἐπειρωτῶντι δὲ οἱ χρᾶ ἡ Πυθίῃ, τάδε

‘Βάττ’, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἀναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα’,

AB CT MP(p) DR SV usque ad γενομένου (155, 2) et inde AB C M(t)P(p)
DR SV (v. praef. XXXIV)

Σγόλ. 154, 4 (ad ἀποσιεύμενος) ἦτοι ἀφοσιούμενος· ἔστι δὲ τὸ ‘ἀφοσιώσασθαι’
κατ’ Ἰσαῖον τὸ μὴ ἐντελὸς τι ποιῆσαι, ἀλλ’ οἷα ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι B³
(cf. Suid.)

T 8 Plut. de Pyth. orac. 22 (mor. 405 B) καὶ τὸν Βάττον, οἶμαι, διὰ τοῦτ’ ἐπὶ
τὴν φωνὴν παραγενόμενον εἰς Λιβύην ἐπεμψεν οἰκιστήν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ
ισχνόφωνος || 16s. versus habet Tzetzes Chil. VI 349 ad locum se referens

2s. Suid. περιμηκτῆσας· ὁ δὲ περιμηκτῆσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος
τὴν ξενίην ἐποίησε τοιάδε || 4 id. ἀποσιεύμεθα· τὸ ὅσον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ
ἀφοσιούμενος ‘πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν’· ὁ δὲ ἀφοσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν
τοῦ ἐπάρχου ἐμνηχανάτο τοιάδε || 8 Antiatt. Bekk. Anecd. 100 ‘ισχνόφωνον’ τὸν
μογυλάλον οὐκ ἔωσι λέγειν, ἀλλὰ τὸ †μογολάλον ἀπελαύνουσιν†· Ἡρόδοτος ἰσχνό-
φωνον

2 περιμηκτῆσας T περιμηκτῆσας Suid. s. v. Const. | καὶ om. CMPp ||
3 ξενίην M Ald. | ἐποίησε cf. Suid. | τοιάδε ABCTM Suid., Const. τάδε rell. |
ἐγένετο MS Ald. || 4 ἀποσιεύμενος TM Ald. ἀποσιεύμενος DRSV ἀφοσιεύμενος
Suid. (s. v., cf. s. v. Βάττος) ἀποσιεύμενος Const. rell. | ἐπάρχον Suid. (s. v.
ἀφοσιούμεθα) Ἑτεάρχον Suid. (s. v. Βάττος) rell. || 5 ἐς¹ εἰς R || 6 λαβὼν SV^c |
Πολύμνηστος Const. || 7 περιμόντος A¹ || 8 ἰσχνόφωνος ABD¹ Antiatt. ἰσχνόφωνος
Plut., Suid. D² rell. || 9 ἄλλος τις M | μετονομάσθη V^c μετονομάσθη CV^{ac} ||
10 εἰς D | ἀπὸ τε τοῦ om. R || 11 τὴν¹ τήνδ’ ABC ἦν Mp Ald. τῆς ut vid. D¹ ||
12 τὸν βασιλέα M Ald. | ἔνεκα M || 13 βασιλῆ V || 14 ἐπεὶ ABC || 15 ἐπειρωτέοντι
Ct Ald. ἐπειρωτε**** M || 17 πέμπει τρέφει M | οἰκίζοντα DRSV ὀρκίζοντα V
οἰκηστῆρα M Ald. οἰκιστῆρα Tzetz. rell.

- ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες·
 4 ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ
 τῆς φωνῆς, σὺ δέ μοι ἄλλα ἀδύνατα χοῆς κελεύων Λιβύην ἀποικίζειν· τέω
 δυνάμει, κοίη χειρί; ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθεν ἄλλα οἱ χοῶν· ὥς δὲ κατὰ
 ταῦτα ἐθέσπιζέ οἱ καὶ πρότερον, οἷχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος ἐς
 156 τὴν Θήρην. μετὰ δὲ αὐτῷ τε τούτῳ καὶ τοῖσι ἄλλοισι Θηραίοισι συνεφέρετο
 παλιγκότως. ἀγροεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι ἐπεμπον ἐς Δελφούς
 2 περὶ τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε συγκιτίζουσι Βάττω
 Κυρήνην τῆς Λιβύης ἄμεινον πρήξειν. ἀπέστελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον
 οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροισι. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν Λιβύην οὗτοι, οὐ
 3 γὰρ εἶχον, ὃ τι ποιέωσι ἄλλο, ὁπίσω ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην· οἱ δὲ
 Θηραῖοι καταγομένους ἔβαλλον καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχειν, ἀλλ' ὁπί-
 σω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ ἀναγκαζόμενοι ὁπίσω ἀπέπλωον καὶ ἔκτισαν
 νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ οὖνομα, ὥς καὶ πρότερον εἰρέθη, ἐστὶ
 Πλατέα. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἡ νῆσος τῇ νῦν Κυρηναίων [πόλει].
 157 Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γάρ σφι χρηστὸν συνεφέρετο, ἕνα αὐ-
 τῶν καταλιπόντες οἱ λοιποὶ πάντες ἀπέπλωον ἐς Δελφούς, ἀπικόμενοι δὲ
 ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἐχρέωντο φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην καὶ οὐδὲν
 2 ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἡ δὲ Πυθίη σφι πρὸς ταῦτα χοῶ, τάδε
 'αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον
 μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ.'

20

ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον ἀπέπλωον ὁπίσω· οὐ γὰρ δὴ
 σφας ἀπεί οὗ θεὸς τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπίκονται ἐς αὐτὴν Λιβύην.

AB C M(t)P(p) DR SV

T 21 Plut. Pyth. orac. 27 (mor. 408 A) ὑπειπὼν οὖν ὁ θεός· 'αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύαν
 μαλοτρόφον οἶσθας ἄρειον μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ'

1 εἰ om. DRSV | χρεωμένη Pp || 3 τῆς om. MPDRSV || 4 οὐ καὶ MPDRSV
 οὐκ C | οἱ om. DRSV || 4.5 κατὰ ταῦτα] καὶ ταῦτα DRSV || 5 οἱ] ἡ οἱ C¹ ἡ οἱ
 Pp || ἡ M Ald. | οἷχοιτο P || 6 Θηραίοισι — 7 οἱ haplogr. om. R || 8 ἐχρηζε
 DRSV || 9 ἄμεινον R | ἀπέστελον CS || 10 οὐ om. R || 12 ἔβαλον MDRV ||
 13 πλώειν CM^c, cf. grammaticam meam 120 | ἀπέπλωον SV^c ἀπέπλων R ||
 14 ἐστὶ, ὥς καὶ πρότερον ἐρρήθη M Ald. | ἐρρήθη MP litteris qe vocis εἰρέθη
 litteram η suprascr. man. rec. A || 15 Πλάταια MPpDRSV Ald. | Κυρηναίων M
 | τῇ πόλει RV | πόλει a sermone nostri abhorrentem seclusi; intellige τῇ νῦν Κυρη-
 ναίων scil. νῆσῳ, quibus verbis Theracorum insulam eandem esse ac quae ipsius
 temporibus Cyrenaeorum erat declarat Hdt. || 16 ταύτη D || 17 ἀπέπλων SV ἀ-
 πέπλεον ABCMP || 18 τὸ] τὸν P | ἐχρέοντο BPRV || 19 οἰκέοντες ABCM || 20 αἰ τὸ
 AC αἰτ* B ἄστυ cett. | Λιβύην — ἄμεινον] cf. Plut. || 21 ἐλθόντες C | ἄγαν
 om. M | σοφίης D || 22 δὲ om. PDRSV | τοῦτο M | ἀπέπλωσαν C ἀπέπλεον M
 Ald. || 23 σφας RV | δὴ om. MR | ἀπίκονται B | αὐτὴν τὴν C

ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν νῆσον καὶ ἀναλαβόντες, τὸν ἔλιπον, ἔκτισαν αὐτῆς 3
 τῆς Λιβύης χώρον ἀντίον τῆς νήσου, τῷ οὐνομα ἦν Ἀζιοις, τὸν νάπαι τε
 κάλλισται ἐπ' ἀμφοτέρα συγκλήνουσι καὶ ποταμὸς τὰ ἐπὶ θάτερα παραρρέει.
 τοῦτον οἴκεον τὸν χώρον ἐξ ἔτεα, ἐβδόμῳ δέ σφεας ἔτει παραιτησάμενοι 158
 οἱ Λίβνες, ὡς ἐς ἀμείνονα χώρον ἤξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν, ἦγον δέ 2
 σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβνες ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην, καὶ τὸν κάλλιστον
 τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετροησάμενοι τὴν
 ὥρην τῆς ἡμέρης νυκτὸς παρήγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τοῦτ' οὐνομα Ἰρᾶσα.
 ἀγαγόντες δέ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι Ἀπόλλωνος εἶπαν· ἄν- 3
 10 δρες Ἕλληνες, ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς
 τέτρηται.

Ἐπὶ μὲν νυν Βάττον τε τοῦ οἰκιστέω τῆς ζόης ἄρξαντος ἐπὶ τεσσαρά- 159
 κοντα ἔτεα καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω ἄρξαντος ἐκαίδεκα ἔτεα
 οἴκεον οἱ Κυρηναῖοι ἐόντες τοσοῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην ἐστάλη-
 15 σαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου Βάττον τοῦ Εὐδαίμονος καλεομένου Ἑλλήνας πάν- 2
 τας ὥρμησεν χρῆσασα ἡ Πυθίη πλέειν σπνοικίζοντας Κυρηναίοισι Λι-
 βύην, ἐπεκαλέοντο γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε 3
 ἔχοντα.

AB C M(t)P(p) DR SV

T 8 Steph. Byz. Ἰρᾶσα· τόπος Λιβύης, εἰς ᾗν μετήγαγον Βάττον οἱ Λίβνες, ὡς
 Ἡρόδοτος τετάρτῃ || 10 Eust. Dion. 214 οὕτω . . . εὐφροτατὴ ἐστὶν ἡ Κρήνη,
 ὥστε ἐπὶ δικτῷ μῆνας ἔχει τοὺς Κυρηναίους ἡ δὲ πόλις (199, 2)· ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις
 αὐτόθι λεγομένη Ἀπόλλωνος, καὶ τόπος αὐτόθι οὕτως εὐδαίμων, ὡς λόγον εἶναι, ὅτι
 ἐνθαῦθα οὐρανὸς τέτρηται

10 Eust. II. 742 (ad I 141) Ὅμηρος τὴν μητέρα γῆν ὡς οἶα τινα γυναῖκα θέμενος
 . . . ἐθεώρησεν . . . ὁ δὲ περὶ τινα Λιβυκὴν γῆν τετρεῖσθαι τὸν οὐρανὸν φάμενος
 ἄλλως γηπονικῶς ἑτερογενέστατο, ἐθέλει γὰρ εἰπεῖν τὸν οὐρανὸν ὡς οἶα καὶ τινα δε-
 σμαμένην ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις γαῖαις ἐστεγανῶσθαι, περὶ δὲ τὸν τόπον ἔκεινον οἶον
 σπντεροῖσθαι, ὡς ὑετὸν συχνὸν ἐξερεῖν γεσθαι καὶ ἄρδειν τὰ ἐκεῖ πρὸς τροφιμώ-
 τητα

2 τῷ] τῇ MDRSV | Ἀζιοις, τὸν Wesselingio duce edd. omnes ἀζίριστον ACM
 PRSV ἀζήριστον D ἀζάριστον B || 3 συγκλείουσι CM^{ps} Ald. συγκλείον-
 σαι M^{ac} | παραρέει ABRV || 4 παραφησάμενοι coni. Madvig παραπετασάμενοι
 coni. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1863; σφεας cum ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν coniun-
 gendum esse et verba ὡς — ἤξουσι sicut ὡς ἔξουσι (III 159, 2) exitum animis
 intentum vel petatum exprimentia e quod sequitur ἐκλιπεῖν pendere iudicio || 5 οἱ
 haplogr. om. MPDRSV | ὡς — 6 Λίβνες haplogr. om. M | ὡς ἐς] ἐς C ὡς p
 Ald. | ἀμείνονα p ἀμείνον R ἀμεινον D | ἄξουσι ABCMP | ἐκλείπειν DRSV
 6 ἀναστήσαντες D ἀναστάντες C¹ || 7 τῶν om. R || 8 παρεξήγον M Ald. | Ἰρᾶσά
 DRV Ἰρᾶσά cod. Vat. gr. 122 Valla || 10 ὑμῖν] μὲν ABC || 12 Βάττον τε] Βάτ-
 τειω MPDRS Βάτειω V | οἰκιστέον Mp | ζώης CSV | ἄρξαντες M¹p^c | τεσσα-
 ράκοντα CMRV || 15 τοῦ² om. C | καλεομένον R

ᾗς δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
γᾶς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.

- 4 συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην περιταμνόμενοι γῆν πολ-
λὴν οἱ περιόικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα
τῆς τε χώρας στερισκόμενοι καὶ περὶ βριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων 5
πέμπαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδωσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίῃ τῷ Αἰγύπτου βασι-
5 λεί. ὁ δὲ συλλέξας στρατὸν Αἰγυπτίων πολλὸν ἐπεμψε ἐπὶ τὴν Κυρήνην.
οἱ δὲ Κυρηναῖοι ἐκστρατοπεδευσάμενοι ἐς Ἰρασα χώραν καὶ ἐπὶ κρήνην
6 Θέστην συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυπτίοισι καὶ ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. ἅτε
γὰρ οὐ πεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων καὶ παραχρεώμενοι 10
διεφθάρησαν οὕτω, ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον.
ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτοῦ.
- 60 Τούτου δὲ τοῦ Βάττου παῖς γίνεται Ἀρκεσίλεως, ὃς βασιλεύσας πρῶτα
τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε, ἐς ὃ μιν οὗτοι ἀπολιπόντες οἰχόντο ἐς 15
ἄλλον χώραν τῆς Λιβύης καὶ ἐπ' ἑωυτῶν βαλόμενοι ἔκτισαν πόλιν ταύτην,
ἣ τότε καὶ νῦν Βάρκη καλεῖται· κτίζοντες δὲ ἅμα αὐτὴν ἀπιστᾶσι ἀπὸ
2 τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας. μετὰ δὲ ὁ Ἀρκεσίλεως ἐς τοὺς ὑποδεξαμέ-
νους τε τῶν Λιβύων καὶ ἀποστάντας τοὺς αὐτοὺς τούτους ἐστρατεύετο.
οἱ δὲ Λίβυες δείσαντες αὐτὸν οἰχόντο φεύγοντες πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν 20
3 Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως εἶπετο φεύγουσι, ἐς οὗ ἐν Λεύκωνί τε τῆς
Λιβύης ἐγένετο ἐπιδιώκων καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι ἐπιθέσθαι οἱ. συμβαλόν-
τες δὲ ἐνίκησαν τοὺς Κυρηναίους τοσοῦτον ὥστε ἑπτακισχιλίους ὀπλίτας
4 Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσεῖν. μετὰ δὲ τὸ τραῦμα τοῦτο Ἀρκεσίλεων μὲν
κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα ὁ ἀδελφεὸς Λέαρχος ἀποπνίγει, 25

AB C M(t)P(p) DR SV

2 ἀναδεομένας CD ἀναδ*αιομένας M | φημι A man. rec. M | μελήσει D || 4 ἦν
οὐνομα M || 4-5 Ἀδικρανοῖα τῆς DRSV || 7 Αἰγυπτίων στρατὸν D^{ac} | ἐπεμψε
MPDRSV || 8 ἐκστρατοπαυδευσάμενοι V ἐκστρατευσάμενοι ABCMP | εἰς M |
Ἰρασά DRV Ἰρασα AB Ἰρας C || 9 Θέστιν MPDRSV | συμβολῇ A^{ac} ||
10 περὶ ὧμενοι C | οἱ Αἰγύπτιοι ABC | παραχρεώμενοι Pp || 12 κατὰ ταῦτα κατὰ
ταῦτα DRSV καὶ κατὰ ταῦτα t καὶ ταῦτα coni. Bekker, sequ. Stein Hude; κατὰ
(sensu κατ' ἄ intelligendum) ex ἐπιμεμφόμενοι pendet et ad παραχρεῶσθαι spec-
tat || 14 Βάττεω S | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M Ald. || 15 ἑαυτοῦ D |
ἐστασίασεν RV | μὴν C¹ μιν D || 16 βαλόμενοι BP βαλλόμενοι cett. || 17 ἀπ-
ίστασαν DRSV || 18 ὁ om. MPDRSV | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M
Ald. || 21 Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M Ald. | ἐς ὃ MP¹ ἐς οὗ P²p
cett. || 22 συμβαλλόντες CRV || 23 τοσοῦτο ABCMPD | ὀπλίτας B || 24 πεσεῖν
MPDRSV | Ἀρκεσίλεων ABDRSV Ἀρκεσίλαον M || 25 πεπωκότα RSV πεπο-
κότα M | Ἀλλοαρχος ABCP Ἀλλοαρχος M | ἀποπνίγει ἀποκτείνει M¹ ἀποπνί-
γει M^{2ms} cett.

Λεάρχον δὲ ἢ γυνή ἢ Ἀρκεσίλειω δόλω κτείνει, τῇ οὐνομα ἦν Ἐρυξώ.
 διεδέξατο δὲ τὴν βασιληὴν τούτου [Ἀρκεσίλειω] ὁ παῖς Βάττος χωλὸς τε 161
 ἔων καὶ οὐκ ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν
 ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς ἐπειρησόμενους, ὅτινα τρόπον καταστησάμενοι
 5 κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν· ἡ δὲ Πυθίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκάδων 2
 καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι. αἴτεον ὦν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες ἔδο-
 σαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν Δημῶναξ. οὗτος ὦν 3
 ὠνὴρ ἀπικόμενος ἐς τὴν Κυρήνην καὶ μαθὼν ἕκαστα τοῦτο μὲν τριφύλους
 ἐποίησέ σφεας τῆδε διαθείς· Θηραίων μὲν καὶ τῶν περιοίκων μίαν μοῖραν
 10 ἐποίησε, ἄλλην δὲ Πελοποννησίων καὶ Κρητῶν, τρίτην δὲ νησιωτέων πάν-
 των· τοῦτο δὲ τῷ βασιλείᾳ Βάττω τεμένεια ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας τὰ ἄλλα
 πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε.

Ἐπὶ μὲν δὴ τούτου τοῦ Βάττου οὗτω διετέλεε ἔοντα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου 162
 παιδὸς Ἀρκεσίλειω πολλὴ ταραχὴ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο, Ἀρκεσίλειος 2
 15 γὰρ ὁ Βάττον τε τοῦ χωλοῦ καὶ Φερετίμης οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι, κατὰ τὰ
 ὁ Μαντινεὺς Δημῶναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ τῶν προγόνων γέρεα. ἐν-
 θεῦτεν στασιάζων ἐσώθη καὶ ἔφυγε ἐς Σάμον, ἡ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμῖνα
 τῆς Κύπρου ἔφυγεν. τῆς δὲ Σαλαμῖνος τοῦτον τὸν χρόνον ἐπεκράτεε 3
 Ἐδελθὼν, ὃς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον ἐὼν ἀξιωθέντων ἀνέθηκε, τὸ ἐν
 20 τῷ Κορινθίων θησανρῷ κέεται. ἀπικομένη δὲ παρὰ τοῦτον ἡ Φερετίμη

AB C M(t)P(p) DR SV

Ἡ δὲ (om. Ψ) μήτηρ Ἀρκεσίλειον τοῦ παιδὸς Βάττον Φερετίμη (Κυρήνης ἐκπεπω-
 κνῖα add. Ψ) ἐς Σαλαμῖνα (162, 2) – στρατιῇ (162 fin.) exc. floril. AΨ

T 20–p. 438, 7 Eust. II. 657 (ad Z 493) οἰκεῖον εἶναι γυναιξὶ τὴν οἰκονορίαν γνω-
 ματεύει ὁ ποιητής· . . . τῆς πρὸς γυναῖκας Ομηρικῆς ταύτης παραγγελίας εὐρηται
 καὶ παρὰ Ἡροδότου παράδειγμα, ἐνθα φησὶν, ὅτι Φερετίμη γυνὴ Βάττον τοῦ χωλοῦ
 . . . ἐδέετο στρατιᾶς . . . , ὁ δὲ . . . τελευταῖον ἐξέπεμψεν αὐτῇ δῶρον ἄτρακτον χρύ-

1 Ἀλῆαρχον ABCMP | ἡ² om. M Ald. || 2 διέλετο C | τούτου ὁ παῖς scripsi
 τούτου τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς MP Ald. τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς ABC τούτου παῖς
 Ἀρκεσίλειω S τούτου γὰρ Ἀρκεσίλειω V τούτου τοῦ Ἀρκεσίλειω DR | τε om. MP
 DRSV || 5 οἰκέειν R | ἐκ Μαντινέης C ἐκ τῆς Μαντινέης MP Ald. || 7, 8 ὦν ὠνῆρ]

ὠνῆρ ABCD ὦν ἄνῆρ M || 8 τριφύλλους MP || 9 τῆδε] **to M | διατεθείς M |
 Θηρεῶν V^{ac} | γὰρ καὶ ABCMP^cRM καὶ P^{ac} cett. | τῶν om. M | μοῖραν ABCM ||
 10 ντοίτην (v in lit. accentu circumfl. superposito) in init. versus A || 11 τούτω
 CD²V | ἱερωσύνας ABCMP | τὰ τε ἄλλα M || 12 πάντα τὰ] πάντα D^{ac}, corr. D¹ |
 εἶχον om. V | βασιλῆες M Ald. || 13–14 τούτου τοῦ παιδὸς BDRSV || 14 Ἀρκεσί-
 λειος ABD¹RSV Ἀρκεσίλειος M || 15 τὰ del. Struwe fort. recte (κατὰ = κατ' ᾧ),

sequ. Hude; an κατὸ (= κατ' ὅ) scribendum et codicum lectionem e κατὸ ὁ Μαντι-
 νεὺς esse ortam iudicandum? || 16 Μαντινεὺς V Μαντινεὺς R | γέρεα D^{ac}, corr. D¹
 γέρεα M^{ac} || 17 ἐσώθη CV | ἡ] οἱ RV || 18 ἔφυγε A | χρόνον] χρόρον C || 19 ὃς τὸ
 – 20 κέεται deest AΨ | τὸ²] τῷ CD || 20 τῷ om. M | Κορινθίω D | ἀπικομένη Ψ
 ἀπικομένη A¹ rell.

4 ἐδέετο στρατιῆς, ἣ κατάξει σφέας ἐς τὴν Κυρήνην· ὁ δὲ Εὐέλθων πᾶν μᾶλ-
 λον ἢ στρατιὴν οἱ ἐδίδου, ἣ δὲ λαμβάνουσα τὸ διδόμενον καλὸν μὲν ἔφη καὶ
 5 τοῦτο εἶναι, κάλλιον δὲ ἐκεῖνο τὸ δοῦναι οἱ δεομένη στρατιήν. τοῦτο ἐπὶ
 παντὶ γὰρ τῷ διδομένῳ ἔλεγε, τελευταῖον οἱ ἐξέπεμψε δῶρον ὁ Εὐέλθων
 ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην, προσῆν δὲ καὶ εἴριον· ἐπειπάσης δὲ
 6 αὐτὸς τῆς Φερετίμης τὸν αὐτὸν ἔπος ὁ Εὐέλθων ἔφη τοιοῦτοισι γυναῖκας δω-
 163 ρεῖσθαι, ἀλλ' οὐ στρατιῇ. ὁ δὲ Ἀρκεσίλειος τοῦτον τὸν χρόνον ἐὼν ἐν Σά-
 μῳ συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. συλλεγομένον δὲ στρατοῦ
 2 πολλοῦ ἐστάλη ἐς Δελφούς ὁ Ἀρκεσίλειος χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ
 3 κατόδου. ἣ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ, τάδε ἔπινεν μὲν τέσσαρας Βάττους καὶ Ἀρκεσί- 10
 λειος τέσσαρας, ὁκτὼ ἄνδρῶν γενεάς, διδοὶ ὑμῖν Λοξίης βασιλεύειν Κυρή-
 3 νης· πλεόν μέντοι τούτου οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. σὺ μέντοι ἥσυχος
 εἶναι κατελθὼν ἐς τὴν σεωντοῦ. ἦν δὲ τὴν κάμινον εὐρὴς πλέην ἀμφορέων,
 μὴ ἐξοπτήσης τοὺς ἀμφορέας, ἀλλ' ἀπόπεμπε κατ' οὖρον, εἰ δὲ ἐξοπτήσεις
 τὴν κάμινον, μὴ ἐσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρουντον· εἰ δὲ μή, ἀποθανέαι καὶ 15
 164 αὐτὸς καὶ ταῦρος ὁ καλλιστεύνων. ταῦτα ἣ Πυθίη Ἀρκεσίλειῳ χρᾶ. ὁ δὲ
 παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς Σάμου κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην καὶ ἐπικρατήσας
 τῶν περηγμάτων τοῦ μαντηίου οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ δίκας τοὺς ἀντιστα-
 2 σιώτας αἴτεε τῆς ἐωντοῦ φυγῆς. τῶν δὲ οἱ μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας

AB C M(t)P(p) DR SV usque ad χρᾶ τάδε (163, 2, v. praef. XXXIV) et
 inde AB CT MP(p) DR SV

σεον καὶ ἡλακάτην, ἣ καὶ εἴριον προσέκειτο, καὶ προσεπέειπεν, ὅτι γυναῖκα τοιού-
 τοις δωρεῖσθαι χρῆ, ἀλλ' οὐ στρατιᾷ

1 Eust. Od. 1383 (ad α 8) οὕτω . . . καὶ ἐκ τῆς ἑλθὼν μετοχῆς ἑλθὼν βαρύ-
 τονον παρὰ Ἡροδότῳ κύριον ὄνομα. Π. 1098 (ad P 112) τὸ . . . ἀέκων παροξύνεται
 παραδόξως, οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνῃ ἢ
 ἀέκων· τὸ ἑλθὼν οὐκ ἀντίκειται πρὸς τὸν τοιοῦτον λόγον, οὐ γὰρ ἀπλῶς μετοχὴ,
 ἀλλὰ παρὰ Ἡροδότῳ μετοχικόν ἐστίν ὄνομα. Π. 395 (ad Γ 148) ἐξ ἀποφάσεως πέ-
 πλεκται κύριον ὄνομα ὁ Οὐκαλέγων . . . εἰς δὲ τὸ τὴν μετοχὴν ἦτοι τὸ ἀλέγων
 μετενεχθῆναι εἰς κύριον ὄνομα ἔστω παράδειγμα ὁμοιότητος καὶ τὸ ἑλθὼν κύριον
 παρὰ Ἡροδότῳ || 19 Lex. Vind. 175 τὸ παράπαν γράφεται χωρὶς καὶ ἀρηνητικῷ μο-
 ρίου· Ἡρόδοτος· ἀπληγασσέτο δὲ ἐκ τῆς χώρας τὸ παράπαν

2 οἱ ἢ στρατιήν M^Φ ἢ στρατιήν οἱ A^{rell.} | ἐνεδίδου M || 3 καλλὸν B || 3-4 γὰρ
 ἐπὶ παντὶ Mt Ald. || 4 τελευτῶν οἱ ἐξέπεμπε A^Φ || 5 χρύσειον V | ἡλακάτην
 DRV^Φ ἡλακάτην A Eust. rell. | δὲ καὶ| δὲ οἱ καὶ PDRSV δὲ τι καὶ M δὲ A^Φ |
 ἐπὶ πάσης RV εἰπάσης ABCA^Φ cf. Eust. || 6 τοῦτοισι ^Φ τοιοῦτοισι A^{rell.}
 cf. Eust. | δωρεῖσθαι ^Φ δωρέεσθαι A^{rell.} || 7 Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρ-
 κεσίλειος M || 8 συνήγειρε D || 9 ὁ om. ABCTMP | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρ-
 κεσίλειος M || 10 οἱ om. MPp Ald. | τέσσαρας CMRV || 11 τέσσαρας CMV | ὁκτὼ
 om. M | ἀνδρῶν om. DRSV | ἡμῖν CRV || 13 εἶναι om. M | εἰς CRV | εὐρέης
 DRSV || 14 ἐξοπτήσεις| ἐξοπτήσης Mp Ald. || 15 εἰσέλθης MpS Ald. | εἰς M |
 ἀμφίρουντον ABC | ἀποθανέαι MPp Ald. || 16 αὐτὸς om. Mp || 19 παρὰπαν -
 ἀπαλλάσσοντο] cf. Lex. Vind.

ἀπαλλάσσοντο, τοὺς δὲ τινας χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλειος ἐς Κύπρον ἀπέστειλε ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νυν Κνίδιοι ἀπερειαχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐρρύσαντο καὶ ἐς Θήρην ἀπέστειλαν· ἐτέρους δὲ τινας τῶν Κυρηναίων ἐς πύργον μέγαν Ἀγλωμάχον καταφυγόντας ἰδιωτικὸν ὄλην 5 περιήσας ὁ Ἀρκεσίλειος ἐνέπρησε. μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοισι τὸ μαν- 3 τήριον ἔδον τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος δειμαίνων τε τὸν κεχορημένον θάνατον καὶ δοκέων ἀμφίρρουν τὴν Κυρήνην εἶναι. εἶχε δὲ 4 γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως, τῷ οὐνόμα ἦν Ἀλάζειο· παρὰ τοῦτον ἀπικνέεται, καὶ μιν Βαρκαῖοι τε ἄνδρες καὶ τῶν ἐκ Κυρήνης φυγάδων τινὲς καταμαθόντες ἀγοράζοντα κτείνουσι, πρὸς δὲ καὶ τὸν πενθερόν αὐτοῦ Ἀλάζειο. [Ἀρκεσίλειος μὲν νυν εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἀμαρτῶν τοῦ χρησιμοῦ ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ.]

Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεσίλειος ἐν τῇ Βάρκῃ διαιτᾷτο 165 ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακόν, ἡ δὲ εἶχε αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ καὶ τὰλλα νεμομένη καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα. ἐπεῖτε δὲ ἔμαθε ἐν τῇ 2 Βάρκῃ ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλειου εὐεργεσίαι ἐς Καμβύσεια τὸν Κύρον πεποιτημένα. [οὗτος γὰρ ἦν ὁ Ἀρκεσίλειος, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε καὶ φόρον 20 ἐτάξατο.] ἀπικομένη δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη Ἀρσάνδεω ἰκέτις 3 ἕξτο τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα προῖσχομένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμόν ὁ παῖς οἱ τέθηκε. ὁ δὲ Ἀρσάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ὑπαρ- 166 χος ὑπὸ Καμβύσειω κατεστεῶς, ὃς ὕστερῳ χρόνῳ τούτων παρισεύμενος

AB CT MP(p) DR SV
cap. 166 exc. floril. 22

1 χειρωσαμένους B¹R | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρκεσίλειος M || 2 μὲν νυν] μέντοι M || 3 τὴν om. SV || 5 ὁ om. TMDRSV | Ἀρκεσίλειος ABM²D¹RSV Ἀρκεσίλειος M¹ || 7 ἔργετο TMDR | ἐκὼν τῆς] ἐκ τῆς τῶν ABCT | δειμένων RV || 8 ἀμφίρρουν ABC || 9 τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως V τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως M τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως Ald. || 10 Ἀλαζίο ABC^c Ἀλαζήο C^aTMP | τε] γε ABCT || 11 καὶ om. ABCT || 12 Ἀλαζήο ABC Ἀλαζήο TMP | Ἀρκεσίλειος B Ἀρκεσίλειος MRV | Ἀρκεσίλειος – 13 ἑωυτοῦ seclusi, cf. memoriam nominis Arcesilai et formam vocis ἄκων, cf. infra | νυν om. M | εἴτε ἐκὼν om. SV || 13 ἐξαμαρτῶν M Ald. | μοῖραν MD Ald. || 14 ἕως M, conl. Dindorf, sequ. Stein | ὁ om. M | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρκεσίλειος M | δητᾷτο M || 15 ἐξαργασμένος RV (ex ἐξεργασμένος pro ἐξεργασάμενος videtur ortum) | ἦδε DRV | αὐτῇ V || 16 τὰ ἄλλα DRV | ἔμαθον V || 19 οὗτος – 20 ἐτάξατο seclusi, cf. supra | Ἀρκεσίλειος M | φόρους Mp Ald. || 20 τὴν om. MPDRSV | Ἀρσάνδεω TMR^cSV cf. Hes. ad Ἀρσάνδιον (p. 440, 6) | ἰκέτις ut vid. M V^{ac} | ἕξτο ABCTM || 22 ὁ δὲ – ὑπαρχος] Ἀρσάνδης ὑπαρχος Αἰγύπτου 22 | Ἀρσάνδης RSV | ὑπαρχος 22 cf. supra || 23 κατεσταῶς, ὃς 23 κατεσταῶς 23 | τούτων χρόνῳ 23 | παρισεύμενος ABCTP 23 παριστάμενος M παριστούμενος p

Δαρείω διεφθάρη. πνθόμενος γὰρ καὶ ἰδὼν Δαρεῖον ἐπιθυμέοντα μνη-
 μόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι τοῦτο, τὸ μὴ ἄλλω βασιλείῃ κατεργασμένον,
 2 ἐμιμέετο τοῦτον, ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. ὁ Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυσίον
 καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον νόμισμα ἐκόνατο, Ἀρσάνδης
 δὲ ἄρχων Αἰγύπτου ἀργύριον τὸν τοῦτο ἐποίησε· καὶ νῦν ἔτι ἐστὶν 5
 ἀργύριον καθαρώτατον τὸ Ἀρσανδικόν. μαθὼν δὲ μιν Δαρεῖος ταῦτα
 37 ποιεῦντα, αἰτήρην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανίσταται, ἀπέκτεινεν. τότε
 δὲ οὗτος ὁ Ἀρσάνδης κατοικτεῖρας Φερετῖμην διδοῖ αὐτῇ στρατὸν τὸν
 ἐξ Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν, στρατηγὸν δὲ τοῦ
 μὲν πεζοῦ Ἀμασιν ἀπέδεξε ἄνδρα Μαράριον, τοῦ δὲ ναυτικοῦ Βάδρην ἑόντα 10
 2 Πασαργάδην γένος. πρὶν δὲ ἢ ἀποστείλαι τὴν στρατιήν, ὁ Ἀρσάνδης πέμ-
 ψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα ἐπυνθάνετο, τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας·
 οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑπεδέκοντο πάντες· πολλά τε γὰρ καὶ κακὰ πάσχειν
 ὑπ' αὐτοῦ. πνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀρσάνδης οὕτω δὴ τὴν στρατιήν ἀπέστειλε
 3 ἅμα τῇ Φερετῖμῃ. αὕτη μὲν νῦν αἰτή πρόσχημα τοῦ λόγου ἐγίνετο, ἀπε- 15
 πέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς ἐμοὶ δοκέειν, ἐπὶ Λιβύης καταστροφῇ. Λιβύων
 γὰρ δὴ ἔθνεα πολλὰ καὶ παντοῖά ἐστι, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὀλίγα [βασιλέως]
 ἦν ὑπήκοα, τὰ δὲ πλεόντες ἐφρόντιζε βασιλέως Δαρείου οὐδέν.

18 Οἰκέουσι δὲ κατὰ τὰδε Λίβυες. ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι πρῶτοι Ἀδρυ-

AB CT MP(p) DR SV, ad quos in cap. 166 accedit floril. M^{ps}

T 19 Steph. Byz. Ἀδαρχίδα (Ἀδρυχίδα v. l.)· Λιβυκὸν ἔθνος, ὡς Ἡρόδοτος

6 Hes. Ἀρσανδικόν (Ἀρσανδικόν codd.)· νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι, ἀπὸ Ἀρσάνδου

1.2 μνημόσυνον ἑωυτοῦ ABCP^{ms} ἑωυτοῦ μνημόσυνον M || 2 τοῦτο om. P || εἴη
 βασιλεῖ κατεργασμένον ABCTMP^{ms} βασιλεῖ κατεργασμένον εἴη P || 3 ἐμιμέετο D
 ἐμιέετο RSV || τοῦτο RSV^{ms} τοιοῦτον M || ἐς ὃ MPDRSV || ὁ om. ABCTMP^{ms} P
 μὲν om. M^{ps} || 3.4 καθαρώτατον χρυσίον M^{ps} || 4 ἀπεψήσας DRSV ἀπεψήσας ABC
 TMP^{ms} om. M || ἀπεκόνατο T || 5 Αἰγύπτου M^{ps} || ἐποίησε M || ἔτι ἐστὶν scripsi
 ἐστὶ AB ἐστὶν CTPDRSV^{ms} ἔτι M Ald. || 6 τὸ om. DRSV || Ἀρσανδικόν] cf.
 Hes. || μιν om. M^{ps} P || Δαρεῖος μιν PDRSV || 7 ἀπενείκας M || ἐπανίσταται Schweig-
 haeuser, sequ. edd. omnes ἐπανιστέατο A^{ac}CTPDRSV^{ms} ἐπανιστέατο (ex ἐπ-
 ανίστε^α quin sit natum non habeo dubium) A^{ac}B ἐπανισταίετο M Ald. || ἀπέκτει-
 νε A || 8 αὐτὴν C¹ D || τὸν om. CSV || 9 τὸ ναυτικόν R || 9-10 δὲ τοῦ μὲν] μὲν τοῦ RS
 μὲν τοῦ μὲν DV || 10 ἀπέδειξε M || Μάδρην PDRV Μάδρην S || 11 ἡ om. M^{ps} Ald. ||
 ὁ om. C^{ac}PMRSV, suppl. C¹ || 12 Ἀρκεσίλειον ABR Ἀρκεσίλειον M || 13 ὑπεδέκεατο
 MPDRSV || 14 ἀπέστειλλε MPDRSV || 15 ἐγένετο M || ἐπέμπετο TDRSV || 16 δὴ T ||
 δοκέει MPDRSV || Λιβύης] Λιβύων MPDRSV || 17 δὴ om. RSV || ἐστὶ] εἰσι C.
 ἐστὶ suprascr. C¹ || βασιλέως AB seclusi iudicans genitivum βασιλέως Δαρείου
 (lin. 18, ubi 'fortasse unum βασιλέως verum' adnotat Stein) ἀπὸ κοινῶ et ad ὑπήκοα
 et ad ἐφρόντιζε οὐδέν esse usurpatum || 18 ἐπήκοα V || βασιλέως om. MPDRSV ||
 19 τὰδε] τὰ DSV om. R || Λίβυες ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι. P Λίβυες ἀπ' Αἰγύ-
 πτου ἀρξάμενοι. M^{ps} Ald. Λίβυες ἀρξάμενοι T || Ἀδρυμαγίδα C¹ Ἀδρυμαγί-
 δαι C^{2mg} cett. cf. Steph. Byz.

μαχίδαι Λιβύων κατοίκηται, οἱ νόμοισι μὲν τὰ πλέω Αἰγυπτίοισι χρέων-
ται, ἐσθῆτα δὲ φορέουσι, οἷον περ οἱ ἄλλοι Αἰβυες. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν
ψέλιον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων φορέουσι χάλκεον· τὰς κεφαλὰς δὲ
κομῶσαι, τοὺς φθειράς ἐπεὰν λάβωσι τοὺς ἐωνυγῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει καὶ
5 οὕτω ῥίπτει. οὗτοι δὲ μούνοι Λιβύων τοῦτο ἐργάζονται καὶ τῷ βασιλεῖ 2
μούνοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικέειν ἐπιδεικνύουσι, ἥ δὲ ἂν τῷ
βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. παρήκουσι δὲ οὗτοι
οἱ Ἀδυρμαχίδαι ἀπὸ Αἰγύπτου μέχρ' ἡμέρας, τῷ ὄνομα Πλυνός ἐστι.
τούτων δὲ ἔχονται Γιλγιάμαι νεμόμενοι τὸ πρὸς ἐσπέρην χώραν μέχρ' 169
10 Ἀφροδισιάδος νήσον. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χώρῳ τούτῳ ἥ τε Πλατεὰ νήσος
ἐπικέεται, τὴν ἔκτισαν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ ἐν τῇ ἡπειρῷ Μενέλαος λιμὴν
ἐστὶ καὶ Ἀζιοῖς, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἰκεῖν· καὶ τὸ σίλφιον ἀρχεται ἐκ τούτου,
παρήκει δὲ ἀπὸ Πλατέως νήσου μέχρ' ὅπου στόματος τῆς Σύρτιος τοῦ σίλ- 2
φιου. νόμοισι δὲ χρέωνται οὗτοι παραπλησίοισι τοῖσι ἑτέροισι. Γιλγιάμ- 170
15 μέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Ἀσβύσαι· οὗτοι τὸ ὑπὲρ Κυρήνης οἰ-
κεῖν, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι Ἀσβύσαι, τὸ γὰρ παρὰ τὴν θά-
λασσαν Κυρηναῖοι νέμονται. τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἦμιστα, ἀλλὰ μάλιστα
Λιβύων εἰσὶν· νόμους δὲ τοὺς πλεῖντας μιμέσθαι ἐπιτηδεύουσι τοὺς Κυ-
ρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Ἀδσχίσαι· οὗτοι ὑπὲρ 171
20 Βάρκης οἰκεῖν κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐδασπερίδας. Ἀδσχισέων

AB CT MP(p) DR SV

T 9 Steph. Byz. Γιλγιάμαι· ἔθνος Λιβύης, Ἡρόδοτος τετάρτῳ

6 s. Lex. Vind. 50 διαπαρθενεύεται· τὴν παρθενίαν ἀπόλλυν· Ἡρόδοτος· ἡ δὲ —
διαπαρθενεύεται. Poll. III 42 τὸ . . . τῆς παρθενίας ἀφελῆσθαι 'διακορῆσαι' λέγον-
σιν, . . . διαπαρθενεύεται δὲ Ἡρόδοτος εἰρηκεν

1 κατοικεῖνται R | χρέονται PpV^{ac} || 2 δέ¹] τε C | περ om. MPp Ald. || 3 ψέλ-
λιον Pp | περὶ παρὰ T | ἐκάτερον DRSV | χάλκεον D^c || 4 ἐωνυγῆς M Ald. ||
5 ἐργάζοντο D^c || 7 ἀρετὴ RV | ἐστὶ C || 8 Ἀδυρμαχίδαι MD | Ἀδυρμαγίδαι C |
Πλυνός ABCTM^c || 9 Γιλγιάμαι C¹ Steph. Byz. | Γιλγιάμαι MPDR | Γιλγιάμαι SV
Γιλγιάμαι C^{ms} rel. cf. infra | τὸ] τὴν M Ald. || 10 Ἀφροδισιάδος RSV | χώρῳ
τούτῳ] τούτου χώρῳ ABC | Πλάταια M^{ac}PD^cRSV || 11 οἱ om. MPDRSV | Με-
νέλεος D¹RSV^c | Μενελαῖος M Ald. | Μενέλεος D² || 12 Ἀζιοῖς DRSV | τὴν Κυ-
ρηναῖοι οἰκεῖν D | τὴν οἰκεῖν Κυρηναῖοι M | ἐκ] ἀπὸ ABCTMP || 13 Πλατεῖς
PDRSV || 14 χρέονται Pp | Γιλγιάμων MPDR | Γιλγιάμων V | Γιλγιάμων S cf.
supra || 15 Ἀσβύσαι ABC | οὗτοι — 16 Ἀσβύσαι haplogr. om. T | τὸ²] τοὶ DRV
om. ABCTM || 16 οὗ] οἱ RSV | Ἀσβύσαι ABC | τὴν om. ABCTMP || 17 δὲ
om. C | μᾶλλον T || 19 Ἀσβυστέων M | Ἀσβυστέων ABC | Ἀσβυστέων V | Ἀσχισοί
DV^c | Ἀδσχίσαι C | Ἀδσχισοί RS | Ἀδσχισοί V^{ac} || 20 Βάρκης R | κατοικόντες R |
κατ' — p. 442, 2 θάλασσαν haplogr. om. T | Εὐδασπερίδας AB¹ | Εὐδασπερίδας D |
Ἀδσχισέων M | Ἀδσχισέων SV

δὲ κατὰ μέσον τῆς χώρας οἰκεῖνσι Βάκαλες, ὀλίγον ἔθνος, κατήκοντες
ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα πόλιν τῆς Βαρκαιῆς· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐ-
172 τοῖσι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ὑπὲρ Κυρήνης. Αὐσχισέων δὲ τούτων τὸ πρὸς
ἐσπέρας ἔχονται Νασαμῶνες, ἔθνος ἐὼν πολλόν, οἱ τὸ θέρος καταλείπον-
τες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα ἀναβαίνουνσι ἐς Αὔγिला ἄνωρον ὁπωριεῦν- 5
τες τοὺς φοίνικας· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφεές πεφύκασιν πάντες ἐόντες
καρποφόροι. τοὺς δὲ ἀττελέβους ἐπεὶ ἀν θηρέουσιν, ἀθήναντες πρὸς τὸν
2 ἥλιον καταλέουσι καὶ ἔπειτα ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσοντες πίνουσι. γυναῖκας δὲ
νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος ἐπὶ κίονον αὐτέων τὴν μίξιν ποιεῦνται
τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται· ἐπεὶ σκίπωνα προστήσονται, 10
μίσγονται. πρῶτον δὲ γαμέοντος Νασαμῶνος ἀνδρὸς νόμος ἐστὶ τὴν
νύμφην νυκτὶ τῇ πρώτῃ διὰ πάντων διεξελεῖν τῶν δαιτυμόνων μισγομέ-
νην· τῶν δὲ ὡς ἕκαστός οἱ μιχθῇ, διδοῖ δῶρον, τὸ ἂν ἔχῃ φερόμενος ἐξ
3 οἴκου. ὄρκίοισι δὲ καὶ μαντικῇ χρέωνται τοιγῆδε· ὁμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ
σφίσι ἀνδρας δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γενέσθαι, τούτους 15
τῶν τύμβων ἀπτόμενοι, μαντεύονται δ' ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτῶντες τὰ
σήματα καὶ κατενξάμενοι ἐπικατακοιμῶνται· τὸ δ' ἂν ἴδῃ ἐν τῇ ὄψει
4 ἐνύπνιον, τούτῳ χρᾶται. πίστισι δὲ τοιγῆσδε χρέωνται· ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ

AB CT MP(p) DR SV

T 4—18 Eust. Dion. 209 οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἐκ τῶς βασιλεύσαντος
τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχον, ὃς Νασάμων βαρυντόνως ἐλέγετο, εἰ καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ'
αὐτοῦ ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολήν ἴσως τοῦ κυρίου ὀνόματος ... ἄλλοι δὲ καὶ πολυ-
γυναῖκας τούτους ἱστοροῦσι καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιοῦμένους ἐπὶ κίονον·
μαντεύονται δέ, φασίν, ἀπὸ ἐνυπνίων, ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων
μνήματα. τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ τεθνεώ-
τας ὁμνύουσιν αὐτοὺς τῶν τύμβων ἀπτόμενοι

8 s. Lex. Vind. 127 νομίζοντες ἀπὲρ τοῦ 'νόμον ἔχοντες'· Ἡρόδοτος· γυναῖκας —
ἕκαστος

1 Βάκαλες] Κάβαλες TMPDRSV aliud nomen alius praefert editor || 2 Ταύ-
χειρα AB Τεύχειραν T || 3 χρέονται Pp | οἱ om. CD, suppl. D¹ | Αὐσχισαίων M
Αύχισέων S Αύχισέων V || 4 Νασάμωνες ABCMPD¹ cf. Eust. | πολύ D^c | κατα-
λιπόντες TDRSV || 5 Αὔγिला vel Αἰγίλα MPDRSV | ὁπωριεῦντες M || 7 ἀττελέ-
βους RSV ἀντιλίβους M || 8 κατα*λέουσι litteram erasam signavit obelo ad quem
in mg. repetitum nihil add. A | ἐπὶ om. ABCTMP || 9 νομίζουσι R | αὐτῶν M |
τὴν om. ABC || 10 Μασσαγέται M | σκίπωνα MS Ald. κίπωνα C | προστήσον-
ται R || 11 γαμέοντες R | Νασάμωνος ABCTMPD¹ || 12 πρῶτοι R om. C ||
13 ἐκαστοὶ οἱ A ἐκαστό οἱ B | ἔχοι TM || 14 ὄρκιοι MPDRSV | χρέονται Pp ||
15 σφί DRSV | τούτων coni. Scaliger in notis bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26 ||
16 ἐπὶ] cf. Eust. | φοιτέοντες TMPDSV φοιτέοντες CR || 17 σήματα] μνήματα
Eust. | ἐπικατακοιμῶνται Pp ἐπικατακοιμῶνται M Ald. ἐπικοιμῶνται ABC
ἐπικοιμῶνται T ἐπικοιμῶνται C | ἴδοι ἐν p ἴδουιν M Ald. || 18 τοῦτο D^{ac} RV,
corr. D¹ | τοιγῆσδε AB τοιγῆσι CMPDRSV | χρέονται Pp

πιεῖν καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει· ἦν δὲ μὴ ἔχουσι ὕγρὸν μηδέν, οἱ δὲ τῆς χαμαῖθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι.

Νασαμῶσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξαπολώλασι τρόπῳ 173
τοιῶδε· ὁ νότος σφιν πνέων ἄνεμος τὰ ἔλντρα τῶν ὑδάτων ἐξηγήρει, ἡ δὲ
5 χώρη σφι ἅπανα ἐντὸς ἐοῦσα τῆς Σύρτιος ἦν ἄνυδρος· οἱ δὲ βουλευσά-
μενοι κοινῷ λόγῳ ἐστρατεύοντο ἐπὶ τὸν νότον (λέγου δὲ ταῦτα, τὰ λέγουσι
Αἰβυες), καὶ ἐπέιτε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ
σφας. ἐξαπολομένων δὲ τούτων ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες.

Τούτων δὲ κατύπερθε πρὸς νότον ἄνεμον ἐν τῇ θηριώδει οἰκέουσι 174
10 Γαράμαντες, οἱ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι καὶ παντὸς ὁμιλίην, καὶ οὔτε
ὄπλον ἐκτέαται ἀρήιον οὐδὲν οὔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται. οὗτοι μὲν δὴ 175
κατύπερθε οἰκέουσι Νασαμῶνων, τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ
πρὸς ἐσπέρης Μάκαι, οἱ λόφους κείρονται τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν
ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χοῦί, ἐς δὲ τὸν
15 πόλεμον στρουθῶν καταγαίων δοράς φορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν 2
Κίνυρ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλυμμένου Χαρίτων ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί·
ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδησί ἐστι ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς

AB CT MP(p) DR SV

T 3 Steph. Byz. Ψύλλοι καὶ Ψυλλικὸς κόλπος ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ· περὶ δὲ
Ψύλλων Ἡρόδοτος τετάρτῃ· Νασαμῶσι προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. Gell. XVI 11 in
quarto . . . Herodoti libro fabulam de Psyllis hanc invenimus: Psyllos quondam fuisse
in terra Africa conterminos Nasamonibus Austrumque in finibus eorum quodam in
tempore perquam validum ac diutinum flavisse; eo flatu aquam omnem in locis, in
quibus colebant, exaruisse; Psyllos . . . decretum . . . fecisse, uti armis sumptis ad
Austrum . . . proficiscerentur, atque ita profectis ventum Austrum . . . venisse obviam
eosque universos . . . operuisse; eo facto Psyllos ad unum omnis interisse, itaque eorum
fines a Nasamonibus occupatos || 10 s. Steph. Byz. Γαράμαντες· ἔθνος Λιβύης· Ἡρό-
δοτος τετάρτῃ· οἱ πάντα . . . ὁμιλίαν. Eust. Dion. 217 οἱ Γαράμαντες . . . πάντα
ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγονται καὶ οὔτε ὅπλα ἔχουσι πολεμικὰ κατὰ
τὸν Ἡρόδοτον οὔτε ἀμύνεσθαι οἶδασιν

3 Hes. ψύλλα· ψύλλαι θηλυκῶς· ἄλλοι δὲ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. Suid. ψύλλα καὶ
ψύλλαι θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότην Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης. idem Phot. et Ael.
Dion. || 11 Eust.: v. ad 66

1 ποιεῖν RSV || 2 χαμάθε D χαμάσθεν S χαμάσθε RV || 3 Νασάμωσι ABC T
MPD¹ Νασαμῶσι D² Steph. Byz. rell. cf. supra | προσόμοροί CDRV || 4 ἐξηγήρει
DRSV || 5 πάσα MPDRSV || 6 τὰ] ἂ M || 7 νόστος M || 8 Νασάμωνες ABCM
PD¹ || 10 Γαράμαντες C Γαράμαντες Eust., Steph. Byz. rell. Γαμφάσαντες
inepte scribere vult Legrand (ci. Baehr) nixus Pompon. Mela I 47, qui tamen Gara-
mantas Augilasque et Gamphasantes separatim inter Libya gentes enumerat |
πάντα] πάντες SV | παντὸς] πάντες SV | ὁμιλίαν Steph. Byz. || 11 ἀμύνεσθαι DV
Eust. || 12 οἰκέουσι om. SV | ἔχον M || 13 ἐσπέρην DRSV | Μάκαι M || 14 καὶ ἐν-
θεν om. RV | κείρονται MPDRV || 15 καταγαίων V | φέρονσι ABCT || 16 κα-
λεομένον M καλουμένον Ald. || 17 ὁ Χαρίτων — p. 444, 1 προκαταλεχθείσης om. T

- προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς, ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διη-
 176 κόσιοι εἰσι. Μακέων δὲ τούτων ἐχόμενοι Γινδᾶνές εἰσι, τῶν αἱ γυναικες
 περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάστη φορέει κατὰ τοιόνδε τι, ὡς λέγεται·
 κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται, ἥ δ' ἂν πλείστα
 ἔχῃ, αὕτη ἀρίστη δέδοκται εἶναι ὡς ὑπὸ πλείστων ἀνδρῶν φιληθείσα. 5
 177 ἀκτὴν δὲ προέχουσαν ἐς τὸν πόντον τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται
 Λωτοφάγοι, οἱ τὸν καρπὸν μῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶνσι. ὁ δὲ τοῦ
 λωτοῦ καρπὸς ἐστὶ μέγαθος ὅσον τε τῆς σχίνου, γλυκύτητα δὲ τοῦ φοίνι-
 κος τῷ καρπῷ προσείκελος· ποιεῦνται δὲ ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου οἱ Λωτο-
 178 φάγοι καὶ οἶνον. Λωτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν ἔχονται Μάχλνες, τῷ 10
 λωτῷ μὲν καὶ οὗτοι χρεώμενοι, ἀτὰρ ἤσσαν γε τῶν πρότερον λεχθέντων.
 κατήκουσι δὲ ἐπὶ ποταμὸν μέγαν, τῷ οὖνομα Τρίτων ἐστὶ· ἐκδιδοὶ δὲ
 οὗτος ἐς λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα. ἐν δὲ αὐτῇ νῆσος ἐνι, τῇ οὖνομα Φλά·
 ταύτην δὲ τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι.
 179 Ἔστι δὲ καὶ ὁδε λόγος λεγόμενος· Ἰήσωνα, ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη ὑπὸ 15
 τῷ Πηλῳ ἢ Ἀργῳ, ἐσθόμενον ἐς αὐτὴν ἄλλην τε ἐκατόμβην καὶ δὴ καὶ
 τρίποδα χάλκεον περιπλώειν Πελοπόννησον βουλόμενον ἐς Δελφοὺς ἀπ-
 2 ικέσθαι· καὶ μιν, ὡς πλέοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον
 βορέην καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην, πρὶν δὲ κατιδέσθαι γῆν, ἐν τοῖσι
 βράχεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος· καὶ οἱ ἀπορρέοντι τὴν ἐξαγωγὴν 20
 λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα καὶ κελεύειν τὸν Ἰήσωνα ἐωντῷ δοῦναι τὸν

AB CT MP(p) DR SV

T 7 Steph. Byz. Γινδᾶνες· ἔθνος Λιβυκὸν λωτοφάγον, οἱ τὸν καρπὸν μόνον τοῦ
 λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι || 7-10 Eust.: v. quae ad II 92, 2 laudavimus || 12s. Steph.
 Byz. Φίλα· πόλις Μακεδονίας· . . . ἐστὶ καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ· Ἡρόδοτος τετάρτη·
 ἐπὶ ποταμὸν τὸν μέγαν — Τριτωνίδα | Eust. Dion. 267 οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα
 λίμνην τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα θύουσιν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὅς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρί-
 τωνα καλούμενον φησὶν ἐκδιδόναι εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην οὖσαν· λέγει δὲ
 καὶ ὅτι ταύτης τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ
 τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ ὅτι μεμφθείσα ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἐποιήθη εἰς θυγατέρα,
 τούτεστι θετὴ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ Δίῳ (180, 5)

1 δηκόσιοι στάδιοι M || 2 Μακέων — εἰσι haplogr. om. M | τουτέων AB ||
 4 δέεται McPpDRV δέεται S || 5 ἔχοι M Ald. | δέδοκε SV || 6 προσέχουσιν
 D^cRSV | πόντον τόπον R | τούτον C^c || 7 μῦνον] cf. Steph. Byz. | ζῶουσιν T
 ζῶσι Steph. Byz. rell. || 8 καρποῦ λωτός M | τῆς τε T | τὸ τῆς M Ald. | γλυκύ-
 τατα R cf. Eust. || 10 καὶ om. D¹ | τῷ om. MPDRSV || 11 χρεώμενοι Pp | προ-
 τέρων B || 12 τὸν μέγαν ᾧ Steph. Byz. | ἐστὶ καὶ ἐκδιδοὶ δὲ C || 13 ἐνι] ἐστὶ M |
 Φίλα Steph. Byz. || 14 Λακεδαιμόνιοι TMP¹ Λακεδαιμονίοισι P²p cett. | λόγον
 DRSV || 15 ὁδε] ὥδε B | ὅ T || 16 ἐσθόμενος A¹C || 17 περιπλόειν M | Πελοποννή-
 σου T || 18 Μελέην DR || 19 βορέην ABC²T βορᾶν C¹ || 20 βράχεσι M Ald.
 τραχέσι DRSV | λίμνης om. M | Τριτωνίδος TM | ἀπορρέοντι B || 21 τὸν Τρί-
 τωνα D

τρίποδα φάμερόν σφι καὶ τὸν πόρον δείξειν καὶ ἀπήμονας ἀποστελέειν.
πειθομένου δὲ τοῦ Ἰήσονος οὕτω δὴ τὸν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δει- 3
κνῆναι τὸν Τριτωνά σφι καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑωντοῦ ἰρῶ ἐπιθε-
σπίσαντά τε τῷ τρίποδι καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι σημήναντα τὸν πάντα λόγον,
ὥς ἐπεὰν τὸν τρίποδα κομίσηται τῶν τις ἐκρόνων τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ συμ-
πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας οἰκῆσαι περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην Ἑλλη-
νίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκη. ταῦτα ἀκούσας τὸς ἐπιχωρίους τῶν
Λιβύων κρύφαι τὸν τρίποδα.

Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλίων Ἀδσῆες. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες 180
πéριξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι, τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τριτων.
καὶ οἱ μὲν Μάχλυνες τὰ ὀπίσω κομῶσι τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ Ἀδσῆες τὰ ἔμ-
προσθε. ὁρτῇ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρθέναι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι 2
μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοισι τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθιγενεὶ θεῶ λέγουσαι
τὰ πάτρια ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην καλέουσαι· τὰς δὲ ἀποθηνησκούσας
τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων ψευδοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνεῖναι 3
αὐτὰς μάχεσθαι, τάδε ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν ἐκά-
στοτε κοσμήσαντες κνῆν τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλληνικῇ καὶ ἐπ' ἄρμα
ἀναβιβάσαντες περιάγουσι κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαϊ ἐκόσμεον τὰς παρ- 4
θένους πρὶν ἢ σφι Ἑλλήνας παροικισθῆναι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, δοκέω δ' ὦν
Αἰγυπτίοισι ὄπλοισι κοσμέεσθαι αὐτάς· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπί-
δα καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀπῆλθαι ἐς τοὺς Ἑλλήνας. τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ 5
Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ μιν μεμφθεῖ-
σάν τι τῷ πατρὶ δοῦναι ἑωντὴν τῷ Δίῃ, τὸν δὲ Δία ἑωντοῦ μιν ποιήσασθαι
θυγατέρα. ταῦτα μὲν λέγουσι· μῆξιν δ' ἐπύκονον τῶν γυναικῶν ποιεόνται
οὔτε συνοικέοντες κτηνηδόν τε μισγόμενοι. ἐπεὰν δὲ γυναικὶ τὸ παιδίον 6

AB CT MP(p) DR SV

T 9 Steph. Byz. Ἀδσεῖς· ἔθνος Λιβύης· Ἀπολλόδαμρος δευτέρῳ Περὶ γῆς καὶ
Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ || 22s. Eust.: v. ad 178

1 φάμερός TM Ald. | ἀπήμονας M | ἀποστέλλειν T ἀποστελέειν V || 2 διέκ-
πλον M | βραγχέων MD² Ald. || 3 θῆναι B || 4 σημήναντα DRSV θεσπίσαν-
τα M^{ac} || 5 τῶν¹] πάντων DRSV | ἐκρόνων τις ABC ἐκρόνων τις MPp | ἐν
om. M || 6 οἰκίσαι TM Eltz in notis Dobraei bibl. univ. Cantabr. Pp. VI. 26 ||
7 πάσας M || 9 Ἀδσῆες temptavi Ἀδσεῖς Struvio duce edd. Ἀδσῆς A¹BCTMDV
Ἀδσεῖς Steph. Byz. SA^{ms} Ἀδσεῖ R || 10 ὁ om. C || 11 κομέουσι MPp Ald. κο-
μέουσι CT | Ἀδσῆς ABCTMDV Ἀδσεῖς S Ἀδσεῖ R || 13 ἀλλήλους B¹ | αὐθι-
γενεῇ C || 14 ἐπιτελέειν MS | καλέουσαι τὴν Ἀθηναίην S | καλέουσι MPDRV ||
15 τῶν παρθένων] παρθένους MPDRSV || 16 ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον distinguunt
Mp edd. ποιεῦσι κοινῇ· παρθένον ABCT ποιεῦσι· κοινῇ παρθένου cett. || 17 κο-
μήσαντες A^{ac} || 18 περιάγουσι τὴν λίμνην κύκλῳ ABCTMP | ὁτέοις DRV ||
19 εἶπαι M Ald. || 25 ξυνοικέοντες M | τε] δὲ DRSV

ἀδρὸν γένηται, συμφοιτῶσι ἐς τὼντὸ οἱ ἄνδρες τρίτον μηνός, καὶ τῷ ἄν
οἴκῃ τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.

- 181 Οὗτοι μὲν οἱ παραθαλάσσιοι τῶν νομάδων Λιβύων εἰρέεσθαι· ὑπὲρ δὲ
τούτων ἐς μεσόγειαν ἢ θηριώδης ἐστὶ Λιβύη, ὑπὲρ δὲ τῆς θηριώδους
ὀφρὺν ψάμμης κατήκει παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων 5
2 ἐπ' Ἡρακλέας στηλάς. ἐν δὲ τῇ ὀφρὺν ταύτῃ μάλιστα διὰ δέκα ἡμερέων
ὁδοῦ ἄλός ἐστι τρύφεια κατὰ χόνδρους μεγάλους ἐν κολωνοῖσι, καὶ ἐν
κορυφαῖσι ἐκάστον τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλός ὕδωρ
ψυχρόν καὶ γλυκύ, περὶ δὲ αὐτὸ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἔσχατοι πρὸς τῆς
ἐρήμου καὶ ὑπὲρ τῆς θηριώδους, πρῶτοι μὲν ἀπὸ Θηβέων διὰ δέκα ἡμε- 10
ρέων ὁδοῦ Ἀμμώνιοι ἔχοντες τὸ ἱερὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαίου Διός (καὶ γὰρ τὸ
ἐν Θήβῃσι, ὥς καὶ πρότερον εἰρηται μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῷγαλμᾶ
3 ἐστὶ)· τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφιν ὕδωρ κορηαῖον ἐόν, τὸ τὸν μὲν ὄρθρον
γίνεται χλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυνούσης ψυχρότερον, μεσαμβρίῃ τέ ἐστι
καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν, τηρικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀπο- 15
κλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπέρκειται τοῦ ψυχροῦ, ἐς οὗ δύεται τε ὁ ἥλιος καὶ
τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν, ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμὸν ἐς μέσας νύκτας
4 πελάζει, τηρικαῦτα δὲ ζέει ἀμβολάδην· παρέρχονται τε μέσαι νύκτες καὶ
ψύχεται μέχρι ἐς ἡῶ. ἐπὶ κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλέεται Ἥλιον.
- 182 Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους διὰ τῆς ὀφρὺς τῆς ψάμμου δι' ἄλλων δέκα ἡμε- 20
ρέων ὁδοῦ κολωνός τε ἄλός ἐστι ὅμοιος τῷ Ἀμμωνίῳ καὶ ὕδωρ, καὶ ἄν-
θρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ οὖνομα Αὔγιλά ἐστι. ἐς

AB C TM P(p) DR SV

Τυγχάνει δὲ (181, 3) — Ἥλιον (181, 4) exc. floril. ΨΨ

3 Eust.: v. ad 66 || 18 Λέξ. ἀμβολάδην· καθ' ὑπερβολήν. Suid. ἀμβολάδην· ἀνα-
βάλλον· Ἡρόδοτος· καθ' ὑπερβολήν. Eust. II. 1241 (ad Φ 364) τὸ . . . ἀμβολάδην
ἀντὶ τοῦ ἀναβλητικῶς ἢ ἀναβολικῶς . . .· κείται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ,
ἐνθα ἰστορεῖ κρήνην περὶ μέσας νύκτας ζέουσαν ἀμβολάδην

1 ἀνδρὸν D¹ ἀνδρῶν RSV | συμφοιτεύουσι MPp συμφοιτέωσιν CT | τοῦτο B
τῷ V || 2 ἡκμ M Ald. || 3 ἡρέεσθαι C cf. Eust. || 4 εἰς V | μεσόγειαν RSV | ἢ
om. DRSV || 5 ψάμμος TMPDRSV | κατατείνουσα ABC | ἀπὸ ὑπὸ p ὑπὲρ M |
Θηβαίων CMDRSV Θηβῶν AB | Αἰγυπτίων C Αἰγυπτίων DRSV || 8 τῶν
κολωνῶν M Ald. | ἀνακοντίζειν RSV || 9 τε καὶ D | αὐτὸν propos. Stein || 10 Θη-
βαίων TMDRV || 11 Ἀμμώνιοι V | ἱερὸν M || 13 σφιν A | Κορηαῖον T | ὄρθρον R ||
14 χλιαρόν C | πληθυνούσης T | μεσαμβρίης RV μεσημβρίῃ ΨΨ | τέ] δὲ AB
CTΨΨ || 15 γίνεται κάρτα Ψ κάρτα γίνεται Ψ codd. || 16 τε om. MPRS hab.
ΨΨ rell. || 17 χλιαρόν C | ἐπει DRV ἐπὶ ΨΨ rell. | ἐς² om. DRSV hab. ΨΨ rell.,
cf. Eust. (ante ἐς non distinxi, verbum πελάζει 'impersonaliter' esse usurpatum
intelligens, ut Germanice dicitur *es nähert sich*) || 18 πελαγίζει MPp Ald. || 19 μέ-
χοις CTMSΨΨ | ἐς om. M | δὲ om. T || 20 τῆς ὀφρὺς T om. R | ἄλλων C^{ae} R |
δέκα] δὲ C || 21 ἄλλος ABCTMD | ὁμοίως C || 22 αὐτὸ D | Αὔγιλά MPp Ald.

τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμῶνες ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας φοιτῶσι.
 ἀπὸ δὲ Ἀργίλων διὰ δέκα ἡμερέων ἄλλων ὁδοῦ ἕτερος ἄλός κολωνός καὶ 183
 ὕδωρ καὶ φοίνικες καρποφόροι πολλοί, κατάπερ καὶ ἐν τοῖσι ἑτέροισι· καὶ
 ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι ὄνομα Γαράμαντές ἐστι, ἔθνος μέγα
 5 ἰσχυρῶς, οἱ ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες οὕτω σπειροῦσι. συντομώτατον 2
 δὲ ἐστὶ ἐς τοὺς Λωτοφάγους, ἐκ τῶν τριήκοντα ἡμερέων ἐς αὐτοὺς ὁδός
 ἐστὶ, ἐν τοῖσι καὶ οἱ ὀπισθονόμοι βόες γίνονται. ὀπισθονόμοι δὲ διὰ τόδε
 εἰσὶ· τὰ κέρα ἔχουσι κεκρυφάτα ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν· διὰ τοῦτο ὀπίσω ἀνα- 3
 χωρέοντες νέμονται, ἐς γὰρ τὸ ἔμπροσθεν οὐκ οἶοί τε εἰσι προεμβαλ-
 10 λόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερῶν. ἄλλο δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἄλλων βοῶν
 ὅτι μὴ τοῦτο καὶ τὸ δέρμα ἐς παχύτητά τε καὶ τρίψιν. οἱ Γαράμαντες δὴ 4
 οὗτοι τοὺς τρωγοδύτας Αἰθίοπας θηρεύουσι τοῖσι τεθρίεποισι· οἱ γὰρ
 τρωγοδύται Αἰθίοπες πόδας τάχιστοι ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ, τῶν πέρι
 ἡμεῖς λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν. σιτέονται δὲ οἱ τρωγοδύται ὄφεις
 15 καὶ σαύρας καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρπετῶν· γλῶσσαν δὲ οὐδεμιᾷ ἄλλῃ
 παρομοίῃν ρενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες.

Ἀπὸ δὲ Γαράμαντων δι' ἄλλων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ ἄλλος ἄλός τε κολων- 184

AB C TM P(p) DR SV

T 2—p. 448, 3 ex hoc capite nonnulla haurit Pomp. Mela chorogr. I 8, 42—46
 nulla nostri mentione facta || 12—16 Eust. Dion. 180 Ἡρόδοτος . . . τοὺς Τρωγλο-
 δύτας Αἰθίοπας εἶναι ἱστορῶν φησιν, ὅτι οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι ἀνθρώ-
 πων εἰσὶ πάντων, σιτοῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ σαύρας, τῇ δὲ διαλέκτῳ τετρίγασι καθ-
 ἄπερ αἱ νυκτερίδες || 17—p. 448, 11 ib. 66 Ἡρόδοτος . . . τοιαῦτα . . . λέγει· μετὰ
 τοὺς Γαράμαντας ἔθνος διὰ δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ Ἀτλαντες, ἄνθρωποι ἀνάνυμοι, τουτ-
 ἐστὶ κοινῶς μὲν λεγόμενοι Ἀτλαντες, ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα.
 λέγει δὲ καὶ ὅτι καταρῶνται ὑπερβαλλόντως τῷ ἥλιῳ οἱ Ἀτλαντες, διότι κατακαίων
 ἐπιτρίβει αὐτοὺς, καὶ ὅτι στενὸν καὶ κυκλοτερές τὸ τοιοῦτον ὄρος ὃ Ἄτλας καὶ ὑψη-
 λότατον ὥς μὴ εἶναι δυνατόν ἰδεῖν τὰς αὐτοῦ κορυφὰς καὶ μηδὲ νέφη (νέφος v. l.)
 αὐτάς ποτε ἐπιλείπειν

1 Lex. Vind. 135 ὀπωρίζων ἀντὶ τοῦ ὀπώρας συνάγειν· καὶ ὀπωριᾶν ἐπὶ μέλλον-
 τος· Ἡρόδοτος· ὀπωριεῦντες — φοιτῶσιν

1 Νασάμῶνες ABCTMPD¹ | φοιτέουσι MPp Ald. φοιτέωσι C cf. Lex. Vind. ||
 2 Ἀργίλων DRSV Αἰγίλων MPp Ald. | ἄλλων MDRSV, cf. gramm. meam 113 |
 ἄλλος A'B'CT, corr. A^{2ms} || 4 ἐν αὐτῷ τοῖσι om. A¹, in mg. suppl. A² | Γαρά-
 βαντές RSV | εἰσιν T || 5 ἐπιφορέοντες R || 7 καὶ om. T || 8 τὰ om. R | διὰ —
 9 ἔμπροσθεν haplogr. om. SV | διὰ τοῦτο δὲ DR || 9 προεμβαλλόντων CT προεμ-
 βαλλόντες SV || 10 τῇ om. DRSV || 11 Γαράβαντες RSV | δὲ CPpM Ald. ||
 12 τρωγλοδύτας B²TMPDRSV litteras γλ suprascr. A² | θηρεύουσι — 13 Αἰθί-
 οπες om. V γειτονεύουσι οἱ S || 13 τρωγλοδύται B²TMPDRSV Eust. || 13, 14 πέρι
 ἡμεῖς scripsi ἡμεῖς DRSV ἡμεῖς περὶ A ἡμεῖς περὶ B ἡμεῖς πέρι cett. ||
 14 τρωγλοδύται B²TMPDRSV litt. λ suprascr. A² || 14 ὄφεις DRSV Eust. ||
 15 σαύρας P^{2ms}MDRSV Eust. σαύρους P'p cett. || 16 παρομοίῃ DRV παρ-
 ομίῃν C | τετρίγασι MS | καθάπερ Eust. | αἱ om. M¹ | νυκτερίδες R || 17 Γα-
 ραβάτων R Γαράβάντων SV | ἄλλων V ἄλλον M | ἄλλος ἄλλός τε M

νός καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι, τοῖσι οὖνομά ἐστι
 Ἀτλαντες, οἱ ἀνώνυμοί εἰσι μοῦνοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· ἄλλοι μὲν
 γὰρ σφί ἐστι Ἀτλαντες οὖνομα, ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ αὐτῶν οὖνομα οὐδὲν κέεται.
 2 οὗτοι τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται καὶ πρὸς τοῦτοισι πάντα τὰ
 αἰσχροὶ λουδορέονται, ὅτι σφέας καίων ἐπιτρίβει αὐτούς τε τοὺς ἀνθρώ- 5
 3 πους καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. μετὰ δὲ δι' ἁλλέων δέκα ἡμερέων ἄλλος κο-
 λωνός ἄλός καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ
 ἄλός τούτου ὄρος, τῷ οὖνομά ἐστι Ἄτλας, ἔστι δὲ στεῖνόν καὶ κυκλωτερές
 πάντη, ὑψηλὸν δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται ὥς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε
 εἶναι ἰδέσθαι, οὐδέποτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφεα οὔτε θέρεος οὔτε 10
 4 χειμῶνος· τοῦτο τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. ἐπὶ
 τούτου τοῦ ὄρεος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ
 δὴ Ἀτλαντες· λέγονται δὲ οὔτε ἔμψυχον οὐδὲν σιτέεσθαι οὐτ' ἐνύπνια
 ὄραν.

85 Μέχρι μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τούτων ἔχω τὰ οὐνόματα τῶν ἐν τῇ ὀφρῇ 15
 κατοικημένων καταλέξει, τὸ δ' ἀπὸ τούτων οὐκέτι. διήκει δ' ὦν ἡ ὀφρῇ
 2 μέχρι Ἡρακλέων στηλέων καὶ τὸ ἔξω τουτέων. ἔστι δὲ ἄλός τε μέταλλον
 ἐν αὐτῇ διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ καὶ ἄνθρωποι οἰκέοντες. τὰ δὲ οἰκία τού-
 τοισι πᾶσι ἐκ τῶν ἀλίων χόνδρων οἰκοδομέεται. ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Λι-
 βύης ἄνομβρά ἐστι· οὐ γὰρ ἂν ἡδυνέατο μένειν οἱ τοῖχοι ἐόντες ἄλαιοι, εἰ 20
 3 ὅδε. ὁ δὲ ἄλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος τὸ εἶδος ὀρύσσεται. ὑπὲρ δὲ
 τῆς ὀφρῆς ταύτης τὸ πρὸς νότον καὶ ἐς μεσόγαιαν τῆς Λιβύης ἔρημος καὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Steph. Byz. Ἀτλαντες· ἔθνος Λιβυκόν· Ἡρόδοτος τετάρτῃ· ἔστι δὲ τὸ ὄνομα
 ἀπὸ τῶν ὄρων τῶν δύο Ἀτλάντων. Paus. I 33, 5 Νασαμῶρες . . . , οὗς Ἀτλαντας
 Ἡρόδοτος (scil. καλεῖ) || 13 cf. quae ad 2 e Steph. Byz. laudavimus

2 Ἀτάραντες Salmasio duce edd. *Atlantes* Mela; codicum lectionem conservavi
 hos Atlantes ab illis qui infra (185, 1) Ἀτλαντες οὗτοι nominantur distingui iudi-
 cans et utramque gentem uno atque eodem nomine a montis designatione deri-
 vato (184, 4) a nostro unum esse populum existimari; cf. Steph. Byz. | ἁλλέσι D |
 μὲν om. MP || 3 οὖνομα Ἀτλαντες M | Ἀτάραντες edd. (v. 2) || 4 ὑπερβαλλόντως
 Eust. | καταρῶνται C || 4-5 τὰ αἰσχροὶ πάντα D πάντα τὰ ἐσχροὶ BR || 5 λουδο-
 ροῦνται DRSV | κατακαίων Eust. | τε] τε καὶ M || 6 ἄλλων MDRSV, sed cf.
 gramm. meam 113 | ἡμερέων ὁδοῦ CMP || 6-7 ἡμερέων ἄλος κολωνός καὶ M ||
 8 οὄρος CTMPD² | τῷ τὸ V^{ac} | ἐστι om. MPDRSV || 9 δὴ om. ABCT || 10 ἀπο-
 λείπει TPR ἀπολείπειν V ἐπιλείπει M ἐπιλείπειν Eust. | θέρος R || 11 τοῦτο
 (quod ad ὄρος, lin. 8, spectat) τὸν τοῦτον τὸν C τοῦτο M Ald. | εἶναι οἱ ἐπιχώριοι C |
 ἐπὶ] ἀπὸ S || 12 οὄρος CTMPD² || 13 δὴ om. ABCT | δέ] γὰρ M | ἐνύπνιον T ||
 15 ὀφρῇ TMPp || 17 στηλέων om. M | ἐστι] ἐν DRSV | ἄλλος B¹ || 19 ὀκοδο-
 μέεται B || 20 ἂν om. MRSV | ἡδυνάατο MD ἡδυνέετο C || 21 ἄλός CD | δέ²
 om. R || 22 νότον καὶ μεσόγαιαν MPDRSV

ἄνδρος καὶ ἄθρος καὶ ἀρομβρος καὶ ἄξυλός ἐστι ἡ χώρα, καὶ ἱκμάδος ἐστὶ ἐν αὐτῇ οὐδέν.

Οὕτω μὲν μέχοι τῆς Τριτωνίδος λίμνης ἀπ' Αἰγύπτου νομάδες εἰσὶ 186 κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται Λίβνες καὶ θηλέων τε βοῶν οὗτι γενόμε-
5 νοι, δι' ὃ τι περ οὐδὲ Αἰγύπτιοι, καὶ ὅς οὐ τρέφοντες. βοῶν μὲν νυν θηλέων 2 οὐδ' αἱ Κυρηναίων γυναικες δικαιοῦσι πατέεσθαι διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἰσιν, ἀλλὰ καὶ νηστείας αὐτῇ καὶ ὁρτὰς ἐπιτελέουσι· αἱ δὲ τῶν Βαρκαίων γυναικες οὐδὲ ὕων πρὸς τῇσι βουσί γεύονται. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἔχει, 187 τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τῆς Τριτωνίδος λίμνης οὐκέτι νομάδες εἰσὶ Λίβνες
10 οὐδὲ νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρεώμενοι οὐδὲ κατὰ τὰ παιδία ποιεῦντες, οἷόν τι καὶ οἱ νομάδες εἰώθασι ποιεῖν. οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες (εἰ μὲν 2 πάντες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἰπεῖν, ποιεῦσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τινάδε) τῶν παιδίων τῶν σφετέρων, ἐπεὶ τὰ τετραέτεα γένηται, οἰσύνῃ προβάτων καίουσιν τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας, μετεξέτεροι δὲ αὐτῶν τὰς ἐν τοῖσι
15 κροτάφοις τοῦδε εἵνεκα, ὥς μὴ σφεας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται· καὶ διὰ τοῦτο σφέας λέγουσι εἶναι ὕγιτρο- 3 τάτους, εἰσὶ γὰρ ὥς ἀληθῶς οἱ Λίβνες ἀνθρώπων πάντων ὕγιροτάτοι, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν, ὕγιροτάτοι δ' ὦν εἰσὶ. ἦν δὲ καίουσιν τὰ παιδία σπασμός ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι
20 ἄκος· τράγον γὰρ οὗρον σπείσαντες ῥύονται σφεα. λέγω δέ, τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λίβνες.

Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἶδε· ἐπεὶ τοῦ ὠτός ἀπάρξωνται τοῦ κτή- 188

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 187, 2 (ad οἴση) κόρυφ, ῥύτω C

13 Λέξ. οἰσύνῃ· ῥυπαρῶν (ῥυπαρά Lexx. alph. plur.) προβάτων ἔρια. Greg. Cor. 150 οἰσύνῃ δὲ τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Suid. οἰσύνῃ· ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια· Ἡρόδοτος. cf. Schol.

4 κρεοφάγοι TD | τε¹ om. DRSV | γαλακτοπόται D² | θηλέων PR, v. praef. XIIs. | οὗτι| ὅτι C || 5 τρέφονται R | τρέφουσι M | θηλέων v. praef. XIIs. || 6 ἄπτε-
σθαι ABCTM || 7 ἀλλὰ om. T | ἐπιτηδεύουσι P¹ DRSV | ἐπιτελέουσι P² p cett. |
Βαρκαίων B || 8 ἔχειν C || 9 τὸ| τὰ BC | οὐκ ἔστι RV | οἱ Λίβνες D || 10 αὐτοῖσι
om. B¹ | χρεώμενοι Pp | πεδία B || 11 εἰώθασι MPDRSV || 12 τοῦτο ἀτρεκέως
DRSV | τοῦτο om. M | εἶπαι M Ald. || 13 τετραετία CM | γένονται C | οἰσύνῃ B
**σπῃ C | οἴση A cf. grammaticos || 14 κορυφοῖσι C | αὐτέων M Ald. | τοῖσι|
τῇσι CSV || 15 κροτάφοις φλέβας τοῦδε C || 16 δηλῆται D | δηλεται RSV | ὕγι-
κροτάτους RSV || 17 ἀληθῶς ABC | ἀληθῇ T | οἱ om. ABCT | ὕγιροτάτοι πάντων
ἀνθρώπων M | ὕγιροτάτοι RSV || 18 εἶπαι M Ald. || 18–19 εἰσὶ δ' ὦν ὕγιρο-
τάτοι M | ὕγιροτάτοι δ' ὦν εἰσὶ R | ὕγιροτάτοι δ' ὦν εἰσὶ SV || 19 καίουσιν for-
mam dat. pl. participii esse censeo absoluta constructione usurpatam ('wenn
man brennt'): καίωσι Pp || 20 γὰρ om. C | σφέας ABCTM, cf. grammaticam
meam 106

νεος, ῥιπτεύουσι ὑπὲρ τὸν δόμον, τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἀποστρέφουσι τὸν
 αὐχένα αὐτοῦ. θύουσι δὲ Ἠλίῳ καὶ Σελήρῃ μούνοισι. τοῦτοις μὲν νυν
 πάντες Λίβνες θύουσι, ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες τῇ
 89 Ἀθηναίῃ μάλιστα, μετὰ δὲ τῷ Τρίτῳ καὶ τῷ Ποσειδῶνι. τὴν δὲ ἄρα
 ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰγίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων
 ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες· πλὴν γὰρ ἡ ὅτι σκυτίνη ἡ ἐσθῆς τῶν Λιβυσσέων
 ἐστὶ καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων αὐτῆσι οὐκ ὀφίεις εἰσι, ἀλλὰ ἱμάν-
 2 τινος, τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ τὸντοῦ ἐσταλται. καὶ δὴ καὶ τὸ οὖνομα κατ-
 ηγορεύει, ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ στολή τῶν Παλλαδίων· αἰγέας γὰρ περιβάλ-
 λονται φιλάς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτάς αἱ Λίβυσσαι κεχρισμένας ἐρευ-
 3 θεδάνῳ, ἐκ δὲ τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν. δο-
 κέει δ' ἔμοιγε καὶ ὁλοληγῇ ἐπὶ ἱοῖσι ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι· κάρτα
 γὰρ ταύτῃ χρέωνται αἱ Λίβυσσαι, καὶ χρέωνται καλῶς. καὶ τέσσαρας

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Eust. Dion. 185 τὰ τῶν νομάδων . . . ἄσπετα φύλα, οὓς φησιν Ἡρόδοτος Ἠλίῳ
 καὶ Σελήρῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν || 3s. Eust. II. 1265 (ad X 183) οἱ περὶ
 Τριτωνίδα λίμνην θύουσι τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα καθ' Ἡρόδοτον, μετὰ δὲ τῷ Τρίτῳ
 καὶ τῷ Ποσειδῶνι || 4–11 ib. 603 (ad E 738) φησὶ . . . Ἡρόδοτος ὅτι τὴν ἐσθῆτα –
 ἱμάντιναι. ὁ δὲ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι δὲ ἐκ Λιβύης – μετωνόμασαν. λέγει δὲ Ἡρόδοτος
 ἐν τοῦτοις αἰγέας μὲν δοράς αἰγῶν, ὡς καὶ προείρηται, ἐρευθεδάνῳ δὲ ἦτοι ἐρυθρο-
 δάνῳ κεχρισμένας τὰς ἐρυθροβαφεῖς || 12s. ib. 643 (ad Z 301) καθ' Ἡρόδοτον ἐκ
 Λιβύων ἦλθεν εἰς Ἕλληνας τὸ ὁλολύζειν ἐπὶ ἱεροῦ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι δοκεῖ μοι,
 ὡς ἡ ὁλοληγῇ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐν Λιβύῃ πρῶτον ἐγένετο, κάρτα γὰρ ταύτῃ χρέωνται αἱ
 Λίβυσσαι || 13s. ib. 707 (ad Θ 185) Ἡρόδοτος . . . λέγει . . . ὅτι τέσσαρας ἵππους
 ζευγνύουσι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες μεμαθήκασι. id. Dion. 175 θηροτρόφοι . . . τὴν
 Λιβύην ἱστοροῦσι καὶ ἔρμῳ τὴν πολλήν. ἔλαφος δὲ καὶ ὅς ἄγριος ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστιν
 (192, 2), ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσιν. φησὶν οὖν Ἡρόδοτος, ὅτι τέσσαρας ἵππους ζευγνύ-
 ναι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες ἔμαθον

5 Λέξ. αἰγίς· ἦν Λίβνες φοροῦσι δοράν. Hes. αἰγίς· ὀξεῖα πνοή καὶ ἦν οἱ Λίβνες
 φέρουσι δοράν. Suid. αἰγίς· ἦν Λίβνες φοροῦσι δοράν || 9–11 Harpocr. αἰγίδας· . . .
 Ἡρόδοτος . . . ἐν δ' ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι

1 τὸν¹] τῶν **B**¹ | δόμον **CM** || 4 τῷ² om. **C** hab. Eust. rell. || 5 ἐκ – 6 ἐσθῆς
 om. **B**¹ | Λιβυσσέων **R** Λιβυσσῶν Eust. || 6 ἐποίησαντο – Λιβυσσέων om. **T** |
 πλὴν ὅτι Eust. πλὴν γὰρ ὅτι **M** Ald. | ἡ τῶν Λιβυσσέων ἐσθῆς σκυτίνη **M** | Λιβυ-
 σέων **A** Λιβυσσῶν Eust. || 7 θύσανοι οἱ **R** θύσανοι οἱ **V** θύσανοι **M** | αὐτοῖ-
 σιν **SV** αὐτῇ εἰσι **A**^c**BC** αὐτῇ εἰσι **A**^c αὐτοὶ εἰσιν **T** om. Eust. | ἀλλὰ – 8 δὲ
 haplogr. om. **RSV** | ἱμάντιναι **C** || 9 Παλαδίων **CR**^{ac}**V**^{ac} || 10 θυσανωτάς **V** θυσα-
 νωτούς Eust. | Λίβυσσαι **CR**^{ac} Λίβνες **T** | κεχρισμένας **A**^c**D**¹ Eust. || 11 δὲ
 om. Eust. | τούτων **MP** Eust. | οἱ om. **SV** || 12 ἡ ὁλοληγῇ Eust. | ἐν ἱοῖσι
ABCTMP ἐπὶ τῶν ἱερῶν Eust. | πρῶτον ἐν ἱοῖσι ἐνθαῦτα **M** | πρῶτα **DRSV** ||
 13 ταύτῃ χρέονται **Pp** χρέονται ταύτῃ **T** cf. Eust. | αἱ Λίβυσσαι – καλῶς] κα-
 λῶς αἱ Λίβυσσαι **ABCTMP** αἱ Λίβυσσαι Eust. | τέσσαρας **CMRV** Eust. (II.,
 Dion.)

ἵππους συζευγνύναι παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες μεμαθήκασι. θάπτουσι δὲ 190
τοὺς ἀποθνήσκοντας οἱ νομάδες κατὰ περ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Νασαμώνων·
οὗτοι δὲ κατημένους θάπτουσι φυλάσσοντες, ἐπεὰν ἀπὴν τὴν ψυχὴν, ὅπως
μιν κατίσωσι, μηδὲ ὑπτιος ἀποθανέεται. οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ ἀν-
5 θερίκων ἐνειομένων περὶ σχοίνους ἐστί, καὶ ταῦτα περιφορητά. νόμοισι
μὲν τοιοῦτοι οὗτοι χρέωνται.

Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ Ἀδσέων ἔχονται ἀροτῆρες 191
ἤδη Λίβρες καὶ οἰκίας νομίζοντες ἐκτῆσθαι, τοῖσι οὖνομα κέεται Μάξνες,
οἱ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τῶν κεφαλῶν κομῶσι, τὰ δ' ἐπ' ἀριστερὰ κείρουσι, τὸ
10 δὲ σῶμα μίλτω χροῖνται· φασὶ δὲ οὗτοι εἶναι τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν. ἡ δὲ 2
χώρη αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ τῆς Λιβύης ἡ πρὸς ἐσπέρην πολλῶν θηριωδε-
στέρη τε καὶ δασυτέρη ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς 3
τὴν ἡὼ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, ἐστὶ ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώ-
δης μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἡ τῶν
15 ἀροτῆρων, ὀρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης· καὶ γὰρ οἱ ὄφεις οἱ 4
ὑπερμεγάρθες καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσὶ καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ
ἄρκτοι καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρεια ἔχοντες καὶ κνυοκέφαλοι καὶ
οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες (ὥς δὴ λέγονται
γε ὑπὸ Λιβύων) καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγριοι καὶ ἄλλα πλήθῃ
20 πολλὰ θηρία ἀκατάφυστα. κατὰ τοὺς νομάδας δὲ ἐστὶ τούτων οὐδέν, 192
ἀλλ' ἄλλα τοιάδε· πύραργοι καὶ ζορκάδες καὶ βουβάλιες καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ

AB C TM P(p) DR SV

4 Λεξ. ἀνθερίκων· γυν τοὺς κανλούς φησιν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ εὐθρανστοι. Suid.
ἀνθέρικες· . . . Ἡρόδοτος . . . τοὺς κανλούς φησι τῶν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ ἄθρανστοι.
Et. M. ἀνθέρικος· . . . καὶ ὁ κανλὸς τοῦ ἀσφοδέλου· ἐστὶ δὲ φυτὸν εὐθρανστον ||
5 Λέξ. σχοῖνον συμβολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι (καὶ σχοῖνος ἡ ψιάθος add. Lexx. seriatim
conser.). Greg. Cor. 160 σχοῖνον δὲ συμβολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι. Suid. σχοῖνον συμ-
βολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι, καὶ σχοῖνος ἡ ψιάθος | Λέξ. περιφορητά· ἀκτά

1 συζευγνύναι T ζευγνύν***ναι D ζευγνύναι MPp Ald. Eust. (Il., Dion., ubi
ἐπιζευγνύναι legit cod. unus) | οἱ om. M Eust. (Il., Dion.) | μεμαθήκασι cf. Eust.
Dion. || 2 Νασαμώνων V || 4 κατίσωσι P κατήσουσι Mp Ald. | κατίσωσι, μηδὲ
distinxi tempus futurum verbi ἀποθνήσκειν consecutiva vi iudicans protasin κατ-
ημένους θάπτουσι continuare || 5 ἐνειομένων MPp Ald. ἀνευμένων DRSV || 6 τοιοί-
σιν C | οὗτοι om. M | χρέονται Pp || 7 ἐσπέρην M Ald. || 8 ἤδη] οἶδε RSV ἡ
δὲ D | Μάξνες V¹ || 9 κομῶσι ABCTMP || 10 χροῖνται μίλτω ABCT || 11–12 αὕτη
τε τῆς Λιβύης καὶ ἡ λοιπὴ ἡ πρὸς ἐσπέρην πολλῶν θηριωδεστέρη ἐστὶ καὶ δασυ-
τέρη M || 14 ἐσπέρην ABC || 15 ὀρεινὴ D¹ RV | θηριώδης B¹ | οἱ ὄφεις καὶ
οἱ M || 16 τε] δὲ DRSV || 17 οἱ ἄρκτοι καὶ οἱ ἀσπίδες T | τε om. D | οἱ τὰ
om. M | ἔχοντες – 18 ὀφθαλμοὺς haplogr. om. T || 17–18 καὶ οἱ κνυοκέφαλοι
καὶ οἱ ἀκέφαλοι ABCT καὶ κνυοκέφαλοι MPRSV || 18 λέγεται Tmp Ald. ||
19 γε om. DRSV | οἱ om. MPp Ald. | πλήθῃ ABCTD^{ac} || 20 θηρία] χωρία M |
ἀκατάφυστα T κατάφυστα coni. Reiz | 21 τάδε MPDRSV | πύραργοι T πύ-
γαροι M | ζορκάδες] δορκέες DRSV

τὰ κέρεια ἔχοντες ἀλλ' ἄλλοι ἀποτοί (οὐ γὰρ δὴ πίνουσι), καὶ ὄρυες, τῶν
κατὰ κέρεια [τοῖς φοίνεϊ] οἱ πήχες ποιεῦνται (μέγαθος δὲ τὸ θηρίον τοῦτο
2 κατὰ βοῦν ἐστὶ), καὶ βασσάρια καὶ θάιναι καὶ ὕστριχες καὶ κριοὶ ἄγριοι
καὶ δίκτυες καὶ θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρυες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε
τριπήχες χερσαῖοι τῇσι σαύρησι ἐμφερέστατοι καὶ στρουθοὶ κατάγαιοι 5
καὶ ὄφεις μικροὶ κέρας ἐν ἑκαστος ἔχοντες. ταῦτα δὲ δὴ αὐτόθι ἐστὶ θηρία
κατάπερ τῇ ἄλλῃ, πλὴν ἐλάφου καὶ ὕος ἀγρίου, ἐλαφος δὲ καὶ ὕς ἄγριος
3 ἐν Λιβύῃ πάμπαν οὐκ ἐστὶ. μυῶν δὲ γένεα τριζὰ αὐτόθι ἐστὶ· οἱ μὲν δίπο-
δες καλέονται, οἱ δὲ ζεγγέριες (τὸ δὲ οὖνομα τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυστικόν,
δύναται δὲ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν βοννοί), οἱ δὲ ἐχινέες. εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ 10
ἐν τῷ σιληρίῳ γινόμεναι τῇσι Ταρτησσίῃσι ὁμοιόταται. τοσαῦτα μὲν νυν
θηρία ἢ τῶν νομάδων Λιβύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρό-
τατον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.

13 Μαξίων δὲ Λιβύων Ζαύηκες ἔχονται, τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ
ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον.

14 Τούτων δὲ Γύζαντες ἔχονται, ἐν τοῖσι μέλι πολλὸν μὲν μέλισσαι κατ-
εργάζονται, πολλῶ δ' ἔτι πλεόν λέγεται δημιουργοὺς ἄνδρας ποιεῖν. μιλ-
τοῦνται δ' ὧν πάντες οὗτοι καὶ πιθηκοφαγέουσι (οἱ δὲ σφι ἄφθονοι,
15 ὅσοι ἐν τοῖσι ὄρεσι γίνονται). κατὰ τούτους δὲ λέγουσι Καρχηδόνιοι κεί-

15

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust.: v. ad 189, 3. Arist. hist. anim. 606a ad locum se referre videtur ||
14 Steph. Byz. Ζαύηκες· ἔθνος Λιβύης· Ἡρόδοτος δ' || 16 id. Γύζαντες· ἔθνος Λιβυκόν,
ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ καὶ Ἡρωδιανός. id. . . . καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ· παρ'
Ἡροδότῳ δὲ κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες

3 Suid. βάσσαρος· ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον. Et. M. 191, 1 λέγεται βάσσαρος ἢ
ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηναίων. Bachmann Anecd. I 179 βάσσαρος· ἀλώ-
πηξ κατὰ Ἡρόδοτον || 10 Eust. Od. 1854 (ad τ 28) κείται . . . καὶ ἐν Ἡροδότῳ βάσ-
παρος λέξις ὁ βοννός· Λιβυκὴ γάρ. cf. 199, 1

1 οὐ — πίνουσι om. S | ὄρυες M, conl. Legrand nixus Arist. hist. anim. II 1 ||
2 κατὰ] τὰ ABCT | verba τοῖς φοίνεϊ forma τοῖς (τοῖσι ABCTMPS) a dialecto ab-
horrente (cf. praef. XXI s.) glossa esse recognosci possunt antiquitus addita ut πήχες
in formam (κατὰ) cornuum ficti (ποιεῦνται) organi cuiusdam partes esse intelli-
gantur || 3 βασάρια RSV βασάρια D βάσσαροι recognoscas e grammaticis |
θῆναι D || 4 δείκνυες SV || 5 σαύροις V | ἐμφερέσταται ABC || 6 δὲ] τε ABC
TMP || 7 κατάπερ scripsi καὶ ἄπερ ABCTDRSV καὶ ἄλλα MPp καὶ τὰ περ
Struvio duce edd. | καί¹ τε καὶ MPDRSV | νῖός D | ἀγριοὶ AB¹ | ὕς D || 8 οὐκ-
ἐτι C || 9 ζεγγέριες BC | Λιβυστίνον DRSV Λιβυκόν MPp || 10 ἐχίνες MPD
RSV || 11 σιληρίῳ RV | Ταρτησίῃσι D | ὁμοιότηται C ὁμοιωτάτοι SV || 13 οἰόν
CM || 14 Μαξίων SV | Ζάβηκες MRSV | τοῖσι — 16 ἔχονται haplogr. om. M ||
16 τούτων — μὲν om. R¹SV | Ζύγαντες PDR² Γύζαντες recognoscas e Steph.
Byz. qui Βυζαντες velle videtur | μὲν πολλόν MPDR² || 17 λέγονται DRSV |
ποιεῖν] καλέειν fort. C || 18 δ' ὧν] δὲ M || 19 οὕρεσι CTMPDRSV | Καρχη-
δόνιοι R

σθαι νῆσον, τῇ οὐνομα εἶναι Κύρανιν, μῆκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλά-
τος δὲ στερινήν, διαβατὸν ἐκ τῆς ἡπείρου, ἐλαίων τε μεστήν καὶ ἀμπέλων.
λίμνην δὲ ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἰ παρθένου τῶν ἐπιχωρίων περὶ οἷσι δρυ- 2
θων κεχρημένοισι πίσις ἐκ τῆς ἰλῆος ψῆγμα ἀναφέρουσι χρυσοῦ. ταῦτα εἰ
5 μὲν ἔστι ἀληθές, οὐκ οἶδα, τὰ δὲ λέγεται, γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν, ὅκον καὶ
ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσιαν ἀναφερομένην αὐτὸς ἐγὼ ὤρων.
εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖντες αἱ λίμναι αὐτόθι, ἡ δ' ὣν μεγίστη αὐτέων ἐβδομή- 3
κοντα ποδῶν πάντη, βάθος δὲ διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν κατιῶσι
ἐπ' ἄκρῳ μυρσίνην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ
10 πίσιαν ὁδὸν μὲν ἔχουσαν ἀσφάλτον, τὰ δ' ἄλλα τῆς Περικῆς πίσιος
ἀμείνω· ἐσχέουσι δὲ ἐς λάκκον ὁρουργμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, ἐπεὶ
δὲ ἀθροίσωσι συγχῆρ, οὕτως ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου κατα-
χέουσι. ὃ τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν ἰὸν ἀναφαίνεται ἐν τῇ 4
θαλάσσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὥς τέσσαρα στάδια ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὦν καὶ
15 τὰ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ κειμένης οἰκότα ἐστὶ ἀληθεῖη.

Λέγουσι δὲ καὶ τὰδε Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης χώρον τε καὶ ἀν- 196
θρώπου ἐξω Ἡρακλέων στηλέων κατοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὶ ἀπικων-
ται καὶ ἐξέλονται τὰ φορτία θέντες αὐτὰ ἐπεξῆς παρὰ τὴν κυματογῆν,
ἐσβάντες ἐς τὰ πλοῖα τύφειν καπνόν, τοὺς δ' ἐπιχωρίους ἰδομένους τὸν
20 καπνὸν ἰέναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔπειτα ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέ-
ναι καὶ ἐξαναχωρέειν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τοὺς δὲ Καρχηδονίους 2

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 196, 1 (ad κυματογῆν) ὑπαγωγῆν αἰγιάλειον T

T 1 Steph. Byz. Κυρανίς (Κυρανίς, Καραβίς νν. ll.)· νῆσος κατὰ Γύζαντας τοὺς ἐν
Λιβύῃ ὡς Ἡρόδοτος τετάρτη || 18s. Eust. Dion. 752 ἔμποροι . . . ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος
ἐρχόμενοι καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὡς φησι Ἡρόδοτος, ὑποτίθουσι καπνόν

18 Λεξ. κυματογῆ· ὑπαγωγή, αἰγιάλος. Hes. κυματογῆ· θαλία, αἰγιαλοῦ ὑπα-
γωγή. Eust. Od. 1540 (ad ε 404) ἐπιωγαί· . . . ἐσοχαὶ κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ πλα-
τεῖς αἰγιαλοί. . . καθ' ὁμοιότητα δὲ τούτου καὶ κυματογῆ παρ' Ἡροδότῳ ἡ ἀκτὴ,
ἐνθα δηλαδὴ τὰ κύματα ἀγννται

1 Κυρανὴν ABCT Κύρανιν Vat. gr. 122 cf. Steph. Byz. || 2 στερινόν D | ἐλαίων
DRSV || 3 λιμένα DRSV | δὲ] τε T | αἰ om. ABCTP¹ hab. P²p cett. || 4 κεχρη-
μένοισι D¹ | πίσις C || 5 ὅκε C || 6 καὶ ὕδατος πίσιαν] κατ' ὕδατος πίσιαν con.
Dobree in notis bibl. univ. Cantabr. Pp. VI. 26; om. M | ἐγὼ αὐτὸς M | ὤρεον
TMPp Ald. ὠρέον C || 7 μὲν γὰρ καὶ T | δ' ὦν] δὲ M | αὐτῶν DRSV || 9 τῇ
μυρσίνῃ om. M || 10 πίσιαν C | Περικῆς V Περικῆς ut vid. M Περικῆς D
πενκίνης S | πίσις C || 11 ἔχουσι C | λάκκον ὁρουργμένον D¹ | λάκκον ὁρουργμένον T ||
13 ἐμπέσῃ SV ἐμπέσοι M ἐσπέσοι Ald. || 14 τέσσαρα CMRV || 15 τὰ] τὸ DRSV |
εἰκότα SV || 17 ἐξ B¹ | Ἡρακλήτων M Ald. | κατηκειμένους V || 18 ἐφεξῆς Mp Ald.
ὑπεξῆς T | κυματογῆν D^c κυματογῆν RSV cf. Eust. || 19 τοὺς – 20 καπνόν haplogr.
om. SV | τύφειν] cf. Eust.

ἐκβάντας σκέπτεσθαι, καὶ ἦν μὲν φαίνεται σφιν ἄξιος ὁ χρυσὸς τῶν φορτίων, ἀνελόμενοι ἀπαλλάσσονται, ἦν δὲ μὴ εἶη ἄξιος, ἐσβάντες ὀπίσω ἐς τὰ πλοῖα καθέσται, οἱ δὲ προσελθόντες ἄλλον πρὸς ὧν ἔθηκαν χρυσόν, 3 ἐς οὗ ἂν πείθωσι· ἀδικεῖν δὲ οὐδετέρους, οὔτε γὰρ αὐτοὺς τοῦ χρυσοῦ ἅπτεσθαι, πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ τῇ ἀξίῃ τῶν φορτίων, οὐτ' ἐκείνους τῶν 5 φορτίων ἅπτεσθαι, πρότερον ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσὸν λάβωσι.

7 Οὗτοι μὲν εἰσι, τοὺς ἡμεῖς ἔχομεν Λιβύων ὀνομάσαι· καὶ τούτων οἱ 2 πολλοὶ βασιλέως τοῦ Μῆδων οὔτε τι νῦν οὔτε τότε ἐφροντίζον οὐδέν. τοσόνδε ἔτι ἔχω εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσσαρα ἔθνηα νέμεται αὐτὴν καὶ οὐ πλέω τούτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν, καὶ τὰ μὲν δύο αὐτόχθονα 10 τῶν ἔθνων, τὰ δὲ δύο οὐ, Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες αὐτόχθονες οἱ μὲν τὰ πρὸς βορέω, οἱ δὲ τὰ πρὸς νότον τῆς Λιβύης οἰκέοντες, Φοίνικες δὲ καὶ Ἑλληνες ἐπήλυδες.

8 Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἢ Λιβύῃ σπουδαίῃ ὥστε ἢ Ἀσίῃ 5 ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι πλὴν Κίνυπος μόνῃς (τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ ὄνομα 15 ἢ γῆ τῷ ποταμῷ ἔχει)· αὕτη δὲ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστῃ γέων Διμήτρος καρπὸν ἐκφέρειν οὐδὲ ἔοικε οὐδέν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, μελάγγεός τε γὰρ ἔστι καὶ ἐπυδρὸς πίδαξι καὶ οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδέν οὔτε ὄμβρον πλέω 2 πιούσα δεδήληται, ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς Λιβύης· τῶν δὲ ἐκφορίων τοῦ 3 καρποῦ ταῦτά μέτρα τῇ Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν 20 Εὐεσπερίται νέμονται· ἐπ' ἑκατοστὰ γάρ, ἐπεὰν αὕτη ἑωυτῆς ἄριστα 9 ἐνέικῃ, ἐκφέρει, ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυι ἐπὶ τριηκόσια. ἔχει δὲ καὶ ἡ Κυρηναίῃ

AB C TM P(p) DR SV

16 Antiatt. Bekk. Anecd. 86 γῆν ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν ἐνικῶς, μηδέποτε δὲ πληθυντικῶς, <ὡς> Ἡρόδοτος τετάρτῳ (πρώτῳ ser., cum Δ' pro Α' sit lectum)

1 ἐσβάντας P¹ DRSV ἐκβάντας P² p cett. | σκέψασθαι Mp Ald. | μὲν om. DR SV || 2 ἀνελόμενοι ABC | εἶη om. MPDRSV || 2-3 ἐς τὰ πλοῖα ὀπίσω MPD RSV || 3 κατέσται ABCTMP | ἄλλο DRSV | προσανέθηκαν TM | χρυσὸν DRSV || 4 ἂν πείθωσι ἀπειθῶσιν V | αὐτοῦ τοῦ B¹ | χρυσὸν DRSV || 5 ἀπισω- 5 θείη M Ald. | ἀξίῳ R | οὐτ' - 6 ἅπτεσθαι] ον (in fine versus) πτεσθαι A, in marginibus sub obelis corr. man. rec. || 8 βασιλέως CT | τοῦ] τῶν T | τοσόνδε δὲ T quod recep. Hude | τῶν δὲ C | τοσοῦτον δὲ MPDRSV || 9 τέσσαρα CMRS || 10 αὐτὴν] ταύτην ABCT | ὅσον T | ἴσμεν ABCTM || 12 οἰκέοντες τῆς Λιβύης P¹ τῆς Λιβύης οἰκέοντες P² p cett. || 14 ἢ] ἦν D¹ RV ἐν S || 15 Κίνυπος TM | γὰρ om. D | αὐτοῦ ὄνομα C || 16 τῷ ποταμῷ ἢ γῆ M | γέων] γέ ὧν Pp γαιῶν TMS cf. Antiattic. || 17 οἶκε CTMP | μελάγγαιός TMP² p (v. quae ad II 12, 2 adnotavimus) || 18 ὄμβρον T | πλέων DRSV om. M || 19 πιούσα BMDRSV ποιεύσα S Ald. | δεδήλωται C | οἶεται A¹ B || 20 τὰ αὐτὰ DRSV | Βαβυλῶν ἢ γῆ DRSV Βαβυλωνίων γῆ M Ald. | κατίσται - γῆ haplogr. om. B¹ || 21 ἑκατὸν τὰ RV ἑκατὸν S || 22 ἐνέικει MR ἐνίκη V | ἐν om. DRSV | Κίνυι T Κύνυι M^{ac} | τριακόσια V

χώρη ἐοῦσα ὑψηλοτάτῃ ταύτης τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, τρεῖς
 ὥρας ἐν ἐωντῇ ἀζίας θώματος. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ παραθαλάσσια τῶν καρ-
 πῶν ὀργᾶ ἀμάσθαι τε καὶ τρυγᾶσθαι· τούτων τε δὴ συγκεκομισμένων τὰ
 ὑπὲρ τῶν θαλασσιδίων χώρων ὀργᾶ συγκομίζεσθαι, τὰ βουνοὺς καλέουσι·
 5 συγκεκόμισται τε οὗτος ὁ μέσος καρπὸς καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς 2
 πεπαίνεται τε καὶ ὀργᾶ, ὥστε ἐκπέποται τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶτος
 καρπός, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνεται. οὕτω ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρη-
 ναίους ὁπώρη ἐπέχει. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

Οἱ δὲ Φερετίμης τιμωροὶ Πέρσαι, ἐπεῖτε ἐκ τῆς Αἰγύπτου σταλέντες 200
 10 ὑπὸ Ἀρσάνδεω ἀπίκτο ἐς τὴν Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν ἐπαγγελ-
 λόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλεω· τῶν δὲ πᾶν
 γάρ ἦν τὸ πλήθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους. ἐνθαῦτα δὴ ἐπο- 2
 λιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἑννέα ὀρύσσοντες τε ὀρύγματα ὑπόγαια
 φέροντα ἐς τὸ τεῖχος καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι. τὰ μὲν νυν ὀρύγ-
 15 ματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι ὧδε ἐπιφρασθεῖς· περιφέρων
 αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τείχεος προσίσχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος· τὰ μὲν 3
 δὴ ἄλλα ἔσκε κωφά, πρὸς ἃ προσίσχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα ἡχέεσκε ὁ
 χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντορύσσοντες δ' ἂν ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν

AB C TM P(p) DR SV

T 7s. Eust.: v. ad 158, 3 || 15s. Eust. II. 918 (ad N 23) ὅτι . . . ἡχητικὸς ὁ χαλ-
 κός, . . . δηλοῖ . . . καὶ ἡ καθ' Ἡρόδοτον ἱστορία ἐκεῖνη λέγουσα, ὅτι Βαρκαῖος χαλ-
 κεύς . . . ὑπόνομον ἐκ μηχανῆς πολέμιον ἐν τῇ κατ' αὐτὸν πόλει ὀρυγνέντα δι' ἀσπί-
 δος ἐπιχάλκον ἐφράσατο. περιφέρων γάρ, φησί, αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τείχεος προσίσχε
 τῷ δαπέδῳ, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἦν κωφά, ἐνθα δὲ ἔγεωρύχουν οἱ πολέμοι, ἤχει ὁ χαλ-
 κὸς τῆς ἀσπίδος, καὶ οὕτως ἀντορύζαντες οἱ Βαρκαῖοι καὶ ἐντυχόντες τοῖς πολέμοις
 ἀπέκτειναν αὐτούς

4 Eust.: v. quae ad 192, 3 laudavimus || 11s. Suid. s. v. μεταίτιον . . . Ἡρόδοτος·
 τῶν δὲ — λόγους || 15s. Eust. II. 436 (ad A 2) ἔστι . . . δάπεδον μὲν τόπος ἐγγὺς
 οἰκημάτων, αὐτὸς μὴ ἔχων οἰκήματα, ἡ τόπος ἐν πόλει ψιλὸς οἰκημάτων, ὡς δηλοῖ
 παρὰ τινι καὶ τὸ 'περιφέρων τὴν ἀσπίδα ἐπιχάλκον οὖσαν προσίσχε τῷ δαπέδῳ ἐντὸς
 τοῦ τείχεος'

1 ὑψηλοτάτην P ὑψηλοτάτη p cett. | τὴν] τῆς P^{ac}DRSV τὴν P^cp cett. || 2 ὥρας]
 χώρας MPD^{ac}RSV χώρης D^c | θωύματος MPp Ald. || 3 δὲ δὴ MV δὲ S |
 συγκεκομισμένων CR συγκεκοσμημένων V || 4 τῶν om. ABCT | χώρων τὰ μέσα
 MPp χωρῶν τὰ μέσα AB χωρέων τὰ μέσα CT || 5 συγκεκόμισται R συγκεκό-
 σμηται V | οὕτως ABC | μέσος τῶν καρπῶν M^{ac} | τῇ ὑπερτάτῃ S τ' ὑπερτά-
 τη V || 6 καὶ¹ — 7 καρπὸς haplogr. om. RSV | τε² om. CM || 7.8 ὁπώρη Κυρη-
 ναίους M || 8 ἔχει Eust. || 9 Αἰγύπτου] ἐρήμιον M || 10 ὑπὸ τοῦ S Ald. | Ἀρσάνδεω
 SV^{ac} | ἀπίκοντο TMPD ἀπίκ*το (litterae eras. a suprascer.) B ἀπίκατο (litterae
 a posteriori litteras om. suprascer. man. rec.) A || 12 ἐπολιόρκεον A || 13 ὑπόγαια
 RV || 16 προσίσχε C || 17 προσίσχε ABC | ἡχέεσκε Bredovio duce Hude ἡσχε-
 σκε R ἡχέεσκε cett. || 18 ἂν] ἐν ABCT

Περσέων τοὺς γεωρηνχέοντας. τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, τὰς δὲ προσ-
 1 βολὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. χρόνον δὲ δὴ πολλὸν τριβομένων καὶ
 πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλῶν καὶ οὐκ ἦσσαν τῶν Περσέων Ἀμασις ὁ
 στρατηγὸς τοῦ πεζοῦ μηχανᾶται τοιάδε· μαθὼν τοὺς Βαρκαίους, ὡς κατὰ
 μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἰρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἰρετοί, ποιέει τοιάδε· νυκτὸς 5
 τάφρην δρύξας εὐρέαν ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς, κατύπερθε δὲ
 ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον.
 2 ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς
 ὑπήκουσαν, ἐς ὃ σφι ἔαδε ὁμολογίῃ χρῆσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποιεῦν-
 το τοιήνδε τινα· ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρον τάμνοντες ὄρκια, ἔστ' ἂν ἡ γῇ 10
 αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν, καὶ Βαρκαίους τε ὑποτε-
 λέειν φάναι ἀξίην βασιλεί, καὶ Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρ-
 3 καίους. μετὰ δὲ τὸ ὄρκιον Βαρκαῖοι μὲν πιστεύσαντες τοῦτοισι αὐτοί
 τε ἐξῆσαν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν πολεμίων ἔων παριέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸν
 βουλόμενον τὰς πάσας πύλας ἀνοίξαντες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες 15
 τὴν κρυπτὴν γέφυραν ἔθρον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα
 τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμποδορκέοιεν ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι
 χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῇ μένῃ, κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρ-
 2 ρήξαισι δὲ οὐκέτι ἔμενε τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν. τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους
 τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη, ἐπεῖτε οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, 20
 ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τεύχεος, τῶν δὲ σφι γυναικῶν τοὺς μαζοὺς

AB C TM P(p) DR SV

6 Suid. s. v. τάφρος . . . καὶ τάφρην θηλυκὸν παρ' Ἡροδότῳ· δρύξαντες τάφρην
 εὐρέην ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς || 10 Eust. II. 191 (ad B 124) τὸ . . . ὄρ-
 κια πιστὰ ταμόντες· ἀντὶ τοῦ τελέσαντες, θύσαντες· τοῦτο γὰρ ὁλοὶ τὸ ταμόν-
 τες· . . . οὕτω λέγει ὁ ποιητὴς κατὰ διάλεκτον Ἰωνικὴν, ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ
 ἔστιν εὐρεῖν

2 χρόνον δὲ δὴ πολλῶν M Ald. χρόνον δὲ δὴ πολλῶ Scaliger in notis univ. Can-
 tabr. Nn. V. 26 || 4 μαθὼν δὲ R || 5 τὸν ἰσχυρὸν C | τάδε Mp Ald. || 6 τάφρην
 CTMPRS τάφρην cod. Vat. gr. 122 τάφρην V v. Suid. (cf. 28, 1) | τάφρην —
 ἐπέτεινε] v. Suid. | εὐρέην ABCTMP Suid. | ἀπέτεινε D ἀπέκτεινε RV ἀπ-
 ἔθηκε S cf. Suid. | ὑπὲρ] ἐπ' Suid. | κατύπερθεν P¹DRSV κατύπερθε P²p cett. |
 δὲ om. P¹DRV || 7 ἐπὶ πολλῆς vel ἐπιπολῆς CMV || 8 δὲ ἡμέρῃ T | προεκαλέετο
 DRSV προεκαλέεται C || 10 κρυπτῆς] εἰρητῆς M || 11 ἔχοι M | τε om. A¹ | ὑπο-
 τέλειν AS || 12 φάναι] φόνον dubitat num sit scribendum Stein | νεοχμοῦν C
 νεοχλοῦν V ἐνοχλοῦν S | Βαρκαίων CTMP || 14 ἐξῆσαν MDRSV ἐξήσαν p ||
 15 τὰς ἀπάσας πύλας DR τὰς ἀπάσας SV τὰς πύλας πάσας M Ald. | καταρῆξαν-
 τες AB || 16 ἔθρον — 17 γέφυραν haplogr. om. C | ἔξω BT ἔξω (litterae ξ litt. σ
 suprascr. man. alt.) A || 17 τὴν] ἡν T | ἐμποδορκέοιεν D || 18 μένει T | κατ' ἃ τὰ
 DR κατὰ Struve Hude | καταρῆξαισι ABC || 19 αἰτιωτάτους B || 21 μασθούς
 DS^{ac}V μαστοὺς RS^c

ἀποταμοῦσα περιέστιξε καὶ τούτοις τὸ τεῖχος· τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν 2
Βαρκαίων λήην ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτέων ἦσαν
Βαττιάδαι τε καὶ τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι· τούτοις δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρειψε
ἡ Φερετίμη.

5 Τοὺς ὧν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆσαν 203
ὀπίσω· καὶ ἐπέτε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι λόγιόν
τι ἀποσιεύμενοι διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος, διεξιούσης δὲ τῆς στρα- 2
τῆς Βάδρης μὲν ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν
πόλιν, Ἀμασις δὲ ὁ τοῦ πεζοῦ οὐκ ἔα, ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι
10 μούνην Ἑλληνίδα πόλιν· ἐς δὲ διεξελθοῦσι καὶ ἰζομένοις ἐπὶ Διὸς Λυκαίου
ὄχθον μετεμέλυσέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κυρήνην. καὶ ἐπειρώωντο τὸ δεύτερον
παριέναι ἐς αὐτήν, οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρων. τοῖσι δὲ Πέρσῃσι οὐδενὸς 3
μαχομένον φόβος ἐνέπεσε, ἀποδραμόντες δὲ ὅσον τε ἐξήκοντα στάδια
ἵζοντο. ἰδρυνθέντι δὲ τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Ἀριάνδῳ ἄγγελος
15 ἀποκαλέων αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι Κυρηναίων δεηθέντες ἐφόδιά σφι δοῦναι
ἔτυχον, λαβόντες δὲ ταῦτα ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες 4
δὲ τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Αἰβυες τῆς τε ἐσθῆτος εἴνεκα καὶ τῆς σκευῆς τοὺς
ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόνεον, ἐς δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον
ἀπίκοντο.

20 Οὗτος ὁ Περσέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτω ἐς Εὐδесперίδας ἦλθε. 204
τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου
ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλέα· βασιλεὺς δὲ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς
Βακτρῆς χώρας κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὖνομα ἔθεντο
Βάρκην, ἥ περ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκομένη ἐν γῇ τῇ Βακτρῇ.

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν οἱ Πέρσαι μετὰ τὴν τῆς Βάρκης ἄλωσιν καὶ
οἱ Κυρηναῖοι (203, 1) — ἔτυχον (203, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXIV

1 περιέστηξε Steph., Scaliger in notis univ. Cantabr. Nn. V. 26 || 2 Βαρκίων B |
λήην M | ἐκέλευε ABCT | αὐτῶν ABCTMP, cf. praef. XIX | ἦσαν om. M || 3 ἐπέ-
στρεψεν R || 5 ἐξανδραποδισάμενοι M Ald. | ἀπῆσαν TPDRSV ἀπίεσαν cett. ||
6 πόλει CTD RV πόλει Const. rell. || 7 ἀποσιεύμενοι TM Ald. ἀποσιεύμενοι
Const. || 8 ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγὸς Βάρης Const. | Βδρῆς V Μάνδρης S Βάρης
ABCTMP Const. || 9 Βάρην C Βάρκην Const. rell. || 9–10 ἀποσταλῆναι μόστην ἐς
δ Const. || 10 ἐζομένοις M || 10–11 ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθην M Ald. ἐπὶ τῷ
ὄχθον Const. || 12 οὐ om. DRSV hab. Const. rell. | περιώρων CTMP περιώρων
Const. rell. || 13 δὲ ὅσον MPDRSV Const. τε ὅσον C ὅσον τε B¹¹ τε ὅσον τε
AB^{2ms} || 14 ἵζοντο — 15 Πέρσαι ἵζοντο καὶ τοὺς Ἀρβάνδῳ ἄγγελος ἐκάλεε καὶ οἱ
Πέρσαι Const. | ἰδρυνθέντι B | Ἀριάνδῳ MS Ald. || 15 ἐφόδιά M ἐπόδιά Ald.
ἐφόδιά Const. rell. || 18 ἐπελκομένους DRSV | ἐς οὐ DRSV || 19 ἀπίκατο DRSV
ἀπικέατο CP ἀπικέατο T || 21 ἀνδραποδίσαντο M ἡνδραποδίσαν DRSV || 22 ἀνα-
στάτους Mp Ald. | ἐποίησαντο DRSV | ἔδωκε B || 23 κώμην M | τῇ τῷ R |
ἔθεντο οὖνομα M || 24 ἐς om. V | τῇ γῇ τῇ M Ald.

15 Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν ζώην κατέπλεξε· ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης τισαμένη τοὺς Βαρκαίους ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε κακῶς, ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέξεσε· ὥς ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθοροι γίνονται. ἡ μὲν δὲ Φερετίμης τῆς Βατταίου τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη τιμωρίη ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

5

AB C TM P(p) DR SV

Οὐ μὲν — γίνονται (205) exc. X

Σχόλ. 205 (ad εὐλέων) σκολήκων B³R

3 Suid. εὐλαί· σκολήκες· καὶ εὐλαίων· τῶν σκολήκων· ἡ δὲ Φερετίμη, ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ᾧν ἔδρασε, δίκας ἔδωκε, ζῶσα γὰρ ἐξέξεσεν εὐλέων ὅ ἐστι σκολήκων. Lex. Vind. 71 ἐξεσεν ἐπὶ σκολήκων· καὶ συντάσσεται γενικῇ· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξεσεν. cf. Schol.

1 μὲν ABCX μὲν rell. | ζώην CTMRSVX | κατέληξεν X || 2 εἰς Αἴγυπτον X || 3 ἐξεσε ABC Lex. Vind. ἐξέξεσε Suid. rell. || 4 Βατταῖος idem ac Βαττιάδης significare videtur Βάττον ABCTMP iuxta eam vocem fortasse aliquid intercidisse censet Legrand || 5 τε om. D | primas voces libri V (οἱ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων) hic in fine addunt et in initio libri V iterum habent DSV